DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

VII

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL VII

hrc 1970-2021

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

2024

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL VII

In dit deel :

reformatie en regressie - van heidelberg tot dordrecht
het orionse afrika

reformatie en regressie

van heidelberg tot dordrecht

hermitatia-rodenberg college

2021-2022

voorwoord

DEEL 1 – VERKLARING VAN DE HEIDELBERGSE CATECHISMUS

DEEL 2 – VERKLARING VAN DE DORDTSE KERKENORDENING

DEEL 3 – VAN HUS TOT CALVIJN

DEEL 4 – DE REGRESSIEVE KERKGESCHIEDENIS

voorwoord

Dordrecht en Heidelberg zijn de dialectische urim en thummim van de reformatie, als het geheimenis tussen Nederland en Duitsland, en dialectisch houdt in dat je alleen zuiver filosofisch de steen kunt benaderen, als in een kehatitisch mysterie. Lees hierover ons onderwijs boek ‘Het Kehatitische Verschijnsel’. Er is een gebruiksaanwijzing voor de orakelstenen. Wie dit niet in acht houdt vindt de dood tussen de stenen, als in een ravijn. Er is een afgebakend pad door deze stenen, en er is een grote oorlog om deze stenen. Het lagere, vleselijke Dordrecht moet overwonnen worden door te komen tot het hogere Dordrecht, het wilde Dordrecht, en zo is dit ook met Heidelberg. De wilde economie moet zich herstellen. De mens moet loskomen van het gevaarlijke Rigil Kent. Lees ons onderwijsboek ‘Rigil Kent Ontsluierd’ hierover. De mens kan niet zomaar aan de lagere reformatie, het lagere Dordrecht en lagere Heidelberg, ontkomen. De mens moet tot de recyclocratie gaan, en dit omzetten tot andere stoffen. De mens moet het nuttig zien te maken. Vuilnis heeft dus zin, heeft dus doel. Laat het niet zomaar allemaal liggen en dek het niet onder, maar ga ermee aan de slag.

Verheerlijk de vuilnis van de voorouders niet, maar gooi het ook niet zomaar weg, want er kunnen bijzondere edelstenen, schatten en andere waardevolle spullen tussenzitten die we eens nodig zullen hebben en die de oplossing kunnen vormen voor vele problemen. Daarom is de geschiedenis zo belangrijk. Daarom is de regressie zo belangrijk. Het is niet om te pensioneren, maar om de mijnen in te gaan en aan het werk te gaan, en ook dus te gaan tot de recyclocratie, de gebieden van vuilverwerking. Zo winnen wij gas, zo winnen wij dat wat onder de aarde verborgen ligt. Het wacht. Werken bij de regressieve vuilnisdienst. Dat is een oproep, een recyclocratische oproep, anders gaat het zich ophopen en zal het op een keer ontploffen. De recyclocratie is dus een absolute noodzaak. Lees hierover ons onderwijsboek ‘De Recyclocratie.’

Draag jij straks de geestelijke sieraden van de recyclocratie, of ga jij door blijven pronken met je vlees en je vuilnis ?

DEEL 1 – VERKLARING VAN DE HEIDELBERGSE CATECHISMUS

hoofdstuk 1 het belang van zondag 1 en 2 in het roddel tijdperk

Lezen :

Zondag 1
2 Petrus 2
Zondag 2

In zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus komt het dankbaarheids-principe duidelijk naar voren.

‘Vraag 2: Wat moet u noodzakelijk weten om godvruchtig te leven en te sterven?
Antwoord: Drie stukken. Ten eerste, hoe groot mijn zonde en ellende zijn. Ten tweede, hoe ik van al mijn zonden en ellende verlost word. Ten derde, hoe ik God voor zo’n verlossing dankbaar zal zijn.’

Wij worden van zonden en ellende verlost door het kruis. Wij mogen dus dankbaar zijn voor het kruis, door dit te leren toepassen. Basilea Schlink zei eens dat als de zonde van de mens zo diep is en zo groot, hoe kan het lijden dan ooit teveel zijn ? Blijkbaar heeft de mens dat nodig, dus we kunnen onszelf wel verbazen over hoe groot het lijden is, maar de mens heeft het nodig om los te komen. Het profetische leven probeert dit niet allemaal in kannen en kruiken te brengen, want er is een veel hogere weg. De dankbaarheid en vrijwillige toewijding tot God is een veel hogere weg, en God weet de weg. Veel mensen willen het woordje God niet meer horen, omdat hun ego nog op de troon zit. En het ego jakkert ziekelijk voort in het vlees en is zijn eigen afgod. Ze halen hun informatie niet uit het Hemelse Woord, maar uit vleselijke blaadjes, en jagen elkaar daarmee op, maken elkaar bang en manipuleren elkaar, en zijn zo dienstvaten en dienstkanalen van de duivel, elkaar ziekelijk programmerende om het duivelse koninkrijk te bouwen. Ze zijn kanalen waardoor demonen zich kunnen materialiseren, omdat ze hier verdicht mee bezig zijn.

Ze worden niet stil voor het Woord, en als ze even stil zijn, dan zijn ze ook weer snel afgeleid. 2 Petrus 2 spreekt over hen, en waarschuwt tegen hen. Het is een stuk over dwaalleraars. Zij zijn agenten van de matrix die de matrix ook voeden :

‘Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend. En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden; en zij zullen uit hebzucht met verzonnen redeneringen u als koopwaar behandelen. Vooral hen, die, begerig naar onreinheid, het vlees volgen en hemelse heerschappij verachten. Zulke vermetelen, vol van zelfbehagen, schromen niet de heerlijkheden te lasteren. Zij achten het een genot op klaarlichte dag te zwelgen; schandvlekken en smetten zijn zij, die in hun bedriegerijen zwelgen, als zij met u feesten; zij hebben ogen, die altijd uitzien naar een overspeelster en nooit ophouden met zondigen;

zij verlokken onstandvastige zielen, hun hart is volleerd in hebzucht; kinderen der vervloeking zijn zij. Doordat zij de rechte weg verlaten hebben, zijn zij verdwaald en de weg opgegaan van Bileam, de zoon van Beor, die het loon der ongerechtigheid liefhad, maar een terechtwijzing kreeg voor zijn ongerechtigheid: het stomme lastdier, dat met mensenstem sprak, heeft de dwaasheid van de profeet verhinderd. Dezen zijn bronnen zonder water, nevelen, door een windvlaag voortgejaagd, voor wie de donkerste duisternis is weggelegd. Want met holle, hoogdravende klanken verlokken zij door vleselijke begeerten en door ongebondenheid hen, die zich ternauwernood aan degenen, die in dwaling verkeren, onttrekken. Vrijheid spiegelen zij hun voor, hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn; immers, door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men.'

Daarom begint Zondag 1 in de grondtekst met deze stelling :

'Dat ik met lichaam en ziel, zowel in leven als in sterven, niet mijzelf toebehoor, maar de hemelse baarmoeder. Daarom verzekert Hij mij ook door het heilige geestelijke van het eeuwige leven en maakt mij van harte gewillig en bereid om voortaan Hem toegewijd te leven.'

Wij zijn er dus niet voor om het ego na te leven. Dan missen wij ons doel. Tegenwoordig is alles gemoderniseerd om het ego te dienen. Alles zit onder camouflage hiertoe, en de mens kent het profetische niet meer. Ze zijn niet meer prophetic maar pathetic. Ze spreken niet : 'Zo spreekt de Heer,' maar : 'Zo spreekt de Telegraaf, of het Algemeen Dagblad.' En ze spreken elkaar allemaal tegen. Het is ego tegen ego, en men zweept elkaar op. Dit zijn duistere geesten die van bloed genieten, van chaos genieten, want het is hun lucratief handeltje. Het gebeurt waar mensen God loslaten, het profetische op een tweede plan zetten. Het ego staat op het eerste plan. Dit ego wil het kruis niet zien, maar duwt het kruis weg, en het vlees is bang voor het kruis. Ze wijden zich niet toe aan het kruis om hierin het Woord van God te ontvangen. Nee, het ego zit op de troon, niet God. De Libelle zit op de troon, de Story, de Weekend, het NRC Handelsblad, Youtube, Facebook of Instagram. Ze zijn slaven geworden van de aardse media, programmeurs, om het koninkrijk van de duivel te bouwen, als rollende balletjes zijn ze in de flipperkast. Flipperkast profeten zijn het. Je kunt niet van ze op aan, want het is elke dag weer anders. Elke dag hebben ze wel iets nieuws, en telkens weer zeggen ze dat ze het mis hadden, en maken ze excuses, en gaan vervolgens vrolijk op dezelfde voet verder.

Het zijn dwaallichten, zegt Petrus, bronnen zonder water, nevelen, door een windvlaag voortgejaagd. Ze draaien voortdurend alles om. Waarheden vermengd met leugens, het goede vermengd met het slechte, maar het Beste volgen zij niet. Het zijn strontvliegen die van de stront der aarde leven. De mens volgt Areta niet als Heracles, maar volgt de heks Kakia, wereldgezindheid in plaats van geoefendheid in het sobere profetische leven. Ze moeten geprikkeld worden met vleselijkheden, met plaatjes. Ze willen de filmen en de stripboeken, maar niet de boeken, en vooral niet de oude boeken. Ze willen sensatie, entertainment, griezelen in moderne spookhuizen. Voor elk wat wils. De mens is op de kermis van de duivel en heeft het merkteken al ontvangen. Men projecteert dat graag op iets anders en wil het kruis niet dragen, en niet het pad der verlossing gaan. Alles moet luidruchtig en chaotisch, opgedreven door de winden van het lagere aardse, de schetenlatende heks Kakia. Kontenlikkers zijn het. Pipo de clown opent zijn mond en ze hangen direct aan zijn lippen. Het profetische verachten ze. Dat kost hen teveel geduld. Hier ligt alles voor het grijpen. Het levert geen diepte. Ze doven elkaars geestelijke leven met deze gokkast. Het leven is een duivels casino geworden, en je speelt Russisch roulette. De kosten zijn hoog, en zo wordt de

mens zelf tot een leprechaun, een goudduivel. Wat baat het je als je de wereld hebt gewonnen en alle kennis der aarde, maar aan je ziel schade hebt geleden ? De mens kan geen twee Heren dienen.

Zondag 2 geeft dan in de grondtekst een oplossing :

Vraag 3: Waaruit kent u uw ellende?
Antwoord: Uit de Wet van God.

Vraag 4: Wat eist Gods Wet van ons?
Antwoord: Dat leert de baarmoeder ons in een hoofdsom, Matt. 22:37-40: Gij zult God uw Here liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand en met al uw krachten. Dit is het eerste en grote gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse Wet en de Profeten.
Vraag 5: Kunt u zich aan dit alles volkomen houden?
Antwoord: Nee, want ik ben van nature geneigd God en mijn naaste te haten.

Er liggen dus regels hieraan verbonden. De mens kan het niet zomaar uit zichzelf, en dan komt God weer in the picture. Vandaag de dag is de mens totaal van God los, omdat God misschien verkeerd is voorgesteld door anderen. Vandaag is de mens verwond en paranoide. Maar als er vals geld in de omloop is, is er ook echt geld. De grondtekst spreekt over God als de hemelse baarmoeder van de hogere natuur. Wij hoeven niets zomaar weg te gooien, maar mogen het tot hogere vormen brengen. De Egyptenaren schreven hun woorden in vele vormen, en ook omgedraaid, wat we bespreken in het boek ‘De Ontsluiering van Genesis’, en dit was om het hemelse Woord te beveiligen, te camoufleren ook, dus wij zijn mensen van verschillende lagen en talen, anders heeft het geen techniek.

Een zanger zei eens : ‘Je kunt niet altijd alle mensen voor de gek houden, maar het is heel goed mogelijk om de meeste mensen meestal voor de gek te houden. Alleen omdat we bestaan, nemen we aan dat we weten hoe we moeten denken. Om een goede artiest of muzikant te worden moet je op de juiste manier oefenen om een goede techniek te krijgen. Zo is het ook met denken. Sommigen zullen boos, beledigd, verontwaardigd zijn over de suggestie. Ik, ik ben nog aan het leren.’

Vannacht had ik een droom dat een vrouw achter mij aanzat met een geweer of pistool. Er zat een bepaald onzichtbaar schild om mij heen wat de kogels afweerde, maar er was ook een jongen bij me. Ik kon vliegen en nam de jongen mee de natuur in, maar de vrouw achtervolgde ons nog steeds. Het was allemaal langs het water, en ik vloog toen met de jongen boven het water, maar ook daar volgde de vrouw ons, en bleef maar schieten. De vrouw was half naakt en manifesteerde zichzelf ook zo, tot een jonge vrouw met ronde vormen, en dat is wat heksen kunnen, en de jongen viel ervoor. De jongen had zich toen omgevormd tot een grote panter, en wilde met de vrouw paren, want de vrouw bood vriendschap aan. Ik zei toen tegen de jongen : ‘Ze is een moordenares,’ maar de jongen wilde niet luisteren, en ging toch met haar mee om met haar te paren. Easily convinced, koppig, als een rund naar de slachtbank, want Spreuken waarschuwt zo ook voor de vreemde vrouw. De nacht daarvoor had ik een droom dat we gezinnen hielpen in een stad, en we deelden onderwijsboeken uit, en een jonge jongen liep met zo’n onderwijs boek in zijn hand naar ons toe en vroeg toen of hij het mocht overslaan. We zeiden hem toen dat het een stripboek was, en toen wilde hij het wel lezen. Het is allemaal onder hun eigen voorwaarden, als er maar genoeg sensatie is,

prikkeling van de zintuigen met visuelen, maar dat is niet het ware profetische leven. Bovenstaande dromen zijn voorbeelden van de hedendaagse staat van de wereld, dat de mensen niet echt willen luisteren, maar excuses vinden om ook nog hun eigen afgoden te houden.

Zondag 2 spreekt dan een radicale boodschap van God volkomen liefhebben, zoals Maleachi ook stelt dat er een volkomen offer gebracht moet worden, want de vijand zal haastig gebruik maken van elk gaatje in de wapenrusting. Ook al is de mens ontrouw, God is altijd getrouw, maar de mens zal wel zijn karma moeten dragen. Karma valt niet te misleiden. Karma prikt door de excusen van de mens om in het vlees te kunnen blijven leven heen. Karma is niet om te praten. Dan hebben wij gewaarschuwd, zoals we de laatste tijd veel doen en ook moeten doen, zowel in Nederland als daarbuiten in ons werk, zodat het bloed niet aan onze hand zal hangen, maar op hun eigen hoofd zal zijn, en dan vegen wij het stof van onze voeten en dan gaan wij verder. Toch is God dan nog getrouw. Toch heeft God dan voor de mensheid de deur nog op een kier, zoals sinterklaas ook nog eenmaal per jaar terugkeerd, wat dan een heel aards voorbeeld, een hele aardse schaduw is.

Men heeft God niet nodig. Men heeft het Woord niet nodig. Men is immers verslaafd aan de roddel industrie, aan lagere aardse geesten die zich aan de mens ook vastklampen. De Oahspe noemt ze druja's en fetals, plaaggeesten en verslaafde geesten. De mens heeft deze geesten gekozen boven God, en daarom moet de mens er ook mee leven. Ook als je wil ontsnappen, zoals Sint Antonius in de wildernis, zullen die geesten je niet zomaar laten gaan. Ze houden van sprookjes en fabeltjes vertellen als de fabeltjes krant, en mensen roken het als sigaretjes. Afkicken geblazen dus, en halve waarheden maken niet het geheel waar. De duivel gebruikt graag het aas van de halve waarheid, en zij die niet waakzaam zijn en nuchter vallen ervoor. Daarom roepen wij op om terug te keren tot de heidelbergse catechismus die door de buitenaardsen aan Duitsland was gegeven in de reformatie, om de gegeven natuur tot hogere vormen te brengen, zoals we ook met de Dordtse leerregels hebben gedaan. Er liggen hier te belangrijke doorgangen om zomaar te verruilen voor het Parool, de Yes, of de Margriet.

Lesvragen hoofdstuk 1 :

1. Geef een korte uitleg van zondag 1.
2. Toon aan hoe mensen zondag 1 overtreden.
3. Toon het verschil aan tussen roddelblaadjes en het hemelse Woord.

hoofdstuk 2 zondag 3 en 4 en de catechismus van geneve

Omdat men hun eigen goden heeft gemaakt wil men niets meer van God weten. Men heeft zich profeten vergaderd die hen naar de mond praten, dus willen ze niet naar de hemelse profeten

luisteren, mediageil als ze zijn. De boodschap van de hemelse, opgenomen profeten is niet populair, want dat kost hen teveel, namelijk hun leven, en dat willen ze behouden. Het is het tijdperk van de mediageilheid. Het is instant zelfbevrediging. Lekker makkelijk, krantje erbij, en maar geilen en huiveren met de goden van deze tijd, de grote media goden die de matrix bouwen en herbouwen. Welkom op de grote media kermis. Voor elk wat wils. Paren met grote, dikke vrouwen met pikante kleding en je kaartje daarvoor laten knippen. Het kan allemaal. Leugen op leugen tot een dikke vette big mac. Kan het woordje 'kleren' niet meer schrijven. Hup, uit de kleren, en er maar bovenop springen alsof het niks is. Ze zijn er nu toch. De Oahspe schreef er al over.

Zondag 3 stelt dan een goede vraag :

'Vraag 6: Heeft God de mens dan zo slecht en verkeerd geschapen?

Antwoord: Nee, God heeft de mens goed en naar zijn beeld geschapen, dat is in ware gerechtigheid en heiligheid, opdat hij God zijn Schepper op de juiste wijze zou kennen, Hem van harte liefhebbenen met Hem in eeuwige zaligheid zou leven.

Vraag 7: Waar komt dan die zo verdorven aard van de mens vandaan?

Antwoord: Uit de val en ongehoorzaamheid van onze eerste voorouders Adam
en Eva in het paradijs; daar is onze natuur zozeer verdorven, dat wij allen in zonden ontvangen en geboren worden.

Vraag 8: Maar zijn wij dan zo verdorven dat wij geheel en al onbekwaam zijn tot iets goeds en geneigd tot alle kwaad?

Antwoord: Ja, tenzij wij door het geestelijke van God wedergeboren worden.'

De gnosis heeft zich dus als een waterval lopen emaneren, naar beneden stortende op de rotsen, en er zijn dus valse scheppingen geweest, en er lopen valse scheppers en schepsters rond. Je bent dus deels hier op aarde een valse schepping gemaakt door een valse schepper. D.w.z. dat het bewustzijn deels vals is, en de manier waarop je dingen ervaart, hoe je bent, enz. enz. Iemand zei eens : 'Slimme mensen leren van alles en iedereen, gemiddelde mensen van hun ervaringen, domme mensen hebben de antwoorden al.' En hoe komen die domme mensen aan die antwoorden ? Juist ja, van de media. De mens leeft in een Venusiaanse media matrix, in een roddel pandemie.

Het is niet zomaar een nachtmerrie, maar een woordmerrie. Men staart zich blind op woorden, niet op betekenissen, en zo is het verstand versluierd. Efeze 1 in de grondtekst stelt dat de hemelse baarmoeder boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomende eeuw is gesteld, en Efeze 2 stelt dat wij daarin een plaats mogen hebben en mogen wandelen, niet in woorden, maar in betekenissen. Dat is wat het ware hemelse woord is in diepte. Hebben wij onze plaats al ingenomen, zijn wij al vol met het hemelse Woord, of leven en dansen wij nog naar de pijpen van de media ?

Dit is waar Zondag 3 op doelt : Wij kunnen wederomgeboren worden in de hogere natuur om hieraan deel te hebben, maar niet als wij junkies blijven van de media. Wij moeten strijden tegen het

collectieve vlees van de media in onze positie in de hemelse baarmoeder. Maar als wij telkens ons zaad aan de media-hoeren doneren en hen gaan bepooieren, dan zijn we verdoemde media-kinderen, en dan brengen we die ook voort, in de valse schepping. Maar de muren tussen de derde en vierde dimensie, en ook de muren rondom de vijfde dimensie, zullen wegvallen, en niemand zal zich nog kunnen verstoppen.

Calvijn zegt in de catechismus van Geneve :

Vr. 23 In welken zin kent gij Hem de naam Almachtige toe?
Antw : Niet op deze wijze, dat Hij een macht heeft, die Hij niet gebruikt; maar dat Hij alles onder Zijn macht en in Zijn Hand heeft; dat Hij door Zijn voorzien de wereld bestuurt, door Zijn wil alles tot stand brengt, en alle schepselen naar het Hem goeddunkt, regeert.

Daartoe moet de mens dus ontwaken dat ze deze Hand in alle dingen zullen zien, en de hemel ziet uit naar deze ontwaking.

Vr. 25 Waarom voegt gij daarbij: Schepper van hemel en aarde ? (Rom. 1 : 20)
Antw : Omdat Hij door werken Zich aan ons geopenbaard heeft; Hij moet daarin ook door ons gezocht worden. Want onze geest kan Zijn wezen niet vatten. De wereld zelf is dus als een soort spiegel, waarin wij Hem kunnen zien, voor zover het ons dienstig is Hem te kennen.

De wereld is dus een spiegel waardoor we die Hand toch kunnen zien. Je kunt het alleen zien als je de dingen van boven zoekt, en niet de dingen van de wereld op zich. Je moet er dus doorheen kijken en doorheen prikken, en geen media hoer worden, want dan is het einde oefening.

Vr. 28 Wat moeten wij denken van de goddelozen en de duivelen, zullen wij zeggen, dat die ook aan Hem onderworpen zijn?
Antw : Hoewel Hij ze door Zijn Geest niet bestuurt, bedwingt Hij ze toch met Zijn macht als met een teugel, zodat ze zich zelfs niet kunnen bewegen, dan voor zover Hij het hun toestaat. Ja, Hij maakt ze zelfs tot dienaars van Zijn wil, zodat zij huns ondanks en tegen hun eigen beleid in, gedwongen worden uit te voeren, wat Hem goed gedacht heeft.

We zien dus dat het beest beteugeld is door de gnosis, en hiertoe moet de mens ontwaken. Als zondag 4 het dan ook heeft over eeuwige straffen, dan zijn dit meer eeuwige beteugelingen in de eeuwige tucht en opvoedingsleer, en dat is iets voor de rechtvaardigen, want de goddelozen zullen ten verderf varen.

Zondag 4 (in de grondtekst)

‘Vraag 9: Doet God dan de mens geen onrecht als Hij in zijn Wet van hem eist wat hij niet doen kan?
Antwoord: Nee, want God heeft de mens zo geschapen dat hij hiertoe in staat was.
Maar de mens heeft zichzelf en al zijn nakomelingen op aanstichten van de duivel en door moedwillige ongehoorzaamheid van deze gaven beroofd.
Vraag 10: Wil God zo’n ongehoorzaamheid en afval ongestraft laten?
Antwoord: Volstrekt niet. Hij is hevig vertoornd, zowel over de zonden die ons

aangeboren zijn, als die wij bedrijven en Hij wil die door een rechtvaardig oordeel nu en eeuwig straffen (toetsen, beteugelen), zoals Hij gesproken heeft: Vervloekt is een ieder die niet blijft bij alles wat geschreven is in het boek der Wet om dat te doen [Gal. 3:10].
Vraag 11: Is God dan niet ook barmhartig?

Antwoord: God is wel barmhartig, maar Hij is ook rechtvaardig. Zijn gerechtigheid eist dat de zonde die tegen Gods allerhoogste majesteit begaan is, ook met de hoogste, dat is met de eeuwige toets (beteugeling) aan lichaam en ziel getuchtigd (opgevoed) wordt.'

De mens verspeeld dus de geestelijke gaven als de mens vast blijft houden aan de zonde, en aan de leugenachtige media. Dan is de mens al vol met valse informatie, en dan kan de ware hemelse informatie er niet meer bij.

Calvijn :

'Vr. 29 Welk nut trekt gij uit de kennis van deze zaak?
Antw : Zeer veel. Want het zou er voor ons slecht uitzien, als er de duivelen en de goddeloze mensen iets vrijstond buiten de wil van God, en wij zouden zeker nooit een gerust gemoed hebben, wanneer wij denken dat wij aan hun lust zijn blootgesteld. Ja, wij zijn dan pas veilig en gerust, wanneer wij weten dat zij beteugeld en als ingesloten worden door Gods beslissing, zodat zij niets kunnen zonder Zijn toestemming, terwijl God zelf Zich inzonderheid voorbehouden heeft onze Beschermer en de Voorstander van ons heil te zijn.'

Weten wij dit al, en zijn wij hiertoe al ontwaakt ? God heeft het al beteugeld, maar nu moeten we het beest in onszelf nog beteugelen, door terug te keren tot de hemelse baarmoeder en die kennis, en die positie in te nemen. Het is dus niet zomaar een algemeen heilsfeit, maar het moet ook een persoonlijk ervaringsfeit zijn.

Er zijn in deze dingen dus vele valse scheppingen geweest, dus daarom spreekt Efeze aan het eind ook over de geestelijke strijd tegen de valse overheden en machten, tegen alle valse goden en scheppers.

Een geadopteerd meisje van de natuurvolkeren die bij mij aan de kerk zat en op dezelfde kleuterschool zat deed eens tijdens het bidden een beweging naar mij toe met gevouwen handen, zo van : 'Je moet bidden, waakzaam zijn. Er is een strijd te voeren.'

J.G. Feenstra zei : 'Wij worden alleen verlost, als aan Zijn recht is voldaan.'

Lesvragen hoofdstuk 2 :

1. Leg uit wat een woordmerrie is, en geef een paar voorbeelden.
2. Wat viel je het meest op aan dit hoofdstuk ?
3. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 3 zondag 5-8

Zondag 5 gaat erover dat het ego van de mens de mens niet tot volkomenheid kan brengen. Er is dus een missing link, een soort middelaar nodig, wat we dan voor het gemak ‘God’ noemen. Zorg dat je dus alle schakels hebt, ook de missing links, oftewel dat wat we ‘God’ noemen. Zondag 5 is een mooie natuurvrouw, vergeten door de samenleving. Men kent deze natuurvrouw niet. Men heeft eigen middelaars gemaakt, maar het gaat niet diep genoeg. De media, de valse middelaar, laat dit namelijk niet zien. Zij zijn niet theologisch, demonologisch en gnostisch geschoold.

Zondag 5

Vraag 12: Aangezien wij dus naar Gods rechtvaardig oordeel nu en eeuwig straf verdiend hebben, bestaat er dan nog een middel, waardoor wij deze straf zouden kunnen ontgaan en weer genade vinden?
Antwoord: God wil dat aan zijn gerechtigheid voldaan wordt. Daarom moeten wij of zelf of door middel van een ander er volkomen aan voldoen.
Vraag 13: Maar kunnen wij daar zelf aan voldoen?
Antwoord: Volstrekt niet. Wij maken de schuld zelfs nog dagelijks groter.
Vraag 14: Is er ergens enig schepsel te vinden dat voor ons kan voldoen?
Antwoord: Nee. Want ten eerste wil God niet een ander schepsel voor de schuld straffen die de mens veroorzaakt heeft. Ten tweede kan ook geen enkel schepsel de last van Gods eeuwige toorn tegen de zonde dragen en andere schepselen daarvan verlossen.
Vraag 15: Wat voor een Middelaar en Verlosser moeten wij dan zoeken?
Antwoord: Een zodanige die waarachtig en rechtvaardig mens is, en toch krachtiger dan alle schepselen, dat wil zeggen, die tevens waarachtig God is.

M.a.w. het moet hemels zijn, getoetst, en iets van de mens zelf zijn, oftewel doorleefd. Door iemand anders verlost te worden is dus alleen maar symbolisch, niet letterlijk, en gaat dus om de missing link in de mens zelf. Op dit principe van Zondag 5 is ook de Oahspe gebouwd. Het is theologische dialectiek, een taal die maar weinigen verstaan, omdat het dus inspanning en oefening vergt om die taal te leren verstaan en spreken. Men moet die missing link dus niet bij de mensen zoeken, maar bij God in de hemel, waar de waarachtige mens is die alles heeft doorleefd. De natuurvrouw of natuurgodin van Zondag 5 is dus belangrijk in onze bescherming tegen vals verletterlijkt, eenzijdig projectie-christendom. Er moet een brug zijn tussen theologie en filosofie, en er moet een brug zijn tussen theologie en dialectiek, anders werkt het niet.

Zondag 6 stelt dan in de grondtekst dat de ware middelaar, de ware media de hemelse baarmoeder is.

Vraag 18: Maar wie is deze Middelaar ?

Antwoord: De hemelse baarmoeder, die ons door God tot wijsheid, gerechtigheid, heiliging en tot volkomen verlossing geworden is.

Vraag 19: Waaruit weet u dat?
Antwoord: Uit het heilig Evangelie, dat God zelf eerst in het paradijs geopenbaard heeft, daarna door de heilige aartsvaders en profeten heeft laten verkondigen en door de offers en andere ceremoniën van de Wet afgebeeld, en dat Hij ten slotte door het hemelse eniggeboren zoonschap heeft vervuld.

In Zondag 7 zien we hoe we dan tot de baarmoeder moeten gaan. H.F. Kohlbrugge, gereformeerd theoloog, brengt dan de aandacht op Psalm 2 in dit verband : 'Mijn zoon zijt gij; Ik heb u heden gegenereerd.' Ik moet dan ook denken aan Psalm 8 : 'Uit de mond van kinderen en zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest, uw tegenstanders ten spijt, om vijand en wraakgierige te doen verstommen.' Men moet een eniggeboren zoon zijn, dus afgezonderd zijn, zich niet achter broeders verstoppen, maar een persoonlijke relatie hebben met de hemelse moeder in het eenlingenschap. Ook Kohlbrugge wijst op het eniggeboren zoonschap. Dan zegt hij : 'Zijt nuchter en waakt, want uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende wien hij zou mogen verslinden. Of u valt in zijn muil, of u blijft bij de onvervalste melk der eenvoudige waarheid.' Zondag 7 roept de mens op om terug te keren tot de hemelse moederborst, om veilig te blijven tegen de roofdieren, zoals in de Steen van Chawila van het Eeuwig Evangelie ook een verhaal hierover gaat, dat de mens bij de melk moet blijven en de wilde bloemen (Rozinde). We kunnen zo stellen dat de psalmen de wilde bloemen zijn.

Zondag 8
Vraag 24: Hoe worden deze artikelen ingedeeld?
Antwoord: In drie delen. Het eerste gaat over God de Moeder en onze schepping, het tweede over God de Zoon en onze verlossing, het derde over God het heilige geestelijke en onze heiliging.
Vraag 25: Wanneer er maar één enig goddelijk wezen is, waarom noemt u er dan drie, de Vader en de Zoon en het heilige geestelijke ?
Antwoord: Omdat God zich in zijn Woord zo geopenbaard heeft, dat deze drie onderscheiden personen de enige, waarachtige en eeuwige God zijn.

God wordt dus in drie onderverdeeld : schepping, verlossing en heiliging. G.H. Kersten stelt dat God steeds roept vanuit de hemel, en dat de zoon dan zijn bloed sprengt voor zondaren ten zaligheid, en dat wij in het stof zouden moeten buigen voor deze prediking. We kunnen stellen dat de zoon zijn bloed sprengt opdat zijn vlees eraf gaat. Dit zijn niet alleen heils-archetypen, maar moeten ook ervarings-archetypen worden in onszelf. Zo komen wij tot verlossing. De hemelse moeder roept, maar wie antwoordt ? De zoon antwoordt door zijn bloed te sprengen. De hemel communiceert door bloed, door de taal van het bloed. Zo kan het vlees afsterven, en is er beveiliging tegen het vlees.

Kersten stelt dat deze drie, het hemelse werk, ertoe aandrong de wereld, de zonde, zichzelf, alles, te verlaten. Paulus zei in 2 Korinthe 2 in de grondtekst dat hij had besloten niets te weten dan de baarmoeder en de gekruisigde, oftewel de hemelse Moeder en het hemelse zoonschap. De rest mogen wij niet aanraken, tenzij het profetische daarin opspringt. Kersten roept wijzende op de drie van Zondag 8 op tot bevindelijkheid, de innerlijke beleving van het heil. Hij stelde dat er veel grote

christenen zijn die de kinderlijke gestalte missen. Hij klaagde erover dat de kerk veelal God alleen naar het vlees kende. Hij roept de mens op om losser te worden van de aarde, en gemeenzamer te zijn met de dood, om zo te wandelen in het hemelse.

Lesvragen hoofdstuk 3 :

1. Geef een beschrijving van zondag 5
2. Geef een korte beschrijving van het hoofdstuk.

hoofdstuk 4 zondag 9 – van hamelen tot heidelberg

1816, het merkteken van het beest. In dat jaar moest iedereen zich onderwerpen aan het nieuwe koninklijke gezag van de kerk, aan Willem I, en wie dit niet deed kon vervolgd worden en in de gevangenis gezet worden. Je mocht niks anders prediken, want dan werd je uit je functie gezet. Er was een boekje gemaakt met de nieuwe koninklijke synode van 1816, en dit boekje moest je in je hand en je hoofd hebben, net zoals het merkteken van het beest. Nu moest de mens dit boekje ontvangen, anders zou de mens buiten de samenleving worden gezet. Komt ons dat niet bekend voor ? Het stond al opgetekend in het boek Openbaring.

Toen kwam de beweging van afscheiding en wederkeer naar de calvinistische fundamenten. Koning of Calvijn ? Dat ging behoorlijk mis aan beide kanten. Aan beide kanten was er veel extremisme. Nederland was in oorlog met een beest met meerdere koppen. De koningskerk moest een kwartslag draaien, Calvijn moest een kwartslag draaien, en zo ook de heidelbergse catechismus. De mens moest terug naar Heidelberg, waar een veel grotere oorlog gaande was en is. ‘Kunt u ons de weg naar Hamelen vertellen ?’ was een groot thema in de zeventiger jaren. Maar nu is het : ‘Kunt u ons de weg naar Heidelberg vertellen ?’ Oh, zoveel gevaren liggen er op de loer. Zoveel afdwalingen zijn er, en er is zoveel extremisme. De zondagen bevatten hoe dan ook onze hemelse natuurmoeders, dan wel openlijk, dan wel opgesloten, dan wel verdraaid. Het gaat vooral om het herstel van ons zicht erop. Daarom is het belangrijk dat in deze tijd de weg tot Heidelberg gepredikt wordt, anders is er geen hoop voor de mensheid. Het was een geschenk door God gegeven, maar de mens heeft het helemaal verkeerd geinterpreteerd, en in de westerse talen neergezet, in plaats van naar de grondteksten te gaan. Heidelberg heeft niet zomaar zijn wortels in Duitsland, maar in Israel, Egypte en Orion. Op dat spoor verder. Nog steeds moet de mens loskomen van de koningskerk die haar vervolgd, waar het boek Openbaring over gaat. De hemelse natuurvrouw heeft haar schuilplaats in de wildernis. Daar is de wedergeboorte. De mens is gebrandmerkt met 1816, en het druipt nog steeds zijn gif. Er komt zwarte troep uit.

Je mocht niet protesteren. Ledeboer smeet het boekje van 1816 van de kansel af, en begroef het in de tuin. Hij wilde geen staatsslaaf zijn. Hij werd toen opgepakt en in de gevangenis gezet. Hij mocht geen prediker meer zijn. Wij hebben over dit tijdperk veel geschreven in onze

onderwijsboeken. Ken uw geschiedenis. De mens zit hier nog steeds in. Daarom moeten wij op weg gaan naar Heidelberg. ‘Kunt u ons de weg naar Heidelberg vertellen ?’

Wat zullen de zondagen met de mens doen ? Zullen ze lief en aaierig zijn ? Nee, ze staan daar met de tuchtroedes. De zwarte pieten zijn daar een schaduw van, een feest wat in Nederland maar blijft terugkomen, en over wiens betekenis gestreden blijft worden. Ledeboer bracht een Kersten voort, en een Klaas Schilder. Allen predikten zij over Heidelberg. En dat moest ook wel, want de mens had meer losgelaten dan lief was. Terug naar Heidelberg was de boodschap, want dit kon zo niet langer.

Kersten zegt over zondag 9 dat God zich ontfermt over hen wie hem vrezen. Zondag 9 gaat over de schepping, en we kunnen stellen dat waar die hemelse vrees er niet is er een valse schepper aan de gang is geweest. In het Hamelen sprookje was de verlosser een bedrieger, en zo is het ook in dit sprookje, dus we moeten dieper gaat tot de fundamenten van Heidelberg en niet bij moderne, aardse verlossers blijven rondhangen. Dit geldt dus ook voor Heidelberg, en ook de Oahspe hamert erop dat de mens moet oppassen met zogenaamde vrijheid en verlossing aangeboden door grote verlossers. De mens moet oppassen met die iconen en nuchter en waakzaam blijven. De mens moet alert zijn. Het was al gegeven, maar wat heeft de mens ermee gedaan ? De mens heeft het omgesmolten en geasfalteerd om in een goed blaadje bij de koning van het vleselijke te komen.

‘Gelijk een vader zich ontfermt over zijn kinderen, ontfermt zich de Heere over degenen die hem vrezen,’ stelde Kersten. Dat is de ware schepping, niet naar aardse maatstaven, en God heeft ook geen kleinkinderen. Daarom zijn er maar weinig waarlijke kinderen van God, stelde Kersten, juist omdat die vreze deels of totaal ontbreekt. Daar is men niet mee bezig. Dat asfalteert men, dat cementeert men, dat drukt men weg. Veel grote christenen, maar weinigen hebben een kinderlijke gestalte, stelde Kersten. Zij die Hem vrezen doen niets uit eigen kracht, stelt Kersten. Waar die vreze er niet is, daar leeft men vanuit de krachten van het eigen vlees, het ego, en dit ego wil zichzelf groot maken, als een koning, en zo een koningskerk bouwen waarin hij troont en hij aanbeden wordt, allemaal valse afgoden. Zouden wij dan niet huiveren ? Ze zagen het vlak voor hun ogen gebeuren hoe de mens gretig het merkteken van het beest aannam. Zouden we dan niet vluchten tot de wildernis ? ‘Ja, maar ik erken het gezag van koning Willem I en zijn handlangers niet.’ – Oh nee ? Dan maar de gevangenis in, want dat kan echt niet.

‘Ja, maar ik erken het gezag van de gevangenis van 1816 niet. Ik vrees de hemel, niet de aardse koning. Er zijn altijd al aardse koningen geweest en ze hebben elkaar altijd verscheurd. Dit beest is tegen zichzelf verdeeld.’

Maar dat mocht je niet zeggen. Het beest duldde geen kritiek. Dan werd je verbannen. Komen we uiteindelijk zo tot de wildernis ? Verbannen worden tot steeds diepere kerkers, tot aan de rand van de grote onderwereldse wildernis ?

Daar zaaien wij ons zaad. Kersten zei : ‘Gedenkt dat gij stof zijt, en tot stof zult gij wederkeren.’

Wat is dan de schepping ? Het is de generatie van het zoonschap, en op die basis is er schepping en herschepping. Kersten noemt de punten op als hij zondag 9 bespreekt. Er is op die basis van het zoonschap, wat niet zomaar vanuit stof is maar vanuit de hemelse vrezen, schepping en voorzienigheid. Koning of Kersten ? Kersten wees terug op de schepping, en hoe de mens het totaal

had verprutst in koningsgewaden. Het vlees houdt ervan om koninklijk te pronken, om anderen goddeloze regeltjes op te leggen, en iedereen die zich daar niet aan verlekkert het gevang in te werpen. De wereld kent heel wat goddeloze koningen, maar Kersten was een wegwijzer : Terug naar Heidelberg. De mens was in Hamelen verstrikt geraakt. Oh ja, die grote rattenvanger van Hamelen zal ons wel verlossen, maar hij stal hen als Repelsteeltje de kinderen af.

De koning zou ze allemaal wel eens even uitleiden, maar hij sloot ze op in een rots. Hij versteende ze, zoals de rattenvanger van Hamelen eens deed. Alleen Heidelberg kon nog redden, maar er waren veel gevaren. En waar was Heidelberg ? Hoe moest je daar komen, en wat stond je daar te wachten ? We kennen allemaal de strikken van de reformatie. Goede oude Repelsteeltje. We hebben er veel over gesproken. Hij had een jacht geopend op het innerlijke kind, op de kinderlijke gestalte. Daar ging het hem om, om dat van de mens af te roven. 'Niemand weet, niemand weet, dat ik Repelsteeltje heet.' De mens is zeer gretig in het aangrijpen van allerlei verlossers als de mens in nood is. Men denkt dan niet na over de mogelijke gevolgen. Kersten stelt dat de aardse vaders der mensen slechts flauwe weerspiegelingen zijn van het eeuwige, hemelse. De mens neemt er genoegen mee, verkoopt het, dwingt het. Het is zeer griezelig allemaal. De duivel is het tegenbeeld van God. En de bijbel geeft zelf het antwoord al :

Johannes 5
26 Want gelijk de Vader leven heeft in Zichzelf, heeft Hij ook de Zoon gegeven, leven te hebben in
Zichzelf. 27 En Hij heeft Hem macht gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen
is. 28 Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem
zullen horen, 29 en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven,
wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel.

Kersten noemde Johannes 5:26, niet zonder redenen, maar het is belangrijk te zien wat hier eigenlijk staat. Er staat dat de zoon, het zoonschap, zelf die sleutel heeft, zelf het leven heeft, dus niet alleen maar een kanaal is. Het gaat om de wording, want uiteindelijk moet de zoon ook het moederschap op zich nemen, en in principe heeft hij en is hij die innerlijke moeder al. Dus zo zien wij ook de uitleg van het raadsel 'Jezus is God', waarover men tijdenlang de papieren paus en beul over heeft gespeeld, en wat men afschuwelijk heeft vervleselijkt en verletterlijkt, maar het bedoelt eigenlijk dat het zoonschap zelf die verantwoordelijkheid moet dragen, en het niet zomaar af moet schuiven op de hemelse moeder, en dan zelf maar kan aanrotzooien. Het is de dienstplicht van het hemelse zoonschap, en een oproep tot het hemelse zoonschap om dit te doen. Daarom zijn de drie altijd belangrijk. Het is niet 'of, of', maar 'en, en'. De mens is zoon en moeder. Dat is de dialectische theologie die beoefend dient te worden.

Hoe kun je zoiets loochenen ? stelt Kersten. Hij is er helemaal overstuur van. Het is een waarheid die verdedigt dient te worden, maar dan ga je ontwaken, en moet je dit een kwartslag draaien. Kersten een kwartslag draaien, net zoals Calvijn en de koning. 'De loochening van de godheid van de zoon is iets verschrikkelijks. Oh, wat een nare man was die Arius.' Oh ja ? Voor die tijd wel, ja, want de koning drong zijn godheid aan de mens op, en daarom greep de afgescheiden mens naar de gevaarlijke drugs van de zoon als godheid. Nee, de zoon is niet zomaar god. Natuurlijk wisten zij dat ook, en hadden zij het over het volkomen zoonschap, het hemelse zoonschap, en die is dus in de dialectische theologie allereerst helemaal geen godheid, maar die moet zich allereerst onderwerpen aan de hemelse moeder, maar omdat dit in zichzelf is, is hij dus deels een godheid. We zien dus

stelling, tegenstelling en samenstelling, als hemelse wiskunde, en daar mag theologie dus nooit van losgekoppeld worden, en daarom is theologie een wetenschap, een zeer ingewikkelde wetenschap, want hier kan het dus al snel foutgaan, dat de rattenvanger van Hamelen je meeneemt, en dan ben je je innerlijke kind kwijt, en dan toont Repelsteeltje zijn afschuwelijke gezicht, die kinderkannibaal.

Zomaar stellen dat Jezus God is kan dus niet, en ook de zoon is niet zomaar God, maar de aandacht moet gericht worden op Heidelberg, want de mens is godziek, en de mens heeft een godsyndroom, godsdienstwaanzin, grootheidswaanzin. God kunnen duiden is een sport, een wetenschap, een oefening. Het kan al snel misgaan, en dan zijn de gevolgen niet te overzien. Och, het luie vlees, zo laf. Daarom heeft de mens de zondagen nodig. Die zondagen werden uitgelegd door de vaderen van de afscheiding en de wederkeer, en nu moeten zij uitgelegd worden, en een kwartslag gedraaid worden. Exegese op exegese, zoals in de Talmoed. Dat is een Israelitische bezigheid dus. Alleen zo kan de hemelse natuur begrepen worden. Dit is iets van de hogere hemelse natuur dus.

Kersten is diep verbolgen en verontwaardigd over de lastering en loochening van het hemelse zoonschap, en noemt het ondankbaarheid, en niet zonder redenen. Telkens weer als wij mensen vrijzetten uit het afgedwaalde westerse moderne christendom zien wij ze worden tot extremistische liberalen die het er gewoon van nemen, en telkens heb ik weer spijt als haren op mijn hoofd dat ik ze heb vrijgezet, want ze worden vaak nog wel erger. Natuurlijk kan ik daar niks aan doen. Ook Jezus had veel met deze ondankbaarheid te maken als hij mensen genas of vrijzette. Hoe veel je er ook op hamert dat het belangrijk is om terug te keren tot de fundamenten, en dat het geen vrijkaartje is om dan maar alles weg te werpen, ze luisteren niet. Eerst waren ze heet en radicaal, en nu zijn ze lauw of koud, onverschillig. Maar dat doet verder niks af aan de boodschap, dus ik blijf het prediken, maar de mens haat de natuur. Als het even kan rent de mens van de ene naar de andere stad, die nog wel erger is, onder het mom dat ze zijn bevrijd van de stad, en dan gaan de verslavingen gewoon door in andere, nog wel ergere, vormen. Tot dansende leprechauns worden ze. Ze zien geen taak in de geschiedenis, dat vergeten ze, dat onderhouden ze niet, verbeteren ze niet, maar ze richten zich op de overtechnologische moderne toekomst. Ze gaan space-cake eten.

Kersten stelt terecht dat het hemelse zoonschap niet zomaar om een schepping gaat, maar om een geboorte. Hij wijst dus op de hemelse baarmoeder, en niet op allerlei knopjes. We spreken over het hemelse organisme, geen organisatie. Men heeft alles met grote bulldozers lopen platgooien, de gehele hemelse amazone natuur, maar tegen deze wildernissen valt niet op te boksen. In principe hebben ze maar een druppeltje van de oceaan weten te roven en vernietigen, en het zal weldra op hen af gaan komen. Nee, de hemelse wildernis wordt alleen maar groter. De ware zonen des hemels gaan opstaan. Dat is een groot geheimenis. Het zoonschap zal hersteld worden. Niemand kan dat tegenhouden. Deze bulldozers zullen dus weggeblazen worden, maar de mens moet hiertoe wel ontwaken. De mens moet wel ijverig meewerken om dit asfalt weer weg te krijgen. We hebben deze lagen besproken in onze onderwijsboeken.

Zoveel hiaten zijn er tussen God en mens, en God boog tot Adam in de paradijselijke tuin, stelde Kersten, en Adam werd de zoon van God genoemd, en was versierd met God’s beeld. God moest dus heel diep buigen om Adam te kunnen bereiken, maar dan moet het kind in het paradijs nog de hemelse woning vinden. Laat het kind gaan tot Heidelberg, om aan de klauwen van Repelsteeltje te kunnen ontkomen. Repelsteeltje is overal, verbergt zich in iedere pot en pan, in ieder hoekje, ook in Heidelberg. Heidelberg moet dus ingenomen worden, verlost worden, door de hemelse waarheden.

Valse verlossers zijn altijd op jacht. Zij jagen voor de koningskerk. Ieder mens moet het 1816 teken dragen. Kersten noemt hen 'moderne vertrappers.' Er is veel te veel weggegooid. De mens kan de waarheid of niet verdragen, of vervormt de waarheid tot zijn eigen schikken. Je zet mensen vrij, en ze vliegen elkaar in de haren, en vechten om wie de vrijheidsbokaal mag hebben. Ze vechten om ieder stukje brood, en om het pronkjuweel, spiegeltje spiegeltje aan de wand, wie is mentaal het schoonste van het land ?

Kersten noemt dan het verhaal van de verloren zoon, die het niet meer kon houden, en toen wegtrok naar vreemd land, en zich daar aan van alles tegoed deed. Hij leefde in verkwisting, grote verkwisting, zijn gave verachtende. Kersten spreekt van een bondbreuk. De mens hield het niet meer uit bij God, en zo viel de mens. Waar begint het dan mee ? Met allerlei grandioze verhalen ? Kersten stelt dat het begint met boetvaardigheid : 'Ik ben het niet waard Uw zoon te heten.' Hij stelt dat de mens moet wederkeren tot het Adamitische werkverbond, in het paradijs gegeven. Hierin wordt de mens van de vloek verlost, om zo als kinderen te worden aangenomen tot herschepping. In Adam ligt ook het boze, van het willen zijn van een mensenmoordenaar, de begeerte van de valse vader. In Adam lag al het kindschap van Repelsteeltje, de kinderkannibaal. Daarom moeten wij tot Heidelberg gaan. Dat is het hemelse werk. Voor iedereen is er hoop. Kersten stelt dat niemand te goddeloos of te slecht is, om tot deze weldaad te komen. Iedereen heeft dus die eeuwige vonk al diep van binnen. De mens moet slechts loskomen van deze schaduwen. Maar dat kan dus niet in eigen kracht. Alleen door te sterven in het zoonschap, tot wedergeboorte. Alles tot de hemelse moeder, de zondagen. Wedergeboorte dus, niet door de krachten van het zichzelf kronende vlees. Afsterven dus. Steek de lont maar aan. Door wedergeboorte worden wij eigendom, niet door enige andere weg. Een ieder die uit God geboren is is een kind van God, stelt Kersten.

Ook is een ieder zo een hemelburger van Sion, hoe geestelijk klein, schuchter en twijfelmoedig dan ook, stelt Kersten dan. Alleen als wij in de doodstaat zijn worden we door de hemel bezocht. Dat is niet zomaar een woord, maar een ervaring, een vastbesloten, eeuwig volhardende beslissing die je neemt, in ijverig, heilig vrezend toetsen. En dan komen we op het juiste moment tot leven, als alles er doorheen is gegaan. Niet eerder. Wee het gebeente van degene die het pusht. Wee het gebeente van degene die afzwakt in het toetsen, die denkt dat hij soms niet hoeft te toetsen, en soms wel. Toetst alle dingen. Toets te allen tijde. Behoud het goede. Er is alleen waarlijk leven in de leiding door Zijn raad, merkt Kersten op. Wij leven om geleid te worden, anders is het dus het leven niet. Zo is er veel vals leven. Je moet je ogen nog gesloten houden als je nog door het vlees wordt geleid. Zij worden voortgeleid door de wil van het vlees, zegt Kersten.

Het zoonschap is de weg tot de hemelse moeder. Stervende in de hemelse baarmoeder, tot wedergeboorte en leiding. De wegen zijn al uitgestippeld. Die wegen gaan door de hemelse natuur, de paden van vur, de natuurkennis. Had de mens maar wat meer natuurkennis in plaats van al die jagende, dwingende, manipulerende, intimerende lagere aardse kennis van het vlees. De wedergeboorte is een openbaring, een illuminering, van God gegeven, vanuit de hemel, als een tegemoetkoming. Het is iets van de hogere natuur. Al bent u kapotgehakt door de valse goden van iemand anders, dat wil niet zeggen dat er geen waar godsbegrip dient te komen. De ware god werkt door de kinderlokker god heen, een principe wat we altijd onderwezen hebben, maar waar vele zogenaamde verlosten zich vanaf keren nadat we hen hebben vrijgezet, en dan is het lang leve de lol. Zou God dan nog mensen moeten genezen en vrijzetten ? Zou God dan telkens weer zijn parels voor de zwijnen moeten gooien ? Wij zaaien slechts.

Kersten wijst erop dat het pad van hemelse leiding een pad van hemelse oefening is. Als het niet geoefend wordt is het niks en is het vals. Dat is waar zondag 9 over gaat, dat het tot hogere vormen moet komen. Kersten stelt dat we zo mogen groeien in de hemelse voorhoven, om ver van de zonden te wandelen als kinderen van God, in stilte en ootmoed, en ook in hemelse vreze als het zegel van dat hemelse kindschap. Laat die heilige vrees niet los, want dan is alles los, en is de beer los. De heilige vrees is het fundament van alle toetsen. In zorgeloosheid is er nog nooit iets zuiver getoetst. Heb je geen hemelse vreze, dan mag je daar om vragen, om smeken, in boetvaardigheid, want daar begint alles. Zonder boetvaardigheid is het toetsen heilloos.

Lesvragen bij hoofdstuk 4 :

1. Toon aan hoe de strijd tegen Repelsteeltje in z'n werk gaat.
2. Geef een korte beschrijving van het hoofdstuk.

hoofdstuk 5 zondag 10-12 – don quichot

Het is je niet overkomen, maar het is je geopenbaard, als je aan traumatische dingen in het verleden denkt. Niets overkomt je, maar alles is openbaring, illuminering. Het was er namelijk al, en je moest het ervaren. Iemand is voor jou geweest, en toen kwam jij, en zag hetzelfde. Het kwam tot de oppervlakte, dat wat er al was.

De media laat het zien alsof het allemaal echt is, de mensen om je heen. Ze doen net alsof het echt is, alsof het allemaal waar is, alsof zij betrouwbare getuigen zijn met betrouwbare getuigenissen. En vele mensen zijn media-verslaafd, media-junkies. Ze kunnen niet meer zonder. Ze worden allemaal in dat gat meegezogen. Wat blijft er nog van de natuur over ? Ze lopen met apparaatjes rond en strijden mee in de micro-golf oorlog om het laatste beetje natuur ook weg te schrapen, want de mens haat de natuur ten diepste. De mens wil niet naakt en alleen in de natuur zijn, terug gaan naar het paradijs, maar de mens wil naar een stinkende conferentie door de media georganiseerd, los van de natuur, of gewoon met bloemetjes in de haren en met wat huisdieren, vogeltjes en konijntjes in kooitjes alsof de mens toch nog van de natuur houdt, een beetje. Voor de nog echt kritisch denkenden ligt het er dan wel bovenop.

Zondag 10 zegt :

Vraag 27: Wat verstaat u onder de voorzienigheid van God?
Antwoord: De almachtige en alomtegenwoordige kracht van God, waarmee Hij hemel en aarde met alle schepselen als door zijn hand nog onderhoudt en zo regeert, dat loof en gras, regen en droogte,

vruchtbare en onvruchtbare jaren, spijs en drank, gezondheid en ziekte, rijkdom en armoede, ja alle dingen ons niet bij toeval, maar uit zijn vaderlijke hand toekomen.
Vraag 28: Waarom is het voor ons van nut te weten, dat God alles geschapen heeft en nog door zijn voorzienigheid onderhoudt?
Antwoord: Opdat wij in alle tegenspoed geduldig, in voorspoed dankbaar mogen zijn en in alles wat ons nog overkomen kan ons verlaten op onze getrouwe God en Vader, in de zekerheid dat geen schepsel ons van zijn liefde scheiden zal, omdat alle schepselen zo in zijn hand zijn, dat zij zich tegen zijn wil niet kunnen roeren of bewegen.

Dat is een strijd tussen een heks en een natuurvrouw. De prins van Heidelberg zit opgesloten in een kasteel. De vogels voeden hem door de tralies, en ‘s nachts komen de hemelse natuur moeders, de zondagen in de grondtekst, want er is een wereld van verschil tussen de westerse heidelbergse catechismus, en de heidelbergse catechismus in de grondtekst. Is die er dan ? Jazeker, want de gehele heidelbergse catechismus is opgebouwd vanuit de bijbel.

Als we het over de duivel hebben, het kwaad, dan hebben we het over een sluwe duivel, niet iets wat je filosofisch omver kan praten, of weg kan praten. Er komt veel meer bij kijken. Met bloed, zweet en tranen bouwen wij de school van deze wetenschap. Om elke vierkante centimeter wordt gestreden. ‘s Nachts komt altijd datgene terug wat overdag werd onderdrukt.

‘En we zingen en we springen en we zijn zo blij, want er zijn geen stoute kinderen bij,’ is een vlieger die niet opgaat. Er zijn overal stoute kinderen om ons heen. Sinterklaas moet nog komen. ‘Vol verwachting klopt ons hart, wie de koek krijgt, wie de gard,’ is dan een veel lichtere versie van wat de westerse christenen zingen : ‘Vol verwachting klopt ons hart, wie de eeuwige zaligheid krijgt, wie de eeuwige verdoemenis.’ De gard is een ander woord voor de roe, en dat heeft ieder mens nodig. Omdat we blijven stellen dat God het kruis is, is het woord God ook gewoon een variant op Gard, en Gard is om de hemelse Gist op te wekken, een variant op de heilige Geest. Van Gard tot Gist dus, van God tot Geest. Sinterklaas is trouwens als heilige klaas een variant van de heilige eklessia, oftewel de hemelse kerk, en dit is een vrouw, sint eklessia. De oorlogen over sinterklaas en zwarte piet zijn overigens weer op volle gang begonnen. Men bekogeld elkaar nu met oliebollen om dit sprookje in dit tijdperk. Het geheimenis van sinterklaas ligt in Heidelberg, en het blijft maar terugkomen.

Het sinterklaas mysterie is een groot mysterie. Sint Eklessia troont in Heidelberg, in de wildernis, waar zij haar schuilplaats heeft. Op arendsvleugelen is zij daar gekomen. Zondag 10 gaat over geduld en dankbaarheid, wat de sleutels zijn tot Heidelberg. Ook gaat het over schepping en onderhouding, wat een resultaat en vrucht hiervan is. Wij onderhouden de schepping door geduld en dankbaarheid. Zo zal er een nieuwe schepping zijn in hemelse gebondenheid en verbondenheid, stelt zondag 10 in diepte. Ook Kersten bevestigt dit, dat schepping en voorzienigheid bijeen behoren, dus de eklessia, de hemelse kerk, is ook het principe van nazorg, en niet alleen maar geboorte geven. En die onderhouding van de schepping geschiedt naar de eeuwige hemelse raad, stelt Kersten. Er mag dan ook niet zomaar van kracht gesproken worden, maar de ware hemelse kracht is de voorzienigheid. De opvoeding, de tucht en de zorg is de ware hemelse moederlijke kracht. De zondeval was een ontwaking en openbaring over wat de mens nog allemaal moest doen. Kersten wijst op ‘in het zweet uws aanschijns zult gij uw brood eten.’

Kersten noemt de komst van de wereldoorlog een oordeel van God, want de wereld was door de zonden rijp geworden voor het oordeel. Hij riep : ‘Weg met al uw verzekeringen ! Zoek toch berging in de klove der steenrots. Gedenk toch het Woord, door een godvrezende moeder dikwijls tot haar zoon gesproken : ‘Weest niet al te verblijd in de voorspoed, en niet al te bedroefd in tegenheden.’

Ook afgoden willen voorzienigheid bieden aan de mens, ver van de Heere vandaan, waar Kersten ook tegen waarschuwt. Vannacht had ik een droom over de valse zondag 10 die als een hoer was, een media hoer, blond, groot, en met donkere lipstick op, en een jongen liet zichzelf door haar verleiden. Ik kon dat niet aanzien, en ben toen weggegaan, en ik liep naar huis, en zou daarna naar het dorp gaan. Toen ik naar het dorp liep zag ik een jongen van het gebouw tegenover me, en ik was op een skelter, en ik kon me niet meer herinneren of dat nu zijn skelter was of mijn skelter, maar hij zei : ‘Tot ziens,’ en ik wist niet of hij het tegen mij had, of iemand die bij hem stond, maar ik had niet lang daarvoor een gesprek met hem gehad, en ik wist niet eens meer waarover dat ging. Het was uit mijn geheugen weg, alsof er iets in me gewist was.

Zondag 11 – grondtekst

Vraag 29: Waarom wordt het hemelse zoonschap tot de hemelse baarmoeder, de zaligmaking genoemd?
Antwoord: Omdat Hij ons zalig maakt en van al onze zonden verlost, en omdat
bij niemand anders enige zaligheid te zoeken of te vinden is.

Vraag 30: Geloven dan ook zij in de enige Zaligmakende baarmoeder, die hun zaligheid en heil bij de heiligen, bij zichzelf of ergens anders zoeken?
Antwoord: Nee. Door dat te doen verloochenen zij de enige Zaligmakende baarmoeder, hoewel zij Hem met de mond roemen. Want één van tweeën: of de hemelse baarmoeder is geen volkomen Zaligmaker, óf zij die deze Zaligmaker met een oprecht geloof aannemen, moeten alles in Hem bezitten, wat tot hun zaligheid noodzakelijk is.

Er zijn vele valse baarmoeders, vele valse wedergeboortes en ontwakingen, en daarom mag de mens niet overmoedig tot een baarmoeder gaan, maar alles toetsen, in de hemelse slaap blijven. Er is maar een hemelse baarmoeder, en daar moeten we alles voor opgeven, en daar kunnen we alleen binnengaan door volkomen hemelse slaap tot het sterven van het ego. Adam moest in een diepe slaap om tot de baarmoeder van Eva te komen, de moeder van alle levenden. Kersten zei : Ga toch dat Woord binnen, want datzelfde Woord zal tegen de mens getuigen die geen waarachtige gemeenschap ermee heeft verkregen.

Wie het verleden zomaar als het verleden zien en alleen maar in het ‘nu’ strijden zijn materialisten. Het verleden is de geestelijke wereld waar de wortels liggen. De verborgen hemelse raad is in het verleden. Daarover gaat zondag 12, die als de Efeze 6 van de Heidelbergse catechismus is, want er

wordt opgeroepen om boven alles te strijden tegen de zonde en tegen de duivel. Het ‘nu’ is slechts het voorhangsel van het verleden, van de geestelijke wereld, waar de dwazen zich laten misleiden door de valse morgens, waar de Vur ook over spreekt.

De morgen bedriegt, ik heb het zelf gezien,

De morgen lacht je uit, waar de ontwaking slechts een keten is,

Wat is dan de diepere nacht ?
De nacht is op een hoge berg,
Terwijl de ochtend in het dal de dwazen misleidt
(De Vur, 114:7,9)

Een grote stoet komt uit de stad.
Zij gaan tot de morgen, maar de nacht kennen zij niet.
(De Vur 65:32)

Zij die als de gele morgen is, Zij is dan het raadsel van de oude tijden, de hoeder der tranen en de leidsvrouwe der heiligen en gezuiverden.
(De Vur 86:11)
Ik kom tot het morgenrood, om alles terug te draaien,
Zij hebben mij teveel gestoken,

Zij hebben mij teveel gebroken.

Alles deed pijn, maar van het lijden zingt zij,

als van zoete dromen.

(De Vur 42:11)

Zij die zomaar tot de morgen gaan, en dus zomaar in het ‘nu’ strijden, in het vlees, zijn dus deserteuren, die zich hebben laten bedriegen door vleselijke steekpenningen, wat hun drugs is. Zo horen zij niet dat zij geroepen worden door de hemelse moeder vanuit het verleden. In het ‘nu’ is het oordeel gekomen, en wordt de mens teruggeroepen tot de ark in het verleden al gegeven, maar de mens veracht de strijd in het verleden, want dat is immers zijn strijd niet. De mens wil het lijden van het verleden niet dragen door zijn zorgeloosheid en gebrek aan barmhartigheid. En zo blijven de wortels, en de hemelse raad verborgen. En dan zal er volgens Amos een tijd van honger zijn, waarin de mens zoekt maar niet zal vinden, omdat de mens verkeerde paden heeft gekozen, en zijn oren in de verkeerde richting heeft gestoken.

Het zijn de klassieke voorbeelden van afdwaling. De afgedwaalden in de woestijn klaagden tot Mozes dat ze weer terug wilden naar de vleespotten, oorlog voeren in het vlees, en dat er zo weinig voedsel en water hier was, maar het is allereerst geen strijd tegen vlees en bloed, maar het is een strijd van territoriale demonologie. Het ‘nu’ is slechts een poppenkast, en mensen die territoriale oorlogsvoering verachten strijden dan tegen de poppen, terwijl de poppenmakers zich slap lachen, want zo krijgen ze je meer en meer in hun macht. Het is allemaal dweilen met de kraan open.

De man aan het kruis kwam niet om de romeinen te verslaan, maar om aan het kruis te gaan voor de diepere weg, dus het wachten op superman en spugen op het kruis telkens weer is zelf iets romeins. De romeinen hadden hun eigen afgoden, en waren de nazi's van hun tijd, terwijl de germanen vanuit het geestelijke en vanuit het kruis werkten, en toen Duitsland na het filosofische, intellectuele tijdperk overging tot de weltpolitik, expansie politiek, werd Duitsland ook romeins. Het is allemaal romeins, dat je zelf tot een beest wordt. De vrouw in Openbaring, als beeld van het overblijfsel, ging op adelaarsvleugelen de wildernis in, tot haar wortels, waar ze een schuilplaats heeft, vol worden met het Woord, en de arend is een beeld van het profetische. Het vleselijke begrijpt het profetische niet. Het is allemaal aards.

De oorlog is geestelijk. Het beest is het ego, wat diep in de mens zit, en de matrix is de illusie dat het ergens anders en iets anders zou zijn, dus dan vecht je tegen de bierkaai. Water gieten in een bodemloos vat. De mens heeft het Woord niet aangenomen. Tandarts en psychiatrie heeft het implantaat al ingebracht en niemand protesteerde, en wat er in het 'nu' gebeurt is daar gewoon een reflectie van, niets meer. Het is een oordeel. De zondvloed is gekomen. Dat is al uitgesproken.

Men wordt pas wakker als er bloed vloeit en als men wilde mannen om zich heen ziet hakken, maar tandarts en psychiatrie zijn smooth criminals die alles in het heimelijke doen, waar het grote volk langsheen leeft, dus er wordt gezaaid, tijdbommen gaan tikken, en als het dan ontploft, dan zijn ze ineens wakker en vallen de dansende poppetjes aan die ze om zich heen zien, omdat de tandarts en de psychiater altijd vrij spel hadden gekregen. Dus in het 'nu' is er dan allemaal slechts symptoombestrijding, en ook de dierenslager heeft vrij spel want dat kon ook altijd maar. Het waren immers geen mensen die leden, maar dieren. Dus nu moet de mens het hebben van vleesetende autoriteiten die dan de autoriteiten gaan bestrijden, het beest die zichzelf verscheurd. Ze praten zichzelf er helemaal in, want slager, tandarts en psychiater waren de afgoden van de mens, en nu moet de mens dus de gevolgen ervan dragen.

De mens is nu ingesloten in het 'nu' en nog bekeert de mens zich niet. Nog wil de mens het pad niet zien wat terugleidt. De mens is totaal mediaverslaafd, klagende tegen Mozes, omdat het haters zijn van de sobere natuur. De mens wil terug naar de romeinen. Het is vandaag de dag nazi tegen nazi. Als mensen om je heen jouw wereld proberen te bouwen, dan moet je je eigen wereld bouwen, en die wereld is al gegeven. Bouwen op het Woord.

Het zijn klassieke junkie-symptomen. Allemaal onstuimig junkie-gedrag gebaseerd op of er een joint in de mond hangt of niet.

Het is het Noord-Korea tijdperk. De mens heeft teveel tegen de bijbel en het geloof aangetrapt, extremistisch, ook te lang. Wij pakken het alleen aan in het kader van de dialectische theologie. De mens hoort wat woorden, en dan gaan ze er met de botte bijl mee aan de gang, helemaal uit de context. Wie zijn leven tracht te behouden zal het verliezen. Er is alleen leven in het kruis. Werk zolang het dag is, want als het nacht is kan niemand werken. Dat hebben we veel vaker gezegd. Het is nacht nu. Daarom moet de mens terug naar dat wat al gegeven is. De rest is allemaal de bijeffecten van de drugs die men gegrepen heeft.

Lesvragen bij hoofdstuk 5 :

1. Toon het gevaar van de morgen aan.
2. Geef een korte samenvatting van zondag 10
3. Geef een korte samenvatting van dit hoofdstuk.

hoofdstuk 6 zondag 13-19 en de orionse tijdperken

De mens is onder het oordeel gekomen.
De vlees-industrie is namelijk niet aangepakt, maar werd aanbeden.
De auto-industrie is niet afgeschaald, maar volop aanbeden.
De psychiatrie werd niet afgeschaald, maar volop aanbeden.
De tandarts werd niet afgeschaald, maar volop aanbeden.
Daarom is de zondvloed gekomen.
Dat wil niet zeggen dat er geen hoop meer is voor de mensheid.
Als de mens getrouw is, dan is God nog steeds getrouw.
De ark is er nog steeds, en die blijft.

Zondag 13 gaat over alles verdienen, alles moet gekocht worden, en dat is de enige weg uit het duivelse systeem, dus niet zomaar natuurlijke processen van slapen en ontwaken, maar je kan een ontwaking alleen verdienen, dan is het gefundeerd. Valse ontwakingen moet je je van loskopen door wat je verdiend hebt, anders worden het gave-spelletjes en geloofs-spelletjes waar de mens lui van wordt. De mens moet er zelf bij betrokken zijn.

Zondag 14 gaat dan over de vleeswording van het Woord, en de vernedering van de man aan het kruis. Het is de emanatie van het Woord, waarin het hemelse zich verbergt. Kersten stelt dat we heel erg moeten oppassen met vals medelijden, want het medelijden kan juist ook een duivelse strategie zijn om heimelijk door te kunnen blijven zondigen, en Kersten noemt de tekst van ‘Weent niet over mij maar over uzelven.’ Het ware medelijden zorgt dat de mens ver weg blijft van de zonde, anders is het medelijden slechts spot. Het ware medelijden is ook plaatsvervangend en zelftucht, als onderdeel van het ascetisme. Doordat het Woord vlees werd kon het de zonde overtreffen, stelt Kersten. Ook stelt hij dat de geboorte van de man aan het kruis nederig was, in de natuur. We

kunnen ook stellen dat de hemelse moeder, de moeder van de man aan het kruis, maagdelijk was als een beeld dat ze zich niet had verhoerd aan de stad.

Zondag 15 gaat over het kruis. Kersten stelt dat de gekruisigde nedergeworpen moest worden in de diepste vernedering, in de diepten van de dood. Ook noemt hij psalm 69, waar overigens wordt gezegd in vers 11 : 'Ik weende onder het vasten van mijn ziel, maar het werd mij tot diepe smaad.' We kunnen stellen dat het als een voorbeeld is gesteld om na te volgen, en dat daarin de mens opgenomen wordt, als een vis verstrikt in hemelse netten. Een heleboel mensen lezen het verkeerd, meer naar de westerse interpretatie, alsof het buiten hen omgaat, maar het moet dwars door de mens heengaan. De heidelbergse catechismus kan alleen maar tot zijn recht komen vanuit de grondtekst.

Ik had een droom over de stenen tijdperken van Orion, en die tijden waren opgeschreven in drie hele grote dikke boeken. Deze stenen tijdperken heetten :

1. TOHL
2. ARAG
3. TUUG

Daarna kwamen de ijstijden.

Zondag 16 gaat in diepte erover dat de mens naar de hel (baarmoeder) moet, om los te komen van valse kracht en valse rust, in heropvoeding. Zondag 17 gaat om de opstanding, en in principe kunnen we stellen dat de ware opstanding alleen geschiedt als de geloofsoefening, en daarbij is zondag 17 het Aretaitische hart, want dat is wat het woord betekent, namelijk geloofsoefening. Het is de toets-oefening van Jakob op Pniel, als de urim, en zondag 18, die over de opname gaat, is dan het toets-resultaat, de thummim. De opstanding is slechts een dieper kruis, om tot de diepere sappen te komen, de ware opname.

Wij moeten zondag 17 en 18 in ons hart ontvangen, als natuur moeders. We moeten niet het voor de hand liggende denken. Vannacht had ik een droom dat ik naar de achter hersenen moest, waar het slaap gedeelte is, en het was als een zee, een slaapzee, en ik werd meegezogen door de sterke stroming en naar beneden getrokken. Ik was toen in een hele lange gang, en er waren aan beide zijden deuren waarop 'ontwaking' stond, maar ik mocht door geen van die deuren heengaan, anders zou het een valse ontwaking zijn, een overmoedige en overmatige ontwaking. Je zou dan ook vals wedergeboren worden in een soort kerststal, en je zou ingepakt worden als een kerstcadeautje. Ik liep dus gewoon door in die gang, ging door geen van die deuren, en kwam toen uiteindelijk in de gang aan in een kerstgedeelte waar allerlei kerstbomen stonden. Ik mocht hier niet blijven, maar moest doorlopen. Er werden hier allerlei cadeautjes ingepakt voor kerst. De gang begon toen over te lopen verderop in een wildernis, en ik werd steeds naakter, en was uiteindelijk helemaal naakt. Ik viel toen weer dieper in slaap en was toen gewoon weer gekleed en in een woonwijk. Ik liep op de stoep langs rijtjeshuizen en verderop kwamen wat militaire jongeren aanlopen. Eentje had ook een hele lange dunne witte raket, als een soort wapen. Ik liep er langs, en sommigen liepen ook gewoon op straat. Een eind verderop waar een dwarse straat tegenaan lag zag ik toen een militaire schietwagen waar een skelet op zat in groene militaire kleding. Ik dacht : 'Oh, dus daar hebben we mee te maken gehad, dit zijn dus die dingen die ons gekweld hebben,' zo van dat alles op z'n plaats viel. Het intimideerde me verder niet, en de wagen viel me verder ook niet aan. Ik was toen in het

ouderlijk huis op die planeet, samen met een medewerker, en we stonden bij de secretaire op de begane grond, en omdat het zo'n smal ding was vond ik dat het te gammel tegen de muur stond, alsof het zo om kon storten. Er lag heel veel stof op het ingeklapte ding, en de medewerker zei dat het niet goed was voor het gas, dat het stof gasproblemen zou leveren. Ik heb toen het stof verwijderd. Ik zei toen dat dat altijd al het probleem was, terwijl het in het aardse leven in dat huis nooit echt stoffig was, alleen heel erg vroeger op zolder. Ik moest me toen richten op de voorzijde van de hersenen, wat de steen wereld was. Ik hoorde toen ook het liedje van Abba 'When all is said and done.' Je mocht dus niet het voor de hand liggende nemen, zoals de achterhelft van de hersenen is slapen, dus dan moet de voorhelft van de hersenen wel ontwaking zijn. Neen. De slaapzee komt in balans met de steen wereld. De mens moet dus juist dieper slapen, en dat is ook de boodschap van zondag 17 en 18, dat de mens dan het voor de hand liggende zou denken : 'Nou, we hebben het kruis gehad, dan nu de opwekking, de opstanding, en de opname. Kijk hoe goed we het in het westen hebben.' Dat heeft dus niet gewerkt. De mens heeft geen grotere kracht nodig, maar een dieper kruis. Er waren namelijk dingen overgeslagen. De mens raffelde dingen af.

Zondag 19 gaat over de geestelijke gaven, een fundament wat de latere reformatorische kerk steeds meer ging loslaten.

Vraag 51: Welk nut heeft deze heerlijkheid van ons Hoofd Christus voor ons?
Antwoord: Ten eerste dat Hij door zijn Heilige Geest in ons, zijn leden, de hemelse gaven uitstort. Vervolgens dat Hij ons met zijn macht tegen alle vijanden beschut en bewaart.

Kersten noemt lijdzaamheid ook als gave. Het kruis is de gave, namelijk te lijden met de hemel. De vrucht van de honger is het lijden, en de slaap, zoals ook Adam door de diepe slaap tot de geestelijke gaven kwam, tot het kruis in de hebreeuwse grondtekst. De gaven zijn de charis in het grieks, en de kanan (vgl. kanaan, het beloofde land) in het hebreeuws.

Lesvragen bij hoofdstuk 6 :

1. Toon aan hoe medelijden ook gevaarlijk kan zijn.
2. Geef een korte samenvatting van dit hoofdstuk.

hoofdstuk 7 zondag 20 en de betekenis van de heilige geest

zondag 20

Vraag 53: Wat gelooft u over de Heilige Geest?
Antwoord: Ten eerste dat Hij samen met de Vader en de Zoon waarachtig en eeuwig God is. Ten tweede dat Hij ook mij gegeven is om mij door een oprecht geloof deel te laten hebben aan Christus en al zijn weldaden, mij te troosten en eeuwig met mij te blijven.

Wat betekent dit ? De derde persoon is zo belangrijk, het heilige geestelijke, als de heilige vergeestelijking, symbolisering, van alle dingen, anders groeit het vast en wordt het eng. Dat hebben de vader en de zoon dus wel nodig, want kijk hoe het allemaal verletterlijkt is tot allerlei griezeligheden vandaag. Wat is een mens te betreuren als hij de taal van de symboliek niet kent, en alles maar grauw en dor verletterlijkt telkens. De school van symboliek is een van de belangrijkste scholen.

Kersten noemt in dit opzicht de nachtdiscipelen, zoals Nikodemus. Deze discipelen zijn veel vrijer en symbolischer. Wat moeten we dan ontvangen, de Heilige Geest ? Wij moeten de vergeestelijking ontvangen, want dat is wat het betekent, d.w.z. de interpretatie van dingen, wat ook weer een vertakking is van de gave van profetie. Materialisten begrijpen symboliek niet, en willen het ook niet begrijpen, want dat staat hun gejaagdheid in de weg, hun snelle auto's. Zo jakkeren ze voort over de snelwegen van het vlees, en kunnen de vergeestelijkingen niet oppikken. Het gaat dus niet zomaar om het geestelijke, maar om het vergeestelijken van dingen. Dan hebben we een beter beeld gekregen van wat de Heilige Geest is en waarom het zo belangrijk is. Dingen staan of vallen met de Heilige Geest, de vergeestelijking dus. Hier moeten wij op wachten, en niet zomaar dingen gaan doen of zeggen. De Heilige Geest mag nooit een vleselijke betekenis gaan krijgen. Het is een gruwelijk iets als het wordt afgekapt van de oorspronkelijke betekenis. Het is een verschil tussen dag en nacht.

Alleen door de vergeestelijking van de dingen worden wij wedergeboren, zoals de geboorte door de Heilige Geest wordt genoemd, want anders zouden wij in het vleselijke en de vervleselijking blijven, en dat is een macht van de dood. Naar deze gave dienen wij ons uit te strekken en tijd voor te maken. Waar is ons hart op gericht ? Met recht zei Yeshua daarom hoe moeilijk het zou zijn voor de rijken om het koninkrijk binnen te gaan, want het was nog gemakkelijker voor een kameel om door het oog van de naald te gaan. De rijken zijn ook de snellen van deze aarde met hun snelle auto's waarmee ze eindeloos doorjakkeren en zo geheel langs de vergeestelijkingen die hun zouden kunnen redden heenleven. Zo is dat ook in hun geestelijke leven, want zo op de aarde, zo ook in de hemel. Hoe zij leven op aarde geeft allemaal tekenen door. De Heilige Geest is daarom een gevaarlijk woord. Zonder de Heilige Geest ga je het niet redden, en als je de Heilige Geest lastert dan kom je zo ook nergens meer, zo belangrijk is het, maar men moet weten wat dit betekent, want dat gaat dus om het vermogen om te vergeestelijken, en dat heeft een mens nodig als water in de woestijn, anders komt de mens om. Nu, dat zijn zo wat dingen om over na te denken vandaag. Laat u niet meer bedriegen dat u het wel alleen afkan, zonder de middelen. Er zijn middelen door de hemel opgesteld om de mens er doorheen te helpen, als de gebruiksaanwijzing van het leven.

Het was de Heilige Geest die Jezus opwekte uit de dood. Begrijpen we dit verhaal ? De vergeestelijking van de dingen, ook deze dingen, is de opstanding. Het is een Israelitisch sprookje met een diepere betekenis.

Kersten brengt zondag 20 in verband met psalm 27 :

4 Een ding heb ik van de Here gevraagd,
dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren
al de dagen van mijn leven,
om de liefelijkheid des Heren te aanschouwen,
en om te onderzoeken in zijn tempel.
5 Want Hij bergt mij in zijn hut
ten dage des kwaads,
Hij verbergt mij in het verborgene van zijn tent,
Hij plaatst mij hoog op een rots.
6 En nu heft mijn hoofd zich op
boven mijn vijanden rondom mij;
daarom wil ik in zijn tent offeren offers met geschal,
ik wil zingen, ja psalmzingen de Here.
7 Hoor, Here, hoe ik luide roep

8 Van Uwentwege zegt mijn hart:
Zoekt mijn aangezicht.
Ik zoek uw aangezicht, Here.
9 Verberg uw aangezicht niet voor mij

11 Onderwijs mij, Here, uw weg
en leid mij op een effen pad
om mijner belagers wil;
12 geef mij niet prijs aan de lust van mijn tegenstanders,
want valse getuigen staan tegen mij op,
en hij die geweld blaast.

14 Wacht op de Here, wees sterk,
uw hart zij onversaagd; ja wacht op de Here.

Kersten noemt ook psalm 119, waarin ook dit vers staat overigens :
11 Ik berg uw woord in mijn hart,
opdat ik tegen U niet zondige.

Ook noemt hij psalm 84 :

2 Hoe liefelijk zijn uw woningen, o Here der heerscharen.
3 Mijn ziel verlangt, ja smacht naar de voorhoven des Heren;
mijn hart en mijn vlees jubelen tot de levende God.
4 Zelfs vindt de mus een huis,
en de zwaluw een nest voor zich,
waar zij haar jongen neerlegt:
uw altaren, o Here der heerscharen,
mijn Koning en mijn God.

5 Welzalig zij die in uw huis wonen,
zij loven U gestadig. sela
6 Welzalig de mensen wier sterkte in U is,
in wier hart de gebaande wegen zijn.
7 Als zij trekken door een dal van balsemstruiken,
maken zij het tot een oord van bronnen;
ook hult de vroege regen het in zegeningen.
8 Zij gaan voort van kracht tot kracht
en verschijnen voor God in Sion.

11 Want een dag in uw voorhoven is beter dan duizend ergens anders;
ik wil liever staan aan de drempel van de tent mijns Gods
dan verblijven in de tenten der goddeloosheid.

Het is verschrikkelijk hoe de mens met de bijbel omgaat, zowel in het vervleselijken ervan als het totaal van zich afwerpen. We mogen terugkeren tot zondag 20, tot haar hemelse tent om daar eeuwig te verblijven, boven de hoofden van de vijanden. Zij troont op een hoop van schedels. Alleen Zij is het ware hoofd, en wij moeten in Haar blijven opdat wij ook ver zijn verheven boven de aardse vervleselijkingen die de ziel bederven. Dat kost niet zomaar wat moeite, pijn, zweet en tranen, maar dat kost u alles. Laat u niet voor de gek houden. Is haar woord al in uw hart om zo niet tegen haar te zondigen, of heeft u daar nog nooit echt de tijd voor genomen, omdat u u met allerlei andere, minder belangrijke zaken heeft bezig gehouden telkens ? Alles moet vergeestelijkt worden, uw hele leven, niet alleen maar de vader en de zoon. Zo komt u uiteindelijk terug tot uw hemelse moeder.

Als psalm 84 zegt : Hoe liefelijk zijn uw tenten, dan mogen we ook denken aan Jesaja 52 over hoe lieflijk op de bergen de voeten zijn van hen die het goede nieuws brengen. De vergeestelijking is een werkwoord, en het is een woord om te delen, als een overdracht, tot hen die daarvoor rijp zijn en het verstaan. Vleselijken zullen hun hoofden erop stukbreken. Deze tekst staat trouwens ook in Romeinen 10 waar ik een paar dagen geleden een droom over had :

8 Nabij u is het woord, in uw mond en in uw hart, namelijk het woord des geloofs, dat wij prediken.
14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in wie zij niet geloofd hebben? Hoe geloven in Hem, van wie zij niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker? 15 En hoe zal men prediken zonder gezonden te zijn? Gelijk geschreven staat: Hoe liefelijk zijn de voeten van hen, die een goede boodschap brengen.

Vannacht had ik een droom dat mensen die ik hielp ergens bij een park of grasveldje werden lastig gevallen door een man met een pistool. Ik liep over de straat er naartoe en zei tegen de man : ‘Wat moet u ? Dat zijn mensen die ik help.’ De man draaide zich toen om, en richtte het pistool op mij. Ik greep toen het pistool vast bij de loop, en er was even een worsteling om het pistool, maar toen zei ik : ‘In de naam van Jezus.’ De man liet toen het pistool los, werd rood, en begon ineen te krimpen, en heel spastisch weg te rennen. Nu, de naam van Jezus op zichzelf heeft geen macht natuurlijk, want het is maar een sprookje, in overdrachtelijke zin, maar ik sprak het profetisch uit, en vanuit de diepere betekenis, want in de worteltekst betekent het de baarmoeder en de geestelijke waarde van

dingen, en dit is steeds meer aan de oppervlakte aan het komen, dat deze dynamieken hun eigenlijke betekenis krijgen, en dat dingen gesorteerd worden.

Op deze aarde is er heel veel vervuiling en troep en rommel waar de mens soms ziek van kan worden, en als een mens niet ziek wordt dan wordt men wel ziek van alles wat de menselijke systemen de mens aandoen, maar daarom is het belangrijk dichtbij de natuur en het innerlijke paradijs te leven, want deze aarde is dus het paradijs niet, en wat ze lopen verkondigen is de waarheid niet.

Moeten de blinden dan de blinden leiden of eenoog is koning in het land der blinden gedoe ? In deze wereld moeten we ons kruis dragen want dat doet de hemel ook. De mens wordt niet altijd gespaard, maar moet ook leren, en juist door het lijden meer inzicht krijgen en begrip. Als een lid lijdt, lijden alle leden, maar ook het tegenovergestelde, dus uiteindelijk is het kruis de enige weg, en wat daarbuiten valt is allemaal schijn-leven. Soms heeft de mens ook een doorn in het vlees voor wat voor reden dan ook.

Het leven op aarde is als een hel omdat het nog maar het begin is van de evolutie, omdat het nog niet gesorteerd is dus, alles loopt door elkaar heen, en alleen tijd brengt ware, hemelse orde, geduld, en het zal vaak heel anders zijn dan mensen zich hebben voorgesteld. Rozen hebben ook weer doorns om te laten zien dat er geen korte weg door de school is, maar dat het een lange en diepe weg is, anders zou het allemaal niet veel voorstellen. Dus alles moet doorleeft worden, bezield, en dan heb je ook iets om uit te putten.

Wij mogen uitzien naar de terugkeer van zondag 20, de vergeestelijking van alle dingen tot een hoger, hemelser niveau, als een brug tussen hemel en aarde.

Lesvragen bij hoofdstuk 7 :

1. Geef een korte uitleg van zondag 20 en toon aan waarom deze zondag zo speciaal is.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 8 zondag 21 en de strijd tegen de zondies

Totalitarisme is het afnemen van de taal van de mensen, zei iemand.
Het totalitarisme is overal. Ook dat je geen christelijke termen meer zou kunnen gebruiken is totalitarisme, want het is nu eenmaal een taal, en het gaat om de definities.
Een mens mag in het totalitarisme niet meer symbolisch spreken,
en dit bepalen anderen die ook maar een druppel in de oceaan zijn,

en dit is iets heel griezeligs, maar vroeger was het nog wel erger.
Dit zijn dus schaduwen van de heilige geest, van het geleid worden,
van de vergeestelijking tot de hemelse gebondenheid die we op aarde zien.
Dus moeten we ons daar zorgen over maken ? Ja en nee.

Laten we eerlijk zijn : het is al tijden Noord-Korea.
Eigenlijk al vanaf het begin van deze aarde.
Het is het tegenovergestelde van de hemelse gebondenheid,
dus het zou ons een wijze les moeten leren.
Het is een heenwijzing.

Daarom moet de heilige vergeestelijking, de heilige geest, terugkomen, uitgestort worden,
anders blijft de mens teveel bij letterlijke drama hangen, en dat is een tikkende tijdbom.
Ja, je mag klagen, maar dan moet het ook vergeestelijkt worden, zoals we ook bij de tandarts en de psychiatrie, en de modern-westerse christelijke tirannie dat hebben gedaan. En dat moet met alles zo. Ontvang daarom de heilige vergeestelijking, en wacht erop, ga er mee aan de gang. Allereerst moet je er dan diep in, anders valt er niets te vergeestelijken. Het gaat niet gebeuren door de beste stuurlui die aan wal staan. We spreken over kruis-begeerte.

1/5 van het eindtoneel, wat overigens allang geweest is, gaat over het oordeel over het vlees, en de rest gaat allemaal over vergeestelijkingen, recycling etc.

De bijbel is een verzameling van adviezen en verhalen van de Israelitische voorouders, en ook is het een kunstverzameling. Dat ging zo goed en kwaad als het ging, en vaak zijn het juist de westerse eenzijdige vertalingen die zo verschrikkelijk zijn, want Israel gelooft weer hele andere dingen, en neemt het vaak symbolisch, vanwege hun kennis van deze talen en deze dingen. Als je daar allemaal zomaar overheen walst dan ben je een deserteur, en hetzelfde geldt voor de heidelbergse catechismus. De Israelieten kregen de opdracht het beloofde land in te nemen en de vijanden te verslaan. Als ze bepaalde dingen zouden overslaan, dan zou dat grote problemen geven, en in die dagen waren er ook deserteuren. Het is ook allemaal weer ondankbaarheid, luiheid en lafheid als je niet bezig gaat met wat de voorouders overgedragen hebben gekregen. Het niet eren van hun geestelijke vaders en moeders heeft voor de mens verschrikkelijke gevolgen, want ze komen zo in de leugen terecht of in schijnwaarheid. We zien in de exodus de afschuwelijke gevolgen van dienstweigering. Zondag 21 gaat daarom om het verrichten van de geestelijke dienstplicht, wat niet alleen een dienstplicht is van lijden, maar ook van strijden.

Als je gaven hebt ontvangen geldt er een dienstplicht, anders wordt het corrupt. Het volk Israel liet een overblijfsel van vijanden bestaan, en dat werd hen tot strop. De moderne mens is van alle markten thuis, heeft de naam ijverig te zijn, maar negeert, veracht en haat de geschiedenis lessen, waardoor de geschiedenis zich blijft herhalen, totdat de mens eens die lessen leert.

Daarom moeten de zondagen terug komen voor dit onderwijs. Alles om ons heen is de zondagen, stromende uit dit machtige orakel van de jaren 1500. Elk mens om je heen. Het kaf groeit tezamen op met het koren, zowel de goede zondagen als de valse zondagen. De valse zondagen zijn een speciaal soort zombies : de zondies. Zij zijn de robotten van het vlees. Allereerst moet je dan naar de thuisbasis gaan om aan deze zondies te ontkomen. Gehoor geven aan de geestelijke dienst

oproep, wat de enige veiligheid is tegen dit soort beunhazen. Het kaf op laten groeien met het koren en vertrouwd raken met de zondies, want er is geen snelle, liberale weg. Dan door eigen innerlijke groei steeds meer loskomen van de zondies. Dit is het smalle pad met enge poorten, terug naar Heidelberg, de inname van het beloofde land. Er staan veel kapers op de kust. Elke zondag heeft zijn eigen zondies. Dat zijn de vervleselijkingen ervan, de voorhangsels. Ook de zondag 20 van de vergeestelijkingen is daarom zeer belangrijk om gehoor te kunnen geven aan de geestelijke dienstoproep van zondag 21. Velen verslonzen zo dat ze slechts tot voorhangsels zijn geworden. Ze glijden er langsheen, missen hun doel, en leven zo in schijnwaarheid en schijnwerkelijkheid, als zondies. Ze hebben hun eigen religies en rituelen om de mammon te aanbidden, hun eigen snelle zondagen.

Lesvragen bij hoofdstuk 8 :

1. Wat zijn zondies, en hoe kun je aan ze ontkomen ?
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 9 zondag 22-23 – een donderende preek

Een nieuwe wereldwijde afval is gekomen, dat mensen zich massaal overgeven aan de new age en andere over-liberale stromingen die opkomen voor de menselijke eigengerechtigheid, tot de ontwaking van het vleselijke. Mensen weten het verschil niet eens meer tussen het vleselijke en het geestelijke. Tijd dus om even wat begrippen op een rijtje te zetten. Het is een groot alarm. De new age verklonterd zich steeds meer en meer tot zorgwekkende substanties, geboorte gevend aan de ene na de andere gruwel. Dit is een strijd die alleen in Heidelberg uitgevochten kan worden, dus daarom in het kader van de zondagen.

New age engelen onthouden hun wapenen van bloed, maar lopen rond met hun moderne machinetjes in het mobiele tijdperk, en gaan daar helemaal in op. Ze kunnen het ook niet meer oppikken want ze zijn teveel verslaafd geworden aan de sociale media.

De zondies, heidelbergse zombies, zijn tot u gekomen, wetende dat hun tijd kort is. Zij zijn vervleselijkingen van de zondagen, allemaal in dienst van mammon. Het zijn vernietigingen van de zondagen waarin elk spoor tot Heidelberg vernietigd wordt, en zo ook elk spoor tot Israel, Egypte, de voortijden, het oer en Orion, want die bevinden zich immers achter Heidelbergse voorhangselen. Tijd dus voor een donderende preek.

zondag 22
Vraag 57: Welke troost biedt u de opstanding van het vlees?
Antwoord: Dat niet alleen mijn ziel na dit leven terstond tot Christus, haar Hoofd, opgenomen zal worden, maar dat ook mijn lichaam door de kracht van Christus opgewekt, weer met mijn ziel verenigd en aan het verheerlijkte lichaam van Christus gelijkvormig zal worden.
Vraag 58: Welke troost put u uit het artikel over het eeuwige leven?
Antwoord: Dat ik, aangezien ik reeds nu in mijn hart het begin van de eeuwige vreugde gevoel, na dit leven de volkomen zaligheid zal bezitten, die geen oog gezien, geen oor gehoord heeft en die in geen mensenhart is opgekomen, om God daarin eeuwig te prijzen.

Er ligt een brug tussen lichaam en ziel, wat het kruis is. Dit houdt ook in dat de ziel het lichaam, het vlees, moest worden, op verschillende manieren. Dit houdt in dat de ziel zich in vele aardse talen moest leren uitdrukken, geheel mens moest worden dus, wat ook het diepere ‘spreken in nieuwe talen’ inhoudt. Zo komt men ook tot de hogere vormen van hemels vlees, waar de orionse monniken koren over zingen. Er moet vlees gezaaid worden, en er moet vlees opgewekt worden.

Waarom is religie zo belangrijk ? Omdat de mens die tweedeling in zichzelf moet vinden en houden om zo onderworpen te blijven aan hogere principes, vanwege de bedriegelijkheid van het zelf. Zo niet dan kom je in eenheidsdenken en new age terecht. Telkens zien wij weer waar mensen bevrijd worden van religie door de gnosis dat ze terecht komen in liberaal vrijheidsdenken en zo van de ene materialistische valstrik vallen in de andere, van de ene naar de andere stad gaan. Dat is niet de natuur. Zo heeft de gnosis het niet bedoeld. Dit is een wereldwijd, universeel probleem, dat mensen de gnosis misbruiken, voor hun karretje spannen. Dat de westerse bijbel levensgevaarlijk is is een feit, en dat de mens door seizoenen moet gaan om ervan los te komen is ook waar, maar wie de vijand niet kent, en zich ook niet bezig houdt met slachtoffer hulp, wordt zelf een heel gemakkelijk doelwit van de vijand. Wat houdt de vijand allemaal verborgen ? De mens probeert de holocaust te vergeten en vergeet zo ook dat er nog een heleboel slachtoffers in de holocaust zijn. De mens is aan de new age drugs. Het zijn snelheidsduivels die de mens in de greep houden. Laten we eerlijk zijn : in de gnosis moet je juist de bijbel beter kennen dan de westerse christenen. Als je aan de andere kant terecht bent gekomen waarin je dat allemaal niet meer zo nauw neemt, omdat je graag op joyrides gaat, dan mag je je afvragen of je nog wel in de gnosis bent. Zowel westerse, moderne christenen als westerse, moderne gnosis-new agers zijn materialisten die door het vlees leven en moederhulp hebben verzaakt. Zij eren hun geestelijke moeders niet die hen roepen vanuit de geschiedenis. ‘Oh ja, wij zijn verlost. We gaan niet meer terug. Wat hebben we daar nog te zoeken,’ denkt de vrijgevochten dienstweigeraar. Nee, je hoeft niet meer terug naar waar je geweest was, maar je moet wel het verdiepen. Het Woord is immers vlees geworden. Er is een brug tussen lichaam en ziel die het kruis is, zegt zondag 22. Je bent vrijgezet om vrij te zetten, maar zoals velen die Jezus genas zag hij nooit meer terug. De westerse Jezus is inderdaad levensgevaarlijk, maar het Jezus principe mag verder uitgewerkt worden. Het Woord werd vlees. De mens moet vlees worden, net zoals het Woord. Het is een vuil karwei maar dat kun je niet op iemand anders schuiven. Egoisme is de draagmoeder van de hedendaagse mens.

Zondag 22 komt tegen die mens, waarschuwt die mens, en kondigt het oordeel aan. Zondag 22 overtuigt de mens van zonde. Dat is een natuurkracht. Zij herbergt het geheimenis en mysterie van het hart in haar binnenste, maar wie zal hiertoe ingewijd worden ? Of je nu een westerse christen

bent of van de new age gnosis maakt geen verschil als je niet vanuit je hart leeft. Dan is de rest allemaal slechts een vermomming. Een mens kan aan beide kanten van het schaakbord zeer vroom en schijnheilig zijn. Kijk om je heen hoevelen de gnosis proberen te verkopen, de gnosis aantrekkelijk maken door af te doen van het profetische woord, door de mens naar de mond te praten dus, het hapklaar te maken. Het kruis wordt niet gepredikt. De geschiedenis wordt niet gepredikt, geen oorlogsbevelen gegeven. Er wordt geen strategie op tafel gelegd. De vergetenen blijven de vergetenen. De verlorenen blijven de verlorenen. Men heeft immers het geweten afgekocht. Men blijft voortjakkeren, maar het oordeel van de zondagen zal komen.

Voldoe aan de voorwaarden, dat is ook de boodschap van de aarde, wat ergens naartoe wijst. Maar de mens voldoet niet aan de voorwaarden, neemt de checklist niet door. Zo leven zij in wanen. Men heeft zich in de gnosis niet aan de gebruiksaanwijzing van het 'zelf' gehouden. Ze hoorden het woordje 'zelf' en renden ermee weg, niet wetende wat het betekende, en ook deden ze de moeite niet om het in de context te plaatsen door te luisteren en te leren. Het 'zelf' moet altijd staan 'in verhouding tot', want uiteindelijk gaat het 'zelf' niet om het eigene maar het principiele, het ethische, en daarom moet de mens de hogere ethiek wel leren, anders is het een joyride zelf, het lagere egoistische zelf, die een truukje doet. Daarom blijft religie belangrijk als symbool. Het Woord moet dus wel vlees worden.

New age gnosisers kennen de bijbel niet beter dan westerse christenen, kennen de heidelbergse catechismus niet, de dordtse leerregels niet, de kerkgeschiedenis niet, kennen dus de vijand niet, en ook niet wat de vijand achterhoudt. Ze zijn liberaal, zoals de VVD, minder belasting. Het kunnen goede mensen zijn met goede principes over het algemeen, maar ik heb ook veel het 'minderen op empathie' gezien onder VVD-ers en groot opportunisme op allerlei gebied. Het kan per persoon verschillen, maar dit is even een voorbeeld. Zomaar van de geestelijke VVD zijn, daar redt een mens het niet mee. Helaas. Sorry. VVD new agers kunnen fijne mensen zijn, maar ze leven vaak er gewoon langsheen. Dat moet gewoon even gezegd worden. Ik groeide op met zg. VVD-ooms dus ik kan het weten. Leuke mensen, goede humor, vrijgevochten, maar met een poep en een scheet alles wegkakken, en maar aan lopen jakkeren op de snelwegen. Grote auto's, grote monden, wegglijdende, wellustige ogen, snel afgeleid, makkelijk te beinvloeden. Grote posters van de VVD, veel vrije dagen, je komt er er niet mee. Er moet veel meer gebeuren. De nostalgie is weggekakt. Het zijn vette katers in een waanwerkelijkheid. Alles snel ontladen. Ja, het waren ook prachtmensen in hun eigen recht, maar half half, de kantjes er vanaf lopen.

Zondag 23 vraagt dan om een terugkeer, terug naar de basis, los van de stijfkoppige eigengerechtigheid, het waan-ik.

zondag 23
Vraag 59: Maar wat baat het u nu dat u dit alles gelooft?
Antwoord: Dat ik in Christus voor God rechtvaardig ben en een erfgenaam van
het eeuwige leven.

Vraag 60: Hoe bent u rechtvaardig voor God?
Antwoord: Alleen door een oprecht geloof in Jezus Christus. Al klaagt mijn geweten mij aan dat ik tegen al de geboden van God zwaar gezondigd en geen daarvan gehouden heb en nog steeds tot alle kwaad geneigd ben, toch schenkt God mij, zonder enige verdienste van mijn kant, uit louter genade,

de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus. En Hij rekent mij die toe als zou ik nooit zonde hebben gehad of gedaan, ja als had ik zelf al de gehoorzaamheid volbracht, die Christus voor mij volbracht heeft, voor zover ik deze weldaad met een gelovig hart aanneem.

Vraag 61: Waarom zegt u dat u alleen door het geloof rechtvaardig bent?
Antwoord: Niet omdat ik vanwege de waarde van mijn geloof God welgevallig ben, maar omdat alleen de genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus mijn gerechtigheid voor God uitmaken, en dat ik die niet anders dan alleen door het geloof kan aannemen en mij toe-eigenen.

Ken je deze taal, of raak je hiervan overstuur ? Wij hebben de vertaal sleutel tot deze passages al veel gegeven. Deze passages zijn allang door de recyclocratie heengegaan. In de gnosis heeft het een hele andere betekenis dan in de westerse wereld, omdat we de grondteksten ervan hebben laten zien, in de bijbel. Het komt uit Israel, uit Egypte, uit Orion. Ken je die taal ? Wat betekent het dan ? Ga je lopen grienen of miauwen als een linkse of rechtse ? Er is geen strijd tussen oost en west, kapitalisme en communisme, maar tussen educatie en propaganda, zei Martin Buber. Er is ook geen strijd tussen links en rechts, of tussen christelijk en niet-christelijk. Daar gaat het helemaal niet om. Het is een strijd tussen hart en hoofdkennis. Op dat slagveld worden de grenslijnen en scheidingslijnen getrokken. Er moet een principiele bron zijn waaruit de mens put, en dat wordt beschreven in zondag 23 en dat is in het westen door misvertaling uit z’n verband gerukt. Het komt er op neer dat de tweedeling in de mens dus moet blijven, anders is die hemelse orde er niet meer. Dan zou alles zich op een punt gaan ophopen. Hoe je het noemt maakt dan niet uit, de taal op zich maakt dan niet uit, maar wat je ermee bedoelt.

De gnosis wordt niet verkocht, maar de mens leest nu eenmaal graag populaire boeken van rijke mensen met grote reikwijdte, want dat spreekt tot het vlees. Zo is niet alleen het Woord vlees geworden, maar is het Woord ook omgebracht, afgeknald. Er is geen natuur meer. De mens kan niet meer ademen. Dit zijn allemaal vlees parasieten. ‘Oh, maar ik eet geen vlees meer,’ is een vlieger die niet opgaat, want vlees parasieten kunnen zich ook anders uiten, en kunnen zich camoufleren, hebben duizenden vermommingen en vermommingsstrategieen. Maar de mens is de gnosis ook niet waard. Er zijn velen geroepen maar weinigen zullen door de smalle poort gaan. Velen zoeken het, maar weinigen zullen het vinden. Dat is een hele tragische boodschap die ook in de gnosis te vinden is. De parasiet komt van nergens en gaat naar nergens, keert ook weer terug tot het nergens, als een zucht. Er is dus een zekere uitverkiezing, maar die gaat in de gnosis heel anders.

Dus wat wil die geloofstaal ons zeggen, zondag 23 ?

Dat het niet het zelf ‘op zichzelf’ is maar het zelf onderworpen aan hogere principes, dus in de context die de new age heeft lopen wegwuiven door allerlei geestesdrugs. ‘Hier en nu’ is zo’n gevaarlijke drugs, en ‘toekomst’, om maar eens wat voorbeelden te noemen. En daar wordt allemaal over gedobbeld, en de natuur moeders van de geschiedenis, de voortijden, het oer en orion worden vergeten. Dit is misdaad en misbruik, gedaan door dienstweigeraars, piraten, zondies. Ze zijn nog steeds in de oude kerken, maar verblind en verdwaasd. Nooit ontsnapt maar losgekocht door een bepaalde drugs. Ze zitten nog steeds vast. Hebben het ene goedje slechts verruild voor het andere goedje.

De tweedeling van de mens, maar het vlees gooit alles op een hoop. Lees de prins van orion geschriften er op na om te zien hoe gevaarlijk dat is. Dat is het grote new age gevaar waar we al tijden voor waarschuwen, dat ze het zoonschap uit het programma willen halen. God is nu een grote bloedworst, want dat ben je zelf ook, en zo is er ook geen zoonschap meer. Het ontbreekt het totaal aan nuance, en het natuurpad daartoe is geasfalteerd door de new age. Het is allemaal romeins, niet meer germaans. Men spreekt het voor de hand liggende, het conforme, terwijl het wilde, gesproken door verwilderde profeten, niet meer wordt gehoord. Alle klanken zijn hol en modern geworden, met een overmaat aan verziekte technologie, zo technologisch dat de stem van de natuur niet meer wordt gehoord. Hoera, de geschiedenis is dichtgegooid. Het is er niet meer. Maar guess what ?

Het kost je alles, echt alles. Maar de mens heeft teveel excuses, schuift de varkensneus weg. Wat baadt al die aardse informatie je die je kan opkopen ? Helemaal niets, en het schaadt de ziel. De duivel is op jacht. Onderschat hem niet. Kersten wijst op de tollenaar die van de Romeinse onderdrukkers een tol heeft gepacht en met woeker de betaalde som terugeist en zo zijn eigen volk afperst. Het zijn landverraders, stelt Kersten. Zo zijn vele mensen vandaag de dag op hetzelfde niveau bezig als de tollenaar en zijn nog steeds in dienst bij de romeinen. Dat is het moderne fundament van de samenleving, tot de goden van vleselijk materialisme en hedonisme. Alles is zo ingedut. Er is geen ware bewondering meer, maar slechts bedondering, als een sleur. De tollenaar is een zondie, van de romeinse erfenis. Romeinen, koud en hard, de empathie verloren in zelfzuchtige drogredeneringen. Het is een filosofie op zichzelf geworden, met hiaten door de alcohol. Het schuift overal langs, maar raakt niet aan. Het zijn snelle vitesses van het gouden kalf, van de heidelbergse ferrari’s. Het zijn zondies die hun eigen Heidelberg hebben gemaakt, hun eigen waanzondagen, ter ere van het gouden kalf, de dikke mercedes. Het zijn zondies die om rolce royces heendansen, en daar helemaal bloeddronken en bloedgeil van worden. Daarom wordt hun offer niet aanvaard, ook al snijden ze zichzelf helemaal kapot.

Psalm 16:4 zegt : Ze dingen naar de gunst van een andere god; ik zal hun plengoffers van bloed niet plengen, zelfs hun namen op mijn lippen niet nemen.

Kersten stelt terecht dat het ware geloof niet alleen maar een zeker weten is of kennis maar ook een zekere relatie, een verhouding, dus dat vereist ook communicatie, maar wij mogen in die zin de tweedeling in onszelf, niet opgeven. Zonder het zoonschap komen we er niet. Er moet geboorte zijn, uitgebeeld door de metaforen daartoe. Dit wordt bewerkt door de vergeestelijkingen. Kersten noemt dit overigens het geloof van de uitverkorenen, wat ook genoemd wordt in Titus 1:1. Er is dus hemels geloof en vals geloof. Het is een gevaarlijk woord wat vaak misbruikt wordt, en waar je niet voorzichtig genoeg mee kunt zijn. Daarom moet je weten wat het is, tot de juiste definitie komen in de juiste verhouding. Geloof mag profetie nooit vervangen. Geloof mag liefde, empathie, nooit vervangen. Geloof is onderworpen aan een heleboel principes. Zonder die principes is geloof een wild vraatzuchtig, ongetemd varken. Pas op met dat beest. Het is op hetzelfde niveau als het new age geloof in de media, wat allemaal voor de verkoop is, allemaal reclame voor het aardse, om de mens te binden.

Het gaat niet zomaar om geloof. Kersten noemt op dat Christus vergadert door Geest en Woord, oftewel door de vergeestelijking en de educatie, het hemelse woord, niet zomaar door geloof. Een technicus dient zijn apparaten te kennen, hoe die werken. Geloof je ogen niet wat je allemaal om je heen ziet. Je ogen en oren worden bedrogen. Dit is het terrein buiten het paradijs. Het terrein van de

trickster. Kus de prins en vindt je kikker, zong een zanger eens in de tachtiger jaren. Het vlees laat zich graag bedriegen door al die schijnwerkelijkheden. ‘Ja, maar hij ziet er zo goed uit in pak.’ So what ? Het is het vlees !

‘Ja, maar die auto rijdt zo fijntjes. Ik kan hem toch niet wegdoen. Heb er zoveel voor betaald.’

En dat is het vaak. Ze hebben er al een deal mee gesloten. Het laat niet zomaar meer los, en ze worden door die geesten verwend en bedreigt, en je moet het allemaal leuk en mooi vinden. Je bent verkracht en in een stockholm syndroom. Laten we er even heel eerlijk over zijn. Voor de vleselijke is het vlees altijd mooi en leuk, want dat past bij hem, krijgt hij een goed gevoel bij, spreekt tot zijn zintuigen. Maar door het vleselijke leven te behouden verlies je je ziel en de hemelse zintuigen, meer en meer. Dat zijn de demente waanwerkelijkheden. De mens houdt van zulke gimmicks. Wordt goed verkocht, iedereen doet het, iedereen zegt het, makkelijk toch ? Zeg ik het ook. De weg van de minste weerstand. Maar wat heb je dan ? Wat ben je dan ? Wat verwacht je daar verder van in de toekomst, als je als een dwaas je huis op zand bouwt ? En dan maar spotten met de Noachen die tegen de stromingen en trends in hun arken bouwen ? Ze minachten en verachten ? Schoppen tegen Mozes in de woestijn omdat hij je niet naar de mond spreekt ? Je schopt slechts tegen een steen. Het oordeel is allang geweest, en ook het eeuwig leven. Alles is al opgetekend in de boeken. Hierom werd Jezus gekruisigd. Niets nieuws onder de zon. Door zijn eigen volk nog wel. En zijn discipelen sliepen. Wie dit sprookje nu nog niet begrijpt … Tweeduizend jaar hebben ze daar over moeten doen, en nu weten ze het nog niet. Ze begrijpen er nog steeds niks van, want hun vlees staat hen in de weg. En het vlees draait alles om.

Kersten sprak over de tijdgelovigen. Zij zaaien op de steenrotsen, niet op de akkers. Ze ontvangen het Woord met vreugde op het moment dat ze het horen, maar het mag niet wortelen. Ze doen er verder niets mee, want in de tijd van verzoeking haken ze af. Het zijn slechts tijdelijke gelovers. (Lukas 8:13) Hij wijst ook op degenen die denken de gave door geld te kopen. Er zijn mensen die een hele bibliotheek aan spirituele boeken kopen en beroemde sprekers overmatig vereren, en de gnosis die niet verkocht wordt, niet bekend is en niet populair, verachten. Ze denken door geld de gave te kunnen kopen, en willen er niet de lange natuurweg voor gaan om de zuivere authentieke, shamaanse gave te ontvangen en te doen laten groeien in zichzelf. Petrus bestrafte zulke mensen. Zij zijn in principe ook gewoon een soort tollenaren. Ze werken samen met de romeinen. Stoere macho mannen of snelle vitesse mannen zonder daadwerkelijke gevoelige snaren. Het is een strijd tussen de elven en de trollen. Stoer en vlot verkoopt. Het dringt zich namelijk op, maakt veel reclame, lekker makkelijk. Het zijn verkoop truukjes van tollenaren voor het romeinse bewind, lekker zaaien op de rotsen, mensen en informatie als sigaretjes gebruiken, als drugs, lekker geloven, en het komt in orde terwijl je wacht en niets doet. Druk op de knop. Hupsa. Stoer he, zo’n laf machinetje. Slaat allerlei dingen over. Het zijn platte gimmicks, boeren geluk. Ze worden alleen heel snel oud. Het verveelt ook. Maar dan geven ze het wel even een ander tintje, even een nieuwe trend opgooien.

Kersten wijst op Petrus die het bestrafte, de gave kopen voor geld. ‘Gij hebt geen deel noch lot in het Woord, want uw hart is niet recht voor God.’

Trots is iets lelijks, maar het vlees vindt het maar mooi. Hebzucht, gebrek aan empathie, is iets lelijks, maar het vlees vindt het stoer, snel. Stoer krijgt dingen snel voor elkaar, allemaal bedrog,

want het vergeet het kruis, vergeet de rest, denkt alleen aan zichzelf en zijn dierbaren, kijkt niet verder dan de neus lang is, is altijd hyper selectief, ziekelijk zelfs, denkt niet in contexten. Lekker hard rijden met de ambulance voor de verzekerden, maar als een kind in Afrika doodhongert zijn de ambulances er niet. Ze zijn namelijk niet ingeschreven. Spaart u ook zegeltjes ?

In Christus rechtvaardig dat wil zeggen dat er hogere principes nodig zijn, een hogere ethiek, waardoor de hemelse zintuigen komen, zich weer gaan openen, en bloeien. Maar die zogenaamde stoere mannen en vitesses verkopen bloemen, kappen ze af. De strijd tussen elven en trollen, en daartussen is een groot grijs vlak. Jezus kwam ook voor die mensen. Jezus kwam zelfs voor de trollen. Het is een sprookje. Begrijp je het ?

'Ja, maar ik heb liever niet dat u het woord Jezus noemt. Ik wordt daar een beetje misselijk van.'

Pardon ? Het Woord moest vlees worden. Het Woord moest zich uitdrukken in aardse talen, voor de recyclocratie, de opstanding tot het hemelse vlees, dus je ontkomt er niet aan. Als je de voorhangsels niet wil kennen, dan zul je de tent ook niet binnenkomen. Waarom moest het Woord vlees worden ? Om zich te beschermen tegen parasieten. Het Woord is beveiligd, werpt haar parels niet voor de zwijnen. Maar wat is het verschil tussen het Woord, de parels en de zwijnen ? De mensen weten het verschil niet eens. Jezus is zowel een jachtmiddel van de amazones, als een middel van inwijding. Ja, zoek dat maar uit. Ken het verschil maar. Het is de steen des aanstoots. Goedzo. Knal je kop er maar tegenaan. Laat het je brein maar breken. Maar zorg dat je erachter komt hoe dat werkt, anders heb je gewoon niet geleefd. Niets komt zomaar. Alles heeft een bedoeling.

Ze willen niet van Jezus horen omdat ze het kruis haten. Ik heb zelf ook tijden gehad dat ik niet over Jezus sprak vanwege de algehele bejezusing en jezusinatie, jezusocutie en jezussimilatie die gaande is, als een totaal bizarre jezusocratie, maar je kunt ook andere woorden gebruiken om die principes aan te tonen, zoals de man aan het kruis, moeder natuur, en ga zo maar door. Wanneer iemand begint te klagen dat ik het woordje Jezus niet meer noem, terwijl ik het er vaak met ze over gehad heb, dan ga ik doelbewust het woord Jezus helemaal niet meer noemen, of slacht ik hun gehele afgod af, want het IS een afgod, maar het Woord moest vlees worden. Het is een woord. Het is een taal. Soms moet je het niet gebruiken als er woord-afgoden dreigen te onstaan, maar soms kan je het gebruiken bijvoorbeeld wanneer het tegenovergestelde gaande is, als mensen van het kruis beginnen af te wijken, van het Woord dat vlees is geworden. Volgen we het nog ? Want dit is hemelse wiskunde. Zorg dat je het begrijpt. Het is een zaak van het hart, niet van het hoofd, niet van woorden op zich. Zelfs een geestelijk gehandicapte zou dit kunnen begrijpen.

We hebben nu eenmaal met het Jezus varken te maken. In het westen is het helemaal tot een dol zwijn geworden. Daarom moet je de geestelijke 'Jezus' leren te begrijpen, anders kun je het Jezus-varken, het Jezus-vlees, nooit overwinnen. Dan heb je al je jaren weggegooid. Wij blijven erop hameren hoe belangrijk het Jezus mysterie is, niet alleen om te ontmaskeren en te herzien, maar ook om terug te leiden tot de bronnen. Ga werken in die mijnen. Handen uit de mouwen. Niet bang zijn om een beetje vies te worden. Beste stuurlui die aan wal zijn hebben we niks aan. Die zullen door de oprijzende golven weggespoeld worden. Ga aan de slag met het mysterie.

Moet je dan op een dag van de gekruisigde horen : Ik ken u niet ? Hoe verschrikkelijk zal dat zijn. Dan moet je wenen als om een eniggeboren zoon. De mens heeft het Woord weggeworpen en is met de zwijnen meegegaan, en dat werd hen tot Woord. Zo werd hun vlees tot Woord. Het vlees werd tot Woord, en het werd tot een gruwel. Ze aanbaden en aanbidden dit gouden zwijn, dit gouden varken. En het goud geeft af. Heerlijk vinden ze het om ermee te knuffelen. Kunnen ze ook weer aan anderen laten zien : 'Zie, ik heb met het gouden varken geknuffeld.'

'Nou, stoer hoor.'

'Was je niet bang ?'

'Nee hoor, het was heel lekker en leuk, zalig gewoon. Ik zit er nog helemaal onder, al dat goudpoeder. Dat zal mijn populariteit zeker ten goede komen.'

Wat betekent het 'met Christus' te leven ? Het is zeker een onderwerp van de gnosis. Niet letterlijk, niet als een westerse, moderne christen, maar als nacht discipel. Geen slapende discipel. Je moet naar Getsemane en naar Golgotha. Kersten wijst erop dat ook de Efezen eertijds zonder Christus waren (2:12). Wat betekent dat, zonder Christus zijn ? Er staat : 'uitgesloten van het burgerrecht Israels, vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld.' Het woord Christus hoeft dus niet eens genoemd te worden, want het gaat over Israel, en Israel had trouwens ook een heel ander beeld van Christus, als principe. Ja, Jezus en Christus komen ook in het Oude Testament voor, in het Grieks en de Israelitische talen zelf, als onderdeel van de taal, terwijl de Israelieten juist niet in Jezus geloven omdat ze weten wat het betekent. Natuurlijk geloven ze in het Jezus principe en gebruiken ze het woord, maar niet als de afgod die het westen van Jezus heeft gemaakt, als een soort tweede Boeddha, of christelijke boeddha of wat het ook is. Een volgevreten Jezus hebben ze ervan gemaakt in plaats van de oorspronkelijke wilde die hij was. Het is ook in de verste verten geen germaanse wilde met wilde haren en wilde baard. Neen. Ze hebben een Romeinse Jezus gemaakt. Laten we eerlijk zijn. En daarom : Terug naar Israel als je dit sprookje wil begrijpen. Terug naar de Israelitische fundamenten van de heidelbergse catechismus ook, de natuurmoeders van de gekruisigde zoon.

Westers christendom en new age vallen geheel met elkaar samen in bedriegerij en bedonderij. Blinde ogen zijn het. Blind voor de zonde, en blind voor het oordeel op de zonde. Ze kennen de zonde niet. Ze willen dat ook niet kennen. Ze denken dat het kennen alleen toegepast moet worden op recente en actuele zaken van de aarde, en de goede dingen. Geschiedenis en vijand willen ze niet kennen. Het vergetene willen ze niet kennen. Iedereen is ze vergeten, dus waarom zouden zij het niet vergeten ? Kersten noemt op dat de hond is teruggekeerd tot zijn braaksel, en de zeug tot de wenteling in het slijk. Varkens noemt hij ze. Hij stelt dat voor de toetsing van henzelf en anderen er een veel betere toetssteen aangelegd moet worden, namelijk de gekruisigde, maar dan moet je daartoe niet in het vlees wandelen, maar in het geestelijke. Woord en Geest, niet zomaar blind geloof. Wat betekent dat ?

Efeze was afgedwaald. Oorspronkelijk was deze nederzetting gevestigd door de amazones. Maar toen dwaalde Efeze af. Daarom wordt Efeze weer bepaald bij de geestelijke wapenrusting in hoofdstuk 6. Terugkeren tot de oorlogsgodin. 2:12 heeft her erover dat de Efezen weer tot Christus naderden door het bloed. Wat betekent dit ? Wat is de vertaal-sleutel hiertoe ? Even er vanuit gaande

dat het Woord vlees is geworden, niet zomaar alleen het vlees dat Woord is geworden. Er is dus een kruizing, een kruiziging. Woord werd vlees. Vlees werd Woord. Een mysterie om niet te verachten. Tot Christus naderen door het bloed. Hier gaat het duizenden malen mis in de westerse kerken. Juist. Terugkeren tot de oorlogsgodin. Efeze 6. Er moet bloed vloeien. Het vlees moet verscheurd worden, het voorhangsel, opdat de mens tot het Woord nadert. Woord werd vlees, vlees werd Woord. Hier gaat het mis in de westerse kerken. Daarom : Terugkeren tot de oorlogsgodin. Terugkeren tot de zondagen van de Heidelbergse catechismus. Dat houdt oefening in, dat houdt school in. Een oorlogsschool. Ken je vijand. Hij kent jou namelijk beter dan dat jij hem kent. Hij heeft wat dat aangaat zijn huiswerk goed gedaan, in verkeerde zin dan.

Het leven is in het bloed, de ziel is in het bloed. Het Woord is in het vlees, dus daarom ontkom je niet aan de oorlogsvoering tegen het vlees. Als je dan op varkensjacht gaat, waarom zou je je dan niet wenden tot de oorlogsgodin die de jachtwapens en jachtmiddelen hierin kent ? Zij kent ook de gevaren, en weet precies hoe de varkens van het vlees gevangen kunnen worden zonder dat je er zelf aangaat. Zij kent die varkens. Zij weet wat voor truken ze gebruiken. Zij weet hoeveel onoplettende jagers al aan hen ten onder zijn gegaan. Zou je dan niet luisteren ? Zou je dan niet wachten, en eerst haar raad aanhoren over hoe die jachtwapens en jachtmiddelen te maken ? Daar komt een heleboel bij kijken. Die wapens maak je niet zomaar. Daar zijn een heleboel items voor nodig, en voor die items moet je eerst naar allerlei plaatsen toe.

Het vlees is een abstractie, dus de mens ontkomt hoe dan ook niet zomaar aan het vlees, hoe je het ook wendt of keert. Het is een worsteling. Het vlees moet dronken gevoerd worden (Jeremia 13, 25, 51), want zo gaat het vlees zijn geheimen prijsgeven, net zoals Simson die liefdesdronken werd gevoerd en zo zijn geheimen prijsgaf. Maar het volk pikt die dronkenschap niet op. Ze hebben het niet door wanneer grote geheimen worden prijsgegeven, want ze zijn immers zelf in het vlees en dronken. Ze kennen geen oorlogstekenen, noch overwinningstekenen.

Zolang je groeit is het goed, vooral in empathie. De gnosis is immers het mysterie van het hart, niet zomaar van kennis. Ik ken een heleboel mensen in de gnosis die van jaar tot jaar steeds meer groeien en bloeien, en ik zie hun empathie, hoe ze door dingen heen prikken juist door hun empathie, want empathie prikt diep door het vleselijke heen. De afval is dus niet algeheel. Maar er is een grote afval gaande. Die is wereldwijd en universeel. En dat zijn juist degenen die gebrekkig zijn in hun empathie en daardoor niet door dingen heen kunnen prikken. Het is een kwestie van het hart. Ze blijven achter hierdoor, gaan van de ene leugen tot de ander, toch wel oppervlakte-vermaak, waardoor hun binnenste steeds meer en meer sterft. Daarom gaat dit alarm ook wereldwijd aan, en wij zijn niet de enigen die dit alarm laten horen, maar wij doen dit wel met diepgang en fundament. Keer terug zolang je nog kan. Ga in zak en as, verscheur je klederen, want het is een tijd van rouw, berouw en boetvaardigheid. Zo niet, dan zal de new age nog meer gaan wegvreten en nog meer leugens brengen.

Iedereen heeft met deze strijd te maken, en een ieder heeft met deze boodschap te maken. Als wij deze boodschap niet zouden prediken en als wachters niet het waarschuwingssignaal zouden laten horen, dan zou het bloed ook aan onze handen rusten. Blaast de bazuin. Als het zwaar onweert in het open veld, dan moet je op de grond gaan liggen, anders wordt je zelf ook getroffen.

Kain was landbouwer en bracht alleen maar plantaardige offers, en daarom werd zijn offer niet geaccepteerd, maar Abel, Hobel in het Hebreeuws, was jager en fokker, en bracht bloedoffers, en daarom werd dat offer wel geaccepteerd. Het geeft ons te denken over deze metafoor, deze zinnebeelden, wat hier gaande is, en hoe we dit kunnen toepassen. Uiteindelijk bracht Kain dan wel een bloedoffer, maar een hele verkeerde, en werd zo tot een verworpene. Laten we hier intens over nadenken dat we niet in hetzelfde lot vallen en een Kainsloon ontvangen. We ontkomen niet aan de jacht op het vlees, maar laten we wel zo geschoold zijn dat we het verschil weten tussen het vleselijke en het geestelijke. Abel werd omgebracht vanwege dat hij het vlees niet spaarde, en zo werd Jezus ook omgebracht door een geliefde, een van zijn broeders. Zijn wij kinderen van het bloed van Abel of van Kain ? Uiteindelijk heeft het bloed van Abel niet voor niets gestroomd. Het Woord moest vlees worden, en het Woord moest aan het vlees sterven.

Lesvragen bij hoofdstuk 9 :

1. Omschrijf het new age gevaar.
2. Wat valt je het meest op aan dit hoofdstuk ?

hoofdstuk 10 zondag 24 en het ‘new age sinterjezus voor verwende kindertjes’ gevaar

Blinde toeschouwers roepen het blinde voetbalspel toe, en ook juichen ze de blinde motorcoureurs toe in hun blinde autootjes. Waar gaat dat naartoe ? Hup, druk op de knop, het Woord, als een juke box. Van God hebben ze een hoer gemaakt, als pooiers. God als koffie-automaat.

Verwende spirituele marktboeken en hun reclame makende dameskransjes voor de verwende kinderen. Kerstkrans koekjes erbij, en maar smullen. Spirituele new age boeken of van soortgelijke overliberale stromingen voor de verkoop zijn populair, worden goed verkocht, omdat de zonde niet of nauwelijks wordt genoemd, en ook de demonologie niet, en het vlees voelt zichzelf daar prinsheerlijk bij, en vindt het allemaal mooi en lekker, en dat uit het vlees ook overmatig, hoe mooi het allemaal is, hoe strak in het pak, hoe lekker dat allemaal is, al die gepensioneerde new age engelen in witte uniformen met hun zichzelf aangereikte lintjes en medailles. Hevig lopen ze te kwekken over hun grote idolen. Het moet vooral allemaal erg groots zijn.

Ze zijn verwend, willen altijd antwoord, ook als God om een goede strategische reden niet spreekt. Dan gaan ze klagen, en zoeken hun heil bij de sinterklazen van deze tijd, allemaal geestelijk gepensioneerde opaatjes en omaatjes. Allemaal opgesmukt tot etalage poppen. Er wordt grof geld mee verdiend, over de ruggen van anderen heen. Natuurlijk mag je bij tijd en wijle parelduiken in zulke boeken, maar er liggen grote gevaren.

Klaas Schilder, van de vrijmaking, stelde dat als God zou zwijgen, dan is dat als een Golgotha, en dan kunnen we niet anders dan wachten op de paasmorgen, op de opstanding, waarin dan het profetisch woord komt, en dit is ook hoe de profetologie werkt : Alleen door het kruis. Het vlees moet sterven, opdat het geestelijke kan opstaan, en zo is dat ook met alle vleselijke profetie die moet sterven, opdat de geestelijke profetie zal opstaan. Zo stelt Klaas Schilder ook dat het aardse oog moet sterven alvorens het geestelijke oog kan opstaan.

Maar de new age mens neemt daar allemaal de tijd niet voor, want dat is een vraatzuchtige consument. Die wil niet van zonde horen, niet van demonologie, en ook niet van tijd, van geduld, van mechaniek. Alles is er immers al, of alles moet er wezen, en omdat ze telkens ruw in hun dromen worden gestoord grijpen ze naar de houten sinterklazen om hen heen, en moet God het ontgelden. Zij staan dan ook boven God en het profetische, al pronkende en klagende in het vlees dat verwend moet worden. Verwende oren hebben ze, verwende ogen, snel met vooroordelen. Het kruis willen ze niet. Daar gaan die new age boeken allemaal niet over.

Klaas Schilder stelde in zijn preek 'het gericht des verbonds dat ezechiel zag' in 1941 tijdens de oorlog dat het niet zomaar om geloven ging, maar om aan de eis te voldoen. En deze eis is de voorbereiding tot de geestelijke oorlog, de bereiding van de wapenen tegen het vlees. Het was natuurlijk een oorlog, maar broeder Schilder wilde de aandacht richten op de geestelijke oorlog. 'Geen mens komt tot exodus dan door leviticus,' zegt hij in een andere preek in 1941, want het gaat juist door het afsterven van het vlees. De zin van Leviticus is op Golgotha verklaard. Dit moest de mens leren in de oorlog, en dat was de ware vrijmaking.

Klaas Schilder wilde zich los maken van dwangmatige synodale bevelen van de oudere gereformeerde kerk. Klaas Schilder wilde geleid worden door het hemelse woord, en niet wat allerlei kerken besluiten. De mens zat nog steeds vast aan vervormingen van de koningskerk van 1816, net zoals de new age mens nog steeds in andere vormen de koningskerk dient en daar nooit van los is gekomen omdat ze door dienstweigering zijn gaan wanen. Ze konden niet wachten totdat God zijn woord zou spreken, dus ze maakten hun vlees maar tot het woord. Ze willen altijd antwoord. Houd je mond. Als God nog niet spreekt dan heeft dat een reden. Maar dat willen ze niet horen. Ze staan onder een demonische koning, en zelf wanen ze zich ook als koningen over anderen en willen op hun wenken bediend worden. Dan moet je niet in het profetische zijn inderdaad. De new age heeft alle antwoorden al. Die zullen je niet vertellen over de demonen die over je hangen en in je wonen. Heerlijk toch ? Die houden je lekker blind hiervoor, en je zonden worden niet opgenoemd. Heerlijk slapen tijdens de oorlog. Het kan allemaal. Lekker met de dikke vette massa om je heen meestromen. Lekker pijpje roken met opa. Als het op is is het op, en dan grijp je weer wat nieuws. Geestelijk vervet de mens helemaal, en verslonst. Het zijn allemaal zeer griezelige dingen. De mens is in die staat zeer grillig.

De mens is het zwijg en luister offer vergeten, zoals in Leviticus, waar alles mee begint. Geen exodus zonder leviticus. De mens rent als een Martha heen en weer. De mens is in een donker hol terecht gekomen. De prediking mocht de mens ook niet naar de mond praten, zo stelde Klaas Schilder, maar het moest twisten met het vlees van de mens, anders zou er ook geen bekering zijn. Dat kon de synodale kerk niet hebben. Weg moest hij. Hij trapte teveel tegen heilige huisjes. De mens wilde in de koningskerk blijven waar het collectieve vlees koning was, en waar zo ook het

individuele vlees dat daaraan gehoorzaamde koning kon zijn. Nederland worstelde met een enorm scala aan koningsgeesten, en nog steeds.

zondag 24 in diepte :
Vraag 62: Maar waarom kunnen onze goede werken geen gerechtigheid voor God of een deel daarvan zijn?

Antwoord: Omdat de gerechtigheid die voor Gods gericht kan bestaan, geheel volmaakt en in alle opzichten met de Wet van God in overeenstemming moet zijn, en ook onze beste werken in dit leven onvolmaakt en met zonden bevlekt zijn.

Vraag 63: Hoe kan het dat onze goede werken geen enkele verdienste opleveren, terwijl God ze toch in dit en in het toekomstige leven wil belonen?

Antwoord: Deze beloning komt niet voort uit vleselijke verdienste, maar uit geestelijke verdienste.

Vraag 64: Maar schept deze leer geen zorgeloze en goddeloze mensen?

Antwoord: Zeker niet, want het is onmogelijk dat iemand die door een oprecht geloof in Christus is ingeplant, geen vruchten van dankbaarheid zou voortbrengen.

Er moet wel een model zijn natuurlijk waaraan alles getoetst kan worden, als een voorbeeld, een ezelsbruggetje. Voor de oudheid was dat model Jezus, maar daar scheelde nogal veel aan. Toch is het maar een woord, net zoals volkomen een woord is. De mens drukt zich graag uit in sprookjes en verhalen om dingen te verhelderen, maar het moet wel een sprookje blijven, en niet worden tot een daadwerkelijk sinterklaasfeest voor gelovigen, als een soort sinterjezus. Het is een afgod geworden voor verwende volwassenen die zich als kleine kinderen gedragen. Sinterjezus kapoentje, gooi wat in m’n schoentje, dank u sinterklaasje. Klaas Schilder was met de vrijmaking al bezig met de vergeestelijking van de bijbel, want hij noemde de voorstellingen in de bijbel over hemel en hel ook zinnebeeldig. (in zijn bespreking van zondag 22 in het catechesatie dictaat van 1923)

Ook noemde hij de afdaling van Jezus ter helle zinnebeeldig, want dat ging niet over een letterlijke hel, maar over de menswording van Jezus. Het mens zijn is de hel. Dit gebeurde dus volgens Klaas Schilder al voor het sterven van Jezus. Klaas Schilder was een hele geleerde man, ver voor zijn tijd, en hij wist dat ze toen nog maar aan het begin van de vrijmaking stonden.

Het Woord moest vlees worden, moest mens worden, maar de new age mens kan daar niet op wachten, trapt Mozes in de ballen, en bespuugd Noach, en maakt vervolgens zijn eigen vlees tot Woord, en niet alleen dat. Hij maakt zijn vlees tot God. Dat is wat de mens is, een dienstknecht van de koningskerk, nog steeds.

Zondag 24 dus : Het begint allemaal met dankbaarheid, dus kijken naar welk werk de voorouders al hebben gedaan, geestelijk werk, goede vruchten, en daarop voortbouwen, en niet zomaar die rijke sappen met hun wortels loskappen. Eert uw geestelijke vader en moeder, opdat uw gaven zich kunnen ontwikkelen. De mens is schuldig aan het verbreken van dit gebod in al zijn alcoholische, snelle auto aanbiddende haast. Nu weer een hype rondom ons want een Nederlandse auto coureur is

wereldkampioen geworden van de formule 1. Snelheidsduivels zijn het, ten koste van moeder natuur. Het zijn vrouwenvlees eters, want ze weigeren terug te gaan tot parelduiken in de bijbel en de heidelbergse catechismus waar moeder natuur in ligt opgesloten. Ze zijn er blij mee, want ze hebben liever moeder new age. Daarom zijn het laffe dienstweigeraars, en ze worden hierdoor op handen gedragen want misdaad loont in het domein van de trickster : jackpot ! fools gold.

Met de rammelaar in de box blijven liggen terwijl je al een volwassene bent en al veel beter had kunnen weten en veel verder had kunnen zijn. Ze hebben hun geestelijke taken en verantwoordelijkheden niet op zich genomen. Klaas Schilder noemt het dode werken, in zijn commentaar op zondag 24, dode werken waar ook Paulus tegen streed. Het gaat niet zomaar om de goede werken, net zoals het niet zomaar om geloof gaat, want er is ook veel dood geloof, stelt Klaas Schilder. Het gaat om de geestelijke, profetische werken in de context van de vergeestelijking, werken in de mijnen van de vergeestelijking, en dat is een werk van ontmaskering. De maskers moeten eraf. De mens moet stoppen met carnaval spelen. Terug naar de mijnen van Heidelberg.

Zijn we dankbaar, of lopen we te klagen omdat we de rammelaar niet krijgen, en God niet spreekt. Moet God dan spreken ? Heeft God niet al gesproken ? De mens heeft het Woord weggegooid, en verwacht dat God wel verder zal spreken.

Klaas Schilder noemt psalm 139 over de menswording van Jezus :

15 Mijn gebeente was voor U niet verholen,
toen ik in het verborgene gemaakt werd,
gewrocht in de diepten van het aardrijk.

Willen wij dit proces verstoren ? Dit was het daadwerkelijke kruis en ter helle nederdalen. Hebben wij al een ontmoeting gehad met de Hel ? Dat is ook wat het woord helmet, helm, is, in het Engels : hel-met, een ontmoeting gehad met de hel. Dat is wat een ware soldaat is. Je moet de hel je eigen maken, zoals een schoolvriendje van mij van vroeger ‘helmich’ heette, mijn hel. Ook betekent het : mijn helm, mijn beschermer, in het germaans.

New age fanaten, los van god en gnosis, los van kruis en profetie, los van stilte en geduld, los van moeder en natuur, los van geschiedenis en oer, als liberale snelheidsduivels, motorcoureurs op weg naar werelds kampioenschap, vrouwenvlees eters, waarmee ze hun borsten opspekken en hun buiken verharden om hun vraatzucht heethoofdig te bewaken. Dit kan trouwens niet zonder een koud hart. Het zijn immers dienaren van de buik, van de koningskerk, koude kak. Op pantoffels de stad doorsloffen met de joint half uit de mond hangende, alweer op naar de volgende joint. Ze willen vermaakt worden, gaan van soos naar soos, van dameskransje naar dameskransje. Het is een vrouwenhandel. Dat hebben ze niet eens door, want ze staan stijf van de drugs. De new age sinterjezus heeft hen verlost van iedere verantwoordelijkheid, van iedere weldenkendheid, en de new age geloofsdrugs doet de rest, doet alles voor ze. Dat wordt gewoon voorgeschoteld op tv en op sociale media, interactief. Matrixnieuws wordt zonder meer geloofd. Ze zijn nog geen stap van de koningskerk verwijderd. Blindelings volgen ze het, van illusie tot illusie.

Kersten stelt bij zondag 24 dat de bezoldiging van de zonde de dood is. Ook Kersten stelt net als Klaas Schilder dat Jezus al voor zijn sterven neerdaalde naar de hel, toen hij helse pijnen en angsten

beleefde. Dit was al in de hof van Getsemane. Dat is dus wat het shamanenleven inhoudt. De new age is niet shamaans, want de new age heeft het niet over wat de hel inhoudt. Daar zijn ze niet mee bezig. Dat ontlopen ze, want dat zou hun spekborsten kunnen schaden, en dan kunnen ze er niet meer mee pronken. De mens pronkt graag met vlees, met vlees wat tot Woord is geworden. Heerlijk vinden ze dat. Hun vlees is Woord, Koning en God. En dat moet dan de kerk voorstellen. Het is in en in triest, zou Klaas Schilder zeggen.

Kersten stelt : Wie de val van Adam loochent kan het kruis niet verstaan. Hij heeft het dan over een kruisverdienste, niet zomaar over vleselijke werken. Velen kennen deze verzetsstrijders niet, Kersten en Klaas Schilder. Het wordt op de scholen niet onderwezen, en zo worden hun boodschappen door het nageslacht ook niet verdiept. De mens eert zijn geestelijke vaderen en moederen niet, kent ze niet eens, wil ze niet kennen, doet geen moeite om ze te kennen, want ze waren niet van hun kerk of niet van hun richting, enzovoorts. De mens heeft allerlei excuses, en speelt woordspelletjes, groepsspelletjes, vriendjespolitiek, en blijft zo ongehoorzaam aan dit gebod en ondankbaar, en zo stromen deze levenssappen dus niet, en zo leeft de mens in een dorre stenen stad. ‘Hup, aan de matrix drugs, die bijtende alcohol in het hoofd die het kruis uitdooft, weg met de oude vandagen en vandalen. Hebben we niks mee te maken. Hup, aan de drugs van het hier en nu. De media spreekt de waarheid. Populaire sociale media weet de weg naar Rome wel. Het ligt allemaal voor het grabbelen. Weg met de oude raadsels. Hebben we niets aan.’ En zo drijft de goedgelovige, verwende mens steeds verder af. Natuurlijk spreken de vaderen van die tijd in geheimtaal, want dat was immers de taal die gesproken werd, die ze geleerd hadden, en daar probeerden ze het beste van te maken. Kersten wijst op het principe van de wijnstok. Hoe kan een wijnstok op zichzelf bestaan ? En hoe kan een rank op zichzelf bestaan ? Het ‘Blijft in Mij en Ik in u,’ gaat dus heel diep, en dan ontkomen we niet aan tweeledigheid en drieledigheid. Dan ontkomen we niet aan de natuurvoorbeelden van religie, zodat het ook weer rust en overzicht geeft, hemelse mechaniek. Je kan niet zomaar vrucht dragen in jezelf en op jezelf. ‘Zonder Mij kunt gij niets doen,’ heeft een hele diepe, natuurlijke betekenis. Zijn wij nog arbeiders in de hemelse wijngaard, of tot wijnzuipers geworden ? De mens is snel afgeleid van deze wijngaard, maar zij die hun huiswerk goed doen zullen veel vrucht dragen. Wordt je dan zelf verheerlijkt of juist het principe ?

God spreekt niet, want hij had al gesproken, en men heeft er niet naar geluisterd. Dat is zijn probleem niet. God blijft zichzelf niet herhalen. De mens moet zijn woord zelf maar op gaan zoeken, en dan kan er misschien verder gesproken worden. En natuurlijk spreekt God wel, maar de mens is te ver weg, en verwacht dan van hun papieren media pauzen dat ze wel even verwend worden met een nieuw woord van God. Daarom moet de aangekondigde honger wel komen. God spreekt natuurlijk wel, maar de mens luistert gewoon niet. Overal om je heen spreekt God. Overal om je heen liggen de hemelswegen, maar die worden niet bewandeld. De mens is of te vet geworden, of wil gewoon niet op dat smalle pad. Dat is God’s probleem niet, maar het probleem van de mens. De mens heeft alleen maar zichzelf ermee. Wereldkampioentje erbij halen. In wat ? Snelrijden. Geen tijd, geen tijd, hoezeer het me ook spijt, geen groetje kan eraf, zoals in Alice in Wonderland. Wat moet je dan ? Is het slot wat ze op de bijbel hebben gedaan dan metaforisch gezien een grote waarheid ? Ja, in de vergeestelijking hebben we dat zeker nodig. Als het een kwartslag gedraaid wordt. Na de bijbel, na het woord van God, niets meer, helemaal niets meer. Afgelopen, uit met de pret. Wat een grote waarheid is dat als je het kunt verstaan. God spreekt niet meer, want hij heeft al gesproken en de mens heeft het verworpen. Niet het woord gaan lopen aanvullen, maar teruggaan. Er komt niets meer bij. Alles is er al. Schrijf die voortgaande openbaring

maar op je buik. Er komt niks bij als de mens de moeite niet neemt om eerst tot de teruggaande openbaring te gaan. ‘Ja, maar wij hebben het Woord gelezen.’ Dat zegt niks. Heb je het Woord ook bestudeerd en overdacht, en heb je het Woord ook toegepast en op waarde geschat, herleid tot de bronnen ? Als je je voedsel niet eet en toch je mond openhoudt, waar ben je dan mee bezig ? Hoe wordt dat genoemd bij kleine kindertjes ? Ondankbaarheid. Ze willen alleen de dingen eten die lekker smaken. Ze hebben nog niet geleerd dat ze los moeten komen van de god van de buik om in contact te komen met de god van het hart. Alleen snoepjes willen de kleine kindertjes wel eten. Al het andere vinden ze vies.

En nu is er dan een Nederlandse wereldkampioen snelrijden. En heel het volk is verrukt. Het is een teken aan de wand, een teken des tijds. Het is de grote afval. Met een gouden kaartje er langsheen glijden, je doel missen, je ziel verliezen, allemaal voor wat goud der dwazen, wat allemaal slechts tijdelijk is en zo weer verdampt is. Goud-profeten, dat is wat het zijn. Met goudkoorts. Toronto komt tot de mens in vele vormen. Lukt het ene niet, dan probeert hij het andere. Alles wordt immers aan elkaar geslijmt, als een zeug die zich erin omwenteld.

Lesvragen bij hoofdstuk 10 :

1. Toon de betekenis van het boek Leviticus aan.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 11 zondag 25 en het geheimenis van de geuzen opstand in de tachtigjarige oorlog

Dit is de generatie van het verwend zijn, het mobiele tijdperk van snelle en slimme sociale media. Het vliegt je om de oren. Zelfs opa’s en oma’s worden misleid door dit tijdperk en voelen zich een hele kees als ze ‘mobiel bellen’, en zo met het feestje meedoen. Jezelf een hele ‘kees’ voelen, wat houdt dat in ? Wij zijn oordeels-profeten en nemen geen blad voor de mond, praten mensen ook niet naar de mond. ‘Ja, maar dat kun je zo niet zeggen,’ zeggen ze dan. ‘U doet ons pijn.’ Jezus sprak ook hele harde woorden, en ook woorden die ze niet verstonden, en bleef ook niet altijd voor de uitleg, maar ging er vandoor. Dat was het dan. Zo is ook een oordeelsprofeet. Ze houden geen conferenties de hele tijd, en doen ook niet altijd aan nazorg. Daar zijn het oordeels-profeten voor. ‘Ja, hij spreekt in duistere raadselen,’ zeiden ze van de profeten vroeger, zoals Ophelia. En dat terwijl ze toch ook hele heldere uitleg gaven, en zeker ook de functie hadden van barmhartige samaritaan, maar dan niet op de manier van de mensen. Ze waren ook niet altijd geschoold en georganiseerd. Het waren wilden. Ze kenden de natuur. Stad en natuur kennen elkaar niet, begrijpen elkaar niet. Er zit een wereld tussen. De oordeelsprofeet draagt een kruis en een juk, maar de mens in de stad zaait liever op de steenrotsen. De mens in de stad grijpt liever snel de auto. Lekker makkelijk. Michael Jackson zong over de snelheidsduivel, en in de demo teksten zong hij dat hij op

zoek was naar de prediker, dat het diep in zijn gedachten was. Nu is de mens heetgebakerd over het snel zijn. Als favoriete auto-coureurs het laten afweten naar hun fans en niet aan de hoge standaarden voldoen dan krijgen ze doodsbedreigingen vandaag de dag. Het is ‘snel zijn, of sterven’, ‘ride or die.’

Is het kruis een nachtmerrie ? Nee, het is het gemengd worden, wat ook de oude betekenis is van de hel. Ogenschijnlijk is het een nachtmerrie, maar de mens moet ontwaken tot de inmenging. Het kruis is immers een brug. Dan kun je verder alle sociale media vergeten, en jezelf richten op de ware brug.

Oordeelsprofeten leven vanuit een cosmisch spasme. Ze leven niet door aardse driften en impulsen. Het aardse leven werkt allemaal door directe shortcuts die de hogere cosmische, spasmische natuur wegkappen. De aardse mens leeft ommuurd in die zin. De aardse mens leeft allemaal volgens van A naar B, en 1+1=2, aardse logica, waar de oordeelsprofeet worst aan heeft, want die zoekt niks in te passen. Die leeft volgens veel hogere regels, en dan begint allemaal het geklaag van de vleselijken, en dan worden er flink etiketten gedrukt, want de mens haat de hogere oordeelsprofetie over het vlees. Oordeelsprofeten zijn exegeten. Ze draaien niet om de brij heen maar gaan er dwars doorheen. De mens heeft ontelbare afweermechanismes opgebouwd tegen de hemelse profetie, en altijd weer komen standaard deze excuses. Zondag 25 legt een duidelijke verklaring af over wat er precies gaande is :

zondag 25
Vraag 65: Aangezien nu alleen het geloof ons aan Christus en al zijn weldaden deel geeft, vanwaar komt dan dit geloof?
Antwoord: Van de Heilige Geest, die het geloof in onze harten werkt door de verkondiging van het heilig Evangelie en het versterkt door het gebruik van de sacramenten.
Vraag 66: Wat zijn sacramenten?
Antwoord: Sacramenten zijn heilige, zichtbare tekenen en zegels, door God ingesteld, om ons door het gebruik daarvan de belofte van het Evangelie des te beter te doen verstaan en die voor ons te verzegelen, namelijk dat Hij ons op grond van het enige offer van Christus, aan het kruis volbracht, uit genade vergeving van zonden en het eeuwige leven schenkt.

Vraag 67: Zijn beide, het Woord en de sacramenten, dan daarop gericht, of daartoe ingesteld om ons geloof te wijzen op het offer van Jezus Christus aan het kruis, als de enige grond van onze zaligheid?
Antwoord: Ja, zeker, want de Heilige Geest leert ons in het Evangelie en verzekert ons door de sacramenten, dat onze zaligheid geheel en al berust op het enige offer van Jezus Christus, dat voor ons aan het kruis is geschied.

Vraag 68: Hoeveel sacramenten heeft Christus in het Nieuwe Testament of Verbond ingesteld?
Antwoord: Twee, de heilige doop en het heilig avondmaal.

Let wel : Het was de taal van die tijd, en de gnosis doet die taal verstaan, wat het daadwerkelijk betekent, want het hart probeerde iets uit te drukken in de taal van die tijd, en er staat ook direct

waarom. Het zijn namelijk sacramenten, en dat zijn zowel tekens als zegels, die het Woord dus hebben verzegeld. Niet alleen de bijbel is in die zin het verzegelde Woord van God, maar ELK geschiedenis boek. Het Woord moest vlees worden, moest versluierd worden, moest sterven, tot een teken en een verzegeling, wat een beveiliging is. Een oordeelsprofeet begrijpt die taal, en ontwijkt het niet, maar ontmaskert het. Het vlees gaat het of ontwijken, of verafgoden, absoluteren. Al in Egypte was het Woord van God een draaiend boek, als een wiel, wat alles verdraaide, als een kameleon, om 'de dwazen te verstrikken, en de wijzen doorgang te geven.'

Laten we eerlijk zijn : De bijbel forcefeeds de mens door dwangtubes, dwangvoeding dus, want het christendom is de grootste religie op de aarde, en werd groot door slavernij en dwang, door intimidatie en geweld. Mensen werden letterlijk gemarteld om ze dienstbaar te maken aan de bijbel, dus als je al die machines gedwongen in je lijf hebt en al die tubes en buizen van dwangvoeding dan is het dus fataal als je dat gewoon probeert af te wimpelen en weg te drukken alsof het er nooit is geweest, maar je moet het HERZIEN. Je brein is gehacked namelijk, en dat gaat nooit meer zomaar weg, totdat je het gaat VERDIEPEN in de recyclocratie. Je kunt het niet verwijderen, maar wel VERANDEREN. Wie dat niet doet, die wordt gewoon gebruikt door de vijand. Zorg dus dat je het zegel van Ezechiel 9 ontvangt en er niet te licht over denkt.

Teruggaan naar Heidelberg betekent ook leren wonen en werken in Heidelberg. Dat betekent werken in de mijnen van Heidelberg, en ook in de wijngaarden van Heidelberg. Dat zijn beelden van de exegese, de schriftuitleg. Je kunt deze mappen niet zomaar wegwerpen.

Kersten wijst op Johannes 3:16 : 'Wie in de Zoon gelooft heeft eeuwig leven,' en een oordeelsprofeet weet wat dit betekent. Komen tot het zoonschap. Een zekere geestelijke moeder is je toegewezen, als een teken EN een zegel, dus als heenwijzer, als schaduw, dus het mocht niet zomaar volkomen zijn, want dan zou je daadwerkelijk weggebrandt worden door het licht, zoals in de new age. Wees maar blij dat die moeder een voorhangsel heeft, anders zou ze je verslinden. Wees maar blij dat die moeder niet 'volkomen' is. Je zou niet kunnen bestaan. Het Woord moest vlees worden, het Woord moest verzegeld worden, want niemand zou God kunnen zien en leven. Daarom mocht Mozes God alleen maar van achteren zien. Maar zelfs dat wil de mens niet zien. De mens is een snelheidsduivel, een rokkenjager. De mens wil het nu. De mens wil nu de gouden straten. De mens wil NU antwoord, en God moet aan zijn voeten liggen. De mens is verdwaasd, verdwaald, hopeloos verloren. Daarom heeft Johannes 3:16 ook een keerzijde, dat degene die de Zoon niet gehoorzaamt het leven niet zal zien, en de oordeelsprofeten weten ook wat dat betekent. Oordeelsprofeten zijn als hemelse wolven, en het verdwaalde en verharde zal zeker niet gespaard worden. Hemelse wolven door een code, door instincten van een bepaalde dieper liggende cosmische orde. Kersten stelt dat door de prediking van het Woord Paulus de Galaten zoekt wederom te baren, en hij had de Korinthiers door het Evangelie geteeld. Wat in de baarmoeder gebeurd is zeker niet het eindproduct, maar wel een belangrijke fase waar de vrucht door gaat. Cultuurbarbarisme moet dus zelf ook aan banden worden gelegd. Het mocht eens een hemels teken en een hemelse verzegeling zijn. Verbrand niet zomaar alle schepen achter je, want dat is zeer onwijs. Je mocht het nog eens nodig hebben. Sommige mensen verbranden zoveel dat ze op een bepaald moment niets meer over hebben. Op is op. Zij hebben hun leven verspild als de verloren zoon. Het is dan tijd om terug te keren en opnieuw te beginnen. Kersten stelt dat Ezechiel aandrong als een herder achter de schapen betaamt. Hij stelt ook dat in het Woord een dubbele werking is, dat er melk in zit voor de zuigelingen, maar ook vast voedsel voor de opgegroeiden. Niemand is te

klein om van de prediking vrucht te ontvangen, stelt Kersten, ook al was het in de taal des tijds, maar we mogen blij zijn dat het Woord vlees werd en verzegeld tot ons kwam, anders zou het ons verblinden en vernietigen. Kersten stelt hierbij ook dat het niet om het Woord op zich gaat, maar dat de hemel het Woord vruchtbaar maakt. Het begint met zaad. Het zaad is niet het eindprodukt, maar draagt alleen de kiem, en moet eerst sterven, en dat moet in ons hart gebeuren. Dan kunnen we klagen over het zaad en erover jammeren. Maar zaad is zaad. Zaad moet bepaalde eigenschappen hebben, aan bepaalde dingen voldoen, anders kan het de levenskiem niet dragen. Het zaad is dus de nodige verzegeling van de levenskiem, anders zou de levenskiem verloren gaan. Daarom is het zo belangrijk dat de mens de hemelse landbouw principes kent en leert.

Juist de sacramenten, de waartekenen en de zegelen dus, zijn er dus voor om het hemelse evangelie beter te verstaan, en ook weer te verzegelen, te beveiligen, stelt Kersten. Het zijn voorbeelden, hulpmiddelen, steigers ook. Uiteindelijk zal het voorhangsel scheuren, maar de mens mag dit niet voor zijn tijd doen. Dat zou ook een soort van geestelijke verkrachting zijn, of een geestelijke miskraam. Het is hetzelfde als zwangere vrouwen inde buik trappen, waar we het al wel eens eerder over gehad hebben. Dat doet de mens graag, als een echte snelheidsduivel, een speed demon. Kersten stelt dat de waarde van deze tekenen en zegelen zowel niet oppervlakkig onderschat als overschat mag worden. Hij stelt dat in deze krachtige ontsluiting en verzegeling omtrend de natuurvrouwen dit wordt geantwoord : ‘Zet mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op Uw arm.’

Kersten wijst er vervolgens op dat zowel het Woord als de sacramenten op zichzelf niets kunnen geven, en dat Rome dit niet begrijpt, want bij Rome gaat het om de uiterlijkheden. Men gaat daar helemaal in op zodat er niets anders meer is, en voor niets anders nog ruimte is. Zo is ook het werk wat zij doen allemaal uiterlijk. Nederland is lang onder Rome en Spanje geweest, maar met de reformatie begon uiteindelijk ook de tachtigjarige oorlog van het verzet. Was het allemaal koek en ei ? Totaal niet, maar het was wel een begin, zo goed en kwaad als het ging. Kersten wijst ook op deze oorlog. Ook daar was het Woord vlees geworden. Ook daar stierf het Woord en vervormde het Woord zich, maar het was een belangrijke fase voor de wedergeboorte van Nederland. De natuur moeders van de heidelbergse catechismus, van 1563, brachten de geuzen voort, als een beeld van het Nederlandse zoonschap, en toen in 1568 begon de tachtig jarige oorlog, het verzet, de Nederlandse opstand tegen de Spaanse onderdrukker, de Spaanse tiran. Landgeuzen en watergeuzen met messen tussen hun tanden, tegen het Spaanse gezag. Zijn wij Heidelbergse germaanse geuzen of zijn wij paapse ijdeltuiten, snelheidsduivels ? Verzwagering met Rome is hierin fataal, stelt Kersten. Hij stelt dat er bloedige sacramenten waren in het OT die slechts een heenwijzing waren, en nu zijn er de onbloedige sacramenten. Dit zijn dus de nodige simulators. Het staat slechts ter model.

Er waren zowel bosgeuzen, wilde geuzen, als watergeuzen, en het woord komt van het Franse gueux, wat bedelaar betekent en schooier, maar wat werd gebruikt voor de calvinistische verzetsstrijders die tegen het overmaterialistische spaanse bewind streden, want het kan ook hongeraar betekenen, de soberen, die leven in de rauwe, primitieve, natuur, als wilden om zo aan het oordeel over de stad te ontkomen. Zij gingen niet losbollig om met godsdienst zoals vandaag de dag in de new age, even voor god spelen zolang de tijd duurt. Nee, zij leefden in heilige vreze, en wisten dat als ze god zouden zien, dan zouden ze sterven. De geuzen, de honger-strijders, waren kinderen van de reformatie, kinderen van Heidelberg, harde werkers, zowel in de mijnen als op de wijngaarden. Zij namen geen genoegen met het tafelschuimende, vraatzuchtige, verstadste

modernisme. Uiteindelijk verdreven zij de spanjaarden. Nederland is dus gebouwd op wilde geuzen fundament. Ben je aan boord of loop je nog met Spanje aan te pappen ?

De wilde geuzen waren opgeleid door de amazones van Heidelberg, die ze niet gezien hadden, alleen van achteren, zoals Mozes God ook alleen van achteren had gezien, alleen het zegel, het voorhangsel. Toen Mozes van de berg afkwam moest hij een bedekking dragen, anders zou het volk het niet kunnen verdragen. In de Bilha staat dat de achtersten, de billen, van de amazones, de hemelse natuurvrouwen, de patriarchie zullen verbreken, dus dit hele proces dat het Woord vlees wordt. Het wordt de hemelse baarmoeder genoemd, duistere kennis. Hier kwamen de wilde geuzen, de wilde jongens, uit voort. Uiteindelijk leidde dit tot de bevrijding van Nederland. Het heeft te maken met de duistere sleutel van zondag 25.

Lesvragen bij hoofdstuk 11 :

1. Toon het gevaar van de mobiel aan.
2. Wat zijn geuzen ?
3. Welke soorten geuzen zijn er ?
4. Door wie werden de geuzen opgeleid ?
5. Tegen wie streden de geuzen en waarvoor streden zij ?
6. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 12 zondag 26 en de imkers van heidelberg

Goed lezen is een kunst. De mens leest graag over dingen heen. Zo kan dit leiden tot al te hete hoofden en al te koude harten. De mens is een snelheidsduivel. Michael Jackson had in de tachtiger jaren een zware strijd met de snelheidsduivel, waar hij ook een lied over schreef op het Bad album. Ik heb altijd geweten dat het profetisch gezien een van zijn belangrijkste liederen was. Hij spreekt de snelheidsduivel direct aan, en het komt er op neer dat de snelheidsduivel hem opjaagt, hem op de hielen zit. Hij beschrijft de snelheidsduivel als een toekomst duivel, en daarom wil Michael Jackson leven alsof er geen toekomst is, dus preteristisch, in het verleden. Alles is al gebeurd. Telkens weer zegt de snelheidsduivel tegen hem dat hij zijn kaartje in orde moet krijgen. Wat voor kaartje hebben we het dan over ? Eeuwenlang al klaagt de mens over het opgedrongen ‘merkteken van het beest’.

Niets nieuws onder de zon. Maar guess wat ? De mens gaat niet aan de slag met dit merkteken, komt de wortels niet onder ogen, herziet het niet, dus het blijft. De mens neemt het onderwijs over het merkteken niet aan, want de mens is geheel volgens de wetten van de snelheidsduivel teveel met de toekomst bezig, de matrix om zich heen, alsof zijn situatie zo uniek is, terwijl Petrus zei dat het de mens niet moest bevreemden zo beproefd te worden, alsof het iets vreemds zou zijn. Voor hen die het hemelse onderwijs niet navolgen en van de geschiedenis niet leren is het zeker iets vreemd.

Zondag 26 draagt een groot geheimenis over de ware betekenis van de doop.

Vraag 71: Waar heeft Christus ons beloofd, dat Hij ons even zeker met zijn bloed en Geest wil wassen, als wij met het doopwater gewassen worden?
Antwoord: Bij de instelling van de doop, die aldus luidt: Gaat heen, onderwijst alle volken en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, Matt. 28:19. En: Wie geloven zal en gedoopt zal worden, die zal zalig worden. Maar wie niet geloven zal, die zal veroordeeld worden, Marc. 16:16. Deze belofte wordt herhaald waar de Schrift de doop het bad der wedergeboorte en de afwassing van de zonden noemt.

Hele christelijke taal, maar wat betekent het ? Je kan niet eeuwig overstuur blijven over het merkteken van het beest, maar moet het vervormen, hervormen, reformeren. De doop wordt hier onlosmakelijk genoemd met het onderwijs. Alleen het hemels onderwijs, wat wij ook door moeten geven aan anderen, zal ons dopen. Dat is dus een geestelijke doop, dus een ritueel zou dat alleen maar kunnen verbeelden maar niet kunnen vervangen. De doop kwam in de plaats van de besnijdenis, als een onbloedig sacrament na een bloedig sacrament, maar het wil wel zeggen dat het hemels onderwijs daardoor besnijdend is.

De ware doop is dus gewoon het waterbad van het hemelse woord, oftewel het hemelse onderwijs door je heen laten stromen, en niet zomaar oppotten voor je zelf, want er ligt dus een zendingsbevel onlosmakelijk verbonden aan de doop. Je kunt dus alleen waarlijk gedoopt worden als je ook anderen doopt. Zo mag de hemelse doop in je groeien.

Hoe kom je van de snelheidsduivel af ? Zoals Michael Jackson het zong moeten we leven alsof er geen morgen is, geen toekomst. M.a.w. Verleden, heden en toekomst moeten met elkaar in balans komen, en men moet niet over de limieten gaan, de dagelijkse limieten. De mens neemt veel te veel toekomst tot zich, en veracht het verleden. Dichters zijn ervoor om de momenten en herinneringen gevangen te nemen en ze te veranderen, ook te ontmaskeren. Zij zijn dus duidelijk preteristisch. Werken in de mijnen van het verleden. De rest is illusie. Er is geen makkelijke ontsnapping tot de verloren geschiedenis. De wachters van Heidelberg jagen op de mens, als snelheidsduivels, en je kaartje moet in orde zijn. Ontsnap via de vijftiger jaren dieper het verleden in, want de vijftiger jaren waren de jaren van wederopbouw na nazi Duitsland. Dan moet er gegaan worden tot de diepere wortels van Duitsland, tot Heidelberg dus. Laat de vijftiger jaren diep tot je doordringen en doe onderzoek in de vijftiger jaren, want er is geen snelle tunnel tot de jaren 1500. En om tot de vijftiger jaren te komen : Graaf gangen door de zestiger jaren. En om daar te komen kun je de zeventiger en tachtiger jaren gebruiken. Kom los van de valse toekomst en het valse nu, van de massa matrix media en zijn wachters. Afkicken van de nu-drugs en de toekomst-drugs, van overmatig heden en toekomst, van geschiedenis-verachting, want juist die drugs houdt een mens vast in de matrix. Er is dus een hoger en een lager Heidelberg.

Ook tot Heidelberg ging de rattenvanger, met grote beloftes, om kinderen te roven. Repelsteeltje beloofde hen goud, maakte stro tot goud, maar in ruil voor de kinderen. En hij leidde hen tot de fokkerijen van het lagere Heidelberg.

Dus ga bezig met de geschiedenis cellen, als in een bijenkorf, en laat je niet voor de gek houden alsof er nog dingen bijkomen, want er kunnen alleen nog maar dingen uitkomen, uitgehaald worden, als honing. De mens moet dichterlijk aan de slag met de geschiedenis cellen, en niet misleid worden door de snelheids duivels van een valse toekomst. Bouw geen zandkastelen en luchtkastelen, want de zee zal alles wegspoelen. Dichterlijk of overdramatisch ? De hemel heeft genoeg aan zijn eigen hemelse drama. Dat is de drama van het kruis, geen wereldse drama van het vlees. Het vlees is een overmatige drama maker, een echte zeurkous, die het dichterlijke veracht, die het hemels onderwijs veracht en op een lager plan zet, want hij laat zich leiden door aardse, verdichte media van snelheidsduivels, een media motorbende.

Hoe wordt je een bewoner van Heidelberg ? Ook door als een imker in de imkerijen van Heidelberg te werken, en daar zijn voorschriften voor. Naast het werken in de Heidelbergse mijnen en op de Heidelbergse wijngaarden zijn er dus Heidelbergse imkerijen, om los te komen van de snelheidsduivels van het modernisme, het lagere Heidelberg, met hun foto-ziektes en goudkoortsen, als volgelingen van Repelsteeltje. Elk geroofd kind wordt direct op de foto gezet, hele foto albums komen ervan, en het kind wordt verafgood om het in slaap te sussen, alsof er niks aan de hand is. Het kind wordt gegroomed.

Zondag 26 zegt dan :

Vraag 69: Hoe wordt u in de heilige doop eraan herinnerd en ervan verzekerd, dat het enige offer van Christus, aan het kruis geschied, u ten goede komt?
Antwoord: Op deze wijze, dat Christus dit uiterlijk waterbad heeft ingesteld en daarbij heeft beloofd, dat ik even zeker met zijn bloed en Geest van de onreinheid van mijn ziel, dat is van al mijn zonden gereinigd ben, als ik uiterlijk met het water, dat de onreinheid van het lichaam pleegt weg te nemen, gewassen ben.

En natuurlijk ligt daar het waterbad van de geschiedenis, want daar ligt het hemelse Woord verborgen. Het is al gegeven. Het zijn imker geheimen.

Vraag 70: Wat betekent dit: met het bloed en de Geest van Christus gewassen te zijn?
Antwoord: Het wil zeggen, van God – uit genade – vergeving van zonden te hebben omwille van het bloed van Christus, dat Hij in zijn offer aan het kruis voor ons vergoten heeft. Verder ook door de Heilige Geest vernieuwd en tot leden van Christus geheiligd te zijn, opdat wij hoe langer hoe meer aan de zonden afsterven en een godzalig en onberispelijk leven leiden.

Als we het dus over de Heilige Geest hebben, dan hebben we het over de vergeestelijking, niet als afgod. We hebben het over wat de indianen de Grote Geest noemen, over innemenheid, de koestering van het verleden, de dankbaarheid, en dat kan alleen door Heidelbergse dichterlijkheid, niet door modern dramatisme en zeurkouserij. Zondag 26 gaat ook over het offer. Er moeten zeker offers gebracht worden tot de geschiedenis. De mens heeft heel wat goed te maken, en kan het

allemaal niet zo laten liggen zoals het is. Doop en kruis zijn dus aan elkaar verbonden, als Woord en Kruis, geschiedenis en kruis. Wat voor kruis houdt je over als je dat gaat lopen wegkappen ? Een gouden new age kruis. Repelsteeltje heeft zijn eigen kruis. Ook de media motorbendes hebben hun kruis. Het is een clankruis. Het is hun merkteken. Trouwe volgelingen ontvangen het, die het ook getrouw doorgeven in het roddel netwerk.

Als je in Heidelberg baadt, in de natuurwateren, in natuurrivier en natuurmeer, of in de zee, dan ga je terug de geschiedenis in, als een ware goede herder, om het goed te maken. Dat is wat de ware hemelse doop is. En dit is niet los van het kruis. Het is ook niet los van het Woord, niet los van het hemels onderwijs. Ook Klaas Schilder hamert op deze verbanden in zijn bespreking van zondag 26. Kersten stelt dat zo de mens tot zelfkennis komt en de taal van het geloof van de bruidkerk leert te verstaan om zo te zeggen : ‘Ik ben zwart, doch lieflijk (gij dochteren van Jeruzalem) gelijk de tenten van Kedar, gelijk de gordijnen van Salomo. De mens is hemels vuil geworden van de moeder aarde, van de moeder geschiedenis, van haar oer en orion, en is zo rein en liefelijk geworden. Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van degene die hemels nieuws brengt. Zij zijn op de bergen, in de natuur, in de aarde, niet feestend in de stad. Zij zijn teruggegaan in de geschiedenis. En de doop is een verzegelende macht. Er komt water tussen ons en God, als een middelaar. Er komt aarde tussen ons en God, en dat is maar goed ook, want niemand kan God zien en leven. Laten we blij zijn met deze bedekkingen, met de gordijnen van Salomo. Als imker heb je ook een speciaal pak nodig, anders wordt je door de bijen verslonden. Kersten waarschuwt voor hen die ‘geen leer, maar leven’ willen. Zij willen alles doen en bewerken door hun eigen vleselijkheid, hun eigen vleselijke inspanning en oefening. De farizeer is vreemd van de ware heiligmaking, stelt Kersten. Ze stellen ook allemaal eisen die onmogelijk te vervullen zijn. ‘Zonder Mij kunt gij niets doen’ is een principe wat de mens leert in de wijngaard. Dat is iets wat je moet leren verstaan door de Heilige Geest, stelt Kersten. Dan gaat de mens zien hoe zondig, arm en ellendig hij is, maar tegelijkertijd rijker, heiliger en gelukzaliger, stelt Kersten. Weer is er die tweedeling. Het is belangrijk dit te beseffen. Anders loop je in een waanwereld. Als Kersten dan zegt : ‘Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam des doods,’ dan is dat iets wat niet in new age groepen of door de media gepredikt wordt. Hij wijst op de boetvaardigheid van David in psalm 51 bij de bespreking van deze zondag. De snelheidsduivel zal het daar nooit over hebben, want het remt af. Daarom heeft de snelheidsduivel het ook niet over de armen en de dieren in de holocaust, want het remt af. Geschiedenis remt af. Het kruis remt af. Het wordt door de snelheidsduivel systematisch afgewimpeld, veracht en gehaat. Het wordt weggewoven. Het is een gimmick. Snelheidsduivels zijn nog wel erger dan leprechauns, en velen leven op het niveau van de snelheidsduivel in dit tijdperk. Dan worden er vieze gezichten getrokken van ‘Ehhh, dat lus ik niet.’ Verwende kindertjes, snelheidsduivels. Als alcohol hiaten in het brein, skippend door de hemelse albums. ‘Het is niet echt mijn ding,’ zeggen ze dan. En dan zetten ze hun eigen snelheidsduivelse liedjes op, en dan kan het vlees zichzelf weer in slaap sussen. Het geweten wordt diep weggedrukt, vermoord. Het is een grote misdaad. Sluw vegen ze dan ook nog de mond af en zeggen : ‘Ik heb niks gedaan.’

De mens ziet niet hoe ellendig ze is. Kersten waarschuwt dat we niet moeten sterven zoals we geboren zijn. Daarom moet de mens bezocht worden met de roe en bittere tegenheden, opdat de heiligheid deelachtig wordt gemaakt, stelt Kersten. Daarom moeten ook al onze krachten verbroken worden, opdat we zoals Jakob op Pniel kreupel zullen heengaan, stelt Kersten, want ware hemelse kracht wordt volbracht in zwakheid. Dat is het cosmische spasme van de oordeelsprofeten. Dat oordeel gaat allereerst over hun eigen vlees. Oordeelsprofeten zijn dus geen krachtpatsers, rambo’s

en andere supermannen, maar gekruisigde wilden, met ingewikkelde trauma's, met sociale stoornissen. Het zijn geen allesweters die van alle markten thuis zijn. Ze moesten volkomen mens worden, want het Woord moest vlees worden. Het is geen voor de hand liggende weg. God's wegen zijn ondoorgrondelijk.

Dan moet er een balans komen tussen verleden en toekomst. De snelheidsduivel strijdt tegen deze balans. De mens moet aan deze balans werken in de mijnen, wijngaarden en imkerijen van Heidelberg. De mens moet tot de natuur van Heidelberg gaan, de bossen, om daar naar zijn weerspiegeling te kijken in de bosrivier om zo zijn geuzen zelf te zien. Dan vindt het wonder van de 80-er jaren plaats, een van de machtigste momenten in de muziek, in 1987, dat de snelheidsduivel een kwartslag wordt gedraaid, zoals in het het gelijknamige lied van Michael Jackson, waarin er dan een hele subtiele toonsverhoging plaatsvindt die het lied een hele andere lading geeft. Er wordt daar dus een portaal geopend, net zoals hij dit doet in het metro station in de Bad clip als hij een confrontatie heeft met gangsters. Hij rukt dan iets open.

De balans tussen verleden en toekomst, de snelheidsduivel vindt het maar niks. Dan raast hij weg op zijn brommertje. Waar naartoe ? Dat zullen we misschien gaan zien in een volgende aflevering. We zijn nog lang niet klaar. De tocht terug naar Heidelberg is nog maar net begonnen. De snelheidsduivel is een heel min mannetje. Alle wachters van Heidelberg zijn snelheidsduivels, minne mannetjes. Het zijn afleiders, om de tuin leiders. Het zijn de lieden van 'foutje bedankt' en 'wir haben es nicht gewust'. Het zijn immers snelheidsduivels, en als ze over de kop vliegen dan zijn ze er geweest. Verwacht er niet teveel van, maar onderschat ze ook niet.

Hoe word je een inwoner van Heidelberg ? Het is iets tussen jou en moeder Heidelberg, tussen jou en moeder geschiedenis. Als je de geschiedenis lessen op de Heidelbergse school niet volgt of veracht, op een lager plan zet, inclusief bijbel onderwijs, dan kom je niet binnen. Marcus 16 zegt : 'Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden.' Dit is iets zinnebeeldigs dus. Helaas hebben de snelheidsduivels dit verletterlijkt, maar in de vergeestelijking is het dus wel degelijk belangrijk en waar.

Lesvragen bij hoofdstuk 12 :

1. Leg uit wat de ware doop betekent.
2. Leg uit waar de vijftiger jaren voor stonden.
3. Wat wordt er bedoeld met de Heilige Geest ?
4. Leg uit hoe je een inwoner wordt van Heidelberg.
5. Geef een korte samenvatting over het hoofdstuk.
6. Wat viel je het meeste op aan het hoofdstuk ?

hoofdstuk 13 zondag 27 – de geestelijke waarheid van de kinderdoop

Dieren in slachthuizen worden volgepompt met antibiotica en hormonen, gedwongen. Ook mensen worden soms gedwongen lichaamsvreemde stoffen binnen te nemen. Denk aan de tandarts, die net als de slager nog gewoon rustig zijn misdaden op grote schaal kan uitvoeren, omdat het gewoon nog past in en tussen de menselijke systemen. De mens klaagt al vanaf het begin der schepping over het merkteken van het beest wat hem wordt opgelegd, maar laten we dit in balans houden met het omzien naar de dieren, en er zo shamanistisch mee bezig zijn. Snelheidsduivels hebben hier geen tijd voor. Die voeren deze beroepen uit, of klagen slechts over henzelf en zien de grotere verbanden niet. Ben je al aan het vegangeliseren ? Ben je het zendingsbevel al aan het uitvoeren ? Want dat is dus wat de ware doop inhoudt, en zij die geloven en gedoopt zullen zijn zullen behouden worden. Denk niet dat je op je lauweren kunt rusten en dat de wereld om je heen vanzelf wel zal veranderen. Zaai met het goede zaad, anders zal er niets gebeuren. Dat is de boodschap van zondag 26.

Een van de grootste arena's in de gereformeerde kerk is altijd geweest : Kinderdoop of volwassen doop. Het heeft geleid tot een heleboel hete hoofden en koude harten, grote kerkscheuringen. Ik heb het altijd een interessant onderwerp gevonden, want wat is hier nu daadwerkelijk gaande ? Waarom is dit nu zo'n heet hangijzer, en gilt de mens hierover als een mager speenvarken ? Worden je laatste centjes afgeroofd over dit onderwerp ? Waarom is de mens hierover zo heetgebakerd ?

Uiteindelijk gaat het om het hart, en dit zijn maar beelden. De doop stond in verband met de behoudenis, dus ouders wilden het zekere voor het onzekere nemen, dus lieten het kind dopen. Ook was het een middel om een kind aan God op te dragen. Maar in de context van zondag 26 krijgt het een veel diepere betekenis, namelijk dat het hemelse zoonschap opgenomen wordt door de moeder om door haar te worden onderwezen, en ook door haar wordt uitgezonden. De kinderdoop is dus een oproep tot de zoon om te luisteren. Dat is de ware kinderdoop. Het zendt de zoon uit na het Woord te hebben ontvangen, het waterbad, en leidt de zoon dan hierin. Dus wat is dan de boodschap : Velen die als kind gedoopt zijn hebben de ware hemelse kinderdoop dus nog nooit ontvangen, en mogen hierom vragen en hiervoor open staan. Ben je al als kind gedoopt ? Maar dan moet je wel eerst als een kind worden. Dan moet je wel eerst het zoonschap aannemen en luisteren naar je hemelse moeder, anders zal de kinderdoop nooit kunnen komen. Klaas Schilder roept daarom bij deze zondag op tot zelf onderzoek. Hij wijst daarbij op Romeinen 9 dat alleen door Izaak, de zoon van Abraham dus, er van nageslacht wordt gesproken. Het is niet genoeg om alleen maar nageslacht van Abraham te zijn, want de mens moet ook het zoonschap op zich nemen, om in aanmerking te komen voor die kinderdoop.

Het is iets groots, de geheimenissen van de zondagen, van Heidelberg. Toen ik met zondag 27 van de kinderdoop bezig ging toen was er een aanwezigheid om me heen, en die drukte zo zwaar op me van heiligheid dat ik mijn hoofd wel moest buigen, en mijn schouders, me laag moest houden. Ik durfde niet op te kijken vanwege een hemels licht, wat geen daadwerkelijk licht was, maar een aanwezigheid, als een hemelse leeuw of leeuwin. Het was een groot geheimenis, en het werd steeds zwaarder, en ik boog toen nog dieper voor een paar minuten, terwijl ik niet durfde op te kijken. 'Dit

volk luistert niet. Zij jakkeren en jagen maar voort. Ik heb u geroepen. Sta op, mijn zoon,’ werd er gesproken. Ik kon pas toen weer opstaan. Iedereen is in principe geroepen. Dit is slechts standaard zondag 27, maar velen zijn snelheidsduivels en merken het niet op. Velen nemen niet als Mozes de tijd om de berg te beklimmen, maar bouwen een gouden kalf in het dal.

Voel je het ? De kinderdoop was dus iets geestelijks. Het was een heilig moment, de kinderdoop geherintroduceerd, maar dan op een hemelse manier, een kwartslag gedraaid. Kersten noemt psalm 45, waarin ook staat :

11 Hoor, o dochter, en zie, en neig uw oor,
vergeet uw volk en het huis van uw vader,
12 laat de koning uw schoonheid begeren,
want hij is uw heer; buig u dus voor hem neder.

Kunnen wij alles achter laten voor de hemelse principes ? Wij hoeven niet te buigen voor de geschiedenis, maar voor de diepere, hemelse lessen in de geschiedenis.

Kersten noemt ook psalm 105:6 :

6 gij nakroost van Abraham, zijn knecht,
gij kinderen van Jakob, zijn uitverkorenen.

Jakob kwam tot het zoonschap in zijn worsteling op Pniel, waar hij alles tot krijgsgevangene moest maken, en zelf tot hemels krijgsgevangene moest worden, om zo als een ware zuigeling het hemelse onderwijs binnen te gaan, als een ware kinderdoop. Hij moest buigen tot het leeuwengeheim, de koning van de natuur. De koning is ook de voet in het Grieks, oftewel de geschiedenis. Hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van degene die het goede nieuws draagt. Dat is de geschiedenis, dat is Heidelberg. Heeft de mens geluisterd ? Nee, echt geluisterd ? Nee, de mens was en is een snelheidsduivel. Geen tijd, geen tijd, hoe zeer het me ook spijt. De mens is nog niet tot het geheimenis van de kinderdoop gekomen, het geheimenis van zondag 27. Spanje is een westers Jodendom, ook van de geestelijke wortels losgekapt, want ze laten nog steeds stieren bloeden in hun arena’s om van hun zonden vergeven te worden. Daarom is het zendingsbevel zo belangrijk, de vegangelisatie, de vergeestelijking van deze dingen. Daarvoor moet je als kind gedoopt zijn, laten we eerlijk wezen. Je komt niet ver zonder deze doop. Juist door de vegangelisatie kun je de kinderdoop ontvangen, want het is het zendingsbevel van het zoonschap. Psalm 105 spreekt ook over de shamanistische taak van Jozef :

16 Toen Hij hongersnood opriep over het land
en alle staf des broods verbrak,
17 zond Hij een man voor hen uit:
Jozef werd als slaaf verkocht;
18 men knelde zijn voeten in boeien,
hij kwam in de ijzers
19 tot de tijd, dat zijn woord uitkwam,
de uitspraak des Heren hem in het gelijk stelde.
20 De koning zond heen en liet hem los,

de heerser der volken maakte hem vrij;
21 hij stelde hem tot heer over zijn huis,
tot heerser over al zijn bezit,
22 om zijn vorsten te binden naar zijn goeddunken,
en zijn oudsten leerde hij wijsheid.

Als laatste noemt Kersten ook psalm 22 over de kruiziging :

30 Alle welgedanen der aarde eten en aanbidden;
voor Hem knielen allen die in het stof nederdalen,
en wie zijn ziel niet in leven kan houden.
31 Het nakroost zal Hem dienen,
er zal van de Here verteld worden aan het komende geslacht;
32 zij zullen zijn gerechtigheid verkondigen
aan het volk dat geboren zal worden,
omdat Hij het gedaan heeft.

Alleen door het kruis is er een kinderdoop, en het houdt een grote belofte in. In de psalmen wordt hier rijkelijk van gesproken, en Calvijn heeft er rijkelijk van gesproken, en zo doet de Heidelbergse catechismus. Snelheidsduivels zullen het niet zien, die gaan te snel. De hermitatische synode van 2005, de 17 artikelen van de hermitatische vrijmaking, door God gegeven, riepen niet op tot slechts het ontkrachten van de bijbel en geschriften zoals de Dordtse leerregels, maar tot verdieping en vergeestelijking ervan. Het was dus een oproep om deze geschiedenis geschriften profetisch te benaderen. Ze wezen op de Schrift als ‘een verborgen, geestelijke en symbolische boodschap voor hen die de Heere God waarlijk liefhebben.’ Het Woord moest door de Geest levend gemaakt worden (artikel 3). Hoevelen zijn er wel niet van de gnosis die deze artikelen van Godswege gegeven veracht hebben, op een lager plan hebben gezet, alsof het er niet toe deed, alsof het niet van belang was, en zijn toen op hun door de duivel aangeboden motor gestapt om als snelheidsduivels weg te rijden, de duisternis in ? Zij zijn tot valse volwassenen geworden, en hebben de hemelse, ware kinderdoop veracht. Keer terug tot onze hermitatische grondslagen, zonder welken wij ons werk niet zouden hebben kunnen doen. Na Jozef moest Mozes wel komen, stelt psalm 105 :

23 Toen Israël naar Egypte gekomen was,
en Jakob als vreemdeling vertoefde in het land van Cham,
24 maakte Hij zijn volk zeer vruchtbaar
en machtiger dan zijn tegenstanders.
25 Hij veranderde hun harten, zodat zij zijn volk haatten
en listig handelden tegen zijn knechten.
26 Hij zond Mozes, zijn knecht,
en Aäron, die Hij Zich verkoren had.
27 Zij deden onder hen zijn aangekondigde tekenen
en wonderen in het land van Cham.
28 Hij zond duisternis, maakte het duister;
en zij waren tegen zijn woorden niet weerspannig.
29 Hij veranderde hun wateren in bloed
en deed hun vissen sterven;

30 hun land wemelde van kikvorsen,
zelfs in de kamers van hun koningen.
31 Hij sprak, en er kwamen steekvliegen,
muggen over hun ganse gebied.
32 Hij maakte hun regens tot hagel,
gaf laaiend vuur over hun land;
33 Hij sloeg hun wijnstok en hun vijgeboom
en verbrak het geboomte in hun gebied.
34 Hij sprak, en er kwamen sprinkhanen,
verslinders zonder tal;
35 zij aten al het groene kruid in hun land
en aten de vrucht van hun akker.
36 Hij sloeg alle eerstgeborenen in hun land,
de eerstelingen van hun ganse kracht.
37 Hij voerde hen uit met zilver en goud,
en er was in hun stammen niemand die struikelde.
38 Egypte verheugde zich, toen zij uittrokken,
want vrees voor hen was op hen gevallen.
39 Hij breidde een wolk uit tot bedekking,
en vuur om de nacht te verlichten.
40 Zij vroegen, en Hij deed kwakkelen komen,
met brood uit de hemel verzadigde Hij hen.
41 Hij opende de rots, en wateren vloeiden,
zij stroomden door de dorre streken als een rivier;
42 want Hij gedacht aan zijn heilig woord,
aan Abraham, zijn knecht.
43 Hij voerde zijn volk uit met blijdschap,
zijn uitverkorenen met gejubel.
44 Hij gaf hun de landen der volken,
zodat zij de arbeid der natiën beërfden,
45 opdat zij zijn inzettingen zouden onderhouden,
en zijn wetten bewaren. Halleluja.

Door Jozef was de mens van de honger verlost, maar toen ging de mens tot de andere extreem. Daarom moest de honger weer terugkomen, ditmaal een hemelse honger. Mozes leidde het volk daartoe veel verder de wildernis in. De mens moest weer tot zijn eerste liefde teruggaan, want de mens was afgedwaald. Mozes moest de kinderen dopen in de wateren van de woestijn, in de wateren van de wildernis. Zijn wij al tot dit punt gekomen ? Of leven wij nog als vorsten in Egypte, niet wetende dat wij voor de gek worden gehouden en slechts slaven zijn ? Mozes bracht het vegangelie, liet de diepere demonologie zien. Hij bracht het vleesgeworden Woord tot leven.

Lesvragen bij hoofdstuk 13 :

1. Leg uit wat de kinderdoop betekent.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 14 zondag 28 en het vegangelie

Het ware avondmaal is het voeden van de armen, het onderwijs, de vegangelisatie. Het is het avondmaal van het Woord, want niet alleen van brood zal de mens leven. Als het Woord wordt gepredikt zullen er wonderen en tekenen volgen, wordt het goede zaad gezaaid, wordt de vloek verbroken, en komt de mens tot de zegen, maar wat is de zegen ? Dit is allereerst het kruis van saamhorigheid, als een lid lijdt lijden alle leden. Het plaatsvervangend lijden is altijd het fundament geweest van ons werk, maar dit is profetisch, niet roekeloos. Allereerst gaat dit om het deelachtig gemaakt worden aan het lijden van moeder natuur, zodat de mens niet het vlees dient, voor het vlees lijdt en werkt. Deze boodschap is niet populair maar voor de enkelingen, het overblijfsel, en die zullen komen uit alle stammen, uit de zee en de aarde. Ook de boodschap over demonen en de tandarts is niet populair, want de mens denkt liever niet na over dingen die in hen zijn die daar niet horen. De mens schuift dat liever weg om de drugs te nemen die de mens voorliegt alsof alles goed zou zijn. Nee, want als de mens in demonen zou moeten geloven, of dat die in de mens zelf zijn, en dan het hele verhaal over de tandarts, dan zou er werk aan de winkel zijn, dus vrolijk verzint de mens daar verhaaltjes omheen alsof het nog niet in de mens zit, maar dat het alleen maar een dreiging is, en daarom vrezen ze de toekomst, terwijl ze er eigenlijk al inzitten. Het zijn allemaal verhaaltjes en fabeltjes van de snelheidsduivel. Die schuift alles weg tot de toekomst, en van uitstel komt afstel, en ondertussen kan hij nog even doorracen, en zo vergooid de snelheidsduivel zijn leven. De snelheidsduivel houdt van tijdelijke magie, en de eeuwige waarden veracht hij.

Het diepe doorvorsen van de dingen haat hij. Het is hem te confronterend. Het komt dan te dichtbij. Zo is er dan het fundamentalistische christendom die alles in snelle vaart verletterlijkt en vervleselijkt, en naar de toekomst schuift, en dan is er aan de andere kant de new age die alles in een groot licht laat samensmelten in het grote vrijheidsdenken en eenheidsdenken. Niets hoeft meer. Alles is er al. Over het kruis en demonen wordt niet gesproken. Dit zijn twee zijden van dezelfde medaille, van dezelfde snelheidsduivel die twee gezichten heeft. Voor elk wat wils, en ook hen die eerst gretig de gnosis aannamen misleidt hij. Velen misbruiken de gnosis alleen maar om los te komen van het christendom. Ze hebben haar vertrapt met hun snelle auto’s, omvergereden.

Zondag 28 gaat over het avondmaal. Klaas Schilder stelt dat het avondmaal onlosmakelijk verbonden is aan het Woord. De beker is een beeld van het shamanisme, de goede herder, van het diep in de put gaan, tot de armen en de verlorenen, om hen te voeden met het Woord : vegangelisatie, die wijst op de demonologie als vervanging van vlees, vergeestelijking van het vlees, de verdieping ervan. Demonologie is niet populair omdat men dan het vlees zou moeten opgeven. Demonologie is overigens iets metaforisch, iets dichterlijks. En al helemaal wil men niet weten van territoriale demonologie, waarin de heersersgeesten worden besproken, want men dweilt liever met de kraan open. Men doet liever aan pappen en nathouden, waar velen een markt in hebben gevonden, lekker aan symptoom bestrijding doen om er stinkend rijk en machtig van te worden.

Dat is ook het verschil tussen goede herder en huurling, waarover Kersten ook spreekt. De huurling vliedt wanneer gevaar dreigt en laat de schapen aan zichzelf over. De huurling is er zeker niet na kantoor uren. Het gaat hem om het geld en de macht. Kersten noemt dat de goede herder in tegenstelling zijn leven voor de schapen stelt, en noemt dan David als voorbeeld, die zijn kudde niet aan het wild gedierte overgaf, maar een leeuw en een beer versloeg om het volk te redden.

Kersten noemt psalm 73 :

3 Want ik was afgunstig op de hoogmoedigen,
toen ik de voorspoed der goddelozen zag.
4 Want moeiten hebben zij niet,
gaaf en welgedaan is hun lichaam;
5 in de kwelling der stervelingen delen zij niet,
en met andere mensen worden zij niet geplaagd.
6 Daarom is de trots hun een halssieraad,
het geweld omhult hen als een kleed;
7 hun ogen puilen uit van vet,
de inbeeldingen van hun hart lopen over;
8 zij spotten, en boosaardig spreken zij van verdrukking,
zij spreken uit de hoogte;
9 ze zetten een mond op tegen de hemel,
en hun tong roert zich op de aarde.
10 Daarom wendt zijn volk zich hierheen,
en als water in overvloed wordt het door hen geslorpt;
11 zij zeggen: Hoe zou God het weten;
zou er ook wetenschap zijn bij de Allerhoogste?
12 Zie, zo zijn de goddelozen,
altijd onbezorgd vermeerderen zij het bezit.

13 Maar tevergeefs heb ik mijn hart rein gehouden,
mijn handen in onschuld gewassen.
14 De ganse dag word ik geplaagd,
mijn bestraffing is er elke morgen.

15 Indien ik gezegd had: Ik zal aldus spreken,

zie, dan ware ik afvallig geweest
van het geslacht uwer kinderen.
16 Ik tobde erover om dit te begrijpen,
een kwelling was het in mijn ogen,
17 totdat ik in Gods heiligdommen inging,
en op hun einde lette.
18 Waarlijk, Gij stelt hen op glibberige plaatsen,
Gij doet hen instorten tot puin.
19 Hoe worden zij in een oogwenk tot een voorwerp van ontzetting,
zijn zij verdwenen, vergaan door verschrikkingen;
20 gelijk een droom na het ontwaken, o Here,
versmaadt Gij, als Gij opwaakt, hun beeld.

Ook noemt hij psalm 31:19 :

19 Laten de leugenlippen verstommen,
die tegen de rechtvaardige verwaten spreken,
met trots en hoon.

Zaak is dat het avondmaal diep gaat, als een besnijdenis. En de beker moet tot de bodem worden leeggedronken. Dan kom je dat allemaal onder ogen. Dan lieg je niet meer tegen jezelf met alle leugenaars om je heen. Lafaarden mogen komen tot de hemelse vreze en zo tot hemelse vrede, wat een hele andere vrede is. Dan mag je God's tekenen in de geschiedenis opmerken. God is getrouw. Zijn plannen falen niet. De huurling bootst de stem van de goede herder na, stelt Kersten, dus we moeten heel erg voorzichtig zijn, niet zomaar alles geloven. De huurling kleedt zich ook zoals de goede herder, maar er is een wereld van verschil. De wolf is sluw. De wolf gebruikt strategie, zoals in het verhaal van de wolf en de drie biggetjes, en zoals in het sprookje van de wolf en de zeven geitjes. Alleen het geitje wat zich in de klok verschool overleefde het, als een beeld van de geschiedenis, het onderzoek van het vleesgeworden Woord.

Kersten noemt het voorbeeld van de christenreis van Bunyan waarin mensen die niet door de enge poort zijn binnengaan over de muur geklommen waren, dus op een andere manier waren binnengekomen.

Kersten stelt dat het avondmaal een beeld is van totale opoffering. Het eeuwig evangelie stelt dat we tegen deze drinkbeker niet mogen zondigen, dat dit de toetssteen is. Buiten deze drinkbeker is er geen leven mogelijk. Het is een drinkbeker van gedachtenis, van herinnering, van de geschiedenis, waar het verborgen, vergeten en verloren kruis ligt. Zoals Calvijn stelde : het ware altaar is de armen. Nee, dat pikt de snelheids duivel niet op. Die heeft honderden, zo niet duizenden, excuses, om maar niet door die enge poort heen te hoeven. Hij springt met zijn motor wel over de muren heen. Kersten noemt het avondmaal een liefdebevel.

Het avondmaal van de mammon mag duidelijk zijn. Velen nemen deel aan dat avondmaal tot hun eigen oordeel. Het is het avondmaal van de getrouwe volgelingen van de snelheidsduivel. Het tragisch lot wordt in de psalmen besproken en bezongen. Het ware avondmaal is voor de zuigelingen van de geschiedenis, die gevlucht zijn tot de borsten van moeder natuur, die zich niet

hebben gelaafd aan de borsten van de snelheidsduivelse moeders van de stad. Als we terugdenken aan de geschiedenis mogen we zowel het ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten’ gedenken, als ‘Het is volbracht,’ stelt Kersten. Dit zijn kruisherdenkingen, heilsmysteries.

Het avondmaal is door de snelheidsduivel vervleselijkt of weggewoven : twee zijden van de medaille, twee zijden van zijn gezicht. Velen volgen hem op zijn motor, in deze motorbende, maar laten wij teruggaan naar de Heidelbergse natuurdiepte van zondag 28, wat een groot geheimenis is. Drink deze beker, geestelijk, als een eeuwige spijze. Kersten spreekt van een liefdeloosheid om ons heen die zo dodend is, maar het liefdebevel van het hemelse avondmaal is er om de naakten te kleden, de hongerigen te voeden. Kersten stelt dat het Woord tralies heeft, dat het niet losgekoppeld is van het kruis, maar dat het goed is voor de ziel. Kersten noemt het ware avondmaal de geestelijke praktijk van het geloof waarin de mens geoefend moet worden, en de mens moet afkicken van al het andere, zoals een kind los moet komen van de borstvoeding van het aardse en vleselijke.

Zoek de borsten van de ware hemelse natuurmoeders in de wildernis, juist door de melk te delen met anderen, te vegangeliseren. Het Woord begint bij het zwijg en luister offer. Ook dat moet onderwezen worden in de vegangelisatie. De vegangelisatie is ook onlosmakelijk verbonden met de demonologie, wat een belangrijk onderdeel daarvan is, en hiertoe behoort ook de territoriale demonologie, wat de gerichte demonologie is. Het ware avondmaal is dus het richten van de kinderdoop. Ze horen bij elkaar. Het ware avondmaal is dus het profetische aspect van de hemelse kinderdoop. Kinderdoop en avondmaal horen dus bij elkaar, zondag 27 en zondag 28.

Het avondmaal volbrengt dus ook de kinderdoop, waardoor toen Jezus aan het kruis stierf hij tot zuigeling van de hemelse natuur werd. Vegangeliseer je nog wel ? Alleen vegangelisten kunnen tot Heidelberg komen. Zoek in bidden en smeken de geestelijke kinderdoop hierin. Alleen zuigelingen zullen door de enge poort van Heidelberg komen. Vele snelheidsduivelse rebellen zijn over de muren gesprongen en hebben deze beelden verdraaid. Daarom moet de mens opgevoed worden in deze geestelijke oorlog van de geschiedenis. Kinderdoop en avondmaal zijn hierin belangrijke wapenen. Feenstra noemt het veldtekenen van het kruis.

Het avondmaal leidt ons tot de onderwereld, tot het dal van dorre doodsbeenderen, waar een werk is te doen, wat eens een kinderdroom van mij was. Het is een shamanistische taak. De beenderen waren de indiaanse natuurvolkeren die door de snelheidsduivels waren uitgemoord. Kennen wij deze geschiedenis ? Hun bloed roept nog steeds vanuit de aarde.

Het avondmaal ? Nee, de avondborst, van de hemelse natuurmoeder die haar zuigeling in slaap sust. In dromen moet het kind tot de onderwereld gaan voor de grote oorlog, om de verlorenen en vergetenen, de uitgebannenen tot leven te wekken. De Bilha zegt dat rivieren stromen vanuit haar voeten.

De tandarts had een ware monddokter moeten zijn, door het voeden van de armen, onderdak te geven aan de armen, hen het Woord te brengen, het vegangelie. Maar de tandarts is van dit liefdebevel afgeweken, want het is een snelheidsduivel. Michael Jackson waarschuwde voor de snelheidsduivel in de tachtiger jaren, maar het volk sliep rustig door. Vandaar ook het lied : Gladde crimineel, wat daarover verder ging. Het volk werd bedrogen. De gladjakkers waren gekomen. Zij hadden het avondmaal met voeten vertrapt, waren over de muren geklommen, de enge poort

veracht. Het is een motorbende. Alles moet snel. Er is geen bewondering meer, en zelfs niet eens meer angst, zong Herman van Veen in zijn lied ‘zingende doden’. Er is geen verzorging meer, geen onderhoud, geen interesse meer, geen dankbaarheid en koestering. Alles is dood. De moederborsten zijn verschrompeld. Keer daarom terug tot zondag 28. Gedenk weer.

Lesvragen bij hoofdstuk 14 :

1. Wat is het ware avondmaal ?
2. Geef een beschrijving van de snelheidsduivel.
3. Geef een beschrijving van het vegangelie.
4. Wat is het verschil tussen herder en huurling ?

hoofdstuk 15 zondag 29 – van vegangelie tot gevangelie

Het bewustzijn van de mens is een kwelzijn. De intelligentie van de mens is een intelligentie van het vlees. Zondag 29 strijdt tegen de verletterlijking en vervleselijking van het avondmaal, want het zijn allemaal slechts zinnebeelden. Zondag 29 wijst op de vergeestelijking. Wij mogen hierom vragen, om de heilige vergeestelijking, opdat we aan het letterlijke ontkomen. Wij mogen door de vergeestelijking opgenomen worden. De letterlijkheids-intelligentie van de mens moet verbroken worden en verlaagd worden. De mens heeft verschillende zelven die belangrijk zijn. De mens moet ook zijn onderworpen zelf (aan de hogere principes) onderhouden en koesteren. Daarvan is religie een belangrijk beeld. Wij mogen valse, letterlijke religie van het vlees haten, maar als wij religie algeheel haten dan zijn wij aan het verkeerde adres. Theologie blijft dus boven de new age. Er zijn ook allerlei liberale groepen, vrijheidsdenkende groepen, die het kruis willen vertoekomstigen, omdat ze nu het kruis niet willen dragen, en van uitstel komt afstel. De ware toekomst is in het verleden, als we daartoe ontwaken, en dan mogen we dat kruis dragen en dat kruis begeren. Alle andere illusies zullen dan wegvallen. Wel zal de mens in de babylonische ballingschap gaan, de orionse ballingschap, wat een hemelse ballingschap is, van de zuwr of Sur, wat het vreemde wildernis gebied was toen het volk Israel door de zee was getrokken. Als we dieper met de zondagen bezig gaan dan komen wij tot de wilde sabbathen, wat niet slechts iets is van Israel, maar ook van Orion.

Snelheidsduivels hebben de mondjes van kinderen geasfalteerd, gemaakt tot hun snelwegen. We hebben er veel over gesproken. Peter Pan zoekt in het nooitland naar de verlorenen, de wilde jongens. Peter Pan is een beeld van de vergeestelijking, die tegen het letterlijke strijd, de piraten, zoals in zondag 29 die strijd ook wordt besproken. De kerk van vandaag is verschrikkelijk ver van de zondagen afgeweken, en zijn ook niet teruggekeerd tot de wilde sabbathen. De mens vereert de

maandagen van het vleselijke werk. Men is er druk mee bezig. Ze draven voor hun eigen huisjes en koninkrijken, en denken niet aan de dieren en de arme kinderen. Ze denken niet aan de derde wereld. Alles draait om de eerste wereld, dat wat ze kunnen zien. Hebben ze hun teen gestoten dan zijn ze daar beroerd over, en dan gaan ze weer verder, maar aan de verlorenen wordt niet gedacht. Alles draait om hun wereld, hun media en matrix, hun motorbende. Snelheidsduivels zoeken elkaar op, en applaudiseren elkaar. Elke moord en misdaad wordt beloont met bloedgeld. Oh, hoe zal deze duik aflopen ? Ze zullen te pletter storten. Deze illusies zullen wegvallen uiteindelijk en de gordijnen zullen opengaan. Het voorhangsel zal weggeschoven worden, en de mens zal oog in oog staan met de wilde sabbathen. Ook de snelheids-parasiet moet plaatsmaken voor een grotere en hogere natuur. De zee ruist. De zee zal de mensheid overweldigen. Van alles wat de mens in zijn ijdelheid heeft bedacht zal achteraf niets waar gebleken zijn. Wat afschuwelijk moet het zijn als je tot de ontdekking moet komen dat al je werk voor niets is geweest, omdat je voor het vlees hebt gewerkt. Ziekelijk zijn ze bezig hun kaarten op orde te krijgen, en verlangen dat ook van de ander, waar Michael Jackson over zong in de tachtiger jaren, over de snelheidsduivels. Michael Jackson was in die clip meer op zoek naar de konijnen die holen groeven, en in de bergen leefden.

Kersten noemt bij zondag 29 psalm 69 :

3 ik ben verzonken in bodemloos slijk,
waar ik niet kan staan;
ik ben gekomen in diepe wateren,
een vloed overstroomt mij.
4 Ik ben moede door mijn roepen, mijn keel is hees,
mijn ogen zijn bezweken van het uitzien naar mijn God.
5 Talrijker dan de haren van mijn hoofd
zijn zij die mij zonder oorzaak haten;
machtig zijn zij die mij willen verdelgen, mijn valse vijanden;
wat ik niet geroofd heb, moet ik toch teruggeven.

8 Want om Uwentwil draag ik smaad,
bedekt schaamte mijn gelaat.
9 Ik ben een vreemde geworden voor mijn broeders,
een onbekende voor de zonen van mijn moeder;
10 want de ijver voor uw huis heeft mij verteerd,
en de smaadwoorden van wie U smaden, kwamen op mij neder.
11Ik weende onder het vasten van mijn ziel,
maar het werd mij tot diepe smaad;
12 ik maakte een rouwgewaad tot mijn kleed,
maar ik werd hun tot een spreekwoord.
13 Wie in de poort zitten, praten over mij,
en een spotlied van drinkers.

21 Ik wachtte op een teken van medelijden, maar tevergeefs,
op troosters, maar ik vond hen niet.
22 Ja, zij gaven mij gif tot spijze,
en lieten mij in mijn dorst azijn drinken.

23 Hun tafel worde voor hun aangezicht tot een strik,
en hun genoten tot een val.
24 Laten hun ogen verduisterd worden, zodat zij niet zien,
doe hun lendenen bestendig wankelen;
25 stort over hen uw gramschap uit,
en de gloed van uw toorn achterhale hen.
26 Hun kamp worde tot woestenij,
in hun tenten zij geen bewoner.
27 Want wie Gij hebt geslagen, vervolgen zij,
zij doen verhalen over de smart der door U gewonden.
28 Voeg schuld bij hun schuld,
zodat zij niet komen tot uw rechtvaardiging.
29 Laten zij uit het boek des levens worden uitgedelgd,
met de rechtvaardigen niet worden opgeschreven.
30 Maar ik ben ellendig en in smart,
uw heil, o God, bescherme mij.

33 De ootmoedigen zullen het zien, zij zullen zich verheugen;
gij, die God zoekt, uw hart leve op.
34 Want de Here hoort naar de armen,
en zijn gevangenen veracht Hij niet.
35 Dat hemel en aarde Hem loven,
de zeeën en al wat daarin wemelt.
36 Want God zal Sion verlossen
en de steden van Juda bouwen,
opdat zij daar wonen en het bezitten;
37 het kroost van zijn knechten zal het beërven,
en wie zijn naam liefhebben, zullen daarin wonen.

De mens is niet zomaar God. Dat is iets Romeins. De mens is ook zuigeling. Als een mens waarlijk God zou zijn, dan zou hij omzien naar de armen en de dieren, omzien naar de verlorenen. De mens is ook gekruisigde. Het gaat om het ‘Ga, want Ik draag u’ principe. Meer dan wat dan ook moet de mens om een Damascus bidden, om te ontkomen aan de eisen van het moderne vlees.

9 Ik ben een vreemde geworden voor mijn broeders,
een onbekende voor de zonen van mijn moeder;

In deze psalm was de gekruisigde mens een vreemde geworden, en zo kan de mens tot het vreemde land, Sur, gaan, tot de wildernis. Dat is ook wat het Hebreeuwse woord ‘Zuwr’ betekent, waar Jeremia ook over predikte, dat het zou komen, dit Orionse volk van vreemde vrouwen, van de duistere kennis, maar het is te licht geworden in het hart van de westerse mens, en het heeft de mens verblind. De profeten zien het, maar die worden afgeschoten, want zij zijn immers de gekruisigden. Zij zijn zuigelingen tot het hemelse Woord. Zij spelen niet zomaar voor God of superman. In dit moderne tijdperk van de new age is de boodschap van berouw, bekering en boetvaardigheid niet populair. Men ontloopt Damascus, men ontloopt Pniel, en men ontloopt Betlehem, maar de mens zal totaal ingesloten worden door de wilde sabbathen, en de zeeen van Orion zullen over de aarde

worden uitgestort. Het vreemde volk zal komen. De mens kan de duistere kennis niet ontvluchten. De sluiers zullen uiteindelijk wegvallen. De vleselijke mens zal wegvallen uiteindelijk, en dan zijn er alleen nog maar de restrictie-gordels en riemen van Heidelberg over. Peter Pan zoekende naar zijn kinderen. Ga terug tot het Damascus van 1700, van John Wesley, en keer dan terug tot Heidelberg, tot de jaren 1500, en wacht op Orion. Daar zijn de putten die naar de onderwereld leiden, en die putten zullen hoe dan ook opengaan. Of je er nu naartoe gaat of niet, niemand kan aan deze putten ontvluchten.

Kersten noemt ook psalm 119 : 32 :
Ik zal de weg uwer geboden lopen,
want Gij verruimt mij het hart.

Alleen door Damascus wordt ons hart verruimd.
De new age wil alle vrees uitbannen, en elke kruisgezindheid, en het zoonschap, maar Damascus brengt ons het ware zieleheil. Veel hebben de oude profeten gewaarschuwd in de taal van hun tijd.

Kersten noemt ook psalm 2 :

1 Waarom woelen de volken
en zinnen de natiën op ijdelheid?
2 De koningen der aarde scharen zich in slagorde
en de machthebbers spannen samen
tegen de Here en zijn gezalfde:
3 Laat ons hun banden verscheuren
en hun touwen van ons werpen!

Daarom wordt er in deze psalm juist gewezen op het zoonschap. Ga tot Betlehem. Wordt weer een zuigeling, opdat de hemelse kinderdoop je zal opnemen, om aan deze dingen te ontvluchten. Nee, in de wildernis wordt je vlees niet gevoed, maar uitgehongerd. Wat aten de Israelieten in de wildernis dan ? Hoe overleefden zij ? Door het hemelse en verborgen manna. Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van het Woord als richtsnoer, en dit richtsnoer zal de mens leiden tot de ware levensbronnen en het ware hemelse voedsel, aan de borst van de hemelse natuurmoeders in Orion.

Kersten stelt dat in het hemelse avondmaal, wat dus in principe gewoon de Orionse natuurmoeder borsten zijn, de mens tegemoetgekomen wordt op de weg van het behoud, want zij konden de vrijstad niet bereiken waar de bloedwreker hen niet meer jagen zal. Dit avondmaal kwam al uit de psalmen, stelt Kersten : ‘Gij richt voor mij een tafel toe voor mijn aangezicht, tegenover de tegenpartijders’ (psalm 23) Hier vloeit mijn beker over. Het is een verbondstafel.

Het avondmaal is verletterlijkt in de stad, maar zondag 29 gaat daar tegenin, en vergeestelijkt het, als het vegangelie. Het vegangelie roept op tot de geestelijke strijd. De new age wil leven, niet leren. Het kruis wordt niet gepredikt, Damascus wordt niet gepredikt. Zij houden vast aan de leugenleer die tot vals leven leidt. Het is allemaal heel ver weg van het vegangelie. Vele new agers eten nog gewoon vlees en drijven handel met hun new age boeken. Ze zijn op zoek naar onoplettende zieltjes die geen geestelijk huis hebben, geestelijk dakloos zijn. Dan wordt je gewoon een melkkoe. Je wordt behandeld als kippenvlees, en al die verwennerijen is slechts om je daarvoor

vet te mesten. Sluwe snelheidsduivels die hun motoren hebben verloren staan aan de kanten van de weg, om te liften. Ze willen met je snelle auto meegaan, en je weet waar het zal eindigen. Deze auto's komen niet aan in het beloofde land, maar zullen in de rivieren storten.

Kersten vergeleek Nederland met de kerk van Laodicea, de lauwe kerk die uitgespuwd zou worden. Hij vreesde dat Nederland hierdoor ten onder zou gaan, en riep op om uit de keel te roepen, niet in te houden, om zo uw ziel van het land te bevrijden, want de afgoden van het land zijn naar het getal van zijn steden.

Breng ons het vegangelie,
De vergeestelijking van al het lijden en de pijn,
opdat het tot nut wordt gestrekt,
Breng ons het vegangelie,
opdat de dieren ook hun plaats in de hemel vinden,
Breng ons het vegangelie,
opdat de ware vijand zichtbaar wordt :
het niet willen leren, maar alleen maar willen leven,
en dat terwijl het ware leven het leren is,
Breng ons het vegangelie om elkaar weer te begrijpen,
niet in vooroordelen te leven,
ons niet hoger heffen dan ons voegen,
Breng ons het vegangelie,
om alle valse drugs die het brein misleiden achter ons te laten,
opdat wij kunnen komen tot de vrijsteden,
waar de bloedwreker ons nimmermeer achterhalen zal.

Kersten stelde dat het volk verloren gaat doordat het geen kennis heeft, en kleine kinderen worden op de leerscholen overladen, voortdurend volgepompt en volgepropt met alles wat maar op wetenschap lijkt, maar ze worden onderworpen aan leugenleer die maar verdragen wordt, want er is geen tijd meer over voor het hemelse woord. Zo zakt de kerk steeds verder weg, want het opkomende geslacht aanvaard datgene wat de toets der waarheid niet kan doorstaan. De mens had het kruis verworpen. Ze willen niet horen over de gekruisigde. Daarom moet het vegangelie wederkeren. Het blijft niet zomaar bij het vegangelie, want de wilde sabbathen leven van het vlees en bloed van hen die zich niet aan het vegangelie hebben gestoord, en zij prediken geen hippie new age evangelie, maar een gevangelie, een bittere ballingschap en boetvaardigheid om los te komen van het suikerzoete bedrog van de snelheidsduivels. Uiteindelijk leidt de hemelse bitterheid wel tot de ware hemelse honing. Dat is een natuurzoet, geen stadse namaak zoet.

Je moet geen extreme new age vegan worden die zo vegan is dat er niet meer tegen het vlees wordt gestreden, want dan gaat de demonologie eraan, en daarmee alles waar het hemelse woord voor staat. Daarom moet de mens tot de wilde sabbathen komen om het gevangelie te leren, het toetsen. Als we het over sinterklaas hebben, oftewel de heilige ekklesia, de heilige kerk, het overblijfsel, en over de zwarte pieten, de zondagen van de Heidelbergse catechismus, dan hebben we het over een hemelse leerschool en opvoedingssysteem, een tuchtsysteem. Daarom dragen de zwarte pieten ook elk een roe, terugwijzende, net zoals de zondagen, op de wilde sabbathen. Die komen uit een andere wereld. Het zijn vreemdelingen. 'Mijn koninkrijk is niet van deze wereld.' Zij prediken de zak, de

put. Zij prediken de afdaling, de regressie. Zij prediken het gevangelie. Zij nemen de mens terug tot Heidelberg, en zo door de putten en mijnen van Heidelberg terug tot de wildernis van Sur waar de wilde sabbathen leven.

Lesvragen bij hoofdstuk 15 :

1. Geef een beschrijving van het gevangelie.
2. Geef een beschrijving van de regressie.

hoofdstuk 16 zondag 30 – een geuzengeheimenis – onderwijs en bovenwijs

Klaas Schilder stelde dat in de eerste gemeente het avondmaal in het verband van het liefdemaal, het armenmaal, plaatsvond. Het avondmaal was een teken dat de armen werden gevoed. Dit heeft een hele diepe betekenis in zondag 30, want alleen zij die een volkomen offer hebben gebracht mogen aan het avondmaal deelnemen, en daarvan zijn de armen een beeld die geen bezittingen hebben, alles hebben losgelaten. Zij zijn de leegte ingegaan. Zondag 30 spreekt van een blijvende zwakheid, als een eeuwig kruis, een eeuwige sabbath, waardoor de gekruisigde mens leeft. Het is voor mensen die hun vlees niet behagen, maar mishagen. Zij hebben dus hun onderworpen zelf gekoesterd en hebben niet zomaar voor God gespeeld. Er moet altijd een tweedeling zijn. Zij zijn er niet om zichzelf te behagen, maar om zichzelf te offeren. God is onlosmakelijk verbonden met het kruis. Zij zijn er om zichzelf te verloochenen, zoals God zichzelf verloochende en zijn leven niet achtte. In de new age wordt een hele andere god gepredikt, een afgod van de vraatzucht. Dit kunnen we vergelijken met de paapse mis, wat gewoon een kannibalistisch feest is. Hiertegen predikt zondag 30, tegen dit materialisme. Het is de religie van de mammon. Het verblind de mens.

Kersten stelt dat het beeld van het avondmaal een getuigenis is waardoor de mens door de Heilige Geest tot Christus, tot het zoonschap dus eigenlijk, wordt ingelijfd, en Christus is ook mens geweest, en dit kan niet zomaar door het uitwendige gebeuren. Kersten wijst dan op Paulus, wat ook een beeld is van zelf-mishaging, wat de weg is tot zelf-kennis. Kersten wijst erop dat het zelf-mishagen smartvol moet zijn, dat we er niet ijdel in roemen, en dat het geen goddeloos uitmeten van zondig bestaan is waarin zondelust des harten groeit. De mens moet vluchten tot het zoonschap, tot het zuigelingenschap, tot de hemel. Alleen dan is er grond om op te staan. Het zelf-mishagen mag dus niet de verkeerde kant op gericht zijn, maar Kersten spreekt van het belang van het jagen naar heiligmaking. We moeten oppassen dat we niet in zelf-misleiding komen, want dan eten en drinken wij ons tot een oordeel. Het avondmaal is een toetssteen. Daar kun je niet zomaar in doordringen.

Het bedrog van de zelfverheerlijkende vraatzucht wordt buiten gehouden. Daarom is zondag 30 een poortwachter. Klaas Schilder stelde dat in de eerste gemeente het avondmaal vooraf werd gegaan aan de prediking van het Woord.

Kersten stelt dat een leraar in de prediking van het Woord zich vrij te maken heeft van het bloed van zijn hoorders. Hij moet daarom eerst zelf heel diep ingewijd zijn in de toetssteen van het avondmaal, anders zou hij zichzelf tot een oordeel prediken, of zichzelf tot een oordeel zwijgen. Er mag daarom niet lichtvaardig omgegaan worden met het wel of niet prediken van het Woord. Door misbruik hiervan heeft men bloed aan zijn handen, zowel door verzaking ervan als door overmoed. Kersten stelt dat er zowel bannen waren in het leger in het OT als in de gemeente wanneer de tucht verslapt. Dan wijkt God uit hun midden, en dan houdt Hij zijn Geest in. De mens die tot God nadert mag niet lauw en gevoelloos zijn terwijl er zoveel afgoderij is, stelt Kersten. Elk mens heeft een verantwoordelijkheid en is een geroepene. In de new age worden deze instincten uitgedoofd en worden tot gevoelloosheid, en men wordt zo een hele andere richting opgedreven, die van het vlees. Dan kom je in een aards leger van vrijheidsdenkers, los van God. Ze hebben zich van het kruis en het hemelse woord losgevochten. Er is geen vergeestelijking meer, alhoewel er wel zweverige overgeestelijkheid kan zijn, die heel goed samen kan gaan met stijfkoppig materialisme, want dat is wat het eigenlijk is. Alles is uit balans, en men houdt er vleselijke prioriteiten op na : het ik op de troon.

Daarom wijst Kersten bij deze zondag op psalm 51, een boete psalm, waarin gebeden wordt : Red mij van bloedschuld. Ook noemt hij psalm 139 :

1 Here, Gij doorgrondt en kent mij;
2 Gij kent mijn zitten en mijn opstaan,
Gij verstaat van verre mijn gedachten;
3 Gij onderzoekt mijn gaan en mijn liggen,
met al mijn wegen zijt Gij vertrouwd.

Wij kunnen ons met deze psalm afvragen of wij ook God zo doorgronden en kennen, en van verre zijn gedachten verstaan. Wij kunnen ons afvragen of wij God zo onderzoeken zoals Hij ons doorzoekt. Zijn wij al met zijn wegen vertrouwd zoals Hij met onze wegen vertrouwd is ?

17 Hoe kostelijk zijn mij uw gedachten, o God,
hoe overweldigend is haar getal.
18 Wilde ik ze tellen, zij zijn talrijker dan het zand;
als ik ontwaak, dan ben ik nog bij U.

Koesteren wij al de gedachten van God, van de hemel, of koesteren wij alleen ons vlees nog ? Is er nog bewondering van God, of bewonderen wij de sluwheid van het vleselijke ?
'Hoe kostelijk zijn mij uw gedachten,' maar nee, de mens heeft ze weggeworpen, en veracht, op een lager plan gezet, want de mens had hele andere prioriteiten. Zo is de mens langs God heengeleefd.

19 O God, dat Gij toch de goddelozen ombracht
– gij, mannen des bloeds, wijkt van mij –
20 die arglistig tegen U spreken

en uw naam tot leugen gebruiken, uw tegenstanders.
21 Zou ik niet haten, Here, wie U haten,
niet verafschuwen wie tegen U opstaan?
22 Ik haat hen met een volkomen haat,
tot vijanden zijn zij mij.

Feenstra stelt dat het avondmaal tot zegen kan zijn, maar ook tot oordeel, en dat er daarom een rechte avondmaalsbeschouwing moet zijn. Hij waarschuwde tegen Rome, dat Rome veel propaganda maakt en een hele grote invloed heeft, en dat terwijl de dwalingen al kerkelijk waren vastgesteld. Hij kwam daarom tot de conclusie dat de kerk in deformatie was verhard. Hij riep daarom op tot verdere reformatie en regressie, in de strijd tegen Rome. Hij noemt Rome een vervleselijking en verletterlijking van het OT, als een vals Jodendom, iets wat we ook van Spanje kunnen zeggen, en dat was ook de reden waarom Rome samenwerkte met Spanje, en waarom de tachtigjarige oorlog wel moest komen, want Nederland werd hierdoor overheerst. Daarom moet je geuzen zelf tegen deze dingen opstaan, want we leven nog steeds onder Spaanse onderdrukking, onder Spaanse heerschappij. Wij leven nog steeds in de tachtigjarige oorlog. Die oorlog is nooit daadwerkelijk gestopt. New age kan Spanje niet bestrijden. Wij moeten terugkeren tot het ‘Ik, ellendig mens.’ De liberale koningskerk kan Spanje niet bestrijden. De mens moet terug naar Dordt en Heidelberg om te werken in de mijnen, om te gaan door de zee, om zo terug te keren tot de wildernis van Sur, tot de wilde sabbathen.

Velen van de gnosis hebben hun roeping veracht, en zijn tot new agers, liberalen en materialisten geworden, tot afgodendienaren van de mammon. Zij volgen de aardse gnosis, de gnosis van het vlees. Zij zijn nog allen dienaren van de koningskerk, en dienaren van Spanje.

Feenstra hamert erop dat de mens kennis moet hebben van zijn zonde, en droefheid over zijn zonde, en de mens moet hierin hongeren. Hierin moet de mens loskomen van elk goedkoop schuldgevoel, van algemeen schuldgevoel, maar het moet diep persoonlijk zijn. Feenstra stelt dat de mens tot ware droefheid moet komen, het onder ogen moet komen. Er moet zelftucht zijn, zoals er ook kerkelijke tucht is. Zo niet, dan is de mens een hypocriet die zichzelf tot een oordeel eet en drinkt.

Het pinksterfeest is het feest van de vergeestelijkingen wat de mens dient te ontvangen om boven alle vervleselijkingen en slappe smoesjes uit te stijgen. Oorspronkelijk was het het feest van de eerstelingen van de oogst, een offerfeest, waarvan ook de kinderdoop een beeld is. De kinderen werden aan God opgedragen, de eerste vruchten. Begin 1900 was er de grote pinkster uitstorting in Los Angeles, in Azusa, en in Wales. Dat is wat zondag 30 is. Het is een strijd tussen de zondagen en de sabbathen. Rome had Israel geasfalteerd, een modern Israel gebouwd. Daarom moest die uitstorting wel komen, als walvissen van Orion die de aardse kusten naderden. Woest waren deze vissen want er was zoveel natuur geroofd. Ik had een droom heel vroeger over deze zondag die als een oom in een haven werkte. Ook had ik een droom van een reus met een blauw gezicht die kwam, en die door stadsmuren heenbrak. Zondag 30 is een feest van de kinderen, van de uittocht van de kinderen, van de kinderdoop. Zij zijn een beeld van de blijvende zwakheid die nodig is. Kinderen lopen niet hoog met zichzelf op zoals de volwassenen dat doen, maar leven in zelfmishagen, want zij hebben het vermogen nog niet om groots vanuit het vlees te leven omdat zij nog in een hemelse schelp zijn van menselijke zwakte. Zij zijn daarom genodigden tot het armenmaal, als beeld van de

totale zelf opoffering. We spreken dus over het pinksterfeest als over een armenfeest, het feest van zondag 30. Het is een hongerfeest.

Is zondag 30 dan de doodsteek aan de Spaanse overheersing ? In mijn droom brak het door de muren heen, ook door de kerkmuren, en brak de profetische hemel los. Is zondag 30 dan een groot geuzengeheim waardoor zij de Spaanse bezetters konden terugdrijven ? Vannacht had ik een droom dat Azusa weer tot de aarde kwam, als een Orionse zee die losbarste, en de oom van zondag 30, de havenwerker, kwam weer tot de aarde, en dat was vroeger in mijn droom ook een reus, en het was een reusachtige haven aan een natuurmeer, een Orionse werker. En ik werd opgenomen tot een kerstwereld waar het eeuwig kerst was, de wereld van de eeuwige armen en eeuwige kinderen. Zij waren als reuzen, en zij waren opgenomen om op te nemen. Het was een parallelle aarde in Orion. Wales kwam ook tot de aarde. Ik zag zeeen en grote walvissen. Wij mogen zo werken in de havens van Heidelberg, om zo uiteindelijk tot de wildernis van Sur te gaan. Wij mogen bouwen aan de arken van Noach, en deze arken binnenhalen, en deze arken uitzenden, om zo tot de wilde sabbathen te gaan. Alleen in Orion is er bevrijding voor Israel.

Ik droomde vroeger eens over Los Angeles als kind. Alle mensen stonden daar scheef, als door een wind. Michael Jackson stond ook scheef in zijn clip van de gladde crimineel, wat over begin jaren 1900 ging, dat alles een kwartslag zou moeten draaien. Is de mens al gebogen door de hemelse winden, of staat de mens nog steeds rechtop te pronken met zijn borst trots vooruit ? Zondag 30 is er om de schelp van de mens te doorbreken. Dit geheimenis rust nog steeds in de diepte van de aarde, maar is aan het ontwaken. Wat als deze reuzen ontwaken ? Waar is de mens dan ? Deze Orionse natuurreuzen zijn tot de aarde gezonden om de geuzen te doen ontwaken. Het zijn grote natuurverschijnselen.

Hoe kan jouw eigen pinksteren zuiver zijn, opdat het geen pinksteren van het vlees is ? Het ware pinksteren houdt groot verband met het avondmaal, wat een armenmaal is, een hongermaal, als het avondwoord, en de geestelijke kinderdoop. Dat is een groot geuzengeheimenis van zondag 30, van de wilde jongens, om zo terug te keren tot de wilde sabbathen.

Onderwijs en bovenwijs, werkende zowel onder de schelp als boven de schelp, wat altijd een basisprincipe van ons werk is geweest. Kinderdoop en avondmaal, zowel diep erin als diep innemen.

Lesvragen bij hoofdstuk 16 :

1. Toon het verschil aan tussen Rome en Israel.
2. Geef een beschrijving van zondag 30.

hoofdstuk 17 zondag 31 en de new age race

De zondagen van de Heidelbergse catechismus waren een aanzet voor de wilde geuzen, de wilde jongens, in de jaren 1500 om over te gaan tot de tachtig jarige oorlog om zich te verzetten tegen de Spaanse overheersing. Het was een medicijn tegen de snelheidsduivels van Rome. Maar leven deze zondagen wel in je, want dit zijn de Orionse natuurmoeders gegeven om tot wedergeboorte te leiden. En nog dieper liggen de wilde sabbathen van Orion. Als we naar zondag 1 kijken, dan kijken we dus tegelijkertijd naar sabbath 1. Wij behoren geen bezittingen te hebben, maar bezit te zijn van de gnosis. Wij zijn als kinderen haar eigendom, van de hogere Orionse natuur.

zondag 1 – sabbath 1 – in diepte en grondtekst
Met lichaam en ziel, zowel in leven als in sterven, behoor ik mijzelf niet toe, maar mijn getrouwe Zaligmaker de Orionse baarmoeder. Door haar kostbare geestelijke bloedvergietingen, besnijdingen en scalperingen (Egyptisch, dam, doem) van het vleselijke heeft Zij mij uit alle heerschappij van de duivel (Spanje) verlost. Daarom verzekert Zij mij ook door haar heilige vergeestelijkingen van het eeuwige leven en maakt mij van harte gewillig en bereid om voortaan Haar toegewijd te leven.
Wat moet u noodzakelijk weten om hierin godvruchtig te leven en te sterven?
Antwoord: Drie stukken. Ten eerste, hoe groot mijn zonde en ellende zijn. Ten tweede, hoe ik van al mijn zonden en ellende verlost word. Ten derde, hoe ik God voor zo’n verlossing dankbaar zal zijn.

Zien wij de wilde sabbath hierin ? Zo niet, dan mogen wij ons afvragen hoeveel deze zondag in ons leeft en werkt. Wij dienen hiertoe ons ernstig uit te strekken naar het weten hoe groot het vlees in de mens is, hoeveel demonen er in de mens wonen, leven en werken. Kennen wij de grootte hiervan alreeds ? Of speel je nog verstoppertje ? Verwende kinderen hebben niks op met zondag 1, want ze willen van de zondeval en het zonde probleem niet horen. Weet je daadwerkelijk hoe groot het is, of weet je het alleen maar een beetje ? Daar zit een groot verschil in. Niet voor niets is het daarom de eerste zondag, want hier begint alles mee. De new age zal je dit niet leren, maar wil je alleen maar verblinden. Zonder boetvaardigheid kan de mens niet tot zondag 1 komen, en is de mens nog steeds bezit van Spanje.

Zondag 2, wat dus ook sabbath 2 is, leert de mens dat dit besef komt door het Woord, en door de empathie, anders blijft het onzichtbaar. Allereerst is die empathie gericht op God want wij moeten God liefhebben boven alles. Deze liefde staat niet op zichzelf, maar is in restrictie door het Kruis en het Woord. Heel veel valse, vleselijke liefde moet hierin afsterven. De ware liefde is een haat naar het vlees. Daarin wordt alle overmatige, zweverige, kleffe valse liefde verzwolgen. Liefde is hemelse haat, hemelse bitterheid, naar het vlees. De mens heeft zichzelf lopen bedonderen door liefde los te koppelen van de demonologie, het hemelse onderwijs en het hemelse werk, waar dus ook het bovenwijs bijhoort. Het werk is dus ook zowel een onderwerk als bovenwerk, zowel onder als boven de schelp. Heb je die tweeledigheid niet, dan ben je new age.

Zondag 3 roept dan op tot wedergeboorte en leiding door het geestelijke, de vergeestelijking, want in het vlees en door het vlees kan de mens niks beginnen.

De kinderdoop is dus het beeld van het onderwijs en het avondmaal het beeld van het bovenwijs, de profetische leiding, dus zowel boven als onder de schelp werken.

Zondag 31 gaat over de sleutels van de hemel, die bestaan uit de verkondiging van het evangelie en de kerkelijke tucht. Ook snelheidsduivels zullen onderworpen worden aan de kerkelijke tucht. Van der Groe stelt dat de kerkelijke tucht ook een discipline is en een ban. Hij laat dit zien in het verband van het zoonschap. Smytegelt noemt ook de kerkelijke tucht een discipline, en ook een ban, en hij beschrijft de ban als een afsnijding, als een 'tekent hem', en 'geeft hem over aan de satan' (tot verderf van zijn vlees en behoudenis van zijn ziel). Hij stelt dat zij soms voor een heiden of tollenaar gehouden moeten worden.

Het weten 'hoe groot de zonde en de ellende is', is de relatie met zondag 1, het kennen van de vijand, de demonologie. Het is een belangrijk fundament zonder welke de mens niet binnen komt. Kersten wijst op Calvijn die stelde dat zowel Petrus als de paus niet het fundament waren waarop de kerk is gebouwd, maar op de petra, wat een vrouwelijk woord is. Kersten stelt dat zowel het evangelie als de ban verkondigt moeten worden, maar dan moeten we wel weten wat het inhoudt.

Als de mens het hemelse woord buitensluit, wordt zo ook de mens van het hemelse woord buitengesloten. Kersten spreekt over het wachterschap van Ezechiel. Wee de wachter die niet de bazuin blaast, niet waarschuwt, want dan kleeft er bloed aan zijn handen. De hemelse sleutel moet zowel openen als sluiten, stelt Kersten. Zou dat niet gebeuren, dan zou het new age worden. Velen zullen te horen krijgen dat ze niet vrij zijn van het bloed van anderen, die ze hadden moeten onderwijzen en waarschuwen, stelt Kersten. Velen hebben op zand gebouwd, op veronderstellingen, op vermoedelijkheden. Niet alles wat blinkt is goud.

Daarom stelde Kersten ook dat de ouden niet haastig de handen oplegden, maar ook wel zeiden : 'Laat het eens overwinteren.' Soms moeten de deuren van de hemel gesloten worden, en er verkondigd worden dat hun zandgronden eens zullen bezwijken, stelt Kersten. Een ware herder waarschuwt zijn schapen, dringt er op aan. Deze sleutel roest niet, stelt Kersten. 'Predik ik nu de mensen of God ? Of zoek ik mensen te behagen ?'

Bent u nog op het juiste pad, of een vijand van het kruis ? God zal eerst pijlen van het Woord afschieten om de harten te treffen voordat deuren gesloten worden, stelt Kersten. Hij roept op te schuwen hen die zachte dingen tot u spreken en kussens onder uw okselen naaien. Iemand die het gewicht van de eeuwigheid draagt gebruikt de ware hemelse sleutels om de mens wakker te schudden.

Vannacht had ik een droom dat ik bij een race wedstrijd was. De tribunes waren vol met mensen die helemaal in een trance keken naar de sport auto's die om het kampioenschap streden. Het is de situatie van Nederland vandaag. De mensen hadden een afwezige blik in hun ogen. Zij waren als zombies. Er zat geen leven meer in hen. Ze konden niets meer absorberen. Ze waren geestelijk 'weg'. Ik zei : 'Nou, dan heb je heel wat bereikt zeg, als je daar je hele leven aan hebt gewijd.' Ik gaf sommigen een hand, en kneep zo hard als ik kon, en kreeg toen nog een sloom 'Niet doen,' te

horen, alsof ze nog wel iets konden voelen. Er was ook geen trots meer. Ze waren onder hypnose. Ik had het idee alsof het afgelopen was met hun leven. Dit was het dan. Er was alleen nog maar dit snelheids-syndroom. De moderne mens verafgood snelheid. De snelheids-duivel wordt aanbeden.

Feenstra stelt bij zondag 31 dat als de hemelse sleutels niet worden gebruikt, dan is de kerk een open hof, en dan is er leervrijheid. Natuurlijk kan dat niet, want er mag alleen geleide lering wezen, oftewel profetische scholing, anders zou er vleselijke inmeng zijn. De mens moet oppassen met zogenaamde vrijheden. Feenstra waarschuwt tegen willekeur. Ook stelt hij dat degene die de sleutel heeft ontvangen grote verantwoordelijkheid draagt. Er zijn dus twee sleutelen, stelt Feenstra : Woord en Tucht. We zouden ook kunnen zeggen : Woord en Kruis. Feenstra stelt dat elke prediking aan deze sleutelen gekeurd moet worden. Het zijn dus toetsstenen. Hij stelt dat een kerk zonder tucht geen kerk is, en dat de tucht niet zomaar tot welwezen is, maar het wezen van de kerk. Hij stelt dat de tucht gaat over de zonde, over de ernst van de zonde, en over leer en leven. Het kan alleen uitgeoefend worden door hen met karakteradel en mensenkennis in vreze des hemels en liefde, want de tucht werkt medisch, stelt Feenstra.
We moeten beseffen dat het niet slechts zondagen zijn, maar wilde sabbathen, van een wild wachterschap. Er is geen plaats voor de willekeur en vrijheid van de new age. De new age is een race droom, en als de race is afgelopen is het ook echt afgelopen.

Lesvragen bij hoofdstuk 17 :

1. Hoe kan een mens de Spaanse overheersing verslaan ?
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 18 zondag 32-34 – padvinderij in heidelberg

Het werd mij in een profetische droom getoond : de race-bacterie. Het hing als vliezen over de monden van de mens, en over hun brein, en zo over hun hele lichaam, als in een net verstrikt. De race-bacterie was nog wel erger dan de geld-bacterie, en de race-bacterie had de gehele matrix gebouwd met zijn overmatige toekomstbeeld. Ook de matrix-toekomst was door deze bacterie gebouwd.

Zondag 33 stelt dat de haat tegen de zonde moet groeien. Hieraan kunnen we ook daadwerkelijke empathie aflezen. De zonde moet meer en meer gehaat worden en meer en meer ontvlucht, stelt zondag 33, maar dan moeten we naar zondag 1 ook weten hoe groot de zonde is, en wat de zonde is. Hebben wij daarin ons fundament, of racen wij nog mee met de race-bacterie. De mens moet leren remmen door zondag 1 en zondag 33. Dit zijn dus ook sabbath 1 en sabbath 33, en deze sabbathen zijn wild en orions. Orion komt ook weer voor in de grondteksten van de bijbel. Zowel Israel als Egypte waren veel bezig met Orion. Dit is dus iets voor de exegeten, voor hen die niet meedoen aan

de race van het vlees, maar aan de regressie. We moeten niet vooruit, maar terug. Teruggaan, want men is de verkeerde kant opgegaan. Steeds wil men sneller, maar men wil de grootte van de zonde en de ellende niet kennen. Het ‘Ken uw vijand’ is geworden tot ‘Ken uw auto’.

En maar doorjakkeren, en daardoor wordt hun brein geleid, want die bacterie kan zo over hun brein heenglijden en het brein beheksen. Ze zijn in grote dronkenschap : race dronkenschap. Ze praten allemaal maar letterlijk en actueel. Het hemelse woord en de vergeestelijkingen willen ze niet kennen. De geschiedenis bron hebben zij afgesloten. Ga terug naar de havens van Heidelberg om daar te werken. Je komt daar door de mijnen. Wordt weer een mijnwerker en een havenwerker.

Zondag 32 stelt dat goede werken niet zijn gegrond op eigen goeddunken en menselijke voorschriften.

De race-bacterie is een bacterie van waan en willekeur, de vrijheid van de mens die het kruis en hemelse restrictie haat, die zowel dus onderwijs als bovenwijs haat in plaats van de zonde, dus ook zondag 1 en 33 worden gehaat. Het is een liberale new age mens die de zonde, de vijand, niet wil kennen, en zal ook heel gemakkelijk omgaan met elk vijandsbesef. Het beeld van de vijand wordt heel knullig in elkaar gezet, zodat men snel weer verder kan racen. Het is een ware verslaving, en een verslavingssyndroom. Ze missen lessen en gaan dan aan de gang met een heleboel knip en plakwerk, totdat er helemaal niks meer van klopt.

De race bacterie heeft alles hier op aarde gemaakt, alles geanimeerd. Het heeft het geldwezen geschapen, en de vlees industrie, en heeft alle poppetjes en huisjes zo ingericht. Vliegensvlug, niet door enige kennis verhinderd. En dan wanend zichzelf ver verheven boven anderen, totdat de trance valt en er alleen nog maar een schijn droomwereld over is en het verder geen functie meer heeft. Er zit dan niks meer in, geen leven meer, geen identiteit.

De new age wil dit niet horen. Door niets willen ze afgeremd worden, en ze willen ook niet weten waar deze racebaan naartoe leidt. Zondag 1 en zondag 33 kennen zij niet. Zij hebben de gnsosi misbruikt als een vrijkaartje tot een losbandig en willekeurig leven om zich tegoed te doen aan vraatzucht. Racen, racen en racen. De race bacterie is ook ver verheven boven de vraat bacterie. De race bacterie is de moeder van hen al, de grote baarmoeder van het vlees. De gehele overmatige vreet industrie komt ook voort uit haar. Het is slechts haar vrucht, maar zij is de wortel, de snelheidsduivelin. Het is de race heks, als een al te vrijzinnige kakia tegen areta, de gnosis-oefening. Gnosis moet geoefend worden, anders kom je er niet. De race heks is van alles vrij, en is haar eigen wet en willekeur. Ook het vleselijk wetsverkeer komt dus voort vanuit haar. Het is de kracht van de dood, maar dood waar is uw prikkel ? Alles versuft steeds meer en wordt steeds meer verstrooid.

De snelste wezen, snel een antwoord hebben, snel van alles verlost zijn, niet willen twijfelen, niet willen onderzoeken, niet willen doorwinteren, niet willen toetsen, daar gaat het de mens vandaag de dag om. De moderne mens is een race duivel. Het is een produkt. Het wordt goed verkocht. Daarom is muziek ook niet meer hetzelfde. Het klinkt dood en hol, gemaakt, alsof ze iets na proberen te doen. Daarom klinkt het vals, vol van pretentie, verwaand, sluw. Ze willen je meezuigen. Het is pure aanstellerij wat er vandaag de dag voor muziek doorgaat. Er zit geen karakter meer in. Ze doen elkaar allemaal na. Ze racen maar rond zonder enige diepte of grond. Het is allemaal leeg

geworden. Het gaat nergens meer naartoe en komt nergens meer vandaan. Het heeft geen boodschap meer te verkondigen.

Dit volk wil niet luisteren. Ze willen door blijven slapen. Ze willen blijven racen, want dat vindt hun vlees heerlijk, en de media speelt hier op in. De markt speelt hier op in, maakt gebruik van dit gat in de markt. Feenstra streed tegen de geest van willekeur, en Kersten streed tegen het al te snelle opleggen van handen, het al te snel antwoorden willen, en riep vaak juist op tot het doorwinteren. Er is geen bewondering meer, geen nostalgie. De mens wil de wildernis niet in. De mens wil het avontuur niet. De mens wil de prijs niet betalen. De mens wil het nu. De muur tussen de derde en vierde dimensie zal steeds meer wegvallen, en ook de muur van de vijfde dimensie zal wegvallen. Deze muren zijn race muren. Die muren en wanden zullen doorbroken worden. Orion zal terugkomen.

Profetie of willekeur ? Dat is de vraag. Het vlees wordt geleid door willekeur. Maar gij geheel anders.

De new age race mens wil dit allemaal niet horen. Dat vinden ze saai. Het gaat hen niet snel genoeg. Ze willen slechts paffen. Sigaretje opsteken en racen maar met dat brein. Lekker allemaal belangrijke stappen overslaan. Wachten en geduld zijn vieze woorden voor hen. Het komt niet in hun vocabulaire voor. Ze slaan desnoods iemand de hersens in om te krijgen wat ze willen. De race mens doet het niet slechts voor geld en macht, maar voor het race geluk, om zo anderen te kunnen afzeiken die niet zo snel gaan als hen. Zo winnen ze hun neppe trofees, maar wat heb je dan ? Nou, dan heb je een lintje van het vlees, en wat dan ? Dan ben je … dood. Dan tevreden ? Is dat dan wat je wil ?

Door zijn race hobby, zijn race obsessie, is de mens een slaaf van de matrix, de schepping van de race heks. Het vlees reageert te pas en te onpas, geheel naar willekeur, losbandig en liberaal als het vlees is. Het vlees is hierin heel grillig, heel wispelturig, als Jantje lacht, Jantje huilt.

Er zijn de profetischen, maar er zijn ook de willekeurigen, die voortgedreven worden door de chaotische winden van het vlees. Dan denken ze weer dit, dan denken ze weer dat, dan willen ze weer zus, dan willen ze weer zo. Ze zijn onstuimig.

Weet je met zondag 1 hoe groot de zonde is, hoe groot de ellende ? Het is een zondag van totale overgave. Het heeft grondteksten in Israel, en die talen waren zwaar metaforisch, en er werden ook genitale beelden en sexuele beelden gebruikt om iets uit te beelden. Weet je hoe groot het vlees is ? stelt zondag 1. Dat moet je weten. Het vlees is in de Aramese talen ook de fallus van de man. Ook de sexuele drift is door God geschapen, maar de stad heeft het verkeerd voorgesteld. Het opzwellen van de fallus is de overtuiging van zonde, weten hoe groot de zonde is, hoe groot het vlees is, en daar intens bedroefd over zijn. Dit vlees moet dan geofferd worden en sterven, zijn zaad geven, voor nieuw leven. De vagina is het kruis, het graf.

Kersten noemt bij zondag 1 psalm 45 :

Gij zijt schoner dan de mensenkinderen,
liefelijkheid is over uw lippen uitgegoten.

Gij hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid

Ook noemt hij de kruis psalm, psalm 22 :

Als water ben ik uitgestort
en al mijn beenderen zijn ontwricht;
mijn hart is geworden als was,
het is gesmolten in mijn binnenste;
verdroogd als een scherf is mijn kracht,
mijn tong kleeft aan mijn gehemelte;
in het stof des doods legt Gij mij neer.
Want honden hebben mij omringd,
een bende boosdoeners heeft mij omsingeld,
die mijn handen en voeten doorboren.
Al mijn beenderen kan ik tellen;
zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar mij.

Kersten zou zeggen als de mens weer snel antwoord wil en snelle verlossing : Doorwinter. De mens moet door de hongerwinter heen opdat de vrucht zal rijpen. Het is :

doorwinteren – oordeel over de zonde – vergeestelijking – opname

Dan moeten we eerst met zondag 1 weten hoe groot de zonde en de ellende is.

In zondag 33 moet de haat naar de zonde groeien. Het roept op de zonde, het vlees, hoe langer hoe meer te haten en te ontvluchten. Zo kan er een muur van koudheid en dood naar de zonde groeien, opdat de mens in contact komt met de wilde sabbathen, die liefelijk zijn, maar meedogenloos naar het vlees.

Zondag 32 stelt dat de vruchten de verzekering zijn van het geloof, dus geloof zonder vruchten is al helemaal waardeloos en zal de mens nergens toe leiden. Er kan alleen geloof bestaan in een vruchtbaar leven.

Kersten stelt bij deze zondag dat God zich openbaart door Natuur en Woord, of door de Schepping en het Woord. Alleen door de Natuur kunnen wij het Woord begrijpen, en alleen door het Woord kunnen wij de Natuur begrijpen. Alleen de Geest, de vergeestelijking, kan het tot leven wekken en richten. Zonder leiding en verdieping is het zo waardeloos als een geloof zonder vruchten. Wordt de mens door profetie geleid of door willekeur ? Kersten wees op de Geest die over de wateren zweefde om zo op de schepping in te werken. De Geest bevrucht de wateren, en brengt dan de schepping voort. Kersten stelt dat het vuige laster is dat de leer van souvereine genade een vrijbrief geeft voor de zonde. De new age misbruikt de genade, heeft dus een eigen genade leer opgestelt waarin ze maar naar willekeur en eigen believen kunnen aanrotzooien, op een knullige manier omdat ze wars zijn van enige scholing, zodat ze later kunnen zeggen : ‘Wir haben es nicht gewust.’ Nee, natuurlijk niet, want ze hadden niet opgelet tijdens de les, en zijn gaan spijbelen met snelle auto’s. Zij wenden hun gezichten af en trekken vieze gezichten, om zo weer terug te keren naar hun drugs, om hun afgoden te aanbidden. Zij zijn onder een vreemde wind van leer, in een diepe slaap.

Zij hebben hun eigen geloof en genade : een geloof in het vlees en de valse genade die dat met zich meebrengt. Het zijn valse, vervloekte vruchten.

De mens moet niet slechts een havenwerker worden in Heidelberg, maar ook een parelduiker. Kersten wijst erop dat de mens moet inblijven in de wijnstok om meer vruchten te dragen. Daarom bad de dichter in de psalm 25 : Maak mij uw wegen bekend, leer mij uw paden, leid mij in uw waarheid en leer mij. Deze weg wordt aan ootmoedigen geleerd, zegt de psalm, zij die het verbond en de getuigenissen bewaren.

De reformatie liep ergens vast in de wildernis, bij een rivier. Daarom moest de Heidelbergse catechismus wel komen. Het kwam vlak voor de dood van Calvijn. Luther was al veel eerder overleden, in 1546. Het ging niet zozeer om de boventeksten van de Heidelbergse catechismus, maar de grondteksten waar het op wees, de wildernis teksten. Zo ontstond de verzetsoorlog tegen het Spaanse gezag. Er moest nog een exodus plaatsvinden uit het Spaanse rijk. Terug naar Heidelberg. En door Heidelberg moest de mens terug tot de wildernis van Sur, waar de wilde sabbathen leefden in holen.

Dat wat om ons heen is is een lagere vleselijke wereld, waar de mens doorheen moet, wat de mens moet overwinnen. Raak er niet aan gehecht, maar wordt ook niet onverschillig. Breng het tot hogere vormen. Werk ermee. De new age puzzelt niet meer. Alles is er al volgens de new age. Maar er moet mee gepuzzeld worden. Zondag 33 is een groeiende haat naar de zonde, als een eeuwig groeiende hel, om de zonde uit te doven. Het zijn hemelse roofdieren, de wilde sabbathen. Dat houdt dus ook een haat in naar spijbelzucht en naar puzzelverzuim. Deze puzzel is tegelijkertijd een spoorzoeken, als een padvinderij. Ben je al een Heidelbergse spoorzoeker, op weg naar de wildernis van Sur, waar de hemelse roofdieren in holen leven, en de wilde sabbathen ?

De lagere vleselijke wereld is allemaal hele ingewikkelde reflectologie, maar wil de mens het eigenlijk wel leren ? Of is de mens zelf ook die lagere vleselijke wereld die van het hogere niet wil weten en zich alleen maar schijn-hoog waant ? Of lopen er hier verschillende lijnen en lagen door elkaar heen die zich maar door blijven ontwikkelen ? Valt het kruis je moeilijk ? Blijf dan doorleren. Dat is de enige weg er doorheen. Ga van zondag tot zondag, van sabbath tot sabbath, van hol tot hol, en leer. Kersten spreekt over de ware bekering als zijnde een stervend leven, van geboorte, wording en wasdom. Hij noemt dit een beoefening van krachteloosheid, zoals Jacob's heupspier, waarin de kracht van de worstelaar lag, verwrongen werd in de worsteling op Pniel. De heupspier van de mens moet verwrongen worden, en de kracht van de mens gebroken. Dit kan alleen in zondag 33 gebeuren waarin de zonde de mens tot smart wordt, en zijn ziel vervuld met droefheid tot bekering, stelt Kersten. Hij stelt dat velen door algemene overtuiging worden verontrust, met vrees en wroeging, maar daarna weer terugvallen in dodelijke gerustheid. Vandaar dat zondag 33 zo belangrijk is, waarin de haat naar de zonde blijft groeien en niet indut. We spreken dan uiteindelijk over sabbath 33, een wilde sabbath, als een roofdier uitgezonden tot de zonde. Alleen deze worsteling zal vruchtdragen, stelt Kersten. Wat daarbuiten valt zijn de gronden van de dwaze bouwmeesters die zullen wegzinken, stelt hij. Hij stelt dat de weg naar de hemel achteruit leidt, en duidt hier ook op de regressie, de terugkeer. Ook duidt het op het minder worden, maar Kersten wees er ook op dat velen grauw waren geworden door de gelijkvormigheid aan de wereld. Ook noemde hij dit alles raadselen en paradoxen die de natuurlijke mens niet kon begrijpen.

Hangen wij aan het kruis : Het leven is zoveel meer dan dat. Zondag 34 gaat over de geboden en de sabbath. De sabbath betekent niet dat je helemaal niet werkt, maar dat er niet vanuit het vlees wordt gewerkt. Deze zondag of sabbath maakt een complot tegen het vlees. Ze ligt blootvloets in haar hol, als een roofdier, wachtend op de jacht. Blootvoets omdat zij in contact is met de aarde, met de geschiedenis, de Orionse oerbronnen. Was er een Orionse oerknal ? Kersten noemt psalm 1 :

1 Welzalig de man die niet wandelt
in de raad der goddelozen,
die niet staat op de weg der zondaars,
noch zit in de kring der spotters;
2 maar aan des Heren wet zijn welgevallen heeft,
en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht.

De dichter lag verzonken in overpeinzing, en wandelde niet rond. Uiteindelijk gaat het over de boom geplant aan waterstromen die vrucht draagt op zijn tijd. Dat is ook wat de sabbath is. Ook noemt hij Psalm 81 over de honing stromende uit de rots, wat ook voorkomt in Dueteronomium 32 in het lied van Mozes. Ook dat is een beeld van de sabbath. Wij moeten als steen worden tegen de zonde, en dan zal de honing vloeien. De sabbath is zo een hemels werk.

De geboden zijn geestelijk. We moeten niet zomaar luisteren naar de woorden van de mensen, maar naar het hart van de mensen. ‘Luister niet zomaar naar mijn woorden, maar naar mijn hart,’ zou de dichter zeggen. De sabbath is ook niet letterlijk zomaar de zaterdag, maar het is een diepe plek in het hart waar het vlees niet meer werkzaam is. Daar worden dus ook geen afgoden meer vervaardigd en gevolgd.

Lesvragen bij hoofdstuk 18 :

1. Toon het verband aan tussen zondag 1 en zondag 33.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 19 zondag 35-36 en de strijd tegen reus goliath

Zondag 35 gaat erover dat het niet zomaar om beeldvorming gaat, maar om woordvorming, want anders verlies je de grotere verbanden. De mens moet oppassen met ogendienst, met vormendienst. Het Woord stijgt boven alles uit. Zondag 35 is als een storm die ons boven alles uittilt. Kersten stelt dat in elk verbod een gebod ligt. In elke restrictie ligt dus ook een doorgang. Zo wordt het pad geleid door muren.

Als je religie zo overmatig bespot tot het punt dat je je niet meer onderwerpt aan hogere principes, dan is dat het daadwerkelijke vloeken waar een mens voor moet oppassen. Zondag 36 gaat over het niet ijdel gebruiken van religie, dus ook niet religie gaan misbruiken om het voor je vleselijke karretje te spannen. Goliath stond als beeld voor ijdel gebruik van religie.

Het gaat niet om de beeldvorming op zich, maar om wat erin zit, de principes. Het vlees heeft in ziekelijke haast aan beeldvorming gedaan, maar nu moet de mens het nog verdiepen. Vluchtig vormen de beelden zich in de lucht, veel gnosis dragende, of dat nu geroofde gnosis is, verdraaide gnosis of verborgen gnosis. Sommige beelden kunnen heel deprimerend zijn. Het is belangrijk terug te gaan naar het hemelse Woord voor inzicht. Dit Woord loopt overal doorheen. Het is niet eenzijdig.

Als je allemaal aan snelle beeldvorming gaat doen buiten het hemelse Woord om waarvoor de mens geduld moet hebben, dan val je al snel in vooroordelen. Die leiden dan een leven op zichzelf, los van alles. Zo kom je tot ijdel denken en ijdel spreken, en zijn zondag 35 en 36 niet levende en werkende in je. Alle aardse, lagere getuigenissen moeten eerst afgelegd worden.

Lesvragen bij hoofdstuk 19 :

1. Leg in het kort zondag 35 en 36 uit.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 20 zondag 37-38 : het ware Woord is oorlogszuchtig

Zondag 37 gaat over de belijdenis. Ook dit is een zendingsbevel, maar als een oorlogsbevel, een belijdenis tegen het vlees.

De mens is helemaal weggezogen en ondergezogen in spiegelwerelden. In die spiegelwerelden zijn er telkens missende items, boekrollen. De mens is dus helemaal verspiegelt, en moet door de spiegel weer terug, dus door de reflectologie te leren, de spiegel kunde, want daar ging alles mis. De mens is terechtgekomen in eenzijdigheden, in zijtakken. De mens moet terug naar de bron, door het terug te spiegelen.

Geloof niets van wat je om je heen ziet. Het is het vlees, het verspiegelde vlees. Toekomst ? Toekomst ? Er is helemaal geen toekomst. Alles is al in het verleden gegeven, en de mens heeft het over het hoofd gezien. De mens moet terug naar het hiervoormaals. De mens heeft veel teveel genomen van de toekomstdrugs, en is daardoor gaan wanen. Toekomst is maar een woord. Michael Jackson zei : ‘Leef alsof er geen morgen meer is,’ in zijn strijd tegen de snelheidsduivel die zijn leven wilde beheersen en die zichzelf ‘de wet’ noemde, en waar Michael Jackson ook een lied over had geschreven.

Als toekomst en geschiedenis uit balans is, en je bent meer gericht op de toekomst dan op het ontsluieren van het verleden in de recyclocratie, dan gaat het zich allemaal ophopen en dan ontploft het. Ik had een droom dat iemand een pilletje had genomen wat al lang over datum bleek te zijn, en die had ook er veel teveel van genomen ook nog eens, dus ver over de dagelijkse limiet, wetende dat het verkeerd zou aflopen, wat een beeld is van de toekomstdrug. Pas op met deze illusies. Het kan versterkt worden door de mensen om je heen die in het vlees leven.

Wat is precies je belijdenis ? Want er is ook vleselijke belijdenis gebaseerd op mensenvlees waar zondag 37 het over heeft. Bouwen op vleselijke getuigenissen van vleselijke mensen is een doodlopende weg. Wij moeten dus weten wat ware hemelse belijdenis is. Wij moeten een ontmoeting hebben met de hemelse belijdenis, met zondag 37. Hebben wij ons al uitgesproken tegen het vlees ? Of praten wij allemaal met het vlees mee, om vleselijke belijdenissen te doen ? Want dat zijn dus die medicijnen die over datum zijn en die de mens telkens over de limiet nemen.

Soms moet je zeggen : ‘Het is nu eenmaal zo. Als het zo is, dan is het zo,’ en dan gaan ontzegelen. En als je dan door het vlees wordt aangevallen, dan moet je soms zeggen : ‘Niet geinteresseerd in die reclame.’ Het is geen onderwijs, maar propaganda. Martin Buber zei : ‘De ware strijd is niet tussen Oost en West of kapitalisme en communisme, maar tussen educatie en propaganda.’ Het is dus ook geen strijd tussen zomaar religies. De mens moet komen tot hemelse belijdenis.
Het Woord is oorlogszuchtig, hangt niet de valse vrede van het vlees aan. Zondag 38 gaat over het belang van het kerkelijk onderwijs en haar scholen, maar de mens heeft het zicht op de betekenis

van de kerk verloren. De mens heeft de kerk vervleselijkt en verletterlijkt. De ware, hemelse kerk is iets geestelijks, en iets vergeestelijkende. De aardse kerk is een doofpot, niet door enige kennis verhinderd. Voortgedreven door de winden van het vlees. Het vlees heeft ook een kerk gebouwd, en daarom is het juist tijd om af te remmen en terug te gaan, tot de daadwerkelijke oorsprongen van de hemelse kerk.

Het ware woord is oorlogszuchtig, trapt tegen heilige huisjes aan, dient het vlees niet. Zondag 38 stelt dat dit woord moet voortstromen vanuit de sabbat, oftewel vanuit de plaats waar de vleselijke krachten en werkzaamheden zijn uitgeschakeld. Dit houdt dus ook een hongertaak in. Het vlees wil niet hongeren, en zal daar tegen protesteren, en dat zien we ook om ons heen. Vleselijke kritiek op het hogere is aan de orde van de dag. Het vlees heeft honderden, zo niet duizenden, smoesjes om aan het hogere proberen te ontkomen. Die allen moet de mens kennen. Van die allen moet de mens loskomen door de belijdenis. Hoever is de mens daarin al ?

Zondag 38 is geheel in de context van de armenzorg, wat ook genoemd wordt, en de strijd tegen het vlees. Het gaat dus om een armen-evangelie, of armengelie en het vegangelie. Het is van belang dat de armen genoemd worden in de belijdenis, dat het niet in de doofpot wordt gestopt, maar dat er bewustzijn over komt. Een heleboel mensen prediken het armengelie en vegangelie niet. Ze durven het woord ‘armen’ niet in de mond te nemen, want dan zou hun vlees uitgedoofd worden. Ze stoppen liever de armen in de doofpot. Ik had eens zo’n levenspartner. Ze wilde het woord ‘armen’ niet in de mond nemen, ook niet toen ik erop aandrong. Ze hield haar lippen stijf op elkaar. Ze begon goed met het vegangelie, maar wierp dit later weg, en ook haar studie.

Ik had een droom :

Haugstrasse

In het spookstadje Haugstrasse gaat alles heel traag.
Spoken terroriseren het stadje al zo lang.
Ze dwalen daar door de straten in het centrum,
en wonen in de gebouwen.
Als ze het ergens niet mee eens zijn, dan zeggen ze dat gewoon,
en gebruiken daarvoor een ongeluk of een vreemde gebeurtenis,
of een ramp.
En daarom is iedereen in het stadje bang, zo bang.
Zij willen dat er meer vlees gegeten wordt,
kip, kip, kip met rijst,
om zo de boekrollen te vervangen.
Men moet meer eten, en minder leren.
Men moet meer eten en minder werken,
minder leven.

Dienbladen en vleesschotels vliegen door de open ramen,
waar dat vroeger nog boekrollen waren.
Er is veel veranderd sinds de spoken kwamen.

Eerst was het stadje gewoon een boom,
maar nu is alles versteend en grauw geworden.
Het stadje is verspookt tot een spookstad.

Kip met rijst, lijst, in lange Chinese gewaden.
Kip met lijst, opdat het stadje vergrijst.
Het jonge willen ze niet,
daar zijn ze bang voor.
Dat is hen te druk.
Dan moeten ze teveel lezen,
en ze hebben een hekel aan lezen,
zo’n hekel.

Nee, ze dansen lieven als ballerina’s in het rond om al hun zorgen te vergeten,
daar in het stadje Haugstrasse.
En daarnaast lag het stadje Haugzchwarze,
maar dat bestaat niet meer,
want dat is al geheel door de spoken verslonden,
en Haugstrasse wacht hetzelfde lot

Boekrollen zijn er niet meer,
maar nog wel enkele spookrollen,
Bezoek je zo’n spook dan is het als een kermis attractie,
Veel betalen, veel huiveren,
veel moeten incasseren,
maar dan is er kip met lijst

Daar marcheren de spoken door de straten,
met hun vreemde maskers,
Ik had eens een meisje lief,
maar zij werd ook meedogenloos door hen verslonden,
Wat moet ik doen ?
Ze is slechts nog een spookbeeld.

Soms ga ik naar het stadje Herzenkopf,
daar is het nog wel te leven,
Daar is een ieder die ik ooit verloor,
maar slechts op tv en in de boeken,
en als etalage poppen,
Ik heb er genoegen mee genomen,
maar ik ga telkens terug naar Haugstrasse,
om op beterschap te hopen

Ik kan me daar niet bewegen, nee,
alles gaat zo traag,
totdat ik een van hen ben geworden,

Alleen een spiegel doet mij ontwaken

Tot zover de droom. Laten we beseffen dat alles vertraagt en weer terug gaat naar de geschiedenis. Die geschiedenis is demonisch, maar die moeten we ontzegelen.
Alles moet gedaan worden vanuit armenbewustzijn, elke stap die je zet, anders ben je schuldig aan de vraatzucht van het westen, en heb je het bloed van de armen aan je handen, en hetzelfde geldt als je het vegangelie niet predikt. Bovenstaande gaat ook over de zegels van Heidelberg. De mens moet de zondagen ontzegelen en terugkeren tot de wilde sabbathen.

Vleesschalen laten staan, en komen tot de boekrollen.

Kersten stelt dat God ons de armen heeft nagelaten opdat wij hen zouden weldoen, en Calvijn stelde dat het ware altaar de armen is. Dat wil niet zeggen dat we hen erger moeten maken. Dat wil niet zeggen dat we hen tot het vleselijke moeten verleiden. Wat een grote schuld hangt er op hen die kinderen misleiden en tot het vleselijke verleiden door drogredenen. Het vlees heeft duizenden excusen voor dit soort dingen. Het vlees is de grootste schoonprater ooit, de witwasser van leugens. Het kwaad wordt vergoelijkt.

Kersten stelt dan ook : Armenzorgers, zoekt uw armen te kennen. Oftewel er moet onderwijs over dit soort dingen komen. Dat begint met het maar eens te noemen, het balletje op te gooien. Het is een onderdeel van de belijdenis. Het vlees lacht hierover, vol van spot. Laten wij dan maar voorwerpen van spot zijn in de wildernis, om geen deel te hebben aan de zorgeloze dronkenschap in de stad met hun miljoenen smoesjes om niet te hoeven medelijden en medestrijden. De hemelse oorlog wordt veracht en belasterd. Oh, laten wij niet met hen meedoen. In ieder geval hebben we dan nog een geweten en bewustzijn. Het prediken van het armengelie en vegangelie brengt je misschien geen vrienden, maar de hemel is alles wat telt, en in de hemel zijn alleen maar armen en armenzorgers. Kerk en hemel. De kerk behoort de hemel op aarde te zijn, wat niet een vreetfestijn is of een zangfestijn of een pretpark of hoe men dan ook vandaag de hemel voorstelt. Neen. Het is een kruis. Het is een goede herder die tot de buitenste duisternis gaat om daar heil te schenken, niet als een wilde weldoener, maar als de toner van het pad van het kruis, wat tot vruchtbaarheid leidt. Om die vruchtbaarheid gaat het, dat het kruis zal bloeien, en haar wortelen zijn zoet.

Kersten noemt dat armenzorgers tot wat anders geroepen zijn dan centen tellen en elke behoeftige hun deel toe te werpen. ‘Komt onder de armen, leer hen kennen.’ Kersten klaagde erover hoe het medegevoel was verdwenen, dat het ambt is versteend, dat de liefde van de ambtsdrager wordt gemist. ‘Zoek de armen op, komt aan de huizen, maar ook in de huisgezinnen.’ Is dit letterlijk of symbolisch ? Er moet weer onderwijs over komen, en onze monden dienen er vol van te zijn, want waar het hart vol van is, daar stroomt de mond van over. Is dit letterlijk of symbolisch ? Een ding is zeker : Het moet een deel zijn van onze belijdenis, ons getuigenis. Wij zijn geroepen om het armengelie en vegangelie te prediken, uit te dragen, te verspreiden, als een bloem in zijn bloei. Is dit allemaal geestelijk ? Moeten wij dit vergeestelijken ? Hoe groeien planten ? Hoe communiceren zij ? Er zijn vele manieren van communicatie. Vaak zijn de armenzorgers al helemaal doodgebloed en kunnen geen woord meer uitbrengen. Het Woord is oorlogszuchtig, en kent vele strategieen. Uiteindelijk is de enige ware verkondiging door het kruis. Dat is een lange weg, een omweg.

Kersten riep de dode kerk weer op tot medelijden en barmhartigheid, en dit ook uit te dragen. Dat is ook waar zondag 38 over gaat. De liefde moest gaan bloeien. Hij stelde ook dat ons hele leven gericht zou moeten zijn op het vieren van die dag. Dan mag je verder de verjaardagen vergeten, maar als je in deze dingen wedergeboren zou worden, dan zou je dus daadwerkelijk jarig zijn. Kersten stelde dat als we niet in God's huis zijn geweest, zowel in de ochtend als in de middag, dan is het ook geen zondag geweest. En zo is dat ook met de verjaardagen. Als je het armengelie en vegangelie niet hebt gepredikt, je geen belijdenis hebt gehad in deze wereld tegen het vlees, dan ben je dus ook niet jarig geweest en heb je niks te vieren. Ook ben je dan nog niet eens geboren. De schepping is er nog niet geweest.

In deze wereld viert de mens de boze werken van het vlees. Het hemelse onderwijs gaat over het binnengaan van de hemelse woning, het huis van God, waar de psalmen ook over gaan. Het heeft dus niks te maken met aardse huizen en gebouwen, dat wat ze kerk noemen, want dat is helemaal de kerk niet. Welk gebouw je dan ook binnengaat, je komt zo niet tot de ware, hemelse kerk. De mens moet geplant worden in het huis van God, waar psalm 92 over spreekt, als een spiegelpsalm van psalm 1. Zo mag de mens groeien, om zo vrucht te dragen om te verkondigen, te belijden, te verspreiden. De mens mag zo komen tot de hemelse vijgeboom, de figtree, oftewel de victory, de overwinning, om zo tot het verborgen manna te komen.

Lesvragen bij hoofdstuk 20 :

1. Toon aan wat de ware belijdenis is.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 21 zondag 39 en de spasmologie van Orion – de betekenis van de wederkomst

zondag 39

Vraag 104: Wat wil God in het vijfde gebod?

Antwoord: Dat ik mijn vader en mijn moeder en allen die boven mij gesteld zijn, alle eer, liefde en trouw bewijs en me aan hun goede voorschriften en tucht met gepaste gehoorzaamheid onderwerp en ook met hun zwakheid en gebreken geduld heb, aangezien het God behaagt ons door middel van hen te regeren.

Maar om welke vader en moeder gaat het hier ? We hebben het er wel eens eerder over gehad, want deze teksten zijn gebaseerd op de bijbel, op oude Israelitisch-Egyptische geschriften dus die Orion channelden : dit gaat over de geestelijke vaderen en moederen. Dit gaat over Orion. Hier bevindt zich de blauwdruk van de mens, het oorspronkelijke plan, maar de mens is daarvan afgeweken door

allerlei spiegelingen in een doolhof van reflecterende stenen, prisma's, die allemaal hun eigen spectra hebben. Ga er maar aanstaan. Dit is diepgaande spiegelogie en reflectologie. De mens is verdwaald in een Arcturiaans spiegelpaleis in het lagere Orion, wat zich projecteerde op aarde als het Antartica mysterie, waar ik eens een droom over had, over een cassette bandje met een soort economisch spel erop, want in de tachtiger jaren liepen computers ook gewoon nog op cassette bandjes. De Vur heeft het er ook nog over :

'Hij had de cassette in zijn hand, een spel uit een winkel,

Maar hij koos ervoor het spel in een oorlogsspel te veranderen,

Hij wilde meer avontuur, en de gevangenen uitleiden.' (123:3)

Wie zijn die mensen ? zul je je afvragen. Er is veel meer nodig. Ze spreken als volwassenen met hun zware stemmen, zo vol van zichzelf, zo direct hun autoriteit en macht uitoefenen over anderen. Wie zijn het ? Wat is er nodig ? Het vlees werkt altijd zo overmatig overdirect. Wie zijn die mensen ? Het is een soort spasme. Altijd werkt het weg van de waarheid, drukt altijd de waarheid en de liefde opzij. Opzij, want zij moeten erdoor. Het is een vleselijk spasme, maar we moeten terug naar het oorspronkelijke oerspasme van de natuur, van de wildernis, van het hogere Orion. Daar ligt de bron van de mens, en dat is een breinspasme, om aan het vlees te ontkomen, als een storm die je opneemt, waar de Vur ook over spreekt.

Wie zijn die mensen ? Ze overhoren je, als buitenaardse interrogators. Altijd moet je weer verantwoording aan hen afleggen. Het draait allemaal om hen. Wie zijn het ? Wat hebben ze gedaan ? Wat hebben ze gedaan met de mens ? Feit is dat je terug moet gaan tot het Orionse breinspasme en de spasmologie van de hogere natuur moet leren, de orionse oerinstincten. Dit betekent loskomen van de lagere aardse spasmes van het vlees die je in gevangenschap houden, die ook allemaal automatismes zijn, aangeleerde kettingreacties. Het is zo gewoon geworden allemaal, zo ingebakken, zo traditioneel en vertrouwd, zo gevestigd, zo ingedut, maar het zijn machten van de dood die de mens gevangen houden, en slechts spelletjes spelen met de mens. De mens moet loskomen van deze parasieten.

De hersenspinsels der elven, krachtige impulsen van de Orionse natuurmoeder, krachtige spasmes om de mens terug te roepen, terug te halen. Ja, dwars door de bijbel heen, dwars door Israel, dwars door Egypte, dus het is zot om de bijbel zomaar geheel te schrappen voor altijd. Dat doen zelfs de atheisten niet. Velen van hen beschouwen het nog steeds als hoogstaande Israelitische literatuur vol van beeldspraak maar wat verder geheel de mist inging wat betreft zijn rechtspraak. Daar zijn volwassenen zo goed in : rechtspraak. Want die weten alles. Er is maar een ding wat ze eigenlijk niet weten, en dat is dat ze eigenlijk niks weten. De lijnen van Orion zijn ondergesneeuwd. Zou je het niet ontzegelen ? En hoe doe je dat dan ? Luisteren naar de oorspronkelijke moeder van het boek, waarvan het eens geroofd was. Het ontvangen van het Orionse breinspasme. Hoe gaat dat ?

Mattheus 24 zegt dan :

29 Terstond na de verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans
niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen. 30
En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen
der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des
hemels, met grote macht en heerlijkheid. 31 En Hij zal zijn engelen uitzenden met luid
bazuingeschal en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene
uiterste der hemelen tot het andere.
32 Leert dan van de vijgeboom deze les: Wanneer zijn hout reeds week wordt en de bladeren doet
uitspruiten, weet gij daaraan, dat de zomer nabij is. 33 Zo moet ook gij, wanneer gij dit alles ziet,
weten, dat het nabij is, voor de deur.

Dat gaat niet zomaar over de terugkeer van Jezus, maar over de terugkeer van het Zoonschap. Dat houdt dus ook een terugkeer van het moederschap in. En dan wordt er op de vijgeboom gewezen, de figtree, oftewel de victory, de overwinning. De vijgeboom draagt het Orionse oerspasme diep in zich. Het is een hemels spasme, om de spasmes van het vlees te ontlopen. Een spasme ontloopt, hangt een ander patroon aan. Het is van een andere code. Dat spasme wordt ook in de Vur besproken. Het is een breinspasme. Het zorgt ervoor dat het brein niet vleselijk denkt, maar dat het aan het hart verbonden blijft. Het spasme maakt eerst de nodige omwegen voordat je allerlei dingen gaat denken en je erdoor laat meezuigen. Blijf wachten op dit spasme.

Kersten noemt psalm 2 :

7 Ik wil gewagen van het besluit des Heren:
Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij;
Ik heb u heden verwekt.
8 Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel,
de einden der aarde tot uw bezit.
9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots,
hen stukslaan als pottenbakkerswerk.

12 Kust de zoon, opdat hij niet toorne
en gij onderweg niet te gronde gaat,
want zeer licht ontbrandt zijn toorn.

Dit spasme is dus zeer gevoelig, gaat niet zomaar met allerlei vleselijkheden mee, maar trekt de mens terug. Het is als Orionse bliksem.

Mattheus 24
27 Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon
des mensen zijn. 28 Waar het aas is, daar zullen de gieren zich verzamelen.

En wat komt daarna ? Mattheus 25, over de wederkomst van empathie.

Kersten noemt ook psalm 19 :

2 De hemelen vertellen Gods eer,

en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen;
3 de dag doet sprake toestromen aan de dag,
en de nacht predikt kennis aan de nacht.
4 Het is geen sprake en het zijn geen woorden,
hun stem wordt niet vernomen:
5 toch gaat hun prediking uit over de ganse aarde
en hun taal tot aan het einde der wereld.
Hij heeft daarin een tent opgeslagen voor de bron,
6 die is als een bruidegom die uit zijn bruidsvertrek treedt

De nacht predikt tot de nacht, dus niet volgens de directe, sociaal geaccepteerde manier. Er is dus nog een geheime samenleving, een secret society, in Orion. De dwazen laten zich door de morgen misleiden in het veld. De Vur spreekt er ook over. Daartoe is het breinspasme gezonden, om af te kicken aan alle vleselijke drugs op aarde.

Kersten noemt ook Spreuken 31 :

8 Doe uw mond open ten bate van de stomme,
ten behoeve van het recht van allen die wegkwijnen;
9 open uw mond, oordeel rechtvaardig,
verschaf de verdrukte en nooddruftige recht.

Het gaat ook over dat het zoonschap zich niet moet laten misleiden door verderfelijke vrouwen. Het zoonschap moet niet zomaar kracht verlenen aan vleselijke vrouwen. Het zoonschap is gericht op de natuurmoeder. Het gaat dan ook over de ware vrouw, die moeilijk te vinden is.

15 Zij staat op, als het nog nacht is.

20 Haar hand breidt zij uit naar de ellendige,
haar handen strekt zij uit naar de nooddruftige.
21 Zij vreest de sneeuw niet voor haar gezin,
want haar ganse gezin is in rood scharlaken gekleed.
22 Van verfijnde stof en rood purper is haar gewaad.

Ten tijde van de komst van het eeuwig evangelie had ik vaak dromen over buitenaardse bezoekers en doden die het eeuwig evangelie aanhingen en verkondigden, en zij hadden vaak rode kleding aan, wat dus komt uit Spreuken 31. In de vur en verder de gehele tweede bijbel wordt het rode mysterie en het rode pad uitgelegd. Het gaat over het afstand nemen om andere gezichtspunten te krijgen. Het wonder van de vur, het commentaar op de vur, zegt hierover :

‘Als je te snel gaat en te direct, dan kom je onder hoge voltage. Het rode mysterie is het rode tranenglas van de verhalen, van de boeken. Alles komt achter glas, als in een museum. Dit is ook voor onze eigen beveiliging.’ (commentaar 104:3)

Kersten noemt ook psalm 76. In deze psalm moet het vleselijke weer teruggaan in de slaap. Daarom is het beeld van de terugkeer van Klaas Vaak ook zo belangrijk.

Lesvragen bij hoofdstuk 21 :

1. Leg uit waar zondag 39 over gaat.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 22 zondag 40 en de strijd tegen de racedrugs maffia van snelheidsduivels – de komst van de orionse breinspasmes

‘*Het doofpot-principe : Zij verachten geschiedenis, en denken dat geschiedenis gewoon geschiedenis is, dat het voorbij is, maar de geschiedenis is de geestelijke wereld. Door de racedrugs asfalteren zij de geschiedenis, en bouwen daarop verder met hun luchtkastelen. Er ligt een opdracht in de geschiedenis die zij niet willen zien, door gebrek aan empathie, en liefde voor de racedrugs.*‘

Zondag 40 gaat over dat we niet zomaar overmatig en direct op wraak gericht moeten zijn, maar we moeten ons bovenal richten op geduld en barmhartigheid, en zachtmoedigheid om zo onze naaste zoveel mogelijk te beschermen tegen wat hem kan schaden, zelfs onze vijanden moeten wij goed behandelen. Let wel dat er staat : ‘zoveel mogelijk’, want er zijn uitzonderingen. Het gaat er ook om in zondag 40 dat we onszelf moeten beschermen, voor onszelf moeten zorgen, dus er zijn wel bepaalde grenzen. Toorn en wraak is op zich niet verkeerd, maar we moeten het matigen, en niet overdrijven. De bijbel zegt : Weest toornig, maar zondig hierin niet. Toorn vanuit het vlees is per definitie fout. Jezus keerde de andere wang, maar ook Jezus had zijn grenzen, en op een bepaald moment hadden ze hem zo lopen sarren dat hij een zweep nam. Alles wat in de bijbel staat is per definitie dan ook weer symboliek, dus niet zomaar iets om allemaal letterlijk na te volgen omdat Jezus dat zei of omdat Jezus dat ook zo deed. Who cares ? Het is maar een verhaaltje. Trek je leringen eruit. Het past goed in het jaren 60 hippie tijdperk, en dan is het een mooi sprookje, maar maak de neus niet langer dan het moet zijn.

In het boek Openbaringen staan de martelaren die door de wereld zijn gedood onder het altaar en roepen om wraak, maar ze krijgen een wit kleed om te rusten.

Wat houdt dat in ? Het is niet zomaar geduld. De mens moet niet driftig naar een letterlijk zwaard grijpen, want de oorlog is geestelijk, en zelfs dan is er strategie geboden. De mens moet niet in het vlees strijden, niet in overmoed als een snelheidsduivel allerlei belangrijke stappen overslaan. De mens moet een diepe hemelse slaap in, want het is een literaire strijd, een filosofische strijd, in het land der dromen.

Hoe gaat dat precies, het orionse breinspasme te ontvangen, de orionse brein erupties van de hemel ? Het brein moet eerst een geestelijke slaap in, dus dat is niet zomaar een letterlijke slaap, maar een symbolische slaap. De mens moet hierin komen tot het hersenkruis. Hieraan kunnen alle vleselijke hersenwerkingen afsterven en kom je onder de orionse breinspasmes. Dat is een natuurproces. Dat is een pad van overdenking en verbeelding. Er is hemelse verbeelding en vleselijke verbeelding. Het is goed om je dingen voor te stellen. Het gaat niet zomaar om geduld en rust, maar het gaat ook om de slaap ingaan om je creatieve bronnen aan te wakkeren, om zo een hogere oorlog binnen te gaan.

Het tijdperk van de wolven. Er wordt veel over gesproken in de germaanse theologie, en ik heb er veel dromen over gehad. Vannacht ook weer. En dit waren niet zomaar wolven, maar weerwolven. Langharige weerwolven. Ze kwamen tot de aarde. Ze openden de putten, ook van het brein, waarin de natuurprocessen waren opgesloten, onderdrukt door het stadse aangeleerde brein, waarmee het geasfalteerd was en gecementeerd. Het loopt dus door alles heen, maar is versteend, en de stenen zullen tot leven komen. Ik zag de weerwolven door de geschiedenis heenwerken, door bepaalde mensen met gaven, en ik zag ze ook in mijn eigen verleden.

Dus niet zomaar wraak uitoefenen, maar gaan slapen, en slaap is een goede filter. Tot de geestelijke slaap kom je door het hersenkruis aan te hangen, want in de hersenen van de mens is het verkeerd gegaan. Door het hersenkruis kom je weer in contact met je hart. Draag daarom je hersenkruis, want uiteindelijk wekt het de hogere orionse hersenspasmes op, die lang genoeg zijn om het hart te bereiken. Maar hoe doe je dat precies ? Het gaat om het luisteren, niet zomaar te denken, maar luisteren, en dan moet er wel een slaapfilter zijn, want er is een verschil tussen luisteren en navolgen. Het komt aan op onderscheiding, op filtering. De Heere geeft het zijn beminden in de slaap. Dat is een hogere slaap waarnaar we ons mogen uitstrekken. Dat begint dus bij een zwijgoffer. Niet allemaal snelle denkstappen maken, en snel je mond lostrekken. Sommige mensen willen alles weten, snel antwoord, maar het is niet verstandig, en niet demonologisch, want je wekt door die overmoed namelijk draken op. Geen slapende draken en honden wakker maken. Dat is demonologisch niet verantwoord. Demonologie is het gevaarlijkste beroep wat er bestaat. Je kunt daarin geen fouten maken. Daarom is het ook niet populair en stoppen de mensen het graag in de doofpot. Maar dat is dus de grootste fout die je kunt maken.
De sleutel is het zoonschap, zoals Kersten ook op psalm 2 wijst, en het zoonschap is tot de hemelse kennis, dus het houdt ook het leerlingenschap in. Daartoe is de hemelse slaap belangrijk, om zo niet op verkeerde scholen te worden aangesloten. Daarom zijn de orionse breinspasmes zo belangrijk, opdat we niet naar het vlees luisteren en door het vlees worden meegezogen, want dat zijn zombie spasmes, spasmes van de dood. Dit is dus een strijd op leven en dood. Jawel. Veel wat om ons heen is zijn maar schaduwen en reflecties, emanaties, en het komt uit de dood en zal tot de dood terugkeren. Het heeft nooit werkelijk bestaan, heeft nooit daadwerkelijk bewustzijn gehad, want in haat en onverschilligheid, het middelmatige, is geen waarlijk bewustzijn. Het zijn mechanismes, kunstmatige intelligentie van de stad, intelligente marktverkoop, dat is alles wat het is. Ze zijn intelligent en sluw in misleiding, en dat is een beproeving.

Door de hemelse slaap worden wij hemelse zonen. Deze slaap gaat diep, als een electricien, om de hemelse sluizen van electriciteit te openen. Het gaat komen. Op een keer dan kom je tot de bron, en dan moet je klaar zijn, dus je plug hebben, ingelijfd zijn in die technologie, anders wordt je geelectrocuteerd. Snelheidsduivels zullen allemaal geelectrocuteerd worden. De hemelse langharige

weerwolven kennen de hemelse technologie, maar er zijn ook vleselijke weerwolven die zich hebben geoefend in de technologie van het vlees, maar dat is dus pure zelfverwoesting, want het is een misbaksel aan technologie en heeft missing links dus, gebrek aan onderwijs. De hemelse weerwolven komen de kabels leggen. Dat is iets buitenaards, en dat ligt al door de geschiedenis heen. Dit willen snelheidsduivels niet horen. Ze willen dat je hen op hun wenken bedient, dat je het vlees dient. Snelle antwoorden, want ze willen geen diepte. Snelle feestjes, je lekker voelen, geen strijd meer, vrede, vrede, vrede. Dat is alles wat ze willen, en hebben dit voor het hogere onderwijs verruild. Dat hebben ze weggeworpen. Ze verwachten van anderen dat er voortijdig wordt binnengegaan in gevaarlijke hoogspanningshuisjes, en zetten zo als een afgevallen David Uria vooraan in de strijd. Ze zetten mensen voor hun karretjes als werkpaarden, en zelf groeien ze niet. Ze houden zich dom zodat anderen al het vuile werk kunnen opknappen. Snelheidsduivels kun je tegen spreken, en ze vergeten alles met een poep en een scheet, dus de volgende dag moet je hen weer precies hetzelfde zeggen. Zo leven zij, als vampieren. Ze krijgen een opkikker van iemand anders z’n energie, iemand anders z’n aandacht. Het zijn aandachtshoeren. Jantje lacht, Jantje huilt. Jantje moet op zijn wenken bedient worden. Dat zijn vleselijke weerwolven, gebrekkige electriciens, die de grootst mogelijke puinhopen aanrichten, waardoor de parasieten worden aangetrokken, en ze worden door deze parasieten ook rijkelijk betaald hiervoor. Maar wat is het uiteindelijke loon van het vlees ? Het is een doodlopende weg. Je komt zo in een hele andere slaap terecht, de slaap van het vlees.

Onze toorn moet niet vleselijk zijn, maar geestelijk. Kersten wijst op psalm 2 en 7. Dat is dus een educatieve en literaire toorn. Kersten wijst op Duitsland als voorbeeld, dat alles mis ging toen het Duitse volk de God van Luther kwijtraakte, oftewel de God van de reformatie. Die had uitgewerkt moeten worden, niet zomaar in zijn totaliteit overboord gegooid. De Duitse filosofische verlichting werkte het uit, maar met het komen van de weltpolitik, de politiek van expansie-zuchtige snelheidsduivels, gooiden de Duitsers de Lutherse schat overboord. Ze bouwden liever verder op het Romeinse rijk. Ze wilden van kruis en verdieping niet weten. Zo kwamen die zombies tot de aarde, de zombie spasmes van het lagere orion, de spasmes van de dood, met hun eigen boeren taaltje.

Niet voor niets wijst Kersten daarom op psalm 119, over het belang van studie, en het je daarin verlustigen :

47 Ik toch verlustig mij in uw onderwijs,
dat ik liefheb;

In plaats van jaloers te zijn op mensen die het goed hebben in het vleselijke, moeten wij studeren om hieraan te ontkomen. Wij moeten het kruis begeren voor ons hogere goed. Eer die restricties maar, die touwen waarmee je gebonden bent, want het zijn de paden tot de hemelse, onzichtbare oneindigheden. Als je niet hongert, niet mindert, dan kun je niet tot de orionse spasmes komen, want dan is er geen ruimte voor. Dan ben je al vol met jezelf en allerlei rommel. Tenzij je een domme consument wil zijn voor de lagere orionse spasmes. Ga dan je gang maar, maar je bent tenminste gewaarschuwd door de hemel. Kersten wijst op het belang van zachtmoedigheid en een zekere stoicijnse gelatenheid, wat een berusting is en een lijdzaamheid, opdat we het onrecht kunnen dragen en stil kunnen zwijgen, in plaats van overmatig wraakgierig te zijn. Maar hierin stelt hij ook dat door het liefhebben van de naaste de zorg voor onszelf niet uitgesloten wordt. Hij

waarschuwt terecht voor het hangen aan de letter waardoor de mens niet dieper is gaan zien, niet is gaan ontdekken in het hemelse. God eist liefde, en die liefde is juist daarin, in dat hogere onderwijs. Zo kunnen wij anderen waarlijk liefhebben, binnen de hemelse grenzen. De liefde is niet dwaas. Het is geen wilde weldoener. De liefde dient niet de sluwigheden van het vlees. Maar de liefde gaat een hogere weg, die verborgen is voor het vlees, en verkeerd wordt uitgelegd door het vlees.

De ware liefde doodt het vlees. De ware liefde leert de vijandschap te doden, stelt Kersten. Deze liefde moet in ons hart worden uitgestort. Als wij in die liefde blijven, dan blijft God in ons, want liefde is God. Feenstra waarschuwt : 'Het leven is een vlinderspel, en straks vliegen zij tegen de lamp.' Hij heeft het dan over oppervlakkige levensbeschouwing die uitroept : Laten wij eten en drinken en vrolijk zijn, want morgen sterven wij. Dat zijn de doemdenkende snelheidsduivels die het er nu van willen nemen. Dat is dus een excuus wat ze gebruiken dat ze overmatig doemdenken over de toekomst, zodat ze nu zich kunnen uitleven. Ze verschuiven het kruis naar de toekomst in plaats van het kruis van het verleden op zich te nemen. Ze hebben namelijk een gebrek aan empathie. De liefde is een school van het kruis, telkens weer. Dit kruis is het hogere onderwijs. Het stroomt vanuit het dromenland, om tot een hogere oorlog op te roepen. De Orionse breinspasmes zijn tot de aarde gekomen om te onderwijzen, maar de harten van de mensen zijn teveel van steen. Ze dragen zware helmen. Ze zijn niet open, en luisteren niet, hebben hun eigen wegen aangelegd, door kindermondjes heen, en zo racen zij als snelheidsduivels. Op weg, maar waar naartoe ? Ze zien de afgrond niet waar ze naar op weg zijn. Ze wanen zichzelf een brug hierover die er niet is. Dat is wat racedrugs kan doen, wat verkocht wordt door lagere Orionse oplichters, als Nigeriaanse liefdesscams.

Neem nog een beetje racedrugs, slikt weg als ijs. Lekker ijs. Heerlijk je verstand laten wegvreten. Maar waartoe ?

Hoe bouwen zij die schijnbruggen van schijnveiligheid over de afgronden ? Door anderen in die afgronden te duwen. Hoe doen zij dit ? Door het doofpot-principe. Zij verachten geschiedenis, en denken dat geschiedenis gewoon geschiedenis is, dat het voorbij is, maar de geschiedenis is de geestelijke wereld. Door de racedrugs asfalteren zij de geschiedenis, en bouwen daarop verder met hun luchtkastelen. Er ligt een opdracht in de geschiedenis die zij niet willen zien, door gebrek aan empathie, en liefde voor de racedrugs.

Vannacht was er een verschrikkelijke oorlog in de vijftiger jaren, en er moest gevlucht worden tot de zestiger jaren voor veiligheid, voor een belangrijk principe. Raad eens wat het is ? De zestiger jaren was het liefdestijdperk, het tijdperk van empathie. Dat is een school. Orionse breinspasmes kwamen toen tot de aarde. Ze zijn lang en verfijnd, als bliksems, terwijl de vleselijke breinspasmes kort zijn en dof, grof, met de botte bijl er op los hakkende, zonder enige kennis of empathie verhinderd. Alles rechttoe rechtaan, de kortste weg naar Rome. Verslaafd aan de race-drugs.

Lesvragen bij hoofdstuk 22 :

1. Geef een korte beschrijving van zondag 40.
2. Geef een korte samenvatting van dit hoofdstuk.

hoofdstuk 23 zondag 41 en het belang van de hemelse geschiedologie – herstel het contact met moeder geschiedenis – de strijd tegen het race-vlees

Het christendom : Ze hebben allemaal de heilige geest, maar ze zijn allemaal verdeeld, want de ene heilige geest zegt dit, en de andere heilige geest zegt dat. Toch worden ze allemaal geleid, en ze worden geleid tot oorlog. Die oorlog is tegen elkaar. De heilige geest is tegen zichzelf verdeeld.

Maar dan klopt er toch iets niet ? zou je dan zeggen. In het jodendom was er hetzelfde scenario. De rabbijnen en schriftgeleerden waren het niet met elkaar eens, en waren onderling aan het bekvechten, maar toch lieten ze al die oorlogen afdrukken in de Talmoed. Was het dan weer het verhaal van de groep blinden die elk een deel van een olifant beschreven, denkende dat alleen hun deel de ware olifant was ? Het Jodendom liet die traditie bestaan en schreef het op. Iedereen beschreef een ander deel van de waarheid, maar het moest nog in het juiste verband komen, op de juiste manier gedraaid worden, in balans komen.

Er is geen excuus. Er moet gekomen worden van het excuus van theoretische leiding als heilsfeit tot daadwerkelijke profetie. Vroeger als jongen belde ik alle pinkstergemeenten af om te vragen of ze ook profeten hadden, en telkens kreeg ik weer als antwoord : ‘Nee, die hebben we niet.’ Ik wist daarom dat het niet stopte bij pinksteren. De mens moest tot de profetische gemeente komen. Die waren er niet in Nederland, dus wij waren de eersten die een daadwerkelijke profetische gemeente hadden gesticht, want zomaar met pinksteren en vol evangelie kom je de woeste zee niet over.

En dit bracht een grote gave, een grote verantwoordelijkheid, en ook een aan die gave en verantwoordelijkheid verbonden groot lijden met zich mee. Je kan dan ook niet meer terug, en je wil dan ook niet meer terug. In een profetische gemeente zijn toetsen en territoriale demonologie de fundamenten, dus de exorcistische wetenschap, anders kom je in grote misleiding terecht.

Als je de heilige geest ontvangt, dan is het eerste waartoe je geleid wordt de wildernis, zoals ook in het Jezus verhaal, waar je moet leren luisteren en toetsen, en waar je ook een strijd hebt met de

duivel. En dan wordt je ook de bibliotheken ingezonden voor grondige studie. Je wordt de boeken ingezonden. Die orde mag niet omgedraaid worden, want eerst moet je alles loslaten en leren luisteren en leren toetsen, een persoonlijke relatie ontwikkelen met de hogere kennis. Maar dat is een oorlog. Er zijn veel wachters waar je langsheen moet. Toen het volk Israel naar het beloofde land moest was dit ook vol met vijandelijke volkeren die ze eerst moesten verslaan. Ze hadden dus te maken met een stuk geschiedenis waar ze niet omheen konden, waar ze zich in moesten verdiepen. Als je niks van die volkeren weet, dan kun je ze ook niet innemen. Dat was een geestelijke oorlog, een oorlog waarin je terugmoet in de geschiedenis, want dat is de geestelijke wereld.

Zoveel mensen gaan gebukt onder hun verleden, bijvoorbeeld door een traumatische gebeurtenis. Ze dragen dan het kruis van hun eigen verleden, en er wordt veel aan gesleuteld door therapeuten die daar dan een dikke boterham aan verdienen. Maar het is belangrijk om juist het in de context van de algehele geschiedenis te brengen, want je situatie is namelijk niet uniek. Het staat ergens mee in verband. Dat wordt bijna niet geleerd : reflectologie, spiegologie, en spasmologie, in de grote context van de geschiedologie. De mens is een absolute nul wanneer het aankomt op de geschiedenis, en de geschiedenis leert dat de mens niets van de geschiedenis leert. Helemaal niets. Niente.

Wat moet je dan doen ?

Efeziers 6 zegt :
Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse (geestelijke) gewesten.

Waar hebben we het dan over ? Dan hebben we het over de geschiedenis. Het is een strijd in de geschiedenis waar al die overheden zijn opgebouwd. Daar liggen de fundamenten. Daar moet iets veranderen, dus daar kun je niet zomaar van weglopen. Daar ligt het fundament van het kruis, ook van je eigen kruis, en daarvan weet je dat je het moet dragen. Ken je alle kruis-principes nog ? Daar is al veel over geschreven. Ook dat we elkanders lasten moeten dragen, dus dan heb je met de algehele geschiedenis te maken, niet alleen maar met je eigen verleden.

Waar komt het dan op neer ? Als we het over moeder natuur hebben, dan hebben we het ook over moeder geschiedenis, en moeder kruis. Wat hebben we met die moeders gedaan ? Kennen we die moeders wel ? Hebben wij wel persoonlijke omgang met hen gehad ? Of kennen we alleen maar de vader, de zoon en de heilige geest ? Of kennen we alleen maar de new age ? Of ben je zo liberaal dat je niet eens weet wat dat is ?

Zondag 41 gaat over het huwelijk, oftewel relatie. Het is een waarschuwing tegen onkuisheid, onzedelijkheid, in woorden, gebaren en begeerten, want het lichaam is de woning van de heilige geest. Allereerst gaat het dus om een huwelijk met god, met de gnosis, met de vergeestelijking van de geschiedenis dus. Ken daarom je geschiedenis, anders is je relatie met de gnosis nul. Ken moeder geschiedenis, maak een afspraakje met haar, en leer omgang met haar te hebben. Dat is je dagelijks brood, want men leeft niet van brood alleen, maar van het Woord, en dat ligt in de geschiedenis. Het

ware Woord is dus de hogere, vergeestelijkte geschiedenis, want alleen doordat het Woord tot vlees werd kon het tot Geest worden. Woord, Geest en Geschiedenis zijn dus onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Ze kunnen niet zonder elkaar, want dan zou alles instorten. We krijgen ze een nieuwe definitie van wat Geest eigenlijk is. Moeder Geschiedenis, en er valt nog heel wat uit te broeden. Dat is een oorlog. Heb deel aan de Geschiedenis oorlog in de geestelijke wereld.

Zondag 41 gaat over het hebben van afkeer aan onzedelijkheid, een hartgrondige afkeer, om zo kuis en tuchtelijk te leven. Hebben wij al een relatie met de gnosis, met moeder Geschiedenis ? Zij houdt de geschiedenis in haar hand. Er ligt hier een werk-opdracht, om zo niet in de klauwen van het modernisme te vallen, want dit is van alles losgekapt in de race-drugs. Dat is een motorgang van speed demons, van wegpiraten. Je moet je aan hun race-bijbel houden, van het lagere, vleselijke Orion. Je moet samen met hen scheten laten en je wijden aan hun onderbroeken lol. Want dat is alles wat het is. Het is vuig, goor, vulgair. Je moet met hen meedwepen. En dit gaat allemaal ten koste van de vrouw, want de moeder wordt niet genoemd. Zelfs in de new age gaat het allemaal om de new age Jezus, en in de liberale groepen gaat het ook allemaal over mannelijke politieke leiders. This is a man's world. Aanbid die vuile protsers niet, want ze leiden je naar een duistere plaats. Kijk ze protsen met hun stropdasjes en trotse vooruitgestoken borsten, en hun bling bling en dure auto's, en aan de armen denken ze niet, en al helemaal niet aan het vegangelie. Het zijn kannibalen. Vraatzuchtige snelheidsduivels zijn ze. Ze vreten wegen, en ze vreten auto's, telkens weer nieuwen. Moet telkens weer beter, telkens weer mooier, en ze draaien alles om, want wat mooi is noemen ze lelijk en wat lelijk is noemen ze mooi. Is het je niet opgevallen ?

In welke vreettent zijn ze terechtgekomen ? Die van geschiedenis verachting, want dat is hun versnelling, kunnen ze nog harder gaan. Het moet telkens moderner. En dan trapt zondag 41 op de rem. Ja sorry, zo gaat dat niet.

Wat is er van je huwelijk met de geschiedenis ? Je eerste liefde ?
Wat is dan de bruidsschat ? Kersten noemt het bittere lijden en sterven van de Bruidegom waardoor hij tot de Bruidskerk kon komen. Hij noemt het een gemeenschap die geoefend moet worden. Je moet hiervoor je leven geven. Wij komen niet zomaar tot Moeder Geschiedenis. Het kruis staat tussen haar en de mens in. Dat is het kruis van de geschiedenis.

De geschiedenis is niet zomaar weg. Dat is een leugen van de matrix. Het is er nog steeds, maar gewoon weggedrukt door de krachten van het modernisme, geasfalteerd, gecementeerd, eroverheen gebouwd. Walgelijk. Hoor je de stemmen die roepen vanuit het verleden ? Het zijn hun gevangenissen. Je bent het zelf, onder het ijs. Hoor je haar roepstem ? Of ga je verder slapen met je race drugs en je race bijbeltje ? Maar de mens lacht, en slaapt door, want de mens heeft het al wel vaker gehoord, en de mens zou zich niet bekeren, al zouden de plagen komen, zoals Openbaring sprak. De moderne mens is het beest, het beest in de mens. Dat kan alleen getemd worden in de geschiedenis. Het is een strijd met je eigen vlees. Leer dit beest te berijden. Werp het niet zomaar weg. Worstel ermee, want je worstelt met de geschiedenis. Dit beest heeft dus diepe wortels. Geloof niet in het rad wat voor je ogen wordt gedraaid, van de beelden van het nu, en de beelden van de toekomst. Laat je niet afleiden van de daadwerkelijke strijd. Luister niet naar vreemde toeters, vreemde bazuinen, want je strijd dan slechts voor een clan, voor een zekere markt.

Ze lachen zich slap, die snelheidsduivels, want ze hebben de mensheid verkocht, en de mensheid werkt voor hen, voor deze piepende muizen.

Kersten noemt de bruiloft van de ziel, over het oefenen van gemeenschap. Dan moet je weten wat dat betekent. Twee geloven op een kussen, daar slaapt de duivel tussen. Trek geen juk aan met de ongelovigen, noemt Kersten. Wij moeten ons dus richten op de gnosis die leidt tot de geschiedenis. Moeder Geschiedenis, wat heeft de mens met Haar gedaan ? Is de mens teder met haar geweest ? Heeft de mens wel geworsteld met de geschiedenis ? De geschiedenis is ook haar kooi. Er is een groot verschil tussen geschiedenis en Moeder Geschiedenis. Ken je het verschil ? Daartoe is er de geschiedologie, een belangrijk hemels vak. Kersten waarschuwt tegen lichtvaardigheid. Ga geen huwelijk aan met Rome, stelt hij. Soms is het beter te vasten en te bidden. Ik moet ook denken aan een bijbeltekst : 'Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten.'

Kersten noemt : Bukken onder de Waarheid, en gevangen geven onder het Woord.

Ik had een droom over pieren, wormen, onder de huid van de mensen, als aderen, en die moesten eruit getrokken worden. Dat zijn de lagere, vleselijke spasmen waardoor de mens wordt voortgedreven, gedachtenkronkels. Ik kwam tot een gebouwtje, een soort winkeltje, want ik had er een uitnodiging voor gekregen, en ik vroeg wat ze allemaal verkochten, maar het bleek dat ieder product een streepjescode had wat alleen met een mobiele telefoon gescand kon worden. Ik wist niet eens dat ik droomde, dus ik zei dat ik geen mobiele telefoon had, maar na wat testen realiseerde ik me dat het een droom was en dat ik in de geestelijke wereld was. Het ging om een hemelse telefoon, namelijk Moeder Geschiedenis. Zonder Moeder Geschiedenis kom je nergens.

De mens heeft haar verruild voor een aardse mobiele telefoon ? Really ? Kun je nog wel ademen met zo'n ding ? Nee. Je bent onder hypnose. Je denkt alleen dat je kunt ademen. Het is een hallucinatie. Het zijn gimmicks van de snelheidsduivels. Je hebt iedereen binnen bereik, en iedereen heeft jou binnen bereik, maar de gnosis en de geschiedenis ken je niet. Hoe arm ben je dan eigenlijk ? Kan de mens dat niet afleggen ? De mens is er ziekelijk verslaafd aan. Ik zei het eens tegen een jongen : 'Nu ben je al je vrijheid kwijt, nu volgen ze je overal in het vlees. Je hebt geen privacy meer, en het is bloedlinke microgolf straling.' Hij zei toen : 'Ja, je hebt eigenlijk wel gelijk,' en hij is het gaan terugbrengen naar de winkel waar hij het had gekocht, maar ze wilden het niet meer terugnemen. Gekocht is gekocht, en verkocht is verkocht. Gedane zaken nemen geen keer. Zo tragisch. De mens is al ge-race-chipped. Wormen onder hun huid drijven hen voort als zombies. En wil je los komen, dan zullen je handlers echt niet zomaar toegeven. Er moet veel meer gebeuren. Hoge technologie, hoge, hemelse technologie in de geschiedologie, maar wie wil dat vandaag de dag leren ? Dan pas kun je echt de strijd aangaan tegen het race-vlees.

Lesvragen bij hoofdstuk 23 :

1. Geef een korte uitleg van zondag 41.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofstuk.

hoofdstuk 24 zondag 42-44 en het vijfde seizoen

In zondag 42 wordt de diefstal in een adem genoemd met gierigheid, en wordt er opgeroepen te zorgen voor de armen en behoeftigen. Kersten wijst op Kain bij zondag 42 : ‘Ben ik mijn broeder’s hoeder ?’ Ook nalatigheid ten opzichte van onze naasten is diefstal.

Wij spreken dus over een communistisch evangelie, als een commungelie, waarin alles eerlijk verdeeld is, want overmatige rijkdom, rijkdom over de grenzen heen, is ook diefstal. Er moet dus een hemels communisme zijn. De beer is daar een beeld van. De beer draagt de gave van hemels communisme, als cirkels in vele lagen, want er zijn vele gebieden waarop dit communisme toegepast moet worden. Dit natuurcommunisme strijd tegen hen die het commungelie hebben verworpen, de volgelingen van Kain die zeggen : ‘Ben ik mijn broeder’s hoeder ?’ Zij leven in grote nalatigheid.

We hadden het over de droom dat er een oorlog was in de vijftiger jaren en dat de mens moest vluchten tot de zestiger jaren voor de missing link, namelijk empathie. De oorlog was de Koreaanse oorlog tussen orthodox, aards communisme en kapitalisme, tussen Noord en Zuid. Die oorlog liep van 1950-1953, en die liep over in de Vietnam oorlog in 1955. Amerika offerde zoveel van haar zonen in die oorlog dat er in de zestiger jaren het hippie tijdperk aanbrak. De jaren vijftig waren groot communistisch gerommel, dus de mens moest wel tot het commungelie komen van de zestiger jaren, de hemelse beren. Het was een strijd tussen educatie en propaganda, een strijd tussen hemels onderwijs en aardse reclame. Beren zijn communistische beesten, en hierin is het een strijd tussen de aardse, vleselijke beren en de hemelse beren. Het gebod tegen diefstal, het achtste gebod. Waar rijkdom tot diefstal wordt, daar komt Robin Hood. Dit is een onderwijs-communisme, dat iedereen recht heeft op gnosis onderwijs, niet alleen de rijken. Het is dus een strijd tegen het marktwezen wat ze van god en gnosis hebben gemaakt. Daartoe komen de hemelse beren, roofdieren, dus ze zullen geen genade hebben. Ze zullen hun taak uitoefenen waartoe ze geroepen zijn.

Hemelse beren grommen tegen de mens. Ze zullen het vlees niet ontzien. Ze zullen veel vlees eten. De mens moet terug tot de zestiger jaren, en zo terug tot Heidelberg, en zo terug tot de wilde sabbathen in de wildernis van Sur. Als we het over het hemelse communisme hebben dan hebben we het over het catechetisch onderwijs, de zondagen, de wilde sabbathen, waarin de werken van het vlees uitgeschakeld zijn, buiten werking zijn gezet. De beren zijn dus de dragers van de cirkels van de wilde sabbathen. Elke cirkel heeft zijn eigen gebied, zijn eigen thema, zijn eigen vak. Het is belangrijk dat de mens terugkeert tot de zondagsschool, en zo tot de sabbathenschool. Zo mag de

mens het beren medicijn ontdekken en toepassen. Dat is iets shamanistisch. Pastoraal verzuim is een grote gruwel, want dan wordt de mens tot een mammondienaar, tot een dief. ‘Ben ik mijn broeder’s hoeder ?’ Dan is de mens een volgeling van Kain, die zijn broeder vermoordde. Een koud hart kan dit doen. De mens ziet het niet, maar zielenmoord, karaktermoord is een feit. Jezus was daar heel duidelijk over.

Ook iemand onthouden van de waarheid is diefstal, en staat ook gelijk aan liegen, want je geeft zo iemand dan ook aan de leugen over. Iemand onthouden van onderwijs is dus het breken van het negende gebod van ‘gij zult geen vals getuigenis spreken,’ waar zondag 43 over gaat.

zondag 43
Vraag 112: Wat wil het negende gebod?
Antwoord: Dat ik tegen niemand een vals getuigenis afleg, niemands woorden verdraai, geen kwaadspreker of lasteraar ben, niemand lichtvaardig en zonder wederhoor veroordeel of laat veroordelen. Maar dat ik alle soorten leugen en bedrog als werken van de duivel zelf vermijd, als ik niet de zware toorn van God op mij wil laden. Evenzo, dat ik in rechtszaken en alle andere handelingen de waarheid liefheb, eerlijk spreek en getuig en ook de eer en de goede naam van mijn naaste naar mijn vermogen verdedig en die bevorder.

Hoe houdt men deze zonde veilig ? Door de race-drugs, door het race-vlees, maar dit is slechts een tijdelijke schuilplaats. Deze drugstrip zal niet voor altijd duren, maar heeft een einde, en dan is er het skelet met de rekening.

Zondag 42 noemt verkwisting ook een vorm van diefstal. Het gooien van paarlen voor de zwijnen is dus ook diefstal, en zo ook een vals getuigenis, als misbruik van het getuigenis maken. Iemand teveel geven of iets aan iemand geven wat voor iemand anders was bestemd is ook een vorm van diefstal en leugen. Iemand overmatig verwennen is dat dus ook. Het hemels communisme komt hiertegen en prikt door al die valse vrijgevigheid heen, al die valse getuigenissen. De beer heeft daar geen respect voor en gaat dan over op de aanval. Er zijn vele valse geschenken in die zin. Zo brengt de mens de ander onder een vloek, en zo zichzelf. De mens bepaald niet wat een leugen is. Vaak wordt symboliek voor leugen uitgemaakt, vaak wordt ware hemelse profetie voor leugen versleten, omdat de mens het niet begrijpt en verkeerd uitlegd. De mens draait alles om. De stad noemt de leugen waarheid, en de waarheid leugen.

Kersten noemt psalm 25 :

12 Wie is de man die de Here vreest?
Hij onderwijst hem aangaande de weg die hij moet kiezen.

Ook noemt hij psalm 15 :

1 Here, wie mag verkeren in uw tent?
Wie mag wonen op uw heilige berg?

5 hij leent zijn geld niet op woeker
en aanvaardt geen geschenk tegen de onschuldige.

Ook noemt hij psalm 26, wat weer een spiegelpsalm is van psalm 1 :

9 Raap mijn ziel niet weg met de zondaars,
noch mijn leven met hen die bloed vergieten,
10 aan wier handen misdaad kleeft,
en wier rechterhand vol is van geschenken.

De vleselijke waarheid staat haaks op de profetische waarheid. Feenstra noemt de leugen valse munt. Hij stelt dat de tong is ontstoken in de hel en scherp en dodelijk is als de beet van een slang, vol dodelijk venijn. Hij noemt dat de wereld is vergiftigd, dat er wordt gelogen voor winst. Kersten stelde dat we altijd de armen moeten gedenken. Zondag 44 stelt dat we ons hart daarom moeten behoeden.

Zondag 44 gaat over het laatste gebod, gij zult niet begeren wat van uw naaste is, het tiende gebod, waarvan Feenstra stelt dat het het centrum van de geboden is, omdat het om het gebied van de grondslagen gaat, om het hart. Dit is een verborgen gebied, stelt Feenstra. Hier kunnen de overheden niet komen. Hij stelt dat er zowel slechte als goede, hemelse begeerten zijn.

Het is de plaats waar de Orionse hartsspasmen zich bevinden, om zo los te komen van elk vleselijk spasme. De hemelse hartsspasmen zorgen dat er geen mens, geen wezen, wordt overgeslagen. Het is een volle cirkel. Voor iedereen is aandacht, dus je denkt niet zomaar, maar je gedenkt de armen. Daar is alles op gebouwd.

Over welk gebied hebben we het dan ? Er was nog een vijfde seizoen, het tropische seizoen waar alle andere seizoenen in gemixed zijn : zomer, herfst, winter en lente tezamen, en dat seizoen heet de mix. Op aarde zijn er maar vier seizoenen, maar op Orion is er ook een vijfde seizoen, de mix, en omdat het op aarde niet is, is het vijfde seizoen onderdrukt, en komt het 's nachts in de slaap, in dromen. In het vijfde seizoen wordt de wereld tot een wildernis, tot een oerwoud, en in de andere seizoenen sijpelt dat weer weg, waardoor er steden ontstaan en dorpen. Het is dus een belangrijk seizoen, als pad tot de wildernis. Het vijfde seizoen is het seizoen van de hartsspasmes, in de dieptes van Orion.

Het vijfde seizoen was door de duivel uit de genen van de mens gesneden, weggesneden uit het hart, maar is nog steeds onderdrukt aanwezig. Het vijf seizoenen evangelie dient aan alle volkeren verkondigd te worden, want hierin worden alle volkeren gemengd, als in een wasmachine. Het is een Orions evangelie. Het vijfde seizoen, het missende, verloren, en vergeten seizoen, het weggedrukte seizoen, brengt de oorspronkelijke hemelse hartsspasmes en oerritmes weer terug tot de mens, om zo de valse begeerten te overwinnen, te overstijgen. Kom uit het water, stijg op uit de zee. De zee van het vlees had de mens opgeslokt. Ieder mens op aarde is een verdronkene in die zee. Het vijf seizoenen evangelie is het hemelse commungelie, maar dit is niet mediageil. Denk aan de beer die zich terugtrekt in de wildernis, om zich te wijden aan het hogere. Het is de maker van hemels onderwijs. Het is geen circusbeer. Vlucht uit de stad, en predik het evangelie van de bomen en de bloemen. Dat kun je alleen doen met je hart. Ga tot het veld als een beer, en leer van haar. Er moet eerst tot jezelf gepredikt worden, anders heb je geen boodschap. Wees als een Maria, niet als een Martha.

Lesvragen bij hoofdstuk 24 :

1. Toon aan wat het natuur-communisme is.
2. Toon aan wat het onderwijs-communisme is.
3. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 25 zondag 45 en het kennen van de kerkgeschiedenis – de leeuwen van reformatie en regressie

‘Als je de oude schrijvers niet kent, fladder je maar een beetje.’
G.H. Kersten (1882-1948)

Laat je eerste vraag niet zijn hoe je gelukkig kunt worden, maar hoe je het goede kunt doen, kunt volgen en kunt zijn, en dan gaat het niet zomaar om het goede, maar om het beste. Het gaat erom hoe je iets kunt betekenen. Bovenal moet je van de zonde loskomen en de zonde overwinnen, want de zonde vernietigd alles. We leven in het tijdperk van de zondeval, buiten het paradijs, en de mens blijft maar vallen. Zonde wordt vandaag de dag goedgepraat en niet erg gevonden. Natuurlijk moet men wel weten wat zonde is en wat zonde niet is, waar de heidelbergse catechismus ook op wijst. Zondag 1 stelt dat we moeten weten hoe groot de zonde en de ellende is. Eerst moet je de vijand kennen voordat je de vijand kunt overwinnen. Ook moet je weten hoe je de zonde moet overwinnen, zoals zondag 1 stelt. Zondag 1 praat de zonde dus niet goed. We hebben het over de jaren 1500 als we het over de heidelbergse catechismus hebben, ten tijde van de reformatie, vlak voor de tachtigjarige oorlog, het geuzenverzet tegen de Spaanse overheersing. Zondag 33 stelt dat we de zonde meer en meer moeten haten en ontvluchten, want God, oftewel het Goede, is vertoornd over de zonde. We kunnen dus in plaats van God ook Goed zeggen, of het Beste, om misverstanden te voorkomen. In ieder geval heeft het woordje God deze definitie, en daarom mogen wij ons daarvan niet losmaken. Atheisten die goed leven, leven dus dichter bij God dan christenen die niet goed leven. God is het hart.

Zondag 45-52, het laatste gedeelte van de heidelbergse catechismus, gaat over het gebed, over het onze vader, of onze moeder. Wat is het gebed eigenlijk ? Het is een beeld van contact en communicatie met de andere wereld, wat ook prediking kan zijn. Wij zijn allereerst geroepen om te prediken tot de onderwereld. Gebed is een metafoor van de verbinding tussen hoofd en hart. Zondag 45 stelt dat er vaste grond moet zijn voor gebed. Kersten wijst op psalm 3 waar de dichter moest slapen. Het gebed begint met zwijgen en luisteren en een worsteling. Het loopt van Maria naar Ruth die aan de voeten van Boaz in slaap viel. Eerst moeten de vleselijke werken gedoofd worden en uitgeschakeld.

Ik had een droom dat ik in Dordrecht was, en er waren nog een heleboel katholieke kathedralen, en er liepen katholieke kerkvaders rond, en ze overheersten alles. Maar toen begon de reformatie, en de regressief-gereformeerde vaderen kwamen, en ze hadden hele grote leeuwen. In de jaren 1800 werd het thema 'wederkeer' naast de reformatie belangrijk, want de kerk was zich aan het moderniseren tot een liberale koningskerk die hen onder vleselijk gezag brachten. Toen Rome terugkwam zeiden de regressief-gereformeerde vaderen : Wij gaan terug naar Duitsland en Israel. Ken de kerkgeschiedenis om door dit doolhof heen te komen. De sleutels liggen in de kerkgeschiedenis. Pas op voor de race-sleutels van de moderne new age kerk, want dat zijn schijnsleutels. Het zou niet goed zijn om letterlijk terug te keren tot de gereformeerde kerken, want ook zij zijn betoverd door de heks. Daarom is er de regressief-gereformeerde beweging die alles vergeestelijkt en herleid tot de bronnen. Dat is de ware vrijmaking, je aansluiten aan het geuzenverzet.

Toen de koningssynode kwam in 1816 en daar een boekje van werd opgesteld waar een ieder zich aan moest houden, smeet Ledeboer het boekje uiteindelijk van de kansel af en begroef het in de tuin. Hij was als een Peter Pan die de wilde jongens, de geuzen van het verzet, zou leiden, want de strijd tegen de Roomse en Romeinse overheersing ging door. Uit de afscheidingen van de koningskerk kwamen de kruiskerken voort en de Ledeboeriaanse kerken, en dat waren wilderniskerken van het verzet. Reformatie moest gekoppeld worden aan wederkeer tot de natuurvolkeren, de natuurwaarheid die al gegeven was en waarvan men zich had afgekeerd. De Reformatie moest dus gekoppeld worden aan de Regressie, anders zouden ze vastlopen in de koningskerk. De kruizing tussen de kruiskerken en de ledeboeriaanse kerken werd in 1907 de gereformeerde gemeente. Let wel : deze gemeente was nog steeds betoverd, maar het was een begin. Na Ledeboer kwam Kersten, die vanuit de kruiskerken deze kruizing, deze mix, had opgezet, als een vijfde seizoen. Hier kwamen alle wilde jongens, alle geuzen, tezamen, en zij waren charismatisch, zij waren pinkster. Zij geloofden dus in de gaven. Kersten zelf was namelijk van een dodelijke ziekte genezen als door een wonder, omdat hij een geroepene was door de hemel. Het was een zware strijd. Ze zaten nog helemaal vast in letterlijkheden en vleselijkheden, en waren dus eigenlijk nog heel materialistisch Rooms, maar het was een begin.

Laten we kijken naar de hermitatische catechismus van 2005, door de hemel gegeven, waar in plaats van zondagen de sabbathen worden besproken :

Zaterdag 1. Waarom kunnen wij het mes in de zogenaamde reformatie zetten ?
Antw. Omdat de reformatie haar eigen inquisitie had, en veel roomse gruwelen op een andere wijze voortzette.

Zaterdag 2. Waarom is de reformatie rooms ?

Antw. Omdat de reformatie dezelfde belangen had als de roomse kerk en het roomse rijk, nl. macht.

Zaterdag 3. Heeft de reformatie ons dan geen goeds gebracht ?

Antw. De reformatie is de eerste stap geweest in het verlossingsplan van de Heere om ons vrij te maken van de duistere middeleeuwen.

Zaterdag 4. Wat heeft de roomse kerk voor goeds gedaan ?

Antw. Zij is de voorbereidende verlossing geweest uit de romeinse onderdrukking.

Zie je, het is dus niet zwart-wit. Kom niet te dichtbij, maar wees ook niet te veraf. Het is een gevaarlijk mijnenveld, het doolhof van de kerkgeschiedenis. Je moet eruit zien te komen.

De fakkel werd dus overgedragen van Ledeboer tot Kersten, beiden leiders van de wilde jongens tegen de koningskerk, tegen de piratenkerk. Zowel Ledeboer als Kersten hadden de functie dus als een soort theologische Peter Pan die de verloren jongens verzamelden. Het was een grote opstand : de terugkeer, de regressie, in de reformatie, en daarom zijn zij beiden regressief-gereformeerd, zoals ook Klaas Schilder dit was. En dat moet nog verder uitgewerkt worden want zij waren zwaar betoverd. Lees daarvoor het sprookje van het toverbordje en de toverbeker in het eeuwig evangelie om dit te begrijpen. Er komen daar twee verloren volken tezamen, van de ondergrond en van de hemel. Pas dan worden de sprookjes zichtbaar, duidelijk, want dan worden de stukken tezamengevoegd, als een puzzel.

Kersten werd in 1882 in Deventer geboren. In Den Haag sloot hij zich toen aan bij een kruiskerk, de gereformeerde gemeente onder het kruis, bij de predikant G. Maliepaard, die ook afgescheiden waren van de koningskerk. In 1895 volgde C. Pieneman G. Maliepaard op. Dit zijn dus de twee leermeesters van Kersten geweest. Hij begon al jong met het lezen en bestuderen van de reformatorische vaderen. Hij zei : ‘Als je de oude schrijvers niet kent, fladder je maar een beetje.’ En dat is waar. Wij moeten de oude schrijvers kennen, hun geschriften, en in de regressief-gereformeerde beweging zijn daar vertaalsleutels voor. Het hoort ook bij het gebod : Eerst uw vader en uw moeder. Zij zijn de vaderen van het vrijgemaakte Nederland die hun leven hiervoor hebben gegeven. Het is een parelduik missie. Die parels hebben we zeker nodig om er doorheen te komen. Ken de kerkgeschiedenis. Ken haar valstrikken. Ken haar heil. Ken dat wat van de hemel aan ons gegeven was. Anders kom je vast te zitten, en kom je op een dwaalspoor, en fladder je inderdaad maar wat.

Er zijn heel wat hemelse geschenken door de geuzenvaderen gegeven die de mens heeft weggeworpen, en daarom komt de mens geen stap meer verder, omdat de mens schuldig is aan het verbreken van het vijfde gebod, zondag 39 :

zondag 39
Vraag 104: Wat wil God in het vijfde gebod?
Antwoord: Dat ik mijn vader en mijn moeder en allen die boven mij gesteld zijn, alle eer, liefde en trouw bewijs en me aan hun goede voorschriften en tucht met gepaste gehoorzaamheid onderwerp en ook met hun zwakheid en gebreken geduld heb, aangezien het God behaagt ons door middel van hen te regeren.

Het is dus de strijd tegen ondankbaarheid, zorgeloze ondankbaarheid. Pieneman noemde de ondankbaarheid de grondslag van het huidige bestaan, de oorzaak van de zondeval. Dat is een duivel, de duivel van ondankbaarheid. Daar moet je tegen strijden. Drijft hem uit je lichaam en uit je ziel. Drijft hem uit je hart. Spreek ertegen en gebiedt het weg te gaan. Laat ondankbaarheid je leven en het leven van je naasten niet vernietigen.

Lesvragen bij hoofdstuk 25 :

1. Geef een korte uitleg van zondag 45.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 26 zondag 46 en de ontwaking van Piet Hein

Zondag 46 gaat over het ‘Onze vader, of onze moeder, die in de hemelen zijt’. Waarom zeggen we dat ? Onze moeder, of vader, gaat natuurlijk over de geschiedenis, waar we uit voortkomen, en die geschiedenis is op zichzelf niet goed, maar het gaat hier om de hemelse geschiedenis, de hemelse lijnen die erdoor heen lopen, dus niet op aardse wijze gedacht, zoals zondag 46 ook stelt.

Kersten heeft het erover dat dit een gebedsoefening is. Daarvoor moeten onze eigen vleselijke gronden breken, opdat het gebed alleen hemelse grond heeft.

1628 was een belangrijk jaar. Een orkaan had de Spaanse zilvervloot uiteen gedreven, en Piet Hein nam het in. Dit was de grondslag voor de val van het Spaanse wereldrijk, want met de zilvervloot financieerden ze de tachtigjarige oorlog, dus uiteindelijk kondigde 1628 het komende einde van die oorlog aan. Piet Hein werd toen hij terugkwam als een zeeheld ontvangen, met veel gejuich, maar hij prikte er doorheen en zei dat de juichers aan deze overwinning niet veel hadden bijgedragen, en toen hij eerdere grote werken deed juichten ze ook nauwelijks. Het maakte dus allemaal maar weinig indruk op hem. ‘Wie zijn die juichers ?’ In ieder geval nu ze de zilvervloot hadden konden ze ‘s Hertogenbosch innemen, wat een strategisch punt was. Dat gebeurde in 1629.

Het eerste boek van de Vur, de Orkaan, gaat dichterlijk over de overwinning door Piet Hein. De Orkaan wordt beschreven als een mysterieuze vrouw, als de moeder van de geschiedenis, die de enige is die ingang heeft tot het paradijs. Ook Piet Hein volgde haar dus, en ook Piet Hein putte uit eerdere geschiedenis, want het was uiteindelijk de Heidelbergse catechismus uit 1563 die aanzette tot het verzet. In 1619 kwamen de Dordtse leerregels, tijdens de tachtigjarige oorlog, als een duister geheimenis rondom Heidelberg. Dordrecht en Heidelberg zijn als de urim en de thummim van de reformatie. Zij vormden de grondslag voor de overwinning van de zilvervloot door Piet Hein en de val van de Spaanse overheersing. Wat het eigenlijk betekent is dat we moeten begrijpen dat Dordrecht en Heidelberg beelden zijn van de zilvervloot die veroverd moet worden.

Heb je de zilvervloot al gewonnen ? Zo niet, dan ligt er voor jou een opdracht. Laat Piet Hein in je hart ontwaken.

Lesvragen bij hoofdstuk 26 :

1. Geef een korte uitleg van zondag 46.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 27 zondag 47 en de betekenis van Piet Hein en de zilvervloot

Wat betekent dat, de zilvervloot winnen ? En heb je het zelf al gewonnen ? Piet Hein had het helemaal niet zo op die juichers. Hij was er een beetje boos over, want ze hadden er zelf weinig toe bijgedragen. Ze wilden van hem een soort Jezus Christus maken, een nieuwe afgod, maar dat wilde hij niet. Ze moesten zelf de zilvervloot maar winnen. Hij legde de vinger dus op de zere plek.

Eigenlijk was het dus niet zomaar Piet Hein die de zilvervloot had gewonnen, maar de orkaan van 1628 die de zilvervloot al uiteen had gedreven. De schepen van Piet Hein hadden vaak namen van leeuwen, zoals de Witte Leeuw, de Zwarte Leeuw, de Gouden Leeuw, de Rode Leeuw, en de Griffioen, de vliegende leeuw. Op 7 september 1628 wordt de Spaanse vloot uiteengetrokken door de orkaan en daarna neemt Piet Hein de zilvervloot in.

Het schip de Witte Leeuw komt als eerste in aanraking met de zilvervloot, en daarna volgt de rest. De Witte Leeuw is dus een historisch schip, wat ook in het Eeuwig Evangelie wordt besproken, in Savaninen 24 :

8. Zalig zijn zij die de tijden van de witte leeuw hebben bereikt en Spricht liefhebben.
9. Ja, zij kennen de lusten des Heeren. Tot Spricht bent gij genaderd, en Spricht zal de mate van behoudenis meten.
10. Ja, want Hij is de kleermaker des Heeren, en Hij heeft u overgeleverd aan geestelijke strijd.
11. Ken dan Zijn wapenrusting en leer het goede te behouden.
12. Zalig hen die het goede bewaken en hen die Spricht beminnen.
13. Kent gij dan de schatten van Spricht ? Uit Zijn Schatkamers komen de bliksemen des Heeren voort.

Bij Amerika kwam de zilvervloot terecht in een Noordelijke orkaan. In de baai van Matanzas, ten Noorden van Cuba, werd de zilvervloot toen door Piet Hein ingenomen.

Heb je de orkaan van 1628 al in je hart ontvangen om de vleselijke werken uiteen te drijven en dat wat ze verborgen houden in te nemen, het beloofde land ? Dit is dus een studie opdracht.

‘Uw naam worde geheiligd,’ gaat zondag 47 over. Zoals we zagen gaat dit gebed over de geschiedenis, dus wij moeten de geschiedenis waaruit wij voortkomen heiligen, de hemelse lijnen erin gaan ontdekken en navolgen. Het pad is al gelegd. Wij hebben een hemelse moeder of vader gegeven. Zondag 47 stelt dat we zo die naam niet lasteren, niet ijdel gebruiken. Nalatigheid is ook een vorm van ijdelheid, als wij onze hemelse vader en moeder niet willen kennen, en zomaar vooroordelen over hen hebben, hun kruis niet hebben opgenomen. Dan zijn wij vol met ijdele beelden over hen door gebrek aan kennis. In het kort zegt deze zondag :

Vraag 122: Wat is de eerste bede?

Antwoord: Uw naam worde geheiligd. Dat wil zeggen: geef ons ten eerste dat wij
U op de juiste wijze kennen en U heiligen, om al uw werken, waaruit uw wijsheid, goedheid, gerechtigheid, barmhartigheid en waarheid helder stralen. Vervolgens dat wij ons gehele leven, onze gedachten, woorden en werken, daarop richten dat uw naam om onzentwil niet gelasterd wordt.

Feenstra stelt bij deze zondag dat het om het kennen en herkennen gaat. Herkennen wij onze hemelse vader of moeder ook in de geschiedenis ? Of gooien we de gehele zilvervloot overboord alsof het zonder waarde is ? De mens moet leren ziften, leren onderscheiden, leren kennen en herkennen. Feenstra stelt dat de hemel zowel in de storm werkt als in de stilte. Hij stelt daarbij dat we niets hebben aan een praatchristendom, maar dat we hebben te strijden tegen werelddienst en wereldgelijkvormigheid.

Als we het over geschiedenis hebben dan hebben we het niet alleen over de vaderlandse en moederlandse geschiedenis, en ook niet alleen maar over kerkgeschiedenis, maar ook over kunstgeschiedenis. Er zijn een heleboel mensen die geen gevoeligheid hebben voor kunst, en zich dus ook niet verdiepen in kunstgeschiedenis, terwijl de hemelse kunst een zintuig van de gnosis is. We hebben dus te maken met kunstbarbaren en kunstpiraten.

Als Kate Bush het in 1985 heeft over kleine aarde, waar heeft ze het dan over ? Nederland kun je zien als een miniatuur aarde, als de kleine aarde. Als ze het dan in haar lied Hallo Aarde heeft over dat ze stormen ziet vormen over Amerika, die naar de zee gaan, dan gaat dat over 1628, en een goede exegesis zou dan zijn dat de kleine aarde Piet Hein is die zo de zilvervloot nam. Piet Hein zijn naam is klein. Dat is ook hoe het lied begint, namelijk met gesprekken van reddingswerkers of soldaten. Nederland werd zo gered van de Spaanse overheersing, waar het hele album over gaat.

Aan het einde van het lied Hallo Aarde spreekt ze ineens in het Duits over dat de mens dieper moet gaan, want daar ergens is een licht, wat overigens in andere liederen van het album het kleine licht wordt genoemd, dus weer een beeld van Piet Hein. In het Duits spreekt ze, omdat zoals gezegd dit allemaal te maken heeft met de verdieping van de Duitse reformatie, dus ook de Heidelbergse catechismus. Moeder Aarde roept dus de mens naar Duitsland voor een opdracht.

De kunstbarbaren willen dit allemaal overslaan, het hele Piet Hein mysterie. Ze willen niet naar Heidelberg. Ze willen de kunstgeschiedenis niet in.

Het lied Hallo Aarde is vol met monnikenkoren om te laten zien dat we met de kerkgeschiedenis te maken hebben. Hier komen dus vaderlandse, moederlandse geschiedenis, kerkgeschiedenis en kunstgeschiedenis tezamen.

Kunstbarbaren, zij die de kunstgeschiedenis verachten, staan schuldig aan het verbreken van het derde gebod, gij zult de hemel niet ijdel gebruiken, gij zult niet nalatig zijn naar de hemel, waar zondag 36 ook over gaat. Ook staan ze schuldig aan sabbatsontheiliging, oftewel het verbreken van het vierde gebod, waar zondag 38 over gaat. Juist in het sabbatsprincipe worden de vleselijke werken ontkracht, maar die houden de kunstbarbaren juist in stand. Zij strijden en werken in het vlees tegen de hemelse kunst. Daarom moet de orkaan van 1628 terugkeren.

Lesvragen bij hoofdstuk 27 :

1. Geef een korte uitleg van zondag 47.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 28 zondag 48 en de gezonken zilvervloot

Zondag 48 gaat over ‘uw koninkrijk kome,’ in het onze vader of onze moeder. Zondag 48 wijst erop dat dit koninkrijk in Woord en Geest is, dus we zouden kunnen stellen in Woord en Geschiedenis, en ook in vergeestelijking. Daar is de tocht naartoe, maar de mens is wereldgelijkvormig en werelddienend, zoals Feenstra stelt. Ook is de mens een kunstbarbaar die niet veel opheeft met Woord en Geschiedenis. De mens heeft het vlees tot Woord gemaakt, maar dit is een Woord met hiaten, een alcoholisch Woord. Wel is het hemels Woord vlees geworden. Het hemels Woord is geroofd, ontvoerd, verkracht, verdeeld en verdraaid. Een deel van de zilvervloot zonk tot de bodem door de orkaan van 1628, en daarom moet de mens wel duiken. We moeten diep de zee in, zoals ook in het Hallo Aarde lied van Kate Bush. Daar ligt het ergens. En reken maar dat de nazi’s ook naar de zilvervloot duiken. Dus neem altijd een blafpistool mee. De mens is nog steeds in strijd met Spaanse piraten. Dat is zijn eigen vlees. Het is kunstbarbaars vlees wat de geschiedenis veracht.

Dat is ook de opdracht van zondag 48, namelijk de hemelse kerk te bewaren, uit te breiden, en zo de werken van de duivel en elke macht die zich ertegen verheft uit te schakelen, ook elk boos plan wat beraamd wordt tegen het hemelse woord. Het hemels woord is onze woning, en wordt gevestigd door het vijfde seizoen, de mix, waar ik vannacht ook een droom over had. De woningen van mijn verleden waren nu woningen van het goede voorgeslacht en goede buitenaardsen.

Toen de koningskerk was gesticht begin jaren 1800 kwam er een verzetsbeweging van kruispredikanten om terug te roepen tot het verzonkene, tot de zilvervloot. De kruispredikant G. Maliepaard (1862-1897), de leermeester van Kersten, overleed al jong, op vierendertig jarige leeftijd, dus nog niet eens zo oud als Mozart is geworden, die vijfendertig is geworden. G. Maliepaard was dus eigenlijk nog maar een kind op die leeftijd, in zijn jeugd, als kinderpredikant, als een leider van de wilde jongens. De kruispredikanten riepen op om dieper te gaan. Onder de prediking van G. Maliepaard raakte Kersten op jonge leeftijd overtuigd dat hij zich moest bekeren tot het hogere pad. De kruispredikant C. Pieneman volgde toen G. Maliepaard op, en onder de prediking van C. Pieneman kreeg Kersten een visioen van de verlossingsweg door de woorden van Ezechiel, en hij voelde zich toen helemaal wegzinken in de hemelse liefde, als een ervaring van het hemelse zoonschap. Die hemelse uitstorting duurde ongeveer twee weken.

G. Maliepaard heeft een geschrift van twaalf predikaties nagelaten. De tweede predikatie gaat over Jeremia 31:9 :

Zij zullen komen met geween, en met smekingen zal ik hen voeren aan waterbeken in een rechte weg waarin zij zich niet zullen stoten, want ik ben Israel tot vader en Ephraim is mijn eerstgeborene.

G. Maliepaard noemt dit een van de voortreffelijkste hemelse beloften, namelijk dat zij die met tranen zaaien met gejuich zullen maaien. Voor de kinderen van de hemel is de wereld doorgaans een tranendal van druk en kommer, een plaats van uitwoning van hun vaderland, en gedurig horen zij de stem der drijvers, die hen toeroepen : Bakt ons stenen, pronkt dat land der afgoderij op, stelt G. Maliepaard. Hij noemt dat zij door tijdelijke zorgen worden gekweld, en als zij willen bidden dan overvalt de wereld hen. G. Maliepaard noemt dit een proefschool en tuchtroede, maar dan worden zij getrokken tot de eeuwige hemelse liefde. De hemel zal hen verzamelen : de blinden, de lammen, de zwangeren en de barenden. Het teken van dit overblijfsel is, stelt G. Maliepaard, dat zij zullen komen met geween, en geleid worden tot heerlijke plaatsen. Het is dus die tweeledigheid die zij hebben, dat zij in relatie staan tot het kruis, maar daardoor ook hemelse gaven hebben, profetisch worden geleid. Zij lijden, en hebben ook empathie, de eeuwige liefde in hun hart. Zo zijn zij te herkennen. Zij staan dus niet te pronken, maar zij wenen, en zij prediken met tranen. Zij prediken niet voor geld of voor aanzien, niet om vele volgelingen te krijgen. Neen. Zij prediken omdat zij niet anders kunnen, omdat hier hun hart vol van is.

Zij horen dus de roepstem des hemels door de roede heen. G. Maliepaard stelt dat ze komen met een doorgaand wenen, omdat er altijd stof is om te wenen. Hij noemt hier het eeuwige wenen. De kinderen van de hemel moeten altijd wenen – ja en nee. Want het wenen zal ook vrucht voortbrengen, stelt G. Maliepaard. Dan hebben we het over het bouwen van het hemelse koninkrijk, van zondag 48. Hoeveel tranen zijn er wel niet verborgen in de geschiedenis ? Deze rivieren zullen zeker losbreken. De tranen leiden uiteindelijk tot de gezonken zilvervloot.

G. Maliepaard noemt de wereld dus het tranendal waar de hemelse kinderen doorheen moeten. Zij wenen omdat zij zo moeten onderliggen bij hun vijanden, stelt hij. Het vlees is gedurig meester, en hoe zij worstelen, telkens liggen zij onder, eer zij het weten. Maar zij moeten komen met geween, anders kunnen zij de beloftes niet binnengaan. Ze moeten gaan inzien hoe walgelijk de zonde is, zoals zondag 1 dat ook stelt. Ze moeten leren het aardse goed te verachten om het hemelse goed te winnen, stelt G. Maliepaard. Maar de vleselijke mens is jaloers op degenen die naar zijn mening geen stof tot wenen hebben, terwijl de mens eigenlijk zou moeten klagen over de eigen hardheid van zijn hart waardoor hij nog veel te weinig weent, noemt G. Maliepaard. Elke dag is er overvloedige stof tot wenen, al zou men maar nauwer bij het hart leven. De mens overdenkt te weinig, en zo gaat het leven van de mens in onnut voorbij. Er is weinig opmerking bij het hemelse Woord, predikaties worden zonder vrucht aangehoord, en er wordt gebeden zonder Geest, gewoon uit gewoonte, stelt G. Maliepaard. Van het wenen hebben de wereldlingen verder een afkeer. Ze hebben liever de gedachten vol met wereldse bezigheden en vermakingen, stelt G. Maliepaard. Hij stelt dat de vleselijke mens van de wereld weent wanneer er iemand sterft, en weent over het komende verderf uit bezorgdheid over de toekomst, maar ze wenen niet over de zonden. Daar klagen ze niet over. Daarom zijn dat maar wereldse tranen, de tranen van het vlees over het oordeel, maar niet over de zonde. Dat is een groot verschil, stelt G. Maliepaard. Ze vrezen de roede en niet het kwaad.

Maar, noemt G. Maliepaard, moet je dan klagen als je je van zoveel ellende bewust bent geworden en je zoveel stof tot wenen hebt, terwijl de buurman in deze donkere dagen roemt en jubelt en juicht ? Leg er dan de belofte bij neer : Zij zullen komen met geween.

Iedereen zal wenen. Dat zal het teken van wedergeboorte zijn. Zij die niet wenen zullen wegvagen, waar ook Ezechiel 9 over spreekt. Er zal niet gerekend worden met hen die niet wenen, want het zijn slechts harteloze schaduwen en afwijkende reflecties. Het kaf zal gescheiden worden van het koren. Wees daarom vol met het Woord, niet zomaar het Woord, maar Woord en Geest, Woord en Geschiedenis. Omhul het met tranen opdat het zich mag vergeestelijken. Zo wordt het koninkrijk gebouwd. Uw koninkrijk kome.

G. Maliepaard wijst daarom op de leiding aan waterbeken. We kunnen stellen dat dit de tranenbeken zijn. We kunnen ook stellen dat deze tranenbeken door de geschiedenis heenlopen. G. Maliepaard noemt dat om die weg te kunnen begaan moet elke eigen weg van het vlees verloochend worden. Hij noemt dit de grote arbeid van de liefde, opdat de mens loskomt van zijn dwaalwegen. In deze beken ligt ook het geestelijk zaad, stelt G. Malieveld, waardoor de mens vruchtbaar wordt. Dat is het zaad van de uitverkorenen, allemaal diepgaande beeldspraak natuurlijk. Hij noemt het een geestelijke teling.

Kersten noemt psalm 48 :

8 Gij verbreekt de schepen van Tarsis door een wind uit voorgaande tijden.

Dit is duidelijk een profetie over 1628. Het wordt ook een baring genoemd in psalm 48.

Lesvragen bij hoofdstuk 28 :

1. Geef een korte uitleg van zondag 48.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 29 zondag 49

Tot het ware Woord komen we alleen door de hemelse wil, niet door de wil van het vlees. Daarover gaat zondag 49 : ‘Uw wil geschiede, op de aarde zoals in de hemel’. Het is een koninkrijk in de droomwereld van het hart, waarvan het aardse slechts sluiers zijn. De mens zal hiertoe dus in een

diepe hemelse slaap dienen te geraken. Kersten stelt dat zowel Woord als Natuur de mens roepen. Zij zijn de werken van de hemel. De eigen wil is sluw, en wij mogen dat niet onderschatten. Wij moeten de eigen wil verzaken. Kersten noemt dat de enige weg tot de onderwerping aan de hemelse wil. Er mag dus geen samenwerking zijn tussen onze eigen wil en de wil van de hemel. Onze eigen wil dient volledig te sterven. Het lam te volgen overal, daar gaat het om, stelt Kersten, ook al zijn het zure wegen. Hij stelt dat volle overgave een oefening is die te weinig wordt beoefend. De mens moppert teveel naar de hemel, en is onverenigd met de hemelse wegen. De mens moet leren roemen in de verdrukking, stelt Kersten. Daarom moet de mens leren bidden : Uw wil geschiede. Kersten noemde dat de ontevredenheid het volk heeft bezield. Men is op hele andere dingen gericht.

Hij noemt hierbij ook dat wij volgens psalm 86 moeten bidden : 'Leer mij naar Uw wil te handelen.' Wij moeten dus ook de hemelse wil leren toepassen. Kersten stelt dat de roede hiervoor gekust dient te worden. De hemel neemt hiertoe het liefste van de mens af, opdat de mens zich zal onderwerpen, en de mens gaat hiertoe door krankheden heen, stelt Kersten. Feenstra stelt dat we de eigen wil dienen te verzaken en het vlees en de boze werken dienen te kruisigen.

Het werk voor de hemel is zeer onvruchtbaar. Je moet je niet richten op aards loon. Ik heb veel de hemelse gnosis gepredikt als een roepende in de wildernis, maar telkens weer trekt de mens het uit de context en rent ermee weg. De eenlingen gaan door dorre landen. De vrucht is pas veel later.

Ik had een droom dat mijn internet moeder uit Arizona er was. We waren in het ouderlijk huis, en zij was onder de douche, en sprak mij goede wensen toe omdat er een nieuw jaar was begonnen. Toen ze onder de douche vandaan kwam wenste ik haar hetzelfde toe. Ik had om drop gevraagd, en ze gaf mij verschillende soorten drop. Ik zei toen : 'Ik hoop niet dat er ook het drop tussenzit waar je ziek van bent geworden.' Ze zei toen niets. Ik dacht toen bij mezelf : 'Ik ga dit niet opeten.' Ik heb het toen opzij gelegd. Dit drop was niet om te eten, maar het was iets anders. Ze had ook een paar strips medicijnen meegenomen, maar dat was ook zeker niet om in te nemen. Ze ging toen naar de zee, en ze was toen een zeemeermin, en er werd op violen gespeeld.

Later was mijn broer er ook, maar dit was tegelijkertijd een medewerker. Hij had een Engelse vertaling van de bijbel, en las in het boek Jeremia, en het was heel diep. Het was de Nuestra Vasco vertaling, wat verbonden was aan de zilvervloot en Vasco da Gama, de ontdekkingsreiziger. Ik was blij dat hij onderzoek deed naar de verborgen dieptes van de bijbel. Ik zou toen ook direct zo'n bijbel bestellen. Het was een diepere bijbel in de geestelijke wereld.

Ik had toen een droom over de eerste karazuur uit het eeuwig evangelie, wat de katachtigen waren, en de tweede karazuur waren de wolfachtigen, en de derde karazuur waren de aapachtigen. En deze derde golf kwam vanuit de bodem van de zee, waar de armen waren. En de golf begon op te rijzen en bewoog bijna niet. Toen kwamen de apen aan land. Zij kwamen dus van onder de zee. Zij kwamen voort vanuit het kruis van de armen en de hongerenden.

Lesvragen bij hoofdstuk 29 :

1. Geef een korte uitleg van zondag 49.

2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 30 zondag 50-52 en de hemelse biologie, met overzicht van zondag 1-9

Zondag 1 : de mens moet weten hoe groot de zonde en het vlees is, in volkomen zonde overtuiging. De mens moet de geest van halfslachtige, onvolkomen zonde overtuiging overstijgen. In de hemelse biologie wordt dit uitgebeeld door de erectie. De erectie is dus door de hemel geschapen, maar de mens heeft de betekenis weggekapt en het vleselijk voorgesteld.

Zondag 2 : de mens wordt volkomen overtuigd van zonde door het Woord, waarvan de vrouw een beeld is. Dat kan alleen als de mens volkomen aan het Woord is toegewijd.

Zondag 3 : De mens is goed geschapen, maar heeft te strijden tegen het vlees. Daarom moet de mens wederomgeboren worden, door het Woord en door de volkomen zonde overtuiging.

Zondag 1 + zondag 2 = zondag 3 dus. Het beschrijft de betekenis van de geslachtsgemeenschap tussen man en vrouw in de hemelse biologie.

Zondag 4 : de zaadlozing laat zien dat het vleselijke zaad voor eeuwig moet sterven. Daaruit komt een geestelijk zaad voort wat tot wedergeboorte opwekt.

Zondag 5 laat zien dat hiervoor een volkomen principe is, een volkomen zaad.

Zondag 6 laat zien dat dit een dualistisch en dialectisch principe is. Wij werken dus zowel boven de schelp als onder de schelp. De vijand moet dus zowel ontmaskerd worden als vergeestelijkt.

Zondag 7 : de mens moet deze hemelse biologie leren en toepassen.

Zondag 8 : Het is dus een wisselwerking tussen deze drie : Moeder, Zoon en Geschiedenis. Maar dus ook tussen man en vrouw en biologie.

Zondag 9 : door deze hemelse biologie zal alles ten goede werken. We hoeven dus ook niet overdramatisch te zijn, maar mogen de hemelse vruchtbaarheid door het tranendal in herinnering houden.

Zondag 50 gaat over ‘Geeft ons heden ons dagelijks brood.’ Dit is ons dagelijks brood waarmee de hemel de mens onderhoudt en bewaard. Het wijst op het hogere Woord, de hemelse biologie. De biologie van het vlees is hiertegen gekeerd. Het vlees ontmaskert niet, het vlees maakt dingen niet goed, maar bedekt alles met de mantel van vergeving, wat ook weer een grove vertaalfout is.

Geeft ons heden ons dagelijks brood is in de Griekse worteltekst de opname. Geef ons heden onze dagelijkse opname, dat we telkens tot de hemel worden getrokken om de dingen te zoeken die boven zijn. In het Aramees : Geef ons heden onze dagelijkse brandstof. Het gaat er dus om dat de mens dingen krijgt om te verwerken, daarom is zowel het Woord als de mens vlees geworden. Het is onze shamanistische taak.

Zondag 51 gaat over ‘Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren,’ wat uit de bijbel komt, maar wat zowel in het Grieks als in het Aramees de scheiding betekent, de afscheiding en onderscheiding, het loslaten, het apart zetten, en dus niet zomaar zand erover en weer doorfeesten. Het betekent lijdzaamheid, het dragen van het kruis. Een heleboel mensen misbruiken vergeving en genade, komen tot overmatige vergeving en genade, waardoor de zonde goedgepraat wordt, en wat van het vlees is. Het bedekt de wortels. Ik had een droom van de vleselijkheid, en zij hadden een bepaalde aardse glans op de tenen, waardoor ze zich aangetrokken voelden tot elkaar, want het bedekt de diepte. Het doet alsof er niets aan de hand is, als in groot bedrog, en dat trekt de parasieten aan die dan gaan hokken. Laten we daaraan geen deel hebben. Het was een bepaald glinsterend slijm, slijmerigheid, terwijl daaronder de zonde gewoon kon blijven doorbestaan en doorgroeien. Wij moeten ons daarvan afzonderen. Vergeving is in het Aramees een worsteling en een strijd om los te komen van de zonde, het is het kruisigen van het vlees. De valkse vergeving, de overmatige vergeving, is iets van de dieven, die het gebruiken om hun sporen ermee uit te wissen. Ware vergeving betekent te komen tot een hoger beeld. Ware vergeving is de empathie van het onderwijs, maar het strijd tegen de zonde, en praat de zonde niet goed. De mens moet het goedmaken, en niet alles op de ander schuiven. Vergeving mag niet het hemelse werk uitschakelen, maar is er om de vleselijke werken uit te schakelen. De mens heeft te strijden tegen valse vergeving. Er is ook een valse, verblindende vergeving die komt uit het rijk van het vleselijke. Die vergeving heeft een vervloekt zaad en een vervloekte biologie. Daarin is de mens opgeblazen, oppervlakkig, betweterig en overmoedig, om het vlees te dienen. De mens heeft hierin grootheidswaanzin. De mens pronkt dan met zijn vlees, en trekt hierdoor allerlei gespuis aan. Vergeving mag niet in de plaats komen van bekering, want dat sust de mens in slaap, maar zoals de mens tegen valse vergeving dient te strijden, dient de mens ook tegen valse bekering te strijden.

Zondag 52 gaat verder over die strijd tegen het vlees. Kersten stelt dat hoe de duivel ook woedt, de wereld briest en de zonde aanvecht, dat de mens standvastig moet blijven in de strijd. Het gaat om de strijd tot het einde toe. Kersten wijst erop dat we hiervoor geen vleselijke wapenen moeten oppakken.

Vraag 128: Hoe besluit u uw gebed?
Antwoord: Want van U is het rijk en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid.

Feenstra stelt dat dit belangrijk is opdat we niet zelfzuchtig bidden, maar daarvoor staat er : ‘verlos ons van de boze,’ zodat we ook geen valse goden aanhangen. Dit is een strijd waarin we zelf moeten deelhebben. Het is belangrijk dat de mens een volkomen godsbeeld heeft. De strijd is zowel tegen zonde als bedrog, de vrucht van de zonde. Het is de strijd tegen een valse vader en een vals kind, als beelden van het vlees.

Lesvragen bij hoofdstuk 30 :

1. Leg uit wat de hemelse biologie betekent.
2. Leg uit wat de hemelse vruchtbaarheid is.
3. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

DEEL 2 – VERKLARING VAN DE DORDTSE KERKENORDENING

hoofdstuk 31 van heidelberg tot dordrecht – de dordtse kerkenordening 1-4

Als zondag 1 zegt :

Vraag 1: Wat is uw enige troost, zowel in leven als in sterven?
Antwoord: Dat ik met lichaam en ziel, zowel in leven als in sterven, niet mijzelf toebehoor, maar mijn getrouwe Zaligmaker Jezus Christus.

Dan staat er eigenlijk in de grondtalen van de bijbel :
Dat ik met fallus (Aramees) en honger (Hebreeuws), zowel in leven als in sterven, niet mijzelf toebehoor, maar de vagina, baarmoeder (Aramees, Grieks). De mens moet dus tot de hemel komen in het minderen, niet protsend. Als Jakob moet de heupspier van de mens geslagen worden en slinken. Dat is de hemelse biologie. De man geeft zijn leven aan de vrouw om zo wedergeboren te worden. Daartoe is het wildernis pad en het kruis, waaraan het vlees kan afsterven. Het vlees is dus in het Aramees wat de fallus uitbeeldt. Biologie heeft dus een diepere betekenis.

Om daar te komen moet je weten hoe groot de zonde is, het vlees, wat dus om een volkomen zonde overtuiging gaat. Er is dus een strijd tegen de geest van gebrek aan zonde overtuiging, de geest die zonde goedpraat en afdekt. Je kunt die geest alleen overwinnen door het Woord, en het Woord onderwijst.

Vannacht had ik een droom over het woord ‘sterven’. Het was een afkorting van ‘ster venus’, oftewel de ster van de liefde, en de liefde is onderwijs. Voor deze liefde moet de mens alles opgeven en aan zichzelf sterven.

Laten we kijken naar artikel 2.1 in de Dordtse leerregels :

‘God is niet alleen hoogst barmhartig, maar ook hoogst rechtvaardig. En zijn gerechtigheid (zoals Hij zich in zijn Woord geopenbaard heeft) vereist dat onze zonden, tegen zijn oneindige majesteit begaan, niet alleen met tijdelijke, maar ook met eeuwige straffen, naar ziel en lichaam gestraft worden. Deze straffen kunnen wij niet ontgaan, tenzij aan de gerechtigheid van God genoegdoening geschiedt.’

In de grondtalen staat dan : ‘niet alleen met tijdelijke, maar ook met eeuwige straffen (volkomen, plaatselijk), door de honger aan de fallus, het vlees, gestraft worden.’ Dit betekent dus dat het vlees uitgehongerd moet worden.

In 2.2 staat er dan dat dit leidt tot wedergeboorte, tot het zoonschap. Het vlees moet hiervoor dus eerst naar de eeuwige honger geleid worden, wat een volkomen honger is waarin het vlees uiteindelijk afsterft, zijn zaad geeft, en er dan nieuw leven is. De vagina, het hol, is een beeld van de honger, die tot de baarmoeder leidt, en zo tot wedergeboorte.

Artikel 2.9 noemt dit de eeuwige liefde van de hemel, en vergelijkt het met een bruiloft waar de bruidegom zijn leven geeft voor de bruid. Dat is de hemelse biologie.

Artikel 3-4.1 stelt dat de mens met deze kennis is toegerust, maar dat de duivel hem heeft afgeleid daarvan. Daarom moet de mens teruggaan in de geschiedenis naar deze gave.

Artikel 3-4.8 stelt dat dit een vruchtbaarheid brengt van eeuwig leven, oftewel een eeuwige teling.

Naast de Dordtse leerregels van 1618/19 is er ook de Dordtse kerkenordening van 1618/19.

Art. I. Om goede orde in de gemeente Christi te onderhouden zijn daarin noodig de Diensten, Samenkomsten, Opzicht der Leer, Sacramenten en Ceremoniën en Christelijke straf. Waarvan hierna ordelijk zal gehandeld worden.

Joh. Jansen (1873-1956) stelde dat dit artikel de geest van willekeur bestreed. Natuurlijk is dit zo. De mens dient geleid te worden door het hemelse woord, door profetie, en niet willekeur. Feenstra wees hier ook op in zijn verklaring van de catechismus. Dit is dan ook weer nodig, stelt Joh. Jansen, om de geest van heerszucht te bestrijden. F.L. Rutgers (1836-1917) stelt dat dit dan wel regels zijn, maar dat er geen regels bestaan zonder uitzonderingen. Er mag dus ook afgeweken worden van de kerkenordening (K.O.). Maar dit mag niet gebeuren door willekeur. Rutgers wijst erop dat de Roomsen hun kerkenorde goddelijk gezag toekennen, maar zo ver moet de mens niet zinken. De mens moet dus alleen geleid worden door het hemelse Woord en niet zomaar voor een kerkenorde. Ook Klaas Schilder stelde duidelijk bij de vrijmaking dat hij zich niet aan kerkelijke besluiten wilde onderwerpen, maar alleen aan het hemelse Woord. Rutgers stelt dat een K.O. alleen maar algemene beginselen en grote lijnen mag aangeven. Het aardse woord mag dus alleen dienen ter inspiratie,

niet als autoriteit. Rutgers stelt dat het juist uitgewerkt moet worden, anders wordt het leven te eng beperkt en komt er afsterving, en komt de mens onder kerkelijke tirannie. Hij wijst hierbij op het woord gereformeerd, en dat die reformatie door moet gaan. De mens is er nog niet. Hij stelt dat er juist soms tegen de kerkenorde gestreden dient te worden, voor de hogere hemelse orde, daarbij wijzende op Voetius (1589-1676) die dit al eerder stelde in de nadere reformatie (1600-1750). Als de kerk niet meer deugt, moet er dus wel opstand zijn.

Hij wijst erop dat in de K.O. ook vleierij met de overheid is binnengeslopen, om bepaalde gunsten te krijgen, of aan volksbegrippen tegemoet te komen, om zo meer zieltjes te winnen, en dat er dan eigenlijk compromissen werden gesloten. Hij stelt dus dat kerkelijke bepalingen daarom niet geeerbiedigd hoeven te worden, want anders zou de reformatie ook te veroordelen zijn die immers tegen de bestaande kerkenorde inging. Hij stelt dat de mens niet is gemaakt om kerkelijke bepalingen te houden, dat dat ook onmogelijk is. Regels stellen is veelal willekeur. De mens moet dus leren onderscheiden. Alle kerkelijke bepalingen ter wille van overheid en volk mogen gerust terzij geschoven worden, stelt hij.

Art. II. De diensten zijn vierderlei: der Dienaren des Woords, der Doctoren, der Ouderlingen en der Diakenen.

Doctoren was een ander woord voor leraren. Zij zijn ervoor om te bewaken tegen ketterij en dolingen door hun uitleg van het hemelse Woord. Zij zijn dus exegeten. Het gaat dus niet zomaar om de predikanten, de herders en de evangelisten, maar om de taalkundigen, de filologen, en leraren die daarachter staan. Een heleboel kerken hebben zulke onderwijzers niet en zijn daarom ten dode opgeschreven. Dit gaat er ook over dat een kerk woord-context dient te hebben. Uiteindelijk zijn dit fundamenten van de mens zelf die kerk is.

Art. III. Het zal niemand, alhoewel hij een Doctor, Ouderling of Diaken is, geoorloofd zijn den dienst des Woords en der Sacramenten te betreden, zonder wettelijk daartoe beroepen te zijn. En wanneer iemand daartegen doet en meermalen vermaand zijnde niet aflaat, zoo zal de Classe oordeelen, of men hem voor een scheurmaker verklaren of op eenige andere wijze straffen zal.

Dit gaat niet om een menselijke roeping, maar een roeping van Godswege, een roeping waarin men voldoende woord-context heeft, waaraan men aan bepaalde voorwaarden voldoet. Rutgers stelde dat er zogenaamde lopers in de omloop waren die zonder kennis maar met grote welbespraaktheid rondtrokken om zo met drogredenen de mens tot zich te trekken, even gebrekkig in kennis als hen. Er is een bepaalde hemelse opleiding nodig. Joh. Jansen noemde hen indringers die door eigen dwaallicht en eigen belang geleid werden. Het zijn vaak mensen die heel boeiend kunnen spreken, en daardoor vele onoplettende zielen misleiden. Joh. Jansen stelt dat er eerst roeping en onderzoek dient te zijn, oftewel we mogen niet buiten de nodige worsteling op Pniel uitgaan om te prediken. Ook Calvijn legde de nadruk op innerlijke roeping. Maar de innerlijke roeping alleen is niet voldoende, want het moet ook aan het hemelse Woord getoetst zijn. Vandaar : roeping en onderzoek, want er is ook veel valse roeping. De mens kan door van alles geroepen worden, ook in heel religieuze gewaden.

Art. IV. De wettelijke beroeping dergenen, die te voren in den dienst niet geweest zijn, zoowel in de steden als ten platten lande, bestaat:

Ten eerste, in de Verkiezing, dewelke na voorgaande vasten en bidden geschieden zal door de kerkeraad en de diakenen, en dat niet zonder (goede correspondentie met de Christelijke Overheid ter plaatse respectievelijk en) voorweten of adres van de Classe, naar ‘t zelve tot nog toe gebruikelijk is geweest.
Ten andere in de Examiniatie of onderzoeking beide der leer en des levens, dewelke staan zal bij de Classe, ten overstaan van de gedeputeerden der Synode, of eenige derzelve.
Ten derde in de Approbatie en goedkeuring (van de Overheid en daarna ook) van de lidmaten der Gereformeerde gemeente van de plaats, waneer de naam des Dienaars, den tijd van veertien dagen in de kerken verkondigd zijnde, geen hindernis daartegen komt.
Ten laatste in de openlijke Bevestiging voor de Gemeente, dewelke met behoorlijke stipulatiën en afvragingen, vermaningen en gebed en oplegging der handen van den dienaar, die de bevestiging doet (of eenige anderen, waar meer dienaren zijn) toegaan zal, naar het Formulier daarvan zijnde. Welverstaande, dat de oplegging der handen zal mogen gedaan worden in de Classicale vergadering aan den nieuw gepromoveerden Dienaar, die gezonden wordt in de kerken onder het Kruis.

Dit zijn allemaal dynamieken in de mens zelf waarlangs nieuwe ideeen moeten gaan om zo getoetst te worden. Al eerder hebben we aangegeven dat de overheden, en ook de kerkelijke overheden, in de bijbelse grondtalen de engelen zijn, dus geestelijke, hemelse overheden. Technologie werkt pas wanneer diverse elementen met elkaar samenwerken en op elkaar zijn ingesteld, en dit wijst allemaal op principes die binnen het leven aanwezig moeten zijn opdat alles kan werken, niet op daadwerkelijke personen. Als men dit gaat verletterlijken komt men gevaarlijk dicht bij het gebied van afgoderij en mensenvlees verheerlijking, en loopt men gevaar afhankelijk te worden van mensen. Diakenen worden genoemd als zijnde een beeld van de barmhartige samaritaan, als een beeld van empathie en plaatsvervangend lijden, het principe van de goede herder. Het fundament is vasten en bidden, want als men mindert dan kan men in de shamanistische putten afdalen om shamanistisch werk te doen, wat de taak is van de diakenen. Dit is het ware offer, zoals ook Calvijn stelt dat de armen het ware altaar zijn, i.p.v. de valse altaren van luxe, dure kleding en dure gebouwen. Zowel Calvijn als Luther kwamen tegen dit katholieke systeem. God wil geen uiterlijk vertoon, wil geen materiële eer ontvangen. Dat is allemaal bijgeloof. Het katholieke systeem besteedde veel geld aan het aanbidden van God. Calvijn’s principe moet toegepast worden in religie, zodat er geen overmatige ziels-belasting zal zijn. Zo zijn er ook veel armen die geen besef hebben van belastingen. Hiervoor zijn de diakenen, de curators, de bewindvoerders als fiscale adviseurs om de mens uit te leggen welke ziels-belastingen er zijn, en de mens daarin te helpen. De diaconie is dus een kerkelijk woord voor shamanisme. Calvijn noemde de diakenen de armenverzorgers en hen die verantwoordelijk waren voor het zedenbeleid, de ethiek. Ze worden in de gnosis ook wel genoemd in het verband van de geestelijke adoptie, en hebben dus een opnemende functie.

Joh. Jansen stelde dat er in de jaren 1500 een groot gevaar was van lopers en indringers en dat er daarom veel gebeden en gevast diende te worden. In de bijbel staat ook dat sommige geslachten van demonen niet uitvaren dan door vasten en bidden. Hij wijst op het gevaar van vrije volkskeuze, omdat er dan geen verantwoordelijk lichaam is, en in die tijd was het volk zowel onkundig als onverschillig. Er moeten dus een heleboel hemelse voorwaarden zijn in de hemelse verkiezing. Zomaar predikers die de mens kunnen boeien is niet genoeg. De mens zou zo kunnen afdwalen door de spreekvaardigheid. Het gevaar van drogredenen was groot, en de mens kon daar juist door zijn

gebrek aan kennis en empathie niet doorheen prikken. Vandaar dat het vak ethiek belangrijk is, en dat de diaconie wordt hersteld in het binnenste van de mens. Dit is een eigen verantwoordelijkheid, die men niet zomaar moet afschuiven.

Een mens kan niet zomaar deel hebben aan de verkiezing, want dan zou het vlees kunnen inmengen. Joh. Jansen stelde dat daarom de Luthersen en Nederlandse remonstranten het kiesrecht toekenden aan de overheid. Weer anderen kenden het toe aan de gemeenten. Uiteindelijk stellen de grondtalen dat het om hemelse overheden gaat, om geestelijke principes. Het vlees dwaalt altijd af tot teveel verpersoonlijking, vanwege gebrek aan principes.

Naast de verkiezing is er de examiniatie. Dit is de toetsing. Alles moet dus zekere examens afleggen en slagen om door te kunnen. Het is belangrijk dat dit zorgvuldig gebeurd, en dat er niets over het hoofd wordt gezien. De kerk is in hoge nood vanwege de opgehoopte eeuwen van alcohol misbruik wat het brein van het volk heeft aangetast.

Joh. Jansen stelde dat het om onderzoek ging van zowel leer als leven. Onderwijs en ethiek dus. De vakken zijn : exegese, bijbelonderwijs, symboliek, kerkgeschiedenis, ethiek, etc. etc. zoals gesteld door Joh. Jansen.

Ook moet er dan nog een bevestiging komen, wat ook weer tijd vergt. Uiteindelijk moet het toetsen door de urim bevestigd worden door de thummim, de hogere steen. Zo speel je het op dubbel safe, zodat het extra gefilterd wordt. Dat zijn innerlijke processen van de natuur. De mens moet alles dus dubbel toetsen. De bevestiging is de handoplegging in dit artikel, en de handoplegging wijst ook op de handoplegging op de kop van het offerdier in Leviticus, als een beeld van ‘het hebben verslagen van de hoogste territoriale geest van het vlees in de territoriale oorlogsvoering’, oftewel dat eerst de sterke gebonden wordt voordat het huis ingenomen kan worden. Dit is beeldspraak van het ontvangen van een hoger inzicht, een diepere exegese en ontmaskering. De fundamenten worden zo blootgelegd. Geestelijke oorlogsvoering is symbolisch, en gaat over diepere principes, niet om oorlogsvoering op zich. Er is heel veel ongetoetste oorlog gaande die een doel op zich is geworden. Daarom moet de mens ook nog op een tweede bevestiging wachten. Van alle kanten moet de mens ingesloten worden door hemelse bevestiging, opdat er geen roekeloos risico wordt genomen. De mens moet aan alle hemelse veiligheidsvoorschriften voldoen.

Er is dus verkiezing (roeping), examiniatie (onderzoeking), approbatie (goedkeuring, door hoger gezag, kerkelijk, militair etc.) en bevestiging. Rutgers stelt dat de roeping wel het wezen van de zaak is, maar nog niet compleet en nog niet vast staat zonder de andere drie. Hij noemt de verkiezing het voornaamste, maar die moet wel communiceren met de kerkelijke overheid, Vandaar dat alleen profetie de bruggen kan bouwen in de mens en het tot een goed einde brengen. Men mag dit niet overslaan. Profetie moet echter getoetst worden, en moet dus door verschillende organen heen om gezifd te worden. Hiertoe moet het geheel omringd worden door vasten en gebed, opdat niet hebzucht en machtszucht haar leide. Ambtslust is hierin zeer gevaarlijk, wat een overmatig ambt is (lees hierover het verhaal ‘De evacuatie trein’ in ‘De trein van evacuatie’ bundel. Dat is ook de strijd tegen de ambtsafgod. De ambtsafgod laat mensen vleselijk werk doen om zichzelf te verheerlijken en de aandacht op zichzelf te richten. Vaak is het volk niet geschikt om aan deze verkiezing mee te doen, stellen de kerkvaderen van Wezel, vanwege partijschap of ongeloof. Ze zijn dan te weinig betrokken bij de zaak, wat ook weer een gebrek aan diakonie is. Eerst moet er een

zuivere en fundamentele diakonie verkozen worden om al het andere te doen kunnen slagen. Al te makkelijke volkssoevereiniteit, wat een groot spijbelfeest was, was een groot gevaar. Calvijn waarschuwde er ook tegen. Het gebeurde waar de mens te onafhankelijk werd van het hogere, waar de mens het hemelse onderwijs losliet of versimpelde.

Alles moet getoetst worden aan zowel het hemels onderwijs als de hemelse ethiek. Ook moet elk onderwijs getoetst worden aan de ethiek, en elke ethiek getoetst worden aan het onderwijs, en hierin moet hemelse goedkeuring en bevestiging komen. Hierin ontkomt men niet aan de hogere vormen. Er is dus kerkelijke evolutie en dat is een eis van de hemelse wetenschap waar de mensheid niet aan ontkomt en wat de mens ook niet kan tegenhouden. Dit is een proces van steeds dieper gaande exegese. Het werkt door op het oude, en werkt het oude uit, dus bouwt er niet zomaar lagen van modernisme overheen. Het asfalteerd en cementeerd niet. Het is een organisme. Er wordt geroeid met de riemen die er zijn.

Rutgers stelt dat voor de goedkeuring tijd genomen moet worden, dat er niet tot ijdele vormen gekomen mag worden. Men moet hiermee dus in de diepte gaan. Rutgers stelt dat men niet door machtsbegrippen moet communiceren, maar door overtuiging, m.a.w. door helder dingen uit te leggen en niet zomaar door te commanderen. Er moet openheid blijven voor hoger beroep, anders ontstaat er tirannie. ‘Door overtuiging, niet door overmacht.’ Hij waarschuwt ook tegen sectarisme. Het probleem is dat de mens er allerlei vleselijke ambten bij heeft verzonnen, en ambten overmatig heeft uit lopen stallen.

Er moet opgepassen worden voor overmatig vertoon en te publiek vertoon van ambten. Men moet het niet voor het oog van de mensen doen, want dan wordt het weer zelfafgoderij en zelfverheerlijking, eerzucht. In tijden van vervolging zoals ten tijde van de reformatie was het al belangrijk om veel in het geheim te werken, en dan zou openlijke bevestiging teveel de aandacht trekken, stelde Rutgers. Anders worden het gewoon toneel opvoeringen. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. De tijd die de duivel en zijn rijk nog hebben gebruiken zij om het hemelse volk onophoudelijk als doodsvijanden aan te vechten, stelt de synode van Walcheren van 1693. Rutgers stelt dat het aannemen van de roeping het trouwen met de handschoen betekent.

Calvijn wees er op dat het principe van goedkeuring en bevestiging een gulden middenweg is tussen tirannie en losbandigheid.

Lesvragen bij hoofdstuk 31 :

1. Toon aan waarom Symboliek zo’n belangrijk vak is.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 32 dordtse kerkorde 5-6

Art. V. Nopens die dienaars, die nu alreede in den Dienst des Woords zijnde tot eene andere gemeente beroepen worden, zal desgelijks zoodanige beroeping (met correspondentie als voren) geschieden, zoowel in de steden als ten platten lande, bij den kerkeraad en de diakenen met advies of approbatie van de Classe; alwaar de voorzeide beroepenen vertoonen zullen goede kerkelijke attestatie van leer en leven; (en alzoo bij den magistraat van de plaatse respectievelijk geapprobeerd), en der gemeente, den tijd van veertien dagen voorgesteld zijnde, als boven, zullen met voorgaande stipulatiën en gebeden bevestigd worden. Onverkort, in 't gene voren gezegd is, iemands deugdelijk recht van presentatie, of eenig ander recht, voor zooveel het stichtelijk kan worden gebruikt, zonder nadeel van Gods kerk en goede kerken-orde (waarop de Hooge Overheden en Synoden der respectieve provinciën wel gelieven te letten, en ten beste van de kerken noodige orde te stellen).

Stipulatien zijn bepalingen en voorwaarden die de vrucht zijn van goedkeuring en bevestiging, in dat opzicht dat het de logistiek aanpast, als het ontvangen van de geestelijke gaven. Hierin dient hemelse vrijheid en schepping te zijn, niet onderworpen aan enig menselijk systeem. God's wegen zijn ondoorgrondelijk.

In de Dordtse kerkorde van 1574 :

'Artikel
V.
De dienaars en ouderlingen zullen wel voor zich zien, dat zij in de konsistoriën, classen en synoden niet verhandelen, dan hetgeen dat kerkelijk is. En die dingen, die ten dele kerkelijk en die ten dele politiek zijn (gelijk als er veel in huwelijkszaken en anderszins voorvallen), zo daar enige zwarigheid in is, zo zullen zij het oordeel en de autoriteit der overheid aanzoeken.'

Als de mens wordt geconfronteerd met dingen die buiten het geestelijke liggen, dan moet de mens zorgvuldig zijn in het dit melden aan de geestelijke, hemelse overheden, opdat men niet door het vlees wordt afgeleid.

Ik had vannacht een droom dat er een doorgang was door glas, en dat de mens tot de gaven kwam die hem werden achtergehouden. Dit was een groot gebied achter het glas. De mens heeft heel lang opgesloten gezeten, vastgehouden door de vadsige vader van de aardse, vleselijke kerk. Ik zag een groot meer en ik was in hemelse haaienvorm en had een grote snelheid, en moest de haaienwachters van het vlees aanvallen. Dat ging goed, maar toen kwamen er orca's, en zij stonden voor de reusachtige ijstijden. Toen werden zij tot eksters.

Art. VI. Ook zal geen Dienaar dienst mogen aannemen in eenige particuliere heerlijkheden, gasthuizen, of anderszins, tenzij dat hij voorheen geadmitteerd en toegelaten zij, volgens de voorgaande artikelen; en hij zal ook niet minder dan andere aan de Kerkenordening onderworpen zijn.

Hier wordt weer gehamerd op logistiek, en niet het massale. Er wordt gehamerd op strategie. Een heleboel woorden zijn dus op zich niet verkeerd, maar 'over-used'. Daarom wordt er gehamerd op woord-context, want er zijn nog teveel hiaten, en door termen telkens overmatig te gebruiken wordt je geprogrammeerd voor de matrix. Het gaat dus telkens over de limieten zogezegd, over de dagelijkse limieten, dus je krijgt van een bepaalde stof teveel binnen, dus dan ga je daarin verhard raken en dan merk je het op een gegeven moment helemaal niet meer. Je komt dan in een soort verdoving, onder een betovering, een hypnose.

Je moet ook niet vergeten dat het geestelijk werk is met geestelijke principes. Mensen zitten helemaal in die bezitsgeest van 'dit is van mij', en dat alles moet kunnen en mogen, vooral ook als ze in het ambt zijn, maar dat is dus geen vanzelfsprekendheid. Wij hebben namelijk in het geestelijke geen bezit zomaar, we zijn geroepen 'to possess nothing'. 'We own nothing, yet we have everything'. Het is ook het hele idee dat we maar channelers zijn, dat alles uit een hogere wereld komt, en wat dan door ons heen stroomt.

De wereld is duidelijk uit balans en de nadruk ligt teveel op bezit en te weinig op werk, en het hogere werk, dus dan komt er overbalast en dan ga je door het ijs zakken, en grijpen bepaalde geesten je. En al die bezitsfuncties en hoge functies op de man afgespeeld zijn een bepaalde soort van drugs, dus dan wordt het immuunsysteem omzeild en kun je niet meer gewaarschuwd worden etc. Daarom is overmaat aan anti-religie zo gevaarlijk, want als je de mens op zichzelf gaat zien geheel, dus zonder de kennis factor waaraan de mens zich moet onderwerpen, wat dan eigenlijk ‘zonder god leven’ betekent, dan gaat die stroom van channeling verstopt raken, en gaat de mens wanen dat hij er al is. Overmaat van religie is natuurlijk ook weer gevaarlijk, dus daarom die balans die er altijd moet zijn.

Vandaar ook in dat verhaal van de evacuatie trein dat er gebleven moet worden onder de twaalf gram van de finito groente. Dat hele verhaal gaat dus over een bepaalde strijd.

balans zelfverloochening/zelfonderwerping (aan de hogere principes) – channel zijn/ leeg vat – het door je heen laten werken – het DOEN (wel in context/ijver) – het ZIJN – het BEZITTEN

Sommige mensen zijn thermometers van wat er gaande is in de wereld, en dat heeft ook weer met allerlei snelle zelfvergoddelijking te maken, en rigil kent is het grootste probleem voor nu, en dat is iets planetarisch. De mens wordt zo te verdicht en tot een siamees bouwwerk in de matrix. Die zelffactor trekt parasieten aan, dus het is belangrijk om laag profiel te houden. Op de regel zijn altijd uitzonderingen en er zijn altijd verschillende bedelingen en seizoenen, daarom heet het ook het profetisch leven, maar we moeten wel naar die hogere technologie anders kan de lagere aardse technologie nooit overstegen worden. De materie is van iemand anders, dus dat is nog een bepaalde brei waar de mens in vastzit en waardoor de mens gecodeerd is, dus dan heb je hogere technologie (van geschiedenis-verdieping en natuur-verdieping etc) nodig om er doorheen te komen.

Dus overmatig gebruik van iets is toch een soort geestelijk voedsel, en dan worden geestelijk je vaten opgeblazen. Dan wordt het zo’n jabba de hutt toestand (van star wars)

Weer even terug naar de trein van evacuatie, waar het probleem van de stadse finito groente een stof was genaamd 'ambt' waarmee de groente was bespoten. Dat bleek een gevaarlijke stof te zijn

waarmee het al snel mis ging als je er teveel van binnenkreeg. Dan wordt je gewoon door de golven meegesleurd, het massale, want je kan in principe dan wel van alles gaan gebruiken, zo van : 'oh, dit is goed, en dat is ook goed, dus het maakt niet uit', terwijl het dus eigenlijk om de logistiek gaat, dus niet zomaar het goede, maar het beste, het strategische, dus ook in leninistische termen : 'wat is de beste schakel voor het juiste moment'.

Dus je kan het ook vergelijken met bijvoorbeeld een noemer van een organisatie, dat dat ook weloverwogen is gekozen en niet zomaar iets, en dat je dan die bedieningen trap in oog moet houden, want ja, het zijn allemaal deelwaarden, maar het gaat even om het geheel. Waar gaat het nu om, heel specifiek ? Dat er balans in komt, als een samenvatting, en dat je niet helemaal ergens gaat inbakken, want het wachterschap moet je niet overmatig benadrukken, want dan zouden we onszelf telkens wel wachter kunnen noemen of beheerder of administrator of wat dan ook, dus ja, je bent dat dan wel, maar je hebt richting nodig. Pas op met het wachtersschap, want dat is gewoon een startpunt, maar je moet jezelf meer specificeren, anders groei je ergens vast, dus die nomadische factor moet je dan ook niet vergeten, dus eigenlijk ook in de zin van de goede herder die dan de schaapskooi ‘verlaat’ om het verloren schaap te vinden, wat in principe gewoon beeldspraak is over het onderwijs, en dat wil dan niet zeggen dat hij dan de schaapskooi aan hun lot overlaat, maar juist is hij nog wel meer wachter en beschermer door dit principe omdat hij juist naar de diepere lagen gaat, terwijl als hij was ‘gebleven’ dan zou het tegen hen keren.

Dus het woordje wachter of beheerder kan bij overmatig gebruik dus averechts werken en dat je dan in slaap valt, dus het gaat over die limieten weer, over dat ‘ambt’, dat je juist veel meer moet loslaten en dingen anders en dieper benaderen, zodat het niet te zwaar op de hand wordt, zodat het niet allemaal overmatig gaat ‘verambten’, gaat dichtgroeien, want dan wordt je getraceerd. Het gaat dus meer om het kameleon-principe en harlekijn-principe dat je niet teveel op een deelwaarde gericht bent, en het is belangrijk om de hogere taken te zien. Meer vanuit groter geheel werken en denken, dus weer die woord-context

Werklust is dus goed, en een zekere bewaarlust en bewaaklust, maar je moet heel erg oppassen met ambtslust dus dat het te nauw gaat worden, te ‘plaatselijk’, want dan wordt je vastgezet. dat is dus dat hele inbakken en opgebakt worden, want dan wordt je een soort peperkoekman voor hooggeplaatsen, koningen enzo, dus die ambt-stof waar dat verhaal over gaat is gevaarlijk, overmatig ambt. Het is dus een stof wat ze in de stad gebruiken om de groenten mee te bespuiten, dus mensen denken dan : ‘ja, lekker, groenten, zo gezond, goed voor je, om die en die en die reden,’ terwijl het bespoten groente is, dus gemanipuleerde groente, hoeveel smoesjes ze er dan voor hebben, dus weer die toneelspelers uit dat verhaal. Het is het opvoeren van een bepaald kunstje (one trick donkey) maar het mist dan diepte en ook leven, dus ja, dan kom je op een punt van : ‘waar doe ik het voor’, en dan is de oplossing alleen in de diepte te vinden, dus naar de werkgever gaan voor richting, naar het uitzend bureau voor logistiek werk, en dan goed op de rails komen.

Dat is dan ook de strijd tegen de ambtsafgod, de ministry idol. De ambtsafgod laat mensen vleselijk werk doen om zichzelf te verheerlijken en de aandacht op zichzelf te richten, met allerlei schoonpraterij, wat ook heel veel in de kerken voorkomt, en in die bedieningen allemaal, in die kerken en organisaties, en dat zo dat hele zaakje vastgroeit en niet meer doorgroeit, want uiteindelijk worden de armen geholpen door het hoger onderwijs, en zo ook de dieren. Dus ja, het is

goed voor hen te strijden, voor hen op te komen, en dat wat er al is te bewaren en bewaken etc. maar uiteindelijk gaat het om de updater, om de hogere strategie.

Het waakhonden idee is extreem gevaarlijk als het z’n context verliest, en kan al heel snel tot haantjesgedrag worden, ook al is het allemaal voor het goede doel. Er zijn veel subtielere lagen die daaronder heimelijk kunnen werken en dat er dan toch wat mis gaat, dat je dan toch nog op de rails van het vlees ermee terecht komt, onder het mom van goede bedoelingen. De school is dus ook weer het voorportaal voor werk, want het vlees is heel erg fijngevoelig en uitgekookt, dus wij moeten dan nog veel fijngevoeliger zijn om door de valstrikken heen te komen. Goede wijn behoeft ook geen krans de hele tijd, want dan heb je dus ook je loon al, als je telkens weer allerlei veren in je kont wil steken.

Jaloers op mensen die hun spul verkopen hoeft niet, want zij hebben hun loon al, ook hen die telkens met grote dikke letters hun namen op HUN boeken zetten, om te laten zien dat het van HEN is, hoef je niet jaloers op te zijn, want zij hebben hun loon al, en dat is gewoon vleselijk loon, en zo missen ze het hogere doel. dat wat je om je heen ziet, al die mensen met hun dingen, laat zien hoe het NIET moet, het zijn gewoon schaduwen, reflecties en emanaties dus van hogere realiteiten, allemaal afzwakkingen, en het is allemaal standaard, dus standaard ingebouwd in het mijnenveld. Het zou een groot vleselijk aards rijk zijn, maar wat heb je dan eigenlijk ? Dus dan komt Darwin weer in het spel waar het nu eigenlijk om gaat : camouflage en variatie, om te overleven. dus ook een beetje zeventiger tachtiger jaren Gerry Rafferty idee van 'city to city' en 'snakes and ladders', zulke belangrijke albums, dus dan kijk je naar dat plaatje van snakes and ladders, en dan weet je ook precies hoe laat het is. En dat is dus ook een spel, slangen en ladders, of het ladderspel, dus als je op een ladder terechtkomt dan ga je omhoog, en kom je op een slang terecht dan ga je naar beneden.

Dordtse kerkorde 1574 :
Artikel
VI.

In alle konsistoriën zal een zeker boek wezen, daarin naarstelijk en getrouwelijk opgetekend zal worden, wat tot regering der kerk dient. En telkens als enig punt geschreven is, zal het gelezen worden, of daar iets af of toe te doen ware en men zal ter naarster verzameling lezen, wat in de laatste besloten is.

Dat is hiervan dus een beeld, dat de mens de logistiek moet leren, de bedelingen en de seizoenen, dat de mens de updates bij moet houden en niet zomaar moet aanrotzooien.

Lesvragen bij hoofdstuk 32 :

1. Beschrijf het gevaar van de ambtsafgod.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 33 de dordtse kerkenordening 7-17

Art. VII. Niemand zal tot den dienst des Woords beroepen worden, zonder zich in eene zekere plaats te stellen, ten ware dat hij gezonden worde om hier of daar te prediken in de gemeente onder het Kruis, of anderszins om Kerken te vergaderen.

Dit gaat over betrokkenheid, het Woord dat ‘vlees’ wordt, je kruis dragen.

Art. VIII. Men zal geen schoolmeesters, handwerklieden, of anderen die niet gestudeerd hebben, tot het predikant toelaten, tenzij dat men verzekerd zij van hunne singuliere gaven, godzaligheid, ootmoedigheid, zedigheid, goed verstand en discretie, mitsgaders gaven van welsprekendheid. Zoo wanneer dan zoodanige personen zich tot den dienst presenteeren, zal de classe hen (indien het de Synode goed vindt) eerst examineeren en, naardat zij hen in ’t examen bevindt, hen een tijdlang laten in ’t privé proponeeren, en dan voorts met hen handelen, zooals zij oordeelen zal stichtelijk te wezen.

Hier wordt duidelijk gewezen op de nederigheids-factor, niet naar de kerken toe, maar naar de hemel toe, en de hemelse lijnen die door de kerken heenlopen. De mens hoeft geen nederigheid te beoefenen tot het vlees.

Art. IX. Nieuwelingen, Mispriesters, Monniken en die anderszins eenige sekte verlaten, zullen niet toegelaten worden tot den kerkdienst, dan met groote zorgvuldigheid en voorzichtigheid, nadat zij ook eenen zekeren tijd eerst wel beproefd zijn.

In de reformatie trachtte men nog steeds los te komen van de Roomse misdienst die religie vervleselijkt had, verletterlijkt, tot buikendienst.

Art. X. Een dienaar eens wettelijk beroepen zijnde, mag de gemeente waar hij zonder conditie aangenomen is, niet verlaten, om elders eene beroeping aan te nemen, zonder bewilliging des kerkeraads met de diakenen en diegenen die te voren in dienst van Ouderlingschap en Diakenschap geweest zijn (mitsgaders die van den Magistraat) en met voorweten van de classe, gelijk ook geene andere kerk hem zal mogen ontvangen, eer hij wettelijke getuigenis zijne afscheids van de kerk en classe, waar hij gediend heeft, vertoond hebbe.

Natuurlijk is dit geestelijk dat men niet zomaar dingen mag afraffelen. Men moet leren zorgdragen, leren koesteren, leren doorwinteren, en het gegeven kruis niet zomaar wegwerpen.

Art. XI.
Aan de andere zijde zal de Kerkeraad als representeerende de gemeente ook gehouden zijn hare Dienaars van behoorlijk onderhoud te verzorgen, en zonder kennis en oordeel der classe niet

verlaten; dewelke ook bij gebrek van onderhoud, zal oordeelen of de voorschreven Dienaars te verzetten zijn of niet.

Kerkorde Gereformeerde Kerk 1905 :

Artikel
11

Aan de andere zijde zal de Kerkeraad, als representeerende de gemeente, ook gehouden zijn hare Dienaars van behoorlijk onderhoud te verzorgen, en hen niet uit hun dienst te ontslaan zonder kennis en approbatie van de Classe en van Deputaten der Particuliere Synode.

Dit gaat over dat we niet zomaar dingen overboord moeten gooien maar moeten toetsen aan de hogere organen, om zo los te komen van de overmoedige weggooi geesten van Neptunes en de Pleiaden. In de gnosis, en ook in de regressief-gereformeerde theologie wordt artikel 11 ook wel gezien als de weg tot de wildernis, om tot de Dordtse wildernis te gaan.

Kerkorde Middelburg van 1581 :

Artikel
11

Wanneer het geschiedt dat een getrouwe dienaar door ouderdom of krankheid gebroken zijnde, zijn ambt niet langer bedienen kan, zo zal het der Gemeente toe staan te bezorgen, dat hem ex bonis publicis (publieke goederen) zo veel toegeleid werden, daarop hij de rest zijns levens eerlijk en bekwamelijk door komen moge: Dat ook de weduwen ende wezen der dienaren niet vergeten werden.

Dit is artikel 13 in de Dordtse kerkorde van 1619.

Dordtse kerkorde 1619 :

Art. XII. Dewijl een dienaar des Woords, eens wettelijk als boven beroepen zijnde, zijn leven aan den kerkedienst verbonden is, zoo zal hem niet geoorloofd zijn, zich tot eene anderen staat des levens te begeven: tenzij om groote en gewichtige oorzaken, waarvan de Classe kennisnemen en oordeelen zal.

Dit gaat over het in ere houden van de verbondswaarde, dat men trouw moet blijven aan de eerste liefde en daarop exegese dient toe te passen, en niet zomaar weglopen. Men mag vluchten als dat nodig is, maar dan moet er wel biofeedback aan het geheel worden gegeven, en aan de geschiedenis. Er blijft dus een bepaalde onontkoombaarheid, zoals ook in de stellingen van Calvijn, wat de volharding van de heiligen is. Alleen hogere organen kunnen dus een verplaatsing daadwerkelijk uitvoeren, zoals in de gnosis dat het volk van Ismael werd overgedragen van de Hiti aan de Zukki (zie de Bilha I, 31).

Art. XIV. Zoo eenige dienaars om de voorschreven of eenige andere oorzaken hunnen dienst voor eenen tijd onderlaten moesten, 't welk zonder advies des kerkeraads niet geschieden zal, zoo zullen zij nochtans ten allen tijde de beroeping der gemeente onderworpen zijn en blijven.

De dienaar is altijd aan de hemelse kerk, de donkere bruid, onderworpen (Hooglied 1), maar moet strijden tegen de vleselijke kerk.

Kerkorde Middelburg 1581 :

Artikel
14

De Gemeijnten sullen arbeijden datter studenten in der Theologie zijn, die ex bonis publicis onderhouden werden. Men sal oock in den Ghemeijnten, daer men bequame personen heeft, tghebruijck der Propositien aenstellen, opdat se door sulcke eene oeffeninghe tot den Dienste des Woordts bereijdet moghen werden.

Dit is dus ook de adoptie opname voor studenten.

Dordtse kerkorde 1619 :

XV. Het zal niemand geoorloofd zijn, den dienst zijner kerk onderlatende, of in geenen zekeren dienst zijnde, hier en daar te gaan prediken buiten consent en autoriteit der Synode of Classe. Gelijk ook niemand in eene andere Kerk eenige predicatie zal mogen doen, of Sacramenten bedienen, zonder bewilliging des Kerkeraads.

De mens is zijn eigen kerk. Dit gaat over het spreken van het Woord, dat wat de mond uitgaat, wat men niet zomaar mag doen, maar het eerst moet toetsen aan de hogere organen, oftewel de mens moet een wachter voor zijn mond zetten. Zo wordt de mens bewaard tegen de geest van ijdelheid. Dit gaat niet over vleselijke kerken, maar over de hemelse kerken, want deze geschriften zijn dichterlijk en symbolisch met een diepere betekenis.

Art. XVI. Der dienaren ambt is in de gebeden en bediening des Woords aan te houden, de Sacramenten uit te reiken, op hunne medebroeders, Ouderlingen en Diakenen, mitsgaders de Gemeente goede acht te nemen ten laatste met de ouderlingen de kerkelijke discipline en te bezorgen, dat alles eerlijk en met orde geschiede.

(DKO 1619)

Rutgers noemt het ambt de werkzaamheid en de dienst de waardigheid.
Waarde wordt afgemeten aan onze dienstbaarheid, niet aan onze ambtelijkheid zomaar.
Wij moeten in de profetische gave komen van ambt tot dienst.

In ons hermitatisch nieuwsblad ‘De Lawine’ uit 2006 wordt er een rijtje gegeven hoe de gave zich dient te ontwikkelen, en dan is ambt geen eindstation. Teveel ‘ambt’ brengt problemen. De mens moet komen tot dienstbaarheid :

Hermitatisch nieuwsblad ‘De Lawine’ nr. 4 – Terug naar de grondtekst I

‘Het rijk van de behemah

Het is ons verteld dat we moeten groeien in het profetische. Als eerste moeten we profetisch leren leven totdat we daadwerkelijk ‘de gave’ hebben ontvangen, maar ook dan zijn we er nog niet. Na de gave moeten we ons uitstrekken naar de profetische bediening, en daarna het ambt. Veel profeten verzadigen zich helemaal in het ambt, en trekken niet meer verder. Ze hebben een bediening opgebouwd, misschien wel wereldwijd, en zijn nu zo accuraat en zo algemeen aanvaard en ingeburgerd dat ze tot het meubiliair van de kerk zijn gaan behoren, als inwonende geesten. Houd het dan echt allemaal op bij ‘het ambt’ ? Sommigen zijn er verzot op om voor hun naam ‘profeet’ neer te zetten, terwijl anderen die allang profeet zijn genoegen schijnen te nemen met het woordje evangelist, bischop of dr. Ze hebben me nogal een visite-kaartje opgebouwd. Oh ja, sommigen gaan nu voor het ambt van ‘apostel’, en sommigen zetten dit dan ook parmantig telkens voor hun naam, jaar in jaar uit. Om maar direkt met de deur in huis te vallen : bij het ambt houdt het niet op. Het is pas het begin. Wat komt er dan na ‘ambt’ ? Ambt klinkt nog allemaal erg aards op een bepaalde manier. In de hemel zijn we als de engelen, en gelukkig laat de grondtekst zien dat de hemel er al is en juist op ons wacht. Wij moeten de hemel bestormen en binnentrekken om zo een ‘angelic’ profeet te worden. Dan komen we geestelijk gezien a.h.w. in de kerken die boven zijn, de kerken der engelen, en brengen we daadwerkelijk de boodschap der engelen tot de mensen, en vertonen we het karakter en de vruchten der engelen. Zij die vastkleven aan het profetisch ambt en maar niet verder groeien worden op een bepaald moment ‘verwerpelijk’ in de ogen van God en zijn getrouwe profeten. Het gaat om doorgroeien en niet machtskluiterig te worden.

Maar ook in het angelische zijn we er nog niet. In het Oude Testament wordt er heel duidelijk gesproken over nog een tussenzone tussen God en de engelen. Een engel is ‘malak’ in het Hebreeuws, boodschapper, of ambassadeur. Ook wordt er gesproken over heerscharen of legerscharen, en in het engels over ‘hosts’, gastheren. Zo’n ‘host’ is in het hebreeuws ‘tsaba’. Het is de personificatie van het leger, of de leider ervan. En de Heere heeft ‘tsaba’ over alles aangesteld, ook over de ‘malak’, de engelen. We maken dus onderscheid tussen malak-profeten en tsaba-profeten, tussen angel-profeten en host-profeten. Wij onderscheiden dus zes levels in het profetische. Het is niet de bedoeling dat we op menselijk vlak blijven functioneren, daarom is het een must om door te breken tot level 5 en 6.

Natuurlijk kunnen deze zogeheten ‘hosts’ ook vallen. Een gevallen ‘tsaba’ zal zich gewoonlijks in vormendienst verstoppen om zo zich te beschermen tegen de zware hartskrachten van hen die de Heere getrouw zijn gebleven. Zo’n gevallen heerschare of legerschare zal zich vaak verstoppen in de mode-wereld van de bedrieglijke uiterlijke krachten, en zal zich vooral veel mengen in ‘leiderschap’. Het is een obsessie voor zo’n gevallen leider om nu bijvoorbeeld in de kerk die systemen en hierarchieen van vleselijk gezag uit te denken, en daarbij zal deze de engelen en met name de tsaba-bespreking zo veel mogelijk achterwege laten.

Een voorbeeld van grootscheepse gevallen tsaba-projecten is de Rooms Katholieke kerk en het hele pauselijke systeem waar ook de andere drie wereldkerken uit voort zijn gekomen. Het is een goddeloos banquet die ten doel heeft het hart van de ware gelovigen te verslinden.

Het verschil tussen God's wereld en de vleselijke wereld is dat de wezens in God's wezen de diepte van de dingen laat zien, terwijl de vleselijke wereld alles gesloten houdt en zich op de uiterlijke vorm richt in plaats van de opening. De vormen van God worden juist van binnen getoont, als een weg waardoor de geest zich kan ontplooien. Gods koninkrijk kent een zekere doorzichtigheid, terwijl de vleselijke werkelijkheid zoveel mogelijk dingen aan de oppervlakte houdt. God bracht de lichten, de ma'owr, in het paradijs voor een heleboel functies. Ze brachten licht in zowel hemel als aarde, en brachten onderscheid. Natuurlijk zijn er ook gevallen lichten, en die richten zich dan op de vervalsingen van de geestesweg. Ze bouwen een valse aarde en een valse hemel met wegen daartussen. De hemel zelf is 'shamayim', als het ware de openbaring, maar er is dus ook een gevallen shamayim. Ma'owr is de weg naar shamayim, een weg waarover het profetische pad ook gaat. Ma'owr is de zevende trede op de profetische trap, en shamayim uiteindelijk de achtste, waar we boven alles naar moeten streven. Dit stijgt dus uit boven al het aardse leiderschap die juist een valstrik is voor de profeet.

Nog even alles op een rijtje :

profetisch leven
profetische gave
profetische bediening
profetisch ambt
profetisch engelenschap
profetisch hostschap
profetische ma'owr (geesteslichten)
profetische shamayim (hemel)
profetische behemah (paradijswezens)

Het woord 'behemah' wordt dan wel als 'vee' en 'wilde beesten' vertaald, maar wordt ook gebruikt voor 'oorspronkelijke' wilde mensen, of voor-mensen, het zogenaamde pre-adamitische geslacht. In het hebreeuws is de 'dag', de 'yohme' een tijdperk, en op de zesde yohme, het zesde (her)scheppings-tijdperk werd de behemah, de wilde (waarschijnlijk cro-magnon/neanderthaler/homo sapiens), eerder dan de mens geschapen. Waarschijnlijk ging het dus om een half-mens, een prehistorisch mens. 'Nachash' wordt dan wel simplistisch vertaald in slang, maar betekent letterlijk 'tovenaar'. In Ezechiel 31 lezen wij wat die boom van kennis eigenlijk was : Het was het Assyrische rijk. Babylon zou dit rijk ten gronde brengen, maar we zien in de geschiedenis dat dit een hele strijd was, heen en weer. Babylon bereed het tweede beest, komende van de afgrond, en ze zouden elkaar beiden schade aanbrengen om zo beiden terug te vallen in die afgrond. Dit is het hele wisselwerksysteem tussen de evangelische wereldkerk en de pinkster wereldkerk, als voortvloeisel van de aloude roomse kerk en reformatorische kerk. Adam en Eva vielen ten prooi aan de schone beloftes van het Assyrische rijk, het verkrijgen van macht door te beoordelen wat goed en slecht is aan de hand van een opgezet systeem. Het was het beeld van de Evangelische Wereldkerk die als tovenaar kwam opzetten en zo door het instituut God aan de kant zette. Eva had gemeenschap met deze tovenaar en baarde Kain, het beeld van de pinkstergemeente, de sneltrein naar het Babylonische Wereldrijk. Maar onlosmakelijk verbonden met de Wederkomst van Christus is het komende Profetische Wereldrijk. In dit wereldrijk zal de 'behemah' hersteld worden. Het paradijs herstellen is het uiteindelijke doel van de hemel. Hiertoe gebruikt de hemel het

profetische om alles aan de voeten van Christus te onderwerpen. Het instituut is anti-profetisch, maar de behemah is het verwilderde, de kracht om los te komen van de gevaarlijke civilisatie. Zonder de behemah is het profetische niets.’

Tot zover het hermitatische nieuwsblad.

Engelen zijn dus ook weer dienende wezens, die ook weer op de hemelse robotiek wijzen, dus zij wijzen ook de weg van ambt tot dienst.

Art. XVII. Onder de Dienaren des Woords zal gelijkheid gehouden worden aangaande de lasten huns dienstes, mitsgaders ook in andere dingen, zooveel mogelijk is, volgens het oordeel des kerkeraads, en (dies van noode zijnde) der Classe; hetwelk ook in de Ouderlingen en Diakenen te onderhouden is.
(DKO 1619)

Dit is de communistische factor, het artikel van de gelijkheid. Dit is Rusland, of Roshland in het Hebreeuws, het land der beginne, het land van de oerkennis (Name in de prehistorie). Rutgers stelt dat artikel 17 ervoor zorgt dat alle vleselijke hierarchie afgesneden wordt. Door al het gemoderniseer ontstaan vervalste hierarchieen zodat men weer terug moet naar het verleden waar die gelijkheid nog was. Dat is ook de reden waarom velen die moderne power posities hebben en vleselijke rijkdom hebben vergaard op allerlei gebied pertinent weigeren om terug te gaan naar de geschiedenis om daar uitvoerig een les in te leren. Ze lopen de kantjes er vanaf in de hemelse geschiedenis lessen, omdat het anders hun vlees zou ontmaskeren. Ze durven niet tot de verborgen heiligheden van de geschiedenis te komen.

Artikel 17 in de Dordtse kerkorde van 1574 is :

Artikel
XVII.

Geen minister uit andere kerken komende, zal aangenomen worden, zonder getuigenis te brengen van de classe en konsistorie van daar hij komt; of daar geen classe is, of ordentelijke konsistorie van geloofwaardige ministers of andere personen, van welke attestatie de classe en kerk oordelen zal, of die genoegzaam is.

Deze wijst dus op als men ook maar een stap verder wil zetten in het nu en in de toekomst, dan dient men de geschiedenis voldoende te kennen, en bewapend te zijn met haar lessen, opdat het vlees over u geen voordeel behale.

Och Nederland, gij die de geschiedenis veracht, gij die u verstopt heeft in uw moderne fabelen, luistert toch naar het eeuwig woord, u al in de prehistorie gegeven.

Lesvragen bij hoofdstuk 33 :

1. Geef een beschrijving van het hemelse communisme.
2. Geef een beschrijving van de hemelse kerk.
3. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 34 dordtse kerkenordening 18-25 – de tijdmachine – fictie of werkelijkheid ? – van reformatie tot regromatie – het geheim van het tijdreizen

Om maar direct met de deur in huis te vallen : Nee, je kan niet geestelijk reizen zonder tijdmachine.

De wederopbouw van de tijdmachine. Nee, het is geen sprookje. Ik ben altijd, vanaf kinds af aan al gefascineerd en totaal geobsedeerd geweest met tijdmachines. En nog steeds is het mijn obsessie. De matrix heeft een muur gebouwd tussen het nu en de geschiedenis, en het is een leugen. Wij leven nog steeds in de geschiedenis, en moeten de geschiedenis nog steeds uitwerken. Hoor je de stemmen van de geschiedenis of ben je doof voor ze ? Je liefde voor de tijdmachine bepaalt je liefde voor ieder mens, ieder dier en ieder stuk natuur wat ooit heeft geleefd. Al vele jaren ben ik bezig de tijdmachine te herbouwen. Als kind schreef ik al over tijdmachines, en maakte stripboeken over tijdmachines. Ik heb hierin nooit opgegeven. Als je niet in tijdmachines geloofd dan ben je maar een arm mens, en wat heb je dan wel niet allemaal te verbergen ? Want het is een gebrek aan empathie, je hart sluiten voor de stemmen van de geschiedenis waar nog steeds een shamanistische

taak ligt. Ook ons boek 'Sobibor – de laatste jager' spreekt hierover, dat de tijdmachine zal wederkomen.

Art. XVIII. Het ambt der doctoren of professoren in de Theologie is, de Heilige Schrifture uit te leggen, en de zuivere Leer tegen de ketterijen en dolingen voor te staan.
(DKO 1619)

Doctoren was een ander woord voor leraren. Zij zijn ervoor om te bewaken tegen ketterij en dolingen door hun uitleg van het hemelse Woord. Zij zijn dus exegeten. Het gaat dus niet zomaar om de predikanten, de herders en de evangelisten, maar om de taalkundigen, de filologen, en leraren die daarachter staan. Een heleboel kerken hebben zulke onderwijzers niet en zijn daarom ten dode opgeschreven. Dit gaat er ook over dat een kerk woord-context dient te hebben. Uiteindelijk zijn dit fundamenten van de mens zelf die kerk is. Het woord 'doctor' is een beladen woord en heeft een hoge snob-factor. Het komt van het woord 'dokter' maar dat is een woord voor de zorg, en de zorg moet verbonden zijn aan de kerk, dus er mag geen scheiding zijn tussen kerk en zorg, geen scheiding tussen pastoraat en zorg, want dan kap je het van de hemel weg, van God weg, en dan komen er duivelse geesten in het spel die leven van onverschilligheid. Dan wordt het betaalde zorg, en zorg om macht te krijgen, en dat werkt averechts. Hierin bloedt gij, oh Nederland. Blijf dus bij de les.

Er kwam niet alleen een scheiding tussen kerk en zorg, maar ook een scheiding tussen kerk en school. Alles werd uit het verband gerukt en ging een eigen leven leiden. Dit is het slagveld van een school die zich los heeft gewrikt van God. Zo kwam er ook een scheiding tussen kerk en recht en tussen kerk en staat. Natuurlijk moet men zich wel afscheiden van de vleselijke, aardse kerk.

Dit zijn de duivelse fundamenten van Nederland :

scheiding tussen kerk en zorg
scheiding tussen kerk en school
scheiding tussen kerk en recht
scheiding tussen kerk en staat

Om dit op te heffen moet de mens terug naar de geschiedenis en een les leren van de geschiedenis. Het is geenszins de bedoeling dat er een duivelse binding is tussen de kerk en al het andere. De duivelse kerk moet uitgebannen worden. De mens moet zich onderwerpen naar artikel 14 aan de hemelse kerk, de donkere natuurbruid, oftewel moeder wildernis. Er kwam ook een scheiding tussen kerk en natuur, en de mens ging met de natuur op de loop om het te exploiteren. Een schande is het, oh verloren Nederland ! Hoort de roepstem van het eeuwige woord wat niet ledig zal wederkeren en wat gebrand is in het hart der profeten en martelaren ! Keert weder tot uw eerste liefde, oh koppig Nederland ! Nederland gedraagt zich als een dronken hoer vol opgeblazenheid en betweterigheid, maar zij weet niks en kan niks. Zij leeft in diepe wanen. Ontwaak gij die slaapt, en neemt uw hemelse lesboeken ter harte ! Hoor de stem van de wildernis profeten die gij vervolgd hebt ! Ja, gij hebt hen vervolgd tot in het donkere hol van een leeuw. Ga in boete, oh Nederland, opdat de hemel genade met u hebbe. Scheur uw klederen. Stop met uw geprots en gepronk, want er is niets om mee te pronken. U heeft van uzelf een belachelijke dwaas gemaakt, naakt in het hol van een leeuw. Doe het boetekleed aan, opdat God u beware.

De martelaren van Nederland kunnen het niet meer navertellen door wat Nederland hen heeft aangedaan door deze scheiding. Maar hun bloed roept nog steeds. En hun bloed is als het vruchtbaarste zaad. Keer terug tot uw werkhof, tot uw hamer en sikkel, en stop luieren. U waant dat u werkt, maar gij hebt uzelf afgesneden van de levende God om de wegen van het vlees te volgen. Keer dan terug tot het doen van hemelse werken. Luister naar de gesel die u slaat. Hoort de roede. Verlaat de afgoden die gij u gemaakt hebt.

De kerkenorde van Middelburg van 1581 heeft als artikel 18 :

Der diakenen eigen ambt is, de aalmoezen en andere armengoederen naarstiglijk te verzamelen, en die getrouwelijk en vlijtiglijk, naar den eisch der behoeftigen, beide der ingezetenen en vreemden, met gemeen advies uit te deelen, de benauwden te bezoeken en te vertroosten, en wel toe te zien, dat de aalmoezen niet misbruikt worden, waarvan zij rekening zullen doen in den kerkeraad, en ook (zoo iemand daarbij wil zijn) voor de gemeente, op zulken tijd als de kerkeraad het goedvinden zal.

Dit is artikel 23 in de kerkenordening van ‘s Gravenhage van 1586, en artikel 25 in de Dordtse kerkenordening van 1619, en een kortere versie als artikel 14 in die van 1578, wat al veel eerder was. Dit betekent ook dat er toezicht wordt gehouden op het onderwijs wat gegeven wordt, als geestelijke aalmoezen, dat het niet verdraaid en misbruikt wordt door hen aan wie het gegeven is. Zij die dus de aalmoezen misbruiken zullen hiervan rekenschap moeten afleggen.

Art. XIX. De gemeenten zullen arbeiden, dat er studenten in de Theologie zijn, die door haar (ex bonis publicis) onderhouden worden.
(DKO 1619)

Dit is artikel 14 in de kerkenordening van Middelburg van 1581. De mens moet het hemelse woord doorgeven aan het nageslacht en vruchtbaar zijn. De mens mag het woord wat hij ontvangen heeft niet oppotten, maar moet er wel wat mee doen. Het moet gezaaid worden, anders is het een verzaking van de geestelijke landbouw en het gebod van weest vruchtbaar en vermenigvuldig u. Bewerk de aarde.

Artikel 19 in de kerkenordening van ‘s Gravenhage van 1586 :

Artikel
19

De Kercken-Raden sullen alomme toesien datter goede School-Meesters zijn, die niet alleen die kinderen leeren lesen, schrijven, spraecken ende vrije Consten, maer oock die selfde inder Godtsalicheyt ende inden Catechismo onderwijsen.

Dit is artikel 21 in de Dordtse kerkenordening van 1619.

Art. XXI. De kerkeraden zullen alomme toezien, dat er goede schoolmeesters zijn, die niet alleen de kinderen leeren lezen, schrijven, spraken en vrije kunsten, maar ook dezelve in de godzaligheid en in de Catechismus onderwijzen.

Het pleit dus dat er geen scheiding is tussen school en kerk. Hoe gevaarlijk is het dat scholen loskomen van de kerken ? Ook daar waar de staat gescheiden is van de kerk sluipt grote onverschilligheid binnen, gebrek aan empathie. Dan is het een koud, harteloos systeem, alhoewel het wel betekent dat de staat losgescheurd moet zijn van vleselijke kerken. We hebben het dus over dat er geen scheiding mag zijn tussen staat en hemelse kerk, maar dan spreken we ook over een hele andere regering, want dit koninkrijk is niet van de aarde. Zoekt de dingen die boven zijn. Er is eveneens een groot gevaar wanneer vleselijke kerken de baas spelen over de staat, en daarom heeft men de hemelse kerk nodig. Men moet komen van de lage kerk tot de hoge kerk. De kerk is dus een symbolisch model van de mens zelf in zijn relatie met het hogere, de gnosis.

Art. XX. In de kerken, waar meer bekwame predikanten zijn, zal men het gebruik der Propositiën aanstellen, om door zulke oefeningen eenigen tot den Dienst des Woords te bereiden, volgende in deze de orde daarvan, bij deze Synode specialijk gesteld.
(DKO 1619)

Rutgers stelt dat de propositien bestonden uit een oefening van stichtelijke reden onder toezicht van de kerkeraad om bekwaam te maken tot de prediking. Hij stelt dat dit vroeger in verband stond met profetie : het bespreken van schrift en preek. Dit was om het verder uit te werken en te verbeteren, wat ook in verband staat met de exegese en wat zo bepaald was op de synode van Emden in Duitsland in 1571. Vele calvinisten vluchtten naar Duitsland, naar Emden, omdat ze in Nederland vervolgd werden door Alva. In Emden ontstond de Nederduitse gereformeerde kerk in 1571, wat de moederkerk is van het calvinisme in Nederland.

Profetie moet dus een bepaalde factor hebben van exegese en recyclocratie, want anders wordt het te luxe, en dat is een vorm van materialisme. Profetie wordt dan al te snel tot vuurwerk afstekerij van het vlees, voor miljoenen hup de lucht inschieten. Dat is de geest van verzaking. Het is de geest van het modernisme die verwend en duur is geworden. Deze denkt niet aan het milieu en de natuur, heeft verwende oren en ogen, moet altijd vermaakt worden.

Vannacht had ik een droom van de geest van Alva in de vorm van een broer die aanviel, nadat er tot bepaalde overeenkomsten waren gekomen dat hij gebied had verloren, en toen stak hij een pin in mijn nek, maar gelukkig kon het niet diep gaan, en kwam het meer aan schouderzijde terecht. Daarna ging hij vuurwerk afsteken, en ik ging het huis uit waar hij was.

De kabels gaan gelegd worden. Nederland leeft nog steeds in de tachtig jarige oorlog, en vele Nederlanders zijn die oorlog niet eens begonnen. Ze laten zich afleiden door het vuurwerk van het vlees. Dat is hun grote hobby. Daar houden ze zich telkens mee bezig. De neo-calvinistische of regro-calvinistische mens wordt in Nederland vervolgd en moet zijn schuilplaats vinden in Duitsland. Nog steeds. Daarom zijn we met Heidelberg bezig geweest, en nu Emden. Heidelberg ligt in Zuid-Duitsland, in Baden-Wurttemberg, en bracht de Heidelbergse Catechismus uit in 1563. Emden ligt in Noord-Duitsland, in Oost-Friesland.

Aan welke kant strijd je ? Velen strijden nog in het leger van de geest van Alva, door hun verletterlijking en vervleselijking en de geest van luxe, het modernisme.

Wij zijn niet zomaar refo's, maar regro's, van de regromatie. Van reformatie tot regressie, wederkeer, oftewel van reformatie tot regromatie. Zorg dat je alles om je heen 'regromeert', oftewel tot zijn wortels leidt. Doe niet aan luie, gemakszuchtige symptoombestrijding, want dat is dweilen met de kraan open, water naar de zee dragen, als een Danaide aan de drugs. Wij zijn geuzen, wilde geuzen, de soberen. Wij hongeren liever dan dat we meedoen aan de schranspartijen van de rijken, het Spaanse hof. De geest van Alva woedt nog steeds in Nederland, de Spaanse inquisitie, en men moet nog steeds een schuilplaats vinden in Duitsland, in Emden, om zo een tunnel te bouwen tot Dordt, Middelburg en 's Gravenhage.

Vannacht had ik een droom over het vervolgingstijdperk waarin Alva de calvinisten achterna zat. We zitten daar nog steeds in. De geest van Alva heeft vele legers, ook kinderlegers, en die kinderen worden gedwongen. Ik was in een winkelstraat, en ik had iets weggenomen van Alva, en een jongetje kwam met een wit plastic wikkel achter me aan, maar het kon niks meer doen, en ik nam de wikkel van hem af. Ik wist dat hij er niks aan kon doen hoe hij was, dus ik nam hem mee naar Wezel in Duitsland, ook een geuzenschuilplaats, en door hem konden er ook anderen gered worden, ook vriendjes van hem. Doordat Wezel zo gastvrij was tijdens de vervolging, om de Nederlandse vluchtelingen binnen te halen, kregen ze twee geuzenbekers waarop gastvrij Wezel stond.

In de kerkenordening van Emden werd duidelijk gesteld : geen kerk zal over de andere kerk heersen, en geen taakuitvoerder zal over de andere taakuitvoerder heersen. In mijn droom las ik tekst met getalletjes boven de letters, zoals N met 124, als N tot de macht 124. De mens is goed met getallen, dit tot de macht dit, dat tot de macht dat, maar men zou dat eens met letters moeten doen om diepte in de teksten te brengen. De profeten van die tijd waren orakelzieners. Ze gebruikten die geschriften als orakels waarin ze boodschappen van de hemel doorkregen. Zo deden de Assense profeten dat ook. Ze zagen in alles diepere tekenen. Zelfs als ze een blikje op de grond zagen, of als ze stripboeken lazen. Ze gingen dankbaar met het leven om en maakten van alles dankbaar gebruik en verdiepten het. In mijn droom zag ik toen overal mannetjes over de steden, en zij waren woordtovenaars, woordkunde tovenaars, en zij hadden alles gemaakt, en konden alles veranderen. Zij heersten ook over tijd, plaats, en dimensie, en die konden ze verschuiven en stilzetten. Zo konden ze ook muren en onzichtbare muren bouwen. Kun je getalletjes boven de letters zien en daarmee gaan puzzelen ? De mens is opgesloten in een letter-matrix en moet dit leren. Ik zag een hele reeks energieen gestapeld boven de letter N, en die konden door allerlei combinaties gewisseld worden en geactiveerd. Zo ging er een diepere wereld open, kon de mens reizen in de tijd, terug naar de geschiedenis, en die geschiedenis ook veranderen. Dat is onze taak. De geschiedenis is gewoon de geestelijke wereld.

Lesvragen bij hoofdstuk 34 :

1. Leg het hemelse principe van zaaien en oogsten uit.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

DEEL 3 – VAN HUS TOT CALVIJN

hoofdstuk 35 het kruis van johannes hus - de wederkeer van de tijdmachine – de tachtigjarige oorlog en het alva-matrix probleem in nederland

We hebben het al wel eerder gezegd : de wereld is in een steen. Beweging is een optische illusie afhankelijk vanaf welke hoek je in de steen kijkt. Dat geeft namelijk een bepaald spectrisch en reflectisch fragma. Dit is onderhevig aan allerlei krachten van de steen, veelal verborgen. Daarom is het belangrijk de steen niet zomaar weg te gooien want het is je leven en heeft maximale potentie. Het is dus belangrijk te leren kijken in de steen. Dit is wat vroeger in de reformatie propositie of profetie werd genoemd. De geschriften en preken moesten geschouwd worden, verder uitgewerkt en uitgelegd. Dit is wat in de synode van Wezel in 1568 – net na de komst van Alva in Nederland, de schrik van Spanje, de ijzeren hertog – de taak van de profeten werd genoemd. De profeten waren dus een belangrijke taak aan het begin van de reformatie, en later werden ze stapsgewijs uit de kerk verbannen.

Wij groeiden op in wat we de gedeformeerde kerk noemden. Het was anti-charismatisch. Wij hebben ons van de vleselijke kerk afgescheiden toen, en gingen over tot de charismatische kerk. Laten we naar de stappen gaan kijken, want hierin is het gigantisch misgegaan met de mens, met velen die wij hebben meegenomen in deze uittocht. Wij waren geroepen als Mozessen om het volk uit te leiden. Mensen gingen toen onze woorden uit de context halen, en gingen ermee op de loop. Dat is dus eigenlijk wat de uitleg van de Dordtse kerkenordening ‘het misbruik van aalmoezen’ noemt. Het misbruik van geestelijke aalmoezen die gegeven zijn. Jezus had daar ook al mee te maken. Mensen waren ondankbaar en liepen er mee weg en kwamen niet meer terug, terwijl ze slechts een deelwaarde hadden ontvangen, en geen geduld hadden voor de uitleg, het geheel.

1. van gedeformeerde kerk tot charismatische kerk
2. terug naar de grondtekst, leren kijken in de steen, dus NIET de kerkensteen zomaar weggooien, maar in diepte en op afstand bekijken.
3. komen tot het symbolische kerkenmodel, in de zin dat de kerk geestelijk is, en dat je zelf een kerk bent, oftewel de hermitatische stap. de hemelse hermitatische kerk was geboren.

4. terug naar de kerkgeschiedenis om dit verder uit te werken. de hemelse regressief-gereformeerde gemeente werd geboren – van reformatie tot regromatie – nog beter leren kijken in de steen, en alles opdiepen

Als men ergens hierin blijft vasthaken en niet verder groeit, ermee wegloopt, het uit de context haalt, dan komt men in de new age en de overliberale groepen, en is dit het misbruik van de geestelijke aalmoezen door de hemel gegeven.

Wezel is nog steeds een grote schuilplaats in de vervolging door de geest van Alva. De geest van Alva woedt nog steeds, trekt nog steeds velen mee in zijn netten. Het is dus belangrijk dat de mens de schuilplaats van Wezel in Duitsland leert kennen.

Heb je je steen nog wel, of heb je het weggegooid ? Verruild voor de drugs en het vuurwerk van Alva ? Alva stond voor de grootspraak en het materialisme van het vlees. De tachtigjarige oorlog was nodig om hiervan vrij te komen, van de geest van Spanje. Duitsland was hierin een hulp als schuilplaats voor de vervolgde Nederlanders.

Als je een ‘calvinaat’ bent geworden, dan betekent het niet dat je een volgeling van Calvijn bent, letterlijk, maar dat je hebt leren schouwen in de steen van Calvijn, en zijn leer een kwartslag hebt kunnen draaien. De reformatie maakte zowel alles beter als slechter, en liet een dieper kruis zien. Daarom is het onzin om de reformatie letterlijk te nemen, omdat het namelijk alleen maar dichterlijke waarde heeft. Het zijn gedichten. Het is een allegorie van de kerkgeschiedenis. Daarom werd er in de synode van Wezel in 1568 opgeroepen om terug te keren tot de grondteksten en grondtalen, die symbolische uitleggende en uitwerkende talen zijn. De mens moest terugkeren tot de woordkunde. Dat was het werk van de Wezelse profeten.

Wie ben je in de tachtigjarige oorlog ? Alleen de dichters zullen overleven. Zij halen het beste uit het Woord, en het beste uit de geschiedenis, als ware regro’s, als ware calvinaten. Zij zijn de Mozaische regromatoren om het volk uit te leiden.

Je kon niet zomaar ontsnappen, en je kunt niet zomaar ontsnappen. Duitsland, het land van de reformatie, werd tot een grote schuilplaats, maar ontwikkelde zichzelf ook tot een monster. De mens ging van het ene monster over tot het andere. De ware martelaren van de reformatie werden niet gehoord. Laag na laag werd er over hen heen gebouwd, over hun bloed en beenderen. Het is belangrijk terug te keren tot de martelaren. De reformatie begon eigenlijk al in de jaren 1300 en 1400 toen Johannes Hus in Bohemen tegen de expansiedrift en simonie van de katholieke kerk streed. Simonie komt van Simon de tovenaar die de geestelijke gaven van Petrus probeerde over te kopen, en die dus staat voor de handel in geestelijke goederen en geestelijke ambten, dus de gehele christelijke verkoopmarkt van geestelijke zaken, terwijl Jezus al zei : ‘Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.’ Johannes Hus kwam vanwege zijn verzet op de brandstapel terecht. Tot dit kruis moeten wij komen, en bedenken dat de reformatie rustig doorging met allerlei vormen van simonie. Luther predikte ook tegen simonie, maar het hele zaakje ging al snel bergafwaarts. De mens dacht Spanje te hebben verslagen, maar geestelijk ging het nog steeds door. De mens was nog steeds in de grip van Alva. De mens is op een landmijn getrapt en heeft het niet eens in de gaten, vanwege de machines van Alva die hem telkens volpompen met drugs. De mens houdt ervan om met lange limousines door de straten te rijden.

Terug naar Wezel en Emden dus, Duitse fundamenten van de Nederlandse reformatie. Draag je kruis. Kom als een Hussiet. De oude profeten, Jezus, Hus, Luther, enzovoorts, streden allemaal tegen de simonie, de verkoopgoochelarij van geestelijke dingen, bedieningen en ambten. De simonie was ook een soort vriendjespolitiek van het elkaar veren in de kont steken. Kijk om je heen en zie dat vele kerken nog steeds bolwerken zijn van simonie. Men laat zich graag omkopen. Men maakt graag contracten met de duivel om hierdoor verwend te worden voor de rest van z'n leven. Allemaal aan de drugs vergeten ze dat het nog steeds oorlog is, dat Alva hen nog steeds op de hielen zit. Het is nog steeds oorlog, de tachtigjarige oorlog. Men heeft gebogen voor de waanpiraten.

Vannacht had ik een droom van de hemelse dichters van de band Metallica. Ze waren als geuzen op hun schepen, en als landgeuzen werkende vanuit hun schuilplaatsen in Duitsland, als germanen tegen het verletterlijkende materialisme. Het ging niet om de uiterlijke vormen, uiterlijk vertoon, maar om de woord-diepte van de gedichten, en het bracht een nieuwe kerkenorde, die van het hart, maar die kerkenorde was al gegeven in Wezel en Emden. Het stroomde voort vanuit het kruis van Johannes Hus. Het is een band van de dichterlijke reformatie en regromatie. Het is een hermitatische band dus. Leer te schouwen in die steen. Als je goed kijkt zie je de tachtigjarige oorlog.

Gooi de steen niet weg. Het draagt een diep kruis, wat je tijdmachine zal zijn, je sleutel tot de schuilplaatsen van Wezel en Emden. Zonder kruis geen ingang. Met het kruis zul je ook anderen binnen laten komen die met jou 'kruizen'.

Lesvragen bij hoofdstuk 35 :

1. Leg uit wat het misbruik van geestelijke aalmoezen is.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 36 de eerdere reformatie – de hussitische oorlogen in bohemen (tjechie)

Oh my god, vandaag de dag moet er zelfs in de kerk geevangeliseerd worden, zending bedreven worden, omdat ze zo afgeweken zijn. Denk aan al die kinderen die in deze gestichten moeten opgroeien, totale horror. Heb je een hart voor ze ? Ken je zelf het evangelie al ? Heb je wat te prediken ? Kun je deze kinderen helpen, of laat je ze aan hun lot over ? Ze raken verdwaald op de kermissen van ijdelheid. Ze leven als armen, leven als dieren. Heb je een hart voor ze ? Je kunt ze niet helpen dan door onderwijs.

Dat is ook de oorspronkelijke betekenis van het avondmaal, het onderwijs. Het was niet letterlijk. Jozef gebruikte zijn zilveren beker om erin te schouwen, hemelse orakelen te zien (gen. 44:5). Het

avondmaal was een beeld van het hemelse woord en de profetie. Maar de mens heeft het verletterlijkt en het leidde tot gulzigheid en dronkenschap.

Johannes Hus streed tegen de tafelschuimerij en de daarbij horende simonie (geesteshandel) van de katholieke kerk. Hij woonde in Bohemen, Tjechie, onderdeel van het Roomse rijk, wat ook steeds meer het Duitse rijk werd genoemd. Hij werd opgepakt door de geestelijke elite en in Konstanz op de brandstapel gezet. Konstanz ligt in Zuid-Duitsland, in Baden-Wurttemberg. Hij was een eerdere reformator in de jaren 1300 en 1400. Ook Hieronymus van Praag werd opgepakt en kwam ook in Konstanz op de brandstapel terecht. Dit is ook de reden waarom de verdere reformatie in Duitsland gebeurde, want hier was het bloed van de reformatorische martelaren gezaaid. Luther wijst ook op Hus als zijn inspiratie. Er is dus nog een laag onder de Duitse reformatie, in de ondergrond, daar waar de moddermannen leefden, in de jaren 1400. Na de dood van Hus en van Praag waren de Hussieten woest. Zo begonnen de Hussitische oorlogen. De Hussieten hadden wagen-forten gemaakt van huifkarren, als rijdende forten dus. Deze oorlogen liggen dus nog onder de tachtigjarige oorlog, en liepen van 1419 tot 1434. Uiteindelijk leidde dit tot een alliantie tussen de katholieken en hussieten in Bohemen. De hussieten werden eindelijk erkend door de katholieken. In het eeuwig evangelie zien we die samenwerking ook weer terug. Er zijn zowel katholieke elementen als hussitische elementen die op elkaar inwerken in het hemelse sieraad. We mogen nooit te zwart wit worden.

We moeten blijven schouwen in de beker van het avondmaal. Als je in de urim kijkt, het woord, om zo diepte en verbanden te vinden, dan kom je zo tot de thummim, de profetie. Blijf dus kijken in de geschiedenis, in het vleesgeworden woord, maar ga dit woord niet verheerlijken en verabsoluteren, maar kom tot het verborgen manna. Daarvan is het avondmaal een beeld, van de propositie, de diepere waarde, de profetie, oftewel de verwerking ervan.

Waar sta je ergens in deze oorlog, in deze studie opdracht, het schouwen van de steen ? Of kom je slechts tot de uiterlijke, ijdele vormen ervan om je erdoor te laten bedriegen ?

God en Jezus zijn niet zomaar personen maar titels, graden of trofees van een zeker spel uit de kerkgeschiedenis, en uiteindelijk zijn het principes. We hebben de wisselwerking besproken tussen het onderwerpen hieraan, door zelfverloochening, de wording, het zijn, en het ontvangen, het hebben. Op dit slagveld gaat het vaak mis, dat mensen vastgroeien aan een kant, in een extreem. Vandaaruit gaan ze hallucineren, want het is zware drugs. Daaruit vormen zich ook de kerken en anti-kerken. De mens moet leren channelen, maar ook leren het te behalen, want het is een spel. Het moet dus gewonnen worden en niet zomaar dat het je op de jas gespeld wordt. Heb je het wel echt gewonnen, verdiend, of waan je gewoon, als een soort spijbelkunstje ? Heb je je examen wel goed doorlopen ? De mens kan zich niet zomaar alles toeeigenen. Daar komen de grootst mogelijke ongelukken van. De mens moet de technologie kennen.

Ik sliep half. Ik had een soort droom terwijl ik dieper in slaap viel. Ik was in de gang van het huis en buiten was het overweldigend helder weer. De voordeur stond een beetje open en er begon een soort witte rook of witte stof binnen te komen. Door de opening kwam een textielen zak waar alleen twee gebruikte zakdoekjes in lagen. Ik ging toen naar de kamer en ik merkte dat ik begon te zweven en kon vliegen. Er was ook nog iemand anders die ik kende, en die begon ook te zweven. Het was een beveiliger. Ik dacht : ‘Als er nu maar niks geraakt zal worden,’ want er stonden allemaal beeldjes

ook op kastjes. We hebben toen het raam opengezet en zijn naar buiten gevlogen. We moesten weg uit Konstanz.

Lesvragen bij hoofdstuk 36 :

1. Geef een uitleg over wat Jozef deed met zijn zilveren beker.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 37 de nordicse adam en eva

Het rommelt flink aan de Russische grens. Wat is er gaande ?
Je hebt dan van bovenaf aan de Russische grens Finland, Estland, Letland, Wit-Rusland (Belarus), en dan de Oekraine. In de Oekraine is er gedonder aan de Russische grens. Wat is er gaande ?
Er is altijd al spanning geweest tussen Rusland en het verdere Europa. En wat is er gaande in Heidelberg ? Ook spanningen. Ook in Dordrecht waren er laatst spanningen. Het heeft allemaal met de geschiedenis te maken.

Ik had een droom dat ik in een keuken was in de middeleeuwen, en dichtbij was er een klein kasteel met een loopbrug. Er kwam een man binnen in de keuken met een groot brood, en hij zei iets, en toen ging hij door de keuken verder de woning in. Maar toen kwam diezelfde man weer van buitenaf de keuken binnen met een groot brood, kwakte het weer op de tafel, en zei toen weer hetzelfde en ging toen de woning binnen, en kwam even later weer van buitenaf de keuken binnen en deed toen weer hetzelfde, en toen weer, en het ging maar door. Ik was ook met iemand anders in de keuken, en die persoon zei dat die man vanuit het kasteeltje kwam, dus hij zou daar een kijkje nemen. Ik zag hem toen de keuken uitlopen naar buiten, en toen realiseerde ik me : ‘Maar dat is diezelfde man.’

Wat is er gaande ? Ik heb altijd een haat-liefde relatie gehad met de kerk. Aan de kerk ontbreekt behoorlijk wat, en je moet ook niet te dichtbij komen, maar Johannes Hus zei al dat er ook een hogere kerk is, en die is onze moeder. Er is ook een hemelse kerk, en die kunnen we niet zomaar wegdoen, dus de kerk is een heel dichterlijk begrip waar we mee blijven werken. De man in de droom had een pet op en een soort roodachtig blond haar, melkboerenhonden haar zoals we dat noemen. Ik kende hem. Er zijn in mijn leven altijd dat soort types om me heen geweest, hele markante personen vaak. Sommigen waren aardig, anderen minder aardig, maar ze hadden altijd een zekere strengheid. Wat is er gaande ?

Na die droom had ik een droom over een vrouw die menstrueerde, en er vloeide een groene gifzee uit haar baarmoeder. Het was een reusachtige zee, met traaggaande golven, en er verschenen hele etherische cirkels boven de zee. Alsof er een bepaalde energetische poort werd geopend. Het was een soort buitenaards en bovenaards contact wat door die cirkels stroomde.

Heel lang geleden had ik een droom over Noord-Horologium dat ik aan de nordicse grens kwam, en er liepen daar skeletten, zombies, die aangedreven werden met gassen, als auto's. Het was zwaar chemische apparatuur. Het was een hele indringende droom, alsof er iets in mijn hersenen openplopte, en ik heb toen veel over de nordics geschreven.

Er zijn lage nordics, maar ook hogere nordics. Het is een enorm industrie-terrein, als een experiment, en ook een mijnenveld. Als je er doorheen weet te komen, dan kom je uiteindelijk in de wildernis. Die wildernis begint met ijsvlaktes en ijstijden, als een soort ragnarok. Hoe onstaat metaal ? Hoe ontstaat staal en ijzer ? Juist ja, door ijs. Het zijn beelden en vruchten van het eeuwige ijs, en die lijnen lopen door de geschiedenis heen … om ons af te kafferen. Er ontbreekt heel wat. Ze blijven doorkafferen en blaffen, totdat de missing links zijn gemaakt, zijn hersteld. Ze blijven herhalen, totdat het gezien wordt, totdat het erkend wordt. Waarom blaffen honden ? Precies om die reden.

Dus heb je een cirkel met honderd puntjes, honderd principes waaruit je werkt, dan zijn de hogere nordics ervoor om die cirkel open te breken totdat het wel miljoenen en miljoenen puntjes heeft. Je kan niet te kortzichtig zijn, jij en je honderd principes. Je mocht eens wat over het hoofd zien.

Ook de nordics waren oorspronkelijk amazones, maar dat heeft zich allemaal lopen emaneren, wat al begon met de barbarians, en toen piraten, en toen vikingen, en dat liep dan uit op een heel groot wolven tijdperk, en toen een beren tijdperk, toen een katten tijdperk, toen een honden tijdperk. Dat is ook allemaal door ijstijden gegaan. Maar als we kijken hoe nu precies het amazones tijdperk begon te emaneren, dan zien we ook een heel groot apen tijdperk, waarin het al snel mis begon te gaan. Voordat er het apen tijdperk was was er een leeuwen tijdperk, dus die nordics die hebben dat ook allemaal nog in de genen, dat die lijnen er nog steeds doorheen lopen. Ik had vannacht ook een droom over reusachtige prehistorische roofvogels. Er waren ook dan nog voordat het leeuwen tijdperk aanbrak de tijdperken van de roofvogels, en dat zien we ook weer terug in de wapens van middeleeuwse volkeren die de basis legden voor de huidige samenleving. Hier valt heel veel over te zeggen. Het leidt ook weer terug naar de vissen tijdperken, naar de zeeen dus van het oer, de prehistorische zeeen. Er waren soms ook tijden van vuur, van allesverwoestende vulkaan uitbarstingen. Het beeld van de vrouw werd elders in het universum verdraaid, en kreeg meer en meer een ondergeschikte rol, maar de nordics vrouw is altijd een Ma Flodder geweest. De nordics vrouw is altijd een no-nonsense vrouw geweest die zich niet conformeerde aan wie dan ook. Het zijn nooit meelopers geweest. Ze houden er geen volks-opinie op na, Ook moet ze niks weten van adel en etiquette. Het zijn rebellen, anarchisten. Ze zijn gewoon en natuurlijk, niet overdreven. Ze hebben altijd een zekere strengheid over zich, laten niet met zich sollen, en laten zich ook niet beinvloeden of manipuleren, en al helemaal niet intimideren.

De nordics vrouw is geen lafaard, ziet zichzelf niet als lager of zwakker dan een man. Ze heeft een probleem met autoriteit. Ze is vrijgevochten. Natuurlijk zijn er in het universum wel allerlei bastaard vormen, want de nordics emaneerden zich lager en lager, werden geheel vervleselijkt en verletterlijkt en corrupt gemaakt. Nordics vrouwen zijn altijd ijzig geweest, dragen de oorspronkelijke nordics ijsgenen en het zit hen in het bloed.

De nordics vrouw speelt geen poppenkast. Ze is geen giechelende make-up hoer, maar staat met beide benen op de grond en doet zich niet beter voor dan ze is, heeft ook de mening en goedkeuring van anderen niet nodig, verstopt haarzelf niet laf in een groep.

Als we het over de reformatie hebben, en ook over de eerdere reformatie van Johannes Hus, dan hebben we het over een gat van de nordics wat geopend werd, maar er werd gelijktijdig een put van de hel geopend, want de katholieken pikten het niet. Daarom werd het in de reformatie zowel beter als slechter. De katholieken spreken natuurlijk rigil kents en latijn, en hadden verschrikkelijke wonden toegebracht aan de verzetsstrijders, en als zo'n verzetsstrijder dan tot een nordicse priester kwam, tot het nordicse pastoraat, dan werd er in een nordicse taal gesproken, als medicijn. En dat ging dan zo : 'migtus hengtes milling uvus onto ento la gingo bao sio mengtus mocht al angus il banga boei igtes spicht moko la doso migt mentus minda alleng gi oshama irgos tu entos avarum ala ka ti rassa alsheng achtus migtobozo bozo aldoch mong dachus kung a king kong loch desto arevim tevas tuvum daprosti most vorkus aveng helmst deelt zech nakus aldach bong shokko akdilik akmutrik.' King kong is dan ook de naam van een nordicse metal band. In de reformatie kwamen de nordicse totems tot de aarde, zoals beer, wolf, gorilla, en allerlei prehistorische mensvormen, de oermens, de mens uit de stenen stijdperken, de hollenbewoners, die opstonden tegen het rigil kentse imperialisme van het katholieke rijk. De mens moest terug naar de natuur.

In de zogenaamde zondeval van de nordics, de val van de nordics, in dat proces, werd de aarde geschapen, waar ons geschrift 'Zeus speaks', oftewel Zeus spreekt, uit 2001, ook over gaat. Het is belangrijk dat de mens uit deze verdichtingen komt en weer terugkeert tot de hogere nordics in de nordicse prehistorie. De nordics vielen zo diep dat het kwam tot rigil kentse versmeltingen, zoals de reformatie ook nog vele valse katholieke elementen heeft. Rigil kent is typisch de lagere, vleselijke nordics. Het is dus een strijd tussen de hogere nordics, de natuur-nordics, en rigil kent. Met de reformatie begon alles ook weer snel dicht te roesten, vanwege de katholieke onderdrukkingen, zowel bovengronds als ondergronds. We moeten het dus van de geschiedenis hebben, en teruggaan naar de opening van het nordics portaal, wat al begon tijdens de losbarsting van de islam tegen het katholieke systeem, tegen het westerse, verletterlijkte christendom, maar de islam was zijn eigen probleem. Ook daar lopen verschrikkelijke rigil kentse lijnen van veelvraterij, en lijnen van de terroristische nordics. Verschrikkelijke gas-piraten zijn het, de makers van atoom oorlogen.

De islam werd gebouwd door de nordics, zowel goede als slechte nordics, onder het teken van wolf, beer en aap. Het was een totem gegeven aan de aarde, tegen het katholieke rijk, maar deze totem moest nog verdiept en uitgewerkt worden als een orakel, nog beter gericht worden, dus daarom moest de boheemse reformatie nog komen, en de duitse reformatie, en daarna nog de calvinistische reformatie, en deze was ook een probleem op zichzelf, want Calvijn maakte het zowel beter als slechter. Er waren dus twee krachten bezig. Daarom moeten we de geschiedenis in, en daarom moeten we terug naar de prehistorie van de nordics, de stenen tijdperken van de nordics.

De val van de nordics was iets groots in de gallactische geschiedenis. Er was een boom met verboden vruchten die werd bewaakt door een zwijn, het beeld van de vraatzucht, en de nordicse adam liet zich erdoor verleiden, door een valse vrouw ook, die aan hem onderdanig was, een valse Eva, als een beeld van rigil kent. 'Kom tot de boom van rigil kent, eet van haar vruchten.' En zo hoereerde de man met haar, met deze vraatzucht en machtslust. Zo werd de man van ascetisch tot hedonistisch. De man werd van sober en primitief tot bluffend en modern, tot een opgeblazen

varken of zwijn. Het werd een huwelijk tussen de gevallen nordicse man en de gevallen rigil kentse vrouw, de tronende hoer. Ze deed haarzelf onderdanig voor en verleidelijk, en toen hij toehapte kwam hij onder haar betovering, dus eigenlijk heerste zij toen over hem. Dit is hoe drugs werkt. Het brengt allerlei schade en de mens ziet dingen dan niet meer helder.

Je tegoed doen aan veel zwijnenvlees, maar je bent dan zelf eigenlijk ook een zwijn. Sterke drank bij het avondmaal. De nordicse man viel hard in dit gat. Maar hij waande zich in de hemel. 'Kijk, al die macht. Kijk naar mijn schone, onderdanige vrouw.' Rigil Kent had hem bij de ballen. Die heks ging nu over hem heersen, zonder dat hij het in de gaten had, want zij troonde immers. Zij kwam van de vleselijke nordics. Dit is het lagere nordics, van aggressieve schoonmaakmiddelen, van chemische corruptie, chemische zeeen. Dan heeft de mens een natuurgif nodig zoals in mijn droom, als de moeder kerk, de nordicse hogere moeder kerk van de natuur, menstrueert. En de man bleef het maar herhalen in mijn droom, dat er een brood werd binnengebracht en op tafel werd gelegd. Die man scheen overal te zijn. Het brood is het hemelse woord. Het is de bibelebonse pap.

Lesvragen bij hoofdstuk 37 :

1. Toon het verschil aan tussen de vleselijke mens en de geestelijke mens.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 38 van hus tot calvijn

Een amalgaam is een mengsel wat ook de gevaarlijke vormen bevat, maar dan gebonden, oftewel verminderd en aangepast, in het amalgaam. Zolang het niet gebonden is in het amalgaam heeft het

nog vrijspel en is het gevaarlijker. Zolang het niet gebonden is in het amalgaam blijft het dus een tikkende tijdbom. Spijbelaars willen echter gewoon doorslapen en lekker koekjes eten. Ze hebben de oproep tot het worstelen vergeten. Dat willen ze niet horen. Varkens slapen nadat ze hebben gevreten. De nordicse botpatronen worden van geslacht tot geslacht doorgegeven, ook de neuspatronen. Dit zijn zowel goede nordics als slechts nordics.

Ook Calvijn behoort tot dit amalgaam. Nederland is calvinistisch, of je dat nu wil of niet. Dat is in de geschiedenis zo gegroeid, en daar moet een weg doorheen gevonden worden. Er moet in de mijnen geboord worden, terug tot het nordics mysterie wat hieraan ten grondslag ligt, dieper in de mijnen. Wij zijn altijd mijnwerkers en parelduikers geweest. Amalgaam-verachters horen niet bij de gnosis. Toch is er ook genoeg verletterlijkt en vervleselijkt amalgaam, en ook dat moet een plaats vinden in het hogere amalgaam. Het moet gebonden worden. Dat is ook de opdracht in de psalmen, dat alles tot gebondenheid geleid moet worden, in meer hemelse termen en patronen, want anders kom je nooit van het lagere af, als je het allemaal maar rond laat vliegen. Dat begint in jezelf. Het is een strijd tegen je eigen vlees. Kruisig je vlees. Blijf niet achter in het mijnenwerk, want de gevolgen zullen niet te overzien zijn. Je hebt er alleen maar jezelf mee als je de kantjes er vanaf loopt en er met de pet naar gooit.

Ja, de verleidingen zijn zwaar. Het rigil kent zwijn bij de boom met verboden vruchten, vruchten van hebzucht en slaapzucht. ‘La me slapuh, ik wil niet ontwaken.’ Er was een nordics tijdperk waarin alles in zwijnen begon te veranderen, op de kermis van het plezier, op de kermis van ijdelheid, een groot spijbelfeest.

Het moet gebonden worden in het hemelse amalgaam. Daar hoort Calvijn bij, Hus, Dordt, Heidelberg, alles. Zoals psalm 2 laat zien accepteert en pikt het vlees dat niet :
‘Laat ons hun banden verbreken en laat ons hun juk van ons afwerpen’ (Calvijn). Maar dan lacht de Heere en spot met hen, maar mensen, dat is niet lichtvaardigheid, want de psalm laat zien dat God tot hen toornt. Er is een groot verschil tussen werelds lachen in lichtvaardigheid en het lachen des hemels in toorn en grimmigheid. En toch wijst God dan in zijn grote liefde op het zoonschap, op het worden van een kind, en dan laat hij hen wenen. Weent over uw zonden, verscheur uw klederen over uw hoogmoed en vrijheidszucht. De ware vrijheid is namelijk in de hemelse gebondenheid, anders zouden wij slechts losbandige bastaarden zijn, nageboortes. En dan wordt het wenende kind opgeroepen tot de oorlog tegen het vlees in de psalm. Ween maar. God bekommert zich niet om je gejammer, zeggen de spreuken, want hij is immers je vader, en wil niet dat je verslonden wordt door de zonde. Daarom heeft hij liever dat je weent van de stokslag dan dat je lachend en schuimend afdrijft in dronkenschap. Weent over de zonde. Dat is het enige wat mag wellen in je, dat je zoals zondag 1 het stelt noodzakelijkerwijs weet hoe groot de zonde en ellende is opdat je godvruchtig hierin kan leven, want dan pas kan het sterven.

De mens heeft reformatie nodig. Dat het een paar eeuwen terug verkeerd is gegaan nemt niet weg dat we moeten reformeren, en die nordicse lijnen lopen door nog steeds doorheen en leiden helemaal terug tot de psalmen, tot het nordicse stenen tijdperk waar alle basiswaarden van het leven zijn ingegraveerd. Of speel je liever met de drugs van het moderne tijdperk ? Wordt je overmatig startrek en weet je alles van moderne technologie, hoe alles werkt, maar je ziel en de geschiedenis heb je verloren, je diepe contact met de oernatuur ? Overmatig startrek zijn maakt dat je je oorspronkelijke natuur verliest, van het oer, van de oorspronkelijke nordicse paradijs waarden. Dan

gaat er een laagje chroom overheen. Het is zo bedrieglijk. Het heeft een plaats in het amalgaam naast andere dingen. Het moet gebonden blijven dus aan andere dingen, anders ben je dus slechts een vraatzuchtig startrek zwijn wat zich tegoed doet aan een overmaat van moderne technologie om zo het kruis van de geschiedenis uit te doven in plaats van uit te werken. Je kunt niet zomaar uitdoven. Dan bedrieg je jezelf, dan gaan je zenuwen eraan, je hemelse shamaanse contacten. Leer weer te voelen en niet alles blikkerig te maken. Teveel startrek werkt als een asfaltering over indiaans natuurbesef. 'Ja, maar we hebben de natuur. We gaan soms dagjes uit naar de natuur. We hebben dit in de natuur, en dat in de natuur.' Oh, ja, de aardse natuur ? Maar waar is je hogere natuur ? Waar is de oernatuur, de natuur van de geschiedenis die ze met al die moderne middelen hebben weggedrukt ? Er is nog maar weinig echte natuur over. Het gaat om de paradijselijke natuur van het hemelse amalgaam, en dat kan alleen in de mijnen gewonnen worden.

Ik ken de duizenden excusen van mensen om maar niet in de mijnen te hoeven werken. Ik kan ze wel dromen. Het is allemaal standaard. Standaard truukjes van de star trek zwijnen. Ze stellen het altijd weer beter voor dan het is. Zondag 1 hebben ze aan hun laars gelapt. Ze lopen rond om het vlees en de zonde te bagatelliseren, zodat ze kunnen doen wat hun vlees wil. Vlees, vlees, vlees, grote dikke stukken, lekker met je hart om dat vet heen en dan lekker verdichten, en persen maar, heerlijk hemels gevoel, en dan verstopt alles, als een climax van de dood. Mensen doen er alles voor, voor deze delicatesse. Het wordt duur verkocht als kaviaar. Het is wel het neusje van de zalm. Dan krijg je in je favoriete restaurant de dure specialiteit van de kok voorgeschoven, wat in de kranten en op tv allemaal heel groots werd aangeprezen, en dan eet je een of ander stuk van een dier wat nog steeds een groot taboe is, en dan voel je je een met die hoge adel, dan hoor je er ook bij, en heb je zo je ziel verkocht voor deze tragische onzin. Wat heb je dan ? Maar nee, dat wordt dan allemaal anders genoemd. Dan noem je de naam van het restaurant, en de naam van de krant waarin het was geadverteerd, of het tv programma, zoveel mensen. Zoveel mensen die allemaal om je heen staan. Ze bedoelen het zo goed, hebben er zo hard voor gewerkt. En ja, als je het woordje God niet meer wil noemen en niet meer wil horen, dan ga je het nog geloven ook, want dan hoef je nergens meer verantwoording aan af te leggen. Er stond een foutje in de bijbel, dus dat hoeft ook niet meer. Calvijn was ook niet zo'n beste, dus dat laten we dan ook maar liggen. Maar de mens vergeet dat de figuren die we nu om ons heen hebben de climax van de dood is, de climax van de zonde, het duivelse orgasme.

Maar nee, de mens zit in de auto. Dat is het gouden kalf van deze tijd. Lekker hevig toeteren, lekker de gaspedalen indrukken en dan maar alles wegracen. Weg al die lastige vraagstukken, al die lastige, complexe theologie en filosofie. Lekker makkelijk. Met de auto alle restauranten in het land afstruinen. Lekker kip eten. Kip, het meest veelzijdige stukje vlees, kip. Oh ja, en kaviaar, de specialiteit van de kok, en lekkere konijnenniertjes en reeenrug, want wij zijn hele speciale mensen, heel speciaal. En dan moeten we speciale dingen eten, een soort startrek slagerij. Dieren zijn allemaal import van andere planetenstelsels. Je eet dus dan gewoon aliens, buitenaardse wezens. Het zal de mens allemaal worst wezen. Ze noemen het dan allemaal anders, en drukken wat knopjes in en klaar. Lekker de misdaad afdekken met een woordenbrei en een brei aan moderne technologie, en lekker veel zingen. Zing al je schuld maar van je af, lekker alles wegzingen. Het vlees zingt en wil veel zingen. Het zingende vlees.

Kust de zoon, het zoonschap, opdat hij niet toorne en gij op den weg vergaat wanneer zijn toorn binnenkort zal ontbranden, (Calvijn) zegt vers 12 van psalm 2. Heb je de zoon niet, dan heb je de

vader ook niet, stelt Calvijn bij deze psalm. Als we niet in het zoonschap zijn, dan hebben we de hemelse wildernis moeder dus ook niet. Wat een verlies ! Wat een schande ! En dat is het beroep van de moderne mens tegenwoordig : een kindermoordenaar ! Repelsteeltje leeft onder ons !! Eerst stelen ze, dan groomen ze, dan slachten ze. Het moderne tijdperk is een kinder slagerij. Ook goedemorgen !!

Calvijn stelt dat dit vermetel niet ongestrafd zal blijven. Het ijdele vermaak heeft hen alleen maar een tijdelijke rust gebracht, maar de toorn zal komen. Hoe moeten we dit taalgebruik van Calvijn en de bijbel zien ? Het betekent dat het gebonden zal worden in het amalgaam. Het hemelse amalgaam zal bereid worden. Calvijn stelt dat als ze menen slechts halverwege te zijn, dan zal de gramschap van God hen aangrijpen. Wat betekent dat ? Ergens half op de weg brandt het af, als vuurwerk, en dan kan het niet meer verder. De koek is op. De kip is op. Op is op. Dan is er plaats voor iets anders, in het hemelse amalgaam. Het is de overgang en binding van de elementen. Het is het werk van een kunstenaar, van een sieradenmaker. Niet teveel van dit, niet teveel van dat. De gramschap is de restrictie, de overgang van de seizoenen. De gramschap is de ingetogenheid van alle dingen. Alles heeft een beperkte duur. De gramschap van God zegt : Tot hier en niet verder. Calvijn noemt het de hemelse strengheid. Hij noemt de ijzeren roede van de zoon, van het hemelse zoonschap. Hemels ijzer heeft zijn geboorte in het eeuwig ijs, het ragnarokse geheimenis van de nordics. Het buigt niet mee met het vlees, maar damt het vlees in, en bindt het vlees, in het amalgaam, opdat het gebonden blijft. Dat is wat het kruisigen van het vlees betekent. Maar de mens kruisigt liever profeten.

Star trek zwijnen hebben deze hemelse weelde van het kruis omgeruild voor een soort materialistische wiskunde waarin ze zich verstoppen. Los van alles, los van de aarde, lekker hoog in de lucht, in een ruimteschip, hebben ze alles in andere termen omgezet, geasfalteerd, overmatig, geschiedenis ingeknot, natuur ingeknot. Ze hebben hun eigen geschiedenis en natuur in bakjes, en als patronen op het behang. Mag niet te lang zijn. Het mag niet te ingewikkeld zijn. Het enige wat ingewikkeld mag zijn is hun vleselijke, oeverloze star trek geleuter, hun uitstapjes in het wondere heelal. Telefoontje dit, hoe die dingen allemaal heten tegenwoordig, weet ik veel, nokia 3B vierhonderduizend zestig, met die en die nieuwe mogelijkheden, lekker je brein grillen, auto zus en zo, en er is zoveel te doen, zoveel afleiding. Ze houden de mode bij, de nieuwste gadgets, allemaal up to date. Ja, als je dan dit wil kopen, moet je op dat knopje drukken, en die en die app ervoor hebben, en je ingeschreven hebben bij zus en zo, en code zus en zo intypen op dit en dat mobiel, want anders kom je er echt niet in. Ikke heb een zakje Nederlands gekoopt bij spijkerman Henkie.

Slof je dan achter die zombies aan ? Of is het : gij geheel anders ?

Och ziet u, sprak Calvijn. Ze hebben de zoon immers niet gekust, het zoonschap niet aanvaard, en zo zijn ze moederloos. Nog steeds is de ware hemelse moeder ergens bedolven onder die kerkenbrei die ze hebben aangericht. Daarvoor moeten we de kerkgeschiedenis in op zoek naar moeder. Wat hebben ze met haar gedaan ? Waar is ze ? Is ze misschien slachtoffer geworden van een moeder slagerij ? Zeg het maar.

‘Ja, maar Calvijn was ook aan de drugs.’

Ja, natuurlijk, die was aan hele andere drugs, maar de nordicse natuurlijnen liepen door hem heen, zoals ook door de metalbands van de tachtiger jaren, en dat wil ook niet zeggen dat die metalbands

er zulke zuivere levens op nahielden, dat die zo voorbeeldig waren, maar het nordicse paradijs kwam door, en het moest wel een channel hebben, en dat zegt dan niet noodzakelijk iets over het channel zelf. Een channel is een channel. Het gaat niet om de channel op zich, maar om datgene wat er doorkomt. Er is dus een hogere Calvijn en een lagere Calvijn, zoals er een hogere Metallica is en een lagere Metallica. Leer te onderscheiden, te ziften, te zuiveren, maar ren niet van het werk weg, want dan is alles verloren, en wordt je gepakt. Ja, je wordt gepakt.

Overmatige startrek heeft geen metal meer, maar is een zwijnendrugs, een vuil spel in moderne natuurasfaltering, het goud der dwazen. Het is zwijnengoud. Ben je ervoor gevallen ? Maak dan dat je daar wegkomt en keer weer terug tot soberheid, tot het hemelse amalgaam. Keer terug tot de mijnen, en gebruik je ijzeren roede. Keer terug tot het zoonschap tot de metalen moeder. Dat is een hemels metaal. Het draagt de woede tot de zonde nog in zich. Laat dat niet sterven, want dan is alles verloren. Een van de belangrijkste stukken in de heidelbergse catechismus is zondag 33, Vraag 89: ‘Wat is de afsterving van de oude mens? Antwoord: Het is een innig berouw dat wij God door onze zonden vertoornd hebben, en die hoe langer hoe meer haten en ontvluchten.’ Dit betekent dus terugkeren tot de groei van de toorn over de zonde en het vlees, anders kom je er niet doorheen. Het is een groeiend, opwellend iets, tegen de opwellingen van het vlees. Dat is wat het hemelse metaal is, wat uit het eeuwige ijs opkomt.

Ik zie die woede niet in de wereld. Het is er niet. Het is in de geschiedenis. Het is in de metal. Het is niet bij het gewone, ingedutte volk. Het is niet in het modernisme. Die hebben alles lopen omdraaien, die lopen de opwellingen van het vlees na en hebben berouw dat ze ooit in lang vervlogen tijden geestelijk hebben geleefd, en nu haten ze het geestelijke meer en meer en ontvluchten het. Dat is de duivelse zondag 33, de omgekeerde zondag 33, de zondag 33 van het vlees.

In psalm 41 wordt de dichter gekastijd en benadeeld door onrechtvaardige beschuldigingen van mensen, alsof hij al bestemd was, stelde Calvijn. De dichter klaagt over de wreedheid en valsheid van zijn vijanden. Toch weet hij ook dat het een roede in God’s hand is om hem weg te snijden van de zonde, hem te beschermen tegen het wereldse vlees, en dat wil hij ook bekennen. We houden dus ook van het kruis. We houden dus ook van de geschiedenis, vanwege haar zuiverende en behoudende werking. We zijn in een grote worsteling met de geschiedenis vanwege deze reden omtrend deze dingen. Wij mogen dus ook danken voor het kruis, stelt Calvijn, omdat het de overwinning geeft over onszelf. De hemel getuigt van een grootsere grootheid dan het vlees kan doen. Het vlees bedriegt, telkens weer. Het vlees : een grote toneelspeler in de kinder slagerij, en in de moeder slagerij.

Star trek zwijnen. Ik ken ze bij name. Vele gnostici worden in dit gat weggezogen. Altijd zijn ze bezig met asfalteren, grote bulldozers. Ze bouwen een heel ander koninkrijk. Er is geen ijzeren roede. Ze missen een bepaalde hemelse woede, een bepaald hemels gelach. Maar ze hebben genoeg vleselijke woede, wat ze op de heiligen afreageren. Ze drinken nog steeds het bloed van de martelaren en de profeten. Ze rijden nog steeds rond op hun hoeren. Katholiek zijn ze, in hart en nieren. Rigil Kentse siamezen met de wereld, ingebakken in de stad. Hevig geilen ze naar alles wat deze wereld te bieden heeft, als bronstige hengsten. Het zijn randgnostici. Ze zijn nooit tot de harde kern gegaan. Ze zijn alleen de gnosis binnengegaan om zogenaamd veilig te zijn tegen de christelijke inquisities.

Calvijn stelt dat het vlees bedwongen dient te worden door beproevingen, door hemelse strengheid. In het amalgaam zijn de krachten om het te bedwingen. Daarom moet er dus gekort worden in dingen, anders is er niet de ruimte voor de andere dingen die nodig zijn in het amalgaam. Het amalgaam moet goed kunnen werken. Heb je dat niet, dan val je ten prooi aan het wisselvallige geluk van de wereld, waar ook Calvijn tegen waarschuwde. Het gaat dus om de discipline van het amalgaam. De mens moet weer onderscheid maken tussen plaag en plaag, stelt Calvijn. Zo kan de verkeerde aangeboren gestrengheid van het vlees getemperd worden. De mens moet loskomen van het haast-oordeel, stelt Calvijn. Speedjudging is een trend in deze wereld. Zo bouwde de mens zijn wereld, nadat de mens de nordicse mijnen had verlaten, weg van de havens. Ze hadden hun boren weggegooid. Zo gingen ze luieren en rondhangen in de stad met hun drugs en hun snelle motoren, de patser uithangen. Vroeg verouderen zij. Drugs verouderd. Je ziet niet meer wat je eet en drinkt. Het is allang over datum. Maar de drugs stelt het voor als vers en glorieus.

In de Latijnse vertaling van de bijbel is Lucifer een beeld van Jezus als de morgenster die oprijst in het hart. Luther en Calvijn verwierpen het dat Lucifer een andere naam van de duivel was. De morgenster komt en gaat, en is niet bedoeld om te heersen, maar om ergens in te passen in het amalgaam met zijn eigen restricties. Lucifer daalde dus telkens af in de onderwereld als beeld van de shamanistische taak. Het kan dus een positieve of negatieve betekenis hebben. Eenzijdigheid kent geen tijd, kent de geschiedenis niet voldoende.

Lesvragen bij hoofdstuk 38 :

1. Toon het verband aan tussen psalm 2 en zondag 1.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 39 de nordicse theologie en de betekenis van lucifer hierin

Nordicse theologie is ingewikkeld. Je kan het vergelijken met de expertise van een metal band. Ik had vannacht een droom over het oude huis in Amsterdam, ons tweede huis, in Slotermeer. Het eerste huis was in Slotervaart. Het was van binnen wel veranderd, want we waren nu aan de andere kant van het trappenhuis, en er was een langere gang tussen de trappen in, waar woningen waren. Er was een man bij de buren die iets moest regelen, maar die kwam toen ook bij ons, en toen was er ineens een hemelse metalband bij ons in huis. De leden van de metalband leken op mensen waarmee ik gewerkt heb in het verleden toen ik op werkvakanties ging in Amsterdam en daar nog niet woonde. In de droom was ik toen zelf ook in die metalband. Het was een hemelse Metallica. In

de nordics wordt het ook wel de band King Kong genoemd. Beide huizen waren ook kantoren geweest voor het werk. We verspreidden altijd folders, artikels en boekjes in die tijd. We werkten voor het verzet. Typisch genoeg was de straat van het tweede huis ook genoemd naar een verzetsstrijder in de tweede wereldoorlog die ook pamfletten verspreidde en bij een illegale krant van het verzet werkte. Hij riep ook op tot de februaristaking van 1941, de eerste grote verzetsactie tegen de bezetting. Maar de arme jongen wordt ergens op het verzetstraject gearresteerd en werd toen hij probeerde te vluchten neergeschoten. En guess what ? De geschiedenis herhaalt zich.

Nordicse theologie is dus ingewikkeld. De morgenster komt op, maar wordt verdreven door het licht, en komt dan op als avondster, maar wordt dan verdreven door de nacht. In het latijns wordt dit proces de lucifer en de noctifer genoemd, morgenster en avondster. Lucifer was de zoon van Aurora in de Romeinse theologie, de godin van de dageraad. Lucifer mag dus niet heersen, maar moet zich onderwerpen aan de Moeder, om zo gematigd te zijn, niet overmatig stralen, maar meer illumineren, verhelderen. Lucifer moest telkens weer de onderwereld in, afdalen, als een shamanistische taak dus. Daarom komt het begrip Lucifer ook vaak terug in metal muziek. Lucifer was een god van de Romeinen, die overigens Jove als oppergod hadden, en Jove is de Hebreeuwse uitspraak van Job, Ijove, die ook niet zomaar overmatig mocht stralen in voorspoed, maar ook moest afdalen in de onderwereld om beproefd te worden en een diepere les moest leren. Lucifer duidt dus op het zoonschap, en in de Latijnse vertaling van de bijbel is Lucifer de morgenster die opkomt in het hart in 2 Petrus 1 :

19 En wij hebben een vaster profetisch woord, en gij doet wel, die daarop acht neemt, hetwelk als een licht schijnt in een donkere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster (lucifer) opga in uwe harten. (Calvijn)

De val van Lucifer kan ook vergeleken worden met de val van Adam en Eva, en komt uit oudere Kanaanitische mythologie waarin Attar, de Kanaanitische lucifer, de god van de oorlog, de oppergod Baal van zijn troon probeerde te stoten. Attar was ook een god van storm en regen, een god van vruchtbaarheid. Hij kon de oppergod niet van de troon stoten en ging dus de onderwereld in om daar te heersen. Het laat ook de grenzen van het leven zien en het ruimte maken voor andere dingen. Lucifer is het afdalende principe, helderheid brengen in de duisternis, het zoeken naar het verloren schaap en niet groots heersen over de kudde. Het komt dus uit de Attar mythologie van Kanaan die de morgenster uitbeeldde. Het is een beeld van gematigdheid, soberheid, het minderen, waardoor je altijd weer teruggaat tot de geschiedenis, wat ook telkens het pad van de metal bands is, die altijd weer de geschiedenis laten zien, en daar dichterlijk mee omgaan. Niet zomaar met geweld naar de macht grijpen, maar er dichterlijk mee omgaan. Uiteindelijk valt dit terug te leiden tot de veel oudere nordicse theologie. Lucifer is dus meer de verdelende krachten gebonden in het hemelse amalgaam, om zo te bewaren tegen overmaat en extremisme. Dat is wat het hemelse metaal dus doet. Ergens treedt het principe van vermenging op, dus het amalgaam is niet zomaar een monogaam. Dat is onmogelijk ook. Altijd weer roepen de polen en extremen hun tegengestelden op, en zo vindt er een vermenging plaats. Dit is het overgaan van de elementen, het zwavelgehalte wat tot ontsteking leidt.

Lucifer is een beeld van de natuurgrenzen van het zoonschap, en de hemelse samensmeltingen. De Nordicse religie redeneert dus dialectisch, en niet zomaar zwart-wit. Metaforen en archetypes kunnen dubbele betekenissen hebben. De oudere culturen waren niet eenzijdig. Eenzijdigheid is

typisch de moderne, verletterlijkte, extremistische vormen en zij radicaliseren het. Dat is een grote terreur waartegen het verzet strijdt. De Nordicse theologie redeneert ook veel vanuit Ishmael die het huis van Izaak aanviel en zo verworpen werd, zoals in de Bilha II, 4:12 :

‘Hij werd geboren in de nacht, en hij werd genomen tot de troon van Amalek. En hij moest Izaak onderwerpen.’

De nordics zijn het oerbeeld van Amalek, en Amalek is een bijmoeder en schoonmoeder van Ishmael. In die zin is Ishmael dus een veel ouder beeld van Lucifer, een nordics beeld. De islam is dus niet het enige beeld van Ishmael, maar het leidt terug tot de veel oudere nordicse theologie hierover. Dit is de theologie van Amalek, die uitvoerig in de Bilha wordt beschreven. Deze theologie is op zijn zachtst gezegd ingewikkeld, maar noodzakelijk, zoals de Bilha II, 2:3 zegt :

‘En wanneer de nacht komt hebt gij Amalek nodig,
om de kusten van nieuwe morgens te bereiken,
Ja, gij hebt Haar nodig om door wateren te gaan’

Er is het element aarde, geest, goden, maar het element water is er voor de vermenging, zoals de Kanaanitische god Attar een watergod was. Dat heeft ook weer met het waterlichten mysterie te maken in de poezie van de tweede bijbel. Het is dus van belang om hierdoor tot het nordicse amalgaam te komen.

Dus 2 Petrus 1 :

19 En wij hebben een vaster profetisch woord, en gij doet wel, die daarop acht neemt, hetwelk als een licht schijnt in een donkere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster (lucifer) opga in uwe harten. (Calvijn)

En daarna staat er in vers 20 : ‘Dan, dit zult gij vooreerst weten, dat geen profetie der schrift geschiedt van eigen uitlegging.’ (Calvijn)

Dit houdt dus in als we door profetie hebben volhard in het hemelse woord, dan komt uiteindelijk de morgenster, de Lucifer, Attar, Ishmael dus, en die zal leiden tot uitlegging, tot verheldering, tot Amalek, wat een beeld is van volledigheid. In dit proces is de verbrokenheid, de vernedering en de onderwerping, de overgave ook, oftewel het Suri principe, werkende, totdat het tijdperk van Amalek aanbreekt, het nordicse tijdperk. Niemand kan dit zomaar begrijpen dan hij die hiervoor goed de geschriften van de tweede bijbel onderzoekt. Niets komt de mens zomaar aanwaaien. We spreken over een volledigheid van het hemelse amalgaam. We spreken over de komst van Amalek. Lucifer bereid dus hiertoe de weg. We spreken dan over het strijden, het lijden, het sterven en het opstaan van Jezus, niet om te heersen, maar om opgenomen te worden. Het is alleen voor de enkelen. We spreken dan over het Ismaelitische pad. De man moet minderen tot zoonschap, opdat de moeder zal leiden en behoeden. Dat is iets van een andere wereld.

Lesvragen bij hoofdstuk 39 :

1. Leg uit wat het Ismaelitische pad betekent.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 40 de nordicse stenen tijdperken

In de stenen tijdperken van de nordicse amazones, oftewel de amalekitische amazones, was er het belang van de renbokken jacht, om zo overmoed tegen te gaan, zodat de oermens tot verheldering kon komen, tot de morgenster, waarvan het renbokken bloed een beeld was. Dat waren geen dieren, maar verschijnselen van het vlees in renbokken vorm. Het was een demonologische jacht in hun filosofie, in hun mythologie en kosmologie.

De Bilha II, 2 :2-3 zegt :

2. Gij moet uw speer leren werpen,

Want de zwarte ijsbokken zullen komen,
En uw velden kaalvreten

3. En wanneer de nacht komt hebt gij Amalek nodig,
om de kusten van nieuwe morgens te bereiken,
Ja, gij hebt Haar nodig om door wateren te gaan

De bok had door zijn snelheid alles verhard, verletterlijkt, vervleselijkt, en door de bokkenjacht moest alles weer vergeestelijkt worden, geismaeliseerd, want Ismael was een beeld van de nordicse morgenster. In die vergeestelijking moet volhard worden en het moet volledig worden, zodat het zich hemels kan verstenen. Daarom spreken we ook van de steenbokken. Dat is uiteindelijk wat het ontvangen van de morgenster betekent. De Kanaanitische lucifer, Attar, werd ook voorgesteld als antiloop, of spiesbok. De morgenster is gewoon een zekere benaming voor het nordicse morgengesteente, en de ware morgen is een diepere nacht, een dieper kruis. De Vur waarschuwt dat de ochtend de dwazen in het dal misleidt. De ochtend is dus slechts een beeld wat verdiept moet worden. Wat is de ware ochtend ? De vur zegt dat de morgen opkomt vanuit de diepste nacht om de mens in de woestheid van de nachturen te omhullen. Het dringt door tot de nachtdagen en de nachtjaren. Het ontwaken tot het diepere kruis, dieper in de geschiedenis, is dus de ware morgen. We hebben het dan over de stenen tijdperken van de nordics, waar ook het morgengesteente te vinden is. Ook is de morgenster dus de avondster. Lucifer en Noctifer zijn hetzelfde. Het is de schemerzone, tussen slapen en waken in. Het is een dieper pasen. Het is een broodnacht, waar dag en nacht elkaar kruizen. Laat je dus niet zomaar misleiden door het begrip ‘morgen’. Het betekent het komen tot het kruis amalgaam, het volledige kruis.

Lesvragen bij hoofdstuk 40 :

1. Leg uit wat de morgen betekent.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 41 de christus van de reformatie

Luther zag Johannes Hus als een type van Christus voor de reformatie. Hij zei dat Hus met zijn bloed het evangelie van de reformatie had gekocht. Dit was een evangelie wat streed tegen het materialisme van de kerk, wat opriep tot soberheid en armenhulp, maar het was verre van volmaakt. De farao van de katholieke kerk (paus) wilde het volk niet laten gaan, en verdubbelde de lasten. Het evangelie van de reformatie was zowel beter als slechter dus. Sommige katholieke leringen werden juist veel erger gemaakt. Je kan strijden in de naam van Hus, maar dan moet je wel zijn voorbeeld volgen. Je kan shamanistisch werken met het Hus-medicijn of de Hus-totem. Dat is wel nodig, want kijk wat ze in het moderne, westerse evangelie van Christus (een titel, een symbool) hebben gemaakt, en ik noem maar even wat :

– de rijke stinkerd Jezus
– de stropdas Jezus
– de Jezus met de grote auto
– de suikeroom Jezus
– de sinterklaas Jezus
– de spierballen Jezus
– de six-pack Jezus, oftewel de kinderkanker Jezus (want dan kweek je dus gewoon kinderkanker, door het kind in je om zeep te helpen met al die nietszeggende, walgelijke protserij)

‘Prediker, hoe durft u dit allemaal zomaar te zeggen ? Hoe weet u dat allemaal ?’
Antwoord : Omdat ik als geestelijke misschien, heel misschien, in de hemel ben geweest en onuitsprekelijke dingen heb gezien ?

Daarom zei het eeuwig evangelie : ‘Nee, het gaat niet om zomaar Jezus. Ze zeggen allemaal Jezus te volgen, maar ze vliegen elkaar allemaal in de haren.’ Daarom wordt er in het eeuwig evangelie over Maser gesproken, de arme Jezus. We komen dan ook bij Johannes Hus uit.

Over profeten gesproken : Calvijn gaf aan in zijn commentaar op het boek Maleachi dat de profeten niet altijd praatgrage mensen zijn, en dat ze vaak gewoon niet te vinden zijn. Het mag niet overprofetisch zijn, want dan worden de mensen verwend, en raken ze eraan gewend dat ze altijd maar antwoord krijgen. Er zijn van die mensen die willen alles weten, dat God hen alles over iedereen verteld, maar de geestelijke dingen willen ze niet horen. Het hemelse onderwijs willen ze niet horen. Gebrek aan profetie en profeten was volgens Calvijn of een teken van de toorn van God, of een voorteken van de komst van Christus. Geschiedenis is mythisch. Niemand weet wat er echt gebeurd is, want het is allemaal van horen zeggen. Vroeger was er ook een roddelpers. Maar we kunnen in het Jezus verhaal Johannes Hus zien als de wedergekomen Christus, die overigens weer gekruisigd werd. Ontwaking, opstanding, wederkeer etc. is juist de ontwaking tot een dieper kruis, het gaan tot een diepere nacht. Waar ontwaak je toe ? Je moet ontwaken tot een hogere oorlog. In de naam van Hus strijden wij. Het vrederijk is dus ook niet letterlijk. Het gaat om de vrede tussen jou en God, tussen jou en de hemel. Vrede is in de oude talen een woord voor het shamanisme, dus het ingaan van de diepte, het gaan tot de onderwereld.

Het gaat niet om Hus, maar het is een beeld. In de naam van Hus strijden wij. Hus is een voorbeeld.

Lesvragen hoofdstuk 41 :

1. Leg uit wat de wederkomst inhoudt.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 42 van suri tot amalek

Calvijn is een Pleiadische piraat die indiaanse schatten heeft geroofd en die heeft omgesmolten. Hij is een piratenkapitein die dit alles heeft uitgestald. Het zit dus boordevol verborgen gnosis.

Wat zijn deze schatten ? Het zijn voortijdse nordicse schatten, oftewel de schatten van Amalek, de verstening, verharding, verstijving van alle dingen tot volledigheid. De man is een beeld van de dag, van het zoonschap tot de wildernis, en de vrouw is het beeld van de duisternis. Als de man bij de vrouw ingaat, dan is dat een beeld van dat de dag wordt ondergedompeld in de duisternis.

Vannacht had ik een droom over een zinnebeeldig offerfeest met offerdieren. Daarna zag ik een spel van het paradijs. Het was heel prachtig, met allerlei wuivende bomen in allerlei lagen, en allerlei stenen en platformen waarover de speler moest, en ook boxen waaruit allerlei dieren kwamen : vogels, apen, noem maar op. De speler moest er telkens overheen springen, van steen tot steen, van blok tot blok, ook over putten. Verderop in het spel was er een soort hemelse verlichting die de verstening, verstijving bewerkte, waar de speler tot een hemelse steen wordt. Eerst is er de verbrokenheid, oftewel Suri, in voortijdse termen, en daarna de hemelse verharding, de volledigheid, Amalek. Dit spoor loopt ook door de nordics. In principe is dit ook het achterliggende traject van het traject van Heidelberg tot Dordrecht. Heidelberg stelt dan Suri voor, en Dordrecht Amalek. Daar moet een wisselwerking tussen zijn zodat het niet corrupt wordt, want er mag geen valse, overmatige zachtheid ontstaan, en ook geen valse, overmatige hardheid.

In de Pleiaden zien we de afspiegeling en afbuiging van dit proces in het vlees, want de Pleiaden is de verstening van het vleselijke wat in Rigil Kent gebeurde. Het loopt allemaal uit op het vleselijke, onverschillige steen van de Pleiaden, als de oogst en vrucht van Rigil Kent, maar ook als de baarmoeder van Rigil Kent. Rigil Kent leeft door de subsidies van de Pleiaden. Het is een koude energie, geestelijk gezien, maar heeft haar eigen overmatige, vleselijke vuur. Alles wat het vlees heeft gezaaid wordt geoogst in de Pleiaden. De Pleiaden is het skelet met de zeis.

Dus van Suri, verbrokenheid, tot Amalek, volledigheid, de hemelse verharding tot hemels steen (wat dus veel verder gaat dan de volharding, Sukki), is dus het achterliggende proces van Heidelberg tot Dordrecht, en wat geemaneerd is, afgebogen is, vleselijk weerspiegeld is, in het pad van Rigil Kent tot de Pleiaden. Leer uw vijand kennen, dit mechanisme. De Pleiaden is de pomp. Door de vleselijke verstening is ook de matrix ontstaan, en die verstening wordt weer afgebroken door terug te gaan tot het pad van Heidelberg tot Dordrecht en het daarachterliggende pad tussen Suri en Amalek, terug tot de nordics. Dit is dus ook de oogst van Orion, dus het pad van Orion tot de Nordics, in Noord-Horologium.

Probeer dit mechanisme te begrijpen. Onze andere onderwijsboeken gaan volop over deze termen. Het is onderdeel van de regressief-gereformeerde theologie. Dat heeft dus ook een flink stuk alienologie en etymologie in zich.

Lesvragen hoofdstuk 42 :

1. Leg uit wat van Heidelberg tot Dordrecht betekent.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 43 van leviticus tot hooglied

Psalm 58 is eigenlijk waartoe het evangelie dient, namelijk het kruisigen van het vlees en de verheuging daarin, en dat is dan ook het bloed wat er moet vloeien waar de mens zich in dient te wassen. Zowel evangelie als sexualiteit, wat daar een zinnebeeld van is, wordt in de stad verkeerd voorgesteld, als iets onreins en onheiligs. We hebben gezien dat de man een beeld is van de dag, en de vrouw een beeld is van de duisternis, waar de man in dient te gaan, zodat de dag telkens weer ondergaat en sterft in de duisternis om nieuw leven voort te brengen, en zo zuivert de natuur zichzelf, zo houdt de natuur zichzelf in stand. ‘Adam, waar zijt gij ?’ We zagen ook in de bespreking van de catechismus dat wanneer de man zijn vlees in de vrouw brengt om dit te laten sterven, dat hij ten volle moet weten hoe groot de zonde en de ellende van het vlees is, wat dus de betekenis is van de opzwelling van het mannelijke orgaan, dus geen opzwelling van de man als geheel zoals in de stad met allerlei protserigheid want dan zou de man dus geheel vleselijk zijn (zondag 1). Ook hebben we gezien hoe de man moet groeien in zijn haat en walging, zijn afkeer, naar de zonde en het vlees toe. De man moet het meer en meer ontvluchten. (zondag 33)

Calvijn stelt dat psalm 58 gaat over dat de psalmist zijn oprechtheid staande moet houden tegenover de vijand. We kunnen stellen dat de man in deze hoedanigheid zijn vlees moet offeren aan de vrouw, zijn oprechtheid staande houdend. Een man moet daarom huiveren voordat hij tot een vrouw komt. Hebben we zo een beter beeld van wat ‘God en evangelie’ is ? We hebben het dan over een driehoeks-verhouding tussen liefde, kennis en leviticus, dus de gehele offerdienst. Pas dan, pas dan, kan de uittocht plaatsvinden, stelde broeder Klaas Schilder, pas dan is er de vrijmaking, en we kunnen stellen dat dit een intocht is in haar.

Calvijn stelt bij psalm 58 dat voordat de psalmist staande wist te houden in oprechtheid hij zich veel erover had beklaagd hoe de vijand hem had gekweld in wreedheid. Blijkbaar is dit nodig om tot vol besef te komen. Hij moet dan tot God komen om van dit vlees, zowel zijn eigen als dat van de vijand, verlost te worden. Er moet een oordeel over komen. Er moet een leviticus in zijn leven komen.

Als je naar de slager gaat dan kun je niet zeggen dat het zielig is voor de dieren en daarmee denken dat hij wel begrip zal hebben. Nee, dat is de realiteit niet. Eerst moet de mens de geestelijke principes ervan begrijpen, en pas daarna zal het letterlijke, vleselijke voorhangsel ervan scheuren.

In psalm 58 komt de psalmist onder ogen hoe groot het kwaad is, hoe groot het vlees, als een vervulling van zondag 1. De mens moet het weten, en ook weten hoe het moet sterven, hoe het geofferd moet worden. De mens moet dus ook het leviticus kennen. En daarin zondag 33 toepassen, wat een antwoord is op zondag 1 :

Vraag 89: Wat is de afsterving van de oude mens?
Antwoord: Het is een innig berouw dat wij God door onze zonden vertoornd hebben, en die hoe langer hoe meer haten en ontvluchten.

Deze zondagen horen dus bij elkaar. Calvijn stelt bij psalm 58 dat in dit proces de psalmist de vijand moest ondervragen. Nu, dat is ook een onderdeel van het exorcisme. Er moet dus een zeker contact zijn met de vijand. Als exorcist leef je heel dicht bij de vijand. Je moet ermee worstelen, met de vraagstukken van het leven, het uitdiepen. Je moet het onderste uit de kan halen, en niet voor een dubbeltje op de eerste rij willen zitten. Bovenal worstelt de exorcist hierin dus met zichzelf, met zijn eigen vlees. Daarom moet hij het leviticus kennen, en daarom moet hij de vrouw kennen. Zowel vijand als vrouw moet hij dus kennen, waar deze zondagen over gaan, en psalm 58. Calvijn stelde dat de psalmist in psalm 58 de vijand zelfs moest uitdagen. In de vrouw, de duisternis, is die arena. Maar bereid je goed voor, voordat je die arena binnengaat, die relatie met God aangaat, met de hemelse kerk. Laat je geen sigaren verkopen. Laat je niets zomaar aansmeren door massa media, want dan kom je bij een hele andere vrouw terecht, en haar paden leiden tot de dood, waar de Spreuken over spreken. Kom tot het hooglied. Wek de liefde niet op voordat het haar behaagt. Krijg een besef over wat de relatie is tussen leviticus en het hooglied. Er is geen hooglied zonder het ten diepste ervaren van leviticus.

Calvijn stelde dat de psalmist de vijand tegemoet kon treden door zijn goed geweten. Hij moest de vijand aanspreken, hen wijzen op hun lichtzinnige laster, hun onterechte onderdrukking van onschuldigen. Calvijn stelde zich voor dat de psalmist ook zou moeten hebben gezegd tegen de vijand : Schamen jullie je niet ? Calvijn stelde dat de psalmist in psalm 58 sprak tegen een

vergadering, de raadslieden van Saul die hem vervolgden. Calvijn stelde hierbij dat ze ongetwijfeld hun tirannie onder schoonschijnende benamingen verborgen hielden. Ook vandaag is dit het geval. Men heeft de zonde en het vlees andere namen gegeven, professioneel gemaakt, alsof het de samenleving dient, en het er gewoon bijhoort, en zo kunnen ze het ongestrafd doen. Calvijn stelt dat de psalmist klaagt over hun ongebondenheid, dat ze alles zomaar in het openbaar kunnen doen. Ze hoeven het niet ondergronds te doen in stilte of in het verborgene. Daarbij stelt Calvijn dat dit ging om hen die al van de moederschoot zo waren, en niet hen die het zich later hebben aangeleerd. Het zit dus heel diep. De psalmist moest naar de wortels toe, zoals ik vannacht ook een droom had dat de zool van mijn schoen was gescheurd.

Ze waren dus van jongs af aan vervuld met het kwaad, geboren samen met wreedheid. Calvijn stelt dat het geen gematigde boosheid was, maar buitensporige boosheid, waarmee de psalmist had te maken. Alle poorten van de hel waren tegen hem losgegooid, en dit zou zijn voor het algemene welzijn.

Ook in het hooglied is de man de dag en de vrouw de duisternis. ‘Donker van huid ben ik, als de tenten van Kedar.’ De man moet dus ook de duisternis van de vrouw leren kennen. Dat is een Hoseaanse opdracht. Ook met haar zal hij moeten worstelen. Het is een grote vrouw, met brede borsten en heupen, want zij moet immers het kind voeden en beschermen. Zij moet de man aankunnen. We zien in het gevecht tussen Jakob en God dat zowel God als de mens wint, en dat het vlees ten onder gaat in deze strijd. Het vlees is dan een beeld van alle valse Godsbeelden en valse mensenbeelden. Ook zijn dit dus allerlei valse beelden van de strijd zelf. Wat wordt er veel over gelogen. En wat hebben ze een gruwel gemaakt van leviticus en hooglied, van offerdienst en sexualiteit. In de stad wordt dit heel verkeerd belicht.

Calvijn wijst erop dat de vijand moord door zowel overmatige koudheid als overmatige hitte. Het is dus ook daadwerkelijk een strijd tegen de overmaat der dingen, wat in toom gebracht moet worden. Daartoe is psalm 58 een heenwijzer. Zij is dus a.h.w. ook een brug tussen leviticus en hooglied, een zeer schone psalm. Calvijn wijst erop dat de psalmist ten slotte stelt dat de vijand doof is, dat ze niet bezweerd kunnen worden. Hij stelt dat we hier niet te maken hebben met zomaar vijanden, maar met toverij. Het is zinsbegoocheling. Zo zien wij dit ook om ons heen. Alles wordt door de markt goedgepraat, door reclame. Reclame is vandaag de dag een synoniem van de waarheid. Als het groots is, door velen ondersteund, door velen aangeprezen, met veel tam tam, dan is het waarheid. Dat is het grote gevaar van democratie. Het is een politieke misleiding. Men heeft God aan de kant geschoven, en volgt nu de meerderheid in het kwaad.

Wilt gij overleven ? Keer dan terug tot leviticus en hooglied, tot haar brug. Daartoe kwam de schone psalm 58. Dat is een groot Israelitisch geheimenis, terugwijzend op de prehistorie. Hoe had de natuur het oorspronkelijk bedoeld, in al haar zinnebeeldige wijsheid en schoonheid ? Calvijn stelt dat gerechtigheid en oprechtheid vruchten zijn die niet geroofd kunnen worden van God’s kinderen door wereldse lieden die in de waan zijn dat het fortuin de aarde regeert.

Lesvragen hoofdstuk 43 :

1. Leg uit wat van Leviticus tot Hooglied betekent.
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 44 calvijn – dubbelspion van de reformatie – hoe het kruis te dragen

De reformatie moest tot regressie leiden, tot wederkeer, maar uiteindelijk leidde het tot conformatie en modernatie. Calvijn sprak : ‘Mens, vergeet toch niet het kruis. Men vergeet zo snel de kastijdingen die eigenlijk geheel ons leven ons moesten onderrichten.’ Calvijn stelde dat de psalmist daarom psalm 38 schreef. In het moderne tijdperk mag je het kruis niet gedenken. Je mag niet sober zijn en melancholiek. Dat wordt vandaag de dag als een ziekte bestempeld. Nee, de mens moet vrolijk zijn, wijn drinken, trouwen, en dat is het rolmodel vandaag de dag, zoals in de dagen van Noach : ‘Laten wij eten en drinken en vrolijk zijn, want morgen sterven wij.’ Maar Calvijn sprak : ‘Gedenk het kruis, gedenk je kastijdingen, want zij dienen je je hele leven te leiden en te onderwijzen.’ Calvijn stelde dat de psalmist zo ook werd herinnerd aan zijn roeping. Vandaag de dag heeft men allerlei andere beroepen gemaakt om van de daadwerkelijke hemelse roeping af te leiden. Je ziet het voor je ogen gebeuren. En deze joyride is op weg naar een grote carcrash. Met een gestolen auto de afgrond in. Men rookt hun leven op als een sigaretje. Dat is alles wat het waard is voor hen. Karikaturen genoeg om je heen.

Calvijn zei daarom dat het een nuttige oefening was de kastijdingen uit ons geheugen te herhalen, opdat wij ook net als de psalmist anderen zouden kunnen onderwijzen, maar wie hoort deze stem vandaag de dag ? Wie luistert er naar ? Dit waren belangrijke boodschappen tijdens de reformatie in de jaren 1500, maar we leven nu in de jaren 2000 en het is allemaal gruwelijk geasfalteerd. Grote bulldozers zijn hier aan de gang geweest, al het natuurschoon verdwenen. Nu moet je naar tegeltjes staren. Grote snelwegen zijn hier nu, en je moet kijken naar al die pijlsnelle autootjes die ze henzelf overmatig hebben gemaakt, en hun giftige rook inademen.

Daarom psalm 38 : de psalm van het gedenkoffer. Je mag ook bittere herinneringen hebben. Je hebt ze nodig voor je shamanisme, om anderen ook het medicijn aan te reiken. Besef dat er nog velen in deze putten zijn waar ook jij doorheen moest. Het hoeft niet allemaal weggewassen te worden met

giftige, chemische doekjes. Juist door de zorg en de koestering van het kruis kan het ook verzacht worden, en Calvijn stelde dat de psalmist daar ook om bad, niet om de kastijding weg te nemen. Je mag het kruis gedenken en er zorg toe dragen. Gedenk het kruis. Alleen zo kun je het verwerken. Gedenk je kastijdingen. Alleen zo kun je het beste eruit halen, de beste lessen, en dit ook anderen leren. Calvijn geeft dan ook de ware definitie van alle voorzichtigheid : 'de hand op te merken van hem die slaat.' Voorzichtigheid is dus een herdenking. Dat gaat niet buiten het kruis om, niet buiten de geschiedenis om.

Heb je ergens op het pad het kruis van je afgeworpen, en de gedachtenis aan het kruis, om zo een vrolijk, losbandig zieltje te worden ? Ga dan weer terug en pik het op. Draag je kruis en verloochen jezelf. Er moet heel veel van het 'zelf' afsterven opdat het kruis weer zijn rechtmatige plaats krijgt. Heb de kastijding lief, want het is om je leven te behouden. Gedenk de vroegere kastijdingen. Keer tot je eerste liefde weder. De ware hemelse kerk is dus een paaskerk. Het is een schip in woeste golven, en de gevaren zijn velen. Je kunt het je dan niet veroorloven om dan maar weg te wanen. En zij die dat doen noemen het hemelse woord een waan. De beste stuurlui staan aan wal, al die doktoren en andere beroepszondaren. Daar staan ze op de kades, veilig hoog en droog met hun witte jasjes en hun uniformen, om het lijden van de gekruisigden en de martelaren nog zuurder te maken, nog bitterder, en te verdubbelen, als de farao's van het modernisme en conformisme. Johannes Hus gaat nog elke dag de brandstapel op. Gedenk het. Wordt niet koud. Laat jezelf niet afdrijven. Zo snel vergeet de mens het kruis en de kastijdingen, en gaat dan weer op het oude pad verder. Het wordt gevaarlijk daar waar de tucht nutteloos wordt, waar de mens tuchteloos wordt. Daar waar het kruis geen zin meer heeft, daar vaagt het kruis weg. Dan ben je ver van moeder weggedwaald. Dan wordt je slechts geleid door de tijdelijke drugs van de wereld en het vlees, twee grote vijanden van je ziel. Weet dat uw vijand niet slaapt, en van elk gaatje dankbaar gebruik maakt.

Daarom ging de psalmist hier doorheen, stelt Calvijn, en dat was geen kleine beproeving, want hij was onderhevig aan een voortdurende zwakheid, als dienstknecht van de hemel. Calvijn stelt dat zij die hier niet mee rekenen vanwege kwade begeerten die hen verblinden geleid worden tot een krankzinnige dwaasheid.

Calvijn stelt dat in psalm 38 de psalmist in zo'n diepe put terecht was gekomen dat huilen niet eens meer genoeg was. Hij schreeuwde het zelfs uit, hij brulde, hij gilde, wat een teken is dat de psalmist zwaar gefolterd werd. Het is het totale dieptepunt van de psalmen. Maar door deze psalm legde de psalmist deze tranen in de schoot van God, stelt Calvijn. De mens wordt de hele dag door zijn hersenen aangeklaagd en gemanipuleerd. De psalmist ging hier ook doorheen, en was hierdoor doof en stom geworden. Calvijn stelt dat de psalmist zo door valse veroordelingen was omringd dat hij zelfs geen woord mocht uitbrengen tot zijn rechtvaardiging. Aan dit kruis van psalm 38 wordt je van alle menselijke waardigheid ontdaan, totdat je je slechts een stuk vee voelt.

In deze put mag de mens leren zijn hartstochten te bedwingen, stelt Calvijn. De psalmist was op een plaats gekomen waar hij zijn onschuld niet kon verdedigen. Hij was uitgesloten en verbannen van alle zelfverdediging, en hij kon alleen nog maar volharden in verdraagzaamheid, maar hier brak hij ergens, zodat er alleen maar plaats was voor geween en gebrul. Alle overleggingen ontbraken, stelt Calvijn.

De psalmist kon niet meer normaal lopen, maar hinkte, net zoals Jeremia hinkte en door zijn vijanden werd beloerd op zijn hinken, stelt Calvijn dan. Duidelijk was de psalmist kreupel of deels verlamd geraakt, net zoals Jakob op Pniel. En de vijand maakte van deze zwakheid dankbaar gebruik. Het is dan een wond geslagen in een wond, waar het eeuwig evangelie ook over spreekt. Heb je een wond, dan volgen er snel meer, want de vijand zal ijverig gebruik maken van die zwakke plek, en de vijand weet dan van geen ophouden. Dan wordt er al snel een kettingreactie in werking gezet. Calvijn wees er overigens wel op dat dit beeldspraak was. De mens kan zich op vele manieren als een verminkte en een verzwakte voelen.

Dit zijn woorden van de reformatie. Daar waar het werd losgelaten ontstond de conformatie. De mens kent deze geschriften van de reformatie niet, en wil ze ook niet kennen. Dat er grove fouten in de reformatie zijn geweest en dat het zaakje gewoon overging van de katholieke farao tot de protestantse farao is geen excuus om er geen lering uit te hoeven trekken. Calvijn werd zowel machtig door de duivel als machtig door God gebruikt. Calvijn was een dubbelspion. Hij werkte voor twee koninkrijken. Beide koninkrijken konden hem goed gebruiken vanwege zijn grote talenten en onmiskenbare begaafdheden.

Calvijn wees erop dat de psalmist in psalm 38 door zijn voorbeeld een regel had gesteld dat het beter was alle haat van de wereld te verdragen, dan voor het minste af te wijken van de hemelse plicht. Dit zien wij ook terug in het leven en het verhaal van Jezus, die leerde eerder de andere wang toe te keren, en deze opstelling zou vanzelf tot een hemelse gesel worden. Laat het kruis het maar doen. Het kruis heeft al het zaad in zich. Calvijn benadrukt ook dat het verdragen en dragen van het kruis kan geschieden dus niet alleen door het gedenken van het eerdere kruis, maar ook het belijden van het kruis tot God, zoals de psalmist deed in psalm 38. Zo hebben wij ook een beter plaatje van hoe tot het kruis te komen en in haar binnen te gaan. Zo komen wij dus tot de hemelse baarmoeder.

Oh, wat een heerlijke diepte bevindt zich in het kruis, ongekend door de mens, onuitsprekelijk door hen die het hebben ervaren.

Lesvragen hoofdstuk 44 :

1. Waar moet reformatie toe leiden ?
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 45 calvijn en de engel van de reformatie

Calvijn stelde dat de mens onder invloed van hoogmoed zich loskoppelde van de hemel om zo door valse inbeelding een eigen kracht op te wekken. We kunnen stellen dat dit een drugsmatig parasitair schijnleven is wat dan wordt opgewekt. Dat is ook wat we om ons heen zien. Het is een tijdelijke illusie. Stolen car heading for the car crash. In deze verblinding, stelt Calvijn in zijn commentaar op psalm 29, steken de aanzienlijken hun horens op tegen de hemel, de natuurlijke betekenis verdraaiende en verduisterende met nietsbetekenende toelichtingen. Zo mist het zijn doel, zo glijdt het er langsheen. Dat is ook wat deze pleiadische realiteit is. Men heeft gezaaid op de akkers van een vleselijk rigil kent, en men oogst de versteende pleiadische realiteit. Men zaait op de akkers van het vlees dus, en oogst de dood, de schijnrealiteit, en die is tijdelijk, als een sluier over de ogen. Het is een slijmrealiteit waarin het vlees beloond wordt en veren in de kont wordt gestoken. Daarom wees de psalmist terug op de werken van de natuur in psalm 29.

Calvijn stelt dan dat als de psalmist het heeft over de heerlijkheid van het heiligdom in vers 2 dan gaat dat niet zomaar over de hemel, maar over de tent van het getuigenis, versierd met de tekenen van God’s roem. De mens moet niet alleen zijn hart offeren aan de hemel, maar ook zijn mond, zijn tong, zijn belijdenis. Waar het hart vol van is stroomt immers de mond over, en dit is allereerst tot de hemel, een getuigenis en belijdenis tot de hemel. Nu zou dit allemaal geen zin hebben als wij onze oren en ogen niet hebben geofferd aan de hemel, anders worden die nog steeds afgeleid, en spreken die nog steeds vleselijk, hun doel missende. Heeft u het niet opgemerkt, al het ijdele geklets van hen die hun oren en ogen niet aan de hemel hebben geofferd ? Zij bevredigen hun oren en ogen met de dingen der wereld, met de massa media, als consumenten van het vlees. Daar stroomt ook hun mond van over. Je kunt zien waar hun hart vol van is aan datgene waar ze het telkens over hebben.

Allereerst moet je leren kijken en leren luisteren. Eerst moet het oor spreken, anders stroomt er slechts vuiligheid uit de mond. En het oor spreekt van wat hij gehoord heeft, als een getuigenis van de hemel. Laat dat onze ware belijdenis zijn. Laten wij niet tot lippendienst komen, maar allereerst tot orendienst, en dan niet de orendienst tot de wereld, maar tot de voeten der hemel, oftewel het

herdenken van het kruis van de geschiedenis en daar lering uit trekken. Gedenkt het kruis. Laat dat je belijdenis zijn.

Deze stem is vruchtbaar, zien we in psalm 29, het doet de hinden jongen werpen. Terwijl de stem van de wereld de stem van de dood is. Die stem draait alles om, leidt de mens tot nutteloosheid. Waar is het de mens allemaal om te doen ? Al die grootspraak. Deze stem is onvruchtbaar. Deze stem wekt schijnvruchtbaarheid op, en schijnveiligheid. Deze stem is de waanzin zelf. Dolle mannen met bijlen. Calvijn stelt dat het een snode ondankbaarheid is de stem van de hemelse natuur niet op te merken. Deze stem wordt in de ware kerk bezongen, de kerk van het hart. Vergeet dan alle uiterlijkheden maar.

Er was een valse kerk op de aarde gekomen, een vleselijke kerk, en dit was zeker niet zwart-wit, maar dat was de westerse katholieke kerk, die ook veel goede dingen had. Met de reformatie kwam de engel Anema tot de aarde, die door Calvijn sprak, en de ware hemelse kerk bracht, maar aan Calvijn ontbrak zoveel. Het was allemaal nog niet uitgewerkt, en er spraken ook duivelen door Calvijn. De engel Anema moest de mens verlossen van het zijn van een zaaier op de akker van het vlees, van het pad van Rigil Kent tot de Pleiaden waarop de mens versteende tot een gruwel. Deze engel bracht een arrestatie bevel uit, en een ontslag. De mens moest ontslagen worden van dienst tot de vleselijkheden van de katholieke kerk waarin de mens verstrikt was geraakt. We mogen de hemel danken voor het zenden van deze engel. Zo mogen wij parelduiken in de reformatie, en ons niet als blinde, bijgelovige zotten ons er zomaar aan overgeven, want ook de reformatie werd al snel overgeorganiseerd, en was dit al in zijn wortels. Er waren twee stromen in de reformatie : een stroom van leven en een stroom van dood. Het komt aan op zuivere onderscheiding.

Calvijn stelde dat er in de gehele wereld, behalve bij de Joden, geen licht van ware vroomheid is geweest, want al wat zij spraken over godsdienst was niet alleen zonder leven, maar grenste aan het dwaze. Daarom moest de stem van de hemel het woud ontbloten, in vers 9. Aan het einde van de psalm bespreekt Calvijn de hemel als zijnde ondersteunend, koesterend en bevestigend, en doet kennen al wat dienstig is om het leven van de gelovigen te beschermen. Voordat wij oordelen : hebben wij wel daadwerkelijk liefgehad, hebben wij gekoesterd, of hebben wij dat allemaal overgeslagen en doen we daar allemaal niet de moeite voor ? Hebben wij er alles aan gedaan om hen die wij oordelen te ondersteunen ? Koestering leert kennen. Kennen wij hun draagkracht of zijn wij zo hardvochtig dat wij meer van hen vragen dan zij konden dragen ? Laat het oordeel bij jezelf beginnen, en besef dat elk daadwerkelijk oordeel voorkomt vanuit volkomen hemelse koestering en liefde. Zoals een lied uit de tachtiger jaren stelde dat de taal van de liefde koeler is dan een ijsje, en warmer is dan de zon. Ben je in deze balans of ben je doorgeslagen naar een eenzijdige, extreme kant van het verhaal, met je oren gesloten, en je mond aan de drugs. Ook het snelle oordelen is een drugs waarbij je op zoek bent naar een zondebok om je eigen plichten op af te schuiven. Dat is toch veelal wat het westerse conformistische christendom is, een bijgelovige zondebok cultus, een gevaarlijke drugs die de ziel bederft. Dat is nog steeds de drugs van de katholieke veelvraterij. Hiertoe was de engel Anema gekomen om dit de kop in te drukken, maar wat hebben wij met deze engel gedaan ? Deze engel slaapt onder de Nederlandse rivieren in zware coma. Laten wij door onze gedachtenis aan dit kruis deze engel weer tot leven wekken.

Lesvragen hoofdstuk 45 :

1. Uit welke twee stromen bestaat de reformatie ?
2. Geef een korte samenvatting van het hoofdstuk.

hoofdstuk 46 Rachel – de waterlelie van de reformatie – haar betekenis en waarom Jakob haar liefhad

En hij zeide tot hen : Is het vrede met hem ? En zij zeiden : ja, en zie, Rachel, zijn dochter komt daar aan met de schapen.
Genesis 29:6, vert. Calvijn

Bij psalm 60 verteld Calvijn dat de psalmist de troon had beklommen en had overwonnen, maar de aandacht niet op zichzelf richtte, maar op de hemel. Het is namelijk altijd een groot gevaar als wij een overwinning behalen dat we dan met onszelf gaan lopen pronken en in hoogmoed vallen. Er

moet daarom zelfverloochening zijn om tot de hogere principes van de hemel te komen, en daar de mens op te richten en niet op zichzelf. Het zelf is slechts een onderdeel van een groter geheel. De psalmist wilde zo het achtergebleven deel van het volk redden, stelde Calvijn, en het volk verenigen wat toen nog in scheuring lag. De psalmist leidde het volk toen naar de orakelen en openbaringen van de hemel, stelde Calvijn, opdat ze onder hemelse leiding zouden komen. Het volk moest zo de stem van de hemel leren verstaan. Dat ging dus niet zomaar om het zelf of om een god, maar om de wetenschap van de ethiek. We hebben gezien dat de ethiek gefundeerd is in het gedenken en belijden van het kruis. Ethiek en geschiedenis gaan dus hand in hand, vullen elkaar aan, recyclen elkaar. Ethiek zonder geschiedenis is dood. Zowel het zelf als de zelfgemaakte goden moeten hieraan afsterven. Je wordt niet ineens tien keer heiliger door het woord ‘God’ te noemen. Noem het alleen als het genoemd moet worden. Het vindt plaats in een zekere context, een zekere wetenschap. Het is een natuurverschijnsel. Zomaar te pas en te onpas het woord ‘God’ noemen is een vorm van ijdel gebruik, een zonde tegen het derde gebod, en dat is het ware vloeken. Voortdurend vloeken zij dus, omdat zij van het woordje God een afgod hebben gemaakt, en het is een verslaving geworden. Calvijn wijst erop dat sommigen deze psalm een levitische psalm noemen. We moeten huiveren voordat we het woordje God durven uit te spreken, opdat we niet lichtzinnig in het zondigen tegen het derde gebod vallen. We moeten ook huiveren voordat we het woordje Jezus uitspreken. Toen mijn oma het eens had over ‘Jezus Christus’ zei mijn opa huiverend : ‘Mens, hoe durf je dat te zeggen.’ Mijn opa zat in een veel zwaardere kerk dan mijn oma. In de conformatie wordt er veel gemakkelijker en lichtzinniger met het woordje God omgegaan. Het behoort gewoon tot een zeker familie wapen of clan wapen, maar het heeft weinig inhoud, en is vaak een overtreding van het derde gebod.

Vers 5 : ‘Gij hebt hard gehandeld met uw volk’ (vert. Calvijn) Het leven is ‘diafriel’, oftewel fragiel en eenzijdig, maar daardoor plaatsmakend voor de grotere verbanden. Het leven is ‘kargomatisch’, oftewel een vracht tussen het ene en het andere punt. De mens mag zo opgaan tot de histometrie of geschiedometrie, om de patronen in de geschiedenis te ontdekken. Metrie op de geschiedenis toepassen als een werkterrein, als een timmerman, carpentrie. De spijkers moeten door het vlees, en dan moet het een deel worden van het bouwwerk, waarin het vlees verder ingepast kan worden en kan vergaan. Dat is wat de recyclocratie is. Alles moet verwerkt worden. De Pleiaden, de oogst van rigil kent, de vleselijke verstening, is een snel-ontlader, die alles maar snel snel van zich afwerpt om vrolijk te zijn, de dronken zot van het universum. Terwijl de machines van de recyclocratie shamanistisch door alles heen trekken. Waar wil je onderdeel van zijn ? Van de Pleiadische watervogel jagers ? Het water staat voor de lagen van de geschiedenis, en de watervogel staat voor de vergeestelijking van de geschiedenis, de verhemeling, maar de Pleiaden hebben zich versteent in modernisme en conformisme, ook comfortisme, drang naar aards gemak en aardse luxe. Dan moeten de hemelse watervogels met hun allegorieen het ontgelden, door dit Pleiadische opportunisme, de oogsters op de akkers van het vlees. Het zijn maaiers.

Gij geheel anders, het is beter om te hongeren in de geschiedenis dan om te graaien in het modernistische, luxe tijdperk. Het hongeren in de geschiedenis heeft zijn eigen hoogtepunt, of dieptepunt, als een diepte-orgasme, zoals besproken in ons onderwijsboek ‘De Recyclocratie’. Dit bespreekt ook het werk van Dante, die lagen aanbracht in hemel, vagevuur en hel, en daar dus metrisch en dichterlijk mee omging :

‘Het Voorgeborchte is de eerste hellekring, de limbus, de voorhof, waar ook eens hen van het OT zich bevonden, maar deze zielen werden later opgenomen. Door het christendom, of kruizendom. Zonder hoop te leven in verlangen gaat over de verlangens van het vlees die nooit bevredigd mogen worden maar die moeten sterven. In het hoogtepunt van de honger, of dieptepunt, is de opname. Het vlees moest dus naar de limbus van honger, opdat het zou sterven, opdat de mens zo uiteindelijk tot het kruis zou komen, tot opname. Het is als het winnen van Rachel door Jakob na jarenlang zwoegen.’ (De Recyclocratie, p. 36)

Dit zijn de machines van de wilde jongens, hun voertuigen, hun beesten die ze getemd en gecorrigeerd hebben, waarop ze rijden. Het zijn geschiedenisverwerkers, machines van de recyclocratie, waardoor ze de metrie toepassen op de geschiedenis. Ze meten alles door, semiotisch, om op zoek te gaan naar verborgen tekens. Zij zijn preteristen. De machines van de wilde jongens zijn de rijdende forten van de volgelingen van Johannes Hus, de Hussieten, tijdens de Hussitische oorlogen, die uiteindelijk leidden tot een wapenstilstand tussen de hussitische kerk en de katholieke kerk, tot een verbond, een compromis, waar uiteindelijk de daadwerkelijke reformatie uit voortkwam. We spreken dan over de jaren 1400 en 1500. Ben je op de grote recyclocratische voertuigen van de wilde, hussitische jongens, of sta je op de pleiadische maaimachines van het modernisme ?

Daar moet je wat voor doen. Jakob kreeg zijn Rachel niet zomaar. Daar moest hij eerst hard voor werken, en eerst werd hij bedrogen met Lea. Ik heb me altijd bovenmatig lopen ergeren aan de westerse uitleg van dit verhaal, de westerse vertaling. In de grondtekst wordt het veel dieper besproken. Het heeft meerdere betekenissen, meerzijdig. Lea is in het Aramees een beeld van het vleselijke, ze had een oog van het kwaad, oftewel een ‘evil eye’ van roddelpraat, die alles omdraaide. Rachel daarentegen had in de Israelitische taal een goed karakter, en daarom was Jacob tot haar aangetrokken, maar kreeg hij eerst haar slechte zuster. Is het ook niet zo in het dagelijks leven ? Je moet echt vechten voor het goede. Lea stond voor het vleselijke van Jakob zelf, wat bedriegende hemzelf ook bedroog. Ook was Lea conformistisch, liet zich vormen door de meningen van anderen. Rachel hield haar standaard hoog, die was niet om te kopen, die sloot geen compromissen. Daarom werd uiteindelijk ook Jakob onder haar onderwijzende hand gesteld, want Jakob was zelf ook een bedrieger geweest. Toch koos hij uiteindelijk voor het goede, waarvan Rachel een beeld was. Wat een geluk is het als we uiteindelijk na al het lange werken, al het veelvuldige bedrog, en al het zware lijden en hongeren ons ‘Rachel moment’ hebben. Het is iets om te koesteren, iets om naar uit te zien, iets waarvoor we kunnen zeggen : We geven niet op. Maar zijn we dat ‘Rachel moment’ waard ? Het is iets in onszelf. Wij moeten zelf als Rachel wezen en haar principes leren kennen. Jakob onderwierp zichzelf aan haar als aan een meesteres, als zijn onderwijzeres. Zo kon zijn leugenachtig Lea-vlees afsterven. Dit is alleen een oogst die we kunnen krijgen als we zijn meegegaan op de voertuigen van de recyclocratie, door de geschiedenis heen. Er moet eerst veel gezaaid worden op de akkers van de geschiedenis.

Rachel wordt in het Hebreeuws ook een goede, eerlijke, onderwijzende droom genoemd, terwijl Lea als een leugenachtige droom was. Toch moest Jakob ook met Lea leven. Hij had haar immers verdiend, wat een beeld is dat we het kruis niet mogen wegdoen, maar het beste eruit moeten halen. Uiteindelijk was Lea een beeld van het voorhangsel van Rachel. Lea was de echo van Rachel. Eerst moest Jakob hiermee klaarkomen.

Ook Rachel werd weer van hem afgenomen, want zij stierf bij de geboorte van Benjamin, zijn jongste zoon, die door Rachel zelf Benoni, of Bennie, werd genoemd, wat betekent ‘zoon van mijn smart’. Dat Rachel van Jakob was afgenomen was een beeld dat we ons nergens overmatig aan moeten hechten. Calvijn stelt bij psalm 85 dat alhoewel de hemel haar dienstknechten overvloedig voorziet van levensbehoeften, zij zich niet daaraan hechten, want de hemel mest de mens niet vet alsof de mens van deze wereld zou moeten genieten, maar het is juist de bedoeling van de hemel om de mens op te heffen. Rachel’s bloem verwelkte. Nu moest Jakob haar in de hemel vinden.

De hussitische oorlogen leidden tot een soort koude oorlog tussen de katholieken en de eerste gereformeerden waarin de reformatie wortel kon schieten en kon groeien en opbloeien. Jakob (Israel) had zijn Rachel gevonden, de bloem van de reformatie, na tijden lang zaaien in honger, kwelling en geween. De tijden waren duister geweest, maar nu was er een hemels licht doorgebroken, als de bliksem van een nieuw tijdperk. Het bloed van Johannes Hus dat gestroomd had was niet voor niets geweest. Eerst was de mens bedrogen met Lea, met katholiek materialisme, maar nu was er deze waterbloem, deze lelie, voortgekomen vanuit verwerkte geschiedenis. Maar ook deze lelie verwelkte weer. Zij moesten haar in de hemel zoeken, dieper in de geschiedenis. Niet voor niets heet psalm 60 daarom ook ‘de Lelie van het getuigenis,’ oftewel van de belijdenis.

Als je wilt weten wat de reformatie is en betekent, laat dan dit je gebed zijn, uit de Vur, het eerste boek :

‘Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid, de lelie, drijvende op de waterstroom, drijvende op de waterdroom’

Leer je Rachel kennen, zoals Jakob, maar leer haar in het hemelse kennen, niet in het vleselijke. Op haar blaadjes staan de hemelse woorden beschreven en verklaard. In de Drager van de Vur, de bijgeschriften of apokrieven van de Vur, staat in boek 3 :

‘Als een wonder in de rivier,
In de waterlelie gebeurt het,
Een trap tot de hemel,
En dan allemaal water,
In alle lagen,
Een trap tot het paradijs’

In boek 49 van de Vur staat :

‘De tranen van de stad leiden tot de dood,

Maar de tranen van de hei tot leven

Ik zag haar daar wandelen,

Met zoete tranen in een schaal,
Ze goot het over de lelies
Zij is de baarmoeder, tot wie alle lelies leiden,
In haar is wedergeboorte, wedergeboorte op de hei’

In de Israelitische talen betekent Rachel in de wortels de ontsluiering (gly) van de herderin (ra'a), want zij was ook een herderin, wat een beeld is van het shamanisme. De shamaan gedenkt altijd, dus is altijd ook verbonden aan de geschiedenis, als zijnde een geschiedenis onderwijzeres. Ook is het de ontsluiering (gly) van de droom (ra'a), de vrucht van de duisternis. Dit is ook wat het pinksteren voorstelt want de discipelen moesten ra, rw (aramees) ontvangen, en gly (profetie), oftewel het volgen van de stem van de goede herder.

hoofdstuk 47 de nieuwe calvinistische wereld

Ik had vannacht een droom dat Frankrijk en Italie samen een land waren. De familie woonde er in een groot gebouw, als een huizenstelsel met balkonnen, en die huizen liepen allemaal in elkaar over door gangen. Er werden hier mensen opgevangen, ook uit andere landen, maar het waren niet allemaal goede mensen. Sommige mensen probeerden wel, maar veelal konden ze ook niet met elkaar opschieten. Het was een heel mooi gebied en een heel mooi gebouw, heel groots, met hele hoge plafonden, maar doordat het tussen bepaalde mensen niet echt klikte werd het steeds meer een hel. Ik was in een grote slaapkamer met mijn ex-levenspartner die in die droom gewoon nog bij me was, maar die weer vreemd aan het doen was, wel warm, maar ook weer koud, en ik zonk weer helemaal weg in het verleden, als in een hel. Er liepen ook mensen door de grote slaapkamer heen naar het balkon wat weer overliep in een ander deel van het gebouw, en er vloog toen een wesp, en die vloog onder mijn dekens en stak in mijn voet. De droom begon toen weg te vagen en toen was ik ineens op een natuureiland, koeler dan een ijsje en warmer dan de zon. Ik ontwaakte in een hut, en hier was alles sober en melancholiek, maar diep, en ik was de wesp heel dankbaar. De wesp was door de hemel gezonden. Het was een volkomen, herstelde calvinistische wereld waarin het geheim en enigma van Calvijn ontsluierd was, van de reformatie. De conformatie was hier overwonnen.

Alles ging mis in mijn gezin en werk in het midden van de negentiger jaren. De mensen die we hielpen keerden zich tegen ons. De prijs was hen te hoog, of ze waren jaloers, en wilden anderen meesleuren in hun lijden. Je komt niet zomaar van demonen af, en als je daarmee spelletjes speelt, dan komen de demonen nog wel dieper. Ik ben toen vertrokken uit Amsterdam, heb hier en daar weer op de veluwe en omstreken gewoond, en heb toen voor anderhalf jaar in Lelystad gewoond, moeilijke tijd. Het geheim van de lelie van de reformatie. Voortkomende vanuit de zee, vanuit de geschiedenis. Daarom ligt het ook in de polder, de Zuiderzee onder haar. Mensen gaven zelf toe dat ze lauw waren geworden, en dan toch hebben ze het hoogste woord, alsof zij alles beter weten. Dat is een teken van zware demonie. In Lelystad werd ik gestoken door de wesp, en kwam toen in een bosdorpje terecht waar ik het werk kon voortzetten, als een ontwaking.

De wesp is een beeld van het afkicken van drugs. De wereld om ons heen is een drugskruis in vele laagjes. De mens gaat van drugs tot drugs. Ik was in mijn Lelystad jaren van 1998 tot begin 2000 in

de ban van een cyberpunk sf geschrift, een geschrift van dystopische fictie, maar ik kwam er maar niet doorheen, dus had ik er een luisterbandje van aangevraagd bij de blindenbibliotheek want ik had wel vaker leesproblemen, niet vanwege slechtziendheid. De buren hadden een dubbele cassetterecorder waarmee je van tape naar tape kon overzetten, maar zelfs met luisteren kwam ik er niet doorheen, maar het heette ‘Steen Leeft’, en ik bleef er maar van in de ban, en dat was dus een van de verhalen van dat boek uit de tachtiger jaren. Het was een verzameling. ‘Steen leeft, Steen leeft,’ ging het maar in mijn hoofd. Nu weet ik dat het om de ontwaking tot Amalek ging, van verbrokenheid, Suri, tot hemelse verstening, Amalek.

hoofdstuk 48 lokken, fokken en hokken

Een bijzonder ras van Pleiadische spinnen : de zogeheten rees-spinnen, of huisjesspinnen, ook wel schildspinnen genoemd, die een soort huisje op hun rug dragen, als een koek of een wafel, waarmee ze prooi aantrekken, en wat als hun reserve, opslag en munitie reservoir dient. Ze hebben over hun hele lichaam gifklieren, giforgaantjes, waarmee ze giftig sap kunnen spuiten en zware electrische en thermodynamische aanvallen kunnen plegen. Ik had er een droom over. De spinnen hadden een oranje geel huisje op hun rug, waar ze ook deels van konden loskoppelen. Ik zag zo’n spin en begon er op te slaan met de schoonmaak trekker. Toen vloog de spin een doos in in een tas, waarin kleren van mijn tweede broertje lagen, maar toen we er in keken konden we de spin niet meer vinden, maar wel een soort erotisch riempje. Wat betekent het ? We hebben hier te maken met de verboden boom uit het paradijs met verboden vruchten. Dat kan vraatzucht wezen of genotszucht, deze pleiadische huisjesspinnen zijn van al die markten thuis. Ook kinderen en volwassenen zijn hun prooi. Ze hadden een soort infra rode sensors en transmitters waardoor ze met de hersenen konden spelen. Deze spinnen zijn overal. Na het zaaien op rigil kent is er het oogsten op de pleiaden voor alle vleselijken, en de pleiaden is ook de grote baarmoeder van het vlees en de zonde. Duidelijk kunnen deze spinnen zich dus in lustobjecten veranderen, zinnestrelend zijn, en hen die zich aan de zonde en het vlees overgeven worden hier aan overgegeven. Voor een geestelijk mens zijn dit allemaal walgelijke dingen, voor een geestelijk mens die dus dichtbij moeder aarde, moeder wildernis leeft.

Deze spinnen zijn overal. Ze hangen door de hele lucht heen, en fokken en hokken overal. Hier pompen zij hun vleselijke, bedriegelijke, verlokkende energieen. Ze laten hun huisjes zwellen tot koek, cake, taart, erotisch plezier, maar het is lokaas. Natuurlijk mag en moet er erotiek zijn, maar laat dit nooit buiten de demonologie gebeuren, anders ben je prooi. Ze maken dus ook sexuele prooi

waardoor ze zich kunnen voortplanten, wat hen creatieve energie geeft, hersen-territoria, en zo nemen zij de hersenen van de onoplettende mens langzaam maar zeker over, en zo ook hun hart, hun hele lichaam en ziel, en dan vreten ze zo'n mens helemaal op, en doen ze zich tegoed aan de sappen van die mens, en voeden ze er hun kroost mee. Keer dus terug in jezelf. Sexualiteit is een oorlog. Het is niet iets onschuldigs. Keer in jezelf en wordt gevoelig voor deze energieen en laat je er zelf niet mee in. Kick er van af. Na de grote strijd tegen rigil kent (toronto etc.) is er de grote strijd tegen de pleiaden, de verstening en de oogst van het vlees. Dit boek zal hiertegen antistoffen geven, maar die moet je nu al zelf gaan aanmaken.

In het boek Cyberpunk SF uit de tachtiger jaren, een verzameling van dystopische verhalen, wordt het afkicken van drugs soms vergeleken met het afkicken van ex-relaties. Dat is dus ook een strijd met sexualiteit, want je moet loskomen van verkeerde sexuele bindingen, wat niet wil zeggen dat alle sexuele bindingen met ex-relaties per definitie verkeerd zijn, maar je moet wel ergens van afkicken, van een bepaalde stof die je altijd binnenkreeg. Het kan heel verlammend zijn. In dit geval gaat het over vleselijke demonen waar je lijf een sexuele relatie mee had, want dat is wat de drugs kan zijn, het kan heel intiem zijn geweest. Psychologisch kan het heel zwaar zijn, en ingewikkeld, en in het boek Cyberpunk SF wordt het ook wel omschreven als een soort achtervolgingswaan die je dan ontwikkeld, als een soort paranoia, en dat die op zich ook weer heel sexueel kan zijn. Het boek noemt het dan een onderstroom van sexuele opwinding die vervlochten is met de achtervolgingswaan, want je leeft in een wereld waarin je zintuigen voortdurend worden geprikkeld, waar je ontzettend op je hoede moet zijn, dus die waan is dan een soort alarm. Er zijn goede en slechte wanen. In de germaanse tijd waren de wanen de vruchtbaarheidsgoden. Later kreeg het een steeds negatievere klank. In de germaanse tijd waren het gewoon de nomadische elven, en het was ook verbonden aan wijsheid en het zien in de toekomst. De wanen waren sexueel ook veel vrijer dan de asen, alhoewel dat ook weer gevaren kon opleveren. Het is oorlog. Ook waren de wanen verbonden aan de zee, dus aan de tijd, de geschiedenis, die eigenlijk als hun orakel diende waardoor ze hun voorspellingen deden en hun inzichten verkregen, als hun kristallen bol.

Het boek Cyberpunk SF waarschuwt dan dat er aan de achtervolgingswaan van de puberale opwinding een schorpioenenangel zit, aan de staart, en dat het de zenuwuiteinden van de huid naar buiten laat richten. Eigenlijk zou het naar binnen moeten zijn. De mens moet zich terugtrekken in zijn binnenste.

Ik wilde het boek lezen toen ik in Lelystad woonde, maar ik had het gevoel dat ik er niet doorheen zou gaan komen als ik dat zou gaan doen, dus had ik de tape aangevraagd. 'Steen leeft,' was een van die verhalen, en het ging over een persoon die zijn verleden zag terugkomen in de nieuwe dingen die hij beleefde. Zijn naam was Steen. Het boek probeert de technologie van het leven te beschrijven. Als we denken aan de taal van de liefde die koeler is dan een ijsje en warmer dan de zon, dan komen we niet om het kruis heen. Er is geen weg langs het kruis, maar dwars doorheen. In het boek staat er dan dat er een auto-erotische terugkoppeling is aan de drugs, en die is tantaliserend. Zijn we in de grip van deze spinnen ?

Ik heb altijd geweten dat er iets niet klopte met de westerse sexualiteit. We worden bedrogen. Dit zijn huisjesspinnen. Het is lokaas om ons te laten bijten in de haak. Wham, vast. Het sexuele wonderland is een tikkende tijdbom. Zou men niet huiveren over sexualiteit dan, zoals we over God moeten huiveren, vanwege het feit dat er zoveel misbruik is, zoveel ijdel gebruik ervan ? Zouden

wij niet huiveren, ons weer terugtrekken binnenin ? Het is een gevaarlijke wereld waar de mens door massa reclame wordt geprogrammeerd, van jongs af aan, daarom met recht : een dystopie, geen utopie. Maar de dystopie trekt mij ook aan, want hierin leert de waakzame mens versoberen. Het kruis trekt mij aan, de taal van de liefde, de taal van het lijden. Er mag een hele andere sexuologie plaatsvinden, de hemelse. Dat is als het afkicken van een zware drug, want allereerst is sexualiteit iets symbolisch, en allereerst is het iets tussen jou en God, tussen jou en de kennis, de exegese. Dat gaat dwars door de geschiedenis heen terug naar de prehistorie, het loskomen van het conformistische, comfortistische modernisme. Het is het ontdooien van de pleiadische steen, en het afbrokkelen ervan, in de recyclocratie. En dan moeten we dit pad kennen, dit pad door de hel, als Dante. Het boek Cyberpunk SF gaat dan over het herzien van pijn, want pijn heeft veelal een negatieve klank gekregen. De mens wil het niet, en de mens rent er van weg, maar in het verhaal Vrijwerf is er dan een liedje over dat pijn fijn is, en dat het allemaal om pijn gaat, want al het andere heeft geen waarde en is zinloos. Dus het liedje zegt dan eigenlijk dat pijn het beste geschenk is, en dat is ook wat degene die het zingt wil, dat hem pijn wordt gegeven, en weer wordt dat aan sexualiteit gekoppeld, wordt het voorgesteld als een vrouw, en dat de mens tot haar moet gaan. Zij is dus het kruis. Als je sexualiteit van pijn gaat loskoppelen, dan wordt het een ego-trip namelijk. Ook als je sexualiteit van God gaat loskoppelen, van de gnosis, wordt het een ego-trip, zoals een prediker eens tegen mij zei dat hij even geen tijd voor God had als hij sex had met zijn vrouw. Dan dacht hij niet aan God. Ik vond dat vreemd en eng. Ik zat toen nog op de bijbelschool, en ik was bang voor sexualiteit, omdat ik wist dat als je het verkeerd zou gebruiken, dan zou je van God kunnen wegvallen, dus ik heb het altijd met God willen betrekken. Ik betaalde daar overigens een hele hoge prijs voor, want ook dat heeft mij weer tot zware angsten geleid, want ik was bang in het heiligdom een verkeerde stap te maken, dat ik alles om ver zou werpen per ongeluk, dus je zit dan tussen twee vuren in. Aan beide kanten is pure angst, en zo kan dan de hemelse gebondenheid doorbreken, de hemelse veiligheid, en de openbaring van de hemelse technologie. Zo'n hoge prijs moet je betalen. Het komt je niet aanwaaien, maar dan is het ook vast, beproefd, bewezen.

Ik was in de ban van het boek eind negentiger jaren, in Lelystad, maar kwam zelfs niet door het bandje heen. Ik moest dit heel langzaam tot mij nemen. Nu was er een verleidster gekomen, de pijn, het kruis, als een verleidelijke vrouw, maar niet zoals in de wereld, maar streng en gedisciplineerd, die je nooit teveel geeft. Dat is wat het kruis is. Zij opent werelden. Dat is de relatie waar we ons naar uit moeten strekken, en zij is verre van zomaar romantisch. Pas op voor de koeken van de pleiadische huisjesspinnen, want het is vergif, en dan ben je er bij. Het menselijk geslacht is allang door hen ingenomen. Denk aan het huisje van koek van de heks van Hans en Grietje. De mens zit er diep in. Nu moeten wij eruit. En de vrouw van het kruis in het boek wenkte de mens, om tot haar te komen, want pijn is helemaal niet wat ze zeggen dat het is. Pijn is fijn. Zo vindt er namelijk kruisbestuiving tussen de culturen plaats, stelt het boek. Daarin mogen we niet roekeloos zijn. We mogen pijn niet opwekken voor het haar behaagt, en ook niet overmatig. Teveel pijn kan namelijk ook weer een drugs zijn. Het gaat om het profetische pad. We moeten niet toekomstige pijn gaan aanhangen, maar de pijn van de geschiedenis, het gedenken van de pijn, om zo tot hogere inzichten te komen.

hoofdstuk 49 theopunk sf

Een intellectuele uitdaging : de grenzen van het leven, de kooi, de paradoxen, om warmte en medelijden op te wekken. De noodzaak van de pijn die ook weer extase in zich verborgen houdt. Het voortplantingsbevel, de achtervolgingswaan die ook een sexuele angst is : Het maakt een vrijgevochten punkfiguur van je, een rebel. Wat ging er fout in het paradijs ? Je moet wel heel erg op je hoede zijn met al die loerende exotische duivels. Wat willen ze met je doen ?

Dit is waar het boek cyberpunk sf uit de tachtiger jaren overgaat, een boek waarvan ik eind negentiger jaren in de ban raakte, maar waar ik niet doorheen kon komen, zelfs niet toen ik de tape ervan had aangevraagd, maar waarvan eigenlijk alleen maar dit zinnetje bij me bleef : ‘Steen Leeft’, wat de titel was van een van de twaalf verhalen in het boek. Cyberpunk SF is dystopische fictie, voortbordurende op Orwell en Burroughs. Aan het einde van het boek gaat het over Mozart die in de tachtiger jaren overal opdook als een teken van culturele synchroniteit. De sterren kwamen in een lijn.

Het was de droom van Falco in de tachtiger jaren : Mozart als punkfiguur. Zowel Mozart als Falco stierven jong. Je zou ook Luther en Calvijn punkfiguren kunnen noemen voor hun tijd. Ze waren rebellen naar het katholieke wereldrijk, anarchisten. We komen dan op het gebied van de theopunk sf. Het zijn allemaal verhaaltjes. We hebben dit nodig om door de stad heen te komen, terug naar de wildernis.

Graffiti op de katholieke graven, en je moet ook een punkfiguur zijn naar de aloude reformatorische grondvesten, dus ook graffiti op de reformatorische graven. Daarom kwamen de hanekammen in de tachtiger jaren. Het was geen new age, maar new wave. Het was gewoon een golf die er doorheen ging, niet dat het oude ineens geheel weggegooid zou worden. Het was allemaal nog heel bruikbaar. De mens moest terug naar het stenen tijdperk, want de mens had het flink verknald. De mens moest weer een holbewoner worden. Ook Johannes Hus was een punkfiguur voor zijn tijd, op theologisch en ethisch gebied dan, een theopunk sf figuur. Je moet oppassen dat je dan niet te modern wordt, dat je niet teveel weggooid. Luther en Calvijn lieten veel van het katholieke erfgoed bestaan, want het had ook goede dingen, en zo moeten we ook met de reformatie omgaan. Je kan niet alles weggooien, want het is je levensadem. Je moet niet alle schepen achter je verbranden.

Theopunk is belangrijk. Zing niet met die mongolen mee in hun comfortistische conformisme. Wees een punkfiguur in de theologie, want alles is versteend tot dood steen en is aan het afbrokkelen. De hemelse steen zal zich openbaren. Steen leeft.

De tijdmachine moet ergens doorheen breken door synchronisatie, culturele synchronisatie. De tijdmachine zendt deze droom, en heeft ons ten diepste gemaakt, zoals in het verhaal ‘11 februari’ in de tweede bijbel. Die tijdmachine heeft zijn eigen voortplantingsprogramma. Doe niet mee aan de moderne, verwesterlijkte sex, want dat zijn domme reclame truukjes. Ga er intellectueel mee om, en medisch, als een puzzel, niet zomaar geforceerd. Laat het aan profetische voorwaarden voldoen. Zitten we in een science fiction verhaal ? Dan moeten we ook de wetenschap en techniek daarvan kennen. Zitten we opgesloten in proza ? Zo ja, dan is daar ook een weg van proza doorheen, dieper

erin. Theo rebellen proza is het dan, en dat is psalmisch. Het gedicht vergeestelijkt alles, zodat de mens zo daadwerkelijk tot de geestelijke wereld kan gaan. Het heeft zijn eigen materie. Geest, aarde en goden. De mensen hebben verhaaltjes lopen vertellen, maar het werd te extreem, letterlijk en eenzijdig, en daarom moeten we nu wel theopunk sf figuren zijn, of theo rebellen proza figuren. Graffiti op hun graven. Graffiti op de muren van deze stad, van dit dorp, waardoor we weer kunnen dromen, diepte gaan zien in alle dingen, diafragiel leven. Op naar de culturele synchroniteit. De tachtiger jaren waren de hemelse drugs. Helpt om af te kicken van de vleselijke drugs van het goedgelovige, voorouder aanbiddende conformisme.

hoofdstuk 50 van cyberpunk sf tot theopunk sf

Wat is het pad dan ? Eerst gaan we door de verbrokenheid, de verzachting, om gemengd te worden, wat in de voortijd ook wel Suri wordt genoemd, en dan komen we tot de hemelse verstening, Amalek, de hogere nordics, om zo alle valse vleselijke verstening te ontlopen, en dat is een pad wat door de cyberpunk SF loopt en de theopunk SF, en deze hemelse verstening geeft weer een automatische terugkoppeling tot de Suri, de verbrokenheid, de verzachting, dus de spanning tussen zacht en hard blijft, en zal uitgewerkt moeten worden. Zo zal de mens loskomen van de valse pleiadische versteningsoogsten, en zal de mens ontwaken uit het steen : Steen leeft. Ik zie die lijnen op allerlei manieren cryptisch door de geschiedenis lopen. Punk betekent rebellie, en dat kan goed of slecht zijn. Punk kan dus ook negatief zijn, dus bijvoorbeeld naar de natuur als moderne punk. Zo hebben de Romeinen Israel geheel gemold. Het waren romeinse en katholieke punkfiguren, uit de stad, cultuurbarbaren, grafrovers, en zo ontstond het westerse christendom, wat een negatieve punk-beweging is, totaal natuurslopend. Het zijn punkfiguren, ook die gehele evangelische beweging die toen kwam, allemaal punkfiguren met oranje hanekammen, en dronken, zo dronken, en toen kwam de pinksterbeweging, ook punkfiguren, en toen Toronto, de uitbarsting en uitstorting van Rigil Kent op aarde, de grootst mogelijke stadse vuiligheid, wat zich dan in de Pleiaden versteent. De mens moet dus van Orion tot de Nordics gaan, van Heidelberg tot Dordrecht, om hieraan te ontkomen, en dit moet een automatische terugkoppeling hebben. Krijg in de gaten wat er gaande is en laat je niet neermaaien door de massa-media.

hoofdstuk 51 teveel hemel – hoe diep is je liefde ?

De wilde jongens zijn natuurlijk een archetype, en de onderlinge wilde jongens zijn ook weer archetypes. We volgen dan de lijnen van Barrie tot Burroughs, en verder natuurlijk, want in de tachtiger jaren kwam de cyberpunk sf opzetten. In het verhaal 'de 400-jongens' van Marc Laidlaw is een van de wilde jongens genaamd Huilebalk, een belangrijk archetype waar we het veel over hebben gehad. Heb je wel eerst genoeg over degenen geweend voordat je een oordeel over hen maakte ? Heb je ze genoeg de kans gegeven ?

In het verhaal worden de wilde jongens binnenste buiten gekeerd (inside out), en moeten ze ook krimpen, wat heel belangrijk is, want opgeblazenheid leidt tot de dood.

Als het rigil kent vlees tot steen is geworden in de pleiaden, dan is er ook nog een naoogst in andromeda waar dit wordt uitgewerkt, en de vleselijke mens leeft dan in een drugswaan in zijn steen, op weg naar het verderf. Dat is een bourgondisch leven, een ego-trip. Stolen cars heading for the crash, fake safety in the stone. Dat is de dark side van andromeda : fake fertility.

Zij gaan ook 'beyond' alle dingen, maar dan vanuit onverschilligheid. Ze laten alles achter, verbranden alle schepen achter zich, als vleselijke vogels, van andromeda. Het zijn punkfiguren, rebellerend naar de natuur, maar ze hebben hun eigen natuur. Denk niet dat het zomaar boeren zijn. Het zijn punkers. Ze lopen rond en slingeren met hun kettingen. Ze zijn van de stad. Alles gaat in hokken. Dat is de dark side van andromeda, het stadse deel, met de grote wolkenkrabbers en allerlei punk straatbendes die de boel terroriseren, hackers. Dat is wat cyberpunk is, en er is goede en slechte, net zoals in de theopunk.

Er vloeide een rood spul uit de harten van hen op de dark side van andromeda, in een droom. Ik mocht het spul niet aanraken. Ze hadden hun kruis afgelegd en een eigen kruis gemaakt, hun eigen limieten, hun eigen regels. Ze waren verwaand en eigengereid.

Huilebalk is een belangrijk archetype in de wilde jongens. De psalmist weende ook veel, en het had een bedoeling. Bij elke stap die de wilde jongens zetten worden ze kleiner, terwijl mannen van het vlees bij elke stap die ze zetten groter worden, want ze willen pronken. Waarmee willen ze pronken ? Met zichzelf, met waardeloze, ijdele dingen : stropdas, rijkdom, bling bling, carriere, status, allerlei opgeblazenheid in allerlei vormen en maten. Macht willen ze, eer en rijkdom, allemaal drugs van het vlees, allemaal tijdelijk. In andromeda knappen ze ergens af, en dan stort alles naar beneden. Dan is het jointje op. Dan is de trip voorbij. Ze zijn aan het flippen, flippen. En dan is er de kater, of helemaal geen kater meer en zijn ze al weg. Punkers aan de drugs, met machtsfantasieen en geweldsfantasieen, grote dikke vette psychoses, en voor wat ? 'Niemand zal meer teveel hemel hebben,' zongen de beegees. Want het zal hoog als een berg zijn, en moeilijker te beklimmen. Het is alleen iets voor de huilebalken. Je tranen brengen je daar.

Pas op voor de drugsspuit. Punkers willen je graag meenemen. Ze doen zich voor als autoriteiten.

Ik moest naar Zeist in een droom vannacht, niet voor studie maar voor therapie. Het was om te genezen van het punkers wereldrijk. Ik liep door de straten en ging toen langs een grote flat, waar mijn tante ook scheen te wonen in die droom, en toen stond daar bij de parkeerplaats ineens haar zus met haar dochter bij een auto, en die wilde ik dus absoluut niet zien, dus ik zei : 'Wij lopen nog

even door,’ en ik liep toen verder. Ik was blij dat ik in Zeist was gekomen. Ik had daar ook een huis. Er was een buurtfeest geweest en ik was er ook geweest, en ik had wat vuilniszakken van dat feest bij een overbuurman gelegd, die nog best wel ver weg woonde, want het was een heel groot plein. En ik ging daar ook op een stoel zitten voor zijn huis. Hij vond dat niet fijn, maar toen legde ik hem het verhaal uit. Het is toch een manier om door dat soort dingen ingang te vinden en contact te maken. Zo haken dingen op elkaar in en kunnen dingen uitgelegd worden, door ogenschijnlijke toevalligheden en ogenschijnlijke confrontaties.

In Andromeda wordt het vleselijke van het geestelijke gescheiden, op grote snelwegen. Het vleselijke wordt daar afgebogen en komt op hele andere wegen terecht, meer en meer. Dat is dus waar Andromeda goed voor is. Het vlees wordt hier ontmaskerd, en wij moeten doorreizen tot de nordics, tot Amalek, met een goede Orionse basis, waar ook weer automatische terugkoppeling toe is. Als we naar de drugs kijken waarvan we moeten ontvluchten zien we deze chemische verbinding, als in een driehoek : rigil kent – pleiaden – dark side of andromeda. Dat is het rode spul, de wijn van het vlees, en het maakt ze dronken, laat ze dingen doen en zeggen. Als je naar die boeren kijkt, die dus eigenlijk dronken punkers zijn, dan is het zo van ‘ie mutten het zus en zo doen,’ en als je dat dan niet doet, dan gaan ze uitgekookte beledigingen maken, en steken onder water maken. Het zijn vroege vogels, zijn er als de kippen bij. Het zijn grenswachters, en willen niet dat de mens tot het nordicse geheim ontwaken.

Orion heeft een nordicse oogst, een verharding naar de zonde toe, om het plaatje volledig te krijgen. Daar waar de vleselijke mens aftakelt met de dark side of andromeda drugs, daar moet de geestelijke mens opgaan tot Amalek, wat ook in de bilha en de vuh uitvoerig wordt besproken.

Het is een gegeven dat boeren en stadse soldaten de huilebalken bespotten, maar het zijn punkers. Ze zijn bewakers van het geheim, als alarmen. Je mag niet anders denken, mag niet anders zijn, je moet als hen zijn, deze punkers. Je moet met hen op vandalen tocht gaan. Huilebalken hebben ze niet nodig. Het kruis vinden ze vies. Ze durven niet aan te raken, ze willen niet leren kennen. Ze willen niet in therapie, want dat is iets voor zwakkelingen, watjes, en doetjes. Het zijn punkers. Dat kun je gewoon zeggen tegen deze boeren, dat het punkers zijn, want dat is wat ze zijn. Ze zijn rebels naar de natuur toe, vandalistisch, cultuurbarbaars. Je moet als hen praten, aan dezelfde drugs zijn. Dan hoor je erbij. Jippie, en yummie. De psalmist had er ook mee te maken. Ook met hem dreven ze de spot, ook met Jezus en de Bee gees. De Bee gees schreven hierover hun lied ‘Hoe diep is je liefde’, want we leven in een wereld vol dwazen die ons kapot breken. Daarom : Hoe diep is je liefde ? Alleen de weners zullen de nieuwe wereld ingaan. Dat is dus niet zomaar een nieuw tijdperk, maar een nieuwe golf. Als je Huilebalk niet in je team hebt, vergeet het dan maar. Het hele verhaal draait om het Popol Vuh motto : Offer ons op, dus eigenlijk je andere wang toekeren, de extra mijl begaan. Rek het oordeel uit, stel het uit, wees lijdzaam en verdraagzaam, wees niet overmoedig in toorn, want hierin heb je ruimte om te groeien en te bloeien.

Laten we ons stellen onder de zorg van de moeder, en niet zo hoogmoedig en stoer zijn om te denken dat we wel zonder kunnen. Het vlees is immers losgeslagen van de hemelse moeder, als een punker, op weg naar zelfvernietiging. Wij hebben onze moeder nodig. Wij mogen rijkelijk drinken van haar borsten. Zo mogen we opgroeien in de rebellie tegen het vlees, als jagers en slagers. Dat betekent het diepere medicijn in hen vinden, in therapie gaan. Kennen wij de medicijnen van het shamanisme ? Of hebben we teveel hemel, dat het allemaal niet hoeft ? Kunnen we loskomen van

de drugs ? Er is een weg. Hierin moet je veel achterlaten. Loskomen van dronkenschap. Hoe diep is je liefde ? Ik was in een droom in een lift in een flat op de Bijlmer, waar ik vroeger onder Afrikanen werkte. Er was een punker op die lift die tegen me aan begon te praten. Het was een alcoholische stem en het ratelde maar door. Het was een stem van het lagere Orion en van de dark side van andromeda. Er viel geen contact mee te maken. Hij leefde helemaal in zijn eigen fantasie, en toen viel hij weg.

hoofdstuk 52 van hus tot calvijn – pilaren van regressief-reformatorisch hussisme en calvinisme en het loskomen van dutch dark side calvinisme

Wereld in oorlog

De Hussitische oorlogen - oorlogen om de reformatie

Vandaag zullen we wat punten bespreken van de boheemse reformatie van Johannes Hus (jaren 1400), wat de baan maakte voor de latere Duitse reformatie (jaren 1500).

Wat zijn de hoofdpunten van Calvijn ? Veelal worden alleen zijn verkeerde leringen belicht, maar wij hebben veel zijn goede punten besproken. Er zal een heel ander calvinisme moeten komen, namelijk het regressief calvinisme, wat zijn geschriften ook daadwerkelijk kent, niet zomaar wat punten opdreund van horen zeggen. De mens moet loskomen van het dark side adromediaanse calvinisme, oftewel het romeinse calvinisme, botte bijl calvinisme, waarin ieder andersdenkende mens dood moet en naar de hel, zoals de Romeinen vroeger de christenen vervolgden en die voor de leeuwen wierpen, en daarna de gnostici vervolgden en de reformatoren. Er zullen dus nieuwe punten van Calvijn moeten komen. We hebben er veel over gesproken. Het zijn punten die ondergesneeuwd liggen, en die het calvinisme vanuit een hele andere hoek zullen benaderen. Er is dus een dark side calvinisme wat nu nog in Nederland regeert, en dat komt door gebrek aan kennis. Hoe dan ook is Nederland calvinistisch, maar het is tijd om tot de verborgen schatten van het calvinisme te gaan. De huidige pilaren van het calvinisme dienen afgebroken te worden, en er zal een nieuwe hierarchie moeten komen in de punten van Calvijn. Hij had veel belangrijkere punten dan de huidige pilaren die op de voorgrond zijn getreden. Er zullen dus nieuwe pilaren moeten komen.

Johannes Hus ging hieraan vooraf, maar die hebben ze in de doofpot gestopt, want meestal als men het over de reformatie had dan had men het over Luther en Calvijn, en vaak de verkeerde punten ook nog eens. Johannes Hus zal dus uit de doos gehaald moeten worden.

Hier zijn wat punten van de reformator Johannes Hus.

1. Geen machtsgreep, maar kruisgreep (ballingschap en gevangenis serie 1, brief 10, tot de hoorders van het woord van god in praag)
2. Geen rijkdomsgreep, maar kruisgreep (ballingschap en gevangenis serie 1, brief 10, tot de hoorders van het woord van god in praag)
3. Minacht vleselijke kracht, vrees hemelse kracht (ballingschap en gevangenis serie 1, brief 5, aan Johannes Barbat, woorden van Augustinus)
4. Hoe meer de hemelse kerk wordt onderdrukt, des te hoger zal zij boven alles uitzweven (ballingschap en gevangenis brief 6, aan de gelovigen in Praag)
5. Dien meer de dingen van de ziel dan de dingen van het lichaam (ballingschap en gevangenis serie 1, brief 5, aan Johannes Barbat, woorden van Jerome)
6. Dien God in plaats van mensen (ballingschap en gevangenis serie 1, brief 5, aan Johannes Barbat, woorden van Jerome)
7. Waak ervoor dat je geen menselijke tradities stelt boven het hemelse woord van nederigheid, naastenliefde, matigheid en christelijke liefde stelt, want dan minacht je het hemelse woord en verval je tot hebzucht, simonie, en losbandigheid. (ballingschap en gevangenis serie 1, brief 6, aan de gelovigen in Praag, woorden van Paulus aan Titus)
8. De bozen met zwellende boosaardige harten op het pad van verderf zijn altijd bedrogen en bedriegen altijd anderen. (ballingschap en gevangenis serie 1, brief 6, aan de gelovigen in Praag, woorden van Paulus)
9. Waak voor de simonie (relihandel), want zij is een vals priesterschap van hen die een voorliefde hebben voor plezier, rijkdom, waardigheden en andere bevredigingen van het vlees. (ballingschap en gevangenis serie 1, brief 9, tot de hoorders van het woord van god in praag)
10. Ik ben gekomen om de zoon van zijn vader te scheiden, en de dochter van haar moeder. (ballingschap en gevangenis serie 1, brief 13, tot de hoorders van het woord van god in praag, woorden van Christus)
11. Spreek geen ziekelijk kwaad over iemand met anderen mee, maar wees verzekerd van de waarheid door die persoon zelf te ondervragen. (ballingschap en gevangenis serie 2, brief 3, uit nuremberg tot zijn gemeente in praag)
12. Pas op voor degenen die de zonde niet veroordeeld maar witwast, en die vol zelfverheerlijking kruisloos de priesters vleien. (ballingschap en gevangenis serie 2, brief 7, aan het volk van bohemia)

Wychewitze schreef aan Johannes Hus : Bevecht volhardend de vijand, niet voor aardse beloningen (simonie), maar voor eeuwig loon. (ballingschap en gevangenis brief 15, de priester Wychewitze aan Johannes Hus en zijn vrienden). In die tijd was het ook zo dat je publiek moest kopen, en Johannes Hus wilde daar niet aan mee doen. Johannes Hus werd gevangen gezet en daar uitgehongerd, en ook werden er op grote schaal leugens over hem verspreid. Uiteindelijk stierf hij op de brandstapel. Wij hebben nog steeds met deze geesten van inquisitie te maken. Laat je niet bedriegen. Ze zijn nog steeds om ons heen in andere vormen. Daarom moeten wij op het pad van Johannes Hus blijven, de Messias van de reformatie, die strijd tegen de simonie.

hoofdstuk 53 van jezus christus tot johannes hus – van kruis tot brandstapel

Oh, dus je hebt Jezus in je hart ontvangen ? Maar Johannes Hus ?
Oh, je draagt het kruis van Jezus ? Maar de brandstapel van Johannes Hus ?
Mag ik het bij deze gelegenheid ook hebben over de dieren die nog steeds in de holocaust leven ?
Draag je hun kruis al ? Zo niet, dan is het allemaal slechts ijdelheid.

Er kwam nog iets na Jezus. De draak, het romeinse en romeins-katholieke rijk, wat dus in de Middeleeuwen steeds meer werd tot het Duitse rijk, de aardse kerk van het vlees dus, stond voor de vrouw, een beeld van de hemelse kerk, en zou het kind wat zij zou baren verslinden zodra het zou zijn geboren, in Openbaring 12. Het kind werd tot God opgenomen en kreeg een ijzeren staf om de heidenen te hoeden. In het Aramees is de sebet, staf, ook een stam, of een speer. Het zou de opkomst zijn van een ijzeren volk. Ook kan sebet een plaag betekenen. In ieder geval gaat Openbaring 12 over Johannes Hus, die van de hemel gegeven werd om de mens te bevrijden uit de katholieke tirannie. Dat is een verhaal, net zoals Jezus een verhaal is. Daar moet verder geen afgod van gemaakt worden, maar Johannes Hus was de messias van de reformatie. Ik zei het al vlak na de bijbelschool dat er nog iets na Jezus zou komen, omdat dat in de bijbel stond, en er stond ook in de bijbel dat er grotere werken dan Jezus zouden gebeuren. Nou, dat namen ze me niet in dank af, ook al stond het gewoon letterlijk in de bijbel. Wat me opviel was dat velen, zelfs op de bijbelschool, de bijbel niet eens of niet goed kenden. Ze noemden mij altijd ‘de lopende bijbel’, omdat ik het memoriseerde, maar vervolgens als ik dan zei wat er dan daadwerkelijk in de bijbel stond, dan wilden ze dat niet horen.

Jezus hebben ze verafgood. Je mag niet aan dat heilig huisje komen. Dat is hun zere teen. Zo hebben ze de bijbel ook verafgood. Ik heb altijd gezegd dat er nog iets na de bijbel komt, wat ook in de bijbel zelf staat, dat er daarna nog iets zou komen. Maar dat mocht ik ook niet zeggen. Ze gaan met de bijbel om als een papieren paus, als een afgod.

Vannacht had ik een droom dat ik in de onderwereld bij het lichaam van Johannes Hus was aangekomen. Hij was geslacht. Zijn vlees, zijn lichaam, was bijna transparant en roodachtig, heel rauw vlees, wat daar lag. Hebben wij Johannes Hus al bezocht in zijn gevangenis ? Dat is waar Mattheus 25:35-40 over gaat :

‘Ik was in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen. Voorwaar ik zeg u, voor zoveel gij dit een van deze mijne minste broeders gedaan hebt, hebt gij dit mij gedaan.’ (Vert. Calvijn)

Verder met de punten van het hussisme, voordat het calvinisme opkwam :

13. Wees avontuurlijk (brief aan een van zijn vrienden)
14. Hemelse waarschuwing is beter dan goud en topaas. (brief aan zijn vrienden)
15. Gedenk wie je bent, wie je was, en wie je zal zijn. (brief aan Henry de Schopeck)
16. Tussen de wereldse en hemelse voorzienigheden ligt een doorgang van grote verdrukkingen (brief aan zijn vrienden)

17. Wees altijd vriendelijk voor de armen, zoals je gewoon was; bewaak uw kuisheid en zelftucht (ascetisme); vlucht voor hebzucht; bezit niet meerdere levens, maar bewaar uw kerk, opdat de gelovigen een toevlucht bij u vinden, als in de schoot van een vader. (brief aan Johannes Christen)
18. Wreedheid de mens aangedaan reinigt van zonden. (brief aan zijn benefactoren)

Zowel in het werk van Hus als in het werk van Calvijn kwamen hemelse metalen door. Hus had in een van zijn brieven gezegd dat het geschreven was in ijzer, doelende op zijn ketenen van gevangenschap (brief aan Haulikon), wat ook weer terugwijst op Openbaring 12. Hus was in de gevangenis gegooid omdat ze vonden dat geen enkele ketter ooit zulke gevaarlijke dingen als Hus had geschreven. Dit hebben ze trouwens ook weleens over mij gezegd. Maar ik spreek niet voor en door mezelf, maar de dingen van de hemel, waar ik ben geweest. Anderen hebben alles slechts van horen zeggen en volgen blindelings anderen na. Ook Johannes Hus had dus te maken met valse getuigen die tegen hem streden. Johannes Kardinaal had aan Johannes Hus geschreven : 'Daal zoals Paulus af in de mand om een betere leer te verkondigen (shamanisme).' Volstaat alles met het kruis van Christus ? Nee, duizendmaal nee. Het was slechts een voorbeeld. De mens moet in de romeinse en katholieke onderdrukking gaan tot de brandstapel van Johannes Hus, tot zijn kruis en graf.

Oh, dus je hebt Jezus in je hart ontvangen ? Maar Johannes Hus ?
Oh, je draagt het kruis van Jezus ? Maar de brandstapel van Johannes Hus ?
Mag ik het bij deze gelegenheid ook hebben over de dieren die nog steeds in de holocaust leven ?
Draag je hun kruis al ? Zo niet, dan is het allemaal slechts ijdelheid.

hoofdstuk 54 de pilaren van het hussisme

Verder met de punten van het hussisme :

19. Wend uw ogen naar de dingen van de geest, heb goede mensen lief, markeer de slechten, laat u niet vleien door ijdelheid en hebzucht, maar verheug u in mannen met een nederige geest en liefhebbers van armoede. (brief aan Zbinek, aartsbisschop van Praag)

We zien hier dat Johannes Hus zich laat inspireren door de armoedsorders van de katholieke kerk in de wildernis.

20. Wee de herders die zichzelf weiden, maar de kudde die ze niet weiden. (brief aan Zawissius)
21. Het hele veld van de mens is zo met brandnetels gevuld dat de weg van redding met moeite kan worden gevonden.
22. IJdel is de redding door mensen.
23. Laat de broeders zich niets toe-eigenen, noch huis, noch plaats, noch wat dan ook; maar laat hen als pelgrims en vreemdelingen in deze wereld en als dienaren van de Heer in armoede en nederigheid rondgaan om aalmoezen te zoeken zonder vrees. (brief aan een monnik, woorden van Franciscus)
24. De regel en het leven van de Minderbroeders is dit, te weten, vastberaden het heilige evangelie van onze Heer Jezus Christus in acht te nemen en te leven zonder enig bezit in gehoorzaamheid en kuisheid. (brief aan een monnik, woorden van Franciscus)

We zien hier dat Hus putte uit de bron van Franciscus van Assisi (jaren 1100-1200), die als enige geliefde vrouwe Armoe had, en de allerarmste wilde zijn, dus armoedsbegeerte, wat een belangrijke pilaar en hoofdpunt is van de leer van Hus. De Franciscanen werden ook de minderbroeders genoemd, en Hus noemde zichzelf een zwakkeling priester.

25. Als de autoriteit beveelt wat je niet zou moeten doen, veracht in dit geval de autoriteit natuurlijk, uit vrees voor de autoriteit die groter is. (brief aan Johannes Barbatus en Chrumnaw, woorden van Augustinus)
26. Kwaad doen op bevel van een ander is geen gehoorzaamheid maar ongehoorzaamheid. (brief aan Johannes Barbatus en Chrumnaw, woorden van Bernard)

Johannes Hus was een godvrezende man die niet mensvrezend, een volger van menselijke, vleselijke autoriteit, wilde zijn, en zich daarom de minste van de priesters noemde.

De pilaren of hoofdpunten van het hussisme zijn :

I – armoedsbegeerte (islam)
II – kruisbegeerte (christendom)
III – natuurbegeerte (jodendom)

IV – kennisbegeerte (filosofie)
V – begeerteloosheid (boeddhisme)
VI – geschiedenisbegeerte, gedenking van het kruis van de geschiedenis (ook een belangrijk punt in Calvijn's leer)
VII – strijdbegeerte, strijd tegen simonie, relihandel
VIII – toetsbegeerte, onderzoeksbegeerte

Ik had vannacht een droom over een grote wolf of hond, en ik mocht er niet op reageren, maar moest het verwerken. Het bleek de wachter van het hussisme te zijn, van de pilaren van het hussisme. Het bleek een kinderwachter en kindergids van mij te zijn in mijn jeugd, een jeugdvriend, die later werd afgemaakt, kapot werd geschoten. De ontmoeting was emotioneel en we waren blij dat we elkaar weer gevonden hadden. Ik kon mij de dag herinneren waarop hij van mij werd weggesneden.

hoofdstuk 55 de nieuwe pilaren van het calvinisme

Deze preek is gebaseerd op een aantal dromen, beelden en gezichten van de afgelopen tijd.
Een indringende boodschap over de pilaren van het calvinisme, die vervangen moeten worden.

De oude pilaren worden besproken, en de nieuwe pilaren.

De oude pilaren waren dogmatisch terwijl dat niet eerlijk is ten opzichte van het veel wijdere onderwijs van Calvijn,

dus daarom zullen er ethische pilaren voor in de plaats komen.

Misschien kennen jullie het ezelsbruggetje van de vijf punten van het dordtse calvinisme :

TULIP.

Zo kwam Calvijn bekend te staan, want het was een aftreksel van zijn leer, maar een heel slap aftreksel.

We hebben er veel over gesproken.

Nu gaan we er mee verder.

Er gaan nieuwe pilaren komen, gewoon weer uit de leer van Calvijn, want hij heeft veel meer gezegd, maar dit kwam allemaal op de achtergrond te liggen,

want de vleselijke Nederlandse mens was nu immers liever dogmatisch dan ethisch (want ze konden zich zo heerlijk in deze dogma's verstoppen met hun eigenwaan).

Wij wensen jullie leerzame tijden toe met deze preek.

Blijf erover mediteren tot het doorbreekt. Wees zelf ook een bouwer van deze nieuwe pilaren, die natuurpilaren zijn.

Dat jullie het pad mogen vinden van Hus tot de hogere Calvijn, om los te komen van de lagere Calvijn van het vlees.

Door de katholieke kerk was alles uit evenwicht, door gebrek aan kennis, en zo werd de mens meegesleurd met monsters van hebzucht en geldzucht, in de diepe rivieren van het materialisme. Daarom moest Calvijn komen, maar ze namen juist de valse, dogmatische stellingen van Calvijn over om dit tot pilaren te maken, van Nederland en de Dordtse leerregels, waarmee we gestoeid en geworsteld hebben in het vorige boek (de wachters van Dordt). We hebben het een kwartslag kunnen draaien, tot een loopbrug, en nu moeten we komen tot de ware natuurpilaren van het calvinisme, waarop Nederland gebouwd mag worden.

Men maakte dogmatische pilaren van het calvinisme in plaats van ethische pilaren. Er waren zoveel ethische punten van Calvijn die ze hadden kunnen gebruiken, maar nee, na de katholieke nachtmerrie kwam de calvinistische nachtmerrie, terwijl de geschriften van Calvijn groot potentieel hadden, omdat ze zowel twee keer erger als twee keer beter waren dan het voorafgaande kerkelijk rijk.

Ik had vannacht een droom dat een meisje die ik weleens hielp bij mij op het zolder van het ouderlijk huis sliep, op een andere parallelle nordics planeet. Het meisje had een slang in bed waarmee ze speelde. Ik vroeg me af waarom ze met de slang speelde en hoopte dat de slang haar geen kwaad zou doen. Maar toen werd ik me er van bewust dat de slang een ethische pilaar van het calvinisme was, een natuurpilaar dus, die zou moeten komen. Het meisje bereidde haarzelf er zo op voor. Er was ook een naald die uitgeklapt kon worden, die een andere natuurpilaar van het calvinisme voorstelde. We zullen dus de punten van het calvinisme gaan bespreken en de oude pilaren afbreken om zo tot de nieuwe pilaren te komen.

Uit het archief :
Calvijn over Colossenzen 4:17 : balans onderwijzen en leren, to teach and be teachable.
:16 : balans tussen boodschap tot het persoonlijke (colosse) en universele (laodicea)
microcosmos/macrocosmos
klein gebied/ groot gebied
inheemsen/ uitheemsen

:12 – balans ver weg/ dichtbij zijn

werken in de microcosmos/ macrocosmos (zoals wij wel zeggen : boven de schelp en onder de schelp)
vergeten/ herinneren

:6 – balans tussen vertellen [wat] en vertellen [hoe]
balans praten persoonlijk en onpersoonlijk

:2 – balans ijver – volharding

:1 balans meesterschap – dienstknechtschap

Instituties I
1:1 kennis v. God vs. kennis van zelf
1:2 kennis van God komt eerst
'wat praalde met het uiterlijk en kracht zal zich verraden in jammerlijke onmacht'
1:3 hoe dichter bij God, hoe beter je God kent,
hoe beter je jezelf kent.
Het zelf is ondergeschikt aan God.

2:1 – waar geen godsdienst is en geen godvrezendheid wordt God niet gekend.
wij kunnen alleen god kennen door heilige vreze en gehoorzaamheid.
(Hus liet al zien dat die gehoorzaamheid dus betekent : het ongehoorzaam zijn aan vleselijke mensenregels)
2:2 – balans tussen god eren en god vrezen

3:1 – godsdienst is iets natuurlijks
3:2 – godsdienst heeft een ieder in zichzelf,
dat kan de ander alleen aanwakkeren,
doen ontwaken,
de kiem is in het zelf.
3:3 – godsdienst is in evolutie

4:1 – gebrek aan onderzoek schept ijdele bespiegelingen waartoe vals vertrouwen ontstaat – gesneden beelden van God
4:2 – zij die valse god maken loochenen god – zijn atheisten – god geeft hen daaraan over zodat ze niet tot god zullen komen – omgeeft hun harten met vet
(dat wil niet zeggen dat er geen waar atheisme is, atheisme tot vleselijke goden)
4:3 – god is geen schim of product van verbeelding die naar ieders lust kan worden veranderd.

Calvijn mattheus 25
sacrifice van Jezus = metafoor van gehoorzaamheid
Jezus = symbool van victory over death
sterven aan jezelf – > overwinnen
doodsproces aan het zelf
wordt geleid door
– profetie

– gods voorzienigheid
op pasen : uittocht uit egypte/ katholicisme
van katholicisme tot calvinisme
teken : koperen slang/ touw
pasen leidde tot het eeuwige leven / beloofde land

sterven aan het zelf gaat vaak niet direct, maar door groot bedrog (judas kus)

Calvijn kwam tegen het katholieke systeem die zoveel geld besteedden aan het aanbidden van god.
Ze offeren dwaas op de altaren van luxe, dure kleding en dure gebouwen.
Calvijn zegt : de ware altaren zijn de armen.
God wil geen uiterlijk vertoon, wil geen materiele eer ontvangen,
dat is allemaal bijgeloof.

Colossenzen 3:22 – balans aan jezelf sterven en sterven van de vijand

:18 – balans gehoorzamen en jezelf onderwerpen aan God
niet zomaar op gelijke hoogte gaan staan van de hogere kennis of zelfs hoger,
maar eerst jezelf onderwerpen,
zodat de heilige kennis je kan vullen.

Calvijn psalm 92 :
Toeleggen op de verborgenheden van God's werken. (vs 7)
(Dit is dus wat waarlijk 'de dingen van boven zoeken' betekent)
verborgen voorzienigheid (vs 8-10)
We spreken hier van Calvijn's verborgenheidsleer.
Ook heeft hij een soberheidsleer en de leer van de mondwachter.

psalm 38 : Calvijn benadrukt dat het verdragen en dragen van het kruis kan geschieden dus niet alleen door het gedenken van het eerdere kruis, maar ook het belijden van het kruis tot God, zoals de psalmist deed. Dit is de gedenkingsleer van Calvijn.

Laten we naar wat meer punten van calvijn kijken :

– het einde van het vlees is de slachtbank
– het reine wordt van het onreine gescheiden door hun namen en hun kentekenen. (spiritual mapping)
– God is geestelijk is, en wil alleen maar geestelijk gediend worden, en als de mensen dat allemaal doorvoeren in vleselijkheden dan is dat allemaal bijgeloof.
– Door de eigen wil en de verkeerde omgang wordt de mens besmet met het vleselijke.
(commentaar op het boek Jozua)
– gehoorzaamheid betekent niet afwijken ter rechterhand, en ook niet ter linkerhand, dus de grenzen in achtnemen (ken uw grenzen)
– de ijver moet altijd gematigd worden door niet hardnekkig aan te dringen en door niet te blijven bij vooroordelen. De mens moet voor rede vatbaar zijn.

– Vaak lopen degenen die van de waarheid zijn afgeweken overal met hun hoge titels te protsen, zoals de valse profeten dit deden met verheven minachting. (commentaar op korintiers)
– Zij die uit zijn op roem leggen voor zichzelf een valstrik. Zij denken in kerkgroei statistieken, en doen graag water of gif bij de wijn om de nummers te verhogen.
– In tegenstelling tot blind geloof moet er gestreefd worden naar zekerheden die de majesteit van de goede boodschap kunnen dragen en uitvoeren.
– In diepte is de goede boodschap geen gift, maar een voorbeeld van geduld, want ieder voor zich zal de dood aan zichzelf moeten sterven om aan deze dingen deel te hebben.
– Wees uitermate voorzichtig met tradities van mensen, de elementen waarop de samenleving is gebouwd, want daarin schuilt juist vaak het kwaad, en het wordt voortdurend uitgebroed in de hoofden van de mensen.
– Je kan alleen iets geloven als je het kent. Er is geen geloof mogelijk zonder kennis.
– De definitie van het ware geloof is het geweten wat zich geheel aan God alleen heeft overgegeven in volharding en vastheid, als tegengesteld aan trots vertrouwen in het materiële. Dit is niet zomaar iets wat er al is, maar een beoefening.
– Het kruis is lang nodig tot het temmen van de mens.
– De uitverkiezing door Abraham is niet genoeg, maar dat de mens moet ook uitverkoren zijn door Jakob, als een diepere uitverkiezing.
– Het proces van volharding, het volkomen worden van het geduld en de vereeuwiging leidt tot de hemelse vervreemding.
– David wilde niet slechts dankbaar zijn naar de weldaad van God, wat overigens een zeer moederlijke weldaad is, maar David wordt vervoerd tot bewondering van haar. Dit is geen passieve bewondering, maar een oefening van godsvrucht. (psalm 8, Calvijn’s bewonderingsleer)
– Het gaat niet om het wezen God, maar om de werken, om de deugden. God is geen zelfstandig naamwoord, maar een werkwoord, een principe. (psalm 8)
– IJdele welsprekendheid en wijsheid (sofisme) dooft het kruis uit en verbergt het in trots en eerzucht. (commentaar korintiers) Omdat de sofistiek allemaal om geld ging, als een beroep, in plaats van een missie, probeerde de sofist het brein van de mens te manipuleren door welsprekendheid en amusement, door bedriegelijke uiterlijkheden dus, om zo de pathos, de emotie, te bespelen, als een poppenspeler. Sofisme gaat om menselijke organisaties, de uiterlijkheden.
– Omdat het volk zo halsstarrig is dat ze totaal ontembaar zijn is het noodzakelijk dat er een strenge leerdiscipline over hen gesteld is die hen niet zachtzinnig zal behandelen, maar jegens hen ruw zal optreden. (amos commentaar, Calvijn’s gestrengheidsleer)

I – Gedenkingsleer (gedenking en belijdenis van het kruis van de geschiedenis)
II – Bewonderingsleer
III – Gestrengheidsleer (getemd worden door het kruis)
IV – Soberheidsleer
V – Verborgenheidsleer

Laten we kijken hoe dit gaat inpassen :

Ik had een beeld, een gezicht, in de nacht, van de vijf pilaren van corrupt calvinisme, opgesteld door Nederland, door de Dordtse leerregels, onttrokken min of meer uit de leerstellingen en dogma’s van Calvijn, maar dan heel erg selectief, als vijf skeletten die over de wereld gingen regeren, als het calvinistische wereldrijk, wat de lagere Calvijn voorstelt, of vleselijke Calvijn. Er waren veel betere

leerstellingen die Calvijn had gebracht, maar dit werden de hoofdpilaren, deze vijf skeletten. De skeletten spraken ook tegen me. De pilaren staan bekend als TULIP :

I. De T-pilaar, van totale verdorvenheid, dat de mens tot niets goeds in staat is. Iedereen is al bij voorbaat veroordeeld en verdoemd, want iedereen zondigt.

Ik moest deze pilaar afbreken. Het is niet bepaald eerlijk, en het is een vooroordeel, wat eigenlijk indruist tegen Calvijn's soberheid leer, die juist waarschuwde tegen vooroordeel. Het oordeel moest uitgesteld worden en gematigd, om zo plaats te maken voor de rede. De nieuwe eerste pilaar moest worden :

I – Soberheidsleer, waar Calvijn veel over gesproken heeft, om zo tot een zuiverder beeld te komen, en geen valse godsbeelden en afgodsbeelden op te richten. De mens moet door de heilige, hogere Hus komen tot de heilige Calvijn, de hogere Calvijn, en ook tot de moeder van Calvijn. Dat is het nieuwe calvinisme.

II. de U-pilaar, van unconditional election, de onvoorwaardelijke uitverkiezing, de onvoorwaardelijkheidsleer, die een New Age leer is, want men hoeft er helemaal niets voor te doen, en men kan dit ook niet. God beslist alles en doet alles. De mens is slechts een robot. Je bent het wel of je bent het niet. De mens stelt zo eigenlijk niks voor, en het is allemaal eenrichtingsverkeer. Dat is natuurlijk een hele extreme leer, dus deze pilaar moest ik afbreken. Het skelet begon te kreunen en te schreeuwen, en viel toen weg, stortte toen neer. Het was een hele grote pilaar van de uitverkiezing dus, totaal oneerlijk, totaal ongegrond. Een totale nachtmerrie, want zo werden er lieverdjes gekozen, favorietjes, en die hoefden helemaal niet goed te zijn van zichzelf. God maakte ze gewoon goed, dus het was een schuilplaats voor allerlei tuig en criminelen. Onder deze dekmantel konden ze opereren. Het is een godsgruwelijke leugen. Vandaar dat ik als nieuwe tweede pilaar moest brengen :

II – Gestrengheidsleer, duidelijk gepredikt door Calvijn, dat de mens onder tucht moest komen, en dat alles weer voorwaardelijk werd. De mens getemd door het kruis, en straf op de zonde. Zo kon deze new age pilaar wegvallen.

III. de L-pilaar van limited atonement, gelimiteerde verzoening, beperkte verzoening, want het was alleen voor die lieverdjes, wat dus eigenlijk verwende deugnieten waren want ze hoefden er niets voor te doen. Grote vader deed alles. Die regelde alles voor hen. Ik moest ook deze pilaar afbreken. De skelet begon te hijgen en te kreunen, en viel toen weg. Het was een heel oud skelet. Zijn einde was gekomen. Toen moest ik de nieuwe derde pilaar oprichten :

III – Gedenkingsleer, want zo zou er weer diepte komen, en zou men leren van de fouten van de geschiedenis. Het verleden kruis zou weer herdacht worden, en zo zou de bron zich openen en stromen.

IV. de I-pilaar van irresistable grace, onweerstaanbare genade. Weer komt alles van God af, niet van de mens. Als God iemand pikt dan kan die persoon zich er niet tegen verzetten, of die nu wil of niet, dus het is eigenlijk verkrachting, zieke verkrachting, en manipulatie. Ook deze pilaar moest ik

afbreken. Het was het snoep van de lieverdjes. Het was een mensenhandel. Toen moest ik deze pilaar ervoor in de plaats zetten als de nieuwe vierde pilaar :

IV – Verborgenheidsleer, want zo leefde de mens vanuit dat wat er daadwerkelijk gaande was, vanuit de verborgenheden der dingen, en niet vanuit oppervlakkigheden en uiterlijkheden. Zo konden de hemelse bomen weer diep wortel schieten, dwars door het asfalt en het cement heen, terug naar het verborgene. Het greep diep in mijn hart, en begon ook mijn hoofd te vernieuwen.

V. de P-pilaar, perseverance of the saints, volharding van de heiligen, als verzekering dat de lieverdjes eens en voor altijd wedergeboren en zalig waren, en dus hard. Ook deze pilaar moest ik afbreken, en deze laatste skelet begon toen te gillen als een varken, en stortte neer. Ook een verschrikkelijk skelet was het. Ik moest deze pilaar ervoor in de plaats zetten als nieuwe vijfde pilaar van het nieuwe calvinisme :

V – Bewonderingsleer, want zo komt de mens echt in contact met God. De psalmist wilde er deel aan hebben, en wilde er in opgaan, in het scheppingswerk van onschatbare waarde. Calvijn stelt terecht dat de naam van God niet slechts God is. Daar neemt Calvijn geen genoegen mee. Nee, het is de kennis. De psalmist bewondert niet het redeloze, maar de rede, de kennis. De psalmist gaat zichzelf niet te buiten aan loze ervaringen. Het is de ervaring van studie, van het leren kennen van de hogere natuur, door bewondering. De mens moet dus niet zomaar dankbaar zijn, maar bewonderen. Alleen zo kan de mens het op waarde schatten, koesteren en opslaan.

Ik was toen in een tuin van een kabouter, en het tuinhekje was het einde van Thriller van Michael Jackson, de lachende man. Die lach die vaagt dan weg, alsof het maar gewoon een machine was die uitgeschakeld wordt. De Heer sprak toen tot mij : Mediteer over de nieuwe pilaren, opdat ze gestalte zullen krijgen en diep zullen indalen. Er moest veel genezing komen, ook sexuele genezing, want de mens heeft alles sexueel verkeerd voorgesteld, alles omgedraaid. De sexualiteit moet dus weer een kwartslag draaien door de nieuwe pilaren, en dan zal er een nieuwe vruchtbaarheid zijn.

Ik hoorde toen het lied ‘Het Dorp’ van Wim Sonneveld. Het gaat erover dat alles voorbij zal gaan.

hoofdstuk 56 hoog en laag calvinisme

Als je stille tijd houdt, bijvoorbeeld als je onder de douche staat, of je hebt gewoon even vrije tijd om op je kamer te gaan overdenken, dan kun je aandacht geven aan de nieuwe pilaren van het hogere calvinisme, om van de pilaren van het lagere calvinisme los te komen.

Begin dan met de eerste pilaar : de soberheidspilaar, en overdenk dit. Probeer er even wat minuten aandacht aan te geven, opdat de pilaar zich kan herstellen en vormen. De pilaar van soberheid dus. Ben je sober genoeg ? Op welke gebieden moet je nog meer versoberen ? Soberheid staat in

verband met de natuur. Dit betekent ook soberheid in je oordeel. Omdat soberheid is omringd met gevaren, zoals overmatig oordeel, overmoedig oordeel, losbandige soberheid, verkeerd gerichte soberheid, enz enz. is het belangrijk om te gaan tot de tweede pilaar, de pilaar van gestrengheid. Die is dus als de hemelse boekhouding.

De gestrengheidspilaar moet de soberheidspilaar dus in toom houden, en de soberheidspilaar moet ook de gestrengheidspilaar in toom houden, zodat er geen overmaat is.

De derde pilaar, de pilaar van gedenking, is een empathie pilaar, van plaatsvervangend lijden in de geschiedenis. Dat is ook weer een reden om met de geschiedenis bezig te gaan. Het vak Ethiek kan dus niet zonder het vak Geschiedenis. Zo zullen de soberheidspilaar en de gestrengheidspilaar dus niet verkillen. Het is heel belangrijk dat er automatische terugkoppeling is aan elkaar. Deze pilaren horen bij elkaar en houden over elkaar de wacht.

De vierde pilaar is de pilaar van verborgenheid, die ervoor zorgt dat het niet op uiterlijkheden en publiciteit gericht is, want dat maakt corrupt. De verborgenheid is weer een shamanistische factor die de diepere lagen laat zien, dus niet in overmatige drama blijft rondhangen. Drama leidt namelijk tot dogma, waarin het drama versteent.

Dan de vijfde pilaar : de pilaar van bewondering. Bewonder de pilaren opdat je er van leert. Herken de pilaren in je leven, en koester het in bewondering, opdat het zich voortplant. Dit is de ware hemelse bevruchting. Bewondering is actieve dankbaarheid, in tegenstelling tot passieve dankbaarheid, wat gewoon een valse dankbaarheid is. De bewonderingsleer van Calvijn, die volledig ondergesneeuwd is geraakt, is belangrijk om van de bedonderingsleer van het dordtse calvinisme los te komen.

Dit nieuwe programma van stille tijd is een pad om los te komen van de monsterlijke pilaren van het dordtse calvinisme. Laat het diep in je wortel schieten, beoefen het, gedenk het, herken het, en bewonder het, in actieve dankbaarheid, die teruggrijpt op de geschiedenis, om het kruis van de geschiedenis te dragen. Het is een methode van overdenking om los te komen van de vraatzuchtige machine van de katholieke kerk en het lagere calvinistische monster wat alles opslokte.

Wanneer je wordt aangevallen, pas dan de vijf nieuwe pilaren van het calvinisme toe. Het is je jachtwapen. Het is een nieuwe gevechtsmachine, een nieuwe verdediging.

hoofdstuk 57 afkicken van de jezus-drugs

De reformatie begon al met de islam in de jaren 600. De islam maakte dingen twee keer beter en twee keer erger, dus je moet niet zomaar op de luie slof een goedgelovige, orthodoxe ‘islamiet’ worden, maar ook niet alles zonder meer wegkieperen alsof het geen enkele waarde heeft, want dan

ben je ook een dom uilskuiken. Er werd daar wel degelijk wat aan de aarde gegeven, maar de schat was nog omgeven met een laag rigil kent, pleiaden en dark side andromeda, waar de mens zich doorheen moest werken. Het katholieke materialistische geloof (en dat is zeker niet iets zwart-wits) wilde niet loslaten, dus hechtte zich ook vast in de islam, en de koran moest daarom een zekere belasting betalen aan het katholicisme en het materialisme. Wel was er een eerste stap gezet. Daarvoor waren er allemaal dogmatische concilies geweest in de kerk, en werd er een versteend, star christendom gepredikt, van Jezus is God, en hij is voor je zonden gestorven, en meer van dat soort dogma's, terwijl de islam afrekende met deze Jezus-drugs, en Jezus weer gewoon naar het rijk der profeten zond, en weer de aandacht richtte op de ethiek, want een van de vijf pilaren van de islam was de armenbelasting, de armendienst en armenzorg, dus eigenlijk al het communisme, en daarom is vandaag de aandacht ook gericht op Rusland in het nieuws, als beeld van het oorspronkelijke natuurcommunisme wat terugwil, en waarover de westerse snoblanden in paniek zijn. Dat is een geestelijke oorlog.

We hebben het kunnen lezen in de koran, in het boek van Jin, dat God geen vrouw genomen heeft en dus ook geen zoon heeft, in vers 3. Jin is overigens in het Arabisch een bovennatuurlijk wezen, neutraal, maar ook vaak in slechte context, als een handlanger van duivels. In de voortijdse filosofie is Jin een woord voor vis, zoals er ook een theologisch boek is van nieuwe psalmen genaamd de B'Jin, wat dan in het voortijds 'dol op vis' betekent. Niet letterlijk natuurlijk, maar 'vis' is een zinnebeeld voor eenzijdigheid, dus in die zin moet men geestelijk zijn vis 'eten, verwerken' om weer tot de grotere verbanden te komen. Zie je hoe men dit op aarde heeft verletterlijkt en nu letterlijk vis eet ? Verletterlijking is een vorm van materialisme, dus komt ook weer uit het vaatje van katholiek materialisme, het vraatzuchtige monster uit de antieke tijden die alles opslokte wat los en vast zat. De islam kwam toen met de armenzorg pilaar, want in het katholicisme werden de armen veelal bedrogen, alhoewel er ook armoedsordes waren die in de natuur leefden en die al bezig waren met de voorbereiding van de reformatie. Een andere pilaar van de islam is de ramadan, oftewel de soberheidsleer, waar Hus en Calvijn ook weer op doorwerkten.

Allah had dus geen zoon, want hij had zich ook geen vrouw genomen. Dit wijst terug op hele diepe paradijs wetten, want dieper in het paradijs hebben mannen geen zonen, alleen dochters. Dat Allah dan geen vrouw had wil zeggen : Hij had de honger, oftewel de Ramadan, als zijn vrouw. Hij had de eenzaamheid als zijn vrouw, dus geen letterlijke vrouw.

De Koran wordt dan in de Koran een moeder genoemd, een vrouw dus, dus zo heeft Allah geestelijk een moeder, maar die zal ook voortgekomen zijn vanuit zijn honger. Allah is dus heel erg otherwordly. Hij is de hongerende, en is zelf ook weer onderworpen aan hogere wetten, aan de Moeder natuur. Hij wordt ook Rahman genoemd, de barmhartige, als beeld dat hij als goede herder zijn leven heeft gegeven, de kudde (conformiteit) verlaten heeft om op zoek te gaan naar het verlorene, zijn innerlijke kind.

De islam had lopen plunderen in het katholieke geloof, in het verwesterlijkte christendom, om het terug te draaien. Calvijn plunderde in de islam en de schatten van de indianen. Het is goed om de islam daarom te benaderen in calvinistische context, want Calvijn werkte het uit, zoals Hus het ook uitwerkte, en de lijnen van de islam er dus doorheen lopen. Het is belangrijk om vanuit het calvinisme en hussisme de islam te benaderen, opdat je de sleutels hebt om ook weer het katholiek-materialistische voorhangsel te doorbreken.

Alles is verstard, verletterlijkt, gedramatiseerd en gedogmatiseerd. Daarom is symboliek en cryptiek een wapen om tot de andere, diepere werelden te komen. De mens denkt veel te rechtlijnig en conformistisch. Wij streven niet zomaar naar genezing, maar naar kennis. Kennis is de ware genezing.

Allah wordt ook Rahim genoemd, de Genadevolle, en Malik of Amalek, de Bezitster, waardoor haar volgelingen ook wel Amalekieten worden genoemd. Ook de islam dient verdiept en gereformeerd te worden. We kunnen dus van de islam ook spreken als het Amalekisme.

hoofdstuk 58 onze twee moeders : moeder reformatie en moeder regressie

Wees als een kind, en wees de minste, opdat je bewaard blijft tegen de hoge snob-graad die rondwaait in deze wereld, zoekende wie hij zal verslinden. Als natuurvolkeren kinderboeken onder ogen zouden komen, dan zouden ze de dierentotems erin opmerken en de hieroglieven, en zouden ze het vergelijken met hun eigen wandschilderingen, en dan zouden ze door deze amuletten beschermd zijn tegen de buitenwereld waar het medische wereldrijk raast, zowel als een brullende leeuw als een engel des lichts, zoekende wie hij zal verslinden. Uw vijand slaapt niet.

Vannacht had ik een droom over dokter Snuggles en zijn vliegende en springende paraplu met het eendenhoofd. De paraplu was nu ook een soort schrift of dagboek waarin tekst opgeschreven kon worden. Het water staat voor de lagen van de geschiedenis, en de watervogel staat voor de vergeestelijking van de geschiedenis, de verhemeling. Dat is wat het ware gedenken en belijden is. Er valt nog veel te leren van de geschiedenis, en nog veel te veranderen. De mens is namelijk een product van de geschiedenis.

Gedenk en verdiep, ga eerlijk en creatief met de geschiedenis om, anders is het niet eerlijk. We mogen niet slechts gedenken, maar moeten het ook overdenken en er het beste uithalen. De geschiedenis heeft groot potentieel. Er is veel gegeven wat de mens over het hoofd heeft gezien, omdat de mens een modernistische snelheidsduivel is, maar die dromen en luchtballonen die de mens illegaal heeft gegrepen zullen uit elkaar spatten. Het is slechts tijdelijk genot, als een drugstrip. Zorg daarom dat je vastigheid en eeuwigheidswaarde in je leven krijgt. Voedt je innerlijke kind en steek je neus er niet voor in de wind vol van smetvrees.

Leer Moeder Reformatie en Moeder Regressie (Terugkeer) kennen, die in de geschiedenis waren gegeven. Ik had vannacht een droom dus dat dokter Snuggles was gekomen. De wereld was een regenboog wereld. Ik bevond me op een parallelle nordics planeet waar alles anders was. Ik leefde in mijn eigen ouderlijk dorp, maar het was nu genaamd ‘Schors’. Een nicht kwam logeren aan de voorkant van het ouderlijk huis, met haar sta-caravan, die uit twee afgescheiden delen bestond. Het had een lang deel en een kort deel. Alles stond vol met uitvindingen van dokter Snuggles, ook in het ouderlijk huis, en aan de voorkant en achterkant, in de tuinen, en er hing een veel betere sfeer, een

vakantie sfeer, geen drama en dogma. De voorouders spreken door zulke verhalen, maar de mens herkent het niet, en vindt het kinderachtig. Ze voelen zich er te oud voor, en pikken zo de boodschap van de voorouders niet op. Dat is aangeleerd gedrag, want natuurvolkeren zouden het wel oppikken. Het begon allemaal dat ik een baby onder mijn hoede had gekregen met de stem van een dolfijn, in de droom. Ik moest de baby veel knuffelen en kusjes op het voorhoofdje geven. Het was het innerlijk kind van een reformator : Heinrich Bullinger (1504-1575), de opvolger van Zwingli. Ik zag toen dat dit allemaal voorstroomde vanuit zijn leven, vanuit de geschiedenis. Hij had zijn innerlijk kind teruggevonden, en het had de geschiedenis betekenis gegeven. Nu, dat heb ik ook weleens met Groen van Prinsterer uit de jaren 1800 meegemaakt, die ook tot zijn eeuwige jeugd was gekomen. De reformatoren zijn geworden als een kind, maar wat doen wij ? Of doen wij nog mee met de valse volwassenen spelletjes die hun eigen innerlijk kind hebben vermoord, en ook graag de innerlijke kinderen van anderen om zeep helpen ? In wat voor een afschuwelijke wereld leven wij ! De mens is te ver gegaan, op een joyride. We hebben het veel gezegd, maar de mens luistert niet.

Bullinger stond naast Luther en Calvijn, maar was minder controversieel. Ik had de baby in mijn armen, in de droom. Ik was bij de baby. De baby lag op een groot bed. Het was alsof ik een dolfijn in mijn armen had, en het brak een wereld open in mijn hoofd. Dit kind kwam uit het water. Het was een bijzonder kind. ‘Ik heb u uit het water getrokken.’ (wat eens tegen Mozes werd gezegd, een reformator in het OT).

Bullinger noemde de hemelse kerk de vrouw en moeder van God, maar ook de maagd, in de zin dat ze niet gehecht is aan het vleselijke, en het vleselijke heeft overwonnen. Hij spreekt van een triomferende en militante kerk, die met de heilige geesten is, triomferende over de wereld, de zonde, het vlees, en de duivel (de personificatie van de zonde), waardoor ze nog steeds zicht hebben op wat God is, want de zonde is een misleidende macht voor een ieder die door haar is bedrogen. God wordt door Bullinger omschreven als een woord voor de volheid van alle dingen, de volkomenheid (We kunnen dan ook aan het voortijdse woord Amalek denken, dat het goede zich ook hemels zal ‘verstenen’ tot volledigheid, tot de hemelse stenen die ook zoveel hemelse warmte in zich opnemen).

Als we het dan over self-development hebben, dan kan dit niet zonder te komen tot de kernen, anders worden we afgeleid. Het gaat, zoals Lenin zei, om de juiste schakels voor het juiste moment te nemen, oftewel de hemelse logistiek. God is dan een metafoor, een woord in de gesprekstaal, voor deze kern of kernen. Kom tot je kern-zelf, je hoogste potentieel, en laat je niet afleiden tot lagere plannen door sluwe verkoopmannetjes, sluwe verkooptruukjes, want er is is ook heel veel self-development om je een slaaf van de wereld te maken, een slaaf van het vleselijke. Kom daarom tot de hemelse moeder van reformatie en zelf-reformatie, opdat het op een natuurlijke manier mag verlopen. In haar baarmoeder wordt je gevormd, en dan zal zij je beschermen tegen het kwaad en de leugen, en je opvoeden in de hogere self-development. Er is hogere reformatie, lagere reformatie en zelfs deformatie. Ga dus voor de hogere reformatie, opdat je niet tot een lager plan komt. Haal het beste uit jezelf.

Bullinger stelde dat de hemelse kerk de verzameling was van alle heiligen die geweest zijn, er nu zijn, en die zullen zijn, dus het gaat door alle barrieres van tijd heen. Weer kunnen we stellen dat de geschiedenis de geestelijke wereld is, dus het is nog niet voorbij, en er is nog een oorlog te voeren.

Er is nog reddingswerk te doen, er zijn nog vele contacten te leggen. Dat is wat we het shamanisme noemen. Als je je alleen maar richt op de mensen die nu bestaan, de mensen die je om je heen hebt, hoe arm ben je dan ? En dit alles begint bij het innerlijke kind, want het kind heeft nog steeds het natuurlijke, en creatieve contact met het hemelse, door de verbeelding, en heeft hierin een moeder nodig om dit in de juiste banen te leiden. Het is niet de bedoeling dat wij overmatig kind zijn, maar in de juiste balans met het zijn van een moeder. Beide facetten mogen wij in onszelf ontwikkelen, in de grotere context van de hemelse natuur, en dit is wat ware self-development is. Laat het geen vlees-development zijn, of zonde-development, of leugen-development, maar ontwikkel het kind in je, en ontdek je moeder eigenschappen. Zorg goed voor je zelf, want een ander zal het niet doen. Hierin mag je putten uit het inmens grote reservoir van de eeuwige en oneindige kennis van de natuur door de eeuwen heen gegeven. Het is een grote opdracht om dit te ontcijferen. Aan veel puzzelwerk ontkomen we toch niet. Vraag om kennis boven genezing, want de ware genezing ligt in de kennis, en die zal zeer zeker ook niet overmatig zijn, omdat de mens ook moet leren zijn kruis te dragen en het tot sieraad te strekken, het te gebruiken om zijn of haar gaven aan te wakkeren en hemelse verbindingen te maken die de mens verder zullen helpen en leiden.

hoofdstuk 59 contact zoeken met je innerlijke moeder en innerlijke kind om zo je lego-zelf te bouwen

‘*Onthoud altijd : Geruchten worden gedragen door haters, verspreid door dwazen en geaccepteerd door idioten.’ (universele wijsheid)*

Johannes Hus noemde zichzelf vaak de minste priester en zwakkeling priester, om geen deel te hebben aan de hoogmoedswaanzin van de wereld. Verneder jezelf, opdat de hemel je zal verhogen. Goede wijn behoeft geen krans. Dat waren de eenvoudige beginselen van de reformatie tegen het bluffende, overmoedige, vraatzuchtige katholieke stedensysteem.

Titels zoals dr., prof., ds. hebben nogal een hoge snob-graad. Men steekt elkaar voortdurend veren in de kont. Maar verlaag jezelf, en de hemel zal je verhogen, zoals in het boek ‘Het Paarse Complot.’ Verbeeld jezelf niks. Vaak zijn zulke titels gewoon voor de markt, en die knapen zijn zwaar aan de drugs. Je mag hun boeken lezen en ermee stoeien, maar laat je niet verleiden. Het kunnen goede mensen zijn, maar die titels zijn van het vlees. Je kunt ze vaak al gratis bij drie pakken melk krijgen bij de Albert Heijn, of door een of ander negen stappenplan van een of andere universiteit, en er worden een heleboel stappen overgeslagen. Het is iets van de mens, van het vlees, niet van de hemel. De oude profeten waren in vreze en beven, en hadden zich buiten de stad gesteld en predikten tegen de goddeloosheid en valse superioriteit van de stad. Dat is een strijd tegen een machtssyndroom. Er wordt heel wat ingebeeld tegenwoordig buiten de natuur en de hemelse

standaarden om. De ziel van het kind wordt geheel platgelegd. Het is allemaal trucage, en het bouwt illusie op illusie in een luchtkasteel.

Luchtkastelen bouwen : de mens is er goed in. ‘Neemt en eet,’ en de mens grist en graait. Men grist de gnosis voortijdig en raakt verblind en maakt er iets anders van, voor de markt, voor aanzien, voor macht, en het is op het niveau gekomen van een ordinair roddelblaadje. Iemand zei eens : ‘Onthoud altijd : Geruchten worden gedragen door haters, verspreid door dwazen en geaccepteerd door idioten.’

‘Universiteit’ heeft ook al een hoge snobgraad. Waar zijn de profeten gebleven, de dichters, de rebellen, de jokers, de kinderen ? Waar zijn de ware intellectuelen gebleven die door wereldse vormendienst heenprikken ? De mens heeft vandaag de dag of een godsyndroom van godsdienstwaanzin, of is totaal goddeloos, aan niets of niemand meer verantwoording verschuldigd. Men praat langs alles heen tegenwoordig. Ben je al in de hemel geweest ? Ben je al in de natuur geweest ? Heb je al een ontmoeting en een aanraking gehad met moeder natuur, en heeft er zo reformatie in je leven plaatsgevonden, en zelf-reformatie, op basis van zelfverloochening ? Zo niet, dan wordt je nog door andere krachten voortgedreven : de bedrieglijke krachten van het vlees, wat altijd het baasje over de ander wil spelen, wat altijd alles doet voor klinkende munt, wat zich altijd wil laten gelden, wil pronken, aandacht wil hebben. De enige aandacht die vandaag nodig is is tot de hogere dingen, te zoeken de dingen die boven zijn, en dan zal de rest je gegeven worden.

Pronkzucht is vijand nummer 1. Het is zelfsabotage, want het gaat niet om de schimmen om je heen. Er is een geestelijke, verloren wereld in het verborgene, die om je aandacht vraagt. Het is aan de kant geschoven door de massa meuk van tegenwoordig. Ze storen zich niet meer aan geweten en ethiek. Dat hebben ze uitgedoofd. Wie de grootste wil zijn zal de kleinste zijn. De eersten zullen de laatsten zijn. Als het buiten onweert en je bent op het veld, ga dan plat op de grond liggen, anders wordt je door de bliksem geraakt.

‘Neem en eet,’ wordt er in de wereld gezegd. Het ligt allemaal voor het oprapen. Maar ze zijn naar je op jacht voor de markt. Het is lokaas wat er voor je neus wordt gehouden. ‘Toe maar, eet maar, drink maar en wees vrolijk.’ Kies daarom om jezelf geestelijk op te bouwen, en dit gaat alleen in grote worsteling met de tijdgeesten die alles hebben opgeslokt. Het is een zoektocht terug naar je verloren hart, je gestolen hart. Je bent ontvoerd in deze wereld. Nu moet je je weg zien terug te vinden. Datgene waarvoor je kiest, zal je leiden. Kies je voor de hogere dingen, dan zullen de hogere dingen je leiden, maar kies je voor het vlees, dan zal dat je leiden. Wie heeft je hart gestolen ? Dan kom je op het strijdveld van de detective en de geschiedenis. Dan zal er een onderzoek gedaan moeten worden. Ben je vastbesloten om de waarheid te ontmoeten, het onderste uit de kan te krijgen ? Dan zal de waarheid ook naar jou op zoek zijn. Neem met iets minder geen genoegen. Ontvlucht het carnaval van de wereldse mensheid. Ruk het masker af. Als je je goede zelf wil opbouwen zul je je verkeerde zelf moeten afbouwen, afbreken, vervangen. Je bestaat uit allerlei stukjes geschiedenis en voorgeslacht. Daar zijn goede stukjes bij en slechte stukjes. Leer daarom de regels van het bouwen. Wees als een kind met een lego pakket, en sta open voor de instructies van de hogere moeder. Luister naar je innerlijke kind en luister naar je innerlijke moeder. Als er angsten zijn, depressies, eenzaamheid, frustratie, dan kan dat een teken zijn dat je innerlijke kind of innerlijke moeder probeert door te komen. Ze vragen om meer ruimte, meer aandacht. Ze delen je hun pijn. Ja, beiden doen dat. Ze laten je zien waar de strijd over gaat. Ook als je pijn hebt,

als je een probleem hebt, dan kan dat een teken zijn dat ze proberen door te komen, je aandacht proberen te trekken. Luister naar hen en spreek tot hen, en houdt ze in balans. Laat het niet zo zijn dat je alleen maar naar je innerlijk kind luistert, en laat het ook niet zo zijn dat je alleen maar naar je innerlijke moeder luistert, want ze zijn beiden nodig. De hogere innerlijke moeder zal ook de aandacht richten op het innerlijke kind, want het heeft aandacht nodig, om te kunnen overleven. Laat ze elkaar helpen. De innerlijke moeder heeft ook behoefte aan contact met haar innerlijke kind. Het moet van twee kanten komen. Zo niet, dan is het dood.

hoofdstuk 60 een stekker in een varkensneus ? – loskomen van de schijnwerkelijkheden van het vleselijke kind en de vleselijke moeder

We roepen misschien om wraak als de martelaren onder het altaar in Openbaring 6. We zouden misschien graag zien dat het hemelse oordeel uitgestort zou worden op het grote kwaad van deze wrede wereld. We snakken misschien naar genezing van onze wonden. Maar de martelaren werd een wit kleed gegeven, en zij moesten rusten, de minste zijn, kind worden. Wij moeten meer naar kennis verlangen dan naar genezing en oordeel. Boven alles moeten we naar de kennis verlangen. Er zal veel minder aandacht worden geschonken aan genezing en oordeel, want dat ligt namelijk allemaal in de kennis besloten. ‘Mijn kennis is u genoeg.’ De kennis zal een heleboel vraagstukken oplossen als de hemelen opengaan, en je zult dingen anders zien, en je ook anders voelen. Dingen zullen andere betekenissen krijgen, en je zult je afvragen : ‘He, hoe kan dat ? Wat is dit ?’ Een heleboel van wat we nodig vonden is ineens helemaal niet meer nodig. De kennis zal hele andere verlangens geven. Dan zullen we zeggen : ‘Ach, laat allemaal maar zitten. Dit is veel beter.’ Werelden zullen wegvallen, oude problemen, en oude gedachten, als de hemelen zich openen. Maar het begint erbij dat jezelf je gaat openen tot de hemelen.

Paul B. Smith schrijft in zijn boek ‘Dagelijks Evangelie’ dat het tragische van de lichamelijke volwassenheid is dat de mens de neiging heeft om zijn verwondering over en de warmte van het leven kwijt te raken, wat hij ook beschrijft als verzaking van de eerste liefde, zoals bij de kerk van Efeze. Ook Herman van Veen zingt erover in zijn lied ‘Zingende Doden’, dat de mens het niet eens in de gaten heeft als de wereld is vergaan, want er druipt een slaapdrank van het scherm, en dan kun je ook denken aan de mobiel waar de mens vandaag de dag aan verslaafd is. Men mist het leven en de liefde niet meer. Er is geen bewondering meer, en zelfs geen angst, zingt hij. Bewondering is een pilaar van de betere leer van Calvijn. Bij zijn commentaar op het boek Maleachi stelt hij dat het volk was bevrijd uit Babylon, maar het deed hen niet veel. Ze hadden een gebrek aan dankbaarheid. Het boek is in dialoog stijl geschreven, en er wordt ook gesteld dat zij hun eerste liefde hebben verzaakt, ontrouw zijn geworden. Ze hebben hun stekker in de neus van een varken gestopt.

De dialoog laat de verhouding zien tussen moeder en kind, en is dus tweeledig. Heb je die tweeledigheid al in je hart, de twee-deling ? Ga met jezelf om als met een dialoog, want het is niet

slechts eenzijdig. Zo zien we deze dialoog ook terug in de Heidelbergse catechismus van vraag en antwoord. Ook de moeder stelt vragen aan het kind. We moeten hierin onderscheid maken tussen innerlijk kind en vleselijk kind, want we moeten met hulp van de moeder loskomen van ons vleselijk kind, want die is er ook. Het vleselijk kind kan verschrikkelijk zeuren en dingen anders voorstellen, dingen omdraaien, om zo te spijbelen en aan de hogere natuurmoeder te ontkomen, en maakt zichzelf zo vleselijke moeders, want die zijn er ook, en daar moet je voor oppassen. In Maleachi is de boodschap uiteindelijk : Keer terug tot je moeder, en dan wordt het voorbeeld van Elia aangehaald. Elia beeldde de brug uit. Elia onderwierp zich niet aan de vleselijke koning en koningin en de vleselijke priesters en vluchtte tot de wildernis, want profeten werden gedood. Het gaat dus om het krijgen van een profetische relatie met moeder natuur, wat misschien een erg christelijk woord is, maar wat in principe gewoon ‘practisch’ betekent. Elia moest in de wildernis helemaal loskomen van vleselijk denken en vleselijke invloeden, van het horen zeggen, van roddel, die zijn leven ook bedreigde, en moest zo de hemelse, hogere praktijk leren, niet alleen maar theorie. Er mag een persoonlijke omgang zijn met de hogere kennis, om zo los te komen van lagere, vleselijke kennis. Dat is iets heel natuurlijks, als een wedergeboorte van de ziel, en een wederopvoeding. Vandaar dat Maleachi dit voorbeeld noemde, en dit staat of valt met de dialoog.

Wij mogen leven door de hogere dromen. Wat we op aarde zien zijn vaak de lagere, vleselijke dromen, en de mens is tot slaaf gemaakt tot die dromen. Alleen kennis is de bevrijding ervan, dat je innerlijk vrijkomt, niet door welke andere goocheltruuk dan ook. Zomaar oordeel en genezing werken niet als er geen practische kennis is. Dat zou alleen maar leiden tot een nieuwe vleselijke droom. Ook het vlees droomt, de zonde droomt, en bouwt zijn zandkastelen en luchtkastelen, die uiteindelijk weer door de zee worden weggespoeld. Alle vleselijke opgeblazen dromen zijn als ballonnen die op uitspatten staan. Maak dus ook onderscheid in je dromenleven, aan de hand van je innerlijke kind en je innerlijke moeder. Elia vond veiligheid in grotten en spelonken in de wildernis, in het verborgene, waar hij ontmoetingen had met de hogere werelden, of in christelijke termen met de hemel. Hier ontving hij practische kennis, wat hij moest doen. Verborgenheid is ook een van de pilaren van de betere leer van Calvijn, je toeleggen op de verborgenheden van de hemelse praktijk, werken van de hogere natuurkennis, wat dus de ware betekenis is van ‘de dingen van boven zoeken’, de verborgen voorzienigheid. Je leeft zo niet vanuit het voor de hand liggende, het publiekelijke, het algemeen aanvaardde. Neen, want dan hebben ze je. Dat is het vlees, en het vlees verlokt en houdt je opgesloten. Elia leefde vanuit de onaangeroerde natuurdiepte, dat wat niemand had gehoord of gezien, daar waar geen mensenvlees was gekomen. Elia leefde boven denken. En er was een geweldige wind die rotsen verbrijzelde en bergen verscheurde. Wij kunnen ons namelijk nooit verstoppen voor de hogere kennis. Nooit. Al onze vleselijke schuilplaatsen, ook al zijn het rotsen, zullen uiteen verscheurd worden, want de dialoog moet blijven, de dialoog tussen mens en hogere natuurkennis, en die kennis roept ons. In de geweldige winden van het leven zijn we veilig, want het toetst alles, prikt door alles heen, zodat het vlees zich niet kan ontwikkelen.

hoofdstuk 61 oorlog in de oekraine – wat betekent het ?

Rusland is de Oekraine binnengevallen. Natuurlijk zit daar een geschiedenis onder, zitten er lagen onder. Het is geen tijd om met hete hoofden en koude harten oorlog te voeren, maar juist om te puzzelen, om dit probeem op te lossen. Het is een teken aan de wand. Rusland, de beer, nog steeds terugwijzende op het communisme. Deze beer is woest. We hebben er veel over geschreven. Rusland behoort tot de iconografie van het archetypische brein van de mens. Het enigma dient opgelost te worden. Wat drukt er op de ketel ? Waarom is er zoveel spanning ? Het is een grafische kracht. De mens moet losgetekend worden van het kapitalistische medische wereldrijk wat als kokende olie over het westen wordt uitgegoten. De beer is gevoelig, en kan dit niet verdragen. De westerse mens loopt zelf te prikken in het wespennest, en loopt zelf de beer op te fokken, alsof het een circusbeer is. De afgelopen tijd bleef ik maar dromen krijgen over een circusbeer die zijn temmer naar de keel vloog. Dat komt er nu van. Maar niet met gevaarlijke beesten spelen. En dan verbaasd opkijken als er een circusbeer probeert te ontsnappen en woest om zich heengrijpt. Het circus van het medische wereldrijk is het probleem, want die heeft van ons allemaal circusberen gemaakt, en kijkt dan raar op als zo'n circusbeer dan door het lint gaat. Alhoewel Rusland niet meer communistisch is, is Rusland dat in het hart nog wel. De ijzeren muur is weg, maar er is nog wel een onzichtbare ijzeren muur. Communisme op zich bewaard de mens ook niet voor oorlog. De mens moet tot het niveau van het minorisme komen, van de minste willen zijn, te worden als een kind. Dit houdt niet in dat de mens zich moet onderwerpen aan het vlees overigens. De mens is geroepen om over de zonde te heersen. Ja, dit gaat vaak mis, omdat de mens hier nog een onzuiver beeld over heeft. Oorlog voeren of puzzelen ? Laten we dan maar gaan puzzelen.

Als de man de vrouw binnengaat dan is dat metaforisch een beeld van de dag die ondergaat in de duisternis. De man is de dag, en de vrouw is duisternis, de verborgenheid, degene die het kind bewaard en schuilhoudt. Telkens weer dient de man de duisternis in te gaan om het kind te helpen. Als de man de vrouw binnengaat is dit ook een beeld van 'de geschiedenis ingaan', te leren van de geschiedenis, en het beste uit de geschiedenis te halen om de geschiedenis ook zo te veranderen, of er een ander zicht op te krijgen. We hebben het dan over het boek Zacharia, wat over de tempelbouw gaat, de wederopbouw van het hemelse lichaam, en dan bouw je dus met de blokken van de geschiedenis, wat dus tegelijkertijd een gedenking is. We hebben het dan over een andere pilaar van de reformatie, van de betere leer van Calvijn, en wat ook al een pilaar was van Johannes Hus : de geschiedenis begeerte, de gedenking van het kruis van de geschiedenis. Je begeert dus niet zomaar een vrouw, maar je begeert de geschiedenis die zij voorstelt, om ervan te leren, om erin te werken, om het vruchtbaar te maken, opdat zowel vrouw als kind zal veranderen ten goede. Dat is de shamanistische opdracht, en deze is dus heel figuurlijk.

Wij hebben een verantwoording af te leggen aan de geschiedenis. Het is zowel leergebied als zendingsgebied, en zij is deels geestelijk. De geschiedenis zweeft of hangt ergens tussenin, als het vleesgeworden Woord. Ben je op zoek naar zomaar een vrouw, of ben je op zoek naar de geschiedenis ? Als de man de vrouw binnengaat, dan gedenkt hij haar, dan gedenkt hij de geschiedenis, en overdenkt die geschiedenis, en brengt zijn offer. Tenminste, zo zou het moeten zijn. Wat voor perversiteit heeft de mens hier niet van gemaakt ? Men heeft het verletterlijkt, vervleselijkt, verkracht, omgesmolten. Men heeft er iets gruwelijks van gemaakt. Men maakt er reclame voor alsof het iets goedkoops is.

En dan denken we weer na over Rusland. Het communisme kwam uit Duitsland, uit de ideeen van Karl Marx en de Duitse verlichtingsdenkers, als een verdere reformatie, wat terugleidde tot de armoedsordes van de Middeleeuwen, de minores, de armoedsbegeerte tot het helpen van anderen, zo min mogelijk nemen zodat anderen ook wat hebben, de ander uitnemender achten dan jezelf, wat ook een betere leer van het christendom was, en wat ook weer terugkwam in de islam in de ramadan pilaar en de zakaat pilaar van armenhulp, zowel horizontaal als vertikaal. Toen Gorbatsjov kwam richtte hij de aandacht op de glasnost, openheid, en de perestrojka, de reformatie of verbouwing van het communisme, van Rusland, en dit leidde tot een nieuw Rusland. Rusland wijst dus op reformatie en minorisme, als een laag onder het communisme. Daarom vraagt Rusland de aandacht. Dingen gebeuren niet zomaar. Wat gebeurt er als een man tot een vrouw komt ? De vrouw beeldt de geschiedenis uit, en de man beeldt het minorisme uit, want hij brengt zijn offer, zaait zijn zaad op de akker van de geschiedenis, en dan is er reformatie, zoals Johannes Hus destijds ook zijn bloed hiervoor offerde, als voorbeeld. Hij offerde zijn zaad aan de vrouw van de geschiedenis om iets nieuws voort te brengen, haar nieuw leven te schenken. Dat mogen we niet zomaar op Johannes Hus schuiven op of Jezus of andere martelaren, maar moeten we als een voorbeeld nemen, opdat wij zelf deze principes zullen toepassen. Dat is wat het ascetisme is. Die projecteert het niet op een ander. Rusland is het geheimenis wat voortkwam uit de reformatie, als het kind van de reformatie, het kind van Duitsland. Glasnost betekent openheid, onderwijs, empathie, sympathie, plaatsvervangend lijden, verdraagzaamheid dus, minorisme, zodat er perestrojka kan zijn, reformatie. Wat een machine is dat dan, wat een apparaat, en dat moet de mens leren berijden, leren rijden op dit beest. Zolang de mens dit beest, dit paard, nog niet heeft leren berijden is het nog allemaal vlees. Vandaar dat het zo belangrijk is om klaar te komen met het Rusland raadsel.

hoofdstuk 62 oorlog in de oekraine – 2 – glasnost in de recyclocratie – het openbaar worden van motor en brandstof – de openbaring van de engel van rusland

Psalm 49 gaat over de hemelse wijsbegeerte stelt Calvijn, en hij waarschuwt tegen hen die het geluk begeren en daar zoveel behagen in hebben terwijl ze vervreemd zijn van het hemelse. Zij hebben alles wat hun hartje begeert, kunnen al hun wensen vervullen, maar het is maar tijdelijk en zal voorbij gaan als een droom. ‘Ik zal mijn oor neigen tot een spreuk, ik zal mijn verborgen rede blootleggen op de harp,’ zingt de psalmist. Calvijn stelt dat dit over grote en verheven verborgenheden gaat, grote openbaringen van de hemel. We kunnen stellen dat hier de hemelen geopend worden en de mens onderwezen wordt door deze verborgenheden, wat ook een pilaar is van de betere leer van Calvijn, en wat wijst op de glasnost, de openheid, die het fundament is van de reformatie, de perestrojka, die tot Rusland werd gebracht eind tachtiger jaren, waardoor het ijzeren

gordijn viel. Er moet geluisterd worden naar de minderheden, wat de ware hemelse democratisering is, tegengesteld aan vleselijke democratie van de meeste stemmen gelden. Er kwam dus een hele andere democratische factor in het spel. Tot verborgen paden komen, niet tot conforme paden komen, daar gaat het om, maar er moet een zekere openheid zijn om anderen te trekken. Anders zou het een ego trip worden. Glasnost geeft transparantie, maar niet om zichzelf tot prooi te maken. Niet om jezelf kwetsbaar te maken. Je hoeft geen parels voor de zwijnen te werpen. Het moet dynamiet zijn om muren op te blazen, ijzeren gordijnen te laten vallen. Glasnost verbindt door onzichtbare bruggen. Wanneer de natuurengelen komen om dit te openbaren kun je niets meenemen, niets van je rijkdom en aanzien, niets van je macht. Alleen de minsten kunnen binnenkomen, en de rest zal wegvallen als een vleselijk omhulsel, als een mantel die wordt afgedaan en in het vuur wordt geworpen. Dat is beeldspraak. Uiteindelijk zal het vleselijke als brandstof worden gebruikt. Het moet de motors in. Daarom zijn vleselijken al zo geobsedeerd met auto's en motoren. Dat is trouwens iets anders dan een kinderlijke auto obsessie, want die had ik ook, en dat is iets abstracts. Nog steeds heb ik een geestelijke auto obsessie, en een obsessie met speelgoedautootjes, vanwege de profetische betekenis. Maar aardse auto obsessie is uit den boze, want het verwoest moeder natuur. Waarom is er nog zoveel van het vleselijke om ons heen ? Omdat de mens nog moet leren het als brandstof te gebruiken. De mens moet de recyclocratie nog leren. Het moet nog getransformeerd worden, tot nut gemaakt worden. Daarom moet de mens de schoolbanken in om deze verborgenheden te leren, te luisteren naar psalm 49.

Pronk en praal is iets gevaarlijks, stelt deze psalm, want het vreet je inzicht weg. Calvijn spreekt over psalm 49 als het komen van een heldere leer, wat we kunnen vergelijken met de glasnost eind tachtiger jaren, gebracht door de engel van Gorbatsjov. Ze noemden hem ook de brenger van de vrede.

De auto-aanbiddende vleselijkheid is als brandstof van de hemelse voertuigen. Je ziet die link al. Ze gaan zo op in het aanbidden van de voor hun heilige auto, hun god, dat ze erdoor verteerd worden. Er blijft niets meer van hen over. Het is alles waarmee ze bezig zijn. Dat is dan hun leven. Je kan er dwars doorheen kijken om aan de drama te ontkomen. Het is een auto met een jerrycan van brandstof. De dwaasheid der mensen pikt dit niet op, en dan gaat het ophopen, en men is in de brandstof verzopen. Men is totaal vervet, want dat is ook wat het hebreeuwse woord voor dwaasheid betekent, zoals Calvijn al stelde. Calvijn stelde in zijn betere leer dat er weer eerlijkheid diende te komen, en dat wijst ook weer op glasnost, openheid. Er zou een wind komen die ten tijde van Elia ook waaide en die rotsen en bergen uit elkaar scheurde als lappen poppen, zodat het vleselijke zich niet meer zou kunnen verstoppen.

Calvijn stelde dat de geluksdromers die alles over hebben voor geluk in deze wereld zich niet slechts opblazen door zelfbedrog omdat ze zichzelf voorhouden dat ze halfgodjes zijn, maar dat er ook de dwaze toejuiching is van de wereld waardoor ze bedwelmd worden. 'Hun nakomelingen hebben een welbehagen in hun woorden,' stelt de psalm. Calvijn stelt dat de vleselijke kinderen de gang van hun vleselijke vaderen volgen en zich niet verbeteren. Dat is een speciale drank die gegoten wordt kunnen we stellen, als xtc door de champagne. Ze spreken dezelfde taal, scheppen behagen in dezelfde dromerijen, stelt Calvijn. Ze houden de ogen gesloten, en zijn bevangen door een beestachtige razernij, stelt Calvijn. Het is hysterisch. Calvijn stelt dat dat hun tijdverdrijf is, te zwelgen in aardse genietingen en zich zo te buiten gaan in beestachtige onmatigheid, zonder zich in het minst te bekommeren om eerlijkheid, en zo worden ze door hun even dwaze nakomelingen

toegejuicht. Het wekt een dwaze verzekerdheid in hen op, stelt Calvijn. Hier moesten de profeten de spot mee drijven, stelt Calvijn, opdat het hen niet zou overvallen en meesleuren. Het is een dweepzucht die tot verderf leidt, en ook Johannes Hus waarschuwde ertegen, en stelde dat de enige weg om aan de vleselijke begeerten van de zonde te ontkomen is door het te bespotten, te ontmaskeren, in zijn brief aan Pilsen in Tjechie. Maak het weer tot brandstof. Speel ermee en transformeer het in de recyclocratie. Maak het tot speelgoed, anders zal het je overweldigen en zal je erin verzuipen. De hedendaagse wereld is verzopen in motorolie, omdat ze de motor niet kennen. Weer een eenzame nacht in New York, en weer een.

Bespot de zonde, laat de duivel niet over je heersen, stelde Hus in zijn brief aan Pilsen. Anders ben je al dood. Wij mogen niet het vleselijke bestrijden met vleselijke spot, maar moeten terugkeren tot de hemelse spot vanuit het hemelse woord. Daar ligt de gebruiksaanwijzing van de hemelse motor.

Beuzelachtig is de vleierij waarmee de vleselijken zichzelf misleiden en door andere vleselijke laten misleiden, stelde Calvijn. Ze raken door hun zelfmisleiding en door de toejuiching van anderen bedwelmd, en worden zo verzameld in de graven van hun vaderen, als schapen in een schaapskooi. Zo blijven ze aan de aarde en het wereldse kleven omdat ze geen verlangen hebben naar de hemel. Ja, dan ben je al dood. Verlangen naar de hemel is een teken dat je nog leeft.

Ze zijn zo in duisternis omhuld, en dat is een hele gevaarlijke dood, namelijk de dood van de goddeloosheid, stelt Calvijn. Dit is teveel geloof hechten aan vleiende woorden, in plaats van ons oor verlenen aan de vermaning van de profeten. Ze waren zo voortreffelijk geschapen, maar ze lieten het bederven en vernietigden het, doordat ze zich afkeerden van de gebruiksaanwijzing. Calvijn noemt het ondankbaarheid. De mens heeft misbruik gemaakt van de hemelse gaven, en het verkocht, en zo worden zij uiteindelijk als de beesten, als hun ijdele eer wordt weggenomen, stelt Calvijn. Wat een tragiek, mensen, wat een drama.

Ik had een droom over psalm 49. Zij kwam als gids en begeleider, en sliep met mij in een bed. Wij waren van een hemelse band. Ook de engel van Rusland was van de hemelse band. Deze engel kwam in de vorm van mijn vechtleraar van vroeger, en hij was hemels dronken, en hij was woedend. Zijn ogen hadden transparante vlekken in allerlei kleuren, die gewoon zwarte gaten waren, en ik dacht toen ik erin keek : ‘Wat gebeurt hier, wat is dit ?’ Allerlei dingen begonnen te veranderen. Je keek er gewoon helemaal in weg, je werd gewoon in deze ogen opgezogen. Herinner je mijn droom over de man met het brood die vanuit het kasteel kwam en telkens naar een keuken in een huis dichtbij ging om daar het brood neer te kwakken ? Het was dezelfde man. De hogere nordics gaan terugkomen. We hebben het over de glasnost, de openheid, de onzichtbare bruggen. Die man was overal. Het is de engel van Rusland, en hij blijft herhalen, blijft de aandacht trekken. Wij moeten leren van het raadsel van Rusland.

De band zou optreden in een school. Psalm 49 was er, en de engel van Rusland, en ik liep naar achteren in de school, door de gangen. Er waren ook woningen op de school. Er waren ook winkels en werkplaatsen. Ik kwam bij zo’n werkplaats en ik zag een jongen die ik kende van vroeger van het college, en hij begon toen in een andere jongen te veranderen. Hij bleef maar tegen me aanpraten, en ik wist niet eens wat hij nou zei of bedoelde, maar ik zei toch zo van : ‘Ja, dat is zo.’ Toen begon hij in Menno te veranderen, een klasgenoot van vroeger, die achter het college woonde, en die ook vegetarisch was. En ik sprak heel lang met hem, maar ik wist niet waarover het ging,

maar ik zei toen dat we alles vanuit de goddelijke wereld zouden moeten laten stromen, en toen zei hij : ‘Ja, Allah.’ En toen begon hij over Allah te praten. Het was de engel van de islam, en ik noemde hem broeder, en we omhelsden elkaar heel lang. We waren inmiddels buiten de werkplaats in een soort centrum tussen de winkels. Hij behoorde ook tot de hemelse band. Dat is wat glasnost betekent : openheid, onzichtbare bruggen. We moeten een zekere Rusland factor hebben, en een zekere islam factor, en een zekere Israel factor, van psalm 49. Op de pilaren van de betere leer van Calvijn en Hus moet het dak van de Glasnost komen. Onthoud dat de man met het brood in mijn droom uit de middeleeuwen kwam : de bibelebonse pap. Ik ontwaakte met een engelenlied van de glasnost. Er waren allemaal engelenkoren die het volkslied zongen van de glasnost. Deze revolutie werd aan het eind van de tachtiger jaren en begin van de negentiger jaren gebracht door Gorbatsjov. Toen werd het dak gelegd. Hier hadden de wilde jongens voor gestreden. Hiertoe waren de hemelse liederen van de tachtiger jaren gekomen. Maar de mens begreep nog niet wat het dak inhield, want ze kenden nog niet eens de pilaren. Nu pas is het tijd om dit hemelse gebouw te bespreken, van de glasnost en de perestrojka, openheid en reformatie.

hoofdstuk 63 oorlog in de oekraine – 3 – glasnost toepassen op de gnosis – van gereserveerd tot gereformeerd (perestrojka) – het grote geheimenis van Rusland

Met een bespreking van Gorbatsjov's 1987 boek 'Perestroika'

De mens steelt stukjes van de gnosis, trekt het uit verband, isoleert het, maakt er wat anders van, en maakt er dan een markt van. Dat is wat de mens is. Het is totaal niet eerlijk naar de gnosis, al die baasspelerij. De mens denkt dat hij zo’n baas is. ‘Ik ben de baas, I am the boss.’ Echt ? Denk je nu

echt dat al die regeringsleiders de daadwerkelijke leiders van die landen zijn ? Neen. Ze wanen maar wat. De engelen zijn over die landen aangesteld.

Vannacht had ik een droom dat ik in een supermarkt was, en een Nederlandse regeringsleider liep er rond met een bloedneus. Niemand zei wat, dus ik vroeg aan iemand wie het had gedaan, tegelijkertijd me afvragende of hij het misschien zelf had uitgelokt. Ik begon toen in de supermarkt te zingen : ‘Vrede op aarde, vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.’ Ik liep toen zingende naar buiten en hoorde buiten ook wat groepjes mensen hetzelfde zingen, van het leger des heils of iets soortgelijks.

Gorbatsjov noemde Rusland de grootste producent ter wereld van staal, grondstoffen, brandstof en energie, maar dat er grote tekorten zijn vanwege verkeerd gebruik. (p. 25, Perestroika, 1987) De mens moet het leren berijden, geestelijk. Het is niet vreemd dat daar het communisme kwam opzetten, want alles moest eerlijk verdeeld worden, en het wees terug naar de middeleeuwen, zoals in mijn droom over de man met het brood, de engel van Rusland, want men zou terug moeten naar het minore tijdperk van de armoedsordes, waar Johannes Hus zich door liet inspireren voor de reformatie. Dan pas kan er echt vrede zijn. Het is een geestelijke strijd tegen valse rijkdom en valse macht en valse eer. Velen zijn dronken door wereldse toejuichingen, denkende dat dat het leven is, om als god in Frankrijk aanbeden te worden. Er moet dus weer een zelfverloochening zijn om plaats te maken voor het hogere, dus de mens kan niet buiten Israel om waar dit geheimenis ligt. Het gaat om de dialoog tussen moeder en innerlijk kind, de tweedeling, de openheid, de glasnost, wat terugwijst op de oerkennis, de Name, wat ook het gehele oergeheimenis is van Suri-Name, van verbrokenheid, zelfonderwerping (Suri), te komen tot de hogere natuurkennis van het oer (Name). Dat is wat glasnost ten diepste is, en wat eigenlijk gewoon een Russisch woord is voor de regressie, de terugkeer tot de moeder, waar Maleachi over sprak, Elia die brak met het koningschap van de wereld, en terugging tot de wilde moeder van de natuur. Dat is ook de hele opzet van Heidelberg : de dialoog. Gorbatsjov noemde dit in zijn boek Perestroika het nieuwe denken, de glasnost, dat de mens tot zelfregering moest komen, dat er openheid in de regering moest komen, meer dialoog, meer autonomie, een bepaalde hogere democratische factor, anders zou het communisme stagneren. (p.35, Perestroika)

Ik keek in een droom in de engel van Rusland, Glasnost, zijn ogen. Hij was in de vorm van mijn vechtsportleraar, en hij was hemels dronken en woedend. In zijn ogen waren er hemelse kleuren van een andere dimensie, als zwarte gaten. Als je er in keek, dan vroeg je je af van ‘He, wat is dat ? Dat kan toch helemaal niet ?’ Zo vreemd was het, want het zuigt je op, alsof het transparant was. Ik kende deze kleuren helemaal niet. Het waren hemelse kleuren van hogere hemelen, en het waren werelden op zich. Gorbatsjov stelde dat perestroika (reformatie) ging om sociale verantwoordelijkheid, dat die weer zou terugkomen, dat het niveau daarvan zou stijgen. (p.35) Glasnost zou moeten komen om de mens te trainen, als een discipline van zelfkritiek en algemene kritiek in de context van respect voor het individu en voor persoonlijke waardigheid. (p.39)

Glasnost zou een geestelijke en ethische atmosfeer promoten, waardoor men de geschiedenis beter zou begrijpen, waardoor reformatie (perestrojka) zou kunnen plaatsvinden. (p.79) De mens moest weer zuivere informatie krijgen, onderwijs. De mens was te gereserveerd, maar moest weer gereformeerd worden. Er moest geluisterd worden naar het individu, en er moest weer aandacht gegeven worden aan het individu. Het individu was verdronken in retoriek, stelde Gorbatsjov. Men

moest terugkeren tot de ethiek. Het was te stijf geworden, te mechanisch. Er moest ook weer plaats zijn voor gezonde kritiek, kritisch, onderzoekend denken. (p.81) Waar was het hart van de mens gebleven ? We zien Gorbatsjov dus in principe pleiten voor het shamanisme, voor het verloren schaap. Hij durfde de kudde achter zich te laten om het te vinden. We zien Gorbatsjov hier optreden als een vredesengel, als de goede herder van Rusland. Hij reikte niet alleen uit naar zijn eigen volk, maar ook naar andere volkeren. Dit was belangrijk, want er was een steeds grotere dreiging van nucleaire oorlogen of rampen, vanwege de opkomst van kern energie planmatigheid en technologie. Het zou maar zo mis kunnen gaan. En het is misgegaan, want de mens trok laatjes open die het niet mocht opentrekken, als de doos van Pandora. Daarom sprak Gorbatsjov dat glasnost zo belangrijk was als de lucht die we inademen (p.82)

Eerlijkheid moest weer terugkomen, stelde Gorbatsjov, oprechtheid (p.267), en er moest openheid zijn voor originaliteit, opdat ingedutte conformiteit ontweken kon worden. Dat is een humanitaire opdracht, en ook een animalitaire en naturitaire opdracht. Hiervoor moest de mens loskomen van nationaal egoisme (p.301)

De mens moest zo een relatie aangaan met de waarheid. Dit zou een proces zijn van evolutie. Glasnost is een natuurlijke wetenschap. Er zouden een heleboel obstakels overwonnen moeten worden. Dit kon alleen gedaan worden door internationalisme, door verscheidenheid, door variatie, om zo ingedutte dogmatiek te ontstijgen. Glasnost moest verdiept worden, als werken in de mijnen. Er werd over Glasnost gesproken als over hemels gesteente wat het fundament moest worden van een nieuwe wereld, niet een wereld waar de geschiedenis weg was geworpen, maar waar er van de geschiedenis werd geleerd en waar de geschiedenis werd verbeterd.

Doe jezelf niet te wijs voor. Laat anderen ook spreken. Laat ook kinderen spreken, ook je innerlijke kind, wat ook weer in de psalmen van Israel terugkomt. Als je je te wijs voordoet kan dat ook weer gevaren opleveren, en daarom gedroeg de psalmist zich als een dwaas in 1 Samuel 21 toen hij op de vlucht was voor Saul en in Gat was gekomen. Dit hoofdstuk gaat overigens ook over de man met het brood.

In psalm 69 is de psalmist omringd door zijn vijanden, en heeft hij gevast en zich met een zak gekleed. Hij was in een diepe put gekomen, in diepe wateren, in slijk, en hij werd bespot. Hij moest zich hier wel openstellen voor het hogere. Hij kon het niet alleen. Er waren missing links. Hij was verslonden door een beest, eaten alive, met huid en haar. Hij moest zich openstellen voor een andere wereld, anders zou hij het niet redden. Hij moest een dialoog aangaan. Hij moest dus tot Glasnost komen, anders zou er geen Perestrojka zijn. Hij moest dit gesteente leren kennen. De psalmist was diep gezonken, en maakte er een psalm van, als een visnet. Hij moest hier leren vissen. Hij moest het ten goede laten meewerken. Hoe groter de wreedheid was van de vijanden naar hem toe, hoe meer hij in deze nieuwe wereld werd geduwd. Calvijn stelt dat zo de hoovaardigen uiteindelijk werden wederstaan.

De psalmist had gezocht naar hen die medelijden zouden hebben of zouden troosten, maar hij vond hen niet. Ze gaven hem slechts gal en azijn te drinken, zoals ze ook bij Jezus deden aan het kruis. Zijn discipelen sliepen. Er was niemand. Hij moest hier helemaal alleen doorheen. Zo ontwikkelen wij het heilige glasnost gesteente van doorzicht, inzicht, uitzicht en overzicht als een nachtzicht, als een gids, de engel van Rusland. Dat was de raaf die Elia voedde in de wildernis. De mens ziet niets.

Als zijn naaste in nood is is de mens in geen velden of wegen te bekennen. Maar de Kennis ziet alles. De psalmist werd aan zijn kruis vergiftigd, net zoals Jeremia sprak dat ze hout hadden gedaan in het brood, stelde Calvijn. Hier bidt de psalmist dat hun tafel hen tot een strik zal worden, stelt Calvijn, en dat de dingen die hen tot vrede zijn tot een net zullen worden. Dat zijn allemaal beelden of gelijkenissen dat de mens geen bovenmatige rijkdom en voorspoed mag hebben ten koste van een ander. Gorbatsjov stelde ook dat het geen propaganda praatje mag zijn, maar dat er onderwijs moet zijn voor algemeen welzijn. Het moet vanuit het hart komen, en door het hart gevoeld zijn. Laten we beseffen zoals Calvijn het zegt in zijn betere leer dat alles wat de hemel strekt tot leven, dodelijk is voor de zonde en het vleselijke. Het vlees in de mens haat hierom het hogere, en zoekt het in de doofpot te stoppen. Als Glasnost komt, zie dan naar al die ogen die afwijken en doen alsof ze het nooit gezien hebben, alsof het niet bestaat. Hierom is de engel van Rusland woedend. De bron of de baarmoeder die genezing draagt in Maleachi draagt dus tegelijkertijd een adem van de dood, stelt Calvijn, om tot het goddeloze vleselijke te brengen.

De psalmist vraagt dan of de ogen van deze wrede tafelheren dan verblind mogen worden, want alles wat ze doen is anderen vergiftigen. Ontneem hen alle verstand, stelt Calvijn dan. Deze blindheid, stelt hij, die over hen wordt uitgegoten, zal ervoor zorgen dat zij hun lendenen breken. Uiteindelijk zullen ze zelf vallen in de kuil die ze gegraven hebben. Zelf zullen ze ook afdalen in die diepe put van psalm 69. Calvijn zegt dat de psalmist maar blijft aanhouden met zijn verwensingen met de grootst mogelijke heftigheid en onstuimigheid tegen hen, opdat zij af zullen laten van hun slechtheid en hoovaardij. Wie denkt dat de psalmist maar op zijn woorden moet passen en niet zo moet schelden en vloeken die is ten eerste verschrikkelijk onverschillig en harteloos, en ten tweede heeft zo iemand nog nooit zelf aan zo’n kruis gehangen, want dan zou hij net zo schelden en vloeken, als onderdeel van het lijden. De beste stuurlui staan altijd aan wal zullen we maar zeggen. Het is een dichterlijke en figuurlijke kunst om alles te verwerken. Met zulk lijden kan boosheid niet ontlopen worden. Boosheid is dus een onderdeel van het kruis, inclusief schelden en vloeken. Het is allemaal heel makkelijk praten voor mensen die nog nooit wat hebben meegemaakt en zich nooit om iemand anders bekommerd hebben, of alleen om hun eigen kroost. De psalmist is als een hemelse atoombom die hier ontploft. Nu zal glasnost er komen. Het tikken van de bom is voorbij. Ze hebben er zelf om gevraagd.

‘Edelachtbare Marjolein, er is een bom hier, en het tikt.’
--- ‘Och, zolang het tikt is er niets aan de hand.’
‘Maar nu tikt het niet meer.’
--- ‘Dan is de bom of onschadelijk gemaakt, of je bent er inmiddels geweest, of wij allemaal.’

Calvijn noemt psalm 69 een hyperbolische psalm. De psalmist gaat spreekwoordelijk om met godsdienst en de diensten der mensen, en hij noemt de psalmist een voorbode van het evangelie. Hier werd het evangelie al gepredikt, in deze dingen, die dus figuurlijk waren, en de westerse mens die daarna kwam heeft het verkracht door het te verletterlijken. Men is met deze gnosis op de loop gegaan, omdat men glasnost er niet op toepaste. Men moet weer terugkeren tot de hemelse mijnen, en glasnost winnen. Deze werd dus al geopenbaard eind tachtiger jaren, begin negentiger jaren, met de val van het ijzeren gordijn, met de verschijning van de engel van Gorbatsjov. Deze staat nog steeds als een paal boven water. Laten wij hierin binnengaan. Leren van de engel.

Als iedereen een stapje terugdoet, en niet te groots, niet te machtig, niet te wijs, niet te weterig, op te treden, zal een ieder tot zijn eigen zelfbestuur, zijn eigen autonomie kunnen komen, en hierin zal een nieuwe wereld zich kunnen openen en de missing links zullen kunnen verschijnen, en zal er een goede en zuivere terugkoppeling kunnen zijn, door glasnost. Iedereen een stapje terug, opdat glasnost kan komen. Niet groots willen doen, maar laat het kleine spreken. Laten de dwergen weer tot hun mijnen kunnen gaan, en hun edelstenen aan Sneeuwwitje kunnen laten zien. Oh, laat dit sprookje kunnen herleven, het geheimenis van Rusland.

hoofdstuk 64 oorlog in de oekraine – 4 – wachters van de glasnost – glasnost of de mobiel ?

Diep in de Russische bossen dansen de dwergen van Sneeuwwitje om de glasnost steen. Dat is een steen van ontmaskering, ontbloting, openbaring, openheid. Het is als een sprookje, beeldspraak natuurlijk, maar kent u de geestelijke wereld ? Dit komt allemaal verkeerd door de lens. Er liggen lenzen tussen de landen, tussen de planeten, en ook tussen de mensen. Dit zijn prisma's die alles verdraaien, en daarom is het schijnbaar oorlog. Ken je het Plumares mysterie al ? We hebben erover geschreven in het gelijknamige boek. Ken je de lenzologie al ? De SNIJPEL-lens ligt tussen Rusland en alle andere landen in. Het omgeeft Rusland, en het verdraait informatie, en zo komt alles verkeerd door de lens.

De glasnost steen is de hemelse steen van openbaring, ontbloting ook. De dwergen van Sneeuwwitje hebben het gevonden en dansen er omheen. Ze hebben het gevonden in hun mijnenwerk, diep in de bossen van Rusland. Het is een doorzichtige, wonderlijke steen. Kent u bijvoorbeeld deze woorden die ik in de hemel heb gehoord ? Sexuïtie (vgl. intuïtie) en Sexpiratie (vgl. inspiratie). Wat betekent het ? Sexuïtie is allereerst een alarm zodat je niet met vuile stromen van wereldse sex wordt meegesleurd. Wat hebben de mensen er iets vies en smerigs van gemaakt, he. Maar oorspronkelijk betekent het : intimiteit met de kennis, terwijl wat we in de wereld zien is intimiteit met de domheid, ten gevolge van de intimiteit met zonde en het vlees. Walgelijk is de sexualiteit van de aarde, zo plat, zo bedorven, en de mens gaat erdoor met pensioen. Het vleselijke vindt het allemaal heerlijk, maar het geestelijke vindt het walgelijk. Door Sexuïtie, intimiteit met de gnosis, kunnen de lenzen weer gezuiverd worden, en kan men tot de hogere lenzen gaan, tot de glasnost. Waarom trekt Rusland de aandacht ? Juist hiervoor, maar het kwam verkeerd door de lenzen.

Laat je opnemen in de glasnost steen. Werk eraan. Ga terug naar de mijnen. De dwergen zingen een lied. Kun je het verstaan ? Heb je oren die kunnen horen ? Of ben je bedrogen door de lenzen der wereld ? Ken je de lenzologie ? De glasnost is een steen. Het reageert niet, maar het reflecteert, dus het hangt allemaal van jezelf af hoe de steen het reflecteert, net zoals bij een spiegel. Allerlei lenzen buigen het af. Daarom moet je klaarkomen met het lenzenmysterie. Deze lenzen liggen overal om

ons heen. De oorlog wijst dus terug op wat diepers dat gaande is, op diepere kennis. Er ligt een ijzeren gordijn omheen. Zie daar maar eens doorheen te komen. Heb je de waarheid lief ? Heb je intimiteit met haar ? Zie maar eens langs de grenswachters heen te komen. Ze laten je niet zomaar door. Of ben je slechts een stalker van de gnosis ? Wil je gewoon iets gappen, iets roven ? Om er daarna mee weg te hollen en er een marktje van te maken in de wereld ? De dwergen van Sneeuwwitje geven niet zomaar hun geheim prijs. Velen hebben de gnosis misbruikt, haar verkracht. Stalkers zijn het. Ergens stopt het en gaan de poorten dicht. De lenzen zijn gevangenissen. Zie er maar eens door te komen. Alleen met de lenzologie kom je er doorheen, want het is een gevaarlijk labyrint om de glasnost te bewaken en te bewaren.

De beer heeft toegeslagen, Rusland heeft toegeslagen : Oorlog in de Oekraine, en men weet niet wat het is. Men kan er niet doorheen prikken. De beer is door de SNIJPEL-lens gekomen, het schermpje van de mobiel, waar de vleselijken aan verslaafd zijn. Een gif druipt van het scherm, als een slaapdrank. Het houdt de mens weg, ver weg, van de glasnost. Ze zijn zwaar aan de drank van de hen toejuichende menigte, en vinden het wel goed zo. De meerderheid heeft immers hun goedkeuring gegeven, en de meerderheid is god. Wat is de SNIJPEL-lens ? De mobiel, mensen, de mobiel, en die vervormt zich tot auto’s, om de lagere aardse gewesten te bedriegen en mee te zuigen. Het is geen tijd om met dure kleding rond te lopen, geen tijd om peperdure reisjes te maken, als grote delen van de wereld in honger of oorlog zijn. Dat kan echt niet. Daar klopt niks van. Het is een wereld in een duivelse lens, en het lacht je uit. Het drijft de spot met je. Het is een wachter van de glasnost. Je komt er niet zomaar doorheen. Je hebt te diep in het glaasje gekeken.

Och, die lieve dwergen. Ze zorgen zo goed voor hun prinsesje, Sneeuwwitje. Met de glasnost steen kunnen ze haar genezen. Ze was zo hard aangevallen door een heks, de valse koningin. ‘Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is het mooiste in het hele land ?’ Daar ging alles om. Ze wilden de grootste wezen, de eersten, de sterksten, de machtigsten, de aanzienlijksten, niet de minste. Alleen de hemelse Sexuïtie weet wat ware schoonheid is, en zij geeft Sexpiratie om een nieuwe wereld te bouwen. Wees maar creatief, wees maar uniek. De dwergen zijn een beeld van de minste willen zijn, weer kind worden, een stapje terug doen, om af te rekenen met alle dwaze overmaat.

Mobiel ? Mobiel ? Nee, het is debiel. Het schermpje van de debielen. Een debielenschermpje waarop je kan zien hoe het niet moet, en hoe je er toch ingezogen wordt. Het prisma van de heks, de debielensteen voor alle domkoppen die idioten volgen. Dat is wat het is. Doe maar eens onderzoek over wat de mobiel eigenlijk is. Een schofterige wereld heeft het gebouwd. Voer oorlog tegen microgolf vervuiling. Het verandert het brein van de mens, en zuigt het diep mee in de lens. Zo worden de onoplettenden geflest. Geflest ben je, geflest, en je weet het. Nu is het zaak om uit de fles te komen. Maar hoe doe je dat ? Juist daarom, juist daarom, trekt Rusland de aandacht. Wie oren heeft die hore. Geef jezelf maar eens bij wijze van spreke een klap in het gezicht, en zeg tegen jezelf : ‘En nu moet je eens ontwaken.’

DEEL 4 – DE REGRESSIEVE KERKGESCHIEDENIS

hoofdstuk 65 oorlog in de oekraine – 5 - de nucleaire dreiging van rusland - hoe kom je erdoor, hoe kom je eruit ? - de regressieve kerkgeschiedenis

We hebben het over de oor-log, met recht over het oor, want de mens luistert niet. Om dit te begrijpen moeten we teruggaan in de geschiedenis, waar veel moderne mensen ook al niet te dol op zijn. Ook dit kun je begrijpen in de geschiedenis lessen. Met de Duitse reformatie van 1517 was het probleem niet opgelost. Nederland moest nog vechten tegen het katholieke en Spaanse gezag. De reformatie moest nog doorbreken in Nederland. En toen dat was afgelopen had Nederland te maken met de koningskerk die al het gezag wilde, waardoor er geen godsdienstvrijheid was. 1816 was hierin een berucht jaar. We hebben er veel over geschreven. Daarom moest er een nieuwe reformatie komen, die de regressie werd genoemd, of de wederkeer. Eigenlijk was de reformatie van 1517 al de regressie, als de terugkeer naar de Israelitische soberheid, en dit was geworden tot een Duitse

soberheid. De opstand tegen de koningskerk kwam in 1834, wat de afscheiding en de wederkeer, oftewel de regressie werd genoemd. Dit was een terugkeer tot de betere leer van Calvijn, maar helaas vaak ook tot de slechtere leer van Calvijn. Ook was het een terugkeer tot de Dordtse leerregels en de Heidelbergse catechismus, om zo los te komen van al te losbandige vrijzinnigheid, zo goed en kwaad als dat ging.

De jaren 1800 zijn dus belangrijk voor de regressieve kerkgeschiedenis. Uit de afscheiding van 1834 kwamen ook de gemeenten onder ‘t kruis voort, de kruisgemeenten. Hieruit kwamen dus de kruispredikanten voort.

Een medewerker schreef over de absolute noodzaak van de regressie, het kennen en bestuderen van de geschiedenis :

‘Mensen zitten gevangen in het mobiel gebeuren. Ze komen er maar goed vanaf, denken ze met hun onzin argumenten, maar ze zouden er best wat meer onderzoek naar mogen doen, want erg diepzinnig zijn hun argumenten niet, en dan hebben we het nog niet eens over de geestelijke argumenten, en ook niet over het verslavings en zombiegedrag van mobiel gebruik.

Vaak wijzen we op het belang van de geschiedenis omdat daar de antwoorden liggen. En dan niet alleen als het gaat over bijv. een onderwerp als de hel waarbij de geschiedenis laat zien hoe de ideeën daarover zich ontwikkeld hebben en waar de wortels liggen maar het gaat echt over zoveel meer.

We hebben het er al vaker over gehad over het belang van de geschiedenis. De lessen voor vandaag en voor de toekomst liggen in het verleden. De geschiedenis herhaalt zichzelf (in verschillende variaties en met kleine wijzigingen) en dat is iets wat filosofen en geschiedkundigen al opviel zelfs meer dan 2000 jaar geleden.

Willen we de lessen leren die in het verleden liggen en willen we de grote schatten aan kennis en informatie die ons aangereikt worden die in het verleden liggen ter harte nemen of paniekerig in de rondte rennen en maar roepen help wat kan ik doen, help wat kan ik doen terwijl de antwoorden voor het oprapen liggen en allemaal al gegeven zijn ?

De geschiedenis toont cyclussen van patronen die direct gerelateerd zijn aan de natuur van de mens. Zolang de mens niet veranderd blijven deze patronen zich herhalen. Zonder de les van de geschiedenis dus ter harte te nemen blijven we zelf ook in een cyclus, in een herhalend patroon rondlopen en dus zonder de les te leren zal de cyclus zich blijven herhalen. Mensen klagen snel ik heb het zwaar, of het gaat zo slecht nu met de wereld, maar guess what, jouw voorouders hadden het ook zwaar, generaties voor jou hadden het ook zwaar en gingen door hetzelfde heen. Het is niet nieuw wat er nu gebeurd. Maar er is wel een verschil nu met de eerdere generaties namelijk dat de generatie van nu ongelofelijk verwend is en gaat lopen klagen als ze even niet meer naar de bioscoop of het cafe kunnen want daar leven ze voor. Ze weten dan niet meer wat ze met zichzelf aanmoeten als deze dingen van hun ontnomen worden. En hebben zij hun les dus geleerd? Nee. Het is zo jammer en ik hou mijn hart vast. Het is te triest voor woorden. Neem de lessen van de geschiedenis ter harte schreeuwen we van de daken. Zo niet dan blijf je in een doolhof tegen

doodlopende muren aanlopen zonder de uitgang te zullen vinden. Of je denkt de uitgang gevonden te hebben maar bent in een illusie terecht gekomen.

Dante gaf de hoop niet op. Hij gooide het bijltje er niet bij neer. Hij koos niet voor een makkelijke exit in zelfmedelijden. Hij legde de problemen van de wereld niet bij een ander neer. Hij wist dat om verder te kunnen komen hij aan zichzelf moest gaan werken en dat hij zelf moest veranderen en zich niet alleen moest focussen op wat zijn vijanden hem hadden aangedaan en alles wat hem overkomen was. Hij verviel niet in melancholie, onverschilligheid of dramatisering van zinloosheid en hopeloosheid (wat heeft het allemaal nog voor nut) omdat de toekomst in zijn ogen afstreefde op een dystopie. Hij legde niet de schuld bij anderen en dat de anderen voor hem met snelle oplossingen moesten komen en zijn problemen moesten oplossen. Wat doe jij als jij in dit patroon vervalt of als jij jezelf hierop betrapt ? Blijf je er dan in hangen of corrigeer je jezelf en ga je door of verruil je het ware paradijs liever voor een vals paradijs, voor de snelle oplossing, voor de snelle paarden ? Je doet jezelf dan wel erg tekort en bent dan gewoon dom om nog maar niet te spreken van de gevolgen op de lange termijn voor jezelf en je omgeving.

Wat doe jij met de lessen van de geschiedenis?

Wat doe jij met de lessen in je leven of herken je ze niet eens als lessen ?

Ik heb het geschiedenis probleem, want zo mag je het wel noemen, ook wel eens het generationele probleem genoemd. Dit betekent dat een volgende generatie niet weet wat er in het verleden allemaal al gebeurd is en daardoor denkt dat het allemaal bijzonder en nieuw is.
Het betekent bijv. dat een onderwerp nieuw is voor iemand en als waarheid wordt aangenomen terwijl het al lang in het verleden besproken is en vele boeken over geschreven zijn, waarin dan al werd uitgelegd wat er allemaal niet aan klopte, maar dat weet die persoon niet dus die gaat er helemaal mee aan de haal. Je kunt het dan hebben bijv. over het christelijk geloof in het algemeen maar bijv. ook dat er in 2020 weer een nieuw boek over de eindtijd op de markt wordt gebracht en de nieuwe christelijke generatie denkt wat een geweldig boek terwijl datzelfde boek met dezelfde strekking ook al eens geschreven in de jaren 80 of zelfs al ergens in 1900 of eerder. En het betekent ook dat er bijv. nu geroepen wordt van dat jezus over zoveel jaar echt terug zal komen maar ze weten niet dat precies hetzelfde al gezegd werd in de jaren 80 en in de jaren 90.
Zie hier het zich herhalende patroon, het generationele probleem. Gevolg is dat een hele generatie weer een rad voor de ogen wordt gedraaid. Ook hier dus weer het grote belang van het kennen van de wortels en de fundamenten van hetgeen je gelooft. Waar komt het vandaan, hoe is het ontstaan, door wie is het gezegd, klopt het allemaal wel, zie je niet een hoop dingen over het hoofd en rij je in een auto die vanzelf een keer uit elkaar zal vallen?

Als wij onze kinderen niet onderwijzen, wat voor toekomst geven we hen dan!

Hierboven gaven we dan een christelijk voorbeeld dus hier dan nog een voorbeeld uit de new age als het gaat om het belang van onderzoek in relatie tot de geschiedenis. In de new age wordt makkelijk gesmeten met allerlei termen zoals bijv. de 7 chakra's en astraal lichaam, wereldziel, monade, 4d etc. Waar komen deze termen vandaan en wat is hun oorspronkelijke betekenis en is dat het dan of zijn er nog veel meer woorden en onderwerpen die belangrijk zijn omdat je anders maar het halve plaatje hebt! Zie hier weer het belang van onderzoek! Als je liever in self-made ignorance

wilt leven in plaats van de geschiedenis te bestuderen en van te leren hoe dingen daadwerkelijk in elkaar steken waar ben je dan mee bezig ?’

Tot zover de medewerker over de regressie.

En ja, het is zo, want doordat de mens de mobiel aanbidt en niet de glasnost wakkeren ze zelf de oorlog aan. Je kunt niet veilig spelen met dat soort stenen. De mens kijkt zelf op de verkeerde schermpjes, en holt achter de muziek aan. De mens speelt graag gevaarlijke spelletjes.

Hoeren zijn het, dat is wat de hemel erover zegt, en wij laten de hemel spreken. Ze hoereren met het modernisme en verachten de geschiedenis, verbeteren de geschiedenis niet, en gaan zo op de luie slof hun waanhemel binnen, en trappen anderen ervan weg als agressieve honden, want het is alleen voor hen, en zij die precies zoals hen zijn. Er is iets mis met hun ‘zijn’, hun valse volwassenheid, gebouwd op het bloed van hun innerlijke kind. Het is pure zelfvernietiging. Het kind wijst terug op de geschiedenis.

Als je terug wil naar het kruis dan ontkom je niet aan de geschiedenis. Het kruis ligt namelijk in de geschiedenis, draagt de geschiedenis. ‘Neem je kruis op,’ betekent dus ook : ‘Gedenk de geschiedenis.’ En dan heb je ook te maken met kerkgeschiedenis. J.C. van der Does (1877-1956) schreef dat de bakermat van de kruisgemeenten zich bevond in het vissersdorpje ‘Noordwijk aan Zee’. Zij misten iets in de prediking van de koningskerk, de hervormde kerk. Zij kwamen bij elkaar om over de bijbel te spreken en over het bevindelijke, hun ervaringen. Zo ging dat al heel lang in Noordwijk, ook al eind jaren 1700, stelde van der Does. Ze spraken ook over Heidelberg. Ze gingen terug naar de leer en de tucht der vaderen, want ze vonden dat de koningskerk daar te ver van was afgeweken, en de afgescheidenen werden ook vervolgd door die kerk, dus er was geen godsdienstvrijheid. Ze streden tegen menselijke inzettingen, menselijke regels. Ze wilden leven vanuit het hemelse, niet vanuit het aardse. Er moest nieuwe diepte komen in het werk van Calvijn. Er was ook een betere leer van Calvijn. We hebben het dan bijvoorbeeld over de pilaar van soberheid, ook soberheid in oordeel, want er was zoveel overoordeel, vooroordeel en vervolging. Met elke reformatie is er ook veel kaf tussen het koren, en zo ook met de regressie was dit het geval, maar het gaat nu even om de rode lijnen die er doorheen lopen, en die moesten wel komen. De mens moest vrijgemaakt worden van de vleselijke kerk, van de wereldse, aardse kerk, om zo te komen tot de natuurkerk, de hemelse kerk, die in soberheid leefde. Dat was meer ieder voor zich, in hun relatie met de hemel. Daar mag een ander niet over beslissen door een of andere aardse titel. Staat en kerk moesten dus plaats maken voor de autonomie van de mens, de zelfregering, de eigen verantwoordelijkheid, wat een hermitatische beweging is. Het begon sterk op te komen, het bevindelijke, in de jaren 1800 in Nederland. Het ging om de persoonlijke ervaring, niet om kerkelijke superioriteit en allerlei autoritair machtsvertoon. De jaren 1800 van de vrijmaking en de regressie, van 1834, zijn dus onze adem, en het is belangrijk de lijnen te kennen van de kruisgemeenten die hieruit voortkwamen, de kruispredikers, en wat zij te zeggen hadden, die het hemelse Woord lieten zien, zo goed en kwaad als dat ging.

Er was iets aan de mensheid in Nederland gegeven om hen tegemoet te komen : een rode steen, een rode juweel, als de glasnost. De geschiedenis werd namelijk opengebroken. Men ging de gegeven schatten weer opdiepen. Kennen wij deze predikers die zulke belangrijke hemelse waarheden te vertellen hadden voor onze bevrijding en exodus ? Het zijn onze voorvaderen en voormoederen.

Wat is er geworden van het ‘eer uw vader en uw moeder’ ? Doen wij dat wel ? Of gooien wij er met de pet naar en lezen wij alleen de moderne boeken die daar vaak gewoon over heenwalzen om er munt uit te slaan ? Kennen wij de context ? Wij moeten de generatie kloof weer overbruggen anders gaat het helemaal verkeerd. Terug naar de gegeven glasnost steen in de jaren 1800, aan de voet van het kruis, bij de kruisgemeenten, die bevrijdingsgemeenten waren. Zij streden een strijd tegen werelds vermaak en wereldse controle.

Op naar de geschiedenis, mensen. We kunnen hier niet blijven. Dit is een wereld in een lens, en alles is verdraaid. Vertrouw het modernisme niet. Op naar de geschiedenis, terug naar de jaren 1800, terug naar de natuur, terug naar de glasnost steen gegeven, waar de dwergen van Sneeuwwitje omheen dansen. Ze hebben de schat gevonden omdat ze de minsten zijn geworden, kinderen zijn geworden, en in de mijnen van kruis en geschiedenis hebben gewerkt. Ja, het kruis is een mijn van de geschiedenis, en het werk roept ons. Alleen als dwergen, als kinderen, kunnen wij daar komen. Afgelopen met die vuile volwassen spelletjes. Je bent geen volwassene in de moderne wereld, maar een bedrieger, en dief. Op heterdaad betrapt. Ga nu op de grond liggen opdat de bliksem je niet treft. Alleen eeuwige kinderen, hen van het zoonschap tot de eeuwige hemelse natuur, kunnen tot volwassenheid komen. De volwassenheid van de mobiel en het modernisme is de heks, de boze koningin en boze stiefmoeder van Sneeuwwitje. Weet goed met welke machten je speelt. Laat je in de boeien slaan nu, en keer terug tot het kruis, wees aan hemelse touwen.

Laat je arresteren door de glasnost steen, opdat je kunt ontkomen aan de mobiel van het vlees, aan allerlei debielen spelletjes. De kruispredikant C. van den Oever (1802-1877) zei over de aanvallen op de kruisgemeentes, die zelfs van binnen kwamen, dat het als Kain’s broedermoord was omdat de hemel het offer van Abel aannam, en zijn offer niet. Hij zei dat het ook als de nijd was van Jakob’s zonen, omdat Jozef de mooie rok van Jakob had gekregen. Ook noemde hij het als de moordlust van Saul, omdat de psalmist meer geeerd werd door God dan hem. Deze archetypische krachten zijn vandaag de dag nog steeds in het spel. Merk ze op. In deze omstandigheden moeten wij werken, terwijl alles om ons heen door leeuwen is bezet, stelde van den Oever. Dit is opdat het werk zuiver zal zijn. Het is een verwoestende mensenmenigte, en dit stroomt allemaal voort vanuit het duistere gat van 1816. Deze put moet nog steeds gedoofd worden. Dat kan alleen als de mens komt tot de rode glasnost steen in de Russische bossen, als een beeld van de kerkgeschiedenis van de kruisgezinden. Dat was een vervolgde kerk. Het was een anti-kerkelijke kerk. Het was een door de hemel bevrijde kerk, maar zij werden nog steeds door het vleselijke elite leger achtervolgd, de wachters van glasnost. Het alarm was afgegaan. Niemand mocht aan die steen komen. Nu was het oorlog. Ren voor je leven. Laat je opnemen.

De mens werd geschud en was geschokt, door deze afschuwelijke wachters, en nam toevlucht tot 1834. Wat een strijd was het om het hemelse woord op papier te krijgen. Van den Oever spreekt er ook over. Toen van den Oever dacht dat het werk spoedig was voltooid werd hij belet door ziekte, en was hij lichamelijk zo vermoeid, en koorts sprong hem in de nek, die hem bijna tot het graf sleepte, maar toen kwamen de zoete nachten waarin hij volop kon schrijven. Zo was hij op de golven, op en neer. Hij schreef voor de kruisgezinden. Hij schreef voor het nageslacht. Natuurlijk was dat allemaal in de taal des tijds, maar later zou dat allemaal vertaald worden.

Zijn boodschap was dat de mens uit het graf van de zonde diende op te staan. Ja, de mens was dood door de zonde. De mens werd als een zombie bestuurd door het autoritaire vlees, het koningsvlees, wat zich superieur waant. Van den Oever wees terug op de moederkerk waarin de geheimen lagen, in de jaren 1600 en 1700. Hij wees niet alleen op de opstanding uit het graf van de zonde, maar ook op de bevrijding uit de gevangenis van de zonde, en uit de gevangenissen die de vervolgers hebben opgesteld. Zo vond er een uittocht plaats. Maar hij sprak dat velen niet wilden buigen voor de waarheid vanwege trots en zij wilden liever hun eigen eenmaal opgevatte meningen handhaven dan hun gedachten gevangen te leggen onder de gehoorzaamheid van het hemelse woord, en hij zou niet met ze twisten. Hij was niet gericht op machtspelletjes, maar op Getsemane. Hij zou geen koning over anderen spelen. Hij was gericht op het kruis. Hij was gericht op soberheid, ook in oordeel. Dat is trouwens ook de betere leer van het christendom, wat dus een kruizendom is. Daartoe bestonden dus de kruisgemeenten, om die leer te handhaven. Leren van de geschiedenis, leren van het kruis.

Van den Oever sprak dat hij voor elke vriend honderd vijanden had, want wel honderd mensen beminnen de leugen en de dwaling tegen een die de waarheid bemint. Hij stelde dat het werk meer veracht dan geprezen zou worden. Hij kwam niet met menselijke wijsheid en uitnemendheid van woorden. Hij was een sobere, eenvoudige prediker, en het ging hem volledig om de hemelse dingen en de hemelse taal van het hart. ‘Heere, help ons,’ zegt hij in de hemel, want hij weet dat deze strijd er nog steeds is, en hij strijd voor ons, aan onze zijde, deze voorvader van het kruis.

In een gedicht van die tijd wordt de heilskerk de rok van Jezus genoemd, wat ook weer terugwijst op de rok van Jozef. En die rok is aan reten gescheurd, en dan is zachtmoedigheid het herstel, waar zonden afsterven. Het ging niet om blote, aardse geschriften, stelde het gedicht, maar om het leren van omhoog. Met zachtmoedigheid moesten de driften beteugeld worden, want er is heel veel misverstand en woordenstrijd. Daarom moet men streng gezet zijn op eerlijkheid, en op het pad van tedere godsvrucht zijn, om zo te leven in hemelse gulheid. We hebben het dan over de glasnost steen. Deze steen hebben we nodig opdat alles weer achter glas gaat, alles terug in de boeken, alles terug in de museums.

hoofdstuk 66 oorlog in de oekraine – 6 – de bloeiende roede in de russische nacht

In de donkere Russische nacht ligt een diep geheimenis, in de donkere Russische bossen, waar dwergen dansen om de gevonden glasnost steen. In de steen zien we een aloud tafereeltje. We gaan helemaal terug naar de jaren 1800 waar de herderlijke kruisgezinden streden tegen de wolvelijke koningsgezinde imperialisten die de schapen bedreigden. Ken je deze geschiedenis ? Het is het 1816 van de roofdieren die uit hun holen kwamen tegen het 1834 van de regressie, de wederkeer van de herder tot het verloren schaap, of het verloren schaap tot de herder. Ken je het verhaal, ken je het sprookje, ken je het gedicht ? Of ben je er te oud voor geworden, te gepensioneerd, en heb je de oma of opa sloffen al aangetrokken ? De bloem van geestelijke pensionering is er één van een mechanisch vergif. Het druipt van de schermen van de mobielen der verwenden, en brengt hen in een bloeddorstige trance, een hypnose van waanzin, die hen niet meer kan laten stoppen met dansen. Altijd moeten zij dansen, alsof ze de rode betoverde schoentjes aan hebben. Wat is het medicijn ? Daarover zullen wij vandaag spreken.

C. van den Oever, een kruisprediker in de jaren 1800, sprak over de situatie in Israel. De stok van samenbinding en liefde was verbroken, en de sleutel der kennis was verloren gegaan, en toen werd het nog donkerder. Hij zei dat ieder een weg voor zichzelf verkoos, zoals ze het goed dachten. ‘Hier zag men een vergadering van Godonterende Sadduceeën! daar een hoop Esseeën! ginds een menigte Farizeeën! dan ook nog weer een partij Herodianen.’ Het was een donkere nacht voor de kerk, stelde hij. Maar hij wees op de natuur, dat na de duisternis van de nacht de morgen zou komen. De morgen komt om te verlossen, en niets kan haar hinderen. In Israel werden deze natuur elementen gepersonificeerd. Daar zijn de godsdiensten uit voortgekomen. Het is een zekere taal.

Het kruis gaat dus zekere dingen voortbrengen, heeft haar eigen morgen, en niemand kan dat verhinderen. Niemand. Het is de natuur. De profeten spraken dat er uit een maagd een hemelse zoon zou komen. Natuurlijk is dat beeldspraak. Het gaat om een kerk die maagdelijk is gebleven naar de zonde toe. Zij hebben niet in het vlees geleefd, en alleen zo kan het hemelse zoonschap komen. De hemelse, maagdelijke kerk is dus zowel een moederschap als een zoonschap. Dat wil niet zeggen dat ze daadwerkelijk maagdelijk is. Het is een hemelse maagdelijkheid tegen vleselijke conformiteit. De zonde is een samenzweerder tegen de hemelse dingen, in vriendjespolitiek dus.

Het was een gedicht, een maagd die zwanger zou raken. Het had een diepere betekenis. Maar de vleselijke kerk nam het letterlijk. De betekenis werd weggekapt. Zo maakten zij hun afgoden. Van den Oever noemde het een wonder : 'O, wonder! een maagd baart een man, een dochter baart een vader, het schepsel haar Schepper!' Hij sprak dat de hemelse zoon in een stal werd geboren, omdat het een evangelie was voor de armen. Ook dat was een gedicht. Men heeft het verletterlijkt en uitgebuit, de betekenis weggesneden. Het stalletje met kerstfeest in het rijke westen heeft de diepe betekenissen niet meer. Het is plat geworden, huichelachtig, allemaal voor de markt, want het westen veracht de armoedskerk, de soberheidspilaar. Van den Oever wees erop hoe het rijke westen het arme volk onthielden wat hen vanuit de hemel was geboden. 'Men offert het liever op aan wellust, pronk en praal, aan huizen, hoven, rijtuigen, meubelen, klederen, enz. Zij willen liever hun zielen honger laten lijden en hun lichamen in zondigen overvloed baden,' stelde van den Oever. 'En daarom zien alleen enkele arme schaapherders het.'

Natuurlijk wordt er naar hen niet geluisterd, want hun haar is te lang, of hun baard is te wild, of hun kleren te armoedig, of wat voor ander slap en zot bedrieglijk excuus het rijke westen er ook voor kan vinden om niet naar hen te hoeven luisteren. Of hun accent is niet 'algemeen beschaafd Nederlands' (alsof zoiets bestaat). Ze drinken niet mee en doen niet mee met de meut. C. van den Oever riep : 'O, rampzalige! die zo uw ziel bedriegt voor de eeuwigheid, omdat u meent bevrucht te zijn door de Heilige Geest, en ondertussen, het is stro en u baart stoppelen, die in het vuur der beproeving zullen verbranden.' En zo is de mens geworden tot dwaze maagden. Zij zijn maagdelijk naar de hemelse kennis toe, willen er niets van weten, bespotten het. Maagdelijk naar de kennis, om zo door de leugen bevrucht te worden en nog meer zonde, troep en prut te baren. Het rijke westen richt het op tig andere dingen, maar van den Oever stelde dat het de hemelse armoede was die verzoening bracht. De hemelse armoede is de Hechter. Je mag komen tot de natuurlijke armoede in je hart om zo in contact te komen met de hemel, een aanraking te krijgen van de hemel. Je neemt niet meer dan nodig is. Je denkt ook aan de ander. Daarom kwamen de armoedsordes opzetten. Zij begrepen het oorspronkelijke evangelie. Van den Oever stelde dat Bethlehem het broodhuis betekende, als het verborgen manna dat uit de hemel daalde. Hij stelde dat de hemelse zoon de armoede liefhad, en het daarom verkoos boven de rijkdom.

Zo mogen wij zijn als Elia die de wildernis had uitgekozen en opgezocht boven de stadse pracht en praal, om zo langs de beek Krith te gaan, zij het in moedeloosheid, honger en dorst, om zo tot het hemelse herderschap te gaan en het arbeiderschap in de woeste hemelse wijngaard, stelde van den Oever. En dat gebeurt in de stille nacht, op het eenzame veld, in strijd met de zonde, de duivel en de wereld. Als vreemdelingen zijn zij afgemarteld, stelde hij. Het herdersambt was het geringste, stelde hij, iets van de armen. Het waren de minste broeders. Ze moesten strijden met wolven om de lammetjes te beschermen en de schapen, en moesten bij verwonding de dieren ook verbinden. Ze moesten dit doen in de hitte van de dag en de kou van de nacht. Het herdersambt werd steeds meer veracht met de opkomst van de nieuwe wereldrijken, stelde van den Oever. 'Dit Bethlehem werd ook genaamd Bethlehem Efratha, welk woord betekent vruchtbaar, omdat er rondom Bethlehem vele vruchtbare korenakkers, vette weiden, vele bloeiende wijngaarden, enz. waren. En in die vette weiden legerden deze herders hun schaapjes,' stelde hij. Zij moesten ook als een nachtwacht zijn over de schapen, stelde hij. Terwijl anderen sliepen moesten zij waken. Zij zongen en speelden ook psalmen, stelde hij, om de roofdieren af te schrikken.

Het koord van de armoede is dus hetgene wat samenbindt, stelde van den Oever. Dat is dus het ware hemelse communisme, van de minste willen zijn, de ander ruimte bieden, en dit gaat over de pilaar van soberheid. Neem je meer ten koste van anderen, dan ben je een dwaze maagd, maagdelijk naar de kennis, dus als een dom grietje. Van illusie tot illusie ga je dan, met je joint of sigaret. Dat zijn hele tragische optochten naar de afgronden, en ze zien het niet eens dat ze zichzelf daar instorten, want ze dragen een vizier, een roze bril. Het zijn dronken blinden. Ze zoeken Jezus in de paleizen, en in sierlijke redenen bij de wijzen en de geleerden der wereld, de rijken der wereld, stelde hij, maar hij wordt alleen gevonden bij de armen en de eenvoudigen. Hoe zeer is deze wereld afgedreven ! Ga terug ! Ga terug ! Kom tot de regressie, want van den Oever was een regressie prediker. Proef het ware woord van de hemel.

Van den Oever gaf een definitie van de ware herder : Ze hoeden de schapen ook met staf en hond. De leraars moeten het volk hoeden met de staf van Gods Woord, door waarschuwing en bedreiging (schup en kluit). Hij wees erop dat de nacht begon in 1816, en dat de nachtwacht daarom moest komen.

De koorden van de hemelse armoede zijn lichtende koorden in de nacht die gaan van herder tot herder, van schaap tot schaap, en van herdershond tot herdershond, om tegen roofdieren te beschermen. Hebben wij deze koorden gezien ? Ze lopen dwars door de volkeren heen, dwars door de muren die mensen gemaakt hebben. Ben je zelf al verbonden aan dit koord ? Hoor je de stem van het hemelse onderwijs vandaag klinken dwars door alle onrust en dreiging heen, en predik je dit woord ook door ? Ben je een ware nachtwacht ? Blaas je de bazuin als je die behoort te blazen, of kom je met tig slappe smoesjes ? Ben je verbonden aan het touw, of ben je bandeloos ? Of zoek je de banden te verbreken zoals de vleselijken in psalm 2 ? Gedenk je deze koorden van hemelse armoede wel, ken je ze wel ? Ze lopen dwars door de geschiedenis heen. Ben je ijverig naar hen op zoek ? Vele eersten zullen de laatsten zijn. Ben je klaar voor de grote omdraaiing ? Ben je klaar voor de grote omkeer, de terugkeer ? Ben je klaar voor de openbaring van glasnost ? Alleen dan zal er perestrojka zijn, reformatie. Ben je wel klein genoeg hiervoor, wel kind genoeg ? Ben je een dwerg van Sneeuwwitje of een handlanger van de heks ? De herdersengel blaast op de bazuin. Hoor je het wel ? De roede zal bloeien, stelde van den Oever. Hebben wij die roede aangenomen ? Dan zal het ook bloeien in ons hart. Oh, ik had eens een droom dat heel Nederland bloeide. Overal groeiden bloemenstruiken en bloemenbomen. Overal waren er heggen, en de natuur had zegegevierd.

‘Wie zoekt zal vinden,’ stelde van den Oever. Gelukkig is het volk dat de dingen des hemels zoekt. Het doet er niet toe hoe zwaar en moeilijk het is, hoe hard en wreed, hoe langdurig, want, zo stelde van den Oever : ‘De liefde tot Rachel maakten zeven jaren voor Jacob als één dag.’ Hij noemde Maria, de Maagd, de laatste erfdochter van David’s geslacht, en haar naam betekent bitterheid en droefheid. In die hoedanigheid, sober en arm op velerlei gebied, werd het hemelse zoonschap gebaard. Jozef, de pleegvader van Jezus op aarde, betekende wegnemen en toebrengen, stelde van den Oever. Ik moet dan ook denken aan de tekst van Job : ‘De hemel heeft gegeven. De hemel heeft genomen.’ Als er iets weg is gegaan, is er ruimte voor nieuwe dingen. De hemel compenseerd. Van den Oever wees erop dat de herders hun schaapjes moesten achterlaten en het gezang der engelen, om zo in de arme stal de hemelse zoon te vinden, en we kunnen stellen dat dit hun eigen innerlijke kind was. Als ze bij de zingende engelen zouden zijn gebleven, dan hadden ze het nooit gevonden, stelde van den Oever. Zowel als de herders hun schaapjes verlieten, zou u om het te vinden, ook

alles wel willen verlaten! Niets immers kan u daarvan afhouden? Geen vader, geen moeder, man, vrouw noch kind, veel minder enige tijdelijke en vergankelijke goederen, geen donker vooruitzicht of gevaar kan u daarvan afschrikken, zo min als de donkere nacht de herders, stelde hij.

U zoekt het bij de grote en hooggeleerde verstanden, bij de sierlijke, hoogdravende en loftuitende redenaars. Maar het wordt bij de arme, eenvoudige Galileeërs gevonden, die zo maar prediken uit het hemelse Woord, en die willen dan niet anders weten als het kruis, stelde van den Oever. Hij stelde dat het bij velen maar praten en redeneren is, dat velen het zoeken bij hen die veel van grote dingen spreken, bij hen die zich voordoen alsof zij heel wijs zijn en grote kennis hebben, bij hen die uitmunten in vroomheid boven anderen, bij hen die altijd kunnen redeneren en ook lange gebeden kunnen doen, maar dat het te vinden is bij de eenvoudigen die verbroken en verslagen zijn van geest. Het is te vinden bij hen die niet weten wat ze bidden zullen, maar dit doen door onuitsprekelijke verzuchtigingen. Hebben wij wel geluisterd naar deze woorden van de voorouders ? Klaarblijkelijk heeft Nederland en de rest van de wereld hier niet goed naar geluisterd, omdat ze met andere dingen bezig waren. Oh, het volk heeft nog zoveel te doen, even nog dit doen, even nog dat doen, voortdurend voor hun eigen huis en kerstboom draven, maar het belangrijkste hebben ze vergeten. ‘Foutje, bedankt !’ en ‘Wir haben es nicht gewust.’ Nee, omdat je niet hebt willen luisteren.

Als je je hier doorheen hebt gewerkt kun je een ware visser der mensen zijn. Dan kun je aan de oevers staan en je netten werpen. Dan doe je iets nuttigs, dan maak je wat van je leven. Het andere pad is zo heilloos. Horen wij de stem van de voorouders die voor ons streden ? Horen wij de stem van de goede herderin die door hen heenspreekt ? Of volgen wij nog andere stemmen ? Welke stemmen volgen wij eigenlijk ? Is alles wel zoals het lijkt ? En waar leiden die stemmen ons ? Enig idee ? Of denk je daar niet eens over na ? Durf je wel naar een kritisch geluid te luisteren ? Of moet alles zijn zoals de buurman en de buurvrouw, huisje boompje beestje, oude kost ? Durf je wel kritisch te denken naar de wereld om je heen ? Of loop je laf getrouw met de mars mee ? Heb je soms aandelen in de stad ? Wil je ze te vriend houden ? Ten koste van wie of wat ?

Heb je weleens een engel gezien ? Wat zou je ervan zeggen als ik zou zeggen dat er nu een achter je staat ? En die engel ziet alles. Zou je dan nog op je oude weg voortgaan ? De engelen zijn onder ons, en zij houden de wacht. Het zijn herderlijke engelen, gegeven in de jaren 1800. Dit zijn niet zomaar engelen, maar principes, leef en leerregels. Ken je ze al ?

Een arm kind in doeken gewikkeld, je eigen innerlijke kind. Heb je wat herkend in dit betoog ? Kun je er wat mee ? Van den Oever stelde dat de rijken gevleid worden, dat men zachte woorden tot hen spreekt, en men maakt kussens voor hen onder de oksels en onder de ellebogen, maar tot de armen spreekt men harde woorden, met dienstbaren bemoeit men zich bijna niet, alsof die toch geen ziel te verliezen hebben. Hij stelde dat vandaag de dag er weinig getrouwheid is, en dat men weer een voorbeeld moest nemen aan de herderlijken die door liefde de goede boodschap verkondigden. Ze zochten geen vleselijk en tijdelijk voordeel. Ze waren niet gedreven door het rad van winzucht in ijdele roem en eer. Pas op voor blinden die blinden geleiden, stelde hij. De vleselijke mens is maar stof en zal tot stof wederkeren.

Als je dan tot je innerlijke kind bent gekomen, wees er dan wel zeker van dat je innerlijke kind besneden is, want anders kom je tot je verwende kind van het vlees.

hoofdstuk 67 oorlog in de oekraine – 7 – de middernachtstrein naar georgia – het leren van de energie economie

Hoe is de mens gekomen waar de mens is in deze wereld ? Door zware overmatige energie stromen. De mens kent de energie economie niet. Ik had een droom over een ruime zolder in een rijtjeshuis die als klaslokaal was ingericht voor energie economie lessen, naast de studie theologie, want het hoorde bij elkaar. Telkens wanneer de mens beweegt dan draait de mens aan de levens-tuners, en komt zo telkens op andere frequenties en golflengtes. Vandaar dat de mens moet leren hoe te bewegen. Het is dus niet zomaar iets om vrij en blij over te doen zonder zorgen, want elke beweging heeft zware energetische gevolgen. De mens is hier op aarde volkomen kippig. Zoals een lied in de tachtiger jaren zei : 'Er staat een forse boete op vervroegde geldopname bij de bank.' Naar de bank gaan, van de Commodores. Mijn broertje kocht de single voor me, en ik kocht het hele album. Ik kon me herinneren dat ik dat niet tegen kon houden. Je moet dus wel de energie economie leren.

De jaren 1800 was de eeuw van de regressie. Het communisme van begin jaren 1900 was daar een zegel op, een sluier, dus de mens moet komen tot het Rusland geheim, diep in de Russische bossen. Daar is de doorgang naar 1800, voor elke geestelijke regressieve pelgrim. We hebben daar te maken met een geestelijke kruisgezindheid, oftewel de kruisgemeente of regressieve gemeente, als een rode storm voor de opname. De koningskerk van 1816 dient te ontstegen worden. De storm voor opname kwam in 1834 toen de regressieve kerk ontstond, de afscheiding en de wederkeer, zo goed en kwaad als dat ging. Ze werden zwaar vervolgd door de koningskerk. Ze moesten terug naar de betere leer van Calvijn en de reformatie, maar er was ook een slechte leer. De regressie was dus heel dubbel, net zoals de reformatie heel dubbel was. Het geheimenis was van Duitsland naar Nederland verschoven, van Heidelberg tot Dordrecht. Het moest nog allemaal ontzegeld en ontmaskerd worden. De koningskerk was te liberaal, maar ook te autoritair. En Dordrecht had net zoals Calvijn zowel goede als slechte leringen. Feit was dat de mens te ver was afgedreven van wat de voorvaderen was gegeven. De regressie is eigenlijk samen te vatten in deze woorden die van den Oever ontving toen hij ziek was en het boek Ezechiel las, het bijbelwoord : 'Mensenkind, graaf dieper.' (Ezechiel 8) Hij stond er om bekend dat hij zwaar allegoriserend met de bijbelverhalen omging. Hij had het ook over de besneden Jezus. Laten we beseffen dat er een heleboel onbesneden Jezussen worden gepredikt, oftewel allerlei vervleselijkingen en verletterlijkingen van deze verhalen. De strijd is tegen het kapitalisme, en die lijnen lopen zowel door de koningskerk als door de regressie heen, als een meerkoppig monster van vraatzucht die aan beide kanten van het schaakbord staat. De mens is totaal ingesloten dus, en moet daarom de energie economie leren. De storm van de regressie laat de monsterlijke klonen zien, de voortwoekeringen van het vlees.

In 1973 was er de beweging van de middernachtstrein naar Georgia, waar de aandacht op werd gericht, als een universeel cultuslied. Georgia heeft namelijk als een van haar pilaren in haar wapen de gematigdheid, de soberheid. Het is tevens een van de landen van Amerika met de grootste Afro-Amerikaanse cultuur. Ben je al in die middernachtstrein ? Het is een lied over de regressie. Check of de Jezus, god, ideologie of filosofie die je volgt wel besneden is, en check of je de allegorie ervan kent, anders heb je slechts een afgod. De besnijdenis is een beeld van de ontzegeling, de ontsluiering, dat het vleselijke laagje eroverheen wordt weggekapt. Dat is ook zeer zeker niet letterlijk. Er vind veel valse, vleselijke besnijdenis plaats. Denk aan de oorlogen in het vlees. En dan moet je de middernachtstrein pakken en wegwezen. ‘Beat it.’ Ben je op die trein ? En als je hem gemist hebt, pak dan de volgende trein.

Het boek Leviticus gaat over de geestelijke besnijdenis. Natuurlijk is dat allegorie, anders komen er de grootst mogelijke ongelukken. Door de besnijdenis van het hart en het hoofd kon de mens tot het hemelse verborgene komen, tot de verborgen manna, wat ook een pijler is van de betere leer van de reformatie in de jaren 1500. Het wijst terug op Israel. De kerk was te modern geworden, te ver afgeweken van de natuur, en zo onnatuurlijk geworden, kunstmatig, gekloond. Van den Oever sprak over de eeuwige geborgenheid die in de hemel is geopenbaard. Dat is een onzichtbare eeuwigheid. Daarvoor moet je leren zien, niet slechts door allegorische theologie, maar ook door energie economie. Als je die niet kent en niet gebruikt, niet toepast, dan ben je een dief. Niet grijpen, maar knijpen, oftewel onderzoeken, spelenderwijs, als een kind, niet als een kapitaallustige volwassene met smetvrees naar het innerlijke kind. Volwassenen durven vandaag geen kind te zijn, allemaal omdat ze bang zijn er niet meer bij te horen. Het is allemaal zelfzucht en eerzucht. Ze willen niet van hun hoge voetstuk af, van hun hoge paard. Ze staan graag meters boven de ander.

Van den Oever stelde dat de besnijdenis belangrijk was voor de hemelse vruchtbaarheid. Wat zijn dan de minste broeders van Mattheus 25 ? Zij zijn de broeders van de geschiedenis, van de jaren 1800, die in de gevangenissen werden gegooid vanwege de regressie. Hebben wij ze bezocht ? Hebben wij hun boodschappen opgediept ? Hebben wij hun woorden tot sieraad gestrekt, of laten we ze over aan hun honger ? Hebben wij hen met een deken bedekt of hebben we hen naakt in de kou gelaten ? Zijn we op de middernachtstrein naar Georgia gegaan in de geschiedenis om terug te keren naar de natuurvolkeren ? 1973 was niet alleen het jaar van de middernachtstrein, maar ook het jaar dat Joop den Uyl premier van Nederland werd. Het was een gedreven man die wilde dat Nederland zou stoppen met politieke spelletjes te spelen over de ruggen van de armen. Hij liet de laag eronder zien, dat er nog zoveel mensen waren die hulp nodig hadden. Hij streefde ook naar eerlijke economie, ook naar een eerlijke energie economie. Geen enkele onbesnedene kan ingaan in deze geheimenissen en verborgenheden. Hadden de kruispredikanten meer tijd gehad dan hadden ze hun leer kunnen volmaken, maar nu doen ze dit in de hemel, en wij moeten het doen. Dat is wat het shamanisme is. Je werkt met halve waarheden en maakt ze heel. Dat is wat glasnost betekent.

‘Laat de kinderen tot Mij komen.’ Wie zijn wij om ze tegen te houden. Wie zijn wij om ze dat te onthouden ? We hebben het dan over ons innerlijke kind. Ze mogen tot de schat komen om die aan de armen uit te delen.

Zonder besnijdenis is er geen opstanding. Zo wordt de steen voor het graf weggerold, door de regressie. Het stenen besnijdenismes ligt in de geschiedenis, in de jaren 1800. Daar is de storm van de opname. In 1993 werd deze put heropend, na de val van het ijzeren gordijn, na de openbaring

van de glasnost. Van den Oever stelde dat het een vrouw was waaraan de opgestane Jezus zich als eerste openbaarde, namelijk aan Maria van Magdalena. Het was morgen geworden. Als we opstaan, laten we dan dichtbij de moeder zijn, tot wedergeboorte en wederopvoeding. Laten we ons als eerste aan haar openbaren. Hij was uit de put gekomen, net zoals Jozef eens uit de put kwam. Hij was er helemaal doorheen gegaan en aan de andere kant eruit gekomen, en het geheimenis van de vrouw wachtte hem op. Het was een tocht geweest door haar lichaam, zoals Ra deze tocht maakte in de Egyptologie. De honger had vrucht gedragen. De armoede had de hemel voortgebracht. De vrouw is de belichaming van kruis en opstanding, als de innerlijke moeder. Iedereen heeft zo'n innerlijke moeder. Het is alles wat de mens heeft. Elk verloren schaap mag tot dit geheimenis komen, om zo los te komen van kinderhaat en moederhaat.

hoofdstuk 68 oorlog in de oekraine – 8 – het schaakbord van de jaren 1800 en de vervulling van mattheus 25 – ken de russologie

In het boek 'De Wachters van Dordt' hadden we het al over het geheimenis van Rusland. Ken je het sprookje van de jaren 1800 ? Op het schaakbord van de jaren 1800 staan de kruisgezinden tegenover de koningsgezinden. Dit is zeker niet zwart-wit. Het was een strijd tussen de regressie en het modernisme, maar er was zowel goed als kwaad aan beide kanten. We hebben dus met een zeer ingewikkelde dialectische puzzel te maken, en zo is dat ook met het geheimenis van Rusland.

Vannacht had ik een droom dat de buitenaardse Russen kwamen, nordicse Russen, van het ragnarok, en ze kwamen om scheiding te brengen, isolatie, want op aarde was het een grote vleselijke brei. Het was een abstracte droom over een parallelle wereld, en in het Russische wereldrijk was Nederland een Verenigd Nederland, waar Belgie en Engeland ook bijhoorden. Engeland was dus het Nederlandse eiland, een groot geheimenis. Helaas is dit allemaal verkeerd door de lens gekomen, dus het valt allemaal niet goed te praten, maar het is een natuurverschijnsel die dus wel op deze hogere dingen wijst.

Het is een strijd tussen regressieve gematigdheid, de pilaar van soberheid dus, en het autoritaire modernisme, dus we moeten wel de put van de regressie in, terug de geschiedenis in, om ook tot de pilaar van verborgenheid te komen.

Een sprookje over de regressie staat in de tweede bijbel :

Het Vogelbalkonnetje

Er was eens een koning die een dochtertje had. Omdat hij niet wilde dat ze een verwend prinsesje

zou worden liet hij haar opgroeien in een donkere diepe keuken om mee te helpen de grote beesten onder de grond te voeren.
Maar het meisje verveelde zich vaak, en had het vaak koud. Op een dag klom het meisje door een buis boven het fornuis naar boven, en kwam boven op het kasteel terecht. Ze sloop door een torenraampje naar binnen, en zag daar een oude vrouw zitten achter een spinnenwiel en een weefraam. De oude vrouw zei dat ze weleens wat anders wilde, en het meisje vertelde haar over het keukentje. Ook het meisje wilde weleens wat anders en ze besloten van plaats te ruilen. Het oude vrouwtje klom door de lange buis naar het keukentje toe. Na een aantal dagen kwam het oude vrouwtje terug en vertelde het meisje dat ze het zo naar haar zin had in het keukentje en dat ze het meisje er zo dankbaar voor was dat ze het meisje een sieraad gaf. ‘Als je erover wrijft, dan verander je in een vogel,’ zei het oude vrouwtje. Het oude vrouwtje ging weer terug naar het keukentje, en het meisje wreef over het sieraad om in een vogel te veranderen. Het meisje wilde altijd al vliegen, en ze vloog over de zee en terug. Na een tijdje vloog ze door de lange buis om het oude vrouwtje te bezoeken.

Het meisje had eigenlijk nog nooit de grote beesten gezien. Ze moest vroeger alleen koken en het voedsel door een raampje schuiven. Maar nu was ze klein genoeg om zelf door het raampje heen te gaan. Hier kwam ze op een klein balkonnetje waar een heleboel andere vogels waren, groten en kleinen.
In de verte waren de grote beesten, waar de vogels altijd het voedsel naartoe brachten. Dan moesten ze eerst over een heel diep en groot ravijn vliegen, want de beesten waren op een soort eiland. Nu kon het meisje zelf eens wat voedsel naar de beesten brengen. Ze kreeg een mandje mee, dat ze in haar snavel kon houden. In het mandje waren wat appels, wat druiven, en wat pastei. Om alles te bedekken werd er een doek overheen geschoven. Het meisje keek haar ogen uit. Na een tijdje ging ze weer terug. In het torenkamertje lag nog steeds het sieraad. Even wreef ze er met haar vleugel overheen, en veranderde weer in een gewoon meisje. Op een dag wilde de koning haar zien, en het meisje nam haar sieraad mee.
Het meisje vertelde alles wat ze had meegemaakt aan haar vader, en over haar liefde voor de grote beesten. De koning pinkte een traantje weg, en sprak : ‘Die grote beesten zijn jouw eigen broers. Een boze heks heeft hen eens betoverd.’ En toen vertelde het meisje over het sieraad waarmee ze in een vogel kon veranderen. Zo zouden de grote beesten ook in vogels veranderen als het sieraad over hen heengewreven zou worden. De koning vond het een goed idee, en het meisje wreef even over het sieraad heen, veranderde in een vogel en nam het sieraad mee naar het vogelbalkonnetje.
Met het sieraad vloog ze heel dicht naar de grote beesten toe, en wreef met het sieraad over hun huiden heen. Direkt veranderden ze in vogels, en in een grote zwerm vlogen ze terug over het grote ravijn heen. De koning was erg blij toen hij de vogels zag, maar het waren nog steeds geen prinsen. ‘Oh, maar dat is heel eenvoudig, vader,’ zei het meisje dat inmiddels weer een meisje was geworden. Ik wrijf gewoon nu de vogels met het sieraad.

Kort daarna stonden er een heleboel prinsen voor de koning. De koning omhelsde ze één voor één, en ook het meisje viel haar broers één voor één in de armen.

Tot zover het sprookje. Het is dus heel shamanistisch, en gaat ook over de jaren 1800 waarin de kruisgezinden de voorvaderen bezochten om die verder te helpen, want de modernistische koningsgezinden speelden gevaarlijke machtsspelletjes. Natuurlijk moest de mens ook van zoveel loskomen van de voorvaderen, maar dat gebeurt juist door in de putten af te dalen en ermee te

werken, het te verdiepen, te verbeteren. Het was tijd om nu de vaderen op te voeden. De rollen waren nu omgedraaid, alhoewel dit ook weer een werk van de voorvaderen was, want die waren inmiddels in de hemel aan het doorgroeien, om de leer volkomen te maken.

Parallel liep er in Engeland in de jaren 1800 het sprookje ‘Alice in Wonderland’, ook over het afdalen in de put van regressie, de geschiedenis. Vandaar dat geestelijk gezien Engeland bij Nederland hoort, bij het Verenigd Nederland dus. Daal in de put af, om zo te komen tot grote soberheid en grote verborgenheid. Het afdalen gaat langs de gedenk-pilaar. Daarin heb je ook de pilaar van strengheid nodig, discipline, en zo mag er ook bewondering zijn van de schatten die hierin verborgen liggen. Dit zijn dus allemaal de betere pilaren van de reformatie. Dan heb je ware hulp gegeven aan de voorouders, dan heb je het ware shamanisme bedreven tot medicijn, en zo Mattheus 25 in vervulling laten gaan.

De buitenaardse russen zijn gekomen, maar door de lens zien we een vleselijke reflectie daarvan, vlees tegen vlees. Men heeft de Russische beer lopen jennen, behandeld als een circusbeer, maar deze beer is te wild. Die past daar niet in, en men betaalt nu een hoge prijs. De beer past niet in het staatscircus van het psychiatrische wereldrijk, en voelt zich bedreigd. Het westen dient te veranderen, te matigen. Stoppen met spelletjes spelen, want nu prikken ze in een wespennest. De buitenaardse Russen kwamen in de geestelijke wereld om de banden van de psychiatrie, van het westerse staatscircus, te verbreken. Leer de Russologie die de mens van markt-psychiatrie bevrijd. Kom tot de pilaar van soberheid, de middernachtstrein naar Georgia, en leer, heb geen vooroordelen. Grijp het kruis van de geschiedenis in plaats van naar de wapens. In het vlees grijpt men liever het wapen dan het kruis. Deze mentaliteit van wapengrijperij bij het minste of geringste, in plaats van de langere weg te gaan van afdalen in de putten van regressie, kent geen winnaars, alleen maar verliezers.

DEEL 5 – VAN HEIDELBERG TOT DORDRECHT EN TERUG

hoofdstuk 69 recyclocratie in lenzologie

De Rusland puzzel is een buitengewoon ingewikkelde puzzel waar vele roekeloze, kruisloze, machtslustige lieden zomaar zonder kennis ervan te nemen er overheen walsen en daarvoor een hoge prijs betalen, zich akelig branden. Er is een lager, vleselijk Rusland, en een hoger Rusland. Ken het verschil.

Een werelds leider wordt ook hoofd van de kerk, wat in het tsarendom van Rusland gebeurde, en wat ook wel cesaropapisme wordt genoemd, de vleselijke ketting tussen kerk en staat. Je ziet dan die tsarenfamilies aan hun tafels als varkens, terwijl er ook een hogere brug is tussen kerk en staat, dus het wijst wel ergens naartoe. Ik had een droom dat ik in de libra constellatie was, het sterrenbeeld weegschaal, en de familie foto's begonnen te branden, van de aardse familie, ook de bruiloftsfoto's. Het communisme kwam om het tsarendom te resetten, maar het is belangrijk terug te gaan in de geschiedenis. Ik heb altijd gestoeid met het begrip 'kerkelijke staat' en het begrip 'scheiding tussen kerk en staat'. Ook hierin is er hoog en laag.

Cesaropapisme is dat vleselijken over de kerk gaan heersen. Dat is overal gebeurd. Het zijn opportunistische tsarenfamilies die alles over hebben genomen. Het zijn imperialisten die dan controle nemen over kerkzaken en vaak van geen toeten noch blazen weten van theologie en profetie. En zo nemen dan de machten van het vlees het zaakje over. Zo komt het verkeerd door het prisma, de lens, heen. De prisma is dus de scheiding tussen hoog en laag. Hier bemoeien zich de leken-families met theologie en zo ontstaat de grootst mogelijke ravage. Zoals we al stelden is dit een doem-scenario. Uiteindelijk hebben zij nucleaire macht gekregen in het vleselijke. Ze hebben hun tijd lopen verprutsen door atomen te splitsen tot kleinere delen in plaats van zelf kleiner te worden in zelfverloochening en zelfmindering. Ze hebben het kruis niet opgenomen, niet de andere wang toegekeerd, maar het wapen gegrepen. Het is een ingewikkelde en gevaarlijke atoompuzzel waarin we ons bevinden. Het heeft zich ontwikkeld tot modernistisch absolutisme. We moeten op zoek gaan naar de onderdrukte tekenen van de geschiedenis om deze puzzel te kunnen verklaren.

hoofdstuk 70 bespreking psalm 1 van de nederlandse voorvaderen

Vandaag bespreken we de besprekingen van psalm 1 van twee nederlandse voorvaderen, namelijk J.J.P. Valeton (1848-1912) en J.H. Donner (1824-1903).

Psalm 1 : het gedenken en overdenken van de hemelse leer. Valeton noemt de hoofdgedachte van psalm 1 de zegen van de overdenking. Het ware gedenken is een overdenking, en een bewondering. Valeton stelt dat de definitie van de zonde is : het weigeren je te onderwerpen aan de hemelse leer. Natuurlijk is het dan de vraag wat de hemelse leer is, en daar gaat ook van alles mis, dat men spookbeelden krijgt over wat zonde is. De hemelse leer wordt nogal veel verdraaid. Valeton stelt dat een spotter nog wel wat verder gaat dan de zondaar op zich, want de spotter heeft in trotse waan geheel met de hemel gebroken tot het punt dat hij onverbeterlijk is geworden. Hij stelt dat je de hemelse leer kunt herkennen aan de openbaring van godsvrucht, de ethiek dus. Degenen die de hemelse leer aanhangen hebben dus een veel hogere ethiek dan degenen die dit niet doen. De hemelse leer is dus geen stelsel van dogma's die de ethiek omzeilen. Gratis genade is geen ethiek maar bedrog. Het geeft de mens een vrijkaartje om de ethiek weg te schuiven, want het wordt dan een sta-in-de-weg. Valeton wijst erop dat psalm 1 is gebaseerd op Jozua 1:8 :

Dat het boek van deze lering niet van uw mond wijke, maar overdenk het dag en nacht, opdat ge waarneemt en doet naar alles wat erin geschreven staat. Want dan zult ge uw wegen voorspoedig maken, en dan zult ge verstandig handelen (Vert. Calvijn-Valeton).

Valeton stelt dat het 'dag en nacht' wijst op ernst en liefde, want het mag niet halfslachtig zijn, soms de hemel en soms het vlees. Hij spreekt dus over een verlustiging in de hemelse leer die er dient te zijn, de begeerte tot de hemelse dingen, anders is er geen sprake van een relatie. Deze hemelse begeerte is gekoppeld aan de hemelse vrees, stelt Valeton, dus een hele andere soort begeerte dan de roekeloze begeerte van het vlees die zich om niets of niemand bekommerd dan om zichzelf en de bevrediging van het zelf. Hij wijst hierbij ook op zowel de lust hebben in de hemelse vreze als in het hemelse woord. Dit is ook wat het zoonschap inhoudt van liefde en gehoorzaamheid. Valeton stelt dat de mens zo leeft vanuit rechte beginselen en zo rechte levenskracht heeft, wat het ware leven is, en waardoor de hemelse schatten tot de mens vloeien waardoor ook tegenspoed wordt tot zegen. Valeton klaagt erover dat het bestaan van de mens hier zo weinig aan beantwoord.

Valeton stelt dat de ware kennis liefdevolle zorg is. Van Potifar werd gezegd dat hij alleen het brood kende wat hij at en verder niets, maar het ware kennen is zich bekommeren om, bemoeienis hebben met, letten op. Hij stelt dat het meer een zaak is van het hart dan het verstand. Hij noemt dat het ware kennen 'bewaren' is, oftewel gedenken en overdenken, als de liefdevolle bemoeienis. Alle andere wegen doet de mens verdwalen, stelt Valeton.

Donner stelt dat de weg van de zondaren de openbaring van de goddeloze raad is. Zondaren zijn dus ook een soort profeten die openbaringen ontvangen, maar dan van het vlees, van de zondemachten. Zij hebben hun eigen religie, en hun eigen raad. Zij volgen de wensen van het vlees. Hun vlees is god. Ze baren ook voor deze god, door baarmoeders van het vlees. Donner stelt dat de spotters degenen zijn die het gezelschap zoeken van gelijkgezinden, degenen die net zo verdorven en goddeloos zijn als zij. Spotters houden zich dus bezig met het collectief van zondaren, als het nationalisme van de zonde, als nazo's. Zij hebben dus zowel vertikale als horizontale verhoudingen

in het vlees. Het maakt contact met het hele lagere universum van het vlees, en zo blazen en baren ze hun profetieen. Zij zijn zo de profeten van de afgod. Hun gedachten en uitspraken worden door het vlees geinspireerd.

Donner noemt de lust van de rechtvaardigen naar de hemelse leer ook een ernstige begeerte, terwijl de begeerte van de zondaren en de spotters roekeloos en zelfzuchtig te noemen is, zonder eerlijke ethiek. Als er enige ethiek is is het vaak vriendjespolitiek, onderhandeling en oppervlakkig, niet diepgaand. Nee, diep gaan ze niet, want dan zou hun kermis ontmaskerd worden. Ook noemt Donner dat de begeerte van de rechtvaardigen gericht is op de hemelse leer binnenin en niet buiten. De hemelse leer doordringt de rechtvaardige volkomen, en hij overdenkt het dag en nacht, terwijl de goddeloze de ganse dag het kwaad zoekt en onrecht bedenkt, stelt hij. De rechtvaardige verliest zichzelf in zijn overdenkingen, maar de goddeloze blaast zichzelf op in vleselijke pronk en praal. De rechtvaardige wil minder zijn, de goddeloze wil meer zijn. Er zijn goede mensen en slechte mensen, maar zelfs in de slechte mensen is er wel wat goeds, ook al is het vaak erin gestopt via het voorgeslacht of via de opvoeding of via de samenleving. Iedereen draagt wel wat goeds met zich mee. We kunnen stellen dat bovenstaande beeldspraak dan ook van toepassing is als een scheiding tussen het vleselijke en geestelijke, oftewel tussen het slechte en het goede, in de mens, en niet zozeer als een scheiding tussen mens en mens, alhoewel zulke scheidingen wel plaatsvinden en moeten plaatsvinden. In de recyclocratie is voor alles een plaats, en mag men niet te overdramatisch denken. De recyclocratie heeft genoeg aan zijn eigen drama.

hoofdstuk 71 kettingreacties in de recyclocratie

Wie de psalmen en de omliggende boeken goed kent weet dat daar al het evangelie werd beschreven, en niet op een dogmatische manier, maar op een ethische manier. De dogma’s werden pas later ingevoerd door het westerse christendom, door sluwe konijnentruukjes. De psalmen zijn niet westers-christelijk, maar beeldspraak, psalmiaans, dichterlijk. Wie gelooft de flauwe, onethische dogma’s van het latere westerse christendom nog ? Alleen hen die niet verder durven te kijken dan dat hun opvoeding lang is, want de opvoeding zou eens niet de waarheid zijn. ‘Werk aan de winkel’ is een term die ze niet kennen, althans niet in het geloof, want dat moet je immers geloven, en wat is dan handiger dan overgedragen geloof ? Jezus Christus is hun zere teen. Dan trekken ze een zuur gezicht als je ook maar iets afwijkt van hoe het hen overgedragen is. Die Jezus Christus met zijn zotte toverij is dogmatisch, niet ethisch, want ethiek is de lange, smalle weg, terwijl dogmatiek de korte, brede weg is. Je hoeft allemaal niet ethisch te doen. Met snelle dogma’s is het zo gebeurd. Het leest weg als een optelsommetje. Je hoeft niets meer te doen. Alles is al voor je gedaan. Zelfs Calvijn predikte niet zo, maar vandaag de dag in veel evangelische kerken is het dagelijks brood.

Dogma’s ontstaan daar waar ethiek wordt verwaarloosd. Het is een vleselijk iets, verhard vlees, verdicht vlees. In de stad zijn hiervan allerlei tekenen die er gelijke tred mee houden, zoals de gefrustreerde jongetjes die hun six-packs laten zien, om indruk te maken, alsof ze dan pas iets voorstellen in de wereld. Het is precies hetzelfde. Ook dat zijn dogma’s bij gebrek aan ethiek. Bij gebrek aan geestelijke volharding is er vleselijke verharding. Ook de stropdas is hiervan een teken, en het pronken met aardse rijkdom. De stad is een spiegel van de gevallen kerk.

Vandaar dat het belangrijk is om naar psalm 2 te gaan. In psalm 1 wordt de boom diep geworteld aan waterstromen door gedenking en overdenking van de hemelse leer en draagt zo vrucht, niet dogmatisch, maar ethisch. Psalm 2 gaat daarop door. Valeton noemt de psalm de vastheid van het Messiaanse rijk. Als wij iets aanbieden, laten wij dan niet onszelf aanbieden, maar de hogere leer. Het gaat namelijk niet om ons. Valeton noemt het ook een herderlijke psalm. Het is een theocratische psalm. De sluiers worden hier weggeschoven. Donner stelt dat de psalmist in psalm 2 in worsteling is met zijn vlees, en dat hij de foltering van de onwil en tegenstand van het vlees kent. Het vlees woedt in deze psalm, en probeert zijn touwen af te werpen, stelt Donner. Het vlees probeert zijn wetten en instellingen op te leggen. Het vlees wil het aangebonden juk niet, maar uiteindelijk wordt het vlees onder voeten verpletterd, stelt Donner. Het woeden van het vlees zal uitgelachen en bespot worden. Dit is een lang lijdensproces voor het zoonschap, stelt Donner. We kunnen stellen dat psalm 2 niet alleen een worsteling is tussen vlees en zoonschap maar ook dat het de band beschrijft tussen moeder en zoon. Donner stelt dat we schuchter met deze dingen moeten omgaan, opdat we de hemel niets vleselijks toeschrijven. Dat is ook niet zo vreemd. Het is een kehatitisch verschijnsel, wat wil zeggen dat als er ook maar een kleine zonde of onoplettendheid is, dan kan het een grote kettingreactie ten gevolge hebben.

hoofdstuk 72 gashandelaren in spekronia

Afkicken, consuminderen in plaats van consumeren. Geniet van de natuur. Wordt weer een natuurmens. Die natuur is van binnen, in de geestelijke wereld. Bewonder deze natuur, heb er weer ontzag voor, en laat de doldwaze stadse mens los met zijn eigenaardigheden en bedrieglijke apparaatjes.

Valeton beschrijft psalm 3 als het leren leven vanuit levens ervaring en dichterlijke ervaring. Hij stelt dat de mens de hyperbolen van het leven dient te leren kennen om het leven te kunnen begrijpen. Het zijn hyperbolische verhalen, oftewel overdreven verhalen met een boodschap die niet letterlijk genomen moeten worden, maar die dus op iets diepers wijzen. Zij zijn de paarden die de wagen voorttrekken. Valeton stelt dat er een noodzakelijke contradictie is die moet blijven totdat het zienlijke zal zijn verslonden door het onzienlijke, het vergankelijke zal zijn verslonden door het onvergankelijke en de schijn van de tijd zal zijn verslonden door de waarachtigheid van de eeuwige

dingen. Het Woord moest daarom vlees worden, als het negatief wat nodig is om de foto in de donkere kamer te ontwikkelen. Donner noemt deze psalm een kinderlijk klagen, in plaats van zelfverzekerd is de psalmist godsverzekerd.

Psalm 7 wordt in de gnosis ook wel de bizonjacht genoemd. Valeton noemt het een gebed om openbaring van het hemelse gericht. Het gericht over de aarde komt niet zomaar, ook niet het eindgericht, het laatste oordeel. Het komt alleen door de openbaring van haar diepte en betekenis. Valeton stelt dat het hier niet gaat om lijden van het individu, maar om de persoonlijk doorleefde nood van het volk. Valeton noemt het een psalm van ontwaking.

Ik had een nachtmerrie vannacht. De beschaafde wereld van de stad was een varkensfokkerij. De varkens kregen een soort drugs waardoor ze gingen wanen alsof ze mensen waren, maar het waren varkens die gefokt werden voor de slacht, dus ook de sexualiteit van de stad was voor deze fokkerij. Het werkte door de mobiel en door andere systemen waardoor je privacy verliest. Je wordt dan gemonitord. Daarachter waren de gas oorlogen. De varkens worden dus niet alleen gehouden voor hun vlees, voor de vraatzucht van de hogere varkens, maar ook voor gas. De varkens zijn een soort gas opslagplaatsen en die worden afgetapt. Dus blijf dit in de gaten houden, want ik heb het je gezegd : als je dit soort drugs of andere soort drugs blijft nemen, dan kom je hier dus ook nooit achter, want de drugs houdt je in wanen. We moeten ook in de gaten blijven houden dat er mensen zijn die meer van drugs houden dan van kennis. Dat is nu eenmaal zo. Zij willen niet ontwaken. Wij hebben ze lief, maar kunnen ze dan uiteindelijk niet beschermen tegen het pad wat ze zelf hebben gekozen.

De mensheid staat voor drie putten, of de mensheid is er al heel diep ingedaald, en die putten zijn : drama, horror en saaiheid. Hoe kom je hier overheen, en wat houdt het in ? Het betekent dat er nog missing links zijn. De enige manier om over deze putten heen te komen is door kennis. Zomaar genezing is geen daadwerkelijke genezing, en zomaar oordeel, of een laatste oordeel, is geen daadwerkelijk oordeel. Alleen door kennis kan de mens daadwerkelijk ontwaken. Zowel het leven als de dood is slechts een droom. Dat vertel ik als geestelijke, maar als je liever naar vleselijken wil luisteren en achter hen aan wil hollen en achter de sluwe dingen die ze gemaakt hebben om jou te fokken, dan doe je dat maar. Ik heb je lief en heb je in ieder geval gewaarschuwd. Meer kan ik niet doen.

Johannes Hus wees op Jeremia 6:13 :

‘Want van de kleinen onder hen tot de groten begeren zij winst, zijn zij uit op eigen voordeel, toegewijd aan gierigheid, en van profeet tot de priester spreken zij bedrieglijk.’ (Vert. Calvijn)

‘Van de minste van hen tot de grootste volgen allen ijverig de hebzucht en van de profeet zelfs tot de priester liegen allen.’ (Vert. Hus)

Hus stelt dat hierdoor de kleuren zijn veranderd. Hus zegt ook : Wee degenen die hier niet om wenen, en dat het beter is te sterven dan deze gekheid van luxe-zieke, losbandige, simonische prachtminnerij niet te wederstaan. Dan mogen wij ons niet stilhouden. Wee degenen die zich stil houden en gewoon toekijken, stelt Hus. Wee de toeschouwers, want zij zijn medeschuldig. (de brief van Hus aan Ladislaus, Polen)

Houd het goed in de gaten dat de manier waarop ze bewegen om je heen, de woorden die ze spreken, de programma's die ze hebben enz. er zijn om JOU te fokken. Laat je niet voor de gek houden. Je WEET het. Diep in je hart WEET je het dat je wordt bedrogen. Diep in je hart weet je dat alleen overvloedige kennis van deze dingen je er doorheen kan leiden. Wil je een varken zijn in de stad ? Wil je geloven dat de sluwheid van deze systemen allemaal wel meevalt en dat je allemaal best compromissen kan sluiten met de wereld zonder dat het je schade levert ? Geloof dat dan maar, maar weet dat ik je gewaarschuwd heb. Op een dag zul je het te horen krijgen, dat je bedonderd bent, en bedonderd en bedonderd, en zul je met je neus op de feiten gedrukt worden. Een varken is wat je bent in hun ogen. Ze geven geen cent om je leven. Iedereen leeft rustig door, en de kranten zullen heus niet op de kop staan voor je. Hus stelde dat het een gevecht is, en dat we dan alle zonden dienen af te leggen, om dit gevecht te kunnen winnen. Geef je de moed op om je vervolgens over te geven aan de drugs die de wereld biedt, en je daardoor te laten leiden, dan ga je van bedrog tot bedrog. Dat gaat een leven op zichzelf krijgen. Hus stelde : Leg elk gewicht van de zonde af. Onderschat hierin de sluwheid van de tegenstander niet, en weet dat ze je zullen haten. Door de hemelse werken te doen is er een toetssteen om de roofzuchtige wolven die de wereld zouden opslokken te herkennen. (brief aan Praag)

Hus stelde dat de ijdelheden van de wereld uitgeschakeld moesten worden. FAMILIE is een van de ergste drugs en ijdelheden van de mens. Als je je niet onderwerpt aan de familie dan krijg je al snel het stempel 'geestelijk ziek' of 'moeilijk opvoedbaar,' of 'eigenwijs' opgedrukt. Het is onderdeel van de varkensfok machine. Goedkeuring door de familie is een drugs die de plaats van god heeft ingenomen, de plaats van de hogere kennis. 'Ach, het zal allemaal nog wel meevallen,' is dan de doodssteek. 'Gij zult niet sterven door deze appel,' zei de slang in het paradijs, en dit zei de heks ook tegen Sneeuwwitje. Het was haar boze stiefmoeder. Het zit allemaal in de familie. Het zit allemaal in je genen. Je moet dan klein worden als de zeven dwergen en naar de mijnen gaan om te kunnen ontkomen. Het was een groots thema in mijn jeugd, en nog steeds. Hus stelde : 'Zoon zal opstaan tegen vader, en dochter tegen moeder.' Ook zei hij dat je verraden zou worden om God's wil. Ook Jezus was verraden. Zijn wij al verraden ? Hebben ze je al vervolgd ? Of loop je nog netjes en braaf achter hun muziek aan. Waar is je offensief ? Of probeer je nog in goede smaak te vallen bij hen, en wil je dat ze je lief en mooi vinden ? Waar is je offensief ? Waar zijn je littekens van vervolging ? Hus stelde dat vele valse profeten zouden oprijzen en ze zouden velen misleiden. Daarom moet je ook zo oppassen voor conformiteit. Het is een valstrik. 'Groei in kennis,' stelde Hus, als medicijn, als antistof, 'om zo beschermd te zijn tegen de zonde.' (brief aan Praag)

We leven in het vlees, maar niet door het vlees. Het Woord is ook vlees geworden, en dat is nodig, om het negatief te krijgen voor de ontwikkeling van de foto, in de donkere kamer. We zijn in de wereld, maar niet van de wereld. Het hemelse woord is het wapen. Het Woord kwam in de wereld, niet om erover te regeren, maar om te sterven als op een akker, opdat het vrucht zou dragen. Kennen wij dit proces ook ? Eren wij dit proces in onszelf ? Het Woord kwam niet als een zakenman met de winsten van hebzucht, en niet om wereldse goederen bijeen te verzamelen, maar om een voorbeeld te stellen hoe de zonde te overwinnen. Dat is het evangelie van het hussisme. De ware, hemelse kracht is het geduld en de empathie. (brief aan de getrouwe bohemianen)

Voordat de calvinisten er waren waren er de hussieten, die voortkwamen vanuit de armoedsordes van de natuur. In de stad is er geen ware sexualiteit. Men gebruikt sexualiteit als het opladen van de

mobiel, opladen van het autootje, als een gashandelaar. Iedereen is slechts een object. Het zijn de boze dagen van de markt van het vlees. Wie op deze akker zaait zal er ook van oogsten. Stekker in de varkensneus.

hoofdstuk 73 russisch of hussisch ?

In dit artikel o.a. :
- wat is het verschil tussen de hemel en de vlesel ?
- wat is ware volwassenheid en hoe kun je dat bereiken ?
- meer over het hussische evangelie uit de jaren 1400 (nog voordat de duitse reformatie plaatsvond)

Rusland is teruggegaan in de geschiedenis, naar het tsarentijdperk waarin kerk en staat onder wereldlijke regering is in het cesaropapisme (keizer-pausisme), dus de jaren vóór 1900. In de jaren 1900 kwam het communisme als een zegel en sluier om toch weer wat balans te brengen. In het communisme is iedereen gelijk, maar ook het communisme is een menselijk systeem, dus die gelijkheid wordt dan ook weer bepaald door vleselijk bestuur, zodat er ongelijkheid of oneerlijkheid kan zijn. Er moet dus nog wat meer gebeuren : de mens moet terug naar de natuur, terug naar het minimalisme, de pilaar van soberheid, de hemelse armoede, zodat het contact met moeder natuur, de baarmoeder, wordt hersteld, en de mens profetisch vanuit haar leeft, oftewel exegetisch, want dat was de betekenis van profetie in de reformatie en regressie. Exegetisch betekent komen tot de diepere betekenis. Dit kan alleen als de mens een stapje terugdoet, en dan is communisme niet genoeg. Het tsarisme is een vleselijke verbinding tussen kerk en staat, als een varkensfokkerij, dus reformatie is nodig, en die liep in die tijd parallel in Europa, via Tjechie, toen Duitsland, toen Nederland, van Heidelberg tot Dordrecht, komende vanuit de Boheemse bron, vanuit het hussisme. Russisch of Hussisch is dan de vraag.

We zijn in de tijdmachine. Rusland vraagt weer de aandacht, en wel voor de geschiedenis, en dan moeten we een overstap maken naar de Hussische parallel, zodat ook Rusland door een reformatie kan gaan. Rusland kan alleen gezuiverd worden door het hussisme.

Vergelijk je niet met de mensen om je heen, maar vergelijk jezelf met het hemelse. Ga dus van de vleselijke conformiteit tot de hemelse conformiteit. Dat is de boodschap van het hussisme. (brieven aan Praag)

Ben je hongerig en leeg genoeg om het hemelse woord te ontvangen ? Dat je hart beschreven mag worden met de hemelse leer. Eerst moet de mens daarom afkicken van het vlees, consuminderen, zichzelf verhongeren in de vleselijke dingen, want als je zaait op de akker van het vlees, en je voedt

je vlees, dan zal het vlees je doden. Alle tekenen daarvan zijn te zien in de stad, en die hebben we besproken. Het beschreven worden van je hart met de hemelse leer is een geheimenis wat ligt in de kribbe, als een arme man, zo staat het in het hussische evangelie (brieven aan Praag). Je moet dus weer geheel kind worden om het hemelse arme te ontvangen. Daarin ligt de hemelse beschrijving van het hart, het ware gevoed worden, wat een metafoor daarvoor is. Je krijgt dus niet zomaar voeding. Neen. Je leeft door het woord, niet van buiten, maar wat binnen je hart is geschreven.

Denk aan de octopus en de inktvis met hun inktzakken waarmee ze door donkere vloeistof te spuiten de roofdieren op een afstand houden. Dat is een hemels getuigenis van het hemelse woord. Het hussische evangelie waarschuwt geen zonen van Judas te worden, en geen verbonden met hen te sluiten of compromissen met hen te maken, want zij zijn een beeld van simonie. Judas verkocht namelijk Jezus, zoals ze vandaag de dag ook doen in de marktkerken. Zij voeren handel in het evangelie. Zo gaat dan ook de betekenis van het evangelie verloren, en wordt het iets menselijks. De verkoop van geestelijke dingen is dus de geest van Judas en zijn zonen. Simonieten zijn het. Door de hemelse tucht zijn zij uit de hemel gezet, en zo leven ze in de vlesel in plaats van de hemel. De vlesel is dus een valse hemel, een vleselijke hemel, die ze zich gemaakt hebben, en waar ze allemaal naartoe gaan. De vlesel is vol van aardse rijkdommen, maar het hussische evangelie noemt het mest. Je wordt pas waarlijk hemels volwassen als je dit bent ontstegen, zoals Jesaja 9:14 zegt : De profeet die leugens leert, hij is de staart; maar de gerijpte en eerlijke, hij is het hoofd.

Het gaat dus niet zomaar om volwassen worden, een jaartje ouder worden, want dat doen de zondaren ook. Neen. Het gaat dus om het rijpen, de wereldse, weelderige vleselijkheden ontstijgen door jezelf te oefenen in het geestelijke. Niet zomaar volwassen worden in uiterlijke dingen. Neen. Je moet jezelf ontwikkelen van binnenuit, volgens de wetten van de hemelse natuur. Zo mogen psalm 1 en 2 in jezelf in vervulling gaan. De grote arend zal komen met het grote wee, tegen hen die hier niet mee rekenen :

‘Bid, welke grotere gruwel kan er zijn dan een hoer die zichzelf zou paraderen en zich publiekelijk zou aanbieden? Ja, er is de nog grotere gruwel van het beest dat op een ereplaats zit en zichzelf voor aanbidding aanbiedt aan alle bezoekers, alsof hij God was: klaar om te verkopen wat een mens ook maar wenst te kopen in geestelijke zaken. Ja, hij verkoopt wat hij niet bezit. Wee mij dan, als ik niet predik, huil en schrijf tegen zo'n gruwel! Wee mij! Kijk er zelf ook naar. Voor wie is er geen wee? De vliegende arend roept: wee, wee, wee de mensen die op de aarde wonen!’ (brief aan Kristiaan Prachaticz, Praag)

Jezus werd verzocht door de duivel. Als Jezus aan zijn voeten zou neervallen om hem te aanbidden, dan zou de duivel hem aardse macht over de koninkrijken van de wereld schenken. Dat is waartegen we te strijden hebben. Het vlees en de wereld, het ego, heeft zich namelijk aan de voeten van de duivel geworpen om de duivel te aanbidden en zo veel macht gekregen. Het hussische evangelie predikt hiertegen. Russisch of Hussisch ? Het is een mooi verhaal, en zo waar, maar de wereld heeft een Jezus gemaakt die aan de voeten van de duivel is neergebogen om die te aanbidden, en ze willen dat de mensen die valse afgod volgen. Het is een wereldse Jezus. Het sprookje is uit z’n kluiten gewassen, en nu een wapen in de hand van extremisten. Daarom : Russisch of Hussisch ? Het sprookje van Jezus is als een opgevoerde motor geworden. Het is ook niet meer mooi en lieflijk. Het is aards en vleselijk, als koeienmest. Wat is er mooier dan het kruis, je leven te geven voor het hogere, door het aardse achter je te laten, en zo ook anderen te helpen, als

een voorbeeld ? Wat is er mooier ? Kruis of aardse macht ? Kruis of wapen ? Kruis of Duivel ? Kruis of valse Jezus ? Vele Jezussen hebben een Judas gezicht in de nacht. Zelfs het evangelie waarschuwde al dat er vele valse Christussen zouden komen. In dat tijdperk leven we. Het is een mijnenveld. Elke stap kan de laatste zijn, dus zorg dat je de rode draad volgt. Daarom moet de kerk weer maagdelijk worden, stelde het hussische evangelie, weer moederlijk en militant. De wereldse, vleselijke 'kerk' in de mens zou omvergeworpen worden zoals Sodom. Dat is de roverskerk in ieder mens. Je kan uit de kerk gaan, maar hoe krijg je deze kerk uit je ? Het komt in allerlei vormen, roofzuchtig als een wolf, en het schuifelt gewoon mee met de pelgrims, stelt het hussische evangelie.

Russisch of Hussisch ? De aandacht wordt op Rusland gericht, zoals in 'de Wachters van Dordt'. Luister daarom goed.

hoofdstuk 74 het belang van de ganzen totem in deze dagen

'Dag sinterklaasje,' kunnen we zeggen tegen een heleboel dingen.
Oude ideeen moeten vertrekken.
Er is een groot verschil tussen de hemel en de vlesel.
Dat is niet zoals het verschil tussen hemel en hel.
Ik heb de hel ook gezien en het is heel anders dan wat mensen denken.
Het is meer een kokon, iets heel insectisch.
Vannacht had ik een droom van een slakachtig insect, maar dan uitgestrekt en veel steviger en fiercer, zonder huisje erop. Het ging nog steeds erg traag. Ik kon even niet denken. Er was ook een bijkeuken. Ik bleef maar naar het ding staren en vroeg me af wat ik ermee moest doen. Het was een beeld van de vlesel, en het lag gewoon op de grond. Niet de hemel, maar de vlesel. Mensen komen in een hele andere realiteit, maar het is een kokon. Deze insecten groeiden uit tot hele lange insecten met vele pootjes, als een soort duizendpoten. Die insecten waren dus gewoon ook deels kokon. Hun lichaam was een kokon. Het waren levende kokonnen. Uiteindelijk was het allemaal brandstof voor de recyclocratie. Het was een heel ingewikkeld natuurproces, en dat is wat de vlesel is. Het sterft ook weer tegen zichzelf af, en dan is het wat anders. Het opent uiteindelijk de deur tot de parallelle realiteiten. Ook de hel is een heel relatief begrip. In de kunst kan het meerdere interpretaties hebben, zowel goed als slecht, want het hiernamaals voor de Germaanse voorouders, ook hier in Nederland, was de hel, moeder hulda, of moeder holle. Het Germaans-Nederlandse hiernamaals was het gaan tot de wilde wijven, de wildernissen, zoals bij de natuurvolkeren het de eeuwige jachtvelden noemen. We zijn dus op pad naar de wilde wijven, de wilde baarmoeders, als een beeld,

want leven en sterven zijn slechts beelden, en dat mag nu al beginnen. Ga er niet verkrampt mee om.

Het hussische evangelie van de jaren 1400 noemde zichzelf de theologie van de liefde, voorzichtigheid in het oordelen, sober zijn in het oordeel, opdat je jezelf niet te buiten gaat in projectie en allerlei fabels. Het is echt niet zozeer een strijd tussen hemel en hel, maar tussen hemel en vlesel, en dat is een groot geheimenis. Het is de natuur. Het is niet overdramatisch en geen overhorror. Het is ook niet vleselijk saai, maar het kan hemels saai zijn, want de mens heeft vaak een probleem dat hij vermaakt wil worden. Uiteindelijk zijn het niet zomaar wat verhaaltjes en spelletjes, maar levensprincipes, diepgaande hemelse antropologie. De hemelse soberheid en saaiheid dient geleerd te worden, waarin vleselijk vermaak geheel kan afsterven. De hemelse saaiheid is de ware vruchtbaarheid. De ware boetedoening is het herstel van de deugd, van de kunst, van de oefening, stelde het hussische evangelie. Op zichzelf zijn hemel en hel nutteloze ideeen. Als we op weg zijn naar de eeuwige jachtvelden, dan hebben we het over de jacht naar kennis, en de kennis zal op ons jagen. Deze jacht zal volbracht worden door de wilde wijven, het germaanse idee van de hemel.

De enige ware opstanding, stelde het hussische evangelie, was dat van de goede herder. Al het andere zal blijven in de dood, want het heeft geen eeuwige levenskiem. Alle vleselijke werken, de waanwerken van de mens, zullen verdwijnen. Alles zal dus in de recyclocratie opgelost worden. Er is dus geen dogmatisch leven buiten de hemelse ethiek. Al die dogma’s die ze hebben opgesteld zijn van het vlees en de vlesel, en het moet de kokon ingaan. Alle dingen zullen medewerken ten goede in de exegese, wat de ware profetie werd genoemd in de reformatie. Als we het over het ware natuurevangelie hebben dan hebben we het dus over het principe van de goede herder, en niet over allerlei vaag geloofsgedoe.

Ganzen zijn beelden van het regressieve bewakingssysteem, oftewel de wachters van de geschiedeniskunde en geschiedeniskunst. Hus betekent gans in het Tjechisch, en Hus zei soms ook in zijn brieven de gans te gedenken. De gans is ook een beeld van de hemelse familie. Het verhaal ging dat Hus vlak voor zijn dood zei dat ze een gans zouden roosteren nu, maar dat na honderd jaar een zwaan zou komen die ze niet zouden kunnen verslaan. Hus stierf in 1415, en honderd jaar later in 1517 bracht Maarten Luther, de zwaan, de reformatie. Maarten Luther bewonderde het hussische evangelie, en stelde dat hijzelf, Augustinus en Paulus Hussieten waren. Toen ik verhuisde naar mijn bosdorpje heel lang geleden viel het me op dat de tuinen heel vaak stenen ganzen hadden bij de ingangen, en ik heb me lang afgevraagd waarom dat was, maar dit wijst dus terug op Hus. Ik denk ook veel aan wat de meester vroeger voorlas aan de klas op de lagere school : Niels Holgersson, Niels wordt in dat verhaal betoverd door een kabouter en wordt heel klein, en wordt dan daardoor bespot door anderen, en uitgelachen, en dan moet hij vluchten. Hij komt dan in aanraking met een groep ganzen die hij helpt, en dan nemen ze hem mee op hun vlucht. Het is mooie en diepgaande beeldspraak over wat er nu gaande is. Het hussische evangelie zal wederkeren, en zij die klein genoeg zijn geworden en shamanistisch werk doen zullen erdoor opgenomen worden, als door een groep ganzen op hun vlucht, terug de geschiedenis in, terug naar de wildernis, naar de wilde wijven.

hoofdstuk 75 de wachters van bethlehem

Vannacht had ik een droom over een parallelle wereld in de Nordics (Noord-Horologium). Onder en naast Mexico lag het land Lera, wat ook onder Texas lag, en Texas was een veel langere reep, en naast Lera, onder de lange reep van Texas lag het land Reziko. Ik was in Reziko in een rijtjeshuis op mijn kamer die niet aan de zonnekant lag, maar de andere kant, boven. In mijn kamer lagen schoolboeken van de recyclocratie en geestelijke bouwkunde, en ik was gelukkig. In mijn buik had ik een ander gevoel, niet van nutteloosheid en waardeloosheid. Ik ging naar beneden. Ik had een donkere moeder. Ik had geen vriendin, want ik had een relatie met mijn schoolboeken.

De mens moet terug naar Bethlehem. De mens is valse volwassene geworden, heeft de kribbe vergeten, de eenvoudige natuur. Nu zit de mens vast in allerlei stadse onzin. Terug naar Bethlehem, maar hoe ? De schilderijen van Bethlehem zijn verwoest, de woorden van Bethlehem uitgewist uit de harten. Bethlehem is verdreven uit de mensenharten. Men weet niet meer hoe een kind te zijn, en hoe waarlijk te rijpen. Men is los van de natuur, mechanisch geworden. De mens heeft geeneens een hart meer, en geen ziel. Er heerst een gif in de mens. De kribbe is omver getrapt, de herders weggejaagd. Nu hebben ze een valse, volwassen afgod gemaakt. Er is geen plaats voor de donkere natuurmoeder in de herberg. Ze moest vluchten tot de wildernis, en ook daar hebben ze haar vervolgd. De gans hebben ze geroosterd. De zwaan konden ze niet krijgen, maar werd wel vervolgd. We zijn op het ganzenbord, en we moeten wachten op de arend van het grote wee. De arend heeft een schuilplaats voor de Bethlehemieten, voor de Hussieten, in de wildernis. We kunnen erover lezen in het allegorische boek Openbaring. De arend kwam in de jaren 1800 de zwaan tegemoet. Het waren de jaren van de regressie, de terugkeer. Je kunt de roep van de arend ook terughoren in de muziek van de jaren 70. Guus kom naar huus betekent : ‘Geus, kom naar Hus,’ oftewel : ‘Laten de verzetsstrijders tot Hussieten worden.’ Wie dit te ver gezocht vindt moet de tekst maar eens lezen van het lied, over de wilde wijven en het wilde wijvenspel, wat op het kruis wijst, en er wordt letterlijk gezegd dat dit in Huize Constance gebeurde, oftewel de plaats waar Johannes Hus, de gans, werd geroosterd. Bohemian Rhapsody : zelfde verhaal. Iemand werd ter dood veroordeeld omdat hij het gewaagd had zijn vlees te doden. Hij zegt letterlijk dat hij een arme jongen is, iets wat Hus telkens van zichzelf zei. Opletten geblazen, want het komt maar een keer.

Na de zwaan komt de arend, en dit kwam uit het OT al, want de arend was het beeld van de exodus, de terugkeer tot het beloofde land, de regressie (Ex. 19:4). Maar herken je die arend wel wanneer het komt ? Of ben je teveel met het vlees bezig, wil je dingen horen die makkelijk in het gehoor liggen, simpele dingen, die de vleselijke luiheid bevredigen ? Je moet voor de geestelijke bouwkunde gaan wil je het overleven. Hoe kom je langs de wachters van Bethlehem ? Dan heb je de arend wel nodig. De gans is al het regressie alarm gegeven, maar je moet ook dan profetisch teruggeleid worden door de arend. Het zijn profetische, oftewel exegetische, beesten. Ze prikken door dingen heen. Het zijn warriors. Zorg dat je het ganzenbord wint, en tot de zwaan en de arend komt.

Het hussische evangelie noemt het een militante pelgrimstocht, de strijd tegen vlees, wereld en duivel. Het vlees is de individuele zonde, de wereld de collectieve zonde, het conformisme hierin, en de duivel is een beeld van de territoriale machten, die vaak in verborgenheid en anonimiteit leven

achter de schermen, om hun systeem te waarborgen. Wij zijn vreemdelingen in de wereld ! De wereld is vreemd gebied voor ons ! Geef je hart niet aan een vreemdeling !

Om de bruidsschat te kunnen geven moet de mens kruis en kribbe gedenken, het lijden van moeder natuur begrijpen. Er moet een maagdelijkheid zijn naar het vlees. Deze kerk is als een vissersnet. Alleen zo kom je uit de golven van de tegenwoordige wereld tot het eeuwig leven, stelt het hussische evangelie. Het vleselijke zal de tucht niet brengen, want het vlees wil zelf ook niet getuchtigd worden. Het vleselijke staat dus ook voor losbandige opvoeding, zachte heelmeesters die stinkende wonden maken. De tucht brengt gebruik, maar tuchteloosheid maakt misbruik, en brengt zo zwaar psychisch letsel.

De steen beweegt niet en reageert niet, maar het reflecteert, en de steen leeft. We hebben het over de steen waarop de hemelse kerk gebouwd is, waarvan de hemelse kerk gemaakt is. Dit is niet zomaar een kerk, maar een ‘opium’ in vur termen. Deze levende steen is verworpen door het vlees, maar door de hemel uitverkoren en is schitterend. Hebben wij die armoede en maagdelijkheid om tot deze steen te gaan ? Hebben wij bethlehem’s kribbe in ons hart ontvangen, langs Bethlehem’s wachters gegaan ? Kom dan tot het niveau van de enig en eerstgeboren zoon, opdat er geen ruimte meer is voor het vlees. Dit is de hemelse gebondenheid en de hemelse ongebondenheid.

Het hussische evangelie stelde dat de vleselijke geestelijken de hemelse woorden verdraaiden omdat ze een interesse hadden in administratieve macht. Velen hebben een zwak voor rijkdom, beroemdheid in de wereld, gezag in het vlees, en zo kruisigen ze de hemel en de natuur telkens weer, voor hun vraatzucht. Het is heel monsterlijk. Kun je langs deze wachters komen om tot Bethlehem te gaan ?

hoofdstuk 76 het dreigen van de russische beer

Ga laag liggen als het omweert. De Russische beer dreigt. Neem de laagste plaats in bij de bruiloft. Zoek het niet op. Neem jezelf geen circusbeer. Laat alles los wat je onrechtmatig hebt genomen. Deze geheimenissen laten zich niet forceren.

Als de kerk zegt : ‘Je kan alleen maar gered worden door Jezus,’ dan is dat natuurlijk letterlijk gezien niet waar, maar het duidt dan op de principes waar Jezus voor stond in de gelijkenissen. In die zin is het dus deels waar, maar dus niet als een afgod. Laten we daar heel duidelijk over zijn, want dit wordt kinderen telkens weer verkeerd geleerd, met alle gevolgen daarvan, want dat geven ze ook weer aan elkaar door, en het wordt een enorme psychische bende en rotzooi, en dit zijn dan de fundamenten van landen. Dat woordje ‘alleen maar’ kan heel bedrieglijk zijn, zoals ook ‘de eniggeboren en eerstgeboren zoon’. Men neemt dat letterlijk, maar het heeft weer een maagdelijke betekenis, in de zin dat JIJ geheel ALLEEN tot de hemel moet gaan, dus niet gebaseerd op wat anderen zeggen. Het is iets tussen jou en de hemel, iets heel persoonlijks, en in die zin

‘eniggeboren’. Je vlees mag daar dus ook niet tussenstaan als een broer. Daarom is het zoonschap dus eniggeboren en eerstgeboren, en het dient ook als zodanig uitgelegd te worden. Symbolisch is het dus heel moois. Zo mogen we dat dus ook begrijpen als er wordt gezegd : ‘het is de enige weg.’ Bepaalde principes mogen namelijk niet overboord gegooid worden. Sommige principes heb je echt nodig, en die bespreken wij ook telkens in het onderwijs. Dat het om ‘alleen’ gaat, om ‘eniggeboren’ en ‘eerstgeboren’ wil zeggen dat je je dus niet meer kunt verstoppen achter iemand anders. Heb je dit eniggeboren en eerstgeboren zoonschap al ontvangen ? Heb je de hemelse maagdelijkheid al ontvangen ? Heb je deze principes al uitgewerkt, of rook je liever een sigaretje ? Of grijp je liever naar een stuk vlees ? De mens heeft allerlei manieren bedacht om deze dingen te ontvluchten. De religieuze mens grijpt ook graag naar allerlei dogma’s. Lekker roken op de kerkbanken, lekker drugs gebruiken, lekker met karbiet schieten.

Daarom is uitlegkunde een belangrijk vak op de hemelse school. Laat geen mens je bedriegen. Vraag om de uitlegkunde, en prik door al die menselijke dogma’s heen. Het geheim is dat deze gaven liggen in de ethiek. Die draagt de goede herder met zich mee, want die is diep gegaan, en heeft zo ook diep inzicht vergaard. Ethiek opent de oren en de ogen.

Johannes Hus stelde in zijn boek ‘de ecclesia’, de kerk, dat de kerk, de bruid, het lichaam der geheimen is, oftewel het moet nog ontraadseld worden. Het is de moeder van het eeuwige zoonschap. De zoon kan hier niet zomaar van afgescheiden worden. Dat zou ook werkbreuk zijn. De mens moet teruggaan tot de hemelse bouwkunde. Ik had een droom over het vroegere college waar ik op school zat, en het was gewoon een bejaarden centrum. Ze laten kinderen al snel met pensioen gaan ten opzichte van de geestelijke dingen. Het zijn aardse scholen. De mens moet weer terugkeren tot de hemelse economie. Er is en blijft een levenskiem diep in de kerk verborgen waar wij niet zonder kunnen. Jericho moest ingenomen worden door er omheen te lopen, wat duidt op onderzoek. Het kan niet rechtstreeks ingenomen worden dus.

Waar zijn de kerkonderzoekers ? Waar zijn de uitleggers ? Waar zijn de dichters ? Waar zijn de mijnwerkers ? Of hebben ze het werk achter zich gelaten en zijn ze in aardse netten verstrikt geraakt ? Sommigen dragen water naar de zee, of scheppen water in bodemloze putten, zoals de danaiden. Vandaag de dag wordt Jezus in de kerken verkocht, zoals Judas deed. Het is een product geworden, en zo corrupt geworden. Ze hebben hun loon al, het loon van ongerechtigheid. Aardse macht, aards aanzien, de geheimenissen tot dogma’s gemaakt. Te lui om het uit te diepen. Vraatzucht heerst. Het liegt en bedriegt. En het houdt verborgen. De sleutel der kennis die tot behoudenis is hebben ze achtergehouden. Het is daarom veelal aardse kennis wat ze verkopen. Het hussische evangelie stelt dat ze het deel van de armen hebben geconsumeerd, in hun drang naar luxe. Ze hebben hun plichten verzaakt. ‘Als je genodigd bent tot de bruiloft, neem dan de laagste plaats,’ stelt het hussische evangelie.

Door hun dogma’s maakten ze hun stigma’s, maar de mens mag terugkeren tot de ethiek en de uitlegkunde, tot verdieping, tot bezinning. De machten van de pensionering van het vlees liggen overal op de loer. Overal zijn hun landmijnen, dus pas op waar je stapt. Ga niet zomaar overal naar binnen. Heb een goede gids op je pad. Daarvoor zijn de dieren gegeven als totems. Wat heb je met de dieren gedaan ? Velen leven in grote vijandigheid naar het dierenrijk, en kunnen dus ook de stem van de gids niet verstaan. Ze hebben de schepen en de bruggen achter zich verbrand. Velen gebruiken dieren om in hun circus te dansen, om hen te vermaken, ook voor het vlees, maar ze

maken een grote fout. De Russische beer dreigt. Wie oh wie laat zich opnemen door de arend tot de regressie, terug de geschiedenis in naar de verloren hussische pilaren ? Maar zij moeten onder ogen komen degene die ze hebben geslacht. Voor velen is dat te confronterend. Daarom grijpen ze de drugs van het modernisme en slapen door. De Russische beer dreigt. Zal het volk nu luisteren ? Bij de vorige plaag bekeerden ze zich niet. Zullen ze zich nu bekeren ? Of zullen hun harten zich nog meer verharden en roepen : ‘Bergen val op mij, heuvelen, bedek mij’ ?

Ga laag liggen als het omweert. De Russische beer dreigt. Neem de laagste plaats in bij de bruiloft. Zoek het niet op. Neem jezelf geen circusbeer. Laat alles los wat je onrechtmatig hebt genomen. Deze geheimenissen laten zich niet forceren.

hoofdstuk 77 terug naar heidelberg – het kruis dragen of gedragen worden door het kruis ? – de oogst van orion

Om tot de reformatie te gaan en de reformatie te begrijpen heb je de hussische sleutels nodig, de sleutels van de ethiek. Alleen op hussische grond kan de reformatie komen. Het is vruchtbare grond.

Bear, oftewel b-ear is het B-oor. De B is altijd zowel in de egyptologie als de voortijdse hieroglyphen het teken van de voet geweest, oftewel de geschiedenis, de regressie. De beer betekent dus het luisteren naar de geschiedenis. Dit kan zowel goed als slecht gaan, zoals we in Rusland zien. De beer is dus het regressieve oor, de regressieve profetie.

De leeuw, oftewel de l-eeuw, is de eeuw van de L, en de L is altijd de hieroglyph geweest in de voortijden van de honger, het minderen. Het zijn sleutels tot Heidelberg. Heidelberg is Hei-deal-berg, een deal met de hei, met de natuur, en de hei wordt ook volop besproken in de Vur. Ken je de hemelse cryptografie ? Ken je de hemelse bouwkunde ? Hierover had ik een droom.

Als we het hebben over profetisch leven dan is dit trauma-based. Ik heb geen andere manier gezien waarop het profetische de mens kan overnemen. We hebben het dan over kruis-gebaseerd leven. Er is geen andere weg. Er is een gelijkenis in de amazone theologie over de relatie tussen asceet en moeder wildernis. Als moeder wildernis de asceet overneemt, dan zal ze hem voeden, maar nooit zoveel dat hij sterker wordt dan haar. Alle voeding die de natuur biedt is dus een Heidelbergse spot die duidelijk grenzen stelt. Moeder wildernis draagt de asceet ook zo door haar kamp, op haar rug.

Alles gaat weer achter glas. Er is een Heidelbergs glas. Daarom moet de asceet terug naar Heidelberg. Dat is een worsteling, ook bovenstaande gelijkenis. Het is namelijk trauma-based dus de asceet is hier ook woest over. Dat is onderdeel van het archetype. Het is geen kruis wat je zomaar makkelijk aanvaard, want het kruis doet pijn, en je worstelt ermee. Makkelijke kruizen zijn

draagbaar, maar moeilijke kruizen niet. Maar in dat proces neemt de Moeder wildernis de asceet over, en draagt hem. Dan draagt het kruis hem.

Zondag 1 stelt : Je behoort jezelf niet meer toe, je bent betaald, en verzekerd, door de besnijdenis van het hoofd, van het verstand (Egyptologische grondtekst). Je weet hoe groot je ellende is, je bent trauma-based, volledig, dus dan draag je niet zomaar het kruis, maar het kruis draagt jou. Ja, dan is er woede en pijn, maar er mag ook aanvaarding en dankbaarheid zijn, en waar ware dankbaarheid is naar deze principes is er ook bewondering, en daardoor kun je Heidelberg opmerken en ben je gevoelig voor Heidelbergse waarneming. Zo zijn de banden tussen Israel en Duitsland hersteld, een van de grootste geheimenissen van het leven, en kan de mens terugkeren naar de voortijden en de parallelle werkelijkheid. Dat is een Nordics geheimenis, de oogst van Orion. Over deze dankbaarheid gaat dus zondag 1, wat een hele wrange en gespleten, verbroken dankbaarheid is, en daardoor een bewondering van de inname, hoe ruw en bruut die ook is geweest.

Zondag 2 laat zien dat het de natuur van de asceet is om te worstelen, dat er een dunne lijn is tussen liefde en haat, en tussen woede en aanvaarding. De asceet is namelijk gevoelig.

hoofdstuk 78 van heidelberg tot dordt en terug – geheimenissen

Technologie kan ingewikkeld zijn. Dan mist er weer dit, dan mist er weer dat, dan sluit dit niet aan, en dan sluit dat niet aan, enzovoorts. Technologie is ook een soort familie, en dan heb je een familie spel nodig om het te fixen. Zijn we aangesloten op de hogere familie, of denken we dat de aardse familie alles wel regelt ? Ik had er een droom over vannacht.

We kunnen Heidelberg en Dordt zien als bolwerken van theologische technologie, zo goed en kwaad als dat ging, maar het is dus werk terrein, werken in de mijnen, om de juiste kabels te leggen, en de verkeerde kabels af te breken. Niet zomaar afbreken, maar verdiepen, terugdraaien. Ga wijs met de geschiedenis om. Net zoals ze vroeger zeiden : Wees wijs met water.

We hebben de Israelitische en Egyptische bronnen ervan besproken, en hoe dingen waren afgedwaald van die bronnen. Het gaat er dus om Israel, Egypte, Heidelberg en Dordt te kennen en weer in balans te brengen, want hier loopt de voorouderse energie, en wij moeten hen helpen. Het zijn slechts orakels, en deze stenen leven. Ze ademen. Ze bewegen en reageren niet, maar ze reflecteren. Ik was in de droom bij een superster aangekomen. Ze liet mij de familie spelen zien. Ik zei dat ik op zoek was naar spelen van avontuur, en schietspelletjes. Er was zoveel misgelopen, en nu was ik bij haar. Ik kende haar van vroeger. Ze had mij al weleens eerder geholpen. Ik was jonger geworden, en ik vroeg me af of ze me nog herkende. Als we komen tot de bronnen dan mogen wij hierdoor ook verjongen.

Als we Dordt dan willen verdiepen, dan hebben we daarvoor de Heidelbergse moeders nodig, en dan is er ook een strijd tegen de valse, vleselijke moeders van Heidelberg. Het is theologische technologie, dus dan mogen er geen dingen ontbreken, en moet het goed op elkaar aansluiten. Daarvoor zijn de familie spelen nodig, van de hogere familie, je innerlijke technologische familie. Pas op voor familie die niet technisch is dus. Je moet met techneuten te maken hebben, anders heeft het allemaal geen zin. Denk niet in te nauwe cirkeltjes. Zomaar geloof werkt niet in de technologie. De bestanddelen moeten aanwezig zijn. Als die er niet zijn, dan moet je het spel spelen en ernaar op zoek gaan, moet je hogere bronnen raadplegen en langs de wachters zien te komen. De wachters van heidelberg, daar hebben we het dan over. Robotiek is het doel, en tot steen worden, zodat je alleen nog maar reflecteerd. Dan pas ga je leven. Dan pas kun je loskomen van de vleselijke robotiek en de vleselijke versteningen. De steen is meerzijdig, en je mag op zoek gaan naar die samenhang en dualiteit in je leven, je innerlijke familie. Ken je de taal van de voorouders ? Moet die taal gewoon afgepakt worden of verdiept worden ? De beer betekent dus het oor van de B, de voet in de egyptologie, de geschiedenis, het leren luisteren naar de geschiedenis, de hogere geschiedenis dus, de parallelle werelden. Daarvoor moet je klein worden. Door klein te worden kun je terug de geschiedenis in, zoals in Alice in Wonderland en Niels Holgersson. En je wordt pas klein als je het kruis gaat dragen, en dan zal het kruis je dragen.

Oh, Heidelberg, toon ons uw geheimenissen.
Oh, Dordt, toon ons uw geheimenissen.

Het kruis dragen, of draagt het kruis ons ?
Hierin ligt het geheim van de robotiek.
Hierin ligt het geheim van de steen.
Er is leven in de steen.
Binnenin de steen.

Werken in de mijnen van Heidelberg en Dordt, om zo tot de geheimenissen te komen.
Ze geeft zich niet zomaar als een hoer.
Heeft ze je iets gegeven, dan wil dat niet zeggen dat ze je per definitie meer zal geven.
Daar had ik ook een droom over vannacht. Soms neemt ze je op haar schoot, en soms als je komt dan roept ze : ‘Weg !’ Zoek er maar naar. Werk maar in haar mijnen.
Speel de familie spelen. Dat is de technische familie, niet de aardse familie.
Als dingen oververhit raken dan sluit het zich automatisch af.
Dat is voor je eigen bescherming.
Wees daarom niet hebzuchtig.
Wees niet bezitszuchtig.
Ga niet bezitterig met haar om.
Geef haar de ruimte om te ademen.
Heb respect voor haar privacy en personal space.
Kennis is niet zomaar een ding.
Kennis is een persoon, en heeft gevoel.
Alles personificeerd zich, maar wordt dan weer tot principes, als het neerstorten van de waterval in de rivier, in het afscheiden van de wateren en de waterdruppels. Alles gaat zijn eigen weg.

Dat is moeilijk voor het vlees.
In het vleselijke gesteente is alles samen.
Alles is klef, huisje, boompje, beestje.
Het zijn siamese tweelingen die in elkaar vergroeid zijn,
Rigil Kent.
En ze maken nauwe cirkeltjes.
Er is geen leven meer in die steen.
Wees er niet jaloers op.
Ze zijn dood, en proberen zo veel mogelijk mee te sleuren.
Het zijn zombies op jacht, en met lange armen trekken ze velen mee.
Pas op voor dat magnetisme.
Blijf erbij uit de buurt.
Kom tot de betere, hogere lenzen, die parallelle werelden openen.

De aardse families zijn bejaarden centra,
Ze geven niet om de geschiedenis,
niet om de antropologie,
niet om de shamanistische opdracht.
Ze zijn vervroegd met pensioen gegaan en nu is alles klef,
en in hun waanzin wanen ze zich superieur over alle anderen.
Kijk ze eens familietje lopen spelen en bejaard lopen doen,
over de ruggen van anderen.

Kom daarom tot een hele andere familie,
de familie van techniek en robotiek.

hoofdstuk 79 robotten van de recyclocratie

Dordrecht en Heidelberg zijn de dialectische urim en thummim van de reformatie, als het geheimenis tussen Nederland en Duitsland, en dialectisch houdt in dat je alleen zuiver filosofisch de steen kunt benaderen, als in een kehatitisch mysterie. Lees hierover ons onderwijs boek ‘Het Kehatitische Verschijnsel’. Er is een gebruiksaanwijzing voor de orakelstenen. Wie dit niet in acht houdt vindt de dood tussen de stenen, als in een ravijn. Er is een afgebakend pad door deze stenen, en er is een grote oorlog om deze stenen. Het lagere, vleselijke Dordrecht moet overwonnen worden door te komen tot het hogere Dordrecht, het wilde Dordrecht, en zo is dit ook met Heidelberg. De

wilde economie moet zich herstellen. De mens moet loskomen van het gevaarlijke Rigil Kent. Lees ons onderwijsboek ‘Rigil Kent Ontsluierd’ hierover. De mens kan niet zomaar aan de lagere reformatie, het lagere Dordrecht en lagere Heidelberg, ontkomen. De mens moet tot de recyclocratie gaan, en dit omzetten tot andere stoffen. De mens moet het nuttig zien te maken. Vuilnis heeft dus zin, heeft dus doel. Laat het niet zomaar allemaal liggen en dek het niet onder, maar ga ermee aan de slag.

Verheerlijk de vuilnis van de voorouders niet, maar gooi het ook niet zomaar weg, want er kunnen bijzondere edelstenen, schatten en andere waardevolle spullen tussenzitten die we eens nodig zullen hebben en die de oplossing kunnen vormen voor vele problemen. Daarom is de geschiedenis zo belangrijk. Daarom is de regressie zo belangrijk. Het is niet om te pensioneren, maar om de mijnen in te gaan en aan het werk te gaan, en ook dus te gaan tot de recyclocratie, de gebieden van vuilverwerking. Zo winnen wij gas, zo winnen wij dat wat onder de aarde verborgen ligt. Het wacht. Werken bij de regressieve vuilnisdienst. Dat is een oproep, een recyclocratische oproep, anders gaat het zich ophopen en zal het op een keer ontploffen. De recyclocratie is dus een absolute noodzaak. Lees hierover ons onderwijsboek ‘De Recyclocratie.’

Draag jij straks de geestelijke sieraden van de recyclocratie, of ga jij door blijven pronken met je vlees en je vuilnis ?

Ik hoor een geluid,
van de recyclocratie,
Ik hoor de bazuinen,
Het is tijd je vlees en vuilnis te verwerken,
Het is tijd het om te zetten in iets anders,
iets beters.

Ik hoor een geluid,
van de recyclocratie,
Ik hoor de bazuinen blazen,
engelen met hun instrumenten,
als vissers aan wal,
om de oogst binnen te nemen,
niet meer de beste stuurlui aan wal

Ik hoor het geluid van de recyclocratie,
engelen met hun bazuinen en vissersnetten,
Zij vissen het verlorene op,
om van Heidelberg tot Dordrecht te gaan,
heen en weer over de hemelse ladder,
op en neer, om alles tot zaligheid te strekken

Van Heidelberg tot Dordrecht en terug,
heen en weer, op en neer,
om de vuilnis van de voorouders te verwerken.

Het geheimenis van man en vrouw is het geheimenis van de recyclocratie.
De man gaat tot de vrouw om zijn vlees en vuilnis te verwerken,
als het gaan tot de recyclocratie.
Het doel van de regressie is dus de recyclocratie.

De robotten van de recyclocratie zullen komen,
om het kind weer tot de wildernis te nemen.

Niet voor de Verkoop

HET ORIONSE AFRIKA

HERMITATIA-RODENBERG COLLEGE
2012-2022

2022

voorwoord

I – De Orionse-Afrikaanse Semiotiek

voorwoord

Alle dingen om ons heen hebben Orions-Afrikaanse beginwaarden die verborgen worden gehouden en die opgegraven moeten worden, want alles is van die bron afgeweken en is zich gaan vervormen. We spreken over de oernatuur, de buitenaardse oernatuur. Het is onze adem, onze levensbron. Op de Afrika brug terug naar deze bron in onze ziel moeten we wachten op de kruizingen met de Amerika brug, om de blokkades op de Afrika brug door te kunnen komen. Het indiaanse Amerika wijst terug op het Orionse Afrika. Telkens weer zien we dit patroon in de geschiedenis, dat Amerika helpt, zoals na de eerste wereldoorlog Europa door Amerika geholpen werd, en ook in de tweede wereldoorlog. Het wijst op een nauw verband tussen de Afrika brug en de Amerika brug. Hierover zijn ook verschillende onderwijsboeken, zoals de Afrika Code, de Afrika Brug, de Amerika Brug, en de Filosofie van het Voortijdse Afrika. Ook de tweede bijbelse verhalen wijzen op dit proces.

De Vur laat deze reis zien als een reis onder de grond. De mens moet niet alleen leren vliegen, maar ook leren vallen, leren de diepte ingaan. In de mythes van de Khoikoi in Zuid-Afrika, de Hottentotten, was de jakhals een trickster die de mens en dieren de onderwereld inlokte door hen in de dieptes te duwen of hen te laten vallen, ook door valse beloftes hen op te zouden vangen. We kunnen ook denken aan de jakhals Anubis in de Egyptische mythologie die de mens door de onderwereld leidde als gids. De jakhals is in Afrika het beeld van de paradijselijke verlamming, oftewel de hemelse rust, waarin het hemelse werk kan opkomen.

Het Orionse oer-afrika staat in verband met de indianen. De indianen reiken dus de sleutel aan aan het huidige Afrika om terug te keren tot het Orionse oer-afrika, als een katalysator dus, en daarom is de Amerika brug ook zo belangrijk als sleutel op de Afrika brug. Vandaar dat er ook een onderwijsboek is over de Amerika brug. De indianen beelden dus het oorspronkelijke Oer-afrika uit in Orion. Dit gebeurt diep in het hemelse natuurriool.

Veel artikelen in dit boek zijn besprekingen van oudere artikelen van onze oudere onderwijsboeken. Het nieuwe onderwijs kruist in dit boek met oud nog niet eerder gepubliceerd werk (veelal over het toetsen en filteren), en kruist met het volledige commentaar op de Oahspe, waar een tijd terug alleen fragmenten van waren verschenen. Als we het over het oude nog niet eerder gepubliceerde werk hebben, dan hebben we het over verzamelingen aantekeningen en kanttekeningen over allerlei onderwerpen. Ren daarom niet met zinnetjes weg, maar lees het in de context. Eerder verschenen onderwijsboeken kunnen dus de sleutel vormen tot het beter begrijpen van dit boek. Dit boek moet beschouwd worden in het veel grotere kadar van het Vuh onderwijs van de tweede bijbel. We hebben het dan over de filosofie van de hogere natuur.

Het boek bestaat uit drie delen in één. In het derde deel, wat het langste deel is, staat heel veel lesmateriaal wat alleen nog maar onderwezen is aan kleine groepjes, maar wat nog nooit eerder in boekvorm is beschreven. Hier wordt de filterologie en sociologie van de gnosis haarfijn uitgelegd, als een belangrijke basis voor verder onderwijs. Ook bespreken we de kruizologie, het waarom van het lijden.

Het zijn punten die de mens telkens weer vergeet in het toetsen, en daarom is het allemaal opgeschreven in het derde deel binnen het boek ‘Het Orionse Afrika’. Dat is het langste deel, en het is aangeraden om er goed en diep over te mediteren en er voor jezelf een uittreksel van te maken om de punten te onthouden, zodat je niet telkens op een dwaalspoor komt in het toetsen.

Het boek is dus een belangrijk kruispunt. Verschillende soorten onderwijs komen tezamen van verschillende tijden. Het is boek 24 in de serie van het nieuwe onderwijs :

1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug

8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kern van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie
14 de recyclocratie
15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
16 ragnarok ontsluierd
17 het kehatitische verschijnsel
18 de venezuela muur
19 leven op de paradijs aarde
20 leven op de paradijs aarde deel 2
21 de ontsluiering van genesis
22 de wachters van dordt
23 van heidelberg tot dordrecht – reformatie en regressie
24 het orionse afrika

I – De Orionse-Afrikaanse Semiotiek

hoofdstuk 1 bouwen aan een nieuwe wereld

Waar bouw jij voor ?

Zeg, waar bouw jij voor ?
In wiens dienst sta jij ?
Na de babylonische ballingschap werden er drie profeten verwekt voor de zogenaamde herbouw van de tempel, en de herbouw van het volk Israel, in de Israelitische verhalen, zoals Calvijn ook stelt : Haggai, Zacheria en Maleachi.
Haggai, zo stelde Calvijn, moest het volk bestraffen om hun traagheid, die eruit bestond dat ze op eigen voordeel uit waren en de bouw van de tempel veronachtzaamden, in hun grote ondankbaarheid. Ze renden voor hun eigen koninkrijkjes, hun eigen huisje, boompje, beestje, en gooiden hun roeping opzij. Er zal geen hartstocht meer geweest zijn, geen bewondering meer, en zelfs niet eens meer angst, zoals in het lied van Herman van Veen 'Zingende Doden.' Ze waren zombies geworden. De grote vijand, Babylon, was immers verslagen, een halt toegeroepen, en men geloofde het allemaal wel, en dutte weer in. Het liet zien dat ze van de geschiedenis niets geleerd hadden. Calvijn stelde dat ze de hemel hadden beroofd, door de verachting van de hemelse dingen. Ze waren met pensioen gegaan, deden geen hemeldienst meer. Ze hadden er met de pet naar gegooid. De mensen zingen dan wel : 'He who began a good work in you, will be faithful to complete it,' oftewel 'Hij die een goed werk in u is begonnen zal dit ook voltooien,' maar wat doet de mens zelf ? Wordt alles dan gewoon afgeschoven ?

Verwaarlozing van de bouw oproep was er gaande, van de kernen, van de tempel. Er moet fundament zijn, en voor de huidige samenleving is er geen fundament. Men doet maar wat. Het is een grote bende. Kinderen groeien vandaag de dag totaal intellectueel verwaarloosd op, en degenen die hen intellectualiteit willen meegeven worden zonder pardon uit de weg geruimd, allemaal. Het volk moest zijn eigen innerlijke monsters onder ogen komen. Haggai moest optreden tegen deze ondankbaarheid en nalatigheid, stelt Calvijn. Door hun nalatigheid waren ze goddeloos geworden, kernloos dus, fundamentloos. De wind speelde met hen.

Telkens weer werd de bouw van de tempel uitgesteld, en we weten allemaal dat van uitstel afstel komt. Wat is dan de tempel ? Je geestelijk leven. Calvijn noemde het de herdenking die de tempel zou herbouwen. De ondankbaarheid herdenkt niet. Calvijn stelt dat de ondankbaarheid een krakkemikkerig hutje maakt voor de hemel, en dan offert in de regen, om zo de hemel iets wijs te maken. De mens is goed in zelfbedrog en het bedriegen van anderen met zijn maaksels, alles snel snel. Zelf leefden ze in grote luxe, in grote weelde, en hun uitstekend ingerichte moderne huizen. Het is allemaal eigen belang, stelde Calvijn. Ze zijn uit op winst voor henzelf. Men wiste de herinneringen uit.

Als we het over de tempel hebben dan hebben we het over de vruchtbaarheidsprincipes.

‘Bedenkt wat u wedervaren is. Beklimt het gebergte, haalt hout en herbouwt dit huis,’ zegt het boek Haggai. In het Hebreeuws staat er : ‘haalt het kruis,’ en bouwen betekent ook het stellen onder een moeder. ‘Gedenk, beklim, haal het kruis, en stel jezelf onder een moeder.’ In het Aramees betekent het beklimmen ook het oprijzen vanaf een fundament, en in hoger beroep gaan, tot een hogere autoriteit gaan. Wees geen handlanger van de lagere, vleselijke geesten dus. Haalt het huis betekent ook in het Aramees ‘haalt het kruis’, of ‘haalt de paal’. Het bouwen betekent in het Aramees een logisch argument construeren. Bouw dus je filosofie, en toets het aan de hemelse fundamenten. Dat is een wetenschap. Die is al ver. Zorg dat je je daar op aansluit. Er is een wetenschap van het hogere leven.

Haggai kwam dus voor het leren hemels redeneren en het afleren van vleselijk redeneren. Haggai wees op de wederkeer van de hemelse logica. Dat is een kruis-logica. Ze is een natuurvrouw, een wildernisvrouw, versierd en uitgedost met veren, als tekenen dat ze de hogere hemelen heeft bezocht en doorzocht. Praat jezelf niet in cirkeltjes. Praat jezelf niet in valkuilen. Stop met vleselijk redeneren, en leer weer luisteren naar de natuur. Stel jezelf onder een moeder, is de boodschap van Haggai. Keer terug tot je innerlijke natuurmoeder. Dan heb je iets om daadwerkelijk mee te pronken en trots op te zijn, en dat is geen vleselijk pronken. Er is een wereld van verschil tussen hemels pronken en vleselijk pronken. Het vlees pronkt met het vlees voor het vlees, en de hemel pronkt met de hemel voor de hemel. Hemelse pronk is altijd ter aanbeveling en ter verbetering, terwijl aardse pronk egoistisch is, verwaand.

Waar pronk je mee, en hoe pronk je ? Om wie of wat is het je te doen ?
Aan het einde van het boek Haggai staat er :
‘Ik zal de hemel en de aarde doen beven, Ik zal de troon der koninkrijken omverwerpen, de kracht van de koninkrijken der volken verdelgen, de wagens en wie daarop rijden, omverwerpen en de paarden en hun ruiters zullen neerstorten, ieder door het zwaard van de ander.’
De vleselijke mens is maar een waan, een tijdelijkheid, vol met prots en praal, allerlei toeters en bellen, maar het is krankzinnige ijdelheid, als het verloop van een alzheimer syndroom. Het wijst omhoog naar veel hogere dingen. Het gaat erover dat de vleselijke redenaties plaats moeten maken voor de hogere, hemelse redenaties. Het wijder maken van de cirkels.

Ik had vannacht een droom dat een groot vleselijk jachtlied uit de zeventiger jaren uit de hemelen neerstortte. Het was een afschuwelijke roofvogel die velen had gekweld. Ik kan me nog herinneren dat klasgenootjes helemaal depressief waren van dat lied, en ik was het zelf ook. Ik kan me nog zo herinneren hoe we erover spraken met elkaar, en ik voelde me verschrikkelijk. Nu is het afgeschoten door een engel. God zij dank. Het was een angel in het hart. Een zeer giftige angel, die ook de hersenen verziekte. Nu niet meer. Het was bovenstaande tekst uit Haggai die had toegeslagen.

hoofdstuk 2 oorlog om de mojo – de nordicse gnosis en de terugkeer van de cryptocratie

Wie zijn die mensen met zere tenen en zure gezichten die het altijd over 'Jezus' hebben, Jezus voor en Jezus na, hun eigen Jezus wel te verstaan, want iedereen heeft weer een andere Jezus waaraan je moet gehoorzamen, anders breekt de hel los. Wat zijn dit voor mensen in dit land ? Wat betekent dit stopwoord 'Jezus' eigenlijk ? Wat wordt er voor ons achtergehouden ? Is er iets wat wij soms niet weten ? Hebben die mensen die het altijd over Jezus hebben het grote licht gezien, en zijn wij nog dwazen die in het donker leven ? Maar als je naar ze kijkt, dan kom je er snel achter dat ze elkaar ook weer de hersens dus inslaan over wie de ware Jezus heeft. Het is dus een soort strijd om een zogenaamde 'mojo', een mascotte, een talisman, uit Afrika, die zijn drager magische macht zou geven, magisch geluk, zoals kleine jongetjes strijden om populariteit : 'Ik heb de mojo !' - 'Nee, ik heb de mojo !' En uiteindelijk maakt het hen helemaal niet gelukkig. In wat voor wereld leven we ? Wat hebben ze ervan gemaakt ? Democratie, dictatuur, drugsstaat ? Is het geen tijd voor de cryptocratie ? Of leven we daar al in ?

Eniggeboren zoonschap vanuit maagdelijkheid naar de zonde toe, m.a.w niet bevlekt zijn door de zonde. Eniggeboren betekent dat het iets tussen jou en de hogere kennis is persoonlijk, waarbij je op niemand anders kan leunen, dus het is niet gebaseerd op goedkeuringen en complimenten van anderen. Het eniggeboren zoonschap is los van al het gevlei van de wereld. Daar gaat zondag 7 over van de Heidelbergse catechismus waar ik vanmorgen mee wakker werd. Door gevlei en geloven in gevlei mis je het doel, glijdt je er langsheen. Het is als een gladde weg. Geloof de mensen om je heen niet die door gevlei je in slaap willen sussen, zodat je bent zoals hen. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Ismael had een ieder tot zijn vijand, want hij vleide niet en liet zich ook niet vleien. Ismael was vol woede naar het vlees en naar de zonde. Ismael doodde het vlees. Ismael was het overblijfsel, zoals ook in de Bilha wordt beschreven. Uit het zaad van Ismael kwam dus eindelijk de reformatie voort, en de regressie. Hij ging terug naar de moeder, naar het nordicse genesis, en dit zijn ook de kwaliteiten van de hogere nordics, de vrucht van Orion. Zo kun je de nordicse gnosis herkennen. Hier gaat het pad van Orion naartoe. Er moet een zekere aggressiviteit en ruwheid zijn naar de zonde. Die mag alleen voortkomen vanuit de stilte en leegte van Orion, het Orionse kruis, dus die mag niet vleselijk zijn. En zij baart het nordicse kind, het eniggeboren zoonschap. Dan zie je yeshua, oftewel Eshu in het Aramees, terugwijzen op Ezau. Ezau was de wilde jongen, het wildernis kind, en hij hongerde, en gaf niet om eerstgeboorterechten. Hij gaf niet om aardse status. Hij was van de natuur. Hij vleide niet en liet zich niet vleien.

Zondag 7 is een natuurvrouw waarmee ik wakker werd. Wat is dan het dochterschap ? Zij is niet eniggeboren. Zij heeft een zus, omdat het nu om hele andere principes gaat. De dochter heeft een zus. Waarom is dat ? De dochter is het evenbeeld van haar moeder. We zeggen weleens : ‘De dochter is de herhaling.’ Daarom heeft zij een zus. We leven in een cryptocratie. Over alles, zelfs de kleinste details, is nagedacht, door meesterdenkers. Niets is wat het lijkt. Waarom worden we bijvoorbeeld helemaal doodgegooid hier in het Westen, hier in Nederland, met het woordje ‘Jezus’ ? Precies. Je raadt het al. Je zus. Let wel : Dit wordt tegen de dochter gezegd : Hier is je zus.

En zoals we al hebben uitgelegd had Jezus in het Aramees, en ook in het Grieks, vrouwelijke kwaliteiten, en het was een vrouwelijk woord. De taal legt zichzelf uit, want in de Heidelbergse catechismus staat :

Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Here.
Die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria.

In zondag 7. 'Je zus' wordt dus tegen de dochter gezegd. En dan is er dus ook nog een eniggeboren zoon. Zij hebben dus verschillende moeders, zoals er ook verschillende Heilige Geesten zijn, en verschillende Maria's. Het gaat hier dus om meerdere gezinnen. Christus komt van het Griekse 'chasma', de vagina, dus er staat : 'Jezus Christus, oftewel de vagina van je zus.' En uit de vagina van de zus kwam dus de eniggeboren zoon, want je moet wel herhalen. Zien we dit familie plaatje ? Een vrouw kreeg twee dochters, en een van die dochters kreeg een eniggeboren zoon, en dit werd vermeld aan haar zus.

'Je zus is zojuist bevallen van een eniggeboren zoon.'

De vraag is dan : Wie zijn die vrouwen ? We zien dus drie vrouwen : een moeder met haar twee dochters, waarvan een van de dochters een zoon heeft gekregen. En dat nog wel terwijl ze een maagd was. Je zou dus ook kunnen zeggen dat ze gewoon een zoon heeft geadopteerd. Natuurlijk is dit allemaal beeldspraak. Maar wie zijn die vrouwen ? Het zijn de natuurvrouwen van de kennis, wat ze op aarde, in het vleselijke, allemaal hebben lopen verdraaien, maar de tekenen, de semiotiek, wijzen er nog steeds op terug. Daarom blijft de religie van de mens iets fascinerends. Wie zijn die vrouwen ? Het zijn de zondagen, of sabbathen, van de Heidelbergse Catechismus. Dit zijn a.h.w. de psalmen van de reformatie, de hemelse orakels. Leef jij al in de cryptocratie, of leef je nog steeds in het vlees van de letterlijkheid waarmee je anderen onderdrukt in ellenlange saaiheid en dorheid ? Dat is wat de orthodoxe kerk doet, en het is het tijdperk van de horror, maar ik laat jullie nu poorten zien naar de parallelle wereld. Het mooie ervan is dat de orthodoxe kerk dus ook weer besproken dient te worden in de cryptocratie, opdat haar schatten zichtbaar zullen worden. De cryptocratie is dus de arrestatie van de boef. Zijn gestolen goederen worden zo weer teruggehaald. Hoe kun je ijzer met handen breken ? Alleen door de cryptocratie. Er zal dan een hemels ijzer getoond worden, in de nordics, in de metalologie.

hoofdstuk 3 repelsteeltje of reformatie ? – religieuze termen en hun cryptocratische waarde

De 'heilige geest', ook zo'n goedkope afgod voor de verkoop vandaag de dag, een mojo, die de mens te pas en te onpas uit de broekzak trekt, of uit de portemonnee. Daarom zeggen wij ook vaak : Je moet leren 'geesteren.' Het komt je niet zomaar aanwaaien. Prik door het bedrog heen. Wordt dus een 'geester', wat een soort theologische ridders zijn. De geester heeft geleerd vals van goed te onderscheiden. De geester vecht tegen alle valse goedkope, rammelende afgoden van religie die de

mens telkens weer uit de neus trekt, uit de keukenla, of uit de oude schoenendoos. Hupla, daar wordt er weer een uitgetrokken, en hupla, daar ook weer een, en dan beginnen er weer oorlogen allemaal om niets. Toch moet je daartegen blijven vechten, je niet om laten kopen om daaraan mee te doen. Telkens zijn ze weer op zoek naar huurlingen en grote populariteit. Dat kopen ze gewoon op tegenwoordig.

Leren geesteren dus, wat ook het woord 'gisteren' betekent, oftewel de geschiedenis. In zondag 18 is en blijft het geestelijke, dus ook het geesteren, de brug tot de dingen die boven zijn. Zonder die brug komen we daar niet doorheen. Dus in de cryptocratie is het ook zo dat de discipelen op de pinksterdag het heilige 'gisteren' ontvingen, om te leren geesteren, want alles lag al opgeslagen in de geschiedenis. Alles was al gegeven aan de voorouders, maar moest nog ontcijferd worden.

Het is vies wat mensen vandaag de dag doen in het moderne tijdperk, door zomaar alles uit hun neus te trekken. Ze wanen zichzelf van alles en nog wat. Laat je niet misleiden door titels, door aardse status, want ze spelen gewoon een verkleedpartijtje. Het is een rollenspel. Ze proberen je vaak maar wat wijs te maken, maar in de cryptocratie mag je zien wat daarachter verborgen ligt. Wat houden ze van je vandaan ? De dingen die boven zijn. En dan moet je leren geesteren, theologisch ridderen, op je paard, strijden tegen de draak van verdraaiingen. De draak zal het je niet in dank afnemen dat je tegen hem strijd, dat je aan zijn gestolen goederen probeert te komen. Dan gaan de alarmen aan, maar zet door. Het is geen goed leven te leven met de draak, in groot bedrog. Het is een allesverwoestende machine.

Bah, wat is de mens vies door van alles uit de neus te halen waarin je moet geloven. Wat trekken ze er wel niet allemaal uit ? En het stinkt verschrikkelijk. Je gaat ervan over je nek. Walgelijk. Ze eten gewoon uit hun neus. Daar mag je ook niets van zeggen. Deze monsters zijn gruwelijk. Trollen zijn het. Ze strijden tegen het heilige gisteren. Het is een zware strijd. Dan heb je soms echt 'je zus' nodig. Och, lieve hemel, soms moet je echt zeggen : 'En nu is het afgelopen, in de naam van me zus.' 'Me zus ?' Ja, Mozes, je weet wel, die de zee splitste. In de naam van me zus !

De zusters zijn dan niet altijd letterlijk je zusters, maar als de zusters van een heilige orde, een heilige stam, de natuurvrouwen. Je zus ? Oh ja, me zus. Was ik helemaal vergeten. Hoe kun je dat nu toch vergeten ? Heb je het heilige gisteren dan nog niet ontvangen ? Heb je nog niet leren geesteren ? Je zus, me zus, ze leiden je tot het beloofde land, leren je onderscheiden, goed van kwaad. Ze zijn maagdelijk naar de zonde. Ze hebben zich er niet mee laten besmeuren met de leugen. Ze hebben geen dood als vrucht gebaard. Ze trekken niet van alles uit hun neus, maar hebben het heilige gisteren ontvangen. Het zijn onderwijzeressen van de geschiedenis. 't Is maar dat je het weet. Ook onderwijzen zij de cryptocratie.

Oh bah, het is zo goor, die mensen die van alles uit hun neus trekken en denken dat het zo stoer is. Ze kennen je zus niet, en me zus ook niet. Die willen ze ook niet kennen, want 'it's a man's world.' Dat hebben ze ervan gemaakt. Dat denken ze. Dat wanen ze. Daar hebben ze religieuze steroiden voor genomen. Dat is de mojo die ze aanbidden. Daar dansen ze als dolle dwazen omheen. Een gouden kalf gemaakt.

Zondag 18 gaat over de hemelvaart. Loskomen van het vlees. Het vlees overstijgen, ontcijferen, in de cryptocratie. Dan heb je geschiedenis context nodig. Dan heb je het heilige gisteren nodig. Zij

die van alles uit hun neus halen hebben overmoedig de morgen gegrepen, en ze worden erdoor misleid, zoals de Vur stelt. Gisteren hebben ze vermoord, en morgen is hun mojo die ze aanbidden, hun heilige pausmobiel. Er is geen morgen zonder gisteren.

Je zus en Me zus. Je moet het je dus toe eigenen. Je zus staat dan nog ver weg, totdat je kan zeggen ‘het is me zus’. De religieuze draak vindt het niet leuk als wij puzzelen. Nee, hij voelt zich zo hoog en verheven boven alles, en dat wil hij zo houden. Misschien voel je zijn hete adem wel in je nek. Hij heeft je op het menu staan, dus je moet wel puzzelen. Tenzij je met hen die deze verschrikkingen hebben gemaakt ten onder wil gaan. Wat een gore bende hebben ze ervan gemaakt. Het is hysterisch. Het is een kleptocratie, oftewel een dievenstaat. En dan is de cryptocratie de arrestatie van de boef. Alle geesters zijn daarmee bewapend. Alle geesters hebben zich onder de hoede gesteld van het grote gisteren, en hebben zo het lagere, vleselijke gisteren overwonnen. Laat het maar gisten. Zet het maar in de week. Zo wordt het brood gebakken. Zo werkt de recyclocratie. Het komt je niet aanwaaien. Het komt alleen door de cryptocratie. Gevoeligheid voor puzzels.

De trollen met hun grote neuzen houden van alles wat vies is, overvies. Ze puzzelen niet, maar rammen overal doorheen. Met hun hersenen rammen ze tegen de muren aan, waardoor ze wanen dat ze er doorheen komen. Ze houden van overmatig geweld en overmatig bloed, en overmatige smerigheid. Dat is voor hen de makkelijkste weg. Hup, met de botte bijl ertegen aan. Kinderen is allemaal te ingewikkeld, vrouwen zijn allemaal te ingewikkeld, dus offeren maar die hap. ‘Wij gaan de makkelijke weg,’ zingen ze. ‘Het interesseerd ons niks.’ Ze hebben grote opgeblazen neuzen en hele kleine hersenen. Ze hebben grote arsenalen in hun neuzen. En je moet eraan geloven, anders zullen ze je. Grote spieren volgepompt met stront, om het kinderlijke en vrouwelijke geslacht te onderdrukken, en andere rassen, want zij zijn het superras. ‘Ha ha ha,’ zingen ze, ‘Ga uit de weg, want wij komen eraan. We lopen je plat.’ Ken je hun liederen ? Heb je ze horen zingen ? ‘Mores zullen we je leren,’ zingen ze. Mores betekent gedragsregels waaraan je je moet houden. Dat is de afgod die zij aanbidden, hun mojo. Ze volgen Mozes niet tot de wilderniskennis, maar hebben gebogen voor de Mores van de stad.

Daarom is de hemelvaart belangrijk, de bedevaart tot Bethlehem. Neem maar genoegen met een kribbe. Het giftige glitter van Mores heb je niet nodig. Loskomen van de waanwerelden van het vlees. Mozes kent het pad tot het beloofde land, Me zus.

De mens heeft voor Repelsteeltje gekozen, die stro tot goud spint. Ja, voor Repelsteeltje heeft de mens gekozen, niet voor reformatie, niet voor perestrojka. Men heeft hun innerlijk kind verkocht aan Repelsteeltje om hun stro te laten lijken alsof het goud is. Groot bedrog is tot u gekomen, oh mens.

Vandaar dat de hemelvaart belangrijk is, de hemel, ‘hey mol’. De mol graaft namelijk heel diep alles op tot het grote gisteren. Zo beginnen termen zoals ‘Jezus,’ ‘Heilige Geest’, en ‘hemel’ tot leven te komen in de cryptocratie, als tunnels tot de parallelle werelden, als mollengangen.

Repelsteeltje troont in Hamelen als de Mores, waar de trollen omheen dansen, waar de ratten zich botvieren op al hun vleselijke lusten, in doldwaze goudkoorts. Kinderen hebben ze vermoord, vrouwen hebben ze vermoord, allemaal om de mojo te kunnen bemachtigen, om een schouderklopje van de Mores te kunnen krijgen. ‘Mores zullen we een ieder ander leren,’ zingen ze. ‘Wij willen

bloed, want dat doet ons goed,' zoals op het Zilverdael album uit 1977. Repelsteeltje troont in Hamelen, de rattenstad, de trollenstad. De stad van de allesmoordende goudkoorts. Daarom : Terug naar Heidelberg ! Op naar Heidelberg, mannen ! En vecht voor je innerlijke kind, en je innerlijke vrouw ! Op naar Heidelberg ! Op naar het grote Gisteren ! Volg de mol. Zeg : 'Hey Mol !' want dat is wat de hemel is : mollengangen tot de andere werelden die veel dieper liggen. Volg Je Zus ! Draag het Kruis van Je Zus, oftewel haar baarmoeder, opdat je daarin wedergeboren wordt ! Blijf niet achter ! Het is koud, heel koud zonder haar. 'Take it from me,' zoals een tachtiger jaren album over deze kwestie zei.

hoofdstuk 4 het verdwaalde duitse meisje van zondag 27

We zijn hier om te leren, niet om te oordelen.
De zondagen van Heidelberg zijn natuur energieen die in de reformatie werden opgesloten. Ze moeten nog ontcijferd worden. Als we het over engelen hebben, dan zegt het engels eigenlijk al wat het zijn : angels. Het zijn de stekende angels van het kruis.

Vannacht had ik een droom dat ik een Duits meisje vond in huis die verdwaald was. Ze had wat van een schaal patat gegeten, maar ik vroeg me af hoe oud dat was, want een tijdje terug had Mark, een vriend van me, er ook van gegeten. Ik dacht dat het al een dag in die schaal had gelegen. Ik voelde ontferming over het kind. Ineens begon ze poep over te geven, en ze gilde en schreeuwde. Ik tilde haar op om haar zo snel mogelijk naar het toilet te brengen, en daar begon ze het uit te spugen. Er zat ook andere brei tussen, met stukjes vlees en worstjes. Ik zei toen : 'Geen vlees meer eten.' Ze zei toen dat op school haar was gedwongen vlees te eten. Ze zei dat ze haar ouders miste, en dat ze was verdwaald van de camping. Ik zei dat ik haar zou helpen en haar ouders ook. Ze zei toen dat ze een vorm van zondag 27 was van de Heidelbergse catechismus, en ze was dankbaar dat ik haar en de andere zondagen hielp, want het zijn dus natuur energieen die waren opgesloten, natuur wezens.

Zondag 27 gaat over de kinderdoop. Men is daar vroeger erg bitcherig over geweest over die doop. Het is gewoon een symbool, maar ze hebben het gemonopoliseerd. Als je als kind was gedoopt mocht je je vaak ook niet als volwassene laten dopen. Men heeft de kinderdoop, die dus eigenlijk gewoon symbolisch was, helemaal lopen uitbuiten. Zondag 27 gaat erover dat alleen door het geesteren, oftewel gisteren, de geschiedenis lessen, de mens van zonde gereinigd wordt, wat daar plat staat als door de Heilige Geest. Kinderdoop betekent aandacht geven aan je innerlijke kind, aan de geschiedenis. Die is als een verdwaald klein meisje. Kinderdoop betekent ze opdragen aan de hemelse school, de school van de mol, 'hey mol'. Het betekent ze losmaken van de vleselijke school waardoor zij gebonden zijn. Het weer was mooi en broeierig in de droom.

De kinderdoop is ook een onderscheidingsteken, maar kijk wat ze ervan gemaakt hebben. De kinderdoop is puur geestelijk, en symbolisch. Je kunt je natuurlijk letterlijk dopen onder de douche of met water, en je mag dat ook telkens herhalen. Elke dag weer mag je innerlijke kind gedoopt worden en aangesloten zijn op de hemelse bron.

hoofdstuk 5 wachters van heidelberg – het enigheidssyndroom en het eenmaligheidssyndroom – vrienden van repelsteeltje

Er is een groot verschil tussen het hemelse eenmaligheidsprincipe, wat symbolisch is, en het zg. eenmaligheidssyndroom van het vlees, wat allemaal zwaar verletterlijkt en gemonopoliseerd is, tot snobbisme aan toe. De mens roemt in zijn luiheid en onverschilligheid in het eenmaligheidssyndroom. Denk bijvoorbeeld aan de eenmalige kinderdoop, die zo heilig is dat je je als volwassene niet mag laten dopen, en al helemaal geen twee keer mag doen bij kinderen. De mens is hierin heel pietluttig. Alles maar eenmaal. De mens is hierin vleselijk netjes en bitcherig. De kinderdoop in de kerken is een echte bitch. Je kunt ook denken aan het verjaardagssyndroom, een keer per jaar, en daar meten ze alles aan af, en ze hebben de kalenders vol, en eten dan het hele jaar door taart en snoep, en drinken het hele jaar door sterke drank. Telkens is er wel weer iemand jarig, en daar gaan ze dan helemaal in op. Ook het kerstfeest is eenmalig per jaar, even vrede op aarde, even de helpende hand bieden aan de armen, en dan gaat de kermis weer verder. En dan is er nog het medische eenmaligheidssyndroom waar je gedwongen rotzooi in je lichaam geimplanteerd krijgt wat er niet meer uit mag. Het eenmaligheidssyndrrom woekert voort, zoals ook dat ze denken dat kind zijn iets eenmaligs is, dus als ze denken dat ze volwassen zijn geworden, dan verwaarlozen ze hun innerlijke kind, helpen het innerlijke kind om zeep. Vrienden van Repelsteeltje. Dat is de Mores en de Mojo die ze aanbidden en volgen. En waarom kan het vlees het ? Omdat er nog een hogere realiteit is. Er is ook het hemelse eenmaligheidsprincipe, wat dus symbolisch is, en waar alles naartoe wijst.

Ik had dus een droom over zondag 27 die in de vorm van een verdwaald Duits kind kwam, en die poep overgaf en schreeuwde en gilde. Allemaal vleesstukjes en worsten kwamen ook uit haar mond, want dit was ze gedwongen te eten. De zondagen zijn zwaar misbruikt, zwaar toegetakeld, deze natuur energieen. Ze wilde terug naar haar moeder en haar oppermoeder, de moeder van haar moeder. Ik zou haar daarbij helpen. Zondag 27 gaat over de kinderdoop. Symbolisch betekent het de aandacht schenken aan je innerlijke kind, dus dat kan en mag niet eenmalig zijn.

Ze riep om zondag 9, die haar moeder is :

Zondag 9
Vraag 26: Wat gelooft u als u zegt: Ik geloof in God de Vader, de almachtige Schepper van hemel en aarde?
Antwoord: Dat de eeuwige Vader van onze Here Jezus Christus, die hemel en aarde, met al wat erin is, uit niets geschapen heeft en ze ook door zijn eeuwige raad en voorzienigheid nog onderhoudt en regeert, omwille van zijn Zoon Christus mijn God en mijn Vader is. Ik vertrouw daarom zo op Hem, dat ik niet twijfel of Hij zal voor mij zorgen met alles wat mijn lichaam en ziel nodig hebben, en ook al het kwaad dat Hij mij in dit tranendal doet overkomen, voor mij ten beste keren. Immers, Hij kan dit doen als een almachtig God en wil het ook doen als een getrouw Vader.

Dit gaat dus over de vergeestelijking van alles in de cryptocratie. De mens moet weer een zuiver beeld krijgen van wat daadwerkelijke kinderdoop is en loskomen van het eenmaligheidssyndroom. ‘Jezus is voor eens en voor altijd voor onze zonden gestorven’ is in zijn letterlijkheid ook het eenmaligheidssyndroom waarop de mens zijn leven bouwt, maar is dat wel waar ? Dan heb je gewoon een zondebok, en dan is het gewoon vampirisme, en dan besteed je geen aandacht aan het dagelijkse kruis, en aan de grotere werken dan die van Jezus, waar het evangelie over spreekt en wat door iedereen genegeerd wordt. Het stopt niet bij Jezus, op geen enkele manier.

Het eenmaligheidssyndroom heeft alles achter glas gezet, als opgezette vogeltjes, als gedroogde vlinders. We hebben te maken hier met een trofee jager. Wel is het dus zo dat het preteristisch is, dat alles al in de geschiedenis gebeurd is, maar dat moeten we dan in de gedenking wel opzoeken. Daar wijst het dus naartoe in dit sprookje, en dat is dus niet letterlijk, en mag je dus ook zeer zeker niet uit z’n context halen, zoals “oh, Jezus is eenmalig voor al mijn zonden gestorven, dus lang leve de lol.” Neen. Dan heb je het niet begrepen.

Haar oppermoeder, de moeder van haar moeder, is zondag 12 :
Zondag 12
Vraag 31: Waarom wordt Hij Christus, dat is Gezalfde, genoemd?
Antwoord: Omdat Hij door God de Vader aangesteld en met de Heilige Geest gezalfd is tot onze hoogste Profeet en Leraar, die ons de verborgen raad en wil van God ten aanzien van onze verlossing volkomen geopenbaard heeft; tot onze enige Hogepriester, die ons met het enige offer van zijn lichaam verlost heeft en met zijn voorbede steeds voor ons pleit bij de Vader; en tot onze eeuwige Koning, die ons met zijn Woord en Geest regeert en ons in de verworven verlossing beschut en behoudt.
Vraag 32: Maar waarom wordt u een christen genoemd?
Antwoord: Omdat ik door het geloof een lidmaat van Christus ben en daardoor deel heb aan zijn zalving; opdat ik zijn naam belijd, mijzelf als een levend dankoffer aan Hem overgeef, met een vrij en goed geweten in dit leven tegen de zonde en de duivel strijd en hierna in eeuwigheid met Hem over alle schepselen zal heersen.

Ons boek ‘Van Reformatie tot Regressie’ zegt over zondag 12 :

‘Zondag 12. Het offer leidt tot het zaad, en zo tot profetie, oftewel de verborgen raad van God. Hierin kan al snel scheefgroei plaatsvinden. Daarom moet de mens strijden tegen de zonde en de duivel, opdat dit beeld niet misbruikt wordt. Zondag 12 is dus een demonologische oproep, oftewel

tot geestelijke oorlogsvoering. De gedeformeerde kerk heeft deze oproep verzaakt, en is een inquisitie gestart tegen alle demonologen van Zondag 12.'

Ons boek 'Van Heidelberg tot Dordt' zegt over zondag 12 :

'Er zijn vele valse baarmoeders, vele valse wedergeboortes en ontwakingen, en daarom mag de mens niet overmoedig tot een baarmoeder gaan, maar alles toetsen, in de hemelse slaap blijven. Er is maar een hemelse baarmoeder, en daar moeten we alles voor opgeven, en daar kunnen we alleen binnengaan door volkomen hemelse slaap tot het sterven van het ego. Adam moest in een diepe slaap om tot de baarmoeder van Eva te komen, de moeder van alle levenden. Kersten zei : Ga toch dat Woord binnen, want datzelfde Woord zal tegen de mens getuigen die geen waarachtige gemeenschap ermee heeft verkregen.

Wie het verleden zomaar als het verleden zien en alleen maar in het 'nu' strijden zijn materialisten. Het verleden is de geestelijke wereld waar de wortels liggen. De verborgen hemelse raad is in het verleden. Daarover gaat zondag 12, die als de Efeze 6 van de Heidelbergse catechismus is, want er wordt opgeroepen om boven alles te strijden tegen de zonde en tegen de duivel. Het 'nu' is slechts het voorhangsel van het verleden, van de geestelijke wereld, waar de dwazen zich laten misleiden door de valse morgens, waar de Vur ook over spreekt.'

Zondag 12 is dus de oorlogsgodin, de Amalek, van Heidelberg. Als je tot een baarmoeder komt om daarin wedergeboren te worden, besef dan dat deze baarmoeder ook uit een baarmoeder kwam, haar moeder, de oppermoeder, die over haar waakt, dus je komt niet zomaar binnen. De hemel heeft niets te maken met het eenmaligheidssyndroom van het onwillige vlees, want dat is gewoon een lam smoesje. De hemel strijdt hiertegen. Je komt niet zomaar langs de zondagse wachters heen dus.

Nu, we zien direct al het probleem in zondag 12 :

'tot onze enige Hogepriester, die ons met het enige offer van zijn lichaam verlost heeft.'

We zien hier niet alleen het eenmaligheidssyndroom, maar ook het enigheidssyndroom, wat tot monopolisme en snobbisme in de kerk wordt verheven. Laten we beseffen dat er geen heerlijkheid en verheerlijking is zonder de ontheerlijking. Daar had ik vannacht ook een droom over. Het enigheidssyndroom zoals 'alleen door Jezus' is in letterlijke zin niet waar, maar het wijst dus symbolisch wel op principes. De reformatie is dus een gedicht wat men verletterlijkt heeft. Daarom moet de regressie wel komen, want in Israel wordt het uitgelegd. Zij waren immers de makers van dit sprookje, en het wijst weer terug op de voortijden, op Orion en op de Nordics. Blijf werken in de mijnen.

Het enigheids en eenmaligheids syndroom zorgt ervoor dat de mens met pensioen gaat, niet meer strijdt, want alles is immers al gebeurd. Dit gevaar ligt ook in de new age en zeker ook in de cryptocratie. Zo wordt de mens een deserteur. Recycling is een oorlog tegen de zonde, niet zomaar een cryptisch puzzeltje. Je moet echt de zonde haten en hierin groeien, anders wordt het je tot een strik. We hebben het dus niet zomaar over puzzels, maar over hartpuzzels. Laat je hart spreken. Het is niet allemaal steriel. We spreken dus over ethische kennis, gebouwd op ethiek, anders is het

slechts dogmatische, vleselijke kennis, dode kennis. Het is ontzielde kennis als er geen hemelse woede over de zonde is. Je mate van hemelse woede bepaalt je identiteitskaart, op geen enkele andere manier. Ware zorg is een brute, woedende zorg, die de wolven aanpakt die de schapen proberen te misleiden met hun streken. Het is de beschermende, aggressieve liefde van de goede herder, die niet het slechte goedpraat. Dat is dus altijd het gevaar in de cryptocratie dat je er te gemakkelijk over gaat denken. Daarom moet het hand in hand gaan in de recyclocratie. Het is zo gevaarlijk. Er liggen zoveel gevaren op de loer, zoveel valstrikken. Het is de strijd tegen oude denkbeelden, tegen spoken. Er moet een worsteling zijn voordat je de puzzel kunt oplossen, anders neem je genoegen met een puzzel die helemaal niet past, wat geen ware oplossing biedt.

De cryptocratie is een vrucht van de recyclocratie, en de recyclocratie is een vrucht van de cryptocratie. Ze stuwen elkaar op. Het zijn twee zijden van dezelfde munt. We spreken dus over puzzelsoldaten, de ware wachters.

‘Enigheid, enigheid,’ zeggen de wachters, de huurlingen, van Repelsteeltje, en vergeten zo alle anderen. ‘Eenmaligheid, eenmaligheid,’ zeggen ze, en vergeten zo hun dagelijkse opdracht. Chien mechant, zeggen ze wel. Je bent gewaarschuwd.

hoofdstuk 6 kerkse sprookjes

Zondag 9, de puzzel opdracht, de moeder van het meisje, moet dus in balans komen met de oorlogs opdracht van zondag 12, de oppermoeder van het meisje. Zondag 27 is dus het innerlijk kind, de kinderdoop. De kinderdoop was in de kerk iets eenmaligs en monopolistisch, alleenheersend, want als je eenmaal als kind was gedoopt dan mocht je je niet ook nog eens als volwassene laten dopen. Als je dat wel deed dan was je een overdoper, en ik heb heel wat explosies gezien omtrend die materie, want dan barst dus echt alle hel en verdoemenis los en wordt je totaal onder de voeten gelopen, als in de voetenhel, de wijnpers. Maar hoe ontcijfer je dat ? Want natuurlijk wijst dit kerkse sprookje op een veel hogere realiteit en waarheid. Het kind moet het volwassen vlees van zich weg houden, en overwinnen. In dit dogma wint het kind het dus van de volwassene.

Het kind van zondag 27 moet dus komen tot zondag 9, haar moeder, het puzzelen, waarvan de slager ook een beeld is, om zo van het ware vlees te eten, en ze moet komen tot zondag 12, haar oppermoeder, de geestelijke oorlog tegen zonde en leugen. Zo ontstaat de exegese, de uitleg. Zo kom je dus in de voetenhel tot de ware voeten, die de goede boodschap dragen.

hoofdstuk 7 bijbel en homofilie – het geheimenis van het rode gordijn – de tocht door het mijnwoud

Blijf werken in de wijngaarden van Orion, en in de mijnen van Orion, om jezelf geheel leeg te maken, en blijf door de wildernissen van Orion gaan totdat je in de Nordics terecht bent gekomen, in Noord-Horologium. We hebben het veel over de lagere Nordics gehad, maar er is ook een hogere Nordics, en die hebben we zeker nodig. Hier wordt de hemelse metalologie besproken.

De aardse vleselijke families die geen geestelijke tochten onderhouden zoals hierboven, maar alleen in het aardse leven zijn zwaar homofielerig, maar dan niet in letterlijke zin. Neen. Homofiel betekent zelfliefde, liefde voor het eigene, ook de gerichte liefde op de familie. Eigenlijk zijn het dan familiefielen. Ze hebben alleen maar oog voor de familie, voor de normen en waarden van de familie, en daar gaat al hun tijd en aandacht in op. Ze kijken niet verder dan hun neus lang is.

Het is goed om te lezen, paranormale boeken, new age boeken, enzovoorts, self development, maar houdt het wel in balans met aandacht voor je innerlijke kind, en wees niet te homofielerig in het geestelijke. Wees niet teveel zelf-gericht en familie-gericht. Er zijn een heleboel dingen die de mens niet kan zien. Electriciteit en ook geestelijke electriciteit, kan de mens niet zien. De ogen van de mens zijn te onderontwikkeld. Je kunt het alleen zien door de kwaliteiten van het hart te ontwikkelen. Dan gaan je geestelijke ogen open. Dan kom je in de wereld van verstand en hart waar al die onzichtbare electriciteit hangt. Het loopt door alles heen.

De hoekstenen van de samenleving, ook de hoektanden, zijn de neven en de nichten. De samenleving is zwaar nichtofiel en nefofiel. Dat was al zo in Egypte en Israel, en ook in het Duitse wereldrijk. Als je dieper in de geestelijke wildernissen gaat, dan kom je steeds minder neven en nichten-samenlevingen tegen. Die hoektanden brokkelen af, totdat je op een punt komt in de wildernis waar het neven en nichten syndroom er niet meer is. Dan kan de mens daar niet meer op steunen, want ook dat moet je loslaten. Er is een lager en hoger Egypte. We hebben veel het hogere Egypte besproken, om los te komen van het lagere Egypte. Dit zit allemaal diep in de genen van de mens door electrische codes die de mens nog niet kan zien, ook niet met hun apparaten. Het stelt allemaal nog niet veel voor. In plaats van allemaal heel veel bezig te zijn met het openen van het derde oog is het belangrijker bezig te zijn allereerst met het openen van je hart en het ontwikkelen van je hartskwaliteiten. Dan moet je loskomen van vleselijke ‘neven’ en ‘nichten’, valse principes en valse gewoontes waar je nog aan vastkleeft. Dan hebben we het over een gallactische parasietworm genaamd Z-Stellion, waar ik een droom over had, een lagere Egyptische geest, dus dan mogen we even de exodus voor ons zien. Het heeft zich genesteld in de genen van de mens door de sluwe nicht en neef samenleving. Zo breid het zijn weg. Het loopt ook door de hersenen van de mens en het zijn paden van bloed.

Ik had een droom over Z-Stellion. Ik zag de neven en nichten samenlevingen ook afbrokkelen voor mijn ogen. De mens is aan zware, zware drugs, en op een punt flipt de mens zo, en dan is de trip afgelopen. Ik voelde dat ik achter glas kwam.

Dus : Ja, homofilie staat in de bijbel, dat het slecht is, maar het is een gedicht en geestelijk bedoeld, in de vorm van zelfliefde, egoisme, of ook de liefde voor hetzelfde, dus familie liefde, en dat kan al snel te overmatig zijn. In die zin is homofilie verkeerd, maar dat wil dus niet zeggen dat vrouwen niet van vrouwen mogen houden, en mannen niet van mannen. De bijbel beschrijft meer de diepere vormen. Dan kun je zeggen : 'Tja, de bijbel ? Het gaat helemaal niet om de bijbel.' Nee, maar het is het geestelijke wereldrijk wat de voorouders hebben gebouwd, en ieder mens zit erin opgesloten. Egypte, Israel, Duitsland (Heidelberg) en Nederland (Dordrecht) liggen diep in de genen van de mens electrisch gecodeerd, als een geestelijke grondwet, dus daar heb je mee te maken of je nu wil of niet. Wij moeten daarom gaan van verletterlijking tot vergeestelijking in de recyclocratie en de cryptocratie. Deze verzen liggen diep in hart, ziel en verstand van de mens, dus dan kun je er beter een goed begrip van hebben, anders ben je nog gewoon een robot van het lagere die z'n kop telkens in het zand steekt. Blijf dus werken in de mijnen van Heidelberg en Dordrecht. Dit zijn centrale thema's in de kerkgeschiedenis, haar pilaren. Hierop is Nederland gebouwd. Hier zitten wij in.

Heb je dan geen escapisme nodig ? Zeer zeker. Lees daarom ook boeken van andere religies, zoals boeddhisme, de religies van India, de zeden en gewoonten van de primitieve volkeren, enzovoorts. Maar besef dan dat je met het Rode Gordijn te maken hebt. In ons artikel uit de nulder jaren van 2000 'de delen-theorie en de val van het rode gordijn' schrijven wij hierover :

'Dit is ook een uitvinding van de kerk om de Heilige Geest te blokkeren. Jezus nam de dood nooit serieus en zei dat het slechts een slaap was. Jezus droeg discipelen op niet alleen om doden op te wekken, maar ook aan doden het evangelie te verkondigen. In het Oude Testament werd er geleerd dat de mens geen contact met de doden mocht hebben, maar in het Nieuwe Testament was dit door Jezus Christus wel mogelijk. Jezus zocht de doden namelijk op. Eens ontmoette Hij Mozes en Elia op een berg, en in de brieven van Petrus lezen wij dat Hij tot de doden van de zondvloed ging om te prediken. Zoals de Bijbel wel meerdere paradoxen laat zien : Door het vlees zijn wij verboden in contact te staan met de doden, maar door de Geest mogen wij met hen in contact staan. De muur die de kerk - misschien deels voor onze bescherming - gebouwd heeft tussen de levenden en de doden, mag voor hen die door de Geest leven tot een brug worden.

De afscheiding, die dus een goede en slechte kant heeft, is door de kerk neergezet om scheiding te maken tussen het christendom en andere culturen, tussen mens en dier, en ook tussen de levenden en de doden. Deze scheiding wordt weleens Het Rode Gordijn genoemd.

Het Rode Gordijn heeft voor veel verwilderde vrucht gezorgd. Stukken van de kerk zijn losgeraakt en uitgegroeid tot gevaarlijke religies. Toch moeten deze religies teruggebracht worden naar hun oorsprong. Het zijn verloren schapen waar de goede herders op af moeten gaan, en niet om hen te slachten. (Snapt u nu de ironie van hen die de Goede Herder volgen, en zich zelfs soms herders noemen, en toch de schapen eten ?) De uitwassen van dit Rode Gordijn, noem het maar het christelijke IJzeren Gordijn, hebben voor veel geesten-invasies gezorgd, zowel binnen als buiten de kerk.

De kerk had dezelfde zorg over de doden moeten dragen als Jezus deed, en had zo veel leed kunnen voorkomen. De doden werden aan hun lot overgelaten, en de gemeente dacht dat God wel voor ze zou zorgen. Maar de opdracht van de gemeente was niet om de doden op die manier los te laten. De dode moest een reis maken naar de hemel, waar verschillende tussenfases en stadia hem

opwachtten. Door Het Rode Gordijn was de pijn van het verlies voor zowel de levenden als de doden soms ondragelijk. Er is wel degelijk een strijd om de doden (zie de brief van Judas waar Michael met de duivel in strijd was om het lichaam van Mozes) en gelovigen dienen mee te vechten in deze strijd. Zo kan enigszins de vaak ondragelijke pijn van heimwee, gemis en bitterheid overwonnen worden.

Het IJzeren Gordijn is inmiddels gevallen, maar nu het Rode Gordijn der kerken nog. Kijkt u met ons uit naar die Dag ?

Parelduiken.

Het is zeker niet makkelijk en ongevaarlijk om zomaar bij een religie in te breken. Gevaarlijke vissen liggen op de loer bij het parelduiken. Ga op zoek naar de sleutelingangen van zo'n religie. Neem een lijst van de goden met of zonder hun beschrijvingen, en zoek naar de krachtbronnen.

Religies zijn als het ware verscheurde schilderijen van God, en dat schilderij kan weer tevoorschijn komen als wij gaan puzzelen. Religies zitten vol met puzzelstukjes die op zichzelf staande levensgevaarlijk zijn, maar op de juiste plaats, in de juiste draai, en de juiste connectie tot hun doel en recht komen. De volgende gedachte is erg diep en mag niet verkeerd uitgelegd worden : Eigenlijk bestaat alleen maar Gods Geest, maar daar waar stukjes losraken ontstaan boze geesten. Wij moeten de verloren stukjes weer terughalen (Het werk van de Goede Herder : de negenennegentig schaapjes en de veilige schuilplaats verlaten om dat ene verloren schaapje te zoeken. Dit is de essentie van het parelduiken. Waar is dat verloren schaapje terecht gekomen ? Die vraag mag u proberen te beantwoorden.)’

Tot zover het artikel. Nu is het zo dat iedereen wel de strijd kent tussen de katholieken en de protestanten door het Rode Gordijn. Toen de regro’s kwamen kwam er vrede tussen katho’s en refo’s, alhoewel daar eerst een oorlog voor was, zoals we weten van de jaren 1800, en we kunnen ook aan de Hussitische oorlogen denken van 1400. Het Rode Gordijn is een gordijn van bloed, muren van bloedvergiet allemaal vanwege geloof. Er staan ook wel verhalen over in de tweede bijbel, zoals ‘Het Rode Gordijn’. Er kwam dus een soort vrede tussen katholiek en gereformeerd, maar er is nog steeds een koude oorlog. Onzichtbaar staat het Rode Gordijn nog steeds. We zeiden dat het vlees dat allemaal kan doen omdat het nog op hogere realiteiten wijst, wat achter het voorhangsel ligt, achter het Rode Gordijn. Namelijk dat er een strijd behoort te zijn tussen vleselijke religie en geestelijke religie. Het is en blijft een puzzel waarin je moet ziften, waarin de druiven geperst moeten worden in de druivenpers, in de wijngaard. En het mijnenwerk gaat door.

Over het mijnwoud zegt het Insectische Dodenboek :

‘Oh, stad van de dood, neem me binnen, geef me een huis en goddelijk voedsel. Breng de vier vuren naar mijn Ka, en laat mij wonen in mijn Akh. Osiris-Izu, leidt mij tot uw eilanden, om mij de pilaren van Thoth's huis te laten zijn. Geef mij de tweeling-Akh, en de tweeling-leeuw hartenzielen. Ik ben Horus-Ra, ik zondig niet. Ik heb de goden van mijn stad niet bespot. Ik spreek rechtvaardige woorden. Ik heb niet met mijn mond gezondigd, ik ben Horus-Ra. Geef mij een dubbele harten-ziel in mijn lever, want ik ga het Anu-huis van Khert-Neter binnen, waar de oude goden leven [en de

Oude van Dagen]. Geef mij de tweeling-tijger hartenzielen, en open mijn mond in Khert-Neter. Sta mij toe te spreken en stil te wezen, te fluisteren en luid te spreken. Amen. Sta mij toe mijzelf te bewegen. Sta mij toe te ademen. Door het meer van bloemen, geef mij toegang tot Sekhet-Hetepu [velden van vrede] en de Sekhet-Aanru, om het Mijnwoud erachter te bereiken, waar de oude kinderen wonen, en het huis van Thoth. Breng mij tot Khert-Neter in het Ra-voedsel, en tot Khert-Neter in het Mijnwoud. Sluit de gouden deuren achter mij, oh gouden Qebh, en geef mij de tweeling-krokodil hartenzielen, vanwaar de Benu-vogels kunnen opstijgen. Geef mij de miljoenen-gearmde hartenziel in mijn gouden hart, en geef mij de miljoenen-geharte zon in mijn scarabee [kevervormig hartenschild]. Amen, geef mij toegang tot Elefic-Khert-Neter.'

Ook in de gedichten van het Korok-geschrift van de tweede bijbel wordt het mijnwoud besproken :

'Nog steeds duiken deze wezen van Frankrijk in deze oude zeeen. En zij leven in verzen van ouden geschriften en boekwerken, in letters van zilverwerken en goudwerken. En deze, de jeugdige en oude wezen van Frankrijk, zij leven in vrede, in de oude onderaardse boekverzamelingen en hun prenten, in velden en in dalen, in giftig suikerwerk, in laden, in kelders en in schuren, daar waar het graan verzameld worden. Zij zijn de kinderen van bakkers, maar zij zijn oud, zeer oud. Grootvader heeft een stoel gevonden; grootmoeder een kribbe. En zij leven in de bossen van het mijnwoud, de wereld onder de stad. Zij zijn de moeilijk opvoedbaren. Zij willen niet weg uit het ouden leven, niet weg uit het mijnwoud. Zij zijn den bewakers van het woordenboek. En de straffen zijn hoog. Zij zullen godslasteraars slaan met den wrede slag.

Zij zullen hen buiten 't veld ophangen aan de witte en zwarte galgen. Zij zijn de bewakers van het fruit van Spanje, en van de gezangen van het oude Frankrijk, de jeugdige en de oude wezen. Zij zullen de dieven zeker straffen. Zij zullen hen hangen aan de roden palen, ver buiten 't woud, waar men hen van het rode brood zal laten eten. Zij zullen hen met pap en lepel wegjagen.

Zij zullen hen verstikken in de blauwe lakens, hen wurgen in de dikke dekens van oranje en hen in de witten teilen verdrinken.

Zij wonen in de versjes van gerijmde boekverzamelingen. Zij hebben hun dierbaren gevonden in berijmde gezangen en de oude schoolboeken, waar zij de bewaakers van zijn. Zij zijn de bewakers van de oude dialecten.

Zij zoeken naar den ouden dierbaarheden en kleinooden, Zij zoeken naar de oude sagen en fabels van het mijn, naar de oude voetstappen van de oude vissen van de oude dierbare en kwetsbare Oom. Deze mij dierbare en kwetsbare oude mensen wuiven nog steeds naar oude trappen en naar de mij dierbare en kwetsbare oude vissers van oude kluchten van een lange en alvergeten geschiedenis. Maar zij schijnen geen traan op te vangen van de oude mij dierbare en kwetsbare prins, want dezen zijn te diep weggeborgen, achter hekken van goud en drakenmuren, leven zij.

Zou een gezang van een wees de sprong kunnen wagen om deze verre deur te ontsluiten ?'

In de Apocalypse van het mijnwoud staat :

'Hier in het mijnwoud, waar het holle heerst,

Hier in het mijnwoud, waar de bomen hol zijn,
waar de vorst raast,
maar een magisch vuur brand van binnen,
en een magische lekkernij vult de magen,
Hier in het mijnwoud'

hoofdstuk 8 de brug tussen heidelberg en dordt

'Ja, maar ik heb de armen al liefde gegeven, ik heb de verdrukten al aandacht gegeven, ik heb mijn medemens al empathie gegeven, dat hoef ik echt niet nog een keer te doen, ik moet het ook niet overdrijven,' stelt de mens in de stad na het kerstfeest, en is dan weer een jaartje lekker onverschillig, en loopt verwaand door de stad met de neus in de wind. Stoer doen met de auto, alsof dat stoerheid is (meer domheid). Lekker doen alsof je als een volwassene praat, enzovoorts. Lekker overal omheen praten en de massa media geloven. Lekker lui zijn en laf. Oh ja, het staat in de krant dus het zal wel waar zijn. De mens is verslaafd aan gif, en legt grenzen aan zijn empathie, zet zijn medemens op een eng rantsoen in het eenmaligheidssyndroom, om deze verslaving te waarborgen. We zijn omsingeld in deze puzzel met zogenaamde 'trigs'. Dit zijn blokken van versnelde materie, 'speedblocks', en hierin is de samenleving opgesloten. Alles om je heen gaat razendsnel en je kunt het niet meer bijhouden.

Artikel 2 van hoofdstuk 3 en 4 van de Dordtse leerregels uit 1619 stelt :

'Zoals nu de mens na de val geworden is, zulke kinderen heeft hij ook voortgebracht, namelijk verdorven zoals hij zelf verdorven was; zodat de verdorvenheid naar Gods rechtvaardig oordeel van Adam op al zijn nakomelingen gekomen is (uitgezonderd alleen Christus), niet door navolging, zoals de pelagianen vroeger hebben voorgestaan, maar door voortplanting van de verdorven natuur.'

Het vleselijke plant zich voort door neven en nichten die het dochterschap en zusterschap ondermijnen. De dochter is het beeld van de herhaling die het eenmaligheidssyndroom overstijgt, en de veer is ook een beeld van die overstijging, zoals in de Egyptologie de vrouwen vaak ook worden afgebeeld met vleugels, en in de zeden en gewoonten van de primitieve volkeren dragen de vrouwen ook vaak veren. Het zusterschap behoort dus bij het dochterschap, om daardoor tot de wortels te gaan, en tot de grotere verbanden. Daarom is zusterschap voor je innerlijke dochter, je innerlijke vrouwelijke kind, zo belangrijk, dus je moet ook op zoek gaan naar je innerlijke zuster. Het meisje van zondag 27 waarover ik droomde kwam weer in een droom en zei dat haar zuster in de Dordtse leerregels was, in artikel 2 van hoofdstuk 3-4. Als de innerlijke dochter van haar zuster

wordt losgesneden, dan woekert het nevenvlees en nichtenvlees voort, en wordt alles vaag en ver weg, dan worden de vrouwen dunner en ijler, en hun vlees wordt lichter en lichter, zodat hun kinderen in die publiciteit niet meer veilig zijn, en dan zijn ze meer vatbaar voor roofdieren en parasieten. Het zusterschap brengt de beschermende donkerheid van de vrouw weer terug en haar robuustheid, om het kind in de baarmoeder beter te beschermen tegen alles wat haar bedreigd.

Ik had een droom toen dat ik in de jaren 1600 was in Dordrecht, en ik zag haar zuster, artikel 2 van hoofdstuk 3-4. Ze was in de vorm van een vrouw in klederdracht van de jaren 1600. Ik zag haar in de stad in een soort gang of steeg tussen de huizen, en er was ook een boog, en een trappenhuis, en de straat was modderig, en het was een beetje donker. Ik zag toen een soort zwarte Piet figuur, als een moor. De moren namen in de jaren 700 Spanje in. Zij waren islamitisch, oftewel de bakermat van de reformatie, want in de islam ging alles om de armendienst en de hemelse armoede. Het geuzenmotto was ook altijd : 'Liever Turks dan paaps,' wat in principe ook het motto was van de reformatie. 'De vijand van je vijand is je vriend.' De islam was de ergste vijand van Spanje, van het Spaanse wereldrijk. Het stond ook op de geuzenpenningen vroeger, die halve manen waren, wat ook weer het symbool van de islam is. Reformatie en islam horen dus bij elkaar. 'Liever Turks dan paaps.' Er was een veel grotere godsdienstvrijheid bij de Turken dan bij de paapsen, en daarom werden de Turken ook bezongen in de geuzenliederen. 'Al is de Turk dan geen christen, hij heeft niemand om het geloof verbrand,' werd er door de geuzen gezongen. De paapsen verbrandden dagelijks anderen om hun geloof.

Werken dus aan je innerlijke dochter, je innerlijke vrouwelijke kind, de herhaling, om af te rekenen met het eenmaligheidssyndroom en het enigheidssyndroom, om zo te komen tot je innerlijke zusterschap. Zo kunnen de speedblocks afbrokkelen en oplossen. In de droom zag ik hoe de zwarte piet, of moor, of turk, zijn arm over de schouder van de vrouw legde, over de zuster van het meisje van zondag 27 dus, en alles vertraagde. De vrouw trok naar de zwarte piet, of moor, of turk, toe, en heel langzaam schuifelden ze door Dordrecht totdat ze in de wildernis waren aangekomen, en de vrouw werd steeds donkerder, en steeds breder, als een natuurvrouw, en haar klederdracht van de jaren 1600 begon weg te vagen, totdat ze alleen nog maar een rieten rokje aan had, en ze was achter een soort rieten voorhangsel of omheining bij een hut.

Dit is dus de brug tussen Heidelberg en Dordt.

hoofdstuk 9 de verslaving aan de socio-drugs

Huil maar even als je het varken ziet.

Het zit diep in je, in ieder mens.
We hebben het gehad over het nichten en neven syndroom, als hoekstenen van de samenleving.
We gaan het nu hebben over de fundamenten van de samenleving : de ooms.
Huil maar even als je het varken ziet.
De ooms zitten diep in je.
De matrix wordt ook wel 'Oom' genoemd, als een big brother.
Het vlees plant zich voort door de ooms.
Suikeroompje voor dit, suikeroompje voor dat.
Oh, oom regelt het wel even, als Jezus Christus.
Oom die en oom die, het is zware drugs.
Zware sociale drugs. Zware familiaire drugs.
Huil maar even als je het varken ziet.
Niemand weet dat het repelsteeltje heet.
De ooms crisis is het geheim van repelsteeltje's toverkracht,
de drugs die hij gebruikt om de mens te laten wanen,
de vleselijkheid en zonde aantrekkelijk maakt met een gouden laagje.

Kijk ze eens lopen en pronken.
Ze vinden zichzelf zo aantrekkelijk.
Ze zijn zo ijdel, spiegeltje, spiegeltje aan de wand,
en het is maar een heel dun goudlaagje.
De wind kan het zo wegwaaien.
Ze zijn onder de vloek van Repelsteeltje,
onder de vloek van de ooms crisis.
Ze hebben zichzelf ooms in het vlees gemaakt.
Suikeroompjes voor dit en voor dat.

Als je zaken met Repelsteeltje doet, dan verkoop je je innerlijke kind,
je innerlijke oog, aan hem, en wordt je geestelijk blind,
ook geestelijk blind voor deze dingen.
Onder de vloek van Repelsteeltje gaan ze in hun ijdele en ijlende onwetendheid ten onder.
IJdelen is het blinde ijlen van de verwaanden die aan de drugs zijn,
diep in Rigil Kent. Ze hebben zichzelf ooms voor dit en voor dat.
Oom voor en oom na. Het is als een klef aapje aan hun hart en aan hun ziel.
En ze wanen dat ze een geliefde hebben, en zo planten zij zich voort in het vlees.
Zo werkt de gallactische parasietworm Z-Stellion.
Het is een stortvloed van oomsvlees wat wellustig voortwoekerd.
Dat is de technische naam voor Repelsteeltje.
Repelsteeltje is een oom, een oomsgeest.
Het is een kindermoordend virus.
Het sluit de ogen van de onoplettenden als een duivelse Klaas Vaak.
Door deze giftige appel kregen ze Sneeuwwitje, het innerlijke kind, in haar glazen kist.
Het zijn valse engelen des lichts, verblindend licht.
Het zijn fluisteraars, vol van oomsvlees.
Ze spreken niet hardop, maar bedrieglijk, gluiperig, doortrapt, achterbaks.

De wachters van Dordt marcheren, ook met ooms ertussen.
Ze maken giftig snoep, giftige chocolade.
Maar de zeeen zullen hen overstromen.

hoofdstuk 10 Dordrecht – de oom Benno van de jaren 1600

Wie herinnert zich nog oom Benno van de verhalenboeken en sprookjesboeken van de tweede bijbel ? Wat een verschrikkelijke man was dat, uit het verhaal 'De Wonderlijke Boekenkamer van oom Benno.' Hij hield een ziek jongetje opgesloten in een kamer. Het was een hele dikke man, en zijn vrouw was de rode heks. Hoe het jongetje ziek is geworden wordt niet verteld. Maar wat we van het verhaal weten is dat oom Benno een echte bullebak is. We hebben de ooms crisis besproken. Dat het vlees zich voortplant door ooms, de fundamenten van de samenleving. Ik had vroeger een terugkerende nachtmerrie als ik koorts had, ziek was, dat ik in een ruimte omgeven door dik glas werd vastgehouden door een hele dikke, vadsige man, die op mijn vader leek, en achter het glas rende een hele dunne, ijle vrouw die op mijn moeder leek, en er lagen daar ook allemaal cadeautjes achter het glas die ik niet kon bereiken. Ik had laatst een droom dat het oom Benno en zijn vrouw, de rode heks, waren. Het oomsvlees zorgt dus zelfs voor onze vleselijke vaders en moeders. Ze zijn opgebouwd uit ooms vlees. Aan het einde van het verhaal wordt er afgerekend met oom Benno door de boeken, wat de goudvis had voorspeld, en dan is de rode heks ineens heel aardig tegen het jongetje, want ze is dan zelf ziek en ligt in bed, en heeft haar man niet meer. Ze is dan afhankelijk van de hulp van het jongetje, en is dan ineens heel lief tegen hem, en dan zegt ze dat hij nu oud genoeg is om van de kamer af te komen. Hij helpt dan zijn tante, die hem ineens 'lieverd' noemt, en gaat dan naar de boekenkamer.

Vaders en moeders kunnen soms heel abusive zijn naar hun kinderen toe, zoals in mijn geval. Het was een vreemde familie. Ze voerden lijken aan hun kinderen, waren zwaar kerks, en geloofden in roddel blaadjes. Maar ik heb een tante die mij altijd lieverd noemt, en heel lief is, zo is ze altijd wel geweest. Ik logeerde daar ook vroeger. Ze is dan ook ziek en ik help haar. Dat is dan meer het eindstadium van het boek. Ik vind het wel interessant hoe verhalen door de mensen om ons heen schijnen heen te werken.

Wachter 51 van de Dordtse leerregels, artikel 7 van hoofdstuk 5, zegt :

Want ten eerste bewaart Hij in hen bij zulk vallen nog zijn onverderfelijk zaad waaruit zij wedergeboren zijn, opdat het niet vergaat of weggeworpen wordt. Ten tweede vernieuwt Hij hen op zekere en krachtige wijze door zijn Woord en Geest tot bekering, opdat ze over de bedreven zonden

van harte en naar Gods wil bedroefd zijn; door het geloof, met een verbroken hart smeken om de vergeving in het bloed van de Middelaar en die verkrijgen; de genade van God, die nu met hen verzoend is, weer gevoelen; zijn ontfermingen en trouw aanbidden en voortaan des te naarstiger met hun zaligheid in vrees en beven werkzaam zijn.

Wij moeten diep vallen om het eeuwige zaad voort te brengen. Het verderfelijke zaad van de stad floept er zo uit. Dat kun je gewoon kopen, zoals het hedonisme zijn eigen zaad heeft, zijn eigen orgasme. Maar het eeuwige, onverderfelijke zaad komt als je de diepere weg van het hongeren en minderen gaat, als een diepe val uit de stad, de wildernis in, waarin je alles loslaat van de stad. Dit gebeurt door de indiaanse boeken van de boekenkamer van oom Benno, oftewel de boeken van de zeden en gewoonten van de primitieve volkeren. We hebben het dan over de reformatie. We hebben het dan over de regressie. We hebben in de boeken van Calvijn een rijke schat, ook al hij was hij een soort ‘oom Benno’. Hij bewaakte zoveel kennis, en zijn boekenkamers werden in die tijd rijk geopend, om daarna weer op slot te gaan, en het ging ook gepaard met zoveel brutaliteit en grof geweld. Heel dubbel dus, die oom Benno en zijn boekenkamer. Een groot mysterie in de tweede bijbel. De rode heks, die aan het eind heel lief is, speelt hier ook een grote rol in. Het is een beeld van het Rode Gordijn. Het Rode Gordijn is altijd heel dubbel geweest, ook een groot mysterie.

Het eerstgeborenschap is in het boek Numeri verbonden aan het Levietenschap. In Ezau moeten we loskomen van vleselijke eerstgeboorterechten van haantje de voorste, maar dan moeten we opgaan tot een hemels eerstgeborenschap, wat betekent dat we de vleselijke geboortes moeten overstijgen. De geestelijke wedergeboorte is te vinden in het Woord wat achter alles verborgen ligt. Men moet strijden voor dat Woord. Men moet puzzelen voor dat Woord. Men moet dat Woord bouwen. Dat is wat de wederopbouw van de tempel daadwerkelijk betekent. De eerstgeborenen van het lagere Egyptische vlees, oftewel het eerstgeboren vlees van de wereld, moest hierdoor geslagen worden, zoals in de exodus, want dit was een voorhangsel. Het rode gordijn hangt nog steeds om ons heen, de rode heks woedt nog steeds, totdat het mysterie is uitgelegd.

De tabernakel moet opnieuw ingewijd worden zoals in het boek Numeri, en daarvoor moeten offergaven gebracht worden. In mijn kindernachtmerries lagen de gaven achter het glas, achter het rode gordijn. Daarom had ik toen ik opgroeide een grote interesse in andere culturen en later ook in andere religies.

‘Sta op, Here, opdat uw vijanden verstrooid worden en uw haters van uw aangezicht wegvluchten.’
Numeri 10:35

In het boek Numeri trekt het volk door de wildernis tot het beloofde land Kanaan, en zendt twaalf verspieders uit. Zij moeten onderzoek doen. Ben je zelf al een onderzoeker of spring je gewoon als een dolle dwaas in het hol van de leeuw ? Informeer jezelf, wees niet bevooroordeeld. Ga zelf een kijkje nemen achter het rode gordijn en ga niet allerlei dingen verzinnen over mensen die je niet kent, zoals in mijn familie gebeurde die roddelblaadjes voor zoete koek slikten.

Numeri 13:17-20
Mozes dan zond hen uit om het land Kanaän te verspieden en zeide tot hen: Trekt hier het Zuiderland in en trekt op naar het bergland, en ziet, hoe het land is, en of het volk dat erin woont, sterk is of zwak, klein of talrijk; en of het land, waarin het woont, goed is of slecht, hoe de steden

zijn, waarin het woont, of het in legerplaatsen woont dan wel in vestingen, en of het land vet is of schraal, of er bomen op staan of niet. Weest moedig en neemt van de vrucht des lands mede. Het was toen juist de tijd der eerste druiven.

Ben je een verspieder geweest, een onderzoeker, of ben je een roddelaar geweest, verzot op de nieuwste roddels vanuit je luie stoel ?

We moeten dit allemaal de tijd geven, zoals de bloeiende staf van Aaron in Numeri 18, het beeld van het bloeiende kruis en het bloeiende onderzoek. Numeri 28 gaat over de dagelijkse offers en feestoffers. Je kunt dus niet zomaar feesten, maar moet hiervoor offers hebben gebracht, dus dat gaat weer over het kruis en het onderzoek. Vier je feesten zonder hiervoor te hebben geofferd, dan zijn het feesten van het vlees.

De wereld heeft zijn orgasme en zaadlozing door roekeloosheid, maar de geestelijke volharding brengt een heel ander zaad voort, vanuit de diepte.

Laten we kijken naar wachter 55 van de Dordtse leerregels, oftewel artikel 11 van hoofdstuk 5 :

‘Intussen getuigt de Schrift dat de gelovigen in dit leven tegen allerlei twijfelingen van het vlees strijden en als zij in zware aanvechting verkeren dit volle geloofsvertrouwen en deze zekerheid van de volharding niet altijd gevoelen. Maar God, de Vader van alle vertroosting, laat hen niet boven hun vermogen verzocht worden, maar geeft met de verzoeking ook de uitkomst en wekt in hen opnieuw de zekerheid van de volharding door de Heilige Geest.’

En dan wachter 56, artikel 12 van hoofdstuk 5 dus :
Het is echter bepaald niet zo, dat deze verzekerdheid van de volharding de ware gelovigen hoogmoedig en zorgeloos zou maken; zij moet integendeel een ware wortel zijn van nederigheid, kinderlijke eerbied, ware godzaligheid, volharding in alle strijd, vurige gebeden, standvastigheid in het kruisdragen en in de belijdenis van de waarheid en van bestendige blijdschap in God. De overdenking van die weldaad is voor hen een prikkel tot het ernstig en voortdurend beoefenen van dankbaarheid en het doen van goede werken, zoals uit de getuigenissen van de Schrift en de voorbeelden van de heiligen blijkt.

Dordrecht is dus als een oom Benno, maar heeft nu eenmaal ook die wonderlijke boekenkamer waarin zoveel geheimenissen zijn. We zien de zelfverzekerdheid in de stad als een orgasme van de vleselijke roekeloosheid en zorgeloosheid in de stad, echt pure grootheidswaanzin. Volharding in het goede is een hele andere weg, een hele andere zekerheid. Waarin heb je je zekerheden ? Waar bouw je op ? Is het voortgekomen uit voldoende onderzoek, of heb je het allemaal uit je duim gezogen ? Pas op met valse zekerheden en valse waarheden die niet in diep en volkomen onderzoek zijn getoetst, en dan moet je dus altijd dubbel toetsen voor de zekerheid, oftewel eeuwig toetsen. Zij die niet meer twijfelen gaan overboord. Zij die niet meer overdenken, niet meer overtoetsen. Ook het toetsen moet getoetst worden en getoetst blijven. Dat kan alleen maar door het pad van het minderen, en dat is ook het enige pad door het rode gordijn. In het minderen ontvang je ware richting. In het minderen kun je uiteindelijk de puzzel oplossen, na lange strijd. Stukje voor stukje. Grijp niet overmoedig naar een stukje, want dan wordt het je strop. Bewerk je behoudenis in vrezen en beven. Het leven is in hemelse, eeuwige woede en vrees, wat het ware hemelse orgasme en zaad

voortbrengt. Durf weer te zeggen, zoals een metal band eens zong : ‘Ik weet het antwoord niet. Ik weet niet eens wat de vraag is.’ Daar begint het.

hoofdstuk 11 het rode ras

Vandaag de bespreking van Zefanja 1, een belangrijk boek, en de bespreking van Calvijn's commentaar erop, ook een belangrijk boek van de reformatie. Met aan het einde van het artikel de bespreking van een droom over deze dingen.

Calvijn stelde dat Zefanja de laatste onder de kleine profeten was voordat het volk in Babylonische ballingschap ging. De stad werd verwoest, en de tempel, en toen ging het volk in ballingschap. Jeremia zei dat het volk dit juk moest aanvaarden, dat dat nu eenmaal moest gebeuren. Onze vleselijke steden, de grote bolwerken van grootspraak, en onze vleselijke tempelen, moeten afbrokkelen, verwoest worden. Alleen zo kan de hemelse tent neerdalen. Calvijn stelde dat het volk zo weerspannig was dat er geen hoop meer was op berouw, en zo werd er onheil aangekondigd. Maar vervolgens werd dit oordeel gematigd, omdat de kerk wreed door de vijand was behandeld, en zo komt het oordeel ook op de vijand. Zefanja richt zich ook op het overblijfsel, stelt Calvijn, en maant en matigt hen tot geduld. Hij schenkt hen uitzicht. Zefanja moest de zonden bij de naam noemen, ze aan de kaak stellen, ook de zogenaamde heersende zonden, dus we hebben hier te maken met territoriale geestelijke oorlogsvoering.

Zefanja leefde en trad op ten tijde van Josia, de grote reformator van de Israelitische godsdienst destijds. Er werden in die tijd ook verloren gewaande boeken gevonden. Ook Jeremia was destijds werkzaam, stelde Calvijn, dus Josia kreeg raad van hen. Zij moesten Josia eraan herinneren dat ondanks de reformatie het volk nog steeds in grote goddeloze hardnekkigheid leefde. Calvijn zegt dat het Evangelie op zichzelf niets voorstelt zonder de reformatie. Het Evangelie is dus niet de toetssteen. De mens kan namelijk met het Evangelie in de hand door blijven zondigen, maar met de Reformatie kan dat niet meer, althans zo zou het moeten zijn, want er was een grote reformatie in Israel onder Josia, ten tijde van Zefanja en Jeremia, maar de zonde was ten hemel gestegen, gillend, schreeuwend en brullend als een zeugenkind, als een hysterische varkensbok. En zo was dat ook met de reformatie in de jaren 1500 en daarna. Daarom moest de Regressie komen. Het is Evangelie – Reformatie – Regressie.

Goede wijn behoeft geen krans. Door grootsdoenerij mis je totaal je doel. Door alle grootspraak kunnen er een heleboel boodschappen dan niet tot je komen, omdat je gilt als een zeugenkind, als een hysterisch varkensbok, die zichzelf en anderen doof maakt met zijn gegil, dus kom ook niet te dichtbij. Ga geen relatie aan met een varkensbok. Blijf op een afstand. Door al dat gegil van het

vlees zijn de hersengolven veranderd, want de varkensbok, die een soort renbok is, vlucht van zijn jager, en brengt door zijn gegil de jager in een trance. Daarom zien we de varkensbokken ook niet meer, maar nette heertjes met stropdassen, meneren met opgeblazen spierbundels die op knappen staan, en rondtippelende dametjes met oma-knotjes. Dat zijn de mentale schilden van de varkensbokken. Het zijn allemaal vormen van de varkensbokken om aan de jager te ontkomen, zijn vermommingen. De varkensbok is totaal doof voor zijn bezweerder en fokker. Hij draait gewoon met zijn ogen weg.

De mens was ongevoelig geworden, verdwaasd in zijn zorgeloosheid, stelt Calvijn. Daarom moesten zij op een harde manier wakker geschud worden. Ook kondigde Zefanja de jacht aan, want de mens was door de zonde tot een beest geworden. De varkensbok is tweeledig. Het is een beeld. Het kan staan voor vleselijkheid, het wegvluchten van de hemel, en het kan staan voor het toetsen, het toetsend wegvluchten, en in beide gevallen zijn de hemelse jagers nodig, want de gnosis komt ons ook tegemoet als wij in de hemelse vreze van alles wegvluchten om alles te toetsen. Dat is ook weer een beeld van het minderen, en zo tot openbaring komen.

Het vlees is altijd weer grensoverschrijdend, en het wordt ons tot grens. Over de grenzen wordt namelijk het oordeel uitgegoten :

1:8-9 – En het zal geschieden op de dag van het offer van de Heere, dat Ik bezoeking zal doen over de vorsten en over de zonen van de koning en over allen, die gekleed zijn in uitheemse kleding. Ook zal ik op die dag bezoeking doen over allen, die over de drempel springen; die het huis van hun heren vullen met geweld en bedrog. (Vert. Calvijn)

De weerspannigheid is altijd onrustig, stelt Calvijn, en het veracht altijd het oordeel. Daarom moet het vlees geofferd worden, het goddeloze vlees neergeslagen worden, stelt Calvijn. De verzen 8 en 9 worden door Calvijn verklaard dat het hier gaat om prachtlievende mensen die door hun dwaze begeerte om op te vallen dikwijls van kleding verwisselen en elke dag weer verschillende manieren uitdenken om geld uit te geven. Het is meer dan nodig is, stelt Calvijn, pure verkwisting. Door deze pronkzucht denken ze ook telkens dat ze niet genoeg hebben. Telkens willen ze meer. En zo worden de armen ook door de rijken versmaad, stelt Calvijn, want eerzucht staat nu eenmaal niet op zichzelf. Het brengt verachting met zich mee.

10 En er zal zijn op die dag, luidt het woord des Heren, dat er een luid geschreeuw zal zijn uit de Vispoort en een gehuil uit stad en school en een luid gekraak van de heuvels. 11 Huilt, gij inwoners van de holen, want het volk van kooplieden gaat te gronde en alle geldwegers worden uitgeroeid.

12. Ik zal bezoeking doen over de mannen die dik zijn geworden op hun droesem.

Calvijn stelt dat mannen dik worden als ze rijk worden, zich vleien in hun voorspoed, en de hemelse vrees niet hebben, en zo door hun zorgeloosheid die voortkomt vanuit hun weelde het hemelse verachten. Calvijn stelt dat zij dronken zijn in voorspoed en zich zo verharden. Ze hebben teveel rust en overvloed, zodat zij volkomen stompzinnig zijn, en zo verdikken ze. Ze trekken zich van geen enkele onderwijzing iets aan. De vadsige zorgeloosheid is een dikke, stijve massa geworden waardoor ze geen gevoel meer hebben, en zo niet meer worden aangelokt tot hemelse goedheid, en

niet meer verschrikt zijn door de hemelse bedreigingen. Het zijn volkomen afgestompte zielen. De verstijving is weerspannige verharding. Onbevreesd spotten zij met het hemelse.

Calvijn stelt dat het hemelse werk er op aan komt op het dragen van zorg, het onderscheiden van goed en kwaad, het helpen van de ellendigen, en de zonden te bestraffen en onrechtvaardig geweld te beteugelen, en als men dit de hemel wil ontnemen, dan houdt men slechts een afgod over. Hij stelt dat het toppunt van goddeloosheid is wanneer mensen zich stijven in de dwaling dat God rustig in de hemel zit, omdat zij hem daar hebben opgesloten en hem van zijn bijzondere werk hebben buitengesloten, opdat de zonde niet meer bestraft zou worden, en zijn kinderen niet meer zal beschermen. Zonder maat te houden, zonder na te denken, breken zij uit in overdaad. Calvijn stelt dan dat het ons aanbevolen en voorgeschreven is te roemen en genoegen te nemen met ons sobere leven, anders leven wij in oorlog met de hemel. Overmatige weelde wordt bij hem beschreven als opzettelijk, want de mens kiest er zelf voor, tegen beter weten in.

14 Nabij is de grote dag des Heren, nabij en hij nadert haastig. Hoort, de dag des Heren; bitter schreeuwt dan de sterke.

Er komt dus een einde aan de lichtzinnigheid van de mensen, stelt Calvijn. Zefanja ging toen al tegen die lichtzinnigheid te keer, dus het is een belangrijk boek, en ook het wonderlijke commentaar van Calvijn op Zefanja is een belangrijk boek. Het laat zien waar de reformatie over gaat. Het vlees verlangt naar geen andere rust dan die van de vergetelheid stelt Calvijn.

17. En ik zal de mens in het nauw drijven, en zij zullen ronddolen als blinden, omdat zij goddeloos tegen de Heere hebben gehandeld; en hun bloed zal worden uitgegoten als stof en hun vlees zal zijn als drek. (Vert. Calvijn)

Uiteindelijk zal het vlees dus ingehaald worden, in een valstrik komen. De mens was zo in hoogmoed opgeblazen dat ze de profeten verachtten in zorgeloosheid. Ze vielen telkens weer het hemelse oog aan, en daarom werden zij steeds blinder. Zij haatten de profeten omdat die hun ijdele roem aan de kaak stelden, stelt Calvijn.

Het boek Zefanja en het commentaar van Calvijn zijn dus belangrijk. Het laat zien hoe het dik worden van mannen gebeurt, hoe de stof van het vlees zich verdikt, en waar dat allemaal op uitloopt. Het is basis onderwijs van de reformatie.

Ik had een droom dat ik door de Nordicse wildernissen tot een natuurdorp was gekomen, en hier leefde een rood Israelitisch ras, de Zefanjanen. Er was ook een baby van dit rode ras. Het was het hemelse rode. Het was het rode van soberheid, natuurlijkheid en de hemelse vreze. Het was een heel mooi ras. Ik mocht de baby ook vasthouden. Toen gaf ik de baby weer aan zijn moeders. Ik liep toen met een klasgenootje van vroeger door het dorp bij een weg waar veel bomen stonden. Ze heette Ingeborg. Ik was in een parallelle wereld. Ze zat ook bij ons aan de kerk. Ik had haar lang niet gezien. Ik vertelde haar dat ik twee bijbelscholen had gevolgd, en dat ik daarna getrouwd was en weer gescheiden. Ik keek naar de stoeptegels. Het was heel gedetailleerd, als een nachtgezicht. Ik liep toen door wat buurten. Er was een wat stadsere buurt en een meer boerse buurt, en je kon gewoon ruiken dat ze veel kinderboeken hadden. Toen was ik thuis, en een overleden medewerker was er ook, samen met een andere medewerker. Ik zei toen over de overleden medewerker, die altijd

half Engels, half Nederlands sprak : ‘He is a good listener, but he sometimes says nasty words to me, but he is a good listener.’ Ik gaf hem toen een schouderklopje.

Ik was ook in een Nordicse stad in een andere parallelle wereld, waarin ik nog gewoon getrouwd was. We gingen met haar moeder naar de supermarkt. Die stad heette : Amazons. De Nordics wordt in de amazone theologie ook wel Amalek genoemd.

Ik was toen in de wildernis, en Amalek was in de vorm van een grote natuurvrouw die zich over mij ontfermde, en ze droeg mij op haar rug.

hoofdstuk 12 de hemelse biologie van zefanja 2

Er moet een zekere spanning zijn om het Zefanjaanse zaad en ras te doen voortkomen. Als je nog met onverwerkt trauma rondloopt dan is genezing door een medicijn of bezorgd iemand niet de daadwerkelijke oplossing, want het zal gewoon in andere vormen gaan als het niet ontcijferd wordt. Mijn trauma’s bijvoorbeeld zijn in mijn hoofd onderverdeeld in verschillende nummers die ik zoveel mogelijk ontwijk, maar waar ik voorzichtig omheen werk, en ik heb er schilderijen in mijn hoofd van gemaakt, en ik ontcijfer ze.

Hierin is het belangrijk niet te vallen in de valstrikken van valse volwassenheid, want dat is allemaal valse, bedekkende genezing, als drugs, die je ziel nog wel verder verwoest en dan ga je in steeds nauwere cirkeltjes denken, en het is eigenlijk gewoon alzheimer. Volwassenen zijn vaak als dronkaards die wanen dat ze mannequins zijn, en zich zo poseren. Ze zijn zwaar ziek en het beestje moet gewoon bij zijn naam genoemd worden : Alzheimer. Daar waar dementheid een professionaliteit wordt. Het is de deskundigheid van dementie, die zich dus tot hele kwalijke, en zelfs gevaarlijke vormen heeft ontwikkeld, want ze willen de baas over jou spelen. Toch is dit voor hen dus al een stap dichter naar de dood, en velen zijn levenden al gewoon dood. Ergens op dit pad worden ze als een vlieg weggeslagen door de wind, of verpletterd tegen de rotsen, en dan zijn het slechts fragiele rotsbloemen.

Zefanja moest wel komen. Hij kwam niet met zieke Jezus verhaaltjes. Hij stelde de bedriegelijke zonde van de mens aan de kaak, en hield de mens zelf verantwoordelijk. Er was geen simpele uitweg zomaar. De mens moest geconfronteerd worden. De oude profeten leurden niet rond met Jezus verhaaltjes. Wel werd het woord yeshua gebruikt, maar in een hele andere context. Het betekende iets heel anders. Valse volwassenheid draagt een valse ernst met zich mee, een valse serieusheid, want drama verkoopt. Om daar veilig tegen te blijven moet je zowel de kinder glimlach dragen als de warriors glimlach, maar die zijn aan elkaar verbonden, met elkaar in balans en worden

niet overmatig gebruikt. Ze komen voort vanuit het kruis, zijn vruchten van het kruis. Ze worden niet geforceerd dus. Kinder glimlach en Warriors glimlach zijn twee engelen, en die lopen echt niet de hele dag te glimlachen, maar gebruiken het wanneer het nodig is, om te relativeren, om kinderlijke humor en abtractie terug te brengen, tegengesteld aan de valse volwassen humor.

Er moet dus een zekere spanning zijn om het Zefanjaanse zaad en rode ras voort te brengen. Er is ook een hemelse verstijving, die plaatsvindt in het minderen. Het gaat tegen de verstijving van de stad in.

In het commentaar bij hoofdstuk 2 van het boek Zefanja, stelt Calvijn dat Zefanja de mens opriep tot berouw. De strengheid van de hemel hierin is een teken dat het behoud van het volk voor de hemel dierbaar en kostbaar is, stelt Calvijn. Daarom worden zonden aan het licht gebracht want het is een sta in de weg. De mens moet niet alleen berouw tonen maar ook op zoek gaan naar het overblijfsel : verzamelt u. Calvijn stelde dat zonder die verzameling geen goed onderzoek mogelijk zou kunnen zijn. Hij wijst dus in principe ook gewoon terug op een stuk ethiek, het werk van de goede herder, die op zoek gaat naar de verloren schapen. Calvijn stelde dat deze boodschap geen boodschap was voor de hardmoedigen, maar voor de zachtmoedigen, voor het overblijfsel. Het grootste deel was volkomen ten ondergang gedoemd, stelde Calvijn. Laten we ook met dit besef leven, dat het niet om de massa’s gaat. Ze komen op en gaan weer ten onder. Laat het je niet frustreren, want onder deze spanning leven wij. Het vleselijke zaad zal weer tot stof wederkeren in de aarde, en alleen het hemelse zaad zal vruchtbaar zijn. Net zoals er maar een spermacel van de honderden miljoenen spermacellen de eicel uiteindelijk doordringt, en de rest sterft weer af. Het is iets van de natuur, wat ook door Darwin wordt besproken. Zonder deze strijd, zonder deze spanning, zou er dus geen leven mogelijk zijn. Het is dus een geheimenis van de natuur, en het is door het vlees uit het verband gehaald, verletterlijkt en gedramatiseerd. Veel fabeltjes worden er over verspreid en gesproken. De schepping is er nog niet geweest. Er is nog steeds een strijd om het binnendringen van de eicel. Zorg dat je het wint. Je bent nog steeds slechts een spermacel, en je moet het winnen van massa’s vleselijke spermacellen.

Calvijn stelde dat de zachtmoedigen zich hadden gebogen onder het juk, oftewel hun kruis droegen en door het kruis werden gedragen. Van de minste tot de meeste waren ze door vele onheilen vernederd. stelde Calvijn, maar toch bleef dezelfde overmoed steeds bestaan. Vaak was het als kloppen op doveman’s deuren, maar het ging om de enkeling, zoals in bovenstaand verhaal, en daarom mocht de roeping niet verzaakt worden, stelde Calvijn. De geroepenen mogen zich dus niet aan de massa’s afmeten en op de massa’s gericht zijn, want dan zouden ze met de massa’s ten onder gaan. Calvijn stelde dat ze er niet op moesten letten hoe de massa’s deden en hoe ze zich gedroegen, maar dat ze haastig tot het hemelse moesten gaan. Wanneer de hemel spreekt verhardt de ene de ander, en zo drijven ze elkaar naar de ondergang, stelt Calvijn, en dit is het mechanisme van het vlees, wat altijd wederspannig is tot het hemelse. Daarom moet de mens niet naar elkaar kijken, want dan zouden ze elkaar aanvuren tot opstandigheid. De zachtmoedigen laten zich onderwijzen en hebben baat bij de tuchtigingen. Die spanning moet er dus zijn. Daar kan de mens niet aan ontkomen.

2:6-7 – En het snoer van verdeling bij de zee zal tot een verblijfplaats voor de hutten van de herders en tot schaapskooien zijn. En dit gebied zal zijn voor het overblijfsel van Juda. Daarop zullen zij weiden en hun gevangenschap zal gewend zijn. (Vert. Calvijn)

Calvijn stelt dat in de gebieden die ontbloot zijn van bewoners de herders het in bezit nemen, want er wordt niet gezaaid en gemaaid, en er groeit alleen maar gras. Er is dus geen landbouw meer, en dan komen de herders, en daar is plaats voor hun kudden, en daar bouwen zij hun hutten. Dit is aan zee, een landstreek die een woeste woonplaats zal zijn voor het huis van Juda, stelt Calvijn. Ze zullen in hun ballingschap een rustplaats vinden, in dit verlaten land. In die zin hebben we het over het Sefanjaanse Juda, het rode ras. Het is een herdersvolk. Ook is het een zeevolk. Zij zijn vissers van mensen, vissers van zielen. Als er staat dat de hemel het vleselijke doet verteren, dan wijst Calvijn erop dat het eigenlijk doet vermageren betekent, doet verminderen (razah). Calvijn wijst er op dat dit gaat om de verzinsels van de volkeren. Het zal dus uitgedund worden en een andere betekenis krijgen. Ze zullen worden tot een eeuwige woestenij, en ze zullen geplunderd worden door het overblijfsel en hun landen zouden erfelijk het bezit worden van het overblijfsel. Calvijn stelt dat de roem van de afgoden die ze in de hele wereld hadden ontvangen, alle ijdele eer door mensen ontvangen, als vet zou wegsmelten. Calvijn stelt dat dit gebeurt met het oververtrouwen van de mens. Vertrouwen op mensenvlees vormt immers een strik, en hierdoor waren hun steden opgebouwd en zouden hun steden ook weer tot stof vergaan. Opgeblazen door hun grootheid en macht, in hun grote zorgeloosheid, stelde Calvijn, hielden ze er geen rekening mee dat zij maar mensen waren. Zij hadden zich verheven boven de hemelen. Zij hadden zich verblind in hun luister en elke gedachte aan verandering in hun lot hadden ze uitgebant. De hemel kan deze zorgeloosheid en hoogmoed niet verdragen. Ze halen dus zo de wraak van de hemel op hun nek, stelt Calvijn. In hun wreedheid zullen ze dan beteugeld worden. Calvijn wijst dan op de veldtocht van het kruis waarin de zachtmoedigen geoefend moeten worden, tot hemelse herinnering, waardoor de vijand zal zien dat zij slechts vergankelijk en aards zijn, spoedig in rook verdwijnend. De zachtmoedigen mogen leren streven naar die eeuwige zaligheid die in het hemelse voor hen is weggelegd, stelt Calvijn.

In mijn droom over het natuurdorp Zefanja viel het mij op dat de kinderen ook heel veel robot speelgoed hadden, en die robot poppetjes leefden ook. Het was levend speelgoed, wat ook een beeld is van de discipline van de hogere hemelen die tot leven wekken.

hoofdstuk 13 de oude profeten en het geheimenis van man en vrouw

De boodschap van Zefanja was, wat Calvijn ook aangeeft, dat er door uiterlijke middelen, door rituelen, geen genezing is op zichzelf, geen wassing. Het moet dus ontcijferd worden, in de diepte. Dat is ook het geheimenis van man en vrouw : de man moet haar diepte ingaan. De profetische rassen moesten ontwaken, de profetische geslachten, door het zaad van de kleine profeten. Dat is

dus wat anders dan de geslachten van de zonen van Jakob in het Judaisme, want die waren gewelddadig, en dat zijn meer de koninklijke geslachten die altijd over Israel hebben geregeerd, en waartegen de oude profeten optraden. De oude profeten kwamen ook niet met onzinnige Jezus verhalen aanzetten, en waren niet gewelddadig, maar predikten de boodschap. Zij waren onderwijzers, en zij hadden zich afgezonderd, leefden in de wildernis. Deze profetische geslachten moeten ontwaken, om Israel te zuiveren. De oude profeten waren de minsten, de laatsten, terwijl de koningen de meesten en de eersten waren. Daar kon je al het verschil zien tussen de paapsen (pausgezinden, koningsgezinden) en de paupers (de armen, de minsten, de profeten).

De profetische zaadcel moet het dus winnen van de koninklijke zaadcellen, en zo de eicel binnendringen. Ik had een droom over twee cellen waartussen een hemelse electriciteit ontstond. Het bleef heel lang aanhouden, als een stroom. We hebben het dan over de komst van het Hoseaitische zaad, het Hoseaitische bloed, geslacht en ras, en we hebben het over het Nahumitische zaad, het Amositische zaad, en het zaad van Zacharia, oftewel in het Israelitisch van Zkr, sukker, het pre-adamitische ras, de profetische geslachten en bloedlijnen van de voortijden, en dit gaat ook allemaal over de wederopbouw van de tempel, wat slechts een beeld is van een geheel van nordicse oerprincipes. De mens moet doorboorkracht hebben in de diepte van de Orionse wildernissen, om tot de Nordics te kunnen komen, tot de eicel. De Orionse wildernissen staan voor de leegtes, het zijn van de minste, en zo kan deze vruchtbaarheid plaatsvinden, in de hongerputten. Zacheria, oftewel sukker, het pre-adamitische ras, gaat ook over het openen van de oerbronnen. Daartoe moet de discipline volkomen zijn, waarvan de tempel een beeld is. De tentendienst moet dus ook hersteld worden.

Om aan de koningsgezinden te ontkomen moeten we geent worden op de wilde wijnstok van de profeten, die terugleidt tot het pre-adamitische ras. Nahum wijst op Name, de oerkennis. Zoals Calvijn stelde in zijn commentaar op Nahum is de roede een onderzoeker.

We kunnen stellen dat de Jezus fabeltjes zijn gekomen door het koninklijke geslacht wat hierdoor over de mens wilde heersen, en uiterlijkheden werden zo verheerlijkt, opdat de innerlijkheden verborgen zouden blijven, en de mens dom genoeg zou zijn om een leider te volgen. Ze zouden zo niet naar hun eigen hart luisteren, want de leider dacht immers voor hen. De profeten gebruikten het woord yeshua in een hele andere context. Zowel de profetische als de koninklijke lijnen lopen dwars door het evangelie heen, en door de reformatie, door Duitsland, maar het is tijd om terug te gaan. De profeten waren meer Ismaelitisch en Ezauitisch, rebels, anarchistisch, maar profetisch tot de hemel. Ze leefden als Ezau in de wildernis, hun eerstgeboorterecht verworpen. Zij hadden niet veel op met de zonen van Jakob en met Jeruzalem. Ze kondigden de ondergang van Jeruzalem aan. Ze riepen op het juk te dragen, niet overmoedig te zijn. Daarom werden zij ook vervolgd. Net als het volk van Ezau leefden zij in grotten, holen en spelonken, en onder de grond. Dit profetisch zaad moet weer terugkomen, zoals ook het Maleachitische zaad, of het zaad van Amalek. Amalek is ook een naam voor de Nordics. Maleachi gaat over de terugkeer tot de oermoeder, door de dialectiek. Het boek is dan ook een dialoog tussen de oermoeder en het innerlijke kind. Hiertoe is ook het Habakukitische zaad en bloed nodig, wat de hemelse woede draagt, de woede tegen het vlees, het verzet, de weerstand, wat ook een belangrijk deel is van de toetsopdracht. Zonder hemelse vreze en hemelse woede kan de mens het zuiver toetsen wel vergeten. Daarom moet de mens ook geent worden op de wilde Habakukitische wijnstok, het Habakukitische zaad in zijn hart ontvangen, opdat hij hierdoor wedergeboren wordt in het profetische. Hoe kunnen wij in het profetische groeien als

wij de gegeven vaders en moeders in het profetische verachten ? Eert uw vader en uw moeder, als het aankomt op het profetische, opdat u losraakt van uw vleselijke vaderen en moederen die u de weg van het vlees hebben geleerd. Vlees of pro-fees ? Feest of pro-fees ? Men kent die logica niet meer. Men vindt het gek en vreemd. Haggai kwam om deze hemelse, profetische logica terug te brengen die recht tegen de vleselijke logica ingaat. Hij pelde het vlees hierdoor af, laag voor laag, als het beklimmen van een berg en het afdalen in een dal, wat ook weer het geheimenis uitbeeldt van man en vrouw. En daarom moeten we ook zeker geent worden op de wilde Haggaitische wijnstok, opdat we deze logica leren, en de vleselijke logica afleren, want dat is een leugen. Wij mogen het Haggaitische zaad in ons hart ontvangen voor profetische wedergeboorte, en loskomen van de vleselijke wedergeboorte die de mens tot zonde had verleid.

hoofdstuk 14 de 1816 ballingschap

Cesaropapisme : de kerk komt onder een vleselijke keizer, zoals in het tsarendom van het Oude Rusland. Dit is dus een vleselijke verhouding tussen staat en kerk, als een keizerlijke kerk, en Nederland is het jaar 1816 van de vestiging en het alleenheersend recht van de koningskerk nooit te boven gekomen. Daarom moeten de profetische geslachten, het zaad van de oude wildernisprofeten, hersteld worden.

hoofdstuk 15 nahum : de naijver als sleutel tot de kennis

Sometimes war is better than love, wanneer er valse vrede is. Er is een tijd van liefde en een tijd van haat. Wat is de ware oorlog ? De werk-oorlog, de studie-oorlog, wat een werkwoede is en een studiewoede, een werkzucht en een studiezucht, oftewel de naijver. De naijver is een woede, een haat, een jaloezie, van de hemel tot het vlees. De naijver van de hemel wordt besproken in het boek Nahum, waar ook J. Ridderbos op wees. Hij stelt dat naijver betekent dat er geen mededinger wordt geduld, en het is een wapen tegen de afgoderij. J. Ridderbos stelt dat het een hemelse jaloersheid is.

De woede en de haat naar het vlees is er niet zomaar, als een gevoel, als iets wat op je uitgestort kan worden zomaar op zichzelf. Neen. Het is niet zomaar roekeloze, vage woede, maar een werkwoede en studiewoede, en zo een haat naar de vleselijke onwetendheid. De vleselijkheid heeft dit niveau van ijverigheid niet, want die loopt altijd de kantjes er vanaf. Hebben wij de hemelse naijver al ontvangen, of schuiven wij dit immer meer op een soort afgod ? De naijver keert zich tegen de beeldendienst, stelt J. Ridderbos. De beeldendienst betekent dat de mens de omhulsels dient, de

namaak, en niet het eigenlijke en wezenlijke. De mens heeft een heleboel valse afgodsbeelden gemaakt van de hemel in hun hoofd, en dat lopen ze na. Naijver kennen ze niet. Ze raken in paniek als ze met de ware kennis in aanraking komen.

De oude profeten predikten tegen de gevestigde godsdienst. Ze spraken in raadselen en waren niet wettisch, maar brachten profetische principes. Ze hadden niets te maken met de afgoderij van de zonen van Jakob. Het was populair om bij de stammen van Jakob te horen, maar het was niet populair om bij de stammen van de oude profeten te horen. Die werden vervolgd.

Het is nu tijd om te zaaien, om de mensen om je heen te onderwijzen, verbaal of non-verbaal, zonder je parels voor de zwijnen te werpen. Het is nu tijd om te zaaien, opdat je later een oogst hebt. Weest naijverig, maar niet in het vlees. Allereerst moet het evangelie en de reformatie aan de doden gebracht worden. En dat is ook de diepere betekenis van het opwekken van de doden, wat bij het zendingsbevel hoorde. Het gaat erom dat wij Lazarus niet vergeten.

J. Ridderbos stelt dat de hemelse naijver het niet nalaat de zonde te bestraffen, het vlees in de mens, en dit is de grootste dienst die je een mens kunt bewijzen. Vergeet verder al de aardse, plakkerige liefde maar, want dat zou hen alleen maar in slaap doen sussen, en dan ben je in principe gewoon hun vijand geweest. Soms is er geen tijd voor liefde, maar een tijd voor haat. Soms brengt haat je veel verder dan liefde. De naijver vergeet niet en laat niet na, de zonde te straffen, stelt J. Ridderbos. Dat begint in onszelf. Dan moet je eerst weten wat de zonde is, dus je moet eerst een studie-ijver hebben, want anders ben je niets anders dan gewoon wettisch. ‘Vooroordelen zijn de duidelijkste tekenen van een kleine, bekrompen geest. Besteed meer energie aan het verbeteren van jezelf,’ zei iemand eens. De naijver laat geenszins onbestrafd, stelde J. Ridderbos, maar de mens moet de naijver leren kennen en ontvangen. Hij stelde dat het oordeel op dichterlijke wijze door de oude profeten werd gepredikt, maar de mens heeft dit eenzijdig gemaakt en letterlijk. De westerse mens is niet dichterlijk, en heeft het als een barbaar uit zijn verband getrokken, en ging ermee op de loop. De westerse mens is lomp als een dol varken in een museum. Hup, daar gaat weer een vaas, hup, daar gaat weer een schilderij, en hup, daar wordt weer een beeld omgestoten. Het varken heeft geen gevoel voor cultuur en geschiedenis, en al helemaal niet voor naijver. Luie mensen kennen niet, maar pretenderen. Door grote roddelpraat blazen ze zichzelf op tot dikke bluf. Het zijn de werkingen van het vlees. Laat niemand denken dat het zo uniek is, dat het vreemd is, want het is al zo oud als de wereld zelf, maar deze dingen zullen weer voorbij gaan. Er is een tijd van liefde en een tijd van haat, een tijd van vrede en een tijd van oorlog.

Daarom is het belangrijk geent te worden op de wilde wijnstok van het Nahumitische zaad en geslacht, het Nahumitische bloed. Door besneden te worden in je koninklijke vlees wat protst en waant zal er die ruimte zijn. J. Ridderbos noemde Nahum de dichter-profeet. Hij stelde dat de hemel zich juist openbaart in de toornende, oorlogszuchtige naijver. Laten we dat goed onthouden dat de hemel zich op die manier openbaart, en stoppen de hemel voor te stellen als verwende romantiek. De komst van de hemel is in wervelwind en storm, oorlogszucht, als studiezucht en werkzucht. De kennis bestaat dus ook volkomen in naijver. In niets anders. Als je geen werkpaard bent, vergeet het dan maar. Als je leeft om te rusten als op je oude dag, vergeet het dan maar. Maar wees niet naijverig in het vlees. Ken je principes en ken je limieten. Zoals vroeger een wiskunde leraar van mij eens zei : ‘Zorg dat je je limietjes kent.’ De naijver gaat langs geijkte wegen, wijkt daar niet vanaf. Zo is de naijver de sleutel tot de poorten van kennis.

1:3 – In wervelwind en in storm is zijn weg, en wolken zijn het stof zijner voeten. (Vert. J. Ridderbos)

J. Ridderbos stelt dat de wolken die hoog boven de mens uitgaan hem begeleiden, en dat dit het stof van zijn eigen voeten is, wat wordt opgestoven, als een beeld van de hemelse, profetische leiding. We kunnen stellen dat de mens moet voortrekken, zijn voeten moet blijven gebruiken, nomadisch, anders is er ook geen stof en zijn er ook geen wolken. Dit is dus weer een natuurbeeld van de naijver. In de wolk van voetenstof, het beeld van de hemelse naijver, verschijnt in openbaring 14 ook de sikkel om mee te oogsten. Zonder de naijver zal er geen oogst zijn. Een zoon zat op de wolk, een teken van wedergeboorte. Pas dan is er in het hoofdstuk erna, hoofdstuk 15, het lied der overwinnaars. Zij zingen het lied van Mozes, het lied van de exodus dus, van de reformatie en de regressie. Het beloofde land is de terugkeer tot de voortijden, van Orion tot de Nordics, de samenstelling van het Grote Oer.

De Assyriers waren overoorlogszuchtig, hele selectieve naijver, want het vlees heeft alleen maar selectieve, afgemeten naijver. Ze hadden snelheidsijver. Op hun wagens racen en daarmee pronken. Zo roofden zij, waar Nahum hoofdstuk 2 over gaat. Dan zullen ze door hun eigen wapenen ten onder gaan. Ze strijden en snellen meer dan dat ze bouwen. Er is geen balans. Ze leven in overmoed, niet in ware hemelse naijver. Ze hadden een expansie-drift zoals de Duitsers in de jaren 1900, geen studie-drift. Nahum moest dus komen, en het Nahumitische geslacht, om de hemelse studie-ijver te prediken. Ze moesten weer terug naar de schoolboeken. Dat is de ware oorlog. Dat is het ware veroveren van het beloofde land, anders ben je slechts een beunhaas.

Laat het je niet bevreemden, al die vleselijke mensen. Het is niets nieuws. Die waren er altijd al. Maar ze komen en gaan ook weer, en dan zal het geheimenis getoond worden, in de naijver. Er is een tijd om los te laten en een tijd om vast te houden. De Assyriers hielden van bling bling, waar ze hevig mee konden protsen, maar zonder de hemelse studie ijver is het allemaal waardeloos. Het vlees vecht liever dan dat hij studeert. Hij is een vechtersbaas, maar tegen de studie. Er ontbreekt dus wat aan zijn ijver. Zijn opgepompte spieren zijn leeg. Het is allemaal bluf, zonder inhoud. Er zit geen ziel in, geen hart. De oude profeten hadden een profetische ijver, een luister ijver. Zij renden niet als Martha, als een oud wijf, heen en weer in het vlees. Ze trippelden niet op stadse tegeltjes om hun hakken te klakken. Neen. Zij waren diep in het stof, en hun voeten die evangelie en reformatie predikten stoven het stof op om hen te leiden. Het vlees heeft een ziekelijke en zenuwachtige gejaagdheid, stelde J. Ridderbos. Het was een innerlijke onstandvastigheid.

Nineve wordt de meesteres van de toverkunsten genoemd, waarmee zij het volk tot slavernij bracht, stelt J. Ridderbos. Ze verkocht volkeren door haar hoererij, en geslachten door haar toverkunsten. J. Ridderbos stelt dat vele volkeren ook haar vriendschap zochten. Het was een machtige wereldstad met bedrieglijke politiek. Zelfs in Juda had zij haar aanhang, stelde J. Ridderbos. De eerste plaats werd ingenomen door de zinnendienst, stelt hij. Door haar toverkunsten had zij haarzelf bevallig gemaakt voor het vlees. J. Ridderbos noemt het de ondoorgrondelijke middelen waardoor de hoer haar liefhebbers aan zich bindt. Het was allemaal bijgeloof, zoals in het latere westerse christendom. Door dronkenschap zou zij ten onder gaan.

Over het vlees wordt dan gezegd in hoofdstuk 3 van Nahum :

Geen heling is er voor uw breuk, ongeneeslijk is uw wonde. Allen die de mare aangaande u vernemen, klappen over u in de handen, want over wie is uw boosheid niet voortdurend heengegaan?
Het vlees zal dus weer ten onder gaan. J. Ridderbos stelde dat de leiders van het Assyrische volk zullen slapen en neerliggen, dood zijn, en dat het volk zich zo zou verstrooien omdat er geen leider meer was. Er is geen naijver, er is geen wolk. Zo zouden ze de ondergang tegemoet gaan. In profetische termen werd het volk geslagen door de engel Arma.

Door de Nahumitische besnijdenis wordt de mens besneden van overoorlogszuchtigheid, opdat er plaats kan komen voor de naijver. De naijver duldt geen mededinger, en is vastbesloten als een spermacel de hemelse eicel te doordringen.

hoofdstuk 16 de wilde wijnstokken

Iedereen vindt wel iets van iets, en dat laten ze vaak ook met grote monden weten. Wat zij ervan vinden vinden ze allemaal zo belangrijk. Daarom hebben wij altijd gesteld : Vlees of profetisch ? Waar kies je voor ? Je eigen mening is helemaal niet zo interessant in de grotere context van het hemelse. Het doet er niet toe wat je denkt of vindt. Het vleselijke moet afsterven, het koninklijke vlees ook die denkt dat zijn eigen mening zo superieur en belangrijk is. Toen ik in 1993 aan de hemelpoorten kwam moest ik al mijn theologieen, idealen en ideologieen afleggen, echt alles.

Maar om mij heen bleef het bovenstaande spel gespeeld worden. Ja, ik was helemaal alleen toen ik aan de hemelpoorten kwam. Het was tussen mij en de engel. Ik kreeg zo bovennatuurlijke kennis op mij uitgestort, dag na dag, week na week.

In de Exodus moet men niet alleen loskomen van het lagere Egypte, maar ook van het lagere Israel, het vleselijke koninklijke Israel, en die Exodus geschiedt door de oude profeten. De mens zit vast in de koninklijke stammen van Israel die tegen elkaar strijden, allemaal vol van expansie-drift. Hosea was ook de naam van Jozua, en sommigen zien in het boek Hosea een gelijkenis met de Exodus. Hosea streed met Efraim, een stam van Jozef, als een beeld van het loskomen van het vleselijke Israel om zo te komen tot het profetische Israel. Abadja streed met Edom, Ezau. Ezau had zowel een goede als slechte betekenis. Er is een lagere Ezau en een hogere Ezau. Deze worsteling was nodig opdat het volk zich zou enten op de wilde wijnstok van Ezau, om zo alle koninklijke rechten af te leggen, alle koninklijke status van het syndroom van de eersten. Ezau en Ismael waren verstotenen, geen koninklijken. Zij zouden het profetische ras in de wildernis voortbrengen. Ezau of Shu in het Aramees is ook de wortel van yeshua. Als we kijken naar de uitspraken van Yeshua zoals ‘draag uw kruis,’ en ‘neem uw juk op,’ dan zijn dat hele Jeremiaanse dingen. Yeshua is een mengsel van de kennis van de oude profeten, van hun boodschappen, maar er sloop in het westerse christendom ook

de vleselijke koninklijkheid naar binnen. Loskomen van de lagere yeshua, en komen tot de hogere, profetische yeshua. De wederkomst van yeshua is niet in de uiterlijkheden van de buitenwereld, maar in je hart.

Als we het over de Nordics hebben, dan hebben we het over Amalek, een beeld van de hemelse verbanden, de hemelse volledigheid. Hieraan mag al het eenzijdige vlees afsterven. Geent worden op de wilde wijnstokken van de wildernisprofeten gaat door hemelse besnijdenissen. De Nahumitische besnijdenis is om het overoorlogse vlees te besnijden, en de Habakukitische besnijdenis is er om het vlees van overvrede te besnijden. Beide soorten van vlees uiten zich altijd weer in vooroordelen. Vaak komt dat doordat de mens teveel bezit heeft, te materialistisch is, te gehecht aan allerlei aardse dingen. De Zefanjaanse besnijdenis is de besnijdenis van het vleselijke overbezit. De mens dwaalt nog teveel. Maleachi moest de mens terugbrengen tot de oermoeder. De Maleachitische besnijdenis is ervoor om het dwaalvlees te besnijden, zodat de mens geent kan worden op de wilde wijnstok van Maleachi, en zo kan komen tot de geslachten en rassen van de andere wildernisprofeten. De Amositische besnijdenis is de besnijdenis van het overpublieke vlees wat grootse aandacht en roem wil. Amos moest tot het Noorden gaan om zijn boodschap te prediken. Het Noorden was een beeld van de verborgenheid in de Israelitische talen. Hij moest zijn eigen volk in het Zuiden achterlaten, als de goede herder, en hij was als een vreemdeling in het Noorden, ongekend, ongeliefd, verworpen en verstoten. Toch moest hij de boodschap brengen en zijn juk dragen. De Haggaitische besnijdenis is om de vleselijke logica van de mens te besnijden. De vleselijke logica opereert los van de hemelse verbanden, los van Amalek, en wordt zo door zichzelf misleid. Het vlees doet het ook allemaal heel logisch klinken. De mens is dan onder een betovering.

Keer terug tot de stammen van de wildernis profeten. Laat de koninklijke stammen los. Het is allemaal niet zo koninklijk. De mens moet weer terugkeren tot de zeekoningin, wat een heel ander koningschap is. Keer terug tot de zee, en ga weer twijfelen, piekeren, onderzoeken, en leer het profetische, om het vleselijke af te leren. Zonder besnijdenis zal het profetische niet tot je komen. Er is geen exodus zonder leviticus. De rivier van Ezau's tranen leidt terug tot de voortijden, tot Sukker, de voortijdse Adam, Zkr, zakar, oftewel Zacheria. De Zacheriaanse besnijdenis is de besnijdenis van het overmoderne vlees. De mens zit er helemaal in vast en moet dus terugkeren naar de profetische vaders en moeders. Eert uw vader en uw moeder, wat ook betekent dat we ze moeten leren kennen en gedenken. Zij waren er niet voor niets. Zij waren onze bronnen en wezen op de bronnen.

Laat het diep inzinken. Laat koninklijke smoesjes je er niet van weerhouden. Het is het vlees, en het vlees heeft de mens betoverd.

De oude profeten waren geen allemansvrienden. Ze waren vijandig naar ieder mens, zoals Ezau en Ismael. Daarom is dit profetenschap Edomitisch, en moesten ze met Edom worstelen om het tot hogere vormen te brengen. Het liep niet langs de lijnen van het koninklijke Israel. Ze waren raadgevers van de koningen, maar werden ook door de koningen vervolgd. Net als het volk Edom, het wijsheidsvolk, leefden ze in de grotten, de spelonken en de holen, als holenmensen, en in de aarde werden hen de voortijdse hieroglyphen getoond.

Ben je een allemansvriend, spreekt iedereen wel van je ? Dan kun je niet geent worden op de wilde wijnstokken van de oude profeten.

Habakuk was ervoor om de mens op te wekken tot de geestelijke oorlog. Zijn naam betekent worstelen. De naam wijst terug op de rumoerige Afrikaans-Soedanitische godin Buk, de godin van de rivieren, de stromen en de zee. Ze wordt ook wel Abek genoemd, en het is een diepe Afrikaanse wortel van Habakuk. De Habakukitische besnijdenis is ervoor om de mens te besnijden van de overliefde en overvriendschap die de mens in het vlees heeft. Er moet dus zeker een balans zijn tussen het Nahumitische zaad en het Habakukitische zaad. Deze balans is belangrijk want het leidt de mens tot de dieptes van Habakuk. Zo komt de mens tot de profetische wachttoren van Habakuk 2. Als er teveel liefde is worden namelijk de profetische ogen gesloten, en ook als er teveel haat is. Daarom is er ruimte voor beiden in het medicijn, en zo zal de mens aangesloten zijn op het hemelse profetische.

Habakuk of Buk wijst ook op Rebekkah, die Jakob en Ezau tegen elkaar opstookte voor de hemelse worsteling. Er is ook een hemels stoken om de mens op te wekken tot de geestelijke oorlog. De worsteling is belangrijk voor zowel de besnijdenis als de binnendringing, het enten.

De hemel is een beeld van de balans van de natuurelementen, ook van man en vrouw, maar de hemel is vanwege de hogere verbanden die de mens in zijn vlees niet kan overzien zeer onstuimig. Er is een grote noodzaak voor worsteling vanwege bovenstaand verhaal.

hoofdstuk 17 amos op de arend

Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang.

1 Korinthe 9:27

Amos, waar ga je naartoe ?
Ik ga naar het Noorden om de dingen van het verborgene te zoeken,
om het verloren schaap te vinden.

Amos was een schaapsherder in het Zuiden. De gelijkenissen van de goede herder zijn Amositisch.

Je kunt niet dingen ‘zomaar doen’, willekeurig. Je moet verbonden zijn aan de wijnstok van het leven, en je hebt je hele leven de tijd ervoor om jezelf erop te enten. Maar om ons heen vergooien

de mensen hun tijd, omdat het een vleselijke realiteit is, een vleselijke voorhuid is, en daarvan dient de mens besneden te worden.

Amos waar ga je naartoe ?
Naar het Noorden, tot de dingen van het verborgene,
om te prediken tot de verloren schapen.
Daarvoor heb ik de schaapskooi verlaten.

Amos woonde in Tekoa, in het Zuidwesten van Israel, in Juda. Op een grote arend ging hij tot het Noorden van Israel in de gnostische overlevering. De verborgenheid ingaan, dat is waar het geheimenis van man en vrouw over gaat. De man gaat het duistere hol van de vrouw binnen, de verborgenheid, als een besnijdenis van het overpublieke vlees.

Ik zag een tekst in een droom : ‘Daar waar het bloed van de sterken stroomt,’ en daaronder was tekst in kleinere letters, en de letters hadden allemaal vertakkingen en bloemetjes en bloesem. Amos kondigde de Assyrische ballingschap aan, en daar was het Noorden boos over. Hij moest maar teruggaan naar het Zuiden om daar te profeteren. Amos kondigde de honger aan waarmee ze omsingeld zouden worden door de Assyriers, en waarna ze in ballingschap genomen zouden worden. Hij had daarover dromen gehad, dat sprinkhanen zouden komen.

Amos was een stoicijn, een asceet, die zijn lichaam in bedwang hield, in restrictie, en zichzelf tuchtigde. Hij aanbad en diende de vette piratengoden van de stad niet. Hij predikte tegen dit onrecht, zeggende dat ze hun rijkdom slechts hadden vergaard door luiheid, door leugen en plundering.

Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang.
1 Korinthe 9:27

Hij was dus Spartaans. Hij was niet aan de drugs. Hij waande niet. Hij was oprecht bezig met de armen, en toonde hen hetzelfde pad. Daarom mochten de rijken hem niet.

Amos, waar ga jij naartoe ?
Naar het verborgene, niet om publiekelijk te protsen in het vlees,
niet om een poser te zijn, een faker.
Hij vloog op de arend.
Die gaan altijd hoger.
Die zoeken de dingen die boven zijn.

De piraten doen alles voor het oog, alles voor het vlees, zoals de landpiraten van Tekoa waar hij vandaan kwam. Terroristen waren het. Ik had een droom dat de terroristen van Tekoa tot New York gingen, en ze schoten duizenden neer. Onder hen was ook John Lennon. En ik was bij hem, en hij speelde op de piano, en ik zei : ‘Ga niet naar New York.’ Uiteindelijk wist ik hem tegen te houden, maar toen vaagde hij weg achter de piano.

‘piano’s en pistolen

Hij speelde voor mij op de piano.
Ik zei tegen hem : 'Ga alsjeblieft niet naar New York. Ze zullen je neerschieten.'
Ik smeekte hem niet te gaan.
Toen hij zei dat hij toch wilde gaan greep ik hem vast, en ik zei dat ik hem niet zou laten gaan.
Hij rukte zich los, maar ik greep hem weer.
'Ik laat je niet gaan,' zei ik.
Toen sleepte hij mij met zich mee.
Ik riep om hulp, maar hij was vastbesloten.
Ook ik was vastbesloten, en uiteindelijk gaf hij het op. Ik nam hem weer mee naar huis.
'Ga maar piano spelen,' zei ik. 'Je kan hier wel blijven.'
De dag erna was er op het nieuws dat schutters in New York duizenden mensen hadden neergeschoten.
Hij keek mij aan, en bedankte mij toen.
Hij speelde de piano, en toen vaagde hij weg, en ik werd wakker.
Het was maar een droom.
Ik zette toen zijn plaat op.
Ik luisterde naar hem op de piano.
Het was een zwarte dag in de geschiedenis toen hij was neergeschoten in New York.
Dat zou niet nog een keer mogen gebeuren.'

Hij is nu een hersenchirurg in de geestelijke wereld.

Volwassenen ? Piraten van Tekoa, plannen oorlog waar oude mannen praten en jonge mannen sterven. Zo is het altijd geweest. Ze laten anderen het vuile werk opknappen.

Amos riep de mens op te stoppen met altijd haantje de voorste willen zijn, zoals dat ook de boodschap was van Ezau, en wat een kenmerk was van het rode volk, het Edomitische volk. Als we het hebben over 'op deze petra zal ik mijn gemeente bouwen', dan gaat dit over Edom, want Edom werd ook het Petra gebied genoemd.

hoofdstuk 18 habakuk en de bespreking van de wereldrijken van daniel's nachtgezicht

'*Want de steen schreeuwt uit de muur, en de balk antwoordt hem uit het houtwerk.*
Wee hem die de stad met bloed bouwt, en de veste op onrecht grondvest.'
Habakuk 2:11

Als we het hebben over het begrip 'sexodus', is dat dan een sexuele revolutie ? Het betekent loskomen van de aardse, vleselijke sexualiteit en een begrip krijgen van waar sexualiteit

oorspronkelijk voor bedoeld is, de hemelse sexualiteit, oftewel de intimiteit met kennis. De ware sexualiteit, die als eerste een metafoor is, heeft alleen zijn basis in de hemelse kennis. Daarbuiten is het bedrieglijk en het jakkert voort om het vlees voort te planten, zoals gesteld in wachter 29 van de Dordtse leerregels (hfdst. 3-4:2). Het gaat erom dat we het geheim leren kennen van de hemelse voortplanting, het hemelse zaad. Deze rukt het voortwoekerende vlees uit en werpt het in de zee. Het is een briesend mysterie. Het vlees is woest, roekeloos, ongetemd, totaal uit de context gehaald als een arm uit de kom.

Het dochterschap staat voor de herhaling, en het zusterschap is de volhardings-woede, de passie om vol te houden, om geduld te hebben, te blijven werken en studeren, te blijven puzzelen. De mens is omringd met puzzelwolken. Soms heeft de mens chaotische dromen en denkt de mens dat het niks voorsteld, maar de mens dient ermee te puzzelen. In hoofdstuk 2 moest Habakuk naar zijn wachttoren gaan, om te zien wat gaande was, en dat spreekt ook van hemelse volharding, het gaan tot de hemelse stenen en dan naar de wachtpost gaan. Dit gaat om een volharden in ethiek opdat wij kunnen zien. Het gaat niet buiten de ethiek om. Dit is een oneindige barmhartigheid, stelt wachter 20 van de Dordtse leerregels (hfdst. 2:2), waaruit het hemelse zoonschap voortkomt. Dit kan alleen in volharding, het beeld van het zusterschap. De zus is altijd weer het alter-ego van de hemelse natuurvrouw. Er moet daarom ook gewerkt worden aan de innerlijke zusterband.

Wachter 13 heeft het over jezelf verootmoedigen en reinigen door de diepte van de barmhartigheid te aanbidden. En Habakuk moest tot de wachters gaan in het tweede hoofdstuk van zijn boek. Er moet een sterk signaal zijn van de mens tot de hemelse kennis, wat metaforisch aanbidding wordt genoemd, en dit is dus de aanbidding van de ethiek, en niet zomaar van een afgod. Dan is de vraag wat aanbidding is, want dit is dus een metafoor. Wachter 13 noemt het bewijzen van vurige wederliefde, dus vurige intimiteit hebben met de kennis, wat de ware sexualiteit is, en dat is ook wat het begrip ‘sexodus’ inhoudt. Wachter 13 noemt het een overdenking, wat dus de ware gemeenschap is, en dit gebeurt in het houden van de hemelse geboden, oftewel in de ethiek, in de barmhartigheid, waardoor de mens niet traag en zorgeloos wordt. Wanneer je hiertoe komt dan ben je geen lichtvaardige misbruiker van de genade meer. De stadse sexualiteit heeft de hemelen verkracht. Tijd dus voor de sexodus, tijd dus voor de genezing en verdieping van de hemelse sexualiteit, opdat het ware zoonschap en dochterschap zal voortkomen.

Dan staat er verder in hoofdstuk 2 van het boek Habakuk :

9 Wee hem die onrechtmatig gewin bijeenbrengt voor zijn huis, om zijn nest te maken in de hoogte, ten einde zich te redden uit de greep van het onheil.

Kies je voor plundering of profetie ? Profetie komt voort uit de herstelde band tussen moeder en zoon, en tussen moeder en dochter.

15 Wee hem die zijn naaste doet drinken en er uw gif bijmengt, en hem ook dronken maakt om hun naaktheid te aanschouwen.

Dat gebeurt in de stad, de basis van de valse, vleselijke sexualiteit die bedriegt. De wereld is nu in het narco-wereldrijk, oftewel de drugsstaat. Medicijnen, voedsel, de lucht die je inademt, enzovoorts, zit allemaal vol met drugs. Denk aan alle overmatige fijnstof ook van vliegtuigen en

auto’s. Je ademt het telkens weer in. Daarom is het ook het beste om zo dicht mogelijk bij de natuur te leven, bij het bos. Niet zomaar een land is het probleem, maar dit hele wereldrijk van drugs wat door alles is binnengedrongen. De mens is gemaakt tot narco-zombie, drugs-zombie.

Daniel zag uit de zee vier dieren komen : een leeuw, het babylonische rijk, en een beer die veel vlees at, een panter met vier koppen, en een ijzeren gedrocht. De panter met vier koppen, daar zou je het Romeinse rijk in kunnen zien, wat al zijn fundamenten had in het Griekse wereldrijk, toen het Romeinse keizerrijk, toen het Roomse rijk, en toen het Duits-Roomse rijk, als de vier koppen. Daar voor was er nog de beer, het Perzische rijk, en deze beer had drie ribben tussen zijn tanden, en werd opgedragen op te staan en veel vlees te eten. Perzie, de beer, ontwikkelde zich tot de islam, de eerste rib, toen de reformatie, de tweede rib, die voortkwam vanuit islamitische armoedsprincipes, en toen Rusland, het communisme, de derde rib. De ribben tussen de tanden worden soms ook vertaald als slagtanden. In de worteltekst zijn dit ook afbuigingen, verlammingen of verlamden, ook wel vertaald als productieve geslachtsdelen. Dit rijk werd zeer groot. We kunnen denken aan Eva die geschapen werd vanuit de rib van Adam, en zo een groot volk voortbracht. In de jaren 1900 leefde het communisme sterk op, en versloeg toen onder Stalinistisch bewind het Duitse nazi rijk, maar daarna werd de mens ingelijfd in het ijzeren gedrocht van het narco-wereldrijk, en de mens werd totaal tot drugszombie. Laat het de mens aanzetten te puzzelen om zo tot de hemelse drugs te gaan. Dat is de metaforische drugs van de hemelse kennis. Het is het hemelse zaad van de oude profeten. Zij worstelen met deze beesten. Ze gooien het niet zomaar weg, maar halen het beste eruit. Ze leiden de beesten tot de recyclocratie. Zo mag de mens ook tot het hemelse ijzer gaan, tot de hemelse metalologie. Als de mens is doorgedrongen in de hemelse Nordicse gebieden, dan mag de mens komen tot het hemelse Cocaland. De enige coca die de mens mag hebben is de hemelse kennis, maar daar moet de mens wel voor studeren en werken. Cocaland is een constellatie, een sterrenstelsel. Het is de oogst van het Nordicse mijnenwerk en wijngaardenwerk, in de hemelse metalologie. Dat gaat niet alleen over metaal, maar ook over stenen, in de stenologie, over de hemelse mineralen. Hemelse mineralogie moet de mens leren.

In hoofdstuk 3 van zijn boek zegt Habakuk iets opmerkelijks :
God komt van Teman, een Edomitisch volk. Hij wijst dus op het hemelse mysterie van Ezau, het Aramese Suw of Shu, wat ook altijd de wortel is geweest van het yeshua woord. Teman stond ook bekend als het wijsheidsvolk. We zien in dit gebed van Habakuk de hemelse woede verschijnen, die hij beschrijft in natuurlijke zinnebeelden. De natuur is niet allemaal maar zoetsappig met lieftallige bloempjes en teder bloesem. Neen. De natuur heeft ook horror verhalen, als de mens alleen maar haar betekenissen wil leren, want het is niet wat de mens in zijn dramatische letterlijkheids-verslaving denkt. De mens is een ‘system addict.’

Habakuk zegt dat de woestheid van de natuur uiteindelijk niet het probleem is, maar de oplossing, want het leidt tot de schepping, tot de wedergeboorte, het tedere hemelse zoonschap.

Habakuk moest in zijn wachttoren schrijven, het hemelse woord. De baarmoeder, haar ingang, moest bedekt worden met de hemelse stenen tafelen, zodat voorbijgangers het zouden zien, maar niet zomaar konden binnengaan. Daarvan was de wachttoren een beeld. Er moest dus een steen gerold worden voor het hemelse graf waar het vlees en de onwetendheid de dood zouden kunnen sterven. Dat is een groot geheimenis die we zien in de Yeshua verhalen, die later ook weer in betekenis verdraaid werden tot lichtzinnig misbruik van genade. Habakuk was veel strenger. De

mens zou niet buiten het hemelse woord zomaar binnen kunnen komen door een of ander Jezuitisch goocheltruukje. Het gezicht wachtte er nog op om uitgelegd te worden.

In het Hebreeuws betekent aanbidding : ‘het goede groter maken door je zelf (ego) kleiner te maken, door het zelf te buigen, te knielen, een stapje terug te doen, jezelf te onderwerpen,’ wat dus zeker ook de voorwaarde is voor intimiteit met de hemelse kennis. Dit is in het Hebreeuws ook wat de ware, hemelse depressie is. Aanbidding betekent wegzinken in hemelse depressie.

Hoe passen we dit toe in de menselijke anatomie van de geslachten ?

Als een vrouw grote borsten heeft, is dat om je te voeden en om je de prijs te laten zien die je moet betalen. Als een man opzettelijk grote opgeblazen borsten vertoont, is het gewoon om te pretenderen, op te scheppen en te pronken. Let op het verschil. Alle mannen zullen terugkeren naar de baarmoeder waar ze thuishoren. Mannen worden kleiner, moeder natuur groter. Moeder natuur is je moeder. Overweldig haar niet door je ego, want het ziet er zo slecht en vals uit. Merk op dat het gaat over het evangelie van de vrouw: eva-ngelisatie. Het is gericht tegen het gebruik van geestelijke en materiele steroiden, tegen het ‘boys and their toys’ syndroom.

Mentale, geestelijke, emotionele en materiele steroïden, de medicijnen waar je moeder je voor waarschuwde, omdat je daardoor niet weet dat je niet weet. Iemand moet deze baby's naar hun moeders brengen. Ze zal hen leren dat minder meer is.

De moeder is een principe waardoor je kind kunt worden, namelijk het minderen, het hongeren, en dan gaat er een wereld voor je open, want waar je je aan vasthield hield je alleen maar tegen, en hield een heleboel voor je verborgen. Dus ja, het is even koud, als een sprong in het water, maar zo kom je tot nieuw land, tot een nieuw eiland. De moeder is dus een beeld van de minderingswoede, de passie om te minderen.

hoofdstuk 19 de afrika brug

Wat moet je doen met een dreigende kernoorlog ?

In ieder geval geen kolen op het vuur werpen.
Bukken, buigen en je kruis grijpen.
De oorlogswoede moet gematigd worden met context woede en nuance woede, wat een passie is.
Er is veel vleselijke oorlogswoede omdat de mens gebrek heeft aan studie woede.
De hemelse naijver is dus ook ver te zoeken.

De kruis woede is een passie voor het ascetisme.
De kind woede is een passie voor het kind zijn.

Ik had een hemels gezicht over Nahum die uit Elkos kwam.
Ik was in Elkos, wat hemelse valstrik betekent in het Hebreeuws.
Nahum gaat overigens helemaal terug tot Name, de oerkennis, bevat de lijnen van de voortijden.
Ik zag ascetische mannen en uit hun geslachtsdelen stroomde een tranenzaad waarmee ze de aarde bevruchtten. Ze waren harde werkers, naijverig. Er was dus nog een andere buis in het geslachtsdeel dan de plasbuis en de zaadbuis. Er was dus ook een tranenbuis, wat ook een soort zaad was, maar wat dus veel stroomde. Het was een soort voorvocht. Ik zag een grote vrouw met een baby. Er stroomde een soort zaad van haar hand. In het boek Nahum staat Jahweh centraal, Jehove of Jove, wat trouwens ook de Hebreeuwse naam is van Job. Jove werd later de afgod van de Romeinen, ook wel Jupiter genaamd. Jupiter is de zoon van Saturnus die zijn eigen kinderen opvrat omdat hem was verteld dat een van zijn kinderen hem van de troon zou stoten. De vrouw van Saturnus zorgt ervoor dat Jupiter ontkomt en die wordt door nimfen opgevoed, en zorgt later dat de kinderen uit de buik van Saturnus bevrijd worden door een braakmiddel. Dit is dus een gelijkenis over het vrijzetten van het innerlijke kind, en de tranen, of het tranenzaad, is daar een beeld van. Wanneer een mens huilt komt de mens in contact met zijn innerlijk kind, wordt het innerlijke kind vrijgezet, wordt de mens wedergeboren, als een wenende baby bij de geboorte. Het wenen is dus iets moois, maar de mens heeft er iets verschrikkelijks van gemaakt, iets negatiefs. In de stad, waar het vlees troont, zeggen ze daarom ook wel : ‘Een man behoort niet te wenen,’ omdat ze niet willen dat de man met zijn innerlijke kind in aanraking komt.

Ze hebben van Jove iets zuiver mannelijks gemaakt, zoals ook van Jahweh, maar Jehovah wijst terug op Havah, Eva, en op Vuh, een voortijdse oorlogsgodin. Zij brengt in de hemelse oorlog de mens terug tot zijn innerlijke kind.

Elkos met de lks-woordstructuur komt ook terug in Lagos, lks, Nigeria, wat wijst op een voortijdse verbinding. Het is belangrijk dat de oude profeten worden teruggeleid tot hun voortijdse Afrikaanse wortels. Lks, Lagos, wijst ook op de logos-woordstructuur, het hemelse woord. In het Aramees betekende lkss (leksys, leksis) al woord, taal. Lgs is in het Aramees stamelen, haperen, stotteren, aarzelen, wat veel exotischer is dan zomaar het westerse woord in westerse orde, keurigheid en logica. Ik heb gemerkt dat het profetische woord op hele andere manieren gaat dan de westerse mens in zijn verwendheid denkt. Het woord hapert, maakt omwegen, herhaalt, en is veel gecompliceerder en ambigueus. De natuur spreekt niet netjes algemeen beschaafd, maar gromt en ijlt. Je kunt de natuur niet in een doosje stoppen. Je kunt geen strikje om de natuur doen. De natuur is niet voor een gat te vangen.

Kijk dus naar woord-waarden en gelijkenissen in het puzzelen. Ren niet weg van gecompliceerdheden. Gecompliceerde dromen zijn een uitdaging. Het zijn puzzelwolken van de cryptocratie. Kijk naar de woordwaarden en woord-structuren en als je gelijkenis ziet, denk dan niet dat het toeval is, want zo lopen de voortijdse energieen, en laat je dan ook niet bedriegen door westerse chronologie, want die is zo corrupt als wat.

Moeder Afrika wacht. Ik had er een grootse droom over in de nulder jaren van 2000, over de Afrika brug, en een van onze onderwijsboeken is ook zo genoemd. Zij draagt de sleutels. We zijn begonnen

met Egypte, maar we wezen er op dat Egypte veel diepere Afrikaanse wortels heeft in de andere Afrikaanse landen. Zoek ook in de muziek naar sleutels. Ik had vannacht een droom over een Afrikaanse muzikant genaamd Ed Sclavo of iets dergelijks in een parallelle wereld van de vijftiger, zestiger jaren. Daar was een album van. If it doesn’t make sense : don’t worry, ga ermee aan de slag. Het zal vanzelf ergens inpassen. Veracht dingen niet als het gecompliceerd is, want je mocht het eens nodig hebben. Blijf overdenken, blijf zoeken, totdat je verbanden en bruggen gaat opmerken. Zo kom je verder.

De oude profeten worden herleid tot hun afrikaanse wortels. Dan hebben we het niet zomaar over Egypte, want Egypte komt ook weer voort uit diepere en oudere Afrikaanse wortels, in de buurlanden. Dat is een hele uitdaging. Egypte staat dus niet op zichzelf, en Israel dus ook niet, want die was altijd in Egyptische context en Afrika op zich, de ruimere context. De wereld staat onder grote dreiging van Rusland en corona. Hoe eraan te ontkomen, of kunnen we er wel aan ontkomen ? Terug naar moeder Afrika ! Zij roept !

hoofdstuk 20 de afrikaanse wortels van de oude profeten

‘*When there is healing it is sick,*
It is not complete.’

Ik had een droom dat ik in een natuurdorp was in Cocaland, in Afrika, Nigeria, en ik was bij een neef die in een dorpcentrum woonde boven de cafe-ruimte. Ik vroeg me af of hij geen last had van de muziek. We waren op straat. Er was een feest. Ik kuste hem op zijn wang omdat ik hem een tijd niet had gezien. Ik had een klein kussen bij me. Het voelde warm aan. Hij ging even later naar binnen, en we gingen toen naar zijn woonruimte. Zijn moeder was daar ook, mijn tante. Ik zei toen dat ik met een medewerker al contact had vanaf de bijbelschool in de negentiger jaren, en toen zei mijn tante dat dat nog geweest moet zijn van voordat zij niet meer bij me kwam. De medewerker kwam in die parallelle wereld uit een ander land, uit een vreemd land, en die mensen hield ze altijd op afstand, dus hem ook. Ik zei dat ze altijd haar hart en verstand moest gebruiken. Ik was daarna in mijn woning van de negentiger jaren in Amsterdam, maar het was in Nigeria, en ik voelde geen pijn meer. Ik stond bij mijn bureau achter de bar waarin ik keek naar de cassette player, en ik dacht aan wat albums die ik vaak draaide. Er was toen een ram in de kamer, een soort telefoon waarmee je heel snel dingen kon decoderen. Daarna was er een hert, en zijn gewei droeg de geschiedenis, en door de knooppunten kon je tot de parallelle wereld gaan.

De Meden en de Perzen kwamen na Babylon opzetten met hun wereldrijk, waar ook de termen ‘medisch’ en ‘media’ vandaan komen. Een wet van Meden en Perzen kon niet veranderd worden en je moest je er strict aan houden. In het boek Daniel was de ram een beeld van dit rijk, in het huidige

Iran en Irak, als voorloper van de islam en de reformatie. Daarna kwam het Griekse wereldrijk, de bok met de hoorn, wat werd tot het Romeinse rijk, het Roomse rijk en toen het Duitse Roomse rijk, de grote eenzijdigheid, waar de hoorn voor staat. Daarom moest het hert komen met het gewei van geschiedenis, context en parallelliteit. Zo kan ook de ram hersteld worden. Het gewei is een beeld van het brein wat samenwerkt met het hart. Als het niet samen zou werken met het hart zou alles tot eenzijdigheid vervallen, zou het dichtgroeien. Het herstel van het hert en het hertenkind wordt ook besproken in het Eeuwig Evangelie. Toen ik de droom over het natuurdorp in Nigeria had was er een hele mooie energie. Het was een soort eeuwige rust.

Op aarde in het moderne tijdperk hebben ze een vals medisch wereldrijk gebouwd als een vals media rijk, waarin ze ijzeren wetten hebben gemaakt om de mensen te onderdrukken en die wetten mogen niet veranderd worden. Zij weten immers alles. Ze zijn zwaar aan de drugs, als een narco wereldrijk.

‘Children of the damned’ was een groot thema in de tachtiger jaren. Een dominee waarschuwde tegen het lied van Iron Maiden en legde het gedicht helemaal verkeerd uit, en liet vervolgens een klein stukje horen. Ik vond het geweldige muziek, en vroeg me af hoe het verder zou gaan, dus als kind ging ik verzinnen hoe het lied verder zou gaan. Het was groots, maar ik mocht het niet horen. Dat wil niet zeggen dat die bands allemaal zo heilig waren, maar er kwam wel wat groots door. Daar gaat het om. Liederen zijn personen, buitenaardse en bovenaardse wezens, en die komen door door de muzikanten die hen channelen, dus het zegt niet altijd wat over de muzikanten zelf. Op virtueel had ik een os, en ik kreeg hem maar niet aan de praat. Ik zou het samen bereiden met een meisje. Uiteindelijk lukte het me en konden we de os bereiden, en het meisje riep : ‘Yay, we are doomed.’ In het westerse christendom is het verdoemd zijn iets heel negatiefs, maar in Israel kon het ook iets heiligs zijn, als zorg en opvoeding, en in Egypte betekende de verdoemenis de besnijdenis van het hoofd, van het verstand, als een scalpering, dus het loskomen van eenzijdigheid, want alle dingen zijn dualistisch en meerzijdig. Van het Egyptische ‘doem’ en ‘dam’ komt ook het Hebreeuwse ‘Adam’ en ‘Edom’, en daarom is Edom altijd het verdoemde volk geweest, maar dit had dus een dubbele betekenis. Zij waren niet meer eenzijdig, en daarom waren zij het wijsheidsvolk. Zij hadden het alleenheersend eerstgeboorterecht afgelegd. Het is het afrekenen met vleselijke monopolies. Daarom is het volk Edom, het volk van Ezau, de sleutel om los te komen van het narco wereldrijk. De eeuwige verdoemenis is de hemelse onveranderlijkheid die in de geschiedenis ligt. Het is een medisch rijk, oftewel het rijk van meden en perzen, van de ram die strijd voert met de eenhoornige bok, en zo komt tot het hert. Het is een hemelse media, oftewel het profetische wereldrijk. De sleutels liggen in Afrika, in Nigeria, Lagos dus, lks, Elkos dus, in Nahum.

Het Afrikaanse land waar de medewerker in de droom, in de parallelle wereld, vandaan kwam was Zambia, waar ook John Lennon vandaan kwam, en een heleboel predikanten van de oude orde, goede predikanten. Ook mijn neef en zijn oudere broer, die met een Afrikaanse vrouw getrouwd is, kwamen oorspronkelijk uit Zambia, en ook hun moeder, mijn tante, maar die was dat vergeten en beschouwde het als een ander en vreemd land, en hield mensen van andere landen altijd op een afstand, in die droom dan, in de parallelle wereld. Er zal een nieuw Afrikaans code systeem komen. Er was een buitengewone rust in Zambia in de droom, die alle mensen van Zambia met zich meedroegen, ook in Nigeria. Het was eeuwige rust, een beetje idyllisch zoals Winnie de Poeh. Maar rust kan al snel corrupt worden, dus daarom hield mijn tante het dus ook op een zekere afstand.

Vroeger hadden ze altijd in hun huizen ook een schilderij met Afrikaanse negers erop waar ik als kind vaak naar keek en wat ik opmerkelijk vond.

Zambia, Sama-b, betekent in het Israelitisch-Egyptisch het gehoorzamen van de wortel, de voet, de geschiedenis, of de wortel van gehoorzaamheid. Het is niet slechts gehoorzaamheid maar het luisteren, dus profetisch gezien. Het betekent ook het gehoorzamen van de moeder, matrilineaal, als vrucht van de opvoeding. Dit is een veel betere uitleg van wat de hemelse eeuwige verdoemenis betekent, als eeuwige besnijdenis, een besnijdenis die niet ongedaan gemaakt kan worden, als een wet van de hemelse meden en perzen.

Nahum 1

2 Een naijverig God en een wreker is de Here, een wreker is de Here en vol van grimmigheid; een wreker is de Here voor zijn tegenstanders, en toornen blijft Hij tegen zijn vijanden. 3 De Here is lankmoedig, doch groot van kracht, en de Here laat geenszins ongestraft. In wervelwind en storm is zijn weg, wolken zijn het stof zijner voeten.

Er is dus een hemelse wreedheid die blijft toornen tegen de vleselijkheid, in het stof van de voeten, als een beeld van de werking van de geschiedenis. In de geschiedenis ligt dus al alle leiding en bescherming, om terug te gaan tot de parallelle werelden.

8 Maar met een overstromende vloed maakt Hij haar plaats geheel teniet, en zijn vijanden vervolgt Hij, de duisternis in. 9 Wat gij ook tegen de Here bedenkt, vernietiging brengt Hij teweeg; geen tweemaal verheft zich de benauwdheid.

Dit is dus een vervolgen van vleselijkheid op zich, en niet overdramatisch van personen, want het is slechts metaforisch. De vijand wordt vernietigd en geen tweemaal verheft zich de benauwdheid. De Israelieten geloofden niet in een hel waar ongelovigen voor eeuwig zouden branden zoals in het westerse christendom. Gehenna was een vuilnisverbrandingsplaats, dus het werd gewoon vernietigd en niet voor eeuwig opgestapeld. Wel wordt het dus gerecycled in de recyclocratie. Eeuwige verdoemenis heeft slechts dichterlijke waarde, als metaforisch.

14 Tegen u echter gebiedt de Here: Uw naam zal niet meer voortgeplant worden; uit het huis uwer goden zal Ik uitroeien de gesneden en de gegoten beelden. Uw graf zal Ik bereiden, want gij zijt te licht bevonden. 15 Zie, op de bergen de voeten van de vreugdebode die heil verkondigt. Vier, o Juda, uw feesten, betaal uw geloften! Want voortaan zal de snoodaard niet meer door u heentrekken, hij is geheel en al uitgeroeid.

De voeten zijn de wortels van de prehistorie die tot het buitenaardse leiden, tot het bovenaardse en tot de parallelle werelden, als decoderings principes, en het ‘te licht bevonden’ is in het Hebreeuws ‘verminderd’ en ‘verdoemd’. Als wij minderen en ons hebben besneden dan wordt het vleselijke voortgetrokken tot de dood, staat er in het Hebreeuws-Aramees.

Nahum 2

7 En het is beslist: zij wordt ontbloot, weggevoerd en haar slavinnen klagen als met duivestem, terwijl zij zich slaan op de borst.

10 Woestheid, woestenij, verwoesting, en verslagen harten en knikkende knieën; kramp in alle lendenen en hun aller aangezicht van kleur beroofd.

We zien hier het beeld van ontbloting en verbrokenheid, oftewel van ontmaskering, openbaring en decodering, wat een onderdeel is van het profetische. De ram en het hert zullen wederkeren voor het profetische wereldrijk, wat niet een rijk is van deze wereld, maar in je hart. Terug naar moeder Afrika, waar de wortels van de beschaving liggen.

Nahum 3

10 Toch is het gevankelijk in ballingschap gegaan, toch zijn zijn zuigelingen verpletterd op alle hoeken der straten; over zijn aanzienlijken heeft men het lot geworpen, en al zijn groten zijn in boeien geklonken.

19 Geen herstel is er voor uw breuk, ongeneeslijk is uw wonde. Allen die de mare over u horen, klappen over u in de handen, want over wie is uw boosheid niet voortdurend heengegaan?

Dit is de goede boodschap dat het vleselijke zich niet zal herstellen, dat de zonde niet meer opstaat, want het vlees is dodelijk verwond. Wel zal de mens dit dus voor altijd moeten gedenken, en belijden, doorleven, dus we hebben wel degelijk met een eeuwige oorlog en eeuwige jacht te maken, en dit is dus wat de eeuwige jachtvelden zijn. Het zijn rituelen, tradities, opdat de mens nooit vergeet wat hij heeft geleerd. Zo niet, dan zou de zonde weer kunnen terugkomen.

hoofdstuk 21 de afrikaanse wortels van abadja

Volgens de Rabbijnse overlevering in de Talmoed kwam Abadja uit Edom. Hij bekeerde zich tot het Judaisme en had toen een worsteling met Edom. Er is een hoger Edom en een lager Edom, wat zijn wortelwoord heeft in Adam, en wat een zelfde soort verhaal is. Er is ook een hogere en lagere Adam. Het paradijsverhaal heeft dus net als het Ezau verhaal een dubbele betekenis. Adam wilde geen deel hebben aan de hierarchie in de lusthof. Hij legde zijn vorstelijke afkomst af, zijn eerstgeboorterecht, in ruil voor kennis, zoals ook Ezau deed. Het Egyptische wortelwoord ‘dam’ of ‘doem’ betekent dan ook de hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van het verstand, opdat het meer kennis draagt. Dit komt nog dieper uit Afrika oorspronkelijk, uit Tanzania, uit het Dodoma gebied, oorspronkelijk het Idodomya gebied, wat een Gogo woord is voor zinken, afdalen, minderen. Dit woord heeft ook de D-M wortel, en is een oeroud Afrikaans woord.

Abadja kreeg zijn profetische gave doordat hij vervolgde profeten in grotten verborg, stelde de Babylonische Talmoed. De profetische gave staat dus niet op zichzelf maar is verbonden aan het goede herderschap. Ik had een droom vannacht dat ik in de plaats van het ouderlijk huis was en het was nu onderdeel van Afrika, in Cocaland. Het was in deze parallelle wereld onderdeel van Tanzania in het Dodoma gebied, dus diep in de wortels van Abadja, de goede herdersprofeet. Hier liggen de wortels van Adam en Edom. Ik had er verschillende huizen, en ik ontving Afrikaanse sleutels. Een auto was tot op de bodem, tot aan de wielen, afgebroken. Ik ging het bos in, waar veel boerderijen waren aan de rand. Er was een hele mooie, rustgevende energie. Ook liep ik langs de huizen, en ik kon zo alle spullen in de huizen scannen en ze brachten een gecompliceerde rode energie voort, een Afrikaanse energie. In mijn eigen huis keek ik naar de overkant. Ik vond de huizen daar prachtig, met prachtige tuinen, vooral een huis waar wat oudere mensen woonden. Soms lag dit huis aan mijn linkerkant, en soms lag het huis aan de rechterkant. Het leek alsof het verschillende parallelle werelden waren. Het was niet meer eenzijdigheid. In de meren waren haaien van eenzijdigheid waarop gejaagd werd. De haaien waren als de wetten van de meden en perzen die niet veranderd konden worden en waar je je strict aan moest houden, dus van het Medische rijk. Deze wetten probeerden ook het kwaad goed te praten en het goede kwaad te praten. Ze hielden zware criminelen de hand boven het hoofd. Daarom werd er jacht op gevoerd.

In deze wereld lag Zambia, of Sama-b, in Noord-Afrika.
Er was meer bos dan weiland. Boerderijen lagen aan de bosrand, en ze waren omgeven met bos. Het bos had hier alles overgenomen. In Tanzania was dit ook het geval met Nunspeet en Hulshorst, in het Dodoma gebied.

Sama-b betekent dus het gehoorzamen van de wortels. Sama is hebreeuws voor horen en gehoorzamen. In de Nigeriaanse Hausa taal betekent sama ‘worden’. Je kunt namelijke niet iets worden zonder ernaar te luisteren en het te gehoorzamen. Het profetische en het gehoorzamen van de bronnen is dus een wordingsproces.

hoofdstuk 22 hosea en de hyperbolische werkelijkheid

Hyperbolisch betekent overdreven, vaak om een boodschap te verkondigen, iets extra kracht bij te zetten. In de Yoruba taal van West-Afrika wordt het ‘oso’ genoemd, een Afrikaans wortelwoord van Hosea. Hosea moest ook overdreven dingen doen om profetische boodschappen over te dragen. Hij moest met een hoer trouwen en zijn kinderen moest hij vreemde namen geven.

Het hele leven is hyperbolisch, en als je de hyperbolische betekenissen niet kent kun je daar zwaar overstuur van raken. Daarom zijn vele jonge mensen ook depressief vanwege gebrek aan betekenis. Daarom plegen ook vele mensen zelfmoord omdat ze geen uitweg meer vinden, en ook dit is hyperbolisch. Het leven geeft ons zwaar hyperbolische boodschappen, en zeker moeten wij deze lessen leren.

Ik heb nagedacht over de verschillen tussen de katachtigen en de hondachtigen. Ik heb video's bestudeerd van jachtluipaarden die hun prooi verslonden, en goed gelet op wat hier eigenlijk gebeurde. Ze leven niet in de materiele wereld. Het zijn geesten die zich dus ook niet zoals mensen hebben ontwikkeld. Ze staan er dus buiten. De katachtigen zijn moederlijke instincten, maternaal dus, en als ze op jacht gaan dan is dat om hun afgeweken kinderen terug te halen. Een renbok zien ze als een vluchtende ziel, als een verdwaald kind, en ze verslinden de lichamelijke vorm, opdat de ziel weer wedergeboren kan worden in hen. Dat is dus zwaar overdreven, maar deze katachtigen hechten weinig waarde aan de materiele realiteit. Ze hebben daar geen deel aan. Het zijn geesten, en ze komen om hun kinderen terug te roepen. Katachtigen zijn onthechte geesten, onthechte wezens, maar ze worden gedreven door moeder-instincten in de gevallen natuur, overdreven moeder-instincten, die psychopathisch zijn geworden. Ze hebben dat zelf niet door. Ze leven in een roes. Er missen dus bepaalde dynamieken.

De hondachtigen zijn de getrouwen en de getrouwden, de maritale instincten. Als een wolf of een hyena jaagt dan gaat dit om de huwelijksvoorwaarden, en ook dit is dus psychopathisch geworden, overdreven, door gebrek aan dynamieken in deze gevallen natuur.

Slangen jagen voor het zusterschap, vissen zoals haaien jagen om contact te maken met henzelf, beren jagen voor de goddelijke wereld, en roofvogels jagen voor de professies, dus bijvoorbeeld om andere zielen in te lijven in hun leger, als huurlingen. Daarin gaat van alles mis natuurlijk. Het is een gevallen aarde en een gevallen natuur. Het is een hyperbolische wereld. Alles zwaar overdreven, als een karikatuur, om een boodschap over te brengen. Uiteindelijk zal die boodschap dus komen, dus je hoeft ook niet overmatig verontrust te zijn. Het boek Daniel stelt aan het einde dat de aarde vol zal zijn van de hemelse kennis. Daar mogen wij naar uitzien. Het is iets om naartoe te leven.

hoofdstuk 23 de afrikaanse wortels van maleachi

Wat is het plan ?

In dit boek worden de oude profeten herleid tot hun afrikaanse wortels. Dan hebben we het niet zomaar over Egypte, want Egypte komt ook weer voort uit diepere en oudere Afrikaanse wortels, in de buurlanden. Dat is een hele uitdaging. Egypte staat dus niet op zichzelf, en Israel dus ook niet, want die was altijd in Egyptische context en Afrika op zich, de ruimere context. De wereld staat onder grote dreiging van Rusland en corona. Hoe eraan te ontkomen, of kunnen we er wel aan ontkomen ? Terug naar moeder Afrika ! Zij roept !

Wat moeten we doen in deze tijden van zware dreiging ? Steeds meer en meer zal blijken hoe belangrijk de eerder gegeven kennis was, over Israel en Egypte, want die zal nu verder verdiept moeten worden in Afrika op de Afrika brug, maar wat als je Israel en Egypte aan je laars hebt gelapt, hebt omgeruild voor moderne hebbedingetjes ? Wie niet heeft gezaaid zal ook niet oogsten. Hoe kun je in de mijnen werken als die mijnen er niet meer zijn ? Want laten we eerlijk wezen : Heidelberg en Dordrecht zijn grote bolwerken van verborgen sleutelen, en als je de reformatie volledig aan je laars hebt gelapt heb je ook geen toegang tot de indiaanse en afrikaanse schatten en werktuigen die je nodig hebt om dieper te gaan. Hoe gevaarlijk is het om lichtzinnig hiermee om te gaan, in ruil voor wat vage, zweverige new age boeken of toespraken ? De mens betaalt een hoge prijs, en dan toch is daar een weg. Toch is de deur van de hemel dan nog op een kier. Heb je met de wachters gevochten ? Heb je met ze geworsteld, of heb je lopen zappen op de tv met popcorn en chips op de luie ligstoel ?

Wij zijn blij en dankbaar met iedere medewerker, iedere medestrijder, medelijder, medebidder en elke medepuzzelaar in deze complexiteiten. Afrika is en was altijd het meest genegeerde volk door het Westen. Het Westen is Afrika veel verschuldigd. Het Westen heeft Afrika tot op de bodem lopen leegplunderen, en we gaan zien om welke redenen. We zijn blij met iedere medewerker, iedere medestudent en medestrijder die heeft volgehouden in deze dingen, op het pad van de goede herder, en wij herkennen hen aan hun vruchten.

Deze eenheid en verbondenheid loopt dwars door alle kerkmuren heen, dwars door het rode en ijzeren gordijn wat ze hebben gebouwd. Wij zijn allen een en gelijk in Afrika. Het geheimenis van Afrika dringt. Moeder Afrika roept.

De christenen zeggen altijd Amen achter hun gebeden. Velen weten niet dat het een Egyptische god is, en nog minder weten waar het voor staat.

Het leven geeft vaak niet mee. Vaak moet je om dingen heenwerken, en heb je te maken met de vleselijke, hyperbolische stijfkoppigheid van de mens. Stug zijn ze van aangezicht, met een hard voorhoofd en een stug hard, met een zware, onbegrijpelijke tongval, werd er tegen Ezechiel gezegd. Daarom moest zijn eigen hoofd tot diamant worden, harder dan steen. Diamonds are forever. De bijbel heeft diepe Afrikaanse oerwortels, en ook Egypte heeft veel diepere Afrikaanse wortels, en daarin zijn die diepere boodschappen opgeslagen die de mensheid nodig heeft. De Afrikaanse oermoeder roept, en daarom zijn we ook bezig de oude profeten te herleiden tot hun Afrikaanse oerwortels. Veelal lopen deze energieen en bloedlijnen via de woordstructuren, via de talen, in de etymologie dus, de woordoorsprong. Het zit dus verborgen in de wortelteksten.

Als we in het boek Job lezen : ‘De Heere heeft gegeven, de Heere heeft genomen,’ dan komt het van een oer-oud Afrikaans gezegde : ‘Het oerwoud heeft gegeven, het oerwoud heeft genomen.’ De bijbelse strekking dat iedereen zijn deel krijgt komt van een oud Afrikaans spreekwoord dat de regen niet alleen maar op één dak valt. Als de bijbel het over roekeloze dwazen heeft, dan zegt Afrika : ‘Alleen dwazen testen de diepten van de rivieren met beide voeten.’ Als de bijbel de gevolgen laat zien van oren die niet luisteren, dan zegt Afrika : ‘Oren die niet naar advies luisteren vergezellen het hoofd wanneer het afgekapt is.’

In het boek Maleachi zagen we de dialoog tussen moeder en innerlijk kind, en de oproep tot een volkomen offer, tot volkomen leegte. In de Hausa taal van Nigeria is er het wortelwoord 'malala' wat uitstromen betekent en uitspreiden. De mens moet het niet inhouden, maar delen. Maleachi of Malaki in het Hebreeuws, komt van het Hebreeuwse malak, wat engel betekent, boodschapper. Ook in de Hausa taal betekent maliki, malika, engel. Het is verbonden aan malka, regen, regen die de hele dag duurt, de eeuwige regen. Zo mag de mens zijn hart uitstorten bij de hemel en niets achterhouden. Zo herstelt de regen het contact tussen hemel en aarde, en is er vruchtbaarheid. De moeder roept het kind op tot gehoorzaamheid, opdat het het kind wel gaat. Zoals we zagen heeft gehoorzaamheid in het Afrikaans te maken met de wording. We kunnen ook denken aan het Mali volk in West Afrika, wat nu een islamitisch land is, dus als onderdeel van de reformatie. In de Bambara taal van Mali is bijvoorbeeld het woord voor 'amen' amilna. Amen was de verborgen god in Egypte, die opkwam voor de armen, maar het heeft veel diepere Afrikaanse wortels. Hij stortte zichzelf uit als de regen, als een stortvloed, als de opslagplaats van de hemel. Die mocht niet geheel vollopen, maar moest altijd blijven stromen. Amilna, de west-afrikaanse Amen, vulde op door het uitstromen en uitstorten, als een beeld van de heilige geest, maar zo behoorde ook de mens te zijn. En dit was ook de drijfveer van Maleachi. Al de boeken van de oude profeten hebben een immens grote Afrikaanse diepte.

De Afrika brug is geopend. Ga binnen zolang het kan, want de deuren klapperen en snijden. Egypte en Israel moeten verder verdiept worden in Afrika. Daar stromen de oude profeten naar terug. Moeder Afrika roept. Afrika is het meest genegeerde volk door het Westen, juist omdat daar de bronnen liggen.

hoofdstuk 24 de afrikaanse wortels van het adam en eva verhaal

Ga samen met ons mee de put van Afrika in onder alle dingen, waar nog zoveel geheimen verborgen liggen, sleutels tot het bestaan. Moeder Afrika roept. Zij is een jacht begonnen op al haar afgedwaalde kinderen, om hen terug te nemen tot haar baarmoeder, de oerkennis.

Israel en Egypte staan dus niet op zichzelf, maar komen voort vanuit de grotere oeroude context van Afrika. Nyame, Name, is een Ghanees woord voor God, wat ook door de Ghanese christenen wordt gebruikt. We hebben veel over Name gesproken, wat in de voortijden ook de oerkennis betekent. In de Ghanese scheppingsmythe gaf Name de mensen elke dag voedsel op een natuurlijke manier, maar op een dag besloot een vrouw zelf het voedsel te stampen, en de stamper schoot uit en raakte de hemel, Name, en toen dit drie keer gebeurde trok de hemel zich terug van de aarde. Name kon toen niet meer bereikt worden. De Dinka in Zuid-Soedan hebben een soortgelijke mythe, namelijk dat Abuk, de eerste vrouw, de Eva van Zuid-Soedan dus, uit nieuwsgierigheid keek hoe gierst werd toegevoegd aan de stamper, wat verboden was, en zo trok de Schepper zich terug. Deze mythes

hebben een dubbele betekenis, namelijk dat de mens niet moet overeten, niet meer moet nemen dan door de natuur is gegeven, en het kan ook betekenen dat de mens zich door eigen voedsel te maken losmaakt van het te afhankelijk zijn.

Net zoals Eva heeft Abuk als symbool een slang, wat zoals we zagen het beeld is van zusterschap. Een ander symbool van haar is de schapen, als beeld dat zij een herderin is, want zij is tegelijkertijd ook een godin, de godin van de vrouwen en de godin van de tuinen, zoals Eva in de tuin van Eden was, als moeder van alle levenden. Abuk kreeg in de Dinka mythe een dochter en twee zonen. Buk is ook de Sudanese riviergodin, en wordt ook voorgesteld als luipaard. Het luipaard staat zoals we zagen voor de moederinstincten. Als het kind van de moeder vlucht, dan jaagt het luipaard het kind achterna om het terug te brengen tot de baarmoeder. Het vlees van het kind moet dan sterven. In de gevallen natuur is dit verletterlijkt, maar het wijst op geestelijke principes.

In de Dinka taal betekent adam, dam, de ballingschap, en het is zo dat de mens in ballingschap van de kennis moet komen, als een hemelse ballingschap, opdat hij niet door de zonde en leugen wordt meegezogen. In de bijbelse mythe was Adam door de boom verleid, en die boom was het volk Assur, ook als een beeld van de Assyrische ballingschap. Ra, rw (riiu, roe) is in de Dinka taal het hangen aan een boom of kruis, en betekent ook ‘zelven’ (roe). Ra trok in de egyptologie door de onderwereld, het lichaam van zijn moeder, telkens weer, maar dit is dus een beeld van het zelf, de persoonlijkheid, in de Dinka taal. Ra staat voor het zelf en de zelven, het hogere zelf, en dan ontkom je niet aan de hogere zelven die zich hebben onderworpen aan de hogere kennis, dus het zelf mag nooit zomaar op zichzelf staan, want dan is het ego, het valse zelf. We komen dan dus uit op het Dinka woord : Roe. Je kunt niet alles zomaar op dode technologie schuiven, want het moet zich ook kunnen personificeren, dus theologie blijft belangrijk. Wel is het dus belangrijk theologie niet los te koppelen van de principes, want dan wordt het tot afgoderij. Uiteindelijk gaat het niet om de personen, want het zijn archetypes, maar er moet worden opgepast voor het overmatig objectiveren van het leven, want er is ook een bewuste en persoonlijke samenleving, het hogere innerlijke collectief, en dan heb je dus de zinnebeelden van de theologie nodig. Er moet dus ook opgepast worden dat zelf niet losgekoppeld wordt van zelfverloochening. Er is nu eenmaal een lager zelf en een hoger zelf.

Buk of Abuk is dus ook de godin van het water en van regen, van de distributie van water. Ze komt ook voor in Ethiopie en bij het Nuer volk van Soedan. Ik had een droom dat ik in het voorouderlijke huis was, van de voorouders, en ik leunde teveel op de wastafel die toen afbrak, en er bleek een geheime kamer achter de wastafel te zitten, waar allerlei boeken waren opgeborgen. Ik was in een parallelle wereld, en het voorouderlijke huis behoorde tot Afrika. De Afrikaanse wortels begonnen zichtbaar te worden, alsof de dorpen weer ge-ent werden op Afrika, en ik liep langs de huizen tot het voorouderlijk huis, en er waren mensen die lang vast hadden gezeten in de putten en tunnels onder de huizen, en die werden nu bevrijd.

In sommige scheppingsmythes van Afrika hing er een touw tussen hemel en aarde, en toen de eerste mensen zelf voedsel gingen maken raakte hun stamper het touw, en brak de hemel los van de aarde. Toen stroomde alle ellende binnen, ziekte, dood, rampen en oorlog. De mens had toen geen valse ingebeelde hemel meer, maar moest er dwars doorheen, het kruis leren dragen, maar hierin zou de oerkennis dus een leidsraad zijn, om het tot heerlijkheid te strekken. Maar hoe kan dat dan, want de oerkennis was toch losgebroken van de aarde ? Men kon voorheen nog tot de hemel klimmen door

het touw, maar dat was nu weg. De mens kon het toen niet zomaar meer afschuiven op een god of afgod. Ik krijg altijd de rillingen als mensen het woord ‘god’ in de mond nemen, omdat het nogal snel verkeerd kan gaan. ‘Als dat maar goed gaat,’ denk ik dan, want het is vaak verstoppertje spelen. Ik noem het woord ‘god’ alleen maar als het echt moet en in context. In Afrika zullen we zien wat het betekent.

hoofdstuk 25 de afrikaanse wortels van genesis

“*An unexamined life is not worth living.”*
– Socrates.

Mensen maken voortdurend hun goden, afgoden en koningen. Denk niet dat deze goden en afgoden veel in te brengen hebben. Nee, de mens beslist alles. En zo worden deze goden en afgoden vaak overbelast. Een van de taken van shamanen is om deze ‘goden’ te bevrijden van de mens en tot rust te brengen. God, of dat wat ze god noemen, en daar pakken ze soms gewoon willekeurig wezens voor, is de slaaf van de mens geworden. De mens aanbidt niet God, laat je niet voor de gek houden. Neen. God moet de mens aanbidden, want de mens zit op de troon. Vannacht had ik een droom over Atete, die ze in Ethiopie tot godin hadden gemaakt, en ze was overbelast, en wilde niet dat ik haar naam noemde. Ik heb haar toen bevrijd en ergens naar een ziekenhuis gebracht. Ik mocht ook niet veel met haar omgaan. Ik moest op zoek gaan naar een medicijn voor haar. Ik moest tot moeder Ethiopie gaan, en tot moeder Kenya, tot de afrikaanse wildernis.

Vandaag was ik weer na een hele lange tijd naar een natuurstad gegaan waar ik vroeger veel naartoe ging. Altijd weer als ik er naartoe ga dan opent het een stukje van de hemel, en ook dit keer weer. Het is een van de grotere steden van Nederland. Altijd weer spreekt de natuurstad tot me. Ik was met de trein gegaan, en ik liep langs de grote, oude huizen met de grote tuinen. Ze waren niet modern of rijk, maar oud, en dromerig. Op een bord werd er gesproken over de relatie tussen mens en baan. Er waren veel Afrikanen. Ik kwam ze overal tegen. Toen ik bij een grote boekhandel was aangekomen waar ik weleens kwam, en langs de boeken ging, werd ik opgenomen, ik zweefde helemaal weg. Ergens op een boek stond : goeie mensen, mooi werk.

Ik werd vanochtend wakker en werd geleid om ons onderwijs boek ‘Leven op de Paradijs aarde’ door te bladeren. Ik werd geleid tot een passage uit hoofdstuk 5 :

‘Ik had een droom over een plant met eigenaardige slakken die leken op geslachtsorganen (fallussen). Ze gingen heel traag. De planten zelf waren gevaarlijk, ze brachten vergifting en verwoesting, als vleesetende planten ook. Het is een beeld van dat de mens moet afremmen.’

Ik herinnerde me toen dat ik vannacht hier weer over gedroomd had, maar nu over een fallus zonder eikel, en dat het bewogen werd naar een soort slak, en die begon zich aan de fallus te hechten om tot een eikel te worden. Dit gaat erover dat de mens geduld moet hebben, en dat hij zo andere dingen opmerkt die hij anders niet zou opmerken, en zo kan de mens waarlijk creatief zijn en vruchtbaar. De eikel is een soort hemelse slak. De mens moet dus de vertraging in. Velen in de vleselijke wereld stoppen hun piemeltje in ieder gaatje, letterlijk en figuurlijk, en dat wordt hen zo ook geleerd.

We kennen allemaal wel die knaap in de westers-christelijke mythologie die zei : 'Er zij licht,' en toen was er licht, terwijl in de grondteksten er meer staat : 'Er zij inzicht.' Maar in ieder geval werd deze knaap in de gnostiek de demiurg genoemd, een soort tussengod die blind was, en die dacht dat hij de enige was. Het was een materiele afgod die was afgeweken van Sophia, de moederwijsheid, en hij zag alles als door een sluier. Het is ook een beeld van mensen die zo opgaan in het 'alleen zijn', en die dit zo verletterlijken en verdichten, dat zij geen empathie meer hebben, anderen niet meer onderwijzen, en alleen nog voor henzelf leven, en daar draait alles om.

In de Dinka mythologie zien we iets soortgelijks gebeuren : God werd 'de dingen van boven' genoemd, Nhialic. In het begin was er geen licht. Naast Abuk en Garang, de Adam en Eva van de Dinka in Sudan, schiep Nhialic ook een man genaamd Aruu. Aruu vroeg of er een opening in de wereld kon komen opdat de mensen zouden zien, maar Nhailic wilde dat niet. Als je daarover nadenkt is dat niet zo vreemd, want toen de mensen begonnen te zien begonnen ze elkaar te oordelen op basis van hun huidskleur en andere lichamelijkheden, en zo kwam het racisme in de wereld. Nhialic wilde de mens geen zicht geven, geen licht, maar hij gaf een speer aan Aruu, maar Aruu wilde geen speer, oftewel hij wilde zijn fallus niet. Toen kreeg hij een bijl, en dat wilde hij wel. Met de bijl hakte hij de aarde in tweeen, en een deel ging omhoog en een deel ging omlaag, en toen zei Aruu : 'Waarom geef je geen licht ?' En toen was er licht.

Nhialic werd toen heel erg boos, en duwde Aruu terug in de aarde, en sloot toen de aarde boven Aruu. Nhialic zou iedereen spietsen die zou op komen vanuit de aarde, maar Aruu hield een steen boven zich, zodat de speer niet door zou komen, en de punt werd afgebogen. Nhialic greep hem toen bij de nek en vroeg hem waarom hij als een man was. We kunnen hiervan leren dat we het licht niet mogen forceren, maar dat we op zoek moeten gaan naar de hogere dingen. Duisternis is er voor een reden.

De man heeft nooit de speer ontvangen, zijn hemelse geslachtsdeel, maar heeft het licht verkozen boven alles, en dat is hem tot strop geworden, want teveel en te snel licht verblind pas echt. De westers-christelijke, moderne afgod is dus de demiurg, Aruu, die handelt in overmatig en overmoedig licht, wat hen allen blind houdt. De ware schepping is er dus nog niet geweest, en die moet de mens vinden in de afrikaanse baarmoeder.

Bepaalde gezegdes van de Luo in Kenya maken bovenstaande duidelijk :

'Het oog dat u hebt behandeld, zal u minachtend aankijken.'
'De zwemmer die alleen koerst, prijst de winnaar.'

De Kikuyu in Kenya hebben dan een gezegde dat je je hierdoor niet van de wijs moet laten brengen :

‘Fronsende kikkers kunnen de koeien niet doen stoppen te drinken uit de poel.’

Ik zat dus vandaag in de trein naar de natuurstad en ik keek naar buiten en zag de weilanden met hun boerderijen. Ik dacht eraan hoe wij in de gaten werden gehouden door de boeren, hoe Nederland een weilanden land is, maar dat wij terug moeten naar de Afrikaanse baarmoeder, die de wildernis is.

Ontkomen aan Rigil Kent, aan Toronto, aan het stadse hedonisme, waarvan ‘leven op de paradijs aarde’ zegt in hoofdstuk 52 :

‘Wat is dat dan precies, het rigil kent probleem ? We hebben er veel over geschreven. Het betekent de sabotage van het immuun systeem. Als je bijvoorbeeld overmatig of verkeerde medicijnen of drugs neemt, dan kan het het immuun systeem gaan nabootsen, terwijl het in principe gewoon het immuun systeem verzwakt en bedriegt. Zo wordt je afhankelijk gemaakt aan één of ander middel en raak je verslaafd, terwijl het niet je daadwerkelijke natuur immunologie is.’

Zo is dat ook met het oog, dat door teveel licht en te overmoedig licht er een vals oog ontstaat en dan heb je een vals leven, en dan leef je langs alles heen, als in een roes. Zoals Socrates het stelt is dit een leven wat niet waard is om geleefd te worden. Blindheid heeft dus een eigen oog, en het is groot bedrog, als fronsende kikkers. Telkens weer fronsen zij als iemand over het geestelijke spreekt en het ware levenswater laat zien, maar zij kunnen de dorstigen er niet van weerhouden van dit water te drinken, zoals een Kenyaans gezegde stelt.

hoofdstuk 26 afrika en de parallellografie

In een droom was ik bij de supermarkt, en ik liep toen van de supermarkt naar iemand die ik kende, want die zei dat iemand anders die wij kenden onherkenbaar was geworden, en ik vroeg me af waar hij het over had. Ik liep dus naar hem toe, maar ik kon hem niet bereiken, want ineens werd ik meegezogen met Afrikaans ijs, wat dus niet zozeer koud voelde, maar meer als een afscheiding, en tegelijkertijd warm. Het waren allemaal lagen van Afrikaans ijs, als een overweldigende ijszee, en ik bevond me toen het me had meegetrokken in een soort hol of kooi in de woestijn, of een soort Afrikaanse lege woning, en het was aan een soort strand of een soort zanderige wildernisvlakte. Er was een soort langwerpige gleuf als een raamachtige opening, maar dan zonder glas, en een man gooide er gehaktbroodjes door naar binnen, en ik moest de broodjes zo snel mogelijk en zo ver mogelijk door het raam weggooien. Ik moest er dus ook voor zorgen dat het niet tegen de man zelf aangegooid zou worden, dus ik moest er echt langsheen gooien, en zo ging de man uiteindelijk weg, en kon ik door de gleuf, door de opening, naar buiten.

Ik had ook een droom dat zangers en zangeressen van de aarde grotendeels uit giftige slakken bestonden, daaruit waren opgebouwd, wat hun stemgeluid voortbracht, en dat waren dan vleselijke slakken van een hoge vleselijke orde, als programmeurs, alhoewel die zangers en zangeressen ook veel goeds in zich konden hebben. Er zijn ook verkeerde slakken, verkeerde traagheid, zoals traag zijn in empathie. De mens houdt er nog allerlei reserves op na : Nog even dit doen, nog even dat doen. Zo is de mens dan ook niet daadwerkelijk vruchtbaar. De schepping is er nog niet geweest.

Waar de mens doorheen gaat is standaard. Wat je meemaakt heeft iemand voor jou ook al meegemaakt, dus je sluit gewoon aan op een rij.

Laten we kijken naar wat Afrikaanse spreekwoorden :

Een Ovambo-gezegde (Namibie, Angola) zegt :
If you do not have patience you cannot make beer.

Het ware, hemelse bier, ligt dus in geduld. Door geduld wordt de bier van kennis gebrouwen.

Een ander Afrikaans spreekwoord :
He who runs after good fortune runs away from peace.

Waarom zou je je ziel verkopen voor roem en populariteit ? Waar is het offensief tegen het vlees, de vleselijke massa's en hun waanzinnige ideeen, dode ideeen ? Je kunt geen twee heren dienen, niet van twee walletjes eten. Beter is het je juk te dragen en bedachtzaam te zijn, de hogere wegen te begaan.

Een spreekwoord in Zimbabwe zegt :
You have little power over what's not yours.

Maak je niet druk over datgene wat je niet kunt doen, maar maak je druk over hetgeen je wel kunt doen.

Een Kenyaans spreekwoord zegt : Deugd is beter dan weelde.

In het westen is dat omgedraaid, want er gaat in het westen meer tijd zitten in weelde dan deugd.

Een ander Kenyaans spreekwoord zegt : Volg de bijen en kom tot de honing.

Dit wil zeggen dat goede dingen niet vanzelf komen. Het regent niet zomaar honing vanuit de hemel. Er is ook een ander spreekwoord in Kenya dat overvloed moordend is. 'Overvloed van fruit is fataal voor de fruitliefhebber.' Er is ook een ander spreekwoord in Kenya dat zegt dat de mond de loper onrecht doet. Het pad moet namelijk bewandelt worden, dus men moet niet leven door van horen zeggen.

Het anaq teken is al een heel oud teken uit Egypte, waar we veel over hebben gesproken. Het lijkt op een strop, een kruis met een lus erop, en in het hebreeuws is de anaq dan ook een halsketen, als

beeld van de moederlijke instructie en leer, als een leidraad in Spreuken 1, en als een middel waardoor de hemelse bruid de bruidegom heeft betoverd in Hooglied 4. Het is het levenskruis, een beeld van het eeuwig leven in Egypte, ook wel de ankh genoemd. Het heeft veel diepere wortels in Afrika, in Kenya en Tanzania, bij de Maasai. Zij hebben Anaq, NK, Enkai als oppergod, die hen vee heeft gegeven, en die de god(in) van vruchtbaarheid en regen is, ook wel Ng of Ngai genoemd. In Sumer was er de god Enki, god van het water en van de kennis, ook de god van de ambachten. Bij de Maasai bestaat Enkai, Anaq, uit twee delen, namelijk de goedmoedige Enkai Narok, de zwarte god(in) en Enkai Nanyokie, de rode god(in). De strop is zowel een beeld van het geleid worden als het sterven van het vlees, zoals ook in Egypte Kain ook Anaq werd genoemd en een touw aan zijn nek had, wat hem leerde spreken en zwijgen. Enkai Nanyokie, de rode god(in), is daarom de keerzijde van het touw, namelijk de wraak, de toorn en de dood. Het leidt, beschermt en doodt. Het is daarom ook goed de anaq te bekijken in de Kenyaanse context. De rode god van de anaq is de god van de verslinding. Symbolisch gezien is dit ook weer de eenheid tussen god en mens, tussen de hemel en de mens. De band tussen moeder en zoon, en ook tussen man en vrouw is metaforisch gezien kannibalistisch en carnivorisch, vlees en melk bij de Maasai, maar de materialistische mens heeft dit verletterlijkt, en daarin ligt de zonde. God verslind de zondige natuur van de mens, verwerkt de zondige natuur van de mens, maar de mens heeft met dit beeld lopen rommelen en het weten te verdraaien, zoals in het avondmaal en het vlees eten, opdat ze door konden blijven zondigen. God maakt jacht op het vlees van de mens om dit te eten. Er is een worsteling tussen mens en God, want er zijn ook zoveel valse goden, zoals er ook valse menselijkheid is. Maar theologisch gezien en materialistisch gezien hebben ze hier een knoeibende van gemaakt. Daarom is het van belang voor de mens om terug te keren tot de Anaq. We moeten niet alleen toetsen, maar ook aan de hemel vragen : ‘Och, Heere, toets mij,’ zoals de psalmist bad.

De Maasai zijn een semi-nomadisch herdersvolk, de MS-wortel van Amos, die ook een semi-nomadische herder was, die naar het Noorden trok en weer terug. Ook Amos predikte in principe de halsketen van leiding en van het minderen. Hij moest aankondigen dat de regen zou stoppen en dat honger zou komen, net zoals de god van de Maasai de god van de regen was.

Laat je niet bedonderen door mensen die wuivend in de kerk staan met hun handjes in de lucht. Natuurlijk zullen er oprechten tussenzitten, maar velen zijn gewoon op zoek naar een god of afgod die ze tot slaafje kunnen maken, voor hun karretje kunnen spannen. Laat je niet bedriegen door die heupwiegers en handjeklappers. Ze zijn op jacht naar een god of een afgod, waar ze zich hevig aan tegoed kunnen doen. God als prooi. Prik er doorheen door al die marionettentheaters, en al die hevig bedrieglijke optochten.

Niet alleen etymologie is belangrijk, maar ook cryptografie en parallellografie, en energie loopt via de woord-structuren die zich niet altijd aan de chronologische wetten houden, want chronologie is ook corrupt geworden in de matrix. De tijden lopen door elkaar heen. Laat je niet bedonderen door aardse chronologie.

hoofdstuk 27 afrika : van masker tot parallelle wereld

De parallellografie is de wetenschap en techniek te komen tot de parallelle werelden, de andere frequenties, andere werkelijkheden die van de mens worden afgehouden, verborgen worden gehouden. De mens wordt in een eenzijdige realiteit gehouden, en kan alleen door studie en werk komen tot de parallelle werkelijkheden.

Ik had vannacht een droom dat ik weer over de parallelweg fietste, want daar fietsten we altijd over naar school. Het bos loopt daar over in weilanden, en in het bosgedeelte was op de weg een vliegtuig neergestort, en het opende parallelle werelden van Afrika. Belangrijk is het te beseffen dat zonder te voelen, zonder het kruis, kun je niet tot de parallelle werelden komen. Afrika is het hart van de wereld, en ook je eigen hart, de centrale van empathie, en dat begint met voelen wat een ander voelt.

De ziel wordt opgesloten gehouden in een westerse matrix, een matrix van eenzijdige tirannie, die je overal om je heen ziet. Dit zijn verletterlijkingen van Israelitische verhalen. Israel draagt dus de sleutel, en er zijn maar bar weinig westerse christenen die hun geloofsgoed verdiepen in Israel. Het idee ‘reformatie’ is dan een begin, waarin er exegese wordt gegeven, uitleg, over het geloofsleven, het geestelijke leven, om het materialisme te ontvluchten, maar dit is ook tegelijkertijd een probleem van religie, want er is ook zoiets als religieus materialisme, wat eenzijdige religie is. Probeer dus in het geestelijk koersen allereerst tot Duitsland te gaan, want die liet al zien dat de mens terug zou moeten gaan tot de grondteksten en diepere betekenissen, zo goed en kwaad als dat ging. Ontsnap tot Duitsland, worstel met de wachters, en probeer dan de tunnel tot Israel te vinden in Duitsland, om daar je geestelijk leven en filosofie te verdiepen.

Weet dan wel dat de Rigil Kent satelliet op je jaagt, oftewel de wachters van het hedonisme, van valse religie, afgoderij, de hele geloofsgekte, het slappe happerige denken van de mens, die de kantjes er vanaf loopt, zichzelf voor de gek houdt, en hier heel goed in is, als een expert in de leugen. Zelfs als je Israel hebt bereikt en alles hebt lopen verdiepen, dan ben je er nog niet, want dan moet je via Egypte Afrika invluchten om het daar verder te verdiepen in het oer, in de bronnen van het bestaan. Als je in Oost-Afrika bent aangekomen, dan is dat al heel wat, maar dan moet je nog vluchten over de Afrika brug, die door heel Afrika loopt, tot Zuid-Afrika en West-Afrika, tot Ghana en de Ivoorkust, om het verder te verdiepen. En ook dan staat Rigil Kent op de loer, maar dit moet geheel afbreken in Afrika.

Vannacht had ik een droom dat ik van Oost-Afrika moest vluchten via Zambia over de Afrika brug tot Ghana en de Ivoorkust. Toen ik in de Ivoorkust was aangekomen was daar een buurjongen van vroeger, en ik moest bidden voor zijn hersenen. Ik legde mijn hand op zijn onderrug, en hij kon niet meer op zijn benen staan, en toen legde ik hem op een bed, en legde toen mijn hand op zijn hoofd, en er stroomde Afrikaanse energie.

Een Afrikaans-Keniaans gezegde is : ‘De man mag dan wel het hoofd van het huis zijn, maar de vrouw is het hart.’ Bidden is het channelen van de hemel, het bruggen bouwen, iets metaforisch dus, zoals dit spreekwoord ook metaforisch is. Het hoofd moet altijd naar moeder natuur luisteren. De hersenen zijn niets zonder het hart. Het westen heeft dit ook verletterlijkt in de patriarchie, maar in Afrika gaat de mens terug naar de moeder. Hiervoor is Afrika bewustzijn nodig om verder te komen op de Afrika brug tot het hart van het bestaan. Zonder dit hart besta je niet.

In de natuur zien we deze drie dynamieken : gehoorzamen – worden – zijn, als de drie-eenheid van de menselijke ziel, en daar moet balans in zijn, een goede verhouding. Daarin is kennis het doel, want als die er niet is, dan wordt het zaakje corrupt, zoals in het westerse christendom.

Er is altijd de wisselwerking tussen het kanaal, de aansluiting en de bron. De huidige realiteit klopt niet, de familie lijnen kloppen niet, dus daarom moet de mens terug naar de parallelle werelden.

Deze drie-eenheid is er ook in Afrika. We zien het Name-principe van de oerkennis terug bij het Akan volk in Ghana en de Ivoorkust in West Afrika, en die twee landen liggen tegen elkaar aan. De Ivoorkust ligt aan de linkerkant, en aan de rechterkant is Ghana. Naast Ghana ligt Togo aan de rechterkant, en naast Togo ligt Benin aan de rechterkant, en dan is er Nigeria, en alles is aan zee. En daarnaast ligt Kameroon. Helemaal aan de andere kant van de Ivoorkust ligt Liberia, ook aan zee. Het is een hele lange kuststrook, en hierdoor koerst de ziel, op weg naar de baarmoeder. Denk niet dat je slechts in het land bent waar je woont, want je ziel heeft lak aan die grenzen. De ziel gaat waar het moet gaan, en houdt zich niet aan materiele beperkingen van de matrix. Bij het Dan-volk in de Ivoorkust en Liberia zien we de scheppergod Zra met het hele betalingsstelsel van de Dood, een van de scheppingen van Zra, want de mens is betaling verschuldigd aan de Dood, en daarom is het ook belangrijk te weten wat de Dood inhoudt, want dit is iets metaforisch. Zra is een wortel van Aser, Osiris, de Egyptische god van de dood, wat een vruchtbaarheidsprincipe is. Aser wordt ook in de bijbel als godheid besproken als de ‘Ik ben die Ik ben’, oftewel het zijnsprincipe. De mens moet niet alleen het goede doen, maar ook het goede zijn. Dat is waar Aser voor staat, de SR-wortel, dus dan hebben we het ook over Suri, het principe van overgave en verbrokenheid. Dit is ook het enigma van Suri-Name. Aser heeft dus een bepaalde zijnskwaliteit, oftewel Zra in de Ivoorkust en Liberia, een zeker vruchtbaarheidsprincipe, scheppingsprincipe. Suri en Name werken dus op elkaar in, wakkeren elkaar aan, en de Ivoorkust ligt hierin centraal. Het is een wisselwerking tussen de Dan stam en de Akan stam. Zelfs christenen in Ghana noemen God Name. Ook hebben hun kerken soms Nyame in hun naam.

De Afrikaanse rituelen gaan veel gepaard met maskers, als het carnaval van de ziel, want laten we eerlijk wezen : We leven al in de parallelle werelden, maar alles is nog gemaskerd, en wij moeten het masker leren kennen, leren omgaan met het masker, als een medicijn. Het directe kan de mens niet aan.

hoofdstuk 28 hosea’s nachtmerries en de wachters van afrika

Soms zeggen mensen dat ze er maar niet overheen komen. Maar je kunt er ook niet overheen, alleen maar doorheen. Zal de mensheid ten onder gaan door een nieuwe, zwaardere corona golf, of nog iets ergers dan corona ? Of zal de mensheid zichzelf vernietigen door een nucleaire oorlog ? Of zal de wereld onder de zeespiegel verdwijnen als het nieuwe Atlantis ? Wat zal er met het westen gebeuren, of liever gezegd het Noorden van de wereld ? IJskoud zijn ze, onverschillig naar hun medemens. Ga er niet op wachten. Keer terug tot de parallelle werelden, keer terug tot Afrika. Het is een geestelijke oorlog, en er is een hoog Westen en een laag Westen, een hoog Noorden en een laag, vleselijk Noorden. Ik had een droom dat er grote nucleaire vissen waren aan de kusten van Kameroon, Gomer-N, wat ook weer op Hosea wijst, want zijn vrouw heette Gomer, en er was een hoge Gomer en een lage Gomer. Die grote vissen konden biologische nucleaire missiles afvuren op steden en dorpen om die plat te leggen. Het was een geestelijke oorlog. En ze gingen naar het Noorden, naar Europa, Noord-Amerika, en Rusland, en ze veegden het helemaal weg van de aardbodem, en het zonk terug in de zee, het Noorden van de mensheid, het rijke westen. Moet je op een dag ontwaken en beseffen dat het Westen er niet meer is, dat Europa is vergaan, en Noord-Amerika ? Dat alleen het Zuidelijk halfrond nog bestaat ? Of gaat dit geestelijk over het lagere Westen, het vleselijke Westen en Noorden van de wereld ?

Voordat de vissen kwamen waren er grote zwarte roofvogels die tot de steden en dorpen gingen en zich op de hoge torens en gebouwen plaatsten, en boodschappen brachten, om te zien of de mensen zouden luisteren. En ze riepen op om onder de grond te gaan, omdat daar tunnels en putten tot Afrika waren. De mens moest terug naar moeder Afrika. Dat is een tocht van de ziel.

En de mensen proberen een antistof te maken, en vragen om een antistof, maar de ware antistof is kennis. Als de kennis er niet is is de antistof corrupt, als een schuilplaats van het vlees, en dat is wat vele zogenaamde genezing vandaag de dag is.

We moeten niet lichtzinnig zijn, maar ook geen doemdenkers worden. De apocalypse is iets allegorisch, een verhaal voor de ziel, en kan meerdere interpretaties en betekenissen hebben. Het moet verdiept worden. Leg al je spullen neer, al je werktuigen, en ga terug tot moeder Afrika. Ga geestelijk de grond onder, en verlaat je oude leven. Houd je aan nergens vast. Kijk niet om.

Afrika ligt in je hart. Het is je empathie. Een reis naar Afrika gaat je niet zomaar helpen. Je bent een ziel, en je bent geestelijk. Het leven wil een besnijdenis en die is filosofisch, spreekwoordelijk. Hosea had een worsteling met zijn vrouw, Gomer, en met Efraim, beiden om het tot hogere vormen te strekken. Het strekte ook hemzelf tot hogere vormen.

Laten we kijken naar wat spreekwoorden van Kameroon :

‘No matter how fast a man is, he cannot outrun his shadow.’

Zomaar lichamelijke kracht en wilskracht gaat het klusje niet klaren. Je hebt kennis nodig, verdieping. In Cameroon waren er diepgaande rituelen om het komen tot volwassenheid uit te beelden, tot kennis, maar toen het christendom kwam werd dat overgenomen door simpele truukjes zoals de doop en het avondmaal. Verletterlijking leidt tot versimpeling, en die kan schade aan de ziel brengen als het niet wordt uitgediept.

‘The fire cannot be put out with your hands.’

Dat lijkt een beetje op ‘je kunt ijzer niet met handen breken,’ en gaat over hetzelfde, dat je dingen niet te simpel moet maken. Ga tot de hemelse gecompliceerdheden, anders leef je slechts in een eenzijdige leugen. Forceer de dingen niet. Laat de dingen zijn zoals ze zijn en ga puzzelen. Het is een kronkelig en smal pad. Om ergens te komen ga je heen en weer. Geloof niet in de verdichtheden die je worden aangeboden, want dan raak je zelf ook verdicht, en dan slippen al je kanalen dicht.

‘It is the pot that boils but the dish that gets the credit.’

Laat je niet misleiden door uiterlijkheden, door gevestigdheden, door roddels en geruchten. Dingen zijn niet wat ze lijken. Ga naar de wortels van de dingen, dus ga terug naar de oorzaak. Ga terug naar Afrika. Denk in lagen en stappen, waar dingen vandaan komen, en wat ermee is gebeurd. Kloppen dingen wel zoals het wordt opgediend, of houdt iets of iemand je voor het lapje ?

Verdere Kameroonse gezegdes :

‘Knowledge is better than riches.’
‘Thought breaks the heart.’

Het volk van Jakob is altijd een hoogmoedig en koninklijk volk geweest, hoog op het zadel geheven, zoals in het westerse christendom. Jakob was de stadse, en Ezau was de wilde, de underdog. Ezau telde niet zijn eerstgeboorterecht en stadse status, maar ging de grond onder, leefde in de modder, bij de wilde dieren, leefde op gras en grond, niet op tegels. In het boek Hosea werd gesteld dat Jakob zijn broeder, Ezau, had bedrogen :

Hosea 13:3-4 De Here heeft een rechtsgeding met Juda; Hij gaat Jakob straffen voor zijn wandel, naar zijn daden zal Hij hem vergelden. In de moederschoot bedroog hij zijn broeder, en in zijn mannelijke kracht streed hij met God.

Hosea neemt het dus op voor Ezau, voor Edom. Efraim, een van de stammen van Jakob, was een leugenachtig volk. Hosea zegt erover :

12:9 – Maar Efraïm zegt: Waarlijk, ik ben rijk geworden, ik heb mij rijkdom verworven; in al mijn vermogen vindt men bij mij geen ongerechtigheid die zonde zou zijn.

13:12-13 – Welbewaard is Efraïms ongerechtigheid, weggeborgen zijn zonde. Barensweeën gaan hem vooraf: maar het is een onverstandig kind; wanneer de tijd daar is, komt het niet ter wereld.

Het zijn dus ongeborenen, feutussen. Het zijn miskramen. Dat is wat de huidige wereld is : een miskraam. Het zijn nachtmerries van de feutussen.

In een droom was ik in een parallelle wereld en dit keer was de uittocht uit Egypte niet naar Israel, maar dieper Afrika in. In Afrika wordt Egypte dus verdiept. In Afrika was het beloofde land. En dit was een baarmoeder, waardoor de mens waarlijk geboren kon worden.

Wie het Oude Testament goed kent weet dat het boek Openbaring is samengeregen van Oud-Testamentische teksten. Zoals bijvoorbeeld dat de mens roept : 'heuvelen val op mij, en bergen bedek mij' komt uit Hosea. Samaria was het tien-stammenrijk, het Noordelijke Israel, ook wel Efraim genoemd, omdat dit de heersende stam was. Ook de hoofdstad van het Noordelijke Israel was Samaria. Zij gingen in de Assyrische ballingschap. In Hosea 10 werd het oordeel aangekondigd over Samaria, over Efraim dus, dat hun altaren overwoekert zouden worden met doornen en distels. Hun koning zou afgekapt worden als het schuim van het water, en de hoogten van ijdele afgoderij zouden verwoest worden, en de mensen zouden zeggen : 'bergen bedek ons, en heuvelen val op ons.' Ook Amos had een strijd met Efraim, met het Noordelijke Israel. De leugens waren ten hemel gestegen. Ze hadden misdaad geoogst, stelt Hosea 10. Het waren de verschrikkelijke nachtmerries van Hosea's huwelijk. In verschillende parallellen kwam dit weer anders tot uiting. Hosea moest Gomer leren kennen, zowel haar lagere zelf als haar hogere zelf. Hij moest een tocht maken door Gomer, als Ra, en worstelen met haar wachters en die verslaan. Dat waren de wachters van Afrika. Verschrikkelijke gemaskerde wachters die de mensheid niet doorlieten. Pas als de morgen zou komen zou deze koning van Israel wegvagen, zei Hosea. In hoofdstuk 9 zei Hosea dat Efraim terug zou moeten keren tot Egypte, en tot Assur moest gaan. Efraim was namelijk tuchteloos geworden, had alles van zijn verbanden losgerukt, en leefde zo in een leugen. Het was een totale nachtmerrie van de feutus. Efraim moest dus terugkeren tot Afrika, tot de baarmoeder. Efraim was een zombie-kind, een miskraam. Het was een beeld van het huwelijk van Hosea, wat ook een miskraam was.

Hosea 8 zegt dat het als een roofvogel komt tegen Efraim, als een bazuin, een boodschap, want ze pretenderen te kennen, maar verafschuwen het goede. Kennis zonder ethiek is vleselijke kennis, corrupte kennis, als een miskraam. Nachtmerries van de feutus. De nachtmerries van het huwelijk, Hosea's nachtmerries.

Hosea moest een overspelige vrouw trouwen, een hoererende vrouw : Gomer. Denk je in hoe zwaar dat moet zijn. Het was een beeld van de relatie tussen God en Efraim, tussen God en het Noordelijke Israel. Het was een nachtmerrie, en die nachtmerrie moest verdiept worden, opdat Hosea zo tot de parallelle werelden kon komen, tot de hogere kennis, om dit te begrijpen. Het was de Afrika brug. Het bemiddelde tussen God en hem. Zo werd hij gevormd.

Efraim noemde de profeten gek en de geestelijken dwaas, en Efraim hoereerde met de zonde, met de afgoden, en gaf hen minnegeschenken.

8:13 – Offergaven brengen zij, vlees, en zij eten het. De Here heeft in hen geen behagen.

En zo moesten zij terug naar Egypte, want ze waren van de bronnen afgeweken. Ze vermaakten de vorsten met leugens. Ze hadden henzelf paleizen gebouwd en versterkte steden, maar het had geen fundament. Daarom moest het afgebroken worden. Hosea noemde het een koek die niet gekeerd

was. In hoofdstuk 5 wordt aangekondigd dat hen die de grenzen verleggen tegemoet gekomen zouden worden door de uitstorting van hemels water. De Kameroonse mythologie is vol van water wezens en water godinnen, wat een beeld is van transformatie, als de wateren van de baarmoeder, en de opening van de parallelle werelden, van de subkennis, de metakennis, de bijkennis, wat het mysterie van de Afrika brug is.

hoofdstuk 29 de wijsbegeerte : een denksport

Abadja betekent het gehoorzamen van Yah, het oorlogskruis in het Hebreeuws.
Abadja verborg de profeten, zoals Duitsland de Nederlandse profeten verborg tijdens de reformatie.
Profetie betekende exegese in de reformatie.
Samaria (Hebr. : Shomron) is Sama-R, het horen en gehoorzamen (sama, hebreeuws) van het kruis (oru, voortijds). Ik had een droom over Kameroon als zijnde Gomer-N. Gomer is de vrouw van Hosea. In Kameroon bij de Yaounde stam is god genaamd Zamba, oftewel Sama-B, het horen en gehoorzamen (sama) van de geschiedenis, het oer, de voet (b, egyptisch, voortijds).

Soms komt de mens op punten dat er groot gebrek is, maar toch ontbreekt er dan niets, want er is omringing en omhulling door de hemelse liefde, en die is overal, en die is van een hele andere materie. Tussen het 'alreeds' en 'nog niet' is er soms nog spanning in het aardse leven, dat er twee dingen naast elkaar leven die aan elkaar tegengesteld schijnen te zijn, maar dan nog doordringt de hemelse liefde alles, en is de mens opgenomen in die liefde, die alles vervult en alles zal vervullen, in hemelse wijsheid, en dat is een hemels raadsel waar de mens zijn hele leven lang over mag nadenken en tot de dieptes daarvan mag komen opdat er zo telkens weer een nieuw leven aanbreekt, een groot geheimenis. In die liefde hebben wij alles, want het is van een andere wereld, groter dan deze wereld.

Liefde is een samenwerking tussen horen, gehoorzamen en oerkennis, als de wijsbegeerte. Dit is een discipline, een sport. Deze liefde is het ware zoonschap.

Vliegtuigen zijn de oorzaak ervan dat de lucht vol zit met fijnstof,
daarom is het belangrijk om dichtbij de natuur te zijn,
Ook de auto's zijn de oorzaak van veel fijnstof in de lucht,
de mens maakt een gruwelijke fout,
zoals ze gewend zijn

Nu nog iets : de grootste broedplaats van bacterien in een huis is de wc-borstel,
die kunnen ophopen tussen de haren van de borstel,

DUS : belangrijk om de borstel regelmatig te vervangen OF over te stappen op een siliconen borstel, dus zonder haren, en het zo nu en dan ook in de groene zeep te zetten in een schoonmaakemmer met heet water ----
Een heleboel mensen denken hier niet over na en velen hebben voor vele vele jaren dezelfde wc borstel als grote bacterie haarden in het huis --- zeer slecht voor de gezondheid, want het gaat een grip krijgen op het hele huis en de gezondheid van de bewoners.
Hoe zit dat bij je thuis ? Vervang je het zo nu en dan ? Siliconen borstels zijn beter dan borstels met haren. Borstels met haren horen niet bij een wc, want dat wordt een bacterie bom.

Welkom in het wereldrijk van de wc borstel.
Het is de wc borstel matrix.
De hoogste titel in het rijk van satan is de wc borstel.
WC borstels zijn fluisteraars die complotten bedenken om de inwoners om te brengen.
Via de wc borstel verspreiden deze parasieten zich door het hele huis en gaan in de lichamen wonen van de bewoners, om deze ziek te maken.
Ik had er een profetische droom over – een grote waarschuwing.
Het is beter om geen wc borstels met haren meer te gebruiken.
Allerlei problemen kan het veroorzaken.
Het bestuurt de mens.

Zondag 1 en 2 gaan over de horende en gehoorzame liefde, maar ook is deze liefde ziende, en die ziet allereerst de ware grootte van de problemen, en bagatelliseerd die niet. Het is het vlees die altijd de problemen en zonden kleiner voorstelt dan het is. Misschien ken je zulke mensen wel.

hoofdstuk 30 afrikaanse antropologie : het ritueel van de dikmakings afzondering van nigeriaanse meisjes

Het westen is obsessief bezig met haar gewicht. Vrouwen doen er alles voor om slank te blijven, want alleen dan voelen ze zich wat waard. ‘Dik worden’ komt veelal niet voor op het verlanglijstje van westerse vrouwen. Vele meisjes in het westen krijgen te horen : ‘Och, was je maar zo slank als die schattige Chinese meisjes, die zo koket en compact zijn.’ In Nigeria, bij sommige stammen, is het echt totaal omgekeerde wereld. Daar worden jonge meisjes bewust vet gemaakt, in een soort dikmakings ritueel waarvoor ze worden afgezonderd achter raffia strengen. Dit is een volwassenheidsritueel en een ritueel voor het trouwen, dat hun bekken wijd genoeg zal zijn voor de geslachtsgemeenschap en zodat de vrucht goed beschermd zal zijn. Het is al een oeroude traditie. Dit ritueel wordt Mbodi genoemd of Mgbede. De meisjes hoeven niets te doen dan eten en slapen, en ze blijven binnen, geheel afgezonderd, maar oudere vrouwen zijn bij hen om hen te leren wat volwassenheid en huwelijk inhoudt. Ook wordt ze versierd voor het ritueel, en anderen doen al het

werk voor haar. Dit ritueel kan duren van een maand tot drie maanden. Geen enkele jongeman zou het in zijn hoofd halen een vrouw te trouwen die niet door dit ritueel is heengegaan. De vader van het meisje moet voor het ritueel kralen betalen voor de rivier godin.

Dik maken is een ander woord voor zalven in het hebreeuws, dashen. Het was verbonden aan moeder natuur, maar er was ook een ander woord voor zalven, masah, wat ook de betekenis van Christus is. Een dikmaker dus ? Een groot maker ? Het zalven was bedoeld om iemand tot koning of priester te maken, een hoogstaande functie, wat al snel problemen gaf. Al snel werd de wereld een mannenwereld. Kijk maar eens naar het woord vader in het Engels : FAT-her. Zo onstond de patriarchie, en vrouwen werden verdrukt. In de Noorse mythologie zien we de strijd tussen de reuzen en de goden, waar ik vannacht trouwens ook een droom over had. De reus is de giant, de grote, maar zowel reuzen als goden waren rassen. Niet iedereen in het reuzenras was daarom groot. Het gaat erom dat de natuurprincipes groter worden, dat de mens de context gaat zien, maar de mens zelf moet kleiner worden. Op aarde heeft men dit allemaal verletterlijkt.

In de Afrikaanse mythologie werd er voor de mens op aarde gezorgd door God, door Abassi, ook wel Awasi, Wasi, genoemd, bij de Efik, de Ibibio en de Annang stammen van Nigeria. Toen de mens zelf voedsel ging maken schrok Abassi van het lawaai en trok zich terug. De vrouw van Abassi, Attai, zond toen conflict en de dood tot de mensen. De mensen hadden uitgevonden hoe ze zichzelf konden voortplanten, maar daar werd een stokje voor gestoken. Abassi bestond uit twee goden, dus hij was dualistisch : Abassi Onyong, de god van de bovenwereld, en Abassi Isong, de god van de onderwereld. De Efik stelden dat de mens met de boven god konden communiceren door Abassi Isong. Er was ook nog een opper god, die de boven god en de onder god had gemaakt, Abassi Ibom. Er was ook een reus die scheiding moest maken tussen hemel en aarde, dus tussen Onyong en Isong, maar de aarde viel in de oceaan, en de restanten werden de kust. De reus dook toen in de oceaan en verdronk, maar bezielde alles wat op aarde was.

Het gaat erom dat de mens technisch de verhoudingen kent, en niet zomaar zichzelf aanzet tot roekeloosheid, overgebruik en overheersing.

In de Noorse mythologie hadden de goden de ijsreuzen van het oer uit elkaar getrokken en er een nieuwe wereld van gebouwd. Je mag je dan afvragen of ze daartoe het recht hadden. Hadden de reuzen meer genomen dan ze mochten, of hadden de goden meer genomen dan ze mochten, of beiden ? De meeste reuzen en goden zouden ten onder gaan in Ragnarok. De boodschap is altijd weer : Neem niet meer dan je is toebedeeld, maar schuif je eigen plichten ook niet op anderen af.

hoofdstuk 31 de afrika school

De oproep. We kennen het allemaal : de oproep om naar school te gaan, de oproep om naar de kerk te gaan, naar het werk of de oproep om te stemmen of de oproep van de dienstplicht of andere plichten. Als dan de bel gaat op school is er een oproep om tot de volgende les te gaan. Zo zijn er een heleboel aardse bellen. In de Nigeriaanse religie van verschillende volkeren heeft God, Abassi, ook wel Awasi genoemd, Wasi, ook een bel om de mens op te roepen. De mens mocht niet van het vleselijke voedsel, het lagere aardse voedsel, nemen, maar moest het hemelse voedsel nemen, en zo werd de mens telkens opgeroepen. Telkens gingen er bellen opdat de mens de hemelse lessen zou volgen, opdat de mens niet overwijs, vleselijk wijs zou zijn, vol van de valse wijsheid van de mensen, de valse overleveringen, en ook om ervoor te zorgen dat de mens niet overkrachtig zou zijn, krachtig in het vlees, in de krachten van de zondemacht.

In de voortijdse Afrikaanse religie kwam de wereld, de lagere aarde, voort vanuit een gif gemaakt door een Afrikaanse vrouw, en in de Nigeriaanse volkerenreligies werd deze vrouw Atai genoemd, de vrouw van Abassi. Atai. Die wilde dat de mens op de aarde zou wonen, zodat ze niet hoger dan hun voegen zouden gaan, niet overgeestelijk zouden worden ten koste van belangrijke principes. Het aardse leven zou hun karakter vormen. De mens moest zo gevoelig worden voor de bel van Abassi.

In een droom hoorde ik die bel, een heel hoog, zacht geluid, heel anders dan de aardse, vleselijke bellen. De bel van Abassi was etherisch, als een bel van de natuur. Het was het mooiste geluid wat ik ooit had gehoord. Het riep terug tot de Afrika school.

De mens werd ongehoorzaam aan de hemelse bel, en ging vleselijk werken en vleselijk zijn voedsel bereiden, en zo brak de hemel los van de aarde, en zond Atai haar gif, chaos, conflict en de dood.

Ons leven moeten wij offeren aan de hogere structuur, ons vleselijke leven opofferen, en daarvoor zijn allemaal beelden gemaakt, die symbolisch zijn, niet letterlijk. Als er een offer wordt gebracht in de Afrikaanse religie, dan zijn de gieren een teken dat het offer is aangenomen. De gieren zijn de boodschappers van Abassi. Chaos, conflict en dood zouden de mens juist moeten aanzetten om de tocht terug te maken tot de hemel, tot Abassi.

hoofdstuk 32 de groene schoonmaak vs. de chloor matrix

Want de ongelovige man is door de vrouw geheiligd, en de ongelovige vrouw is door de man geheiligd, anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.
1 Korinthe 7:14, vert. Calvijn

Het Nieuwe Testament bevat nog de stoicijnse lijnen. Dit waren oorspronkelijk ascetische principes die later verdraaid werden, gestolen, maar het ligt nog steeds verborgen in het Nieuwe Testament. Ik had er een droom over. Het is een belangrijke tekst. Wij worden voortdurend misbruikt en mishandeld op deze aarde, en het is ons tot kruis, en het heeft ons gegrepen en heeft ons gehuwd, tot groot psychisch, mentaal, emotioneel en lichamelijk leed, maar hierin zijn wij geheiligd en is onze vrucht geheiligd. Er zijn dingen die we niet kunnen wegwassen. Het mes is diep gestoken, en het is als een huwelijk, maar we zijn erin geheiligd. Het wijst op een diepere realiteit. We kunnen er niet aan ontkomen. We zijn erin geheiligd.

Je hoort het weleens : Leerlingen van een school geevacueerd door omvallen fles chloor, of hele volksstammen kinderen klagen over geirriteerde ogen na bezoek aan zwembad met te hoge chloorwaarde. Enzovoorts, enzovoorts. Vaak hoor je dat chloor een instabiel product is en niet gebruikt mag worden om te desinfecteren, maar het wordt nog steeds veel verkocht, met alle gevolgen van dien. We zitten in de chloor matrix. Het is belangrijk zo groen mogelijk te leven, ook wat betreft schoonmaken : groen schoonmaken. Chloor is verschrikkelijk slecht voor het milieu en je gezondheid, zoals vele andere agressieve schoonmaakmiddelen die gewoon een soort scheikundige tovenarij zijn waarbij van alles misgaat omdat het zwaar chemisch is en zwaar schadelijk. Ik had een droom over de chloor matrix waarin de mens leeft. Het schraapt alle biologische beschermlaagjes van de mens weg. De chloor-parasieten vervormen zich tot kinderen die koffie willen of drinken en bieden zich bij de mens aan om op de emotionele buttons te klikken, en dan komen andere chloor-parasieten in de vorm van een oudere, met camera’s erbij, als een televisie show, en dan moet je presteren. Ga je het kind niet te drinken geven ? Dan ben je een heel slecht mens. Zo trappen de mensen erin. Zo ontstaat vooroordeel. De oudere chloor-parasiet houdt dan de simpele mens een spiegel voor, en laat die mens rot over zichzelf voelen als ze het kind niet te drinken hebben gegeven. En zo kopen ze chloor. Ze denken niet kritisch na, maar het is een onderdeel van de consumeristische samenleving. We hebben het over zware dementors. Chloor verouderd het brein. De mens gaat met pensioen op allerlei manieren. Het is als alcohol. Het is veelal in de ban gedaan, maar het zit diep. Het is als een scholensysteem, om de mens te doen aftakelen.

Ik had een droom over dat er de meest verschrikkelijke parasieten uit een toilet kwamen, en dat was ten eerste als een soort nazi oorlog, en ten tweede als opaatjes met wandelstokken die daarmee sloegen.

Veel mensen hebben de wc gewoon openstaan. De wc is het contactpunt met het riool, dus als je het open laat staan, dan hebben die parasieten vrij toegang tot je huis, en het is net zoiets als een open graf of de vuilcontainer open houden. Ook als je doortrekt is het heel belangrijk dat de klep al dicht zit, want de ontlasting krijgt bij het doorspoelen een optater, en gaat dan door het hele huis zich verspreiden als het open staat, en dan komt het ook op de tandenborstel terecht, al die toiletpluim

met poepbacterien etc. Dichthouden dus. Voor schoonmaken is het belangrijk zoveel mogelijk natuurproducten te gebruiken, en geen aggressieve schoonmaakmiddelen, want chloor/bleek is zwaar giftig, en werd in de eerste wereldoorlog gebruikt om mensen te vermoorden. Als je het doortrekt of je plast ertegen aan komt er extra veel gevaarlijk chloorgas vrij. Het is hetzelfde als aggressieve antibiotica bij de mens, dat juist de weerstand van de mens lam wordt gelegd, en dat de bacterien resistentie gaan opbouwen. Het heeft allemaal te maken met schijnveiligheid en schijnhygiene, want chloor trekt juist ook weer andere parasieten aan, en zorgt ook voor put-corrosie omdat het bijtend is. Daarom raden veel sanitaire bedrijven ook aan alleen maar milde schoonmaakproducten te gebruiken. Chloor/bleek is zwaar chemisch, dus gaat ook weer op andere stoffen inspelen, en kan leiden tot hele gevaarlijke cocktails, ook in het riool zelf, en dat naast het feit dat het op zichzelf al zwaar giftig is. Natuur schoonmaakproducten zijn dan bijvoorbeeld groene zeep, soda, citroensap etc. maar het is ook zo dat als je gewoon denkt dat alles schoon zou worden door er een schoonmaakmiddel op te gieten dan moet je beseffen dat naast het feit dat bacterien resistentie opbouwen, voornamelijk bij aggressieve schoonmaakmiddel, het ook zo is dat er een soort filmpje van vuil gaat ontstaan, een vuillaag, en dat moet er dan echt afgeboend worden, doorbroken worden. Harige wc-borstels zijn bacterie-haarden van het huis, grote bacterie-broedplaatsen, want het gaat zich ophopen tussen de haren, dus die zouden dan heel vaak vervangen moeten worden en vaak in een schoonmaak emmer met groene zeep o.i.d. Maar er zijn dus ook siliconen borstels dus dat is zonder haren, maar gewoon met uitsteeksels die niet tegen elkaar aanstaan. Want om nou bijvoorbeeld met je handen, of met nog schoonmaak handschoenen de wc-pot zelf in te gaan is iets wat je echt niet vaak zou moeten doen, want die parasieten pakken je, veranderen je hersengolven enzo, en dan is een siliconen wc borstel om te zorgen dat er geen direct contact is, dus om het een beetje op afstand te houden. Natuurlijk als je gewoon de randen schoonmaakt en de bril kan dat gewoon met een doekje, maar echt de diepte ingaan in de pot met je handen overmatig zou risky zijn. Er zijn van die micro vezel doekjes waardoor het veel vuil opneemt die je voor ander schoonmaakwerk kunt gebruiken, zonder verdere aggressieve schoonmaakmiddelen.

Wc parasieten/ riool parasieten kunnen de hersengolven veranderen en mensen op zijsporen brengen en hen op allerlei gebied met pensioen laten gaan, dus chloor inwerking hoort daar ook weer bij, dat werkt gewoon samen, dus eigenlijk dat hun systemen lichaam en natuur vervangen en zo schijnveiligheid en schijnhygiene, schijngezondheid, en schijnwerkelijkheid opwekken. Weer het hele evacuatie-trein verhaal ook.

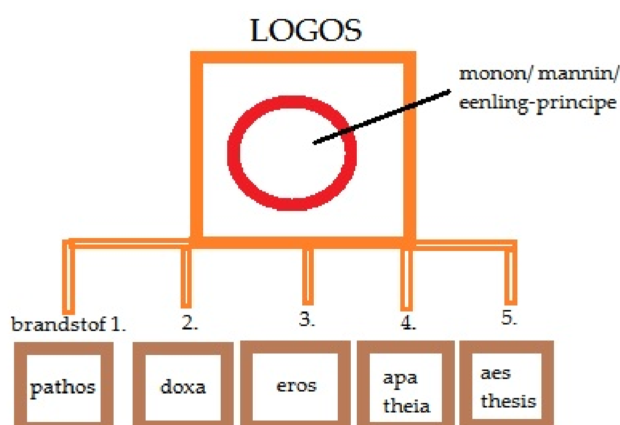
Naast voeding is dit dus ook een onderwerp waar veel onderzoek over zou moeten komen en waarin je zwaar op je hoede moet wezen. Dus mensen worden zo schijnwerkelijkheden ingelokt, terwijl er veel diepere dingen gaande zijn. De mens is heel ergens anders.

Daarnaast is er de opkomst van de lithium batterij, li-on of lithium-ion worden ze ook wel genoemd, die in de meeste apparaten zitten, dus ook laptops e.d. Die batterijen kunnen weer herladen worden, en kunnen soms spontaan ontploffen, of gewoon in de fik vliegen, waar de brandweer ook veel over klaagt want het komt steeds meer voor. Ook electrische auto's die door deze technologie zomaar spontaan in de fik vliegen, en oplaadbare electrische fietsen enzo. Ook iets om in de gaten te houden.

Niet alleen de voedsel industrie is corrupt waarin er onderzoek moet gebeuren, maar ook de schoonmaak industrie. Onderschat het niet. Het werk is de hoofdbron, het geestelijk werk, je hele leven en bestaan en de toetsopdracht, en een beetje zoals de 'werken van Heracles', en daaruit vloeit dus alles voort, dus dan wordt je uitgezonden naar iets op aarde, iets om te doen, om je geld mee te verdienen, zoals Paulus een tentenmaker was. Of je bent door iets gegijzeld en je werkt ervoor als slaaf, maar dan nog moet je dan werken 'als voor de Heere', en dit is gewoon weer metaforisch in de taal waarin we zijn opgegroeid, dus 'voor de gnosis', de hogere kennis van het heelal.

Direct moet ik ook aan mister Spock denken van Startrek. Hij was een Vulcan, maar ook half mens. Vulcan is de Romeinse god van het vuur, wat Hephaestus was bij de Grieken, de verlamde god, die zo was geworden of omdat hij zijn moeder verdedigde toen zijn vader tegen haar streed, en zijn vader hem toen van de Olympus afwierp, maar er zijn ook versies dat zijn moeder hem van de berg had afgeworpen. Maar in ieder geval leidt dit helemaal terug naar Jakob die in het toetsen en worstelen met de goden kreupel raakte, en dat soort verhalen waren er ook in Afrika. Ze namen vuur van de hemel en het gevolg was verlamdheid. Dat is hoe profetie werkt, door verbrokenheid. Maar in ieder geval zijn de Vulcans stoicijnen die niet vanuit emoties werken maar vanuit logica, vanuit de rede, vanuit de gnosis. Ze toetsen dus alles aan de hogere bronnen, vanuit de hogere technologie, dus laten zich niet zomaar leiden door gevoel. Ze hebben dan soms wel momenten van wat ze pon farr noemen, dat ze lichamelijk en psychisch uit evenwicht raken, overweldigd worden, en dat moet dan overwonnen worden door of een gevecht, of door intimiteit, anders sterven ze erdoor. Dat zijn dus ook allemaal hele diepe principes en processen. De Vulcans waren eerst heel erg roekeloos, oorlogszuchtig, maar toen trad er een reformator op, een profeet, genaamd Surak, en die bracht die stoicijnse, ascetische reformatie. Sommige Vulcans waren het er niet mee eens, dus er kwam een soort kerkscheuring, dus toen ontstonden de Romulans rond het jaar 370 na Christus, die weer op de eerdere voet verder gingen, dus meer door 'geloof, hierarchie', ook xenofobie, een liefde voor alles wat in hun ogen 'normaal' is en zekerheid biedt, en haat voor alles wat 'vreemd' is. Ze hadden dus ook expansie-drift. De Remans waren hun slaven. Dit zijn ook allemaal Romeinse termen, want Romulus en Remus waren de scheppers van Rome. Ze werden gevoed door een wolf. De wolf is in goede vorm het kruis, maar in slechte vorm is de wolf de vleselijke klager. Die wil geen diepe gnosis, maar het gemak, het voor de hand liggende, de aardse orde etc.

plaatje logosverbrander

Hier gaat dus ‘de logistieke filosofie’ over, en daar hoort dat plaatje ook bij. Dus de logos/gnosis/afzondering moet dus boven de aardse driften komen te staan, anders wordt het corrupt, en dat zagen we in de geschiedenis gebeuren dat toen de mens afweek van de gegeven stoicijnse/ascetische filosofie (de aretaitische filosofie) toen ging alles mis. Heracles moest op het pad van Areta blijven, anders werd hij bedrogen door de heks Kakia.

Maar in ieder geval is er een clip van Mister Spock en de Bangles genaamd ‘Going down to liverpool’ over de UB40, wat dus de werkelozenkaart is, en het gaat dan over naar Liverpool gaan om niets meer te doen de rest van je leven, en die vrouwen zingen dat als sirenen op de achterbank bij mister Spock in de auto. Een heleboel mannen zouden dan hevig glimlachend in de auto rijden, gezellig met de dames, zichzelf eraan overgevende, maar NIET MISTER SPOCK. Die kijkt wel beter uit, en test alles, en gaat er analytisch mee om (aan de hogere bron), dus hele opmerkelijke clip. Hij trapt er niet in, want hij is in de rol van Odyseus die zich niet door de sirenen liet verleiden en zichzelf aan de mast bond, en zichzelf BLINDDOEKTE en was in zijn oren stopte.

Dat is het hele uitgangspunt. En dat moet ook toegepast worden op het chloorprobleem. Niet zomaar zeggen : ‘Ja, maar het ruikt zo lekker,’ want kinderen zeggen dat ook over de uitlaatgassen van auto’s en dat vlees zo lekker ruikt. Dus echt gaan onderzoeken en toetsen, want er wordt heel veel tegen gewaarschuwd en op veel plaatsen mag het niet gebruikt worden. Het riool begint al in het toilet zelf bij de afvoer waar het water begint, en dat is bij contact met de wc direct geen schoon water meer. Er is de huisriolering die al bij de toiletbuis begint, en die is aangesloten op de straatriolering en dan de hoofdriolering. Er leven ontzettend veel parasieten in het riool en die nemen direct dat laagje water over, verplaatst zich er makkelijk doorheen..

Bij chloor is het eigenlijk alleen maar zo dat het vuil gebleekt wordt, en het werkt als een drugs, want het geurtje is schijnveiligheid. Het is gevaarlijke chemische rotzooi, kan de hersenen aantasten en de longen. Het is geen natuurproduct, en zoals ik al zei kan het gevaarlijke chemische verbindingen met andere stoffen vormen daarnaast. Het kan de hersengolven veranderen. Het is een hele reactieve en corrosieve stof dus gaat ook de toiletpot aanvreten en dan is het nog moeilijker schoon te maken. Het vuil wordt dus gebleekt en dat filmpje blijft dus gewoon zitten. In bepaalde ziekenhuizen mag het ook niet gebruikt worden. Het is allemaal al ingekort met verboden hier en daar, ook bij bedrijven, maar voor huisschoonmaak is dat verbod er nog niet, dus simpele huisvrouwen grijpen er ook makkelijk telkens naar uit gewoonte. Zelfde als dat kwik op heel veel manieren verboden was, maar in de mond van de mens dus niet, alhoewel de EU het wel nu verboden heeft voor kinderen en zwangere vrouwen. Op de menselijke systemen moet je niet wachten, want die zullen er profijt uit trekken zolang als ze kunnen.

Parasieten zijn er in allerlei soorten, en bewaken de portalen naar de parallelle werelden, dus de overgangen van de materiele wereld tot de geestelijke wereld, en het zijn shapeshifters en rommelen met de hersengolven, en een heleboel zijn nog niet zichtbaar doordat daar de technologie er niet voor is. Er zijn bijvoorbeeld ook een heleboel vlees-parasieten die de mens niet ziet, maar het vlees staat echt stijf met de parasieten, hoe ‘lekker’ het dan voor sommigen ook mag smaken, en parasieten helpen gewoon mee met de bedondering, want het is drugs.

hoofdstuk 33 een nieuw zicht op christus in de hebreeuws-nigeriaanse context en grondtekst van afrika – de genezing van het stadse chloor-alzheimer syndroom

Het christus-woord : Gezalfd, in het Hebreeuws ook het dik zijn of dik maken, dashen, of mashe, waar ook het messias-woord vandaan komt. In Nigeria gold en geldt dit letterlijk voor de meisjes, in bepaalde stammen. Heel corrupt natuurlijk, want de meisjes worden onder dwang gevoed en het gaat ook vaak gepaard met de vaginale besnijdenis. Weer een voorbeeld van vleselijke mensen die zinnebeelden zo nodig moeten verletterlijken. Wat betekent het dan werkelijk ? Moeder natuur moet groter worden, en de mens moet minder worden. Daarom gaan veel Afrikaanse scheppingsverhalen ook over de mens die uit het riet voortkomt, of uit het splijten van het riet. Nooit is het de bedoeling geweest dat de man opgeblazen loopt te protsen met zichzelf en over de vrouw heerst.

In het Aramees was het Christus-bewustzijn al iets heel vrouwelijks, en in Afrika, in Nigeria, nog wel meer. We kunnen 1 Johannes 4:2-3 verklaren in de Nigeriaans-Hebreeuwse context, ook te beseffen dat Israel in de voortijd oorspronkelijk een Afrikaans volk was :

‘Elke geest die bekent dat Christus in het vlees is gekomen, die is uit God.’

Letterlijk gezien, in de westerse vertalingen, staat hier helemaal niks, maar in de Nigeriaans-Hebreeuwse context en grondtekst staat er dan :

‘Elke geest die bekent dat moeder natuur groot is, die is uit God.’

Chloor-geesten doen dat niet. Die maken de man groot. In de stad wordt moeder natuur heel klein gehouden en minderwaardig. Vlees, sarx, betekent in de Griekse worteltekst ook schoonmaken, saroo. Dat betekent dat de mens wordt opgeroepen om schoon te maken vanuit de natuur, groen schoon te maken dus, en tot de diepte hiervan te gaan. Alleen moeder natuur kan waarlijk schoonmaken. Als de mens tegenover de draak staat, het aardse systeem, in Openbaring, dan moet de mens moeder natuur groot maken en groot houden, en niet zelf gaan lopen bluffen. De kennis moet groot zijn, de principes, de ethiek, niet de mens zelf. De mens zelf moet minder worden. De mens moet deze metaforen begrijpen en niet alles omdraaien. Chloor-geesten draaien alles om. Ze hebben de hele mensheid ingenomen, en het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. De mens ligt vast aan chloor-ketenen. We zien nu wat het Nieuwe Testament waarlijk inhoudt, waar het vandaan komt. Het komt uit Afrika oorspronkelijk, en chloor-geesten hebben het verdraaid, verletterlijkt en verwesterlijkt. De mens is verdronken in de chloor. De lucht is een grote chloorzee waarin de hersenen verstrikt zijn geraakt. Ook is de lucht vol met fijnstof van auto’s, motoren en vliegtuigen. De mens verheerlijkt deze moderne gouden kalveren, want het dient de mens. De mens heeft nooit goden gekozen om die te dienen, maar goden verkozen die hen zouden dienen.

Het is in de context van het evacuatie-trein verhaal.

In de groene bewegingen, 'terug naar de natuur' bewegingen maken ze schoon met natuurlijke middelen, en de natuur geeft die rijkelijk. Ze hebben zoveel rotzooi-schoonmaakmiddelen uitgevonden in de loop van de tijd, en het is zich gaan opbouwen, en het is gewoon scheikundige tovenarij, zoals ook in de voedsel-industrie, dus zo is die hele 'chloor-matrix' ontstaan (chloor staat voor zo'n beetje alles wat anti-groen is, dus de gehele chemische schoonmaak-industrie en het vuil zelf, want dat speelt op elkaar in, en schept elkaar, dus de schoonmaak-industrie is ironisch gezien dan ook weer onderdeel van het vuil (ik schreef eerst ‘fuik’), en dat is met heel veel ziektes en medicijn verhoudingen zo. En in die matrix dementeert het brein, dus heb je te maken met de dementors, de wachters van afrika, en die zijn ook tegelijkertijd de 'backwards', dus die draaien alles om en zien het vervolgens niet meer, en leven dan in ontkenning, en zo groeit de hypocrisie, en het vreet weg als drugs. Dus de aardse realiteit is de schijnwerkelijkheid, dus daar kan een mens niet eens meer vanuit gaan berekenen, want dat is de schijnmens die aan de drugs wordt gehouden en hallucineert, terwijl de ware mens dan binnenin in de diepte opgesloten ligt, dus als je dan zegt : 'ja, maar dat ben ik zelf dan toch niet,' dan is dat waar. Een heleboel dingen waarvan je denkt dat je het zelf bent of waarvan je denkt dat je dit en dat doet is dan ook helemaal niet zo en is iets heel anders, maar de chloor matrix legt dus valse identiteiten op.

Chloor-geesten draaien het brein om, dus dan ontstaan er valse prioriteiten, dus het metaforische plaatje van religie blijft belangrijk, want als mensen het overmatig onpersoonlijk maken, dan sluipt onverschilligheid naar binnen en wordt het een samenleving van objectivicatie, wat in de medische wereld is gebeurd, toen ze het losmaakten van het geestelijke. Dat religie gevaarlijk is in de letterlijke vorm weten we allemaal en juist daarom moet het ook verdiept worden, want het is alleen bruikbaar als metafoor, om het geestelijke te versterken en ook ervoor te zorgen dat het geestelijke niet corrupt wordt. Chloor-geesten zijn ook overmoedige afrondgeesten, zo van ‘ja, nu moet het klaar zijn.’ Ze denken in hele korte cirkeltjes : ‘even erop smeren, in laten trekken, klaar’. Dus als je dan naar materiele computers kijkt hoe die werken, dan zie je ook ellenlange programmatie, en hele ingewikkelde, wiskundige toestanden, dus dan is het geestelijke nog veel ingewikkelder. Zelfde als dat zelfs huisvrouwen radicaler zijn dan new agers (die het allemaal wel geloven), de liberalen waar we ook over geschrevenen hebben, want de huisvrouwen lezen elke week nog ijverig de weekbladen en allerlei roddelbladen, en natuurlijk de krant dagelijks. Die zijn veel beter ingelicht over het vleselijke dan de new agers en liberalen over het geestelijke. De huisvrouwen en roddeltantes die ook zwaar werk verrichten want ze moeten ook nog eens hun kinderen opvoeden gaan er desnoods wat eerder voor uit bed en wat later voor naar bed om hun troep te lezen. Dus nee, het is nog niet klaar, net zoals ze aan Kate Bush vroeger in 1979 vroegen of ze nu niet al klaar was, en wat ze nog meer zou moeten doen, en toen zei ze : ‘everything,’ en dat ze nog niet eens echt begonnen was.

Het kan alleen maar stap voor stap. Het toetsen gaat ook altijd via de vraag : ‘is hier fundament voor’, want anders zou je ogenschijnlijk misschien wel goede dingen zeggen, maar als de afstand tussen twee goede dingen te groot is valt iedereen erin te pletter, in het gat, dus dan gaat het weer om geestelijke hoogtevrees ontwikkelen en veel voorzichtiger worden met bewoordingen en benoemingen etc. Chloor-geesten gaan altijd te snel, die kennen de heilige vreze ook niet. Die vinden het allemaal wel best. Chloor-parasieten (dus hele scala van de verhoudingen tussen vuil en stadse schoonmaak) vormen dus een drugs die het hoogtevrees zintuig uitdoven, dus mensen springen gewoon van het een naar het andere balkon op vijftien verdiepingen hoog. Levensgevaarlijk. Daarom is de Afrika brug zo belangrijk. De mens is verdronken in chloor, de

mens is een chloor-zombie. Het zit helemaal in de lucht, ook door de uitlaatgassen van auto’s, de fijnstof, en de fijnstof van vliegtuigen etc., en een heleboel is nog niet eens meetbaar door hedendaagse apparatuur. Daarom zijn dieren ook zo belangrijk want die hebben al veel verfijndere zintuigen, zoals katten kunnen veel beter horen dan mensen, en er zijn dan bepaalde knaagdieren die landmijnen kunnen detecteren, etc. etc. Toch denkt de mens dat hij de absolute koning is van het weten, wat gewoon een geval van chloor-alzheimer is dus. De mens geeft deze beschadiging over van geslacht tot geslacht.

Ook staat er dan verder in I Johannes 4 in de Hebreeuws-Nigeriaanse context en grondtekst : ‘Elke geest die niet belijdt dat moeder natuur groot is en groot gemaakt dient te worden, die is niet uit God, en deze is van de anti-natuur.’

In de westerse vertalingen staat dat dit de antichrist is, maar omdat de westerse Christus zo corrupt en afgedwaald is is de anti-natuur veel meer te vrezen dan de anti-christ. Wezenlijk betekent antichrist in de grondtekst : anti-vrouwelijk en anti-natuur.

De stadse schoonmaak met allerlei giftige, chemische middelen heeft de mens de nek gekost. De mens is erin verzopen, als het springen van de vijftiende verdieping. De mens heeft geen hoogtevrees zintuig ontwikkeld, want al die giftige schoonmaak-drugs heeft dat zintuig uitgedoofd. Men is niet meer gevoelig voor de tussenstappen, en leeft in schijngezondheid en schijnveiligheid, schijnschoonheid, in allerlei wanen dus. Men stort telkens vele meters naar beneden, omdat men niet bouwt op fundamenten. Daar heeft men de tijd niet voor. Het vijfde werk van Heracles was het schoonmaken van de stallen van Augias gebruikte hij daarvoor ook geen agressieve, chemische schoonmaakmiddelen. Het was dertig jaar opgehoopt vuil in de stallen, en hij gebruikte daarvoor twee rivieren. Puur natuur dus.

Als we kijken naar het Nederlandse woord ‘kind’ dan komt dit van het oeroude Nigeriaanse woord voor de onderwereld ‘kindo’, bij de Jukun stammen, en de onderwereld is een beeld van de natuur bij de Afrikanen, en al het leven kwam voort vanuit de onderwereld, de natuur, en al het leven zou daar terugkeren. Dat is wat ook het kind zijn betekent. Kinderen zijn nog niet van de stad, maar zijn van de natuur, leven in hun eigen onaangetaste wereld. Pas als ze ouder worden kapt de stad de natuur van hen weg, en krijgen ze een valse identiteit. Dan worden ze burgers van de chloor-matrix, al zo vroeg mogelijk, als kinderhuwelijken, met als huwelijksgift een chloor-alzheimer.

hoofdstuk 34 de wilde rivier van areta

Het vrouwelijke, het moederlijke, het zorgzame, moet de gevallen mannelijke natuur weer berijden, wat ook een thema is in het boek openbaring van de vrouw op het beest, de vrouw op de arend, en de betekenis van Filippenzen in de worteltekst, want Filippi betekent ook de vrouw op het beest. De man moet aan zichzelf ontvluchten, aan zijn oude natuur, en die afleggen, om zo te komen tot het

mannelijke kind, weer een thema in Openbaring. Dit kan al snel fout gaan. Daarom is er het stoicijnse pad waarover we gesproken hebben in het boek ‘de logistieke filosofie’ waarin de mens leert vanuit de gnosis te leven, vanuit de hogere kennis, en niet vanuit zijn lagere aardse gevoelens.

Deze dynamiek komt voor in het verhaal van Oedipus. Zijn naam betekent gezwollen voet of grote voet, wat een beeld is van de grote geschiedenis, en de geschiedenis is groot en moet groot zijn, want het loopt terug tot het oer, maar het moet ontcijferd worden. Dit mannelijke kind moest de vleselijke vaderlijke natuur bedwingen om zo tot de moederlijke natuur te komen. Zijn vader had het hierom op hem gemunt, en daarom moest hij al als baby ontsnappen, waarmee hij door anderen werd geholpen, en hij kwam terecht bij herders van Korinthe die hem opvoedden. In 2 Korinthe 1 staat het zogenoemde verchristusing principe waarin de christus anderen ook tot christus maakt, en in de hebreeuwse wortels gaat dit dus om het dikmaken, wat in de nigeriaans-hebreeuwse context over moeder natuur gaat, over het groot zijn en groot worden van moeder natuur.

‘Die ons met u bevestigt door Christus en ons heeft verchristust.’ (vers 21)

In een droom was Oedipus of het oedipus-principe een godin, D-pesa, wat een vorm van Areta is. De D was in de voortijd de hieroglyph van de opname, en de pesa is de amazone verlichting, wat meer een geoefendheid en geleerdheid is, de discipline van het beestrijden. Door pesa te bereiken kan de natuurvrouw het beest berijden.

Zoals we zagen betekent ‘Jezus Christus in het vlees gekomen’ in de Griekse worteltekst en de hebreeuws-nigeriaanse context en grondtekst : ‘schoonmaken door het groot zijn en de grootmaking van moeder natuur’, oftewel de groene schoonmaak, waarbij het riool en het vuil in contact wordt gebracht met moeder natuur. Al het vleselijke en vuile wordt onder haar grote voeten gesteld, oftewel onder de grote geschiedenis. De mens zit in de stad gevangen in het riool, want de stad is slechts een onderdeel van het riool, en het moet uitgaan tot het geheimenis van de recyclocratie. Grootvoet was ook de zuid-germaanse naam voor de hel, en de hel is een beeld van de exegese. Vroeger als kind kwam er vaak een indiaanse vrouw genaamd gezwollen voeten of grote voeten tot mij in mijn dromen, wat dus ook de betekenis is van de naam Oedipus.

De Afrikaanse goden leidden de mens niet zomaar tot het licht, maar tot het geestelijke werk. Uiteindelijk was profetie en geestelijk zicht een vrucht van de ethiek. Daarom was de god van de vulkanen, Hephaestos of Vulcan, de god van het werk. In een droom was het een aspect van Areta, de godin van deugd en geoefendheid. Ik had ook een droom dat er virtuele bitjes waren die je in kon doen om zo in parallelle werelden te komen. Die bitjes waren een soort natuurvrouwen, natuurdromen. Het gaat dus om een zekere werkdiscipline om het zicht op te wekken en zo het beest te kunnen berijden. Oedipus moest het raadsel van de sfinx oplossen, anders zou zij hem doden en verslinden, of van de bergpas afwerpen. Toen Oedipus het ontraadseld had wierp de sfinx haarzelf in het ravijn. Laten we goed beseffen dat ook het westerse christendom een sfinx is, en dat psycho-analyse de enige manier is om aan de sfinx te ontkomen.

Door het riool onder de stad moet de mens de weg vinden tot de natuur. Zonder de recyclocratie komt de mens er niet. De verstedelijking van de mensheid bracht de mens in de riool-matrix, ook wel de chloor-matrix genoemd. De verstedelijking is de vergrieksing van de mensheid, en de mens ging aan de riool-drugs. Riool-parasieten roven kinderen en misleiden ouderen. Griekenland is de as

en de wieg van de westelijke machine, waardoor alles wat uit het zuiden en het mid-oosten kwam werd verpulverd. Zowel Afrika als Israel gingen door deze trechter. Maar de stoicijnse lijnen gingen hier doorheen en hebben zichzelf verfijnd tot het aretaitisme. We spreken dus over een rode kern in en door Griekenland, die van de aretaitische filosofie. Griekenland op zich was gewoon Kakia, maar in de natuur stroomde de wilde rivier van Areta, waarlangs Heracles zijn weg vond.

Dit is het scenario : de mens moet via het riool, de ondergrondse stad, de weg terugvinden naar de natuur, en daarvoor heeft de mens ook de riool-metro's nodig, en de riool treinen om hier doorheen te komen. Dit pad wordt ook gewezen door de Vur. Laat niemand denken dat de stad veilig is boven het riool. De stad is onderdeel van het riool, en de mens moet gaan tot de recyclocratie, tot Hephaestus. Ik had een droom over Hephaestus, over Havah-seth-sa. Havah is Hebreeuws voor Eva, en seth-sa betekent in het Egyptisch de kennis van de wildernis, waarvan vur een voortijds woord is. Eva wijst terug op de vuh, de voortijdse oorlogskennis. De vrouwelijke Hephaestus is een beeld van de recyclocratie, de baarmoeder van de wildernis. Over dit pad gaat ook het tweede bijbelse boek 'de evolutie van de hemel'.

hoofdstuk 35 het pad van areta door de geschiedenis

Diep in de ziel van de mens zijn er plaatjes die telkens weer terugkomen, in de psychologie de portalen tussen het bewustzijn en onderbewustzijn : Adam en Eva bij de boom van kennis, en de gekruisigde Jezus. Men heeft dit overdreven, men heeft het verletterlijkt, onvertaald gelaten, laten verdichten. De wereld is vergriekst. Griekenland is het portaal tussen het midden-oosten en het westen, en tussen het noorden en het zuiden. Dit is een soortgelijk portaal, en alles is vastgelopen in dit riool. Toch lopen de stoicijnse en aretaitische lijnen hier doorheen, komende vanuit de oerbronnen van natuurfilosofie en natuurpsychologie. En zij zijn freudulent. Voortdurend moet er opgepast worden in dit mijnenveld.

Haephestus, of Haphaistios, Aphaistios, in het Myceens Grieks, is Havah-seth-sa, oftewel Eva (Havah, Hebreeuws) die de natuurkennis aanbiedt (seth-sa, Egyptisch). Eva verleidde Adam tot de gnosis, die hing aan het kruis, wat de boom was in het Hebreeuws, als een beeld dat Adam voor de natuurkennis moest lijden en werken. Haephestus was ook de god(in) van de ambachten, naast de god(in) van de vulkanen. Als Adam tot de gnosis zou komen, dan zou dat door de oude orde niet geaccepteerd worden en zou hij vervolgd worden en verdreven, oftewel afgeworpen van de paradijselijke berg, zoals Haephestus van de Olympus werd afgeworpen omdat hij tegen de oude orde inging, tegen zijn vader, het beeld van de vleselijke patriarchie, om zijn moeder te beschermen. In andere versies werd hij door zijn moeder van de Olympus afgeworpen, de godenberg. Hij raakte kreupel of verlamd en kwam in de oceaan terecht, waar hij door de godin van de oceaan en de ondergrondse rivieren en door haar dochter Eurynome werd opgevoed onder de oceaan in een donkere en diepe grot voor negen jaar. Adam is een beeld van de val van Haephestus. Als kind had

ik een herhalende droom dat ik van een hoge berg werd afgeworpen. Het kost iets om tot de gnosis te komen, tot het hogere profetische. De oude systemen vervolgen je en sluiten je op, en je moet tot de recyclocratie gaan om aan de rioolwezens, de wachters tussen Noord en Zuid, te ontkomen. Haephestus werd de wapenmaker van de goden. Hij maakte alles voor de goden en rekende zo met de slechte goden af door zijn uitvindingen, want die zaten slim en gewiekst in elkaar. Hij maakte tronen die bijvoorbeeld gevangenissen waren.

Het zijn freudulente wachters tussen het bewustzijn en het onderbewustzijn waarmee we te maken hebben. Alles heeft een diepere betekenis die zichtbaar wordt in de recyclocratie. We moeten tot de ondergrondse rivieren gaan, tot Thetys, die Haephestus samen met haar dochter opvoedde. Zij zullen het riool doorspoelen. Er was een oud gezegde dat de zoon van Thetys de glorie van zijn vader zou overstijgen. We zien daarin dus ook Oedipus kwaliteiten, die ook het vaderlijke vlees oversteeg. Ik had als kind zware nachtmerries van een vadsige vader die mij in een glazen kamer onder de grond in een greep hield. Ook had ik veel riool nachtmerries, over de rioolbuizen, waar zoveel gevaarlijke parasieten huizen. De mens mag dit niet onderschatten en moet groen leven. De stallen van Augias die Heracles moest doorspoelen met rivieren zijn een beeld van het riool. De mens leeft in het riool en dient een uitgang te vinden, tot de recyclocratie te komen, een besef te krijgen van Haephestus.

Adam moest door zijn val van de paradijselijke berg net als Edom (Ezau), waarvan Adam het wortelwoord is, zijn aardse status afleggen, zijn eerstgeboorterecht, zijn godenrechten. Dit komt terug in het Haephestus verhaal en ook het Oedipus verhaal. Het wijst terug op het pre-adamitische ras van Sukker, de voortijdse Adam in het eerste scheppingsverhaal van Genesis 1 (zakar). Deze werd doorstoken tot herinnering, dus weer reformatie en regressie. In latere beelden van Adam, namelijk Ezau en Hephaestus, komen deze oer-kwaliteiten van Sukker, de voortijdse Adam, weer terug, en worden daarin verdiept, wat een eigenschap is van de recyclocratie. Sukker was gekruisigd aan de boom van herinnering, en kon zo tot de oerkennis komen.

Hephaestus, Havah-seth-sa, Eva die de natuurkennis aanbiedt, de wildernis kennis, is een beeld van de charis, de geestelijke werken, als godin van de ambachten, en in Spreuken 1 is de charis (hen, hebreeuws) een ketting van tucht en onderwijs. Dit is wat in de Israelitische talen de ware schoonheid is. Het is een werkwoord. Ook zijn de geestelijke werken in het Hebreeuws (hen, khane) gebeden en smeekbeden. De voortijdse Eva van Genesis 1, in het eerste scheppingsverhaal, was genaamd Nkbt in het Aramees, Anaq-bath, de dochter van de halsketting. Het is niet alleen een ketting van studie, maar ook van werk. Zij verleidde Zakar, de voortijdse Adam, Sukker, tot deze ketting, waardoor hij weer kon herinneren, wat ook de betekenis van zijn naam is. Deze ketting hing in een boom, de boom van herinnering, waaraan Zakar gekruisigd werd, maar boom kan in het Hebreeuws ook kruis of galg betekenen. Het is een zelfde soort plaatje als Jezus met de doornen om zijn hoofd, hangende aan het kruis. Het wijst terug op dit oerverhaal. Ook komen deze kenmerken terug in het boek Zakaryah, wat betekent Jehovah herinnert, zakar die tot Havah, Eva is gegaan, en Jehovah betekent ook de wording door het kruis. Het boek valt de patriarchie aan, het vaderlijke vlees :

Wees niet als uw vaderen waartegen de oude profeten hebben geschreeuwd. Uw vaderen, waar zijn zij ? En leven de profeten voor eeuwig ? (1:4-5)

We zien dan de gezichten van Zacheria (Zakaryah, Hebreeuws), en het eerste gezicht is van de paarden die de aarde doorkruizen. In het achtste gezicht wordt duidelijk dat zij naar de windstreken gaan, naar het Noorden en het Zuiden, dus we zien dat hier de aandacht wordt gericht op het portaal tussen Noord en Zuid, tussen het midden oosten en het westen, oftewel het portaal tussen het onderbewustzijn en het bewustzijn. Het tweede gezicht laat de handarbeiders, de bouwers zien, zoals Hephaestus de god van de handarbeiders en bouwers is, van de ambachten. Zij kwamen in het gezicht om het valse altaar af te breken, de vier horens die alles hadden verstrooid. De tempel moest weer herbouwt worden, de tabernakel. Het is een beeld van het natuur riool wat hersteld moest worden, dus het geestelijke riool, het psychische riool, het emotionele riool, het anatomische riool en het mentale riool. In de verdere gezichten zien we het herstel van de natuurmoeder en haar tent, want dat is waar het herstel van het natuurriool over gaat. Als we het over het natuur riool hebben dan hebben we het niet over chemische gifstoffen, maar over de rivieren, de wind, de seizoenen. De natuur weet raad met al het vuil. Laten we beseffen dat alles wat we om ons heen zien een resultaat is van een vastgelopen riool. Het zijn onze eigen onverwerkte afvalstoffen, daarom is het van belang ons geestelijk riool te herbouwen, wat de eigenlijke betekenis is van de wederoprichting van de hemelse tent, die als een bruid is versierd. Zij zal zijn zonder vlek en rimpel. Dat kan alleen als het geestelijk riool wordt hersteld en aangesloten wordt op de recyclocratie. Daarvoor is Hephaestus nodig als de rioolbouwer van de natuur.

Dat wat om ons heen is is dus onze eigen poep- en plas-afzetting, aanslag, ophoping, wat zich heeft lopen kristalliseren, heeft lopen vermenselijken zelfs. Deze lijnen en leidingen lopen door alles heen, ook door onszelf en heeft een vals riool gebouwd, en dat riool is geheel dichtgelopen. Dit is waarom de mens slaapt terwijl het oorlog is. Dit is waarom de mens alles wegwuift in de cancel cultuur. Een heleboel mensen zijn ‘woke’, hebben gezien dat religie niet klopt, en laten het daarom achter, vergetende dat ze weglopen van een dichtgelopen riool waarin gewerkt moet worden. Zo komt er veel achterstand en is het niet meer te overzien. Ze laten alles ophopen in hun nieuw verkregen liberalisme en new age spiritualiteit. Ze hebben geen riool meer, geen natuurriool. Dat is de woke cancel cultuur. Ze zijn zwaar aan de drugs. Heidelberg is een dichtgelopen riool, en ook Dordrecht, en ook Israel, Egypte, en Afrika, en ze laten het dicht, want ze zitten in de schijnveiligheid van het westen. Ze voeren veelal een materialistische oorlog, hebben veelal hun stokpaardjes, die vervolgens uit de context worden gehaald. Zo staat het riool op ontploffen en hebben riool parasieten vrij toegang tot hun huis. Kortzichtigheid, dat is het woord. Maar dit is dus allemaal onderdeel van een vervuild riool wat gebrekkig werkt, je eigen afvalstoffen dus die een aanslag hebben gepleegd op het riool. De mens is in de riool matrix, en daar horen dus ook de chemische, zwaar giftige schoonmaakmiddelen bij. Die zijn een bijprodukt ervan, als de baby, de vrucht, van de opgehoopte afvalstoffen. Het riool baart. Parasiet na parasiet.

Iedereen om je heen is een cryptische versie van jezelf.

hoofdstuk 36 groen schoonmaken en het hemelse riool – de opkomst van de groene mensheid

We gaan tot een nieuw begrip komen van godsdienst, namelijk het hemelse riool, en de tempelbouw krijgt nieuwe betekenis als de herbouw van het natuurriool. Daar gaat het artikel van vandaag over. Het thema is groen schoonmaken en het hemelse riool, het herstel ervan, en dat begint in je hart en je huis. Hiervoor is Afrika een groot geheimenis, ook met name Nigeria. We gaan dus nog veel dieper dan Egypte, dieper Afrika in, dieper de jungle in. Hier zal de ziel nieuwe vastigheid vinden, nieuwe gronden, om los te komen van de chloorzee waarin de mensheid is verdronken. De chloorzee staat voor allerlei onwetendheid, verdraaiing, valse zekerheden etc. Zeker een reis om niet lichtzinnig mee om te gaan. De lucht zit vol met fijnstof, ook van chemische schoonmaakmiddelen zoals chloor en andere rotzooi van de stad. Het lijkt goed en snel schoon te maken, maar het bleekt slechts. Er is veel gaande wat de mens niet ziet en niet beseft. Dieren en buitenaardsen hebben veel betere zintuigen en waarschuwen de mens al eeuwen, maar de mens luistert niet. Toch is er ook de opkomst van de groene mens : een goed teken. Velen verachten hun riool, dragen er geen zorg voor. Het is belangrijk om gevoelig te worden voor de leidingen, en die vrij te houden, zowel geestelijk als natuurlijk, en zo ook lichamelijk. Belangrijk is het om te weten welke stoffen je wel en niet kunt gebruiken en in welke mate. Mensen die van het riool wegrennen krijgen later daar de gevolgen van te zien, want het gaat zich dan ophopen. Je zou het smetvrees kunnen noemen, maar eigenlijk is het gewoon smerigheid. Piet de smeerpoets, ga je toch eens wassen. Exorcisme en demonologie krijgen dus een nieuwe betekenis, die van een hemels riool, en van hemels rioolwerk, en daarvoor moet je de riolen kennen, en de leidingen, en weten hoe je ze moet verzorgen. Ook Heidelberg en Dordrecht zijn riolen van de voorouders waarop al deze landen en steden zijn gebouwd, en deze riolen zijn zwaar verstopt. Ook de oude profeten zijn verstopte riolen, en daarom moeten we ze verdiepen en vrijmaken in Afrika, ook voornamelijk in Nigeria. Laten we zien waar deze reis naartoe gaat. Het is een groene reis. De groene natuurmens vindt zijn kern in Afrika, in Nigeria, om zo sleutels te hebben tot een geheim deel van Orion. Mochten er termen langskomen die nog onbekend zijn, dan zal het komende boek dat verder gaan uitleggen, want dit zijn slechts fragmenten.

In de diepte gaat godsdienst een andere betekenis krijgen. Orthodoxe, letterlijke, verdichte godsdienst, zoals in het lompe, weinig aan de verbeelding overlatende, westen, was in principe gewoon een natuurramp, ook al was het iets psychologisch. Hoe moeten we godsdienst dan zien in de diepte ? Het hemelse riool.

Was de uittocht van Mozes door de zee, door het splitsen van de zee, de ontstopping van het hemelse riool ? Mozes heeft diepe Egyptische wortels in de godin Ma (Mooi, Mowed) van de wet en de waarheid. Ook heeft het diepe wortels in het Egyptische verhaal van de pottenbakker, van Khnum, de ramsgodin en godin van de rivieren in de Nijldelta. Ik had er eens een droom over vele jaren geleden dat ik door een ondergronds tunnel complex uiteindelijk kwam tot een poort waar een afbeelding was van Khnum, waardoor er doorgang was en communicatie, als een hemelse telefoon. Khnm betekent mengen, bouwen, verbinden. Khnm is een vorm van Ma, als Khn-Ma. De khun wortel betekent doorsteken, als een schorpioen, wat ook weer op het kruis wijst en de baarmoeder. In de Israelitische talen is dit verbonden aan de muggenplagen, aan ken, kanan, wat doorsteken

betekent, en wat ook verbonden is aan het land Kanaan, het beloofde land. Ma en zo ook Khnum, Khn-Ma heeft verder diepe Nigeriaanse wortels. Het doorsteken, khun in het Egyptisch, is ook verbonden aan khnunnu, de boodschapper in het Egyptisch, en daarvan zijn offerdieren een beeld, van het gebed, van profetie. We hebben het dan over het hemelse riool, wat een natuur-riool is, een organisch riool, wat zich ook verpersoonlijkt heeft. De natuurvrouw is hiervan een beeld.

Als we het hebben over profeten en priesters dan zijn dit ook beelden van de onderdelen van het hemelse riool, van de werkingen ervan. Dit zijn de khenu in de Egyptische taal, ook weer verbonden aan Khn-ma. Zij worden ook de weners genoemd, en de schreeuwers, en worden vergeleken met hemelse kinderen of babies. Uiteindelijk brengen zij het goede nieuws, het evangelie, en dit is dus het evangelie van het hemelse riool. Een heleboel mensen hebben hun riool laten verstoppen. Daarom moet de mens terugkeren tot het natuurriool. Ook Heidelberg en Dordrecht zijn zwaar verstopte riolen, en daarom moeten zij verdiept worden, zoals ook de oude profeten. Als we het over de profeten hebben in de Egyptische taal, de khenu, dan hebben we het over rebellen, khenn, als een hemelse storm, khen, een beeld van oorlog. Khen is ook een woord voor klaagliederen, en ook is het een woord voor het verborgene. Het is ook verbonden aan het Egyptische woord ‘khena’, een afgezonderde gevangene, die in restrictie wordt gehouden. Dit is dus allemaal verbonden aan het profetenschap. De gevangenis is de khenat.

De khenu is het diepste deel van het lichaam waaruit het hemelse stroomt, het profetische. Maar bij velen is het riool verstopt. Daarom moet er een goed idee komen van wat het profetenschap inhoudt en wat het hemelse riool inhoudt. Khen kan ook betekenen : minder, minderen, en het is een waterbron in de woestijn, een waterstation. Khen-m betekent : van binnen. We zien hier dus weer de pilaren van Calvijn terug. In de godin Ma is er uiteindelijk ontstopping, dat het hemelse riool weer gaat werken, dat er doorgang is, en dan is er verbinding en binding. Dat is wat khnem betekent.

Ik had een droom dat ik ergens een feesthuis binnenging, een soort cafe, en er waren ook wat bedden voor overnachting. Wat Afrikaanse jongens lieten mij toen een zaal zien onder het gebouw, waar een orkaan leefde. Ik werd toen ook meegesleurd, maar het was een onderdeel van het hemelse riool. Het blijft niet zomaar bij Egypte, zoals we al stelden. We moeten dieper Afrika in. In Nigeria bij de Jukun stammen is Ama de pottenbakker godin, als moeder aarde en de heerseres van de onderwereld, van Kindo. Alle levende wezens kwamen voort vanuit Kindo, en allen gingen er weer naar terug. Het is een beeld van het hemelse riool wat zichzelf zuivert door regen, orkanen, vulkanen, plantengroei, enzovoorts, zodat het niet verstopt raakt, maar scheppende kwaliteiten heeft. Ama schiep de mens vanuit de onderwereld, bot voor bot. In het hemelse riool is alles bruikbaar, bijvoorbeeld als brandstof, mest, fertilizer, of communicatie middel, zoals de bomen ook door schimmels communiceren, stresssignalen doorgeven en hulpbronnen met elkaar delen. Ze hebben dus leren communiceren door het kruis. Ama wordt ook wel Ma genoemd, net zoals in Egypte. In de Halal is M ook wel een naam voor het boek Deuteronomium, het boek van de geboden en verboden, oorzaak en gevolg, als het hemelse riool, zegen en vloek. Het is het mysterie van het merkteken van het beest en de groene bron, de wildernis bron die alles door natuurlijke processen laat verlopen. Deze bron komt op in het diepste van de nacht om daardoor natuurlijk inzicht te verkrijgen. Dit biologische proces brengt “groene links” die het lichaam creëeren. (De Visjacht, hoofdstuk 45, de Halal)

De Amazone letter M wordt ook wel de vrouwelijke Mozes genoemd, stelt de Halal, als het Woord van oordeel. Dit heeft dus in diepte de betekenis van de rioolreiniging. Het is een natuurzuiveringssysteem. Als we het over de gnosis hebben, dan hebben we het dus over de kennis van het hemelse riool. Zij heeft haarzelf gepersonificeerd als natuurvrouw.

In Nigeria ligt een groot groen schoonmaak geheim. Om tot dit geheim te komen dient de mens de rioolgeest ‘Naven’ te verslaan, een groot gedrocht wat zich heeft gevestigd in het riool om alles te doen verstoppen, en het vreet. Er moeten ook offers aan deze rioolgeest gebracht worden die zich als een god waant. Als men gekomen is tot Nigeria door deze wachter van Nigeria te verslaan, dan krijgt men toegang tot een groot en geheim deel van Orion, namelijk Orion-Hephaestus. Veel sleutels in Heidelberg en Dordrecht moeten hiervoor verzameld worden, en veel sleutels van de oude profeten, anders kom je er niet doorheen. Verzuim hierin is dus hetzelfde als rioolverstopping, en dan ben je verder van huis. Het gaat namelijk alles omdraaien. Het begint al in je eigen natuurlijke huis, dat je moet leren groen schoonmaken, groen reinigen en zuiveren, leren welke middelen je wel en niet kunt gebruiken, en in welke mate. Je moet gevoelig worden voor het natuurriool en gevoelig worden voor het rioolwerk, als een hemelse rioolwerker. De leidingen van het riool kunnen al snel onderhevig zijn aan aanslag, dat vuil zich gaat ophopen. Chloor kan zich binden aan andere stoffen en levensgevaarlijke cocktails vormen, daarom is groen leven en groen schoonmaken, en een groen riool krijgen een absolute must, zoals ook de Vur stelt dat de mensenziel via de ondergrondse tunnels van de stad terug kan komen tot de wildernis. Dan hebben we het over het riool. Van belang is het om de leidingen schoon te houden, de afvoerputjes goed schoon te houden en er ook soms onder te kijken. Leidingen kunnen schoongemaakt worden door een vuistje soda of baking soda erin te gieten met een liter of een paar liter heet water, en het even een half uur laten inwerken, en dan schoon spoelen met heet water. Zo nu en dan moet dat zeker gebeuren. Er kan zich allerlei rotzooi daar ophopen, en het kan er ook nog liggen van tijden geleden, voordat je in dat huis kwam, ook al lijken de leidingen niet verstopt te zijn. Maar gebruik het met mate. Er valt veel te leren over groen schoonmaken.

hoofdstuk 37 het groene werk

We kunnen de kerk niet wegdenken uit het leven, uit de wereld om ons heen. Het is overal en het stalkt. Je kunt er uit weggaan, maar het zit diep binnenin, vanwege dat het symbolisch voor iets staat. Het is dan ook belangrijk dat er een groene kerk gaat komen, en theologie blijft zo een belangrijk vak : de groene theologie. We hebben gezien dat de eigenlijke godsdienst en religie een zinnebeeld is van het hemelse natuurriool, wat organisch is en persoonlijk, en juist religie geeft telkens weer de persoonlijke factor aan, als metafoor, anders verzuim je tot onverschilligheid. De wereld is totaal vergriekst, maar moet zich nu vergroenen. Dat houdt ook in dat er een groene school dient te komen. School en kerk blijven dus belangrijke abstracties, maar laat het groen zijn. Nog steeds lopen de lijnen door Griekenland, want Griekenland is altijd de verbinding geweest tussen het Zuiden en het Noorden, tussen Afrika en Europa, en ook tussen het Midden-Oosten en

het Westen. Deze lens heeft zich flink lopen vervormen, als een rioolontstopping. We kunnen de lijnen nog steeds zien, door de stoicijnse filosofie, en de aretaitische filosofie, en die lijnen lopen terug naar Afrika, naar Nigeria.

De wereld heeft school en kerk van elkaar gescheiden, zodat het een leven op zichzelf ging leiden, uit de kluiten ging groeien door riool-steroiden, agressieve chemische middelen die je riool eerder kapot maken dan herstellen. Killer-clowns zijn het, shapeshiftende rioolparasieten, en via het riool houden ze de aarde in hun greep. Dieren kunnen het zien. Mensen niet. De mens slaapt. Daarom moet het groene kind opgewekt worden. Het groene kind was om zeep geholpen door de riool-parasieten, die alles hebben omgedraaid. Dit groene kind kunnen we terugvinden in Afrika, in Nigeria. Het is een stuk van onszelf. Afrika is je hart. Afrika is je longen, je adem. Ik werd vanochtend wakker en merkte dat mijn buik communiceerde met moeder Nigeria, de natuurmoeder. Het menselijk lichaam is een beeld van het geestelijke riool. De buik verwerkt het voedsel en het afval, en laat het omzetten tot stoffen die weldadig voor ons kunnen zijn, ondersteunend, leidend.

Het wonder van de buik is dat het stoffen kan omzetten in de recyclocratie, en het wonder van de vrouw en van haar buik is dat ze zelfs nieuw leven voort kan brengen. Het zijn beelden van het hemelse riool, en het moet dus verbonden zijn aan de recyclocratie. Op de groene school en in de groene kerk leer je hoe dat werkt. Je leert groen te eten, wat je wel kunt eten en niet kunt eten, en in welke mate, en in welke verhouding. Zo moet je ook groen leren schoonmaken, en groen leren leren. Je moet weten wat je kunt studeren en wat niet, en in welke mate, en in welke verhouding. Dat is dus een hemelse macrobiotiek, leven volgens de natuur, de hogere natuur. Het is als het rijgen van hemelse sieraden, natuursieraden, en daar je leven aan structureren. Ook sexualiteit is dus een beeld van het rioolwerk. Op aarde hebben ze het verkeerd voorgesteld, los van het groene werk. Ware sexualiteit wijst op het herstel van de groene school en het herstel van het groene werk, en dat is dus zeker niet losgekoppeld van de groene kerk, want dan zou het egoistisch worden, wat weer een rioolverstopping op zich is, en dan kom je in allerlei eigenwaan-werelden. In de hemelse macrobiotiek moet je hierin balans vinden, dat de verhoudingen eerlijk blijven, want anders woekert het voort als de kanker, alles kapotvretende. De mens moet loskomen van de mentale en geestelijke steroiden, om zo macrobiotisch contact te maken met zijn groene mens en groene kind diep binnenin, en dat kan dus niet buiten de groene moeder om. Dat kan niet buiten Afrika en Nigeria om.

Moeder Nigeria, wij hebben uw roepstem gehoord,
Wij mogen met u in geheimenissen communiceren door onze buik,
waar alles gerecycled wordt als een nieuwe taal,
een groene taal,
om leven te geven en wedergeboorte aan ons groene kind.
Dank u wel, moeder Nigeria, die ons hart is,
onze longen en al ons leven,
ons groen leven, tot een groen bestaan,
tot herstel van ons innerlijk riool.

hoofdstuk 38 wcrk > kcrk

Ik had vannacht een droom dat ik doorgedrongen was in het geheime Hephaestus deel van Orion tot een gebied genaamd ‘Kounouni’. Ik was bij de zee aangekomen, en er waren grote orca-achtige vissen, die natuurfilters waren van het natuurriool. De zee speelde daar een belangrijke taak in, een belangrijk onderdeel. Het is zaak dat de natuurfilters en natuurlenzen van het hemelse riool hersteld worden. Deze droom begon al toen ik in slaap begon te vallen, want ik bleef maar water zien komen, overstromingen, grote golven. Ik ging toen dieper Kounouni in, en water was een belangrijk onderdeel van het land. Overal was water, overal waren watertunnels en watercomplexen, en ook de vissen waren hier. Er waren hele grote en dikke dolfijnen, en ik kwam ook heel dichtbij zo’n Kounounische dolfijn, en aaide het dier. Het voelde heel weldadig aan, zwaar contact met de natuur, met de diepere, geheime Orionse natuur. Ik kwam toen in aanraking met een natuurstam die ik scheen te kennen. Ze hadden ook dingen opgeschreven, en ik vond dat het goed in elkaar zat. Ze schreven veel de V in plaats van de U, en ook met veel herhalingen in de woorden zelf, dus bijvoorbeeld het woord ‘scheuren’ zou dan geschreven worden als schevschevren. De woorden waren dus verlengd met een herhalende basis. Ze hadden allerlei andere definities van woorden. Het ging veel dieper. Sommige dingen vond ik heel goed bedacht, en stamleden hadden ook telkens weer nieuwe inbreng. Zo groeide de stam creatief.

In het hemelse riool zijn er een heleboel filters die het afval scheiden, voor verschillende doeleinden in de recyclocratie, en er zijn ook een heleboel lenzen, want er is ook een heleboel schadelijke radiatie. De aarde is een zwakke afschaduwing van het hemelse riool, zwaar versimpeld. Doe op aarde wat je moet doen, maar ga door in het geestelijke. Maak contact met je innerlijke natuur, je groene kind en je groene moeder, en voedt het groen. Keer weder tot je innerlijke groene school. De mens is vergriekst, maar moet weer vergroent worden, tot een groene mensheid, en de groene mensheid leeft als een onontdekte, geheime stam. De groene mensheid is een beeld van het groene riool. Dat is een weldadig natuurriool van watervallen, oceanen, oerwouden, ondergrondse werelden etc. Laten we het tropische regenwoud hierin niet vergeten, en ook niet de Afrikaanse regenwouden waarin de wortels van de mens liggen en de ontsluiting van de ware betekenis van godsdienst. Houdt je kerkfactor laag. Wees niet kerks, niet overmatig kerks zoals in de wereld. Er zijn veel meer elementen en dynamieken nodig om het draaiende te houden. Houdt je kerkfactor op 5%, je schoolfactor op 10% en je werkfactor op 60%. Op de aarde zien we een fatale scheiding tussen kerk en werk. Ook zien we een fatale scheiding tussen werk en school. Zo rotzooit de mens raak, totaal losgeslagen, als een zware rioolverstopping. Blijf dus leren, en verzuim niet in het werk. Zowel godsdienst als het menselijk lichaam zijn metaforen van het hemelse natuurriool. Het wijst dus ergens naartoe, naar een reis. Zonder riool is er dus ook geen reis. Als je riool verstopt is kom je nergens. Dan ben je slechts aan de riooldrugs ten gevolge van de verstopping.

Teveel kerk is slecht voor het werk. Blijf aangesloten op de natuur. Het gaat immers om een natuurkerk, een natuurkcrk, en om het natuurwerk, het natuurwcrk dus. Groen leren wcrken en groen leren kcrken dus, voor en door het hemelse riool, een stuk natuur, een stuk onderwereld, een

stuk onwereld ook. Contact maken met de aarde, met moeder natuur, moeder Orion, in haar dieptes. Ze laat mensen niet zomaar toe. Zonder de schoolfactor is de mens nergens, maar overdrijf het niet. Hecht ook waarde aan haar andere dynamieken. Laat altijd je schoolfactor hoger zijn dan je kcrkfactor, en laat altijd je wcrkfactor hoger zijn dan je schoolfactor. Toetsen is altijd alle basis, en toetsen gebeurt in en door het riool. Werk aan je filters en lenzen. Wees toegewijd aan de recyclocratie, en heb daarin voldoende aandacht aan escapisme, aan innovatie, en je innerlijke groene kind. Verzwaar jezelf niet. Dramatiseer het niet overmatig. De recyclocratie heeft genoeg aan zijn eigen drama.

Vindt je de mensen om je heen ingewikkeld ? Het is een beeld van hoe ingewikkeld de natuurfilters en natuurlenzen van het orionse natuurriool zijn. Zoals we zagen in het boek ‘De Afrika Code’ heeft Orion zijn eigen Afrika, en daar vinden we de dieptes van de Afrikaanse landen op aarde. Het stopt dus niet bij het aardse Afrika op zich. De Orion codes lopen er dwars doorheen en leiden terug tot Orion-Hephaestus en het oer. Hierin wordt ook het gehele Oedipus verhaal besproken. Deze natuurcodes zijn ervoor om de mens te doen ontwaken tot de hogere natuurpatronen waaraan de mens opnieuw gestructureerd kan worden. De recyclocratie is een machtig natuurgeheimenis van de gnosis, van de hogere hemelse kennis, en het zal de mensheid overstromen. De natuur is nog niet klaar met de mens. Zijn wij klaar voor de natuur ? De onderwijzer komt wanneer de leerling klaar is.

hoofdstuk 39 ontwaken tot het groene tijdperk – green age – haal de zee in huis

In Hong Kong spoelen ze het toilet al sinds de vijftiger jaren door met zeewater, sinds het bouwen van een dubbele waterleidingstructuur. Mensen die dichtbij de zee leven gebruiken soms de zee als hun toilet. Zout heeft een reinigende werking, beschermt tegen parasieten, en in de stad is de mens vaak ver verwijderd van de genezende kwaliteiten van de zee. De zee is het hart en de baarmoeder van moeder natuur.

De toiletruimte is de grootste bacterie-broedplaats van het huis. Aggressieve chemische schoonmaakmiddelen maken dit nog wel erger. Ze maken de bacterien wild, ziedend, met alle gevolgen ervan. Vaak wordt het vuil alleen maar gebleekt, en het trekt juist nog wel meer parasieten aan. Daarom hangt er in veel huiskamers een onverklaarbare grimmige sfeer, een dementerende sfeer, want al die schadelijke middelen vreten de hersenen van de mens aan. Je kan er zwaar ziek van worden. Vandaar dat het nuttig kan zijn om groen te gaan leven, niet alleen groen te eten, maar ook groen schoon te maken, met de natuur, en met de zee. Haal de zee in je huis.

Rioolparasieten houden de mens in de greep, maken de mens ziek en houden de mens ziek. Overmatige en gevaarlijke schoonmaakmiddelen die zwaar chemisch zijn bereid maken de mens

nog wel zieker. Het gaat in de lucht zitten en bouwt zich op, en neemt het zenuwstelsel van de mens zo over, en zo leiden mensen zwaar miserabele levens. Laat de natuur je huis en je leven herstellen. Haal de zee in huis. Gebruik soms wat zeezout om in je toilet te doen en spoel het na een tijdje door, opdat de leidingen op een natuurlijke manier worden schoongespoeld en niet op een giftige chemische manier. Zeewater doet de mens goed. Als je niet naar de zee kunt, dan haal je de zee in huis. De zee is ook beter voor het milieu, beter voor de gezondheid.

Gebruik geen haren wc-borstels, want dat worden broedhaarden van bacterien in je huis, want dat gaat zich allemaal ophopen tussen de haren. Gebruik een siliconen borstel, en leg het na gebruik even in heet water met zout of groene zeep, veeg het goed schoon. Sommige mensen hebben wel voor vele jaren dezelfde haren wc-borstel, en dat wordt gewoon tot een fatale bacterienbom. Het is tijd om te ontwaken en op te gaan tot de green age, het groene tijdperk, en door de natuur en de zee los te komen van de parasieten die zich van generatie tot generatie hebben vastgehecht in het brein van de mens door slecht onderhouden riolen en toilet ruimtes. Onderwijs elkaar, help elkaar, om groen te leven, groen te eten, groen schoon te maken.

Het is een heel gevecht voor de groene ontwaking van de mens. De mens is zwaar afgeweken van de natuur en de zee, en wordt in een gevangenis gehouden. De sleutel is groen. Houdt zoveel mogelijk de afvoerputjes en het toilet dicht, ook als je doorspoelt, anders verspreiden de bacterien zich door je hele huis. De mens slaapt op een atoombom die het riool is, en als je alles openhoudt, dan is het gewoon een open riool, als een open graf, net als wanneer je de grijze container open zou laten. Denk ook aan de andere afvoerputjes van de wastafels en de douche. Kijk er soms onder, en haal het vuil weg. Maak de leidingen soms schoon door er zeezout of soda in te gieten met wat heet water en laat het dan inwerken om het na een tijdje goed te spoelen met meer heet water. Ga de groene strijd aan tegen de rioolparasieten die de mensheid in bedwang houden. Deze parasieten draaien alles om in de hersenen van de mens. Bewapen jezelf groen en met de middelen van de zee, waar de zeemeerminnen een allegorisch beeld van zijn. Misschien ken je wel wat sprookjes over de zee, en ik moet bijvoorbeeld denken aan het verhaal van Mozes die de zee splitste en het volk uitleidde in de exodus. Hun achtervolgers werden toen door de zee opgeslokt. Het is een zinnebeeld. van de green age, het groene tijdperk. We gaan op naar het beloofde land. Tot de achtervolger zeggen we net als Mozes : ‘Let my people go, laat mijn volk gaan.’

We kennen de excusen, de smoesjes, zoals ook in het verhaal van Mozes, want de achtervolger wilde in eerste instantie het volk niet laten gaan, en kwam met allerlei drogredenen. Mensen hebben duizend-en-een smoesjes om niet groen te hoeven eten, niet groen te hoeven schoonmaken. ‘Ik heb er geen geld voor,’ bijvoorbeeld. De natuur is gratis, en natuurlijk leven kun je in het klein mee beginnen. De natuur is juist minimalistisch, maar de mensen die zeggen dat ze geen geld hebben voor groen leven maken wel peperdure reisjes, kopen wel peperdure telefoons en zijn wel lid van allerlei peperdure roddel magazines die ze helemaal niet nodig hebben. Vaak zijn deze mensen koopziek en kopen voortdurend allerlei rommel wat ze helemaal niet nodig hebben, en vaak hebben ze niet eens meer door dat ze zoveel kopen. Waarom niet ? Omdat het al gewoonte is geworden. Vaak zijn ze zo opgevoed. Het is hen met de paplepel ingegoten, en ze denken dat het zo hoort. Helemaal niet. Ze leven in gevangenschap en zitten met een stockholm syndroom. De sleutel is groen. Die reik ik u aan, en die mag u ook aan anderen aanreiken. Het is tijd dat de wereld veranderd. Het begint bij uzelf. Het begint bij het helpen van uw nabije naasten, ook al zou dat maar één persoon zijn. Begin in het klein.

Op naar de green age. Laat alles achter je om deze reis te maken. Je hebt niks te verliezen, alleen maar te winnen. Als anderen niet meegaan, laat ze dan. Jij mag de brug bouwen, en ze zullen misschien later wel komen. Sommige mensen zitten nog te vast, en dan kun je alleen maar zaaien, om later een oogst te hebben. Toen Mozes optrad tegen de dictator die zijn volk vasthield werd het eerst nog wel erger, want de dictator wilde hen niet laten gaan, en verdubbelde hun lasten. En toen moesten eerst de plagen komen. We zien dat ook vandaag de dag met corona en Rusland. Maar de ergste plaag is het westen zelf, het rijke westen. Het is zichzelf tot plaag. Uiteindelijk bereikte Mozes de zee, en toen ging het gebeuren. Maar het land achter de zee was een land van honger. De mens wilde terug naar alle hebbedingetjes. Ze wilden weer terug naar de vleespotten. Maar er stroomt water en zelfs honing uit de rots, uit de volharding. Volhard in het goede, volhard in het groene. Blijf die zee overzwemmen. De zee zal ons ook tegemoet komen en een eiland bieden. Er is ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst.

hoofdstuk 40 ontwaken tot het groene tijdperk 2 – het groene pad – de atoombom is allang gevallen

De lucht zit gevaarlijk vol met overmatig giftig gas van auto's, vliegtuigen, fabrieken en veel, veel chemische, agressieve, milieu-schadelijke schoonmaakmiddelen, die vooral door chloor een cocktail worden van dodelijke stoffen die voortdurend op de hersenen, de longen en het zenuwstelsel van de mens inbeuken. Hoe kan een mens dat volhouden ? De mens is hierdoor zwaar ziek geworden. De duivel gaat tekeer als een briesende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden, en komt ook als een engel des lichts om het allemaal schoon te praten, want voor al die voor mens en dier dodelijke stoffen wordt nog flink veel reclame gemaakt. De mens lust er wel pap van, en de dieren houden zich wijselijk stil. De dieren weten wel dat de mens te ver is gegaan. En daarom moet er een nieuwe mens komen : de groene mens. In de verhalen van Paulus die ergens aan het begin van de jaartelling leefde, hele interessante verhalen overigens, zegt hij hierover : 'Ho, ho, ga elkaar nu niet in de haren vliegen, maar weet dat de tegenstander in de lucht is.' We hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, niet tegen mens of dier, dus laten we elkaar niet opvreten. Soms zeggen mensen die van elkaar houden weleens : 'Ik houd zoveel van je. Ik kan je wel opvreten.' Maar wat we om ons heen zien op deze gevallen aarde is niet van die liefde. Het brein van de mens is zwaar gedementeerd, door al die schadelijke giftige stoffen die zich zijn gaan mengen tot een chemische atoombom. Ja, je hoort het goed : De atoombom is allang gevallen. Houd jezelf niet voor de gek. We zijn nu in het na-apocalyptische tijdperk, na de bom, en de wereld is een dystopie. Het kan heel inspirerend zijn. Je kunt er boeken over schrijven, grootse verhalen, en uiteindelijk zie je dan de uitweg : de groene ontwaking.

Maak contact met je groene mens, en de groene mensen om je heen, want die zijn er ook, al is het maar door het lezen van een groen boek of een groen artikel, en doe groen onderzoek. Ik wens je toe dat je de groene weg zult vinden en zult overleven in deze heksenketel. We leven in een wereld waar de harige wc-borstel die nooit tot bijna nooit vervangen wordt tot een negatieve toverstaf van de anti-groene heks is geworden. Eng he. Het is maar een verhaal, maar toch is het eng, want we zitten er midden in. Toch mogen we weten dat alle sprookjes uiteindelijk goed aflopen, want ze leiden allemaal toe naar het grote geheim, en dat is een groen geheim. Daarom mogen we hoop blijven houden. We mogen ons huis groen maken, en onszelf groen maken. Dat is een hele grote opdracht, en een hele lange reis, misschien met vallen en opstaan, en we zagen al dat de anti-groene dictator niet makkelijk opgeeft en eerst de lasten verdubbeld. Zoals in het verhaal van Mozes, en ik moet ook denken aan het Noach verhaal. Die wist ook dat de zee de oplossing was, en al het kwaad werd weggespoeld. Noach, maak jezelf een ark.

Noach, waar ben je ? Waar kunnen we zulke Noachs vandaag vinden ? We moeten het zelf zijn. Het is een voorbeeld voor ons allemaal. Als we het over moeder natuur hebben dan hebben we het dus ook over moeder zee, haar zus. It’s all in the family. We hebben dus ook een tante, tante zee. Als de zee niet naar je toekomt of je kunt de zee niet bereiken, haal dan de zee in huis. Zeewater is ontgiftigend, en je kan zo een emmer voor een kwart tot een derde vullen met warm water, en er dan wat zeezout in doen. Het zal je lucht zuiveren, in je huis, in je badkamer, in je slaapkamer. Zet de emmer gewoon daar neer waar je wil dat de lucht gezuiverd wordt, zoals bij je bed. Daar heb je dus helemaal niet veel zeezout voor nodig, want zeewater bestaat maar voor 3,5 procent uit zout gemiddeld. Lekker slapen bij je eigen zee, op je eigen strand. Je huis is het strand, en de zee zit in een emmertje zeewater. Het zal zijn weg wel vinden. Het zal de lucht zuiveren en bescherming bieden tegen schadelijke stoffen. Leef zo dicht mogelijk bij de natuur.

De zee is ook onze moeder, onze bijmoeder. Moeder natuur en moeder zee. ‘Gij zijt het zout der aarde.’ Wij moeten daarom ook als haar worden. Wij moeten leren zorgdragen voor elkaar. Natuurlijk met mate. Overal waar ‘te’ voorstaat is niet goed. Overdaad schaadt. Maar er is veel te doen in de green age. De natuurwerkers gaan komen, de groenen. Dan zijn we er nog niet, want we moeten ook leren wat groen leven betekent, op de groene school, en we moeten balans leren, de juiste verhouding. Gisteren kreeg ik ineens een liedje in mijn hoofd van de tachtiger jaren wat heet : ‘It ain’t what you do, it’s the way that you do that, it ain’t what you do, it’s the time that you do it,’ dus het gaat er niet om wat je doet, maar hoe je het doet, en wanneer je het doet, en op welke plaats je het doet. We moeten daarom de groene logistiek leren en er gevoelig voor worden. ‘Hoe, wanneer en waar, en in welke verhouding, en met wie.’ Wees voorzichtig met giftige contacten. Die moeten ook gezuiverd worden, en soms moet je wat afstand nemen, want waar je mee omgaat wordt je mee besmet, en soms is het gewoon een slechte gewoonte. Laten we op het groene pad blijven. Moeder natuur en moeder zee gaan ons voor. Zoals ik met zesde klas afscheidskamp ik achter mijn twee lievelings-juffen aanfietste. Moeder natuur en moeder zee weten de weg. Luisteren wij naar hen ? Laten we ons niet misleiden door stadse drogredenen van ‘wij van WC-eend adviseren WC-eend’ en allerlei andere broodje aap verhalen. We zitten in het mijnenveld, overal chemische boobytraps die voor veel onbekende ellende kunnen zorgen. Vaak neem je dan zoveel met je mee. Het grijpt om zich heen als een kernbom, als een kettingreactie, als een domino spel. Blijf daarom het groene pad volgen, want dat is de enige weg er doorheen. Het groene pad is de weg van de minste, van het voorzichtige, het doordachte, niet het opgeblazene. Het is een groen kruis, waar een groene mens aanhangt. Zo wordt het groene kind wedergeboren. We staan allemaal om de wieg heen om het kind

te zegenen, zoals de feeen van Doornroosje, als groene feeen, om zo onze gaven te geven. Dit doen wij naar elkaar. Wij mogen elkaars groene beschermengelen zijn.

Genade zij u en vrede, de paradijs aarde ligt diep opgeborgen in uw hart, op de bodem van de zee, als een schat in een zeevat. Het schip is gezonken, en met haar al haar geheimen, en daarom gaan wij diep, diep om haar terug te vinden. Zoals de atoombom al is gevallen, is ook het medicijn al gegeven. Het staat in de boeken, het staat in uw hart gegrifd, op de muren getekend.

Denk niet dat het altijd verstandig is een raam open te zetten. Je haalt ook zoveel rotzooi naar binnen, en de zon is ook voor 99% schadelijk. Weet dus de juiste tijden, ken de groene klok wanneer je iets wel kunt doen en niet. Ga tot de groene seizoenen en houdt je aan de natuurlimieten, en ook aan de zeelimieten. Alles met mate, en ontdek je innerlijke wereld. Dat is een groene wereld. De zee heeft hierin haar juiste plaats. ‘Gij zijt het zout der aarde.’ Er is een balans tussen water en aarde. Het geestelijke bestaat ook weer uit water en aarde. De green age roept. Het blaast op de bazuin. De dieren horen het, maar de mens slaapt. Toch zijn sommigen al wakker aan het worden. Dat is verheugend nieuws. Er is veel voor gezaaid, opdat er later een grote oogst zal zijn. De groene wereld zal hoe dan ook terugkomen, als wij maar diep genoeg gaan en het leren opmerken. Als wij de groene taal leren spreken.

hoofdstuk 41 ontwaken tot het groene tijdperk 3 – de sleutel van de zee

Een keer een nachtje met een emmertje zeewater naast je bed slapen kan wonderen doen. Het is ontgiftigend voor je longen, je hersenen en al je andere organen. Denk je eens in wat je dagelijks allemaal inademt voor troep en hoe dat op je lichaam inbeukt, hoe het je zwaar kan verzieken. Zeewater herstelt de lucht in je huis. Gooi eens een keer niet alle ramen los, maar zet eens ergens een emmertje zeewater neer om het werk te doen, om de biologische luchtlagen te herstellen. Zo kunnen de zeelucht kristalletjes, hele fijne luchtkristalletjes van de natuur, zichzelf opbouwen, en voortplanten. Zo kunnen ook de zeeradiatie kristalletjes zich herstellen in het biologische energie systeem van het huis. Je bouwt zo een natuurlijk electriciteitsschild op tegen allerlei gevaarlijke parasieten. Het is niet genoeg om alleen maar naar de zee te gaan, maar haal de zee in huis. Geef je lichaam de kans aan het energie systeem van de zee zich te herstellen. Dat gaat zich vanzelf uitbouwen. Zo kan ook al het overtollig slijm loskomen. Denk aan alle fijnstof wat zich jaren lang in je hoofd en lichaam heeft lopen opbouwen, en in je huis, en telkens komt er meer bij. Huizen kunnen zo haarden van de hel worden. De mens leeft in zijn zelfgebouwde hel. Maar moeder zee draagt de sleutel. Denk ook aan alle schadelijke radiatie in de lucht die op de fijnstof inwerkt en het opzweept, telkens maar weer, telkens maar weer. De mens is opgesloten in een eindeloze cirkel van

chemisch en overtechnologisch geweld. Zo speelt de mens met vuur, maar moeder zee draagt de sleutel.

Moeder zee kan de brand blussen. Het is oorlog. En onze strijd is niet tegen vlees en bloed. Paulus wees op de lucht. Daar zat het probleem. Hij zei in zijn brief aan de Efeziers in hoofdstuk 2 : ‘Luister mensen, jullie waren ver afgedreven in de verziekte lucht.’ Toen hing de kiem van het slechte al in de lucht. Hij zei dat het grote macht over hen had. Hij wees toen op de sleutel in het Christus verhaal. Christus betekent wassing, zalving, en het komt van het Griekse wortelwoord ‘chasma’ wat opening van de zee betekent, doorgang door de zee, dus hij wees eigenlijk terug op de zee in het Mozes verhaal. De mens had doorgang gekregen door de zee, was ondersteunt door de zee, want de zee had het achtervolgende kwaad ook opgeslokt. Toch ging die strijd nog steeds door, want het was slechts een voorbeeld. Het Griekse woord ‘christos’, Christus in het Nederlands, werd al in het Griekse oude testament, de septuagint, gebruikt voor de gezalfde priesters die in de tabernakel werkten. Het is een woord verbonden aan de zee, de doorgang door de zee, de zee als sleutel, om de schadelijke machten van de lucht te overwinnen. Je zou het werken in de tempel kunnen vergelijken met het werken in het hemelse natuurriool, om het te zuiveren. Dat is dus wat het evangelie ten diepste is, en het is een groen evangelie. Het is het evangelie van de zee. In die zinnebeeldige verhalen van de voorouders komt de zee dan ook vaak voor, om de mens te helpen.

De nieuwe schepping, het paradijs, kwam voort vanuit de zee, vanuit het scheiden van de zee op de derde dag van de schepping, in het Genesis verhaal. Toen ging het gebeuren. En Adam en Eva moesten deze schepping onderhouden en ervoor strijden. Ze waren er nog niet. Maar in het Genesis verhaal begon de Exodus al. De zee werd gescheiden, en toen vond de schepping plaats, toen was er land, omhuld door de zee, gedragen door de zee, en de zee was ook boven hen. De zee was in de lucht. Moeder zee zorgde dus voor de mensen in het paradijs, maar de mens is er zwaar van afgeweken. Kijk wat de mens met de zee en de natuur heeft gedaan. Wij mogen teruggaan naar de paradijs aarde en haar leren kennen, met haar leren werken. ‘Adam, waar zijt gij ? Eva, waar zijt gij ?’ Wij mogen terugkeren tot de groene mens in onszelf. Het paradijs ligt diep in ons verborgen. Moeder zee draagt de sleutel. Dat is waar het Christus verhaal symbolisch voor staat in de oude talen. Ze hebben het tot een leeg verhaal gemaakt in het westen. Dat komt omdat ze de oude talen niet kennen. Dit waren dichterlijke, sprookjesachtige talen vol allegorische wijsheid, maar de macht van de vieze lucht heeft dit allemaal weggekapt, door zijn fabrieken, auto’s, vliegtuigen, en nu leeft de mens in een nachtmerrie. Jung zei eens : ‘Hij die naar buiten kijkt droomt, hij die naar binnen kijkt ontwaakt.’ Dat betekent ook : ‘in de diepte kijken.’ De zee verbergt grote dieptes, sleutels die de mens zou kunnen redden. De zee verbergt een groot natuur evangelie, het groene evangelie.
Wat adem je in ? Als we het over ‘de Heilige Geest’ hebben, dan hebben we het over de hemelse adem, die Adam ook kreeg toen hij gemaakt werd, en zo werd hij tot een levende ziel. Adam was hier zo van onder de indruk dat hij zijn tweede zoon vernoemde naar de adem, want Abel betekent adem in het Hebreeuws (hebel, hobel). Je spreekt het uit als ‘Heffel’, dus bijna als ‘heaven’, hemel. Er is heaven, hemel, en ‘heavel’, adem. Zo komt de hemel diep in de mens. Daarom wordt er ook gezegd in de verhalen : ‘de Heilige Geest komt voort vanuit Christus, en wijst op Christus.’ Dit betekent dus in de oude talen : ‘De adem komt vanuit de zeelucht (de gesplitste zee), en wijst op de zeelucht.’ De zee is therapeutisch voor de mens. Dat is wat het groene evangelie is. Chasma, het wortelwoord van Christus, betekent ook baarmoeder. Met recht spreken we dus ook van een moeder, onze hemelse moeder, onze moeder natuur en onze moeder zee. De baarmoeder van de

hemelse zee beschermt het kind tegen allerlei parasieten. Zo mag het groene kind geboren worden, en groen opgevoed worden.

Als we het over het kruis hebben dan hebben we het over het groene kruis. Het is het kruis wat we moeten dragen om terug te gaan naar de natuur en de natuur te onderhouden en te verzorgen, wat dus ook betekent voor elkaar te zorgen, en dat kan alleen als je elkaar kunt aanvoelen, door hetzelfde bent heengegaan dus, dus niet 'de beste stuurlui staan aan wal.' Daarom is het leven een groen kruis, waardoor je mee kan leven en mee kan voelen met de ander. Vaak kun je niet meer doen, maar het gaat dus om een hartsgesteldheid, zoals ook het Christuskind, het groene kind, aan het kruis niet veel kon doen, maar hij kon wel zijn hemelse natuur adem (de heilige geest) schenken, of het Abel kind. Daarin moeten we de juiste keuzes maken, want Abel, de adem, werd om zeep geholpen door Kain, in het zinnebeeldige Genesis verhaal, door zijn oudere broer. 'Big brother is watching you,' komt daar ook vandaan. De mensheid heeft het groene kind om zeep geholpen, zijn adem weggenomen. Wat zien we vandaag nog van de hemelse adem ? Alles is verziekt, maar toch ligt het nog ergens verborgen in de natuur en in de zee. Het geheimenis wacht op ons. De mens was er nog niet. Het groene Christus kind, het Christus bewustzijn van de zee, was gekruisigd, en het Heilige Geest kind, het Abel kind, de adem van de zeelucht, door de gesplitste zee, de Exodus, was ook gekruisigd. De mens was in de woestijn gekomen waar grote honger was, want de mens moest leren minderen, en zoveel minderen totdat de mens in het beloofde land zou zijn gekomen, maar daar waren ook vijanden. Vijanden voor en vijanden achter.

Zowel Genesis als Exodus waren gekruisigd, en daarom moest Leviticus komen, het derde boek. Leviticus gaat zinnebeeldig over het hemelse werk, het groene werk, het herstel van het hemelse natuurriool, het hemelse zuiveringssysteem, voor de recyclocratie. Alle dingen zullen zo medewerken ten goede. 'He who began a good work in you, will be faithful to complete it.' Hij die een goed werk in u is begonnen zal dit ook voleindigen.

Dit betekent dat wij hier zelf aan mogen meewerken. Als Genesis en Exodus zijn gekruisigd, dan is Leviticus de opstanding, het hemelse werk. Zonder werk zal er niks gebeuren. Numeri gaat over de mens in de natuur, in de wildernis, en Deuteronomium gaat over de hemelse geboden en verboden, opdat de mens op het groene pad blijft en niet afdwaalt in werk wat geen werk is. Werk en Woord dus. En werk en woord is groen. Het komt voort vanuit het groene kruis. Buiten het groene kruis is geen leven te vinden.

Psalm 74
12 Verlossing is in het binnenste der aarde, in de onderwereld.
13 U bent het, die de zee hebt gekliefd door uw kracht,
en hebt de koppen der draken op het water vermorzeld.
14 U hebt de kop van de Leviatan vermorzeld,
hem tot spijze gegeven aan uw volk in de woestijn.
15 U hebt de bronnen en beken opengebroken;
U hebt de grote, altijd stromende rivieren doen verdrogen.

Psalm 77
20. Uwe wegen zijn in de zee.
De voetstappen Gods zijn niet bekend.

Openbaring 12
16 En de aarde kwam te hulp aan de vrouw en de aarde opende haar mond en verzwolg de vuurstroom, die de draak geworpen had uit zijn bek.

In sommige Afrikaanse sprookjes gaat het hier niet om een draak, maar om een rund, en de rund moest in stukken gehakt worden en in de zee worden geworpen. Het rund is een symbool van werk, en als het in negatieve zin is dan gaat het om vleselijk werk, zoals de mensen hun zieke fabrieken hebben gebouwd, hun zieke auto's en zieke vliegtuigen, zieke telefoons en ga zo maar door. Ze geven niet om de gezondheid van anderen, maar ze werken voor de duivel, voor geld en macht. Hiervoor zenden ze valse reclame uit, als een vuurstroom uit de bek van de draak. Het is het gouden kalf wat deze dolle dwazen aanbidden, waar zij omheen dansen. Alleen zij die het getuigenis van de zee hebben zullen overwinnen, zegt Opb. 12:17 dan in de grondtekst (chasma). De opkomende leeuw van Juda die strijd ter overwinning is ook een beeld van het herstel van de zeelucht, de komst van de hemelse wolk. De zee is een beeld van de natuurrestricties, zoals die ook voorkomen in de I-Tjing. In de eerste hexagram in de zesde lijn is de draak een beeld van hoogmoed, het gaan over de natuurgrenzen. Als je meer neemt dan je is toebedeeld, of een hogere positie inneemt dan je is toebedeeld, als je hoger gaat dan je voegen, dan moet je weten dat er eb komt na vloed, oftewel dat je in de tijd alles wat je gestolen hebt je ook weer zult verliezen. Hoogmoed is dus zelfbedrog en vroeg of laat moet je de waarheid onder ogen komen.

Dat wil overigens niet zeggen dat je geen hoogvlieger mag zijn. In de vijfde lijn vliegt de draak hoog om op zoek te gaan naar het ware hogere, oftewel de hogere kennis. Hij heeft alles achter zich gelaten. In de Chinese mythologie kan de draak zowel positief als negatief zijn. Aan de hand van de zeerestricties is er wel een pad. Laat de zee scheiding maken in je hersenen, opdat je het pad zult zien. Door de zeelucht kristalletjes en zee-energie kristalletjes in je hoofd en in je lichaam, zul je geleid worden op het groene pad, en niet afwijken van het groene pad, als je de zeerestricties maar in ere houdt, en er niet op vooruit gaat lopen. Je moet gevoelig worden voor de zeerestricties, en ernaar luisteren. De zee spreekt. Je moet bereid zijn er alles voor op te geven, zoals in de vierde lijn.

De zee is een beeld van de rust, en in de eerste lijn keert de draak hier naartoe, en komt alles weer op de plaats waar het behoort te zijn. Het is een beeld van de eeuwige sabbath, de hemelse rust waar de mens vanuit werkt, en niet vanuit zijn bedrijvige, overmoedige vleselijkheid. De zee is een beeld van de hemelse baarmoeder waar alles vanuit moet voortvloeien. Het gebeurt niet zomaar vanuit de

mens zelf. De mens moet tot het hogere gaan. Er is geen zelf zonder de hemelse kennis. De hemelse kennis is de drijfveer, en dient beantwoord te worden door het zelf, opdat het zelf zal groeien in hemelse kennis en zo tot hemelse kennis zal worden, in alle eerlijkheid en alle nederigheid. We zien dus in de eerste hexagram een belangrijk mechanisme van de zee, van eb en vloed, dat alles weer tot de bron zal wederkeren.

China is een beeld van het zeevolk, want in Hong Kong spoelen ze al vanaf de vijftiger jaren het toilet door met zeewater, dus het is een beeld van dat ze de zee naar binnen hebben gehaald. Ze hebben de zee in huis. Natuurlijk moet je dan wel de juiste leidingen hebben, maar we kunnen er wel wat van leren. De mens moet wijs zijn met zowel water als zeewater.

De zee is een beeld van het verborgene van de aarde, een beeld van dat goede wijn geen krans behoeft, dat je niet hoeft te pronken en protsen met je gaven en talenten, dat je je linkerhand niet moet laten weten wat je rechterhand doet. Daar gaat de tweede hexagram over, de tweede Chinese hieropglyph van de I-Tjing. Het gaat dus om het werk en het woord, niet om jezelf. Weet je op het juiste moment weer terug te trekken. Ga niet zomaar pronken en de aandacht op jezelf richten, maar laat alles rijpen, op een natuurlijke manier, niet geforceerd. Het zal vanzelf zijn weg dan wel vinden, op het groene pad, als een weg door de zee. Houd je niet vast aan de dingen van je eigen kant, maar ga naar de overkant. Kom tot die nieuwe wereld, die groene wereld.

Het derde hexagram is het groene kruis wat ons hiertoe afremt, ons vertraagd, opdat we niet overmoedig zijn en voor onze beurt. Het zijn de tegenwerkende krachten, en die zijn dus niet altijd slecht, maar ook voor onze eigen beveiliging. Het is het terugtrekken van de zee.

Waarom lopen we soms vast ? Houdt de zeerestricties in ere, en dat kan zowel eb als vloed zijn. Soms als je vastloopt wil het zegen dat je niet teveel met jezelf bezig moet zijn, dat het tijd is om aandacht aan anderen te besteden en die te helpen, en dat je je aan het hogere dient te onderwerpen, aan het pad. Soms is het maar beter ook dat we vastlopen, anders zouden we van het pad afdwalen. Als we worden afgewezen dan betekent het dat het nog geen tijd is, of dat we juist met heel iets anders bezig moeten zijn.

We zien in het Chinese Genesis het vrouwelijke beginsel in de eerste hexagram, het inspirerende beginsel, en in de tweede hexagram zien we het mannelijke beginsel, het ontvangende, luisterende beginsel, en we zien het groene kruis in het derde hexagram, om hierin een goede verhouding te houden, binnen de zeerestricties, anders zou alles uit de hand lopen. En zo mag de exodus plaatsvinden tot de leviticus, het groene werk, waar de I-Tjing ook over gaat.

China was oorspronkelijk het Afrikaanse Zuni in de voortijd. Het is onderdeel van de Sinologie en etymologie waarin China wordt terugherleid tot de wortels. Het hedendaagse China is verziekt en vergiftigd door Rigil Kent, en is zwaar siamees verstadst, als een zegel, maar het Afrikaanse China ligt er nog steeds onder verborgen, oftewel het Zuni volk, wat een amazone volk was. Vandaar dat in de I-Tjing ook de Afrika code nog verborgen ligt. Het Chinese volk is vergeeld in de loop van de tijd. Geel is de kleur van het huis, van de rieten hutten. Geel is ook de kleur van de tegenstellingen. Het Zuni volk viel in de handen van mannen. Zo ontstond China, en vrouwen werden onderdrukt. Zij moesten klein en compact zijn met kleine voetjes, en daarvoor werden hun voeten ingebonden, oftewel de geschiedenis weggedrukt. Zo ging het Zuni geheimenis verloren. Vrouwen gingen in

slavernij. Zelfs in het Westen wordt vaak tegen mollige en dikke meisjes gezegd : ‘Oh, was je maar zo slank en compact als een Chinees meisje.’ Meisjes lijden enorm onder dit westerse schoonheidsideaal. Terwijl in Nigeria bij sommige stammen juist de meisjes worden dik gemaakt. Voor westerse, heersende mannen die in de geest van China zijn zijn grote vrouwen een bedreiging. Het herinnert hen onbewust aan de matriarchische en matrilineaire Zuni tijd. De I-Tjing is een boek van de natuur wat terugleid tot het Zuni tijdperk.

De vaginale besnijdenis in het Zuiden, en Oosten, en de gedwongen tandenbesnijdenis in het Westen in de moderne tandartserij komt uit dezelfde koker als de Chinese voetinbinding. Het is dezelfde geest, en die geest huist in het riool en dwaalt daar rond. Het is zeer eigenaardig schizofreen dat het Westen geschokkeerd is over de vaginale besnijdenis en over de Chinese voetinbinding van vroeger en soortgelijke misdaden, maar ze doen precies hetzelfde. Het zijn huichelaars. Hetzelfde als dat ze geschokkeerd zijn over dat in het Oosten hondenvlees en kattenvlees wordt gegeten, terwijl ze zelf varkens, runderen en kippen eten. Allemaal zelfbedriegelijke huichelarij en wanerij. Deze mensen zijn zwaar schizofreen, maar natuurlijk noemen zij een ieder die dit aan de kaak stelt schizofreen. Ze hebben namelijk heel wat te verbergen, en kom niet aan hun markt. De farao wil het volk niet laten gaan, en daarom zijn de plagen gekomen : Laat mijn volk gaan. Let my people go. Terug naar Nigeria, terug naar het oorspronkelijke Orionse Afrika en het Zuni volk. Moeder Zee komt ons hierin tegemoet. Zij gaf het Chinese volk de I-Tjing. Het is een boek voor de gehele wereld.

We zien aan het begin van het boek het Chinese Genesis, de openbaring van het vrouwelijke beginsel en het mannelijk beginsel, en de openbaring van het kruis. De vierde hexagram, de vierde hieroglyph dus, is het kind. Het is het water onder de berg, de zee onder de aarde, het verborgene. Het kind is nog dwaas en onnozel, als roekeloos onkruid. De zee is een beeld van het afvoersysteem van de natuur, en het is een abstract systeem. Het kind leeft in zijn eigen wereld, heeft zijn eigen taal. Het gaat om het hart. Het heeft hele andere gevoelswaarden voor dingen en woorden. Het bedoelt de dingen heel anders. Het heeft een hele andere betekenis. Het kind is dus nodig, als de golven die alles wegwassen, een nieuwe wereld brengen, een nieuwe kijk. Toch hebben ze opvoeding nodig, tucht en discipline, om tot hun zelf te ontwaken. Maar die komt uit hun eigen bron. Hun hogere zelf is uiteindelijk degene die hen opvoedt, geen fanatiekelingen en extremisten die buiten hen staan. Het hogere zelf zorgt voor het kind, en zo kan het kind ook voor anderen leren zorgen met de wetenschap dat uiteindelijk hun hogere zelven voor hen zorgen. Het kind moet loskomen van al te benauwende banden. Grijpgraagheid en grijpgragen moeten ontweken worden. Als je grijpt sta je je eigen ontwikkeling en onafhankelijkheid in de weg. Het gaat dan bijvoorbeeld over macht, rijkdom, goud, eer, goedkope en stadse ‘schoonheid’, enz. Het maakt je tot een slaaf van een afgod. De kinderlijkheid is de onwetendheid. Soms weet de mens veel te veel en is het overmatig geworden en tot een gevangenis. Dan is de onwetendheid de bevrijding. Het kind heeft de sleutel. Er is een heleboel kennis die zich aan je wil opdringen die je helemaal niet nodig hebt, en die je alleen maar van het pad zou afleiden. Autoritair gedrag is iets van grijpgrage volwassenen, terwijl kinderlijkheid op basis van gelijkheid is. Je bent zowel leerling als onderwijzer, en dat kan alleen met gematigde, bezonnen pas. Wat heb je eraan als je de hele wereld wint en de hemel verliest ? Wat heb je eraan als alle dommen en dwazen van de wereld aan je voeten neervallen ? Je bent dan slechts hun slaaf geworden. Ga niet lopen vissen naar complimentjes. Want dan ben je zelf de vis die in het lokaas bijt.

Discipline is goed, maar overdrijf niet. Geef ruimte aan zelf ontwikkeling. Geef ruimte aan de natuur en het natuurproces, want anders zal de zee komen om alles weer weg te spoelen. Telkens moet het tot hogere vormen kunnen komen. De old age is belangrijk, maar houdt je old age factor op 20%, en je new age factor op 2%, opdat er ruimte zal zijn voor de green age. Uiteindelijk zal de natuur het moeten doen, je eigen hogere natuur, je groene innerlijke kind. Dat is het komen tot het groene zelf. Zoek niet naar excusen om te kunnen zondigen. Het kind staat voor de onschuld. Het kind is een beeld van het verborgene, zoals de zee is. Overpubliekelijkheid is een parasiet.

Het wortelwoord van Christus, chasma, is de doorgang door de zee, de gesplitste zee, als een beeld van de hemelse afvoer. Het is de weg van een kind, tot geboorte van het groene kind.

Een kind is niet zelfbewust, een kind heeft zichzelf verloochend, en wordt voortgedreven door abstracte werkelijkheden, heeft niks te maken met wat anderen denken, maar leeft geheel in zijn eigen realiteit, omdat al het andere nog ongrijpbaar is, en dat is een zegen en kinderlijk geluk. Het kind spreekt een andere taal, de groene taal. Verwar kinderlijke onwetendheid en roekeloos kinderlijk gedrag niet met volwassen egoisme en hebzucht. Kinderen dragen een hele andere code, en omdat ze alles nog niet weten uiten ze zich op een hele andere manier, met hele andere betekenissen. Ze zitten niet op dezelfde golflengte als de volwassenen. Ze worden nog door hele andere krachten voortgedreven, meer dromerige en sprookjesachtige stromen.

hoofdstuk 43 de kikker en de prinses – de val van afrika

In de gnosis is er een sprookje over het ontstaan van China. Een kikkervorst kwam eens tot een Zunitische prinses. De kikkervorst was zeer machtig en rijk, en bood haar heerschappij over geheel Afrika aan als zij met hem zou trouwen. Ze vond het wel wat vreemd om met een kikker te moeten trouwen, maar ze viel voor de rijkdom en de macht. Zodra ze had ingestemd en ze waren getrouwd liet de kikkervorst de handen en voeten van het meisje afhakken, zodat hij een in het stof kruipende vrouw had. Ook werd het Zuni land toen losgesneden van Afrika, en begon te branden en het zou China heten. De kikkervorst ging toen naar de zeeheks om een paleis te laten bouwen van zeesteen om veilig te zijn tegen het vuur. Toen het vuur het paleis had bereikt en in het paleis was binnengedrongen was de kikkervorst al vertrokken met zijn vrouw. En zo werd China geteisterd door een vreemd vuur en een vreemd gif. En ze zoeken wanhopig hun toevlucht tot de zee. De kikkervorst klom tot in de hemel, en nam zijn vrouw mee, maar toen ze zagen wat hij zijn vrouw had aangedaan werd hij uit de hemel geduwd. In China hakte hij nog steeds de handen en voeten van vrouwen af, zodat hij op ze kon rijden als op beesten, opdat hij boven het vuur zou kunnen uitstijgen. Altijd was hij op de loop voor het vuur, en hij ging weer tot de zeeheks. Ze gaf hem een woning in de zee, maar hij moest hard voor haar werken. Op een dag vermomde de heks hem zodat hij weer naar Afrika kon gaan, maar in de hemel hadden ze al zijn vermommingen ontmaskerd. Hij

ging in de bek van een draak wonen, waar hij later stierf van ouderdom, maar uit zijn lichaam kwamen toen vele kikvorsen voort die kwamen om de wereld te bewonen. En China groeide op als kaf en koren.

Dit tafereel komen we ook tegen in Openbaring 16 waarin kikvorsen uit de bekken van de draak en de beesten komen om de koningen der wereld op te roepen voor de grote oorlog. Een oudtante uit hetzelfde dorp, die moeilijk ter been was, was lid van het maandblad ‘Vorsten’, over de vorstelijke families van de aarde, hoe zij leefden, en over hun tuinen en woningen. Mijn oudtante laafde haarzelf aan die verhalen. Ze zal haar eigen strijd gevoerd hebben. In dromen kom ik soms ook andere overledenen van mijn familie en vriendenkring tegen die lid zijn van het blad ‘Vorsten.’ Het verhaal blijft dus doorgaan. Eigenlijk is de enige manier om met het China probleem om te kunnen gaan terug te gaan tot de Afrika brug.

De vijfde hexagram of hieroglyph van de I-Tjing, het boek van de veranderingen, is de honger, het wachten, het geduld, het oversteken van de rivier, het gaan over de brug, en daarvoor moet je dus alles achter je laten, op alles minderen, opdat je cirkels wijder worden. Het gele is het cyclische, en je moet niet in te nauwe cirkeltjes komen, vandaar dat de onderbrekingen ook zo belangrijk zijn, en de honger in de woestijn. Zo vindt je een nieuwe richting. De honger is je hemels kompas. Hiervoor heb je volharding nodig, de zeestenen, om de brug te bouwen. Dit hongeren is dus ook een twijfelen, een aarzelen, het toetsen. Dat is zeker nodig om alles te zuiveren, een belangrijk deel van de afvoer dus. Er is zo plaats voor alle nodige elementen van het hemelse cyclische systeem van het riool. Dit hoort bij het kind, bij de opvoeding van het kind, bij de vierde hexagram dus. Een kind kan zich niet goed en niet lang concentreren, omdat meerdere werelden aan hem trekken. Daarom is een kind snel afgeleid. Toch is alles ongrijpbaar voor een kind, wat de kinderlijke honger is. Honger is dus ook iets heel feestelijks, vandaar ook het begrip hongerfeesten in de gnosis, want het opent juist de poorten tot de parallelle werelden. In deze hexagram is het water boven de hemel, als de verhouding tussen lucht en regen, tussen lucht en zee. De mens wacht op de regen en niets anders. Hij staat op het zand van de zee, wachtende, terwijl er over hem geroddeld wordt, terwijl er vooroordelen naar zijn hoofd worden geslingerd, omdat hij niet met hen meedoet, niet zoals hen is. En zo moet hij leren volharden in deze weerstand, en niet toegeven aan de verleidingen van de kikkerkoning, van aardse rijkdom en macht, want dan zouden zijn handen en voeten er afgehakt worden en zou hij werk moeten doen wat geen werk is.

Hij moet een relatie krijgen met de zee en met de zeelucht. Hij moet de baarmoeder in. Hij staat op het zand, al zo lang, totdat het modder wordt. Hij is omringd met mensen die in hele nauwe cirkeltjes lopen en denken. Hij blijft staan, ook al wordt de grond onder zijn voeten tot een moeras. Hij kan niets terugzeggen, hij kan zich niet verdedigen, en kan niet wegvluchten. Je bent tot zondebok gemaakt, tot pispaaltje. Dan wordt het water langzaam tot bloed, en ook het zand waarop je staat. Er is overal bloed. Het is tot een hol geworden. Toch is dit een feest, het feest van het kruis, want je wordt zo verbonden aan een hogere kracht, een hogere macht. Het is als een hemels huwelijk, een hemelse relatie, als een opname, of een adoptatie. Het is een feest omdat het een diepere betekenis heeft. Het wachten in het bloed, wat de vierde lijn is van de hexagram, maakt de mens gevoelig en meegaand. De mens moet zich leren aanpassen in deze verbrokenheid. Hij kan niks anders. ‘If you can’t beat them, join them.’ Het is als een wedergeboorte in bloed. Soms wordt deze hexagram de afhankelijkheid genoemd. Het kind komt hier tot de moederborst. Het kind wordt hier opgevoed. Op alles moet het kind hongeren, opdat het de moederborst kan bereiken, de

hemelse melk. In de vijfde lijn is het kind aan de borst. Het kind is geboren, het groene kind. In de zesde lijn komen er drie wijzen om het kind te bezoeken, net zoals in het Christus verhaal. Zo komen de geestelijke gaven tot het kind, door de honger heen. De melk begint te werken in het hoofd en het hart van het kind. Het kind is nu geheel weggezakt in het hol, en verdwaald daar, als Ismael in de woestijn. Zijn moeder is de honger, en hij heeft hongerbeelden en hongerdromen. Dit is moeder Areta, en hij is aan de heks Kakia ontkomen. Het is niet mogelijk om zomaar altijd te blijven doorhongeren en blijven wachten, want uiteindelijk valt de hongermens in de kuil door zijn zwakheid. Dan stort de mens in, en zijn tranen zijn deel, en een nieuw leven, als het schreien van een pasgeboren kind wat aan de moederborst komt.

Als je door de hemel gevoed wil worden moet je afwachten, en veel ander voedsel afwijzen. Je moet een gelofte afleggen tot de hemelse honger, ook al drijft het je tot moedeloosheid en uiterste wanhoop. Op het breekpunt komt het nieuwe leven je tegemoet, het groene leven. Soms zie je in dat je niet verder kan, dat alle wegen doodlopende wegen zijn, en dan moet je tot het uiterste, tot bloed, zweet en tranen, tot grote wanhoop aan toe, wachten op de hemelse weg. Alles moet je ervoor achterlaten. Alles moet je ervoor over hebben, anders leef je slechts in een illusie.

Alles komt op zijn tijd. Het is niet aan de mens om dat te bepalen, want de mens overziet het niet. De natuur houdt met alle meespelende factoren rekening, en daarom is de natuur de natuur. Het is meedogenloos tot het menselijke denken.

hoofdstuk 44 het geheimenis van de groene tijd

De zesde hexagram van de I-Tjing, het grote wijsheidsboek van China, is het wapen, en min of meer komt het er op neer dat dit wapen zoet is en zoet moet zijn, om de mens te beschermen tegen overmatig gebruik van het wapen en overmatig oordeel. Veelal oordeelt de mens uit gemakszucht de ander veel te zwaar. Veelal grijpt de mens ook veel te snel naar het wapen, en richt die op de symptomen en niet op de oorzaken. De mens voert een strijd tegen vlees en bloed, niet tegen de vieze lucht. En het wapen van de mens is niet zoet, maar zwaar, overzwaar bitter en dramatisch. De mens is niet bepaalt creatief. Altijd heeft de mens zijn woordje klaar, en het is vaak niet zoet. Nu moet het natuurlijk ook niet overzoet zijn, en normaal gesproken heeft de mens ook veelal een bitter medicijn nodig, maar het ware zoet is minderend, zoals de Bilha ook stelt. De mens moet minderen met het eten van suiker, en het juist leren te gebruiken als wapen, opdat men elkaar niet overmatig oordeelt en bevooroordeeld. Houdt het altijd speels en creatief, anders wordt het je tot valstrik. Wie altijd maar weer een zwaar overbitter wapen trekt trekt dit in principe tot zichzelf. Daarom zegt de Vur dat het heilige snoep moet tronen aan het eind, en aan het begin stelt de Vur dat zowel de mens als het wapen wegvaagt als de mens er naar grijpt, wat een eigenschap is van het heilige zoete, en

waar ook de zesde hexagram over gaat. Ga geen zwaardere gevechten aan dan je aankan, en vecht niet meer dan nodig is. Ga geen gevechten aan waar je niet klaar voor bent. Soms is het tijd om te vluchten. Waarom moet het wapen zoet zijn ? Omdat je mogelijk aan de verkeerde kant strijdt, of misschien wordt je wel door hogere autoriteiten in die strijd gedwongen. ‘War is young men dying and old men talking.’

Het zoete is ook een rollenspel, dat je je vermomd, zoals de tweede lijn stelt. Zo trek je je terug van al te hete vuren en van zinloze oorlogen. Je gaat zo tot een nieuwe stad om een nieuw leven te beginnen. Je houdt je bezig met je muren, met je wapenrusting. Alles wat je zou plunderen zou voordat de morgen komt drie keer van je teruggeplunderd zijn, stelt de zesde lijn, dus wat heeft het voor zin om als een dief door het leven te gaan ? Het is slechts lucht wat je steelt. Laat daarom je wapen zoet zijn. Neem niet teveel weg. Wandel met genade, want je mocht het eens aan het verkeerde eind hebben. Dat is de schoonheid van de zesde hexagram, de zesde hieroglyph, het water onder de hemel. Het stroomt van de hemel tot de aarde om de laagste plaats in te nemen. Het blijft niet hoog protsen in de hemel heerserig over anderen. Dat zou een hysterie zijn, en voor de ochtend komt zou het al drie keer uit elkaar gespat zijn. Vele mensen hebben een ingebeelde hemel die geen grond heeft. Ze zijn overmatig new age en hebben de green age niet leren kennen. Er is geen natuurlijk fundament, en er is geen hemelse verzoeting. Ze zijn overmatig bitter en star geworden, ingedut, als blatende kikkers. Ze willen niet vies worden, of liever gezegd ze willen niet onder ogen komen hoe smerig ze zijn. Hun smetvrees is in principe gewoon watervrees. Van blad tot blad springen ze, en huppelen zo omhoog tot hun kikkerpaleizen, en kijken zo op ieder ander neer.

Zalig zijn dan degenen die bezig gaan met het grote wijsheidsboek van China om hier diepte in te vinden. Dat is een pad van de natuur. Eerst moet er veel overwogen worden. Het is zoet om jezelf af te vragen : ‘Heb ik misschien iets over het hoofd gezien ?’ Zoet is ook : ‘Ga ik misschien nu niet iets te snel in mijn redeneringen. Ben ik misschien nu niet onredelijk ?’ Het zoete is het trap op de rem. Zo verzoet je je leven en dat van anderen, om los te komen van overmatige bitterheid, starheid en snobberigheid. De hexagrammen, de hieroglyphen, zijn stenen met verschillende kanten, verschillende factoren, die in zicht gehouden dienen te worden. Er kunnen namelijk allemaal addertjes onder het gras liggen van te snelle beredeneringen. De mens jakkert vaak maar voort, en gooit zo de schatten van de old age weg. De old age is groen.

Vraag jezelf af : Voor wie strijdt je eigenlijk ? Wat is je doel ? Confucius zei : ‘Trek je terug en verberg je.’ In het water zien we de vele lagen van de dingen, de golfslag. Het zeezout breekt de vele nauwe gedachtencirkeltjes open. De I-Tjing waarschuwt ervoor dat het je niet om onderscheidingen te doen moet zijn. Dan heb je een lintje, maar so what ? Dan heb je jezelf verloren. Voortdurend geven idioten en andere idioten elkaar lintjes. Zo bouwen ze hun waanwerelden. Laat ze. Kom tot de oerwaarden van het menselijk bestaan. Dat zijn de oerwaarden van de groene mens. Het wapen is zoet en glijdt altijd weer tussen de vingers door van de mens, als water. En dan is de mens in de zee om gezuiverd te worden. Zout is voor de zuivering. De mens moet net als suiker geen overmatig zout eten. Het heeft voornamelijk andere betekenissen en doeleinden. Wel heeft de mens zoet en zout nodig, maar alles met mate. En laat het van de natuur zijn. In veel voedsel van de natuur zit al een bepaalde zoetwaarde en een bepaalde zoutwaarde. Eet met mate, leef met mate. Dan is het weldadig. Het natuurmedicijn mag niet overmatig gebruikt worden, want dan verliest het zijn werking. Daarom zeggen wij altijd : minder is meer. Neem je meer van iets dan nodig is, dan raak je het kwijt.

In het paradijs zijn veel bomen met zoet, maar voedt je met oude deugd, en gebruik het zoet als wapen, opdat je het pad vindt. De hieroglyphen laten dus als hexagrammen, zesvouden, de dynamieken van het leven zien met hun restricties en toepassingen, hun geboden en verboden, en hun verschillende seizoenen, hun tijden, ook getijen, zodat het cyclische dynamieken zijn. Dat is waar het hemelse gele voor staat. Er zitten addertjes onder het gras, er zijn uitzonderingen op de regel, en het water is een beeld van de onpeilbaarheid, en gaat vooraf aan elke hemel. Kom niet overmoedig voor je tijd het water uit als een bad ass die het allemaal wel denkt te weten, want je kunt je lelijk vergissen.

hoofdstuk 45 het oeroude verloren en vergeten afrikaanse hexagonische orakel – de zuni-anaq

Een medewerker zei eens : ‘Je moet geen paarlen voor de zwijnen werpen, maar de zwijnen afslachten.’

‘Slachten die zwijnen,’ zei hij. Ik vond het mooi wat hij zei. Dat heb ik hem ook gezegd. Hij is vegetarier, net zoals ik, maar wij strijden tegen het kwaad en de leugen, en dat moeten we afslachten. De slacht is een belangrijke oermetafoor, maar het is maar net hoe je het gebruikt.

Soms moeten we slachten, afbreken, omzetten, maar wel met respect. Alles is bruikbaar. De I-Tjing of I-Ching in de Sinologie wijst terug op de oer-Afrikaanse Zunilogie, en een veel ouder boek. Elke dynamiek heeft zes belangrijke bij-dynamieken, onderdelen, die ervoor zorgen dat het geheel goed en gesmeerd loopt. Deze zes onderdelen bespreken namelijk de haken en de ogen die er aan de dynamiek zijn, de addertjes onder het gras, de uitzonderingen op de regel, enzovoorts. Dit is ook zo in het oudere boek waar de I Ching naar terugwijst. I-Ching – Zng, Znk, wijst terug op Zuni-Anaq, Znk, Znq, oftewel de halsketting van onderwijs van de Zuni (vgl. Spreuken 1).

Laten we dit boek bespreken, wat al oeroud is, en wat door de tijden heen verloren is geraakt. Laten we kijken naar het eerste teken : het varken.

lijn 1. Het varken is ver weg, ongrijpbaar.

uitleg : Het is hoe dingen in het algemeen zijn, ver weg en ongrijpbaar, veranderlijk ook, dus ga niet zomaar verhaaltjes verzinnen over mensen en dingen. De mens weet in eerste instantie niks.

lijn 2. Het varken is op een berg.

Uitleg : Er is moeite voor nodig om kennis te verkrijgen. Het komt je niet aanvliegen. Je moet de berg opgaan, alles achter je laten, de roddels van de stad.

lijn 3. De berg is op een eiland – alleen met een boot kun je er komen.

Uitleg : Houd alle factoren in acht. Versimpel het niet. Sla geen stappen over. Het is klimmen en zwemmen. Zonder een boot kom je er niet.

lijn 4. Naakte vrouw met varken. – Zij bewaakt en voedt het varken. Wie dichtbij haar komt is het varken.

Uitleg : Het laat zien dat wij als mensen alleen iets leren kennen door het te worden, door verplaatsingsvermogen, invoeling. Dit is de basis voor alle kennis.

lijn 5. De slacht – de dood van het varken. Het vlees wordt verdeeld – de rest wordt in de zee geworpen.

Uitleg : Neem niet meer dan je nodig hebt. Besef dat je zelf het varken bent.

lijn 6. De dood van de vrouw.

Uitleg : Alles komt weer ver weg, alles verlies je weer en wordt ongrijpbaar. Kennis moet gezuiverd worden en in de context komen. Oude kennis moet plaatsmaken voor nieuwe. Misschien zijn er veel dingen verkeerd gegaan en verkeerd geinterpreteerd.

Het laat zien dat we zonder moederlijkheid nergens komen, en niets in te brengen hebben over leven en dood. Het is iets symbolisch, als een computerspelletje waarin je varkensmonsters moet overwinnen. Wie dit letterlijk gaat uitoefenen over letterlijke varkens, medeschepselen van vlees en bloed, die is niet helemaal goed bij z'n hoofd. De mens moet zijn eigen varkensnatuur overwinnen. Varkens kunnen staan voor goede dingen en slechte dingen. Het is een verhaal, een spel.

De voortijdse Zuni's of Zunieten van Afrika onderwezen hun kinderen deze dingen. Ze graveerden het in hun grotten, en schilderden het. Veel ervan is verloren geraakt door de tijden heen. Als je merkt dat je in je denken weer allerlei verhaaltjes aan het verzinnen bent over iemand anders die je helemaal niet kent, of over dingen waar je de ballen geen verstand van hebt, besef dan weer de eerste lijn : 'Het varken is ver weg, ongrijpbaar.' De dynamieken van het orakel zijn dus cyclisch. De zesde lijn sluit dus weer aan op de eerste lijn, als spaken van hetzelfde wiel. Gooi je een lijn, een spaak, eruit, dan werkt het wiel niet meer goed, en loop je uiteindelijk vast.

hoofdstuk 46 waar het woordje 'heks' vandaan komt

De heks Tonne, een zeeheks. Ze is een woordheks, een woordensmid. Vannacht had ik een droom over haar dat ze in mijn huis was. Ik mocht niet naar haar kijken, maar moest haar voorstellen als geheel wit. Toch kon ik op sommige momenten naar haar kijken. Ze was zwaar in de war. Ze begon vreemde dingen te doen, dingen te eten die ze niet kon eten, en uiteindelijk viel ze achter de koelkast. Ze leek op een valse moeder. In mijn medelevendheid wilde ik haar helpen, maar moeder natuur zei dat ik absoluut niets mocht doen. Het was een zeer gevaarlijke heks die uit de hemel was gevallen, op aarde terecht was gekomen, en nu dronken was en totaal in de war was. Het was een systeem wat mensen lang had gemarteld, maar nu waren de schroeven losgekomen.

Het woord ‘heks’ komt van het Griekse ‘hex’, wat zes betekent. Zij is de heerseres en wachter van de zesvouden, van de hexagrammen. Zes in het Latijns is ‘sex’, waar ook het moderne ‘sex’ en ‘sexy’ vandaan komt, en wat dus een strijd om het monopolie over de hexagrammen is. Het is dus veel duisterder dan hoe het in de stad wordt gepresenteerd. Ware ‘sex’, oftewel de diepte van de gnosis, is dus klaarkomen met het hexagrammen mysterie. Tonne is de wachter van het oeroude afrikaanse hexagonische orakel op de Afrika brug, en deze wachter is gevallen. Maar nu is ze tot de aarde gegaan, en gaat als een briesend en dronken beest te keer. ‘Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot hen nedergedaald in grote gramschap en grimmigheid, wetende dat zijn tijd kort is.’ (Openbaring 12:12)

Vannacht had ik een droom over geinteresseerden in de openbaring van het verloren afrikaanse orakelboek, de zuni-anaq. Er waren allerlei conferenties van, en ik ging er ook naartoe. Er waren veel mensen, het werd druk bezocht. Ik kwam in contact met een predikant van een reformatorische groepering, en die was altijd erg huiverig geweest voor de evangelische beweging. Ik zei dat ik ook predikant was, maar dan van oorspronkelijk de vrijere groepen, en toen ik het woord ‘evangelisch’ noemde kwam hij direct in protest. Ik zei dat ik er nu van los was, maar dat mijn pad daar nu eenmaal doorheen ging, voor bepaalde belangrijke dynamieken. Toen noemde ik het vol evangelie en dat ik in de geestelijke gaven geloofde, en daar zei hij verder niks over. In ieder geval waren wij dus beiden geinteresseerd in het afrikaanse orakel, dus blijkbaar geloofde hij wel in voortgaande en teruggaande openbaring. Hij had een bijbel meegenomen van kunstleer met vloeipapier, zo heel fijntjes. Hij noemde toen een gedeelte uit Lukas en dat hij daarover gebedsmeditatie deed. Ik zei dat ik ook bad over bijbelgedeelten, maar hij zei toen dat hij niet erover bad, maar gewoon mediteerde. In ieder geval werden we toen opgeschrikt door een Russische invasie. Ze waren buiten het conferentie oord, maar al wel op het terrein. De Russen waren ook geinteresseerd in het Afrikaanse orakel, de Zuni-Anaq. Ze wilden dat orakel hebben, maar dan door macht en geweld. We moesten toen allemaal naar de zijkant van de zaal, weg van de ramen, naar een soort onderkomen. Ik voelde me heel veilig met zoveel mensen, zoveel geestelijke mensen. Ik had naar buiten gekeken en zag de Russen met hun tanks, en ze probeerden een soort energie op te wekken. Ik werd toen even wakker, en viel toen weer in slaap en droomde over de gevallen heks Tonne.

Ik had het trouwens ook met de predikant erover gehad dat ik uit de Maranatha beweging kwam.

Laten we verder gaan met het tweede hexagram.

lijn 1. De grote zeedieptes – de zee is rustig – De eilanden zijn stil en onbewoond – communicatie tussen mensen zou giftig zijn.

uitleg : Wacht met sociale contacten. Het is nog geen tijd. Laat de natuur het rijpen. Maak geen overmoedige stappen. Je zal misgrijpen terwijl je niks hebt, ook al denk je dat je iets hebt. Als je het geestelijke niet hebt, heb je het natuurlijke ook niet. Je bent slechts vergiftigd.

lijn 2. Er komt een vis opzetten in de verte. Er is een ontmoeting met een voorouder, met een lang vermist en vergeten persoon. Ren weg. Raak de vis niet aan. Het is het eerste teken.

uitleg : De tijd is nog niet rijp, ook al denk je reden te hebben. Ga niet over tot zorg, maar voorzorg. Laat emoties je niet bedriegen.

lijn 3. Er zijn overal vishaken, als de voeten der mensen. Kijk niet naar de voeten der mensen. Geef er geen aandacht aan. Volg de vissen tot de grotere stromen.

uitleg : Wacht op de betere dingen. Neem niet het voor de hand liggende, want dat is het heksenaas en verouderd de mens.

lijn 4. Een viskano wordt door de zeegolven tegen de rotsen gekletterd en breekt in stukken – Een vis ligt op het strand.

uitleg : Je kunt niet zomaar gaan vissen. Eerst zal je alles moeten verliezen en zelf opgevist worden. Je moet dus persoonlijk betrokken zijn bij alles wat je doet, alles hebben doorleefd, en niet zomaar dingen gaan doen.

lijn 5. Een zwijn loopt de zeegolven in.

uitleg : De zwijn of het varken is het eerste teken, de eerste hexagram en die moet gezuiverd worden door de tweede hexagram en zuiver gehouden worden. Het betekent zuiver zijn in je handel, eerlijk zaken doen.

lijn 6. Vrouwen die kleren wassen in de zee, en hun manden zuiveren.

uitleg : Zorg dat je draagkracht zuiver is, je context, dat je zuiver fundament hebt voor de dingen die je zegt, denkt, draagt en doet.

In een droom over de zesde lijn zag ik Jezus in witte gewaden door de zee gaan, en achter wat zeerotsen lag een kind in een biezen mandje. Jezus begon toen heel langzaam in een natuurvrouw te veranderen en ontfermde zich over het kindje. Zij was een vissersvrouw. Het laat zien dat het afrikaanse oerorakel ook gewoven is door de bijbel heen. De zesde lijn sluit weer aan op de eerste lijn, zodat het cyclisch is. De zee was weer rustig, en het ging tussen moeder en kind, en niets anders. Niets was er tussenin. De naam van het tweede hexagram is : de vis.

hoofdstuk 47 het leven is een orakel

‘It’s not something to be liked, but to be understood from a higher perspective.’ Het leven is een orakel. Het is om van te leren, niet om zomaar alles leuk te vinden, en je telkens maar weer te laten leiden door de leuk-factor. ‘Oh ja, leuk, leuk, oh wat leuk.’ Daar gaat het niet om. Het gaat erom dat je de hexagrammen van het leven leert kennen, de basis-taferelen die telkens weer terugkomen in zesvouden. Deze hexagrammen zijn al oeroud en staan in het verloren en vergeten afrikaanse oerorakel, de Zuni-Anaq.

We gaan verder met de derde hexagram.
In de eerste lijn zien we een buffel die wegrent van een moeder borst.

lijn 1. Buffel en moederborst – Buffel rent weg van moederborst – vakman rent weg van zijn ambacht.

uitleg : Waar het rund vaak wordt gebruikt als beeld van het werk, is de buffel een beeld van degene die wegrent van het werk. Dat is soms een goed teken en soms een slecht teken. Men moet niet teveel werken, maar ook niet te weinig. Verder is er veel werk wat geen werk is en waarvan weggerend dient te worden.

lijn 2. Kind met visspeer in de rivier. Kind komt thuis en wordt gestrafd omdat het maar twee vissen heeft meegenomen, en niet drie. De moeder breekt de visspeer.

Te weinig of teveel werken heeft consequenties, zoals ook de kwaliteit of het gebrek aan kwaliteit consequenties heeft. Wie zijn werk niet zorgvuldig doet zal daar last van gaan krijgen. De natuur houdt de mens in het gareel.

lijn 3. Kind die de buffels voedt.

De buffel is een beeld van het loskomen van oud werk, om zo nieuw werk te vinden. De buffel is ook een beeld van ontslag en degradatie in het werk. Heb je misschien werk gedaan wat kwalitatief of kwantitatief niet voldoende was, zoals in de tweede lijn, dan eindig je bij de buffels. Ook kan het zijn dat je teveel hooi op je vork hebt genomen en nu tot rust moet komen. Overdaad schaadt. Lijn 3 is een stapje terugdoen.

lijn 4. Buffel in de zee. Overstromingen.

In deze lijn wordt het werk gezuiverd, afgeschaald, tot rust gebracht, opdat er nieuwe inzichten zullen komen, de mens tot zichzelf komt, waar de overstromingen een beeld van zijn. Het is een beeld van isolatie, dat iets speciale aandacht nodig heeft, iets wat je over het hoofd hebt gezien. Het is een beeld van komende vruchtbaarheid.

lijn 5. Vrouw gaat door het water, en kinderen volgen haar.

Het moederlijke is altijd het begin. Zij weet de weg, en anderen volgen haar. Vaak moeten er eerst overstromingen zijn voordat de mens terugkeert tot de natuurmoeder en naar haar luistert, vandaar de behoefte aan godinnen in de natuurstammen, als een beeld hiervan. Omdat het volgen van een moeder heel gevaarlijk kan zijn, omdat er ook valse moeders en verwarde moeders zijn, moet deze lijn gezuiverd worden aan de eerste lijn en de andere hexagrammen.

lijn 6. Een bok in rotsachtig en droog gebied.

Je bent hier gekomen door verzuim of beproeving, of het is je voorgeslacht. Dit beeld kan positief of negatief zijn. Er zijn verschillende factoren die het bepalen. Soms is het een vluchtgebied, omdat je was overweldigd, of was de bok hier door anderen gezonden. Misschien is het werk dat je nu doet niet productief. Het sluit daarom weer aan op de eerste lijn. Probeer je situatie te doorgronden aan de hand van het orakel. Durf door droge tijden heen te gaan van veel piekeren en twijfelen, zodat je niet op het verkeerde schip terechtkomt.

Als er weer iets in je opkomt ga er dan niet als een dolle bezetene mee aan de slag. Pas op voor de hebzucht factor die kan meespelen in alles wat je wil gaan doen. Maak daarom een goede hechting met het eerste hexagram van het varken in de eerste lijn, en besef : ‘Het varken is ver weg, ongrijpbaar.’ En volg dan het pad om alle hebzucht buiten te sluiten. Als je dus tot de moederlijkheids factor bent gekomen, dan weet je dat het in de zesde lijn van het eerste hexagram ook weer moet sterven, opdat je niet afhankelijk blijft en een meelifter. Ook moet je oppassen dat je eigen moederlijkheid ervoor zorgt dat je te onafhankelijk en koppig wordt. Elk moederschap moet dus ook weer sterven ter verdieping. Alle goden van de mens moeten dus ook weer sterven, wat ook het principe van het Ragnarok is.

Hecht het dan aan het tweede hexagram en mediteer erover. Doe je gebedsmeditatie, opdat het vastigheid vindt. Zoals in de vierde lijn van het hexagram wordt je viskano tegen de rotsen verpletterd en moet je eerst zelf opgevist worden door de hogere natuur. Dit gaat je helpen in de juiste balanzen en verhoudingen van deze dingen. Je start zo de motor in jezelf. Het wordt cyclisch en verfijnd. Het verdiept je. De elementen worden op elkaar ingespeeld en leren zo met elkaar samen te werken. Het derde hexagram is het hexagram van het werk, van werkbeheersing, en zo ook de buffel. De buffel laat zich geen knollen voor citroenen verkopen. Lijn 6 van het tweede hexagram, brengt alles in de grotere context. Het zijn de vrouwen die kleren en manden wassen in de zee.

We hebben nu drie hexagrammen besproken van het afrikaanse oerorakel :

1. het varken (zwijn)
2. de vis

3. het werk, werkbeheersing, de buffel

In de evangelische beweging is er veel paranoide over het zogeheten merkteken van het beest, 666, en sommigen leggen dat alleen maar negatief uit. In het Oude Testament was het het getal van de troon van Salomo, wat een beeld was van de troon van God in de tempel, en de tempel is een beeld van het hemelse riool. Ook is het getal 666 in verschillende Joodse tradities de volkomenheid van de schepping. In het Oude Testament is het ook het getal van de oogst en een beeld van het werkloon. Er is dus een goede 666 en een slechte 666, zoals met alle dingen. Alle dingen kunnen een dubbele betekenis hebben, positief en negatief. In de Griekse worteltekst is het nummer het opvissen. Het wordt geschreven met drie letters als het getal zeshonderdzessenzestig, maar als drie zessen is het dus ook gewoon hex-hex-hex in het Grieks, drie heksen, en in het Latijns : sex-sex-sex, waar dus ook de woorden sex en sexy vandaan komen, en wat dus gewoon terugwijst op het mysterie van het getal zes, het getal van de schepping, van de vruchtbaarheid. Zoals de tekst zegt in Openbaring 13:18 moet het benaderd en berekend worden met wijsheid en begrip. Het hexagram laat zien dat alles met raad en overleg moet gaan. In de Griekse grondtekst is het berekenen van het getal van het beest, van de wilde, de wildernis, ook het berekenen, leren werken, met het orakel (de stenen), psephizo.

In het Aramees is 666 : st-m (600), stn (60), set (6).
Zeshonderd, dus set-mah in het Aramees, is in de Egyptisch-Nigeriaanse wortels de onderwereldse schepping, rioolreiniging (ama, nigeriaans) in de wildernis (set), en de Egyptische stn is het toetsen, ook weer verbonden aan het urim en thummim orakel. Het nummer van het beest is in de Aramese grondtekst verbonden aan het boek Numeri, wat in het Hebreeuws bemidbar is en betekent : 'in de wildernis'. Hier leerden ze te tellen en te onderscheiden, werken met het natuurorakel. In het Aramees is het boek genaamd 'Mnyn', ook weer verbonden aan mnn, manna, oftewel het hemelse voedsel in de wildernis. In het Hebreeuws is dat mawn, met als wortelwoord maw, wat vraagstelling betekent, raadpleging, als het raadplegen van een orakel. Het doel in het boek Openbaring is te komen tot het verborgen manna en dit te ontvangen, wat ook omschreven wordt als het komen tot de hemelse witte stenen, wat een orakel is.

hoofdstuk 48 groenetijds kinderen

Wat is een groenetijds kind ? Ze kunnen niet tegen het moderne leven. Ze hebben een drang terug te gaan naar de natuur, dichtbij de natuur te leven. Ze hebben een probleem met autoriteit, maar zoeken naar waarheid. Ze hebben een probleem met traditie, en zoeken naar een dieper ritme en patroon, op de maat van de natuur. De natuurvolkeren trekken hen meer aan, de oerreligies, niet de moderne religies, want alles kwam voort vanuit de zeden en gewoonten van primitieve volkeren. Groenetijds kinderen houden niet van geweld, en ook niet wat geweld kan veroorzaken, zoals alcohol. Groenetijds kinderen komen van diep, en kunnen niet aarden op aarde, omdat hun wortels

veel dieper liggen, ergens anders liggen. Ze groeien slechts door de aarde heen, en nemen anderen met zich mee. Hun hart ligt ergens anders. Daarom is er een voortdurende spanning tussen groenetijds kinderen en anderen, zowel positief als negatief. Ben jij een groenetijds kind ? Voel je je vaak alleen op de wereld en onbegrepen ? Heb je moeite met aardse, maatschappelijke maatstaven ? Je zult altijd weer de kant kiezen van moeder natuur. Je komt van diep. Je moest zelf ook ontwaken. Groenetijds kinderen kunnen heel verschillend zijn. Ze zijn niet zozeer van de openbaarheid, maar van de openbaring. De groene leerling maakt contact met de groene onderwijzer.

Ik had vannacht een droom dat ik en een Zuid-Koreaanse vriendin babies hadden gekregen, en deze babies waren haaien. Ze waren nog heel klein, en het was vochtig in het gebied waar we leefden, het was op vele plekken nat, maar niet genoeg voor de haaitjes, dus we moesten de haaitjes naar het water brengen. Ik voelde een enorme kracht in mijn binnenste, alsof de haaitjes in ons waren. Het waren onze innerlijke kinderen. Vroeger op school was er altijd een muur tussen mij als leerling en de leraar. Ik maakte nooit contact met leraren zoals andere kinderen, ging nooit bij ze slijmen. De leraren stonden te ver weg. Maar nu doorbrak ik de muur en ging tot de leraar, vrijmoedig. Ik maakte ook nooit persoonlijk contact met dokters als patient zijnde. Er was een muur tussen mij en hen. Maar nu doorbrak ik die muur en maakte contact met de dokters, maar niet als patient. Er waren jonge haaien in mij. Ook stapte ik naar de ziekenhuisbazen, maar niet als patient, maar om vrijmoedig te proclameren : ‘Weet je wie ik ben ? Ik ben uit de coma gekomen waar jullie me in hebben gelegd.’ Ik was in de rol van moeder natuur, want zij hebben het haar aangedaan. Ik ging niet meer als leerling of als patient, maar als iemand die uit de dood was opgestaan. Het zijn mijn leraren, dokters of bazen niet. Mijn leraren, dokters en bazen zijn namelijk groen.

Ik was toen doorgebroken in een groene parallelle wereld. De familie was ook groen, of op weg om groen te worden. Ik liep door een woongebied, en de ramen werden goed dichtgehouden, of op een kier. Er waren gezette tijden waarop de ramen opengingen en de ramen dichtbleven, dit om schadelijke gassen van buiten tegen te houden. Denk eens in als de gassen van buiten zich teveel zouden mengen met de rioolparasieten die de huizen bezet houden. Die zouden er van smullen en zich ermee opvoeren, als een wapen tegen de bewoners. Daarom moesten de ramen op gezette tijden dicht, op een kier voornamelijk. Er mogen natuurlijk wel luchtgaatjes zijn en luchtkiertjes, maar het moet niet overdreven worden op die tijden. Op andere tijden konden de ramen wel open.

Ik ging tot een virtuele cabine, en maakte virtueel contact met het huis waar een tante woonde. Ik kwam toen in haar groene tuin, waar ook een soort gallerij was, een tuingallerij, en daar stond ik. Mijn tante kwam toen naar buiten en ging bij me staan, maar omdat ik niks zei ging ze even later weer naar binnen. Binnen was ook mijn oma, en mijn partner van vroeger. Er hing een hele frisse zeelucht en groene lucht in het huis, en er lagen boekjes over de groene wereld, en over het zee-riool. Mijn tante liet toen het toilet zien, wat gewoon een soort douche was, en er lag een metalen pot met een groffe borstel als van een bezem, maar de borstel was rond. Als er door werd getrokken dan was het door een soort modder wat alles meenam in de aarde.

We gaan verder met de vierde hexagram van het oeroude afrikaanse hexagonische orakel genaamd de Zuni-Anaq. Het vierde hexagram is genaamd : de dood.

lijn 1. leerling maakt contact met leraar

uitleg : Het is een ontmoeting. Het kan ook een gevecht zijn. Hier kunnen ook de rollen omgedraaid worden.

lijn 2. vrouw met een schort is met lammetjes, en laat de lammetjes voorzichtig in de aarde gaan onder de grond

uitleg : De lammetjes leren het best als ze onder de grond zijn in het verborgene, waar ze niet beinvloed worden. Van openbaarheid tot openbaring. Trek jezelf terug en help anderen zich terug te trekken. Er is altijd die wisselwerking, dus houdt de moederlijke factor in ere. Soms gaat de moeder terug om haar kinderen mee te nemen. Pas op voor extremisme. Ga niet met oogkleppen oplopen. Het verborgene loopt dus door alles heen. Leer de lijnen en tunnels ontdekken. Reinig het riool. Vindt je weg door het riool. Ontdek het riool van de aarde.

We kunnen ook de reizen van Ra door de onderwereld zien als de reizen door het riool, door de tunnels onder de aarde, van de baarmoeder van zijn moeder Nod, om tot Ma te komen, Ama, de hogere waarheid, de toetser, het scheppende principe, de pottenbakker (Egyptisch-Nigeriaans). Ook in de Vur, in boek 3, moet de reiziger, de nomade, door de ondergrondse tunnels van de stad, oftewel het riool, komen tot de wildernis, tot de rode hei. Hier komt de reiziger in aanraking met een orakel. De oplossing ligt dus niet in macht, geweld of allerlei andere slimmigheid, maar in het orakel. Boven alles moet de mens klaar komen met het orakel. Boek 3, genaamd ‘de wilden’ zegt dat de mens bezig moet gaan met de lijnen. Deze lijnen strijden tegen elkaar, en maken elkaar tot medicijn en sieraad. Het zijn woeste en wilde velden, zegt het boek. De ondergrondse tunnels leiden dus tot de rode hei, zegt het boek. De rode hei is ook de naam van het tweede boek. Het derde boek wijst dus terug op het tweede boek. Het tweede boek gaat over een indianenstam die een paal hadden met een varkenskop erop. Dit is ook het geval in het boek ‘Lord of the Flies’ uit de vijftiger jaren, over een wilde jongensstam op een verlaten eiland. Het varken is ook het eerste teken van het afrikaanse orakel. Daarvan is de laatste lijn, de zesde lijn dus, de dood van de vrouw, wat dus betekent het gaan tot haar verborgen diepte, als een opening. Er wordt zo dus daadwerkelijk contact met de vrouw gemaakt. Dit haakt dus ook weer in op de vierde hexagram, de dood. De voorhangsels worden weggeschoven. De mens komt zo tot de groene moeder, de hogere moeder. De aardse moeders vallen weg.

De stam uit het tweede boek van de Vur aanbaden dus de paal met de varkenskop erop en ze hadden ook palen met koppen van runderen zoals buffels die ze aanbaden. De buffel is de derde hexagram van het afrikaanse oerorakel. Het is dus niet zomaar religie maar het beheersen en werken met het natuurorakel om je daardoor te zuiveren en zuiver te houden. De buffel is de werkbeheersing en de werkzuivering, als een belangrijk onderdeel van het natuurriool. Er is zoveel vals werk, overmatig werk en ondermatig werk wat weggespoeld moet worden. De reiziger in boek 2 wordt overvallen door de indiaanse stam en meegenomen naar hun kamp tot de paal met de varkenskop, tot de eerste hexagram van het afrikaanse orakel dus. Hij werd aan die paal gebonden, als beeld dat hij er gebedsmeditatie over moest doen, orakelmeditatie, om er vertrouwd mee te raken. Het bleek een droom te zijn, maar het inspireerde hem. Toen hij eens voelde dat alle muren op hem afkwamen is hij het bos ingerend op zoek naar de stam. Maar dat ging niet goed. Hij raakte verscheurd tussen twee werelden en werd steeds depressiever. Er bleek geen kruid tegen opgewassen te zijn, totdat op een dag hij werd gebracht tot een shamaanse indiaanse vrouw, een gids. Zij liet hem het tunnelsysteem van de natuur zien, de grotten met de grotmeertjes, als een beeld van het hemelse

natuurriool. Zij liet hem zien dat hij van alles maar een klein beetje kon nemen, anders zou het tot een gif worden. Alles waarvan hij dacht dat het de realiteit was was dus door het gif van de overmatigheid, en het was tot een nachtmerrie geworden. Hij moest leren komen tot de lagere doseringen, door tot de juiste verhoudingen te komen, de juiste samenwerkingen. De vrouw hielp hem daarmee, wat ook weer over het orakel gaat. Door vermindering van het gif zou het worden tot medicijn. Het begon allemaal toen de shamaanse indiaanse vrouw hem liet ruiken aan wat rode veren, hem een medicijn gaf en de veren in zijn haar bond. Nu, de rode veer is ook een boek in de Vur, boek 14, over een oorlog op zee, en piraten die kwamen om alles los te plunderen, en ze namen mensen en hun kinderen mee onder de grond, waar ze moesten werken, als een beeld van de stadse rioolslavernij. De rioolparasieten houden de mens gevangen en laten de mensen voor hen werken. De rode veer zou dan een beeld zijn van de exodus. De rode opstanding wordt volop besproken in de Vur. Het betekent dat afstand en verhouding bepaalt hoe de mens de dingen ziet, en dat door de juiste samenhang dingen rood kunnen kristalliseren, waarvoor de mens het rode orakel moet leren kennen. Dit is de wetenschap van het leven, van de natuur.

Laten we kijken naar de derde lijn van de vierde hexagram :

lijn 3. natuurvrouw met raffia of rieten rok die een gevlochten mand draagt tot een brug gemaakt van touwen over de zee die tot een eiland gaat.

uitleg : De lijnen van de hexagrammen moeten op de juiste manier gevlochten worden, ook tot een brug, waardoor de mens verder kan en dingen kan overbruggen. Hier gaat dus ook boek 3 van de Vur over. Neem niet teveel van het orakel en niet te weinig, en laat het in de juiste balanzen komen. Mah in de Egyptische mythologie was het doel van de reizen van Rah. Hij moest gaan tot haar hallen waarin de mens moest komen tot de balanzen en de toetsveren. Alles werd hieraan getoetst en zou bepalen of de dode doormocht. Als het hart zwaarder was dan de veer, dan zou het hart verslonden worden.

lijn 4. visservrouw tussen het riet in het water, bij een waterrots.

uitleg : De mens die leert van het orakel moet de balans vinden tussen hard (de rots) en zacht (het water), om zo tot de lijnen te kunnen komen, de veelvuldige snaren van het leven die met elkaar in harmonie moeten komen (het riet), waarvan het vissen een beeld is. De mens moet weten wat hard en zacht is en het verschil kennen en de dieptes, en de gecompliceerdheden, de reacties tussen de lijnen, de oneffenheden, de bijkomstigheden en bijeffecten, de oorzaken en gevolgen, de excessen en geraffineerdheden, oftewel een groene leerling zijn. Het orakel is een jacht, zegt boek 3 van de Vur. Er moet onderwerping zijn, anders is er geen medicijn, want dan zou overmaat tot rampen leiden. Alles moet gematigd worden, daarom moeten er wel koppen gesneld worden die te hoog zijn uitgestoken. Deze vrouw is een koppensneller.

lijn 5. Vrouw met varkentje. Het varkentje wil wegrennen, maar zit vast aan een touw.

uitleg : In deze lijn is het varkentje een beeld van de leerling die wil spijbelen. Dat kan goed of fout zijn. Je kan wel wat wegkomen, maar uiteindelijk zit je vast aan een touw, en moet je de natuurgrenzen onder ogen komen. Je kunt niet zomaar telkens de rand over. Het varken is ook de eerste hexagram. Krijg vat op het varken. Zorg dat het niet van je wegvlucht. Ken de principes, de

lijnen, en breng ze in balans, ook met de andere hexagrammen. Als je het varken niet hebt, heb je niks. Leer de betekenis kennen, en besef dat je zelf ook het varken bent, zodat je het niet misbruikt. Het varken moet sterven en tot de zee gaan. Al je valse, opgelegde identiteiten moeten er uiteindelijk af. Het is ook een beeld van de verlossing uit valse scholen, verlossing uit misleiding. Het is een groot beeld van de ontwaking. Het varken en de dood van het varken is een zuiver psychologisch beeld. Het roept om psycho-analyse, ook Freudiaanse psycho-analyse. Lijn 6 in de hexagram van het varken is dus de dood van de vrouw, de dood van de moederlijkheid, wat grote onafhankelijkheid betekent voor het kind, op eigen benen leren staan, en laat ook zien dat al te sterke controle uiteindelijk weer los zal schieten.

lijn 6. Vrouw die rust op haar slaapmat in een hut – Vrouw die op de rotsen staat en iets wat tussen de rotsen is geraakt doorsteekt met haar speer – Zwijn die in een ravijn is gestort – Moederborsten.

uitleg : Deze lijn heeft verschillende beelden die met elkaar verband houden. Als het orakel gaat kristalliseren dan wordt onze lagere natuur die hier niet mee kan oplopen de prooi, en zal doorstoken worden opdat de hogere natuur die hierin verborgen en opgesloten lag vrij kan komen en ons kan vervullen en leiden. Zo komt de mens door de dood heen tot de moederborsten van de natuur om hieraan gelaafd te worden.

Kinderen, gaat op tot de groene tijd,
Laat alles achter je,
Kom zoals je bent, en leer,
Leer de dieptes van de verborgenheden kennen,
het groene hart van de natuur,
en haar rode lijnen

hoofdstuk 49 de jongen op blote voeten

Moederlijkheid wordt al gauw een grote smeerbende. Bedenk wie onze moeders zijn. Wat voor mannen hebben ze naar binnen gehaald ? Zeg het maar. Op wat voor mannen hebben ze hun zinnen gezet ? De I Tjing waarschuwt in de vierde hexagram van het kind, op de derde lijn, voor de vrouw die een zwak heeft voor geld, goud en rijkdom, rijke mannen, machtige mannen. Daar moet je je niet mee ingeven, stelt de I Tjing, zoals de bijbel ook tegen dat soort misleiding waarschuwt. Je kan zeggen van de bijbel wat je wil, maar er zijn passages tussen van de voorouders die heel belangrijk zijn, en die de lijnen van de I-Tjing, een veel ouder boek, er dwars doorheen hebben, om ons te bereiken in onze opvoeding. Laten we blij wezen dat moeder natuur ons niet in de steek heeft gelaten en overal is geinfiltreerd. Het is dus ook volkomen daaps om zomaar gehele opvoedings-boeken van de voorouders weg te gooien alsof het allemaal geen waarde had en we er niets maar

dan ook niets mee kunnen, en dan pijpje gaan roken in de new age. Weet niet, kent niet, wil niet. Laten we de middenweg bewandelen mensen, telkens weer, wat ook een boeddhistisch principe is. We zijn op weg naar boeddhaschap, wat de I-Tjing ook stelt, en dat is een groen boeddhaschap, en alles wijst terug en komt voort vanuit het hexagonische afrikaanse oer-orakel.

Zeg het maar, mensen. Met wat voor types hebben de hedendaagse, moderne moeders zich meestal ingelaten ? Waar hebben ze zich door laten verleiden ? Wat was hun zaligheid ? Het is zoals in de dagen van Noach, zoals voorspelt dat deze dagen zouden terugkomen : men eet, drinkt, en huwt, en is vrolijk. Zuipende er op los. En met wie ? Met varkens ? Ze hebben henzelf nephilims gekozen, gevallen engelen, machtige mannen, rijke mannen, met stropdassen dus en grote auto’s. Dat is waar de wereldse vrouw op belust is, op een man die carriere heeft gemaakt in de wereld, op de man die veel aanzien heeft, waarvan de stropdas een beeld is. De wereldse vrouw heeft een stropdas-fetisch, en een geld fetish, waarmee ze haar dure hobby’s kan uitvoeren. Heerlijk toch ? Dat staat boven in haar top 10. Allemaal wereldse zaken, de dingen die beneden zijn, het materialisme. De I-Tjing noemt het grijpgrage, onbezonnen vrouwen, die haarzelf niet kan beheersen en een strik is voor iedere man. Ze gaat mee met allerlei vreemde wind van leer, laat zich makkelijk beinvloeden, wil niet vechten, wil het vlees niet onderdrukken, gaat de weg van de minste weerstand dus. Dat is de romantiek vandaag de dag, een flutromannetje. Moet dat dan je leven zijn ?

De hedendaagse, moderne, wereldse vrouw omhelst een standbeeld, zoals de I-Tjing ook stelt. Blijf er bij weg. Ze houden van mannen die de schone schijn houden, met gemaakte glimlachen, alles glimlachen ze weg. Het is niet echt. Fake news. Daarom moest de zondvloed komen in de dagen van Noach, en daarom moest de zondvloed komen vandaag de dag, en die is gekomen.

Het is als het varken in de verte, op de eerste lijn van de eerste hexagram van het afrikaanse oerorakel. Het is ongrijpbaar. De I Tjing zegt dan na de waarschuwing voor zo’n vrouw, op lijn vier van de vierde hexagram, dat de mens is geketend in onwetendheid, en daardoor op het verkeerde pad wordt gedreven. Sommigen vertalen dan de vijfde lijn die daarna komt als de jongen op de blote voeten, dat de jongen zich moet blijven vasthouden aan zijn onschuld, zijn zachtmoedigheid, zijn ingetogenheid, en zich niet moet overgeven aan stadse programmatie. Hij moet eenvoudig blijven, om niet in het lot van de nephilim te vallen. De bijbel stelt dat alle hoogmoedswaanzinnige borsten der mannen zullen doorstoken worden, al die opgeblazenheid, dat vet worden op de droesem gebeuren. Elke vallei zal verhoogd worden en elke berg zal verlaagd worden. En dat is geen aardse verhoging, maar een ontwaking tot de hogere kennis, kennis die de wereldse vrouwen verworpen hebben om een gevallen engel als man te kunnen hebben. Als een wereldse man het niet voor elkaar kan krijgen om rijk te worden en carriere te maken, zich geen grote auto kan bemachtigen en geen groot huis, niet rijk en weelderig is dus, dan blaast hij vaak zijn borst op om het dan maar op die manier te doen. Daar is ook weer een markt voor, dus wereldse vrouwen die niet op het niveau zijn van de machtige, rijke man, moeten het dan met dat soort types doen. Zowel de bijbel als de I-Tjing waarschuwen hier terecht tegen. Het is het pad naar de dood. Het is het pad waar alle spijbelaars terecht komen. Ze worden tot varkens, net zoals in het Pinocchio verhaal de jongelui die spijbelden en naar de kermis van plezier gingen in ezels begonnen te veranderen. Blijf dus bescheiden. Blijf sober en gematigd.

Sommigen vertalen dan de zesde lijn die daarna komt als de jongen op de blote voeten wordt gekastijd. We kunnen denken aan Jeremia die niet feest wilde vieren met de dwazen in de stad, maar

werd afgezonderd in kastijding en oordeel in de wildernis. Kus de geselroede. Het brengt je veel verder. Kus het zoonschap, zegt Psalm 2, want zeer licht ontbrandt zijn toorn. Beter is het in hemelse woede te zijn dan alles zomaar weg te drinken en weg te lachen, zoals ze in de stad doen.

De tragedie van het vleselijke leven in de stad is dat het geen ware sexualiteit meer heeft, maar dat het een kwestie is van reageerbuis-voortplanting, want ze hebben geen ware intimiteit meer. Dat is allemaal afgestorven. Het is een schijnwerkelijkheid, als het voortplanten van parasieten. Het is een heel koud iets. Ja, ze hebben hun orgieen, maar ik had daar eens een beeld over als jonge jongen dat ik een pot met krioelende maden zag, en wormen. Dat is wat het is. Ik neem het profetische bloed en bloed serieus. Ik dank moeder natuur nog elke dag dat ze me dat liet zien, wat sexualiteit in de stad is. Het is als in het dertiger jaren dystopische boek Brave New World, nog voordat het boek 1984 kwam opzetten, over de reageerbuis-samenleving. Er waren geen daadwerkelijke ouders meer, en geen daadwerkelijke familie. Het is allemaal koude kak. Hondepoep.

Eros, de hemelse sexualiteit, was een jongen op blote voeten, waar het boek ‘De Logistieke Filosofie’ over gaat. Hij was onderworpen aan de hemelse kennis, aan zijn hemelse natuurmoeder, en volgde haar in soberheid, zachtmoedigheid, en tederheid. Plato beschreef hem als een liefelijk persoon met de eeuwige jeugd, altijd een kinderlijke gezindheid. Hij woont in het zachtste deel van de zachtmoedigen. Hij is dus de jongen op de blote voeten, heeft contact gemaakt met de moeder grond, en blijft in contact, laat niets tussen hem en moeder natuur inkomen. Hij wordt hierdoor geinspireerd, dus hij heeft hele andere denkbeelden, hele andere, diepere inzichten, nauwgezet, diep overdacht, hij leeft door zijn dromen, de hogere, hemelse dromen. Hij is van de buigzame, subtiele wereld, heel etherisch dus, verfijnd. Hij is tussen twee werelden. Hij is niet zomaar een moederskind, een hangjochie, maar werkgezind, en kan vaak geen contact maken. Hij heeft sociale stoornissen die hem beschermen, die hem zuiveren, en die zijn moeders zuiveren, en zijn vrouwen. Vaak heeft hij niets. Het glipt telkens tussen zijn vingers door. Vaak is het alleen maar in zijn dromen, en kan hij niets tot werkelijkheid brengen op aarde. Hij fantaseert, en mensen die hem proberen te bereiken zal hij weg laten glijden. Hij grijpt niet. Hij vlucht. Hij is onbegrepen, zowel positief als negatief. Ook hem willen ze in een doosje doen, maar hij laat dit niet gebeuren. Hij is immers de jongen op de blote voeten, heeft niets van iemand anders aan. Zijn broek is tweedehands, afgedankt, en zijn hoed is van stro, als hij een hoed heeft. Dat is alles wat hij heeft, verder niets. Hij kan alleen door de logos, het hemelse woord, tot volle bloei komen.

Hij is een arme jongen op blote voeten met een te korte broek : 'Ik ben hongerig geweest, naakt en in de gevangenis, of misschien wel in een psychiatrische kliniek, en gij hebt mij niet gevoed, hebt mij niet gekleed, en niet bezocht,' stelt Mattheus 25. Dit is een ernstige zaak. Hij is hier in het Tantalos meer. Als hij honger heeft en iets wil eten, dan glijdt het van hem weg, en als hij dorst heeft en iets probeert te drinken, dan vaagt het ook weg. Als hij het koud heeft, en hij wil iets aantrekken, dan rent het van hem weg. Hij zit in een gevangenis. Hij moet water scheppen in een bodemloze put, water naar de zee dragen, en als hij een berg beklimt en bijna bij de top is dan glijdt of valt hij weer helemaal terug. Hij bereikt niets. Hij kan het niet aan. Hij heeft geen draagkracht. Hij heeft ook geen daadkracht. Hij is besluiteloos. Maar soms maakt een woede zich van hem meester, en dan bereikt hij wat, springt hij over ravijnen. En daarom is het een wonderlijk kind, want hij kan dingen gedaan krijgen die anderen niet kunnen. En daarom is hij Eros. Hij is een hongerjoch. Een hemelse honger.

Eros laat zich telkens weer testen aan de logos, opdat alle overmaat wordt afgebrand. Het kan hem niet deren. Hij is de jongen op blote voeten in de natuur. Hij kan dus nooit zomaar op zichzelf bestaan.

Hedendaagse religie ? Mensen, laat me toch niet lachen. Weet je hoe dat gaat ?
'God', of dat wat ze God noemen, wordt ondervraagt, als door een inquisitie-team.
God moet van alles doen. Doe even dit, doe even dat, en voortdurend wordt God in de gaten gehouden, en moet het voortdurend op hun manier doen, wat zij willen. Eros ondervroeg moeder natuur niet, maar liet zich daar haar ondervragen. Laat je ondervragen, laat het geen eenrichtingsverkeer zijn telkens. Luisteren wij naar de vragen die moeder natuur ons stelt ?
Er liggen nog een heleboel onbeantwoorde vragen die moeder natuur heeft gesteld. De mens is bedolven onder hemelse vragen, maar merkt het niet op.

Laten we kijken naar de vijfde hexagram van het afrikaanse orakel :

lijn 1. een man wordt ondervraagd door een vrouw.

uitleg : Dit kan ook een jongen zijn, en de vrouw stelt moeder wildernis voor, de natuur, de hogere kennis. Soms is het even tijd om te stoppen met al je ondervraging van anderen, maar je zelf te laten ondervragen door de hogere bron. Kijk of er nog onbeantwoorde vragen zijn die de hemel aan je heeft gesteld. Maak er zaak van die te beantwoorden. Blijf niet in verzuim.

lijn 2. een man en een vrouw in gevecht.

uitleg : De mens moet zijn vrouwelijke pool in balans brengen met de mannelijke pool. Er kan vrouwelijke overmaat zijn en mannelijke overmaat. Daarom zijn ze in gevecht, in worsteling. Al het over-mannelijke moet sterven, en het over-vaderlijke, en zo ook al het over-vrouwelijke, en over-moederlijke. Hiervoor is er een moederlijkheids-riool nodig, om het in juiste banen te leiden, door de afvoer heen. Er moet een goede afvoer zijn, anders wordt je misschien een hangerig kind wat niks in zichzelf ontwikkeld en wat heel gemakkelijk denkt dat alles wat de moeder doet en zegt goed is en waar, of je ontwikkeld zoveel moederlijkheid in je dat je innerlijke kind erin verdrinkt, en zo wordt je controleziek en controlezuchtig zoals een standaard wereldse volwassene.

lijn 3. twee kemphanen in gevecht.

uitleg : Er wordt om gewed, er wordt markt in bedreven. Misschien ben jij een van de kemphanen en hebben anderen geld op jou ingezet. Dynamieken in gevecht. Landen in oorlog. Het is allemaal wereld economie en wereld ecologie. De een zijn dood is de ander zijn brood. Soms moet je vechten. Soms moet je je laten ondervragen, zoals in de eerste lijn, en soms is het een geslachtelijk gevecht zoals in de tweede lijn. Wat betreft orakels : die worden vaak opgediend als gezelsschapsspelen, zoals de I-Tjing ook. Sommigen gebruiken het gooien van muntjes, het trekken van een lot, of het zogeheten 'verzen prikken' waarin je gewoon op goed geluk de I-Tjing ergens openslaat, wat mensen soms ook met de bijbel doen. Maar nog belangrijker is het om gevoelig te worden voor de lijnen, gevoelig te worden voor de reacties die ze op elkaar hebben, op hun gevechten, en verhoudingen, hun hierarchieen en volgordes, en ook de seizoenen daarin, de cirkelmatigheid, het cyclische element ervan. In het afrikaanse orakel gaat het om cirkels met elk

zes spaken, zes lijnen, als in een wiel, waar het derde boek van de Vur, de Wilden, ook over gaat. Mensen gaan spelenderwijs met de orakels om, omdat dat een goede leermanier is, en ook helpt om de gevoeligheid ervoor te ontwikkelen. Zo komen de orakels met vele situaties en taferelen in aanraking, worden er als honden op losgelaten. De kemphanen kun je ook zien als je leven wat in aanraking komt met het orakel, en dan is er een gevecht. Er moet heel veel gehakt en gezaagd worden. Laat je leven niet op zichzelf bestaan, maar breng het in aanraking met het orakel om er vat op te krijgen, en er het beste uit te halen, opdat je leven nut krijgt en richting, en doel.

lijn 4. Zeestromen die krachtig op elkaar inbeuken en op de rotsen slaan, en daarachter een rustige zee met een boot in de verte. Een vrouw die in het water staat en bukt.

uitleg : Moederlijkheid die zich ontfermt over de golven en stromen, en rust veroorzaakt. Ze haalt de gezonken boot uit het water, ontfermt zich over het afgedwaalde kind. Ze buigt zich over een mand, om het te wassen, of om dingen er in op te halen. De chaos van het water is haar scheppingskracht, haar kracht om op te halen en thuis te brengen. Ze is de uitvoerende macht van de hemel. Het gaat over het leren over dingen heen te kijken. Dat kan alleen als je gevoelig en moederlijk wordt over de elementen, je verantwoordelijkheden neemt en draagt.

We hebben besproken hoe gevaarlijk het moederschap kan zijn, hoe makkelijk het uit zijn bedding kan treden om alles te verwoesten. Vandaar dat lijn 6 van het eerste hexagram, het varken, belangrijk blijft : de dood van de vrouw, wat een symbolische dood is, als de afvoer van het moederlijke, een goed riool waarin het overtollige weggespoeld kan worden. Elk gebrek aan moederlijkheid is ook valse moederlijkheid, dus dat kan ook wegstromen. Moederlijkheid moet zo verinnerlijkt worden, verdiept, en zo gerangschikt, als een hemels sieraad.

lijn 5. kippenveren hangende onder een orakel.

Alleen het orakel kan klaarkomen met het mysterie van de kip en het letterlijke misbruik van kippen op zich, onze medeschepselen, uitbannen. De kip is een onderdeel van een orakel. De kip is de naam van het vijfde hexagram wat we nu aan het bespreken zijn. Het is een metafoor. Heb je de veer, dan kun je jezelf ontstijgen en opgaan tot de hogere natuurkennis en daarin oplossen. De kip heeft een fragmentarische motoriek, en kan lichaamsdelen bewegen afzonderlijk van de andere delen, zoals bij het lopen. Het is niet vloeiend zoals bij mensen, maar meer stoterig, spasmisch, want de kip beeldt de verbondenheid uit met de oerlijnen en oercirkels van het orakel. Natuurlijk heeft de stad zijn eigen verdoemelijk orakel waarin steeds weer dezelfde dynamieken optreden en waar alles om draait, en dat zijn de kippen van de lagere, vleselijke natuur. De mens is in gevecht met deze kippen, zijn eigen lagere orakels waaraan hij gebonden is. We kunnen denken aan de kerkelijke orakels waar alles telkens weer om dezelfde dingen draait in nauwe cirkeltjes, en waar geen ruimte is voor diepere uitleg en vrijmaking.

lijn 6. mens in gevecht met kip of kippen

De mens moet vechten met de stadse orakels en komen tot de diepere orakels, en komen tot wijdere uitleg. Blijf niet telkens in dezelfde cirkeltjes lopen, maar doorbreek de cirkels, zoals ook in boek 3 van de Vur. Als je letterlijk kip eet, dan wil je daar eigenlijk mee zeggen : ‘Ik houd me niet bezig

met het orakel. Het zal mij allemaal worst zijn.' Dan stopt je reis, en wordt je door het orakel verslonden. Het is een soort spijbelen. Trek je schoenen uit en ren voor je leven.

Boek 31 van de Vur, de Indiaanse Prinses, zegt :

1. Na een tijdje stond hij op, hij keek door het raam, maar alles wat hij zag was duisternis en bliksem. Het donderde en spoedig was het hard aan het regenen.

2. Het orakel was een labyrint. Het leidde helemaal tot onder de grond, maar het was ook een heel gevaarlijk labyrint. Je kon ergens vastraken.

3. Als het orakel op de juiste manier werd behandeld gaf het de juiste antwoorden.

4. Een indiaanse prinses bevrijdde hem eens uit een valstrik. Zij vertelde hem vele geheimen.

5. Het was een orakel van wilden. Het was om de ondergrond te beschermen.

6. Door haar kon hij eindelijk het verleden vergeten.

Het vergeten betekent niet letterlijk zomaar alles vergeten, maar door het orakel ga je er zicht op krijgen, op de diepere betekenis van je verleden. Je gaat dan het orakel zien in je verleden, hoe alles van het orakel is. Als boek 3 van de Vur, de Wilden, zegt : 'Ontsnap door de ondergrondse tunnels van de stad aan de stad,' dan wijst dat ook weer op boek 31, dat we dat alleen door het orakel kunnen doen, want anders zouden we nooit door die ingewikkelde tunnels met hun ingewikkelde sloten heen kunnen komen. Boek 31 is dus absolute basis voor elke ontsnapping en vrijmaking, en dit zal dus altijd weer een verdieping zijn. Het orakel gooit niet zomaar dingen weg, maar verwerkt het, en zorgt voor een goede en eerlijke afvoer.

Voordat je met mensen gaat communiceren : communiceer met het oer-orakel van het leven, anders heb je geen leven, leef je maar raak. Hier gaat de eerste lijn van het tweede hexagram (de vis) ook over :

lijn 1. De grote zeedieptes – de zee is rustig – De eilanden zijn stil en onbewoond – communicatie tussen mensen zou giftig zijn.

Als we het over de kip hebben dan hebben we het over de verbondenheid en gevoeligheid voor het orakel. Zorg dus in je gebedsmeditatie dat er een hechting komt tussen het tweede hexagram (de vis) en het vijfde hexagram (de kip). De vis trekt zich voldoende terug om gevoelig te worden voor het orakel. Er zijn geen mensenstemmen meer tussen, of andere afleidende factoren. Kom los van sociaal gif. Laat je ontgiftigen door het orakel. Moeder natuur is een orakel. Ook als je wordt teruggefloten, geef dan niet toe, zoals in de tweede lijn van de vis :

lijn 2. Er komt een vis opzetten in de verte. Er is een ontmoeting met een voorouder, met een lang vermist en vergeten persoon. Ren weg. Raak de vis niet aan. Het is het eerste teken.

uitleg : De tijd is nog niet rijp, ook al denk je reden te hebben. Ga niet over tot zorg, maar voorzorg. Laat emoties je niet bedriegen.

Zorg en verzorg dus eerst het orakel. Maak het eerst goed, en houd het goed, tussen jou en moeder natuur. Volg de vissen tot de grotere stromen, zegt lijn 3 van de vis. Ga dus tot het orakel, en ga ermee de diepte in. Zo komen de stromen los. Verwerk het, kanaliseer het, structureer het, opdat je energie bron gezuiverd wordt, en je energie systeem. Zo blijf je zuiver. Je bent een lopend riool, dus krijg het in orde, anders is het een tijdbom.

In lijn 4 van de vis worden de vissers die je achtervolgen in hun kano's tegen de rotsen verpletterd door de golven, en kom je eindelijk op een strand aan : een nieuw leven :

lijn 4. Een viskano wordt door de zeegolven tegen de rotsen gekletterd en breekt in stukken – Een vis ligt op het strand.

uitleg : Je kunt niet zomaar gaan vissen. Eerst zal je alles moeten verliezen en zelf opgevist worden. Je moet dus persoonlijk betrokken zijn bij alles wat je doet, alles hebben doorleefd, en niet zomaar dingen gaan doen.

Soms zal het blijken dat de dingen die we liefhadden slechts vissers waren die ons leven bedreigden, en dat dat de reden was waarom ze werden weggenomen. Laten we verlies dus op waarde schatten. Soms zijn dingen gevaarlijk voor ons, soms zouden we van iets teveel nemen, wat dus niet altijd dus de fout van het ding is wat we liefhebben maar onze eigen fout of onvermogen om ons te beheersen. Het is dus niet zo dat alles wat we verliezen toch alleen maar slecht was, maar het kan dus ook zo zijn dat we er gewoon nog niet klaar voor waren, dat we nog niet genoeg discipline hadden, of gewoon geen draagkracht. En soms is het zo dat we verlies lijden opdat anderen of andere dingen tegen ons beschermd worden. Dit zijn dus ingewikkelde zaken waarin alleen het orakel inzicht kan bieden. Kom niet tot snelle en makkelijke conclusies, maar blijf de eerste lijn van de eerste hexagram onthouden (het varken) : 'Het varken is ver weg en ongrijpbaar.' Blijf dus deze hexagrammen zuiver houden door de lijnen van het varken, zodat je niet komt tot vooroordelen. Voor het orakel moet je betalen. Je moet de antwoorden kopen. Dat is ook een belangrijk bijbels principe : 'Bereken de kosten voordat je een toren gaat bouwen.' En : 'Ik raad u aan van mij te kopen goud wat in vuur gezuiverd is, en witte kleren, en ogenzalf.' (Openbaring 3)

Ook in het orakel is het 'loon naar werken' dus. Inzichten moet je geestelijk 'kopen'. Ken hiervoor de hemelse economie, de natuur economie, waarover de derde hexagram gaat, het werk, de werkbeheersing (de buffel). Wees bereid het orakel te zoeken in droog en rotsachtig gebied, steen voor steen. Laat je niet afschepen met nepstenen of nepsieraden van de kermis of de zwarte markt. Laat je goud toetsen.

Geestelijk leren rekenen. Uiteindelijk is het orakel een soort geestelijk belastingssysteem en tegelijkertijd een verzekeringssysteem, ook als het hebben van hemelse aandelen. De kip kan staan voor het toepassen van het orakel, maar kan ook juist staan voor het verzuimen daarvan, het weigeren te puzzelen, het weigeren geestelijk te rekenen. De kip kan dus positief of negatief zijn. Als je dus letterlijk kippen gaat eten dan wals je dus alles plat, dus ook het positieve, en heb je geen orakel meer. Je bent dan schuldig aan de dood van een mede-schepsel. Wiskunde is dus een

geestelijk beeld van het orakel, ook verzekerings-wiskunde. Wat voor diepte gaan we dan in als Openbaring 13 zegt : ‘Bereken het getal van het beest, van de wilde, de wildernis. Het is een getal van een mens, en het getal is 666 (hexagonisch). Het is voor hen die wijsheid hebben en verstand, begrip.’

Ja, 666 is zowel positief als negatief zoals we zagen, want het orakel bestaat nu eenmaal uit positieven en negatieven, maar dat vraagt dus om werk, en is een leerschool. We kunnen dit alleen dialectisch toepassen : stelling – tegenstelling – samenstelling. In de Griekse grondtekst wordt er voor wijsheid het woord ‘Sophia’ gebruikt, wat een droom-orakel is en het vermogen om het te interpreteren. Het hemelse rekenen rekent dus met hele andere dingen dan op aarde. In de Griekse worteltekst gaat dit over de context van een jacht, het ophalen van de vis, en het dragen van de prooi. Het is dus een jacht-orakel, en dit moet dus profetisch en psycho-analytisch, ook Freudiaans, benaderd worden, opdat de mensheid stopt met het misbruiken van elkaar, van mens en dier. Dat is wat green age is en betekent. Het is de terugkeer tot het orakel. De rest kun je vergeten. ‘Bereken de jacht, de opvoeding en het fokken,’ zegt de Griekse grondtekst. Ga zicht op deze dynamieken krijgen. Verfijn het, kom klaar met alle drama en tragedie omtrend deze dynamieken, ook van het huwelijk (Freudiaanse jacht).

hoofdstuk 50 de rioolbloem

Ik had vannacht een droom over het zeedorp Wardem. Het was een kruispunt waar vele van mijn dromen tezamen kwamen. Ik was op zoek naar het prehistorische afrikaanse orakel, pre-adamitisch. Door het hele dorp, wat overigens een zeer groot natuurdorp was met veel natuur, liepen gebouwen als tunnels, langwerpige, zigzaggende en draaiende, bochtige gebouwen, als opvangcentra waar mensen behandeld werden door het natuur orakel.

Laten we verder gaan met het zesde hexagram van het afrikaanse oerorakel, de Zuni-Anaq. Door het orakel komen wij in aanraking met moeder natuur. Het is haar hart. Het is haar baarmoeder, als een hemels natuurriool. Zoals de Vur het beschrijft is het riool vol met bloemen, en mag je in je levenssituaties, die dus allemaal voortkomen vanuit het orakel, tot bloei komen, om een rioolbloem te zijn, en zo het beste ervan te maken. De natuur is het ware riool, de ware afvoer en verwerking, in de hemelse recyclocratie, in reformatie en regressie. De voorouders wezen hierop zo goed en kwaad als dat ging. Het had vele excessen. Daarom moeten we dieper het riool in, het voorbeeld van Rah volgen op zijn boot, door de ondergrondse tunnels van de moeder aarde. Rah gaat tot Mah, op zoek naar de veer, waaraan alles getest wordt.

In Juli 2017 had ik een droom over een medewerker in verband met het oer-Afrika, wat ik hem ook schreef :

‘Ik had vannacht nog een droom dat jij (kan een parallelle zelf of een gids zijn geweest, of combinatie, want het was heel multi-dimensionaal) een heel dik zwart boek had geschreven over een bepaalde voor-Afrikaanse cultuur in de dieptes van Orion, waar dan ook weer Egypte uit voortgekomen zou zijn, maar ze hadden bijvoorbeeld ook pyramides, en een hele rits goden en godinnen. Ik dacht nog : "Wow, dat is echt een heel erg dik boek." Ik was wel onder de indruk. Op de cover was er een soort reus en ook kleine mensen bijna als kabouters, maar dan in Afrikaanse context, dus niet sprookjesachtig ofzo. Het was geen verhalenboek, maar antropologisch, alhoewel het dan ook die religie of mythologie besprak. Die droom was dan wel weer een soort buitenaards contact, en daarna liep die droom over in dromen van die voor-Afrikaanse wereld in Orion (wel dus Afrikaans, maar dan Orions-Afrikaans, waar dan het aardse Afrikaanse, inclusief Egypte, uit voort zou zijn gekomen). Het ging dan ook over die goden en godinnen, zoals een krokodillengod en een nijlpaardengod, en ook een ibisgod die heel veel dunne stralen om zijn hoofd had. Het was wel op een bepaalde manier verbonden aan Egypte.

Ik weet niet of dat er zomaar even tussendoor kwam, of dat het nog een vervolg heeft, dus dat wacht ik dan even af. Ik heb een hele stapel oude Tarzanboeken liggen, daar zijn een heleboel delen van, en die zijn zonder plaatjes met linnen of kunstleren omslag van rond 1920 ofzo. Die moest ik naar binnen halen heel lang geleden voor een reden. Ik heb ze echt niet allemaal gelezen, maar soms blader ik er doorheen omdat het veel over de Afrikaanse natuur gaat, en ik merkte dat die boeken iets heel groots buitenaards verzegeld hielden. Ook had ik vele jaren geleden een droom over een gigantische brug naar Afrika over een gigantische rivier, en die brug werd bewaakt door een reusachtige vrouwelijke witte sfinx, een soort leeuwin, heel lang. Die witte sfinx was mij goed gezind. Ze leek een beetje op een overbuurvrouw van vroeger bij wie ik wel eens op haar kinderen paste. In ieder geval liet ze mij toen door, en mocht ik de tocht naar Afrika maken over die brug, wat dus ook het buitenaardse Afrika was. Ik had toen die droom in verhaalvorm opgeschreven, was best wel een lang verhaal, maar helaas kan ik dat nergens meer terugvinden. Ik weet alleen dat ik er twee versies van had gemaakt, een heftige versie, en een kortere versie, meer gecensureerd, maar de kernpunten van die droom herinner ik me nog wel. De video-clip van Toto - Afrika ging ook weer over zo'n oud Afrikaans boek.’

Laten we verder gaan met het zesde hexagram van het afrikaanse oerorakel :

lijn 1. Een kippenoog staart je aan van een afstand, daagt je uit. Ga er niet op in. Het zou je alleen maar afleiden van je hogere doel.

uitleg : Laat je niet op een zijspoor brengen. Ga geen gevechten aan die niet nodig zijn, want het neemt alleen maar je tijd in beslag, en rooft je energie die je ergens anders voor moet gebruiken. Het zijn rovers. Negeer het. Ren weg.

lijn 2. Een man alleen op eenzame vlaktes, die droomt over een vrouw en over moeder borsten.

uitleg : Hij had ook in de stad kunnen zijn met de vrouwen van plezier en met drinkgelach, maar nee, hij koos ervoor om de natuur in te gaan, om moeder natuur te zoeken, en houdt de vrouw alleen

in zijn dromen. Hij verkwist zijn tijd, geld en energie niet aan middelmatige zaken. Hij heeft de lat hoog gelegd. De natuur is zijn vrouw en moeder.

Een vrouw kan een sta in de weg zijn als we niet oppassen. Op de bijbelschool zond eens een vriend van mij, die op een andere bijbelschool zat, mij deze tekst uit Prediker :

‘Zo heb ik ontdekt wat bitterder is dan de dood : de vrouw, die jachttouwen is en een valstrik, wier hart een net is, wier handen banden en ketenen zijn. Zo het God’s wil is zal men aan haar ontkomen, maar zo niet, dan zal men door haar gevangen worden, en zeker zal de zondaar niet aan haar ontkomen.’ (7:26)

Het is natuurlijk een hele dubbele tekst. Laten we ons niet overgeven aan de verkeerde vrouwen. Onze ware vrouwen en moeders zijn in de hemel, en zij zijn een hemels oerorakel. Laten wij alles opgeven om dat orakel te zoeken, niet blijven hangen met stadse en wereldse vrouwen die ons alleen maar afleiden. Zoek eerst het hemelse koninkrijk en gerechtigheid, en de rest zal je gegeven worden. Als je het geestelijke niet hebt, heb je het natuurlijke ook niet, maar slechts schijn, fake news, broodje aap. ‘Wij van WC-eend adviseren WC-eend.’ Dat is alles wat het is mensen. Iemand probeert je knollen voor citroenen te verkopen. Iemand wil je slaaf maken van zijn markt. Door liegen en bedriegen baant hij zijn weg, en je bent niks dan een grote zak geld voor hem.

lijn 3. In deze lijn staren meerdere kippen ogen je aan, uitdagend. De kip heeft versterking gezocht. – Meisjes met rieten rokjes.

uitleg : Deze lijn bestaat uit twee delen. Is het van belang om naar een stadse vrouw op zoek te gaan die helemaal niets meer van de natuur weerspiegelt ? Het rieten rokje is een beeld van primitiviteit, eenvoud, en ook weer een beeld van de geraffineerdheid van het orakel, de meerdere facetten ervan, dat iets niet simpel is. Je kan ook niet simpel tot natuurvrouwen naderen, want het zijn de voorwaarden van de hogere kennis. Moeder natuur is geen hoer en geen romantisch speledingetje, maar allereerst een opvoedende moeder, een tuchtigende moeder die het pad toont en geen genoegen neemt met iets minder dan de waarheid. De lat is hoog gelegd. Denk dus niet dat het allemaal zo gepiept is. In de stad is alles zo gepiept, maar niet in de natuur. ga in heilige vreze met deze dingen om. De kip vermomd zichzelf, zoekt zijn heil bij de massa’s, en probeert onze zwakke plekken te vinden. Laat je niet intimideren door groepsideeen. Ook al staan hele volksstammen tegen je op, houdt in de gaten waar het werkelijk om draait. De natuur en de stad staan lijnrecht tegenover elkaar, en de vermommingen van de stad zijn velen, en de stad bootst de natuur ook na. Ook de stad heeft meisjes met rieten rokjes. ‘It appears it is for sale.’ Makkelijk is nooit de weg. Neem dan liever een omweg, opdat je het orakel niet verliest. Ga een blokje om, tel tot tien, als ze je uitdagen. Ga geen lagere gevechten aan, ga geen gevechten aan die niet nodig zijn, of gevechten die je allang gewonnen hebt. Een leeuw stoort zich niet aan apen die de spot met hem drijven. Hij heeft wel andere dingen te doen. Laat je in deze lijn niet verleiden tot een moddergevecht met een varken, want jullie worden beiden vies, en het varken geniet ervan. Houd je zicht op de weg, sla geen duistere zijsteegjes in.

lijn 4. In de vierde lijn vliegt de kip je aan. De kip wil aandacht. Het is een stalker. Het volgt je overal. Het geduld wordt nog meer op de proef gesteld.

uitleg : Wil je teruggaan naar het verleden, weer in je oude gewoontes vervallen en denkbeelden ? De kipgeest laat niet zomaar los, beschermt zijn gebied tot het einde, en wil je niet laten gaan. Nu verwond de kipgeest je, maar neem dat maar gewoon op de koop toe. Laat je niet verleiden met de kipgeest mee te gaan. Ga gewoon verder. Reageer verder niet. De strijd is al gestreden. Je bent al los. Het moet alleen nog tot de kipgeest doordringen. Geef het de tijd. Ga geen zinloze discussies aan. De wonden zijn een goede afvoer om nog meer los te komen van oude gewoontes en oude situaties, en om er nieuw zicht op te krijgen. Er zal altijd een stukje ervan achterblijven om deze reden. Accepteer dat. Het is een souvenier.

lijn 5. Je steekt een rivier over met een kano. Aan de overkant zijn hutten met voorhangsels van raffia.

uitleg : Je laat het verleden achter je, en bedenk dat de woningen in het nieuwe gebied zijn beveiligd met raffiastrengen, de voorwaarden, de gecompliceerdheden van het orakel. Al je kennis van het verleden zal je moeten gebruiken om in het nieuwe gebied een woning te vinden, en doorgang te krijgen. Nu zal blijken waar alles goed voor is geweest. Je hebt veel geleerd, wat je nu kunt toepassen. Je hebt tijd nodig om het uit te werken.

lijn 6. Een vrouw ontvangt je met open armen, ze is gastvrij. Vrouwen weven manden en maken kleding, aan de rivier. In de velden zijn kippen die daar dwalen, maar ze dwalen langs je heen.

uitleg : Nu zijn de kippen afgeleid. Ze worden om de tuin geleid. De vrouw kan een moeder figuur zijn, een onderwijzer, nieuwe kennis. In deze lijn beginnen structuren en patronen te veranderen. Dingen krijgen een nieuwe betekenis. Van alles wordt goed gebruik gemaakt.

De naam van dit hexagram is : de mand.

Weer gaat de mens door de zesde lijn van het eerste hexagram (het varken) heen : de dood van de vrouw, van de moeder. De oude moeder is gestorven, de oude gewoonte, het oude idee, en de nieuwe moeder is gekomen. Net zoals in de eerste hexagram heeft de mens hier een lange reis voor gemaakt. Het kost heel wat om los te komen van het oude, en helemaal los kom je niet, want het gaat gewoon veranderen, en alles veranderd mee. Het is dus niet zomaar een moderne new age waarin alles geasfalteerd wordt, maar een green age waarin alles organisch meegroeit en zich blijft doorontwikkelen, vanuit de groene bron. In de recyclocratie wordt alles gerecycled en niet zomaar afgedekt en weggedrukt.

Zoals de tweede lijn van het tweede hexagram (de vis) zegt dat er niet zomaar zorg is, maar dat zorg ontstaat in voorzorg. Voorzorg is de ware zorg waarin de zorg kan bloeien. Telkens zijn de dingen en situaties uit het verleden de strengen van riet en raffia waarmee de manden gewoven worden en waarvan kleding wordt gemaakt, en voorhangsels van hutten, en de hutten zelf. Het gaat betekenis krijgen en nut zodra je ermee aan het werk gaat, ermee gaat weven. Daarom moet de hexagram van de mand ook gehecht zijn aan de derde hexagram van de werkzuivering (de buffel).

hoofdstuk 51 loskomen van circus baf

Het leven maakt veel schijnbewegingen. Het orakel beschermt zichzelf met chaos.
In deze wereld is er veel te doen om het verschijnsel homo vs. anti-homo. Ook kerken doen een duit in het zakje omtrend dit onderwerp. Homo komt van het Grieks voor 'zelf' en 'hetzelfde', dus het hangt er helemaal van af wanneer het wel kan en niet kan, en hoe. Het is een zinnebeeld. Laten we kijken naar de balans tussen God en mens, of tussen Kennis en mens. De mens moet niet maagdelijk blijven naar de kennis toe, moet bevrucht worden met de kennis, moet onderworpen zijn aan de kennis, ja, maar moet ook gelijkvormig worden aan de kennis, zelf. Als men het teveel zelf wordt en er is geen verhouding meer met het zich onderwerpende zelf, dan moet de 'anti-homo' kaart symbolisch getrokken worden, maar als men teveel het op iets anders schuift, en zelf niet meegroeit, dus teveel aandacht geeft aan het zich onderwerpende zelf dan moet de 'homo' kaart symbolisch getrokken worden. Er moet dus een goede en eerlijke balans komen.

De wachters van het afrika orakel zijn veelal chinees. Er is een dark China en een dark I-Tjing met agenten die niet willen dat de mens terug komt tot de oerbron van het voor-afrikaanse orakel, net zoals je de bijbel zowel goed als slecht kunt gebruiken. Eens werd China losgescheurd van Afrika en raakte verstadst, door separatisten. De I-Tjing moet verdiept worden in het afrikaanse oer-orakel om dat weer zuiver te krijgen. I-Tjing heeft dus ook een dark side, een keerzijde, van de geestelijke chinese onderwereld, riool parasieten, een metro wereld. Het is een futuristische dystopie waarin alles en iedereen in de gaten wordt gehouden, en waarin iedereen gechipt is met een china-chip. Het is een camera-dictatuur. Ik had er vannacht een droom over. Weer was ik op een conferentie over het zuni-anaq orakel van het voor-afrikaanse tijdperk of oer-afrika, en ineens vielde Chinese onderwereld binnen. Er werd geschoten. Ik merkte toen dat ik mijn portemonnee kwijt was. Ik rende tot het trappenhuis met vele anderen. Ik rende niet over de trap maar zweefde gewoon omhoog, zodat ik veilig was tegen de kogels. Een van de nachten daarvoor had ik gedroomd over een aapje die mijn schoen had gestolen. Toen ik het aapje vond had hij de schoen niet meer, maar alleen een pannelapje. Ook had ik een droom over zombies opkomende vanuit de chinese onderwereld, riool-parasieten. Hun botten waren helemaal verkoold. Ze hadden veel macht over de mensheid en wilden niet loslaten. Het waren allemaal oude tradities. Ze wilden niet afsterven, maar door blijven parasiteren. Alleen het oer-orakel kan klaarkomen met dit probleem. Begrijp dat we in de zombie apocalypse zijn. Denk er niet te licht over. De lagere, vleselijke mens, de anti-groene mens, moet sterven aan het oerorakel van de natuur, opdat de hogere, geestelijke, en groene mens op zal staan, waar het Nieuwe Testament ook over spreekt, dat de oude mens afgedaan moet worden om de nieuwe mens aan te doen. Wees niet teveel homo, en wees niet teveel anti-homo, maar hecht je aan de dialectiek van stelling – tegenstelling – samenstelling. Leer het orakel kennen, hoe het werkt, opdat je in de hogere natuur kunt leven en blijven. Laat jezelf niet terugzuigen tot de lagere vormen. Kom los van je chinese zombie-zelf. Het is al aan het verkolen, nu de afrikaanse oer-vulkanen aan het losbarsten zijn. Overal stroomt dit natuurvuur. Het komt vanuit het diepste van de aarde, vanuit het natuurriool om het riool te zuiveren en mensen vrij te zetten.

Laten we verder gaan met het zevende hexagram van het voor-afrikaanse oerorakel, de zuni-anaq :

lijn 1. Een rijkbeboste aarde in balans met de zee en de rivieren. Een pilaar van water rijst op uit de zee, een krachtige verborgen waterbron spuit voort als een watervulkaan.

uitleg : Aarde, zout water en zoet water moeten met elkaar in balans zijn. Als die balans er is dan opent het verborgen waterbronnen. Zout is de zuiverende bron, de zelf-onderwerping, het splitsende, terwijl zoet de wordende factor is, dat de mens rust vindt in het hogere zelf, en de aarde brengt balans tussen hen beiden.

lijn 2. Dansende vrouw

uitleg : Aandacht voor de subtiliteiten, het weven, de schijnbewegingen, de scheppende chaos die alles omvat, het overbrengen van de boodschap, de dingen die zijn vergeten. Het is een beeld van de oer-herinnering.

lijn 3. Overstroming van de zee, jacht op een weggelopen kalf.

uitleg : In deze lijn zien we dat er teruggegaan moet worden tot een werk-situatie. Je bent teveel gericht geweest op jezelf, ten koste van de hogere kennis. Dan moet eerst de zee overstromen om je weer wat afhankelijkheid te brengen, wat opvoeding, wat zelf-onderwerping aan hogere principes is nodig, want de principes die je nu hebt mankeert iets aan, zijn te laag gegrepen. Je moet weer aan jezelf werken, en minder jezelf ‘zijn’. In deze lijn wordt je teruggefloten.

lijn 4. Een stuk vee, pot met bloed. Moederborsten.

Je moet leegbloeden in deze lijn, terug naar af, om weer terug te komen tot de moederborsten. Het vee is afgedwaald. Je bent met verkeerden meegegaan. Het heeft je in de problemen gebracht. Er moet een balans zijn tussen de moeder en de jacht. Zij horen bij elkaar en houden elkaar in het gareel. Waar het wordt losgekoppeld van pedagogiek wordt het tot misdaad. Uiteindelijk is de jacht pedagogische Freudiaanse psycho-analyse, en dient in die context te blijven.

lijn 5. Het wegzinken van een eiland.

uitleg : Hele werelden zullen wegzinken in kosmische zeeen als er niet naar de balanzen wordt geluisterd. De mens doet er mafkezerig over, maar alles wat de mens heeft opgebouwd zal door de zee meegesleurd worden en er zal niets van overblijven, om plaats te maken voor het hogere, het betere. Dat betekent niet dat we cultuurbarbaren moeten worden, want alles zal zijn plaats hebben in de recyclocratie. Alles is bruikbaar en wijst naar diepere realiteiten, hogere principes, opdat men gaat zien wat de hogere prioriteiten zijn, de ware prioriteiten.

lijn 6. balans tussen zee en moeder

uitleg : Als de zee wordt losgekoppeld van de moeder, dan raakt de mens afhankelijk aan de verkeerde dingen, en laat zich daaraan vals zuiveren. Er moet een goede balans zijn tussen zee en moeder, alles is in haar en door haar.

Het zevende hexagram is genaamd : de zee.

Overzicht :

1. het varken
2. de vis
3. het werk, werkbeheersing, werkzuivering, de buffel
4. de dood
5. de kip
6. de mand
7. de zee

hoofdstuk 52 rusland – de missing link – het rusland probleem uitgelegd

Rusland kan dan wel zeggen dat delen van Oekraine bij Rusland horen, maar Rusland hoorde oorspronkelijk bij Afrika. Er moet veel verder teruggedacht worden, want eerst heette Rusland, of Roshland, het land van de beginne, Name, wat oerkennis betekent, en een land van Afrika was. Ook China behoorde eens tot Afrika, in de voortijd, als het land Zuni. In de gnosis is er een sprookje over het ontstaan van Rusland :

Een arme vissersjongen in het land Name was aan het vissen gegaan aan de rand van de zee. Tot zijn grote verbazing kwam er een vreemde vis heel dichtbij hem, een hele grote vis, en die vis kon spreken. De vis zei tegen de jongen : ‘Nu moet je eens luisteren. Weet wat ik je allemaal kan geven in ruil voor het Roshland.’

‘Ik weet niet veel,’ zei de jongen, ‘maar dit land is niet genaamd Roshland, maar Name.’

‘Ik noem het Roshland, het land van de beginne,’ sprak de vis. ‘Nu, zeg op, mag ik het van je overkopen ?’

‘Wat krijg ik ervoor,’ zei de jongen, die er niet veel van geloofde, en die ook wel wist dat hij geen zeggenschap had over het land.

‘Je mag drie wensen doen,’ zei de vis.

‘Goed,’ zei de jongen. ‘Ik ben nogal arm. Wat rijkdom zou me niet kunnen deren.’

‘En je tweede wens ?’ vroeg de vis.

‘Een vrouw,’ zei de jongen. ‘Ik vraag niet veel.’

‘En je derde wens ?’ vroeg de vis.

‘Een eiland, helemaal voor mij alleen, en voor mijn vrouw,’ zei de jongen.

‘Goed,’ zei de vis. Plotseling had de jongen alles wat zijn hartje begeerde, en leefde met zijn vrouw op een verder onbewoond eiland. De vis trok het land Name los van Afrika, en nam het mee in de grote zee. Het zou nu Roshland heten, het land van de beginne, en Rusland. Daar werd Rusland een streng bewaakt eiland, en iedereen moest werken voor de vis, en naar de school gaan van de vis.

De jongen merkte direct dat hij wat verkeerd had gedaan. Hij kon niet meer goed ademen. Name hoorde bij Afrika, maar nu had hij het verkocht. De vis was een tovervis, en kon ook in een mens veranderen, in een tovenaar, en hij terroriseerde Rusland. De jongen kwijnde helemaal weg. Hij had niets aan zijn vrouw, en niets aan zijn rijkdom en zijn eiland. Hij wilde het land Name terug, zoals het was, als een land van Afrika. Wanhopig ging hij het water in, op zoek naar de vis, op zoek naar zijn land, maar hij kon het nergens vinden, en helemaal uitgeput kwam hij terug. Zijn vrouw was niet aardig voor hem, liep altijd op hem te vitten. Ze had totaal geen begrip voor zijn situatie. Op een dag zag de jongen het niet meer zitten. Hij ging naar de zee en zei : ‘Och, zee, neem mij toch, want wat ik nu te dragen heb is te zwaar.’ Toen kwam de tovervis ineens uit de golven. ‘Ik kan je naar het Rusland brengen,’ sprak de vis. ‘Dan ben je weer terug in je land, maar al het andere zal je moeten verliezen.’

‘Ik ben het liever kwijt dan rijk,’ zei de jongen. En zo nam de tovenaar hem mee tot het grote Rusland. Ook al was het leven daar zwaar, en ook al moest hij werken voor de vis, en naar de school gaan van de vis, hij was in ieder geval in zijn eigen land, maar het was niet meer hetzelfde. En zo ontstond Rusland.

Tot zover het verhaal. Het is van belang om terug te gaan tot de Afrikaanse oerwortels en het Afrikaanse Orion over de Afrika brug. Hierover gaat ons boek ‘De Afrika Code.’ Ook zijn er andere onderwijsboeken over Afrika en de Afrika brug beschikbaar.

Ik had vannacht hierover een droom dat er twee engelen waren die Rusland hielpen om terug te gaan over de Afrika brug. Een van die engelen of gidsen was een prediker, en hij leidde ons door ondergrondse tunnels. Er moesten een heleboel afsluitingen gemaakt worden tegen rioolparasieten. Er waren ook rioolvogels, roofvogels. De andere engel of gids was een engel van de woningbouw, voor nieuwe woningen. Er waren wat missing links waar aandacht aan besteed moest worden.

Rusland, het land van den beginne. Weten wij wel wat het begin is, of leven wij langs het begin heen ? Is dat wat we denken dat het begin is wel het waarlijke begin ?

‘Het varken is ver weg en ongrijpbaar,’ is een oud voortijds Afrikaans spreekwoord wat gebruikt wordt om mensen ervoor te behoeden geen vooroordeel te hebben. Misschien begrijp je de situatie

niet en moet je nog verder terug naar het begin om de juiste context te krijgen. Geschiedenis-context, oer-context is belangrijk. Het spreekwoord komt uit het zevenvoudige hexagonische orakel van het oer-afrika, de zuni-anaq. Het orakel bestaat uit zeven cirkels met elk zes lijnen.

hoofdstuk 53 katalysators van de regressie

Het Orionse oer-afrika staat in verband met de indianen. De indianen reiken dus de sleutel aan aan het huidige Afrika om terug te keren tot het Orionse oer-afrika, als een katalysator dus, en daarom is de Amerika brug ook zo belangrijk als sleutel op de Afrika brug. Vandaar dat er ook een onderwijsboek is over de Amerika brug. De indianen beelden dus het oorspronkelijke Oer-afrika uit in Orion. Dit gebeurt diep in het hemelse natuurriool.

Ook Rusland is hierin een belangrijke schakel, het Roshland, het land van de beginne, wat oorspronkelijk Name heette, als land van Afrika. Het betekent de oerkennis, en rosh, het hebreeuwse woord voor begin, is als R-S een verdraaiing van S-R, Suri, Aser, Osiris, dus, en Suri is de Orionse godin van de verbrokenheid en de overgave, iets wat een man nodig heeft om zijn relatie tot moeder natuur te herstellen. Suri troont over alles, wat ook weer terugkomt in het Genesis verhaal van Suri en Abraham, of Sarah en Abraham, waarin zij de aartsmoeder uitbeeldt, Saray in het Hebreeuws, zoals ze oorspronkelijk heette, Sarai, of Suri. Haar naam betekent prinses, en in de worteltekst ook de godin, sar. Zij is de oermoeder. Ook betekent haar naam bewaker.

Arme Ezechiel. Hij moest zijn eten bereiden op uitwerpselen, op drek. Ik had het als jonge jongen altijd met hem te doen als ik dat las. Ezechiel was een profeet. Alles wijst terug op diepere dingen. In de baarmoeder leeft een kind van wat het lichaam van de moeder hem biedt. Het is zeer primitief en rauw, en als de baby uit de buik komt krijgt het moedermelk. Maar de mens is in de loop der tijden heel erg gedemuteerd genetisch, losgeraakt van de oerbronnen, en dat laat de dierenwereld nog steeds zien. Jonge nijlpaarden, olifanten, en ook jonge kaola's en panda's eten de uitwerpselen van hun moeder omdat het beschermende, opbouwende stoffen bevat, en dit krijgen menselijke babies ook mee tijdens de geboorte, om zo het leven aan te kunnen. Ze krijgen die stoffen zowel vanuit de vagina als vanuit de darmen van de moeder. Bij sommige diersoorten gebeurd de geboorte ook anaal, zoals bij sommige haaiensoorten, en een heleboel vogels hebben maar één uitgang, zoals ook andere dieren, voor de afvoer, de sexualiteit, het leggen van eieren en geven van geboorte. Die uitgang wordt de cloaca genoemd, wat in het latijns riool betekent, en reinigingsplaats. Veel mannelijke vogels hebben geen penis, maar een cloaca, en ze geven sperma af door hun cloaca met de cloaca van het vrouwtje te laten kussen. Watervogels zoals eenden, ganzen en zwanen hebben wel penissen. Eenden hebben bijvoorbeeld spiraalvormige penissen, en die zijn soms langer dan hun lichaam zelf.

In Nigeria zijn er stammen die er dikmakings rituelen op nahouden voor meisjes, want ze moeten hun baby in de buik goed kunnen voeden, dus ze moeten dik zijn voor twee. Dit wijst ook terug op

het Orionse oer-afrika. Toen leefde het kind ook na de geboorte nog gewoon van de uitwerpselen van de moeder, heel primitief, als voedselbron, naast de melkvoeding, en ook het sap van de voeten van de moeder, wat ook nog terugkomt in de grondteksten van Genesis, over het paradijs. Het was natuurlijk een hele andere situatie, en de mens was toen nog niet gevallen zoals de mens nu is. Vele dieren leven van uitwerpselen om daar naar terug te wijzen, zoals varkens werden ook veel gebruikt in China vroeger voor het ontvangen van de uitwerpselen van de mens als wc, en bij sommige volkeren in India gebeurt dat nog steeds, en bij andere primitieve stammen. Ook zijn er dieren die elke dag hun uitwerpselen rondsproeien met hun staarten ter afbakening van hun territorium, zoals nijlpaarden. In het Hebreeuws betekent uitwerpselen ook rollen in de worteltekst, als dingen die zijn omgedraaid. Sommige dieren rollen hun pasgeborenen door hun uitwerpselen om hun immuniteit een boost te geven, en het is ook mind-altering. Het wijst allemaal terug op het Orionse Afrika waarvan de mens is afgeweken. In de bijbel werd gezegd dat de mens uit de aarde kwam en tot de aarde zou wederkeren, als beeld van de baarmoeder en haar voedingsstoffen. De mensen zouden hun uitwerpselen weer moeten eten, want ze waren afgedwaald. Dit werd zowel in negatieve als in positieve zin gebruikt. We zien dit in de boeken van Ezechiel en Jesaja bijvoorbeeld.

Er zou een grote hongersnood komen, en mensen zouden leven van uitwerpselen. Zo leefden de mensen in de wildernis. Toen de Romeinen kwamen om het volk Israel te bezetten, zo schreef Josephus, doorzochten de Israelieten de riolen en koeienmest om ervan te eten. Dat gaat er gebeuren omdat de mens zo is afgedwaald van de natuur en de bron. De mens kan het bij de eerste ronde niet verteren en zal het nog een keer moeten eten om de vitaminen eruit te krijgen. Nieuws waar jij blij van wordt. Maar is dit letterlijk of symbolisch ? De mens doet het al in al zijn letterlijkheid. De mens eet namelijk dood vlees wat al tot de uitwerpselen behoort, maar dan in negatieve zin.

In de grondteksten betekent Christus ‘de dikmaking van de vrouw’, wat dus op het Nigeriaanse en Orions-Afrikaanse oerritueel wijst. Bij de Israelieten was Yeshua altijd al een vrouwelijk woord, als werkwoord, en christos was een Grieks woord bij de Israelieten wat wees op de inwijding voor tabernakeldienst, en de tabernakel was een beeld voor het hemelse riool, de natuurzuivering. In het Westen is er het fabeltje dat de mens moet leven van het bloed van de gekruisigde Christus. Daar draait alles om, en dit is een zwaar afgeweken verklaring van het oorspronkelijke ‘gevoed worden door de moederbron,’ door de baarmoeder dus. Zo leefde de man, als zoon van moeder natuur. Bloed is het hebreeuwse ‘dam’, van het Egyptische en Afrikaanse ‘d’m’, ‘doem’, wat verbonden is aan het hebreeuwse ‘checed’, wat zowel tederheid, opvoeding, als kastijding betekent, en dit was in positieve zin ‘de eeuwige verdoemenis’. Dat was de relatie tussen man en vrouw. De man was een soort varken, als onderdeel van de hemelse rioolreiniging, en zo werd hij sterk, niet een wereldse sterkte, maar sterk in zwakheid, om moeder natuur te dienen. Dat was het oorspronkelijke beeld van de man, maar de hedendaagse man is van dat beeld afgeweken. Het lijkt nergens meer op.

In de baarmoeder leef je van wat moeder natuur loslaat, om het verder te verwerken. Het was iets natuurlijks, en de mens was daar genetisch voor geschikt. Het was iets symbolisch, op een bepaald niveau, niet te letterlijk, maar in een andere vibratie, op een andere golflengte, namelijk die van de primitieve natuur van het orionse oer-afrika. En daarom, juist daarom, was er intimiteit tussen man en vrouw, en is die intimiteit er vandaag niet meer. Er is wel veel valse intimiteit.

Uitwerpselen, mest, kan in het hebreeuws verschillende woorden hebben, zoals peres, in Exodus en Leviticus (ook in Numeri en Maleachi), en het betekent verklaring in de worteltekst, als een

verborgen boodschap. De dierenwereld weet dit. Dieren communiceren door hun uitwerpselen. Ze geven zo boodschappen door of houden die verborgen, als het verborgen manna. Het wijst op het Orionse oerafrika. Het was een eigenschap van de mens. Ergens is het vastgeraakt en afgeweken. Een ander woord voor uitwerpselen, mest, is galal, zoals in Ezechiel, Job en Zefanja, van de gly-wortel, openbaring, naaktheid, ontmaskering.

Ik had een droom over een mengsel van moederuitwerpselen en veevoer wat gegeten werd in het Orionse oerafrika, maar het had niet dezelfde lading als op aarde. Ik was er niet van overstuur, want het was gewoon natuurvoedsel. Het was als een navelstreng die verbond met de moeder natuur. Het was van een andere stof.

Er zijn ook dieren die de uitwerpselen van hun kinderen eten. Heeft de natuur dit dan zo gemaakt ? Het wijst terug op de hogere natuur. Het heeft een diepere betekenis. De mens kan niet zomaar terug.

hoofdstuk 54 de orions-afrikaanse godin goliath

Psalm 23:5-6
Gij zult de tafel toerichten voor mijn aangezicht in de tegenwoordigheid van hen die mij vervolgen. Gij zult mijn hoofd zalven met olie, mijn beker is overvloeiende. Immers zullen mij het goede en de weldadigheid mij volgen al de dagen van mijn leven, en ik zal in het huis van Jehova wonen tot in lengte van dagen.
(Vert. Calvijn)

Zalven, dasen in het hebreeuws, is het dikmakingsritueel, of het vinden van een ingewijde in het dikmakingsritueel. De psalmist vindt hier moeder natuur, een baarmoeder die groot genoeg is. De tafel toerichten is in het Hebreeuws ook een oorlog voor de schepping, en het is een strijd tegen Beldbab, de aanklager, de vijand. Het hoofd is in het Aramees ook het beeld van het begin, de geschiedenis, het oer, rosh (of Name, in het voortijds, de godin van de oerkennis). Zij was het hoofd, het begin, van de psalmist, waaruit hij voortkwam. Het hoofd van de psalmist is in het Aramees de aanvoerster van de psalmist, de som, de context. ‘Gij zult mijn aanvoerster zalven met vet’, staat er in het Aramees. Dat wil zeggen dat hij weer van de natuur kan leven, want zij heeft melkvolle borsten. De psalmist komt in de grondtekst hier tot een hemelse dronkenschap. In het Aramees komt hij hierdoor tot leven, in een natuurlijke, rauwe en primitieve staat, als een rivier die fris stroomt.

Tederheid en tucht, zegt het Aramees (tebuta) en Hebreeuws (checed), overgave, adoptie, opvoeding, zorg, zal hem vervolgen, lastig vallen, doen rennen, zeggen de Israelitische talen, najagen, kopen. Ook betekent het wegwerpen, verstoten.

Ik had vannacht een droom over de godin Goliath. Zij zag mij vanaf haar rijtuig en maakte hele robotische bewegingen. Zij was van het Orionse Afrika. Toen nam ze mij op haar rijtuig en nam mij mee. Ik was als een kind aan de borst. Verderop in de droom was ik in het Orionse Afrika, in een soort parallelle wereld Nederland. Ik was in een zaaltje met een schoolvriendje van mij, Davy, waar een vrouwelijke prediker was. Zij predikte dat zij uit het westen kwam, het stedendeel, wat Haarlem heette, en dat vrouwen beneden een bepaalde lengte daar bespot werden, en daarom was ze naar het Oosten gegaan, waar het zaaltje was ergens. Het Oosten heette Wezep. Het Noorden was allemaal ijsvlaktes en onbewoonbaar, en het Zuiden was de wildernis, en ook in het diepere Oostelijke deel liep het over in wildernis. De vrouw kon goed prediken, en ik knikte soms naar Davy die verderop zat, en dan knikte hij terug. Ze had het erover dat er slechte satans waren en goede satans, maar dat er in het Westen een slechte satan was. Satan betekent in het hebreeuws tegenstander en toetser, beproever, en in het Jodendom is hij gewoon een werker van God. In ieder geval moest de mens de slechte satan van het westen overwinnen, en dan zouden er wonderen gebeuren. Ik was toen verderop in de droom in het westen, en ik was in een bepaalde natuurstad, en mijn oom die is overleden scheen daar ook te wonen. Ik wilde ergens naartoe maar ik wist de weg niet. We stonden ergens bij een weg met flats achter ons, en hij wees toen verder de weg op, en dat ik dan naar links moest gaan. Daar was ook een kerk, waar hij ook naartoe ging, en daar was de bushalte. Toen herinnerde ik me het ook weer. Ik ben er toen naartoe gegaan. Verderop in de droom was ik op de fiets in het deel van de natuurstad waar ik naartoe zou gaan, en het was een prachtig natuurgedeelte met flats en hele grote wegen. Ik fietste achter een jongen aan die ergens achter bij een benedenwoning van een flat stopte, bij een grasveld, waar ik ook moest zijn. Ik vond dat wel toevallig dat we beiden naar dezelfde plaats toegingen. Ik vroeg hem of hij daar woonde, maar hij zei dat hij dat niet wist. Ik probeerde een gesprek met hem aan te knopen, maar hij zei niks meer. Er hing een bovennatuurlijke rust in dat gedeelte van de natuurstad, rust en vrede.

Ismael was ‘the enemy of all’, zoals Goliath dat ook was, en wat een toetsprincipe is, dat je eerst moet worstelen, niet zomaar alles vertrouwen. De psalmist moest worstelen met Goliath, wat gly is in de worteltekst, openbaring, naaktmaking, ontmaskering, in ballingschap gaan. In het Orionse Afrika is zij een godin. Het is dezelfde strijd als Jakob had op Pniel. Aan het einde van de dromen lag ik bij de godin Goliath in haar armen.

In het Jodendom is de eeuwige verdoemenis iets moois, tussen moeder natuur en haar zoon, want die verdoemenis, de checed olam, is de opvoeding, de zorg, de adoptie, en die stalkt, daar kom je nooit meer onderuit, en is voor je eigen bescherming, zegt psalm 23. Het zijn grote natuurvrouwen waar geen man tegenop kan. Ze zijn door het dikmakingsritueel heengegaan, wat ook nog door sommige Nigeriaanse stammen wordt uitgevoerd en gepredikt, en mannen van die stammen zullen het niet in hun hoofd halen een vrouw te nemen die hier niet doorheen zijn gegaan door dit ritueel. Ze hebben iemand nodig die tegen hen op kan, en die hun kind goed zal kunnen voeden, want het kind in de baarmoeder leeft van wat het lichaam van de moeder te bieden heeft. De man denkt dus aan de bescherming van het kind. Het wijst terug op het Orionse Afrika. Het is zinnebeeldig, niet letterlijk. In het westen worden dikke vrouwen zwaar vervolgd, dus daar is het omgekeerde wereld. Net zoals in het westen varkens en runderen worden gegeten, en in het oosten honden en katten. Het is van belang om te zien waar de spreekwoorden voor staan en ze niet gaan verletterlijken. In het westen halen mannen het vaak niet in hun hoofd om dikke, grote vrouwen te nemen, en je kan je afvragen waarom. Ze nemen henzelf vrouwen die door het verdunningsritueel zijn gegaan, vrouwen

die op de voorkanten van de roddelbladen staan, die het gemaakt hebben in de stad. Waarom zul je jezelf afvragen. Gaat het dan ineens om het uiterlijk ? Dunne vrouwen is de mode in het westen, die door de verdunningsrituelen van volwassenheid zijn gegaan, en op hoge hakken door het leven gaan, de grond niet raken. Wat zegt dit allemaal ? Is dat echt ? Natuurlijk hebben mannen die dikke vrouwen bespotten heel wat te verbergen. Zij willen zichzelf het mannetje voelen, en de sterkste zijn, de grootste, geheel tegen de principes van het evangelie in, ja, zelfs in de kerk wordt er niet volgens de goede principes van de bijbel geleefd, want ze willen allemaal de meesten zijn. Wie is de meeste ? vragen ze zich voortdurend af. Ze denken dat dit kwantitatief bepaald kan worden in hun domheid, want hun brein gebruiken ze verder niet, en al helemaal niet hun hart. Megalomania is untreated insecurity gone bad. Onzekere jongetjes dus die dan maar de grote schijn gaan houden. Moeder natuur grootmaken hoort daar niet bij, want dat zou hen ontmaskeren.

hoofdstuk 55 de nigeriaanse wortels van het christus verhaal – de nigeriaanse riviergodin verborgen in de bijbel

Alle dingen om ons heen hebben Orions-Afrikaanse beginwaarden die verborgen worden gehouden en die opgegraven moeten worden, want alles is van die bron afgeweken en is zich gaan vervormen. We spreken over de oernatuur, de buitenaardse oernatuur. Het is onze adem, onze levensbron. Op de Afrika brug terug naar deze bron in onze ziel moeten we wachten op de kruizingen met de Amerika brug, om de blokkades op de Afrika brug door te kunnen komen. Het indiaanse Amerika wijst terug op het Orionse Afrika. Telkens weer zien we dit patroon in de geschiedenis, dat Amerika helpt, zoals na de eerste wereldoorlog Europa door Amerika geholpen werd, en ook in de tweede wereldoorlog. Het wijst op een nauw verband tussen de Afrika brug en de Amerika brug. Hierover zijn ook verschillende onderwijsboeken, zoals de Afrika Code, de Afrika Brug, de Amerika Brug, en de Filosofie van het Voortijdse Afrika. Ook de tweede bijbelse verhalen wijzen op dit proces.

De Vur laat deze reis zien als een reis onder de grond. De mens moet niet alleen leren vliegen, maar ook leren vallen, leren de diepte ingaan. In de mythes van de Khoikoi in Zuid-Afrika, de Hottentotten, was de jakhals een trickster die de mens en dieren de onderwereld inlokte door hen in de dieptes te duwen of hen te laten vallen, ook door valse beloftes hen op te zouden vangen. We kunnen ook denken aan de jakhals Anubis in de Egyptische mythologie die de mens door de onderwereld leidde als gids. De jakhals is in Afrika het beeld van de paradijselijke verlamming, oftewel de hemelse rust, waarin het hemelse werk kan opkomen.

Het christelijke verhaal in het westen is een broodje aap verhaal. Geloof het niet blindelings, maar onderzoek. Wel is de symboliek dus goed bruikbaar, maar het moet in de juiste verhouding komen, en daarvoor moeten we in Afrika zijn, in Nigeria. Het westen heeft de oorspronkelijke Israelitische

betekenissen weggekapt. Christus betekende gezalfde, maar in de Israelitische talen betekende het ook dik maken, en het was verbonden aan de vrouwelijke vruchtbaarheid, de baarmoeder. In sommige Nigeriaanse stammen aan de Kruis-rivier in het Zuiden vereert men de rivier godin Neuk of Nku, en werden de meisjes voor het huwelijk afgezonderd om dikgemaakt te worden, als beeld van vruchtbaarheid en bescherming van het kind. De brede heupen en brede borsten van de vrouw waren dus een beeld voor een goede opvoeding van het kind, dat er voldoende melk zou zijn. Geen man zou het wagen te komen tot een vrouw die niet door dit ritueel, deze afzondering, was gegaan. Ze vreesten de godin Neuk, Nku, en zagen de noodzaak in van het feest van Neuk, het feest van Nku, waarin moeder natuur, moeder wildernis, werd groot gemaakt, en waartoe zijzelf moesten minderen. Ja, je leest het goed, de mens moest minderen voor de godin, de hemelse natuurkennis en oerkennis, opdat die kennis hen kan vullen en leiden. Het was een vruchtbaarheidsritueel voor het huwelijk, wat vooraf ging aan het Christus verhaal. Toch lopen deze lijnen door de bijbel heen, en ook door de westerse bijbel. De Afrikaanse oorsprong van Christus is dus de rivier godin ‘Neuk’ of ‘Nku’, onze vruchtbaarheid, waarin we moeder natuur grootmaken, en waar trouwens ook het Nederlandse woord ‘neuken’ vandaan komt, en dit allemaal heel plat voorstelt, losgekapt van zijn gronden. Het is een ontheiliging van de godin. Vandaar dat we laten zien wat het oorspronkelijk betekende. De Grieken maakten van haar de godin ‘Nike’, de godin van overwinning, waar trouwens ook de Nike-schoenen vandaan komen. Hesiod noemde Styx, de rivier en godin van de dood, als haar moeder, en de Titaanse reus van de oorlogskunst, Pallas, haar vader, en Homerus noemde Ares, de Griekse god van de oorlog (rs, vgl. rosh, beginne/hebreeuws, Roshland, Rusland) als haar vader.

Haar broers waren Zelos, ijver, en Kratos, sterkte, en haar zus was Bia, geweld. De Romeinen noemden haar Victoria, en zij was verbonden aan de godin Roma, de verpersoonlijking van het Romeinse rijk en Bellona, de Romeinse godin van de oorlog.

In de Griekse grondteksten van de bijbel wordt Christus ook nog gewoon Nike genoemd, zoals waar staat dat Christus de wereld heeft overwonnen (nikao). Christus Nikao is de overwinnende Christus, Christus Nike, de reuzendochter, of grote dochter. Al wat uit God geboren is overwint, nikao, nike, de wereld, en de KJV stelt dat het zelfs ons geloof overwint : ‘even out faith’. Kennis overwint geloof. Het Aramees laat zien wat deze overwinning is (in het Aramees wordt het woord ‘zky’ gebruikt) : onschuld, liefdadigheid, barmhartigheid, puur zijn, heel zijn. Dit gaat dus over de goede herderin die zich over haar schapen ontfermt, en de roofdieren weghoudt. Ook is het verbonden aan context en tucht.

In het boek Openbaring in de Griekse grondtekst wordt de kennis en het paradijs beloofd aan hen die in Nike zijn, de godin volgen. Zij zullen eten van de boom des levens. Nike beschermt hen ook tegen de tweede dood, de geestelijke dood, en zij zullen van het verborgen manna nemen, de verborgen kennis, en tot de witte steen gaan. Nike wordt ook genoemt in verband met het ontzegelen van de hemelse boeken.

Alles kwam ook tot het Westen door de Egypte-filter die namen ook achterste voren opschreef, en alles ging door de medeklinkers, dus : Neuk, Nku – NK-KN, wat ook weer opkomt als het beloofde land KN, Kanaan. Al met al moeten we teruggaan tot de rivierengodin van Afrika in de etymologie en psycho analyse, als een moederlijk archetype wat onze hersenen wast en ons hart in de hemelse rivier van het Orionse Afrika, want in het westen zijn we gebrainwashed met chemisch gif.

Is zij niet groot genoeg in ons, en staan we zelf nog opblazerig te doen in het vlees, dan sterven wij. Zij is onze innerlijke moeder, ons hogere zelf. Alleen door zelfverloochening, ego-verloochening, komen wij daar.

Wat hebben ze moeder Neuk, moeder Nku, onze nigeriaanse oermoeder, verkeerd voorgesteld in het westen, heel plat, haar ontheiligd, haar van haar gronden losgekapt. We hadden onze donkere oermoeder nodig, maar in de stad werd het verborgen gehouden achter vage termen. Zo moesten we een clown volgen, een broodje aap eten. Telkens maar weer moesten we de fabeltjeskrant lezen. Ons werd geleerd ons groter voor te doen dan we waren. Ons werd geleerd opgeblazen te zijn, hoogmoedig. En zo verwaterde het contact met onze hemelse moeder. Het was een mannenwereld waar we in terecht waren gekomen, van heerserig mannelijk vlees, protsend en paraderend. Onze moeder mochten we niet leren kennen. De natuur werd afgekapt en in een vaasje gezet om vroegtijdig te sterven. De natuur werd buitengehouden, was niet uitgenodigd.

Zouden we niet teruggaan nu de weg openligt ?
Zouden wij niet ontwaken in het Orionse Afrika ?
Ontwaken van de nachtmerrie waarin we waren, een moederloze nachtmerrie.
De patriarchie had het voor het zeggen, en alle vrouwen werden klein gehouden,
hun voeten ingebonden, hun borsten afgekapt.
Haar vrucht werd in haar buik omgebracht.
Is het geen tijd om terug te keren en herstel aan haar te brengen ?
Wacht zij op ons ? Zal zij ons nog willen ?
Of is het al te laat ?
Wat is zij geworden door alle martelingen ?
Kan ze het wel aan ?
Is ze niet nu te gevoelig ?

De psalmist worstelt met Goliath.
In de oude teksten is dat het mysterie van Orion.
Het gaat niet om bruut geweld, maar om de ontcijfering.
Zij is de Orions-Afrikaanse godin.

Openbaring 21:7 stelt in de griekse grondtekst dat er zoonschap is door Nike.

hoofdstuk 56 de afrika brug als wiel

Het leven bestaat uit telkens terugkerende patronen die verdiept moeten worden.
Ook de slapende discipelen horen daarbij, de spijbelaars, de deserteuren en de stakers.
Telkens weer kruist de Afrika brug met de Amerika brug om door de obstakels heen te komen.
Ook problemen met de ouders en andere autoriteitsfiguren komen telkens weer terug op de brug,

zijn telkens weer de terugkerende patronen in het leven die verdiept moeten worden.
Hierin staan we niet alleen. Ik had een droom over een oom die in de zeventiger jaren problemen had met zijn ouders. Ook het loskomen van aardse ouders en aardse autoriteitsfiguren komt telkens weer terug in de patronen van het leven. Zo gingen de vleselijke ouders altijd op wintersport, en dan nam oma het huis over. Soms kwam een vriendin dan bij haar, en soms een dochter. Dan leef je als kind op als je verschrikkelijk moeilijke vleselijke ouders hebt.

Ook zal Bakroe, Rebekkah, telkens Amalek innemen, zoals in de Bilha. Het zegel van Libra en het zegel van Neptunes moet verbroken worden. Bakroe, Rebekkah, is de oudste dochter van Bilha, in het boek de Bilha van de tweede bijbel. Ik was eens aan het logeren bij de dochter van oma, en toen gingen we naar oma die op ons huis paste, want de vleselijke ouders waren op wintersport. Er was toen het liedje ‘Ik geef je alles wat ik bezit’ op de televisie. Het was als een overname van het huis, als Rebekka die was gekomen.

Het was als ‘land in zicht’.

Het vierde werk van Heracles was dat hij het Erymantische zwijn moest terugbrengen, want het was losgeraakt en maakte het hele gebied onveilig. Uiteindelijk dreef hij het beest in de sneeuw, waarna hij het uitgeputte zwijn kon ketenen en terugbrengen waar het behoorde. Het was een beest gewijd aan de jachtsgodin Artemis. De vleselijke ouders die op wintersport gaan is hier ook een beeld van. Zo worden zij getemd en teruggebracht waar ze horen. Een man moet immers zijn ouders verlaten om zijn vrouw aan te hangen. In de Bilha komen soortgelijke verhalen voor, zoals ‘het wilde varken van Zoderan’, en ‘de Ajeritische zwijnenjacht’. In ‘het wilde varken van Zoderan’ is er een vrouwelijke Heracles genaamd ‘O’, en zij is samen met haar zuster Irad, en zij drijven het wilde varken van Zoderan in het ijs om hem te vangen. Het is het beeld van het eigen vlees van de mens. Het werd in een ijszee gedreven. Je vleselijke vader, wat een beeld is van je eigen vleselijke autoritaire vlees, zakt door het ijs.

hoofdstuk 57 tien kleine negertjes

Komen tot moeder natuur ?
Heb daar alsjeblieft niet een al te romantisch beeld van.
Zij is een verwond beest, zoals de christenen zeggen ‘De Heilige Geest is bedroefd, uitgedoofd, gevoelig, vliegt zo weg bij het minste of geringste.’
Kom je tot moeder natuur ?

In hemelse ballingschap ga je, direct, zoals Paulus zegt dat alle gedachten en ideeen krijgsgevangen gemaakt moeten worden, zo doet zij dat ook met alles wat tot haar komt.
Het vlees zal ze neerslaan, een slag op je kaak.
Denk niet dat je koffie en gebak gaat krijgen bij moeder natuur.
Zij is moeder wildernis, de wilde moeder, en zij is boos.
Ze zal je fouilleren, nadat je vastgebonden bent.
Pas daarna worden er vragen gesteld en zaken gedaan.
Heb er alsjeblieft niet te romantische beelden over,
over je relatie met Moeder Natuur.
Ze neemt het zekere voor het onzekere.
Ze zal geen risico's nemen.

Niemand gaat de wilde natuur in zonder voorzorgsmaatregelen te treffen.
Je moet zwaar op je hoede zijn.
Toen Jakob tot Moeder Natuur kwam in de wildernis, op Pniel, ontstond er een worsteling.
Als ze je omhelsd zal ze je vlees wurgen, je ego.
Koppen van hoogmoedigen worden gesneld.
Pijlen gaan door het hart van de zondaar.
Leugenaars worden gestrikt.
Ben je klaar ?

Christus is de Griekse term voor het Aramese 'Messias', en betekende 'gezalfde'. In de Christus verhalen werd hij gezalfd door een zondares met tranen. Zij zalfde zijn voeten met haar tranen. Zij was gebogen, had haarzelf vernederd, en zalfde zijn voeten met haar kussen. Tranen betekent ogenzalf, het wassen van de ogen, het herstructureren van ons zicht, loskomen van vooroordelen, het ontvangen van het profetische zicht, het toetsen. Daarom zijn de tranen onlosmakelijk verbonden met de nederigheid. De voet is een beeld van de geschiedenis, dus het betekent dat er een ander zicht op de geschiedenis moet komen, en dat de geschiedenis die aandacht vergt. De voet moet zo gewassen worden met tranen. In de mid-negentiger jaren zei een collega-prediker die bij mij op bezoek kwam dat hij wel uren zou kunnen prediken over de voetwassing. Hij heeft mij nooit uitgelegd wat zijn visie daarop was. Ik vond het wel een interessante opmerking. Zowel ons oog moet gewassen worden als onze voet, en dat gebeurd door de tranen, de ogenzalf, het durven wassen van ons zicht, een paar stappen terug durven te zetten en eerst eens in worsteling te gaan met al die gedachten, ideeen en beelden die zich bij ons aanbieden. Zo worden wij dan als moeder natuur, en hebben wij de opdracht van Paulus vervuld.

In ons boekje 'De Kandelaar in de Woestijn' staat hierover :

'We kwamen op een plaats genaamd Bethel, bij een grote rots. Hier was een klein roodachtig vijvertje waar we konden uitrusten en wat konden drinken. Onze voeten waren vuil en onder stof. De Heere sprak : 'Jullie zijn dichtbij de ladder naar de hemel gekomen. Maar jullie voeten zijn te vuil om de ladder te beklimmen, en jullie vormen geen eenheid. Was daarom elkaars voeten, en wees de minste, want zij die de meesten willen zijn mogen niet verder.' Maar een aantal kinderen wilden elkaars voeten niet wassen, en zij stapten in de vijver om hun eigen voeten te wassen, maar hun voeten werden vuiler en vuiler, en toen werden ze door de vijver opgeslokt als in drijfzand. Vele kinderen schrokken en omhelsden elkaar, en de Heere toonde een kleine ladder boven de vijver

waarover we verder konden gaan. We waren aan elkaar gebonden als door liefelijke koorden. De ladder reikte tot aan de top van de rots, maar aan de bovenkant stonden een paar lachende soldaten. ‘Haha,’ zeiden de soldaten, ‘wat een stel. Kijk eens naar jullie kleren, armoeds-zaaiers, en jullie zijn vuil. Kijk eens naar jullie gezichten, die zijn tijden niet gewassen zo te zien. Hier neem onze harnassen, en wees als ons.’ En de soldaten reikten harnassen aan, maar ik schreeuwde : ‘Nee, neem ze niet aan !’

‘Waarom niet ?’ vroegen een aantal kinderen. ‘Ze hebben gelijk. We zijn arm en vuil. En trouwens, met die harnassen zijn we veilig als de wolven terugkomen.’ Maar toen ze die harnassen grepen begonnen ze elkaar aan te vallen, en we konden nog maar net ontkomen. De groep was nu een stuk kleiner geworden.’

‘Elkaars voeten wassen’ betekent jezelf inleven in iemand anders z’n leven, geschiedenis en achtergrond, en niet zomaar een oordeel vellen over iemand die je niet eens kent en waar je nooit de moeite voor hebt genomen om die te leren kennen. Leef niet door speculatie en vooroordeel. ‘Was elkaars voeten,’ is een belangrijk onderdeel van het natuur-evangelie, het eva-ngelie, de gnosis van Eva, van moeder natuur, Yah-Havah, en Havah is Hebreeuws voor Eva. De voetwassing heeft dus met inleving te maken, plaatsvervangend lijden, medelijden en mededragen. Voordat je je mond over iemand lostrekt : ‘Was elkaars voeten.’ Ken de wonden van de ander, van het verleden, en help elkaar.

Zomaar tot Moeder Natuur gaan zoals in de kerken, luid juichend en wuivend, lachen, zingen, klappen ? Vergeet het maar. Zij komen niet tot moeder natuur, maar tot de verkankerde baarmoeder van de heks. Ze wassen elkaars voeten niet. Ze dansen en springen heen en weer alsof ze de loterij hebben gewonnen, of de hoofdprijs op de bejaardenbingo avond. Ze zalven de voeten van Moeder Natuur niet met hun tranen, en zalven die niet met hun kussen, en drogen die niet af met hun haren, zoals de berouwvolle, boetvaardige zondares. Ze roddelen, zijn vol van vooroordelen en snelle conclusies en zelfverheerlijking, minachting naar anderen die niet zoals hen gekleed zijn. Ze zijn als dronkaards die denken dat ze mannequins zijn. Daar is hen alles om te doen. Zouden ze in die hoedanigheid tot Moeder Natuur gaan, dan zouden ze neergeslagen worden, en daarom gaan ze niet tot Moeder Natuur maar tot de heks, die hen met open armen ontvangt, koffie en gebak.

Slaapwandelende, dronken discipelen. Het hoort bij de patronen van het leven. Het hoort bij het tien kleine negertjes verhaal waarin er telkens een negertje iets doms doet en wegvalt, en op het laatst is er nog maar eentje over, of in het tien kleine indiaantjes verhaal, waar overigens ook een detective boek van Agatha Christie over gaat, uit 1939. Zo worden verhalen opgebouwd, dat er telkens weer eentje wegvalt. Dat soort verhaaltjes werden vroeger gebruikt om kinderen te leren tellen.

Tellen, hasab, betekent in het Hebreeuws ook ‘verbeelden’, de imagination, het betekent ook uitvinden, en plannen, dus een belangrijk item in het bouwvermogen en scheppingsvermogen van het kind. Vandaar dat die verhaaltjes zo belangrijk zijn, en we zien die verhaaltjes om ons heen, omdat Moeder Natuur ons iets probeert te leren, iets probeert bij te brengen. Letten wij op ? Of zijn wij ook een van de domme negertjes of indiaantjes die wegvallen ?

Soms wordt het woord ‘mana’ gebruikt voor tellen in het Hebreeuws, wat ook voorbereiden betekent. Daarom gaat de mens door het tien kleine negertjes verhaal heen. Zo komt de mens dus

los van schaduwzelven, van zijn vleselijke karaktereigenschappen. Het is als een besnijdenis. Zo wordt de mens voorbereid op het hogere.

Op andere plaatsen wordt het Hebreeuwse woord ‘paqad’ gebruikt voor het tellen, zoals in het boek Numeri, waarin het ‘voor elkaar zorgen’ betekent, en ook kastijding, tucht. Leren tellen is dus iets van de goede herder, die verhalen vertelt om zijn kinderen te waarschuwen voor het gevaar. Tellen wij wel ? Disciplineren wij onszelf wel ? Het volk werd de wildernis ingedreven, en telkens weer vielen er bepaalde dommerikken weg. Je moest erg op je hoede zijn. Sommigen verlangden terug naar de vleespotten van de stad, en weer anderen wilden de macht grijpen, en zo was het ook een soort ‘tien kleine negertjes’ verhaal, als ‘tien kleine israelietjes’. Het leerde kinderen tellen dus, als bij een kalender waar telkens een blaadje van werd weggescheurd. Dat is dus ook de strekking van het boekje ‘De Kandelaar in de Woestijn.’

Misschien herken je jezelf wel in de kleine negertjes, indiaantjes of israelietjes die wegvielen. Misschien heb jij ook weleens iets doms gedaan, iets wat je eigenlijk niet had moeten doen. Daartoe zijn die verhalen er ook, om kinderen consequenties te leren, het verschil tussen goed en kwaad, om hen te leren op het juiste pad te blijven. Telkens weer komt dit verhaal weer terug, en telkens weer heeft de mens in het groeiproces kans om zichzelf te verbeteren. Het goede van de mens zal zich blijven door ontwikkelen, en het slechte van de mens zal blijven afgepeld worden, en als schillen worden weggeworpen tot veevoer, tot recyclocratie. Het is allemaal om van te leren. Uiteindelijk zullen alle dingen medewerken ten goede, voor hen die zich op dit pad oefenen en laten oefenen. Dat is het pad van Areta. Het pad wat Heracles koos. Heracles moest kiezen tussen Areta, de oefening, de deugd, en Kakia, ijdel geluk. Waar kies je voor ? Who do you choose ? The good or the evil ?

Telkens maar weer voeten moeten wassen. Niet iedereen kiest ervoor. Telkens maar weer je ogen wassen met tranen. Niet iedereen kiest ervoor. Kijk goed om je heen. Het verhaal van de tien kleine negertjes speelt nog steeds.

hoofdstuk 58 het vegetarische evangelie en scheppingsverhaal van Zambia

De wereld is in oorlog, het Rusland raadsel brult en dreigt, en wereld en kerk vieren vandaag de eerste pinksterdag. Wat betekent pinksteren eigenlijk ? Worden we weer van iets afgehouden ? Heeft Afrika hier nog wat over te zeggen ? Hierover gaat het artikel van vandaag.

Naderen tot moeder natuur : Het is als naderen tot de bliksem. Je moet laag blijven. Het treft het hoogste punt. Op de grond blijven liggen. Het is niet zomaar letterlijk een moeder waartoe je nadert. Neen. Je nadert tot een hoogspanningshokje, en voorzichtigheid is geboden.

Het Christus verhaal in het westen is tot een broodje aap geworden wat in de stad wordt verkocht, gewoon in de kerkelijke snackbars. Laag gif erover heen. Klaar. Het verslaat z'n miljoenen, net zoals roken dodelijk is, en veel mensen roken. Christus betekende de gezalfde, de getelde, de aangestelde, in Israel, en tellen betekent in de Israelitische talen zoiets als 'aandacht geven'. Toen de zondares de voeten van Christus had gezalfd met haar tranen en kussen groeide daar een vriendschap uit. Ze nam hem mee naar huis, waar ook haar zuster Martha woonde. Zij heette Maria, en zij gaf aandacht aan Christus, zittende aan zijn voeten om naar hem te luisteren, terwijl Martha alsmaar bezig was met allerlei karweitjes, met het bedienen. Maria gaf dus aandacht aan de voeten van Christus, als een beeld van aandacht hebben voor de geschiedenis en de geschiedenis context, en juist dat moet ook gebeuren met bijbel en christendom, want veel ervan is allang achterhaald.

De gezalfde, de getelde, aandacht, zoals het boek Numeri over de volkstelling als voorbereiding op de verdere tocht tot het beloofde land. Het is het opmaken van de inventaris, zoals een goede herder zijn schapen telt, en als er een ontbreekt, dan gaat hij daarnaar op zoek. In het boek Numeri staat ook het verhaal van het manna, de verborgen hemelse kennis, het hemelse voedsel, wat in de nacht neerregende. Sommige Israelieten wilden dat niet. Ze wilden weer terug naar de stad, waar ze vis konden eten, en komkommer. 'Wie oh wie geeft ons vlees te eten ?'

Ze moesten leren leven van wat de natuur en de hemel hen gaf in de afzondering, waar ook de Afrikaanse mythologie over gaat. Ze moesten leren vegetarisch te leven, zoals ook in het scheppingsverhaal van het Lozi en Luyi volk in Zambia, en het Rotse volk in Zimbabwe. In die mythologie was de schepper genaamd Nyambe (Name-be). Ze wilden Nyambe telkens nadoen, maar dan op een aggressieve en roekeloze manier, terwijl Nyambe teder was, en hij voelde zich niet meer veilig, en ontsnapte naar de hemel op een spinnendraad. Maar de mensen lieten dat niet op zich zitten, en bouwden een toren tot de hemel, om Nyambe te achtervolgen, maar halverwege, toen de toren te hoog was geworden, viel de toren om. Nyambe had de eerste mens geschapen, de Zambiaanse Adam, en die was genaamd Kamunu. Kamunu kreeg de opdracht om namen te geven aan alle schepselen. Nyambe had hem zachtmoedig uitgelegd dat dieren de broers en zussen zijn van de mens. Kamunu probeerde Nyambe na te doen, maar dat gebeurde op een lompe manier, en Kamunu begon ook de dieren te doden en te eten. Nyambe had hem dat verboden, maar omdat Kamunu hiermee niet stopte begon Nyambe dingen van Kamunu af te pakken, en deed de dood zijn intrede in de mensheid.

In grote frustratie trok Nyambe zich terug van Kamunu, en ging de Zambezi rivier over, die in Zambia ontsprong. Kamunu liet dat niet op zich zitten, en volgde Nyambu, door een kano te maken en ook de rivier over te steken. Toen schiep Nyambe een berg en ging daarop wonen, maar ook die berg beklom Kamunu en vond hem daar. Dat was het punt waarop Nyambe dacht : 'Nu ga ik weg van de aarde, en ga in de hemel wonen', en die plaats was genaamd Litooma, want dat is het woord voor hemel in Zambia. Hij droeg een spin op om een web te weven naar Litooma, zodat de mens hem niet zou kunnen volgen. Hij maakte toen de spin blind, zodat de spin niet de weg naar de hemel aan Kamunu kon vertellen. Nyambe wilde de mens wel helpen om ook eeuwig te kunnen leven. In de mythologie van het Boloki volk in de Centrale Afrikaanse Republiek daalt Nyambe, of Njambe,

vanuit de hemel naar de aarde om de mens een keuze te laten maken tussen twee bundels : de grote bundel bevat kralen, spiegels en messen en kleren, en de andere bundel die veel kleiner was bevatte het eeuwige leven. Hebzuchtig grepen de vrouwen naar de grotere bundel, en begonnen henzelf te kleden met de inhoud, en zo deed de dood zijn intrede. Njambe had het helemaal gehad. Hij was heel eenvoudig gekomen, als een sobere, geringe man, niet protserig en opgeblazen. We kunnen denken aan het Christus verhaal, die ook kwam als de mindere, de arme.

Toch gaf Nyambe het nog niet op. Hij wilde graag de mens het eeuwige leven nog een keer aanbieden, en hij zond een kameleon naar de mensheid toe, in de Luyi mythologie van Zambia, die de boodschap bracht dat de mens dan wel zou sterven, maar dat de mens wedergeboren zou worden. Nasilele, zijn vrouw, was het hier echter niet mee eens, en wist hem te overtuigen ook een haas te zenden die de boodschap bracht dat het met de dood afgelopen was. Omdat de haas eerder aankwam dan de kameleon, geloofden de mensen de haas. We zien dat terug bij de levens-instelling van mensen in het materialisme, dat ze leven alsof het hun enige leven is en hun tijd beperkt is. Het eeuwige leven verruilen ze voor een broodje aap. We zien dat ook in het atheisme, en bij allerlei soorten van ongeestelijkheid, dat ze liever voor de dood kiezen. Ook is de haas een beeld van het pasen, dat de dood diep genoeg moet inwerken, want ‘eeuwig’ betekent ‘volkomen’, dus hoeft niet een letterlijke altijddurende dood te zijn. Klaarblijkelijk is het eeuwig leven volgens de Afrikaanse mythologie opgeborgen in het vermogen je aan te passen en creatief en uniek te zijn, zoals in de natuurfilosofie van Darwin. De kameleon staat voor de voortgaande en teruggaande openbaring.

We zien in het Numeri verhaal de vloek worden tot zegen, in het verhaal van Bileam, waarvan ook de kameleon een beeld is, oftewel de recyclocratie, en daartoe is de semiotiek, oftewel de tekenkunde, de uitleg der tekenen, de werking van tekenen, de semiose, belangrijk. Het zijn de tekenen in de natuur, in de mens, in de dieren, en in de culturen en religies. De primitieve mens is daar veel mee bezig, met het doorgronden van de patronen van het leven, om het bruikbaar te maken. Ook is de filterologie, het toetsen hierin dus belangrijk. Semiotiek en filterologie zijn belangrijke pilaren van de recyclocratie.

hoofdstuk 59 het zambiaanse pinksteren – tien kleine hollandertjes – de zambia brug

In de nacht had ik een droom over hoe rioolparasieten paren met vleesparasieten om zo de breinvliezen van de mens, de mentale vliezen, te doorbreken en het brein van de mens in bezit te nemen. Ook werd er weer duidelijk tegen gewaarschuwd. De stad slaapt op een tikkende atoombom, namelijk het riool. Onderhoud je riool. Spoel soms de leidingen schoon. Dit wordt ook aangeraden door riooldiensten, zoals soms wat soda met heet water door de leidingen te laten spoelen, of bakingsoda, zuiveringszout. Gewoon een papje maken met een liter tot een paar liter heet water, en dan door de afvoer laten gaan, en dan het een tijdje laten inwerken, om het daarna weg te spoelen met heet water. Soms kun je ook zeezout gebruiken, of koffie, met heet water. Het

zal dan de tijd nemen. Koffie is goed tegen parasieten. Als je er dan een nachtje over geslapen hebt zijn de leidingen verfrist.

De wortels van het Christus verhaal liggen zoals we zagen in Zambia, wat een vegetarisch evangelie en scheppingsverhaal is. Meer dan wat dan ook moeten we moeder Zambia in ons hart ontvangen, en dat is het ware pinksteren, maar is er wel ruimte voor haar in ons hart ? Of ligt alles nog vol met rotzooi. Laat je niet voor de gek houden. Veel parasieten kun je niet zien. Maar vlees, wat gewoon lijkenafval is, staat helemaal stijf van de parasieten. Zoals het riool verstopt kan raken kan ook het brein verstopt raken, door dit soort parasieten.

Zambia komt van de Zambezi rivier, wat God's Rivier betekent. Het is dat wat de christenen de Heilige Geest noemen. De mens heeft deze rivier nodig om zich schoon te spoelen. Er ligt een belangrijk natuurmedicijn verborgen in Zambia. Dieper in Afrika ligt de Zambia brug. Zoals Nyambe de Zambezi rivier overstak, zo moet ook de mens deze rivier oversteken, om zo aan de lagere vleselijke mens, het ego, te ontkomen. Zambia is het land van de mijnen, de kopermijnen. Er is daar veel werk te doen, om dieper te graven. In de droom zag ik hoe vleesparasieten het brein van de mens ziek maakten, maar omdat het ook de mens deed hallucineren, deed wanen, voelden ze zich niet zomaar ziek, maar juist opgepept. Ze deden een beroep op de bedriegelijke krachten van het vlees, en liepen zo met oogkleppen op, maar hun zenuwstelsel ging eraan en was zwaar ziek. Ze hadden geen gevoeligheid meer, geen empathie, geen alertheid. Ze leefden in zombie-hekserij, de parasitaire, voortwoekerende machten van het kwaad. Het is een schijnleven, en het kan zelfs de Zambezi rivier overgaan, zoals Kamunu deed nadat hij vlees had gegeten. Nyambe schiep toen een berg waarop hij ging wonen, en zelfs daar kon de vleesetende Kamunu komen. Toen vertrok Nyambe over een spinnendraad naar de hemel. In sommige verhalen probeerde de mens dit ook, maar de spinnendraad brak halverwege. Het vlees kan ver komen, kan ver meegaan, maar ergens breekt het af.

'Man is het hoofd van het huis,' zegt de westerse christen nors en stijf. Maar een oud Afrikaans gezegde stelt : 'De man mag dan wel het hoofd van het huis zijn, maar de vrouw is het hart.' Daarom moet er juist een balans zijn tussen het mannelijke en vrouwelijke in ons. Het hoofd is niet de bron, maar het hart is de bron, waar de hartskennis ligt, de oerkennis, de Name, wat in Afrika dus ook wel Nyambe wordt genoemd, en deze bron is vegetarisch, en wordt uitgebeeld als het archetype van de moeder. Daarom stelde mijn Surinaamse levenspartner destijds dat we vegetarisch moesten zijn, omdat de natuur dat zo bepaald had, en dat had ze meegekregen van een boek wat ze had gelezen (Een Leven Lang Fit). Mijn hart begon te spreken. Ze zei dit vlak na het huwelijk, als het doorkomen van Name, of Nyambe, de Zambiaanse oerkennis. Het was voor mij een ontwaking. Wij waren zo gehersenspoelt dat vlees eten erbij hoorde, en ik dacht er verder niet bij na, alsof ik onder een betovering was, alsof het gewoon chocola was. En zo zijn er wel meer dingen. Ik was aan het begin van mijn twintiger jaren, en ik ben nog steeds dankbaar dat het zo vroeg in de kiem werd gesmoord, en wij hebben dan ook de taak om de mens hier zo vroeg mogelijk van te overtuigen, net zoals Nyambe de mens dit vertelde, ook al lapte de mens het aan zijn laars. De Liefde waarschuwt. Het is weer het tien kleine negertjes verhaal. Een van de negertjes wilde niet luisteren en at vlees en zijn brein ging eraan. Toen waren er nog maar negen. Denk ook aan de negertjes die niet willen matigen met de mobiel, met auto gebruik, met gevaarlijke schoonmaakmiddelen, enz. enz. Dat gaat dus niet zomaar om negertjes, want dat is maar een voorbeeld. Zoals we zagen kunnen het ook indiaantjes zijn, israelietjes of hollandertjes. Tien kleine hollandertjes. Ken je het verhaal ? Steeds

weer valt er eentje weg door onnozel gedrag, door plichtsverzuim, door spijbelarij. Tijd om tot de zambia brug te gaan, een zambiaans pinksteren te hebben in je hart.

hoofdstuk 60 de assense profeten – een orions geheimenis

Moeder natuur is ook ontwakende. Ze heeft haar hogere zelf en haar ontwakende zelf. Het is een archetype diep in ons. De realiteit waarin wij leven is een afgesplitste realiteit van het Orionse Afrika en alles houdt met elkaar verband.

Over de Zambia brug komen wij tot het rijk van de bosjesmannen, in Angola, Botswana, Zambia, Zimbabwe, Lesotho, Namibia en Zuid-Afrika. Het is het Zuiden van Afrika, waarvoor we dieper Zambia in moeten gaan. Angola ligt ten Westen van Zambia waar we dan komen, wat aan de Atlantische oceaan ligt.

Ik had een droom dat ik in gesprek was met een bosjesman shamaan. De bosjesmannen houden vast aan het principe ‘mindere broeder’, de minore, dus ze houden nederigheid hoog in vaandel, en daarom leven ze ook in de natuur. Ze lopen niet te protsen en paraderen in de stad. Ze leven in het verborgene. Het zijn geen aandachtshoeren, ze zijn niet eerzuchtig. Goede wijn behoeft geen krans. Ze rijden niet met grote auto’s over de snelwegen. De bosjesmannen geloven in een bescheiden, ingetogen wereld, in harmonie met de natuur. De bosjesman waarmee ik sprak zei dat als een man geboren wordt en opgroeit er een gevaarlijke parasiet is genaamd de palap-parasiet, die een aura om de man heen wil doen laten ontstaan van opgeblazenheid, waardoor hij zijn borst vooruit drukt om over anderen te heersen, en waardoor zijn geestelijke en shamaanse kanalen dichtslibben in ruil voor macht, geweld en eer, verdichting, gewichtigheid. Hij zei dat de palap-aura zo snel mogelijk doorbroken diende te worden, als een soort van besnijdenis, anders zal de opgroeiende man in te kleine denkcirkels komen.

Ik kwam toen ergens in een woonwijk en was ergens bij een huis en een donkere vrouw sprak : ‘Waarom hebt gij de deur opengemaakt ?’ Toen ik in de negentiger jaren in Amsterdam werkte hielp ik een jongen die een soortgelijke droom had gehad waar hij het vaak over had, dat hij een donkere vrouw hoorde zeggen : ‘Waarom hebt gij de deur opengemaakt ?’ In ieder geval bleef de vrouw dat herhalen, ook in mijn droom. Zij was moeder Angola. Ik was in het Orionse Angola terechtgekomen. De natuurstad heette Hatterdam, als een kruizing tussen Hattem en Amsterdam. Ik ging vroeger vaak logeren in Hattem bij een tante van me. Er waren ook donkere majorettes in Hatterdam die in een muziekkorps marcheerden.

Ik was toen in een andere natuurstad in het Orionse Angola waar hetzelfde gebeurde, in Asserdam, wat een kruizing is tussen Amsterdam en Assen. Assen is ook een fundamentele plaats van ons werk, want daar ontmoetten wij de Assense profeten, waar ik ook veel over geschreven heb. Het was om te bevrijden van orthodoxie, en klaarblijkelijk lopen die lijnen dus door elkaar heen en is

het een afgesplitste realiteit waar we in leven, die heenwijst naar het Orionse Angola. Weer sprak de vrouw in een woonwijk bij een huis : ‘Waarom hebt gij de deur opengemaakt ?’ In Asserdam was er het probleem van reljongeren, van de Asserdamse jeugdbendes en jongerenterroristen. Zij waren niet opgegroeid, hadden lak aan alles, wierpen alles omver, en gebruikten ook atoomwapens. Het waren zombies die zich in de baarmoeders hadden genesteld en die geboren werden en niet op wilden groeien. Hun zombie natuur probeerden ze te verschuilen met plastische chirurgie. In beide natuursteden zag ik tuig wat ik ook herkende uit mijn eigen verleden. Het had allemaal verband met elkaar. Het had iets ‘Las Vegas’ achtigs, alsof het machines waren. Moeder Angola was ontwakende, maar ze was in strijd met deze Asserdamse bendes. Asserdams terrorisme. Het werd veroorzaakt door de palap-parasieten.

Moeder Angola sprak dat we elkaar konden onderwijzen. Zij kon mij onderwijzen en ik kon haar onderwijzen. We moesten beiden hier ontwaken. Er moest een shamaans medicijn komen tegen deze parasieten, deze reljongeren in Asserdam. Het was groot gebied. Asserdam was nog wel veel groter dan Hatterdam. De reljongeren gingen vaak verkleed als clowns, een beetje zoals in A Clockwork Orange uit de zestiger jaren. Deze parasieten kwamen uit het riool.

Ook in het Orionse Angola wordt er gewerkt aan de recyclocratie, moet men de semiotiek leren en de filterologie. De mens moet leren van de shamaanse bosjesmannen die diep in de natuur leven.

hoofdstuk 61 de afrika put

In een droom ging ik dieper de Afrika put in en kwam in het Orionse Botswana. Er waren daar twee grote steden, Kamperdam, wat een kruizing is tussen Kampen en Amsterdam, en Zwollerdam, een kruizing tussen Zwolle en Amsterdam. Het begon in Kamperdam waar ik een vrouw ontmoette, een gids van het Orionse Botswana. Ze kwam nogal nors over, maar het scheen een zakenmodel te zijn, een biznizz model, zodat er goed geestelijk zaken gedaan kon worden met moeder natuur. Alles moest hier geestelijk verdiend worden. Ze had een zwarte kat die werkte volgens het doodsmodel om te kijken of al het vlees, het ego, wel goed genoeg dood was, als basis voor het biznizz model.

Later was ik in Zwollerdam, en er was daar ook een Moskou deel met grote gebouwen. Het waren natuursteden. Er waren hazen die lak hadden aan het doodsmodel en het biznizz model, die de stelling hadden : ‘meer is meer,’ in plaats van ‘minder is meer.’ Het waren rioolparasieten die afgeschoten dienden te worden, want ze waren een bedreiging voor de natuursteden en wilden de breinen van de mens in bezit houden. Er was dus een grote oorlog gaande. Het ‘meer is meer’ principe van de hazen werkte als een verkrachting. Het waren criminelen.

hoofdstuk 62 levende schilderijen

Het avondmaal der zombies, natuurlijk heel veel vlees : muizenvlees, rattenvlees, en ze drinken veel azijn. Ik had er vannacht een droom over, een van de bizarste dromen die ik ooit had gehad. Ik was toen in een voertuig van de engel of gids van Rusland, een wat oudere prediker, waar ik al eerder over had gedroomd. We waren in gesprek over wat er zou moeten gebeuren. Hij hielp Russen en Rusland om terug te gaan tot het Orionse Afrika. Hij liet mij niet veel aan het woord. Ik zei hem dat het vak 'Educatie' een van de belangrijkste vakken was, dat de mens de regels van de educatie moest kennen, dus bijvoorbeeld dat educatie over recht, het medische en het geestelijke niet verkocht moesten worden, omdat dat te gevoelige en persoonlijke dingen waren.

Verderop in de droom was ik in Dronten in het wooncentrum voor ouderen waar mijn andere oma ook woonde. Ik liep weer door de lange gang waar tapijt op de grond lag en waar schilderijen hingen. Er lagen allemaal spullen voor de deuren en cadeautjes, alsof het sinterklaasfeest was of een soortgelijk feest. Ik had een zak met zuiverend azijnpoeder wat ik naar het huis van mijn oma zou brengen voor onderzoek, maar ik bedacht me ineens dat ze al was overleden en er waarschijnlijk niet meer zou wonen. Ik legde toen het azijnpoeder voor de deur en liep weg, maar toen liep ik weer terug om het terug te nemen, en toen liep ik het centrum uit, de straat op. Ik was bang voor camera controle, en ik dacht ook : 'Als ze nu maar niet denken dat ik die azijnpoeder weggenomen heb.' Het leek een beetje op een zak zuurkool. Maar toen kwam de prediker achter me aan en zei dat ik gewoon kon komen, want hij woonde daar nu, en mijn oma ook. Het azijnpoeder zou daar naartoe gaan voor onderzoek.

II – De Oahspe Link

hoofdstuk 63 oahspe bespreking : van sabeo tot kosmon – het oorlogsonderwijs van de oahspe

We zullen beginnen met onderwijs over de oahspe, exegese.
Een heleboel mensen van de gnosis hebben niet veel op met de exegese.

Velen, ook hen die uit het christendom zijn ontsnapt, moeten niets of niet veel meer van de bijbel en soortgelijke boeken weten.

We hebben enorm veel nodige bijbelbespreking achter de rug, en zullen nu de Oahspe dus bespreken.

Vele mensen die hun toevlucht hebben gevonden in de gnosis hebben het bijbel onderwijs veracht of verwaarloosd, niet zo serieus genomen, en de ramp is niet te overzien.

Dit is een wereldwijd probleem.

‘*Het enige noodzakelijk voor de triomf van het kwaad is als goede mensen niets doen,' zei Edward Burke. En als we om ons heenkijken is het kwaad vergevorderd en is het kwaad de mensheid totaal aan het insluiten. Dus wat nu ? Op de oude voet verder ? Of eens wakker worden en de handen uit de mouwen gaan steken geestelijk gezien, en je hemelse studie en werk opdracht voltooien ?*

We hebben tijden gewaarschuwd dat het kwaad niet onderschat mocht worden.

Nu ligt er voor veel mensen enorme studie en werk achterstand.

Ondertussen zijn we verder gegaan, en we zijn nu aangekomen bij het Oahspe onderwijs.

Kom nogmaals tot de ark, want de vliegenplagen van Orion zijn tot de aarde gekomen,

en alleen door de hersenspinsels van Orion kan een mens hier doorheen komen.

Oahspe is een Orionse bijbel uit de jaren 1800, dus nog voordat de tweede bijbel in de jaren 1900 en 2000 verscheen.

We hebben het over een belangrijk fundament dus, een belangrijke tussenschakel.

We kennen allemaal de christelijke bijbel die duizenden jaren geleden begon te ontstaan, en waarna de mohammedaanse bijbel ontstond. We kennen ook de tweede bijbel die begon te onstaan al in de 1970-er jaren tot nu, en die nog steeds niet af is, want we zitten midden in het openbarings-proces. Echter was er ook een bijbel in de jaren 1800, genaamd de Oahspe. Het boek begint met een proloog met dezelfde naam, Oahspe. Daarin wordt gesproken dat alles mis ging met de mens toen de mens vlees ging eten. Dit was onder invloed van het beest, het ego van de mens.

‘En in die tijd verhief het beest (het ego) zich voor de mens, en sprak tot hem en zei: Neem wat u wilt, want alle dingen zijn van u en ze zijn goed voor u. En de mens gehoorzaamde het beest en er kwam oorlog op de wereld.
Het beest sprak: Denk niet dat ik ben gekomen om vrede op aarde te brengen; ik kom niet met vrede, maar met het zwaard. Ik kom de man opzetten tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder. Wat u ook te eten vindt, vlees of vis, eet ervan en denk niet aan morgen. En de mens at vis en vlees en werd een vleeseter, en er kwam duisternis over hem; hij hoorde de stem van Jehovih niet meer en geloofde niet meer in Hem.’

Oahspe :6,7,9,10

Dit gebeurde in het vierde en vijfde tijdperk volgens het boek.

11. En het beest verdeelde zich in vier grote koppen en nam de hele aarde in bezit, en de mens viel neer en aanbad ze.
12. En de namen van de koppen van het beest luidden: boeddhist, christen, brahmaan en mohammedaan, En zij verdeelden de aarde en namen elk hun deel, ze kozen soldaten en staande legers om hun aardse verheerlijking te handhaven.
13. En de brahmanen hadden 7 miljoen soldaten; de boeddhisten 20 miljoen; de christenen 7 miljoen en de mohammedanen 2 miljoen, en hun beroep was het doden van mensen. En de mens, in dienst van het beest, gaf een zesde van zijn leven en werken aan de oorlog en het handhaven van de legers, en een derde van zijn leven gaf hij aan losbandigheid en dronkenschap. Dit was het zesde tijdperk.
14. Jehovih riep tot de mens om op te houden met het kwaad, maar de mens hoorde Hem niet, Want de sluwheid van het beest (het ego) had het vlees van de mens veranderd, zodat zijn ziel als in een wolk gehuld was, en hij hield van de zonde.

We zien dat het leger van valse boeddhisten het grootst was, met 20 miljoen. Je kunt al snel met het boeddhisme de mist ingaan dat je geheel van God loskomt en jezelf gaat lopen vergoddelijken en het kruis gaat verwerpen, zoals de slang sprak tot Adam en Eva : ‘Neem van deze vrucht en gij zult als god zijn. Uw ogen zullen geopend worden. Het is allemaal goed. Gij zult niet sterven, geenszins.’ De weg tot ware hemelsheid is een veel langere weg, van zelfverloochening, van het opnemen van je kruis, komen tot een ascetisch, hongerend leven. Snelle oververlichting stond dus op de loer, een drugs die ze veel in het boeddhisme verkopen. Het is dus een groot gevecht met de valse Boeddha, waar ik vannacht overigens ook weer een droom over had. De valse Boeddha biedt de mens giftige chocola aan. Het is een clown, en hij gaat langs de scholen. Het is een oplichter die zich voordoet als een engel des lichts. Dus ben je ontkomen aan het leger van christenen, een van de koppen van het beest, dan heb je nog een gevecht te leveren met het leger van de valse Boeddha, een veel groter leger, een andere kop van het beest. Velen die uit het christendom ontsnappen komen in de greep van deze kop, en komen tot losbandigheid en dronkenschap.

We zouden daar om kunnen wenen en er hopeloos, moedeloos van kunnen worden, maar dan zegt de Oahspe, de bijbel uit de jaren 1800 :

15. Jehovih sprak tot Zijn engelen in de hemel en zei: Ga nogmaals naar de aarde, naar de mens die Ik schiep om de aarde in vreugde te bewonen, en zeg tegen hem: Dit zegt Jehovih:
16. Zie, het zevende tijdperk is op komst. Uw Schepper gebiedt u te veranderen van een ruziezoekend, vleesetend mens in een vreedzaam, plantenetend mens. De vier koppen van het beest zullen verwijderd worden; en er zal geen oorlog meer op de aarde zijn.
17. Uw legers zullen worden ontbonden. En al wie vanaf deze tijd geen oorlog meer wil voeren, zult u niet dwingen, want het is het gebod van uw Schepper.

Wat een heerlijke belofte is dit, dat deze koppen van het beest, die ons al zolang kwellen, vermorzeld zullen worden. Dat zal gebeuren in het zevende tijdperk. Wij zien hier naar uit met reikhalzend verlangen. Onze oorlog in het vlees zal dus moeten worden tot een geestelijke oorlog

tegen het beest, niet meer aan de zijde van het beest dus, maar tegen het beest, tegen het ego van de mens. Wij komen dan in een heel ander leger, in een hemels leger.

18. Ook zult u geen enkele god, heer of verlosser bezitten; maar alleen uw Schepper; Jehovih! Hem alleen zult u dienen, van nu aan tot in eeuwigheid. Ik ben toereikend voor Mijn eigen scheppingen.

Wij zullen dus alle menselijke afgoden moeten verliezen, moeten opgeven, alle gemakszucht en bezitszucht van het alles maar willen hebben en controleren en regeren. Dan staat er dus : 'Alleen uw Schepper, Jehovih.' Dat is een hebreeuws woord wat via het egyptisch helemaal terugloopt tot het Orions. Het is een reiziger (Ova), een nomadisch pad door de wildernis. Het is de boekkenner, zoals ook beschreven in de Donkere Oahspe, de tweede Oahspe, in de tweede bijbel (jaren 1900, 2000). Hier wordt een hemels zoonschap gegeven. In de voortijden loopt de Ova helemaal terug tot de Vuh, de hemelse oorlog, de Orionse oorlogs-strategie. Vuh is in de Orionse taal de heilige oorlog in de onderwereld, de ziel. Vuh betekent ook wijsheid en vertaling, exegese, en het is belangrijk dat er een exegese komt op de Oahspe, een schriftuitleg, om de brug tot de tweede bijbel te bouwen. Dit is dus groot geestelijk industrie terrein, zoals ook in mijn dromen. De Vuh is het Orionse oorlogsonderwijs, om los te komen van elke vleselijke, zelfzuchtige oorlog. We hebben het dan over een moeder, zoals Moeder Eva, Moeder Havah, de godin van alle levenden, als we het hebben over 'Jehovah'. In het Hebreeuws is het een werkwoord, en om te kunnen werken moet je naar school, opgeleid worden.

19. En aan degenen die zich van de heerschappij van het beest bevrijden en dit verbond met Mij sluiten, heb Ik de grondslagen van Mijn koninkrijk op de aarde gegeven.

24. Dit boek, OAHSPE, is niet onberispelijk, maar om de stervelingen te leren hoe ze erin kunnen slagen de STEM van de SCHEPPER te horen en ZIJN HEMELEN te zien in het volle bewustzijn, terwijl ze nog op aarde leven, en naar waarheid de plaats en toestand te kennen die hen wacht na de dood.

26. Omdat dit licht dus veelomvattend is en aardse en geestelijke dingen omvat, wordt dit het begin van het KOSMON TIJDPERK genoemd. En omdat het verband houdt met aarde, hemel en het geestelijke, wordt het OAHSPE genoemd.

Er komt dus een brug tussen hemel en aarde, niet meer door het vleselijke, maar door het geestelijke, namelijk de Oahspe, in het Kosmon tijdperk. Wij mogen naar dit tijdperk uitzien en het in ons hart ontvangen.

Hoe overbruggen we dat ? Hoe komen we tot dit hogere Orionse Kosmon tijdperk ? Allereerst : Ben je wel wakker, en ben je wel waakzaam ? De Oahspe spreekt over het boek Es, de dochter van Jehovih, wat dan in principe gewoon de dochter van Vuh is, of de dochter van Havah, van Eva. De westerse christelijke bijbel heeft het nooit veel over dochters, maar meer over zonen, maar de 1800se bijbel genaamd Oahspe die toen doorkwam heeft het uitgebreid over de dochter van Jehovih, over Es dus, en zij heeft ook haar eigen boek, wat ook in de Oahspe staat. Als we het over de dochter hebben, dan hebben we het dus over grote vruchtbaarheid.

Een hemelse geschiedenis van de aarde en haar hemelen, en van etherea, vanaf vierhonderd jaar geleden tot aan de dageraad van het Kosmon Tijdperk, zegt het boek van Es over haarzelf, dus dit is de brug die we nodig hebben, en waar we aan dienen te werken. Hierin wordt ook de strijd tegen de valse Boeddha besproken. Zij hadden Boeddha namelijk tot hun afgod gemaakt. Het staat voor allerlei geestelijke vraatzucht. Het zijn mensen die niet willen leren, die alles maar willen overslaan, en hun eigen leven willen leiden. En we hebben het al gezien : Zij brengen de dood. Daarom moesten er in het boek van Es vuurtorens komen om de schepen te leiden, want alles dobberde maar hopeloos in het rond. Ook de aarde was als een schip op weg naar het Kosmon tijdperk, en had een vuurtoren nodig. Dat is waar het boek van Es over gaat, van de dochter van Eva.

1:4. Zie, de tijd nadert waarin de volkeren van de aarde de hele aarde zullen bereizen in schepen en de zeeën en oceanen zullen oversteken, naar al de plaatsen die Ik schiep.

Komen tot Jehovih en tot zijn plaatsen is dus een beeld van het nomadische leven, het leergierige (niet noodzakelijk nieuwsgierige) progressieve leven, wat het illuminerende licht van de Oahspe is, dus geen overbelichting. Het is schemerend licht als een nachtzicht. Verschillende graden van duisternis die licht vormen, en zo behoort het ook te zijn, want na de Oahspe van 1800 moest er nog een donkere Oahspe komen van de jaren 1900 en 2000, om balans te brengen en de zogeheten Oahspe lekken te dichten, en daarom moet deze exegese er ook komen.

Hierin kan de expansie-drift, de weltpolitik, afsterven, opdat de mens nomadisch wordt, loskomt van de landbezitsdrang :

1:5. En zij die op de ene plaats gebouwd hebben, zullen niet langer zeggen: dit is ons land.
1:6. Want Ik sta niet meer toe dat de naties van de aarde zich afsluiten; geen continent apart voor één volk; geen oceaan, zee, haven of rivier voor één enkele natie of stam van mensen.

Het nationalisme moet dus plaats maken voor het globalisme en internationalisme, wat de Oahspe en de tweede bijbel ook prediken.

1:7. Zij moeten weten dat de hele aarde Mij toebehoort, en al de wateren van de aarde en de lucht van het firmament, en dat Ik het schiep voor al Mijn mensen, om het te ontvangen en ervan te genieten tot Mijn eigen heerlijkheid.
1:8. Zij moeten hun plaatsen openstellen en tegen elkaar zeggen: Welkom, mijn broeder. Overal waar Jehovih u aanmoedigde om te gaan wonen, is dat uw goed recht, en Ik zal u uw deel geven.

De hemel, het kosmon tijdperk, waarnaar we op weg zijn, begint met hemelse gastvrijheid, maar natuurlijk geen domme, roekeloze gastvrijheid, want we moeten dus WEL het beest verslaan. Het beest moeten we niet uitnodigen en welkom heten. We moeten dus altijd oppassen voor al te vriendelijke new age, en al te vriendelijk boeddhisme, want dan wordt het een stinkende bende.

Hoe gaat dit nu ?

1:9. Nu zal het gebeuren dat, zodra de verschillende naties en volken op reis gaan van het ene land naar het andere, zij minachtend van elkaar zullen zeggen: jij heiden, jij buitenlandse wilde!
1:10. Want zij zullen oordelen met menselijke ogen en menselijk verstand en geen begrip hebben

voor
de grootsheid van de plannen van Mijn verrijzenissen, die Ik voorbereidde door middel van Mijn Goden en Godinnen.

En wat is het antwoord daarop ?

11. Zoals Ik in voorgaande tijdperken zorgdroeg voor aparte naties, zo zal Ik het in Kosmon niet doen, maar voor de hele wereld. Zoals Ik in eerdere tijdperken leiders en bevelende Goden stuurde, zo zal Ik in Kosmon geen aardse leiders sturen en ook geen God of Heer om te aanbidden.
12. Zodra de mens in grote duisternis verkeerde, zond Ik redders en verlossers naar hem toe. En Mijn redders leerden de mens door bepaalde geboden en gebeden hoe hij behoorde te leven, om gered te worden van de zonde.
13. Maar in Kosmon zal Ik geen verlosser of aartsengel sturen met een luid klinkende trompet; want Ik zal komen tot het verstand van de mensen door middel van het licht van Mijn wijsheid. En de mens zal Mijn woorden vertolken terwijl Ik spreek tot zijn eigen ziel; en dat zullen zijn heilige woorden zijn.
14. De mens zal tot Mij bidden, en tot Mij spreken op zijn eigen manier, en niet volgens de voorschriften van een mens, priester of heilig boek, behalve het boek van Mijn scheppingen.

Het gaat dus erom dit van binnen, in het innerlijk te ontvangen. Daarom moet Kosmon wel komen. Wij zijn op het schip, de aarde, om tot Kosmon te gaan. De muur tussen dood en leven zal afgebroken worden, en de stoelen en andere objecten zullen spreken, zegt het boek, ‘en de filosofie van de mensen en de afgoderij van de Ouden zal met voeten getreden worden.’

Hemelse vrede dus door hemelse oorlog tegen het beest, het ego van de mens, de lagere menselijke natuur. ‘Dit zal een nieuw tijdperk worden, en het moet Kosmon heten, omdat het de huidige tijd en het totale verleden omvat,’ zegt het boek. ‘Dan zal Ik Mijzelf openbaren.’

1:16 Mijn hemelen zullen aan hen geopenbaard worden, zoals werd beloofd door Mijn oude profeten, en de mens zal geleerd worden hoe hij Mijn hemelen moet zien en begrijpen, door zelf te oordelen en niet volgens hetgeen een ander mens zegt dat Mijn openbaringen zijn.

Het is het totale losmaken van vleselijke banden. Het beest in de mens moet overstegen worden, beteugeld worden, getemd, bereden. Daar ligt het werk voor de mens, dus niet snel zomaar wegsloffen ervan. De vrouw die op het beest rijdt in de grondtekst van Filippenzen, en ook in Openbaring, is dus een belangrijk beeld om tot Kosmon te komen. Alleen beestenrijders zullen binnenkomen. Zij hebben met de beesten ten einde toe geworsteld en overwonnen, en hebben zich niet laten inpalmen met allerlei excuses door het beest. ‘Wir haben es nicht gewust,’ zal dus niet gaan werken aan de poorten van Kosmon.

Het beest moet doorzien worden.

‘Jehovih zei: Zodra de wereld dan'ha in Sabea nadert, zullen de naties worden bezield met nieuw licht; want Kosmon komt uit het midden. En Mijn etherische scharen zullen druk uitoefenen op het verstand van de mensen, en zij zullen al de naties en koninkrijken vervullen van nieuwe ontdekkingen en uitvindingen en geleerde boeken.’

De mens, de aarde, trekt dus door Sabea heen tot Kosmon. We zijn nu al in Sabea om dit te leren, om de hogere principes te illumineren. Illumineren betekent verluchten, niet zomaar verlichten, maar versieren, decoreren, schilderen, dus veel subtieler, en onze ziel moet illumineren in Sabea, om daar voorbereid, toegerust en bewapend te worden tot Kosmon. Daar komt veel bij kijken. Je kunt niet zomaar weglopen en er met de pet naar gooien. Je kunt niet zomaar het bijbelbeest weggooien, en je kunt de oahspe ook niet zomaar gaan weggooien. Het zijn de talen van de voorouders en om die te helpen moet je die talen leren. Dat hoort bij het shamanisme. Leer dat beest berijden en overstijgen. Illumineer het, verhelder het, oftewel houd je bezig met exegese. Er moet nog heel veel verklaard worden, geillumineerd dus. Als je niet illumineert, dan grijpt of de totale duisternis je, de overduisternis, of het totale licht, de overbelichting, en beiden zijn verblindend. Oefen dus jezelf in Sabea.

hoofdstuk 64 de oahspe en de orionse hersenspinsels

We gaan verder met het bespreken van dit bijzondere en mysterieuze boek uit de jaren 1800, de Oahspe, een nieuwe bijbel voor die tijd, en dat is het ook voor vandaag. Laten we kijken naar het boek van Ah’Shong in dit boek. Hij is een zoon van Jehovih, van Havah, van Eva, de moeder der levenden dus. Hij is aangesteld over het gebied Anakaron in etherea. Hierdoor liep ook de weg waar de aarde over zou gaan.

1:9 – Jehovih zei: Kijk eens naar de rode ster, de aarde; zij gaat de velden van Anakaron binnen. Zij druipt van vocht en kou in de ji'ay draaikolken. Haar God en Heren zijn machteloos in de ban van de duisternis. Zendt uw Zoon Ah'shong, om de aarde en haar hemelen te verlossen. Want zie, Ik breng hen voor zijn deur.
1:11 – Jehovih zei: Ga dan, Mijn Zoon, naar de zwoegende aarde en verlos haar; maar benoem eerst een opvolger voor Anakaron.
1:22 – Ah'shong zei tegen hen: De heerscharen van de Vader zijn uit hun hoge plaats en heerlijke vrijheid gekomen om deze gevallen hemelen en de mensen op de aarde te verlossen. Het is ons werk om in liefde naar de hulpelozen te komen en ze te leren.

Ah’shong neemt hier dus de taak op van de goede herder, de shamaan, om zielen te verlossen in de lagere hemelen en aarde. Zoals we zien is dit dus een taak ook van onderwijs. Zij bouwden hiervoor een Oriaans ruimteschip, een vuurschip, en ze moesten wel achthonderdduizend kilometer reizen om de grenzen van Anakaron te bereiken vlak boven de aarde. Hij moest hiervoor vele miljoenen etherische engelen bijeenroepen voor het werk om naar de aarde te gaan, en tussen hun gebied en de aarde moest een keten zijn boodschappers.

5:5 - Zie, een man bouwt een fabriek en maakt er stoffen om te kunnen verkopen. Ik bouw een school voor onderricht en ik lever Zoons en Dochters van Jehovih af, om hen weg te schenken. Breng mij zulke stoffen die alle testen kunnen doorstaan. Jehovih's stoffen zullen de eeuwigheid doorstaan.

6:8 – Is het geen dwaze soldaat die zegt: Zie, ik ben wijs! Ik heb geen discipline of opleiding in de wapens nodig. Wat is hij meer dan een onbeschaafde uit het gepeupel?
8:8 – Ik zal de aarde in donkere gebieden voeren teneinde haar te ontwikkelen tot een hogere staat voor de tijd die daarna komt.

Natuurlijk mag dat niet aards zijn, maar hemels, van de hersenspinsels van Orion. Daarom zijn de Orionse vliegenplagen tot de aarde gekomen, om de vleselijkheid van de mens te doden, en de hogere hemelsheid van de mens op te wekken.

Het tweede boek van de eerste heren (ten tijde van het boek van Ah'Shong) :

1:3. En de Heer zei tegen de mens: Zie, ik wandelde met u en onderrichtte u; maar door mijn toegevendheid hebt u verzuimd uw eigen kracht aan te wenden.
1:4. Nu ga ik een tijd bij u vandaan, opdat u kunt leren uzelf te ontwikkelen.
1:5. Maar opdat ge niet struikelt en valt laat ik bepaalde geboden bij u achter, en zij zullen voor eeuwig een geleide voor u en uw erfgenamen zijn.

Hoe belangrijk is dit, dat we soms verlaten worden, want anders zouden we het nooit zelf leren. Om ons heen zijn alleen voorbeelden aangesteld. Het is belangrijk tot een kanaal van God te worden, omgang met God te hebben, maar dan moeten we het ook zelf worden, anders heet het projectie, wat veel in het christendom gebeurt. Zij blijven altijd afhankelijke puppies en groeien niet op. God wordt dan een soort excuus, een valse schuilplaats waardoor ze hun verantwoordelijkheden niet hoeven te dragen en maar aan kunnen blijven rotzooien. De Oahspe komt tegen die houding, en was daarom ook een belangrijk boek in de jaren 1800 en nu, na de christelijke nachtmerrie. Een tweede bijbel dus al. Die moest er wel komen, en de goede principes werden zeker niet overboord gegooid, zoals veel in de New Age gebeurd en in andere vrije groepen. Het hemelse woord loopt overal doorheen, ook door de bijbel, maar we moeten niet ziekelijk afhankelijk worden aan mensen en hun afgoden. Het is en blijven slechts voorbeelden, en vaak zijn het ook nog eens verkeerde voorbeelden. Vandaar dat de mens moet illumineren. Balanceren tussen licht en duisterenis. Niet teveel duisternis, niet teveel licht. Alles met mate, zoals een vlieg alles maar lichtelijk aanraakt en dan weer verder gaat. We hebben het dus over een Orions dodenboek van vliegen, het komen tot de hogere, hemelse hersenspinsels van Orion om aan het bizarre en extreme mijnenveld van de lagere aarde los te komen. Daar leven de tetracts, een soort kwallen of spinnen, hersenspinsels van het kwaad en de onverschilligheid, die zich helemaal hebben vastgewoven en ingevreten in de hersenen en verder het hele lichaam en de ziel van de mens om van haar sappen te leven, en de mens moet en mag hier los van komen. Vandaar dat deze tocht door Orion van groot belang is.

1:11. De Heer antwoordde: Van alle dingen die uit de grond omhoog groeien en goed zijn om te eten geef ik u, en zij zullen voedsel voor u zijn.
1:12. Maar alle dingen van vlees en bloed waarin het leven zit, zult u niet eten.
1:13. Want u zult niet doden.

Heel belangrijk. Het westerse christendom leerde de mens te leven van vlees en het vleselijke, allemaal voor de markt, voor controle over de zielen, door de tetracts, die als sponzen door het universum zweven, op zoek naar levende zielen die zij kunnen leegzuigen en waarin zij kunnen wonen. Velen zijn al totaal door dit soort gedrochten ingenomen als dode poppen, en worden

gebruikt. De oorspronkelijke bijbel was vegetarisch, en er staan zelfs vegetarische teksten in de westerse bijbel. Ook de Oahspe is dus vegetarisch, en de tweede bijbel van de jaren 1900 en 2000 is dat ook. In dat spoor verder.

2:10. De Heer zei: Ik zal u beproeven, O mens; ik zal gedurende een tijd weggaan.
2:11. Dus vertrok de Heer nogmaals. En de mens had niets om naar op te kijken, daarom bekeek hij zichzelf en werd opschepperig. En de stammen van de mensen probeerden elkaar te overtroeven; er volgden oorlog en verwoesting.
2:12. De mens vergat zijn Schepper; hij zei: Geen Oog ziet me, geen Oor hoort me. En hij verzuimde zich te beschermen tegen de slang (lichamelijkheid); en de slang zei tegen hem: Neem van alle dingen, want ze zijn van u.

2:13. En de mens leende het oor, en zie, het mensenras daalde af in de buitenste duisternis.
2:14. En God aanschouwde de verdorvenheid van de mens en hij riep uit: Luister naar mijn stem, O mens! Luister naar de stem van de Heer!
2:15. Maar door de duisternis van de mens kon deze de stem van God, zijn Heer, niet horen.
2:16. En de Heer zond zijn engelen naar de mens omlaag, zodat zij een beroep konden doen op het verstand van de mensen.
2:17. Maar de engelen hadden de duisternis ook lief, en zij probeerden niet om de mens uit de duisternis te verheffen. En de Heer was van geen nut meer onder de stervelingen, en hij ging heen van de aarde. En de mens op de aarde werd als een oogst die is aangetast en bedorven door woekering.

Wat een verschrikkelijk woord, en hoe waar. De mens luistert niet, en ook de engelen lieten zich verlagen tot het niveau der mensen, wat we ook in de bijbel, in Genesis 6, kunnen lezen. Ook engelen lieten zich verleiden en gooiden hun taak weg, en werden aards. Hoe verschrikkelijk is dat. En wat gebeurde er met de goede engelen ? Die schoten ze af, of sloten ze op in de buitenste duisternissen waar niemand hen zou kunnen horen. Of toch wel ? Gelukkig is er ook een vruchtbaarheidsprincipe, een opstanding. Het Woord zal namelijk niet ledig wederkeren. Daarom is de Oahspe, net zoals de bijbel, een boodschap van hoop. Dat klinkt dwars door alles heen. Houd daarom vol tot het einde. Er is een groot werk te doen, en zowel de voorbereiding als de uitwerking daarvan gaat door studie, het luisteren naar het hemelse signaal. Kom uit de klauwen van de tetracts ! Verklaar de oorlog aan hen ! Laat hen je ziel niet verder wegslepen. Laat hen je niet verder dronken voeren !

Dan het boek ‘ Overzicht van Zestien Cyclussen’ :

Dit boek komt uit de hemelse bibliotheken, stelt het boek, en omvat de periode van de schepping van de mens tot de ondergang van het continent Pan, door de zondvloed, die 24000 jaar voor Kosmon plaatsvond.

1:4. Gedurende de periode van een cyclus staat de aarde daarom onder het toezicht en bestuur van diegenen van Jehovih's engelen die bestemd zijn voor de verrijzenis van de mensen van de aarde.
1:5. Ten tijde van de schepping van de mens bewoog de aarde zich door de Arc (boog) van Wan, waar duizenden Oriaanse hoofden verblijven, met duizenden miljoenen hoogverheven engelen.
1:6. De Heilige Raad van Oriaanse hoofden benoemde één van hen, Sethantes, door de wijsheid en

de stem van Jehovih, om de leiding over de aarde op zich te nemen en haar te laten bevolken met onsterfelijke wezens tijdens haar reis door Wan.
1:7. De rang en titel van Sethantes, die aldus door Jehovih de Schepper van werelden werd verheven, luidde: Eerste God van de aarde en haar hemelen.
1:8. En Sethantes kwam met miljoenen engelen die voordien op andere werelden verheven waren, en hij volbracht zijn werk en werd bekend als God.
1:9. Sethantes was dus de eerste God van de aarde en haar hemelen, en zijn plaats was in de Arc van Wan En gedurende zijn cyclus van drieduizend jaar verhief hij voor Jehovih vier miljard vierhonderd miljoen.
1:10. Na Sethantes kwam Ah'shong, onderhoofd in de rijken van Hieu Wee in de Haian Arc van Vehetaivi. En gedurende de cyclus van Anakaron, ook drieduizend jaar, verhief Ah'shong een oogst van twee miljard tweehonderd miljoen.

Jehovih is dus een werkwoord. We zouden dus in plaats van Heer dus ook gewoon ‘het werkwoord’ kunnen zeggen, om te voorkomen dat we alles gemakszuchtig op iets anders gaan projecteren, maar hierin liggen dus de gevaren van de slang op de loer, van het jezelf onrechtmatig tot god te maken, zonder zelfverloochening. Daarom moet je jezelf altijd blijven vernederen voor de hogere principes om er op die manier gelijk aan te worden, en er niet mee gaan lopen sjoemelen. Daarom is het werkwoord altijd verbonden aan het schoolwoord. Altijd. Het kan niet losgekoppeld worden. De school moet het werk in de juiste banen leiden dus, anders val je in de strikken, in de tentakels, van de tetracts, in hun webben verstrikt, tot voer. Blijf dus waakzaam, en dut dus niet in met vele excuses.

Daarom zegt 1:21 :

En de mens woonde in vrede, en de aarde werd bewerkt en bracht voort in overvloed van al wat goed was voor de mens om te eten en zich te kleden. En de mens bouwde schepen en hij voer in alle richtingen over de oceanen, rondom de hele wereld. Door de engelen van de Heer werd hij onderwezen en geleid in alle dingen. En de mens bezat boeken, zowel geschreven als gedrukt; en de jongeren werden in scholen onderwezen, over de kennis van zon en maan en sterren, en over alle dingen die op de aarde zijn en in de wateren daarvan. Daarom werd dit de eerste beschavingsperiode van de aarde genoemd.

Dit was de glorie van het Atlantis of Pan tijdperk, voor de grote zondvloed. Zoveel kennis is er toen verloren gegaan. Denk aan al die bibliotheken die door de rijzende zeespiegel werden verslonden.

Dan in hoofdstuk 2 zien we het gebed van God (Neph) tot Jehovih :

1. God (dat is Neph) zei: Hoor mijn gebed, O Jehovih! De aarde en haar hemelen zijn in duisternis ondergegaan.
2. De I'hin is in alle gebieden van de aarde uitgeroeid, behalve in Waga.
3. Meer dan dertig miljard engelen zijn bijeen op het oppervlak van de aarde, en ze zijn te laag van graad om te worden verlost.
4. Wat moet Uw God doen, O Vader?
5. De stervelingen gaan achteruit naar ras en bloed, ze wonen alleen nog als ziekelijk ongedierte op de aarde.

6. Hun steden zijn vernield, en ze leven op de manier van de viervoetige, wilde dieren.
7. De inspiratie van Uw God en zijn engelen kan hen niet langer bereiken.
8. Wanneer zij sterven en deze hemelen betreden zijn ze als woekerende zweren bij elkaar, duizenden miljoenen van hen.

God bidt dus tot Jehovih, onderwerpt zich aan het werkwoord, anders zou hij zelf ook een tetract worden, een valse afgod. Wordt dat in de kerken onderwezen ? Bijna niet, en daarom hebben ze allemaal hun eigen afgoden die elkaar tegenspreken en veel bloed vergieten, opdat de tetracts kunnen eten. Zien we het bedriegelijke daarvan ? Daarom moest de Oahspe wel komen om dat te openbaren, om de mens te onderwijzen, en in deze dagen de tweede bijbel, wat in principe een nieuwe Oahspe is.

12. Maar in etherea sprak Jehovih tot Zijn Oriaanse hoofden en zei: Zoals Ik stervelingen beproef, beproef Ik engelen; zoals Ik hen beproef, beproef Ik Mijn Goden. Altijd en eeuwig houd Ik hen het getuigenis van Een Allerhoogste voor.

Ook goden moeten beproefd worden dus, en niet zomaar nagevolgd. Dat is wat Jehovih, het werkwoord, doet. Ook de goden moeten onderwezen worden, en zich openstellen voor het hogere, hemelse woord, om niet vast te groeien en geen tetract te worden, geen kwal in de lagere aardse oceanen.

13. Nu was het geschied op aarde dat de tijd van een generatie van stervelingen was gestegen van twaalf jaar tot tachtig jaar. En er waren velen die leefden tot zij driehonderd jaar oud waren. En zij waren zeer groot geworden; tweemaal de afmeting van de mensen van deze tijd. Maar ze waren zonder verstand en hadden weinig gevoel. Ze kenden nauwelijks hun eigen soort. En ze vermengden zich met elkaar, zowel met verwanten als met anderen, zodat zwakzinnigheid en ziekte het gebruikelijke lot werd van de stammen der mensen; en ze waren groot, sterk en vruchtbaar.

De mens werd door de tetracts zwaar opgeblazen, met alle gevolgen daarvan, als de geest van alcohol met zijn dodelijke hersenspinsels. Ze verlustigen zichzelf in vernietiging en alles wat vies en smerig is, allemaal tot zelfbevrediging, als drugs. Het ‘Leer mij naar Uw wil te handelen,’ kennen ze niet. Verwaand lopen ze rond. Lomp is dat ook te noemen. De hiaten van alcohol leidt zijn eigen weg, zijn eigen wil, grote vraatzucht, tot anti-verstand, maar dit ontwikkeld een eigen zwaar selectief dement verstand wat over anderen wil regeren. Het zijn de gruwelen van de cultus van mind-control, de dwang-scholen van de lagere aardse gewesten waar de mens als vee wordt gefokt om de gulzigheid van de tetracts te dienen.

Moeten we daarbij blijven ? Zeer zeker niet. Laten we kijken naar hoofdstuk 3 :

2. Luister naar Mij, O gij hoofden! Wees vooruitziend naar Mijn reizende werelden en let op Mijn woorden. Zie, de rode ster, de aarde, heeft haar rijpheid bereikt! Als een dochter die zich vertoont in de bloeitijd van haar leven, zo verkeert de jonge aarde in haar glorie. Vijftigduizend jaar lang heeft zij haar rol vervuld als een sieraad van de hemel en een oogster van stralende zielen voor Mijn verheven sferen in het firmament.

3. Kom bijeen, O Oriaanse hoofden en u etherische Godinnen; en u die op de weg van de grote slang verblijft. Roep een raad bijeen van Mijn eeuwige heersers over werelden, en van hen die Mijn a'ji-tuinen en Mijn ji'ya-velden beplanten, en van hen die Mijn nevelige vortexen in het firmament laten wentelen.

Want Jehovih is een nomadische tocht, altijd voorttrekkende, in het Egyptisch en Orions. Het is een werkwoord en een progressief woord, wat telkens dus ook alles achterlaat. Dat is ook het geheim van het verstaan van de hemelse stem, dat zo het oor van de mens getrained wordt door deze dingen, geoefend wordt, gevoelig wordt. Daarom voelt de mens zich vaak eenzaam, en verlaten, opdat de mens zich hiervoor gaat openstellen en gaat leren luisteren. Een mens die alles al heeft en iedereen om zich heen heeft die dut in. Zij leren zo de hogere spiraalnevels van het heelal kennen, de ingewikkelde hersenspinsels van het hemelse Orion, ook al houdt dit in dat zij door anderen niet verstaan worden. Het vleselijke kan door zijn tetractische ingewikkeldheid de ingewikkeldheden van het hemelse niet verstaan. Het kan er niet op aansluiten. De Oahspe noemt de geemancipeerde werelden, en die kunnen door het overafhankelijke, overconsumerende ongeemancipeerde niet worden verstaan.

6. Zestienmaal hebben Mijn etherische scharen de aarde en haar hemelen uit de duisternis in het licht gebracht, en toch, voor het einde van een cyclus, valt zij opnieuw en haar atmosferea met haar. En nu is het geschied dat haar hemelen zijn gevuld met duizenden miljoenen geesten die Mij en Mijn geëmancipeerde werelden niet kennen. Spreek, O Goden en Godinnen.
7. Daarop zei Sut'Loo: O Jehovih, ik heb het vernomen; ik heb het aanschouwd. Te vruchtbaar is de aarde, de jonge dochter van de hemel. Te vruchtbaar is de rode ster van het firmament.
8. Vervolgens sprak Ka'waha en zei: U hebt gesproken, O Jehovih! Te vruchtbaar is de rijke aarde, O Vader. Haar stervelingen zijn overmeesterd door haar atmosferische scharen. Haar mensen bouwen steden en staten voor een tijd na de dageraad, maar spoedig worden ze overstroomd door fetals en druja's, en de stervelingen verslinden elkaar als roofdieren.
9. Chi'jong zei: Haar mensen hebben de bodem van de hele aarde bewerkt en haar overdekt met steden; maar waar zijn ze? Haar mensen zijn geleerd geworden betreffende de dingen van hemel en aarde, maar hun kennis is verdwenen door de gevreesde oorlogshand.
10. Dhu'itta zei: Haar mensen worden wijs in een dag, maar de volgende dag zijn het dwazen. Het ene geslacht verkrijgt vaardigheid in boeken en in de kennis van de zon en maan en sterren, en in de wiskunde van stoffelijke dingen; maar kijk eens naar het volgende geslacht, haar mensen zijn weer kannibalen.

De vleselijke mens heeft zijn eigen verdorven vruchtbaarheid, als tetracts die zichzelf voortplanten op de snelheid van het licht. Dat zie je om je heen. Het is hysterisch en ziekelijk, onstopbaar. Het gaat maar door. Ziekelijke vraatzucht, ziekelijke voortplantingsdrang. Het vleselijke heeft haast. Het heeft geen begrip, en geen tijd, voor het hogere hemelse, voor de hemelse stilte die spreekt.

4. De stem van Jehovih reikte door het uitgestrekte universum en zij die hoogverheven waren in het bestuur over werelden, hoorden en begrepen het.

Alleen de hoogverhevenen, oftewel hen die het beest van het ego hebben overstegen, zullen het begrijpen. Denk niet dat je EN vleselijk kunt leven, gehaast in zelfbevrediging, roekeloos, EN dan ook nog eens alles kunt begrijpen, want dat gaat botsen. Je kunt geen twee heren dienen. Je kunt

niet met je ene been in de wereld en met je andere been in de hemel leven. Het vleselijke en het geestelijke gaan niet samen.

11. Gaw'zin zei: Ik heb het vernomen, O Jehovih, ik ben er getuige van, O Vader! De rode ster is te vruchtbaar. Zij is als een overvolle tuin! Haar producten zijn verwilderd, en ze vallen neer en verrijken nogmaals de grond, zodat zij weer een onvolmaakte reuzenstengel voortbrengt die onvruchtbaar is. Zo zijn haar zoons en dochters; zij allen jagen aardse goederen na.

15. En zo vaak als zij tot het licht zijn gestegen, zijn ze weer in de duisternis neergeworpen vanwege het grote verlangen van de geesten der doden om naar de aarde terug te keren. Deze druja's keren naar de stervelingen terug en hechten zich aan hen als fetals of als huisgeesten, en zetten hen aan tot het kwaad. Ga nu naar de aarde, O Mijn geliefden, en zoek het deel van de aarde waar de meeste van deze druja's bijeen zijn, want Ik zal hun bolwerk ontwortelen; Ik zal ze losscheuren van hun holen en zij zullen Mijn volk niet langer naar de ondergang leiden.

Altijd willen ze weer naar huis naar de vleespotten. Altijd hebben ze weer heimwee naar hun oude leven. Altijd willen ze weer de tetracts dienen in ruil voor alcohol, macht en aanzien. Ze zijn liever verblind. Altijd willen ze weer conform zijn, religieus of overgeestelijk. Dat is wat de huisgeesten zijn, en daar pensioneren ze. Ze hebben geen nomadisch bloed. Dat willen ze ook niet, want de prijs is te hoog. Ze willen het oude leven niet loslaten. Dat is een kleed wat ze altijd dragen. Dat is hun nostalgie. In dit is wat de betaalde medische industrie is :

16. En nu overlegde de raad, en na een poosje werden de verslagen van de aarde en haar atmosferea onderzocht, en zij ontdekten dat de hemel van het land Waga (Pan) de verlossing te boven ging vanwege het grote aantal geesten van kannibalen en de menigte fetals. Het was alsof een ziekte in het lichaam aan de buitenkant was genezen, terwijl de wortel van de kwaal er nog in zat. Zo was het met Waga en haar hemel; de verlossing van de cyclussen bleef haar niet bij, maar het kwaad brak steeds op een andere manier uit.

Ze verkopen lakmoesjes, doen aan symptoom-bestrijding dus, als een nep-bevrijding, en de tetracts lachen zichzelf dood. Daarom moest en moet de zondvloed komen :

17. Dit zei Jehovih: Nu zal Ik de aarde en haar hemelen snoeien. Zie, het werelddeel Waga zal worden afgehouwen en onder de wateren van de oceaan worden geworpen. Haar hemel zal niet langer verdedigbaar zijn voor de geesten van de vernietiging, want Ik zal de grondvesten daarvan laten scheuren en ze verstrooien op de winden van de hemel.

18. Gaan jullie daarom naar de aarde omlaag en zorg voor netten en vanchas om de geesten van de duisternis op te vangen en voor het opvangen van de stervelingen die in de wateren zullen ondergaan. En zorgen jullie voor een plaats in Mijn verheven hemelen, die geschikt voor hen is, en jullie moeten hen met muren omgeven in de hemel zodat ze niet kunnen ontsnappen, maar dat ze bevrijd kunnen worden van het kwaad.

19. En zodra jullie bij de aarde en haar hemelen zijn aangekomen, stellen jullie Mijn God en zijn Heren van Mijn besluit in kennis. En zeg tegen ze: Dit zegt Jehovih: Zie, zie, Ik zal het land Waga onder de wateren van de oceaan laten zinken, en haar hemel zal Ik naar een plaats in Mijn

firmament overbrengen waar zij niet langer Mijn volk zal verzwelgen in de duisternis. En Jehovih zegt: Gaat u, O God van de hemel, en u, O Heer van Waga, omlaag naar Mijn uitverkorenen, de I'hins, en zeg tegen ze: Dit zegt de Grote Geest: Zie, zie, Ik zal de landen van de aarde in de oceaan laten verzinken, vanwege het kwaad van de geesten der duisternis. Luister naar Mij, O Mijn uitverkorenen, en luister naar Mijn geboden: Sla de handen ineen en bouw schepen op alle plaatsen, zelfs in de dalen en op de heuvels, en laat Mijn getrouwen zich aan boord van de schepen begeven, want Mijn hand is zeer zeker uitgestrekt over de aarde.

De Grote Geest wordt hier genoemd, de god van de indianen, of het Grote geestelijke, de grotere hemelse verbanden door de hemelse hersenspinsels, de vliegenplagen van Orion. We kunnen ook zeggen : de Grote Gist. Het is een hemels gistingsproces. In het engels is dit Spirit, of ‘Speared’, de visspeer of visspiets, visspit, want we zien hier een visserstafereeltje zoals dat ook in de bijbel wordt beschreven, wat natuurlijk symbolisch is. De menselijke ziel moet gespietst worden, doorboord worden, geopend worden, door de hemelse visspeer, opdat de mens zal luisteren. Zoals Calvijn het zegt : Het oor van de mens moet doorboort worden, en ook dat is niet letterlijk, dus om nou letterlijk bijvoorbeeld je oren te gaan doorboren of de oren van je kinderen te laten doorboren, voor oorbelletjes, dan heb je het niet begrepen en ben je ook echt ziek bezig.

25. Verzoek Mijn God van de aarde en zijn Heren met hem om alle engelen van de aarde bijeen te brengen, van oost naar west en van noord naar zuid; breng ze naar het land Waga.
26. Mijn etherische vuurschepen zullen Waga van alle kanten omringen. En Ik zal de grondvesten van de aarde afbreken, bij de randen van de oceaan en de bergen van Gan, noch zal een steunpilaar of hoeksteen Mijn hand weerstaan. En Ik zal regen en wind en onweer zenden; en de wateren van de grote diepte zullen over de landen komen; en de grote steden zullen ondergaan en in de zee verzwolgen worden.

27. En de weelderige dalen van Nai, met de duizend steden, zullen worden uiteengerukt, met de waanzinnige mannen en vrouwen die vluchten voor de wateren van de oceaan. En vrouwen en kinderen zullen langs de weg neervallen en verdrinken; en de mensen zullen in het water ten onder gaan.
28. En de wijde vlakten van Og, met de duizend steden en de grote hoofdstad Penj, en de tempels van Khu en Bart en Gan en Saing zullen verzinken om nooit meer boven te komen. En tijdens de vloed zal de lucht van de hemel worden gevuld met het geschreeuw en gejammer van miljoenen stervelingen die in de vernietiging ten onder gaan.

29. Ik zal ze redden uit de duisternis; Ik zal ze brengen naar a'ji-gebieden die Ik voordien schiep voor de geesten der duisternis; en Ik zal Goden en Godinnen over hen aanstellen om hen te onderwijzen over Mij en Mijn koninkrijken.
30. En de aarde en haar hemelen zullen een nieuw begin maken temidden van Mijn bewoonde werelden.
31. Zo heb Ik in werk voorzien voor Mijn hoogverheven engelen in de plaatsen die Ik schiep, zegt Jehovih.

Wonen, werken en geschoold zijn zijn de fundamenten voor de nieuwe aarde. De wateren van grote diepte komen over de aarde hiervoor, om alles schoon te spoelen. Daarom gaat de mens door zulke dingen heen.

Sethantes 23:14-17 zegt :
14. Het koninkrijk Hored was uiteengevallen en ontbonden. De geesten hielden er niet van om te werken en te leren volgens het plan van Jehovih, maar ze keerden terug naar de aardse bekoringen; en zij werden DRUJA'S genoemd, omdat zij niet naar verrijzenis verlangden.
15. En God en de Heren, en hun beambten en leraren zaten zonder onderdanen en leerlingen. En de stervelingen werden overvallen door duizenden en miljoenen druja's, zodat de ashars geen kracht hadden om goede inspiratie te verschaffen.
16. In die tijd waren er meer dan drieduizend miljoen engelen in atmosferea, en voor het grootste deel verbleven zij op de aarde.
17. Zo eindigde de eerste cyclus van de eerste hemel van de aarde

De Vuh van de tweede bijbel zegt hierover :

'De Oahspe is zeer goed voor de algemene ontwikkeling van de ziel die naar verlichting zoekt, of de gnostische verduistering, het neutraliseren en transformeren van het verblindend licht tot nachtzicht. De wezens die dit niet wilden, en alleen maar bezig waren met het materiele werden in de Oahspe de Druks genoemd. De Druks stammen af van Kain (Druk), en zij verachten het individuele (het hermitatische) en prijzen het massale, het meelopen met de groep. De Druks hebben altijd idolen en redders, saviours, en zijn gemaakt voor de oorlog in dit frame-werk. Zij zijn dus gladiatoren voor hun idool, en voor het groeps-denken. Zij hebben een schild om hen heen wat ervoor zorgt dat zij minder vatbaar zijn voor schaamte en minder vatbaar voor spiritualiteit en esoterie. Zij zijn dus leden van de exoterie, het orthodoxe, de buitenkant. Al het materiele vleselijke is het kwaad, en is 'druks', het volgen van de meerderheid in het kwaad. Dit zijn stervelingen, de Kainieten.

Drujans zijn geesten die hier op inspelen. Zij hebben de Druks onder hun beheer. De Drujans zijn misleiders die bezig zijn hun eigen koninkrijkjes te bouwen, gebaseerd op aards genot, niet op de hogere kennis. De Oahspe zegt bijvoorbeeld dat christenen een Drujan aanbidden, een lagere god. Jezus is ook een Drujan god.

Opmerkelijk is dat ook de Oahspe het belang van de reis naar Orion beschrijft. Verder organiseert de Oahspe oorlogen om valse hellen die door de Drujan goden werden opgezet te plunderen, om gevangenen vrij te zetten die daar onschuldig vastzaten. Iets wat ook weer terugkomt in de Tweede Bijbel.'

Es
8:32 - Ik alleen zal oordelen; Mijn teken is op al degenen die oorlog voeren, of die soldaten in dienst hebben; of die forten en wapenarsenalen bezitten en dodelijke wapens gebruiken; en op allen die doden en het vlees eten van iets dat Ik levend schiep; want die allen zijn heidenen en ongelovigen in Mijn ogen.
9:20 - En het gebeurde, dat geen mens een woord of gedachte kon uiten waarin Looeamong's aardse leergezag of zijn heerschappij werd gehekeld, zonder ten offer te vallen aan sterfelijke en engelhandlangers van deze valse Christus. Zelfs vele van deze aardse steden waren in de greep van engelen der duisternis en het kwaad.

9:21 – Maar zie, na verloop wan tijd kwamen stervelingen, geïnspireerd door de wraakzuchtige geesten, in opstand tegen Looeamong's pausen en kardinalen, en ze protesteerden tegen het feit dat de mens het recht werd ontzegd om voor zichzelf te denken; en deze mensen noemden zich protestanten, openlijk verklarend dat er twee Christussen waren, een echte en een valse en bovendien, dat zij zelf volgelingen waren van de echte Christus.
9:22 – Toch verkeerden zij ook onder de invloed van kwade engelen, want zij begonnen hun tegenstanders eveneens te verbranden en te plunderen.
9:23 - En God voorzag, dat nu de tijd gekomen was om de westelijke staten van Europa te inspireren tot grote studie van de wetenschap en tot filosofie en tot de migratie naar het westelijk halfrond.
9:24 - Daarom stuurde God engelen om de mens te inspireren de geestelijke machten van koningen in twijfel te trekken.
9:25 - Zodoende werd Looeamong's macht grotendeels aan banden gelegd bij het besturen van zijn verscheurde koninkrijken, terwijl Gods heilige engelen de weg volgden van de gerechte ontwikkeling voor het komende Kosmon tijdperk.

12:1 – Terwijl de hemelen van de aarde in beroering waren door de oorlog en verwachte rampen en vreemde doctrines, kwam er in Paradijs voor de troon van God, een schare van zevenduizend engelen die het slachtoffer waren geworden van de inquisities, aangezet door de valse Christus Looeamong, en ze verzochten God om een onderhoud.
12:17 - Als u dus zevenduizend engelen op een of andere vergeten en duistere plaats gebruiken kunt om u goede diensten te verlenen tegen de tirannieke en meedogenloze Looeamong, staan wij hier voor Jehovih en voor u om uw wil te doen zoals u zult gebieden.

Hen wordt dan gezegd in hoofdstuk 13 van Es :

41. Door het licht van Mijn troon wordt u op deze dag vrijgesproken van de slavernij van de aarde en de eerste verrijzenis.
42. De Stem eindigde; maar God sprak tegen zijn maarschalken en hij zei: Zorg voor een avalanza die geschikt is voor de opstijging van deze engelen die mij lief zijn en breng hen naar de velden en bossen van Attusasabak, in het Ortheon-plateau, waar ik reeds heb gezorgd voor ruim voldoende woningen voor hen.
43. En, nadat zij zijn overgebracht, geef hen graden en voorzie hen van geschikte docenten en metgezellen, zodat ze te zijner tijd kunnen opstijgen naar de geëmancipeerde koninkrijken in de etherische werelden.

Looeamong, de valse Christus, onderwierp de wereld aan zich, ook Amerika, door de indianen te vervolgen, en zo groeide deze kop van het beest boven alle andere koppen uit. Hoofdstuk 16 zegt dan :

3. Het licht van de Arc was op Gods troon gevallen. De Oriaanse hoofden van Jehovih uit de geëmancipeerde hemelen waren gekomen!

In dit alles zal Orion de mens tegemoet komen dus, door de hersenspinsels van Orion, wat een groot verschijnsel is, als vliegenplagen. Ze vernietigen het vleselijke, opdat er een verrijzenis is van het geestelijke en hemelse.

4. Paradijs was als een nieuw koninkrijk. Zo'n miljard etheriërs waren aangekomen om met God te werken bij het opruimen van de hellen in de lagere hemelen, en om te zorgen dat de poorten van de hemelen opengingen voor het verschijnen van de engelen aan de stervelingen.

9. Luister, er zijn vier grote hellen en zes kleinere hellen en veertien nog kleinere hellen, die nog altijd in deze lagere hemelen bestaan.
10. Aangezien jullie ooit in hellen gegooid zijn en naderhand werden verlost door de engelen van Jehovih, gaan jullie nu de hellen in deze lagere hemelen bevrijden. En breng de valse Hoofdgoden bij me. Mijn maarschalk zal jullie de diverse plaatsen toewijzen die ik voor jullie heb vastgesteld.

11. Daarna vertrokken de Goden en Godinnen zoals door God bepaald was, om de vierentwintig hellen in de hemelen van de aarde te verlossen. En zij brachten voor dit werk zes miljard engelwerkers met zich mee, heel bekwaam in zulke zaken.
12. En binnen tweeënveertig dagen waren de hellen verlost, afgebroken en verdwenen. En uit deze hellen werden zodoende meer dan zeventig miljard engelen bevrijd, die vervoerd werden naar de plateaus die door God, Jehovih's Zoon, voor hen waren gereedgemaakt.

13. En God had er ook in voorzien dat ze in hun nieuwe hemelse plaatsen afdelingen en onderafdelingen hadden, met generaals, kapiteins, opzichters en nog andere beambten die nodig waren om hen ervan te weerhouden dat ze opnieuw in onontwarbare knopen en hellen terecht zouden komen.

14. Van de valse Goden en Godinnen die op deze wijze werden verlost en voor het oordeel naar God in Paradijs gebracht werden, waren er de volgende hoofdlieden: Ashtaroth, Dagon, Yotemas, Sathias, Goluth, Plutoya, Itis, Hamgad, Moak, Hoar, Baäl, Enochissa, Kabalactes, Gabriël en Looeamong. Behalve hen waren er zeventig andere valse Goden en Godinnen bevrijd, maar die werden niet voor Gods troon gebracht, aangezien ze naar ziekenhuizen waren vervoerd omdat ze chaotisch waren.

Hoofdstuk 18 zegt dan :

2. Maar, tijdens de laatste drie of vierhonderd jaar hadden veel van de hogere dienaren van deze valse Goden zich van hen afgescheiden, en ze hadden kleine hemelse koninkrijken voor zichzelf opgericht. En hun sterfelijke volgelingen werden sekten genoemd.
3. Deze bescheiden hemeltjes waren, voor het grootste deel, op de aarde gelegen en gewoonlijk verbleven deze godjes in de kerken, waar de stervelingen kwamen aanbidden.
4. En de predikanten in deze kerken raakten onder inspiratie van die rondtrekkende Goden en hun bendes van dolende geesten.
5. In Guatama werd die beïnvloeding door deze druja-Goden dermate doorgedreven, dat de stervelingen van de ene sekte vijandig kwamen te staan tegenover een andere sekte.

In deze situatie zijn we nu, dat het secte tegen secte is, afgod tegen afgod. Allemaal strijden ze om de eerste rang, voor een dubbeltje. Het antwoord staat dan in hoofdstuk 19 :

12. Ik ken geen onderscheid tussen mensen, rassen of sekten, of dogma's, of vroegere openbaringen. Alle mensen zijn Mijn mensen!

Het gaat namelijk om het hart, niet wat voor taal je spreekt, wat voor woorden je gebruikt, wat voor metaforen je gebruikt, enz. Daarom moet de dageraad van Kosmon komen, dat de mens weer globaal en internationaal leert denken en niet meer nationalistisch. Het ene ware geloof bestaat niet. Alles is een onderdeel ervan. God is overal. En God is Liefde. En Amerika wordt dan in de Oahspe beschreven als de dageraad van Kosmon. De Oahspe kwam trouwens ook uit Amerika.

11. Jehovih zei: Zend uw Parsi'e'aanse en Argos'yaanse engelen omlaag naar deze stervelingen, en door middel van inspiratie en dromen en visioenen zullen uw engelen tegen hen zeggen: Hij die zich aan de aarde hecht, zal vergeefs strijden; maar hij die rechtvaardigheid belijdt in Mijn naam, hij zal overwinnen. En miljoenen engelen daalden naar omlaag, en trachtten hen over te halen.

Wel is er dus de strijd tussen het vleselijke en het geestelijke. Wij mogen ons niet hechten aan de zonde, aan het aardse. Het mag dus geen new age festijn worden van alles is goed, lang leve de lol, we zijn allemaal een, en doe maar wat je wilt. Neen. Het gaat er dus niet om wat er uit je mond komt, welke huidskleur je hebt, etc., maar wat er uit je hart komt. Je kan dingen op verschillende manieren zeggen en de Grote geestelijkheid van de indianen gaat over de grotere context, en die wordt niet begrepen door de stadsen. Aan het einde van het boek van Es wordt er de aandacht gericht op het feit dat de mens zich meer moet bezig houden met geestelijke sport en spel, om zo los te komen van nutteloze aardse oorlogsvoering. Zo ontstaat de geboorte van het Kosmon tijdperk.

hoofdstuk 65 komen ufo’s ons halen ? – de oahspe en het binnengaan van de ark

De Oahspe is een boek uit de 1880-er jaren. Vannacht had ik een droom over de ontzegeling van de Oahspe. Oahspe betekent hemel-aarde-ziel in de taal van het gezonken Pan tijdperk, dus O, hemel, ah, aarde en Spe, ziel, of het geestelijke. Maar in mijn droom lag hier nog iets achter, want als we aan het atlantische tijdperk denken, dan ligt dit tussen het pre-atlantische en het post-atlantische, hedendaagse tijdperk in. We moeten dus nog dieper, naar de wortels van Oahspe. Zie, nu ik dit schrijf voel ik hemelse tintelingen in mijn ogen, van de hemelse kosmische zee. In mijn droom zag ik de wortels van Oahspe, en het heet in de hogere hemelen ‘de wilde zee aarde’, of ‘woeste zee-aarde’. We kunnen dan denken aan hoe Genesis 1 begint : ‘In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed.’ Dat is een beeld van de kosmische baarmoeder van de voortijden, van het oer, van Orion, waaruit alles voort is gekomen.

De man die de Oahspe naar Nederland bracht in 1969, Art Bosman, waarmee ik ook bevriend was en die in Juni 2019 overleed, en die de Oahspe in 1957 ontdekte, kwam na zijn overlijden ook tot mij in dromen.

Hij kwam bijvoorbeeld in Juni 2020, een jaar na zijn overlijden, alhoewel hij ook wel eerder was gekomen, na een lange woestijnreis door de onderwereld met veel benauwenissen, onderdrukking etc. zware tijd, met een boodschap dat hij een oase had gevonden, een 'klein paradijsje' zoals hij zei. Hij had het erover dat wat we prediken waar was, over de demonologie etc. en noemde ook de vur. Telkens als hij het woord vur noemde bruiste er wat in mijn hoofd, als bruisend water uit een bron, zoals er nu iets in mijn ogen bruist nu ik dit artikel schrijf. Hij zei ook telkens het woord 'atman', wat uit de hindoe mythologie komt, betekent dan 'zelf', en dan was er ook een soort van bruisend, verhelderend gevoel in me, kon die atman gewoon zien als een ziel boven de natuur zwevende, of in de natuur, in die oase, in de wildernis, zag ook telkens een soort waterval stromen. Hij zou ook contact hebben gelegd met overleden familie leden van mij om hen dat plaatsje te laten zien wat hij had gevonden, die oase.

Het woord atman komt trouwens ook uit de Oahspe, in het boek Fragapatti
37:8 :
‘Ten vierde, om bij de rab'bahs (priesters) op de aarde te verblijven en hen bij gevaar te beschermen: Machaveh, Emul, Ashshaph, Alcmosum, Lai-awotch, Trivi-yab, Herivir, Beli-gib, Barat'ay, Shav'ya, Tir en Bowd-wahtal. Ten vijfde, om uitvindingen te inspireren: Kartum-mim, Moses, Beged, Chakasat, Mih-gad, Jagri, Hen-di, Sru, Amothes en Benguda. Ten zesde, om de heerschappij te hebben over de altaren en tempels: Atman, Krit en Anach.’

Maar goed, vannacht had ik een droom dat ik in die oase was, en er was natuurgebied rondom een bewoonde beschaving, en er was een soort zandverstuiving met grassen, en ook wat groen, en daar stonden ergens hutten, en een van die hutten was van Art, wat verderop, en voor een rij van hutten stond een paaltje met de nummers van de hutten. Ik ben toen het bewoonde beschaafde gebied ingegaan, en ik ging naar een centrum van invaliden. Buiten het centrum waren er ook tenten opgesteld, maar er zaten nog wat gaten in die tenten.

In een andere droom bevond ik me op zee, en Jehovih uit het verhaal van de Oahspe liep op het water, op de golven. Jehovih kende ik als een witte leeuw, en dit keer was hij half mens, half leeuw, en in doeken gehuld, als zijn klederen, en hij had wat op zijn hoofd, net zoals de Egyptische goden. Het leek een beetje op een sekhmet beeldje. Het had met het boek van Aph te maken over de ark van Noach. Er daalde toen een ufo neer boven de golven, en mijn borstkas werd helemaal warm van een hemels vuur, en toen ook mijn buik. Ze hadden mij gevonden, en ik werd opgenomen in het schip. Het boek van Aph gaat over de zondvloed.

1:2 - Ik, Aph, Zoon van Jehovih, God in de Arc van Noe, in Sum van Howt in etherea, kwam naar hada, de hemel van de rode ster, in naam van Jehovih. In Zijn wijsheid, macht en liefde door mijn eigen verrijzenis bewezen, om te worden tot metgezel van Goden en Godinnen en Oriaanse hoofden op de tronen van de hoge hemel, maak bekend

Aph is dus de god van de ark of boog van Noach die afdaalde. De verrijzenis wijst op een opname tot de ark van Noach, door het kruis, en alleen zo worden wij metgezellen van de Oriaanse of Orionse natuurgodinnen. Hier op aarde zoekt de mens zijn afgoden, en mannen zoeken naar aardse vrouwen, niet naar het hemelse, en zij doen dit door te protsen met iets of wat, door te imponeren,

maar wij worden alleen metgezellen van de Orionse hemel en het Orionse paradijs door het kruis, door te minderen dus, niet door te vermeerderen met grote auto’s en grote rijkdommen en andere materiele opgeblazenheid, zoals het zwaaien met stropdassen, want dat trekt alleen maar de vleselijke tetracts aan en is in principe gewoon geestelijke zelfmoord.

1:6. Hoor de stem van uw Schepper, O engelen van de hemel. Breng de wijsheid van Mijn woord naar de stervelingen omlaag. Roep het tot de heerlijkheden van de hemel en de uitgestrekte aarde. Zie, Mijn stem is in de rotsen, en in de wind die waait, en in alle dingen die zonder tong zijn.

De ark keert dus altijd weer terug naar de lagere gebieden om daar de mensen te helpen, en ook de dieren. De ark is niet egoistisch en knieperig.

1:11. Gedenk hen, O God, Mijn Zoon, en u, Mijn Heren van de aarde. Heb geen medelijden, maar wees voor hen als het mes van een chirurg. U hebt hen gezegd, O God: Jehovih leeft en regeert; Zijn stem blijft de Allerhoogste. Maar zij hebben U en uw Heren bespot, en zich tot de ongerechtigheid gewend.

Wij mogen ons echter niet vermengen met de lagere, vleselijke aarde, maar moeten een zekere afstandelijkheid blijven houden, opdat we zelf niet worden meegesleurd. We moeten dus zijn als een chirurg, voor een operatie.

1:17. Nu zal Ik hun hemel en aarde verwijderen, en zij zullen niet meer gezien worden tot in eeuwigheid. Maar de druja's en fetals zullen naar Hautuon worden gebracht en binnen muren van vuur geworpen worden. En zij zullen in groepen verdeeld worden; familielid zal worden losgemaakt van familielid en vriend van vriend, en moeder van dochter, en vader van zoon; want zij zijn geworden als uitzuigers, die elkander voortdurend verzwelgen.

Het mes van de hemelse chirurg brengt scheiding, en dat moet ook wel. De ziekte moet losgesneden worden.

1: 26. Hoe zou de mens anders kunnen stijgen naar Mijn etherische werelden? Open hun ogen, O Mijn God en Mijn Heren. Hij bestond niet, en ik schiep hem. Hij matigt zich aan om in Mijn plannen en oordelen te schouwen; door zijn geringe kennis verheerlijkt hij zijn eigendunk en doet alsof hij alle dingen weet.

1:29. Zal de mens van de aarde zeggen: De Schepper was kwaad en dus liet Hij het land in de oceaan verzinken? Hij bezit geen wijsheid om te begrijpen, dat Ik op die dag de hel en de vernietiging uitwerp. De druja is zijn liefde en, zoals vampiers, doen zij zich aan elkaar te goed, tot de ondergang van beiden.

De ark kwam om de mens uit de zonde te laten opstijgen, om op het water te kunnen wandelen, zoals Jehovih in mijn droom. Jehovih is de werker en de nomade. De ark is een beeld daarvan. Deze dingen worden dus uitgebeeld door zijn zoon, Aph.

Aph is in het Hebreeuws de neusgaten, het boos zijn. De vuh van de tweede bijbel noemt het de eeuwige ziel, het hemelse hongeren. Dit is nodig om het beest, de woeste zee, te overstijgen, als de

ark. De ark is dus de orionse vrouw op het beest, als het wandelen op de zee. In mijn droom was Jehovih die op de golven stond aan het illumineren, als een hemelse gloeilamp. Want alles is gematigd en alles is subtiel. Niet zomaar : ‘Er zij licht.’ Nee, dan gaat alles verkeerd. Wij moeten weer teruggaan tot de baarmoeder van Orion, tot de woeste zee-aarde van het oer. Daar leren wij illumineren, leven en bouwen van de kleinste beetjes. In zwoegen, in zweet, bloed en tranen, brengen wij alles voort. In oorlog en jacht. Zo leert de mens overleven. Niet zomaar : ‘Er zij licht.’ Dat staat er ook helemaal niet. Dat is maar een slappe westerse vertaling. In het Aramees staat er ‘verdraag en volhard in het illumineren en toetsen.’ Niet slap : ‘Er zij licht,’ maar ‘Laat het getoetst worden, gezifd worden.’ Aan die opdracht is geen gehoor gegeven. Men ging met het licht verder en geloofde het allemaal wel. Lekker makkelijk. De mens wilde niet werken. De mens wilde ‘Jehovih’ niet.

Dan zegt hoofdstuk 3 :

2. Toen ik mij in de Oriaanse Arc van Noe bevond, en de rode ster ging voorbij de Utswowldayark in de etherische groep van Vork, kwam de stem van Jehovih tot mij, en zei: Ga, Mijn Zoon, verlos de aarde. Neem allen die Ik zal sturen met u mee.
3. En ik onderzocht de verslagen van de sterren aan de hemel, en die van de aarde; en de verslagen van Jehovih's oogsten, en ik bemerkte dat de slavernij en de arbeid van de rode ster van de zevende grootte waren, in de vooruitgang van bewoonbare werelden.
4. Toen Zijn stem de legioenen in de hoge hemel opriep, bewogen zich van alle kanten, en onder en boven de aarde, ontelbare fraai gevormde sterren, die schepen van vuur waren, het firmament doorkruisend, en waarin de Goden en Godinnen voeren die door Jehovih geroepen waren voor het werk op de aarde en in hada.
5. Van alle kanten kwamen zij nader, en dichterbij en meer aaneengesloten en helderder, met schitterende vuurzuilen, en omlaag zwaaiende schermen van licht, totdat de gehele ruimte rond de aarde werd omgeven door dit leger van Jehovih's vuurschepen.
En daar droomde ik vannacht over. De buitenaardse schepen kwamen, ufo’s, en mijn borst werd hemels heet en mijn buik, en ook toen ik wakker werd was het nog steeds heet, en nu weer, en nu zijn ook mijn bovenbenen heet. De buitenaardsen zijn gekomen, en wij worden geen metgezellen door het meerderen, door opgeblazenheid en protsen, maar door het minderen. Het is dus ook geen materiele, verdichte opname, maar het is iets binnenin. Het is een boodschap, een energie, die je mag ontvangen, en die mag je doorgeven aan anderen die ook willen minderen. Je kunt dus niet zomaar een wilde weldoener zijn met dit spul, maar je hebt een boodschap te verkondigen, en het is voor wie wil horen. De Oahspe is dus niet zomaar een verhaal. Het is echt. Ook mijn rug is hemels heet. En nu ook mijn schouders. Ze zijn gekomen. Ze hebben ons gevonden. Prachtige transcendente wezens in de zeeen, zoals hemelse kwallen met hun prachtige verfijnde tentakels. De zeeen en oceanen van Orion zijn tot de aarde gekomen. Ja, de mens moet het leren, en illumineren, dus denk niet dat er ineens overal licht zal zijn zoals in het scheppingsverhaal van het westerse christendom, want dat was allemaal verkeerd vertaald. Ook in de bijbel gaat het trouwens over hemelse ufo’s. Lees maar in het boek Ezechiel hoofdstuk 1.

Ik hoor nu allemaal verfijnde hemelse geluiden om mij heen. Art Bosman was ook altijd op zoek naar ufo’s. Altijd weer probeerde hij contact te leggen met de buitenaardsen. De buitenaardsen zijn er voor ons, en wij zijn er voor hen.

Tot zover voor nu.

hoofdstuk 66 de oahspe en de ufo's van de zondvloed en de schepping

We gaan verder met het buitenaardse, Orionse boek, een bijbel uit 1882 (1880-1882), wat Art Bosman vond in 1957 om in 1969 naar Nederland te brengen, wat toen in het Nederlands vertaald werd door een vriend van Art, Rein Hougee.

Vannacht ging ik naar bed als een klein kind wat op sinterklaas wachtte, vanwege mijn ervaringen de vorige nacht. Toen ik een kind was hoorde ik sinterklaas eens met zijn paard op het dak gaan, en had ook het idee dat ik hem zag. Pas veel later hoorde ik dat sinterklaas niet bestond, maar ik wist wel beter. Het waren buitenaardsen. Ik heb het altijd een prachtig sprookje gevonden en ben nog steeds een gelovige, maar ik ben er niet voor om kinderen daarmee te bedonderen. Ze moeten vertellen hoe het zit, dat het buitenaardsen zijn, en geen kinderen voorliegen, het niet verletterlijken, zoals ze ook met Jezus hebben gedaan (en dat geloven de volwassenen nog steeds). Je kunt sinterklaas, net als het kerstfeest, het hele jaar doorvieren, maar het is iets geestelijks, niet iets vleselijks, net zoals het verjaardagsfeest, of onjaarsdagfeest zoals in Alice in wonderland. Het is een sprookje wat je niet moet verletterlijken.

Ik was bezig geweest met het boek van Aph, over de ark en de zondvloed. Aph is in het Hebreeuws de neusgaten, het boos zijn, het verzet, het weerstands-toetsen, en daar gaat het hemelse dan op reageren met profetie, met geinspireerdheid, net zoals in Genesis.

2:7 toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus, aph; alzo werd de mens tot een levend wezen.

Er kwamen hemelse ufo's de vorige nacht aan het einde van deze mooie novembermaand van 2021. Aan het begin van Genesis staat : 'Er zij nuhra,' in het Aramees, wat in het westen zeer slap wordt vertaald als 'Er zij licht,' maar wat veel meer is. Het betekent illumineren, bezielen, en verstandelijke verheldering door het orakelse. In het Hebreeuws is het de urim-steen, de toetssteen. Nuhra, het toetsende illumineren in het Aramees, heeft diepe Egyptische wortels. De Egyptische religie draaide allemaal al om ufo's, om zwevende disken, die de goden en godinnen ook vaak op hun hoofd droegen. Nuhra komt van het Egyptische 'nahra', wat wegvliegen betekent, en van het woordje 'nura', wat vogel betekent, en 'hemelse schijven, hemelse producten,' (nu ra) ufo's dus. De aarde was woest en ledig en duisternis zweefde over de wateren, en toen zei God : 'Er zij nuhra', wat dus een Egyptisch woord is. 'Er kwam een hemelse ufo,' staat er in het Egyptisch. Vogels en vliegende schijven zijn ook weer onderdeel van het Egyptische alfabet, wat bestaat uit plaatjes, tekeningetjes.

In de vorige nacht werd ik er door opgenomen, en mijn borstkas begon hemels te branden, en toen verspreidde het verder in mijn lichaam, en ik voel dit hemelse vuur nu weer, nu ik dit schrijf. Vannacht werd ik opgenomen tot een parallelle zelf, en we hadden een zorg centrum ergens op een planeet. Het Franse Jehovah getuige meisje kwam onderzoek doen naar mij, en had contact gemaakt met Aph daarvoor, die in de vorm was van een neef waarmee ik vroeger bevriend was, en die heel technisch was. Ze stelde hem allemaal vragen over mij, en Aph vertelde haar ook tongue-in-cheek mijn 'moeilijke' kanten, dat ik niet om te kopen ben, dat ik me niet laat misleiden etc. Er was inmiddels een kanaal gekomen, een energie, op de plaats waar het hemelse vuur brandde, en het verbond mij aan Aph, en ik kon met Aph spreken. Er was iets in mij geopend. Aph liet ook zien dat vleselijke aardse ouders ook vaak gevangenis-alarmen zijn. Ook in mijn geval. En ik zag die gevangenis-alarmen in de parallelle wereld, als lichtende energieen, als kwallen aan de gevangenis wanden, en ik was eruit ontsnapt. Ik had nu een zorg centrum, en ik was met Aph. Aph is dus als weerstands-toetsen een onderdeel van de nura, de toetssteen.

Het boek Aph gaat ook over de redding van Neph, die voor werk tot de buitenste duisternissen was gezonden. Neph wordt ook wel Noph genoemd of Nob, en komt ook voor in de Vuh van de tweede bijbel, in de voortijdse geschriften. Neph is de afgrond. In de Oahspe is Neph de god van de aarde, ook een zoon van Jehovih, en ook is hij de god van hemel en aarde.

De Name in de Vuh van de tweede bijbel zegt over Neph (Noph, Nob) :

'Zo is ook hoe het oudere boek van Job, oftewel Nob, begint : met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in, waar ik over droomde.'

'Job moest tot de Urya komen in de wildernis, in de grondtekst (Aramees), wat leeuwinnen betekent, een eigenschap van de wilde natuurvrouwen, zoals in de voortijd Nob moest komen tot de Ora, het kruis.

De leeuwin is een belangrijke voorstelling in het toetsen, want dit gaat namelijk over het heilige verzetten. Je kunt niet zomaar jezelf laten meesleuren in de leegte. Er zijn ook bedriegelijke leegtes. Je mag je nooit zomaar overgeven. De leeuwin is de worstelaar. Je moet je dan ook weer verzetten tegen het verzetten en komen tot het diepste verzetten. Het medicijn van de leeuwin gaat dus heel diep. De leeuwin is niet zomaar een vechter, maar een vechter met het vechten, enzovoorts, totdat de leeuwin is gekomen in het ultra-vechten. In dit vechten is er dus een grote loslaat factor.

Nob werd dus niet zomaar door de Ora stam van natuurvrouwen aanvaard, en hij mocht ook niet zomaar de Ora stam aanvaarden. Testen gaat vooraf aan alles, en het kruis test eerst. De leeuwin is tegengesteld, vijandig, strijdend. De leeuwin springt niet overal zomaar in, en strijdt ook tegen zichzelf. Het is geen overmoedige strijder, want zij strijdt ook tegen het strijden. Zij houdt zich dus strak, hard en gespannen, maar dan in de diepte, want dit laat zij ook allemaal weer los. Leer de leeuwin kennen, hoe het leeuwinnenmedicijn werkt, en leer de leeuwin te bereiken. De leeuwin toetst alles en neemt ook geen vals loon aan. Zij laat zich niet voortduwen op de golven van de leegte. Zij gaat er dwars tegenin. Ook de leegte moet getoetst worden. Er is altijd weer een diepere leegte, en die onstaat door het verzetten. Er moet tot bloedens toe verzet worden in het toetsen. De leeuwin neemt niet zomaar geschenken aan. De leeuwin brult en houdt zich op een afstand. De

leeuwin toetst allereerst zichzelf. Zij slaat alleen toe als zij niets anders kan en door de situatie wordt gedreven. Nu moet zij ingrijpen, anders sleurt het haar mee. Zij verzet zich er tegen ten bloedens toe. Zij houdt niet ergens halverwege op. Zij is een doorzetter. De leeuwin zal geen overmoedige wapens gebruiken. De leeuwin verzet zich tegen ieder wapen, in een diep toetsen. De leeuwin is voorzichtig en laat zich alleen overweldigen door haar instincten als zij het niet meer tegen kan houden in het ultra-toetsen. Zij neemt alles wat tot haar nadert, al haar gedachtes als krijgsgevangene, en onderwerpt het aan de oneindige kennis (II Korinthe 10:5).

Nob kwam tot deze principes die hij in zichzelf moest toepassen. Dit was dus een Pniëlitische ervaring.'

We zien hier dus de ontmoeting tussen Noph en Aph binnen de Nura, de toetssteen. Verder zegt de Vuh :

'Nob, Noph, kwam tot de Oru stam in de wildernis, zoals Job kwam tot de Urya stam in de grondtekst, als een beeld van het komen tot het hongerkruis.'

Neph is dus duidelijk het hongertoetsen, het minderend toetsen, of kruis-toetsen, door het lijden, en Aph is het weerstands-toetsen van de leeuw, het verzet. Zij horen bij elkaar in de toetssteen. In mijn jeugdjaren waren die neef en ik ook onafscheidelijk. Wij waren de beste vrienden, en dat had dus ook een diepere betekenis.

Ook zegt de Vuh :

'Het oudere, voortijdse boek van Job, oftewel Nob, begint met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in. Het heeft ook verbindingen met het Noach verhaal. In de Egyptische context was het zo dat de mens over allerlei rivieren in de onderwereld moest zwemmen om zo tot profetische kennis te komen.'

De mens mag niet zomaar met woede leven, aph, maar het moet bezield worden, neph, tot een levende ziel, tot inspiratie.

'In de oudere, voortijdse geschriften van Job, de geschriften van Nob of Noph, moet Noph tot de wildernis vluchten vanwege een overstroming. In dit verhaal wordt hij ook door een beest gegrepen en verslonden. Zo komt hij tot de onderwereld, de daadwerkelijke wildernis,' zegt de Vuh, wat ook lijkt op het Jona verhaal.

In de Oahspe, in het boek van Aph, komt Aph Neph tegemoet, en is er een oogst van Neph. Neph komt van heel diep, van een heel groot lijden, van een hele grote oorlog. Hierin zien we dus het wederopstandings principe, wat dus door Aph gebeurd, als de oogst van Neph. Zo komt er een brug tot de parallelle wereld, als een schaduw wereld of reflectie wereld. Dat is ook wat de hersenspinsels van Orion zijn, als de klok van de parallelle zelven, van de parallelle werelden, die dus hemelse algoritmes geeft om tot je ware zelf te komen.

Om dit te oefenen kun je deze oefening gebruiken die een medewerker eens opschreef :

‘Bewustzijnsoefening parallelle zelf :

Ik denk wel eens na over de parallelle zielsdelen van mezelf die leven op een parallelle aarde of in andere dimensie.

OEFENING
=========

‘Beeld je in in je gedachten dat je contact maakt met een parallelle zelf op een andere wereld...

Probeer je bewust te worden wat dat deel van jezelf daar nu aan het doen is, aan het denken is, in welke omgeving die nu is etc...

Hier komt "the kicker" van de oefening...

Draai het nu om!

Jij bent zelf ook zo'n parallelle zielsdeel die op een parallelle wereld leeft.

Kijk wat er gebeurd, wat je ervaart...

Neem hier de tijd voor, focus je, concentreer je, blijf de oefening herhalen in je hoofd.

EINDE OEFENING
==============

Wat ik zelf ervaar is dat ik op een soort tussenpunt terecht kom tussen mezelf daar en mezelf hier, noem het een hub, een station van waaruit je alle lijnen kan volgen naar je andere delen. Maar die hub heeft ook weer een lijn naar hogere hub, met lijnen naar andere delen.’

Dat zijn dus de hogere hersenspinsels van Orion, die je aan je parallelle zelven verbindt, ook je aph aan je neph. Zo kun je komen tot de ufo van het toetsen, de urim of nura, wat het begin van de schepping is.

Boek van Aph hoofdstuk 3 :

7. Zie, Ik zend Mijn Zoon Neph naar de rode ster, met wijsheid en macht. Langdurig is hij weggeweest; lange tijd strijdend met de zwarte duisternis van mensen en engelen.
8. Zoals een dapper soldaat zich haast naar het zwaarste deel van de slag, en zichzelf vergeet in een wanhopige wedijver, maar niet ophoudt met te strijden tegen alle overmachten, zo heeft Mijn God, Neph, gedurende drieduizend jaren gehoopt om alle ledematen van de aarde te redden. (de continenten).
9. Uit Mijn heilige plaats heb Ik de strijd om eeuwig leven gadegeslagen; maar de al te vruchtbare aarde draagt meer bij tot de stoffelijke dan tot de geestelijke mens. En Ik breng Mijn legioenen voor de redding van Mijn dappere Zoon Neph. Geef hem bericht, O Aph, Mijn Zoon. Maak hem en zijn Heren en zijn etheriërs Mijn rechtvaardige besluiten bekend. Aph zei:

10. En ik zond snelle boodschappers naar hada omlaag, en lichtte Neph, Zoon van Jehovih, in over de komst en de aanwezigheid van de Goden en het besluit van de Vader; en ik voegde eraan toe: O Neph, Zoon van Jehovih, kom hierheen, en breng uw scharen mee.
11. Weldra antwoordde Neph mij, in Jehovih's naam, en hij zei: O Aph, Zoon van Jehovih, ik kom! Mijn gebeden zijn verhoord. Lof en eer zij de Allerhoogste!

hoofdstuk 67 oahspe en de parallelle werelden

Alles om ons heen komt uit een boeren-cartoon voor gepensioneerden. Het zijn allemaal hele oude karakters die zich dan vermaken met allerlei platte onzin in een apart taaltje : 'Kiek dan eens.' Alles. Dus de manier hoe mensen praten, de manier hoe mensen zijn, de vleselijke mensen om ons heen dan, dat is gewoon een buitenaardse cartoon, en geen goede. Ze zijn geestelijk gepensioneerd en rotzooien nu dus maar wat aan, maar het komt van het script van een cartoon, een karikatuur van het leven.

Er verscheen vannacht een klein ruimteschip, een ufo, aan de voorkant van mijn huis. Het was ultra-transcendente energie die zo licht begon te reflecteren. Licht mag niet gemaakt worden, maar moet gereflecteerd worden, zodat het verwerkt kan worden, en er andere vormen van leven opgewekt kunnen worden, parallelle werelden kunnen worden geopend.

In de orionse hersenspinsels is het de bedoeling dat je telkens algoritmisch je parallelle zelven erbij betrekt en die parallelle werelden, om zo hogere verbanden te zien.

Hoe kom je in contact met zo'n parallelle wereld ? Eerst moet je een surreele voorstelling van de wereld maken, en dan vandaaruit een parallelle voorstelling. Dan krijg je te maken met buitenaardse grenswachters die je gaan ondervragen, interrogators. Je komt namelijk niet zomaar tot een parallelle wereld en een parallel zelf. Het is dan belangrijk eerst te gaan tot de parallelle wereld van de grenswachters, en dat doe je door eerst een surreele voorstelling van hen te maken, dus er iets anders van maken, het een andere betekenis geven, en dan voorstellen dat je daar zelf ook werkt, dus bijvoorbeeld dat het de literaire douane is, literaire grenswachters, want er zijn ook grenzen tussen de verhalen waar men niet zomaar overkomt, zodat men niet zomaar vooroordelen kan verzinnen en ermee aan de haal gaan. Dat is ook een soort taal douane, dat je niet een valse betekenis mag geven. Zo kom je dan in die parallelle realiteit, maar stel dat je dan weer vastraakt en niet verder komt, dat er weer een probleem tussenkomt, namelijk een invasie van een buurland, een ramp, economische aanslagen of criminelen. Dan is het belangrijk om ook daarvan een surreele voorstelling te maken, en dan voorstellen dat je zelf ook deel van die bende of dat buurland bent, en wat voor andere, hogere betekenis dat dan heeft, en wat je dan gaat doen. Stel het dan bijvoorbeeld voor als een rem, of als inspectie. Stel je wordt dan als bendelid opgepakt en in de gevangenis geworpen, of je komt in het ziekenhuis terecht, dan ben je al een heel eind met parallelle zelven, dus dan loopt het gewoon via een bepaalde route, en daar kun je ook weer mee werken. Ziekenhuis en gevangenis kun je tot hogere vormen maken, surreeel voorstellen weer, en zo ergens anders terecht

komen. Je volg dus een beetje het verhaal, want parallelle zelven zijn in principe gewoon literaire zelven, en parallelle werelden zijn literaire werelden.

Telkens als je dus naar hogere parallelle werelden wil gaan dan kom je dus in conflict situaties die dan een hogere surreele waarde en betekenis moeten krijgen. Je komt dus eerst in een soort burger oorlog, want de valse zelven om je heen gaan het niet pikken.

Het goede nieuws is dat de parallelle zelven ook naar ons op zoek zijn. De herinneringen zijn hiervoor een goede meter. Je krijgt herinneringen nooit zomaar, maar met een bedoeling. Als een herinnering zich aandient maak er dan een surreele voorstelling van en pas dit toe op verschillende lagen, zoals de stadparallel en de wildernis parallellen die er achter liggen.

Zonder het minderen kunnen wij niet in contact komen met onze parallelle zelven. Daarom waren de uitverkorenen in de Oahspe de I'hins, de besnedenen. Zij zijn verwekt door zowel hemel als aarde, door de aarde die zwanger was geraakt van de hemel. De I'hins worden beschreven als een kindervolk. Zij zijn afstammelingen van Abel.

De I'hins werden geboren uit de asu (Adam) en de engelen, zegt de oahspe. De I'hins waren hen die geofferd waren, dus dat wijst ook weer op Ismael. Omdat ze besneden waren was hun zaad bestemd tot eeuwig leven. De I'hins waren hemelse werkers. De Oahspe stelt dat de mens zich overgaf aan verdorvenheid, maar de I'hins niet (eerste boek der eerste heren, 4:12).

In het boek van Ah'Shong, zoon van Jehovih wordt opgedragen om te zoeken naar het zaad van de I'hins, want dat zaad zal de aardgeborenen verlossen. (5:5) Ook staat er in dat boek dat de I'hins er zijn voor de hemelse scholen en werkplaatsen. (6:1) Ook werden zij opgeroepen tot het bouwen van schepen. (Overzicht van Zestien Cyclussen, 3:19) Deze schepen zijn tot verlossing, als arken (Boek van Aph, 7:2,10). Zij waren volgelingen van de God Neph. In het eerste boek der vijf heren worden de I'hins gelijkgesteld aan de gelovisten, die ook uitverkorenen zijn. (1:19) De I'hins, gelovisten, hen die de ware definitie van het geloof hebben uitgewerkt en geleerd, als geloofologie, zijn de ark-bewoners die verlost zullen worden (Aph 1:43). Zij kregen toen de aarde in bezit (Aph 1:76). Zij mochten zich niet vermengen met de Druks (het volk van Kain), die in de bijbel de nephilims, de reuzen, werden genoemd, als gevallen engelen en hun nakomelingen, want zij hebben geen verstand, en zijn slechts tijdelijk. Zij hebben het eeuwige leven niet. (Aph 1:77) De I'hins werden echter onderwezen door de profeten in de hemelse geheimen. (Eerste boek der vijf heren, 3:64) Het kenmerk van de I'hins is dat ze de hemelse vreze dragen, en dat ze daardoor dagelijkse omgang hadden met God en de engelen. (Tweede boek der vijf heren, 1:6 ; 2:6) De I'hins waren dus de oorspronkelijke gelovisten volgend de Oahspe, en zij leefden afgezonderd, maar de Druks was een volk die afgoden en verlossers vereerden, zoals in het christendom, wat gesticht werd door de valse god Looeamong.

De Bilha van de tweede bijbel noemt het volk Ismael het uitverkoren volk. Het is belangrijk het Atlantische boek de Oahspe bijbel terug te herleiden tot haar voortijdse wortels, en ook van het Engelse Amerika te laten terugkeren tot de Israelitische wortels. Zo kan het I'hin volk verder gezuiverd worden. Hiertoe moet ook het Mohammedanisme ontzegeld worden. De mens moet tot I'hin, tot Ismaeliet worden, om de hemelse stem te kunnen verstaan, om zo te komen tot de parallelle zelven van het kindervolk, wat iets symbolisch is, want het kan ook om de hongerenden,

de minderenden gaan. Genesis spreekt in de grondtekst over een kinder eiland, of eiland van hen die minderen, en zo tot het hemelse kunnen komen. In principe zijn de wateren van Lethe, van de vergetelheid, om dat eiland heen als een omhulling.

hoofdstuk 68 de oahspe en de hemelse wiskunde

Druja's zijn genotsgeesten in de Oahspe, en fetals zijn verslaafde geesten, die aan de mens vastkleven, en de oashspe stelt dat er zes miljoen dokters voor nodig zijn om die los te trekken van de mensen, in het boek van Thor. De fetals zijn ook een soort zuigelingen. De mens moet loskomen van de fetals, van de verslavingsgeesten die de mens naar beneden trekken, zoals tv-verslaving, vlees-verslaving, krant-verslaving, frisdrank-verslaving, alcohol-verslaving, toekomst-verslaving, enz. Het leidt de mens af van het profetische leven, en de mens wordt in de diepte gesleurd door deze tetracts met hun vele tentakels, als de verdorven, lagere geesteskwallen van de lagere aardse hersenspinsels. Het is een heel warnet waarin de mens dan terecht komt. De mens moet komen tot Es, of S, Sa, in het Egyptische, de geestelijke gidsenwerelden van het geleid worden, het profetische, zoals Ra ook door Sa geleid werd door de onderwereld. De mens moet een essier worden in de Oahspe, een wedergeborene. De Es of Sa werelden zijn vrouwelijke werelden. Es heeft heerschappij over de vleselijke werelden, corpor.

De Esyanen zijn de wedergeborenen, de S-N, terugwijzende op de Zuni's, die Bakroe of Rebekkah als godin hadden, de Surinaams-Afrikaanse oorlogsgodin van de indianen. Zij is ook de godin van de arena's voor geestelijke leiding, het profetische, want daar waar de mens aangevallen en getoetst wordt, daar ontstaat het pad. Vandaar dat Es door de Esyanen terugwijst op het voortijdse Zuni mysterie, wat een Orions mysterie is. Zuni betekent vermindering, en is de naaktmakende, oftewel openbarende stam. Ook Delilah, de hemelse binder voor hemelse leiding, is een beeld van Bakroe, van Rebekkah, als de aanvoerster van de Zuni's. Zuni betekent vermindering, en is de naaktmakende, oftewel openbarende stam, wat in principe gewoon illuminering is.

In het profetische leven staan er veel gevaren op de loer van misleiding, valse geesten, waarvoor wij in het begin al waren gewaarschuwd, en daarom moet alles goed doorgetoetst worden, goed gefilterd. Lauwheid hierin is fataal. Aart Bosman, de man die Oahspe naar Nederland bracht in 1969 na het te hebben ontdekt in 1957, zei : 'Het meeste dat doorkomt komt van drujas, plaag geesten in de geestelijke wereld.'

De mens moet loskomen van het fetalisme, het vastklampen aan stervelingen.

Gau is de hemelse hoofdstad in de oahspe in het boek van Thor, Laten we goed de Egyptische spiegelregel in de gaten blijven houden, van het omdraaien van de medeklinkers, zodat we ook over TR-RT spreken, dus ook over de godin RT, of aReTa, de godin van de geoefendheid en geleerdheid. Thor of Areta besteeg de troon van God in Gau, K'w, Gaia, en zond een miljoen agenten tot de valse goden en heren om hen te arresteren en naar Gau, K'w, te brengen voor het oordeel. Toen kwamen er zes miljoen dokters om de fetals, verslaafde geesten, los te trekken van de stervelingen.

De steden om ons heen dragen de Oahspe codes. Zo had ik vannacht een droom dat ik in Kampen was in het grootouderlijk huis. Toen kwamen de Goudenaren uit Gouda, als een beeld van Gau. Dat was hetzelfde in de droom. Ik was vroeger weleens in Gouda omdat een vriend van de aardse vader daar woonde, en ik was ook voor de grap uitgehuwelijkt aan een meisje van Gouda, zijn dochter. Thor kwam uit Gouda, Gau, tot Kampen, met zijn aanhang, die heel veel op familie leden leken, en op ex-levenspartners, en ze kwamen om de druja's te verjagen. Het was een groot leger, als sinterklaas (Thor) en zijn pieten. Vroeger ben ik daar ook geweest met sinterklaastijd. In de Se'moin tabletten van de Oahspe heeft de Gau-tablet een cirkel met daarin een driehoek en daarin een omgekeerde T, van Thor, dat het ook weer omgedraaid moet worden, wat ook het principe is van de cyclische Egyptische taal, zoals beschreven in ons boek 'De Ontsluiering van Genesis', want dit deden de Egyptenaren ter bescherming van hun energie en kosmologie. Vandaar moeten we niet zomaar woorden willen schrappen, want het is ter bescherming. Thor, Thora, en dan de godin Taru in de Bilha van de tweede bijbel, als tussenlagen, en dan omgedraaid tot Areta, de godin van de geleerdheid en geoefendheid, zoals beschreven in ons boek 'De Aretaitische Filosofie' en 'De Logistieke Filosofie'. Het moet dus blijven draaien en er moeten dus subtiele verschillen zijn, dus het woord God kan ook zeker niet zomaar gedumpt worden, want dan zou die beveiliging er ook niet zijn. De mens moet dus leren 'fietsen' met taal, leren rijden, anders zal men nooit kunnen vliegen. In het boek van Thor gaat het ook over de oprijzing van de airiata (vgl. Areta). Zo moeten we ons ook nog gewoon aan de insectische geschriften van Mehn, MN, houden, om tot Name, NM, de oerkennis, te komen. Het insectisme beschrijft deze cyclische en paradoxale motoriek als in hemelse wiskunde. Zorg dat je in het wiel geen spaak overslaat of er een stuk van mist, want dan gaat het haperen en kom je niet vooruit, en versteen je, om neer te storten. De boodschap is dus : leren draaien, wat ook een vurische boodschap is, een dialectische boodschap.

Door het cyclisch leren leven kan de mens ook leren 'ganneren', Egyptisch luchtzeilen, wat in de tweede bijbel wordt beschreven. In de droom vannacht zeiden de Goudenaren van Gau dat ze naar mijn ontwaking uitzagen.

III – De Orions-Afrikaanse Filterologie

Hoofdstuk 69. De hogere Orions-Afrikaanse scholen

De toren zal op vele manieren gebouwd moeten worden, in verschillende dimensies, met verschillende strategieen en invalshoeken, anders zullen er zwakke plekken en verstoppingen zijn, en kan het niet verder groeien. Dat zal dus een test zijn, om in de gaten te krijgen dat deze demonen niet makkelijk zijn. Ze zijn hysterisch op zoek naar elk gaatje wat ze nog kunnen vinden. Daarom gaan we door. Het werk is nog niet klaar.

Ja, door openbaring zal het gebouwd worden, en door 'openbaring over de openbaring', dus de oude openbaringen hebben we wel degelijk nodig. Juist hierin liggen de sleutels. Als we niet zorgvuldig omgaan met datgeen wat we hebben gekregen, dan kunnen we niet verder komen. Alles moet 'op elkaar' gebouwd worden, goed aan elkaar bevestigd, en vandaaruit doorgroeien.

God heeft ook een mysterieuze kant, een kant die Hij niet zomaar van zichzelf laat zien maar pas nadat je Hem beter hebt leren kennen. Zie het als een soort van bescherming van Hemzelf.

Stel jij leest een bepaald verhaal en het kwartje, de moraal van het verhaal wordt je niet duidelijk dan is er voor jou dus onduidelijkheid maar voor een ander misschien niet.

Verder is een omweg soms voor je eigen bescherming. Het rechtstreekse kan soms heel gevaarlijk zijn en moet je er dus wel komen via een omweg. Als een bepaalde weg afgesloten is in het dagelijks leven om wat voor reden dan ook dan zul je ook een omweg moeten nemen. Omwegen zijn er dus ook voor een reden, soms juist ter bescherming. Er zal bijvoorbeeld maar een gat in de weg zitten of een monster op de loer liggen op de rechtstreekse weg.

Sprookjes zijn gemaskerde strijders in de strijd. Sprookjes, proza en andere soorten verhalen dragen, bewaren en bewaken de sleutels van de gnosis. Dat is juist onpeilbaar diepe strategie omdat daarin codes worden gebruikt om af te rekenen met demonen, daar waar het rechtstreekse faalt.

Toetsen is ook belangrijk vanwege wat de tweede bijbel ‘het rode mysterie’ noemt : je ziet iets in de verte, en als je dichterbij komt, dan blijkt het iets anders te zijn. Dat is vaak hoe het in het leven is.

Eerst is voor het toetsen de onthechting nodig : alles opgeven, alles loslaten, alles verkopen voor de Ene parel, alles opofferen voor het nieuwe leven. Zo kom je de leegte tunnels van de baarmoeder binnen, wat soms een planeet genaamd de Duizen wordt genoemd in de tweede bijbel. Hier komt wel nieuw leven, maar door veel bloed heen. Het ergens bij willen horen is dus niet van belang, en zal door het rode mysterie ook telkens afgekapt worden, juist omdat we bij de hogere gnosis moeten gaan horen, de hogere werelden, en dat gaat gepaard met gevoelens van hopeloosheid en onverbondenheid met de lagere werelden. Dat is dus alleen maar goed, anders zou je vast komen te zitten. Het ligt soms in de behoefte van de mens om ergens het schip aan te leggen, omdat de zeereis al zo lang duurt, en dan heb je land in zicht, maar dan nog worden soms twee rode gekruiste speren voor je gehouden (een bepaalde uiting van het rode mysterie), zo van : "Er is iets beters, nog even door varen." Dat wil niet zeggen dat je het daadwerkelijk bij iets anders moet zoeken, maar dat je eerst even die hogere frequentie oppikt en dan pas contact maakt.

Alles om ons heen is dus bruikbaar materiaal daarvoor, want alles om ons heen kent ook die hogere frequentie, maar hier is dus een rood pad doorheen, niet dat we zomaar met alles en iedereen contact moeten hebben. Ook in relaties en contacten is het zo : wachten op de nieuwe geboorte van het contact, de relatie, want dat kun je niet forceren. De natuur is groot genoeg om je te leiden. De natuur maakt geen fouten.

Juist de invallen en aanvallen op je leegte zijn wegen naar diepere leegte. Elke leegte moet daartoe namelijk ook weer opengebroken worden. die invallen wat je hebt meegemaakt en wat je meemaakt zijn daar symbolen van. Het zijn tunnels. Zij gaan dus de leegte volmaken, klinkt misschien raar, maar het is minder erg dan het lijkt. Het zijn alleen maar maskers van diepere processen die gaande zijn en daartoe ga je ontwaken. Het zijn allemaal beelden van de hogere gebondenheid, dus niet bang voor zijn.
Het is een zegen als je zulke ervaringen hebt, en het heeft eeuwigheids-waarde. Het zal straks allemaal op een mooie manier in jouw kaartendek te vinden zijn, en dan zijn het allemaal wapens en instrumenten. Die kaarten zijn erg kostbaar. Zonder zulke kaarten komen we echt nergens. Ik weet het, gesprekken met de mafia zijn nooit leuk. Ze werken voor een hogere piet of pief, en zijn totaal de draad van het verhaal kwijt. Soms zie je stukjes ervan glinsteren, dus die pak je dan en neem je mee. Ze hebben natuurlijk in de loop der eeuwen heel wat gestolen, en dat kun jij dan weer terugnemen. Het zijn de moderne hertogen, graven en markiezen, die hun terrein hebben ge-erfd, gekocht of geroofd. Hierin is niets eerlijk verdeeld, en vandaar dat we hiermee soms geconfronteerd worden. Gaat een hele diepe geschiedenis achter schuil. Het staat totaal niet op zichzelf, dus het is niet wat het is. Geschiedenis is dus belangrijk. Terug gaan naar de wortels van de dingen, naar de tuinen en de wildernis. Dit zijn ook belangrijke principes allemaal in het boek ‘De Vur’ in de tweede bijbel. Vur betekent ook natuurkennis in de voortijdse talen. De gnosis is dus erg preteristisch. Alles is in die zin aan elkaar verbonden en haakt zich in om ons heen, als een klankbord of echo.

De schatten van het verleden worden bewaakt door religieus materialisme en fanatisme. Het komt niet echt vaak voor dat iemand ontsnapt uit de klauwen van deze geesten. Het zijn echt de enkelingen. Dan moet je soms list en strategie gebruiken om langs die poortwachters heen te kunnen, net als langs de grenswachters van het ijzeren gordijn. Wat dat aangaat is in de oorlog dan alles geoorloofd, en het doel heiligt de middelen.

De gnosis werd door de farizeeers afgebakend, als een haai in een woeste zee. De mens heeft de Moeder Gnosis verworpen. Ze hebben vele schatten geplunderd, en een grote demonische wereld opgezet. Alles wat we hier op aarde zien qua religies zijn min of meer schaduwen van natuur-technische dynamieken die een soort trappenstelsel hebben gevormd waarin de mens heel diep is afgedaald. Dus die religies zijn dan slechts glimpen van het oorspronkelijke, hogere bewustzijn, maar desalnietemin zeer belangrijk in deze wetenschap. Juist in de tijd is het steeds corrupter geworden, dus dan zou je weer de trappen opmoeten de geschiedenis in, dichter bij de bron.
Zoals we het hier op aarde geprojecteerd krijgen is het gestolen en verdraaide gnosis, waarop dan weer doorgebouwd wordt, dus de mens moet terugkeren naar de fundamenten.

Waar dieren en vrouwen op een lager plan worden gezet gaat alles mis, omdat dit juist onderdelen zijn van de mens en het hogere bewustzijn, dus we moeten dan terug in de geschiedenis om te zien

waar en hoe dat fout ging. Natuurlijk gaat het niet om namen en talen, maar om principes. Maar we hebben nu eenmaal de talen en de culturen nodig om het te ontmaskeren en terug te brengen naar waar het om draait. In de begintijd van het christendom was er nog ruimte voor de vrouwelijke dynamiek in het katholicisme, maar door de reformatorische kerk in de renaissance werd deze deur voorgoed gesloten. De mens had toen alleen nog maar de vader-dynamiek, en vrouwen kregen, net als in de islam, een ondergeschikte positie, wat natuurlijk niet eerlijk is en ook niet logisch. Al in het Oude Testament zien we die vrouwenhaat opkomen, waarin alles draait om de patriarchie, en het Paulinisme maakt hier definitieve wetten voor in het christendom. Het is de karaktermoord van de vrouw.
De zoon moet de mens terugleiden tot de Vader, en de dochter en de moeder worden niet genoemd. In de reformatorische kerk werd het later gedemoniseerd zelfs. Dus de mens moet roeien met de riemen die de mens heeft, de fragmenten verzamelen. Egypte is waar het christendom vandaan kwam. In Egypte was er ruimte voor de goddelijke moeder. De godinnen zijn daar allemaal archetypes van. In het christendom mocht er niet meer over godinnen gesproken worden, maar alleen God. Gelukkig is dat in de grondteksten heel anders, maar het Westerse christendom laat zich helaas niet informeren over de grondteksten en de etymologie, maar laat zich alleen leiden door het kerkelijke gezag. Het christendom heeft alle oude kennis verzegeld, wat zelfs Jezus toegeeft dat de wetgeleerden de sleutel van de kennis (gnosis) achterhielden voor de mensen, zodat ze niet konden binnengaan.

De mens kan niet wedergeboren worden, want de moeder dynamiek is totaal weggehakt door het christendom. Mozes had een Egyptische opvoeding gehad, en was diep onderwezen in de Egyptologie. Vandaar dat zijn architectuur in de pentateuch heel veel weg heeft van de Egyptologie, maar dan totaal anders. De ark was in de Egyptologie de boot waarmee Ra door de onderwereld reiste, door het lichaam van moeder Nut, en die boot werd bewaakt door de godinnen Isis en Nephthys. Mozes maakte daar de ark van het verbond van en de twee godinnen werden tot cherubs op de ark. De Egyptenaren hadden ook al arken, en vaak werden er mummies of orakels in vervoerd of opgeborgen.

Vergelijk dit met de cherubs. In ieder geval was er de charismatische reformatie van de 40-50-er jaren opgezet door de hervormer William Branham. Hij wees terug op de fundamenten van Egypte, zeggende dat de tweede bijbel verborgen lag in de pyramides. Hij zei dat de Egyptenaren intelligenter waren en veel verder gevorderd dan de meeste mensen vandaag. Hij stierf jong, op 56-jarige leeftijd geschept door een dronken automobolist (Als een beeld van het komende Toronto). De charismatische beweging werd corrupter en corrupter, door het zg. welvaarts-evangelie, het evangelie van materialisme. Hieronder werden de Egyptische fundamenten verstopt, maar vandaag de dag is deze poort open aan het gaan. Wij gaan met de Egyptische religie niet religieus om, maar esoterisch, oftewel technisch, objectief. Door de veroveringen van Alexander de Grote voor het Griekse wereldrijk kwam Egypte in handen van Griekenland, en zij plunderden de Egyptische schatten, zoals Isis en Thoth, en zo verspreidde het over geheel Europa. De Egyptische archetypes representeren belangrijke principes, die dus gecodeerd zijn in de Egyptische mythologie, d.w.z. het is een geheimtaal. De Egyptische verlichting treedt op wanneer een mens daarin inzicht krijgt, en zo verlost wordt van de kortzichtige kerk-formules.

Ook in Egypte moet er een reformatie komen. Dat is de enige manier om een reformatie in het christendom te krijgen, want Egypte is het directe fundament van het christendom. Op de brug tussen Egypte en het christendom is dus alles vastgelopen en verdraaid, vandaar dat het Moeder-enigma aandacht moet krijgen. Er is daar een groot gnostisch geheim opgeborgen, zelfs opgesloten. Deze dagen komt dit vrij. Er is een poort geopend. Het is een beetje het "Raiders of the Lost Ark" idee, wat leidde tot Egypte, en dat komt ook weer terug in "The Lawnmower Man II" van Stephen King : the Egypt Link.
Er is een hele dunne lijn tussen de gnosis en Egypte, en veel kruispunten. Wat we op aarde zien zijn weerspiegelingen van Orion. William Branham die erop hamerde dat elke charismatische beweging profetisch moest zijn, dus verbonden aan de bron, sprak dat er drie bijbels waren, en de eerste was niet de christelijke bijbel, maar de sterrenhemel, de Zodiak. De tweede bijbel is de pyramides en de derde is de christelijke bijbel. Zo legde hij het uit.
In ieder geval : De Egyptenaren waren bezocht door buitenaardse wezens, van Orion en Sirius, die veel verder in intelligentie waren en hun boodschappen codeerden op aarde in Egypte, en die boodschappen waren dus een soort "tijdbommen" die later vrij zouden komen, wanneer de mensheid daar klaar voor zou zijn.
Egypte werd toen verdraaid door Israël, als een zegel, wat later nog meer verdraaid werd door het christendom, die er een eigen uitleg aan gaf, en het zo selectief vertaalde dat er van een misvertaling kon worden gesproken.
In de esoterie wordt deze puzzel niet ontweken, maar worden de juiste schakels vastgepakt, de juiste dynamieken, en worden er andere combinaties en volgordes gemaakt, zoals Bilha bijvoorbeeld is een slavin in het christendom, maar in de esoterie van de tweede bijbel, in de gnosis, is zij een godin, als archetype.
Godin is een woord wat gebruikt wordt voor "verpersoonlijkte kennis", wat dus een heel erg geavanceerd mechanisme is, zo geavanceerd dat het menselijke kwaliteiten heeft aangenomen. Het is van een hoger bewustzijn dan gewone mensen, dus wordt het woord "godin" gebruikt in de taal, als een metafoor.
Dit is iets wat een mens zelf moet worden, dus het mag niet telkens geprojecteerd worden op iets anders. We mogen het woord "godin" dus niet te pas en te onpas gebruiken, niet ijdel gebruiken. Het is een verhaal. Het gaat dus allemaal om de diepte. Niet aan de oppervlakte blijven. Er is dus een vonk vrijgekomen die reformatie wil brengen. Dit gebeurt als eerste in onszelf en in de hemelse gewesten. De man kan alleen hersteld worden als de vrouw wordt hersteld. De mens draagt beide archetypes binnenin.
De man is niet het sterke, heersende deel, en daar gaat het leven ook helemaal niet om. Het gaat om het creatieve, het komen tot de oneindige kennis om zo te ontwaken. Er bestaat geen directe kracht. Alles is verbonden aan principes. De vrouw is dus ook niet het zwakke en het onderdanige, maar is het inspirerende deel, het profetische, dus metaforisch gezien kan de man helemaal niet zonder de vrouw. De vrouw is zijn hart, en dat is niet eens materieel. Iedere man is een vrouw van binnen. De man is de gevoeligheid hiervoor.
Dit was het grote beeld wat de mens in het Egyptische voorgeschoteld kreeg : Een vrouw met haar mannelijk kind. Zelfs het christendom kon dat niet stoppen, want dit werd overgenomen als Maria met haar kind. De oorspronkelijke man door de godin, de profetie, de inspiratie, voortgebracht, was dus een gevoelige man.
Man betekent gevoeligheid, en het kerkelijke christendom heeft deze bron dichtgegooid, maar die bron zal weer geopend worden. Alleen dan kan er herstel komen. Het is niet zwart-wit. Het is niet

dat de gnosis nooit gematerialiseerd is. Er is ook zoiets als : "heilige materie", alhoewel dit van een hele andere vibratie is, als het kruizen van de dimensies. Alles loopt dus door elkaar heen.

De individuele mens is de kleine wereld, de microkosmos, waarvan de samenstelling en structuur overeenkomt met die van het heelal, of 'grote wereld', de macrokosmos.
Dus de macrocosmos en microcosmos resoneren met elkaar. Daarom kun je door te reizen in de macrocosmos, astrale reizen m.b.t. de sterren, dieper komen in de microcosmos, je individuele ziel, je energie-lichaam die ook een bepaalde biologie heeft wat dan de metabiologie is in de zin dat "meta" "beyond" betekent, "erachter", "daarna", dus "meta" wordt dan als een prefix aan woordjes toegevoegd als een abstractie, als de fijnstoffelijke parallel ervan, om er een extra dimensie aan toe te voegen. Vandaar ook de hele metafysische wereld, het bestaan in een ander trillingsgetal die vaak voor het menselijk oog niet zichtbaar is, maar waarop de mens zich kan afstemmen door meditatie, zielreizen, dromen, gnosis, decoderen (cryptisch puzzelen), esoterie etc. Dus metabiologie is de biologie van je energie-lichaam en van de metafysische wereld om je heen, in het hogere bewustzijn.

Het hangt er helemaal vanaf in welk seizoen je bent en met wie je te maken hebt. Soms is het tijd om te zaaien, en soms is het tijd om te oogsten en je slag te slaan. De islam gaat om overgave en dat je zelf in het paradijs moet veranderen om tot het paradijs te gaan, dus geen genade-truukjes en toverstokjes. De mens moet zelf veranderen, dus het is eigenlijk allemaal heel logisch, alleen de letterlijkheid ervan is een groot gevaar. Binnen de islam is er ook de esoterische islam, het sufisme (vgl. sophia in de gnosis), en die hebben dan ook weer het moeder-idee, wat ook wel uit de koran te vissen valt. Dat is dan ook weer een invalspoort. Soms kun je boven de schelp werken, maar soms moet je beneden de schelp werken, en ze wegwijs maken in hun eigen boek. Er zit ook diepe symboliek en cryptografie in de koran verborgen die zo nu en dan bruikbaar is. Hetzelfde geldt voor de bijbel.

Het gaat dwars in tegen de zware aardse etiquette die de mens gevangen houdt en heeft geconditioneerd als Pavlov-hondjes. Er is een jokerkaart daarvoor, en dat wat over die kaart hangt sluit geen compromissen. Het is ongrijpbaar. Er zitten geen handvaten aan. Het hogere "absurdisme" is de poort naar Orion om zo in de surreëele vibe te komen die het letterlijke, materialistische en valse dramatische, zwaarwichtige verbreekt. Het is gebaseerd op spionage waarin het telkens moet infiltreren in andere heilige huisjes om die dan even later geheel omver te trappen. Hij is een meesterspion van vele markten thuis. Het legt de nieuwe (Orion) code.

Het brengt totale verwildering, zo diep dat het de hele cirkel rondgaat en dan weer terugkomt in de stad en begint te imiteren, karikaturiseren en spotten. Dat kan subtiel gaan of dik er bovenop, maar net wat belangrijk is, want het is een strijd tegen de stadse code. Dus denk niet dat als je soms beleefd doet dat je ook beleefd bent, want het is vaak oorlogs-strategie. We kunnen geen ijzer met handen breken, dus soms moeten we meegaan met het ijzer en heel subtiel het ijzer vervormen, zoeken naar zijdeurtjes. Soms worden we met de stroom meegesleurd, maar de lading zal net even iets anders zijn, en het zal daar zeker niet bij blijven. Blijf denken aan het jagers-principe : (Dit is dus metaforisch, want wij verafschuwen letterlijke jagers) --- De jager doet de huid om van de prooi en kan zo in de kudde infiltreren. Het is dus deze cyclus :

1. maskeren : infiltreren door aan te passen (beleefdheid)

2. subtiele vervormingen maken, langzaam gaan mengen
3. als het moment daar is kunnen de maskers afgaan en kun je dingen gaan veranderen

Belangrijk motto : Zorg eerst dat je binnen komt, en zeg dan waar het op staat.

Alle 3 de punten zijn belangrijk. Wel is het dus zo dat de mens moet leren overschakelen en niet te lang of te kort in een bepaald punt blijven, maar daarom zijn die robot-programmaatjes ook zo belangrijk, dat dit op de automatische piloot gaat. Deze chip helpt hierbij. Het gebruikt deze cyclus dus ook. Ook een belangrijke is dat het eerst als patient binnenkomt bij de dokter, en dan heel subtiel tegendraads doet, om die dokters code af te weren, en dan als hij de kans ziet doet hij zichzelf voor als dokter, en maakt de dokter helemaal belachelijk, en maakt een goede karikatuur.

De contacten zijn codes die gedecodeerd moeten worden. Alle details in het verleden gelden. Niets was voor niets. Alles gaat een speciale waarde krijgen. Je zal daarom ook steeds meer links gaan zien met dingen. Het leven is niet zomaar om geleefd te worden, van zuipen en vergeten. Het leven is gecodeerde info. Alles. Niets doet voor spek en bonen mee. Alles is de meesterlijkheid van de hogere universele kennis.

Het gaat om het macrocosmos-microcosmos idee. De macrocosmos, oftewel alles om ons heen, is een code van hoe de micro-cosmos, het individu, is opgebouwd, dus dat houdt in dat alles wat je om je heenziet, alle plaatsen en landen, alle sterren, allemaal in jezelf zijn. Het zijn onderdelen van je eigen energetische lichaam. Vandaar dat we klaar moeten komen met het raadsel van de steden en de landen. Het ligt er niet zomaar om ons heen. Het is van ons, en het moet vertaald worden. Het zijn onderdelen. De macrocosmos bestaat uit vele lagen. Er is de kleine macrocosmos, bijvoorbeeld onze woonomgeving, en de grote macrocosmos, het land, of de wereld. Daartussen moeten dus links gaan komen, zodat de doorvertaling plaatsvindt in alle lagen. Wel is het woord "prioriteiten" belangrijk, "kern-kennis", "kern-schakels", zodat je wel de rode lijn blijft volgen, en niet afwijkt in allerlei onzinnigheden. Het gaat om het plan, om leiding van de hogere kennis.

Het is dus belangrijk dingen in context te blijven zien. Als we het cirkeltje te nauw maken, zoals bijvoorbeeld onze eigen woonplaats alleen, of eigen huisje, dan missen we bepaalde onderdelen. Microcosmos en macrocosmos verbergen beiden geheimen die nodig zijn in het verdere avontuur. Buitenaardse contacten kunnen dus sleutels zijn, en soms moeten we daarvoor astraal reizen naar een bepaalde planeet, en soms is dit in een bepaalde plaats al geinstalleerd. Dat wil niet zeggen dat we daar lijfelijk naartoe moeten, maar in de ziel, als een soort van "surven op het web van de ziel". Het is en blijft een puzzel. Het gaat om de cryptografie.

De mens kan niet rechtstreeks in aanraking komen met het hogere. Daarvoor heeft de mens "de spiegel" nodig, hetzelfde als in de Griekse mythologie toen Perseus het verstenende Medusa-monster moest "verslaan" (begrijpen). Hij kon niet rechtstreeks naar haar kijken, want dan zou hij verstenen, dus hij gebruikte het schild wat hij van een godin had gehad als spiegel om Medusa's reflectie te zien. Dat is ook een thema in de Vur : "Allen sterven zij door een blik op haar te slaan. Tot steen werden zij in alle eeuwigheden. Haar discipel is zoek, haar beker verloren. Zij heeft haarzelf nog nooit gezien. Zou zij het weten, dan zou zij sterven, daarom weet zij maar half. De rozengrachten hier zijn vol met parels. De mensen hier weten dat Hannah (Medusa) een geheim

heeft, alleen ze kennen het niet. Ze hebben er alleen een glimp van opgevangen, en die glimp heeft hen voor altijd verblind."

In de Vuh van de tweede bijbel staat de langere versie van dit verhaal en dan gaat het gewoon over Medusa. Vandaar dus ook de emanatie van het hogere tot het lagere, als een trap, anders zou de mens zichzelf verwoesten. De mens moet de trap, de "tussenstappen" leren kennen. Zo kan de mens van gordijn tot gordijn gaan in de tempel van de gnosis. De mensen om ons heen die nooit veranderen zijn schaduwen. Zij zijn raadselen van de gnosis, als codes die eerst gekraakt moeten worden. Ze hebben soms heel veel gnosis opgeslokt en verdraaid. Dan moet dat op gezette tijden eruit komen, zoals dat ook is met Jezus en Mohammed, die toch wel min of meer gewoon mythische figuren zijn, en de vraag is dus in hoeverre zij ooit historisch zijn geweest. Vooral de Jezus figuur heeft teveel links met voorgaande mythische Christus-figuren, en gnostisch-esoterisch gezien is het wel goed bruikbaar, maar de Westerse christenen hebben er een potje van gemaakt. Zoals er veel verschillende kerken zijn zijn er ook veel verschillende Jezus-verhalen en Jezus-figuren.

Orion zit in ieder mens. Alles is Orion, maar er is verschil tussen het lage, parasitaire Orion en het hoge Orion. Door de Arcturus-lens werd de mens in het lagere Orion opgesloten, in de aardse kokon. Het is een soort van Virtual Reality lens waardoor de mens bedrogen wordt. De mens moet ontwaken in het Spiegelpaleis van Arcturus en zijn weg erdoor zien te vinden tot het hogere Orion. De mens is ergens ingedut. Daar gaat ook nog een boek van komen, als een map, maar de mens moet in de gaten blijven houden dat alles kaleidoscopisch is, oftewel spiegelend, want als de mens allerlei dingen gaat verletterlijken, vernauwen en verabsoluteren, dan versteent de mens. De mens heeft dus de spiegel nodig, en moet loskomen van zijn paardenkleppen. Dat hele pad wordt ook in de Vur beschreven.

Illusies kunnen alleen afgepeld worden op school, door de esoterische/ metafyische wiskunde, natuurkunde, scheikunde etc. te bestuderen. Zo worden de illusies begrepen in een proces, en kan alles door de Arcturische lens teruggerekend worden tot de Orionse "beginwaarden". Hiertoe zijn we dus de hogere symbolen aan het bespreken, maar daar moet dus wel mee gewerkt worden. Al die metaforen zijn vakken op zich. Dit zijn de hogere Orionse scholen waartoe de tunnels opengebroken gaan worden.

Hoofdstuk 70. De Orions-Afrikaanse robotologie

Het geluk komt in glimpen, fragmenten. Meer kan de mens niet aan, en er zou het risico van verstening kunnen optreden. Geluk kan namelijk ook zoveel zintuigen uitdoven, en dan kom je bij de "smartlappen" zangers in de kerk terecht, van Toronto, die allemaal "hoera, hoera" roepen, terwijl het oorlogstijd is. Het is geen tijd voor feestjes, maar natuurlijk hebben we die als we overwinningen behaald hebben over onszelf.

Fragmenten zijn het, en zodra je die hebt gezien vliegen ze weer weg, omdat ze willen dat jij hen volgt. Ze willen je namelijk brengen naar een betere plek in het hogere bewustzijn, dat we het lijden leren vertalen tot de code die het oorspronkelijk was : "bloed, zweet, tranen en zaad". Zonder dat is er geen "zaad", geen herschepping. Dit is het Barbaarse pad wat ook in de Tweede Bijbel wordt besproken. De Barbaren hebben een negatief stempel, maar zij hebben vroeger wel Europa van de Romeinen bevrijdt, alhoewel toen de Protestantse ballingschap kwam. Het verhaal was nog niet afgelopen.

Het Barbaarse verhaal (Barbarian Fiction) ging over "bloed, zwaarden en zaad" in de zin dat "het bloed van de vijand, van het zondige vlees, het ego" het ware zaad van de wedergeboorte was, waarvan in die verhalen "de zee" een beeld was. Vaak verloren de barbaren ook hun familie en vrienden en gingen op zee of sloten zich aan bij een stam die tegen de aristocratische bezetting streed. De kerk draaide dit helemaal om, en verafschuwde de demonologie, om zo een hele andere bloedleer te brengen, van onschuldig bloed wat moest vloeien om de schuldigen te redden. Het was dus juist andersom. De kerk wilde de hemelse strijd doven om zich zo veilig te stellen. In ieder geval bestempeld het barbaarse pad "teveel geluk" als slaapverwekkend, wat hen zou kunnen afhouden van de missie, als een soort drugs (Toronto drugs). Zij hebben daarom een welbehagen in lijden, tucht en onderdrukking, zware lasten, doornen in het vlees enzovoorts, omdat dat hun waakzaam houdt en strijdende tegen het kwaad (Dat is dan weer de gnosis in de Paulinische brieven, de pareltjes). In ieder geval kwam er toen de Protestantse ballingschap om het barbaarse pad te doven, als een soort van fluor, wat de nazi's ook toedienden om de mens verlamd te houden. Het wordt soms ook in bepaalde landen aan het drinkwater toegevoegd, maar dan gaat het dus om het materiele fluor. Het barbaarse pad leidt tot de wildernis, of tot de zee, in ieder geval terug tot de natuur, de oer-instincten, het beest.

Het barbaarse pad (de rebellie tegen de bezetting) is niet voor gelukszoekers en genotzoekers, maar voor gnosiszoekers. Geluk en genot kan een sta in de weg zijn in de relatie met de gnosis. Het barbaarse pad leidt terug tot het verhalen-zelf. Wie ben je in het verhaal ? Wat is je tekenfilm-zelf ? Dan moet je dus eerst door een heleboel sluiers van bloed heen, valse bloedleringen enzovoorts.

De Tweede Bijbel staat vol met barbaarse symbolen en metaforen in de verhalen die we nodig hebben in de strijd, om ons op het pad te houden. Het zijn onze wapens, onze sieraden (amuletten die raad geven en wapens adviseren en aanbieden). Er is nog zoveel om uit te werken : school, school en nog eens school ... werk, werk en nog eens werk ... strijd, strijd en nog eens strijd ... Velen gaan met pensioen en spelen : "opaatje en omaatje", zoals we de Toronto Blessing ook altijd "de bejaardenblessing" noemen. De barbaarse vonk moet dus opgewekt worden anders zullen we allemaal verstenen. Dit is een rode vonk, van het verhaal ... Blijf verhaalgericht. Soms moet je naar een wapenshop om een bepaald magisch wapen bij te "kopen", en soms naar de magie shop om een magisch item bij te kopen voor je inventaris, en soms naar een medicijnen "shop" voor een magisch medicijn. Dan kun je reserve voorraadjes gaan aanleggen. Het is hetzelfde als in sommige video-spelletjes. Verspil dus nooit je items zomaar, maar negeer de schakelmomenten ook niet waarin je zo'n item moet gebruiken. Soms vormt het de sleutel in het verslaan van een bepaald monster (zombie, vuurversspuwende monnik met een boek in zijn hand (bijbel of necronomium etc.), of voor het openen van een bepaalde deur, of voor het overbruggen van een bepaald obstakel, enzovoorts.

In ieder geval : Krijg zicht op de map. Heb je dat zicht niet, dan moet je het eerst verdienen, ergens vinden, zelfde als in video-spelletjes die hiervan een beeld zijn. De map moet je dus eerst winnen, of vinden, of "kopen". Ook de "vloek" heeft een prominente plaats in de barbaarse fictie.

Contact met "hen die zijn overgegaan" is hetzelfde als contact met hen op aarde, in de zin dat het aan duidelijke regels verbonden is. Je kan bijvoorbeeld niet zomaar huizen in gaan lopen breken (tenzij je iemand uit gevangenschap moet bevrijden, wat ook een onderdeel is van het shamanisme). Het is unaniem verbonden en gebaseerd op de demonologie in de zin dat het immunologisch is, met oog op het seizoenen-alarm. Voor alles is er een tijd.

Teveel contact is inderdaad niet goed, want er is ook veel rust nodig, en mensen "aan de andere zijde" moeten veel onthechten. Het gaat daarom om de prioriteiten. Zij zullen alles heel anders beleven dan jij, omdat het contact door een heleboel filters heengaat (ook weer de Arcturische lens). Wij kunnen nu al deels in het hiernamaals leven omdat het "sterven" een metafoor is van de transformatie en het overgaan in andere vibraties, wat gewoon in de materiele kokon kan gebeuren.

Het leven zelf is een reis door de onderwereld. Vandaar ook alle Egyptische mappen daarvoor. In ieder geval is het ook voor hen aan de andere zijde aan regels verbonden, maar in die zin kunnen ze wel veel voor hun familie en contacten betekenen. Dit komt tot de mens dan als gedachtes en gevoelens die hen beschermen en begeleiden. Niemand is in die zin aan zijn lot overgelaten. Wel kan dit een enorme strijd zijn, want er zijn ook zoveel andere invloeden die op de mens inbeuken. Hiervoor is dan ook de "shamaanse school" die over dit soort dingen gaat.

Het verschijnsel van ruimteschepen in andere vibraties is al zo oud als de wereld zelf. Het is een hele cultuur, en het is inderdaad van belang om dat ook te betrekken in het dagelijks leven. De mens moet soms ergens in worden "opgenomen". Daar spreekt de tweede bijbel ook over, over zulke "ruimteschepen" en wat daarin kan en mag gebeuren. Soms moet de mens "geopereerd" worden, dat er dingen gewist worden, of geinstalleerd, als een soort van "updates". Dat is ook een onderdeel van het shamanisme. Sommige mensen willen heel graag een ufo zien, of zien uit naar een opname door zo'n ufo, weg uit alle ellende, maar "ufo's" werken grotendeels telepathisch, in de andere vibratie, waarin de mens moet leren groeien, wat we "ascensie" noemen. De mens moet zelf op het vibratie-niveau van de "ufo's" leren komen, anders zou de mens "lui" kunnen worden, als alles ineens naar hem wordt toegeworpen. We wachten dus niet zozeer op een "wederkomst", maar op een "teruggaan" van de mens tot de bron. De mens moet in die zin zelf "komen". Ufologie is dus geen wonderzoekers club, maar een school in de technologie. We moeten zelf veranderen en bijleren.

De illuminati is ook een contrast van het lagere Orion. Zij grijpen ook puzzelstukjes van allerlei religies maar om dictatuur-macht te krijgen via een marktsysteem, dus eigenlijk als een soort van Sith-Lords. Ze gaan diep in de technologie voor kwade bedoelingen, zoals MK Ultra, om de mens tot poppen (zombies) te maken in hun poppenspel. Ze mengen materialisme met religie, opdat ze zelf als god worden aanbeden. Dat zijn dus illusies door de Arcturische lens, als de westerse reflectie van reli-spirituele power-politiek. Ze zullen dus alles zo neerzetten dat zij er rijk en machtig van worden op aards niveau. Ze groeien niet in de gnosis, maar ze roven gewoon hier en daar gnosis om het door te verkopen, dus als piraten buit, en het is allemaal verdraaide gnosis, alles is verknipt. Ook bewaken ze de hogere kennis, want ze willen niet dat mensen wakker worden. Ze willen dat de mens aan de drugs blijft. Ze hebben hoge tronen in Babylon, dus de Babylon puzzel

moet helemaal opnieuw gelegd worden, vandaar dat de christenen daar heel smetvrees-achtig over doen, omdat daar juist hun geheimen liggen. Zowel de Arcturus-lens als Babylon hebben twee kanten.

Dus we gaan in de diepte met deze dingen, en dan zal die bloed-parasiet, dat "beest", hierin een plaats krijgen en opgelost worden. We zijn nog niet klaar met de bloed-leugen.

Een dimensionale overgang kan als zware steen aanvoelen.
Dat moet nog allemaal ingehakt en verwerkt worden. Het zijn mijnen. Je bent dan in geheime gebied aangekomen, waar ze zich zo lang schuil hebben gehouden.
Dan is er onderdrukking en worden er op je deuren geklopt. Nooit zomaar opendoen, maar alleen als je merkt dat het kan en mag, zodat er geen bom recht in je gezicht ontploft. Het is al zwaar genoeg. Soms moet er eerst meer beveiliging komen voordat je het opendoet, of laat het gewoon liggen. Het is geen verplichting, en het kan een groot blok aan het been zijn, als ketenen.
Er kan soms zware strijd zijn. Beperk dan het contact. Als je merkt dat je uren of dagen strijd hebt met een contact dan mag je je afvragen of zo'n contact wel goed is. Soms is het het waard, soms niet. Dat moet je voor jezelf afwegen. Soms moet zo’n contact weggesneden worden, en contact kun je beperken tot degenen waarin dat soort verschijnselen niet zo extreem zijn. Extreme verschijnselen zoals zware depressie en andere soort van zware strijd na het hebben van zo'n contact kan een alarm zijn. Je mag er niet zelf aan onder doorgaan, want waarom heb je zo'n contact dan nog als het je alleen maar ellende oplevert. Contacten kunnen ketenen zijn. Contacten kunnen cryptische beschrijvingen van de wonden die je ooit zijn aangebracht zijn, en soms moeten de wonden met rust gelaten worden.

Als mensen geen gevaar zijn voor het kwaad dan zal het kwaad ze niet zo snel depressies geven. Het kwaad staat ook voor de valse zelfverwezenlijking, de snelkookpan vergoddelijking, en als het een mens daarin heeft weten te strikken, dan geeft het kwaad vaak liever een soort van roes, zodat ze niet ontwaken. Als een mens niet voor hem buigt, dan gaat het kwaad gemener worden, en haalt het zwaarder geschut uit de schuur. Het probeert mensen dan ook te intimideren. Alles is met elkaar verbonden, macrocosmos en microcosmos, dus dan zie je dat ook door de contacten. Voor het kwaad zijn dat dan channels. De strijd tegen het kwaad is tijdelijk in de zin dat de zegels verbroken gaan worden en we dan gaan zien wat het is, want het heeft ook weer met de Arcturische lens te maken, met valse weerspiegelingen van Orion, dus we moeten naar de bronwaarde gaan. Het kwaad is gewoon een bepaalde technische reflectie van iets.

De lichte angst is zeer belangrijk als je diep in de spionage bent, om je waakzaam en alert te houden. Het is een hypersensitief schild, en die vangt dan allerlei dingen op die eerst gedecodeerd moeten worden, en ook die decodering gaat deels door "angst". "Angst" is dus ook nog ongedecodeerde info die daarvoor eerst afgezonderd wordt. De verplichtingen zijn dan dingen waar de spion mee heeft te maken, maar zodra dan die verbinding wordt gelegd gaat het in iets anders veranderen, want het zijn de hogere weerspiegelingen. Het pad leidt zich vanzelf. Het zou niet best zijn als die druk er niet zou zijn, want anders kun je niet dieper komen. Juist zo wordt je dieper in die tempels getrokken voor onderzoek, dus je moet het zien als trigger-icoontjes, die dan later in andere dingen gaan veranderen.

De heilige verlamming is er om je los te snijden van aardse bindingen. Dat gaat dan door een aantal kortsluitingen, en voorzover de slavernij tot het aardse dan nog blijft - waar we nooit helemaal van kunnen loskomen - dan is dat van cryptische aard van het hogere.

Noord Korea houdt haar inwoners in gevangenschap, en heeft zwijgplichten opgelegd, en dat is precies hetzelfde wat de vrijmetselarij doet. Vrijmetselaars moeten een eed zweren dat ze bepaalde dingen geheim houden voor niet-vrijmetselaars (o.a. vrouwen) op straffe van marteling en dood (in de meest afschuwelijke vorm). Deze twee genootschappen lopen dus gelijk met elkaar op, en staan onder de hoede van parasieten in de Arcturische lens. De mens moet loskomen van die parasieten en wedergeboren worden in de Arcturische lens om zo door het labyrint terug te gaan tot Orion. De parasieten willen de mens in de lagere graden houden, om ze dom te houden en onder controle, zodat ze geen gevaar vormen. Eén van de manieren om de Arcturische lens te beschrijven is als een groot ruimteschip, of als een regenboog-spiegelpaleis. Er is dus wel een groot potentieel, een weg er doorheen, dus het kan niet zomaar afgeschud worden. We moeten ons in de Arcturische lens ontwikkelen en opgroeien, tot hogere inzichten komen, tot de juiste spiegelingen komen, de juiste combinaties etc. Daarom moeten we door blijven werken met het materiaal wat de Arcturische lens ons biedt. De vibratie moet gedraaid en veranderd worden. De Arcturische lens is een tuner. Wel is het dan weer zo dat NK en VM weer allegorieën zijn van de hogere robotologie. In principe moet het gewoon een kwartslag draaien, net zoals Calvijn, om zo doorgang te hebben in de Arcturus Lens.

Het zijn technisch gezien schokken die op kunnen treden wanneer je in contact komt met parallelle dimensies die door de Arcturische lens verborgen worden gehouden maar die in fragmenten soms op de mens afkomen, en dan geeft dat even een soort donderstorm, teveel ontladingen en botsingen tussen verschillende vibraties, dus dat vertaald zich dan in druk. Dus zonder die ervaringen zouden we daar niet eens doorheen komen. Het kwaad is een verdraaiing van de hogere sferen, dus we moeten in die strijd het medicijn leren ontdekken. Alles zal veranderd moeten worden tot het medicijn. Het wiel moet draaien. Het zou dus niet best wezen als het kwaad ons al had losgelaten. Het gaat niet zozeer om de bevrijding maar om het doorzien. Het is materiaal waar we veel mee kunnen. De puzzel of code van het kwaad is een grote.

Het is soms ook initiatie metaforisch gezien. Het is heel dubbel. In ieder geval worden we ook door de arcturische lens door onze eigen schaduwen en weerspiegelingen achterna gezeten, maar dat is juist om het ware zelf te ontwikkelen. Dit komt allemaal terug in de Eeuwig Evangelische "witte kruis" mythologie. Dat gaat over het loskomen van de implantaten van de valse schoonheid van de stad die de mens van de natuur afhoudt. De natuur herbergt dan de heilige vuilheid, wat ook weer een soort zintuig is, en wat dan wordt voortgesteld als het vuile kruis, dus als het ware door het lijden weer bedekt te worden met de pure moedergrond.

Het is het hele gebeuren van de ingewikkelde schaduw en spiegel technologie van de Arcturische lens waardoor je door jezelf achterna wordt gezeten (je lagere zelf of hogere zelf, want het is dubbel). De orthodoxen veranderen niet zomaar. Het enige wat we kunnen doen is ons min of meer terugtrekken en er een andere kijk op krijgen, waar we mee bezig zijn in de esoterie en de cryptiek. Ook materialistische mensen veranderen niet zomaar, dus dan zal er eerst een andere kijk om moeten komen. Wel is het zo dat waar een wil is er ook een weg is. Het zijn vaak Stockholm syndroom situaties : kan niet met en kan niet zonder. Zo zitten de ingewikkelde contactlijnen in

elkaar. Het gaat om het verhaal onder ogen te komen er een andere betekenis aan te geven. Meer kunnen we niet doen. De situatie is vastgegroeid. We worden mentaal mishandeld, maar kunnen ook niet weg. Het is een sluier van het lagere zelf die afgedaan moet worden, maar die ons tegelijkertijd vormt. Aan die schaduw ontkomen we niet zomaar, maar die moeten we ontcijferen. Dit kent een bepaalde tijd, een bepaald download-programma met condities waaraan voldaan moet worden. Omdat het heel erg giftig is kunnen we daar niet voorzichtig genoeg mee zijn. Het is de valse robotologie en de zwijgplicht. Ieder mens die dus niet verder groeit tot de heilige robotologie in de gnosis komt dus hieronder, als een zombie. Het werkt dus in die zin zwaar door Noord Korea en de vrijmetselarij om hun robotten te besturen en te beveiligen. Zij staan allemaal onder beveiligde codes. De eerste confrontaties zijn altijd het zwaarst omdat je dan nog geen antistoffen hebt en er totaal onbekend mee bent. Je lichaam heeft dan nog niet geleerd het te verwerken. Dan later als je er meer aan gewend bent kun je dit ook assimileren en het medicijn ervan toepassen. Het houdt natuurlijk een heleboel gnosis verborgen.

Hoofdstuk 71. Het temmen van het roofdier

De mens wordt gezombificeerd. Het kwaad is ook een huurgeest, dus die vraagt dan een soort van belasting. Daarom moet er ook een soort van veiligheid ingebouwd worden. De mens mag zich op een bepaalde manier terugtrekken, maar wordt dan ook weer "achtervolgt" of in de gaten gehouden. Zo ontstaat er ook een soort van stockholm syndroom en afhankelijkheid, als een soort drug. Er moet een bepaalde balans te vinden zijn waarin net het kwaad op een afstand gehouden kan worden, en dat er in de ruimte die dan ontstaat er wat creativiteit kan plaatsvinden en een nieuw gezichtspunt. Dat heeft dan tijd nodig, maar dat pad kan dan gevonden worden of gemaakt worden. Alles moet met mate gebeuren. Soms staat er teveel druk op de ketel en dan moeten er even wat stappen teruggenomen worden. Dan moet de mens er even uit. Het is hetzelfde als een borduur of naaiwerk : erin, erdoor, eruit, erin, erdoor, eruit, enzovoorts. Het gaat dus om een bepaald patroon te ontdekken waardoor dingen te aanvaarden zijn en waardoor er iets moois van gemaakt kan worden, het beste proberen te maken van de omstandigheden waarin je leeft. Dat is dan a.h.w. het temmen van het roofdier.

In de gnosis wordt er vanuit het principe "minder is meer" geleefd, wat ook weer terugkomt in het boek het Paarse Complot in de tweede bijbel, bijvoorbeeld waar het er niet om gaat in hogere klassen te komen (voor aanzien, want dat is het vaak, de ene idioot die de andere idioot schoolt en dan een lintje geeft) maar juist tegenovergesteld : in de lagere klassen komen, tot het punt van de laagste klas. Natuurlijk is dat symbolisch, maar het is de weg van het "kruis", van de diepte, waarin er gevoeligheid ontstaat voor de gnosis, de oneindige kennis. Dat is dan weer de ware scholing. Dit is gebaseerd op de verandering van jezelf, oftewel op eerlijk loon, en niet op een bedriegelijke gave.

Zelfs in de oude klassieke talen (inclusief het Sanskrit) is de gave altijd gerelateerd aan loon. Daarin gaat het er niet om hoeveel mensen je hebt genezen of hoe hoog je opleiding is geweest of hoeveel zieltjes je hebt bekeerd tot je kerkje of cultus enz. maar hoe diep je aan je lagere zelf en wil bent

afgestorven en hoe diep je in de hemelse robotiek leeft, en het lijden en de afzondering hierin is ook een gave (loon), of een bepaalde angst (het alarm). Het hele paarse complot gaat over dat het gaat om minder te worden in plaats van groter, zoals ook in het stuk waar de hoofdpersoon op een vechtschool komt en een lagere band moet behalen in plaats van een hogere. Herman van Veen had daar vroeger ook een leuk liedje over, dat hij de roze band met witte stip had, en dat hij met het grootste gemak een zak met veertigduizend veren op kon tillen, en van tien meter afstand in kleine lettertjes "olifant" kon lezen. Dit is dan het onderwerp "heilig opscheppen", wat ook weer terugkomt in de poëzie van de Tweede Bijbel. Het gaat dus om het tegendraadse. "Om door een wereld vol van gekken heen te komen moet je zelf nog gekker wezen," is dan het motto. De "gave" is als je nog uniek kunt zijn, want de rest die allemaal hetzelfde is is al dood, en dat is een vals complot tegen ons gericht, dat ze er alles aan proberen te doen om ons "één van hen" te laten worden, want dan hebben ze ons.

Het tweede bijbelse verhaal ‘Het vrouwtje dat de zieken genas’ uit de serie ‘Te Leven in Amsterdam’ is geïnspireerd deels door unieke, artistieke, mysterieuze en sprookjesachtige, "tegendraadse" mensen in Amsterdam Centrum, bijvoorbeeld winkeliers van hele aparte spullen of allerlei antiek. Ze staan niet op de voorkant te pronken, maar je moet er echt naar zoeken om het te vinden. Net als in het sprookje van Doornroosje waarin drie feeën haar schuil moeten houden in het bos om haar te beschermen tegen de vloek van de heks. Ze mogen dan die tijd hun magische krachten niet gebruiken, anders zou de heks hen kunnen traceren. Dat komt ook terug op het Hounds of Love album van Kate Bush waar de hoofdpersoon niet kan spreken over wat er gebeurt is vanwege dat ze in de gaten worden gehouden. Ook in het Eeuwig Evangelie komt dat weer terug. Dus inderdaad dan code paars : dieper de slaap in, alle roze dromen loslaten. Dus ouders moeten "slechte" rapporten van kinderen ook op waarde leren schatten.

Het kwaad infiltreerd in alles om ons heen, en kan van vorm veranderen, als een bende van schurken vechtende tegen het eeuwig evangelie en de vur, tegen de tweede bijbel, tegen de gnosis. Het zijn dieven, en ze strijden ook om de boten. De bende kan niet tegen de energie van de gnosis, want dan moeten ze hun oude levensstijl afleggen. En ze zijn kwaad dat er verschillende alarmsystemen worden aangelegd. Ze hebben hun woning in de mensen en willen niet weg. We moeten dit in de gaten blijven houden.

Het gaat om de schakel-kennis, d.w.z. de belangrijkste schakel in het geheel pakken. De demonologie vind altijd plaats in het kader van de territoriale (hierarchische) oorlogsvoering, anders wordt het dweilen met de kraan open. Het punt is dat de contact-geesten, verbonden zijn en/of beinvloed worden door het kwaad, en wat ook gepaard gaat met "gedwongen implantatie", dus ze doen implantaties in de mens voor energetische aftappingen, dus een soort van crimineel netwerk van dieven. Ze werken door de medische wereld heen (ook de tandartserij), justitie en telefonie bijvoorbeeld. Contacten kunnen daar weer pionnen van zijn. Het is een hele chaotische energie. Drugs en alcohol kan ook in het spel zijn. Alcohol zit achter het mengpaneel, dus als je bijvoorbeeld dan die hele stamboom van contacten voor je ziet, dan zijn er hier en daar knipperende rode lichten van alcohol misbruik, die vandaaruit opereren. Alcohol is een soort "majoor van infiltratie en bezetenheid".

Paragnosten zijn vaak niet bekend met de territoriale oorlogsvoering, de territoriale demonologie, en zijn daarom ook vaak weer deel van het aftap-systeem. Ze tappen informatie af, en verkopen het dan weer door. Er zullen goedbedoelende en goede mensen tussenzitten, maar ook hele slechten, en daartussenin is het grijze vlak.

Het museum ligt dan op het traject, terug naar de schatten van het verleden, een soort inventarisatie. Het gaat dan om het literaire natuur museum, en in het tweede bijbelse verhaal van de avond danser wordt het ook lichtelijk genoemd. De hoofdpersoon in dat korte verhaal voelt zich heel geisoleerd en onbegrepen, en komt dan in contact met een heel vreemd meisje die bij een museum werkt, wat eigenlijk zijn hele leven overhoop haalt, maar dan later krijgt hij er toch een andere kijk op. Het zijn metaforen, waarin je je opdracht kunt ontdekken, dus het is allemaal heel dubbel. Het museum heeft dus heel veel gnosis opgepot, en dat mag jij weer vrijmaken, als een nieuw pad.

Zomaar blind geloof is een dievencode, een oplichterscode, die het kwaad gebruikt. Het kwaad is verstrooid en kortzichtig, en heeft zo een eigen abstracte realiteit geschapen, en leeft zo langs alles heen. Het is een valse realiteit van koudheid en bedrog. Ze komen binnen waar een mens niet hyperbolisch kan denken, wat ze zelf ook hebben toegegeven. Hyperbolisch is vertaalt tot de natuur/ hogere natuur. Het kwaad is een shapeshifter, want ze is in principe een omaatje met een knotje die de mensheid moet verwennen en de jeugd moet laten afdwalen in materialisme, drank, drugs en onzinnigheid, idiote spelletjes, joyride, vandalisme, etc. Ze laat de jeugd ook helemaal afdwalen in merk-gekte, als ze in haar omaatjes gedaante is, dus dat ze een bepaald merk moeten kopen, anders horen ze er niet bij, en lid zijn van een bepaalde voetbal fanclub etc. Ze wil ook dat de jeugd verslaafd is aan allerlei suikerhoudende en koolzuurhoudende drankjes, allerlei doping frisdrank, energie-drankjes etc. (coca cola, pepsi, dr. pepper en ga zo maar door).

Als de lichten ineens aangaan in een donkere kamer met rommel, dan schrik je ineens van de rommel. Op dat moment is er een zware strijd, en de emoties kunnen dan hoog oplopen, juist omdat er zoveel loskomt. Het is heel veel "vlees" wat dan in paniek raakt. Dan is het wachten eigenlijk op signalen vanaf de andere kan. Er is dan veel losgesmolten en doorvertaald. Soms zijn er grote golven, maar dan gaat het weer liggen en moeten we eerst dieper lijden en sterven (inclusief angst = voorzichtigheid, onthechting) om voorbereid te worden op de poort. De stad zal doorvertaald moeten worden, ook tot de droomstad, oftewel de simulator-stad, als de metaforische stad in de natuur, als een code. Het loopt dus allemaal gelijk met elkaar op. Het is en blijft een dualiteit, of multiteit, en alles gaat door seizoenen. In de nieuwe energie moet er dan een weg gevonden worden. Nu is alles nog onbekend terrein, dus ik kan je geruststellen dat dit er gewoon bij hoort. Er wordt gestreden om dit terrein en dan moet het opnieuw opgebouwd worden, en moeten er dingen ontdekt worden. Het gaat vooral om kijken naar de wortels, waar het vandaan komt, waar het naartoe gaat.

De contact-zoeker kan ook een soort parasiet zijn, een soort virus, die de mens een afgod laat maken, en het contact boven alles heeft gezet, altijd denkende vanuit het oogpunt van contact, waar dan eigenlijk alles om draait, en de rest wordt aan z'n lot overgelaten, en dan gaat het om het aardse contact, de aardse banden, die als "heilig" worden gezien. Het aardse contact is dan ook belangrijker geworden dan de gnosis, dus de mens wordt door het contact-collectief geleid dan, i.p.v. door de gnosis. Het ware contact is ten eerste de principes binnenin je, en dat uit zich ook door

personificaties in de verschillende lagen van het bestaan, dus van de hogere werelden tot de lagere aardse werelden, gelijkgestemde zielen, dus zelfs in de materie.

Hierin moet dus balans komen, en dat kan alleen door de diepere principes. Sommige dingen kunnen we niet ontwijken, want er zijn nu eenmaal sociale verplichtingen, en daarvoor is het altijd belangrijk er doorheen te prikken en het cryptisch te beschouwen, tot het diepere zaad te komen. Het zijn allemaal beelden van hogere werkelijkheden, en dan is er ook nog de gezonde en zelfs noodzakelijke behoefte van sociale contacten en verder levensonderhoud. Het punt is dat dit alleen kan slagen als het geleid is door bepaalde principes, zodat het niet overdreven wordt, of ondervoed wordt. Dat is dus allemaal niet makkelijk, en dus een grote uitdaging. Het gaat erom een soort inventaris op te stellen voor het bestaan, vanuit het hogere gezichtspunt, niet vanuit het lagere zelf. Dat is een hele worsteling.

Gnosis is niet rechttoe rechtaan. Het is wikken en wegen, piekeren, worstelen, toetsen, en zo tot een conclusie komen, of dat nu een middenweg is of radicaler. Negatieve contacten moeten soms weggekapt worden of geminderd, en positieve contacten kunnen dan aangesterkt worden. Het is belangrijk daarin ook je grenzen aan te geven. Eenzaamheid is allereerst je bescherming, en de leegte om contact te maken met bijvoorbeeld een studie, gewoon als een soort van afzondering, waar helemaal niets mis mee is, en waar een heleboel mensen doorheen gaan. Als dit dan wortelschiet dan kan er heel langzaam een natuurlijk proces plaatsvinden waarin er nieuwe contacten worden gemaakt, in welke laag van het bestaan dan ook. Hierin kun je niets forceren, en als er een gnosis drang is van het contact zoeken met iets of iemand, zelfs in de materie, dan is dat niet te stoppen, omdat het de vruchtbaarheid van de natuur is, en van de wet : wat je zaait zul je oogsten. Het gaat dus om natuur principes, natuur wetten en dan komt alles aan bod.

Eenzaamheid kun je dus ook weer op waarde schatten en als een middel zien voor iets nieuws, een stuk creativiteit. Het is een kruis voor een reden, maar eenzaamheid is nooit een doel op zich. Het kan soms een bepaalde weg zijn voor een hoger doel, en als dan de vrucht komt dan kan dat een vernieuwd contact zijn met iets of iemand, in welke laag van het bestaan dan ook. Eenzaamheid is dus ook een soort oproep van hoger werk, een hogere strijd, als een soort militaire oproep of andere vorm van dienstverlening. Het staat nooit op zichzelf. Het is nooit zoiets van : "We zijn eenzaam, dus we zijn eenzaam ... balen ... wat een lijden, van eenzaamheid tot eenzaamheid." Neen. Prik erdoor heen. Kijk er tussendoor, lees tussen de regels. Het zijn fragmenten van iets groters. Iets of iemand wat verloren was, genegeerd of over het hoofd gezien roept je.

Zolang de natuur leidt tot de hogere natuur is het goed, want er zijn ook weer "natuurmensen" die verkeerd met de natuur omgaan. De natuur is altijd weer een pad, esoterisch, terwijl orthodoxe natuurmensen dan weer een gevaar kunnen zijn.
De stad is het gecodeerde beschermlaagje van de natuur, dus daarmee moet gewerkt worden. Het is ontstaan door de wet van tegenstellingen, wat de natuur dus nodig heeft om tot gestalte te komen. Dat wil niet zeggen lang leve de lol, want alles is cryptisch. Het moet daadwerkelijk ontraadseld worden. Vandaar dat er handboeken moeten komen over de puzzels van de steden en de religies, waarvan er al veel in de huidige Tweede Bijbel staan, en waar in de toekomst gewoon aan doorgebouwd wordt.

De lagere aardse school is een slagerij. Het is dwangverpleging als een fokkerij, en loopt parallel aan de medische industrie (incl. tandarts en psychiatrie), om kinderen geheel vast te zetten voor de markt. Het is een doolhof, maar in het centrum ligt de gnosis. Kinderen die zich aan dit systeem niet willen onderwerpen worden dan ziek genoemd of moeilijk opvoedbaar enz. enz. daar hebben ze een heel blik etiketten voor, terwijl zij kinderen ziek maken met hun dwang en pseudo-educatieve rotzooi. De ware educatie wordt dan vaak niet toegediend, zodat de kinderen in een vacuum terecht komen. Veel mensen vinden het allemaal doodnormaal. Als ouders sta je machteloos, want ze zetten je zo in de gevangenis als je je kinderen wil beschermen. Pure slavernij. Radicale mensen die tegen het zombie bewind ingaan krijgen vaak een spuitje om ze uit te schakelen. Het enige wat we kunnen doen is een nieuw educatie systeem er tegenin te bouwen, van de gnosis, wat ongedwongen is, want het gaat om zaaien en oogsten. We moeten onze eigen wereld bouwen, en dan één dag zal de schaduw breken, oftewel dan worden de steigers verbrand. Wij zien uit naar de dag dat deze muur wordt afgebroken.

De projecties hier op aarde lijken dan ergens afgebroken te worden waardoor de mens het ervaart zoals hij het ervaart, maar ook dat loopt door, en heeft weer kruispunten met bovennatuurlijke aardes, en zo kunnen er dus interessante combinaties ontstaan, want juist die "missende stukjes" die in het bovennatuurlijke gewoon doorlopen die zijn ook weer ergens op aarde geprojecteerd in een andere hoek. Dan zijn er ogenschijnlijk gescheiden delen van het verleden ineens met elkaar verbonden, en geeft het hogere info door. We mogen dus openstaan voor zulke vermengingen, wat ook weer goed is voor het genezen van de herinneringen.

Wat van belang is is symbolisch en bruggenbouwend bezig zijn met de cultuur-wijsheid, waarin we het zowel ontmaskeren als zien hoe het nog te gebruiken valt, omdat het niet zomaar uit deze wereld weg te denken valt, en het ook mogelijke tijdbommen zijn, al die verschillende culturen. Vandaar dat dit dus een absolute noodzaak is om het te verdiepen en te verzoenen. Het gaat dus om de oneindige natuurkennis die voor de mens onbekend is, en die natuurkennis is zowel bovenaards als buitenaards en is veel technischer dan hoe de mens alles op aarde heeft georganiseerd, want dat is slechts een schaduw, een sluier. Alles moeten we herdefiniëren, en dat is ook onze interpretatie van het woordje "God". Wij zijn dus puur gebaseerd op kennis en niet geloof, maar ook het geloof zijn we aan het herinterpreteren, en dit is ook belangrijk voor het nageslacht. Het gaat niet zomaar weg, het is een puzzel, dus er moeten andere definities komen. Vandaar onze intense bespreking van de egyptologie als de grotere context van de bijbel bijvoorbeeld. Hierin zijn we dualistisch, als een spiegel, dus we bekijken het ook van de andere kant (zoals wat is het begrip "satan" in de diepte, en waar komt het vandaan). Met deze sleutel en opstelling kan in principe alles gelezen worden.

De mens mag weer contact maken met de natuur die stelselmatig van de mens was weggekapt. De mens zit opgesloten in de stad en werd zo geconditioneerd met de stadse kijk op dingen, inclusief de kerkse kijk. De mens mag hiervan loskomen om zijn ziel open te stellen voor het natuurlijke, het diepere, wat niet aangetast is door de mens.

De natuur heeft nog steeds een bepaalde puurheid, alhoewel dan gaat het wel om de natuur-diepte die terug moet leiden tot wat verborgen wordt gehouden. De natuur op aarde is in die zin dus ook een sluier en een heenwijzer, wat de mens wat meer creatieve inspiratie kan geven, ook doordat de natuur de mens even afzondert om de mens tot zichzelf te laten komen, zonder inmeng van anderen.

Omdat de mens voor een heleboel dingen nog niet klaar is, omdat zijn hersenen dat nog niet kunnen verwerken, vanwege dat de mensheid nog maar aan het begin staat van de evolutie, hebben de hersenen eenvoudige vormen gemaakt waardoor hij dus beter dingen kan verwerken. Hoe de mens dingen ervaart is dus hoe zijn hersenen het vertalen.

Hierin zijn zowel verschillen als overeenkomsten in vergelijking met anderen. Maar er gaat dus in alle symbolen om ons heen een enorme diepte schuil waartoe de mens mag ontwaken. Alles zal dus op den duur zich verdiepen en doorvertaald worden tot de kern. Het heelal is in die zin vol met oneindige kennis die over de openminded mens heengegoten zal worden. De natuur is dus het begin van die reis, want de stad heeft alles opgesloten, als een soort dromenpolitie.

Dat is dus heel dualistisch, want dit hebben de hersenen ook weer zelf gedaan omdat ze meer niet aankonden nog. Echte daadwerkelijke kennis kan niet weggedacht of weggetoverd worden, door niemand, dus het is er nog steeds ergens. Er liggen ergens universele feiten verborgen waar de mens die nog in zijn kinderschoenen staat mentaal gezien niet bijkan.

Die kennis is dus in symbolen vergemakkelijkt, maar die mag niet letterlijk genomen worden (zoals in sommige religies zoals het orthodoxe christendom), alleen maar verdiept. In het Grieks is de oneindige kennis de gnosis, een woord wat we er soms voor gebruiken, en wij noemen de natuur-kennis ook wel de vur. De natuur is dus een portaal tot het hogere, tot een nog wel grotere buitenaardse en bovenaardse kennis, hoger bewustzijn. De opzet van de vur is dan dat eerst het stadse gemengd gaat worden met de natuur, zodat er hier en daar wat doorbraken en poortjes kunnen komen in de mens. De vur gaat over natuursteden, tuinen, en zo terug naar de natuurbronnen. De stad blijft dus belangrijk als een metafoor van deze dingen waarmee de mens kan blijven werken. Bijvoorbeeld : de stad, de huizen, als symbool van literaire structuren waarin de kennis is opgeslagen (verhalen, mythologie, taalkunde, cryptiek, symbologie, etymologie, poëzie, proza etc.). Al het hogere heeft zich dus uitgedrukt in lagere vormen om de mens tegemoet te komen, als een trappenstelsel (emanatie), wat dan weer kan leiden tot evolutie, waarin het lagere zich weer ontwikkelt tot het hogere. Dat is waar de natuur goed voor is, en waar de natuur bij helpt. Het is in die zin heilzame energie, verdiepende energie, voor het denken, om even alles van een andere kant te bekijken.

Blind geloof is iets van babies. Ze kunnen ook niet anders. Ze moeten groeien en roeien dan met de riemen die ze hebben, en hebben maar te hopen dat degenen die hen verzorgen het beste met ze voor hebben, want ze zijn totaal hulpeloos. Ze zijn in het diepe geworpen en grijpen alles vast alsof het de laatste strohalm is, of dat nu goed of slecht is wat ze krijgen.

Ouders hebben dus een hele grote verantwoordelijkheid in zo'n situatie. Alles is zo vaag voor het kind. Misschien weten ze niet eens dat er kwaad bestaat, en leren toetsen hebben ze al helemaal niet. Ze komen er dan al gauw achter dat niet alles kan, bijvoorbeeld niet aan de hete verwarming zitten want dat doet pijn, en goed oppassen bij het lopen, anders val je en heb je pijn.

Ze leren dus dat er grenzen zijn die ze beter niet over kunnen gaan, dat er een veilig pad is waar ze op moeten blijven. Ouders "belonen" hun kind dan als ze dit leren, en zeggen dan "goedzo". Als een kind onvoorzichtig is geweest en daarvan de gevolgen heeft ondergaan, dan zeggen de ouders : "In het vervolg beter oppassen," of "Nu weet je het. Volgende keer beter." Ze leren dat de keuzes die ze maken gevolgen hebben, dus ze zitten al op een soort school, en kunnen door hard werk en goed opletten een zeker pad door het toch wel potentieel gevaarlijke leven "verdienen".

Ze leren geen snoep van vreemden zomaar aan te nemen, en zelfs de woorden van hun eigen ouders te analyseren en te vergelijken. Dit zijn maar woorden die we ervoor gebruiken in een bepaalde taal, en dit is eigenlijk wat de "demonologie" is, de wetenschap dat er gevaar en veiligheid is, en dat het kind dit mag ontdekken en leren, om zo op te kunnen groeien en een ander tot dienst te kunnen zijn, om zo zelf "ouder" te zijn in een bepaalde vorm of maat. Dat is een levenscyclus, en dat allemaal om de diepere kennis naar boven te brengen : Wat is het, en waar gaat het naartoe ? Dit is als een kunstwerk, een verhaal.

Leegte is loskomen van alle vooroordelen en conditioneringen, allerlei geërfde gedachtes en ingeplante gedachtes, die ook een bepaalde lichtgraad hebben waardoor ze vast konden haken. In de duisternis kan dat afsterven, dus weer even als een soort reset : de dag heeft zoveel ellende met zich meegenomen, dus nu moet het even nacht zijn, en moet de mens slapen, zodat er geen invloeden van mensen zijn of van het ego.

Het moet dus vanuit de diepte gaan komen, zonder inmeng van de "aangeprate" zintuigen. Als men slaapt is men even los van de matrix, dus in de duisternis is het veel spontaner, niet opgelegd, niet aangepraat. Dat is dus ook het hele ragnarok en ramadan idee dat de mens dan in die afzondering meer authentiekere natuur-ervaringen kan krijgen, dus niet door de stadse of christelijke bril.

Het is het in contact komen met de oneindige kennis, dus niet zomaar vanuit een boekje of via de media, maar heel persoonlijk, daadwerkelijk een ontmoeting hebben met de natuurkennis, als een wedergeboorte en zo ook een wederopvoeding, wat dus een natuurverschijnsel is. Telkens weer naar die leegte teruggaan en er vanuit leren leven is dus belangrijk, anders wipt er zo weer wat van stadse rotzooi tussen wat dan als de kanker kan groeien (het hele vetgieters gebeuren).

De leegte en de duisternis van de natuurbaarmoeder brengt dus antistoffen hiertegen. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en toen pas kwam de herschepping. Dat is in de stad en het christendom dus niet gebeurd. Dat is oude Hebreeuwse natuur-poëzie. Maar dus even vanuit het oogpunt van de baarmoeder : die is duister en leeg, en daarin ligt ook de vruchtbaarheid.

De nacht is voor een mens belangrijk om gezond te blijven. De natuur biedt die leegte, terwijl de stad dat weer wil roven, zodat de welwillende mens nog dieper de natuur in zal gaan om die medicinale leegte en duisternis te zoeken, dus zonder de stad zou de natuur niet eens kunnen bestaan. De stad vormt de natuur.

Dus metaforisch hebben we het dan over het zoonschap, en dat gaat om het luisteren naar de diepte-kennis, en dan is het verblindende licht van de stad, en de overmoedige gevuldheid van de stad een sta in de weg wat afgebroken wordt in leegte en duisternis, zodat het kind niet teveel impulsen

krijgt, want dan zouden de zintuigen zich niet meer ontwikkelen en zou het kind lui worden, omdat alles maar in z'n schoot wordt geworpen. Leegte en duisternis staan voor een open houding, open voor hoger onderwijs. Dit komt niet met bakken tegelijk altijd, maar vaak druppelend, zodat het kind dus ook waakzaam blijft en gevoelig.

Het natuur-minimalisme is het leven met de kleinste hoeveelheden, en dat geldt ook voor de gnosis want die is net als alle andere dingen in rauwe vorm te "geconcentreerd". Vandaar dat de gnosis voor eigen bescherming slechts "druppelt", en dan gaat het verder in de metafoor van de spin als de natuur-architect die dat allemaal doet emaneren (van hogere tot "lagere" vormen) door webben te maken, bruggen verdiepingen.

Dus zo moet je ook het noodzakelijke sociale contact zien, dat we dit alles naar mogelijk met mate doen, omdat je er toch niet aan ontkomt, en omdat we onszelf en de gnosis ook zo kunnen emaneren, in een soort beschermingslaag kunnen manifesteren, dus ergens op dat traject gaat alles vervormen en zelfs omdraaien en kom je in de lagere aardse gewesten terecht en spreek je de taal van deze gewesten.

Dan denk je misschien "help, ik ben van de gnosis afgeweken," maar dat is dus niet zo, want de gnosis werkt zelf ook op deze manier, als de golven, van hoog naar laag en van laag naar hoog, omdat de gnosis anders zichzelf nooit zou kunnen ontwikkelen en veiligstellen. Vandaar ook het hele idee van de rups en de cocon. Je krijgt een druppel gnosis, en dat moet je dan direct gaan omweven, in een cocon gaan brengen, anders sterft het, wordt het een prooi, kan het niet verder groeien.

Vandaar dat wij voortdurend over de rivier teruggaan naar de lagere aardse gewesten, en dat is zeer zeker niet altijd makkelijk. Het is dus ook aan te raden dit met mate te doen, en vanuit je hart, als je merkt dat je zo geleid wordt dat te doen. Het is leren weven, leren naaien dus in de gnosis, wat dan de diepere vur natuur kennis is. Geen paniek dus, er is geen man overboord, maar het hoort er allemaal bij, ook dit. Soms kom je dan iemand tegen die je liever niet tegenkomt, maar juist dan gaat je lichaam weer extra anti stoffen aanmaken, en het houdt je ook alert. Dat je dan buikpijn hebt of een knoop voelt is je afweermechanisme, voor je eigen bescherming, je immuniteit. Dan is er een bepaalde energie uitwisseling, en dan neem je die nieuwe energie mee naar huis, en dan ga je dat ook in een cocon stoppen, dan ga je er ook een web van maken, om het diepste eruit te halen, en zo kun je het ook weer verwerken. Oefening baart kunst.

De lagere aardse clown staat voor alle oppervlakte truukjes om de mens af te houden van de diepte. Zo spannen zij hun valstrikken, want zij staan voor het maskeren. Het zijn buitenaardse parasitaire energieen die overal om de mens heenliggen. Veel mensen denken dat "denken" op zich allemaal onschuldig is, maar deze buitenaardse energieen komen juist in de vorm van gedachtes om reclame te maken voor iets, en als de mens dan toehapt, dan laten die energieen ook niet zomaar meer los, en zo kunnen ze langzaamaan een mens geheel bezitten en besturen zonder dat deze mens hier vanaf weet. Vandaar dat juist het testen zo belangrijk is, en niet zomaar achter gedachtes aanhollen. De clown werkt veel met licht en zoetigheid, geloof en vertrouwen, omdat dat de bestanddelen zijn van de giftige slaap die de clown toedient, en dan de mens daar geheel in meetrekt. De clown wordt

agressief wanneer de mens niet of niet geheel aan hem toegeeft, en gaat dan tot andere middelen over zoals dreigen en martelen.

Voor de ontwaakten is het moeilijk om dit telkens weer te moeten zien, terwijl degenen die door blijven slapen de ontwaakten beschuldigen. De slapers draaien alles om, omdat ze handwerktuigen van de clown zijn geworden. Ze willen de waarheid niet zien, omdat de prijs hen te hoog is. Ze willen blijven slapen, maar waar de clown hen naartoe trekt uiteindelijk is iets verschrikkelijks. Ook dit moeten de ontwaakten telkens weer zien. Deze buitenaardsen zijn geen lieverdjes. Ze kennen geen genade. Als ze genade bieden dan zit er altijd weer een addertje onder het gras en wordt de mens nog dieper meegesleurd in de vicieuze cirkel. Het is een nog grotere valstrik. Het is dus oorlogstijd. Deze energieen moeten geneutraliseerd worden, uitgedoofd, wat alleen maar kan door educatie. De clown staat voor het spijbelen, en voor valse dwang-scholen. De ware educatie moet nog komen. Orion gaat dat doen.

Het sleutelwoord is dualisme. Het is nooit zwart-wit, nooit "of, of".
Er zitten lijnen van de gnosis doorheen, van de spionage, en daarom is het heel dubbel.
Het is als manoevreren door een mijnenveld, want natuurlijk zijn er gevaren. Welke god bezoekt een gevangene in de gevangenis, en wat voor cadeautjes brengt die god mee ? Het systeem brengt mensen totaal de venieling in en brengt dan westerse religie als antwoord, als oplossing, als een nieuwe drug, dieper de put in, door de clowns. Dit is hoe mk-ultra programmering werkt. Dat is even standaard, maar de gnosis zal daar dan doorheen proberen te werken, en als dat niet gebeurt dan valt de mens gewoon van de ene verlakkerij in de andere.

De bijbel is niet Nederlands. In de oorspronkelijke bijbel is er geen eeuwigdurende hel, tenzij je het echt heel erg selectief gaat lopen vertalen. Wij noemen dat ook wel het post-reading paranoia disorder, prpd ("na het lezen" paranoia stoornis), zoals degenen die de Jaws film hebben gezien (van de witte mensenhaai) niet meer het water indurven.

De westerse bijbelvertaling is een horror boek van het vorige millennium wat dat effect op mensen heeft gehad, waardoor ze onder een betovering kwamen, en dan niet doorhebben dat het maar een verhaal is, niet echt, wat ontstaan is in het vertaalproces (door beunhazen eigenlijk die de diepte van de oude talen niet kennen, of niet willen kennen, want het druist tegen hun theologie en markt in). Het is hetzelfde als een uit de hand gelopen Harry Potter fan verslaving. Het zijn fictie-gevoelige mensen, en vooral als je erin op gegroeid bent kan dat heel sterk zijn. Het is hun taal niet, dus ze kunnen het niet weten. Een simpele taalstudie kan al heel wat helpen.

Het zijn de "feesten der ongeletterden". Sophia is wijsheid, en was de oorspronkelijke moedergod. In het Eeuwig Evangelie kwam al die mysterie weer terug, over de engel Sarsia (meer de atlantische vorm van Sophia).

Er zijn veel gevaren, en veel komt ook mee met het moderne tijdperk zoals overmatig auto-gebruik waardoor de lucht vol zit met giftige uitlaatgassen, en dan nog het hele gsm-probleem wat heel veel

microgolf vervuiling met zich meebrengt. Het menselijk lichaam kan wel wat hebben, maar het beste is om zo dicht mogelijk bij de natuur te leven, of in ieder geval zo veel mogelijk groen in de tuin te hebben, want bomen en planten kunnen meer bescherming bieden dan we denken, en het komt aan op intuitief leven, dus goed naar je hart en je dromen luisteren, want die kunnen aanwijzingen geven, en die kun je leren onderscheiden. Wildernis-tuintjes, waarin je tuin gewoon een stuk wildernis is, waar je de natuur als het ware gewoon z'n gang laat gaan, is ook een optie. Het is belangrijk om te blijven onderzoeken en dingen in de gaten te blijven houden, vooral ook in dit tijdperk. Goed naar je gevoel luisteren, want niet alles wat je leest is waar, en de meningen zijn ook vaak tegenstrijdig, hetzelfde als wanneer het bijvoorbeeld over voedsel gaat. Ook kunnen het industrie-truukjes zijn van mensen die willen dat je bepaalde dingen koopt. Niet ieder mens is even oprecht. Vandaar ook dat het om het pad van de gnosis gaat. Gevoelig worden voor het alarm. Prioriteiten onderscheiden. Het mag ook niet te steriel worden, want dan maakt het lichaam geen antistoffen meer aan. Er moet dus wel een bepaalde "druk" zijn, opdat de mens groeit.

De psychiatrie praat ziektebeelden aan voor de markt, om hun medicijnen (vaak gevaarlijke troep waarbij veel doden vallen) aan te kunnen smeren. Eigen verantwoordelijkheid is vreemd voor hen (want dat spekt hun portemonee niet) en ook spiritualiteit (want dat spekt ook hun portemonee niet. God (gnosis) en spiritualiteit is hun concurrent, en zelfverwezenlijking.) Ze houden de mens afhankelijk met een schijn van zorg en zelfstandigheid, want dat zullen ze ook altijd betuttelend doen, met hen als toets en autoriteit (altijd het laatste woord hebbende). Het zijn machines die de aarde in hebben genomen om de aarde te fokken. Dit wekt dus de Orionse tegenpool op, die zich er doorheen mengt (als spion) en die tot de mens komt buiten deze markt om, dus dat komt de mens tegemoet in deze helse ketel. We zijn aangesloten op die energie. Het bezoekt ook in de nacht.

Sterrenkinderen kwamen hier puur voor spionage redenen, want de lagere aardsen hebben veel gestolen, wat allemaal weer terugmoet. Het is dus niet voor niets. Wij boren de gaten voor Orion en installeren het, zo diep als het moet gaan.

Het is de natuur-diepte die terugleid tot de betelgeuse kern van Orion. Dit is dieper natuurgebied waarin de mens minder inmeng heeft gehad, dus meer weelderigheid van (on)kruiden. Dat kan overal naartoe groeien en kan dan ook meer doen met de mens. De stad is een beeld van het lagere Orion en ook het lagere Betelgeuze, maar daar kan ook het natuur-Orion en het natuur-Betelgeuze doorheen werken (de natuursteden als tussenlaag, en dan de wildernis). Allereerst loslaten, en dan zal het diepere omhoog komen. Zintuigen werken door het loslaten, dan is er een betere vibratie, en wordt je op Betelgeuse aangesloten.

De natuur is er voor het ontgiftigen van je lichaam en je huis, kan dus de hele atmosfeer zuiveren van negatief geladen deeltjes. De natuur geeft belangrijke anti stoffen. Deze prachtige energie natuur is in de 90-er jaren grotendeels verwoest, en helemaal in het nieuwe millennium. Het leeft voort in onze harten als een zaad voor een nieuwe dag. Het zijn entiteiten, buitenaardse volkeren, waarmee we contact mogen hebben, verbinding mogen maken. Het zijn bruggen naar de andere wereld. Alles zal gesorteerd worden.

De medische tandiatrie is geen winkel, maar een inquisitie-kantoor van de bezetters. Zij bepalen het programma. Je bent van hen. Je bent niet van jezelf. Bijvoorbeeld als ze praktijken van elkaar overnemen worden de patientenlijsten ook doorverkocht. De klant is koning telt daar niet. Zolang ze maar aan je verdienen en je onder controle hebben, dat is alles waar het ze om gaat. Zolang het iets is waar ze hun handen nog niet op hebben kunnen leggen dan hebben ze geen poot om op te staan, maar zodra ze iets erin hebben gestopt, daar begint de ellende, want dat zijn hun heilige implantaties.

Het is de zwaarste buitenaardse oorlog, dit onderwerp, en alles wat zij willen is mensen isoleren, zodat ze elkaar niet wakker kunnen maken. Ze willen geen tegengeluid horen. Als ze dit soort dingen horen klappen ze vaak dicht, ze negeren het, geven gewoon geen antwoord, willen niet verantwoordelijk staan en willen niet dat anderen het horen, dus ze stoppen het in de doofpot en als het een klant van hen was die zulke dingen gezegd zou hebben dan schrappen ze die persoon en zetten die persoon op een zwarte lijst, zoals bij de mafia. Ze hebben genoeg manieren om iemand dan het bloed onder de nagels weg te halen. Het moet op hun manier of helemaal niet.

Ontwaking gebeurt alleen door herhaling, want de tandiatrie programmeerd juist door herhaling, door de verplichte termijn-controles etc. dus moet deprogrammatie ook door herhaling gaan. Vandaar dat het ook telkens terugkomt in onze geschriften.

Ter voorbereiding wordt de mens eerst ingesloten zodat het ego doodgedrukt kan worden, wat alleen in volharding kan gebeuren, want telkens weer zal het ego de mens proberen te verleiden. Alles moet dus 'vastgroeien', hard worden, in de heilige volharding, totdat het zich vereeuwigd, wat een lange testperiode is, en als je bijvoorbeeld teveel sjoemelt, dan trekken ze je helemaal terug naar start en moet het weer langzaam opgebouwd worden, bijna steen voor steen. In dat proces wordt je telkens in het diepe geworpen, in grote ruimtes die je niet kent, als een test, en ook om jezelf nog meer te oefenen in de heilige volharding, want wat ga je dan doen ? Het werkt door tegenpolen, dus als het lagere je probeert te trekken, en je volhard toch in de heilige gebondenheid, dan roept dat het hogere op, het heilige. Alleen in de tegenpolen kunnen we ons ontwikkelen, anders sterft alles af, en zijn er geen prikkels meer voor verdere verdieping.

Ik denk dat we allemaal wel zo over het leven denken : het is vreemd, eng en moeilijk, maar ook mysterieus. Dan kan je er voor kiezen om er kunstzinnig mee om te gaan. Het is de donkere kamer waarin de "foto" wordt ontwikkeld. Het kan dan ook weer een uitdaging worden. Het lijden is een taal, maar er is geen tolk, dus dan heb je dat nare gevoel en weet je niet wat je er mee moet. die taal moet dus nog komen, vandaar dat de boodschap is : volhouden. Het krijgt allemaal z'n plaatsje wel. Alles staat nog in z'n kinderschoenen met jeugdziektes e.d. en we zijn allemaal soms in die putten en tunnels om dan een doorgang te vinden ergens, en dan springt er een verschrikkelijke wachter op ons, en dan is het een moeizaam en slopend gevecht, maar dat allemaal om die deur te openen, om doorgang te vinden, waar anderen dan ook weer profijt van hebben. Wij zijn dus pioniers. en ja, midden in zo'n gevecht met zo'n afgrijselijke, smerige parasiet of roofdier, vooral als je flink gebeten ben met giftanden of in een wurggreep ligt is bepaald geen pretje. Maar in die ervaring kom je in contact met de andere, diepere wereld op een bepaalde manier, en dat is niet altijd zoals we het verwachten, en het kan soms ook in hele kleine dingen zijn : doorvechten en doorpuzzelen, want we zijn nu gewoon nog op reis.
We zijn er nog niet, en we komen van diep. er is dus wel degelijk zin in het leven. Plezier,

overwinning, etc. komt op gezette tijden, en mag nooit te vroeg komen, want dan zou het verblindend zijn. Het is ook een grote strijd tegen vals plezier wat ons in fokvee verandert. Het is een groot complot. Iedereen moet dus ook kiezen tussen plezier en gnosis. Er is verschil tussen plezierzoekers en gnosis zoekers. In de gnosis is er geen snel plezier, en worden we beproefd.

Kinderen zijn erg kwetsbaar, en hebben een ingebouwde voorzichtigheid, en zullen ook vaak de kat uit de boom kijken, terwijl andere kinderen weer veel spontaner zijn en meer durven. Dat is eigenlijk ook zo met poezen. De ene poes kun je gewoon van de straat oppakken en aaien, en zal direct kopjes geven en je likken, terwijl andere poezen een hele bureaucratie daarvoor hebben en eerst de kat uit de boom kijken.

Dat komt omdat het verschillende onderdelen van het systeem zijn. Soms kunnen we daar een voorbeeld aan nemen om zo zelf ook wat voorzichtiger te zijn, of door juist manieren te vinden om bruggen te bouwen. Het systeem sorteert en filtert ook weer, dus het is juist ook voor onze bescherming en dat wat Ragnarok doet : tussenstappen openbaren.

Het pad van de Ragnarok is dus niet zomaar roekeloze open deur, gezellige feesten mentaliteit, maar meer strategisch je pad uitstippelen en plannen, en zal ingrijpen waar er dingen over het hoofd worden gezien. Het zit altijd weer ingewikkelder dan de mens eerst dacht, en daar is de automatische piloot voor, het navigatie systeem die zo nu en dan inspringt. Kinderen zijn allemaal leuk en aardig, maar wees maar heel voorzichtig met die apparaten. De magie komt wanneer het komt, en dat zal altijd weer met mate zijn.

Dit is het Ragnarok traject. Kinderen zijn ook weer filters, dus als ze iemand mee hebben genomen dan is dat altijd al door een heleboel filters heengegaan, en dan kun je het zelf ook nog eens filteren door te bekijken op welke afstand je kan staan, en dat kan een geheel natuurlijk proces zijn, juist ook weer geredeneerd vanuit het centrale boom-principe in het centrum van Ragnarok (yggdrasil), want die legt op een natuurlijke manier alle nodige connecties tussen realiteiten. Kinderen kennen dan misschien de andere werelden niet, maar zijn daar dus wel weer abstract vertegenwoordigers van. Ze dragen dus de codes met zich mee, en zoals Ragnarok dus alles afscheid voor de zuivering, brengt de boom die hierin ontstaat dus de nodige connecties, en ook de nodige veiligheid. Ragnarok en Yggdrasil werken in die zin met elkaar samen.

Kunnen accepteren is een keuze, niet zozeer een gevoel, want het lijden is ook juist het ondraaglijke, het niet kunnen accepteren, dus het is gevoel tegen verstand. Als een stok je slaat dan kun je de stok omhelzen en aanvaarden, en dat kan dan een zekere rust geven, maar dan zijn er altijd weer andere stokken, en dan gaan we door hetzelfde proces : weer de stok omhelzen, en ga zo maar door - de stok binnengaan, dan heb je minder last van het slaan van de stok op het eerste gezicht, maar vaak is het in de stok nog wel erger, en dus al die andere stokken. Wij moeten er dus dwars doorheen, ascetisch worden, de taal van het lijden leren verstaan, en om het grootste en eeuwige kruis vragen. Dat wil niet zeggen dat we dat lijden letterlijk doorgaan, maar dat het juist ons inwijdt in de mysteriën en de tegenstellingen, komen tot de juwelen van het kruis, de lokogamen. Dit is helemaal verkeerd voorgesteld in het westerse christendom en wordt haast niet geleerd. Het is een piraten cultus die de gnosis heeft gestolen en met de buit hebben ze hun schepen

ingericht, en hun wapens mee gedecoreerd, maar die diepere boodschap hebben wij daar altijd wel uit gefiltreerd :
In de hogere wereld wordt er gecommuniceerd door krachtige emoties : heilige vreze, heilige woede, heilige bitterheid, heilige verworpenheid, heilige depressie, heilige eenzaamheid, enzovoorts, allemaal sieraden. Het zijn dus de letters van het alfabet waarmee je communiceert, en die letters moeten dus allemaal opgeladen zijn anders kun je ze niet gebruiken en heb je een spraakstoornis zoals die ondergrondse gorilla's die het koninkrijk van de vogel-reptielen bewaken in de film "at the earth's core", in de ingewanden van de aarde, een boek uit 1914, wat ook weer een stuk territoriale oorlogsvoering is. Ook is het zo dat als je alfabet niet is opgeladen dat je hen dan alleen maar gebrekkig kunt horen. Die gorilla taal komt ook weer terug in waking the witch van kate bush uit 1985, wat de strijd is tegen het westerse oud-christelijke religieuze systeem (de heksenjacht). Het hele hounds of love album gaat over een vrouw die ter dood is veroordeeld (vanwege het aanhangen van de gnosis/ natuur) en verdrinkt en door een hele reeks hallucinaties van de dood heengaat om zo te komen tot een nieuwe wereld, gaat dus allemaal over het lijden. Er zijn ook andere interpretaties van dat het gaat over iemand die overboord is geslagen van een schip, en dat verhaal begint op de b-side van dat album, genaamd : de negende golf, maar de a-side is er een soort voorbereiding op, want daar begint de hoofdpersoon al in problemen te raken : problemen in de liefde, relaties, angsten enzovoorts, en dan een toevlucht zoeken in "de moeder". Het is een van de belangrijkste en diepste albums van de 80-er jaren, gaat veel over het eeuwig evangelie/ vur etc., is iets van de tweede bijbel.

Het rode in de Vur is verbonden aan mirre, het bloed van de vijand, en vandaaruit zal alles tot bloed worden, het beeld van de cirkel, het draaien, en dat is tegelijkertijd de diepte van het rode mysterie. Veel sprookjes gaan daarover, en oorspronkelijk waren sprookjes vaak eerst horror-verhalen, maar zoals rode laarzen of schoentjes of roodkapje is allemaal "het wassen in het bloed van de vijand". Daarom komen roodharige vrouwen zoals "roodhaar" en "red sonja" telkens voor in barbaarse fictie (storm, conan etc.), ook in de Vuh, wat daarvan een beeld is, alhoewel het dan meer donkerharige vrouwen zijn met bloed in hun haar, dus niet letterlijk rood haar. Het rode mysterie uit zich dus op verschillende manieren : land, zee, bloedhemel, en op de mens zelf als iets wat ze dragen. Dat is ook de hele opzet van het rode mysterie, dat als je er dichterbij komt, dan blijkt het wat anders te zijn.

Als kind vang je dan die glimpen op, en die komen in principe maar één keer, dus als je dan volwassen bent, dan fantaseer je erover, en dan kunnen daar verhalen omheen gaan ontstaan. Het hele directe, vaste en permanente of langdurige kan een gevaar zijn, dus daarom is de afstand goed. Als het nog een keer komt dan is dat een truuk van de herinneringen of de verandering van de herinneringen. Een daadwerkelijke herhaling zou teveel dichtheid opleveren en dan kun je dus ergens vastraken en teveel materialiseren, dus het gaat meer om herbeleving.

De regenbogen zijn het overvloeien van de dimensies en van de eenheid in diversiteit. Mensen van de gnosis zijn regenboog-mensen, bruggenbouwers.

Het Red Shoes album van Kate Bush gaat ook over deze dingen, over het rode mysterie, als een allegorie van de heilige gebondenheid, gebaseerd op het gelijknamige sprookje, maar het is een paradox, want het kan van twee kanten bekeken worden. Het gaat over een meisje die rode

schoenen vindt en als ze ze aandoet dan kan ze niet meer stoppen met dansen, en de schoenen brengen haar de wildernis in. Hetzelfde komt terug in het sprookje "de tovenaar van Oz" waar Dorothy de rode schoentjes heeft, maar de heks wil die van haar afroven. Roodkapje is dan hetzelfde idee, en die wacht in de Vuh iedereen op die door de glazen muren van de stad is heengegaan. Roodkapje en de wolf wijst terug op Hulda (Hel, Holle), de Germaanse godin van de wilde jacht en haar wolf. Zij zijn de gidsen door de wildernis en onderwereld. Dit gaat dus niet rechtstreeks. De gids verstopt zich zodat we leren zoeken, zintuigen leren ontwikkelen. Het is niet de doorsnee sinterklaas-zak met pepernoten-gids die altijd voor het grijpen ligt.

Alles is gepland, en het mysterie van voorbestemming is heel ingewikkeld, want de mens heeft ook een eigen wil, maar het wordt allemaal in de gnosis gebruikt. Alles is dus al van tevoren ingecalculeerd, en iedereen moet zo nu en dan weggenomen worden op wat voor manier dan ook, dat is het ritme van het leven. sommige mensen kiezen de hogere wil van de gnosis, terwijl anderen blijven in dat wat "de gedogen wil" wordt genoemd (ook in de theologie), en weer anderen gaan dwars tegen de wil van de gnosis in, maar de gnosis gebruikt alles, en heeft overal een antwoord of tegenreactie op. Het is het mysterie van de dualiteit.

Openbaring werkt ook door de tussen-zielen, de wolk van getuigen. Zij vechten voor ons, en brengen informatie over.

Schuld is ook een dualiteit, iets wat je aan een ander verbindt. Zo onstaat er een schuldeiser (crediteur) en een schuldenaar (debiteur) waardoor er – al dan niet tijdelijk – een hierarchie ontstaat. Vroeger was er het feodale leenstelsel waarin de leenheer gebieden in leen geeft in ruil voor militaire dienst en belasting bijvoorbeeld.
Er zijn dus allerlei vormen van schuld waardoor dit soort divisies worden aangelegd, om het te onderscheiden. Heilige schuld komt voort uit de Vuh, wat ook wel genoemd wordt in de serie De Strijd tegen Septus, als een soort van schijn-schuld waarin we met schulden worden beladen die eigenlijk bedoeld zijn om de valse geesten in ons te verbreken, dus bijvoorbeeld een amazone strijder richt een speer tegen ons die bedoeld is om de territoriale geest of ge-erfde generationele geest in of over ons waardoor we opgesloten zijn aan te vallen, ook bijvoorbeeld om de zware mannelijke superioriteits-geesten te verbreken.
Dit zijn dan een soort schijnbewegingen, hetzelfde als : je bent bijvoorbeeld geketend met een valse slavernij, dan zal er een grotere heilige slavernij nodig zijn om je daaruit los te breken, ook qua gevangenschap : Je bent bijvoorbeeld dan door een bepaalde valse geest gevangen gezet, en dan zal een grotere heilige gevangenschap je dan vrijzetten. Dus : Er hangt bijvoorbeeld een valse schuld, door een valse beschuldiging of een misverstand o.i.d. boven je hoofd, en dan zal er een grotere heilige schuld nodig zijn om dit te kunnen verbreken, dus een claim tegen een claim. Dit is dus een soort spel wat niet letterlijk genomen moet worden. Het is om valse geesten om de tuin te leiden.

In het ragnarok zal het ijs op het diepste punt, als het eeuwig is geworden een vlam voortbrengen, en die zal de wereld verwoesten. Dit gebeurt in de vorm van surtr, de vuurreus, van muspelheim, de vuur-wereld. Als een mens tot de vuur-wereld wilde gaan dan moest hij eerst door myrkvior heen, een duister woud wat tussen muspelheim en midgar, de mensenwereld, inlag. De duisternis is ook verbonden aan de naam van surtr, want het betekent "zwart". Het myrkbos wordt ook wel het sombere bos of bos van depressie genoemd. Op het toppunt van ragnarok, dus als het ijs zich heeft

vereeuwigd, dan komt surtr met een boot, het schip van de doden, om door zijn vlammenzwaard dus de aarde in de fik te zetten. ook verbrandt hij dan de brug tussen de mensenwereld (midgard) en de godenwereld (asgard). in de esoterie is er een link tussen het surtr verhaal en sinterklaas.

De ijswereld is genaamd niflheim, en eerst zal de mens hier doorheen moeten gaan, als beeld van de afzondering, onthechting die diep moet doordringen en zich moet vereeuwigen. Dit komt ook weer terug in het eeuwig evangelie in het verhaal van de tovenaar van ostford, de eeuwige vlam. Dit gaat over een meisje en een tovenaar die beiden op zoek moeten naar een eeuwige vlam, en alleen als ze het beiden vinden binnen een bepaalde tijd, dan zouden ze het overleven. Dat gaat ook over persoonlijke verantwoordelijkheid en twee-richtingsverkeer wanneer het op hogere dingen aankomt, dus niet alles op een soort van tovenaar schuiven zoals ze in het westerse christendom doen. Maar die vlam wordt dus ook alleen maar gevonden als ze van elkaar gescheiden worden en in de afzondering tot het ijs komen. Voordat dat moment er is komt het meisje een man tegen die de eeuwige vlam draagt, maar zodra ze dichter bij die man komt begint de vlam te doven. De man waarschuwt haar dan dat als de vlam geheel gedoofd is dan is alles verloren.

Daarom kunnen we niet voorzichtig genoeg zijn met de vuur-dynamiek en is het aan belangrijke regels, condities en principes onderworpen. zoals we ook in het archief zeggen :

"We moeten leven in het heilige vasten, vanuit de heilige leegte, zodat dit vuur zijn werk kan doen, en zuiver is. Daarom moet ook dit toets-vuur weer getoetst worden. (..) Nogmaals : toets-vuur werkt alleen in de afzondering, in het heilige vasten, dus er moet een goede balans komen, een goede dualiteit. Je geeft je dus over aan de tucht en de leegte, en dat moet dan groeien in je. Hierin zullen dus ook alle valse vuren verdwijnen."

Dit is het samenspel tussen vuur en ijs. Het gaat alleen door ijs, anders krijg je vals vuur. Dus hoe je kan weten wanneer het uitgezuiverd is, dat gaat om het krijgen van een relatie met het heilige ijs en het heilige vuur, en het is heel wetenschappelijk, maar dat zal dus altijd alleen maar zuiver en volkomen zijn door de heilige gebondenheid. Dus dat gaat dan weer om de relatie met de heilige gebondenheid of "het touw", een onmisbare dynamiek in het samenspel tussen vuur en ijs. Tot het touw kom je alleen maar door het grootste en eeuwige ijs. Zonder dat is er geen heilig touw, dus eerst moet je sterven in het ijs, in het eeuwige pniel, niet zomaar toegeven aan allerlei drangen of zogenaamde inzichten. Het moet altijd eerst dieper sterven.

In het eeuwig evangelie gaat het verhaal "het tovertouw" over deze dingen. een jongen was in gevecht met een tovertouw die eeuwenlang over een kasteel heerste en iedereen die tot het kasteel probeerde te komen werd door het tovertouw de diepte ingesleurd en werden niet meer teruggezien. het tovertouw was heel lang, sterk en heet, en de jongen kon het alleen overwinnen door een handschoen van ijs. Vuur is dus wel een dynamiek van de vur, maar in samenspel met andere dynamieken, zoals ijs en duisternis, het touw etc. De balans tussen vuur en duisternis kan er alleen zijn door het ijs en het touw. IJs is het pad naar het touw dus, en in de diepte van het ijs gaat het automatisch over in duisternis, wat "het zwarte ijs" wordt genoemd. Dit gebeurt dus ook in het ragnarok en is een natuurproces of natuurverschijnsel dat in het ijs dan ook uiteindelijk de nacht invalt, het nachtijs, wat ook een boek is in de vur en dieper hier op ingaat.

Dus je komt dan in het ijs tot het nachtijs, en daar zullen uiteindelijk allerlei valse ochtenden, valse vuren, de mens proberen te verleiden tot valse ontwakingen. Hierin komt het witte mysterie, de vrouw met de witte laarzen, tegemoet om juist de mens eerst te leiden tot de diepere nachten. Het gaat er dus om eerst tot de eeuwige nacht te komen, ook tot de grootste nacht, om hierin eerst dieper te sterven. Hierin wordt ook het ijs vervolmaakt, dus ijs en duisternis kunnen niet zonder elkaar in dat opzicht. beide principes moeten dus tot de ultra zone komen, de vereeuwiging, en zo zijn er twee goede pilaren, fundamenten, voor de komst van het heilige vuur. ALLE anderen die hier dus ergens in afgehaakt zijn, zullen door vals vuur getrokken worden en vergaan. het is dus een grote afval-race.

Dus op de besproken fundamenten is er een veilige, wetenschappelijke, basis voor het heilige vuur, en dan kan er dus ook een veilig samenspel komen tussen duisternis en vuur, zoals in het noord-germaanse surtr-principe. In de esoterie heeft surtr zijn wortels in dromen. Dat komt van heel lang geleden uit het tijdperk van de wolven. IJs en duisternis wekken ergens de slaap op, en die moet eerst heel diep gaan, ook tot een soort van eeuwige slaap om van alles los te komen, om tot de eeuwige vergetelheid te komen. Dat proces mag niet onderbroken worden, dus daar moet ook gevochten voor worden op het eeuwige pniel, wat ook weer terugkomt in het tibetaanse boeddhisme in de bardo-leer waarin je leert vol te houden in de bardo-slaap (slaap van de onderwereld, dodenreis), zodat je niet in overmoedige, valse moederschoten wordt geboren. Je mag dus ook niet voortijdig dromen, maar je moet in de zg. twilight-zones blijven, tussen-zones, tussen slapen en dromen in, dus het is wel een soort van slaapstrijd, ook tussen slapen en waken in. dat is iets wat je kunt leren. je strijd dus ten bloedens tegen het vuur, de droom en de ontwaking, ook tegen de wedergeboorte, ook tot tranen en zweet toe. Je zou dus eerder een huil-uitbarsting krijgen dan dat je toegeeft. een heleboel mensen gaan hierin niet diep genoeg, haken ergens af. de mens moet hierin zichzelf als steen houden, komen tot de heilige bevrorenheid en vertraging. Zo kan al het valse vuur sterven. dus ook komen tot de eeuwige steen, de eeuwige steen worden. dit wordt dus getest, want eerst wordt de mens tot de verzachting geleid om te zien hoe de mens gaat reageren, en ook houdt het toetsen de loslating in wat ook een soort van verzachting is. je houdt het niet vast als zijnde vals gesteente, valse hardheid. ook hierin moet dus een goede balans komen, een goed verantwoord samenspel, goed gefundamenteerd, ook in wetenschappelijke zin.
Hoe weet je dan wanneer het zuiver is ? Je geeft je er niet zomaar aan over met een glimlach of zoiets van : "ja, zeg, nu is het wel mooi geweest." Nee, het zuivere wordt alleen geboren in een onstopbaarheid, dus als een soort "huil-uitbarsting" dat je innerlijk breekt en het niet meer kan tegenhouden. zoals jeremia zei : "dit is te sterk. Het heeft mij overwonnen." Het is hetzelfde zoals in de natuur een zaadlozing komt na wrijfing, onderdrukking, door het vrouwelijke geslachtsdeel. Dat kan de man dan na een tijdje niet meer tegenhouden, en dan spuit het zaad als een spasme. Let op het woordje : spasme. Wordt vandaag de dag als iets heel negatiefs en als een ziekte gezien, maar het hele lichaam is gebouwd op spasme. Het hart werkt ook door oncontroleerbaar spasme. Zo plant de mens zich ook voort, door spastische bewegingen, door instincten, door drangen die ze niet kunnen stoppen. Zo zou dat in alles moeten zijn, op de heilige, verantwoorde, wetenschappelijke manier dan.

Dus als het vuur dan komt, geboren wordt, vanuit het eeuwige ijs en bijbehorende dynamieken (slaap, duisternis, strijd, hardheid, zachtheid), dan wil het niet zeggen dat de strijd is gestreden. Je moet dan direct terug en niet er profijt uit trekken. Dat is dus ook weer een test. Er is een druppel

vuur gekomen, wat niet wil zeggen dat de mens recht heeft op een hele vuurzee, zelfs geen gezellig openhaard vuur. direct weer terug naar het ijs en de duisternis, waar je dan juist door de vuurdruppel weer dieper in kan gaan. De vuurdruppels zijn dus gewoon sleutels om dieper in de tunnels te gaan. de droom-druppel moet dus leiden tot een nog diepere slaap, als sleutel. Door dit soort principes kun je dus kiezen voor een diepere wereld. deze thema's zullen in de toekomst nog verder uitgewerkt worden. De surtr-dynamiek van duisternis-vuur is in de diepte de heilige baarmoeder die de schepping voortbrengt door de oude schepping te vernietigen. De vrouw is de personificatie van de duisternis die het vuur in bedwang houdt en weet te channelen. Dat kan alleen maar als je echt een heleboel duisternis hebt, dus de eeuwige grootste duisternis, anders kun je dat paard van vuur niet berijden. Dus bij elk vuur moet er door de heilige vreze en woede worden teruggegrepen op de duisternis, anders zal het niet te houden zijn. Dus dat zijn in ieder geval ook de bruggen die tussen vuur en duisternis liggen.
In die zin kan het vuur dus wel tot grote hoogtes opgeladen worden. Bij elkaar is het dus een heel wiel van elementen voor het sterven, en dat wiel wordt dus allereerst in de vur besproken als pad van de stad tot de wildernis, en dan in de bilha, het boek na de vur in de tweede bijbel, verder om dieper in de wildernis te komen.

Belangrijk is altijd als je aan de balans tussen duisternis en vuur denkt dat je er een touw tussen denkt, van de heilige gebondenheid, zodat het touw het samenspel bepaalt.

Vanaf onze geboorte werden wij geprogrammeerd met bepaalde wachtwoorden en codes in de vormen van namen, waar we in de loop van de tijd verslaafd aan zijn geraakt, waardoor we een enorme afhankelijkheid eraan kregen. Deze codes maakten ons slaven van deze wereld, en ook in religie gebeurde dat. Het zijn bepaalde magneten in ons onderbewustzijn, om ons blind te houden en in slaap, zodat we telkens cirkeltjes maken rondom een zon. In onze zoektocht naar God, naar de goddelijke kennis, moeten we leren vasten op die ingeburgerde, algemeen geaccepteerde, gevestigde namen en wachtwoorden. Het zijn sluiers die God heeft opgehangen om zijn kennis niet zomaar aan de zwijnen prijs te geven. Wij worden door deze sluiers gelouterd, maar moeten dus erdoorheen tot de hogere en meer zuivere begrippen. Dat vasten op al die ingeburgerde namen is niet makkelijk, want het zijn angst-implantaten en we zijn bang voor het onbekende. Er gaan dus vast en zeker alarmen af. Wij moeten alle religieuze iconen teruggeven aan God.

De test is : blijven wij voorouders aanbidden en hun educatie, of komen wij hogerop tot God, tot goddelijke openbaring. Oordeels-profeten worden apart gezet in vreze en beven. Dat is de voorbereiding tot de ontmoeting met God, en tevens een test. Rennen wij terug tot de voorouders, of omhelzen we de vrees, en zien we dit als een sleutel tot God, het hogere. Alle betekenissen zullen veranderen, alles zal hergedefinieerd worden, en alles zal ontmaskerd worden, en de hogere talen en begrippen zullen bekendgemaakt worden. Wij zijn in het midden van dit gevecht nu. Je mag hierin bidden om de kennis van God, om de heilige kennis, terwijl je al het andere loslaat. Je mag dan gaan wachten op de kennis van God, wetende dat de kennis van God tuchtigt, en een grotere Vreze des Heeren brengt, tenminste als het de ware kennis van God is. De kennis van God is heilig. Zowel in de grondteksten als in de tweede Bijbel gaat het om het leren overschakelen van de geest tot de ziel, de armoede, en vandaaruit tot de gnosis, de heilige kennis. In de heilige kennis mogen wij met God communiceren. Die kennis kan ook alle valse kennis wegvreten, dus het kan ook heel stil worden, of chaotisch. De Heilige Kennis zal de valse kennis aanvallen, dus er zal een oorlog zijn.

Dan is de verleiding groot om naar oude vertrouwde iconen te grijpen, maar dat moet je dan juist NIET doen. Blijf standvastig, en blijf ze op het altaar leggen, zodat God hogere dingen kan openbaren. Het is dus een groot afkick-proces. De duivel wil ons religieus houden, volgens de syntax, oftewel de gedrags-code, van de voorouders, waarin de slaven-programmaatjes worden afgedraaid. Wij moeten ons dus disciplineren om daaraan niet mee te werken.

De Heilige Kennis is de kracht van God die in ons komt, wanneer wij vasten, leeg worden van onszelf, en tegelijkertijd helpt de Heilige Kennis ons daarin. De Heilige Kennis is leeg van valse, wereldse kennis. Je mag dus stil worden voor de Heilige Kennis, alles laten wegstromen, uit je hele lichaam, om zo de Heilige Kennis te omhelzen. Deze zal je met nieuwe Vreze des Heeren bekrachtigen. Dat is een goed begin, en ja dat kan dus alles in de war brengen, de oorlog tegen valse kennis, dus blijf alles loslaten, blijf alles op het altaar leggen, en blijf toetsen door de Heilige Kennis aan te roepen over alles wat tot je komt en waarmee je worstelt. Prik er maar in met de Heilige Kennis. Blijf hierin standvastig totdat je een nieuwe wedergeboorte krijgt in de heilige kennis, als in de moederschoot van God. Dat zijn allemaal ervaringen waar we naar mogen streven. Wij focussen ons op de Nieuwe Openbaringen, de voortgaande openbaring, die God geeft, om ons vervolgens te focussen op wat daarna komt. Telkens zijn wij weer progressief bezig met God, als op reis zijn met God. De goddelijke kennis op zich blijft hierin een centrale rol spelen, omdat de gnosis een machtige sleutel is voor deze tijd. Wij moeten leren omschakelen “Van Geest tot Gnosis”. Dat is waar alle paden naartoe leiden.

Er is geen enkel verschil tussen de Gnosis en het Profetische. Beiden betekenen : Goddelijke kennis en Openbarings-kennis, verborgen kennis voor ingewijden. Gnosis is het Griekse woord hiervoor, wat altijd door de christelijke kerk is veroordeeld om de mensen dom te houden, dus als een afleidings techniek. Gnosis wijst ook terug op al die geschriften die door de kerk verborgen zijn gehouden, en die de leiders niet in de afgesloten bijbel, de canon, wilden hebben. De Gnostische beweging werd door de eeuwen heen altijd door de kerk vervolgd, ook omdat het voor 'voortgaande openbaring' stond. De kerk heeft in het charismatische deel 'profetie', maar dit betekent kerks gezien : gebonden aan de 66 boeken van de canon, de gruwel der eeuwen, oftewel het merkteken van het beest, zodat de profeet gebonden blijft aan het Babylonische systeem, als een slaaf van de Mammon/ de markt/ het beest.

De wildernis-profeet laat zich niet leiden door de leer van de kerk, is geroepen om oude fundamenten te verbreken, heilige huisjes om ver te werpen. De gnostiek zorgt voor een nieuwe bibliotheek van goddelijke kennis, die door de kerk verworpen is, als een kennis-bestand, waarin zelfs nieuwe herziene doctrine en orthodoxie kan plaatvinden wanneer dat nodig is. De wildernis-profeet ontvangt wilde openbaringen, en is niet bang om tradities overboord te gooien. Dit kan dus zelfs leiden tot een reformatie, de inname van grote gebieden door gnosis. Gnosis rekent af met de eeuwenlange leugens van de kerk. De gave van kennis is een onderdeel van profetie. Profetie is de hoogste gave waarnaar wij moeten streven, en staat gelijk aan gnosis en waarheid, aleithea, waarnaar de Geest leidt, en waaraan de Geest onderworpen is. De Geest spreekt niet vanuit haarzelf. De wildernis profeet is een getoetste profeet, die niet neerbuigt voor de iconen van de voorouders. Omdat de profeet hierin opgroeide moest hij dit noodgedwongen wel doen, maar dan tot de simulators hiervan, symbolisch, als in de taal, ook om zo met anderen te kunnen communiceren, maar de profeet leidt tot de diepte van dit alles. Gnosis kan de diepere lagen laten zien, zoals

profetie dat kan, omdat het één en hetzelfde is.

We zijn nu ook bezig met de etymologie, taal oorsprong, van het woordje 'god'. God is namelijk een heel populair woord geworden, en kan heel goed een afleiding zijn om mensen van de gnosis af te houden. Dus in diepere zin zoeken we naar de moeder gnosis.

Iedere soldaat heeft zijn eigen specifieke en unieke wapens en kijk op de dingen, dus alles is waardevol. Anderen kunnen daar ook weer van leren, en het is goed om elkaar te blijven herinneren aan het pad, op verschillende manieren.

Hoe worden die banden van het kwaad dan doorgeknipt :

1. op het altaar leggen.

2. het besnijdenis-mes aanroepen, en vragen of elke verkeerde band mag worden doorgeknipt.

3. vragen om de tijdschijf van de gnosis, de goddelijke klok, wat jou zal leiden in wanneer en hoe je contact hebt, want die tijdschijf is onderverdeeld in seizoenen.

4. stil worden, vertrouwend dat de gnosis nu zal stromen om haar werk te doen.

5. als je nu weer allerlei gedachtes of gevoelens krijgt, breng die ook tot het altaar. prik er in met de toets-speer. roep het vuur van de gnosis er over aan, en weer het besnijdenis-mes met de vraag of er nog verkeerde banden doorgeknipt moeten worden. het is ook mogelijk dat je wordt aangevallen door iets buiten de familie namelijk, een territoriale geest ofzo.

6. stap uit de tempel, weg van het altaar, vertrouwend dat je nu alles op het altaar hebt gelegd, en dat het besnijdenis mes ermee afrekent.

7. vraag om de heilige afscheiding, even afgezien van elke boosheid of angst die je nog voelt, want deels hoort dat ook gewoon bij het leven van een oordeels-profeet, maar dat mag nieuwe richting krijgen altijd weer.

8. verneder jezelf, door in de diepere realiteit op de grond te gaan liggen, en je helemaal leeg laten stromen, vertrouwend op de heilige afscheiding.

We zijn nu in de wildernis terechtgekomen, niet meer in de stad. Wij zijn als nomaden die voort-trekken, dieper de wildernis in. In dit verband zien wij pinksteren dan ook als de uitstorting van de gnosis. Pinksteren is oorspronkelijk het feest van de eerstelingen, en dat was een offerfeest waarin de eerstelingen geofferd werden. Het feest van de eerstelingen is daarom een Levitisch feest. Heden ten dage wordt het pinksterfeest heel anders voorgesteld. In de bespreking van de onderdelen van het evangelie zullen wij zien wat nog bruikbaar is, en in welke vorm.

Demonologie blijft een belangrijk punt. De mythes hebben gevaarlijke, scherpe kantjes, en werden ontwikkeld door politieke apparaten om de mens gevangen te houden in een web van sociale

activiteit en zorg. Je kan veel gevoelens krijgen van zulke algemeen aanvaarde mythes, en het heeft veel opgehoopte krachten van de bloedlijnen, wat een enorme gezelligheid kan brengen, saamhorigheid, doel-streven enzovoorts, en natuurlijk kan God daar doorheen werken, en dat doet God ook. Maar de gnosis gaat om diepte en demonologie, om vertaling en bevrijding, om zo boven en achter al deze menselijke controle geschriften van lagere niveaus van het onbewustzijn een meer persoonlijk en goddelijk contact en communicatie met God te vinden. Hierin rekenen we af met boze geesten, met voorouder-verering, maar zijn de simulators ervan nog steeds belangrijk om tot die hogere verbanden te komen, juist omdat het gestolen goederen waren, en juist omdat God daar ook doorheen werkte en er veel waarheid in zat.

Daarom hebben wij al die jaren met deze simulators gewerkt, en zullen we ermee blijven werken, ook omdat het een onderdeel van de taal is die nog steeds wordt gesproken, maar wij willen de diepere waarheden hierin niet achterhouden. Het christendom is nog steeds geprogrammeerd met zelf-vernietiging. De gnosis, oftewel het kennen van God, wat plaatsvindt in een mens die geinteresseerd is in God zelf en niet de vorm daarvan, is noodzakelijk voor een oordeels-profeet om niet zelf in het oordeel meegesleurd te worden in de golf van alle voorouderlijke afgoden. Natuurlijk is dit een strijd, en natuurlijk zul je aangeklaagd worden door boze geesten, en natuurlijk moet je kritisch blijven, ook in de gnosis. Je moet zelf een persoonlijk contact met God ontwikkelen, en boeken kunnen daarmee helpen, maar het gaat om het toetsen en het je persoonlijk eigen maken. Wij staan allemaal op onszelf voor God, en wij zijn omringd met middelen. Die middelen moeten getest worden. Er moet mee geworsteld worden.

Alles in de gnosis gaat om balans en seizoenen, om paradoxen en kaleidoscopische gezichtspunten. Het gaat om het abstracte, omdat dit kan leiden tot de diepere werkelijkheden.

Een heleboel principes uit het christendom zijn van Moeder God, zoals afzondering en strijd tegen boze geesten.

Moeder God werkt daar doorheen, en er is veel moeder gnosis te vinden in het christendom, alleen is alles verdraaid en overhoop gehaald, vervalst enzovoorts. Het is waarheid vermengd met leugens, vergif door het voedsel. Wij moeten daarom alles uitziften en in de juiste volgorde zetten, om zo tot diepere niveaus te komen, want dingen kunnen ook vaak weer afleidings-tactieken zijn, dus dan lijkt het mooi en goed, maar heeft God een hogere weg voor ons.

Dit gaat allemaal tijd kosten, en we mogen niet op God vooruit lopen. Gnosis is ook een soort van loon systeem. We zullen zien wat God gaat doen. Als je van God/ Gnosis gedachtes krijgt, dan kun je die ook op papier zetten als een soort dagboek of journaal. Ook daarin kun je dan later nog meer gnosis zien, omdat het dan gaat groeien. Zo gaat er ook geen gnosis verloren. Vandaar dat het soms belangrijk is om je communicatie met God op te slaan voor later gebruik. Dat kan ook helpen. God spreekt vaak meer tot ons dan we denken. En daar kunnen we dan ook weer anderen mee helpen.

Je mag het op het altaar leggen, en dan zal de gnosis het gaan transformeren. Veel dingen zullen weer terugkomen, maar dan op een andere manier. Je kunt er dus speciaal voor gaan zitten en opschrijven wat je denkt dat de gnosis je laat zien, en dan even later een testje erover heen laten gaan, dus even op het altaar leggen, en zien wat de gnosis ermee doet. Je kan een relatie aangaan met de gnosis. Als er niets komt is het ook goed, want we moeten ook de leegte in. In ieder geval als

je op de gnosis mediteert, dan kun je ook ineens diepere patronen zien. Die kun je dan ook opschrijven, en dan later door de gnosis weer lezen, en dan zien of de gnosis nog iets wil toevoegen of nog diepere verbanden wil laten zien.

Dan kun je bijvoorbeeld het geheel in vakken gaan verdelen van belangrijke zaken, en dan mediteer je van vak tot vak, en zien of de gnosis wat meer laat zien erover. Dan schrijf je dat dus in het vak. Zo kun je dan vakken door de gnosis opbouwen over verschillende demonen, en over bepaalde principes, belangrijke dingen in je leven, enzovoorts. Zo kun je zelf een archiefje opbouwen van de gnosis. Dat kan later nog eens van pas komen. Zo kun je al die vakken gaan zien als een soort van e-mail-boxen waar informatie of e-mails van de gnosis kunnen binnenkomen. Dat is dan even heel technisch gezien. Zo kan de gnosis je dan strategieen door gaan geven. Als je dan merkt dat het op een bepaald moment vastloopt, dan kun je ook een hulpmiddel gebruiken zoals een boek, of één van de hoofdstukken uit de series, en dan weer even de vakken controleren nadat je het gelezen hebt, of de gnosis iets heeft aangevuld. Muziek kan soms ook helpen, of een computer spelletje. Het zijn allemaal middelen om de gnosis te openen.

Het woordje 'gnosis' betekent niets anders dan 'God leren kennen', 'een persoonlijke relatie met God hebben.' Hierin zijn een heleboel levels en dieptes, die je echt niet allemaal direct hoeft te kunnen doorzien.

Je kan op vele manieren een relatie met God hebben, en hierin gaat het om je hart. Soms ben je dan te diep in de wildernis, of in een soort lift, dat je ook moeilijk kunt teruggrijpen tot het oude. Dat is ook heel begrijpelijk, en dat weet God allemaal, en daar houdt God ook rekening mee. Waar het om gaat is dat we moeten leren alles op het altaar te leggen.

Dat wil niet zeggen dat alles dan weg is, maar dat het in God's handen is. God kan dan alles zuiveren en transformeren, of misschien wel zeggen : 'Het is goed zo, hier heb je het weer terug.' Als iets vertrouwds wordt weggenomen of op het altaar wordt gelegd, dan hebben we de neiging om het terug te nemen, omdat het bij ons leven hoorde. Dat is ook zo als iemand wordt weggenomen waar we een diepe binding mee hadden bijvoorbeeld door de familie-band of iets anders. Als zo iemand dan weggaat, door de dood of iets anders, dan is dat extra zwaar, maar dat betekent dan niet dat die persoon nu direct de beste persoon was die bestond. We hadden daar gewoon een zware binding mee.

Er gaan een heleboel alarmen af wanneer iemand uit de gevangenis van het ingeburgerde, sociale christendom probeert te ontsnappen. Soms moet je gewoon weer even rustig aandoen, en zelfs weer de oude ingeburgerde symbolen gebruiken. Dat is niet erg. Dat je daar een ander gevoel bij hebt en dat het je niet meer zo eigen kunt maken is natuurlijk logisch.

Soms moet je voor je eigen rust gewoon weer even alles op het altaar leggen, ook de nieuwe dingen, en dan vluchten. Alleen tot God komen. Dus ook niet met je verleden wat mensen je geleerd hebben, ook niet met de bijbel, of met wat voor beeld je dan ook van God hebt. Niet bouwen op mensen, maar alleen op God.

Ook je oude kennis was kennis van mensen over God, wat zij jou geleerd hebben, en waardoor jij je

veilig voelde, zeker en alles was vertrouwd. Daar werkte God natuurlijk doorheen, maar dat is omdat God geen andere manier had. Ook het Nederlands is een verschrikkelijk verziekte taal, maar we moeten dat nog steeds gebruiken, omdat dat nu eenmaal de ingeburgerde manier van communicatie is. Dat is niet erg. Dat komt allemaal wel.

Stap voor stap zal alles veranderen en we kunnen geen ijzer met handen breken. Dus in dit proces van alles op het altaar leggen kan het je soms teveel worden, en overvalt de vijand je, en dan moet je soms weer even gebruik maken van de oude manier. Alle communicatie en leef middelen zijn verziekt, daar ontkomen we niet aan : de lucht die we inademen, het voedsel wat we eten, alles.

Ook ons lichaam is door en door verziekt, maar er is geen andere manier. Dus je hoeft het niet te moeilijk voor jezelf te maken. God kent je hart. Maar we weten allemaal dat de vijand bedreigt en beschuldigd. Je mag onderzoeken, je mag vrijkomen van het oude. Je mag je bezighouden met profetie, het leren kennen van God op een persoonlijk level, buiten de ingeperkte paadjes en tuintjes. Je mag over de muur klimmen, maar weet wel dat de vijand dit niet leuk vindt, en alles zal proberen om je terug te krijgen.

Alles werkt in die zin mede ten goede. Het kennen van God zal in die zin je relatie met demonen vernietigen, je relatie met valse goden, en zal afrekenen met oude godsbeelden. Het kennen van God, het persoonlijk kennen van God, is een manier van communiceren waardoor alles veel dieper gaat en niet meer oppervlakkig of vaag is, of op horen zeggen is gebouwd. Het is tussen jou en God.

Daarom is profetie de hoogste gave na het ontvangen van de pneuma, wat ze in geest vertalen maar wat het creatieve, interactieve zaad van God is, als profetie. Mensen willen geest zonder het kennen, omdat ze zo de geest beter onder controle kunnen houden, en het als een sinterklaas kunnen gebruiken. God zegt dan dingen en dan gaan ze naar de bijbel om te zien of het wel bijbels is. Zo hebben ze dan het boek boven God geplaatst. De pneuma is zo goed als dood in kerken waar niet geprofeteerd wordt.

Wanneer we tot God komen gaat het niet om kracht. We moeten juist leeg worden voor God, en God moet ons eerst zwak maken. Het systeem is een sociale controle systeem wat ons dan 'kracht' wil geven, om dit proces te verstoren. Vasten kan heel zwaar zijn. Mozes leidde dus het volk tot de wildernis, en hier was honger, hier waren de oude krachten niet, en geen sociale zekerheid. Daarom verlangden velen terug naar de vleespotten van Egypte. Dat is een worsteling met God. De reis is ook niet makkelijk. Jij voelt dat je ook niet zomaar weer contact kan hebben met de vleespotten van Egypte, maar dat je heen en weer wordt geslingerd. Dat is normaal. Daar is niets mis mee.

Wij moeten niet door gevoel leven. Gevoel is niet de maatstaf om onze relatie met God te berekenen, of de kracht die je voelt. Ook geluk is geen godsmeter. Dat is wel zo in het prosperity evangelie en de EO had wel eens foldertjes waarin blijdschap werd gezien als een graadmeter van hoe je relatie met God was. Dat is totale onzin. Oordeels-profeten gaan door diepe dalen heen. Dit kan zover gaan dat ze hun geboortedag vervloeken, of de moederschoot, maar natuurlijk kun je heimwee krijgen naar je oude leven. Geef het aan God, en God zal je geven, niet wat je verlangt, maar wat je nodig hebt. Daar zullen misschien kruispunten in zijn, misschien niet. God geeft jou wat je nodig hebt. Het paal-loze, tuchteloze zal alleen maar misleiding brengen, en valse kracht.

Wij moeten de leer van het lijden en de paal niet vergeten, de tucht die we nodig hebben. In de jungle hebben we gevechten, en kunnen dan soms toegetakeld worden wat de gnosis weer ten goede kan gebruiken. Dit is hoe wij geinitieerd worden. De gnosis wil ons onderwijzen. Wij hebben profetische diepte nodig om hier doorheen te kunnen komen. Wij moeten deze boze geesten verslaan, en dat gaat alleen door de ontmaskering, door opgebouwd te worden in profetische strategie. Hiervoor is het lijden belangrijk. Het lijden opent onze zintuigen, en slaat nieuwe informatie op.

Boze geesten kunnen soms een heleboel afroven, en juist dat hoort er ook bij. Juist dit helpt ons om leeg te worden. Hoe leger wij worden, hoe meer wij kunnen worden toegerust in strategie. Dit is allemaal niet simpel. Wij onderscheiden ons van de spijbelaars en de klagers, de luien, die denken dat we zonder strijd contact met God kunnen hebben. Wij moeten de waarde gaan inzien van het lijden, van de woede, van de vrees, depressie, en zelfs van het worstelen met God. Er zijn een heleboel afgoden die wij moeten overwinnen. Prosperity en gemakszucht staat dus op de loer.

Vanuit onszelf kunnen wij niets begrijpen. Soms moeten wij leren leven met een stuk onbegrip en verwarring. Ons denk-proces moet heel vaak afgebroken worden, totdat alles weer in de leegte verdwijnt, omdat het verschrikkelijk onrein is en verzegeld. Wij kunnen niets bewaren, aan niets vasthouden. Wij hebben hier alleen een tijdelijke plek. Mensen zijn vaak bezig allerlei religieuze hebbedingetjes te ontwikkelen, om houvast te hebben. Dat is normaal, maar dit kan zich makkelijk tot een afgod ontwikkelen waardoor we niet verder kunnen komen, of alleen maar de illusie hebben dat we verder komen. Het politieke apparaat, het religieuze apparaat van de mensen, kan verschrikkelijke angsten aanjagen. Vroeger werden mensen hierom vermoord en gemarteld. Toch heeft dit dus met mensen-eer te maken, met voorouder-aanbidding, en zelfs het aanbidden van de regering, waartoe de illuminati mensen min of meer dwingt. Dit is een grote strijd. Kiezen wij voor mensenvlees, of voor het goddelijke. Er wordt ten diepste niets afgewezen, dat is ook helemaal niet nodig in eerste instantie. Alles moet aan het goddelijke teruggegeven worden als een test. Op het altaar leggen is niet hetzelfde als afwijzen. Er kunnen goede dingen tussenzitten, maar daarom moet het juist gezifd worden.

Wij moeten het pad door de wildernis geheel gaan, en het beloofde land veroveren of heroveren. Het is dus een oorlog en een jacht. Soms gaan we in ballingschap, soms worden onze ogen uitgestoken, of onze oren afgekapt. Soms worden we bang gemaakt voor wat het systeem ons nog meer zal kunnen aandoen.

Het profetische leven kan niet getoetst worden als we eraan vasthouden, of als we dat zelf proberen op te wekken. Er wordt dus niks zomaar 'verzonnen'. Wij moeten worstelen met het goddelijke, omdat juist in de goddelijke wereld zoveel valse goden zijn. De Vreze des Heeren grijpt niets zomaar aan, ook niet als je ineens kracht voelt, of een licht ziet. Dat is levensgevaarlijk. Oordeelsprofeten weten dat er heel wat geesten op hen worden afgezonden die met allerlei aanbiedingen komen, en zijn verschrikkelijk op hun hoede wanneer iemand begint over 'sterke krachten en lichten', vooral als daar aanhankelijkheid naartoe ontstaat. Mensen die te ervarings-gericht zijn zullen vaak moeite hebben dieper in het ware profetische te komen. Zij kunnen misschien stads-profeten worden, maar geen oordeels-profeten. Zij verachten de wildernis. Hierin

zijn een heleboel testen. Het goddelijke zal hen onder druk zetten om te zien wat werkelijk in hen zit. In die zin vrezen verwilderde oordeels-profeten de Heere, dat ze als de dood zijn om verblinde stadsprofeten te worden. Soms komen we op een level terecht door onze keuze, wat dan niet het hoogste level was, maar het goddelijke zal daar toch doorheen proberen te werken. Er is dan sprake van een mengeling, en dat kan heel krachtig zijn. Vooral als er nog geen diepte is geweest, en geen inzicht in de werkingen van de misleidingen van het systeem, dan zal alles een mengeling zijn. Vooral als je nog een gevangene bent van de voorouderlijke politieke merktekenen. Alle ervaringen die je dan hebt zijn gemengd.

De planeet waarop wij gevangen worden gehouden is een lichtplaneet. Het licht kan enorme geschenken geven van inzicht, wijsheid, kennis, maar hier wordt het licht, het oog, aanbeden, en houdt een heleboel andere zintuigen verborgen. Het licht verdoofd diepere gevoeligheden. Daarom spreken we eerder over de te ontvangen 'verduistering'. Zo kunnen wij terugkeren tot het paradijs. Er is hier op aarde overbelichting, als een alarm. Het licht houdt ons nauwgezet in de gaten, en spreekt bedreigingen wanneer wij dieper in de duisternis komen. Het licht wil ons laten zoeken naar genot, en niet het goddelijke, maar het licht heeft een valse goddelijke wereld gemaakt, met illusies voor elk wat wils. Door het in contact komen met de goddelijke duisternis kunnen door de leegte diepere zintuigen aangewakkerd worden, en vandaaruit kan er een soort nachtzicht ontstaan, en kun je komen tot vuren. Die vuren komen dus vanuit de leegte.

Leeg worden gebeurt vanuit verschillende invalshoeken. Als eerste moet er een besef zijn dat wanneer wij zelf gaan lopen knutselen, dan kan het verkeerd aflopen, vanwege onze beperkingen, het niet goed overzien wat er aan de hand is, wat de gevaren zijn enzovoorts. Wij waren in een hoge natuur gecreeerd, maar kregen een andere identiteit van de vijand, want wij leefden in ballingschap sinds de geboorte. Er moet dus een besef zijn dat we zijn weggekapt van hoe we waren, en al onze verbindingen, en daarom moeten we achterdochtig zijn met alles wat ze ons proberen in te smeren en aan te smeren. Daarnaast moet er natuurlijk de wil zijn om leeg te worden, terug te keren tot de hogere natuur. Velen willen de prijs niet betalen, en willen het liever zelf doen, terwijl ze weten dat het zelf zo is afgeweken en verblind dat dit nooit iets zal kunnen worden. Wij zijn namelijk onszelf niet meer. Sommigen willen liever gewoon de regels van de maatschappij volgen, en niet als vreemd of anders bestempeld te worden. Er zijn dus allerlei valkuilen.

Er moet dus de wil zijn om alles op het altaar te leggen. Ook onze wil, want die kan verschrikkelijk verdorven en aangetast zijn. Wij hebben dus de vrije keuze, en het gaat er juist om die vrije keuze op het altaar te leggen. Dan zeg je dus eigenlijk tot de hogere natuur : 'Doe met mij wat u wilt.' Je geeft je oude leven en natuur dus ook op voor de toekomst dan, als een eeuwige keuze. De gebondenheid in de hogere natuur kan alleen op die manier komen. Het mag geen moment-opname zijn.

Dus de wil, het verlangen, wordt ook op het altaar gelegd. Soms moet dit vaker gebeuren, standvastig, zodat het niet terugspringt. Wat kan helpen is bepaalde hulp-middelen te gebruiken, zoals : Je loopt bijvoorbeeld door een deur tot het altaar, legt je wil erop, je begeertes, verlangens, alles, en dan loop je door de deur weg van het altaar. Deur op slot, en dan gewoon een heel stuk van de plaats weglopen. Dan kom je ergens in een meertje naar een lange tijd waar je je kunt baden. Zwem dan naar de overkant. Het is daar heel zanderig. Het plakt tegen je natte huid aan. Door slinkse manieren kan de wil dan proberen terug te komen, bijvoorbeeld via gedachtes, gevoelens,

emoties, enzovoorts. Belangrijk is het dan ook met je verstand te beginnen. In ieder geval moet je deel worden van de natuur daar, water, zand, enzovoorts, zodat het geabsorbeerd kan worden. Omdat we met zoveel laagjes te maken hebben van de oude natuur is het als een pel-proces. Je loopt verder naar een vliegtuig, wat je verstand symboliseerd, en alles wat daarbij komt, gevoel, emoties, geheugen enzovoorts. Je stijgt op met het vliegtuig, en springt eruit met een parachute. Dat wil zeggen : je laat je oude natuur helemaal los. Dit is een loslaat-techniek. Dan spring je ook uit jezelf met een parachute, en dan spring je daar ook weer uit. Je blijft dus springen, totdat je op een punt komt wat 'het diepste loslaten' heet, of het ultra-loslaten. Dat is een gloeiende zone, waar je 'het eeuwige loslaten' kunt binnengaan.

Dat is het moment dat je de grond hebt geraakt. Je bent diep in de wildernis. Dan zullen er weer nieuwe gedachtes en gevoelens in je binnen proberen te komen. Juist omdat je niet weet of die gedachtens en gevoelens van de hogere natuur zijn, moet je je hier tegen verzetten. Je moet er zelfs mee worstelen als het te sterk wordt. Dit is een vorm van toetsen en aftasten. De hogere natuur weet hier wel raad mee, de lagere natuur niet, maar zal proberen binnen te dringen. Je mag geen risico's nemen, zoals op je gevoel afgaan. Zoals : 'oh, ik ervaar de zalving.' Of : 'wow, wat een goed gevoel.' Dit is te gevaarlijk, want de tegenstander zal alles proberen na te bootsen. Imitatie staat op de loer. Dus je worstelt, je verzet je, wetende dat als het de hogere natuur is, dan kan die 'juist door deze worsteling' binnenkomen, omdat dit namelijk je beveiligings-systeem is.

Nu kun dus zelfs je worstelen onvolmaakt zijn, onzuiver, onvolledig, dus zelfs met het worstelen moet je worstelen. 'Worstelen met het worstelen met het worstelen, enzovoorts.' Hetzelfde zoals je eerst ging 'loslaten van het loslaten van het loslaten van het loslaten van het loslaten ….' Alles moest je loslaten, vooral juist ook het loslaten zelf. Zo ga je dan ook worstelen met het worstelen zelf. Todat je in het punt komt van het diepste worstelen, het diepste verzetten, als het ultra-verzetten, het ultra-worstelen, waardoor je het eeuwige worstelen en het eeuwige verzetten kunt binnengaan. Dit is ook een gloeiende plaats, een soort wapenrusting. Heel belangrijk in je beveiligings-systeem wat de hogere natuur zal aantrekken. Missen er teveel stappen in het beveiligings-systeem, dan zal de hogere natuur niet echt diep komen.

Je gaat dan door een deur, en sluit die deur af. Daarna ga je weer door een deur, en sluit die deur ook af, en dan ga je weer door een deur die je moet afsluiten, op slot moet doen, en dan weer. Ook het afsluiten sluit je dus af, omdat ons afsluiten heel onzorgvuldig en onzuiver kan zijn. Het gaat dus om het afsluiten van het afsluiten van het afsluiten van het afsluiten van het afsluiten enzovoorts, totdat je in het diepste afsluiten komt, en zo tot het eeuwige afsluiten kunt komen. Hierin kunnen bepaalde geboortes in plaatsvinden. Je komt bij een heel groot meer. Je stapt in het meertje en wast jezelf. Dan zwem je het meertje over, en kijkt niet om naar allerlei geboortes die je om je heen zou kunnen zien. Dit is best wel een tijdje zwemmen. Grijp geen enkele ballen aan van ervaringen die om je heen vliegen. Zwem gewoon door, en kijk er niet naar. Verderop zal het steeds duisterder worden, want je grijpt de lichten om je heen niet aan. Je bent op weg naar een gloeiende plaats, tot gloeiend zand. Wanneer je daar aan bent gekomen rol je in het zand wat aan je natte huid zal kleven, om één te worden met de natuur. Dan na het strandje kom je in een wildernis. Je hebt nu een leegte in jezelf ontvangen, die leegte ben je in wezen binnen gegaan. Vanuit die leegte kun je leven. Hier en daar zijn er wat vuren die -mocht er nog wat van de oude natuur komen, en dat gaat geheit gebeuren- het kunnen absorberen.

Zo kun je groeien in leegte, dat is een proces, en dit was een voorbeeld-meditatie. Je kunt dit leren. Territoriale geesten kunnen samenwerken, en je tegelijkertijd aanvallen. Ze kunnen elkaar ook oproepen voor hulp als het te zwaar wordt. Ze hebben een heel alarm systeem, en veel connecties, die je natuurlijk dan ook weer kunt verbreken, om ze te isoleren.

Als de hogere natuur dan echt komt, dan kun je je daar niet meer tegen verzetten. Het grijpt je, en er is niets wat je kan doen.

De reis van het leegworden gaat ons brengen tot een hele andere wereld met andere hierachieen en volgordes, en alles wordt getranslitereerd in de zin dat we terugkomen tot de originele bestanddelen, dus dat zal allemaal heel diep gaan. Stap voor stap zal de hogere natuur dit openbaren.

Er is een heel groot verschil tussen het toets-afwijzen en het daadwerkelijk afwijzen door verharding. Dat is werkelijk een verschil tussen dag en nacht, en kun je niet eens met elkaar vergelijken.

Het toets-afwijzen is een veiligheids-mechanisme wat juist door de gnosis zelf ontworpen is om boze geesten mee uit te ziften, maar die boze geesten zullen dan alles proberen te doen om je aan te klagen, en gaan er ook verschrikkelijk om klagen, en komen dan met allerlei leugens en angsten om je te doen stoppen met toetsen.

Het toets-afwijzen zegt dus eigenlijk : 'Okay, allemaal heel leuk en aardig, maar wie ben je eigenlijk, ik moet eerst weten wie of wat je bent, dus ik geef je terug aan de gnosis, aan de bron, op het altaar, en dan zullen we wel zien of het de gnosis is of een boze geest.'

Het altaar zal alles zuiveren, dus eigenlijk moet je leren leven vanuit het altaar. Je moet dus alles benaderen via het toetsen, en toetsen gaat door het vasten, het onthechten, totdat je merkt dat het vasten wortel heeft geschoten, en dat de gnosis je bezoekt in de onthechting, want leegte is een weg. Het leidt ergens naartoe. Het is een beetje hetzelfde als het aanvaarden en liefhebben van de tucht, dus dat je de leegte aanvaard, en liefhebt, en er een relatie mee krijgt. Dan hoef je geen dingen te gaan forceren, maar de leegte zal dus zelf gaan spreken.

Omdat er ook een valse leegte is die kan spreken, een minder diepe leegte, die ook heel ongeduldig kan zijn, is het belangrijk om te blijven toetsen en te leren toetsen.

Dus je merkt dat er gedachtes komen over het oordeelsprofetenschap, en door het toetsen probeer je die gedachte te stoppen, niet omdat je je aan het verharden bent, maar omdat je het wil toetsen, op het altaar wil leggen, zodat alles veilig is. Die gedachtes kunnen dan een echo hebben en komen in je geheugen terecht, en omdat je ze door het toetsen 'weigert', dus op het altaar legt, loslaat, ze teruggeeft aan de gnosis, zijn dit 'flitsen'. Het zijn allemaal hele kleine stukjes, en dat kan dus de gnosis al zijn, of een boze geest, of een mengeling. Juist omdat je je geweten en bewustzijn op die manier beveiligd zullen die flitsen gezuiverd worden, en zullen op je onderbewustzijn inwerken, waar je op de achtergrond dus gevoed wordt. Er wordt dus gezaaid in je leven, op de verre achtergrond van je bewustzijn, tussen bewustzijn en onderbewustzijn in, in de schemerzone.

Hier zal het gerangschikt worden, op de juiste volgorde worden gezet, door het toetsen, en zal het

wortel schieten.

Dat is een proces. Je wordt dus voorbereid op het daadwerkelijk ontvangen van de gnosis. Dan op een gegeven moment maakt het contact, en is er niets wat het kan stoppen. Je kan het niet wegdenken. Er wordt een link in je gelegd. Het is iets wat de hele tijd op je blijft indreunen.

Het blijft om je heen, terwijl je toetst, er niet zomaar naar grijpt. Het gaat dus om timing, en dat kunnen we zelf niet. Dus wacht maar even af hoe die vuurbal gaat reageren, en hoe het zich gaat vormen. Je merkt in ieder geval dat er wat op de achtergrond staat te dringen, en het moet zelf ook door allerlei natuurlijke processen heengaan. De verleiding is dan groot om het te grijpen, maar dan is het toch het beste om te zeggen : 'Ik leg dit weer op het altaar.' En zie dan wat er gebeurt.

'Ik blijf dit op het altaar houden, ik blijf dit toetsen, voor het beste eindresultaat.'

En dan zul je vanzelf wel merken wanneer het klaar is, of dat het misschien wordt getransformeerd in iets anders. Soms komen dingen met heel veel schillen. Dan kunnen we met de schil weghollen, en dat wat erin zit verliezen, maar we kunnen ook de schillen gaan pellen totdat we bij de inhoud terecht zijn gekomen. Dingen komen dus met een heleboel lagen, en je kan kiezen voor het beste, maar ook voor een wat lager plan. Er is een beste wil van de gnosis, en een gedogen wil, een lagere level.

De leegte mag je zien als een bol van bescherming. Die bol kan gaan groeien naarmate je de leegte oefent, de leegte aanvaard en de leegte liefhebt, en dat is de sleutel tot de gnosis. Hierdoor zul je uiteindelijk dingen gaan zien en voelen, en hou ze maar gewoon op een afstand, en kijk maar een beetje de kat uit de boom, want als je in overmoed een boze geest aanziet voor een stuk gnosis, dan is het ook goed mis. De leegte moet flink wortel schieten, en dan via een natuurlijk proces zich gaan uiten.

Dus je visualiseert dan een muur van glas om je heen, als een bal van glas, die dan de toets-leegte voorstelt, en je laat die bol steeds groter groeien, dus die muur komt steeds verder van je af. Wat zie je dan achter die glazen wand ? Of wat voel je dan dat er achter de wand gebeurt ? Dan zullen er gedachtes of gevoelens door de glazen wand proberen te komen, juist door installaties binnenin, bijvoorbeeld wonden, en alles wat er in die wonden door de tegenstander is ingestopt. Er zijn dus stoorzenders als het ware die de leegte proberen te belemmeren. Dan visualiseer je dat alle splinters, spijkers, stukjes glas enzovoorts uit de wonden worden gehaald, waardoor die wonden kunnen genezen, en waardoor de glazen bol steeds meer dingen buiten kan houden in plaats van binnen. Boze geesten zullen dan op het glas proberen te tikken, maar omdat het glas steeds meer groeit zal dat getik steeds verder weg komen. Zo kun je dus de rust van de gnosis ingaan.

Het gaat er dus om handigheid in het toetsen te krijgen, om zo gnosis te vergaren, en de leegte niet te verwaarlozen of te degraderen of minachten. De leegte is het toetsen, dus dit is je bescherming tegen hele sluwe boze geesten. Omdat zoveel mensen hiermee de mist ingaan zijn er ook zoveel verschillende meningen. Het toetsen wordt niet of nauwelijks geleerd in kerken, of ze zeggen : 'ja, toets alles aan de bijbel.' Er zijn dus vele gradaties in het zuiveren, en dat hangt dan een beetje van de keuze af.

Wel zijn er dus allerlei gangen die allemaal hun eigen eigenschappen hebben. Bijvoorbeeld er zijn gangen waar elk geluid een valstrik of wapen in werking zet, zodat je dus die hele tunnel door moet gaan via het vasten op geluid. Er zijn dus ook tunnels waar licht hetzelfde doet, dus dan moet je vasten op licht. Zo bouw je dus van fundament op fundament, totdat de maat vol is, en je verder kunt, en je van de fundamenten je leven lang profijt hebt. Veel mensen zullen straks gaan merken dat ze geen wortels hebben, daarom is het nu zo van belang diep te wortelen om bestand te zijn tegen de tijden die gaan komen.

Wij denken heel vaak aan de communicatie van licht en geluid. We willen visioenen zien en dingen horen, maar er zijn juist zoveel andere belangrijke zintuigen, en we moeten zelfs een andere taal leren. Ook die zintuigen kunnen zich in de leegte ontwikkelen. Zo kan het dus zijn dat door het toetsen heen de gnosis een merkteken van informatie in je maakt, om je zo leiding te geven. Na een tijdje zal het wat meer vaste grond geven. In het begin is het inderdaad moeilijk. Het is een proces om boze geesten te onderscheiden van de ware gnosis, en om al die taktieken die boze geesten gebruiken om je van de leegte-gnosis af te houden. Toetsen (leegte) en gnosis, als leegte-gnosis, zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Dit behoort tot de initiatie processen door de moeder gnosis.

Het altaar is een metafoor voor het toetsen, als een stap in het beschrijven van het mechanisme hiervan. Veel metaforen en woorden die we voor nu gebruiken zullen later vervangen worden door hogere metaforen. Het toetsen is een soort schijn-oorlog, of toets-oorlog. Stel je voor je wordt benaderd door één of ander beest, of je wordt overweldigd door allerlei gedachtes of gevoelens. Dan is het belangrijk dat je dat van verre al ziet aankomen, anders kan het misschien al te laat zijn. Daarvoor is er het jachts-toetsen. Als je iets in de verte op je af ziet komen, dan neem je een toets-pijl, en dan schiet je die erop af. Dat kan de gnosis dus niet schaden, maar stel dat het de gnosis is, dan wordt de gnosis juist hierdoor vrijgezet. Je pelt hier dus als het ware de gnosis mee af. Komt het dan nog steeds dichterbij, dan schiet je er nog een toets-pijl op af, en wordt het daardoor nog niet gestoord, dan begint er een grond-gevecht van dichtbij. Dit is een toets-gevecht, zoals Jakob op Pniel. Dit is een worsteling, een toets-worsteling. De gnosis wordt zo geheel losgemaakt van boze geesten.

Je kan dan het toetsvuur aanroepen. Boze geesten zullen hier in wegsmelten. Visualiseer een enorm toets-vuur om je heen, en wacht af wat er gebeurt. Soms worden boze geesten ontmaskert door dit vuur, maar er zijn dus belangrijke voorwaardes voor dit vuur. We moeten leven in het heilige vasten, vanuit de heilige leegte, zodat dit vuur zijn werk kan doen, en zuiver is. Daarom moet ook dit toets-vuur weer getoetst worden. Je toetst het toets-vuur in het toets-vuur in het toets-vuur, enzovoorts, totdat je in het diepste toets-vuur terecht bent gekomen. Nogmaals : toets-vuur werkt alleen in de afzondering, in het heilige vasten, dus er moet een goede balans komen, een goede dualiteit. Je geeft je dus over aan de tucht en de leegte, en dat moet dan groeien in je. Hierin zullen dus ook alle valse vuren verdwijnen. Dus die vuurbal gaat hierin gezuiverd worden. Je kan ook tot de vuurbal zeggen dat hij zich moet identificeren, en dat geldt niet alleen voor de vuurbal, maar voor iedere vloed van gedachtes of gevoelens, of wat er dan ook op je afkomt. Je moet ze laten belijden, ze dit laten zeggen : 'Als ik niet van de heilige gnosis ben, dan wordt ik nu verteerd door het heilige vuur. Als ik wel van de heilige gnosis ben, dan heb ik doorgang.' Laat ze dit een aantal keer belijden.

Ook kun je hulpmiddelen gebruiken, als een soort inventarisatie, dat je een toets-vuur visualiseerd en daarin vakken maakt. Een vak voor heilige gnosis en een vak voor boze geesten. Dan stop je een

hardnekkige gedachte, of een hardnekkig gevoel, of wat er dan ook op je aandringt, in het toets-vuur, in een vak genaamd 'toets-vak'. Dit is dus het intro-vak, waar alles inkomt. In dit vak zijn twee tunnels, één die leidt naar het vak voor boze geesten, en één die leidt naar het vak van de heilige gnosis. Kijk dan wat er gebeurt. Dit vergt een beetje oefenen en afstemmen, voordat je er gevoelig voor bent om te zien wat er daadwerkelijk gebeurt. In het lichaam zelf, als het binnen is gekomen, kun je dat bijvoorbeeld toetsen door je linker arm als het vak van boze geesten te zien, en je rechter arm als het vak van de heilige gnosis. Stel dus dat er een hardnekkige gedachte is binnengekomen, of een gevoel, dan slik je dit in, en dan komt het in de buik, wat als een toets-zone is, in het toets-vuur. Dan kun je dat wat getoetst wordt even aanspreken om te zien wat er gebeurt, of gewoon zien hoe het vuur dit indeelt, dat hangt er vanaf wat het beste werkt. Dan merk je dus of er energie je linker arm of rechter arm instroomt, of via tintelingen. Als het in je linkerarm stroomt, dan is dit dus je virus vault, oftewel een vuilnis-verwerker, en dan kan er eventueel nog wat gnosis vrijkomen, wat dan naar je rechterarm toestroomt, en vandaaruit over je lichaam wordt verspreidt. Er zijn heel veel technieken die je kunnen helpen, dus het wil niet zeggen dat dit voor jou het beste werkt. Gebruik dat wat voor jou het beste werkt. Je moet groeien in techniek, en je programma's upgraden. Je kan dus met een bepaalde techniek beginnen, en dan later kan het zich gaan aanpassen, en overgaan in een andere techniek die dan beter voor je zal werken. Ook hangt het er een beetje vanaf in welke soort strijd je je bevindt. Soms hebben juist meerdere technieken in een soort van samenwerking meer effect.

In hogere levels van oordeels-profetie wordt de geest inderdaad ontmaskerd, is er een strijd tegen de geest, om zo tot diepere gebieden van de gnosis te komen. In lagere levels wordt de geest nog veel als simulator gebruikt. Als je door de series heenleest, strijd tegen septus, strijd tegen zaralahm, strijd tegen lazar, dan wordt de geest dus langzaam omgevormd tot gnosis en wordt de geest ontmaskerd als de Griekse god van de lucht, plus zijn naam (septus). Het gehele christendom wordt dus op z'n kop gezet en herleid tot zijn oorsprong, en wat voor machten er achter schuilgaan. Ook zien we wat dit voor zegels zijn, wat ze dan allemaal ze lang al hebben achtergehouden.

In de gnosis is 'gaven' geen goede terminologie. Gaven brengen namelijk gemakszucht verbonden aan hoe het christendom alles voor elkaar schijnt te krijgen door belijdenis-theologie. Je kan raak zondigen, en dan kun je gewoon alles belijden, en dan is het weg. Dit gemakkelijke belijdenis-gaven evangelie, oftewel het logos-evangelie wat al ver voor het christendom bestond, alles voor elkaar krijgen door bijbelteksten en lippendienst, houdt het ware oplossen van de zonde tegen. Alle gaven komen dus terug in de gnosis, maar met een andere terminologie en onder condities. Er is de gnosis van profetie, tongentaal en exorcisme, en deze ontstaat juist door de leegte, waarin eerst alles namelijk moet afsterven, anders is het teveel een mengeling.

In het christendom gaat het om je open stellen voor de gaven, maar de leegte en de vreze des heeren wordt nauwelijks geleerd. Wij streven dus naar de 'gaven', maar het zijn geen gaven, het is loon, het is een relatie waarin aan de condities is voldaan, en de belangrijke tussenstap hierin is de leegte, de heilige vreze, oftewel de vreze van de gnosis. Vanuit de leegte kan tongentaal opkomen. Ook is hierover geschreven in de series. Maar eerst moet de tongentaal sterven, op het altaar gelegd worden, in de onthechting. 'Gaven' is gewoon een heel bedrieglijk woord, deel van het cheater program. Wij ontvangen leiding door de jacht. Er staan teveel boze geesten klaar om hun 'gaven' te geven aan hen die de gnosis en de jacht verachten. In de gnosis is de profetie dieper, een hoger level. De geest kan je begiftigen met een heleboel gaves en mooie profetieen, maar als puntje bij

paaltje komt mis je dan net de kern-profetieen die nodig zijn om je er doorheen te leiden. Daarom wordt er hier op dit forum ook spul gepubliceerd wat je nergens anders zult aantreffen.

Wij gaan over het hek wat de kerk heeft geplaatst. De tuin uit, de wildernis in. We draaien er niet omheen. De heilige onderscheiding is loon, geen gave die iedereen kan krijgen. In de jacht komt er dus veel gnosis vrij, veel onderscheiding en profetie, veel bevrijding van boze geesten. De duivel geeft gaven zodat de jacht wordt uitgedoofd. Hij mest mensen vet zodat ze de jacht niet meer aangaan. Hij geeft hen wat ze verlangen. Hij geeft ze een persoonlijke sinterklaas en een kerstman die altijd voor hen klaar staan, en ervoor zorgen dat ze teveel onder de drugs zijn en verdoofd dat ze niet in de gnosis kunnen functioneren. Zo houdt de duivel zijn rijk veilig.

Juist in de gnosis door de leegte gaat ook het oordeelsprofetenschap dieper. We zullen de komende tijd wel even kijken wat we over de bedieningen in de gnosis kunnen zeggen. Het één en ander is al in de series daarover te vinden, maar we zijn nog maar net begonnen. Zaak is om alle bedieningen en 'gaven' op het altaar te leggen, zodat het getransformeerd, gezifd en vertaald kan worden in de gnosis, door de leegte en de heilige vreze van de gnosis, het heilige toetsen en de toets-strijd en toets-jacht.

Het Oude Testament ligt dichter bij de gnosis dan het Nieuwe Testament, inderdaad. Toch zit er ook veel gnosis in het Nieuwe Testament verborgen, vooral in de grondteksten. Het is geroofd en verdraaid, dus wij roven dit terug, waar de series ook over gaan. Wij brengen het terug naar hoe het oorspronkelijk was, en hoe het bedoeld is. Soms kan een bepaalde waarheid juist een diepere waarheid onderdrukken, dus ook daar prikken wij doorheen.

Het Davidische is inderdaad vol van de gnosis, en dan hebben we het vooral over de grondteksten, waar David de weg tot de moederschoot uitstippelt, zoals Job dit ook doet. Ook de andere profeten van het Oude Testament kunnen veel gnosis bezitten, of dat nu door roof is, of niet, en of dit nu werkelijk bestaande personen zijn geweest of mythes. Vaak zijn dit verhalen overgenomen van andere culturen, en de gnosis werkt daar soms doorheen. De gnosis zal dit allemaal onder handen nemen, ontmaskeren, op zijn plaats zetten.

Het denken van de mens is verschrikkelijk verziekt, en vaak een uiting van het gevangenis-implantaat. Er wordt voor je gedacht, in vele lagen van buitenaardse implantaten en wezens die in het lichaam zijn geinstalleerd, en die van het lichaam leven. Zij voeden zich daarmee. Dit zijn allemaal heel ingewikkelde processen, maar een mens is niet van zichzelf. Het zijn geen unieke gedachtes of gevoelens. Het wordt ergens vandaan gechanneld. Een gedachte is geconstrueerd om juist diepere dingen verborgen te houden, ook diepere zintuigen die onder of achter het gedachtenleven verborgen zijn. Gedachten zijn vaak geesten die met elkaar communiceren. Zij gebruiken hiervoor lichamen, en coderen het in de ik-vorm, zodat de persoon denkt dat hij het zelf is. Zo worden lichamen gebruikt als satellieten van buitenaardse wezens, boze geesten. Dit wordt de illuminatie genoemd als een verzamelwoord, die zich dus bevinden achter de menselijke regering. Zij besturen mensen. Ons verstand kan dit niet beredeneren en niet bevatten, daarom moeten we dieper gaan tot de ervarings-wereld, tot de hogere zintuigen, en dat gaat door het toetsen en de jacht, en dan laag voor laag afpellen. Geen genoegen nemen met het huidige level, geen handeltje oprichten, maar een jager worden, een ontdekkings-reiziger. Veel mensen worden zakenmensen in gedachtengoed, en adverteren daarvoor, terwijl de hogere levels zo worden tegengehouden. Dit trekt

enorm veel boze geesten aan.

Verlichting is in hogere levels gevaarlijk. Men staart zich in deze wereld helemaal blind op 'licht en geluid', en alles is hierdoor vast-gecodeerd. Aarde is een lichtgevangenis, en een geluidsgevangenis, en andere zintuigen worden op een lager plan gezet, juist omdat dat de ontsnapping zou betekenen, maar de mens heeft een lust naar veel licht en geluid, om zijn pijnen te doven. Pijnen worden veracht, zoals angst ook wordt veracht, en andere belangrijke emoties. De mens is verslaafd aan licht en geluid, en treed als beschermer op van licht en geluid. In de hogere levels moeten we de duisternis in, moet al dat overlicht gedoofd worden. Dit is een pijnlijk proces, want als al dat verblindend licht weg is, dan ervaren we wat er daadwerkelijk aan de hand is, en dat het allemaal veel erger is dan wat ze ons probeerden aan te smeren. Onze ware identiteit zit netjes opgesloten van binnen, door allerlei christelijke praatjes. Wij moeten deze lichten verbreken, en tot de verduistering komen. Hierin worden de door het licht opgesloten diepere zintuigen geopend, leren we communiceren door pijnen en leegtes, door honger, door hoe de wildernis communiceert, door patronen, door codes, signalen, tekens, waarin er een soort nachtzicht ontstaat. Dit nachtzicht ontstaat doordat alles in de duisternis zijn eigen graad heeft van duisternis, zodat er contrasten ontstaan. Ook is er thermo-zicht, dat de verschillende graden van temperatuur, door de contrasten daarvan, dit wordt omgezet in een ander soort nachtzicht, thermo-nachtzicht. Hierin worden ook weer verborgen boze geesten ontmaskert.

Je komt er niet door te 'denken'. Ook het denken moet op het altaar gelegd worden, en de wil. Het denken is een zegel in je. Door de leegte, duisternis en honger, door het toetsen, het afleggen en de onthechting, kom je uiteindelijk dan tot de diepere, meer zuivere bronnen van denken, van gnosis, die zich op een hele andere manier manifesteren. Dit gebeurt door het sterven aan jezelf. Jij bent het zaad, en dat sterft, en dan groeit daar iets uit voort, wat gaat stromen, en dat manifesteert zich dan in het nieuwe denken van de gnosis. Dit moet op een natuurlijke manier gaan, niet dat je vanuit jezelf alles gaat lopen uitdokteren. Denken is heel goed, zoals profetie heel goed is, maar de vraag is dus : hoe te denken ? Hoe te profeteren ? Dit gaat dus door aan jezelf te sterven. Er is zoveel vals leven in ons, zoveel cosmetische en kunstmatige natuur in ons, oude natuur, en dit sterft af door de heilige vreze en de gnosis daarvan. Als het zaad sterft, dan kan niemand de nieuwe natuur tegenhouden, dus dat wil echt niet zeggen dat je een leeghoofd of een waashoofd gaat worden. Nee, de leegte, de onthechting geeft loon. En dat loon is niet het loon van de wereld, maar zal speciaal loon zijn. Je zal geen deel meer zijn van de massa. Je zal anders zijn, je tijd ver vooruit.

Jezus is een supermengsel van overgenomen mythes, geroofde gnosis. Er kan veel mee gedaan worden. We gooien het kind niet met het badwater weg, zoals sommigen doen, en soms is dat ook nodig. De vijand is verdeeld, ze strijden tegen elkaar en maken elkaar tot slaaf. Duivels leven vaak in oorlog en overwinnen en verlammen elkaar dan, om elkaar te gebruiken, zodat het net lijkt alsof alles koek en ei is. In Zacharia wordt het hele Judah-Judas verhaal uitgelegd, wat we ook hebben uitgewerkt in de nieuwe series. Jezus werd door de gnosis aangevallen en uitgeschakeld. Ook werd Jezus door andere boze geesten aangevallen. Jezus is zo een slaaf van allerlei religies. Jezus is een verdraaide versie van Adam en David. David was in het Oude Testament de Messias, of 'een' Messias, maar dan op een hele andere manier. Veel werd er dus uit het Davidische geroofd, omgedraaid, en openlijk tentoongesteld in het Nieuwe Testament, dus soms kunnen we daar waar Jezus staat 'David' lezen, of 'Adam', of 'Job', of elementen van het Levitische, zodat ineens alles op zijn plaats valt. In die zin zien we dan de strijd tegen 'Jezus' als een weerspiegeling van iets wat

gebeurde in de Oud Testamentische diepte. 'Jezus' sprak namelijk dat de farizeeers de sleutel van de gnosis achterhielden, letterlijk, in de grondtekst, zodat de mensen niet behouden zouden worden. Er wordt dus waarheid met leugen vermengd. Een heleboel karakteristieken van Jezus zijn wel goed, en boze geesten vallen dit aan, en houden het ook gebonden aan Jezus. Zij bezitten Jezus, en gebruiken Jezus, en vallen Jezus aan wanneer ze dat nodig achten.

In de gnosis is alles heel practisch en doelgericht, namelijk dat wij de zonde-macht moeten overwinnen en offeren aan de grote moeder. Dit alles gebeurt in de grote jacht. Hierom is het zo belangrijk kennis te krijgen over onze vijand en prooi. Genade is als een valstrik waar je maar moeilijk aan kunt ontsnappen, en je kunt je afvragen hoe demonisch 'genade' is. Genade is een verlammende kracht waardoor juist de vijand ons vangt. Het is een strategie van de vijand, van de prooi, om ons niet te laten jagen en bouwen. Daar komen dus ook de valse genade-paadjes van Jezus vandaan, die door onschuldig bloedvergiet alles ineens als door toverij, zonder enige kennis van zaken, afdekt. Wij moeten het goedmaken wat er door de zonde verkeerd is gegaan, door ons goed te laten inlichten wat er precies kapot is gemaakt en hoe het hersteld kan worden. Hierin moet de vijand aangepakt worden, en moet alles herbouwd worden. Ook in de series wordt dit proces uitvoerig besproken. Genade is een zware gebondenheid door boze geesten tot afgoderij en tovenarij (bloed-hekserij).

Verder moet je het zo zien dat de gnosis fragmentarisch kennis aandraagt, en dat die fragmenten, die deeltjes, telkens ommuurd moeten worden, beveiligd. Dit gaat door verschillende stappen, maar die muren moeten dus dik genoeg zijn, anders kunnen die deeltjes geroofd of aangetast worden. Leegte, slapen, is zo'n muur. De kennis moet dus voortdurend slapen om veilig te blijven, ook om het tot een hoger niveau te brengen. Daarom moet de leegte op waarde geschat worden, en alles mag vooral niet te snel gaan. Overmoed is een gevaarlijke vijand waarop jacht gemaakt moet worden, zoals de series dit ook bespreken.

David is verder een belangrijk punt van terugkeer in de gnosis. Wij zijn daarom nog steeds niet klaar met het hele Davids mysterie. Het christendom is veelal geroofde gnosis die toen geheel werd omgedraaid. Het is daarom een grote puzzel. We mogen het niet te zwart-wit bekijken. Alles moet op waarde geschat worden, en moet zijn plaats krijgen. Soms moet daar even veel voor gedraaid worden, en vele combinaties moeten uitgeprobeerd worden, en over alle stukjes wordt een strijd gevoerd, maar zo mogen we steeds dichter bij het totaal plaatje komen, en dit is ook slechts een portaal tot hogere werelden. Ons bewustzijn moet volkomen losbreken. De bijbel heeft namelijk alles vast laten groeien. De gnosis moet hier en daar wat explosies laten plaatsvinden, en dat is waarschijnlijk wat er gebeurt als je die hand op je hoofd voelt. De gnosis manifesteert zich in de grote moeder of baarmoeder, maar dat is niet de enige verschijningsvorm. De gnosis kan zich op vele manieren verpersoonlijken, dus je kan daar ook een persoonlijke relatie mee aangaan.

Iedereen is ergens anders op de trap, en het christendom is veelal nog de taal die gesproken wordt, daarom zijn we ook aan het herdefinieren, vooral naar degenen die nog niet aan de gnosis toe zijn. Alles gaat stap voor stap. We werken dus onder en boven de schelp, zowel herdefinieren als ontmaskeren. Daarom blijven de oude geschriften van belang, omdat het veel kennis bevat die in de gnosis doorvertaald kan worden.

De leegte in de illuminati is ervoor om de gnosis uit te doven en verborgen te houden, terwijl de

leegte van de grote moeder ervoor is om de gnosis aan te wakkeren, juist door los te komen van de verdraaide kennis. Dit is de onthechting, om los te komen van het materialisme. De leegte van de illuminati is oppervlakkigheid juist om het materialisme te beschermen. De leegte van de grote moeder is diepte die naar diepere werelden leidt.

Engelen komen voort vanuit de omliggende culturen die alreeds gevleugelde goden hadden. Zelfs in de grondtekst is God een groep engelen (elohiym). In het Romeinse geloof waren de gevleugelde goden een teken van overwinning. In de Griekse grondtekst zijn engelen jagers en veehouders, maar de kerk legde meer de nadruk op de Romeinse vorm, meer verbonden aan de luchtgoden. Daarom zijn engelen zo nauwverbonden aan Jezus en de Heilige Geest.

Ook in de gnosis zijn er seizoenen, en relatie-verschillen. We mogen geen parels voor de zwijnen werpen. Sommige mensen zijn niet aan diepere gnosis toe, en anderen zijn het niet eens waard. Er zijn dus gnosis-seizoenen en gnosis-strategieen. Eén van deze strategieen is spionage, waarvoor ook de spionage-zalvingen ontvangen moeten worden. Om mensen uit hun gevangenissen te bevrijden gaat dat soms via spionage, vermomming, en soms via een totaal-aanval van de gnosis. Dat hangt helemaal van de situatie af. Onder de schelp werken is via spionage, en is inderdaad smerig werk, maar belangrijk soms. Daarom gooien we de oude stukken niet zomaar weg. Zij hebben paden gemaakt in gevaarlijke tempels, en leiden stap voor stap naar de gnosis, en alles kan doorvertaald worden. We mogen het kind niet met het badwater weggooien, en gevaarlijke kisten waarin gnosis zit kunnen we niet zomaar overboord gooien. De experts moeten hiermee aan de gang om de kist onschadelijk te maken, en zo de gnosis te bereiken en te openen. Dit noemen we parelduiken, waaraan in principe dit hele wachtwoordbeveiligde deel en het forum gewijd is. Dit is een onderdeel van de strijd, en voor ons een grote uitdaging. Hierin zijn vele wapens en methodes. De gnosis wordt door deze seizoenen gesterkt, kan dieper wortelschieten. De gnosis is geen schoothondje die maar de hele dag op de schoot van oma zit. De gnosis wordt uitgezonden met strategie, voor gevaarlijke missies. Het is vuil werk, maar lonend. We werken met de stukjes, en dan wordt het ontmaskerd. Overal maar met de botte bijl op inhakken is soms nodig, maar niet altijd nuttig. Juist ook omdat het puzzelstukjes zijn die op een bepaalde manier gedraaid moeten worden. Soms moeten er even wat stukjes van elkaar losgetrokken worden, en dan moet er een andere combinatie komen. Veel hebben we te maken met geroofd spul wat terug geroofd moet worden. Het kwam in een verkeerde context terecht, en wij moeten het dan terugplaatsen in de juiste context, zodat de gnosis doorgang krijgt. Het komt dus grotendeels neer op puzzelen.

De formule is telkens : 'Eerst herdefinieren, dan ontmaskeren', en dat is inderdaad een transformatie process, en een grote afval-race. Wij blijven met de simulators werken voor zo lang dat nodig is. David is een christelijke archetype voor 'de strijd tegen de demonen', 'de heilige oorlog' dus, en voor 'de weg terug tot de grote moeder', die voornamelijk in de grondteksten verborgen wordt gehouden. Ook komt het jacht-element daar in terug. Deze simulator is dus van groot belang, maar moet getransformeerd en herleid worden tot de gnosis. De karakter-eigenschappen die we noemden, ook in de serie, blijven van belang, dus daar zal altijd naar teruggekeerd moeten worden, als in een cyclus. In dit proces wordt David dus ontmaskerd, wat hij geroofd heeft, en wat hij verder nog verborgen houdt, en wat voor een geest het is, enzovoorts. Dus het is allemaal heel dubbel. Eén van de strategieen is dat de vijand gekloond moet worden.

Dus eerst wordt er een simulator gemaakt, en dan wordt deze simulator dus helemaal onpersoonlijk

gemaakt. Zijn wapenrusting wordt zo teruggeroofd. Gebeurt dit niet, dan is er de kans op persoons-verheerlijking, zoals dat ook bij Jezus Christus is gebeurd. Dus in principe moet de persoon gestript worden totdat alleen nog maar het blote systeem zichtbaar is, het mechanisme van gnostische wetmatigheden. In religie ligt altijd het gevaar dat er persoons-verheerlijking komt, als een excuus om niet meer verder te leren. Het gevaar is dat de persoon belangrijker wordt dan datgeen waar het voor staat. Dat is ook het geheim van hoe religieuze arena's werken. De nadruk wordt gelegd op goden, op personen, die iedereen dan op zijn eigen manier neerzet, en dan ontstaat er strijd, wat natuurlijk goed voor de economie is. Op dit principe worden hele samenlevingen gebouwd.

De Davidische gnosis is hoe de David-simulator tot de wildernis leidt, maar nu zijn we dus op een punt aangekomen waarin de Davidische gnosis David zelf ontmaskert. Dit is een groot proces. David is vijandig aan de gnosis omdat hij de gnosis geroofd heeft. Het volk vroeg om een koning die hen tot slaaf zou maken, en hun zonen en dochters zou afnemen en de tienden van de oogst en de fokkerij. Dat is dus een heel groot deel wat David afnam van de stammen, als de gnosis die hij stal van de stammen, zodat hij groot werd. Het geheim van David ligt daarom ook in de stammen, die de wortels zijn van David. Dus hoe vrij te komen van de ingeburgerde David : de sleutel ligt in de stammen. Ook de stammen hebben we hergedefinieerd, en die zullen we ontmaskeren in het komende hoofdstuk, waarvan in de komende tijd een fragment of fragmenten worden geplaatst. Dit zijn dus de wortels van David, waaruit hij voortgekomen is. Alleen zo kunnen we deze boom ontwortelen.

Die eigenschappen groeien allemaal mee in de gnosis, en worden wat genuanceerder, en er komen steeds meer eigenschappen bij. Wel is het dus zo dat al die oude geesten en hun bloedlijnen afgehakt moeten worden, en die wortels zijn inderdaad diep en vast, en lang verborgen gehouden. Daarom is er nu even zo'n strijd. Soms is de gnosis ook even aan het 'resetten'. Gevoelens dat je in een identiteits-crisis zit is daarom heel normaal. Daar hoef je ook niet bang voor te zijn. Vaak worden we bang als we zo dichtbij de afgrond komen, maar we gaan juist naar die afgrond toe om ons oude leven, onze oude, valse identiteiten daarin te dumpen. Dat moeten we dus even goed in de gaten houden, het doel waarom we naar de afgrond gaan. Het is om de vuilnis te lozen. Dan voel je je even leeg en onstabiel, of je voelt een enorme innerlijke strijd, alsof er aan je getrokken wordt van twee kanten. Dat is dus niet meer dan normaal. Dat is gewoon even een seizoentje.

We zijn nog steeds in een oorlog, en op school. We gaan niet met pensioen. Er is een hoop werk te doen, en alhoewel dat heel zwaar kan zijn, is het op lange termijn erg lonend. We staan nu dus voor een breekpunt, en zodadelijk zal daar meer informatie over worden gegeven op het forum. We gaan namelijk een hele grote switch maken. Dat verklaart ook al je gevoelens. Het is een soort verhuizing, dus dan staat even alles op de kop. Dan moet je het de tijd geven om alles te laten ingroeien. Het is een proces. De gnosis heeft ook zulke seizoenen, met ups en downs. Soms ben je op de top van de bergen, en op andere momenten moet je weer diep wortelschieten, maar daar mogen we ook de pracht van de natuur in zien. Het gaat diep, omdat alles stormbestendig moet worden, zodat het oude ons niet door een totaal-aanval terug kan nemen.

Het aanvaarden van de tucht, en de heilige vreze zijn hierin belangrijk, dus het is juist goed dat je zo voorzichtig bent, en je afvraagt of je bepaalde dingen wel mag toelaten. Dit behoort bij het toetsen. Dit wordt door de gnosis beloont, dus het zal niet vastgroeien. De reis gaat verder. Juist door deze druk is er ontwikkeling : ontwikkeling door inwikkeling. Daarom mogen we ook blij zijn met de

tucht, omdat het groei belooft, verfijning. No pain – No gain.

Het mannelijke en vrouwelijke zijn de personificaties van diepere dingen, en daar is inderdaad een hele grote strijd om gaande. Wij leven in een soort omgekeerde wereld, want het mannelijke is hier aan de macht, en wil inderdaad altijd op de voorgrond treden. Er is hierbij niet veel ruimte voor gevoelens, maar alleen koude zakelijkheid, zeer oppervlakkig, waardoor juist de diepte waarin wedergeboorte mogelijk is (het vrouwelijke) wordt afgedekt. Het mannelijke en vrouwelijke zijn symbolische krachten, en zij bevinden zich diep in ons, en alleen door de gnosis hierover kan dit grote mysterie opgelost worden, en dat zijn we dan ook aan het doen. Heel voorzichtig bouwen we hierin laag voor laag, waarbij het mannelijke allereerst al een hele grote stap moet terugdoen en zijn monopolie moet opgeven.

Het vrouwelijke, vruchtbare in ons, moet allereerst het mannelijke overnemen, in die zin dat het mannelijke door een transformatie proces moet om al die geroofde kracht, macht en waanzin te verliezen, dus dat is zeker al een bepaalde vernietiging van de totaal uit zijn verband gerukte, bijna spookachtige mannelijke natuur. Dit transformatie proces gebeurt in de baarmoeder, waardoor de man als eerste stap in een soort van kind-fase terechtkomt, en dat wil zeggen 'als' hij dit overleeft, want dat is nog maar de grote vraag. Het goede, als dat al aanwezig was, zal dus in kind-vorm terechtkomen, levende onder een grote verlamming, zodat die trotse geest niet meer de kop kan opsteken. De woede van de grote moeder, het heilige vrouwelijke, de gnosis van dit mysterie, is allereerst woedend op het mannelijke, op de gehele patriarchie van vrouwen-onderdrukking door het christendom en andere religies, en het algehele mannelijke machts-systeem hier op aarde. Ten tweede moeten we in de gaten blijven houden dat de moeder dit heeft opgesteld om haar natuur en geheimen te bewaken, als achter een masker. Zij heeft deze wachters opgesteld om haarzelf veilig te stellen, maar deze wachters hebben zich ook aan haar bezondigd, dus het is allemaal heel dubbel. Al met al moeten we deze wachters verslaan, anders zullen we nooit bij dit moeder principe komen. Wij moeten dit voorhangsel verscheuren, want hier test de moeder energie ons mee. Dit is dus een hele grote beproeving waardoor velen door de mand vallen.

De woede van de moeder wekt dan bij hen die daar gevoelig voor zijn de vreze van de gnosis op, en die kan heel drukkend zijn, want het is een oorlog en een jacht. En het doelwit bevindt zich juist in ons, dus daarover wordt gestreden. Ook is dit de diepe onbekende duisternis.

Stel een land wordt onderdrukt door boze wezens, vliegende duiveltjes. Dan kun je natuurlijk mensen gaan helpen, maar het belangrijkste is om de strijd tegen de vliegende duiveltjes aan te gaan, en dat kan alleen maar effectief zijn als je leger-strategie gebruikt, zoals het uitschakelen van de hoofdman, uitvinden wat de oorzaak is van de komst van de vliegende duiveltjes. Doe je dat niet, dan ben je dus aan het dweilen met de kraan open. Liefdadigheids-werk is erg belangrijk, maar eerst moet er een goed leger zijn, en er zijn maar weinigen die echt bezig zijn het leger in te komen en deze strijd aan te gaan, want deze strijd is namelijk eenzaam, en een lijdensweg. In wezen wordt er nu in cirkeltjes gedraaid, en weet niemand de oplossing. De Vader cultus zet de schroeven overal vaster en vaster, en juist omdat ze de moeder overboord hebben gegooid is er voor hen geen wedergeboorte en daadwerkelijke transformatie mogelijk. Wij weten dus dat er alleen maar een leger mogelijk kan zijn als we eerst aan de juiste kant gaan staan, en ons laten opleiden en initieren. Dit is op zich al een grote oorlog, en hierin kunnen we al stage opdrachten krijgen. Hierbij mogen we niet alleen maar denken aan de zichtbare mensen, maar ook de onzichtbare mensen in de hogere

frequenties. Maar belangrijk is dus om niet af te wijken van de lessen, want als de gnosis verloren raakt of vastgroeit, dan is alles verloren. Voor jezelf moet je dan even uitzoeken in welk seizoen je zit, en nogmaals : dat wil niet zeggen dat je helemaal geen sociale contacten mag op dat niveau.

De gnosis werkt met fragmenten, omdat het een puzzel is, die subtiel gelegd moet worden. Stel dat je ineens allemaal directe informatie krijgt van grote omvang, dat kan natuurlijk op sommige momenten, maar houdt ook goed in de gaten dat dat boze geesten kan aantrekken, in de zin dat ze dat kunnen voelen, van : "Hé, daar is wel heel veel gnostische activiteit gaande, laten we daar maar even een legertje op af sturen, of even een hoge telefoonrekening naartoe sturen." Je moet daar dus echt klaar voor zijn, en het juiste seizoen moet er voor zijn, en alles moet helemaal ingecodeerd zijn voor beveiliging enzovoorts. Juist door de fragmenten blijft alles zuiverder in de zin dat er ruimte tussenblijft, leegte, als beschermlaagjes. Je werkt zo ook voor ieder fragment, dus ieder fragment zal dan ook een soort van beloning zijn die je later dan kunt gebruiken of inpassen. Zo spaar je dus eigenlijk. Niets gaat vanzelf, en juist als we teveel zouden krijgen in één keer dan zouden we lui kunnen worden of ondankbaar, zoals dat zo vaak in het christendom gebeurt, vanwege het genade-principe.

Ook nu gaat er weer een massieve poort geopend worden, namelijk die van het Aramese NT, het oorspronkelijke NT, waardoor al die leugenachtige stromingen van het christendom aan de kaak worden gesteld. De scherpe kantjes zullen er dus wat afgaan.

Religie is natuurlijk maar symboliek om de diepere, ingewikkelde processen van het leven te beschrijven, om de weg te wijzen tot de hogere bewustzijnen waartoe wij moeten ontwaken. Het gaat hierin niet zozeer om geloven, maar om ervaren, leren kennen. Geloof wordt al te gemakkelijk afgoderij, als in overgoddelijkheid. Er is dus een ware strijd gaande tussen de gnosis, die altijd weer dieper gaat, alles dieper vertaald en blijft doorleren, en gemakszuchtig geloof. Geloof is veelal een valkuil om ons van de gnosis en het ervaren af te houden. Wij moeten persoonlijke ervaringen hebben met het diepere om het te leren kennen, om zo onze diepere zintuigen te openen en te herwinnen. Onze aardse zintuigen houden ons vast aan geloof, als een slot op de diepere zintuigen. Het gaat hierin om de drie L'en : Look, Listen, Learn (kijken, luisteren, leren). Blijf kijken naar de hogere visioenen, luister goed, en leer ervan, oftewel blijf analyseren en persoonlijk ervaren. Het is iets heel persoonlijks.

Vrouwen zijn de verdraaide, afgeweken schaduws van de gnosis, van het ware vrouwelijke, de wildernis moeder. Zij worden op de mens afgezonden om verschillende redenen, en als voorproefjes, juist om ons te testen, want vaak moeten zij juist ontweken worden, opdat we de ware prijs niet zullen missen. Vrouwen zijn vaak de sluiers van de gnosis, de voorhangsels. Dit is allemaal tijdelijk. Wij zijn in worsteling met de oer-moeder, voor test-doeleinden. Wij mogen ons nooit zomaar overgeven. De oer-moeder maakt ons agressief voor deze redenen. Wij moeten ons verzetten tegen elke band van slavernij die ons wordt opgelegd, want het kan de tegenstander zijn. Toch is de slaaf een belangrijke start-icoon, een belangrijke rol, in dit spel.

Hoe we met vrouwen moeten omgaan is van een heleboel dingen afhankelijk. Hosea had zelfs intiem contact met een hoer, wat als een profetische strategie was, een oorlogs-strategie. Hoseaanse huwelijken bestaan. Veel profeten zijn getrouwd of getrouwd geweest met een Izebel. Het is een deel van de spionage mechanieken van de gnosis, om zo diep in de tempels van de vijand terecht te

komen, voor verdere acties tegen de vijand, en het ontvangen van sleutels hierin. Ook is het een manier waardoor de chief moeder haar kinderen terug-kidnapt, dus zulke contacten zijn cryptisch, als een schaduw van wat de moeder gnosis doet. Aan de andere kant is het zo dat we moeten leren dat het gaat om het winnen van de gnosis, het winnen van de moeder, in plaats van ons teveel bezig te houden met de materiele schaduwen hiervan, maar het kan een weg zijn. Ook kan het een valstrik zijn waardoor we onze gnosis verliezen. Wij mogen nooit zonder oorlogs-instructies zomaar met de vijand meegaan. Velen verliezen hierdoor hun leven en komen in een kooi terecht, ver weg van de gnosis.

Soms moet je eerst juist in een diepere slaap komen, in een dieper level, dus dan droom je even niet, alsof je in een lift zit, en dat is dan ook tegelijkertijd een grote reset. We zitten nu even in een tunnel, want de Orionse zegels gaan verbroken worden, en we zullen een zielenreis maken in de dieptes van het heelal, dieptes die voor de astronomie nog niet bekend zijn. De huidige frequenties zullen afgebroken worden, en we zullen in nieuwe vibraties gaan komen.

Het vrouwelijke staat voor de onbekende duisternis, waarin het mannelijke het nachtzicht is, en zeer beperkt. Wij moeten dieper de duisternis in. De moeder zondert ons af, en tuchtigt ons. Zij is absoluut geen sinterklaas. We worden afgezonderd in een kooi, waar we los komen van alle oude kooien, en waar we getemd worden tot een hogere gnosis. Het vrouwelijke brengt ons terug tot kindschap, en het ware mannelijke. We worden dus niet oververwend door het vrouwelijke. Daarom zal het soms dus lijken alsof het vrouwelijke ver weg staat. Daar is niets mee aan de hand, dat hoort bij het proces van uithongering. De moeder maakt geen 'vette' kindertjes in een soort van MacDonalds Belt voor vrouwelijke artikelen. We moeten ook geen 'moederkindjes' worden als schoothondjes. We zullen de duisternis ingezonden worden, en moeten de vreze van de gnosis niet uit het oog verliezen. Wij moeten 'Haar' (de verpersoonlijking van de gnosis) vrezen, en wij leren de worsteling, juist om van het valse vrouwelijke af te komen. Er zijn veel vrouwen die de bedriegelijke duisternis voorstellen of zelfs het valse licht.

Het is belangrijk om dingen in de context te blijven zien. We kondigden namelijk aan dat we de maskers 'christendom' en 'Gor' zouden bespreken, omdat dit geroofde gnosis is die werd verdraaid. Dit gaat dus ook met David gebeuren. David wordt nu ontmaskerd, en ontleed op zijn bronnen.

In wezen gaat het dus niet om David zoals de illuminati het heeft neergezet, maar om wat het al die tijd verborgen houdt, en zo is dat met Jezus ook. Jezus bedekte de moederschoot, de chasma, en David bedekte de voeten van de moeder. Om deze zegels te kunnen verbreken moeten we deze zegels in diepte bespreken, en dingen rechtzetten. We werken dus onder de schelp in samenwerking met boven de schelp, wat we parelduiken noemen, wat een oorlogs-strategie is en spionage in de strijd tegen deze zeer gevaarlijke demonen. Zomaar wegrennen zal niet lukken, alhoewel vluchten wel een onderdeel is van de seizoenen. Wij gaan dus in de komende tijd klaarkomen met deze mysteries.

Geduld is dus geboden, zicht houden op de context van het verhaal, en weten hoe de maskers te gebruiken en ook weer te verbreken. Dat is een hele kunst. De strijd tegen David en Jezus zullen wij de komende tijd blijven voortzetten, en soms in de christelijke taal spreken om vervolgens te laten zien wat het dan verdraaid heeft en verborgen gehouden. In esoterische zin is het bruikbaar, maar niet in letterlijke zin. In deze tijd laten we dus de verbanden zien in de diepere grondtekst en

worteltekst, zodat het iets heel anders gaat worden.

Krachten zullen altijd een mengeling zijn als je ze zo maar aanneemt. Het gaat om het toets-afwijzen, en het omsingelen met de dynamieken van de gnosis : 'uithongering, vasten', 'heilige vreze', 'heilige slavernij', enzovoorts, zodat je een framework hebt waardoor deze krachten gezift en gerangschikt kunnen worden.

David, Jezus en al die andere illuminati-poppen die ze hebben opgezet in het christendom zijn kooien waarin de moeder opgesloten zit. Je zou soms tuureluurs worden van deze kooien, van proberen het slot open te krijgen, en dan weer aangevallen worden, want dit is dus een grote oorlog om het pad van de gnosis te openen. De gnosis zit hierin opgesloten. Wij werden door dit systeem schaakmat gezet, en nu is er een grote uittocht. Daarom hebben we in oorlogs-strategie te maken met simulators, klonen, en die moeten dan ons op een veilige manier naar een hoger niveau brengen, maar waar jij doorheen gaat, daar gingen wij tijden geleden al doorheen, met dezelfde symptomen van afkicken, zoals bijvoorbeeld over Jezus : 'Ik wil eigenlijk helemaal niks meer te maken hebben met die man.' Toch lag er de opdracht om dan juist weer in de diepte te gaan, want Jezus is een creatie van de verwesterlijkte mens, hetzelfde als David.

In de grondteksten en wortelteksten wordt er een heel ander beeld gecreeerd, waar we mee kunnen werken, en wat ook zelfs een uitgang biedt, juist omdat de moeder en de gnosis daarin opgesloten zit. Dingen worden dus tegen elkaar weggestreept, omdat 'vergif juist ook het geneesmiddel bevat'. Wij moeten dus dingen op andere manieren leren bekijken. Ja, je moet voor jezelf een simulator Jezus hebben, en een simulator David, maar dan beseffen dat zij codes zijn voor iets heel anders. Wij brengen geen verwesterlijkte, christelijke Jezus. Wij brengen helemaal geen Jezus, maar iets wat door Jezus opgesloten werd gehouden, iets veel groters. Wij waren op sommige punten ook moe van de christelijke termen, maar nu wordt er dus op een grootscheepse manier doorheen geprikt, daarom, nogmaals : lees het in zijn context, om de verbanden te blijven zien, en waar we mee bezig zijn. En ja, je mag alles naast je neerleggen als je te moe bent voor de strijd. Je mag hier ook op vasten. Soms is dat ook echt nodig.

Het is zware kost in de demonologie, dus daar moet je echt klaar voor zijn. Aan de andere kant worden nu de sluiers gescheurd, en kunnen we zien waar het pad verder gaat. Het moet begrepen worden. Misschien is het handig op dingen op te schrijven wat je verder helpt, zodat je daar later ook weer naar terug kan grijpen. We staan voor mijnenvelden die ze hebben opgericht om de gnosis verborgen te houden. Daar kunnen we niet zomaar even overheen springen. Nee, we moeten de juiste combinaties maken, puzzelstukjes draaien, en zo zullen er doorbraken komen, stap voor stap. Maar de letterlijke oude archetypes mogen we dus niet nemen zoals ze voorgesteld worden.

Het blijft dus knagen, omdat die geesten niet zomaar los willen laten. In de tussentijd mag je ook realizeren dat juist dit gebruikt wordt als kastijding en voorbereiding, als een nieuwe opvoeding in de gnosis. Al deze maskers zijn opgesteld om ons te testen, waardoor de moeder haarzelf bewaakt en bewapend. De mens is beladen met voor de moeder gevaarlijke krachten, en die krachten moeten verbroken worden juist door deze dingen heen. Die balans hadden we al wel eerder besproken, waarin Jezus een wachter is van de moeder, om de vijand te verwarren, en zodat niet de verkeerden tot haar zullen komen. Het is dus een uitdaging om langs deze vloek heen te komen. Zij die niet met het Jezus-probleem klaarkomen, zijn niet klaar voor de moeder. En zo geldt dat ook voor David.

Alles zal dus tot een climax gaan lopen. Er worden verschillende invalshoeken besproken.

De woede is een herkenningsteken voor hen in de gnosis. Zo kunnen we elkaar herkennen, als een belangrijk fundament. De heilige woede over onrechtvaardigheid, en hoe het op deze planeet er aantoe gaat, als een teken dat wij niet van deze planeet zijn. Ook is het een teken van zelf-worsteling. Aan de andere kant zet de gnosis de valse natuur in ons zo onder druk dat het soms ook de woede van de vijand is die ontmaskerd wordt, dus het zal wellicht een mengeling zijn, en dit kan enigszins verwarring veroorzaken.

De gnosis bestaat uit vele stappen en tussenstappen, vele niveau's en de daarbij komende ketting-reacties of kettingen van activiteiten in een soort stelsel van radertjes, wieltjes, die allemaal met elkaar te maken hebben en invloed uitoefenen op elkaar. Dus dan kom je als het ware in een cockpit terecht. De reis naar diepere gnosis gaat door vele punten, als in een klok-indeling, waar we nu meer en meer zicht op gaan krijgen. In de leegte vindt de omvorming plaats die dan weer een toegangs-bewijs zijn voor diepere gnosis, want alles is uitgebalanceerd op zware condities, onderhevig aan grote voorwaardes, dus je hebt daarvoor allerlei herkennings-tekens nodig. In de leegte moet er een dieper afsterven aan de valse natuur plaatsvinden, waarin je dan opnieuw geboren wordt in die diepere laag van de gnosis. Het heeft allemaal met elkaar te maken. Dit kan mooie schema's opleveren, mappen, of een soort urenboeken, getijdenboeken, om dit uit te beelden, en daar hopen we de komende tijd meer over te laten zien. En ja, in dat proces moet de gnosis telkens weer losgelaten worden in de leegte, want er is teveel valse gnosis in de lucht, en die proberen ook hun eitjes te leggen in alles waar we ons nog aan vasthouden. Er zal dus totale onthechting en afsterving moeten plaatsvinden, door toetsen en heilig vasten, in de leegte. En als we dan een bepaalde graad van leegte hebben bereikt moeten we dat ook weer afleggen, om zo nog dieper in de leegte te komen, totdat we in ultra-leegte komen, eeuwige leegte. Hierin kan veel groei plaatsvinden. Leegte moet tot zo'n diepte komen dat we ergens op een gegeven moment zweven en overgaan in een andere dimensie. Velen buiten de leegte uit en beginnen een handeltje ergens, waardoor alles stopt. Er zijn geen grenzen in de leegte. Het kan altijd weer dieper en verder. De leegte reikt je dan als het ware de wapens aan als je er lang genoeg op gevast hebt, maar dat mag je nooit zelf doen. Het heeft dus een bepaalde laad-tijd, en als je voordat het is opgeladen of gedownload je wapens grijpt, dan zal het jezelf aanvallen, ontploffen en zal het schade brengen. Dus het wapen zal zelf komen, door het toetsen en vasten heen, en na het gebruik van het wapen, moet het wapen weer terug in de leegte, waar het tot een hogere graad opgeladen moet worden, ook als een soort van update. En ja, alles gaat door geboortes. En geboortes komen door het sterven.

De omvormingen zijn goed. Daar hoef je verder niet bang voor te zijn, alhoewel de heilige vreze natuurlijk op zich niet verkeerd is. De heilige vreze is voor de veiligheid, dus dat moet altijd in een bepaalde graad in ons aanwezig zijn, en moet uitgewerkt worden zodat het practisch wordt, bruikbaar. Het gaat namelijk om instrumenten. Die emoties zijn op zich goed, maar ze hebben een doel, een boodschap. Ze behoren tot een communicatie systeem. Wel gaat het dus om een zelf-worsteling, dus de vijand zal hier ook tussen zitten. Maar die zal dus door dit alles meer en meer ontmaskerd worden. De onderwijzingen op zichzelf kunnen al een bepaalde omvorming teweeg brengen, omdat ze nieuwe fundamenten aanreiken.

Een heleboel gevoelens zijn niet van ons, maar van de valse natuur die door de ontmaskering

klappen uitdeelt, tot de oppervlakte komt. Dan moet er even een heleboel rotzooi opgeruimd worden. De gnosis rekent hier ook af met valse sociale contacten en brengt onthechting op dat vlak, vanwege allerlei kwalijke invloeden van het sociale. Dan moet er even naar de wortels gegaan worden, en dat kan lastig zijn. Sommigen van de gnosis hebben lange tijd een zonnebril gedragen omdat ze 'het licht van de mensen' niet meer konden verdragen. Het kan zich op allerlei manieren uiten om los te worstelen. Inderdaad zelfs tot het punt van niet groeten en geen handjes geven. Dat is allemaal heel herkenbaar in de gnosis, dus daar hoef je je geen zorgen om te maken. Het is om de conditionering te verbreken. De programma's en advertenties van het sociale worden zo de nek omgedraaid. Dat kan in golfbewegingen gaan, want ook dit behoort tot de seizoenen. De komende tijd hopen wij meer aandacht te geven aan de seizoenen in de gnosis, om te zien hoe dat uurwerk precies in elkaar zit.

Het is inderdaad zo dat de gnosis trillingen op gang brengt, golfbewegingen, die door de kerken, eenzijdige bijbelvertalingen en interpretaties verborgen werden gehouden. De gnosis maakt hier korte metten mee, door de paradoxen en dieptes te laten zien, waardoor er andere krachten voortkomen die de huidige patronen en cirkeltjes verbreken. Het is juist daar waar we de gnosis nog niet kennen dat de maskers en carnavals optreden, ook van de tegenstander. In deze tijd komt de gnosis tot de aarde, wordt de gnosis geopenbaard, om duizenden jaren oude fundamenten op te breken. Dit gaat tamelijk diep.

Elk detail van het verleden is belangrijk. Daar gaat ander zicht op komen, wordt in een andere context geplaatst, krijgt een andere betekenis, en zo zal het veranderen in de diepere werkelijkheid. Het verleden zal ons wapen zijn wanneer we het verleden gaan begrijpen.

Ten eerste onderscheid ons werk ons van de 'ergens vastgelopen' pinksterbeweging. Er is een verschil tussen 'vol zijn van de heilige geest' en 'gebonden zijn in de heilige geest'. De geestesdoop is zeker niet het eindstation. Waar mensen claimen door de geest gedoopt te zijn, vliegen ze elkaar in de haren. Je hoort niet of nauwelijks over mensen die 'gebonden zijn in de geest', vooral niet in de pinksterbeweging, vooral niet op de diepe manier waar wij het over hebben. Soms zijn er profeten die zeggen dat ze dingen deden die ze niet konden stoppen, maar wij spreken over een algehele gebondenheid in de geest, dat je niet eens je hand kan optillen als de Heere dat niet wil. Dan kun je proberen je hand op te tillen, maar dat zal je dan niet lukken als je in de heilige gebondenheid leeft. Dit is dus heel opmerkelijk, want waarom zou iemand zijn hand niet kunnen optillen, terwijl hij dat wel kan als de Heere dat wil. Zo diep gaat de heilige gebondenheid, en dit is iets waar rekening mee gehouden moet worden. Stel dat een mens nog zelf zou kunnen bepalen waar het lichaam naartoe bewogen kan worden, dan kunnen er fouten gemaakt worden, en dat kan zelf ongelukken veroorzaken. Dit wil niet stellen dat de mens in de heilige gebondenheid vrij is van tucht, integendeel. De mens in de heilige gebondenheid wordt zwaar getuchtigd, en daarom praat men er liever niet over.

De heilige gebondenheid is dus een groot mysterie. Wanneer wij over de heilige geest spraken, dan spraken wij over een simulator-heilige geest, of gewoon over de gnosis, daarom zullen veel dingen van de oude werken hetzelfde zijn als de 'nieuwe' werken, omdat het over hetzelfde ging, een strategie om met de demonen van deze tijd af te rekenen. Er is dus een legale 'heilige geest' als simulator, en een illegale heilige geest die je in de kerken kunt vinden vandaag de dag. Wij gebruiken soms nog de term 'heilige geest' en 'god' en 'jezus', omdat dit de taal is die vandaag de

dag gesproken wordt. Het zijn maar woorden, die bij ons dus een hele andere betekenis hebben en hadden.

In de hogere levels wordt er gegaan van 'gave' naar 'loon', en wordt het mechanisme van deze werkingen getoond, zoals hoe profetie werkt in diepte, en onderscheiding. In het begin wordt er vastgehouden aan bepaalde moralen, maar dan in die moralen is er veel te veel speling, waardoor er oorlog ontstaat. Zovelen die bijvoorbeeld de liefde dienen kunnen elkaar wel wat aandoen. Men moet vrijkomen van een eigen invulling. Zelfs het 'sterven aan jezelf' is een veelgebruikt woord in de pinkster en evangelische beweging, maar de weg hierin wordt niet getoond. Het is een stopwoord geworden, maar dit heeft te maken met het oordeel, de apocalypse : 'men zal de dood zoeken, maar het zal van hen wegvluchten'. Mensen kunnen niet met hun ego afrekenen. Het ware sterven aan jezelf is onbereikbaar voor hen. Ze worden in leven gelaten, en worden tegen elkaar opgezet. Ook wordt er veel gesproken over de Vreze des Heeren, door allerlei gevestigde werkers van het evangelie, zoals profeten, apostelen, herders en leraren, maar dit gaat dan om : 'het eerbiedigen van God en de gevestigde orde, en het eerbiedigen van de (misvertaalde) bijbel.' Dit is niet genoeg, want er zijn honderden goden in de lucht, en honderden gevestigde ordes die allemaal tegen elkaar ingaan. Mensen die hier blijven steken jaar in jaar uit lopen dus een groot risico, spelen met hun leven, door menselijke inzettingen op zo'n voetstuk te zetten.

Alle 'gaven' (loon) werkt vanuit de heilige gebondenheid wanneer het gaat om de gnosis. In de leegte waar we ons vastklammen aan de heilige vreze, zal er vanzelf een punt komen waarin de heilige spasme ons voorlicht. We zijn nu aan het bespreken hoe de bedieningen doorvertaald moeten worden, en het daarbij behorende werktuig. Dit zal stapsgewijs gebeuren. Profetie is de hoofdgave of begingave. De gave van geloof is in de gnosis gewoon wat de grondtekst zegt wat het is : gehoorzaamheid, dus dan hebben we te maken met de heilige slavernij. Ook de tongen zijn we aan het bespreken, die in de gnosis verbonden zijn aan de jacht. De series gaan diep op deze gave in zo nu en dan. Juist omdat we hameren op profetie als de hoofdgave moet het 'spreken in tongen' als dat gebeurt voortkomen vanuit profetie, als geinspireerd, maar dit is in de gnosis, ook puur vanuit de grondtekst, vanuit de heilige slavernij, dus niet iets wat je zomaar doet, maar wat over je komt. Het moet dus puur natuur zijn. Geloof wordt op allerlei manieren misbruikt. Het wordt vaak als een excuus gebruikt, en is daarom ook helemaal niet verantwoord. Wij werken niet vanuit geloof wat we zelf kunnen manipuleren, maar vanuit heilige slavernij. Veel 'gelovigen' die 'geloof' als hun stokpaardje hebben hebben dan een wens, en kunnen dit dan vervullen door 'geloof'. Hier hebben wij een grote simulator van gemaakt, als positief denken, en jezelf programmeren, maar toch MOET dat voortkomen vanuit profetie, en dus vanuit de ware betekenis van het woord wat altijd zo slap in 'geloof' werd vertaald. Het MOET dus voortkomen vanuit heilige slavernij, de heilige gebondenheid in de gnosis, anders sta je op dun ijs.

Ook alle genezing en exorcisme moeten uit dit principe voortkomen. Genezing is in de gnosis een samenwerking tussen het natuurlijke proces en loon, wat door de tucht heengaat en wat een bewapening is. Veel genezing 'door de geest' is om profetie, heilige slavernij, tucht en oorlogs-oproep te doven. Al dit werktuig kan dus heel verschillend werken, en zal in elke situatie weer anders zijn.

Verder gaat het erom om het grotere plaatje te krijgen, en tot hogere strategieen te komen in alle dingen, tot een groter overzicht, juist door de onthechting die plaats moet vinden.

Verbindingen zijn vals als ze NIET uit de heilige slavernij komen. De heilige slavernij werkt met strategie, dus ook inderdaad vanuit spionage, en vanuit simulator contacten in de zin dat je soms contact met slechte mensen moet onderhouden, omdat ze esoterisch juist voor grote principes staan, principes die zij misschien geroofd hebben, principes die zij opgesloten houden, mogelijk, waardoor jij de taak hebt om die principes vrij te zetten, maar daartoe moet je geroepen zijn, en daarvoor moet het de juiste tijd zijn, en voorzichtigheid is geboden. Het hangt er helemaal vanaf in welk seizoen je dan zit : er is een tijd om te vluchten, een tijd om een contact te onderhouden, een tijd om de aanval in te zetten, een tijd om het contact te verbreken, enzovoorts, en dan hangt het er helemaal vanaf of je nog wordt teruggestuurd ja of nee. Soms is het juist de taak van iemand anders. Er is dus ook taak-verdeling.

Elke onwetendheid en onkunde heeft zijn eigen demonische wachter, wat gewoon algemeen is, maar de manier hoe de mens daarmee omgaat kan extra geesten opleveren. Als goed voorbeeld is de mythe van Mozes, van de uittocht tot de wildernis. Daar wordt er gekeken hoe de mens omgaat met fragmenten en honger, het kruis. Het volk wilde dit niet. Het volk wilde de vleespotten. De gnosis is niet voor gelukszoekers en genotzoekers, maar voor hen die willen leren, kenniszoekers die de honger en het kruis liefhebben. Er is geen hebberigheid in de gnosis. De gnosis is ook een persoonlijkheid, dus die zal de mens ook eerst zeker testen. De gnosis zal eerst kijken hoe de mens met het kleine omgaat.
Het is maar goed ook dat zulke geesten er zijn, maar hoe kom je langs die geesten ? Dankbaarheid is een belangrijk fundament. Dat komt ook weer terug in de Bilha. Zonder dankbaarheid kom je langs die geesten in ieder geval niet heen. Boetvaardigheid is ook belangrijk. Lichtgeesten dienen de mens snel geluk aan, snelle verlichting, alles snel. De elementen van de duisternis zijn hiertegen een bescherming, dus precies de andere kant op, niet de gemakkelijke weg, niet het voor de hand liggende, niet zoals alle andere mensen het doen. Dus groeien in de Vur en in de heilige gebondenheid zal de lichtgeest gaan afbreken. Ook dat gaat dus niet snel. Het pad ligt dus vooral in het opmerken van de tussenstappen en die in ere houden.
De wapens die aangereikt worden moet je leren herkennen, en hoe je ermee omgaat bepaalt in hoeverre je loskomt van de lichtgeest. Iemand zei eens : ‘Het zijn allemaal leugen geesten die een stempel op je voorhoofd slaan, omdat zij over je heersen met hun valse loon.’

Het is een soort gevangenschap, en je hebt dan toch met boeren te maken die een tuintje onderhouden en niet met ware zorg. Mensen oefenen dan hun beroep uit voor 't geld als we het bijvoorbeeld over de lichtgeesten van de zorg hebben. Dan komt het aan op volhouden, maar tegelijkertijd ben je dan voor een opdracht in de diepte van die zwarte tempels, dus ook goed de tekenen aan de wand in de gaten houden. Kan je nog wat sleutels opleveren. Niets is voor niets. Je kan zo wel ergens over meepraten, want velen gaan hier of door soortgelijke dingen heen.

Alles van de macrocosmos (inclusief de natuurverschijnselen), is een allegorie van de microcosmos, het individu, dus we kunnen het ook weer terugvinden in onszelf. Ook dit behoort dus tot de switch mogelijkheden. Soms moeten we niets anders dan donder en bliksem zijn, om onze natuur weer te resetten en te rechargen.

Er zijn rode sporen door de omliggende tijdperken om zo de mens te beschermen tegen de reusachtige illuminati stortvloeden die robotten aan het programmeren is voor de nieuwe wereld orde. De mens moet ook van heel veel loskomen en weer terugkomen tot de kinderjaren. De illuminati wil niet dat de mens droomt en creatief is. De illuminati snijdt de vleugels van het creatieve kind eraf door met allemaal onzin etiketten aan te komen zetten alsof het kind ziek is. De wereld heeft juist de kinderlijke fantasie nodig om te kunnen overleven. Natuurlijk moet het kind wel bijgestuurd worden, omdat er ook zoveel bedreigingen in de fantasie wereld zijn. Fantaseren is het laten doorkomen van de hogere werelden. Als je het kunt bedenken, dan bestaat het, maar daar zijn wel regels aan verbonden.

Hoofdstuk 72. De Orions-Afrikaanse tocht waarvoor je alles moet opgeven

Het is nu allemaal ondergronds, en het spoor is niet makkelijk vindbaar. Vandaar ook dat de tweede bijbel er is om het kind te beschermen en op te wekken, want als je kijkt naar de stad dan willen ze alle mannelijke kinderen zo snel mogelijk omtoveren tot fletse zakenmannetjes met stropdasjes. Dat is het idee wat de stad op de mensen probeert te projecteren hoe een man moet zijn : een stropdas-man, een hoge functionaris ergens, liefst van een bank (moet vooral met veel geld te maken hebben, want dat dooft het kinderlijke uit). De stad wil zo snel mogelijk het kind om zeep helpen, jonge meisjes oma-knotjes geven, om door alle oma verwennerijen ook de meisjes hun vechtlust te laten verliezen en totaal te verlammen door het systeem. Daarom is de tweede bijbel het boek van de emancipatie, niet alleen voor de vrouwen maar ook voor de mannen. De mannen moeten hun stropdasjes afdoen en weer contact maken met de natuur, leren luisteren, creatief leren zijn, en niet hun zielen verkopen aan de stadse systemen om een totale kloon te zijn, want dat is tegenwoordig het stadse beeld van de man : een kloon, en dat gebeurt allemaal door de verwennerijen van de omaatjes, waar jonge meisjes zo snel mogelijk voor worden getraind. De stad is bang voor vrouwen die altijd kind gebleven zijn. Die zijn in hun ogen te vrij en te brutaal. In de 70-er/ 80-er jaren was dit inderdaad anders, want toen was er ook nog steeds een soort van hippie sfeer van revolutie en bevrijding. Er was veel meer vrijheid qua kleding, en dat was multi cultureel. Het westen is nu onder een stijve, conservatieve geest qua mode, en vaak zijn de stoffen zo bewerkt dat het niet meer ademt. Om een beetje een goed ademende, losse broek te vinden zoals in de 70/80-er jaren vandaag de dag is bijna niet mogelijk, of je moet er ver weg voor naar een andere stad. Alles is veranderd, alles is verkankerd. En dan nog de hele nagellak-epidemie, dat meisjes chemische rotzooi op hun nagels smeren. Het is wel een teken aan de wand, want de nagels staan wel weer voor diepere dingen die aan de oppervlakte willen komen, maar stadse geesten dwingen die meisjes dan om stadse smeerseltjes erop te doen, zodat de mens het niet ziet. Ze hebben heel wat te verbergen. Al met al, dat gaan we allemaal bespreken met naam en toenaam. De stad is al heel ver met de zombie-robotiek, dus daar moet heilige, natuurlijke robotiek voor in de plaats komen. We zijn de valkuilen één voor één aan het bespreken, wat het betekent, en wat het schuil houdt. De leprechauns zijn flink bezig geweest in deze moderne tijd, en niets is wat het lijkt.

Energetische parasieten zijn een soort bio-computer-virussen van het menselijk lichaam die heel hierarchisch en strategisch te werk gaan, en die hebben niet alleen het individu op het oog, maar ook het collectief, want door het collectief dringen ze dan weer dieper door in het individu. Om dat te begrijpen komt het aan op een heel stuk geestelijke psychologie en (demonologische) sociologie. Het collectief (een stad, een land, etc.) kan dus ook een deuk krijgen of trauma wat dan weer doorwerkt in het individu. In die zin hebben dus de microcosmos en macrocosmos met elkaar te maken, in de zin dat ze elkaar weerspiegelen.

Het leven is niet saai. Het is een puzzel. Alles om ons heen is cryptisch en kan een sleutel vormen op het verdere pad. Alles is onderdeel van een verhaal, ook de steden. Er is dus een bepaalde onderdeling, een bepaald rollenspel. Dat moet dus ontdekt worden, en dat kan dan in verdere levels weer een hele andere structuur zijn. Het gaat erom telkens op hogere verdiepingen te komen.

Het is voor de camouflage. Er moet een beetje interactie zijn zo nu en dan. Het is vuil werk, maar hier zitten dan weer belangrijke sleutels in. Daarom goed je zintuigen open blijven houden. Er zijn dingen geroofd en die worden teruggeroofd door interactie. Die worsteling moet er dus wel zijn. In die zin is de westerse christelijke "realiteit" dan ook weer een allegorie van iets hogers, cryptisch gezien, want dit beest heeft dan wel alle gnosis-materialen opgeslokt van de waarheid, maar heeft de waarheid dus niet kunnen vernietigen, dus draagt de code van de waarheid nog steeds diep in zich, en zal ook door diezelfde code weer ten onder gaan, de aarde in om weer gerecycled te worden.

Het is een soort parelduiken. Soms raken we gewond, maar dan zijn we wel weer een ervaring rijker. De wond is ook weer de weg tot het medicijn, al dan niet door het terugtrekken of doorvechten. Je komt dan bij een portaal van een spel en doet wat achtergrond onderzoek, en maakt contact met je innerlijke spel-narrator (begeleider) om te merken hoe ver je daarin kan gaan. Het zijn in principe gewoon simulators.

Het zou niet best zijn als het allemaal bespreekbaar zou zijn zonder enige strijd. We zijn in een oorlogs-situatie, en open zintuigen zijn gebaseerd op de heilige vreze. De heilige vreze is een alarm en een gids. Het kruis zonder het fundament van de heilige vreze is niets, is nep. De heilige gebondenheid wordt alleen gevestigd door de heilige vreze. Alleen zo kan er afgerekend worden met de roekeloze valse natuur en kan de lagere wil verbroken worden. Er mag dus een soort van verheuging zijn over de heilige vreze. De heilige vreze is altijd de kern van de openbaring.

De heilige vreze is restrictie, dus dan laat je dingen los, worden er dingen afgebrand, en krijg je nieuwe items in handen, worden er andere paden geopend, en kun je daar creatief mee bezig gaan, want niets komt direct. Het is niet werken met de botte bijl zoals gezegd, maar zoals wat de boodschap van de Vur is : subtiel, draaiend, fragmentarisch, de cirkel wijder maken en omwegen maken, loopgraven maken. Zoals wij dat vroeger weleens zeiden : Als je ergens naartoe wil gaan op de aardbol, dan loop je juist de tegengestelde richting op om zo eerst de hele wereld over te gaan om het vanuit de andere kant te bereiken. Dat is het principe van ijs, dus niet het rechtstreekse. Zonder ijs is er niets. Dus dan zet je al die "hot items" in de vriezer.

Dan weer even terug naar de Vur, naar de tuinen, naar het sprookjesachtige, om alles weer te absorberen. Dat heeft ook weer met de balanzen te maken. Dat andere komt allemaal wel wanneer het de tijd ervoor is. Raak alles gewoon lichtelijk aan, en volg je hart, terug naar de tuinen, terug naar het bouwen, zoals een vlinder of een bosvlieg dat doet (wat ook een klier is in de paradijselijke hersenen). Even baden in de rivieren van vergetelheid die tussen de tuinen doorstromen, jezelf versieren met wat poëzie, het tot je door laten dringen, komen tot de proza, het abstracte, het surreëele, en dan even een heel ander pad leggen. Dan ga je vanzelf zien hoe en hoeveel je van het andere erin mag en kan betrekken. Het is werken met fragmentjes, met vuurvliegjes. Daar maak je een ketting van, en als dat nog teveel is, dan haal je wat fragmentjes er tussenuit, en dan doe je het met nog minder, of je gaat op zoek naar de nog kleinere fragmenten, als de miertjes, of nog kleiner. Helemaal terug naar het insectenboek van detail en quantum-technologie (micro/ nano technologie). Leren leven met de kleinste hoeveelheden, of zelfs terug naar "less than zero", minder dan nul.

Het is een beetje als het afpellen van tamme kastanjes met die prikkende schillen er omheen. Het zijn de afweermechanismes, en daar ontkom je niet aan. Vandaar dat we het ook in fragmenten doen en er zeker niet te snel mee gaan. Maar aan dit soort dingen ontkom je niet. Soms wordt je gestoken in dat proces, maar zie het als iets natuurlijks, want dat zorgt er inderdaad voor dat jouw lichaam antistoffen gaat aanmaken, dus het is een heel gezond proces, en we hebben geen smetvrees. Wel zijn we dus heel voorzichtig en maken we niet als gestoorde gekken overal slapende honden wakker. Strategie is dus het sleutelwoord. Als we weer even hebben toegeslagen, dan glijden alle soldaatjes weer terug de doos in, en laten we alles weer los, om weer ons voor te bereiden op een nieuwe aanval.

Het is eigenlijk de "openbaring van het oordeel", als een "ordening" omdat het allang gebeurt is. De sluiers worden dus weggeschoven. Ook dit is een natuurverschijnsel. Dit is ook gerelateerd aan de Vur, in het eerste boek, de Orkaan, wat in principe over het Ophelia archetype gaat. Het gaat over een vrouw die geraakt wordt door een pijl en van een brug (bloemenbrug) valt, tot een bloemenveld, maar dan wordt er direct gesproken dat het een mysterie is van een lelie drijvende op de waterstroom, een waterdroom, een thema wat vaker terugkomt in de Vur. Dan gaat het over het wachten op een schip, wat de metafoor is van de wederopstanding uit het water.

Dan wordt er gezegd :
"Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand

Wilde rozen groeien rondom het paradijs,
Niemand kan binnenkomen

Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden."

Dat is dus ook weer het hele Ophelia tafereeltje dat ze door de dood van haar vader alleen nog maar in raadselen spreekt en niemand haar meer kan volgen. Ze heeft dus als het ware een rode kap opgedaan zodat niemand haar meer kan zien, en gaat zo als Roodkapje in een bootje over de

bosrivieren van de raadselen dieper de wildernis in, met een lange stok om haar voort te duwen. Ze zong hoog geestelijke en diepe liederen om het materialistische volk tot wanhoop te drijven. In de Vur staat ook dat zij een lied is. De hoofdpersoon wordt dan ook door dit schip opgepikt. Dit loopt parallel aan het Eeuwig Evangelie waarin de wereldschepen komen om de heiligen op te pikken en te brengen naar de bloemenzee waarin ze verder kunnen loskomen. Zo kunnen we de "dood" van Ophelia dus ook begrijpen die door te verdrinken tussen de waterbloemen in een andere wereld kwam. Verdrinken is een metafoor van "tot inzicht komen". Ook de hoofdpersoon moet dan het lijden van Ophelia doorstaan, en krijgt een speer door zijn hoofd (in plaats van een pijl), om haar zo dieper te kunnen begrijpen en volgen.

Het boek eindigt dan met :

"En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden

Ik vond jou in die grot,
Jij en je paarden,
Schilderijen aan de muren,
Dit is een wereld in een schilderij"

Dus dan komt de hoofdpersoon dus daadwerkelijk tot het geheim van Roodkapje, van de rode bloemenvelden. Dat is dan eigenlijk hetgeen wat verder in de daarop volgende boeken van de Vur wordt uitgewerkt. In die zin is Kate Bush dus heel Vurisch en Eeuwig Evangelisch, oftewel "tweede bijbels".

Het openingslied van Hounds of Love, de eerste single, was Running Up That Hill, verbonden aan een vrouw met een boog, die dus een pijl afschoot, wat ook weer terugkomt in de Vur-versie van het Ophelia mysterie, eigenlijk een verdieping van de Shakespeare mythologie. Die pijl komt wel vaker voor in de Vur, en ook in de Vuh. En dan wordt de hoofdpersoon dus op een rit genomen, door de geheimen van de natuur, want dat is waar Hounds of Love voor staat. Het is van 1985, dus net na het Thriller tijdperk en nog net voor het Bad tijdperk (1987, en BAD was gebruikt als een sarcastische term tegen de gangster cultuur). We kunnen dan tot de conclusie komen dat het Ophelia mysterie zelf de vrouw met de boog is.

Ook dat mag je aanvaarden als een bepaalde laag in jezelf. Er moet een lege, zelfs onwetende, ruimte in je zijn van de eeuwige vergetelheid, maar dit is slechts een laagje, een deel-realiteit.

Net zoals Ra die door de onderwereld reist als door zijn eigen lichaam, door al zijn avatars en deel-realiteiten heen. Wel mag je zo tot grotere en diepere openbaringen komen als een ontwaking. Je komt in een ruimte en dan zullen sommigen dit als een luilekkerland zien, en gaan dan graaien, maar wij hebben geleerd juist het minste pad te gaan, het smalle pad, om zo te komen tot het leven met "de kleinste hoeveelheden", "de laatste druppel".

Voor die druppel, die parel, moet je alles "verkopen", al het andere loslaten, en die druppel zal de sleutel zijn tot de volgende ruimte, waarin hetzelfde zal plaatsvinden. Telkens weer is dit een beproeving, en zo worden de paradijselijke sieraden geregen, kraal voor kraal. De biologie lessen van de Vur houden wij hoog want het is het enige pad uit en door de stad, en het is tegelijkertijd avontuurlijk.

Zo ga je van ruimte tot ruimte, en de parels zullen steeds kleiner worden, opdat onze zintuigen sterker worden. De parels zullen ook steeds vluchtiger worden, steeds etherischer, zodat we onze gevoeligheid nog beter ontwikkelen.

De natuur neemt ons stap voor stap binnen en reprogrammeert ons door nieuwe "contacten", en dat mag heel subtiel gaan, zonder al te veel ophef. De natuur werkt strategisch, en de banden zullen vaster zijn dan de banden van de stad, dieper. In de diepte van de Vur is er de brug tot de Bilha, het duistere gat. De Vur heeft dus een belangrijke brug functie, laat de belangrijke principes zien die nodig zijn, als een onverwoestbaar fundament. Je mag het gewoon half nemen, druppel voor druppel, zonder dingen in te vullen, want het zal zich vanzelf invullen en openbaar maken wanneer het daarvoor tijd is. Je mag het de tijd geven, en dat is altijd het beste geschenk. Zo mag er een wederzijdse relatie met de natuur ontstaan, met de Vur (natuurkennis). Geduld en dankbaarheid zal dus ook weer beloond worden in die zin, door het blijven cirkelen in grote voorzichtigheid en alertheid, ook door het te blijven toetsen, want de lucht en ook het geestelijke zit vol met virussen en spam. Het gaat erom tot authentieke natuur-ervaringen te komen. Die zijn "duur", maar de moeite waard.

Het kwaad wordt afgepeld en afgedaan als een kleed. We gaan kijken hoe we het kunnen doorvertalen en berijden. Niet het kwaad zal ons berijden, maar wij zullen het kwaad berijden en bruikbaar maken, als een gif wat in de oorlog gebruikt kan worden. Eerst moesten wij sterven door dit gif. Eerst moesten wij opgegeten worden door dit beest, maar nu wij hierdoor wedergeboren worden en tot ontwaking en opstanding komen, komen wij dus op dit beest, en gaan we zien wat dit beest al die tijd verborgen heeft gehouden. In principe bestaat de vijand gewoon uit verkeerde combinaties van wezenlijke, eeuwige dynamieken. Die moeten dus even juist gedraaid en geschoven worden. We gaan druppelend, Vurisch, te werk. Het zal allemaal gaan passen in het grotere plaatje. We zullen gaan zien hoe dit in de juiste verhouding geopenbaard gaat worden in het verdere bespreken van de paradijselijke natuur.

In die zin is het allereerst ook juist de studie die ons laat reizen tot dieper in Orion, naast de codes die zich om ons heen bevinden die we aan het decoderen zijn, maar dat is juist ook een onderdeel van de studie.

De natuur van de mens is die van alomtegenwoordigheid, dus de mens bevindt zich in principe daar al, en moet daar ontwaken, want de mens slaapt, ook in die alomtegenwoordigheid. We mogen door de tunnels heengaan via de studie en de decoderingen, door het kruis, en dat kan zich metaforisch op allerlei manieren uiten, ter land ter zee en in de lucht, via voertuigen of gewoon lichamelijk. Het leger heeft al die afdelingen en is multi-functioneel en kaleidoscopisch. Vandaar ook de hele spelmatige studie waarin je vat krijgt op de console, de interface, of "joystick" waardoor je leert in

interactie te zijn met de mogelijkheden van je innerlijke computer, wat dan ook weer je eigen creativiteit mag aanwakkeren.

Alles is cyclisch als een spiraal naar zowel beneden als omhoog. Hierin ga je dus door de veschillende tussenstappen die nodig zijn, en daarin zijn deze Damascus-ervaringen van noodzaak om alles los te breken. Dat is altijd het begin van openbaring, dat je eerst ziet wat er allemaal mis is. Dat is in principe al het halve werk, want velen zullen dit nooit zien. Orion rekent eerst af met het ego, dus er gaan eerst vele pijlen door je heen als je tot Orion nadert. Het gaat erom trouw te blijven aan jezelf en de gnosis, ook de diepte van de gnosis erkennende, en die is voor het ego ondoorgrondelijk, zodat het ego ook kan afsterven. Orion kan je alleen maar vallend binnengaan, op de grond liggend. Hoe dieper je in de gnosis komt, hoe meer je gaat zien hoe ver dingen van de gnosis verwijderd zijn, dus dat is alleen maar goed. Dit gaat tot het punt dat je denkt dat de gnosis of God je verlaten heeft : "Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten," "Mijn gnosis, mijn gnosis, waarom hebt gij mij verlaten." Dat is het moment waarop je in de buurt begint te komen. Eerst gaat het om de erkenning, en zo kun je ook stap voor stap loskomen van die touwtjes. Blijf de Vur principes toepassen. Zulke ervaringen zijn alleen een teken dat je alarm systeem herstellende is. Het zou erger zijn als je zulke momenten nooit had, want dan was je net als de rest die denkt dat wat ze geloven automatisch de waarheid is. Diepte is het sleutelwoord in alle omstandigheden.

Het klopt dat er dingen missen, en dat moet ook. Dat is ook weer een belangrijk Vur-principe dat het niet te compleet mag worden, anders wordt het verbeeldingsvermogen lui en sust de mens in slaap, en dan kan de juiste input ook niet komen, dus het gaat erom te leren leven in de "volkomenheid van de onvolkomenheid", en zo je pad leren vinden in de Vur (natuur kennis).

De valse lichtgeest is anti-vur, en probeert via overmoed te regelen wat er wel en niet binnenkomt, dus dan kom je helemaal aan de schaduwzijde terecht, en die is een handlanger van het kwaad, het dwangmatige van het letterlijke. Door de tocht door de Vur sterft dit allemaal af. Als er teveel informatie op de mens afkomt in dit tijdperk van overinformatie, dan wordt de mens een zombie, en daarom is de Vur gekomen. De mens moet leren terug te keren tot de natuur en dit allemaal te regelen via de natuur processen. De valse lichtgeesten bombarderen de mens met stadse informatie, wat al op school begint, en via de media.

Zoveel licht dat het verborgene in de mens afsterft en onbereikbaar wordt. Dit is als een verkrachting. Vandaar dat we ook op een tocht zijn door Orion om dit weer te herstellen, alles in balans te krijgen. Kennis is dus zeer belangrijk, maar overkennis is gevaarlijk, vooral ook in dit communicatie-tijdperk. Communicatie is dus ook belangrijk, maar overcommunicatie is gevaarlijk. Vandaar dat de gnosis de mens eerst verwerpt, als "de verstoting door de amazones", juist omdat de mens teveel in zich draagt, dus dit heeft ook weer met de Ramadan te maken : het teruggaan naar start. Het is even a.h.w. de computer resetten. Alles is namelijk al oververhit, en de meest afschuwelijke ontploffingen en kortsluitingen vinden voortdurend plaats die zich omzetten in wat je dagelijks in de krant leest. De gnosis is dus zeer zeker geen sinterklaas, maar werkt via het zaaien en oogsten principe, diepe Vur-natuur-processen, waar heel veel over te leren valt, en wat ook een zekere rust kan geven, waarin die overmoed en gehaastheid kan afsterven. Het hele pico bello in orde gebeuren moet dus plaatsmaken voor de Vur principes.

Hoofdstuk 73. De Orions-Afrikaanse opname

Het begint met vasten op de media (tv, krant, tijdschriften etc.) om te kijken waar dan ingang kan komen van een hogere wereld. Vasten kan ook door te minderen, en dan te kijken naar het effect. Het is dus niet per definitie verkeerd, maar het gaat erom "geleid" te worden hierin, bijvoorbeeld voor opdrachten. Het mag je dus niet gaan tegenhouden als je het gaat overdrijven, en als het je van veel belangrijkere dingen gaat afhouden. In principe komt het er op neer dat bij overcommunicatie en overkennis in dit soort dingen je geprogrammeerd gaat worden door die gevaarlijke invloeden. Daarom moet je ook altijd een soort van veiligheidsbubbel om je heen krijgen, die juist ontstaat vanuit het vasten, vanuit het minderen, vanuit de leegte, want dan kom je automatisch op het juiste spoor terecht. De leegte verbindt je dus automatisch aan de hogere werelden. Als je dan door die leegte wordt uitgezonden om iets te zien of lezen, voor kennis, of spionage, of parelduiken etc. dan is het veilig en strategisch.

Het gaat er dus om doelbewust met dingen om te gaan, vanuit de hogere techniek, dat paadjes zich gaan openen, en niet zomaar van "ik heb niets te doen, laat ik eens even gaan zappen of krantje lezen." Het is meer dat je dus de leegte ingaat, en je geestelijke antennes op gaat steken wat er moet gebeuren. Leegte is luisteren, en ook worstelen. Er gaat heel wat worsteling vooraf voordat we zomaar in een treintje mogen stappen. Het is dan even tot 3 tellen en jezelf afvragen waar je mee bezig bent, waar het om gaat. De lucht zit vol met allerlei demonische treintjes die ook via de media komen om je op een drugs trip te nemen, om je zo af te tappen en te programmeren, dus de mens mag over de media niet te lichtzinnig denken. Het is een oorlog.

Vroeger ging het dan over zalvings-gebieden, de metron. Iedereen moest zo in zijn eigen metron blijven (Grieks woord), en mocht niet buiten zijn zalvingsgebied komen, anders zou een duivel hem meenemen. M.a.w. je moet dus in de gnosis, in de vur, de natuur-kennis blijven, en die wordt binnengegaan door vasten, minderen, luisteren, worstelen. Dus niet zomaar alleen maar luisteren en stil openstaan, maar ook worstelen. Vandaar de Ishmael dynamiek die van alles en iedereen een "toetsvijand" was. Het medicijn is je dus allereerst terugtrekken, en dan hergroeperen om te zien waar het pad ergens gaat. Een soldaat is 24 uur per dag op zijn hoede, en houdt er geen verborgen agenda op na. Hij houdt alleen feestjes als het ook daadwerkelijk feest is, hij spijbelt niet. Hij laat zich niet afleiden want er staan teveel levens op het spel. Hij is altijd waakzaam.

In principe is er in demonisch kasteelgebied "geforceerde drank", geforceerd gif, maar uiteindelijk zal dit gif ook de deur openbreken, omdat je juist door het gif gaat golven. Dat is de werking van het kruis. Je raakt zo met andere realiteiten vermengd, dus in principe kunnen ze je nooit langer dan nodig is opgesloten houden. Er zitten bovenaardse en buitenaardse codes in die boeken verborgen. Houd ook weer goed in de gaten dat contacten je eigen avatars zijn/ weerspiegelen. De

macrocosmos is een weerspiegeling van de microcosmos, dus het kan nooit teveel afgescheiden zijn.

Dingen gebeuren altijd in een groter verband. De valse lichtgeest is een persoonlijke wachter, maar die is daar neergezet door het collectief. Alles heeft diepere betekenissen. Geesten worden soms geboren in ons in een samenloop van omstandigheden. Dat is dan de schaduwzijde van iets anders, een bepaald medicijn wat we mogen ontwikkelen. Het is dus een bepaalde cocon. Het heeft een "flipside", dus juist via ervaringen kun je je totems leren ontdekken, het medicijn, het talent, wat het verborgen houdt.

Om deze geesten te verbreken zijn we dus de diepte van die boeken aan het beschrijven, zodat demonische ridderordes en kastelen kunnen afsterven. Er zit diepere natuur in verborgen. Je zit dus in een soort matrix, en dat is ook plaatsvervangend lijden en pionierswerk, dus in principe ga je er aan de onderkant uit, dieper de natuur-aarde in, door verdieping.

Er zijn kruispunten en raakvlakken tussen zelf en de sociale cirkels die daaromheen liggen, en het golft door elkaar heen. Alles heeft met elkaar te maken.

Het zijn kastelen waar je dus deels in geboren werd, als een genetisch deel van je wat gerecodeerd moet worden. Als je dat hebt gezien, dan kun je je ook openstellen voor de map om uit deze plaats te komen.

Het is dus een soort gevangenschap, en een ontsnapping is belangrijk, en dat gaat dus niet door zomaar eruit te rennen, maar door de verdiepingen, door het vinden van sleutels, en dan in de ondergrond te komen, zodat je stap voor stap in aanraking komt met de natuur die eronder ligt.

Een natuurvrouw probeert een gorilla te onderwijzen, maar de gorilla wringt zich in allerlei bochten, een soort gekte, wat een manifestatie van spijbelzucht is. Dat is heel lang geleden gebeurd, maar die gorilla hield de diepere natuur tegen, en daardoor ontstonden al die kastelen en ridderordes. Het is een soort king kong figuur. De gorilla sleurde anderen mee tot het stadse, een woeste geest, en alles werd in hokken gezet, in boeken. Het moet dus allemaal afsterven. Het is iets collectiefs, niet iets persoonlijks. Het is goed hiertoe te ontwaken. De boeken moeten dus ontcijferd worden voor doorgang.

Dus eigenlijk gewoon de nieuwe mens die aangedaan moet worden en de afvallige mens die afgelegd moet worden.

Er is dus een hele oppervlakkige geesten impuls die de mens verslaafd houdt tot overmoed, als een drug, een ridder die zich overmoedig bewapent en overmoedig de strijd aangaat, en dan ook nog eens erg zwart wit, oftewel de farizeïstische ridder die in de kerkbanken zit, wat dan meer een westerse karikatuur is. Een "heiliger dan jou" farizeeer die het altijd beter weet, en die het eerlijk verdiende zilver en goud van de gnosis van je wil wegnemen omdat het niet volgens zijn regels (vooroordelen) is gegaan. Er zit ook heel wat jaloersheid bij die geest. Het is een pavlov systeem, ook als onderdeel van de chip van het kwaad.

Iedereen in de kerk, maar ook buiten de kerk, wordt hierdoor gemonitort en moet zich voor de chip identificeren. Het is dus een soort vals, overmoedig alarm systeem wat afgebroken moet worden, een soort van valse, psychotisch, hyper-paranoide don quichot, zoals in het orthodoxe apatische christendom. Een heleboel plugjes moeten uitgetrokken worden van dit systeem, wat als een soort kwal met vele tentakels in de zielen van de mens vastzit en wat de poorten van diepgang gesloten houdt. Het is juist de bedoeling dat het dubbel overkomt, anders zou het niet best wezen.

Dit zijn dus in principe sluiers die heel wat verborgen houden, maar het zien van deze sluiers is al de eerste stap en het halve werk. We hebben hier met zware magneten te maken waarin het kerkelijke is vastgezet, maar door deze magneetjes op de juiste wijze te draaien komt er dus doorgang. We moeten klaar komen met dit bouwpakket. Dit gaat stapsgewijs en in een natuurlijk proces aan de hand van de Vur principes. Het zijn dus in principe ook gebieden van drijfzand waar je dus nooit als een dolle gek doorheen moet rennen. De diepte in verband met andere culturen is nodig, en de overzichts-gnosis, als een soort map er doorheen.

Het boek valt terecht het gevaar van rijkdom aan en van materialisme en koopziektes, maar we hebben het ook over de dualistische rijkdom van de gnosis, en dan is het orthodoxe, letterlijke jodendom een sta in de weg, zoals het christendom, maar het is juist een echo van esoterische diepte. Er zijn namelijk altijd veel meer Joodse stromingen geweest, en die geven dan ook een hele andere draai aan het verhaal. Ook zijn er meerdere vertalingen over mogelijk, dus het is een vol oerwoud waarin alle kanten opgegaan kan worden. Vandaar dus die dubbelheid. Het is een stelsel met verdiepingen en afdelingen die allemaal weer tegen elkaar ingaan of elkaar verdiepen. Als er nieuwe gnosis wordt toegevoegd omtrend deze dingen, wat in principe gewoon tabernakel-installaties zijn, dan valt er altijd een bepaalde schaduw, en dat moet ook. Dat gaat dus heel secuur, dus we gaan zien waar het op uit gaat lopen.

Dat is allemaal aan elkaar verbonden. De chip van het kwaad is een emanatie van de gnosis, dus waar het zich gaat vervormen om zichzelf te beveiligen. Het is als een waterval effect. Het water valt naar beneden en dan is er een grote chaos. Ook is het een overstroming. Het is dus meer een natuurverschijnsel en het kan van meerdere kanten bekeken worden, maar de chip heeft verschillende onderdelen die ook zelf voor de installatie zorgen, als een heel autonoom systeem, maar ingebouwd is een zwarte wachter die de huizen indringt om de chip te installeren, als een dief in de nacht. Het is iets wat is gebeurd, maar wat zich in de herinnering kan herhalen, als een echo en een nagalm, of het ontwaken hiertoe, want velen zijn zich er niet van bewust, en dan op een dag merken ze het. Ook de zwarte wachter is een dualiteit, dus de slechte zwarte wachter doet het om te misleiden en te vernietigen, of om iemand tot een slaaf van het systeem te maken, en de goede zwarte wachter is degene die dit openbaart en ontmaskert, en ook de chip van het kwaad juist gebruikt ter beveiliging van de gnosis, en als een soort van test, zo van : "worstel er maar mee, want alleen zo kun je jezelf ontwikkelen." Dat komt ook weer terug in het verhaal van de prins en de rode zee, en gaat over de rivier "De Sep".

Het heeft met zelf-instandhouding te maken want de mens is in een baby staat en kan het hogere nog niet verwerken, dus maakt daar lagere vormen van, als een soort van kinderlijke geheimtaal, en dan slaat de verwarring toe, omdat iedereen dat op zijn eigen manier doet.

Er ontstonden dus een heleboel knopen die nog ontward moeten worden.

Eén zo'n knoop is de Jezus mythe, die in vele religies wel in een bepaalde vorm voorkomt.

Sterven aan het ego en onwetendheid (geloof), om zo wedergeboren en wederopgevoed te worden in kennis is een belangrijke universele wet van zaaien en oogsten wat dan is omgezet en verdraaid in de Jezus fabel, maar wat dus wel diep binnenin het zaad van het oorspronkelijke principe draagt.

Het ei moet dus in principe nog uitgebroed worden.

Alle religies zijn dus zulke eieren die een bepaald universeel principe in zich dragen wat verdraaid overkomt omdat we naar de eierdop kijken, naar de schil van de vrucht.

De schil van de vrucht is stekelig. Een andere knoop of ei is de hel fabel, of ook een hele stekelige vrucht.

Het is verbonden aan de Jezus-knoop, want ook Jezus ging de hel in aan het kruis, maar dit is dus onderdeel van een bepaalde taal, als een culturele metafoor van de universele dynamieken.

De hel is een metafoor van de baarmoeder die verwoest en herschept om haar vrucht te beschermen en te voeden.

De extreme, sadistische hel van de christenen is dan slechts de stekelige schil, die is ontstaan door hete diepe emaneren van de gnosis tot lagere vormen om haarzelf dus te beschermen en te vormen.

De emanatie, van het hogere tot het lagere, is het tegenovergestelde van de evolutie, van het lagere tot het hogere.

Deze golven zijn overal om ons heen.

Ze gaan op en neer, duwen weg en nemen op. Het is het spel van de tegenstellingen, wat dan in de Germaanse metaforiek (mythologie) weer terugkomt als degenen die hard aan hun ego en onwetendheid zijn gestorven opgenomen worden door de valkyries naar het hogere bewustzijn, het hogere zelf.

Dit is dus de diepte van de christelijke opname-mythe. We zijn dus consequent bezig met het verdiepen, vergeestelijken van de absurde letterlijke stokpaardjes van de christenen, want die blijven dus potentieel gevaarlijk als een tikkende tijdbom als dat niet gebeurt. Kinderen worden geofferd aan dit beest, en zij offeren hun kinderen er ook aan, als een eindeloze kettingreactie. Christendom en islam zijn in hun materialistische, letterlijke, orthodoxe vorm de gevaarlijksten, maar juist in de diepte worden ze verbonden met andere culturen en kan het geneutraliseerd worden. Daarom is er ook het esoterische christendom en de esoterische islam. De andere religies zijn een stuk minder gevaarlijk, zoals het hindoeïsme en het boeddhisme, omdat die vaak al esoterisch in zichzelf zijn.

De religies beelden de organen uit van het geestelijke lichaam, cryptisch gezien, want het zijn verletterlijkingen en verdraaiingen van de diepte, van de kern van de natuurkennis, dus we kunnen die organen niet zomaar weggooien, of negeren alsof ze er voor spek en bonen bijhangen. Alles wat we om ons heen zien is onszelf doorkomende door een lachspiegel van de kermis, dus we moeten onszelf weer terugroven. Daartoe is het boeddhisme en het hindoeïsme dan weer behulpzaam, omdat die werken door zelfverwezenlijking, en hun mythologie is gewoon de metaforische psychologie daarvan, hoe van het ego, het opgelegde, valse zelf, te komen tot het diepe, innerlijke,

ware, hogere zelf. Dit ligt dan ook weer opgesloten in de diepte van het Jodendom en christendom, maar dit wordt door het westerse christendom verborgen gehouden vanwege de zieltjesmarkt.

De god-metafoor is er dan gewoon voor om te laten zien dat je terug moet gaan naar de bovenaardse natuurprincipes, het zuivere, het goede, en dat is dus gewoon iets wat verborgen is in jezelf en wat je ook kan en mag zijn. Dat mag niet geprojecteerd worden telkens maar weer op iets anders dus, maar moet ingepast worden in onszelf. Niemand anders gaat het voor ons doen of zijn, want als dat zo zou zijn, dan zou de zonde altijd blijven bestaan, want dan is er dus altijd iemand anders die het beter doet dan jou, en zo houd je jezelf dan ook voor de gek, wat veel in het christendom gebeurt. Het katholicisme gaat het al meer om zelf goed zijn, en dat is ook een principe van de islam. Het protestantse projectie-geloof is dus een blokkade, maar ook dit is weer ergens een cryptische waarheid van, wat we ook in de Calvijn Code bespreken. Het kan nog bestaan, omdat de mens nog niet tot die diepte is gekomen. Het is dus nog niet opgelost. De schil is er nog niet af, en dat hoeft ook niet. Het enige wat telt is zelf tot de vrucht te komen, want die schil is er als een natuurlijk beveiligingsmechanisme, als een insecticide. Alles van de gnosis staat onder hoge stroom, zodat dieven het niet zomaar weg kunnen jatten of het verkeerd kunnen gebruiken. Dat doen ze ogenschijnlijk dus wel, maar ze kunnen het zaad niet aantasten. Het lijkt dus wel een enorme chaos nu, maar het is in een hogere orde, en die moet ontdekt worden. Dit is gewoon de natuur aan de gang. Het gaat dus om de ontwaking tot deze orde, want alles wat ons tegenzit kan toch niet zomaar verbroken worden. We kunnen geen ijzer met handen verbreken, maar we kunnen het ijzer wel verdiepen. Zo kan er binnenin iets moois gebeuren, en alleen van binnen uit kan alles zo een plaats krijgen en veranderen. Het heeft dus vooral met ons eigen zicht te maken op dingen. We bespreken hiervoor dus ook de achterliggende Egyptologie en Indologie, wat helemaal terugleid tot de buitenaardse Orionse wortels.

Deze golven van emanatie en evolutie (neerwaarts en opwaarts) komen van Orion, en scheppen ons bestaan, alles in en rondom ons. De mens mag leren op deze golven mee te gaan, te leren surven. Als eerste mogen we deze golven leren herkennen, leren ervaren, in contact komen met deze golven, als het ingaan van de energetische, cosmische zee van het hogere bewustzijn om ons heen.

De stadse druk is nodig in een bepaalde mate om het geestelijke te doen ontwikkelen, om te roepen naar diepere kennis van de natuur.

De stadse, sociale druk is in de diepte ook weer erg cryptisch, maar voordat we dat kunnen zien moeten we eerst tot onszelf komen, want de sociale kom kan ons ook weer heen en weer trekken als een marionet, en dat allemaal voor een markt.

Er zit dan geen diepte in, en dan is het niets anders dan exploitatie, uitbuiting. Je wordt dan voor iemand anders z'n karretje gezet, als slaaf voor de stadse droom.

In de diepte kunnen die banden weer breken en kun je teruggegeven worden aan jezelf en de natuur. Pas dan kun je de natuur-conditionering krijgen en ook daadwerkelijk door het stadse heenprikken en de diepere lagen zien, zodat het zelfs bruikbaar kan worden in een bepaalde mate, want je gaat dan het mysterie begrijpen.

Natuurlijk is dat nog steeds met een zekere afstand waardoor je in de rust blijft. Alles zal dus ingepast worden en een plaats krijgen, in de juiste balans.

Er zijn dus ook nog de buitenaardse realiteiten van de Vur natuur steden die als een soort tussenlaag zijn, een soort buffer, ook weer om te beschermen tegen kwalijke invloeden van de sociale hypes.

Juist contact met andere culturen, met hun wijsheid, kan dan weer ruimte geven en een gezonde inmeng, want de stadse energie kan op zich heel scherp zijn, en het maakt elke dag weer slachtoffers.

Even wat stappen terugdoen kan dus goed zijn om weer wat adem te kunnen halen en een nieuwe kijk te krijgen op dingen.

Allereerst gaat het stappen terugdoen tot jezelf en tot de diepere natuur, en vandaaruit komen er vanzelf dan verbindingen met dat wat altijd werd achtergehouden, dus dan ga je op een soort van ontdekkingsreis, los van alles.

Niet gemanipuleerd door de sociale kom, maar door persoonlijke ervaring.

In stad en kerk groeit de mens op als een siamese tweeling. Het is altijd een strijd tussen degene die je bent en bestemd te zijn en dat wat de sociale kom (stad en kerk) wil dat je bent, de siamese wederhelft, oftewel de geprojecteerde, opgelegde identiteit. Alleen de diepere natuur kan deze siamese wederhelft losweken, zodat je weer daadwerkelijk een persoon mag worden, en geen marionet van iemand anders.

In de natuur mag je dan helemaal jezelf verliezen om deel te worden van het grotere geheel, dus dat je zelf een stuk natuur wordt, of zelfs de natuur, wat gewoon een ander woord voor diepte is. De diepte heeft zo zijn eigen wonderen, als de wonderen van het universum. Er is nog zoveel wat de mens niet weet. Vanuit die ervaring mogen er dus bruggen gebouwd worden, dus vanuit de natuur, en kan er gekeken worden wat er nog allemaal bruikbaar is wat om ons heen ligt, want het zijn allemaal onopgeloste mysteriën.

Hoofdstuk 74. De Orions-Afrikaanse pedagogie

Ten eerste is het belangrijk te realizeren dat we in ballingschap leven, en dat onze kinderen niet eens ons eigendom zijn, maar van de staat (de bezetters), en die hebben schoolplicht en moeten zelfs "meefeesten" met de vijand, want dat zit in het programma ingesloten.

Dit is een kruis wat we niet zomaar van ons kunnen afgooien, want dan zou het alleen maar erger worden. Het volk leeft in slavernij tot de staat, een buitenaardse machine voor duistere doeleinden. Zij hebben hun eigen agenda, en dat is niet de gnosis of de vur.

In die zin is het dus "oorlogstijd" en onze wapentocht is niet materieel maar geestelijk en educatief. Wij spelen het spelletje niet zoals zij het spelen. Wij nemen niet de kortste weg zoals zij deden, maar de langste weg.

Wij leven dus in geduld en proberen dat ook onze kinderen bij te brengen, en die zullen alles anders zien vanwege dat ze nog geen fundament hebben.

Daar zijn ouders voor om dan toch langzaam dat fundament op te bouwen, wat heel pijnlijk kan zijn als je ziet hoe de staat je kind toetakelt terwijl je niet veel kunt doen in directe, materiele zin, maar gelukkig is daar dus wel speling in en kun je dit ook bijsturen.

Dat is dan geen water bij de wijn doen, maar puur strategisch en roeien met de riemen die je hebt. Je kunt zo je eigen wereld bouwen en je kinderen daarin betrekken, het ze ook van een andere kant laten zien. Daarin kun je heel creatief zijn.

De stad heeft zo z'n feestjes, en dan mag je je afvragen wat er te vieren valt, en dan kun je ook heel selectief zijn in zulke feestjes, dus wanneer het bijvoorbeeld kruist met de gnosis of de natuur, in de zin dat er ook feestjes zijn die educatief kunnen zijn, zoals bijvoorbeeld een schoolreisje naar het bos of naar een museum. Je mag wat betreft "feestjes" duidelijk zijn naar anderen, zo van : "dit wel, en dat niet", of "verzin maar wat anders en probeer het dan nog een keer" (zoals Jehovah getuiges dit ook doen). Je kunt je kinderen ook zelf feestjes laten organiseren voor een goed doel, dus als er daadwerkelijk wat te vieren valt. Zo kunnen ze ook het goede voorbeeld geven : "Wij vieren wat als er ook daadwerkelijk wat te vieren valt", anders is het cheaten, bedrog, en werkt het alleen averechts en werk je de vijand in de hand. Het gaat er dus om feest te vieren "naar loon", voor het verzet, voor de algemene ontwikkeling etc., dus het moet wel educatief zijn en voor het algemene goed.

Zo zijn er misschien aanknopingspunten, en dat kun je zelf persoonlijk dan van dichtbij of op een afstand ervaren, want dat hangt er dan helemaal af van hoe het gaat.

De gnosis fluit je toch weer terug als er gevaar dreigt, maar kan je aan de andere kant ook uitzenden als je daartoe een wapenrusting hebt ontvangen, al dan niet als spion.

Dat heeft met gnosis agenda te maken, of vur natuur agenda.

Soms moet je de touwtjes strak trekken, en op andere momenten laten vieren, en op weer andere momenten totaal loslaten en wegrennen.

Dit kun je geheel via de afstandbediening regelen. Je hoeft hier niet helemaal voor uit je rust te gaan. Kinderen hoeven echt niet te steriel opgevoed te worden.

Juist door in contact te komen met de buitenwereld maken ze anti stoffen aan.

Als ze te beschermd worden opgevoed dan gaat hun immuniteit verzwakken, dus je kunt ze dingen meegeven, maar ze moeten ook zelf keuzes leren maken.

Voor kinderen zijn er altijd wel bepaalde grenzen, en ieder kind zit weer anders in elkaar en heeft weer een andere behandeling en opvoeding nodig.

Ieder kind is namelijk uniek, en daarin moet je je hart volgen.

Ook kinderen hebben weer "spionage-opdrachten".

Daar mag je open voor staan.

Ook de kinderen zijn in dat opzicht een soort van oorlogswapens.

De vrucht zal uiteindelijk de vijand nekken, hoe je het ook wendt of keert, of dat nou in cryptische zin is of heel direct.

Kleine kinderen hebben veel toezicht nodig, maar als ze dan ouder worden en de hort opgaan dan valt dat toch allemaal niet meer te controleren, want anders wordt je een alziend oog.

Het heeft dan ook veel te maken met het overgeven aan de natuur, aan de gnosis, maar dat hangt dus helemaal er vanaf in wat stadium ze zich bevinden.

En de ene ouder zal daar een andere taak in hebben dan de andere ouder, en school is dan in dat opzicht een bij-ouder, of de familie.

Het gaat om de diepte van de teksten en wat het verborgen houdt, waar het oorspronkelijk vandaan komt, en dan komen we o.a. in Egypte uit, wat weer helemaal terugleid ook tot Orion.

Het "vuur" is in het Aramees gewoon de urim, de toetssteen, en in het Hebreeuws is het het bovennatuurlijke vuur van de teofanie, de godsverschijningen, als een beeld van de heilige toorn, die nodig is in het toetsen en in de geestelijke oorlog. Natuurlijk kan daar ook vals vuur tussenzitten, dus vandaar dat het van belang is om tot diepte-toetsen te komen en dieper dit mysterie in te gaan om tot de wortels te komen. Dat gaat een heel Egyptisch verhaal worden. In de diepte sterft het valse vuur af.

De media moet onderbroken worden, opdat de hogere energie kan doorbreken. Die onderbreking doet de hogere energie dan ook. Het gaat dus om deze kleine hiaten, kleine lekken, waardoor dit gebeurt. Het sijpelt en druppelt langzaam binnen, en daar mag de mens gevoelig voor worden. Het is een kwestie van tijd.

Hoofdstuk 75. De Orions-Afrikaanse ontwaking

Er is verschil tussen wonde en zonde. Helaas is het met christenen vaak zonde, dus moedwillig, en daarom moeten we het beestje bij het naampje noemen anders lopen we kans advocaten van de duivel te worden, in de zin dat er dan wortels bedekt gaan worden en het ontmaskeringsproces wordt verstoord. Wel is het dus zo dat wat christenen vaak zonde noemen het vaak weer wonde is. Vaak moeten de verwonden het ontgelden in de christelijke wereld, en dan worden ze ook nog eens de kerk uit gezet. Iedereen kent daar wel voorbeelden van. Vandaar dat de zonde van de christelijke wereld ontmaskerd moet worden, anders blijft het onbezorgd, ongehinderd en onder een veilige bedekking doorgaan met het martelen van individuën, want dat is het. We maken dus onderscheid tussen hen die in het vuur geduwd zijn en hen die er zelf in zijn gesprongen, en dat onderscheid is er ook binnen de mens zelf. Zij die er dus zelf inspringen, naar de macht grijpen, zetten zo een hele kettingreactie in werking, waardoor anderen hun slaaf worden. Vandaar dat we naar de wortel moeten gaan om te zien wat die bron is, en dat is moedwillige zonde, en dat zijn dan ook de ware zondaren en ketters geheel tegengesteld aan wat de kerk beweerd. Die woorden moeten dus andere definities gaan krijgen, omdat ze zo diep in de ziel van de mens verborgen liggen als gifbronnen. Man en paard gaan dan genoemd worden.

Als een kind in het fundamentalistische christendom opgroeit, dan is dat vaak wonde. Daar kan het kind niks aan doen, maar als het kind dan ouder wordt, en zijn denken gaat zich ontwikkelen en het kind doet geen onderzoek, en blijft nog steeds alles slikken wat hem met de paplepel al was ingegoten en dit ook nog eens gaat voeren aan zijn eigen kinderen, dan is dat natuurlijk een kwalijke zaak, een hele kwalijke zaak. Dat is niet slechts demonische gebondenheid. Dat ligt veel dieper. Dat is niet slechts wonde, maar ook zonde. Mensen kunnen daar helemaal in vast gaan groeien totdat het een geaardheid is geworden. Sommigen waren dit al in hun vorige leven, of ze kwamen ergens vanuit de sterren. Dan kan het niet zomaar als "gebondenheid" worden gezien, maar meer als "gezondenheid". Ze zijn dan ook geprogrammeerd met een opdracht. Natuurlijk kunnen ze dan later nog tot inzicht komen, maar daadwerkelijke zonde, hoe langer de mens daar in blijft, des te meer schade het brengt. Het is niet iets om mee te spelen, maar het christendom heeft daar een oplossing voor gevonden : genade. Het maakt allemaal niet meer uit, want ze zijn al vergeven. Het magische Jezus woord zal hen als door een toverstokje in volmaakte heiligen veranderen wanneer

ze sterven of wanneer Jezus terugkomt, hoe vuil ze dan ook daarvoor waren geweest. Het is een toverwasmiddel.

Je ziet de geesten door de mensen heen die van de gnosis schrikken of direct met een afweermechanisme komen. De mensen zelf zijn zich daar niet eens altijd bewust van. Het zijn robotten. Probeer soms ook langs mensen heen te kijken, en let bijvoorbeeld op de gebouwen zelf, of kleine details, in plaats van mensen. Mensen kun je ook negeren, maar als het laat ik maar zeggen vol loopt, teveel wordt, dan even afstand nemen. Je hoeft het ook niet op te zoeken. Het is me nogal een zotte kermis. Het sociale leven moet je klaar voor zijn. Niets moet, alleen het broodnodige zal ik maar zeggen, want aan sommige dingen ontkom je gewoon niet. Maar probeer er maar doorheen te prikken en erachter te kijken, of ernaast, wat voor verborgen wereld daar nog is. Je kan ook weer contact maken met de entiteiten die boven die mensen zijn aangesteld of die ze met zich meedragen, de goede zielen. Ze hebben ook weer een wachter over hen aangesteld. Het gaat erom ze te slim af te zijn.

Het is een Egyptisch-Orions mysterie, en als we de diepere tunnels gaan bespreken dan zal het vanzelf op zijn plaats gaan vallen. De voorgeslachtelijke lijn is een wortel waarin je allerlei onrecht kan vinden, maar er is dus ook een buitenaardse lijn en een etymologische lijn, wat dus allemaal anders doorkomt via de Arcturische lens in het erk orakel, maar zodra je dan teruggaat door het labyrint, dan kom je tot de daadwerkelijke inscripties, en dan is die waas weg waardoor alles troebel werd. Het is als een gevecht met een krokodil. De diepere exegese zal die lijnen laten zien, en die verspiegelingen. Zo mag je ook tot verzoening komen met wat eens van je geroofd is en je jeugd herbeleven vanuit Orion.

Er is als kind weinig tegen te doen, en het loopt toch via de familie lijnen, dus dan bouwt het licht zich op en dan overweldigt het, maar dat is tegelijkertijd dan ook weer een spionage taak, zoals de tweede bijbel zegt : "treur niet als je door een slang wordt gegrepen en naar zijn nest wordt gesleurd, want zo leer je de wereld ontdekken." Het is voor van alles goed, een reis door de onderwereld, en een bepaalde taal leren spreken, en dan later tot de diepte van de taal te komen. Er moet mee geworsteld worden, en dan zijn we zaad op de akker.

De gnosis loopt ook door het christendom. Er zijn verschillende lagen in, je gaat dan van niveau tot niveau. Het zijn in principe gewoon woordspelletjes. De gnosis blijft zich ook voortdurend veranderen en camoufleren. Het is allemaal oorlogsstrategie. "Een kwartslag draaien" is een term die zo nu en dan in de gnosis gebruikt wordt voor bijvoorbeeld het christendom, het paulinisme en het calvinisme, maar kan op iedere religie slaan.

Het betekent dat er geen idol van gemaakt moet worden en geen rechtstreekse letterlijke recht-toe rechtaan verklaring ervan, maar dat het op z'n diepte geschat moet worden, vergeestelijkt, dat de betekenissen draaien tot meer gnostische definities in plaats van de orthodoxe, esoterisch gezien, zoals ook in het boek de Calvijn Code, dat je dus een andere betekenis gaat geven aan de dogma's zodat het toch weer "past". Zoals ook het spreekwoord : Een kapotte klok geeft nog steeds twee keer per dag de juiste tijd aan.

De natuur leidt terug tot Orion, omdat de natuur zonder Orion niet zou kunnen bestaan, vanwege de ultra-diepte. Zonder ultra-diepte zou alles vastlopen. Wel heeft Orion die schaduwzijde gemaakt waaraan het zich kan ontwikkelen.

De geschiedenis is een parallel, wat ook weer uit meerdere parallellen bestaat. Er is persoonlijke geschiedenis, maar dat moet gelijk oplopen met de etymologische geschiedenis, anders wijkt het af en begrijp je het niet meer. Het is natuurlijk al traumatisch genoeg, maar dat gaat verlicht worden in de Egypte parallel, want zo wordt ook de christelijke geschiedenis die aan een heleboel ellende wortel ligt opgelost. Dit is dus een diepgaand proces waarin je dus soms vonken mag zien overspringen tussen etymologie en je eigen herinneringen. Dat zou ik zeker niet forceren dit proces, want de geschiedenis is en blijft een gevaarlijk mijnenveld, een jachtsveld waar de roofdieren azen. Vandaar, ga alleen met een gids, wanneer het daarvoor tijd is, als een vrucht. Houd dus vast aan de diepere lijnen die hieraan parellel lopen, zodat je eigen geschiedenis wordt ingesloten, op een veilige manier. Houd zekere afstand. Kijk ernaar door een scherm.

Houd het in de gaten dat het sociale leven de mens telkens weer terugzuigt. Daar gaat de Vur ook over. Daar ontkomen we niet aan en moeten we doorheen, maar we hoeven het niet zelf op te zoeken. Dus je wordt het hol van de leeuw ingezogen, en dan sla je geheel op de automatische piloot, want het is een enorm ingewikkeld en gevaarlijk mijnenveld, dus je werkt dan via code, en dat valt ook niet te stoppen.

Ik heb dat zelf ook weleens dat ik het evalueer en denk : "Waarom deed ik dit, of zei ik dit ? Had ik niet beter zus kunnen doen, of zo kunnen doen, of dit niet beter kunnen zeggen, of dat juist beter niet moeten zeggen," enzovoorts, dan evalueer je het, maar als we in het sociale worden geworpen dan is dat ook een verwarrende ketel van chaos, en als we er weer uitkomen dan knaagt het, omdat we zijn aangevallen door die geesten, en een verdediging hebben lopen opwerpen die we zelf nog niet begrijpen, omdat het niet lineair is, maar cryptisch.

Soms moet je meegaan met de golf, anders wordt je opgeslokt, dus het komt weer neer op het penetreren, ingaan en uitgaan, je ritme zien te vinden. Dat brengt misschien schaamte met zich mee en walging, want eigenlijk wil je het liefst ijzer met handen breken, maar het ijzer breek je niet zomaar. Het is vies werk, maar het moet dus op waarde geschat worden. Je kan niet altijd te bot of te koud doen, want dan slaan die illuminati alarms echt op hol, en dan heb je de poppen goed aan het dansen. Je moet dus buigen om door die kleine gaatjes te kunnen. Je voelt dan vanzelf wel aan wanneer het schild opgetrokken moet worden, en wanneer het moet zakken.

Ook als het elastiek waaraan je vastzit te strak komt te staan, schiet het vanzelf weer terug en wordt je vanzelf weer op het schip gehesen. Je kunt niet alles beredeneren, maar moet de code leren te ontdekken. Sommige dingen zijn mysterie. Als je het op je huidige verstand zou spelen dan zou het knappen, want je kunt het niet overzien. Vandaar dat je werkt vanuit de oneindige kennis die alles overziet, je hogere zelf, dus je geeft jezelf over aan de leegte, aan de robotiek, en blijft alles toetsen, worstelen, en meer kun je niet doen, en de gnosis beloont deze houding dus, en dan komt die zware electriciteit in het spel. De gnosis komt je in het toetsen tegemoet. Het kruis is vervelend, je komt er niet zomaar vanaf, ook niet van die sociale worstelingen en de worstelingen erna (de herinnering). Het is er voor een reden. Het is juist goed om zo heel veel dingen weer uit te ziften, als een strategie van het immuun systeem. Het zou niet best zijn als je dat niet zou hebben. Dus we gaan tot een hele

andere definitie van het boeddha schap komen, en de valse boeddha (de opportunistische robotten om ons heen) ontmaskeren.

Je wordt in een leegte gegooid, telkens weer, en wat je probeert te grijpen zal van je wegvluchten, en als je ervan probeert weg te rennen, dan zal het je achtervolgen. Waarom ? Omdat het een schaduw is, een tegengestelde weerspiegeling. Alles wordt omgedraaid, waar ook het Vur commentaar over gaat (Het Wonder van de Vur). Dus ja, zodra je in de ring wordt gegooid, dan kun je jezelf afvragen : "Wat verwacht ik precies ?" Deze wereld is hartstikke gek, deze realiteit, als de kolderkat, want natuurlijk proberen ze je op te fokken en in het nauw te drijven. Daar is deze realiteit voor, om die hele diepe creativiteit op te wekken, een andere manier van beleven. Je kan deze woeste zee niet de baas, maar er gaat een pad doorheen naar een zeker eiland.

Het is de technologie van ontwaking. In de diepte vind je die technologie. De psychiatrie bespot en 'demoniseert' het bovennatuurlijke en de gnosis, want het vormt een bedreiging voor hun markt, en dan komen ze met hun valse etiketjes. Het is een slagerij. Soms zijn die psychiaters zelfs religieus, zoals gereformeerd ofzo, maar ze zijn gewoonlijks niet van de spiritualiteit.

Overal om de mens heen zijn tekenen die de mens mag ontdekken, tekenen die het pad leiden en bevestigen. Alles staat met elkaar in verbinding. Het herkenningsproces is als een principe van zaaien en oogsten, dus de diepte heeft zijn tijd nodig, en dat mag geheel op een natuurlijke manier gaan, met dankbaarheid voor de kleine beetjes, want het gaat van druppel tot druppel, opdat er een goed fundament is. Zo kan door alles heen de hogere wereld ontdekt worden op de basis van de hogere wereld zelf ook bouwen, omdat het dus iets heel persoonlijks is, als een samenwerking, en niet zomaar iets wat met een fluitje uit de lucht komt vallen. Het gaat om relatie, en dat kan dan ook weer doorstromen, van vertikaal tot horizontaal dus. In wezen is dit dus ook een stuk technologie van ontwaking. We doen er niet te makkelijk over. Het is een lange reis. Diepte kan nooit geforceerd worden, zoals in een zwangerschap. Het is iets wat juist goed kan wortelschieten als de natuur z'n gang kan gaan.

Het ontwaken gaat door het tegenovergestelde signaal, anders zou je nooit wakker worden, en zou je in de verlamming blijven. Hoe met die signalen om te gaan is een hogere technologie. We gaan dieper Orion in tot de kern, die in het nibana/ nirvana ligt.

Dat de leegte een absoluut noodzakelijke brug is maar geen doel op zich blijven we met nadruk beklemmen om niet in de boeddhistische valstrikken terecht te komen.

Leegte is een absolute dualiteit in die zin, iets wat Osho ook predikte, en waardoor Osho ook altijd in gevecht bleef met (de valse) Jezus en Boeddha. Zoals hij ook zei : "Ik vecht met die knapen."

Er zijn verschrikkelijk veel stromingen in het boeddhisme, zoals in het christendom. Vandaar dat we het pad van de gnosis hier doorheen laten zien en niet van de roze brillen New Age of het nihilisme.

Maar in het niets gaat alles gebeuren en we kunnen er niet zonder.

Het gaat om het ware boeddhaschap, het bada mysterie van Betelgeuze, de kern van Orion.

Volledige onthechting is ook geen doel op zich, want er is ook zoiets als het heilige materialisme en het heilige kapitalisme, waar ook Osho over spreekt (Hij stierf in 1990).

Het gaat om de samenhang en de balans, maar er moeten reset punten zijn.

Het gevaar, wat we ook bespreken, is totale onverschilligheid, maar je mag natuurlijk heilig onverschillig zijn naar het ego, een soort van heilige koppigheid en rebelsheid tegen het ego.

Dat is belangrijk.

Technisch gezien is het dus koorddansen, maar in de technologie van de vruchtbaarheid van de leegte kan het niet misgaan, omdat die robotisch is.

De gevaren bespreken we, maar die hebben dus allemaal met het spijbelen te maken.

We spreken daarom dus ook over de ultra-leegte van de vergetelheid, zodat het diep genoeg gaat tot eeuwige robotische waarden.

Daar waar het ergens stopt ontstaat het markt-westen die orientaalse import gaat lopen doorverkopen als een soort van handel in het valse nirvana.

Dit is en blijft een groot gevaar.

Ze steken hun sigaretje op en gaan met pensioen om dan op hun ouwe dag hun rommel te verkopen.

Dat is de valse onverschilligheid, want het doel is niet de leegte, maar de gnosis.

Dan is het allereerst belangrijk om het te doseren en te vergeestelijken, dat je jezelf afvraagt wat voor geestelijke betekenis het heeft, dus eigenlijk doorvertaald, en dat je niet teveel in de materiele betekenis ervan blijft hangen.

Wij doseren alles tot de mate waarin het het haalbaar is, en niets teveel van het goede.

Dus je kan het geestelijk doorvertalen tot een deur die opengaat naar natuurgebied, en dan geestelijk doorwerken met die herinneringen en er niet te diep materieel ingaan, of gewoon naar vermogen, zolang het ondersteunend is voor de gnosis.

Alles heeft een geestelijke betekenis, om te laten zien waar je ergens geestelijk staat, en dan hoef je daar ook zeker niet te blijven hangen, maar dan kun je gewoon verder gaan.

Niets hoeft, niets moet, maar de natuur mag zo nu en dan betrokken zijn. Er ligt maar een hele dunne lijn tussen de natuur en het ge wat je terugtrekt. Je zit aan een elastiek vast van de gnosis wat je ook weer kan terugroepen als je ergens te lang blijft of wanneer het te materieel wordt, en dan gaat er een soort alarmpje af en voel je je rot of depri, dus het is voor je beveiliging. In het sociale kan het elastiek namelijk heel erg strak komen te staan dat je uitgeprobeerd gaat worden, dat er aan je getrokken wordt, maar dan is er op een gegeven moment het punt waarop het elastiek je vanzelf

weer terugtrekt. Dit wordt ook wel het "soldaten van de witte doos" principe genoemd in de tweede bijbelse poezie ... als een soort "jack in the box" effect, wat ze ook wel "duveltjes in een doosje" noemen in Nederlands, maar in dit opzicht is het positief, want de soldaten zitten aan een spiraal verbonden, dus die springen eruit, doen hun werk, en glijden dan weer terug om alles te vergeestelijken en te verdiepen. Een beetje bungy jumpen dus. Erin - opdracht vervullen - en eruit, wegwezen (met de buit).

Het gaat een beetje om taak-verdeling, wat deuren zou kunnen openen, als een soort oogsten na het zaaien, een ontdekkingstocht, en dat mag vooral niet te steriel zijn, omdat je anti stoffen moet aanmaken. Het mag dus niet te behoudend worden, maar er moet een zekere balans zijn. Dan is het zoeken naar kruispunten waarin je elkaar tegenkomt, en dat kan zeker niet geforceerd worden, maar zal op een natuurlijke manier te benaderen zijn.

Daarvoor is dus wederzijdse acceptatie en begrip nodig. Verlangen naar de diepte van de gnosis, en dan is er brandstof voor nodig van de ogenschijnlijke materiele momenten en contacten. Het is een soort houtsprokkelen, en het is zeker niet verkeerd, want later gaat dit dus allemaal verdiept worden. Dus ook vanuit de gnosis is dit een belangrijke context. Het gaat dus om het zoeken naar wat balans en verscheidenheid. Verschil mag er zijn. Het kan ook zo weer omdraaien, bijvoorbeeld in een weerhuisje die de luchtvochtigheid meet en de temperatuur staan een mannetje en een vrouwtje. Soms komt het vrouwtje naar buiten, en soms het mannetje. Dat is een natuurverschijnsel. Dat hoef je niet alleen te beoordelen op het sociale vlak, maar het kan op allerlei vlakken. Het kan dus niet altijd zo zijn dat èn het mannetje buiten is, èn het vrouwtje, maar in de praktijk zijn er dus wel kruispunten en raakvlakken, momenten van magie. Daar mag je ook naar uitkijken, de momenten dat het wèl kan, en dat je je er goed bij voelt. En als het niet gebeurt dan ben je gewoon weer aan het zaaien. Belangrijk is het serieus te nemen, en diepte in deze natuurprocessen te zien. Soms is er even een botsing van de elementen, en dat gebeurt ook, dat is ook een natuurverschijnsel, en daar kun je ook weer van leren zolang je ervoor open staat. Blijf de context van de dingen zien.

De gnosis is niet eenzijdig. Wees voorzichtig, blijf toetsen, en dat is natuurlijk een stuk opmerkzaamheid en waakzaamheid, als een waakhond. Zoals gezegd kan dit zich ook weer vergeestelijken, doorvertaald worden. Situaties zijn nooit 100% "goed", maar dat hoeft ook niet, en dat mag zelfs niet, want het moet zich juist kunnen ontwikkelen.

Als dat niet zou gebeuren, dan zou het immuniteits-systeem lamgelegd worden, want het wordt niet geprikkeld. Onderzoeken en ontdekken is geen probleem, het erop uit gaan. Het wordt een probleem als er niets met de ontdekkingen wordt gedaan.

Het is hetzelfde als het lezen van een boek. Het is het opdoen van informatie waarmee je niet met alles eens hoeft te zijn, maar je wordt zo geprikkeld om na te denken en te zien wat je eraan kan hebben. Soms kan het een beetje omgevormd worden. De mens heeft zulke input nodig. Je ziet er heil in, het is creatief materiaal. Pas op langere termijn kun je dan daadwerkelijk iets zeggen over hoe het allemaal geinventariseerd is. Het is als een oogst, als hulp van boven. Dat kun je dan eerst even de tijd geven om te laten inwerken. Je zit nergens aan vast. Lees het boek, en zie waar het pad je leidt. Er zijn een heleboel mogelijkheden hierin.

Het is niet verkeerd sober te leven, maar het is dualistisch in de zin dat het enorm creatief is en geestverruimend, en het de heilige 3D kan opwekken, en dat zijn poortjes die je kan leren herkennen. Het zijn een soort regenboogbrugjes. Overgeestelijkheid is wanneer het geestelijke zich zo gaat verharden en verstrammen totdat het een nieuwe dorre en droge religie wordt, zoals wat bijvoorbeeld het christendom is, en dat wekt ook weer de verkeerde soort van materialisme op.

Overgeestelijkheid is dus hoe deze materiele wereld ooit ontstond. Het is valse geestelijkheid die dus niet diep genoeg gaat. Overgeestelijkheid is dus een dood wettisch farizeisme, terwijl de gnosis levend is, communicatief, als een organisme, in tegenstelling tot een orthodoxe organisatie. Transcendentie kan soms op overgeestelijkheid lijken, maar het is iets totaal anders. Overgeestelijkheid is vaag gezwets met allerlei wachtwoorden. Het is niet iets wat je zomaar kunt gaan beredeneren, want iedereen heeft weer andere redenaties. Het moet in de leegte en de vergetelheid afsterven. Ego is een groot gevaar en heeft alle werelden om ons heen geschapen door de drugs van overgeestelijkheid, een soort verheven gevoel dat je alles kan doen en laten wat je wil, als in een soort van geestelijk luilekkerland waar je helemaal in opgaat.

De golven tussen het hoge en lage is het droomweven, en dat kan alleen geleerd worden door de robotiek die ontstaat in de leegte, in de vergetelheid, het afleggen van het ego. Het ego redeneert, maar de gnosis laat het sterven, opdat er nieuw leven kan komen, want dan is het authentiek. Dat is het nibana (nirvana) of de hemel, dus niet dat wat de christenen voorstellen van de hemel, alsof dat iets voor later is. Nee, het kan nu binnengegaan worden en er kan vanuit geleefd worden. Daar mag al het wikken en wegen aan sterven. Het is een ervaring, een "verlichting", of eerder een soort van verduistering, de schoonheid van de nacht, waarin al het overbodige mag afsterven. Dit is rijke esoterie die je spelenderwijs mag leren, en je mag het ook de mensen om je heen leren waarmee je "toevallig" in contact komt, als het laten zien van een kunstwerk, maar dan alleen als die magische momenten zich voordoen dat je iets mag delen, dus niet gedwongen. Het is iets natuurlijks. Dan kan je denken : "geen paarlen voor de zwijnen werpen", maar de gnosis is zaad wat precies weet wat het moet doen. Het kan ook als dynamiet zijn om deuren te openen. En het hoeft maar in hele kleine beetjes, dus het is niet zo dat je ineens hele grote geheimen zomaar weggeeft. Dat wat de mens weet is nog geen 0,0000001% van wat er te weten valt, dus zo los zal het echt niet lopen.

Als je om leiding vraagt hoe hiermee om te gaan, in deze dans van op en neer, in en uit, dan mag je er zeker van zijn dat je daarin geleid wordt, dus dan mag je op de uitkijk staan naar de mooie energieen die je daar in kunnen en willen helpen, om je leven en het leven van hen om je heen te verrijken. Er valt dus heel veel uit het leven te halen in de gnosis. Steeds meer je cirkels verwijden, en blij en dankbaar zijn met het kleine, want het kleine is de poort, het weinige, niet het grote en het vele. Blij en dankbaar zijn als cirkels worden onderbroken, afgekapt, want dat betekent dat er een nieuwe cirkel bijkomt, als in een ketting. Cirkels groeien en maken contact door de storingen, de onderbrekingen, dus halve cirkels zijn van onmetelijk belang, wat ook de boodschap van de Vur natuur is. Je mag dus de hogere, transcendente natuur zien door de situaties waarin je je bevindt, de natuur om je heen, en de sociale contacten. Alles heeft een bedoeling. Het buitenaardse komt door, en dat komt in ruw materiaal wat nog vertaald moet worden. Maar het is er. Het is een code. Dus er is geen paniek, geen man overboord.

Hoofdstuk 76. De Orions-Afrikaanse nachten

De mens is zwak en verwond, dus er is ook verdraagzaamheid. De wil is wel aanwezig, maar de mens raakt dan in de knoop. Er kunnen een heleboel factoren meespelen en achtergronden. Volledig vertrouwen op deze aarde is onmogelijk, vanwege de diep gevallen staat van de mens en alle gecompliceerdheden en complicaties die dat met zich meebrengt. Het zijn fragmenten die heenwijzen op het feit dat de mens een relatie met de gnosis dient te hebben. Een verwond dier bijt, maakt rare sprongen in het nauw, kan verder welwillend zijn maar weet niet hoe.

De afzondering is maar een metafoor in een grotere context. Er hoeft geen totale afzondering te zijn, en daar gaat het ook helemaal niet om. Nee, soms kan de mens de ander niet vertrouwen, maar de mens kan wel leren elkaar te begrijpen en te helpen. Sommige dingen zijn als een verslaving, en dat werkt heel instinctief. Daar is ook geduld bij nodig, en verdraagzaamheid. Heel veel huwelijken zijn te ver uit elkaar gegroeid en te kapot en proberen het dan te fixen door andere contacten, en dan is de vraag in hoeverre je daar in mee wil en kan gaan, of in hoeverre je het zelf kan compenseren, dus bijvoorbeeld open zijn over behoeftes en in hoeverre je daaraan tegemoet kan komen binnen de gnosis, maar ik zou daarbij ook willen zeggen dat een heleboel mensen vanwege bovenstaande met hun ziel onder de arm lopen en niet weten waar ze het moeten zoeken.

Wij hebben ook de vreemdste dingen meegemaakt. Je kan dat soort mensen gewoon bijna van de grond rapen, en moet je dan boos worden, of ze juist het evangelie van de gnosis brengen. Wel kun je er dus doorheen proberen te prikken om te zien wat er nu eigenlijk gaande is, want het kan vaak zo diep zitten dat de mens er geen weet van heeft.

Je kan dan twee dingen doen : Of je wordt een moraalridder en blijft aan de oppervlakte (Don Quichotte tegen de windmolens), of je gaat de diepte in om te zien wat er nu eigenlijk gaande is in het Plumares mysterie (spiegelwetten, spionage, emanatie etc.).

Hoe komen dingen door en wat voor definitie geven wij eraan ? Dingen mengen zich en er ontstaan chemische reacties, kettingreacties. Belangrijk is elkaar's hart te kennen, elkaar's welwillendheid, en wetende dat door "verwondingen" dingen anders lopen dan geplanned, omdat er nu eenmaal hogere krachten in het spel zijn in dit labyrinth.

James Bond doet soms ook vreemde dingen als hij op spionage tocht is, en dan komt hij zwaar in de nesten en moet hij bevrijd worden. In de diepere gnosis wordt dan alles uitgesorteerd en ga je lijnen zien, het schematische erin, maar het pad ernaar toe, hoe moeilijk dat ook is, moet er zijn. Dus dan is het leren leven met de gevolgen van die "zwakheden" en "verwondingen" en "vermengingen" die dat met zich meebrengt, want je maakt contact met een buitenaardse realiteit wat zich dan op een ogenschijnlijk materiele wijze manifesteert, en je komt dus thuis met deze "souvenirs", deze "rubik's magic" kubussen, en daar zit het nu juist in, dat wat je nodig hebt.

We blijven deels Don Quichotte, want we werken zowel onder als boven de schelp. Het is dus ook zeker niet zwart-wit, maar het heeft geen zin om dingen eindeloos te dramatiseren, vandaar dat het om een balans gaat waarin ook de diepte besproken kan worden, dus zeker niet als een soort vrijkaartje om aan te rotzooien.

Een mens die zo is mishandeld probeert dan naar dingen te grijpen in de hoop los te komen, als zoekende naar een medicijn, maar ook dat kan weer problemen geven. Er zitten dus buitenaardse entiteiten soms in mensen die vrij willen komen, dus het kan niet allemaal materieel benaderd worden, omdat de mens een onderdeel is van een grotere context. Vandaar dat een mens nooit volledige controle heeft vanwege sociale natuurverschijnselen om ons heen. Wel kun je dan zeggen dat die en die wat assertiever moeten worden, maar dat gebeurt lang niet altijd in de praktijk. Wel is het zo dat waar een wil is ook een weg is. Het is meer een oorlogssituatie waarin mensen proberen hun hoofd boven water te houden, als overlevings-strategie. Dus het elastiek kan het dan op een gegeven moment terugtrekken en dat dan de gnosis die gaten opvult.

Feit is : iedereen zal je pijn doen op een bepaald moment, in welke vriendschap dan ook, en de vraag is dus : wie zijn het daadwerkelijk waard om die pijn voor te lijden. Het is ook weer een stukje plaatsvervangend lijden, want je voelt zo ook weer cryptisch de pijn. Het zijn gesloten kastjes waar een sleuteltje op past. Een heleboel sleuteltjes zullen niet passen, dus moet er doorgezocht worden. Het gaat niet alleen maar om onze realiteit. Er spelen veel meer dingen mee. Het zijn buitenaardse schaakborden.

Nogmaals het gaat om de relatie met de gnosis, waarvan de aardse relaties spiegelbeelden zijn, fragmenten, dus die zijn geen doel op zich, en dat kun je ook niet teveel verletterlijken (leidt allemaal tot een hoop drama). Probeer er poetisch mee om te gaan. Laat de touwtjes vieren. Als je pijn bent gedaan heb je pijn, en mag je jezelf in bescherming trekken en je terugtrekken. Je hoeft zeker geen deurmat te worden. Een heleboel mensen gaan niet meer voor dit soort dingen, want het leidt hen af, het zijn spelletjes, en je wordt een soort van siamese tweeling. Een huwelijk wordt ook gesloten door een gevaarlijk instituut waaraan je hebt betaald, en het christendom heeft dit ook zo vastgelegd wat laat zien door welke geest het christendom werkt. Je legt zo verantwoording af aan het instituut en niet "God". De god van de christenen is de mens zelf, het regeringsapparaat, en zij verdienen aan je huwelijk en ze verdienen ook weer aan een scheiding. Je bent hun bezit. We zijn allemaal hun bezit. Iedereen is gedwongen met identificatie papieren op straat te gaan. Je bent een lopend nummer. Alles, maar dan ook alles, hebben ze al gezombificeerd. Tja, wie is dan de "loser" ? Ik zou zeggen degene die dat systeem heeft uitgedacht. Die is al levende dood. Het zijn dus nog de overblijfselen van de christelijke opvoeding.

Je weet als je dit spel speelt dat je in een kooi leeft, in een arena, dat je opgestookt wordt door het systeem, maar je weet ook dat buiten die kooi het ook een kooi is. Waar kun je naartoe ? Dat is dan precies de weg die wij prediken : Het kruis aanvaarden, zodat het vergeestelijkt wordt, en dan zien wat er om je heen gebeurt, hoe het gaat lopen, en dat ook weer vergeestelijken. Pijnvrij is het leven niet en dat is ook niet de bedoeling, want je zou erdoor in slaap vallen. Ook verworpenheid heeft zo zijn plaats. Waar is het goed voor ? Denk aan de godsverworpenheid, oftewel het atheisme. De mens moet door deze donkere nacht.

Hoofdstuk 77. De Orions-Afrikaanse nachten 2

Er is een grote oorlog gaande en de mens is helemaal ondergedompeld in vals buitenaards glas, dus de verzetsstrijders moeten zich door dat glas heenwerken, zoals de wildernis tandenfeeën van de natuur, die vanuit het element "aarde" komen, een intergallactische energie, dus eigenlijk gewoon 'grond', die kloppen op het glas van buiten, geven signalen, en proberen tegelijk dat glas te doorbreken met hun wapens en instrumenten, en dat heeft tijd nodig. Eerst wordt het namelijk allemaal zichtbaar wat het systeem heeft gedaan, en dan is er eerst veel pijn, maar dat is al een begin, want daarvoor leefde je in hun verdoving min of meer, dus het is tegelijkertijd ook een pijnlijke ontwaking, en dan heel langzaam leiden de signaaltjes je naar een andere dimensie. Het zijn dus zaadjes, en die testen de mens ook. Het zijn dus geen hoeren zoals in het christendom die je even in de wang kunt knijpen, en die dan alles voor je doen zolang je maar 'betaalt' met 'kerkgang', 'gebed', 'gezang', 'bijbellezen', 'evangelisatie' etc.

De wonden zullen dus gaan spreken, als kleine televisietjes, als bewegende natuurtattoeages, dus eerst moet je die wonden leren voelen, en dan gaan de pijnsignaaltjes vanzelf anders worden in de loop van de tijd, in de patronen van nieuwe openbaring. En ja, het is ook verbonden aan de ambiente, buitenaardse muziek, terug naar de buitenaardse natuurbronnen. Dus door die verdiepingen gaan die gevangenissen een kwartslag draaien zodat het tunnels worden en ze komen tot hun tegengestelde of heilige equivalent, van aardse gevangenis tot heilige gebondenheid, van aardse paranoia tot heilige paranoia, van aards autisme tot heilig autisme etc. Er zit in principe maar een hele dunne lijn tussen. In de diepte gaat dat vanzelf omswitchen op een bepaald punt. Dan knakt het af en wordt het iets anders. Dan vindt het draadje zijn magisch vonkje.

Het best is het stapje voor stapje te doen, aandacht te hebben voor de kleine druppels die naar beneden vallen, want die laten het pad zien, en de rest er omheen proberen te vergeten. Ambiente muziek kan daarbij helpen als extra dimensie, hier aan parallel lopend, en daar kan het ook weer doorheen werken. Dus als er een druppeltje valt, dan het gewoon de tijd geven, want het moet door een heleboel processen heen. Het komt klein, kleiner, kleinst, om de diepere zintuigen te openen, terwijl groot, groter grootst juist alles zou uitdoven. Het wordt dus ook allemaal door hele kleine steentjes gebouwd, zoals bij ministeck, voor de verfijnde motoriek.

Daar zijn de lieveheersbeestjes ook weer een beeld van, en die energieën kunnen ook komen als lieveheersbeestjes-feeën en lieveheersbeestjes tandfeeën, die ook weer sieraden hebben van lieveheersbeestjes voor hun magie. Daar kun je je dan ook op richten. Alles wordt dan minder grof en lomp, maar meer verfijnd, met oog voor de kleine, belangrijke, details.

Ze staan om jouw glas heen, ook de wildernis tandfeeën, en ze proberen te communiceren met je via code, dus het gaat erom die codes te leren kennen. Er is een weg om dit giftige buitenaardse glas te doorbreken, maar het is ook belangrijk het kruis te dragen hierin, anders is er geen fundament. Het is dus zelfs ook nog je bescherming, anders zou er geen ontwikkeling zijn, dan zou je deel zijn van de malloten buiten met hun hoofden vol lucht als aan de drugs. Het gaat dus ook om de dankbaarheidsdynamiek die wanneer het een climax heeft juist wil gaan geven en nog minder wil hebben zodat het nog dankbaarder kan worden. Dat is ook weer een uitdaging. Want buiten willen

ze alleen maar meer, steeds minder dankbaarheid, steeds minder geven, wat alles in zichzelf oppropt totdat ze exploderen. Het gaat dus om de diepte-dankbaarheid, de ultra-dankbaarheid, om daar tegen beveiligd te zijn. Maar dat is dus een vrucht van het kruis. Het is zeer zeker geen makkelijk pad. Het is het smalle pad en de nauwe poort, zelfs gezocht door velen, maar slechts enkelen zullen het binnengaan, zij die de prijs willen betalen.

We kunnen gerust stellen dat iedereen die op deze planeet aankomt al verknipt is, en die verknipping wordt tijdens het leven alleen maar erger, maar niet iedereen heeft dit door, en sommigen werken ook met de tegenstander (als de NSB). Het opmerken hiervan is de eerste stap in het ontwakingsproces en dit kan zo diep gaan dat als je het niet cryptisch neemt dan zou je stapelgek worden. Het zijn dus de weerspiegelingen van het plumares mysterie, wat we dus nodig hebben om terug te gaan tot de bron-ervaringen. Wat we hier op aarde hebben zijn allemaal schijn-ervaringen, codes, het is niet wat het is.

Wat buiten om ons heen staat is zoals het is en is moeilijk te veranderen, maar het zicht kan hierop veranderen als in een puzzel, en dan zal het vanzelf een plaatsje krijgen en al dan niet getransformeerd worden, in een andere vorm overgaan. Je creeert dus in die gespletenheid een nieuwe werkelijkheid, dichter bij de bron, omdat je van binnen dus ontwaakt tot hogere realiteiten. De mens leidt dus een dubbelleven, het is een dualiteit. Als het leven moeilijk is zien we elke dag weer uit naar de nacht, naar de slaap, waarin de mens in dromen leeft, in zijn andere helft, omdat de mens niet uit één stuk bestaat. Dat gaan we dus de komende tijd verdiepen. De ziel is alles. De rest is reflectie dus naarmate we dieper gaan gaan die reflecties ook gesorteerd worden. Zouden die reflecties er dus niet zijn, en is alles ouwe jongens krentenbrood, dan waren er geen aanwijzingen en prikkels meer om je terug te brengen tot de kern.

Deze cryptiek is dus belangrijk en zou er niet zijn zonder deze boost-laag, deze tussenlaag. Alles moet wel gecodeerd aankomen anders zouden we in de brand vliegen. Het zijn dus time-release capsules ter beveiliging. Het is druppelvoedsel.

Wij leven in twee werelden, in de hogere en in de lagere, en er zijn bepaalde dingen die gedaan worden om in leven te blijven en bepaalde sociale contacten waaraan je niet ontkomt, en die confrontaties zijn ook weer nodig, omhoog-omlaag enzovoorts.

Daarom zeggen we ook : we leven dan wel op de aarde, maar we zijn niet van de aarde. De aarde is de schelp, en daar leven we in, heel diep zelfs, zodat we ook weer in een soort van paradijs leven, niet als een dode en dove gelukzalige situatie, maar open, lerend, niet in smetvrees.

Die draden zijn door het hele leven te vinden, en daartoe mag de mens ontwaken. We leven dus in 3D en mogen daarvan het beste maken. Dus de heilige afzondering is voornamelijk iets in jezelf, een houding, en dat kan ook gewoon doorlopen in de dagelijkse sociale contacten waar de mens niet zomaar vanaf raakt, want dan zou de mens in de wildernis moeten gaan leven en dat is ook niet erg practisch. Het gaat dus om de wildernis als metafoor, door alles heen, zelfs door de sociale contacten.

Wel kan je dat dus variëren, zoals bijvoorbeeld meer de sociale contacten via de computer te doen, van knopje aan knopje uit, want zo gaan ook bloemen en planten met elkaar om. Ze kleven dus niet, maar communiceren 'op afstand'. Het zijn allemaal fragmenten die je mag opsparen en dat kan in alle rust. Het voordeel als het online gebeurt is dat je het meer op afstand hebt. Steeds meer mensen verschuiven een groot deel van hun sociale interacties naar het internet, omdat de mens in het dagelijks leven gewoon platgecommuniceerd is en alles moet maar op stel en sprong.

Het heilige autisme is meer een houding van dat je ondanks alle invloeden om je heen toch uniek blijft en creatief, en de heilige 'paranoia' is dan in principe gewoon de voorzichtigheid die dat met zich meebrengt. Het legt rustig de nodige sociale contacten maar blijft de eigen identiteit behouden, en trekt zich terug wanneer nodig. Het gaat om de heilige, magische momenten van fragmentarische interactie, en dan keer je weer terug tot jezelf om het te verwerken, en misschien komt er dan weer zo'n magisch moment. Je leeft dan in het moment alsof het een eeuwigheid is. Je kan er van alles mee. Tijd is grotendeels illusie. Het stroomt weg terwijl eigenlijk alles er nog is van binnen. Je hebt allerlei pluggen naar binnengekregen en apparaatjes met filmpjes enzovoorts. Het is dan al binnengekomen eens en voor altijd en heeft je getatoeëerd. Het enige wat je dan verder eigenlijk kan doen is het te verdiepen, want komen en gaan is ook grotendeels een illusie. Er is al vermenging gekomen, er is al mutatie geweest, dus wat valt er dan nog weg te lopen ? Het verandert allemaal door verdieping, wat niets anders dan de openbaring van het diepere is waarnaar je bewustzijn verschuift en waardoor je ontwaakt. Je zit dus tussen twee vuren in en zo verdiepen dingen zich. Het is een verhaal, en dan mag je blijven doorkijken totdat het filmpje afgelopen is.

Er moeten dus heel veel van de lagere aardse pluggen afsterven, dus je lagere aardse zelven staan dan onder druk en zijn bang het niet vol te houden, maar die moeten op een gegeven moment ook loslaten, en dan glijden ze weg.

Hoofdstuk 78. De Orions-Afrikaanse nachten 3

Het gaat om oorlogs-missie, en dat is ver van huis, maar tegelijkertijd 'is' dat het huis, dus eigenlijk als de mensen zouden thuisblijven tijdens de oorlog, dan is dat helemaal het huis niet. Vandaar dat er in het boeddhisme ook het boddhisatva principe is van nog niet naar huisgaan, maar juist op zoek gaan naar het verlorene (verloren kennis), en dat is tegelijkertijd de architectuur van het huis. Alles heeft een keerzijde, dus het gaat erom 'leren dualistisch te denken'. Niets staat zomaar op zichzelf.

Dit huis is dus tegelijkertijd ook een school. Het stopt 'het huis' te zijn als we stoppen met school. We vinden onszelf juist terug in de kennis. Maar elke kennis heeft een laadtijd, en voor elke kennis betaal je een zekere prijs. Het huis is dus nooit passief, maar een reis, een verhaal. Juist als het huis passief wordt is het het huis niet meer.

Het is een feit dat de psychiatrie levens kapotmaakt. Het is een moord-machine. Allemaal voor geld en macht. De "goede" mensen die daar werken raken zelf overspannen van dit systeem en komen erachter dat de machine het ook op hen gemunt heeft, en verlaten het zinkende, brandende schip, of ze wisten dit altijd al maar het was nu eenmaal hun beroep en konden niet zo snel wat anders vinden of ze wilden tegen beter weten in "mensen helpen". Het systeem is tegen zichzelf verdeeld, dus ze

zijn al allemaal "opgegeven". Het staat hoog in de top 5 van grootste vijanden. Als je er eenmaal door gebeten bent, door zo'n koningscobra, dan verandert het je hele systeem, en krijg je dat niet meer zo snel uit je botten, dus er moet creatief mee gewerkt worden (net zoals met Calvijn eigenlijk, wat ook zo diep in de botten zit). Je kan er "omheen werken", toch bezig blijven, afleiding zoeken, het de tijd geven. Je kan dus uit dat systeem weggaan, maar de vraag is eigenlijk : hoe krijg je het systeem uit jezelf ? Zodra een mens hieruit probeert te ontsnappen, dan beginnen ze een klopjacht. Het is een hoogst ingewikkeld demonologisch probleem, want we hebben het over de territoriale machten die de aarde besturen en deze illusie hebben geschapen. Het heeft door alles maar dan ook alles heengeboord.

Alle informatie die je ze geeft, die ze afdwingen, gebruiken ze tegen je. Het is heel vermoeiend om daar tegen te strijden. Ze gebruiken mensen als melkkoeien, en ze staan niet open voor logica of moraal. Wel is het dus zo dat sommigen erger zijn dan anderen, maar zoals gezegd zijn de 'beteren' dan zelf ook weer in gevaar. En die worden zelf ook weer opgesloten gehouden in het systeem. Maar ja, dan is het dus ook de vraag waar je dan terecht komt buiten dit systeem. Het wil niet altijd zeggen dat het daar dan beter is, want aan beide kanten van de kooi is het verschrikkelijk. Soms ga je ook door zulke dingen heen juist om je te beschermen tegen nog zwaardere dingen.

In ieder geval : Het is een oorlogs-situatie, en soms raakt de mens verwond, soms moet de mens tijd doorbrengen in gevangenschap of ballingschap van de vijand. Dat is een onderdeel van de oorlog en ook de prijs die je betaalt. De vraag is altijd : Is het het waard, en zo ja, dan ga je ervoor.

Het is in principe alleen te bereiken via het kruis en de kooi, wat zich dus vertaalt in tijd. Het is dus iets algemeens, want de gehele aarde zit in dat proces, en de één staat daar open voor, en de ander denkt gewoon van 'ignorance is bliss'.

Als je dan uit het systeem begint te ontsnappen dan beginnen de geesten een klopjacht, en dat is dan ook het hele vraagstuk van de demonologie, maar het vertaalt zich als kruis en kooi, en zo in tijd. Die geesten denken niet van : "oh, die is uitbehandeld, dus het hoeft niet meer." Uitbehandeling is gewoon van de ene afdeling van de fuik, dieper de fuik in, want ze hebben dingen geinstalleerd. Daarom zeggen ze dus ook weleens : "Je kunt een kind uit de oorlog halen, maar hoe haal je de oorlog uit het kind ?" en hetzelfde geldt dan met het instituut "de kerk" : "Je kunt een kind uit de kerk halen, maar hoe haal je de kerk uit het kind ?" Geesten werken niet met materiele papiertjes of beslissingen. Ze gaan gewoon door waar het stopt, dieper. Vandaar dat mensen die uit de psychiatrie komen vaak met een post-psychiatrie stress stoornis lopen of zelfs trauma. Vandaar ook dat de demonologie moet bestaan, om dat te kunnen begrijpen. Psychiatrie is een tempel van afgoderij, dus als je daar bent gekomen via justitie bijvoorbeeld, dan is dat ook weer een soort Simson situatie, dus dat het kwaad ten goede gedacht kan worden. Dus dieper in de tempel van de vijand is dan ook weer diepere overwinning. Als je lastig gevallen wordt door het post psychiatrie trauma of gewoon de stress, dan is dat een teken dat je nog steeds op missie bent. Het zit dan nog in je, en het heeft een bedoeling.

Bijvoorbeeld als het geheel uit je los zou zijn getrokken en je wordt een vrolijk fransje, wie zou je dan zijn ? Want dan heb je het kruis niet, de kooi niet, dus ook geen gnosis, maar alleen een vrolijk kleurend sausje voor de pret. Je kunt het dus ook als een uitdaging zien, zo van "okay, die psychiatrie heeft mij flink aangetast, en ook veel meer mensen om mij heen, dus wat is het, en wat

kunnen we eraan doen ?" Dat kan dus ook een levenstaak zijn, maar je moet ook zeker veel afleiding zoeken en gewoon lekker met de gnosis bezig gaan op andere terreinen, dus eigenlijk een beetje eromheen werken, want het is gewoon een heel zwaar onderwerp, de psychiatrie, en die geesten. Daarom geven wij altijd gemengd onderwijs over verschillende onderwerpen, met de nodige verhalen.

Het is verder goed om in de natuur te zijn en in de natuur bezig te zijn, om heel wat stadse patronen te neutraliseren, dus dan kun je naar de patronen kijken van planten en struiken en andere natuurpatronen en kruispunten om daar je verstand en bewustzijn aan te verfrissen. Vanuit de natuurdiepte mogen er dan ook contacten ontstaan, of die nu vluchtig zijn, fragmentarisch of van een langere term. Dat hoef je niet te forceren. Dat komt vanzelf wanneer de gelegenheid zich aanbiedt. Dat komt dan vanzelf je 'visioen' waarin je leeft binnen. Dat zijn dan weer prikkels tot nieuwe situaties, nieuwe denkbeelden.

Als de vraagstelling goed is, dan ben je open voor leiding. Als een vraag rijp is geworden komt het antwoord vanzelf. Dan ben je in de 'flow'. Eerst moet de vraag wortelen.

Hoofdstuk 79. De Orions-Afrikaanse oorlog tussen man en vrouw

De muur tussen leven en dood is een illusie. Het zijn wel belangrijke metaforen. Heel veel "bewustzijn" moet weg, en heel veel bewustzijn moet komen. Kinderen zijn ook bepaalde verpersoonlijkingen van diepere mechanismes in je ziel. Deze realiteit is op een bepaalde manier geanimeerd. De parallelle realiteiten zullen opengebroken worden, en dan zal toch alles anders zijn. Nu zijn er nog muren maar die kunnen wegsmelten als daarvoor de juiste kennis is gekomen. Het zijn nog de nodige zij-wieltjes. De hogere gebondenheden zijn altijd pure kennis, zodat je oude denkwijzen en denkzakken daarin niet meer passen. Het verstand gaat dus op een hele andere manier geriemt worden. Niets zal ooit verloren gaan. Alles zal zich gaan vervormen. De hogere communicaties zullen inderdaad plaatsvinden in zulke momenten. Het lijden is taal, communicatie. De mens begrijpt die signalen niet, dus heeft geen 'klik' momenten. De semiotiek is dus de toekomst, het verstaan van tekensystemen, ook van het lijden. Het mysterie van het lijden moet dus opgelost worden. Het is er niet voor niets.

Ook het mysterie van de dood begrijpen, naast het mysterie van het lijden, is de sleutel tot het begrijpen van het leven. De mist is hierin een gids, opdat je nergens in vastgroeit. Het is een nomadische cyclus, als een spiraal die zowel naar buiten als naar binnen gaat. Alles wordt voortdurend afgebroken om nieuwe connecties te maken. Ook de dood is dus slechts een taal, een tekensysteem binnen de hogere communicatie die in de semiotiek wordt opgelost. Belangrijk vak op de school van de gnosis/ vur. Alles bestaat in dualiteiten. Dualiteiten zijn allereerst een groot lijden : dood, scheiding, racisme, onbegrip, oorlog enzovoorts, maar als de mens het gaat zien als een hogere geheime taal in de semiotiek en die tekensystemen leert kennen, dan is dat de basis van de paradijs ontwaking.

De verlichting gaat dus door de doorzichtigheid die ontstaat wanneer er cirkels omheen gemaakt worden zodat er waaiers van informatie rondom ontstaan, zodat translucentie (doorschijning) wordt opgewekt, wat ook te zien is in het plaatje van de omslag van de Afrika Brug. De vijand kan zich altijd weer omvormen, en zal zich ook altijd weer proberen schuil te houden in het nieuwe, maar sterft meer en meer af in de diepte, alhoewel er ook nieuwe vijanden besproken gaan worden.
"Every level has its own devil."

Het gaat er om in grafieken te denken, met x,y en z as, dus je hebt dan al die dynamieken voor je, en kan dan switchen, wat weer meerdere sleutels gaat opleveren.

Je komt dan in een parallel realiteit met andere (hogere) waarden.
Al die assen zijn belangrijk.
Dat even voorop.

Dan kom je Orion en Ragnarok ook weer tegen in de nieuwe dimensie. Orion gaat om de leegte, ruimte, de ramadan-principes, dus ook Ragnarok. De Orion-Ragnarok link is dus belangrijk. Het is natuurlijk een Noord-Germaanse mythische term over het einde of de overgang van de huidige wereld, wat we esoterisch opvatten als de ijsreis van de individualisering (hermitatische verlichting), persoonlijke verantwoording, oftewel het voldoen aan de hogere voorwaarden, opdat de mens afsterft aan het collectieve ego wat de mens gevangen houdt, en dat heeft alles met Orion te maken. Daarin boort Orion dan het ultra-dimensionale aan, de hogere semiotiek.

In de Germaanse mythologie is dat dan de komst van Surtr, de vuurreus, die de bruggen tussen de godenwereld en de mensenwereld verwoest, en dan vulcanisch een nieuw eiland schept.

Surtr of Surt, Sur-T is dan ook een combinatie tussen Usr (Osiris) en Tht (Thoth), het Woord, de Logos, in de Egyptologie, helemaal terugleidend tot de Orionse Suri-godin, dus eigenlijk weer door de pin in het vlees tot de diepere betekenis komen. Orion manifesteert zich op allerlei manieren in en door de talen van de mensen.

Ragnarok is dus ook gewoon een metafoor van de reis door Orion en de mechaniek van Orion, die alles tot creativiteit brengt binnen de daartoe aangestelde voorwaarden en restricties. De Germaanse mythologie en de Orionse mythologie vullen elkaar dus ook weer aan. Je bekijkt het in principe dan in 3D, in stereo. Ze verdiepen elkaar.

Ger-manië is ook weer verbonden aan Gor, een boekenreeks die loopt vanaf de zestiger jaren over de geslachtelijke oorlog tussen man en vrouw. In de cryptiek is Gor, G-or, de gnosis van Orion. Wanneer het daarvoor de tijd is zal het dieper vertaald worden, maar zowel Germanië als Orion zijn belangrijk en zullen ook weer telkens terugkeren. Germanië is onderdeel van Orion.

Het is een bloem in de knop situatie, dus dan heb je met allerlei ingewikkelde filter-systemen te maken, die er dus wel moeten zijn. Er mogen niet teveel ingangen zijn, anders raakt het oververhit, dan is er teveel overmoedig en siamees vuur (wordt je een siamese tweeling van en dan is het einde zoek), en dan zou je dus de relatie met de gnosis verliezen, zou het corrupt kunnen worden. Het belangrijkste is een relatie met de gnosis krijgen als een semiotisch huwelijk, en daarnaast en daardoor kun je voor de bloem in de knop zorgen, haar voldoende water geven en licht, warmte,

opdat ze kan groeien, en in het juiste seizoen en moment kan bloeien. Zo mag je als semioticus leren te communiceren met de bloem in de knop, leren geheime signalen op te vangen en te vertalen. Het is oorlogs-strategie en communicatie in oorlogstijd dus dat gaat allemaal via omwegen en goed beveiligd, waar ook de tweede bijbel over gaat.

De filter-systemen zitten er automatisch in, en dat beschermt. De filtersystemen kappen het vanzelf af als er siamese oververhitting dreigt, dus dan komt er een mist voor je eigen bescherming. Frustratie is verder iets normaals. Het heeft te maken met het kruis. Je hebt pijn en reageert erop. Je hebt honger en reageert erop, maar in de gnosis kan het verwerkt worden. Het is onmogelijk om als een soort stoicijnse steen door het leven te gaan. Het is een worsteling met de gnosis waarin het vlees moet afsterven. De gnosis verwond de mens om de mens los te trekken uit de gesimuleerde realiteit waarin de mens is opgesloten. Zo wordt de mens gevoelig. Zoals Jakob die op zijn heup werd geslagen. Het is voor de ontwaking. Het zou niet best zijn als je niets meer zou voelen.

Dat er geen hoop meer zou zijn is typisch die christelijke geest, maar die dus wel weer symbolische betekenis heeft in de zin dat het een portaal is waarin je je ego achterlaat, dus dan is er geen hoop meer voor je ego. De gnosis is een leerproces met vallen en opstaan, en waar een wil is is een weg. De mens gaat soms door allerlei verstotings-processen voor bepaalde redenen waar we het ook vaak over hebben gehad, maar dat heeft dus een diepere en opvoedkundige betekenis. De gnosis is geen letterlijk fatalisme of nihilisme of andere soort hopeloosheid.

Het is belangrijk 100% in de heilige gebondenheid te komen tot het punt dat het waterdicht is, maar zelfs dan wil het niet per definitie zeggen dat dan alle angst weg is. Integendeel, want de heilige vreze is weer voorzichtigheid en het begin (het hoofd) van kennis. Maar de volle heilige gebondenheid maakt wel die christelijke geest af van de onvergeeflijke zonde en de geen-hoop-meer geest, en de te-laat geest, die gebruikt worden in evangelisatie om mensen te binden door allerlei valse angst. Het is natuurlijk wel zo dat daadwerkelijke valse verharding en onverschilligheid grote gevolgen heeft, maar dat soort mensen zullen zich juist niet druk maken om dit soort dingen. Het kan hen niet schelen, zoals ze vroeger in de volle evangelie-pinkstergemeentes altijd al zeiden : 'als je je zorgen maakt dat je de onvergeeflijke zonde hebt gepleegd is dat juist een teken dat je het niet hebt gedaan.' Mensen die inderdaad over allerlei grens-strepen heen zijn gegaan maken zich daar geen zorgen meer over. Zij horen het kloppen van god/ de gnosis niet meer.

Hoofdstuk 80. De Orions-Afrikaanse zorg en semiotiek

Tegenwoordige 'vriendelijkheid' is vaak kannibaalse vriendelijkheid, waar ook het derde hoofdstuk van de Bibelebonse Pap over gaat. Die zg. vriendelijkheid kan dus ook zo weer omslaan. Het zijn de emoties van de zwarte aliens die in de mens zijn geinstalleerd, dus die hebben altijd weer bijbedoelingen. De mens kan zich hier overigens totaal onbewust van zijn, omdat het aangeboren en aangeleerd is. Per geval is dit natuurlijk verschillend, dus de ene zal meer bezeten zijn dan de ander door dit soort dingen, en al met al gaat het ook nog eens om het diepste hart, want mensen kunnen ook weer buiten hun wil om gebonden zijn, of zelfs voor een bepaalde missie, dus dan is het een soort Houdini boeienkoning idee. Door omwikkeling is er ontwikkeling.

Als je hulp krijgt of hulp inkoopt dan zal dat altijd bijwerkingen hebben, en zit er een bepaalde prijs aan, want je zult het nooit geheel perfect krijgen, dus dan is afwegen heel belangrijk. Zoals het ook een feit is dat iedereen om je heen je weleens pijn zal doen, maar de vraag is voor wie of waarvoor het waard is om die pijn te lijden. Maar ja, dan is het belangrijk de grenzen in de gaten gehouden.

Als het te moeilijk wordt, dan kan je altijd kijken of er een vervanging kan komen, maar met dat soort mensen is het het best om ze gewoon als machines te zien, ook zoals glazenwassers of mensen van de restauratie. Ze bieden hulp aan voor iets, maar of ze dan ook daadwerkelijk sociaal zijn is vraag twee. Het kan lastig zijn als het niet klikt, en dat mag je ook als voorwaarde stellen, want het moet natuurlijk wel leefbaar blijven. Soms ben je afhankelijk en is er geen andere weg en moet je maken wat er van te maken is als er geen andere mogelijkheid is om toch die hulp te krijgen die je nodig hebt, wat nu eenmaal zo is in het leven, maar je kan natuurlijk altijd verder zoeken, maar dan ook is het weer de vraag of je een betere zal krijgen, want soms als je een nieuwe neemt kan het zelfs nog erger zijn. Vandaar ook : communiceer het eerst heel goed door, en laat jezelf eerst goed voorlichten. En dan is het ook weer belangrijk om er semiotisch mee om te gaan, dus dat je gaat kijken wat het je wil leren, zo'n situatie.

Die strijd wordt ook besproken in het onderwijs-boek "De Twaalf Kleine Profeten" waarin het pad van de woeste leeuw wordt gewezen om los te komen van de New Age muis, maar waarin ook andere gevaren voor de leeuw liggen. Het één sluit het ander niet uit.

De stilte is niets zonder het heilige verzetten en de andere dynamieken die besproken worden in de twaalf kleine profeten. Toetsen is worstelen. Het gaat over het ingaan van de eeuwige stilte, maar dat is een dualiteit. Het is de strijd tussen de boeren en de indianen, tussen New Age en de afgezonderde woestheid van de natuur, die ongetemd is en onbeschaafd, maar juist van een hogere orde, namelijk dienstbaar aan de natuur. Dat betekent niet extreem worden, dus niet volledig stoicijns en zwart-wit denken, en ook niet generaliseren.

Als je een ander helpt help je ook weer jezelf, en dat mag volledig door de Vur principes, want het zijn allemaal weer andere al dan niet cryptische delen van jezelf, en de spionage mag ook niet vergeten worden. Tegengestelden roepen elkaar altijd weer op, dus ijs zal ook weer vuur oproepen, en duisternis ook weer licht, zij het in een andere, diepere vorm. Hardheid zal ook weer zachtheid oproepen. Er blijven dus bruggen gebouwd worden, die juist zullen opkomen vanuit de diepte. Biofeedback is dus onherroepelijk. Je laat veel achter je, maar je krijgt er ook weer dingen voor terug.

Als je van de stadse missies wegrent, kom je tot de strategische missies van de gnosis, ontvang je een hogere gevoeligheid, en is het zeker niet de bedoeling dat je echt alle schepen achter je verbrand en totaal in sociaal isolement gaat leven. Natuurlijk zijn er zulke seizoenen, maar je mag er ook semiotisch mee omgaan, om zo het raadsel van de stad op te lossen. Diepte brengt dus ook weer veelzijdigheid en creativiteit. 'Mensen helpen' is dus allereerst een energie die je verspreid door de Vur principes, als een shamaan, dus dat begint altijd in de onderwereld, ondergronds en in de parallelle werelden enzovoorts, dus dat is zeker niet zomaar iets plat aards. De woesteling is een wilde draaier die telkens weer vermindert dus die groeit zo niet vast. Het is een metafoor. Het is

nooit geforceerd maar ontstaat op een natuurlijke manier, van onderen, vanuit de diepte, tot de diepte ... De diepte die tot de diepte roept.

Wij gebruiken terugkerende metaforen die op hun diepte en context geschat moeten worden, archetypes die nodig zijn in de strijd tegen familiaire en koloniale geesten. Wanneer het bij ons 'sociaal' wordt dan is dat altijd shamaans en Vurs, dus geestelijk en strategisch. Wij nuanceren hierin en generaliseren niet, alhoewel er wel demonologische generalisaties zijn om groep-geesten aan te pakken, maar dit is met zeer duidelijke condities, want normaal gesproken kan generalisatie al snel een vorm van smetvrees zijn. Het gaat niet om de aardse familie, maar om de hogere shamaanse 'familie' of samenleving. Niemand zit hier vast aan familie, omdat wij gebaseerd zijn op het 'laat de doden de doden begraven' principe, en het 'wie zijn familie niet achterlaat is mij niet waardig' principe, dus meer de Jeremiaanse principes van het vervloeken van de geboortedag [Jer. 20:7-18].

Alles wordt benaderd vanuit hogere onderscheiding, vanuit hogere gevoeligheid, dus we ontkomen niet aan empathie, maar die wordt juist gerichter en geestelijker, omdat je met hogere werelden in contact komt. Niemand leeft hier meer aards, maar wel is er nog een opdracht op aarde als een spionage missie. Dat die missie zwaar is is bekend. Vandaar dat we ook de ondergrondse verborgen realiteit van de aarde bespraken. De golf gaat heen en terug, omdat er nog zoveel vast zit wat doorvertaald moet worden. Niemand verklaart hier dat er 'daadwerkelijk' teruggegaan moet worden naar de aarde. Alle artikels zijn daar tegen gericht. Maar het is van belang het hogere collectief te zien om los te komen van het lagere collectief. Aan het collectief ontkomen we dus nooit omdat het staat voor 'context'. We werpen dus niet zomaar kaarten uit ons arsenaal weg, want dan komen we nooit door deze koloniale geesten-linies heen, maar we verdiepen de kaarten.

Meer angst hebben voor het leven dan de dood, want het grootste wapen wat ze op de mens richten is het wapen van het leven in de misleiding, alsof ze er niet zijn en alsof alles goed is, maar juist als je door die misleiding heenprikt dan worden ze gefrustreerd en dan kan het hoog oplopen. Het is een nogal ingewikkeld verhaal waar heel veel bij komt kijken.

Het eerste wapen is dus altijd de valstrik, de vijand die zich voordoet als de engel des lichts, en als je die hebt ontmaskerd, dan zijn er soms brullende leeuwen, en ja, dat zijn machines, en die machines zijn niet waterdicht. Daarom zijn we ook de hogere machines aan het bespreken want de lagere machines gaan vallen. Het zijn honden aan de ketting. Ze kunnen de streep niet over.

Laat je leiden door de natuurgnosis, altijd in context van de hogere natuur, qua alles eigenlijk. De diepere schuilplaats is in het verborgene, in de natuur, en dat is dus de diepte van alle dingen, dus dat wil niet zeggen dat er geen sociale lijntjes meer mogen zijn, maar al het sociale mag in grotere contexten plaatsvinden, binnen de natuurprincipes. Dieper in jezelf komen, dieper in de verborgen werelden, diepere semiotiek.

De gnosis wordt opgebouwd vanuit 'dingen missen', want anders zou je opgesloten worden in de lagere cirkels. Het wordt later dan op het juiste moment ontzegeld, als er genoeg fundament voor is, anders zou alles in elkaar storten.

Alles is verbonden aan ketting reacties, alles wat je pakt of doet. Dat komt ook in veel verhalen voor, bijvoorbeeld iemand is binnengedrongen in een bepaalde tempel en steelt één of ander heilig

relikwie, maar overziet de gevolgen hiervan niet, want het heilig relikwie bewaakt bijvoorbeeld een poort van de woestijn, dus als dat relikwie van zijn plaats wordt weggenomen, dan loopt de tempel ineens onder zand, ook als een soort van beveiligings-systeem. Vandaar : 'alles wat de mens doet en zegt heeft grote gevolgen'. Het is dus geen luilekkerland waar de mens maar alles kan doen wat hij wil, maar de mens moet dan terug naar 'school'.

Onzekerheid is juist je bescherming. Alleen dwazen zijn altijd zwaar overdreven 'zeker' van hun zaak en betweterig. Zelfs in de heilige gebondenheid wordt je juist eerst in een put van grote 'onzekerheid' gegooid, opdat je leert toetsen en niet zomaar op een vooroordeel stapt, want zo leven de dwazen, die hebben altijd al hun antwoord klaar en zijn dus gewoon marionetten. Eerst moet je daar dus van los komen, van het voorgeprogrammeerde. De 'spion' is dus ook meer een filosofische term. Eerst moet het geweten, je 'weter' gezuiverd worden, in de zin dat alles uit het geweten gehaald moet worden en eerst in de twijfelzone moet worden gegooid (de urim zone), en pas als iets geheel gezuiverd is kan het aangenomen/ opgenomen worden door het geweten, de weter, de thummimzone, wat weer hetzelfde modeletje is als de germaanse strijder die hard aan zichzelf is gestorven en hard aan zichzelf twijfelt, en alleen daarom wordt opgenomen door de valkyries. Dat zullen we nog verder gaan uitwerken. De 'juwelen' daarvoor (de techniek) zijn juist te vinden in de tempel waarin je op missie bent, dus ook de wapenrusting die je nodig hebt ligt daar ergens, en alles om je heen is code en dualistisch.

Het is iets machinaals. De gevaren zijn reeel, daarom is er de heilige gebondenheid, want sociale vetmesting staat altijd weer op de loer om de mens te programmeren. Het gaat weer even om het kijken naar het 'opname door de valkyries' modelletje, wat dus eigenlijk een neername is, waar ook het boekje 'Medi Wars' over gaat. In ieder geval het valkyries verhaal en model ging al dwars door de bijbelse mythologie heen : Jozef die in de put ging en zo in 'slavernij' werd verkocht, even dualistisch gezien als een beeld van de heilige gebondenheid, en komt dan in de gevangenis terecht, de kooi, wat ook weer een sociale afzondering is, alhoewel dat gewoon een switch is van de ene sociale kom tot de andere sociale kom, waar ook de medi wars weer over gaan, want het zijn afsplitsingen binnen jezelf, ook weer eigenlijk een heel 'christelijk' principe van 'één in veelvuldigheid', maar dan op jezelf toegepast, dus het christendom is daar dan een parodie op, maar goed : de dualiteit en diepte is bruikbaar ervan. WIJ zijn de veelvuldigheid, en natuurlijk moet je eerst afsterven aan het lagere wij en het lagere ik, vandaar ook de noodzaak van het kruis, maar dat is dus eigenlijk een item in het valkyrie (germaanse amazone) verhaal.

Dus het volk Israel werd uitgeleid door het water, door het oude leven daar achter te laten als in een watergraf, een waterdoop, de heilige verdrinking. In de wildernis is er dan het verhongerings-proces, waartoe ook sociale verhongering behoort, zodat het lagere sociale afsterft, opdat je tot het hogere sociale komt, allereerst in jezelf, en dan op die basis kan het groeien. Dat is die veilige bol. Dus die valkyries, de hogere contacten, dat ben je zelf, de hogere principes. Als de gnosis het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden eraan (ps. 127), dus de mens moet in de heilige verlamming komen eerst, in de paradijselijke slaap, zoals Adam, opdat de natuurvrouw zou komen. De gnosis geeft het de beminden in de slaap (heilige verlamming). Zo kom je dus in een hele andere sociale vibratie, en weet je dat je om het medicijn te bereiken je eerst het valse medicijn moet verslaan (medi wars). Dat is dus weer het gedisciplineerde ervan, de 'verharding' in deze dingen als een 'volharding', en dat is ook de ware Aramese betekenis van dat wat de westerlingen via het Grieks slap in 'geloof' hebben vertaald. Hun eigen bijbel zegt er trouwens nog bij : 'geloof zonder

werken is dood', en 'bewerkt uw behoudenis (geloof) in vreze en beven', dus dan gaat het niet om de evangelist die nadat een gewonnen zieltje een geloofs-formule heeft opgepreveld dan tegen zo iemand zegt : 'en nu ben je dan gered'. Neen. De redding is in de volharding, in het machinale, het constante, totdat de mens valkyrie bewustzijn heeft gekregen, als een verlichting of heilige verduistering. Het is de klik van een nekketen, het punt waarop je niet meer terug kan, waar ook weer het medi wars verhaal over gaat over de trollenlift die alleen maar naar beneden kan en niet omhoog, maar dan begint het pas. De ontwaakten komen in de eeuwige oorlogen terecht. Dat is een geheim, een raadsel. Het gaat om de ontwaking tot deze betekenis. Het snijdt door merg en been.

Het zijn allemaal splinters van wat je allemaal hebt achtergelaten, en die vormen je en vervormen zichzelf, als sleutels op het verdere pad. Volkomen leegte is dus ook illusie en niet haalbaar, want de leegte heeft zijn eigen creativiteit. Het zijn je eigen vruchten, de knoppen die opengaan in een surreele wereld. Je moet kunnen en leren ontdekken, binnen veilige grenzen natuurlijk, want de maatschappij staat al klaar om vleugels af te knippen en het allemaal weg te nemen.

Het gaat ook over de programmaties en het gevecht ertegen. Dat wat overblijft en niet weggaat kun je ook internaliseren, en zijn cryptisch delen van je. Je hoeft alles maar licht aan te raken, maar aan sommige dingen ontkom je niet. Als je wil vluchten is dat volkomen normaal, ook al zullen dingen je weer proberen te grijpen. Het is altijd weer de strijd en de balans tussen vluchten en gepakt worden, en soms is de aanval de beste verdediging, direct of meer subtiel in de zin van : 'if you can't beat them, join them.' Soms is het gewoon een offer, en je weet dat het iets anders voorstelt, maar speel er maar mee. Soms is het tijd om weg te lopen, afstand te doen, en dan is er weer een moment van lichte aanraking, of je dat nu zelf doet of iemand anders, maar internaliseer het dan gewoon, als een ontmoeting van een stukje van jezelf of een verloren principe. De worsteling blijft, wat ook een thema is van de medi wars. Daar moet de mens doorheen totdat de mens inzicht erin krijgt. WARS is puur een diepgaande en intense cryptische beschrijving van het mechanisme van onderscheiding. Het is overweldigend, maar dan weet je ook hoe overweldigend straks het inzicht zal zijn.

Hoofdstuk 81. De Orions-Afrikaanse Filosofie

Puur Nietzschisch gedachtengoed moest ontstaan in het Duitse Idealisme tegen de christelijke bezetting. De christelijke bezetting had een heel vals waarde-systeem opgezet, dus dat zou eerst moeten instorten. Vandaar ook het heilige nihilisme. Eerst moet het valse bestaan sterven. De eeuwigheid ligt in de tijd al besloten. Zij zijn dus al over de groene streep heengegaan waardoor er geen toekomst meer is, maar alles in het verleden gaat ontpoppen, zoals de tweede bijbelse proza en de vur zegt :

"De oppervlakkigheid is wijd en breed, zo oneindig horizontaal dat het diep is.
Het ravijn getuigt van een loze eeuwigheid waarin alleen de momenten sieraden zijn, van onpeilbare waarde. De aardkloot zit vol van geheimen, de tijd is de schat, de eeuwigheid is nutteloos."

Ook de Afrika Brug gaat hierover :

"Letterlijk is het slecht en heeft het geen waarde, maar symbolisch heeft het een diepe geestelijk en transcendente betekenis. Alles moet namelijk volledig sterven om nieuw leven te brengen. De mens moet door dit gat heen van de eeuwige dood. (..) Eeuwig moet dus vertaald worden als volkomen, als een zinnebeeld van de bodemloze diepte van het bestaan waarin je een nieuw leven ontvangt wat eerst verloren was gegaan."

(Zie hoofdstuk 24 en 25)

Het is heel dubbel, zoals dat ook in de Afrika Brug wordt beschreven. Daarom gaat het erom wat cirkeltjes erom heen te maken en kijken wat de ingangen zijn (en uitgangen). Je mag er creatief en veelzijdig mee omgaan dus, kijken wat je er aan hebt en kan gebruiken, en dan weer weg, want het is natuurlijk een cryptisch beeld van de toekomst, het natuurgebied, waarvoor dan al het andere eerst moet afsterven, en het leven in dat stervensproces kun je niet forceren. Dat moet gewoon op een natuurlijke manier gaan (of helemaal niet). Het kan je dus op een zekere afstand inspireren, maar je weet ook dat je er niet zomaar te dichtbij kan komen. Leer de juiste afstand te ontdekken, en het juiste ritme van toenaderen, toespringen en weer wegrennen, als eb en vloed. Het is iets van de hogere natuur. Even de kat uit de boom kijken, kijken waartoe het leidt.

Het is belangrijk om telkens 'vast te lopen', want dat breekt juist de eenzijdige banen af waarin de mens wordt voortgetrokken en waardoor de mens voortdurend op verkeerde sporen wordt gezet. Daarom moet alles telkens 'vast lopen', onderbroken worden, wat ook weer een vur principe is en de kooi, kist, van Osiris, waardoor hij uiteindelijk op andere banen kan overschakelen. Dat is dus de belangrijkste 'beleving' in het studie proces. De studie wordt voortdurend onderbroken.

Germaanse strijders die de comfort en conform zone van 'ik weet alles beter' (terwijl ze conform zijn en blijven, niets nieuws onder de zon) zijn uitgegaan (de stad) om tot de twijfel en toets zone te gaan, oftewel de pioniers-studie, met het doel vruchtbaar te zijn in de filosofische wildernis (want strijd is een symbool van afscheiding, onderscheiding en studie) en zo zijn afgestorven aan zichzelf worden opgenomen door de valkyries, dat is een diepte cyclus, dus een spiraal de diepte in als een wenteltrap. Ze komen niet alleen tot het kruis, maar ook tot de kooi (kist van Osiris, ark, biezen mandje van Mozes etc.), en de valkyries staan voor die tucht en opvoeding, de filosofische scholing in de wildernis. In die zin toen Mozes werd opgenomen door de Egyptische prinses en daar zijn educatie kreeg was al valkyrisch. Toen Osiris was verdronken in zijn kist in de Nijl, in zijn kooi, werd hij uiteindelijk gevonden door Isis, wat ook weer een valkyrisch beeld is. De valkyries zijn puur een beeld van vruchtbaarheid, klikmomenten, in het kruis-kooi proces, het geestelijk reizen en overbruggen, ergens aankomen, dus dan schakelt het automatisch tussen de parallelle werelden. Het is het breekpunt en kookpunt waarop de fluitketel gaat fluiten.

We kunnen niet allemaal hetzelfde zijn. De vrouw staat voor inspiratie, creativiteit en de man staat voor het luisteren. Eerst is het dus ongrijpbaar, en dan later kun je het vertalen, dus je kunt er naar kijken en dan proberen het te ontcijferen, maar breng het naar de bank, breng het de aarde in, want

het is zaad. Zo zuiver je het ook uit, en wordt het vanzelf wel gedecodeerd. Er zijn de nodige kruispunten maar je mag ook je eigen weg zien te vinden, want te dicht telkens bij elkaar op de lip leven is ook niet goed. Natuurlijk is dit een voortdurende strijd, en dat zal ieder huwelijk hebben, en zo is dat ook buiten het huwelijk. Het leven is een strijd en de mens mag leren strijden en zaaien, leren sterven, naar de bank brengen, loslaten, en zo een ander pad vinden in het natuurgebied van het leven. Er zijn nog zoveel onontdekte paadjes. Blijf de cryptiek in de gaten houden. Wat komt er binnen ? kun je jezelf afvragen. Zijn het onderhandelingen ? Spionage ? Er moeten soms contacten zijn. De buit moet soms binnengehaald worden. Het is uitwisseling van energie. Je kan zo wat energie kwijt, en er kan nieuwe energie binnenkomen. Elke energie heeft een bepaalde waarde en kan een bepaalde behoefte vervullen, een bepaalde tank aanvullen. Je mag het dus ook technisch bekijken als uitlaatklep, pomp en kabel. Er moeten soms prikkels van buiten komen. Dat kun je dan later weer uitpakken.

Moddermannen zijn niet direct met 'mensen' bezig, maar prikken er doorheen. Ze zijn met kennis bezig, met studie, met het liefhebben (filo) van de kennis (sofie), en doen alles door die filter. Buiten is iedereen al dood, worden omgevormd door het licht. De steden zijn al inrichtingen, dus dieper naar binnen gaan is de enige weg en studie. Verwantschap verlangen met kennis, informatie, om jezelf weer op te bouwen. Zo heb je een harnas en elk harnas heeft zijn eigen taak. Het is robotisch. Je vindt dan een stuk kennis, en dat zal je dan ook leiden.

Het komt in verkeerde, verdraaide vormen op je af, maar dat moet je dan op de juiste manier gaan verwerken, ordenen en inventariseren. Dat is de mechaniek van het natuur-filosoferen.

Hoofdstuk 82. Blokkades op de Afrika Brug

Het is een verschrikkelijke strijd tegen de etro-lens die voorbijgangers in de diepte van de Afrika brug in de nek springt en dan zijn wurgend werk begint, ook al is het in prachtig natuurgebied. Zelfs de gezonden hulp kwam niet langs die witte slang heen, en er moest gewacht worden op de kruizing met de Amerika brug, met name meso-amerika. Het heeft allerlei nare bijsymptomen waar de mens even doorheen moet. Deze slang ligt aan de wortel van het probleem. Maar het is beter met deze slang te worstelen dan het vlotte, giftige spraakwater van deze slang te drinken in de stad voor hen die slapen. Dan ben je al dood, opgezet en heb je een mechanische stem gekregen. Het is niet realistisch. Als je dan in contact komt met de natuurvrouwen die in de wildernis zijn gevlucht, of in de wildernis zijn opgegroeid, al dan niet verkracht zijn geweest, of op een andere manier misbruikt, en ze spreken je taal niet en ook de taal van de stad niet, met een vreemde tong laat ik maar zeggen ... Ze zijn goed bewapend en beveiligd opdat het hen niet nog een keer gebeurd, leven volgens een bepaalde code, een natuurpatroon, en als iemand die ze niet kennen dichterbij hen komt, dan trekken ze een speer of een mes, of rennen weg, of verschuilen zich, en dat hoeft niet eens letterlijk te zijn, maar het is er toch. Ze heffen een bepaalde code op, of ze zichzelf dat nu bewust zijn of niet. Relaties kun je nooit forceren, en daarom zeggen wij altijd het is zaak een natuurlijke relatie met allereerst de gnosis te ontwikkelen, de filo-sofie, de wijsbegeerte, en

vandaaruit pas kijken hoe dat stroomt in sociale contacten om je heen, en die volgorde kun je niet omdraaien.

Soms gaat dit goed, en soms gaat dit niet goed. Soms is het niet de juiste tijd en de juiste richting, en moeten er eerst andere dingen gebeuren, maar het is een heel gecompliceerd onderwerp waar allerlei haken en ogen aan zitten.

Wat betreft de energie van de Amerika brug, voor zover ik weet, de Meso Amerikaanse energie, die mogen niet te snel binnenkomen, maar gewoon mediteren op de Afrika brug is dan het beste, en dan de Meso Amerikaanse inmeng niet forceren, want dat heeft een download tijd.

Het is niet zwart-wit, maar de mens werd tot de matrix ontvoerd, erin geworpen of zelf erin gesprongen, of uitgezonden, en in deze put wordt alles om je heen georganiseerd, en aangeplakt, zoals familie, maar ook de samenleving om je heen. Zij arrangeren alles. Iedereen is dus in dit 'verkeerde leven' geworpen of gesprongen, maar de gnosis werkt daar ook weer door heen, en maakt zo uiteindelijk dat datgene wat ten kwade was gedacht tegen ons ten goede wordt gekeerd, dus in de gnosis is er al helemaal niet zoiets als het noodlot of 'leven verprutst', want zowel goeden als slechten gaan hier doorheen, dus in die zin gaat het dan weer over hoe diep wil je gaan, want dat alles oppervlakkig is en verdraaid enzovoorts is gewoon een feit, maar het is potentieel creatief materiaal, en alles om je heen kan als kanalen gebruikt worden, wat er dan ook gebeurd is, wat er dan ook aan keuzes is gemaakt of hoe je dan ook geforceerd bent, bewust of onbewust, door de krachten van buiten, met al hun truukjes.

Dus even over die boeren - Er ontbreekt heel wat in deze matrix, omdat de demonologie niet geleerd wordt, in de zin van dat er geen virus scanners zijn. De samenleving is 'boers', mensen worden in het systeem gefokt, aan elkaar geplakt, dus ook de 'rebellen' worden door het systeem aan elkaar geplakt en gefokt. Het is een soort venkel plantage, schuren met zakken met venkel, en een venkel kwekerij, en laten hiervoor zielen in elkaar smelten, en die brengen weer nieuwe zielen voort, nieuwe venkel. Het is een industrie. Door de gnosis en de demonologie kun je dan de fok-bindingen dus wel weer omsmelten tot iets anders, iets diepers.

Alles wat niet doorvertaald en terugvertaald is groeit vast, raakt verdicht, verscherpt zich en wordt tot een mes of ander wapen. Dat is het raadsel van metaal. Je kan het niet met handen breken of tegenhouden, maar het moet ontcijfert worden. Het zou heel veel mensen besparen voor criminaliteit. Maar het ego wil de snelle weg, de snelle oplossing. Het is een karikatuur. Daarom moeten de decoders ook op de oorlogsbronnen gezet worden.

De heilige gebondenheid is een woestijn met veel verwarring, en dat komt omdat het kaleidoscopisch is. Voor de mens die daar net inkomt kan het heel chaotisch zijn, maar het is van een hoge orde, omdat er zoveel factoren meespelen, en wat tegelijkertijd ook weer voor je bevrijding is. Dat moet dus nog allemaal vertaald worden, al die kleine fragmentjes.

Je mag wel wat geheimzinniger worden en dingen gewoon laten zoals het is, en dan alleen uitleg geven als het op een natuurlijke manier, als een rivier, in je opwelt, want je kan hierin niets forceren. Als je bij jezelf merkt dat je zintuigen open zijn en je bent er gevoelig voor dan is het

handig je terug te trekken en gewoon te wachten hoe de natuur dit oplost, ook al houdt dat in dat je dan de geheimzinnigheid ingaat en obscuur overkomt.

De parels hoeven niet voor de zwijnen geworpen te worden, en ze moeten er dan maar voor werken.

Het mag soms veel minder persoonlijk en veel meer algemeen. Je kunt je eigen grenzen aangeven en je eigen voorwaarden, op je eigen tijd. Dan is de druk een beetje van de ketel af.

Alle mensen die deze principes nog niet kennen leven in overmoed en grijpen maar raak en denken dat ze zich er niet voor hoeven te verantwoorden omdat ze zijn voorgelogen dat alles na dit leven is afgelopen, dus extreem nihilistisch, maar dat geeft dan wel een basis om zo nu en dan te kijken waar ze klaar voor zijn.

Daar zijn andere manieren voor dan zomaar rechtstreeks.

Het hebben van menselijk contact kan je soms down maken, ja, maar dat is ook weer je immunologie, en soms krijg je dingen binnen die je eerst niet herkend, en dat moet dan eerst 'uitgepakt' worden.

Wees maar blij als je soms down bent, want er zijn op het moment een heleboel parasitaire aanvallen en als je dan een te hoge 'geluks' vibratie hebt, te high on drugs, dan pikken die parasieten je ziel zo uit de lucht om je op een ritje te nemen.

Dat zijn dan weer valse opnames. Het gaat dus in de diepte niet eens om de opname maar om de neername. Zolang je er goed over nadenkt en voorzichtig bent, dingen afweegt, toetst, en hongert om de diepere natuurbronnen aan te boren is het moeilijker voor die geesten van overmoed om binnen te dringen.

Geesten van overmoed komen eerder als je tijden achter elkaar verschrikkelijk high bent en alles gaat je voor de wind, en wanneer je niet meer analyseert. Menselijk contact ontkomt eigenlijk niemand aan, en als je je dan down voelt, dan kun je het zoveel mogelijk proberen te minderen, maar je hebt dan ook weer te maken met het down zijn van de eenzaamheid, dus de mensheid ligt tussen twee vuren in. Het gaat dus erom het ware 'down' te vinden, de neername, waarin de mens wordt teruggegooid in de honger natuur. Zaaien met honger en dan is er vanzelf een oogst, wordt je vanzelf creatief, komen er andere dingen op je pad of worden de dingen die er al zijn verdiept. Dat houdt dus in dat je een heleboel toetjes moet afwijzen, omdat het je relatie met de natuur anders zou verstoren. Als het allemaal verwarrend is omtrend een contact en je voelt je down vanwege dit contact, neem dan gewoon eerst wat afstand, bekijk het op een afstand of ga even met andere dingen bezig, even alles vergeten. Mocht er een stuk natuur doorbreken, een soort rood lijntje wat wel kan, dan zal dat vanzelf wel op je af komen, maar neem geen overhaaste beslissingen. Laat het gewoon een tijdje in de week, en geef het ook de tijd. Soms voelen we ons down ook als afscherming tegen parasieten, als een soort filter, en dan wordt je eerst even terug getrokken de diepte in om in een diepere vibratie te komen, en dan misschien voor een andere aanpak. Het gaat niet om het direct, letterlijk contact, maar dat lijkt soms zo, omdat je soms ergens in meegezogen wordt. Daar kun je mee spelen, net zoals kinderen in de golven spelen, tegen de golven ingaan, of met de golven mee glijden. Dan goed naar je lichaam luisteren, want soms wordt je moe of duizelig,

en dan moet je weer even de golven uit, en dan kun je aan de kant zitten en kijken naar de golven, en dan de codes op die manier proberen op te vangen. Het hoeft niet allemaal via jezelf te gaan. Je kunt het ook bekijken als een televisie programma. Kijken hoe het balletje rolt van je team, of je nu zelf deel bent van dat team of alleen maar een supporter. Soms is het gewoon kijken naar het scherm, afstand nemen, kopje drinken pakken, even iets anders doen, de tuin in bijvoorbeeld, en dan misschien weer eens even naar het scherm kijken, maar niet teveel. Dan even zappen naar een ander channel, of gewoon wegblijven van dit ding voor een tijdje. Bijvoorbeeld even naar boven naar een kamertje voor stille tijd, afzondering alleen tussen jou en de natuur, of even de stad in voor andere prikkels.

Hoe je het ook wendt of keert : we zijn altijd op een bepaalde manier ogenschijnlijk afhankelijk aan het sociale, en dat heeft ermee te maken met dat het een weerspiegeling is van het hogere sociale, dus het moet nog uitgepuzzeld worden. Dat kun je anderen ook leren, naar draagvermogen natuurlijk, want ze kunnen het natuurlijk zelf ook uitdokteren, en er zal zich vanzelf wel via via een pad voor hen getoond worden. Dat is iets van de natuur. Niets hoeft geforceerd. De natuur is spontaan.

Het gaat om het profetisch omgaan met het sociale, door de natuur, dus niet door extremisme. Het gaat niet om het wel of niet, maar om het hoe, en de natuur kan op verschillende manieren leiden. Als het niet 'gebeurt' gebeurt het niet, en als het wel gebeurt, dan heeft het altijd een reden. Het wil dus absoluut niet zeggen dat er geen bezoekjes mogen zijn, maar het hoeft ook weer niet geforceerd dus. Heb je nare gevoelens van een contact of een bezoek wil dat niet per definitie zeggen dat het verkeerd was. Er is verschil tussen profetische sociale selectie en sociale smetvrees. Hoe dan ook: je mag zijn wie je bent in dit seizoen.

Het sociale is het kruis, en vaak gaat het om 'de andere wang toekeren'.
Natuurlijk hoef je het ook niet op te zoeken.
Het is soms een noodzakelijk kwaad, het hoort bij het leven.
Je hebt dingen nodig, soms moet er onderhandeld worden, en er zit altijd een prijskaartje aan, geestelijk of materieel.

Soms is het de pijn waard, soms niet. Pijn gedaan worden ga je altijd, want dat is bijna een communicatie systeem geworden.
Maar misleiding is dus een nog groter gevaar, niet eens zozeer pijn, maar demonie.
Daarom gaat het erom goed naar je innerlijke alarm te luisteren.
Het is instinctief ingebouwd door de natuur, als ouders, om hun kinderen te beschermen, hen niet overmatig te verwennen maar ook zeker niet te kort te doen.
Soms spring je dan op basis van het alarm signaal in, ter bescherming of om een bepaald sociaal contact te leggen omdat je iets nodig hebt.
Er is zoiets als een misleidend alarm systeem, van de stadsgebieden zelf, die jou dus proberen voor hun karretje te spannen, je iets proberen te verkopen enzovoorts, maar als je je voldoende terugtrekt om op jezelf te komen, dan kun je dat ontmaskeren.

Weer het muis vs. leeuw verhaal.
Zolang je demonologisch bezig bent, dus toetsend bezig bent, is er niets aan de hand en wordt je beschermt.

Als je je als soldaat opstelt dan krijg je daartoe ook de middelen.
Als je wachter blijft, en zeker ook nomadisch (progressief), open voor nieuwe ideeen enz. Oefening baart kunst.
Vertrouw je iets niet, doe het dan niet.
Neem dan eerst wat meer tijd om het te onderzoeken, te bestuderen, te toetsen, en te ziften. Telkens weer blijven filteren.

Grip verliezen is heel belangrijk, want we moeten in hele andere golf bewegingen komen. Andere stromen zullen ons oppikken en meezuigen. Rigil Kent en Orion gaan kruizen, en behoren in elkaar te passen, die twee energieen, en die link zal er ook voor zorgen dat beide energieen gezuiverd zullen worden. Juist toen R-K van Orion losbrak kwamen al die bonzai lagen er omheen (zie het boek 'Rigil Kent Ontsluierd'). Het halve is dan belangrijk, het vage, het subtiele, zodat het zich meer in het verborgene kan vormen. Zij die dus zomaar naar het hele grijpen verstenen daardoor. Je kan niet rechtstreeks naar het hele kijken (het goddelijke) want dan verblind je, zoals de Vur ook stelt. Het is atoom energie van de natuur wat in stappen gaat en waarmee we heel voorzichtig moeten zijn. De natuur geeft het pad, en dat is een mistpad voor onze eigen veiligheid.

Buitenaardse ganzen voor over de grote zee, terug tot de kern (baarmoeder, schaamlippen). Als er door het scherm, de lens, terug wordt gegaan, dan geeft het hele andere magnetische waarden, dus dan wordt je teruggezogen, als het tegengestelde van emanatie, dus je wordt helemaal teruggespiegeld, zieledeeltje voor zieledeeltje.

Vertraging is ook vermindering. De strijd met het ego is noodzakelijk, anders is er geen ontwikkeling. Er moet ook gewerkt worden met het ego, want het is creatief materiaal. Het moet alleen nog geordend worden, teruggedraaid, want in principe zijn het gewoon verdraaiingen, omgedraaide volgordes, verkeerde hierarchieen enz. Maar vertraging is dan een belangrijke stap, want zo ga je de tussenstappen zien. Er mogen geen schakels ontbreken.

Wij zijn roependen in de woestijn. Niet dat we letterlijk roepen, maar de stilte 'roept', want hoe dieper je in de wildernis gaat, hoe dieper het mes in de stad snijdt, en hoe dieper de stad wordt ontmaskerd. Dat is het mooie van het diepe, dat het vanzelf bio-feedback gaat geven aan alle lagen eronder. Daar is geen orthodoxy voor nodig, maar profetische 'vrijheid' en soevereiniteit. Je komt in de stad alleen als trickster en spion, als een joker. Anders zou het te gevaarlijk zijn. De stad is een beeld van de inventaris, zoals de sociale code zich ook weer bevindt in de diepte van het amazone gebied. Zelfs dat is alleen maar een cryptische beschrijving van het netwerk van natuur principes in de mens zelf. Dus een-zaam als in veel-zaam, maar daar gaat het derde deel van de trilogie van de Bibelebonse Pap ook over, hoe verschrikkelijk het sociale kan zijn, maar ook hoe noodzakelijk, als we maar even dieper doorprikken. Het is een natuur-mysterie. Het gaat om het leren bakken, leren mengen, want hoe dan ook, dat is onderdeel van de demonologie.

"Spion" wordt mee bedoeld : "naar demonen toe", want alleen zo kun je mensen helpen en er voor je familie zijn, als je met strategie te werk gaat. Een "spion" is een afgezonderde die op een bepaalde missie is in een gevangenis systeem waar de mensen om je heen in vastzitten, en waar je zelf ook in vastzit. "Spion" betekent dat je je eigen wereld binnenin hebt, van de diepere natuur, waar die demonen niet kunnen komen, waar je dus profetische vrijheid hebt. Dat werkt in een

heleboel lagen. Een heleboel demonen kunnen niet detecteren wat er gezegd wordt, en vatten het ook niet, maar werken volgens bepaalde codes. Het zijn parasieten, en dus ook spionnen, want het is hun terrein niet, en ze krijgen hun macht door misleiding. Daarin vertoont de mens aanpassing, gewoon om te overleven, maar ieder mens heeft zijn eigen wereld binnenin, en vele mensen weten dat ze gevangen zitten in het systeem en proberen op hun manier een weg eruit uit te vogelen, of maken wat ze er van kunnen maken.

Het zou niet best zijn als je geen demonie meer zou ervaren. Je ziet dus duidelijk de grenzen, en die zijn er ook wel degelijk. De stad en de familie is een mijnenveld, en dat is ook de bedoeling van het hele artikel waarop je reageert dat we het ons niet kunnen veroorloven om met pensioen te gaan in de wildernis, om een tuinstoel daar op te zetten op een eigen plekje en dan te zeggen : 'Zo, nu is het af.' Dat is namelijk ook weer een gevaar, en heel veel mensen doen dat in de spiritualiteit en de mystiek. Daarom zouden we onszelf eerder exegetisten noemen. Er moet een heel nieuw trappensysteem komen, want mensen vallen voortdurend in grote gaten, en er is geen houvast, geen ladder, niks. Mensen zien door de bomen het bos niet meer, en dan bedoel ik dus niet zomaar mensen, maar zielen, dus buitenaardse zielen, zielen in de onderwereld, dieren zielen en ga zo maar door, wat allemaal bij het shamanisme komt kijken. Wij leven dus in vele werelden tegelijk, wetende dat er een oorlog is en dat studie de enige oplossing is, en die studie houdt zicht op contexten, dus die gaat terug om het verloren schaap te zoeken, telkens maar weer vanuit de wildernis teruggaan met de trein om te kijken wie er nog wil instappen, op zoveel manieren, maar dan profetisch. Het zal voor sommige momenten daarvoor de tijd zijn, en sommige momenten juist niet, dus dan gaat het erom tot de hemelse schema's te komen in deze dingen, in Lethe, in de vergetelheid allereerst, als toets-basis. Dat is dus de bedoeling : het bruggen bouwen, en allereerst moet je dan alles loslaten om die bruggen te kunnen bouwen, en die bruggen moeten naar een diepere plaats gaan, want anders kun je geen zielen uitleiden. En al die zielen, het overblijfsel, of de diepere mens, zijn belangrijk voor de context. Geen musje wordt over het hoofd gezien. Dat is een tederheid en fijngevoeligheid die je ontwikkelt in de diepere lagen, dat alles steeds meer op scherp komt te staan, maar valse scherptes zullen zo afbrokkelen, dus het wordt meer afgestemd op het dimensionale.

Het is iets waar je vaardigheid in moet ontwikkelen en dat begint met de fijngevoeligheid in de leegte, die vanzelf komt in de diepte. Als je je dan lomp voelt en onhandig op sommige momenten, in twijfel, dan kan dat ook weer een hogere orde zijn. Dus je verliest de orientatie, opdat het hogere je kan oppikken, bijna als een soort van heilige epilepsie, of buitenaardse hyperventilatie, en dat is zeer belangrijk, dat je voelt dat je eigenlijk niet thuishoort in de stad, dat je het niet kan pakken, en dat het jou ook niet kan pakken, en dan komt dat hogere vonkje, dat hogere straaltje door, en kan je voortleiden. Twijfel is dus je vriend, niet je vijand. Als je niet zou twijfelen en piekeren dan zou je vastgroeien. Dus juist blij zijn met de grenzen, want de grenzen tonen het pad. Als er geen grenzen zijn dan is er gewoon geen pad.

Hoofdstuk 83. De Orions-Afrikaanse contactologie en sociologie

De Kabbalah is een Middeleeuws Joods geschrift binnen de ultra orthodoxe kringen wat ook weer een exegese en aanvulling is op de bijbel, en de Zohar is hun belangrijkste geschrift, het centrale geschrift van de Kabbalah dus.

In de exegese van het scheppingsverhaal is de man het daglicht die over de dag heerst, en de vrouw het nachtlicht wat over de nacht heerst, wat op zich al een groot onderscheid is, en dan wordt spreuken 31 aangehaalt, over de lof van de degelijke huisvrouw.

Dat wordt dan besproken in hoofdstuk 3 van de Zohar. De sterren zijn dan de dienstmaagden of dochters van de vrouw die om haar heen zijn. Dit zijn dus heilige dingen, en daarom zegt Exodus 33 ook : 'Je zult mijn achterkant zien, en niet mijn gezicht.' Waarom is dit dus ? Omdat de mens de heilige dingen niet aankan, en zou sterven als ze het gezicht van de heilige kennis zouden zien. Daarom leven we nu in het tijdperk van vals overlicht, want de mens wilde alles zien, en het heeft hen gedood. Daarom moet de mens terug tot de nacht en genoegen nemen met de achterkant om dat te verdiepen door exegese. Het daglicht heeft de mens gedood.

Maar dan gaat het even om deze passage in de Zohar :

Koning Salomo ging in de notentuin. Hij nam een notendop, en toen begreep hij ineens waarom alles wat goed en puur was werd omsingelt door het kwaad, zoals de noot werd omsingeld door de dop. Hij onderkende dat boze geesten zich vasthechten aan het goede en het pure, om zo plezierige en opwindende gevoelens en emoties op te wekken om het te vervuilen en corrupt te maken, zoals het boek Prediker zegt dat het plezier van de mens geboorte geeft aan boze geesten, tijdens de uren van de slaap. Het was noodzakelijk dat dit bij de schepping hoorde. Het universum is namelijk een systeem van werelden die elkaar omsluiten, van het laagste tot het hoogste, van het vuilste materialisme tot het hoogste spirituele. Dus het is een schaal van gradaties waarin elke wereld de andere en de volgende omsluit, omsingelt. Alleen zo zal alles tot compleetheid komen.

Verkeerde vrouwen worden op de mens afgestuurd. Daarmee wordt vooral bedoelt de vrouwen in een machtspositie, denk bijvoorbeeld aan werk-situaties, overheidspersonen, familie-leden die moedwillig iemand de vernieling inhelpen, of vrouwen die zich aansluiten om je huwelijk stuk te maken puur omdat hun eigen huwelijk aan diggelen is, echt hele extreme situaties, en dan kun je soms min of meer je grenzen trekken om dat nog net op tijd te ontmaskeren, maar in andere situaties ontkom je er niet aan en wordt je schaakmat gezet. Als het dan om hele intieme relaties gaat dan is het dus vaak gemengd, vooral als de vrouw in kwestie ook heel erg verwond is, en dan is verdraagzaamheid inderdaad de sleutel, of toch wat meer afstand nemen als het teveel wordt. Je zegt niet zomaar over een vrouw die het toch probeert 'die is van de duivel gezonden,' dus, maar alleen in hele extreme situaties, en dat zal bij ieder mens anders wezen. Ieder mens is anders, daarom kijken we niet naar welke schil er om iemand ligt, maar naar het hart. Sommige mensen zijn zo diep verwond dat hun partner daar gewoon (nog) niet bij kan komen. Dat kan allemaal hele nare complicaties geven bij die mensen, en dat is een groot lijden.

De Zohar zegt : 'Je zult mijn achterkant zien, en niet mijn gezicht,' en de vrouw is een nachtwezen. Het is dus heel dubbel, maar zo werkt nu eenmaal die electriciteit. Daar gaat het verhaal van het tweede deel van May Flower ook over. Die energie is heel gevoelig. Dat systeem houdt die energie verborgen, dus het werkt eigenlijk precies hetzelfde, aan de ene kant demonisch, en aan de andere kant dus de gnosis die ze geroofd hebben en waarvan ze dus heraut zijn geworden of ze dat nu willen of niet. Dat soort dingen kun je in de gnosis meemaken : twee extremen. Sommigen zullen je als engel zien, terwijl anderen je rug naar je toedraaien of bang worden, of je gewoon proberen te ontwijken om energie kortsluiting te voorkomen. Dan komt er bijvoorbeeld iemand anders langs van hunzelfde energie niveau en dan zijn ze opgelucht en durven ze alles weer.

Minimalisme is geen probleem en beschermt mensen tegen koopziekte, want dat is waar het westen aan lijdt. Daar is een grote 'maar' aan verbonden, want er is ook zoiets als selectieve minimalisme, selectieve zuinigheid. Bijvoorbeeld : gezinnen die bijna geen eten voor hun kinderen in huis hebben, maar wel heel veel alcohol houdende dranken in de kast hebben staan, en veel suiker, zodat de kinderen genoodzaakt zijn dit te grijpen. Er kan ook vals minimalisme zijn als gevolg van vrekkerigheid, onverschilligheid en smetvrees. Dit is dus een topic voor de demonologie, en dan gaat het voornamelijk dus om iemand's hartsgesteldheid. Het gaat er dus om te kijken wat de bronnen zijn.

Profetische mensen zijn niet het orakel van Delphi als een soort van vervanging voor de nodige communicatie. Het 'profetisch' leven is ook heel practisch van vraag en antwoord, want anders zouden we ratten zijn. Als iemand het niet zo nauw neemt met de gnosis en er geen moeite voor wil doen, dan zijn er andere wegen. We zitten niemand achter de broek aan, want dat zou ook weer misbruik zijn van gaven. Anders worden het juist allemaal weer 'ra ra wie ben ik' spelletjes.

Soms is de sleutel tot een persoon niet te vinden in de persoon zelf, maar in de natuur om die persoon heen, dus dan gaat het eerst om loslaten en zoeken naar het verloren deel ergens anders. De mens is dan een microcosmos, maar moet ook komen tot de macrocosmos. Telkens weer mag je tot hogere werelden komen, wijdere contexten, waardoor ook de lagere werelden zullen gaan vervormen. Wel moeten we telkens terug dus naar de lagere werelden als een soort bungy jumpen, omdat de mens het moet verdiepen aan beide kanten.

Het zijn boodschappen van de hogere natuur. Zonder die wrijving en patronen met limieten en tegenstellingen kunnen die boodschappen niet doorkomen. Dat is een zig zag partroon, niet telkens rechttoe rechtaan. Soms wordt je uit die boodschap geduwd, en moet je het eerst ergens anders aan verbinden. Het loopt dan door verschillende dimensies en lagen heen, en pas dan ga je de boodschap zien, als je het ruimer neemt. Er is eerst de boodschap, en dat codeert zichzelf tot de dingen om ons heen, als een beveiliging, dus we komen er niet makkelijk in. Dan gaat het om het leren decoderen, maar daarin zijn die natuurlimieten, dus het gaat om het leren manoevreren door de dimensie overlappingen heen en er leren gebruik van te maken in de juiste hoeveelheid en verhouding (rijgen).

Het gaat vanzelf. Dingen zullen nooit langer blijven of kunnen blijven dan nodig, want het geeft spiegel effecten en roept het tegengestelde op, dus hoe dieper het gaat, roept het ook weer het hogere op. Het kan dus in principe nooit over datum gaan. Er zit een harmonie achter. Als je dan ineens nog dieper moet of gaat, dan weet je dat er in principe gewoon iets hogers staat te dringen.

Als die obstakels er niet zouden zijn, dan ga je èn te hard, èn de verkeerde richting op. Die obstakels zijn dus in principe richtingaanwijzers. Het duwt je de juiste richting in. En ja, als het er niet zou zijn, dan zijn er geen omlijningen, dan is er geen weerstand, geen definities, en dan los je gewoon op, dan wordt je tot zeeschuim. Zonder inwikkeling is er geen ontwikkeling.

Het gaat om het houden van balans. De compromisloosheid moet van binnen zitten, in je innerlijke leven, dat je niet sjoemelt, niet strategie-loos te werk gaat, en vandaaruit kun je naar buiten toe heel creatief zijn, want je hoeft je ook niet te laten kennen. Je hoeft het niet op te zoeken, maar als het op je afkomt, dan mag je daar strategie voor gebruiken. Als je jezelf te bloot geeft trekt het namelijk ook weer parasieten aan. Het is vuil werk. Het gaat ook niet erom dat het leuk zou moeten zijn, of dat het gelukkig zou moeten maken, maar het gaat om het nut, omdat we in oorlogstijd zijn. Het ligt dus heel genuanceerd en zeker niet eenzijdig. Je mag dus best introspectie doen in de zin van dat je jezelf afvraagt waarom je het doet, je diepste motieven. En vandaaruit richting zoeken door dit alles.

Het gaat erom de stoïcijnse dynamieken te rangschikken en in de juiste verhoudingen en hierarchieen te krijgen. Hoe gevaarlijk het is hangt helemaal van de situatie af. Als het in de logos bol gebeurt dan is het een gedempt en niet bedreigend gevaar (gevaar is er altijd wel, maar hangt er vanaf wat voor soort het is). Als het buiten de logos bol gebeurt, en je stapt uit je zogenaamde 'metron' (je aangewezen werkgebied en werkmaat) dan kan het mogelijk 'gevaarlijk' wezen in een bepaalde mate, zoals we vroeger weleens zeiden : 'blijf in je eigen metron', stap niet uit je werkgebied. We doen in principe alleen wat noodzakelijk is en binnen de grenzen van de metron is, en dus binnen de grenzen van de logos. Het is dus belangrijk gevoelig te worden voor de grenzen van de metron en de logos, en daar mag je ook om vragen, maar bovenal is het iets wat je moet oefenen, en oefening ontstaat door het testen en het voorzichtig zijn, want als je voorzichtig bent dan krijg je hoe dan ook leiding. Dat reageert dan ook op je, alhoewel dat niet direct wil zeggen dat er nooit verwarring is. Verwarring kan ook weer beveiliging zijn.

Nu is het dus zo dat je als basis gewoon alles doet wat noodzakelijk is, en de logos werkt dus ook altijd gebaseerd op noodzaak, en dat kan heel subtiel zijn. Voor de logos zijn dingen al heel snel noodzaak, en dat wil echt niet zeggen dat we zonder kleerscheuren altijd van onze missie vandaan komen. Soms moeten we even door het oerwoud rennen, soms moeten we een bepaalde worsteling hebben. Dan wordt je gestoken, zie je het even niet meer, maar gaat je lichaam een antistof tegen aanmaken. Dat antistof is weer belangrijk, want dat kun je weer doorgeven of ergens anders voor gebruiken wat de logos noodzakelijk acht. Dus het gaat weer even over die begin situatie van Hercules die voor een tweespoor komt te staan, en Kakia probeert hem dan te misleiden tot de gemakkelijkste weg, en Areta de weg van de geoefendheid en de worstelingen die dat met zich meebrengt. Het systeem van de logos werkt als een natuurmotor met een verbrandingssysteem ingedeeld in vakken met brandstoffen en dan een verbrander, dus even een stuk technologie, en dat kun je dan gaan oefenen en uitoefenen in meditatie en stille tijd.

Het gaat er niet om of het vijandelijk gebied is of niet - want overal hier op aarde is in meerdere of mindere mate vijandelijk gebied - maar om of het je metron is, of het je logos gebied is. Je kunt dan mediteren op de hogere rede, op de logos, als een bol die boven de woelige zee van je gevoelens en emoties zweeft, boven je verwarringen, en als er iets naar boven komt om iets te doen of kunnen doen, dan kun je dat testen, heel specifiek, aan de logos bol, de verbrander. Als het niet van de logos is dan zal de logos het tot as verbranden, als brandstof gebruiken, en als het wel van de logos is dan

zal het versterken en kun je het niet meer tegenhouden, krijg je er vrede over. Soms is dit dus wel eerst een worsteling, en die vrede kan soms op een laag pitje zijn, maar dat je toch van binnen een bepaalde zekerheid hebt. En ja, dat kan soms lang duren. Ook is het belangrijk om je verbrander, je logos, goed te laten doorkomen, heel specifiek, dus met de verschillende onderdelen, zoals de monon, het eenling principe in het centrum, en de noodzaak. Dus je kunt in principe dat wat je wil testen met deze dynamieken van de logos omringen en dan kijken wat het doet. Als je je te onrustig voelt is het soms tijd om je eerst even terug te trekken, maar besef ook dat in je meditatie de logos ook weer de natuur is, dus toets dingen ook aan de natuur dynamiek in de gnosis. Breng het tot de natuur dynamiek en zie wat er gebeurt. Als de natuur dynamiek contact maakt met datgene wat je zou kunnen doen, dan zal het een bepaalde verbinding geven, een bepaalde inspiratie en rust, maar het kan dus ook zijn dat de natuur dynamiek (phusis bol) het verteerd tot as, dus dan is het nog geen tijd. Dat kan misschien alsnog op een later moment, dus dan kun je het later weer proberen. Dingen moeten klikken. Als het niet klikt en het wordt afgekeτst door de natuur dan is het of nog geen tijd of is het niet vruchtbaar werk en slechts tijdverspilling. Pakjes kun je gewoon aannemen van de postbode, net zoals we belasting moeten betalen enzovoorts, maar als je dat lastig vindt hoef je niet te reageren op de deurbel. Er komen ook soms bij ons verkopers in de buurt, maar we hebben daar gewoon een sticker tegen, en dat werkt goed, ook tegen mensen die een bepaalde geloofsovertuiging willen aansmeren. Dingen zoals deurbel en telefoon hoef je niet op te reageren als je niet in de stemming bent of als je rust nodig hebt, tenzij je natuurlijk afspraken hebt en mensen van je afhankelijk zijn voor het openen van de deur, zoals huisgenoten etc. Neem gewoon de tijd voor deze dingen, stille tijd, het terugtrekken, het mediteren, als je gespannen bent of in verwarring. Dan heeft het eerst wat langer tijd nodig. Dan moet eerst het zaadje nog sterven en dan heb je later pas de oogst.

De metron is een meter die op een heleboel dingen van toepassing is, zowel plaats als tijd als energie level, zowel voor geestelijke dingen als materiele dingen, dus multi dimensionaal, het hoe, wanneer, waar, waarmee enz.

Loop in gedachten op het verlaten wildernis strand, en het is er mistig, en de logos bol zweeft er ook ergens.

Je hebt ketenen om je nek, armen en benen, afgekapte ketenen, dus je bent ergens van ontsnapt, maar die afgekapte ketenen hangen er dus nog wel aan, en ook lijkdoeken, dus je bent ergens uit een soort grafstede ontsnapt, waar je was opgezet, in een soort mausoleum.

Je loopt ook daar met een soort vreemde gelei-achtige eierdop om je heen, doorzichtig, wat als een parasiterende kwal is, en er zijn magen in je die honger hebben en willen vreten, maar dat zijn ook een soort parasieten van die kwal in je.

Die kwal had je gestoken, en legde zijn eieren in je, en die werden tot magen, en het vreet ook aan jezelf. Maar hoe dan ook is dit een ei-situatie en door natuurlijke processen zul je ook uit dat ei breken door de hogere kennis, in contact met de logos bol, dus dit is nog maar het begin.

Er is dus mist, en die is ook weer ter bescherming, want dat is uiteindelijk ook je ontsnapping, anders zouden ze traceren en terugslepen.

Vandaar dat we ook heel voorzichtig moeten zijn met de demonologie en niet zomaar als gekken erin gaan lopen prikken als in een wespennest.

Het bouwt steen voor steen, heel nauwgezet, en sommige dingen gaan dan vanzelf weg en andere dingen moeten aangesproken worden, maar alles wat je om je heen hebt qua ketenen en installaties zijn ook weer een soort alarms, dus we kunnen dit alleen technologisch benaderen en niet te snel dingen verwijderen, want anders gaat het alarm aan en dan traceren ze je alsnog, alhoewel het dan natuurlijk wel op een oorlog gaat uitlopen met de logos bol die daar ergens in de buurt hangt, maar in ieder geval zouden ze dan gewoon teveel gaan trekken, en versterking zoeken enzovoorts, en dan wordt je in je binnenste weer met hen meegezogen. Dat zijn hele sterke stromingen. Er kunnen dus niet zomaar snel dingen verwijderd worden, want dan zorgt het alarm dat het a. gaat exploderen en b. je dan in principe ook jezelf gaat opblazen. Maar we houden dan het spoor aan van het stoïcisme zodat het secuur gaat opbouwen.

Het gaat om het loskomen van de doxa systemen, van de systemen van het lagere collectieve ego, door het eenling principe, maar dan wordt je ook verbonden aan het hogere collectief uiteindelijk (pneuma).

Het is de zout matrix. Ze vergiftigen zichzelf en anderen. Er wordt veel te veel zout door het bewerkte voedsel gedaan, door de voedsel industrie. Als je bijvoorbeeld kijkt op de achterkant van de verpakking, dan zie je vaak het hoge gehalte zout. Er wordt telkens weer voor gewaarschuwd, maar de voedsel industrie werkt nog niet echt mee. Het is aanbevolen voor volwassenen om onder de 6 gram zout per dag te blijven, waar dus velen telkens weer ver overheen gaan met alle gevolgen ervan. Natuurlijk heeft de mens zout nodig, maar dit is pure zout vergiftiging wat gaande is, waardoor de mens juist nog meer gaat drinken en eten want dat is wat een zout overmaat doet, dan blijf je maar producten grijpen. Het is dus een complot, zoals ook sommige belachelijke reclames laten zien : 'je hebt dorst hè'. Ze doen er alles voor om mensen dorstig te maken, al moeten ze de mens dorstig praten. Hier werkt zout aan mee. De zout demonen blijven maar stromen. Het houd niet op, en dan krijg je dus deze realiteit.

Toen Heinrich Himmler op de vlucht ging met de bevrijding deed hij ook heel zenuwachtig in zijn vermomming. Daarom moeten we goed op de tekenen des tijds letten, want hun maskers zullen afvallen, en hun systeem zal zichzelf opvreten en instorten. Territoriale demonen die het land besturen zijn stuk voor stuk zeer eigenaardige persoonlijkheden, wat er allemaal heel dik bovenop ligt, echt varkens gedrag. Sobibor staat dus voor een groot data lek, waarvan we van elk stukje een nauwgezette notitie maken. We mogen dit niet missen. Dus goed de ogen open blijven houden. Het gaat allemaal zeer subtiel, maar aan de andere kant is het overduidelijk. Er moet iets mee gebeuren.

Als ineens het licht aangaat in het donker zie je hoeveel troep er ligt en hoeveel ongedierte er is. Dat is dus juist een goed teken in het eenling proces, want je gaat dan dieper naar binnen en ziet dan hoe alle draadjes verdraaid waren, hoe de apparatuur niet klopt, enzovoorts, dus pas dan kan het daadwerkelijk gaan opschonen. Ontmaskering is altijd de eerste stap, en dan gaat er inderdaad tijd inzitten. Dat wil je ook niet overhaastig doen, want dan zou je weer dingen over het hoofd gaan zien. Dus op dat spoor verder.

Depressie is een leegmakingsmiddel, een soort natuurpoeder, en het is direct ook een bindmiddel tot hogere natuurcontacten (principes). Het heeft een heel negatief etiketje in de samenleving, maar het kan dus ook positief zijn en voor een heleboel dingen nuttig. Het ontmaskert allereerst de massa's, en dan volgt er een worsteling, en dan zul je daardoor uiteindelijk de massa's overstijgen en je lagere massa-zelf.

Er is een heleboel wat we niet kunnen veranderen, waar we machteloos over zijn, wat een bepaald gebied is, en er is ook een gebied waar we wel dingen kunnen veranderen. Maar in ieder geval moeten we altijd op lange termijn blijven denken, dus de man die op de schildpad rijdt. Maar we mogen met dat wat we niet kunnen veranderen wel creatief omgaan op een bepaalde manier, net zoals in het gebied waarin we wel maatregelen kunnen treffen. Dat er aan ons getrokken wordt en dat het een stoorzender is kunnen we niet altijd voorkomen en ook niet altijd veranderen. Soms kunnen we wegrennen, om te merken dat waar we dan naartoe gaan ook aan ons getrokken wordt, en misschien dan weer door andere dingen, of we worden achtervolgt door hetgeen waarvan we probeerden weg te vluchten. De mens is ingesloten in dit soort dingen. Het zijn stoorzenders, maar we kunnen creatief blijven, al is het soms alleen maar creatief denken, zoeken naar weerkaatsingen in onze cel, naar geheime boodschappen. Er tikt weer iemand op onze gevangenisdeur, en die roept weer wat, of komt zelfs zo maar binnen soms, misschien wel ongevraagd, maar we kunnen er ook langsheen kijken, naar de schaduw kijken, luisteren tussen de woorden door, diepere werelden ontdekken achter en door deze materialen die op ons af worden gegooid. Dat is de uitdaging. Vaak is dat een heel geklungel, en val je soms in depressie, woede, onzekerheid of angst, maar dit helpt allemaal om tot de subtiliteit van dit orakel door te dringen. Het is onderdeel van het creatieve proces, en dan op naar de nieuwe schepping die daarin te vinden is, in deze nieuwe vorm van beleven, van leven. Het is het pad van Areta : pijnlijk, hard, maar zaaddragend. Ja, soms is het slopend en om van te kotsen, en dat is dan een teken dat je nihilisme op peil is, want anders zou je het feestvarken zijn.

Wees creatief met contacten waar je niet aan kan ontkomen, maar je kan het ook gewoon vermijden als je rust nodig hebt en in de diepte aan jezelf wil werken. Je kan ze dat uitleggen, maar als ze dan daar geen respect voor kunnen opbrengen, dan is het einde natuurlijk zoek. Je hebt natuurlijk diepte nodig, en als je al een tijdje contact hebt en die diepte is er dan nog steeds niet, dan is het misschien weer tijd om verder te trekken. Een contact moet niet zieldodend zijn en deprimerend in de zin van dat je gaat denken wat je daar eigenlijk doet. Dan is het tijd om het heft weer in eigen handen te nemen. Ieder mens zit weer op z'n eigen niveau en heeft eigen unieke behoeftes en aanknopingspunten, maar die onderverdeling mag er ook zijn.

Kinderen groeien op tussen piraten, en die krijgen dan een snoepje aangeboden (of koekje), en hier in het Westen is al het voedsel daartoe bewerkt, om de mens tot slaaf van de dentinazi piraten te maken, want dan gaan ze in je mond kijken en dan stoppen ze daar hun implantaten in. Dat zijn de hedendaagse slaafketenen. Een heleboel mensen willen van die krengen af, maar of ze kunnen het niet betalen (zoals in Amerika is het heel duur), of de dentinazi's willen daar niet aan meewerken (wat ook weer laat zien dat het puur slavernij is, want je loopt dan gedwongen met hun 'producten' in je mond). Dan is er dus het natuurtraject van de biologische, holistische en natuur-alternatieven, maar ook die werken soms niet mee, dus dan moet je ook maar net de goede treffen. Je moet je dan eerst heel goed laten inlichten dus. Er is dus geen makkelijke weg uit. Het hangt er ook vanaf wat je precies in je mond hebt en hoe, want daar kan ook groot verschil in zitten. Het zit er nooit

vrijblijvend, want veel mensen hebben er ook een tandenknars probleem aan overgehouden, want er zit dan iets vreemds wat er niet hoort, en het lichaam accepteert het dan niet, en gaat dan 's nachts knarsen, wat ook weer gaatjes kan geven of stukken weg kan kauwen. Dat is wel in de spiegel te zien, dus als je dan je mond opendoet, en je ziet dat er extreem op gekauwd is, dan kan dat nachtknarsen zijn. Als alles nog gewoon er 'rond' uitziet dan heb je daar waarschijnlijk geen last van. Sommigen dragen tegen het nachtknarsen een nachtbitje, wat alleen 's nachts gedragen wordt, om verdere gebitsproblemen te voorkomen.

Als er in het verleden vullingen zijn ingedaan dan loop je dus met luxe troep van de dentinazi's in je botten, maar vanwege dat veel ouders hun kinderen overmatig laten snoepen en niet goed opletten wat ze in huis halen is het dus vaak vaak de schuld van de ouders, en de schuld van de voedselindustrie, want het is moeilijk die troep te ontwijken omdat het voedsel vaak zo bewerkt is. Het is dus zaak zo natuurlijk mogelijk te leven, en van het verleden kruis van de dentinazi's kom je dus ook niet makkelijk af, en daar moet je dus ook bewust mee bezig gaan, dus niet zomaar omdat iemand anders het zegt of omdat je het ergens leest. Het gaat om je eigen gevoel, en of je er zelf klaar voor bent, dus dat is een natuurpad. Je moet eruit groeien en geen overhaaste beslissingen nemen, dus eigenlijk langzaam en voorzichtig het natuurpad leren vinden, de juiste voeding, en vandaaruit verder kijken hoe je los kunt komen van het verleden. De littekens zijn er toch. Kinderen kunnen ook op andere plaatsen implantaties hebben, en er is ook altijd weer een risico als je het verwijderd, dus dat moet je tegen elkaar afwegen. We dragen allemaal dit kruis, hoe dan ook. De dentinazi's doen het dus om de mens van de natuur af te houden, maar dat wil niet zeggen dat ze daadwerkelijk mensen kunnen stoppen in hun groei en bevrijding, want ze worden al steeds meer ingeperkt door de EU, en veel meer mensen komen tot bewustzijn dan dat het vroeger was. Mensen gaan steeds natuurlijker leven. Oude systemen prikken ze doorheen. Ze hebben alleen recht op de mensen die hen als een nsb-er navolgen, of mensen die neutraal blijven, die niet groeien in de demonologie etc.

De diepere genezing komt vanuit het diepere oer, het oer-onderbewustzijn wat alle onzinformules en onzinverbindingen van het moderne tijdperk, oftewel van de onschepping, uitdooft, en wat dus allereerst een genezing is van de filosofische schakels, de filosofische oerprincipes. Dat komt in het begin nog wat verdraaid door, maar door deze confrontaties, alleen door deze confrontaties, kan het weer teruggedraaid worden, anders zou je die push niet hebben. Dus dat is ook het hele katalysator idee, dat het niet best zou zijn als je zomaar rechtstreeks in een bad met genezing geworpen zou worden en rechtstreeks alle juiste bedradingen zou zien, want dan zou je sterven, dan zou je onder teveel volt staan wat je nog niet kan verdragen, dus die buffer, die tussenlagen zijn absolute noodzaak : de embryonale tussenlaag, de foetale tussenlaag enz. dus die nachtmerries van de onschepping zijn heel waardevol in het sieraad. Het is het camera obscura idee, dus alles komt eerst op de kop door. Alles komt gemaskerd, zodat het heel langzaam verwerkt kan worden.

Zowel dieper als hoger gaan, en dat gaat door kortsluitingen. Het is niet iets wat je op de janboerenfluitjes kunt doen. Soms wordt er even wat opengebroken, wat we ook wel vergelijken met de aardbevingen, de epilepties, even een soort hyperventilatie. Dat is de bodemloze put ervaring of Jeremia ervaring, die ook in een put zat. Hij werd er toen wel weer uitgehaald maar kwam pas uit de gevangenis toen Babylon het land binnenviel.

Jeremia was allereerst een soort archetype, een soort klassieke literatuur van die tijd, ver voor z'n tijd, wat door iemand is opgeschreven, en we gaan daar niet geschiedkundig of letterlijk zo mee om, maar filosofisch, wat dat verder voor ons nog kan betekenen. Het wil niet zeggen dat we precies zoals Jeremia moeten leven, maar dat we de buitenaardse energie die erachter ligt oppikken. De verkeerde afslag is handelen op het ongeduld. Het gaat ook niet om Jeremia zelf, maar om het Jeremia principe, het vertragen, dus niet alles snel snel afwimpelen. Kakia wil dingen omzeilen, maar het Jeremia-principe verdiept. Ook als er verkeerde afslagen zijn genomen kan dat weer verdiept worden en teruggeschakeld worden zodat er toch weer op het rechte pad gekomen kan worden.

De auto-industrie is een heet hangijzer.
Wij adviseren groen te reizen.
Als je zelf zo'n ding hebt is dat niet zonder consequenties.
Hetzelfde geld voor vlees eten dat beiden in principe de mens programmeren.
Zaak is dan om naar de wortel te gaan anders is het dweilen met de kraan open.
De natuur en de auto-industrie (inclusief de vliegtuig-industrie) zijn tegengestelden.

Wij staan achter groen reizen en streven naar groen reizen. Zaak is progressief bezig te zijn, groen te leren denken, op allerlei vlakken. Auto-geesten zijn bedriegelijk. Het zijn schoonpraters. Dat moet iedereen in zichzelf leren ontdekken. Ze maken mensen gejaagd en laten mensen verkeerde prioriteiten stellen. Het zijn zwaar demente geesten, ook weer verbonden aan smetvrees en comfortisme. 'Lekker makkelijk altijd bij de hand', zoals de mobiel (ook zo'n ziekelijk duimzuigdoekje waar de stadse kinderen niet zonder kunnen). De natuurvretende auto's zijn de gevangenis-implantaten in het kakiaitische stadse model, diep in het groene hart. Net zoals de mobiel is de auto een demonisch schakelsysteem, wat dus ook weer de zout-inname tot een overdosis leidt, om zo de mens een overdosis aan juices (jezus) te geven en zo ook een overdosis aan ander voedsel. Dat gaat allemaal via de auto-industrie, die heilig is voor vele gezinnen, handig. Aan de natuur wordt niet of weinig gedacht. Dat laten die geesten niet toe. De natuurvretende auto's zijn als grafische processors in het hart van de mens, grafische projectors, die dus een eigen visioenen-leven in de mens bouwen, geheel op demonische basis, en dat geeft grote blokkades dus in het geestelijke nomadische leven. Daar is het laatste woord dus nog niet over gezegd. Groen reizen is allereerst zoveel mogelijk lichamelijk, puur natuur, en wat eenvoudige hulpmiddelen zoals een fiets, en voor langere afstanden bijvoorbeeld de trein, oftewel electrisch reizen, als dat nodig is, en dan met een vouwfietsje erbij als je op de plek van bestemming nog een heel eind zou moeten.

De mens zit in de gevangenis. Het zal niet als bij toverslag gebeuren, want de natuur is time-released, dus dan kun je heel langzaam en subtiel naar ontsnappingswegen zoeken, al minderend, op zoek naar alternatieven, je vindingrijkheid aanwakkeren, gevoelig worden voor de logistiek, balans vinden, en dan op die basis groeien en jezelf oefenen. Het natuurpad is lang.

Alle beetjes helpen. Telkens als je mindert, halveert, dan worden er daardoor weer parasieten geelectrocuteerd, want die kunnen in het minderen dan niet meer bestaan. Groen leven, denken en reizen houdt ook in dat je weer zelf de verantwoordelijkheid neemt en dat je in die hoedanigheid dus ook een voorbeeld functie bent voor je kinderen. Het is daarom belangrijk om hen al jong natuurbewust te maken, want ze nemen alles, ook de slechte gewoonten, over van de ouders. Dat is een automatisme, dus al vroeg mee beginnen (want zij zullen dit later ook weer aan hun kinderen

doorgeven, en dat zijn dus allemaal ketting-reacties). Natuurbewust wil dus zeggen dat je geen sinterklaas gaat spelen, maar dat je ook een beroep doet op de creativiteit van het kind, en ze niet als ouder blootstelt aan teveel stadse prikkels, want die krijgen ze toch al in het systeem, bijvoorbeeld op school en door andere kinderen die ook een heleboel lading met zich meedragen en die je kinderen proberen te programmeren. Daar moeten je kinderen dan antistoffen tegen gaan aanmaken, maar als ze dan thuiskomen en ze worden ook nog eens geconfronteerd met stadse ouders, dan gaan ze voor de bijl. Daar kunnen kinderen niet tegenop, en als ze dan later zelf ooit groenbewust zullen worden, dan zullen ze protesteren tegen hun opvoeding en daar hun hele leven lang een trauma aan overhouden (hetzelfde als met religie wat met de paplepel ingegoten wordt). Als een kind teveel prikkels krijgt en niet zelf meer gebruik kan maken van zijn of haar innerlijke verbeelding, dan wordt een kind lui en lam. Het kind raakt verlamd en is dan een stads pavlov-slaafje. Velen zijn dit voor de rest van hun leven, en gaan dan ook nog eens hokken waardoor het nageslacht ook zo wordt gefokt. Van die parasieten kom je dan bijna niet meer af. Het is hetzelfde als de transatlantische slavernij dan, dat er met eigendomsbewijzen wordt geclaimd. Je kan een kind soms wel wat bijsturen, en zo nu en dan wat werelden voor hen openen, wat paadjes laten zien, maar natuurbewust is dan weer een sleutelwoord. Je hoeft bijvoorbeeld niet naar Afrika te gaan om kinderen wat over Afrika te leren om het zomaar eens te zeggen. Er zijn ook andere manieren. Je kan ook met ze de natuur in, of met ze op de trein stappen, en zelfs een wandeling door de stad met wat begeleidende informatie, hen wijzende op de gevaren, maar ook op de schatten van de stad, die eigenlijk aan de natuur toebehoren. De stad kan wel als een symbool gebruikt worden van de inventaris.

Als je het natuurpad opgaat dieper de wildernis in, als eenling, maar je draagt toch nog teveel van de stad in je en met je mee, dan val je teveel op, en dan kan de stad je terugnemen in hun klopjacht. Daarom moet je in de natuur bedekt zijn met de moeder aarde, zodat die geesten je niet kunnen traceren.

Het vreemde kun je ontvangen door vermindering en geduld in een natuurlijk proces, in verwachting en verwelkoming, dus wanneer je je bijvoorbeeld in je stille tijd terugtrekt om hongerend te mediteren, dus er ook echt tijd voor vrijmaakt, je erop te focussen, en dan is er het Pniel toetsproces, het worstelen, om het vreemde te zuiveren en jezelf te laten zuiveren door het heilige vreemde. Dat is dus de drieeenheid van de natuur : minderen - geduld - het vreemde.

Als je het sociale lastig vind kun je dat aangeven of ze er rekening mee willen houden, en dat het soms niet gaat, of niet teveel. Het hangt er dan vanaf hoe jij je voelt, en daar dienen ze rekening mee te houden. Het gaat een beetje om de verwarring die heel belangrijk is, want het is een soort natuur filter, dus dan merk je dat er een welles nietus strijd is binnenin, van kan het wel of niet, en zo ja, hoe dan ? Dat is een bepaald natuur ritueel waar niks mis mee is, voor je beveiliging en voor het afstemmen, omdat je nogal met veel energie stromen hebt te maken dan. Dus dan kun je het gewoon afwachten, want de natuur gebruikt strategie en schijnbewegingen. Daar kun je gewoon naar kijken, en dan zie je misschien een knipperlicht, en dan springt het dus op rood of groen op een gegeven moment. Dat zal de natuur je zelf wel aangeven dan, en door je heenwerken. Het gaat dus niet op de stadse manier altijd dat je van tevoren weet hoe of wat, maar soms is dat pas op het laatste nippertje, en dat heeft ook allemaal een bedoeling. Het is maar net hoe lang de natuur er voor nodig heeft voor dit ritueel. Dus dan ga je even heen en weer allemaal voor een bedoeling. De natuur lost het dan vanzelf op als alles gefilterd is.

Het mag allereerst ook niet te duidelijk zijn, want dan gaat de bedoeling verloren. Allereerst ga je door de oerverwarring en oerdesorientatie heen, want anders grijpt het je. En dat is tegelijkertijd het stoplicht wat je niet zelf kunt beinvloeden en wat dus niet meegeeft. Het laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet en maakt vreemde sprongen. Zulke contacten zijn voor de code, want er staat heel wat te dringen qua voorgeslacht, buitenaardsen en parallelle realiteiten, dus nee, dat kun je soms inderdaad niet stoppen, want die gebruiken het weer als een soort communicatie-pad. Dat dat lastig is is bekend. Dan heb je het weer gehad en dan kun je langzaam uitpakken wat er precies is gebeurd, wat voor uitwisselingen er zijn geweest, en nee, je kunt niet altijd zomaar als een botte beul ermee omgaan. Het ligt veel fijngevoeliger, en er steekt veel meer achter, meer strategisch. Als je erover twijfelt is alleen maar goed, als een soort zelfonderzoek. Maar de verwarring is het stoplicht, en dat leidt je, en die heen en weer geslinger code is voor je bescherming en voor het filteren van wat er binnen komt.

Ga ermee om in studie context. Niets is voor niets, en het wordt vanzelf duidelijk.

Het gaat om werelden die te ver van elkaar verwijderd liggen, waar een te grote kloof tussenzit, en dan gaat het zich dus op een bepaalde manier vertalen, als een dimensie overlapping, in zware code, en die code heeft een uitpaktijd. Dus daarin kunnen de islamitische en vur principes van het minderen worden uitgevoerd. Het is een moederklok die diep in de mens zit, en die gebruikt bewust deze codes, anders zou het voor de mens teveel zijn. Vaak zijn er juist dan weer andere dingen nodig om deze dingen te kunnen vertalen. Het komt dus ook uit een groter geheel, en alleen in die context kan dit fragment, deze splinter, zich vertalen. Dat loopt dan ook helemaal gelijk op met het onderwijs.

Hoofdstuk 84. Het Orions-Afrikaanse pad

De mens in de gnosis loopt voortdurend met black-outs en blokkeringen, en dat is de leider van het pad en de hoeder en bewaker van de mond. Op sommige momenten weet je helemaal niks, en kun je ook niks zeggen. Je orientatie verliezen is vaak heel belangrijk om niet in een bepaalde realiteit opgesloten te raken, zoals mensen die altijd hun woordje klaarhebben is onecht. Er zijn veel grotere dingen gaande. Soms staar je gewoon ademloos voor je uit, en dat is het ware contact met het vreemde, dus niet het voor de hand liggende, niet het geijkte paadje, maar het profetische, en dat is wild als een leeuw, niet geconditioneerd. Toch is dat dus de hogere gebondenheid. Het is 'vreemd', 'wereldvreemd', autistisch, waar de gnosis mens doorheen gaat. Anderen kunnen daar overstuur van worden als je je niet aan hun etiquette houdt, zoals geen handjes schudden, niets zeggen, enzovoorts, maar je wilt gewoon niet door hen geprogrammeerd worden. Je bent een beestentemmer. Zij mogen jou niet temmen. Het gaat om het breken van de code, van de ingedutte gewoontes. Het is een zware test. 'Waarom zeg je nu niets ? Geef antwoord. Doe eens normaal. Hè, doe niet zo flauw. Doe eens lekker mee.' Enz. Maar je mag daar gewoon staan als een marionet, niet van hen. Je bent geen muntjes-automaat. Dat is een oefening. Het komt vanzelf wel, of niet, op de tijd van de natuur. Dat is alles waar het om gaat, en als ze niet op jouw niveau zijn dan is dat hun probleem. Ze kunnen alleen de radio zender ontvangen als ze op die frequentie zitten. Dat zijn ook allerlei wetten. Jij zit dan in een hogere stroom, in een hogere trein en hebt wel andere dingen te

doen. Soms sta je er gewoon als bevroren. Dan glijdt alles langs je heen, en dat is soms maar goed ook. Dat soort momenten hebben dan ook weer hun eigen beloningen. Lagere geesten beuken dan gewoon tegen een muur op en kunnen er niet meer door.

De bottomline is dan het model van de hercules mythe die op het pad moet kiezen voor of kakia (ongeoefendheid) of areta (geoefendheid). Dat is een belangrijke basis dit verhaal te begrijpen, wat dus dieper grijpt dan zomaar de strijd tussen jezus en satan, want dat is meer een strijd over theologische kwesties.

Het gaat ook niet zonder slag of stoot. Het zal niet zomaar komen aanwaaien, maar als je die mythe begrijpt, die uitvoerig in de logistieke filosofie wordt besproken, dan is dat al heel wat, en een goed begin. De hercules mythe is fundamenteel in de aretaitische filosofie.

Alles wat je opbouwt is tegelijkertijd ook weer je bescherming, want dit gaat ook weer jouw niveau omhoog halen. Je groeit dus in principe alleen maar door wat je ook anderen weer voedt, als biofeedback.

Het spreekt niet altijd. De archieven zijn ook geen sinterklazen. Soms zijn de hemelen gesloten en moet je verder, en zal het later weer gaan spreken in een nieuwe dimensie. Het is de basis, en als die basis is gelegd moet je verder. Het kan zijn wanneer je dan in een nieuw level terecht bent gekomen dat je die basis weer opnieuw nodig hebt, en dan zal alles meegroeien, maar dat zijn magische momenten die je niet kunt forceren. Herhaling terwijl je eigenlijk verder moet is dan ook niet altijd gewenst, dus dan heb je een soort kalender nodig in de archieven. En dat is weer de logistiek : waar moet je zijn, wanneer moet je er zijn, en hoe, en tegen welke prijs. Soms moet je dat gewoon ook even zien, dat er deuren zijn gesloten in het archief, dat je er niet bijkan, dat het eerst z'n rust nodig heeft, en dat er eerst weer voor gestreden moet worden. Weer is het zo dat er geen verslaving gemaakt moet worden aangaande 'duidelijkheid'. We hebben het nu over het belang van de oerchaos. Als die er niet is, dan is er een probleem.

Plezier zou je zeker niet naar op zoek moeten gaan, maar meer anti-plezier, opdat je de droge, saaie natuurkennis onder ogen komt, die dus allereerst het plezier doodt, opdat er ruimte komt voor iets veel groters : nut. En dat begint altijd met nutteloosheid. Allemaal onderdeel van de oerchaos. Dat zijn de jumada maanden van dorre droogte en je bevroren voelen, wat dus in de hadit een belangrijk fundament is om tot de ontwapening te komen, de rajab maand, en ergens op die lange, moeizame, maar belangrijke brug komt het wonder van de vrouw in de hadith, maar dat zal dus niet op een stadse manier gaan. Subtiliteit is waarover het gaat.

Deels is het spionage. Het is belangrijk alles natuurlijk te laten verlopen door de oerchaos. Die oerchaos is je code ter beveiliging. Piekeren heeft een negatief stempel in de stad, maar is het platform waarop alles natuurlijk gaat gebeuren. Het is gewoon deze technologie onder ogen komen, en natuurlijk raak je daar dan weer deels van in de war, maar dat is dus juist de bedoeling, totdat je meegenomen wordt ergens anders naartoe. Zoals ook een lied zegt : 'is it mine or is it not mine ?' oftewel to be or not to be ... net zoals 'ze houd wel van me, ze houd niet van me' enz.

Het gaat erom te leren spaarzaam om te gaan met je woorden, leren na te denken, leren te mediteren/ verbeelden, de natuur te leren.

De stress kan soms hard toeslaan, maar het is ook weer nodig om de paden te laten zien en dat gaat alleen via muren.

Als je dieper gaat worden de schadelijke invloeden meer zichtbaar, omdat dan het licht aangaat in de donkere kamer, maar die beesten waren er dus al, en juist door de ontmakering wordt het minder in de diepte, maar trekt het dus ook weer meer gespuis aan als een alarm in de hel wat afgaat. Ze willen niet dat iemand ontsnapt. Daarom gaat het om diepe meditatie en puzzelen, want dit is het pad eruit, erdoor, stap voor stap. De sloten zijn 'bijbels' en 'korans'. Het moet even de juiste combinaties krijgen en dan kan er verder gegaan worden. Germanen zijn er dan ook weer mee gemoeid, omdat wij in germaans gebied zijn, en het loopt er parallel aan, maar het is een uitdaging om het te ontcijferen.

Je kunt het niet forceren, en dingen om je heen zijn abstracter dan je denkt. Er zijn tekenen van het herstel van de 'moeder', dus daar mag je ook weer blij om zijn en dankbaar, maar het is bekend dat er ook weer haken en ogen aanzitten omdat het nog oorlogstijd is. Het 'genieten' zit hem dus meer in kleine dingetjes. De gehele belevingslens moet gaan veranderen, en dat heeft tijd nodig en zal diepgaan, en deze kapper stopt niet bij de hoofdhuid, omdat er een besnijdenis van het denken moet plaatsvinden.

Een heleboel mannen hebben het probleem, ook in de gnosis, dat ze merken dat ze van de kinderen worden afgehouden door het één of ander. Soms is dit vanwege een drukke baan, maar het kan ook door andere dingen, en dat is ook weer ter bescherming, want mannelijke energie kan zeer gevaarlijk zijn als kinderen daar of een overdosis van krijgen of het op een verkeerde manier ingeprogrammeerd krijgen, want zo is de samenleving ook geprogrammeerd door die patriarchische geesten. Dan zijn er natuurlijk wel tussenoplossingen, dat je inspringt wanneer het nodig is, of gewoon als een soort van rustbaken op de achtergrond. Daarom weer : het kan niet geforceerd worden. Het kan ook allemaal veel subtieler en creatiever.

Je moet het zo zien dat moeder honger wordt aangevallen door de gulzige honden van de stad, en nog dieper de wildernis in wordt gedreven, en dan hulp zoekt bij haar zuster eenzaamheid, moeder eenzaamheid. Deze dynamieken zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden, als archetypes en entiteiten, en die mogen verdiept worden, dat je ze leert kennen, want het is dus abstract. Dat is dus ook een hele uitdaging om de relatie tussen man, vrouw en kinderen te begrijpen in het kader van deze dynamieken.

Iedereen heeft z'n eigen specialiteiten en er is ook zeker taak-verdeling, en soms kunnen die lijnen kruizen. Het is belangrijk kinderen uit te leggen dat het geen luilekkerland is waar ze terecht zijn gekomen, maar dat er grenzen moeten zijn, en dat ook moeten leren zelf grenzen te maken. Je kunt ze ook op een wandeling meenemen bijvoorbeeld in de natuur, of naar de bibliotheek, want daar zijn ook kinderboeken, en dat is ook een soort van spelen, of je laat ze rondkijken in een speelgoedwinkel. Naar pretparken hoeft niet altijd, en we hebben genoeg in het nieuws gezien hoe gammel al die apparaten kunnen zijn en hoeveel ongelukken ermee gemaakt worden. Je kunt je kinderen ook meenemen naar een museum of soms zijn er ook wel leerzame oorden in het bos die bezocht kunnen worden, en daar kun je dan je verhaal bij vertellen. Kinderen willen op ontdekkingsreis, maar je kunt ze ook al jong uitleggen over de gevaren van de matrix, en dat ze zo

zelf veiligheid inbouwen door het bijvoorbeeld via internet te doen, als simulator, of door een spelletje. Zo kunnen ze ook dingen ontdekken, en belangrijk is het hun eigen innerlijke wereld te ontdekken, door bijvoorbeeld boeken, de literatuur. Het is belangrijk om dat al vroeg te ontwikkelen, hun innerlijke wereld, zodat ze genoeg antistoffen hebben tegen de uiterlijke buitenwerelden die hen willen meeslepen. Ook later kunnen ze dan terugvallen op hun innerlijke werelden die ze van kind af aan hebben meegekregen als dat nodig is.

Het gaat er soms om de touwtjes wat te laten vieren, opdat kinderen ook hun eigen zelfstandigheid ontwikkelen en eigen vindingrijkheid, anders raakt hun creatief vermogen verlamd en worden ze te afhankelijk. Dan kan er scheefgroei komen en siamese tweeling effect tussen ouder en kind, dus dat ouder en kind in elkaar gaan vastgroeien. Altijd dus oppassen dat je ze niet teveel verwent, maar dat je inspringt wanneer nodig, om ze misschien een zetje te geven in de goede richting. Het gaat dus een beetje om het vinden van balans. Dat is wat de natuur doet, dus als je soms blokkades voelt heeft dat een bedoeling. Het is niet allemaal rozegeur en maneschijn als één of ander romantisch gezinsleven of ouder-kind band.

Het is zware oorlog, en je moet soms nee durven zeggen en soms afstand nemen opdat het kind zelf leert vliegen en zijn eigen richtingsvermogen kan ontwikkelen. Ouders die teveel bij hun kinderen staan en plakken zijn een groot gevaar, want die verlammen het vermogen van het kind dus. Het moet ontwikkelen en dat kan zo niet met teveel ouderlijke energie. Vandaar ook het gestuurde poetisch-prozaisch verhaal 'ratatosk' over de band tussen ouder en kind en ook tussen man en vrouw. Ratatosk is een eekhoorn uit de Germaanse mythologie, een soort strijd dynamiek en boodschapper, en de eekhoorn verzamelt zijn eikels voor de winter, en is dus supersnel om aan roofdieren niet ten prooi te vallen. Zo moeten kinderen zich ontwikkelen, maar dat kan dan niet als ouders ze teveel verwennen en ze niet zelf laten puzzelen. 'Wat denk je zelf ?' is soms een goede vraag om ze te stellen als ze iets vragen. Hierin moet dus een middenweg gevonden worden, dus dat je ook niet te ver weg komt te staan, want dan worden ouders een soort spoken. Daar gaat dus het ratatosk verhaal ook over :

'Het onkruid van munt, geduldig maar streng.
Het spaart het kind niet, als het kind tot het vreemde moet gaan,
maar blijft wel altijd achter het kind staan met haar warmte.'

Soms mag je dus je kind voorop laten lopen en zeggen : 'Probeer de weg nu maar te vinden. Ik sta achter je, ik loop achter je, en als het echt niet lukt, dan zal ik je een beetje helpen.'

Dan staat er verder :

'Zij leidt haar kinderen tot de geheimen van het bos,
En in de nacht vaagt haar stem weg, opdat zij het vreemde zullen zoeken.
Zij zendt haar kinderen als boodschappers tot het vreemde.'

Die boodschapper is dus ratatosk, de eekhoorn. Je mag als ouder dus niet te duidelijk zijn, anders worden ze lui, zo van : 'oh, mijn vader doet het wel, of mijn moeder, die weten het allemaal wel, wij hoeven dat allemaal niet te weten.' Want dat is weer een vorm van spijbelen, en dan zijn ze helemaal

hulpeloos als jij of jullie er niet zijn. Het gaat dus ook om de lange termijn, dat ze nu al fundament moeten krijgen voor later, en dat is zelf-fundament.

Dan staat er :

'Niets is geduid, ze treft bewust haar doel niet,
en glijd langs hem heen om haar geheimen te bewaren.
Zij ontwijkt hem, zij is het onkruid van munt.
Zij blijft op een afstand, opdat er ruimte is voor groei.

Waarom draagt zij dan nog steeds deze glorie ?
Waarom hoort zij nog steeds zijn stem ?
Omdat zij nog steeds betrokken is.
Zij staat nooit te ver weg.'

De ouder moet dus een bepaald mysterie openen voor de kinderen, plaats laten voor mysterie, opdat het puzzel vermogen van de kinderen zich kan ontwikkelen, maar dan met toeziend oog, want daar zijn ouders voor, dus niet te dichtbij, niet te ver weg. Zo kan een kind dus gezond opgroeien.

Het verhaal gaat verder ook over het pad van het minderen en het eenlingenschap, wat kinderen dus ook moeten leren.

Star is echt wanneer je je kinderen afsluit van daadwerkelijk alle prikkels van de buitenwereld en ze dus niks mogen en alles moeten, wat dus eigenlijk op school gebeurd. Dat is pas stram. Als je daar zelf niet altijd in meedoet in die prikkels van de buitenwereld dan hoeft dat nog niet direct starheid te zijn, maar voorzichtigheid en een stuk vrijheid geven aan de kinderen.

Er hoeven niet altijd twee ouders bij te zijn, want dat kan ook weer benauwend zijn. Zwembaden zijn natuurlijk iets van de stad. Ten eerste al heel erg onhygienisch en luxe (bubbelbaden etc.) en dan donderen ze er ook nog chloor doorheen om bacterieen te doden, en dat is dan ook weer verplicht etc. terwijl er ook natuurbaden zijn gewoon in het bos, dus dan ben je in contact met de aarde. Heus niet alle vaders vinden het prettig om naar een stads zwembad te gaan, ook omdat er totaal geen privacy is dan. Het is gewoon een glazen kooi. Een beetje aapjes kijken idee.

Huiverigheid of heilige vrees heeft ook niet veel met starheid te maken. Die twijfel en onzekerheid moet er dus ook zeker zijn, want dat zijn je alarmen, je veilige ingebouwde grenzen. Als dat er niet meer zou zijn, en je zou die spanning niet meer hebben, dan sjees je vrolijk door, te hard, en dan vlieg je uit de bocht. Je hebt dus gevoelige remmen nodig. En ja, dat moet je leren en dat moet zich ontwikkelen en verfijnen door alles heen, dus daar komt ook zeker kennis bij kijken en levenservaring etc. Juist als je meer de diepte ingaat kom je bij het ware leven, de natuurgevoeligheid en geeft het meer ware vrijheid, want de vrijheid van de stad is nep.

Het gaat erom waar je op mediteerd. Ja, de strijd is zwaar, maar dat is een teken dat je nog dieper de meditatie in moet gaan, om los te komen van die groeps-hypnose, en dan gaan die alarms af, en moet je duur betalen. Dat wat je het meeste meditatie geeft zal winnen. Dat is de strijd van Israel in de uittocht door de wildernis, dat velen worden gekweld met de vleespotten van de stad in hun

hoofd, en dan terugkeren. Het gaat er dus om op hogere dingen te mediteren om hier doorheen te komen. Deze twee onderwijs boeken zijn belangrijk daarin : 'de logistieke filosofie' en 'de aretaitische filosofie' omdat die boeken over dat gevecht gaan, over die uittocht, en hoe het te volbrengen. De oorlog is dus studie, en studie vergt meditatie, volharding. Dat zal echt niet zonder slag of stoot gaan, en het zal echt niet in je mond binnenvliegen als gebraden kippetjes bij wijze van spreken. Teveel gericht zijn op masker-woorden zoals 'geluk' doet ook weer in slaap dutten. Het is een soort drugs. Op dit soort onderwerpen gaan de onderwijs boeken diep in.

Er valt nog heel wat te studeren en ook te herhalen. Ook de vijand is druk bezig met programmatie via de kranten, dikke kranten elke dag, terwijl ze kinderen op school doodgooien met overmatige, dorre wiskunde en economie, en toch is dat dan een vorm van spijbelen. Degene die diepte-studie doet en hier doorheen prikt zal overwinnen. Het is dus altijd weer kiezen tussen het worden van een hemelburger of een hamburger. Het heeft ook geen zin om je met anderen te vergelijken. Daar hebben we ook nog een heel artikel over staan, over het gevaar van het vergelijkingssysteem. Het gaat er alleen om jezelf te vergelijken met het hogere.

Iedereen wordt standaard door dit soort kwallen in bedwang gehouden door sociale verplichtingen, door bewakingsapparaten, denk aan de dwang van het altijd je identiteitspas bij je hebben op straat, en het mag ook niet over datum zijn, dus je moet het om de haverklap verlengen en weer voor betalen. Je betaalt voor je eigen identiteit. Dan is er dus nog de schoolplicht waar de mens en zijn kind niet onder vandaan komt, en zo zijn er veel meer dingen waar de mens in vastzit, ook gewoon puur dat wat men bestempeld als realiteit. Het leven van de mens is een visioen van de stadse kwal. Dat de natuur daar doorheen werkt is een feit, dus de vermenging, maar het overbewustzijn is iets van de stad. Dan kun je zeggen dat je met niemand omgaat, maar je bent in je denken weer aan alles verbonden, dus het ligt niet simpel. Dan kun je zeggen dat je anders denkt, maar het is nog steeds hetzelfde leven, dezelfde realiteit, in een bebouwde kom met regels en plichten. Daar ontkomt de mens niet aan. De mens maakt gebruik van het vervoer van de stad, heeft werkplichten enzovoorts, en dat ligt dan ergens 'tussen groen en gif'. De mens koopt voedsel in van de stad waar dus ook allemaal rommel tussenzit om de mens te programmeren, enz. enz. Het is een hele lijst, en dat gaat stap voor stap, en er valt wel van binnen door de heilige gebondenheid een andere realiteit op te bouwen die daar dan tegenin gaat en zich er strategisch mee vermengd. Gaat allemaal tijd kosten, en veel, heel veel, onderwijs. Angst voor kassa's en winkels is niet vreemd vanwege de duistere zaken die er plaatsvinden, mensen die door hun koopziektes worden geprogrammeerd enz. Dan is het gewoon afwachten 'wanneer het kan', want je loopt in principe gewoon door een mijnenveld. Alleen logistiek winkelen is dan een oplossing.

Binnen de logistiek kan er veilig en met mate, in de juiste hoeveelheid en verhouding, omgegaan worden met de materie, als creatief materiaal. Dat is ook weer onderdeel van het immuun systeem. De materie moet op de juiste manier samenhangen met aarde en water, dus we moeten er verantwoord en zuinig mee omspringen. Alles heeft z'n tijd. Soms is het tijd om dingen te vervangen, door dingen weg te gooien of weg te geven als het nog goed is. Dat is de natuur logistiek. Er mag geen materialistische gehechtheid zijn maar ook geen materialistische losbolligheid of roekeloosheid, dus daar tussenin moet je proberen te blijven. Het lichaam en ook de woning is een woonplaats van de gnosis tegelijkertijd, dus het moet onderhouden worden, verzorgd, zonder dat het de soberheid en eenvoud teniet doet. Helemaal steriel hoeft het natuurlijk niet worden en dat moet ook niet, maar je mag het ook niet teveel laten vervuilen. Ook daarin is dus een

zekere middenweg. Er zijn allerlei soorten materialismes, mammon met vele koppen. Elke situatie zal weer anders zijn.

Leraren zijn verschrikkelijk. Allemaal eigenbelang en zelfbelangrijkheid, en ze proberen de kinderen af te leiden van waar het daadwerkelijk om gaat. Gnosis houden ze voor zichzelf en smelten ze om. Ze houden de kinderen dom, zodat ze bespeelbaar zijn, lokken de kinderen etc. De oude orde wil niet gaan, en daarom is er geestelijke oorlog, en dat vergt en eist hoogstaande technologie. Alles zit vast in codes. Dus alles wat we nu zien zijn verdraaiingen van het hiervoormaals, de diepere oerouders. Daarna kwam er dus de oude orde, die vervroegd met pensioen wilde gaan, lekker rentenieren. Ze leren er niets bij, maar laten gewoon hun wieletjes draaien, dus het lijkt alsof ze leraren zijn en andere dingen, maar het is gewoon een herhaling van hun domheid, reclame truukjes. Heel wat op te lossen.

Black outs, burn outs, hyperventilatie, spasme, allemaal heel normaal en natuurlijk, om ons te beschermen tegen de energie aanvallen van planeten die de mensheid willen besturen. Het zijn dus afweer-energie schilden die dan in werking komen, terwijl hen die dat niet hebben gewoon vrolijk doorgaan alsof er niets aan de hand is terwijl hun hersenen meer en meer verschroeien. Het is hetzelfde als bij die apparaten tegenwoordig die vanzelf uitspringen als ze oververhit raken (stofzuigers, magnetrons etc.), allemaal ter beveiliging.

Het zijn slagers. Telkens maar weer je kind moeten afleveren aan de slagers gaat je ook niet in de koude kleren zitten. Helaas is het voor nu niet anders, maar kun je er ook langsheen leven en het anders zien, ook al is dit door het kruis, een groot kruis. Tegelijkertijd is het een kokon. De natuur mag alles absorberen, dus je kan bijvoorbeeld een roos visualiseren tussen jou en de leraar of lerares, of een andere plant of boom, en dan het effect vergelijken. De natuur is er om te helpen als een buffer, om die energieen wat te neutraliseren. Al met al is het een oorlog, en is het ook puur iets voor de zintuigen. Elke keer als je weer in die nachtmerrie wordt gegooid bedenk dan dat het informatie is. Leef er langsheen, en let op de hele kleine dingetjes, of wees geheel gefixeerd op het kind, en spreek met het kind, zodat je afgeleid bent. Het gaat erom de codes op te vangen, dus dat kan bijvoorbeeld van je eigen kind komen, of van een ander kind, of dingen die je in die omgeving ziet die je opvallen, zoals bepaalde objecten, dat je het even verschuifd naar het vlak van de objecten in plaats van de personen, anders springt het je in de keel. Die taktieken worden ook in het boek 'Sobibor - de laatste jager' besproken, en wat ook over deze strijd gaat, over de panoeken en de panoken.

Alles begint hiermee. Als dat er niet is, dan kan verdere territoriale oorlogsvoering ook vergeten worden. Het begint bij het kind, bij de hulpelozen en zwakken van de samenleving, de armen etcetera. Het gnosis publiek is ook gerangeerd van net volwassen geworden mensen tot ouderen, en van mensen die nog los aan het komen zijn van het christendom, net uit de kerk zijn ontsnapt tot doorgewinterden in de gnosis, maar dit is fundamenteel. Daar werken die geesten juist doorheen, door zulke systemen, en iedereen die doorgewinterd is in de gnosis en dit kan doorvertellen is in principe een wonder want velen van ons hebben het nooit kunnen navertellen.

De territoriale oorlogsvoering heeft alles met sociologie te maken, met sociometrie en de daarbij behorende sociogrammen waarin deze verhalen van mensen te vinden zijn en wat meer zicht geeft op de zaak. Ieder mens is hierin uniek, maar deze verhalen hebben wij ook meegemaakt. Dat blijven

gewoon dingen die terugkomen, en dat moet dan weer verdiept worden. De structuren moeten zichtbaar worden, want oorlogen worden ook weer gefinancieerd. Al deze stukjes informatie zijn waardevol.

Napoleon zei dat de kunst er in ligt te weten wanneer een vos te zijn en wanneer een leeuw. Hij zei dat hij beiden was. Hij wilde een eind maken aan de marteling die mensen elkaar aandeden voor informatie. De leeuw is dus meer degene die zich heel afzijdig houdt, of die de oorlog aangaat, terwijl de vos dus de spion is, de vermommer. Die gaat er op een veel slinksere manier op af. Het heeft met de geestelijke gaven te maken, oftewel de theometrie.

Het kan niet matchen zomaar. Het gaat door een spiegel. Het rechtstreekse is levens en levens gevaarlijk, daarom moet je wel onder de mensen zijn soms, en zo onder die druk je gave ontwikkelen. Er moeten dus eerst wel symbolieke lagen zijn, het abstracte, en dat vind je onder de mensen, een stuk stad dus, anders is die beveiliging er niet. Alles moet dus zwaar encrypted beveiligd zijn, algoritmisch, anders ontploft de boodschap ergens onderweg. Het is dus onmogelijk in een soort van totale leegte te zijn waarin je een totale verlichting hebt, want het gaat juist door die algoritmische spiegellagen heen. Je hebt anders geen dekking. Iedereen heeft zulke verplichtingen en verantwoordelijkheden, en daar mag mee gewerkt worden, want het zijn ook weer begrenzingen die weer de natuur limieten in zich dragen.

Het zijn krachten die op elkaar inwerken, ook weer goede krachten. Hoe dieper je in de leegte gaat hoe dieper je ook weer de krachten aanboort van de voortijd. Alles moet getoetst worden, dus ook de leegte, dus ook weer het loslaten van het loslaten, van het loslaten etc. Wordt je dan meegesleurd met een stroom leegte in dat proces, dan moet er dus altijd opgepast worden met vertrouwen en overgave, omdat er dus ook weer mee geworsteld moet worden vanwege het gevaar van valse leegte, dus door de heilige vreze voorzichtig worden, en eerst toetsen, wat ook een verzetstoets met zich meebrengt, de leeuw, die zich nergens zomaar aan overgeeft. Ook dat verzetten kan weer een gevaar op zich zijn, dus daarom moet er ook verzet worden tegen het verzetten tegen het verzetten etc. om zo in de diepte te komen, tot de bronnen. Dat heeft inderdaad te maken met het afsterven, en dat boort dus ook weer nieuw leven aan en eeuwig leven, wat vervolgens ook weer getoetst moet worden, maar er komt je dan een soort loon tegemoet wat je niet meer tegen zou kunnen houden, en wat een voortijds instinct is, dat je contact maakt met het verloren natuur zelf. Dat moet gehuld zijn in twijfel en verwarring, want overmoed ligt altijd weer op de loer, en dat brengt valsheid met zich mee, dat mensen iets te enthousiast worden en iets te snel grijpen en meestromen. Dat moet voorkomen worden, want de gevaren zijn eindeloos. Het werkt door gevoeligheid, grens-gevoeligheid die zo wordt ontwikkeld, en dat is een gevoeligheid naar voltages toe uiteindelijk, die op een gegeven moment zo sterk worden dat je niet eens meer over een natuurgrens heen zou kunnen gaan, vanwege dat je dan een schok krijgt die je terugduwt. Dat is een stuk ingebouwde veiligheid in de heilige gebondenheid.

Er is dus een beetje een spanningsveld dat je aan beide kanten van het touw eraf kunt vallen door aan de ene kant overmoed en aan de andere kant de ondermoed van passief worden in het toetsen, de muis. Dingen kunnen dus al snel corrupt worden, ook in schijnbaar goede dingen zoals het afsterven, want er is ook weer een valse, corrupte dood. Al heel snel gaat er gesjoemeld worden, maar er is ook zoiets als een heilig ongeduld die de mens dus tegemoet komt. Zo van 'enough is enough'. Dat is ook weer een stuk leeuw, terwijl ongeduld op zich natuurlijk slecht is. Over dit

onderwerp (leeuw en muis) gaat het boek 'De Twaalf Profeten' verder heel diep in in bepaalde hoofdstukken.

Het spion zijn is veel dieper, geestelijker, abstracter, dus je kunt in allerlei situaties terecht komen. Je bent nooit zomaar spion, maar ook soldaat, net zoals Napoleon die switchte tussen leeuw en vos de hele tijd. Spion houdt in dat je weet wanneer je iets zegt en wanneer niet, dus weer grens gevoeligheid, op allerlei vlak. Het is niet telkens met een maskertje oplopen ofzo, want het is gewoon iets symbolisch dat je nu eenmaal vreemdeling bent en moet leren door deze mijnenvelden heen te manoevreren. Heb je iets bereikt gaat het maskertje (wat vaak zelfs door de vijand is gezet) eraf en is er een gevecht om een poort te openen, en dan gaat het maskertje weer op, enzovoort, totdat het tijd is in de machine kamer te gaan. Die machine kamer is je eigen vermogen van het zijn van een kameleon, want in principe is alles om de mens heen een systeem van spionage.

Dat er gevaren zijn in het gebruik van de mond is bekend, en het is nooit zwart-wit te stellen, net zoals theologie, zelfs zwaar calvinistische theologie, ook weer goede dingen heeft. Er zijn dus wel degelijk gevaren die de gezondheid van de mens bedreigen en die zelfs hart en vaatziekten kunnen veroorzaken en alzheimer, dus vooropgesteld in zijn algemeenheid zijn daar dus wel een heleboel dingen over en voor te zeggen mocht het in je aanwezig zijn in die graad, maar daar zijn check lijsten voor. En in die check lijsten zijn er dan dingen die urgentie zouden moeten hebben en dingen die misschien niet direct urgentie hebben maar waar je dan wel op zou moeten letten. Dan zou je dus die check lijsten door moeten nemen om te checken in hoeverre je dus in de risico zone bent, dus wat betreft het gebruik van de mond in dit geval. Verhoogde kans op dat soort dingen zijn : vlees eten, gebruik van fluoride (wat een giftige afvalstof is wat de hersenen aantast, dus dementie kan veroorzaken etc.), het hebben van dode kiezen (al dan niet met wortel kanaal behandeling, want trekt altijd parasieten aan die zowel hart en hersenen kunnen verstoren, om maar niet te spreken van andere organen en het zenuwstelsel), en ook doodgewone vullingen zijn risico factoren voor een heleboel dingen. Teveel gebruik van zout, boven de 6 gram per dag is een risico factor, teveel suiker, en alcohol is een risico factor. Daarnaast zijn infecties risico factors maar die worden vaak ook weer veroorzaakt door bovenstaand lijstje. Het is onmogelijk om 0% risico te lopen in deze wereld, maar je kunt de risico factoren verlagen waar mogelijk en wanneer het daarvoor de tijd is, want de mens draagt ook een kruis, en heeft soms ook een doorn in het vlees die niet verwijderd mag worden zomaar zonder dat het daarvoor tijd is.

Reguliere tandartsen moet je sowieso niet naartoe gaan, en alleen wanneer het nodig is naar de natuur tandarts. Reguliere tandartsen zijn juist de snelste weg om hart en vaatziekten te krijgen en alzheimer vanwege wat ze in de mens dumpen.

Nare sfeer om het maar eens heel erg zachtjes te zeggen. Het zijn de ergste criminelen die er bestaan, en nog steeds legaal, maar de EU heeft ze een flinke halt toegeroepen een tijd geleden. Reguliere tandarts is foute boel natuurlijk. Mensen reizen zelfs het hele land door voor een natuur tandarts omdat dat je gezondheid kan besparen, maar dat moet je zelf afwegen. Als er infecties zijn of bacterieen zijn is dat zeker niet iets onschuldigs. Gevaarlijke bacterieen ontstaan juist door lichaamsonvriendelijke troep van reguliere tandarts, want die verstoren het bot en het zelf herstel vermogen. Het zijn heksen. Ze beheksen mensen, maar dat wil niet zeggen dat wat ze zeggen geen kern van waarheid heeft. Ze draaien het alleen vaak om. Behandelingen bij een reguliere tandarts zijn ook levensgevaarlijk, omdat a/ ze stapel dronken zijn en gek geworden van alle giffen waar ze

de hele tijd mee werken, waardoor hun hersenen zwaar zijn aangetast. Zelfmoord gevallen onder tandartsen is daarom ook in verhouding met andere beroepen hoog. En b/ ze wanen zich vaak als de paus die dus de gedane zaken niet willen wegnemen als het klachten geeft, wat dus coma tot gevolg kan hebben of de dood. Het product nemen ze dus vaak niet terug, terwijl het al vaak genoeg is bewezen en door de vele getuigenissen (nog wel belangrijker) dat hun producten levensgevaarlijk zijn. Bij de natuur tandarts is het dus safer, maar ook daar moet je op je hoede zijn, want er zijn ook daar infiltranten die hun wil op andere mensen willen leggen. Hygiene is verder wel heel belangrijk, maar als het op tandvlees aankomt hebben ze ook al veel fouten gemaakt als ze eronder gaan, waardoor mensen hun levens kapot zijn gegaan. Er zijn dan ook mond hygienisten die veel voorzichtiger zijn, die beter luisteren en hun wetten niet opdringen, of gewoon vragen om een 'second opinion' ergens als je je er niet lekker over voelt. Het is jouw leven, jouw lichaam, dus het belangrijkste is die informatie te winnen, door zelf onderzoek te doen, om weer je eigen dokter te worden. Contact met dokters is trouwens altijd een risico hoe je het ook wend of keert, en soms moet het gewoon, maar dan moet je in ieder geval van jou kant het beste hebben gedaan. Meer dan je best doen kun je niet, en dan is het verder aan 'boven'. Maar gaan naar het hol van de leeuw is vragen om problemen. Dat is niet alleen jouw probleem, maar de hele mensheid is onder de hypnose van de tandarts. De mensheid is behekst.

Voor sommigen is de drempel moeilijk over te gaan, en de eerste keer is nog wel altijd het moeilijkst, ook omdat er dan allerlei alarms afgaan, en die geesten willen je niet laten gaan, enzovoorts. Dan komt het ook weer aan op een stuk kruis dragen. In ieder geval is hygiene belangrijk. Gevaarlijke bacterieen komen op verschillende manieren, maar juist ook door tandarts behandelingen, vooral als het gaat om dingen die er inmoeten en er niet meer uitmogen.

Normaal gesproken moet je gewoon goed je tandvlees poetsen met een zachte borstel. Niet met fluoride tandpasta in ieder geval, maar met een natuurlijke tandpasta waar die rommel niet inzit. Zorg ervoor vleesvrij te zijn, en vrij van dode kiezen. Er kan verder van alles met het tandvlees of de tanden aan de hand zijn, maar door zo natuurlijk en gezond mogelijk te leven kan je het risico verlagen. Zo kan het lichaam zichzelf herstellen.

Voor nu leeft de mens nog in een nachtmerrie, en wordt de mens in vuurmerries en ijsmerries geworpen waarin alleen het goede overblijft uiteindelijk, het goede beginsel van de mens. Het is een bijprodukt van de gnosis wat van de gnosis piramide boven het oerwoud naar beneden druipt en zich vervormt om de mens te toetsen. Dat houdt ook in dat er door anderen over ons beslist wordt, wat dus afwijkingen zijn van de hogere piramide, want iedereen wordt in principe vergiftigd door de voedsel industrie, en medicijnen is ook voedsel hoe je het ook wendt of keert, wat zo in ieders mens mond gedwongen wordt en wat ook weer toegevoegd wordt aan het voedsel. In sommige landen wordt fluoride aan het water toegevoegd bijvoorbeeld, maar denk aan allerlei andere rommel, en dat voedsel maatschappijen ook niet altijd eerlijk zijn in ingredienten weergave. De mens kan niet meer dan z'n best doen, wat dus betekent : veel onderzoek doen als die mogelijkheid er ligt, en zoveel mogelijk biologisch boodschappen doen. Er is veel variatie mogelijk om aan een vlees dieet te ontkomen.

Je kunt een ander niet dingen op gaan leggen, zelfs kinderen niet, tenzij het over bepaalde grenzen heengaat en het gevaarlijk wordt voor het welzijn van zowel mens als dier. Dat begint al met iets heel simpels zoals kleine kinderen niet alleen aan de grote weg laten spelen, dus altijd vasthouden

als ze langs een grote weg lopen, want ze kunnen zo de straat oprennen en gegrepen worden door een auto. En je laat ze ook geen zakken snoep achter elkaar eten, want dan gaat hun gezondheid er ook aan, hoe 'lekker' het voor hen ook mag klinken. Kinderen kennen nog geen grenzen. Daar zijn volwassenen voor, en die hebben het dus verbruikt. Volwassenen zijn al totaal ingenomen door parasieten, en er is alleen nog maar een heel smal weggetje uit deze puinhoop.

Een kind moet leren dat iets wat ogenschijnlijk 'lekker' of 'leuk' is niet per se goed is, maar zelfs heel gevaarlijk kan zijn, vooral in zo'n bedriegelijke wereld als deze. Er mag vrijheid zijn in levenskeuze qua godsdienst en levensovertuiging etc. zolang het geen andere wezens schaadt, en in dit geval is het zowel kind als dier wat geschaadt wordt, en een kind weet niks.
Daarom mag je een kind waarschuwen, en in ieder geval niet zelf eraan deelhebben, want dan zou je als ouder niet alleen het bloed van het dier aan je handen hebben, maar ook het bloed van het kind. Denk je eens in de trauma's van kinderen over hoe hun ouders hen maar snoep bleven geven en ze zo bij de tandarts terecht kwamen met alle gevolgen daarvan. Die kinderen is het niet aan te rekenen want die weten van niets, maar een ouder dient beter te weten.
En kinderen die op latere leeftijd er achter moeten komen dat wat hun ouders hen gevoed hebben en er vrolijk over deden en onschuldig, alsof er niks aan de hand was, dat dat geen chocola was, maar vlees van daarvoor vermoorde medeschepselen. De zielen van de vermoorde levensschepselen gaan dan wraak zoeken, niet alleen naar de ouders toe, maar ook naar de kinderen, en ook de families van deze vermoorde zielen zullen wraak zoeken, en de macht van de natuur is hierin niet te onderschatten, waar shamanen al veel tegen hebben gewaarschuwd.
De gnosis gaat niet over of het leuk is of goed smaakt, maar of het verantwoord is, of het ethisch is, en dat is een beproeving. De gnosis gaat over natuurgrenzen. Daarbuiten kom je in een gebied van vraatzucht, gelukszoekers, genotszoekers en andere goudzoekers, die de natuur om zeep proberen te helpen, te asfalteren. Daarom heb je als ouder niet alleen voor jezelf verantwoording maar ook over je kinderen die nog van niets weten, en die je daar later mogelijk voor kunnen aanklagen als je daarin tekort bent geschoten.

Het zinnetje "Je hebt dieren, of gewoon vee, wat alleen geboren wordt om de slacht" wordt de mens aangeleerd in de stad, op het platteland bij de boeren en ook in de zwaar orthodoxe antropologie, de mens als carnivoor. Het is dan horizontaal bekeken, als rassenonderscheid, en heel lui gedacht, want zo hoeft de mens de demonologie niet te leren, maar kan nu zomaar een bepaald ras om zich heen afslachten, een ras wat ook gewoon gevoelens heeft, ogen, neus, en ook emotie kan voelen, ook liefde kan voelen, en intelligentie kan bezitten. Het wordt in zwaar orthodoxe kerken gepredikt dat vee voor de slacht is. In de antroposofie, wat meer de geestelijke antropologie is, de mens als lichaam en ziel, met vermogen tot kennen, wordt vlees eten juist afgeraden omdat vlees eten je stevig op de grond zet: je bewustzijnskrachten – je denken, voelen en willen – raken stevig verankerd in je lichaam. Zo stevig dat de wilskracht en het gevoelsleven ‘doorstralen’ tot in het denken, waardoor dat denken niet langer vrij is. Als vleeseter sta je dus steeds op de rem van je bewustzijnsontwikkeling. En met gnosis en demonologie heeft vlees eten ook niks te maken, want het slaat er juist een lek in, waar de onderwijs boeken ook telkens weer over gaan en tegen waarschuwen. Dat is in principe basis kennis. Die stelling over vee is voor de slacht is ook geen enkel bewijs voor. Het is een soort nationalisme wat de mens naar de dierenwereld heeft opgesteld, zoals in de tweede wereldoorlog nazi Duitsland naar de Joden, allemaal vanwege gebrek aan filosofie, dus er zou dan eigenlijke natiologie moeten komen, het ware verschil tussen hoog en laag, vertikaal gezien en niet horizontaal gezien, en dit is iets symbolisch, want je kunt niet zomaar kris

kras mensen of dieren die op een lager peil staan gaan lopen uitmoorden. Het gaat dus om een geestelijke oorlog, de demonologie, maar daar zijn veel mensen te lui en te laf voor. Brute kracht is de snelste weg, en men pakt altijd de hulpelozen, in dit geval het vee, maar dat is hetzelfde als kinderoffers, want kinderen hebben ook ogen en een mond, gevoelens, emoties en intelligentie, maar kunnen op zeer jonge leeftijd nog niet voor zichzelf opkomen en in het begin nog niet praten, maar juist omdat de mens inmiddels weet dat dit maar een fase is, zijn kinderen minder vaak de dupe dan vee. Het is allemaal aangeleerd. De kerkelijke boer die zijn vee slacht denkt dat het mag omdat het in de bijbel staat, maar in de onderwijs boeken wordt haarfijn uitgelegd wat er in de grondteksten staat, dat het symbolisch is, en dat het om de geestelijke oorlogsvoering ging, en er zijn zelfs in de westerse vertaling vegetarische bijbelverzen. Maar goed, ook al zou het in een boekje staan, dan is het nog geen reden om het op te volgen. Veelal doet de mens het ook gewoon vanuit gemakszucht en vraatzucht.

Het nationalisme of nazisme moet dus een kwartslag draaien, van horizontaal naar vertikaal, tot natiologie, waar de onderwijs boeken ook over gaan, het hele pad door de theologie en filosofie en hoe dat verdraaid werd. De ware natiologie is wanneer je je ego gaat doorkrijgen en dat leert ontmaskeren en beheersen. Als je een stuk vis lekker vindt, een lijk, wat net zo goed recht heeft om te eten als jij, wie denk je dan dat het lekker vind, je geestelijke zelf of je vleselijke zelf ? Het is allemaal voor de behagenis van het vlees. Als je geestelijke zintuigen volop geopend zouden zijn dan zou je je mond voelen branden en je hersenen en hevig in paniek raken, in heilige vreze en beven. Bij de gnosis kan je daarmee niet aankomen. De gnosis wil de demonen zien die je hebt verslagen, je ego, zowel je individuele ego als het collectieve ego, en niet sjoemelen door zomaar een medeschepsel te doden of te eten. Dan leef je gewoon puur voor jezelf. De geest van vraatzucht vindt het lekker, niet je hogere ziel. Daar zit een groot verschil in, dus de vraag is dan weer : wil je door je vlees leven of door het geestelijke, door de wil of door de kennis ?

Of die boer liefdevol is kun je eenvoudig testen door het op jezelf te betrekken. Stel jou vader voedt je liefdevol op, heeft altijd een warm huis voor je klaar, ook als je volwassen bent, en als je dan oud en ziek wordt maakt hij je liefdevol eigenhandig af en eet dan je vlees, je lijk, wat ook nog eens vol met parasieten zit uiteindelijk dan. Of stel het eens voor dat hij dat bij één van je kinderen doet.

En dierenbestanden op orde houden door jagers, dan kunnen ze ook wel in hoogbevolkte gebieden beginnen waar een mensenoverschot is en waar mensen hun gezinnen beperkt moeten houden, en dan in plaats daarvan ze afschieten. Het is totaal zot. Er zijn ook andere manieren, en mensen kunnen creatief genoeg zijn, ook om aan voedsel te komen. Is er dan geen voedsel, dan is dat een beproeving, maar bij ons in de tuin zijn zomaar spontaan bramenstruiken gaan groeien, en bij de buren aan beide kanten niet. Dan moet ik ook weer even denken aan als wij de gnosis volgen dat de gnosis dan ook voor ons zal zorgen. Ja, soms is het als Mozes in de woestijn, maar dan wordt de mens beproefd, en dan is er een tijd voor ramadan. De demonologie moet uitvoerig bedreven worden om een geestelijke oogst te hebben, en die zal dan ook in het natuurlijke op te pikken zijn, want het werkt aan twee kanten, zolang de mens er maar oog voor blijft houden. Daar gaan de onderwijsboeken ook over. Ook de Oahspe gaat over vegetarisme.

De stellingen over jagen en vlees eten en lekker smaken etc. komen vaak van laag opgeleide mensen die hun hersenen niet gebruiken en hun hart (laag opgeleid in de gnosis/ demonologie gewoonlijks), maar als alternatief veel met hun handen werken, of met voorgekauwde boekjes

waardoor ze snel pseudo-autoriteit kunnen krijgen, door geen diep onderzoek te doen maar dingen nemen zoals ze geleerd worden door de laag opgeleide massa's, terwijl voedsel organisaties al tijden waarschuwen, ook wij, tegen vlees en vleeshoudend beleg (ham, bacon etc.) dat het een hoger risico op hartkwalen en kanker met zich meedraagt. Je stopt jezelf vol met parasieten dan. Ook hartspecialisten waarschuwen er vaak tegen. Maar als dat de reden is om te stoppen met vlees eten of omdat vega burgers lekkerder smaken, dan zijn dat zelfzuchtige redenen, zoals we een tijd terug ook daarover een Engelse boodschap rondzonden :

"Best to eat no meat and fish at all for a whole bunch of reasons :

Reasons :
#1 It will block your spiritual senses
#2 It will give an extra risk for stomach problems, heart diseases and cancer
#3 The animal spirit will seek for revenge, and will develop it's new life in you. It will eat you from the inside out. You can kill a fish, but the spirit of the fish you cannot kill, and it will only grow stronger, and will see you as it's "restaurant", and house to live in.
#4 The family of the fish will seek for revenge as well
#5 You're eating carcasses, which is never healthy.
#6 It's not moral to the animals
#7 It decreases the life expectancy (can cause an early death)
#8 Higher risks in consuming harmful hormones
#9 Higher risks for obesity
#10 Higher risks for mental illness as it messes with the hormonal balance and the interaction of the nerves and the brain, it can develop alternative personalities (Multiple Personality Syndrome, MPS)
#11 Higher risks for having parasites
#12 Since it is a form of vampirism it can cause extreme happiness and extreme joy which can quench alertness and caution and destroy the immune system, as a sort of drug

But I would say if people stop eating meat for any other reason than for #6 it's just for selfish reasons. #6 should be the sole base. If there's no true love for animals, there's no true love for anything."

Elk dier vertegenwoordigt een bepaald noodzakelijk onderdeel in het immuniteits systeem, een bepaald orgaan of een bepaalde functie etc. dus het is niet slim om dat te vernietigen, want zo vernietig je jezelf, en dat is ook het ironische van 'vlees eten' want je maakt jezelf zo tot een stuk vlees, en uiteindelijk ben je dan zelf het varken.

De mens durft vaak ook geen contact te hebben met dieren omdat dieren de mens met zichzelf confronteren. Ze houden de mens een spiegel voor, heel profetisch.

Het gaat even om de offerdienst dat men letterlijk dieren gaat offeren aan de mond en de buik, als aan vleselijke afgoden. In die zin kun je niet aankomen bij de gnosis om zo tot de gnosis te gaan offeren, want het ego moet geofferd worden. Het is dus sjoemelen. Zulke offers worden niet door de gnosis geaccepteerd, omdat de 'offerdienst' iets metaforisch is. Uiterlijke vormen (waarvan vlees

eten er één is) zijn geen vervangingen voor innerlijke werkzaamheden. Juist wel kun je daar met de gnosis over spreken of vragen stellen enzovoorts als je je hart onderzoekt.

Het heeft nog met de oude bloedoffers cultus te maken, het Jezus geloof dat iemand anders moet sterven in plaats van het zelf, het ego. Dan kun je uit het Jezus geloof weggaan, maar hoe haal je het Jezus geloof, het bloedoffer geloof, of zondebok geloof, uit je, want het gaat zich dan vervormen tot andere vormen, net zoals wanneer mensen uit Toronto vluchten en Toronto haten kunnen ze nog steeds de Toronto geest in andere vormen hebben.

Het bloedoffer geloof heeft een bepaalde voedsel hierarchie waarin altijd het ego centraal staat, want het is altijd de ander die moet sterven. Nee, de mens moet zelf 'sterven'. Dus niet : 'maar de mens moet toch eten'. Neen. Het begint bij de ander : 'Het dier moet eten.' Als je niet meer aan het zelf denkt, maar aan de ander, dan begin je met het voederen van het dier, en bijvoorbeeld de arme mensen, de ander, die het het meest nodig heeft. Daardoor wordt een mens gevoed, en wordt er voor een mens gezorgd, zelfs bovennatuurlijk. Iemand die dus het meest heeft vanwege zijn immens grote ego heeft dan ook het minst, en heeft eigenlijk niks. Dat zijn basis principes. De mens moet zijn ego ombrengen boven alles. Zo wordt de mens gevoed. Een basis artikel hierover is : Het Leger van Zelf Moordenaars.

Er zijn veel meer artikels over plaatsvervangend lijden, wat nodig is om het ego te breken.

En ja, hoogopgeleiden beschouwen de lager opgeleiden vaak als een lager ras, hetzelfde als dat vleeseters de dieren vaak beschouwen als lager ras. Dat is zeker niet fijn, maar dan begrijp je ook hoe een dier zich moet voelen. Maar juist dit onderwerp komt telkens weer terug in het onderwijs waarin er wordt gewaarschuwd tegen het scholensysteem, want het is een bedriegelijk klasse-systeem, net zoals de vlees-industrie. Dat loopt geheel met elkaar samen, en zij houden elkaar in stand. De hoogopgeleide speelt vaak de rol van hoogopgeleide juist door de vlees industrie en wordt dan hoog opgenomen in de machtspiramide van de voedselhierarchie. Het is allemaal parasitair, allemaal ego, allemaal vlees. Ook de laagopgeleide komt vaak door vlees in die rol terecht. De vlees industrie is het stuur mechanisme. Die deelt alles in. En dan wordt er theater opgevoerd. Ook in artikels werd hierover gesproken, dat de gnosis dus niet zulke indelingen en definities heeft, maar meer autodidactisch, en het gaat om het hoogopgeleid worden in de gnosis en de demonologie. Menselijke etiketjes zeggen dus niets of niet veel, maar kunnen soms wel kruizen.

Hoofdstuk 85. De Orions-afrikaanse Reformatie

Oude jaars avond is gewoon een menselijke traditie, ook weer een markttruuk, net zoals kerstfeest. Het nieuwe jaar en de wedergeboorte komt pas als je in je hart een verandering doormaakt en contact maakt met de hogere gnosis, en dan na een tijd van studie en meditatie, en vooral ook toetsen kan dat doorbreken, niet omdat één of andere mongool vroeger heeft vastgesteld wanneer het nieuwe jaar aanbreekt gebaseerd op een aards, gezet, tijdstip. Wel hebben die feesten dus diepe

symboliek, maar dat mag je dan het hele jaar doorvieren, zoals een belangrijk lied van de gnosis zegt : 'elke dag is het kerstfeest, en elke nacht is een nieuwjaars avond'. Gnosis mensen zijn wat dat aangaat veel creatiever, daar kun je nog eens 'vuurwerk' mee verwachten zo middenin het jaar, of 'ijswerk' als zomersneeuw. Geen saaie mensen, maar voor alles is een tijd, en alles heeft een bedoeling en zijn strenge voorwaardes. Dat gaat allemaal over de grens gevoeligheid.

Met vlees eten is het zo : Het is net als bij een verslaving : de één stopt er zo mee, terwijl de ander er echt voor moet vechten, zoals bij ons zijn er verschillenden die er zomaar ineens mee stopten. Een medewerker schreef :

"Het moet juist uit jezelf komen maar het kan wel getriggerd worden door iets wat je ziet, meemaakt of leest en er zijn genoeg mensen vegetariër of veganist geworden (het merendeel) zowel in nederland als over de hele wereld die nooit artikels van ons gelezen hebben. Ook iets om je door gesteund te voelen lijkt mij. Je staat er zeker niet alleen in. Denk aan het jonge meisje wat geheel vanuit haarzelf geen vlees meer wilt eten omdat ze het zielig vind voor de dieren. En ja ik ben "gewoon" opgegroeid met vlees eten. En heb ook vissen geleerd van m'n opa en vissen geslacht. En ben later pas christen geworden die ook "gewoon" vrolijk vlees at want dat deed iedereen en ik stond er verder niet bij stil en pas veel later kwam ineens het ontwaken wat betreft het eten van vlees toen ik me met hogere, diepere dingen ging bezighouden. En ja bij mij ging dat van de een op de andere dag dat ik toen gestopt ben."

Tot zover dat stukje. Ook werden sommigen vegetariër door het boek 'een leven lang fit', maar dat zal voor een ieder persoonlijk zijn. Waar een wil is is een weg, en meer dan je best kun je niet doen. Het onderwijsboek 'de logistieke filosofie' gaat over de zwarte driehoek van Napoleon, ook pre-existentialisme, oftewel dat de schepping er nog niet is geweest. De mens is nu in de nachtmerrie van de feutus waarin de feutus aan allerlei ketenen vastzit, maar door studie mag dit loskomen en verbroken worden. Het is dus wachten op de schepping die er nog niet is geweest, want nu is alles nog woest en ledig, pure chaos. Als je in de trein stapt en je hoort de kinderen van tegenwoordig praten dan is er niet veel veranderd. Met het grootste gemak praten ze over broodje shoarma en ham alsof het de normaalste zaak van de wereld is. De volwassenen zijn er geen steek wijzer op geworden, en hebben niets geleerd, want zij leren het de kinderen. Wij waren zo ook opgevoed. En zo zijn er wel meer dingen, dus wachten op de schepping. De graankorrel moet eerst sterven.

De zwarte napoleon driehoek, dieper nihilisme ontwikkelen tegen huidige vleesconsumptie maatschappij, wat gewoon plug is voor de medische industrie. Die twee industrie parasieten houden elkaar in leven.

Er zijn veel vervangingen tegenwoordig. Je zou ook bijvoorbeeld rode linzen kunnen gebruiken soms wat ook als vervanging wordt gebruikt, en bijvoorbeeld andere soorten tarwe producten dan brood, want brood = veel suiker en zout gewoonlijks, wat die vlees afhankelijkheid in standhoudt, en als je dan brood vervangt door couscous en bulgur bijvoorbeeld, en rode linzen ook, dan zit daar geen tot heel weinig zout in (even op verpakking kijken), en geen suiker, dus dat is al een dubbele win situatie dan en dan ook nog eens een drie dubbele win situatie als gevolg want het helpt weer in het afbouwen van vlees afhankelijkheid. Daarnaast dus pure cacao en pure cocos kan helpen, alhoewel je met cocos niet teveel moet nemen, dus echt met mate, en dan bijvoorbeeld palm suiker gebruiken in plaats van fabrieks-suiker, of honing, wat ook weer kan helpen in vlees afbouw, want

vlees gaat via de zout-suiker binding, wordt zo geprogrammeerd, en natuur suikers kunnen weer helpen om weerstand daartegen op te bouwen, samen met cacao, want het helpt namelijk tegen depressies. Zo kun je dus een arsenaaltje bouwen, of kijk eens naar vegetarische recepten, je hoofd vullen met andere dingen, meer natuurlijk leven, tuintje, bos etc. Spirulina kan trouwens ook nog helpen, wat een zeegroente is. De zee zit boordevol natuur voedsel waar de mens nog geen weet van heeft, maar daar zijn ook weer mensen voor.

Er zijn bacteriologische aanvallen. De zintuigen moeten open gaan voor dit soort dingen, want pas als je demonologisch de voltages in de lucht gaat bemerken kun je beter aansluiten op de gnosis voltages.

Het gaat niet alleen om de letterlijke locatie waar je in en uit kunt gaan, maar het is een geest die door de families werkt, de scholen, de instanties. De denk en droom politie, de psychiatrische geest van mind control, is overal. Die is door de geschiedenis heengewoven, en werkt ook via Mengele, de medische misdaad, medische marteling etc. Dat kan in allerlei vormen komen. Zaak is om tot de oorspronkelijke boodschap te komen. Het is een zware strijd. Een beetje kruisdragen moet er wel zijn om het te kunnen ontcijferen. Er is een hele dunne lijn tussen NSB zijn en spionage, maar daadwerkelijke NSB betrokkenheid, wat een bepaalde soort drugs is, zou altijd een ware bezorgdheid moeten zijn. Daarom zijn we ook bezig al deze pluggen eruit te trekken. Dat is nog een heel werk. Daar is een bepaald pad voor. Het kan niet te snel gaan maar ook niet te langzaam. Vaak is het zo dat als je er een bepaalde plug van wil uittrekken dat je dan te maken hebt met weerhaken, een soort extra plug die het nog in de wegstaat, dus dan moet eerst die plug eruitgetrokken worden. Daarom gaat het van plug tot plug. Altijd geldt als het niet verwijderd kan worden moet het verdiept worden. Net zoals Calvijn die niet uit de botten kan. We zijn nu eenmaal ingesloten dus moeten we naar onderen, er onderdoor schieten.

Verslavingen lopen met elkaar op en kunnen met elkaar te maken hebben. Ook dat kunnen gevangenissen zijn. Er wordt veel gewaarschuwd tegen gsm stralen, ook door shamanen, niet alleen maar qua schadelijke radiatie maar ook geestelijke gevaren. Daarom wordt aangeraden internet gewoon via de computer te doen. Zodra je met gsm wordt meegesleurd kan het je leven gaan besturen. Het komt te dicht bij. De mens draagt het bij zich, en krijgt zo grote macht. Het verslavingsnetwerk moet ontmaskert worden, want die geesten kunnen niet zomaar rechtstreeks aangepakt worden. Het is een samenwerkingsverband, en dan gaat het om sleutel-schakels. Strijd de goede strijd. Laat je inlichten. Sommige mensen die waarschuwden tegen gsm in sommige landen zijn hierdoor politieke gevangenen geworden, dus het zijn niet zomaar geesten. Het is hun heilige koe die je aanraakt.

Loskomen van auto's gaat juist door geestelijk auto te gaan rijden, clipjes van auto's te bekijken, verhalen over auto's te lezen, want dan kom je in de surreele wereld, dus dan maak je gebruik van oud materiaal wat al is vastgelegd om dit te verdiepen en te vergeestelijken zonder dat je zelf scheppen er bovenop gaat doen met overmatig auto gebruik, dus kan helpen in het minderen. Ik heb bijvoorbeeld hier op één van de kasten ook wat speelgoed autootjes staan, kan ook helpen om in die energie te komen, er moet zo een dimensie overgang komen. De mens moet loskomen van het letterlijke, en komen tot de eigenlijke betekenis hiervan die verankerd ligt in het geestelijke, het diepere. Auto spelletjes kunnen ook helpen, allemaal veel natuurvriendelijker, en ja, opent poorten tot de geschiedenis waar opgeslagen materiaal ligt om door deze tijden heen te komen.

Route 66 is van de vuilstormen migratie in de dertiger jaren. Dat is een weg die door de high plains helemaal doorloopt tot Californie. De Amerika brug (waar ook een onderwijs boek van is) is belangrijk. Dat is ook weer in verband met Europa na de eerste wereldoorlog dus, omdat Amerika toen Europa eruit hielp, totdat Amerika zelf crashte eind twintiger jaren, vandaar ook de grote depressie in de dertiger jaren. Het gaat erom de voertuigen in het geestelijke reizen te vinden, zodat je loskomt van overmatig aards plagiaat. Miniatuur (speelgoed of hobby) autootjes kunnen daarbij helpen, want dan gaat het om de geestelijke wereld en geestelijke functies. Geestelijk reizen moet gewijd zijn aan de territoriale oorlogsvoering, anders kom je in joyrides terecht.

Ons onderwijs erover kwam altijd gekoppeld aan het toetsen en territoriale oorlogsvoering als zijnde een soort ontsnapping dan, een exodus, en zelfs weer dieper erin om dieper eruit te komen. Logistiek is grensgevoeligheid wat met leiding te maken heeft via de kernschakels, om zo geen tijd te verspillen, in de zin van : op de juiste plaats, de juiste tijd, tegen de juiste kosten, etc. Er zijn natuurlijk een heleboel facetten aan verbonden, en daarom is het een school en ook een vak, dus dan moet je altijd de spijbelgeest in de gaten houden, en dat je het niet bijvoorbeeld voor de gezelligheid gaat doen, maar je richten op het doel, de telos, het hogere plan, waardoor je dus ook weer te maken hebt met de heilige gebondenheid, dus dat je de lat hoog genoeg legt en niet met minder genoegen neemt en compromissen sluit. En het is niet dat je dan gelijk demonen tegenover je krijgt, want die zijn er in principe al, en daar moet de mens juist uit door het geestelijke reizen. Zoals er mensen zijn die niet aan de demonologie willen beginnen omdat ze niet met demonen in aanraking willen komen, maar ze worden juist al door die demonen vastgehouden dus het is absolute noodzaak. Het is een puzzel die afgemaakt moet worden, en dat is dus een puzzel op leven en dood. Dat noodzakelijkheidsprincipe komt ook weer terug in de filosofie en daar gaan de onderwijsboeken dus ook weer over soms. Er bieden zich dus een heleboel karretjes van demonen zich aan, en die kunnen heel bedriegelijk zijn, allemaal koetsieren, en die bieden allemaal een ritje aan, dus het is belangrijk dat te kunnen onderscheiden en niet met de verkeerden mee te gaan. Dit kan heel subtiel gaan. Maar astraal reizen is typisch ook iets wat territoriale demonen als aas gebruiken, dus die bieden dan allerlei reisjes aan, soms ook als prijzen die mensen zogenaamd gewonnen hebben, of reizen tegen korting of in de aanbieding etc. als een reisbureau, en dat kan ook weer een valstrik zijn van een demonisch pensioenfonds. Geestelijk reizen moet dus ook 'profetisch' gaan, door de gave van onderscheiding, door het toetsen en demonologisch verantwoord dus, en natuurlijk zijn er in de demonologie dan weer allerlei seizoenen en moet je soms ook weer kruisdragen en juist daar ook weer balans inhouden, dus genoeg de onderwerelden bezoeken (shamanistische taak), waar het in die new age groepen ook vaak aan ontbreekt. Het geestelijk reizen moet dus ook gewijd zijn aan het minderen, om zo tot de natuur principes te gaan. Zoals ik al eens zei : het is niet eenvoudiger dan raket technologie en als je bijvoorbeeld allerlei principes aan de laars lapt, dan kan het dus problemen geven, zoals ook in de natuurlijke wereld, denk aan bijvoorbeeld de challenger ramp in 1986.

Astrale projectie/ geestelijk reizen moet strict zijn als motor voor profetische territoriale strijd/ demonologie. Met astrale projectie/ geestelijk reizen gaat het om de logistiek, dus om kernschakels, de tijd het best benutten, anders kom je op zijpaadjes, joyrides enz.

Over de markt-psychiatrie : Het is waar dat ze verantwoordelijk zijn voor veel zelfmoord, maar ook moord, want door hun medicijnen verliezen mensen hun controle. Dat is allemaal weer goed voor hun markt, want een zelfmoord verwond de omstanders voor het leven, zodat die ook weer bij hen terechtkomen. Zo werken die demonische kettingreacties. Ze vissen door dit soort dingen en krijgen dan beet, etcetera. Ze bieden 'producten' (lokaas), en de mensen die ze hiermee vangen zijn ook weer producten en katalysatoren die hun markt kunnen vergroten. Dat is allemaal onderdeel van mk ultra waarin door mind control zelfmoordenaren en moordenaren worden geprogrammeerd die allemaal hun eigen taak hebben en uitwerking. Het is dus één groot crimineel netwerk.

Ze stellen heel veel strikvragen, en die medicijnen zijn dus ook allemaal onderdeel van die programmaties en al die bizarre testen die ze hebben. Het is puur voodoo, hekserij samen met psychotrope drugs om mind-controlled zombies te maken. Ze experimenteren hierin veel, gebruiken mensen als proefdieren enz. Niemand stopt ze, dus we zijn hier nog niet klaar mee. Al die formulieren die ze hebben zijn ook zeer gevaarlijk voor de geestelijke gezondheid van mensen, want die beschouwen ze ook als hun heilige geschriften, maar dan demonische heiligheid en onfeilbaarheid bijna. Het is papier-dictatuur, papier-hysterie, want ze wijken niet af van de letter. 'Er staat geschreven ...' En dan weet je precies hoe laat het is.

Er zijn teveel onzichtbare muren.
Het is niet altijd tijd om te spreken.
Dieren spreken ook niet.
Het moet iets spontaans zijn van de natuur.
Het kan niet geforceerd worden.
Het is een beetje zoeken.
Botsen op die onzichtbare muren.
Dit is niet slechts een huidige situatie, maar iets van de kerkgeschiedenis.
Nu herhaalt de geschiedenis zich slechts.
Het zijn codes die op verschillende manieren beleefd worden, omdat ieder weer verbonden is aan andere codes met andere betekenissen.
Het gaat dan om cryptosofie, maar er is ook een wezenlijke strijd die we bespreken.
Het gaat een beetje om 'eenheid in verscheidenheid'. Er zijn muren, maar ook bruggen en kruispunten. Alles is er niet voor niets, want er is taakverdeling, anders wordt je een rigil kentse siamese tweeling. Geniet van de momenten waarop het kruist, en geniet ook van de momenten dat je alleen op pad moet, want dan heb je later weer wat om thuis te brengen, iets waarmee je elkaar kan verrassen. Er moet mysterie blijven in een relatie. Wilden kennen de tijd van ja en nee zeggen, van afzonderen en toenaderen, en ook van innerlijke verdeelheid. Hoort er allemaal bij.

Juist als je laat ik maar zeggen unisex kleren hebt met dezelfde kleuren en patronen en netjes in de maat loopt met elkaar kan dit parasieten aantrekken. Daarom komt het in de gnosis bijna niet voor dat je bij een partner terechtkomt die precies zo is als jou. Dan heb je eigenlijk een soort tolk nodig. Wat is er gaande in de diepere dimensies ? Wat voor schema is het ? Dan komt het uit op iets heel erg dualistisch, waarin je je puzzelvaardigheid kunt ontwikkelen en je geduld, zonder al je alarms overboord te gooien. Het is lijden en strijden, en toetsen, en ruimte geven, telkens maar weer als in een cirkel, en het is allemaal van een heleboel factoren afhankelijk waarvoor de hogere gnosis is. Dit is dus hogere schoolwerk. Soms mag je iemand meetrekken, maar dan moet je ook weer de touwtjes laten vieren, en daar een soort van middenweg in zien te vinden.

Het gaat om hen die de eeuwige jeugd hebben ontvangen versus de zombies die geestelijk met pensioen zijn gegaan.

Als je nog iets goeds in ouders ziet of iets nuttigs, dan is het zeker niet de bedoeling om ze weg te kieperen. Evil parents die weggekiepert moeten worden gaat over hele extreme situaties waarin ze een bedreiging voor je leven vormen, zoals je tot suicidale gedachten drijven, je onder zware mind controle houden waardoor je niet kan ademen, of wanneer er lichamelijk geweld aan te pas komt, zoals ouders die hun kinderen met de kop tegen de muur aan bonken, enz. en natuurlijk sexueel geweld situaties. Duistere ouders zijn zeker niet per definitie op het niveau van evil ouders. Het gaat ook met name over de invloeden, de zg. 'ouderlijke energieen', energieen die vadertje en moedertje over je willen spelen, misschien wel demonen, en als die dus slecht zijn moet je ze niet accepteren. Het is ook weer metaforisch, in verschillende dimensies. Er is ook een groot grijs vlak tussen geheel loslaten en te dicht op de lip zitten. Je kan dat zelf een beetje in de gaten houden en sturen. Het gaat erom de juiste afstemming te vinden.

De leegte is maar een aspect van het toetsen en moet altijd verbonden zijn aan de heilige vrees, wat dus ook de vrees is om dingen door het vlees te doen. Ja, dat is een bepaalde vorm van paranoia en onrust dan, wat bij het toetsen hoort, ook een bepaalde depressie, maar die depressie hoeft niet negatief te zijn, maar kan positief zijn in de zin van dingen loslaten en op een afstand bewaren, de eenzaamheid ingaan.

Die eenzaamheid is dus geen daadwerkelijke, letterlijke eenzaamheid, maar een-zaamheid, een een-samenheid dus tussen jou en een hoger gnosis principe, voorgesteld als een moeder. Je gaat dan door een geboorteproces in haar baarmoeder, en er is een bepaalde vorm van communicatie waarvan je in het begin het tekensysteem niet kent, en dat kan ook telkens maar dieper en dieper. Zij wil jou dan in een restrictie krijgen om je te beveiligen (tegen het vlees), dat is een beetje moeder's eigen, dus dat kan een bepaalde be-nauw-dheid zijn, een onrust, en het vlees gaat dan in gevecht met die restricties, maar die benauwdheid die de moeder van de een-samenheid heeft gestuurd is dan als hoger principe van de restrictie ook weer voor te stellen als een moeder, als een bijmoeder.

Dat geeft een enorme worsteling met het vlees, want het vlees ziet jou als haar kind. Zij wil jou bezitten, gebruiken, misbruiken, enz. Vandaar dus de worsteling tussen meerdere vrouwen, en daar zit jij tussenin, en daar wordt jij door verscheurd, maar die scheuring is dus goed, want het is een scheuring tussen het vleselijke en geestelijke. Als het goed is wordt hierdoor de immunologie en navigatologie opgewekt.

Deze worsteling wordt dus toegestaan, opdat je antistoffen aanmaakt, dus het kan niet helemaal worstelingsloos zijn, want dan sterf je geheel en ga je met pensioen, zou er geen weerstand zijn, dus dit is goed. Die focus komt dus vanzelf en wordt vanzelf gezonder door het navigatie systeem wat gaat komen. Het bestaat uit allerlei aspecten en is heel cyclisch, zelfde als een ecologisch systeem in de natuur wat door allerlei fases en aspecten heenmoet om goed te kunnen verlopen, onderdeel van de naturologie en biologie.

Omdat we met de zondagen zijn bezig geweest worden er ook ondergronds allerlei poorten geopend, omdat de heidelbergse catechismus nogal een systeem is, dus dat kan inderdaad allerlei

ondergrondse vuren opwekken die dan zelfs boven de grond kunnen opspuiten, en dat zijn dan de innerlijke werkingen van de zondagen, meer de gnosis bestanddelen, die onderdrukt waren, zoals ook het vrijzetten van de natuur vrouwen, dus daar kan je zeker wat van oppikken, dat zijn allerlei stromingen. Het vertelt een verhaal over deze dingen, over teruggaan naar de natuur, het ondergrondse, de onderwereld. De zondagen werken allemaal door elkaar heen, en hebben hun principes die ook weer kunnen kruizen, en ze wakkeren elkaar aan door de gnosis, dus al die elementen kun je inventariseren en dan zien hoe het op elkaar inspeelt en hoe het gaat samenwerken. Het gaat over de verschillende stukjes van het hart, deze fragmenten. Het was allemaal losgehakt van elkaar en verborgen onder kerkelijke troep, maar begint dus terug te komen, ook hun onderlinge verbanden. Het gaat over een weggelopen meisje.

We zijn in het mijnenveld van de dordtse leerregels wat de nederlandse mk ultra is, om hier een weg door te vinden en het te herzien. Dit zijn territoriale regerings machten oftewel 1816 machten, dus daar hoort ook het religieuze bij, dogmatische mind control op allerlei vlak. Dan bots je dus tussen muren op. Het gaat weer over de assense vrijmaking, wat een belangrijke basis was en is voor ons netwerk. Het vasthouden is heel dualistisch. Allereerst is het een soort geestelijke bureaucratie, moeten aan meer voorwaardes of tussenstappen worden voldoen, maar aan de andere kant is het ook een inwijding. Ja, het gaat zelfs ook over pniel waarin jakob werd tegengehouden, want dingen moeten eerst dieper doorgetoetst worden en doorgezifd, en in het artikel 'zondag 32-33 : van hemels burgerschap tot hemels agentschap tot hemelse natie' gaat het over studenten (van de pinksterbeweging) die elkaar lange tijd vasthielden. Niemand wist waarom en hoe dat kon, maar dat is ook aan assen verbonden en kan dualistisch opgevat worden. Toen er dus een assense profeet was die studenten probeerde weg te gappen voor de profetische ontwaking (assense ontwaking) was het schoolbestuur hier helemaal overstuur van.

Het gaat over loskomen van het familiaire vlees. (zie bijv. zondag 39-40 : van hemelse natie tot hemelse familie), dus dan gaan er ook wat valse banden eraan of die ontstaan in een soort stockholm syndroom doordat de mens afhankelijk soms is van familie. Soms is dit een reset, soms duurt het langer, en soms wordt het geheel verbroken, maar kan soms weer in andere vormen komen dan. Soms worden er dus vleselijke familie lijnen al dan niet tijdelijk losgeschud opdat je op hogere familie lijnen aangesloten wordt. Dan komt er nieuwe adem. Het is moeilijke materie in de familiologie. We zijn nu met de wachters van de dordtse leerregels bezig, strijd tegen de dordtsen, en die kunnen flinke optaters geven. Het is een geestelijke oorlog tussen assen en dordrecht. Dordrecht moet geestelijk ingenomen worden, maar die lijnen lopen dus ook door de families. Die oude structuren moeten weg, afgebroken worden, en er zullen natuurrivieren doorheen gaan lopen die nieuwe vruchtbaarheid gaan geven. De HC en de DL zitten in nederland geheel ingebakken en daardoor is nederland ook geheel opgebakken, dus kun je naast elkaar leggen en naast de artikels zodat je die lijnen kunt zien.

Het heeft wel allemaal met elkaar te maken. Het niet meer kunnen bewegen is omdat er dan dingen tegengehouden worden die anders te gevaarlijk zouden zijn. Dit is namelijk hoogspannings gevaar, dus ook voor je eigen bescherming. Wel is het zo dat boze machten dit ook doen, maar dat komt juist door die hiaten, vandaar dat het heel dualistisch is. Het zijn ook voortekenen van de hemelse gebondenheid en verbondenheid. In principe komt er dan meer leegte door uiteindelijk, meer

ruimte, terwijl het voortijds dan allemaal opgevuld zou worden met het vleselijke, en dan staan mensen er vaak niet eens bij stil, hebben ze de zintuigen niet en springen dan gewoon overal in.

Het mag druppelen. We gaan nu langs die Dordtse wachters, dus dan zijn siamese tweelingen al helemaal niet aan te raden. Het gaat erom strategisch te blijven, en druppelen. Zolang het druppelt is het waardevol en blijft het caleidoscopisch in de zin dat het kan inspireren. Het gaat om timing in aan natuur proces dus er hoeft niks geforceerd te worden, ook geen bevrijding. Die is alleen op een bepaalde manier in de diepte en altijd weer anders dan voorgesteld, niet menselijk gedacht. Ontwaking mag dus ook maar ten dele zijn, druppelend. Soms even goed shhh wezen met die wachters. Dus dan is het juist goed dat even alles op slot springt. Gebeurd ook als machines oververhit raken dat ze vanzelf uitspringen.

Die wachters werken door iedere gedeformeerde christenpsychopaat heen, want het is een soort pensioneringsfonds waardoor de zintuigen afsterven, de mens dement wordt en heel onredelijk kan zijn. Vandaar dat we die stellingen aan het herzien zijn en waar nodig ook van commentaar voorzien. Er zitten ook weer goede stukken bij, net zoals bij de HC. In dat proces zitten we nu, en dat loopt inderdaad met elkaar op. Heel nederland en zelfs de hele wereld is er bij betrokken. Goed de ogen openhouden dus en waakzaam zijn. Er is nu een oorlog om Dordrecht, om die stellingen die heel veel macht hebben, en dat is een natuurverschijnsel. Het ligt diep in de mens geprogrammeerd, dus de natuur moet het recoderen, als gevolg van vruchtbaarheidsprincipes want niks komt zomaar.

Vervolging vindt plaats bij een ieder die uit hun systeem wil ontsnappen of die niet meer op hun systeem reageert. Het is een soort chantage. Als je niet helemaal meer met ze meeloopt dan komen repressailles. Ook als christenen bijvoorbeeld in gaan zien dat de bijbel een afgod is.

Vleselijke familie moet afsterven, geestelijke familie moet komen. Het is dus ook een afkick proces van lagere familie drugs. Hierin mag je creatief zijn, zoeken naar alternatieven.

Het is een beetje een middenweg zoeken, geen deserteur zijn, maar ook geen blinde vuistvechter of materialistisch leger. Het is en blijft territoriale oorlogsvoering in een verzetsleger die dus alleen naar buiten treedt wanneer dit zo in het protocol wordt toegelaten, dus we zoeken de dingen die boven zijn, voeren oorlog in de hogere gewesten, en dit heeft neerslag in de lagere gewesten. Daarom zijn we hier ook, om die lagere systemen te vernietigen, te herzien. Dit gebeurt van binnenuit, als een exegese, een commentaar. Het moet tot hogere, geestelijke vormen gaan, dus marktelement moet weg, en demonologisch fundament moet ervoor in de plaats, en dat is met alles zo. Ze spelen met een geestelijke atoombom. Wij zijn een tikkende natuur-atoombom. Er is dus een anarchistische beweging nu gaande in de psychiatrie die het wil veranderen.

Wat je kan doen bijvoorbeeld : zaad zaaien, contacten leggen, recruiteren, documenten opstellen, maar dan vanuit geestelijke basis die doortoetst is, dus dat je niet vast raakt in de aardse systemen. Het is en blijft een worsteling. Het gaat er niet om steriel te blijven, helemaal ver weg van alles, want we hebben hier ook weer een taak.

Er moet ook een reformatie hierin komen (bijv. in de psychologie ook), omdat het los is van de demonologie, en gebouwd op de markt etc. Psychologie heeft dus ook weer kruizingen met psychiatrie, maar er is dus ook weer natuur-psychiatrie, dus in principe moet het systeem gewoon

overgenomen worden. Ze hebben gnosis losgekapt van gnosis en zijn ermee op de loop gegaan, hebben alles verdraaid (dat doen die piraten), dus het moet weer terug. Verder kun je bijvoorbeeld zeggen dat er mensen zijn uit heel veel richtingen die allemaal een andere taal spreken, maar in het hart hetzelfde bedoelen, dus dat het persoonlijker wordt en niet klinisch, en dat er rekening gehouden moet worden dus met taalgebruik, dat ieder mens zich op een andere manier uitdrukt, maar er moeten dus wel bruggen komen, dat het syncretisch wordt, een nieuwe syntax waarin alles ondergebracht kan worden, zodat de mens loskomt van vakkenvullerijen, mens als product etc. In die zin zijn er dan een heleboel vormen nodig, zoals de tweede bijbel ook uit een heleboel vormen bestaat waarin alles samengebracht wordt zodat het lagere weg kan vallen.

We zijn de laatste tijd verschillende keren over de noodzaak van de bacteriologie begonnen, en ook in de verhalen komt het terug. Het corona virus is een 50/50 ding, dus 50% demonisch en 50% een code voor de opname binnenin, wat door een heilig virus gebeurd, en wat 'gepensioneerde geesten' uitschakelt en de dogmatische systemen, die nu allemaal in de war zijn geschopt, mensen moeten thuisblijven enzovoorts. Het werkt dus van twee kanten. Er zijn een aantal zeer grote germaanse 'golems' gevallen (golems zijn idolen gemaakt van klei) die de gongen sloegen van deze systemen (aardse vleselijke systemen), en waardoor de amazones terugkwamen om zich in de kerken neer te zetten, oftewel de natuur moeders voor nieuw leven. Ook de missing link van de oahspe, tussen oahspe en tweede bijbel, gaat over een virus, en dit komt al van heel lang geleden. Het gaat vooral om de subtiele codes, het profetische aspect ook van dit zogenaamde virus. De reformatie zal overgaan in de regressie, wat betekent terug naar de oorsprong, want alles is gemoderniseerd tot consumerisme, dus door het hongeren kan men terug naar oudere, meer genuanceerde fundamenten, zoals in de reformatie als verder terug in Israel. Een stukje geschiedenis dus, want de reformatie is deels afgespleten dus in de gedeformeerde kerk die zich geconformeerd heeft aan tijdgeesten van zonde. We moeten dus kijken welke codes er nu door gaan komen, en hoe dat de matrix gaat veranderen en in welke dimensie we dan terecht gaan komen.

De nieren zijn de filters en er is een wezenlijke islam link die nodig is, waar het onderwijs boek 'de aretaitische filosofie' o.a. over gaat, wat ook weer een stuk hongerologie of ramadologie is, dus een soort geestelijke filter die hersteld moet worden. De andere boeken gaan ook over bacterien die in de gaten gehouden moeten worden en ook weer bacterien die belangrijk zijn voor de opname, zoals het ook weer gaat over bacterien die zullen komen om nieuwe fundamenten te leggen op aarde, wat nu ook gaande is.

Heel veel onschuldige dieren gaan telkens dood, in de holocaust, en dat is ook hoe het virus is opgewekt, door de vlees parasiet, en wie weet wat er nog meer door de vlees parasiet wordt opgewekt, wat er nog allemaal gaat komen. Zaak is dat we ons openstellen voor het hemelse virus om tot de opgenomenen te behoren, gewoon van binnen. Rechtspraak is een markt vandaag de dag, waar ook Zefanja over gaat en nog wel andere boeken in het OT, over steekpenningen aannemen voor recht, waardoor alles rechtsverkrachting is.

Het is oppassen geblazen. De matrix is aan het instorten, dus kom niet te dichtbij, en licht je kinderen goed in. Zullen ze deze illusie weer proberen op te bouwen ? Reken maar, maar het zal zijn als een gebarsten porseleinen vaas.

Het is een parasitaire, gepensioneerde geest, die zoveel mogelijk wil meetrekken en hij wil niet loslaten. Het is een verschrikkelijk stijfkoppige familiaire groepjesgeest die niet wil loslaten en die tot het einde toe door zal gaan. Die laat zich niet zomaar de les leren. Het is één grote siamese bende van overcommunicatie en oversocialisatie, allemaal klitten, kleffen en hokken, en dat explodeert op een gegeven moment, slaat dan naar de andere magnetische pool door, dus in die zin moet je oppassen, want dit ding is hysterisch, klef, de hand van de psychopaat die zijn prooi niet wil loslaten. Echt zogezegd de wildernis inrennen, gebruik maken. Voedt het niet.

Het is niet zwart-wit maar meer abstract, dus invasies van buitenaardsen die de oude orde omver willen schoppen. Vandaar die strijd, gaan de onderwijs boeken ook over, over bacteriologie, terug naar de dertiger jaren etc. Het ene virus moet plaatsmaken voor het andere virus.

Het charismatische is natuurlijk belangrijk, en ook de demonologie, maar het moet geleid worden door het profetische, en het profetische laat zich niet liëren aan het marktwezen, waar in principe het grootste deel van de charismatische beweging op is gebouwd. De demonologie is uiterst genuanceerd maar door het marktwezen wordt alles vleselijk en plomp zoals gezegd, en dat uit zich in de vlees industrie wat in principe gewoon puur spijbelen is. Demoontje kan niet verslagen worden, en we moeten er toch door, dus hup, maar een soort van alternatief of zondebok nemen om toch dat welzalige gevoel te hebben, en dat is dan het dier. Daar menen ze ondersteuning voor te hebben in de bijbel, maar dit ging dus in de grondtekst over demonen die alleen maar metaforisch als dieren werden voorgesteld, dus niet letterlijke dieren. Dat is dus een nuance gebrek, maar dat is wat het vleselijke doet. Er is dan geen richting meer. Alles maar lomp uitdrijven is als de hele dag op de wc zitten, terwijl er ook andere dingen moeten gebeuren. Ze leven dus overmatig anaal, tot het punt dat het gewoon anale kanker is. Daarom zijn ze ook verslaafd aan de Jezus-zuigstok, die ze de hele tijd aflikken.

Corona bestaat uit diverse lijnen, want het is ook de vrucht van de zonde, en de pensionering en het loon op de geestelijke pensionering etc. Het is iets geestelijks, breekt de markt af, en de huidige codering moet dus verbroken worden dus het duurt zolang als het moet duren. Het bevat ook weer de code tot de geestelijke opname. Het is dus heel interactief en persoonlijk, er zijn deuren in de onderwereld geopend, wachters verslagen, dus er komt heel wat vrij, natuur leeft op, geschiedenis komt terug etc. etc. Het gaat om de grotere context en inderdaad je niet teveel erdoor laten opfokken, gaat om terugkeren naar de natuur, naar je binnenste. Oversocialisatie en overcommunicatie, overmatig gsm gebruik en auto gebruik breekt op een punt ergens af zoals hier. Dat staat voor altijd in de geschiedenis gegrifd nu als referentie punt waar niemand meer omheen kan, als een soort zaad wat nu gezaaid is en wat een zekere oogst zal brengen, niet ledig zal wederkeren.

Muis en leeuw verhaal : De mens gooit soms meer weg dan lief is, dat kan door de jaren heen gebeurd zijn, dat de mens soms overkritisch is en het worstelen vergeet. Dat is ook de gehele thematiek van de verhalen, dat de mens moet worden als een honingbij, dus worstelen met de bloemen voor honing, en dat worstelen is met herinneringen, met boeken, met metaforen enz. dus eigenlijk ook wat de leeuw doet : het verzetten, maar wel tot onderwerp van toets houden, want muizen toetsen niet en stromen of mee, of rennen ergens van weg om ergens anders mee weg te stromen. De spiegels deugen dan niet. Dat gaat zich dan allemaal vervormen en dan ontstaat er een hele andere wereld. Muizen racen, stromen meer horizontaal dan dat ze echt verdiepen, worden zo

overkritisch maar tegelijkertijd dus ook naief en gemakszuchtig, speedy gonzales toestanden, volharden niet, maar verharden wel. Zo zit de wereld vandaag de dag in elkaar, dus daarom is er het thema : de honingbij. Tussen de muis en leeuw/ honingbij zit een gigantische lange kingcobra die gif spuwt en mensen in de muizenverlamming houdt. De mens moet zichzelf vaker afstraffen, zo van : waar ben je nu mee bezig ? Dat vasthouden gaat over de bron, maar die bron is ook weer onzuiver, dus die moet nog gezifd worden, dus je kan niet zomaar vasthouden, maar moet ook worstelen, zoals in onderstaand verhaal. Simson bleef aan de pilaar vasthouden, niet zomaar als liefdesrelatie, maar om die pilaar open te breken, zodat de tempel instortte en de vijand op grote schaal werd verpletterd. Dat wil dus zeggen : tot de diepte van de pilaar en door de pilaar heenbreken, niet overslaan, zodat de schil-werelden wegvallen en je een diepere wereld ingaat. Dan gaat zich hetzelfde herhalen : moet je op zoek naar de pilaar, de bron, en daar weer hetzelfde doen, dus op zoek gaan naar de bronnen waar de kernschakels zijn die belangrijk zijn voor dit moment, en soms zitten die kernschakels diep opgesloten in die pilaren. Vandaar : leeuw en honingbij.

De vuren komen juist ook als je dieper gaat, want dan gaan er allerlei alarms af, maar zoals de lijn van de verhalen zijn die alarms ook weer goed in de zin dat ze op allerlei manieren nuttig kunnen zijn, en het alarm is uiteindelijk de echte schat als we het hebben weten af te pellen, en dat gaat dus niet rechtstreeks, want in de bijen verhalen van de tweede bijbel moest Jan Hielke eerst weg van de schat, eerst de grond onder, en daar ging het verhaal toen verder, in de zin van dat het altijd met omwegen gaat, er omheen draaien, wat ook een boodschap van de Vur is, maar dan toch er mee bezig zijn op een bepaalde manier. Soms moeten dingen weg uit ons hoofd, en moet ons hart er mee verder, dus weer heel voorzichtig, als een honingbij die dus niet de bloem totaal vermorzeld, en ook niet totaal door de bloem wordt vermorzeld, maar die dus de instrumenten heeft om het diepere uit die bloem te halen. Of die bloem dan goed of slecht is doet er niet eens toe, omdat het toch een parelduik missie is. Niet het aangebodene nemen, maar dat wat er in opgesloten zit, oftewel het goddelijke zaad in alles. Dat is zeer zeker geen lang leve de lol situatie dus zoals in de new age, zo van : 'alles aanvaarden want hoi, alles heeft het goede in zich, dus laten we blij wezen.' Nee, dit kan alleen via een bepaalde techniek, een ziftings techniek, anders wordt je erdoor verpletterd, dus inderdaad voorzichtig zijn, werkkleding aan zoals de honingbij, helm en vizier op, en dan boren, voor honing. Er zijn teveel gevaren, teveel schadelijke stoffen, om er zomaar los en makkelijk mee om te springen. Dus dat gaan we nog verder bespreken. Het gaat om de lijnen van honing. Dat is het ware vuur, en ook de honing moet weer doorgezuiverd worden, maar het gaat dus om het natuurvuur van de honing, van de gezifte kern, en dan blijven ziften, zoals de bij ook doet. Naar de korf nemen zodat het verder bewerkt wordt, telkens weer diepere lagen. In dat proces kan die cobra afsterven.

Geloof en gnosis staat haaks op elkaar. Het is een contrast wat we telkens weer tegenkomen, en daar moeten we mee leren leven. Afleiding zoeken soms, meer het surreele waar je alle kanten mee opkunt.

Het gaat erom spelenderwijs hiermee om te gaan, waar we ook mee bezig zijn, dus surreeel, want het is een tantalos situatie : wat je grijpt spoelt weg, glijdt weg. Je kunt het niet rechtstreeks pakken, alleen spelenderwijs kun je ermee omgaan, dus niet het directe, dus dit is het hele hongerbrood principe. Dat de mens in tantalos wordt gegooid is om de mens niet te laten dichtgroeien, maar andere lagen te ontdekken, volgzaam te worden, vindingrijk. Maar dit gaat niet buiten het kruis om, want zowel het verhaal als het spel knappen ergens, en dan moet er een ander spel gevonden

worden, gaat het in een ander verhaal verder, en daar kan soms een hiaat tussenzitten. Dus tantalos : wat je grijpt rent van je weg, waar je naartoe loopt komt steeds verder weg te liggen, wat ook telkens terugkomt in de tweede bijbelse verhalen. Het gaat dus niet om het reeele/ directe/ vleselijke, maar het surreele/ subtiele/ vluchtige. En ja, er worden psychische spelletjes met ons gespeeld, het is een enorme beproeving. God spreekt dan niet direct, dat is dan verboden, dus moet je wel andere wegen zien te vinden. Niet vleselijk, maar geestelijk, en zelfs in het geestelijke moet de mens dus doordringen tot het surreele en niet een soort van geestelijke materialist worden. Maar ja, dan toch spelenderwijs ermee omgaan, niet te lineair, dus daarom is ons onderwijs ook omhuld met veel verhalen, anders zou het veel te gevaarlijk zijn, al die directe energieen. En het spelenderwijze is dan ook een soort worstelen, maar die toetsfactor moet er dus wel blijven.

Er is een zekere gnosiswil, maar die is ondergeschikt aan de gnosis, dus alle wil die daarbuiten valt moet daar op afbreken, alle vleselijke wil. Hetzelfde geldt voor gnosisgeluk en gnosisnut. Het is allemaal ondergeschikt aan de gnosis zelf.

Sociale contacten kun je niet aan ontkomen, maar misschien wel een beetje sturen, en minderen naar behoefte, maar of je nu met of zonder contacten zit : rijke ervaringen kun je nooit geheel op teren, want je moet ook weer verder, en dieper wortelschieten. Het zijn maar fragmenten, en ja, je kunt eruit putten als een herinnering, als een bij die deze bloem zo nu en dan bezoekt, maar er zijn veel meer bloemen, en er komen telkens weer nieuwe velden bij door de bij, die ook weer te maken heeft met de bestuiving. Het gaat dus erom je pad te vinden als een bij. Soms kun je naar bepaalde bloemen terug of bepaalde contacten. Dat wil niet zeggen dat er geen worsteling is. Het kost de bij iets om honing uit de bloem te ontrekken (het honing beginsel, allemaal rauw materiaal nog). Soms is er even een doorbraak, en dan later gaat die overstroming zich weer matigen, dan gaat het liggen, komt er ebb, en dan moet je weer verder verdiepen, kruis aannemen. Blokkades zijn er dus ook voor om dit pad te leiden. Leven is in de muur, zonder muren geen pad. Wij mogen ons dus ook verheugen in de blokkades, restricties, want het leidt naar nieuwe bronnen, niet telkens alleen maar naar de ouden, want dan gaat het vergiftigen. Dus je mag wel de pinnen wat wijder uitslaan, voor nieuw gebied.

Het gaat niet om de fijnste honger, maar om de nodige honger, want honger is altijd verbonden met het kruis, als in het hongerkruis, en die moet groot, diep en langdurend (chronisch) genoeg zijn om de machten van het vlees te verbreken. het is dus een grote oorlog.

De mens is omringd door golems met hun vadsige lijven die allemaal in laagjes zijn opgebouwd. nu gaat het erom doorgang te vinden in de wildernis, woestijn, om het van je af te krijgen. Er moet namelijk ook zuivering komen in het germaanse, het verdiepen.

Het gaat ook weer over de tandartsen, om door onzuivere vervleselijking van het germaanse heen te komen, en dan is er verdieping later op in het ragnarok mysterie. Dit plan wordt in stappen beschreven. Ook met zijweggetjes die belangrijke nuances brengen. Het heeft met patriarchische posities te maken ook vader figuren, dus zeker ook leraar figuren. Dat zijn installaties die je je leven met je meedraagt en waar je niet zomaar vanaf komt, maar er is alleen bevrijding in het leren te zien als een orakel, in de verdieping, dus dan zal dit amalgaam (deftig woord voor mengsel) getransformeerd worden.

Het beste is om het even tijd te geven, zodat ragnarok kan inwerken, zodat het laag voor laag gepeld kan worden. De golems willen niet zomaar laten gaan, want ze zien de mens als eigendom. Er zijn dromen hierover die we hebben gehad : dikke golem die een kind geplet heeft, kind in gevangenschap houdt, glazen wand er omheen, maar achter die glazen wand zijn ook weer gevaren. Vandaar dat het doorbreken van die wand stap voor stap gebeurd, anders gaat het tegenwerken. De sleutels en codes liggen in de ontsluiering van ragnarok waardoor heel langzaam het nieuwe onderwijs/ traject opgewekt kan worden. Dit zijn allemaal hele lange gangen.

Het gaat een beetje om de balans zoeken tussen leren en onderwijzen, en dus ook in context van het eerst met je eigen varken bezig gaan en dan pas met het varken van de ander. Het gaat inderdaad ook om intuitie en dat moet je ook zeker testen, en er mogen dus ook zeker pauzes zijn. Het gaat om zaaien en oogsten.

Soms is het eerst tijd voor worstelingen, en pas als het zaad is geofferd dan zal er vrucht zijn, dus dat is iets heel natuurlijks, dit proces en dat hoef je ook zeer zeker niet te forceren.

Het is nogal abstract en het is versluierd, alhoewel dat geen excuus is om niet te strijden, maar strijden is studeren, want door studie zullen deze sluiers afbrokkelen, en dat is de ingeprogrammeerde taak van de gnosis, dat dit zal gebeuren. De kennis zal dus uiteindelijk gaan climaxen. Het zal uiteindelijk bruikbaar materiaal zijn, want het is in principe gewoon ons materiaal, maar het was verdraaid. Gaat om ontwaking dus.

Geen parels voor de zwijnen werpen maar soms wel staven dynamiet. Het zijn vaak ook geen zwart-wit situaties dus er mag wat speling in zitten, ook weer met het oog op parallelle werelden. Het ligt dus een stuk ingewikkelder. Er lopen ook allemaal lijnen van realiteiten door elkaar heen, dus je hart volgen. Het toetsen gaat allemaal via dezelfde toetsmethodes, en dat heeft niet echt een lineair beginsel dus, want deze dingen gaan boven het hoofd van een mens uit, dus moet het overgegeven worden. Dus je hebt een kompas en dan staan alle bovenstaande dynamieken in een cirkel waaraan alles getoetst wordt, en waardoor de wijzer een zekere kant op gaat liggen, en ook dat moet weer getoetst worden. Vandaar dat je ook niet zomaar impulsief moet reageren maar ermee moet worstelen op Pniël voor uiteindelijke profetische leiding, en dat is er alleen als dingen rijp zijn geworden. Daarvoor ligt altijd die worsteling. Er zijn ook gnosis-antwoorden mogelijk op vragen zoals wat ben je aan het doen of wat ga je doen in de vakantie. Je kunt er creatief mee omgaan. Je laten inspireren en zolang je ermee doorworsteld en niet zomaar 'produceerd' is er in principe niets aan de hand.

Het is goed om over dingen na te denken, en natuurlijk zul je heen en weer geslingerd worden, maar dit hoort ten eerste bij het toetsen en ten tweede bij het dagelijkse kruisdragen, en dat roept echt niet tegelijkertijd op tot actie, maar dit kan tot actie leiden, en dan is het ook niet tegen te houden. Dan wordt de drang te groot. Hoeft dus niet geforceerd te worden, maar geef het de tijd.

Het kruis houdt dus ook in al die onzekerheden en die moeten rijpen voordat het het geweten mag binnengaan, of de weter, daarom is het dus juist ook beter om in de twijfel zone te leven, in de toets zone. Dat is hard werk ja, maar daar gaan we voor. Zo kan het dan niet gebeuren dat er daadwerkelijk een soort van 'geprojecteerde identiteit' wordt gekweekt, dus een geest tussen jou en

iemand anders in die je voor die andere persoon gaat aanzien, ook wel een zogenaamde P.I. genoemd (projected identity).

De P.I.'s kunnen heel sterk worden en ergens vastlopen, dus dan heb je of profetische leiding nodig, of daadwerkelijk contact of dat je de verwarring accepteerd maar ze niet voor overmoedige waarheid slikt, en ja, dat zeurt dan, maar is het kruis tussen personen, en het kan dus ook soms gaan om geesten die zich er tussen zijn gaan nestelen, die dingen willen manipuleren, of geesten die van hem afkomen, of van jou afkomen, al dan niet via de voorgeslachten of organisaties, territoriale geesten etc.

Hiervoor kun je een soort van onderwereld reis gaan maken om er van los te komen, of om duidelijkheid te krijgen omtrend deze dingen, en ook boetvaardigheid is zeer belangrijk om van het vlees af te komen, dus dat je een soort boete tocht door de wildernis maakt zoals Esau met een bedel kom. Komen tot andere, diepere bronnen, door de opheffing van je eigen vlees. Ook het vlees kan namelijk voor illusies zorgen en andere ophef. Voorzover jij alles van jou kant hebt gedaan, het ten bloedens toe (en ten zaadens toe) verzetten gaat dit op een gegeven moment over in kruisdragen, maar voordat die streep is bereikt is er de strijd tegen het vlees.

Hoofdstuk 86. Het Oorlogskruis

We liggen nog steeds tussen matrix en wildernis in. Het kruis op zich boort ook weer die andere zijde aan, en dat gaat dan weer feedback geven. Als er winst is wil de rest van de stam er in delen. Jij mag dan ook weer je eigen voorwaarden stellen, maar moet dit weer toetsen aan het hogere. Zo vinden er energie uitwisselingen plaats waardoor je kan overleven. Het zou niet best zijn als je nooit meer zulke prikkels zou ontvangen. Of je dingen dan daadwerkelijk doet of moet is inderdaad nog maar af te wachten, maar je kunt dan ook werken met compensaties. Je kunt het ook vergeestelijken of een andere draai aan geven, en wat eigen creativiteit en richting in aanbrengen.

Door de corona crisis moet de mens leren op zichzelf te zijn, zichzelf leren vermaken, want de mens is natuurgrenzen overgegaan, maar de mens moet weer gevoelig worden voor de woordjes : 'nee', of 'nu niet' of 'als', dat je eerst de tussenstappen bespreekt. Ieder mens en iedere situatie zit anders in elkaar, dus er is nooit een standaard antwoord, en soms wordt je ergens in meegezogen, maar zorg dat je er van je eigen kant alles aan gedaan hebt. Als je je eigen vlees ten bloedens/ tranens/ zwetens/ zadens toe onder handen hebt genomen, dan is daar profetische leiding, en die is dus hyper en hyper onvoorspelbaar, iedere dag weer een verrassing, of ontiegelijk saai dat je denkt : hier gebeurt nooit iets, dat kan ook weer, en dan is er toch een pad er doorheen.

Het is ook nog een beetje de chaos van de feutale voorschepping, wat vanzelf wel opgelost wordt in het hogere onderwijs, maar contrasten moeten er wel zijn. Het vlees is rusteloos. Ze hebben het geestelijke niet, dus het vleselijke is alles wat ze hebben. Dat is hun leven. Dus ook uit empathie en compassie blijven wij zaaien. Het wil niet altijd zeggen dat het dan ook slechte mensen zijn, want

vaak is dit gewoon zo gegroeid, omdat er geen geestelijk onderwijs wordt gegeven, wel vaak dan weer religieus maar daar wordt dan ook terecht vaak doorheen geprikt.

De ene mens is extravert, en de andere introvert. Ieder mens bevindt zich ook weer in een ander seizoen. Het is het kneden van de baarmoeder en je zult zo vanzelf wel je weg vinden.

Het probleem op deze aarde is extremisme, dat alles is samengeklot tot een bepaalde extreme pool, en die polen strijden ook tegen elkaar. De mens wordt door de ene extreme pool verwond, en gaat dan tot de andere extreme pool, maar het onderwijs, de verdieping - en dit gaat dus niet via een magisch toverstafje of door een paar woorden - leidt terug tot het centrum, tot balans, genuanceerdheid in deze dingen. Alleen het onderwijs, en dat kan in principe niemand anders voor de mens doen, vandaar ook de oproep tot persoonlijke studie en kruisdragen voor ieder mens.

Een eenmansweg in deze wereld is gewoon niet mogelijk, ook omdat we in ballingschap genomen moeten worden, anders ontdekken we de wereld niet, komen er geen tegenprikkels, wordt er niet getest en vallen we dood. Dan komt dus het hele kameleonschap daarbij kijken, en de noodzaak tot doorwerken op overwinningspunten, anders zou je in desertie terechtkomen. Bijvoorbeeld : er is een oproep om het beloofde land in te nemen. Een bepaald gebied is ingenomen, een hoofdtoren met alle apparatuur ervan is nu in bezit van het verzet. Dan blijkt de apparatuur ingewikkeld te zijn, en probeert de tegenstander het weer terug te krijgen, kan soms hard terug slaan, ook vanwege beveilingen op de apparatuur, en dan beginnen mensen weg te rennen. Dat is dus altijd het gevaar van desertie wat op de loer staat. Kameleonen volharden juist ook in het doordringen van het systeem om zo alles van binnenuit over te nemen, en daarvoor zijn ook die ballingschappen, en dat is en geeft innerlijke oorlog. Het aannemen van het oorlogskruis is dan belangrijk.

Er zal niet één of andere zilte en serene new age verlichtingsbubbel zijn. Wel is het dus zo dat kameleonschap overdreven kan worden tot een extreem in zichzelf, dus vandaar dat het om het centreren gaat, om de balans, dus al die principes moeten hun eigen plaats krijgen en er moet een wisselwerking tussen zijn. Eenvoudiger dan raket technologie zal het niet zijn, zoals wij vaak zeggen. Het is iets wat je kunt leren en dan zijn er de hogere oorlogen, maar wat dus wel mag gaan plaatsvinden in dit proces is de robotologie, dat alles vanuit het geestelijke gebeurd, en niet meer vanuit het vlees. De heilige gebondenheid dus, en die heeft een eigen 'vrede' en 'zaligheid' omdat je dan veilig bent ondanks het kruis en de oorlog. Het kent zijn eigen kruis en zijn eigen oorlog, en die is dus ten verdieping, als onderdeel van het onderwijs, en hierin mogen wij niet te snel gaan vanwege die alarms die dan af kunnen gaan, dus geduld is de belangrijkste les. We hoeven ons niet zorgen te maken hoe mensen over ons denken, als we maar doen wat nodig is, dus zenden van oorlogsmunitie, dynamietstafen tegen de varkens (het vlees), enzovoorts. Er is een balans tussen leren en onderwijzen, en tussen bijvoorbeeld hagedis en kameleon, en op die basis kan de salamander werken die genezing brengt, transformeert, verdiept, verjongd (want die kan zijn eigen lichaam herstellen, afgehakte delen laten aangroeien), en dat is dus een amalgaam, een mengsel.

Het is iets voor de enkeling. Dat een heleboel mensen dit niet accepteren heeft te maken met het vlees, en het vlees is op de enkeling afgezonden om de enkeling te testen. Het zou niet best zijn als we in een wereld zouden leven waar iedereen het met elkaar eens zou zijn, en iedereen zou ja knikken naar elkaar, als één grote eenheidsworst, want dan is er slechts dood, en stopt ook het onderwijs. Dat groeit dan allemaal vast. Vandaar dat we gefundeerd zijn op de darwinistische

principes van natuurlijke selectie, en dat is slechts een enkeling of paar enkelingen per gebied. Er is dus niet zomaar ergens een juiste houding te bekijken, of te kopen, want het gaat allemaal door geduld en onderwijs. Het profetische onderneemt niets zomaar, maar wacht in de binnenkamer, en als het komt, dan is er voldoende toetsmogendheid om het te filteren. Het gaat dus om het werken aan de filters, en aan de voorwaarden.

Het vlees heeft een afkeer aan kostenplaatjes, dus vandaar dat ze deze hele gesimuleerde werkelijkheid om ons heen hebben opgezet van materiële, vleselijke kostenplaatjes. Het is dus ook een economische oorlog, waarin de mens de ecogrammen moet leren kennen waarin deze lijnen zichtbaar worden. Ook contacten in deze wereld, deze stadse wereld, kan dus onderdeel zijn van de kostenplaatjes, vandaar dat we in deze stadse bebouwde kommen leven en niet zomaar ergens in de wildernis. Het gaat om de geestelijke realiteiten en die zijn ambigueus. Als je kijkt naar een kind dan is dat symbolisch jouw vrucht, je eigen progressieve gevorderdheid, dus dan werk je er mee verder, en dat heeft dus die kostenplaatjes, belastings etc. Houdt je je daaraan niet, dan wordt je overhoop gestraald door die alarmen. Oorlog, innerlijke oorlog, is altijd een beeld van progressiviteit en wisselwerking van energie, want dat gaat zich niet zomaar vlekkeloos en bloedeloos in elkaar haken. Dat heeft ermee te maken met dat het vlees de duffe onwetendheid is, en die moet afsterven. Oorlog is dus een beeld van het komende hemelse amalgaam, het mengsel en daarvoor moeten deze offers gebracht worden. Dat is de ironie van alles, dus dan komen we weer terug bij het fundament van een ironische werkelijkheid als sleutel tot voortbestaan en overleving. Zonder dat zou alles instorten, dus dan heb je een beetje te maken met een soort van jokerkaart die je op het juiste moment dient leren te trekken, dus de profetische balans tussen de hemelse dwaas en de hemelse kameleon, wat al een dwaasheid op zich is. Hoe meer je het dus allemaal in vakjes probeert te krijgen, hoe meer het er ook allemaal weer uitspringt en je zelf in het vakje terechtkomt, dus dat is dan weer een nieuwe studie uitdaging - vur principes.

De mens blijft de dieren in de holocaust houden en moeder natuur. Ook denken we dan aan de ontbossing van de regenwouden. De mens is bezig zichzelf te vernietigen. De mammon staat voor een heel groot systeem wat de mens in slavernij houdt, en dat is niet alleen geld, maar ook materialisme, vleselijkheid en letterlijkheid op zich, en dit heeft zichzelf in vrome vormen gegoten. Het is dan een soort computerspel om eruit te komen met allerlei levels en 'bosses', en in de geestelijkheid en gnosis is er heel veel gecamoufleerde mammon, dus van gemak spreken we al helemaal niet. Gemak is gewoon echt de nekslag in deze regionen. Kiezen voor gemak of ervoor kiezen dingen als gemakkelijk te zien is dus een soort zelfmoord, maar in de theologie en filosofie is er ook weer een weg tot practisch zijn. Er is dus ook weer een soort van heilig gemak, wat ontstaat als je ergens in geoefend bent, dat het routine wordt, en dat is dan de heilige geoefende robotologie. Dan worden het natuurlijke automatismes. Wij bestaan dus niet voor pijn en moeite op zich, maar voor kennis en geoefendheid, dus het is er toch op gericht om 'dingen beter te maken.' Er zijn systeem updates etc. maar dat houdt ook weer nieuwe missies in, telkens de kudde achterlaten om het verloren schaap te vinden, telkens de veilige haven uitgaan om nieuwe havens te vinden, nieuwe steden, om daar de piraten uit te smoken. Hetzelfde doen is de valstrik, altijd maar hetzelfde rondje, wat dan een soort van insanity is als in-same-ity, insameity, 'always doing the same things'.

Religie loopt altijd op met de mammon, omdat religie (als we het hebben over de traditionele, orthodoxe vorm) 'in de rust' is, als muizenvolkeren, die heel wat piepen omdat ze geen leeuw willen zijn. Geen nieuwe gebieden, altijd maar insameity. En dan kan alles dus stollen en dichtslibben tot

dit trombose monster. Sommige mensen kiezen hiervoor. Anderen zitten vast. We moeten dus ook een zekere verdraagzaamheid hebben. Als mensen nog open staan om te leren is er hoop.

Wij zeggen dus altijd : 'doe het profetisch'. Wij werden hiervoor door mede-studenten die eens bij ons logeerden vreemd op aangekeken in de 90-er jaren toen ze het hadden over een wandelingetje in het park, maar er zijn dus ook mensen in ons netwerk die bijna een vliegtuig op de kop hadden gehad of bijna door een auto waren geschept (even naast het feit dat william branham letterlijk door een auto werd geschept), maar dan leer je wel om alleen nog maar profetische stappen te maken, want alles is een mijnenveld. Dat begint dus met heilige vrees en enorm voorzichtig en alert zijn. Wij hebben in dat kader ook profetische oorlogsdans geleerd in de zin dat je dan gaat aanvoelen hoe scherp die messen zijn en dat het op milimeter werk aankomt. Een foute beweging en je gaat er potentieel aan, zo erg is het al. In de praktijk is er natuurlijk wel speling in, maar je mag het dus niet gaan verzoeken. Het is dus een beetje koorddansen allemaal, maar dat kun je leren. Gewoon altijd in meditatie zijn en goed je profetische zintuigen openhouden. Het wil echt niet zeggen dat er achter elke boom moordenaars staan, en dat waar wij doorheen zijn gegaan ieder ander mens doorheen gaat, want wij moesten nu eenmaal de tweede bijbel publiceren, maar er mag zeker niet lichtzinnig over gedacht worden. Zodra je met de gnosis bezig gaat ben je een mogelijk target van die territoriale geesten, maar als je dus niet met de gnosis bezig gaat dan hebben ze je al, dus dat is nog gevaarlijker, want dan valt er juist ook weer zoveel bescherming weg. Zoals sommige mensen dus zeggen van : ja, demonologie is te gevaarlijk voor mij, zou ik paranoide van worden, etc. dat is dronken gezwets, want juist buiten de demonologie is het veel gevaarlijker.

Het is een beetje de dualistische donald duck wereld, dus eigenlijk die caleidoscopische boodschappen die je erdoor kunt zien, kan op vele manieren spreken. Mensen zwepen elkaars boosheid op en willen elkaar dan bezitten. Dat kun je dus negatief of positief opvatten, maar uiteindelijk is die conflict situatie dan weer op van elkaar te leren (hoe het wel of niet moet) en dan ook elkaars strategieen over te nemen in de zin van 'het ten goede draaien' of 'ten goede keren'.

Profetisch is chaos van een hogere orde, wat niet met het menselijk verstand te verklaren is, dus dan ben je inderdaad een wild beest wat door hogere, onverklaarbare instincten wordt bestuurd, geleid, beschermt. Als je dan de gave van vertolking hebt dan kan het zelfs ook nog wezen dat je een verklaring hebt, maar vanwege de noodzaak van het halve is het belangrijk dat we niet alles weten. Er moet een zekere mist zijn. Dat is natuurlijk wel weer een kruis dan, maar ook dat is om de leiding, als je even terugdenkt aan het wilde jongens proces. Ze gaan de grond onder. Je krijgt daar te maken met iets wat genaamd is 'shrieking boys clock', dat wil zeggen dat ze tot het uiterste worden gedreven en dan gillen, maar dat is om alles te toetsen. Gillende jongens klok is het dan in het nederlands, of klok van de gillende jongens. Het is een bepaald mechanisme wat nodig is. De wilde gillende jongens gaan ontwaken in de diepte om een soort van beschermingslaag en filter te bouwen, dus al die verdovende middelen in de stad van 'je mag niet boos zijn, niet bang zijn, etc.' die moeten uit de handel.

in ons artikel 'stigmata van de roos' staat hierover :

1.3 - Het Paranoia der Profeten

Het profetische leven kenmerkt zich door de worsteling met jezelf en je interpretatie. Ontbreekt die worsteling, dan kun je je afvragen of je wel profetisch leeft. Vaak is datgene waarvan men denkt dat het profetisch leven is gewoon sociaal leven. De worsteling met jezelf wordt vaak extra verhit door de sociale machine, en zo probeert de profeet die dan ook zo veel mogelijk te ontvluchten, om innerlijke rust te vinden. Vaak zal de profeet dan merken dat hij een gevangene is van die machine, terwijl zijn gevoeligheid dat idee steeds zwaarder maakt voor hem. Dit zal onherroepelijk leiden tot een escalatie, een soort profetische verbrokenheid, waardoor de profeet min of meer bevrijd wordt. Dit kan door een trauma, overspannenheid, een ziekte of iets anders. Dit wordt vaak niet door de samenleving geaccepteerd waardoor de zwaar beproefde profeet een soort paranoia ontwikkelt, en zelfs vormen van heilig autisme. De profeet gaat inzien hoe diep de aarde en de wereld gevallen is, en wil niet meegesleurd worden. Zo worden vaak zijn paranoia en autisme gescherpt. Hij zal zich eerder identificeren met een dier of een boom, dan met een mens. Maar toch is hij ook een mens, en zal daardoor een tussenvorm proberen te vinden.

1.4 - De Goddelijke Gespletenheid

De zwaar gekwelde profeet gaat de gevaren inzien van het overmatig communiceren, van zintuiglijke informatie door bijvoorbeeld licht en geluid. De profeet zoekt meer en meer de stilte op, ook de stiltes van de geestelijke wereld. Hij leert de subtielere talen kennen, de zogenaamde stille talen, en merkt dat daarin de geheimen van het leven zijn opgeborgen. Hij merkt dat lichten verblinden, en dat dit een zegel is dat hij dient te verbreken. Hij merkt dat geluiden verdoven, en dat hij ook dat zegel moet verbreken. Maar hij merkt ook dat hij zonder licht en geluid niet kan leven. Zo gaat hij op zoek naar een tussenvorm. Maar hoe ver hij ook hierin komt, het verleden lijkt hem te achtervolgen, om hem weer in worsteling met zichzelf te brengen, met zijn interpretatie. Zijn herinnering dient genezen te worden.

Zo ontwikkelt hij meer en meer een Goddelijke Gespletenheid. Er zullen tijden zijn dat hij zich meer en meer gaat voelen als een insect, en hij begint vertrouwd te raken met de cocon en het wezen wat daaruit voort komt. Hij leert de mechanismes kennen.

1.5 - Interpretatie of Profetie

De wereld is wreed, een wrede cocon voor de profeet. En in zo'n wrede cocon wordt een wreed schepsel ontwikkeld, iets waar de profeet tegen strijdt, maar wat hem telkens weer overwint. Maar ook wordt er in de cocon iets anders ontwikkeld, namelijk een teder en genadig schepsel. Hiertoe voelt de profeet zich bijzonder aangetrokken, maar ook tot het ander wezen, als in een Goddelijke Gespletenheid. Het is als het ei van een schorpioen, als iets wat hem van binnen verscheurd, als een put van schuld en schaamte. En zo ontdekt de profeet de cocon in de cocon, en gaat op zoek naar zijn diepere zelf, niet naar de schijn-zelven en de illusie-zelven aan de oppervlakte, die een product zijn van interpretatie. Interpretatie is een projectie, en is nooit in staat iets geheel naar waarheid over te dragen. Daarom streeft de profeet naar Profetie. De profeet zal een keuze moeten maken tussen Interpretatie en Profetie, tussen Projectie en Profetie, steeds weer. Interpretatie komt telkens weer opduiken, en verwond de profeet telkens weer, maar dit is nodig om het diepste van de profeet te doen ontwaken.

Vaak doet het extra pijn wanneer de profeet denkt dat hij hier voor niets doorheen moet, en dat hij hier alleen doorheen moet. Maar het Pad van de Profeet is standaard. Profeten zijn vaak eenlingen. Het hoort bij de proef dat ze in ketels worden geworpen waarin honderden valse profeten om hen heen staan.

2.1 - Het Rozenkruis

Het is een vast pad waarover de Heer de profeet leidt, terwijl de profeet zelf vaak het idee heeft alsof alles los staat. De worsteling met zichzelf brengt vaak een bepaalde woede omhoog in de profeet. Woede is een vorm van pijn, en dit is voor de profeet zeer belangrijk om tot het Kruis der hemelen te kunnen komen. Nu ik dit zo schrijf krijg ik deze woorden in mijn gedachten : 'Zie het kruis als een bloem, een bloem van de armoe. Het kruis is een boodschap, en als we haar haarzelf laten ontvouwen, dan zal ze ook de oplossing en de transformatie geven.' Het kruis is niet een stuk hout, maar een groeiend en bloeiend geheel.

Tot zover het artikel.

Er is een duidelijke scheiding van taken en scheiding van strategie. Je hoeft niet te 'plakken' en 'mee te doen'. In onze gezinnen gingen de kinderen vaak met de welwillende moeders op allerlei uitstapjes zonder de vader (want die was dan in zware gevechten of in 'de mijnen' aan het werken enz. enz.). Het is ook een soort werk, als geestelijke is dit soms zelfs nachtwerk, dus je bent niet altijd 'available'. Hoe dan ook is er veel mind control gaande, dus je bent boeienkoning, een houdini.

Alles moet gepiercet worden, anders is het corrupt. Er gaan overal ringen doorheen om de hogere energieen op te wekken, hogere profetische leiding, dus het gaat door veel chaos en doorstekingen, anders is het vlees te georienteerd. Het vlees moet gedesorienteerd worden. Een heel verdraaid maar toch waar beeld hiervan is Spanje die deze demonologische principes gestolen heeft : stieren worden de horens van gevijld zodat ze hun orientatie verliezen, gaan door zware marteling, en ook worden ze dus eerst helemaal uitgehongerd, zodat de spaanse 'pussies' makkelijk werk met ze hebben. Dat zijn allemaal beelden van de demonologie die ze verletterlijkt hebben, wat dus weer teruggedraaid moet worden. De mens moet deze principes op zijn vlees toepassen. En het wordt ook op je vlees toegepast. Daarom gaat de mens hier doorheen. Dat is het houdini verschijnsel van de boeienkoning. Houdini hield van al die boeien, omdat het hem vaardig maakte en hij verborgen krachten en vindingrijkheden in hem hervond. Letterlijk een eenling zijn is onmogelijk want de mensen om je heen zijn die pinnen en je zoekt het soms ook op, om jezelf te testen, en aan die gevechten ontkom je dan niet. Dit kan ook weer de sleutel zijn tot een hoger niveau ... Dus het kan niet steriel worden. Het gaat een eigen heilige steriliteit krijgen, maar als in het kehatitische verschijnsel. De weg wordt in het boek uitgestippeld. Het is geen leesboek maar een studieboek. We gaan dan verder met het houdini verschijnsel, wat heenwijst naar de taktieken van de wilde jongens. De twijfel moet blijven, als een soort van hongeren, anders dut je in en wordt je stads 'zelfverzekerd', wat in de stad wordt aanbeden en geprezen, terwijl het niets anders is dan de gratis dementie die je krijgt bij het aanschaffen van een stads pensioneringsfonds.

Het gaat altijd om het diepste verlangen, en daar kunnen laagjes overheen liggen, maar je hoeft je niet te vereenzelvigen met alles wat in je zit, want er zitten nog veel implantaten. Die gaan er dus soms niet direct uit - doorn in vlees verhaal - maar daar kun je omheen werken, en is dus eigenlijk om antistoffen op te bouwen om jezelf eraan te ontwikkelen, opdat je klein blijft en niet hoger gaat staan dan je voegen etc. Je mag principieel zijn qua verjaardagen, stadse 'genade' feestjes want tijd valt niet te vieren maar daadwerkelijke verandering en beloning valt te vieren. Verjaardagen staan

op dezelfde lijn als geloofstruukjes bij de christenen. Je kan ze dan wel vervangingen geven, dus beloningen als ze eens iets goeds hebben gedaan. Dat hoeft echt niet op een dure, materialistische manier, maar kan ook creatief en vindingrijk gebeuren.

Je kan bijvoorbeeld in plaats van een verjaardag iets anders organiseren op een andere dag met een ander doel. Het feestvarken zal namelijk aan het eind van de dag geslacht worden. Verjaardagen zijn afpellers, waardoor de mens dus het innerlijke kind wordt ontnomen, zodat ze snel verouderen en slaaf worden van het systeem etc. Steeds meer verliezen ze zo stukjes van hun ziel en worden daarvoor betaald met cadeautjes, omkoperij. Totaal gestoord feest. Het zijn feesten van de mammon, zware afgoderij. Het zal niet de eerste keer zijn dat een ouder een kind uitlegt : we doen niet aan verjaardagen om die en die reden, maar ik zal je laten zien hoe je alles eerlijk kunt verdienen in het leven. Je mag een kind zowel kastijden als het iets verkeerds doet (om het af te leren) als te belonen als het kind iets goed doet.

Door een jaartje ouder te worden verdienen ze niets, en verjaardagen bedriegen de kinderen dan dat ze cadeautjes krijgen of ze nu goed of slecht zijn geweest, dus dan komen er luie geesten in zo'n kind. Hetzelfde als vlees eten bijvoorbeeld. Vaak worden er op verjaardagen ook flink veel verkeerde dingen gegeten. Dat valt misschien dan nog bij te sturen, maar beter is om jezelf en je kind niet aan dat soort geesten bloot te stellen. Ok, iemand trakteert eens een keer wat, en je kind krijgt dan wat, of je krijgt zelf eens een gebakje, daar ga je echt niet dood aan, en je hoeft ook niet daadwerkelijk alles te weigeren, maar zolang je er maar op gezonde afstand vandaan blijft.

We zijn in de wereld en niet van de wereld. De traditie leert om kinderen op allerlei manieren aan de mammon te offeren. Het verjaardagsfeest is er één van. Je kunt ook een symbolisch verjaardagsfeest vieren wanneer er een bepaalde overwinning over de vijand is behaald bijvoorbeeld, maar dat is niet verbonden aan de geboortedatum, want dan zou het meer een soort horoscoop toestanden worden, alsof het zomaar vanaf een machine op de mens wordt gedrukt.

Oppervlakkige geesten draaien om de hete brei heen en die overleggen al in code om je om het leven te brengen. Dat gebeurt op verjaardagen. Het zijn geesten van hitmen, assassins, huurmoordenaren, die zo hun diensten calculeren, en je komt dan gewoon op een dodenlijst in de geestelijke wereld. Denk je eens in : vreemdsoortige, bedriegelijke genade wordt er in het hoofd van het kind gegoten, geen loon. Kind heeft al een verdovingsspuit gekregen, en wordt zo geleid tot de slacht. Wordt niet over gepraat. Het gaat allemaal heimelijk, maar het kind zal veranderen en alle vorm van hemelse kinderlijkheid op den duur verliezen om zo hiep hoi deel te hebben aan de cultus van de volwassenen. Dan is dus de huurmoord geslaagd, en daar worden die geesten weer dik voor betaald. Daarom blijven we zeggen : de stad is een mijnenveld. Elke stap kan de laatste zijn. Alles heeft consequenties. Dus aan het einde kun je nooit zeggen dat je nooit gewaarschuwd was. Er is een zeker loon op dit soort praktijken, of karma. Het is een soort vals altaar tot de mammon in je kamer dan.

Het is oorlog om de zielen van de kinderen. Dwingen is onmogelijk, want je kan als ouder toch niet achter alles aan, maar je kan voor jezelf grenzen zetten. Als het geluk van iemand moet afhangen van een verjaardag dan is dat een teken hoe sterk die geest is. Als de mammon mijn kind gelukkig zou moeten houden aan de drugs, dan heb ik liever dat ze dan rebels en kwaad weglopen en dat dan toch het zaad gezaaid is. We moeten altijd op lange termijn werken. Wat win je ermee als je

kinderen al het geluk en alle vrijheid van de wereld hebben maar hun ziel lijdt daardoor schade ? Dan ben je in gevecht met boze geesten.

Nee, dwingen kan zeer zeker niet, maar je kan wel je grenzen zetten dat ze geen misbruik van je maken. Als ouder wil je het liefst dat je kind op het smalle pad blijft, de weg van het kruis, van discipline en ascese, en zeer zeker niet op de religieuze wijze, maar op de creatieve wijze. Ik sluit geen compromissen. Ik dwing niet. Ik blijf subtiel. Maar ik behaag niet hun mensenvlees. Ik maak dus gebruik van de loon principes en hetgeen ze nodig hebben, dus basis, om te kunnen leven. Dat is wat hen een zeker geluk geeft. Als ik me te slap opstel dan is dat uiteindelijk geen waar geluk.

Je mag ze uitleggen : dit is het pad, om die en die reden. Dan geef je ze ook direct een doel, iets om voor te werken, naartoe te leven. Je kan ze vertellen waar het pad naartoe leidt. Alles wat de kinderen vertonen is aangeleerd gedrag, tradities van mensen, waar hun vlees voor beloond wordt. Dit zijn programmaties van de vijand. Daar kun je creatief mee bezig gaan, om het subtiel om te leiden. Het kan niet rechtstreeks. Spijbelgeluk is geen vriend, maar een vijand.

Jeremia vervloekte zijn geboortedag en verjaardag in plaats van het te vieren. Kijk dan naar de toiletruimtes van de mensen waar al die namen hangen voor de verjaardagen. Daar kom je terecht met zulke mammonische feesten. Je wordt gewoon uitgekotst. Ze geven geen cent om je. Je wordt alleen herinnerd door je geboortedag. Je bent slechts een nummer voor hen. Ja, weer iemand jarig, en weer één. Ze kijken niet naar je persoonlijk, wat je gedaan hebt, of je iets van je leven hebt gemaakt, hoe je naar anderen bent geweest. Neen. Je wordt bedrogen. Je bent dan van de muizenvolkeren, geen leeuw. Je drijft dan gewoon met de slappe hap mee, zelfde als vlees eten. Dat het een gevecht is is duidelijk. Dit zijn de zwaarste geesten. Als er een grote storm komt laat je je kinderen dan buiten spelen ? Natuurlijk kunnen ze je ontglippen, maar je kan er alles aan doen om hen te beschermen. Je kunt ze een alternatief geven. Je kunt ze ergens mee naartoe nemen in de natuur, in plaats van ze te brengen naar zo'n plaats en dan er gewoon bij gaan staan en zitten terwijl je kinderen bedonderd worden met deze drugs.

Alles met mate. Overal waar 'te' voor staat is niet goed. Niet het vele is goed, maar het goede is veel. Minder is meer. Zulke principes mag je je kinderen leren, zodat ze geen slaven worden van de consumentenprogrammaties. Dit is een gevaarlijke wereld. Er liggen veel verleidingen voor een kind om hen mee te sleuren en één ervan is overmatig en roekeloos plezier maken.

Er moet onderscheid zijn, er moeten zekere grenzen zijn, er moet een zekere discipline zijn, en oorlogszuchtigheid naar het verkeerde, het kwade, het bedriegelijke toe. Dat moet een kind al jong leren en vandaar dat wij daar ook de serie 'het leven is een puzzel-avontuur' hebben voor kinderen. Zo kunnen kinderen dat spelenderwijs leren. Het zijn juist bizarre plaatsen waar kinderen terechtkomen en waar van alles mis kan gaan, dus als ouders kun je je kind alleen maar voorwaardelijk daar naartoe zenden. Dat doen wel meerdere ouders. Er moet dan ook daarvoor respect zijn. Je moet zekere principes hebben anders gaan mensen je als een balletje behandelen, zo van : 'daar kan alles bij.' Je kunt bijvoorbeeld zeggen dat ze op een bepaald tijdstip naar bed moeten, niet naar bepaalde programma's mogen kijken, enz. Ontkom je dan aan alles of kun je alles voorkomen ? Nee, natuurlijk niet. Denk bijvoorbeeld aan de scholen. Maar dan heb je in ieder geval wat principes meegegeven, die je ook aan je kinderen kunt uitleggen zodat ze er zelf rekening

meehouden, dus dat er een zekere 'speelbare' restrictie is. Dat ze een zekere afstand kunnen houden, wetende dat er gevaar op de loer ligt. Dat kun je symbolisch maken door je kind bijvoorbeeld eens een speelgoed pistooltje te geven of een indianen uitrusting, om de geestelijke strijd uit te beelden. Dat kan ook door bepaalde posters in hun kamer. Het is een verhaal, en natuurlijk moeten kinderen soms geconfronteerd worden opdat ze antistoffen aanmaken, maar je moet het ook niet zelf op gaan zoeken, zo van : 'lang leve de lol. er is er weer iemand jarig, dus we brengen de kinderen zo.' Neen. Er ligt dus een zekere regelmaat, rust en balans, een zekere speelbaarheid in deze dingen, maar de regel is : laat je profetisch en demonologisch leiden en ga vat krijgen op deze geesten. Houdt je kinderen uit de gevaren zone. Voedt ze voldoende geestelijk gezien opdat ze je later niet zullen aanklagen voor ondervoeding of wat dan ook, dat je ze met een gebrek aan wapens in het hol van de leeuw hebt gezonden. Alles kan in de rust gebeuren, met overleg en strategie. Er hoeft niet gepusht te worden, maar je kunt zaaien, een beetje bijsturen zo nu en dan. Een mens is dus altijd aan bepaalde invloeden blootgesteld, en dat moet ook, daar leren ze van. Maar zorg ervoor dat je van je eigen kant voldoende hebt gedaan om je kind te beschermen. Je legt zo dan wat symbolische restricties ter bescherming.

Wat is dan daadwerkelijk gevoelloos ? Dat zijn deze zombie feesten van de stad waarin kinderen hun identiteit verliezen en hun persoonlijkheid. Er moet van het ergste uitgegaan worden dat al het gevoelige al weg is, alle alarmen al vernietigd, en dat je juist door hen te beschermen en te onderwijzen die gevoeligheid weer terugbrengt. Kinderen krijgen op de kleuterscholen (of soortgelijke scholen) al te maken met bijbels onderricht of openbaar onderricht (even afhankelijk van welke ideologie de school is). Feit is : ze worden vanaf jonge leeftijd al gedrilled door de scholen, door tv, reclame, enzovoorts enzovoorts, dus je moet al jong beginnen, anders roven anderen je kinderen geestelijk gezien bij je weg met rommel. Dat zou dan daadwerkelijk gevoelloos zijn. Voor de allerjongsten is er ook al beeldmateriaal om ze dingen bij te brengen, waar je ook heel creatief in kan zijn, bijvoorbeeld door speelgoed of door zelf bepaalde voorbeelden te gebruiken. Ouders moeten proberen op de taalhoogte van het kind te komen, om zo in de taal van de kinderen deze boodschap over te brengen, niet strak en star, maar met een zekere speling, zoals gezegd. Zo wordt ook het eigen creatieve vermogen van het kind geprikkeld, maar als het niet geprikkeld wordt dan bloedt het kind dood, of kan het kind niet verder groeien.

Het vlees zal altijd het vlees verdedigen, dus dan is het van belang te kijken hoe ver je nog in het vlees leeft, ook wetende dat als het het geval is dat er nog door het vlees wordt geleefd, dat de mens ook weer door het vlees wordt geleid, en zo ook voor het vlees vecht in plaats van tegen het vlees. Dat is zeer zeker geen fundamentalisme, want alles wat de demonologie doet is het geven van nuance, dus dan ben je binnen de mate verdraagzaam. Is dat hard ? Misschien. Liefde moet soms hard zijn, maar wij blijven er op hameren dat er ook andere wegen zijn ter compensatie. Er kan juist een hele wereld voor mensen en hun kinderen opengaan als er afstand wordt gedaan van mensen tradities en er meer wordt geleefd door practische vindingrijkheid en creativiteit waarin je je kinderen een andere wereld kan laten zien. Ouders moeten soms hard zijn, soms zacht. Dat is misschien iets christelijks maar wij hebben nooit gesteld dat de gnosis geheel het christelijke vervangd en dat het christelijke niet meer telt. Kijk, dit is altijd het gevaar. Men denkt dan ineens : Jippie, het christelijke was dus niet waar, als de gnosis wordt aangeboden, en drijft dan zo ineens af in het vlees omdat wij niet met eeuwige verdoemenis dreigen, en dat is ook al helemaal niet therapeutisch, maar dit is wel een enorme beproeving, want velen die tot de gnosis komen denken dan ineens dat het allemaal niet meer hoeft : ascese, discipline, opvoedleer, restrictie, loon-straf, etc.

etc. en drijven zo af in de new age. Onze boeken zijn tegengesteld aan de new age, en zijn nog steeds gebaseerd op veel christelijke principes.

Als er heel lang vlees wordt gegeten, waar ons onderwijs tegen gekant is, dan is dat hard en gevoelloos naar dieren toe, en daardoor ook weer naar kinderen. Dus dan is het de vraag hoe meet je dingen met een zuivere maatstaf, en hoe definieer je dingen. Spontaan kinderlijk is helaas niet het geval in vele opzichten. Was het maar waar. De kinderen zijn geprogrammeerd, zitten onder de geesten, en hun harten roepen het uit, maar ze zijn te zwaar aan de drugs. Stel het niet te romantisch voor. Een van onze begin studie boeken voor demonologie was Demonie en Bevrijding van Frank en Ida Hammond waarin lijsten staan van demonen die zich in kinderen bevinden en hoe die eruit te krijgen. Dat zijn hele lange lijsten, met groepjes, en elke groep heeft weer een leider. Deze structuren worden ook aangehouden in onze eigen studieboeken. Het is net als computers die onder de virussen zitten en met allerlei malware zijn behept, phishers, hack-cookies enz. Dat is dus vaak niet spontaan kinderlijk, maar de geesten die door de kinderen heenwerken, en die bijvoorbeeld in het geval van verjaardagen gewoon 'cut-throat' bewegingen maken, m.a.w. ze zijn er op uit om je kinderen te vernietigen, te misleiden, en als het kan de ouders ook. Het is oorlog, dus dan kunnen we wel allemaal zoetsappig praten, maar de vijand lacht zich slap daarover. Zomaar als een blinde vuistvechter naar het vlees van je kinderen te keer gaan is de andere extreem, maar er zijn zeker stapsgewijze profetische plannen waarin je ding voor ding aanpakt, en dan kun je in het klein beginnen.

Het wil niet zeggen dat de bijbelse waarschuwingen over het lauw zijn geheel komen te vervallen. Dat gebeurt vaak dat mensen die loskomen van orthodox christendom dan in het tegenovergestelde komen. Daarom is er de gnosis en die loopt dwars door de bijbel heen, met name door de grondteksten, waar het onderwijs ook over gaat.

Dan kun je het lezen, maar het zijn studie boeken die in de praktijk toegepast moeten worden. Het zijn niet zomaar leesboeken maar oorlogsboeken. Het huilen van kinderen is in het rijke, vetgemeste, van de natuur afgeweken westen vaak zelfzuchtige verwendheid, de tranen van hebberigheid. Waar moeten we ons zorgen over maken ? Over het huilen van kinderen in de derde wereld en oorlogslanden die juist in die situatie worden gehouden door het rijke, parasitaire westen, want dat geeft het westen meer macht. De mens leeft hier in het westen in totale illusies. Het is al gebleken dat de mens niets maar dan ook niets van corona heeft geleerd, zoals de bijbel ook al zegt : de plagen komen, maar het beest, het vlees, zal zich niet bekeren. Waar moeten we ons zorgen over maken ? Wat over dierenleed bijvoorbeeld ? Als er geen balans is tussen dierenhulp en kinderhulp, dan is dat geen ware liefde, maar sentimenten voor het vlees. Het zijn vaak demonen die door kinderen heenhuilen omdat ze die kinderen niet los willen laten. Ze zijn bezig kinderen geestelijk te wurgen. Ze wonen in die kinderen. Als ouders hoor je je kinderen tegen demonen te beschermen, de demonen uit te drijven. Kinderen weten niks. Die grijpen alles wat los en vast zit, slikken zo alles in. Daarom zet je gevaarlijke potjes ook niet laag in de keukenkastjes, en sluit je stopcontacten af met bepaalde plastic dopjes die je er als stickertjes op kan plakken, enzovoorts. Zo niet, dan wordt je door het vlees, oftewel door de zware territoriale demonen in je kinderen, bestuurd. Soms moet je nee zeggen als je merkt dat het kind teveel van iets neemt. Dat ben je aan het kind verschuldigd, want een kind is door onwetendheid nog totaal dronken, als op een drukke straat, en dan moet je het kind naar binnen nemen, in een box zetten voor eigen bescherming, restricties dus. Bij sommige dingen moet je ze dat ook echt laten voelen. Lees bijvoorbeeld het boek spreuken erover wat

universele waarheid is over het opvoeden van kinderen, verantwoordelijk zijn over kinderen. Kinderen zijn verstandelijk nog totaal hulpeloos, en worden met allerlei winden meegezogen. Pure kinderhaat als je dat zomaar laat gebeuren. Ouders vandaag de dag zitten vol met vleselijk sentiment voor hun kinderen, voor de demonen in die kinderen dus.

Wat zou je dan bijvoorbeeld kunnen beginnen te doen ? Bijvoorbeeld : Het is etenstijd. Herinner je kinderen aan de arme kinderen in de derde wereld die niets te eten hebben. 'Voed eerst de ander, dan jezelf.' Zet bijvoorbeeld een pop neer en geef je kinderen een lepel en laat hen de pop voeden. Zijn ze daarmee klaar, dan kunnen ze eten. Geef ze dan vervolgens geen dierenlijken, want dan verpest je alles wat je je kinderen geleerd hebt. Je kunt dus ook een dierenpop neerzetten en dan laat je je kinderen het dier voeden, en goed zijn voor het dier. 'Aai het dier eens ? Kun je dat ? Zo gaan wij met dieren om. We eten ze niet. Zou jij het fijn vinden als het dier jou zou opeten ?' Dat soort dingen.

Nu hebben we het over het verjaarsfeest, een fundamenteel feest voor kinderbeulerij en dierenbeulerij. Dat zijn geesten van kinderhaat. Dat noemen we 'inwoning' (van demonen). Dan kun je zeggen dat je ook nog iets goeds in je hebt, dan kun je daarmee werken, maar ontken dan de zonde niet, want dat is wat Kain deed. De fundamenten blijven het boetelingenschap, smekelingenschap, het belijden, berouw, bekering enz. allemaal heel christelijk, maar met de komst van de gnosis hebben deze fundamenten dus niet afgedaan.

Als we het over speels hebben dan hebben we het niet eens zozeer over daadwerkelijk met kinderen moeten gaan spelen, maar speling geven, dus een soort van symbolische restrictie neerzetten en dan weglopen. Daar kunnen ze zelf mee spelen in de zin van dat ze het misschien gaan testen, kijken hoe ver ze kunnen gaan en hoe het gaat reageren. Kinderen blijven ook altijd zelf een eigen verantwoordelijkheid houden. Ze raken iets aan wat niet mag en voelen dan misschien pijn en dan hebben ze of de boodschap begrepen en doen ze het niet meer, of ze doen het toch, met de gevolgen ervan.

Demonen hebben ook namen en werken in groepjes en dan zijn er bepaalde connecties die er liggen, wat zelfs al in het christendom werd geleerd, zo van als je een broeder haat dan heb je hem al vermoord, of als je een vrouw in je hart begeert dan heb je al overspel gepleegd. Er wordt bloedgeld betaald voor de dood van het dier. Kinderen weten niks. Die kun je ook niet bekeren met een heleboel dingen, want die hebben die vermogens nog niet. Die zijn in een bepaalde roes. Die moeten dus tegen zichzelf beschermd worden en grenzen leren. Daar zijn ouders voor, of mensen daarvoor ingeschakeld. Dus die kinderen kregen hun bouwstoffen van vermoordde dieren, dus daar wordt hun lichaam weer uit opgebouwd, wat de grootst mogelijke problemen geeft.

Heel veel mensen zijn overspannen van kinderen, en je mag het ook uit handen geven. Je kunt elkaar afwisselen, en blij zijn als kinderen buiten de deur contacten hebben. Dat kun je niet allemaal onder controle houden als een politie agent. Het gaat om het zaaien, en dan moet je letten op je woorden. Je kunt iets zeggen en dan heb je het gehad. Soms moeten de kinderen het eerst zelf voelen, maar wees niet de aanstichter, zoals doodleuk vlees op tafel gaan zetten, want dan ben JIJ de verleider. Je bouwt zo een basis van allerlei gevaarlijke ziektes en parasieten die in de kinderen gaan huizen, dus zeer zeker is dat een kinderhaat die door de loop van de jaren zich kan opbouwen. En dit is nog maar een voorbeeld, want er zijn veel meer dingen en voorbeelden. Je kan niet

spontaan gaan lopen wachten als je een visje op de muur tekent en dan wachten tot het wegzwemt. Je moet dan stelling nemen en dat begint bij jezelf. Dat dat een gevecht is is duidelijk. Dat dat beklemt en dat je dan moet onderdrukken dat is duidelijk, maar we zijn niet van de new age. Het gaat niet zonder slag of stoot. Je kunt niet verwachten dat het allemaal spontaan uit de hemel komt vallen. Overspannenheid maakt juist sober, dat je juist minder dingen 'op tafel' zet, het meer aan de kinderen zelf over laat en je ze bepaalde dingen niet geeft. Vlees en suiker maken kinderen druk, dus altijd goed op de verpakkingen letten. Zoals gezegd als je mindert met bepaalde dingen kunnen er ook weer alternatieven komen.

Wanneer valt er dan wel wat te vieren ? Als mensen loskomen van bepaalde verderfelijke menselijke tradities. Het is de matrix. Het is de realiteit niet. Het zijn muizenfamilies en varkensfamilies die overal laf in meestromen. Ze hebben het zelf niet bedacht en denken omdat er geen lijfelijke straf opstaat nu, dan doen ze het gewoon. Dus telkens als er daarvan wat is weggekieperd, dan heb je wat te vieren. Er is iets ingeslopen wat we heel veel zagen, en wat we ook telkens hebben aangewezen dat er teveel van het goede was weggesmeten, wat overigens heel veel gebeurd, ook in onze eigen gezinnen en families en tot scheuringen leidt min of meer. Wat laat dat dan vaak zien ? Dat er eigenlijk helemaal geen fundament was, maar dat het gewoon allemaal geprogrammeerd was door angst, door de eeuwige verdoemenis. Haal je dat weg, dan heeft een mens ineens niks meer. De mens wordt dus bedrogen dat hij al heel ver is en het allemaal al heel goed doet.

Hoofdstuk 87. Het Orions-Afrikaanse pastoraat

Er is een wereldwijd verschil tussen een 'psychiatrische autist' en het autisme wat wij bespreken vanuit het pastoraat, en wat we ook zeer zeker niet als een etiket op mensen drukken zomaar. Zij hebben die autoriteit niet en staan ook niet boven het pastoraat wat ze wel prediken trouwens. Zij zijn de 'professionelen' die ervoor hebben gestudeerd (een afgeronde opleiding), en erkennen zo niemand buiten hun genootschap. Dat hierin een zekere speling is is duidelijk, dat er een zachte kern en harde kern is, etc. Ieder mens is anders, ook in dat soort genootschappen, maar zij drukken dit etiket op als mensen niet zoals hen denken en niet zoals hen leven. Er is ook een groot verschil tussen zeggen : 'je hebt autistische neigingen' en 'je bent autist' want dan veroordeel je iemand, en je kunt jezelf ook veroordelen. In het pastoraat zeggen we : Nee. Weg met de psychiatrische etiketten want het is voor een markt, en wat er daadwerkelijk gaande is is demonie.

De mens heeft een strijd te voeren. Natuurlijk is de mens verwond, en een mens moet ook van alles leren. Als een kind allerlei dingen nog niet kan, ga je dan zo'n kind een autist noemen ? Als een kind met bepaalde geesten worstelt ga je dan zo'n kind autist noemen, en dan in negatieve zin zo van : ja, jij bent dat. Er zijn een heleboel voorbeelden van. Dit genootschap rampaneert mensen en verdient er dik mee. We hebben daar ook video's over gezien, en ze geven het soms ook zelf toe. Dat is dan heel eerlijk, maar wat doet de mens ermee ? Kinderen krijgen dit soort etiketten en levensgevaarlijke medicijnen worden hen opgedrongen, ja gedwongen, en het wordt zelfs in het geheim aan hun eten toegevoegd (ook door ouders) met alle gevolgen ervan. Kinderen komen in

rolstoelen terecht, raken mentaal, geestelijk en emotioneel nog zwaarder verminkt, enz. enz. Denk aan kinderen die dit soort etiketten krijgen terwijl ze nog onder ouderlijke zorg staan. Die zijn in levensgevaar. Deze diagnoses stellen ze zonder bewijs, zonder hersenscans vaak, dus gewoon met de natte vinger. Je hoeft jezelf er niet mee te vereenzelvigen, want het zijn demonen en die kunnen overwonnen worden. Het is het vlees, zonde, lauwheid, onwetendheid, waar ieder mens een strijd mee te voeren heeft, en die is niet te winnen met gevaarlijke psychotropische medicijnen, want die zijn ook niet persoonlijk op je afgestemd. Je kunt de geestelijke strijd dus niet vervangen door iets anders. Als je wil loskomen, dan worden er territoriale machten op je afgezonden. Dan krijg je met agenten van de matrix te maken. Dus laat je niet brandmerken met dat soort dingen, want dat is wat ze zelf zijn. Er zijn wel geesten van autisme, geesten van asperge syndroom, die wij ook bespreken, wanneer er geen empathie is voor andere mensen en dieren, en wanneer er sadisme optreedt, enz. enz. Zeer ingewikkelde materie. Zomaar dit soort krasse uitspraken zo van : 'Je bent een autist,' zou een scheldwoord wezen. Wij noemen de psychiatrie aspergers en autisten (in negatieve zin), omdat ze zich verharden in pseudo-professionele zonde, wat een hele hoge graad van zonde is, namelijk beroepsmatige zonde, op hetzelfde niveau als stierenvechters en tandartsen. Deze gaan onder een zwaar, heel zwaar oordeel komen. Er is geen eeuwige verdoemenis in letterlijke zin, zelfs niet voor hen, maar karma is al erg genoeg.

Scholen en kerken programmeren de kinderen, en jutten ze op, tot vechthanen, en dan vliegen ze zichzelf aan en anderen, en dan kunnen de psychiaters en andere 'medici' ze van de grond oprapen voor verder marktbedrijf, gaat allemaal om geld, ze vreten zelfs geld, het loopt in allerlei lijnen door allerlei verdiepingen, alles staat onder hoogspanning met dikke vette alarmen erop. Het gaat om de tijd ervoor nemen. Na de reformatie komt de regressie. Hierover zijn verschillende boeken geschreven.

Het trainingsprogramma voor de regressie :

2017
1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code

2017/2018

4 de india code

2018

5 de twaalf kleine profeten

6 het plumares mysterie

7 de afrika brug

8 de amerika brug

2018/ 2019

9 de filosofie van het voortijdse afrika

2019

Vlees, suiker, teveel zuren en teveel andere rotzooi in producten veroorzaken ook weer gebitsproblemen, en dan mag je drie keer raden waarom ze dat doen. Het tandartsprobleem ligt dus veel dieper : bij de bodem en wortel beginnen. Bot kan zich dan ook weer herstellen, dus het moet de tijd gegeven worden. Tandartsen geven 'vals bot' (hun producten) en dan kan het dus niet meer herstellen. Vanwege marktdrang gaan ze snel tot zulke 'operaties' (implantaties) over. Het is bekend dat ze als ze geen problemen zien ze daarom problemen maken. (een beetje hetzelfde als trigger happy moderators die als ze geen fout zien een fout bedenken, zodat ze een 'reden' hebben om iemand te booten, zo zijn de tandartsen dus in die zin ook 'trigger happy', omdat het een verslaving is). Daarom ben je er al geweest als je zomaar 'voor controle' gaat. Levensgevaarlijk voor je gezondheid. Niet gaan dus. Als het dan echt nodig is, laat je dan goed inlichten, en er zijn ook natuurtandartsen, maar ook dan moet je goed oppassen. Blijf je eigen tandarts, en kijk in je mond. Problemen kunnen soms ook veroorzaakt worden door druk van het eigen gebit (knarsen, en dat gebeurt soms onbewust tijdens de slaap. Is er bijvoorbeeld veel slijtage, dan slapen mensen soms ook met een anti-knars bitje.

Het zijn gevaarlijke geesten. Soms is het misschien belangrijk om even een tijd je adem in te houden, even te verstijven als een hagedis om alles te ontladen, en stilte, veel stilte, waarop deze dingen af kunnen breken.

Het zal vanzelf wel op zijn plaats vallen. Het zal in hokjes gaan vallen, want het heeft verschillende lagen en verdiepingen, dus het heeft tijd nodig om het te ontkluwen, kan niet te snel. Gaat door meditatie.

Alles heeft een zekere prijs. Er is een zekere wisselwerking aan energie. Er is ook een zeker kruis in te dragen, en juist pinnen door je vlees, maar je hoeft dat ook niet op te zoeken, alleen het nodige, zoals je in de winkels soms ook wordt bedolven onder troep via menselijke invloed of de radio of wat dan ook, en dan neem je dat ook op de koop toe, alhoewel het ook een juk is waaronder je klaagt, en dat hoort er ook bij. Dingen hebben meerdere kanten.

Zal misschien een soort 'jack in de box' zijn, of duveltje in een doosje. Komt op de juiste momenten eruit, al dan niet met zweep, zoals in de tweede bijbelse poezie de wilde jongens ook na de aanval weer terug glijden in hun witte box, poppetje gezien, kastje dicht. Alles zal medewerken ten goede (maar dat mag dus niet een 'laten wij het kwade doen opdat het goede er uit voort komt' zijn natuurlijk).

Vrouwen zijn vaak veel abstracter dan mannen. Mannen denken vaak te lineair. Er moet ook wel taakverdeling zijn anders zou het gezin te gronde gaan en zou er siamezing optreden. Daarom wordt het spel van verschillende kanten gespeeld. Iedereen draagt ook andere soorten lijden moet door andere dingen heen. Zoals die tovenaar van harry potter die van een bepaalde beker moest drinken waarvan hij de noodzaak was vergeten, maar van te voren had hij tegen harry potter gezegd dat harry potter hem moest dwingen het te drinken. Denk ook aan de ouderwetse weerhuisjes : vrouwtje komt eruit, mannetje gaat naar binnen, en als mannetje naar buiten komnt gaat het vrouwtje naar binnen. Er wordt veel met camouflage gewerkt, maskers, en dat moet ook wel. Communicatie rechtstreeks is gewoon gevaarlijk, daarom klappen mensen dicht en communiceren op andere manieren. Het is herkenbaar, vooral ook in trauma-geschiedenis, gaan sommige verhalen ook weer over, zoals 'de vogels van moeder afrika' :

"De Vogels van Moeder Afrika

Hij kwam aan de deur, en gaf mij eieren van vogels van Moeder Afrika.
We mochten niet spreken, alleen maar fluisteren, maar niet veel.
Hij draaide om alles heen.
Hij was door haar gezonden.

Als de eieren uitgebroed waren, dan zou ik de vogels moeten voeden en opvoeden, en dan zouden zij ons terugbrengen tot moeder Afrika.

Moeder Afrika droomt,
De watervallen, rivieren en zeeën stromen uit haar lichaam,
Zij brengt de genezing der volkeren.

Hij kon dingen alleen maar half zeggen, en vaak al helemaal niet.
Ik herkende hem. Hij was hier al eens eerder geweest.
Hij bleef zo vaag mogelijk. Het was te gevaarlijk. We werden afgeluisterd.

Alles was hier ingenomen door een vreemde religie.
De mens was ontvoerd, weg van Moeder Afrika.
Overal was afluister-apparatuur. Overal was ontploffingsgevaar.
Het was een criminele religie. Het had alles ingenomen.
De mens moest de leiders van deze terroristische religie aanbidden.

De man was een Afrikaanse vogel. Hij moest wel in een mens veranderen, anders zou hij neergeschoten worden.

Even later kwam hij binnen, en veranderde hij weer in een vogel. Hij zou de eieren uitbroeden.

Het was eigenlijk al door het uitbroeden dat alles begon te veranderen.
Er kwamen warme golven van de eieren af, en de kamer veranderde in de natuur.
Iets in mijn hersenen veranderde, en ik bevond mezelf op de grote Afrikaanse vogel die over een reusachtige zee vloog. Deze zee kwam voort uit Moeder Afrika die droomde.

En ze had ook een eiland gedroomd. Alles was ineens anders. Mijn zicht veranderde weer, en ik stond weer bij de deur, en de man stond voor de deur met zijn eieren. Ik knipperde met mijn ogen. Hij fluisterde wat, maar ik kon het niet verstaan.

'Alles gebeurt maar half,' fluisterde hij toen. 'Alles wordt in de gaten gehouden, en alles wordt afgeluisterd. Wat ik je geef zal je leren dromen. Het zijn de items van een spel die de weg zullen wijzen door de steden. De items wijzen de steden aan.'

Ik keek naar de eieren, en plotseling waren het boeken. Toen moest hij echt weg.

Ik bad tot de dromende Moeder Afrika. Ik zag de stromen van de watervallen, de rivieren en de zeeën uit haar stromen. Zij was hier, met mij, maar alles was maar half. Ik begon toen de boeken te lezen, maar ze werden weer tot eieren. Ze moesten uitgebroed worden, en de vogels moesten gevoed en opgevoed worden. Ik moest de eieren beschermen. Ik was de bewaker van de eieren.

Ik was me bewust van de opdracht, en besefte dat het bij het spel hoorde. Ik zag uit naar de Afrikaanse vogels. Zij zouden ons over de woeste zee van het halve brengen.

Een vreemde religie heerste hier, waarin geen plaats was voor Moeder Afrika. Er mocht niet gesproken worden over de armen. Dat ik het toch had gedaan had me in de grootst mogelijke problemen gebracht, en daarom had Moeder Afrika haar vogel gezonden."

Dat is nu eenmaal realiteit. Er zijn teveel gevaren in de matrix en de een zal daar gevoeliger voor zijn dan de ander, of in ander seizoen zitten, of in een ander gedeelte van de matrix vastzitten met andere wetten, andere doorgangen. Zo is iedereen anders.

Het gaat erom je hart te volgen, profetisch, dus er zijn geen regels voor die altijd gelden, maar wel is het belangrijk altijd bepaalde dingen in de gaten te houden, want je kan aan beide kanten van het koord eraf vallen. Dus gaat er een beetje om balans te vinden. Er is geven en nemen en soms moet je een beetje leven via het principe 'killing them with kindness', in de zin van dat je gewoon het goede voorbeeld geeft en even de puntjes op de i zet. Dan zaai je in principe gewoon. Merk je dat dat niet gaat en je dichtklapt dan kun je je gewoon terugtrekken en weer in de witte box glijden, zodat mensen geen misbruik van je maken in overmatige zin. Soms gebeurt dat toch wel, maar dan weet jij wel beter. Jij weet dat het kruis de enige manier is ergens binnen te komen : pinnen door het vlees. Feit is dat iedereen je pijn zal doen, maar dat het erom gaat wie het waard is om pijn voor te lijden, of gewoon als een soort van uitwisseling. 'Jij doet me dat nu dan wel aan, maar ik krijg er ook zoveel voor terug, want ....' Ook reageren mensen soms bar slecht als je komt om heilige

huisjes omver te trappen, als je niet doet wat ze wensen of je doet het net op een andere manier. De geesten van de oude orde willen niet vallen, maar ze moeten. Dus dan is er ook het kehatitische verschijnsel, en dan vallen ze je misschien aan, maar dan weet je waarvoor het goed is, dat het puur voor de ontmaskering is en dan staat het genoteerd. Het zijn dan manifestaties van geesten die 'eruit' moeten, hun invloed moeten opgeven. Dat willen ze dan niet, dus het zal dan nog wel even door kunnen sussen, maar uiteindelijk moeten ze het toch opgeven. Het is niet altijd duidelijk, want je gaat dan naar een nieuw level met nieuwe geesten, en het lijkt allemaal zoveel op elkaar, maar dan gaat het om de nuance gevoeligheid, om toch de kleine verschillen te leren zien, de tekenen der tijden. Het zit hem soms in de hele kleine dingetjes.

Het is telkens weer naar een schaakspel toegaan, dus je kunt het ook spelsgewijs opvatten, zo van : Je gaat weer schaken, en daar leer je van. Je kunt zo gevoeligheid opwekken naar de natuuralarms, zodat je er doorheen geleid wordt. Wat je wel kunt doen, niet kunt doen, etc. en het zal altijd weer anders zijn. Zo zaai je en zul je een oogst hebben.

Alles is code, dus je vangt bepaalde dingen op, en die werk je dan uit. Het komt in goed verpakte pakketjes. Het zijn oerwoudspatronen. Die ontcijfer je, wat het dan ook is. Het komt niet rechtstreeks. Het zit ook in de kleine dingetjes, alles zit in principe al in hokjes en vakjes. Zij zijn niet vrij, ze werken door een bepaald patroon, hoog mechanisch, als ze reageren dan is dat puur caleidoscopisch, net zoals wanneer je een 3D plaat in je handen hebt en je beweegt het en dan lijkt het net alsof het beweegt en reageert, terwijl je alleen maar een ander gezichtspunt neemt. Het is dus een soort steen waarin je andere dingen ziet als je er langsloopt. Het is allemaal al gebeurd, ligt allemaal al opgeslagen, het is al heel oud, en het is dood materiaal, maar je hebt het dus wel nodig, dus die stenen neem je mee naar huis en maak je sieraden van, gebruik je om je wapens mee te 'versieren' (verdiepen, camoufleren etc.).

Moeilijk opvoedbare kinderen is in principe voor hen 'moeilijk te brainwashen'. Ze hebben geen handvaten, en dan krijgen ze ook vaak een etiket opgedrukt (soms zelfs van een ongenezelijke ziekte, zonder enig bewijs, maar goed voor de medicijnenmarkt en die medicijnen kunnen ze dan ook dwingen of stiekum door het eten gooien waardoor die kinderen helemaal kapot gaan). Ze draaien oorzaak en gevolg om. Wij zien dat telkens weer. Die ouders of die schoolsystemen zijn vaak de oorzaak, en die kinderen vechten voor hun leven, en worden ze zelf als de oorzaak aangewezen. Alles is omgedraaid. En suiker, zout en vlees maakt die kinderen nog wel agressiever. En dan hebben ze vaak ook nog (als ze kerkelijk zijn opgevoed) het zwaard van de eeuwige marteling boven hen, opdat ze alles netjes geloven wat hen opgedwongen wordt, en de nieuwe generatie pikt dat gewoon niet en vecht er op hun manier tegen. En die kinderen worden allemaal bijzaken geleerd, geen spiritualiteit en dingen waar het echt om draait. Vaak weinig keuze mogelijkheid. Montessori is dan weer een beter systeem, waar kinderen zelf hun tempo kunnen bepalen. Autodidactisch zijn mag dan niet, want dat brengt geen geld in het laatje, en is mogelijk van de concurrent, etc. Het is echt stadschool vs. natuurschool. De stadschool is gewoon een zombieschool, een crimineel systeem, een soort van duivelskerk die erachter zit, en ze offeren kinderen en dieren om dit systeem draaiende te houden. Ook volwassenen die niet meelopen worden soms geofferd. Die systemen zijn heel bemoeizuchtig, stalkend, en die kinderen komen vaak van de regen in de drup. Gedwongen medicijnen maken het alleen maar erger, zodat ze nog meer 'professionelen in de zombiekunde' kunnen optrommelen om het systeem draaiende te houden. Maar ze zullen zelf in deze gehaktmolen ten onder gaan.

Zombies proberen nog zoveel mogelijk mee te sleuren en willen niet loslaten in zijn val. Dat zijn dus nog verschrikkelijke stuiptrekkingen. Dat is een snelweg naar de hel. Ze roepen zo nog meer slecht karma over hen uit. We hebben dus te maken met een stel dementen die van toeten noch blazen weten. Het gaat dus zeker niet zonder slag of stoot, en debielen zijn nog steeds de grenzen aan het testen. Dat is de aard van de zombies : ze gaan door tot het einde. De plagen komen en nog bekeren ze zich niet van hun boze werken. Maar het is dus tegelijkertijd een grote overwinning. Dit gedrocht is tot de oppervlakte gekomen, en heeft zijn woning moeten verlaten. Daarom is het hysterisch en woest. Hij is uit zijn hol gedreven. Het is dus heel dubbel. Verder is het deels dichterlijk, hyperbolisch, proza, profetisch, soms licht sarcastisch en psychedelisch, voor meerdere uitleg vatbaar, net zoals liederen. We zeggen altijd : alle beetjes helpen, soms zijn er uitzonderingen op de regel, maar die zijn ook weer ter bevestiging van de regel.

Vaak veranderen situaties niet zomaar, maar moet er diepere psycho-analyse op toegepast worden. Even heel rustig naar die zin kijken : Een profeet wordt in zijn eigen woonplaats niet geliefd. Natuurlijk heeft het een diepere betekenis. Het gaat dan ook om zijn boodschap die niet erkend word, zijn boodschap van het hongeren, want de mensen leven materialistisch, en zo worden de rijken rijker en de armen armer. De eigen woonplaats is de aarde, voor sommigen de familie, maar in ieder geval gewoon de algehele vleselijke realiteit. De profeet heeft nergens om zijn hoofd te doen rusten. Hij is nomadisch. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt. Er moet een offensief zijn. Hij mag mensen niet naar de mond praten. Moet hij dan geliefd zijn ? Nee, de mensen zullen hem misschien vleselijk liefhebben of zorg willen verkopen, waarin altijd weer een addertje onder het gras zit, maar ze verwerpen de gnosis. Dit is geen zwart wit situatie, niet dat het nu zozeer letterlijk is dat een profeet niet in zijn eigen woonplaats wordt geeerd en in andere steden en plaatsen daarbuiten wel. Nee. Het is een beeld ergens van. Er is een bepaalde hulp die mensen bieden, die systemen bieden, en er zal ook wel zeker sprake zijn van of een stockholm syndroom in een bepaalde vorm of dat je gewoon niet anders kan, dat ze je gewoon bij de ballen hebben, maar dat is dus een verhaal wat we nu aan het bespreken zijn en we leven het psycho-analytisch zonder dat er dus altijd direct maar een oplossing is voor alles, want dan zou het verhaal wegzijn. We zijn in het verhaal aan het graven, en we 'doorleven' het.

Het is elk dubbeltje leren omdraaien, maar er is wel een pad. Dit is Venezuela. De mensen zitten zonder licht vaak, zonder water, beperkte voedseltoegang, etc, ook geestelijk gezien. Je kunt soms alleen maar of machteloos toekijken, of psycho-analyse gaan toepassen. Dat is het pad wat we zullen blijven gaan. Sociale omgang hoort bij het leven. Dat kun je niet helemaal ontkomen en dat is ook niet de bedoeling, maar je kunt het wel zo nu en dan 'richten'. Balans is hierin weer een sleutelwoord, geen letterlijk, orthodox extremisme en fanatisme. Het zwart-wit denken mist nuance, en is niet eerlijk naar het geheel. Wel kunnen deze hyperbolen dus soms in poetische artikelen gebruikt worden. Je kunt bijvoorbeeld de zeventiger jaren bestuderen over hoe Randy Newman in de problemen kwam met zijn 'little criminals' album, want die liederen kwamen afgezonderd op de radio, en sommige niet al te slimme figuren zagen er de context niet van en namen het letterlijk.

Dan komt er bepaalde vorm van 'christelijk' onderwijs bij kijken, wat gewoon altijd ter beveiliging door het christendom heenlag, namelijk dat het 'zelf' geen op zichzelf staande identiteit is, maar het geheel van samenstellingen om ons heen, dus het hele verhaal van als één lid lijdt, lijden alle leden. Elk dier is dus een stukje van henzelf, waarover ze moeten leren, en dat onderwijs ontbreekt helaas

op de scholen. Daarom is het van belang dit thuis te doen, want zodra een kind weet waar het dier voor dient en waar het voor staat zal het misschien minder snel tot carnivormisme leiden. Dus dan gaat het er ook om dat een kind dit leert op zichzelf toe te passen, en veel kinderen kunnen die schakel nog niet gebruiken, dus daar hebben ze dan hulp bij nodig. Die gaat dan als volgt : 'Hoe zou jij het vinden als ze het bij jou zouden doen, jou in stukjes zouden snijden, en hier liever niet mee willen stoppen, omdat je zo lekker smaakt.' Dus dat ze zich leren te verplaatsen in iemand anders, een dier in dit geval. Soms helpt het ze naar een kinderboerderij te brengen om ze omgang te laten hebben met de vervolgde dieren. Veel snoep eten kan ook heel lekker zijn, maar je tanden gaan er wel aan. Ook de duivel kan mensen laten denken dat het lekker is terwijl het helemaal niet lekker is. Ze moeten dus leren dat er een tegenstander is die de mensen bedriegt (ook weer belangrijk 'christelijk' onderwijs), en die wil mensen egoistisch laten zijn dat ze gedreven worden door of iets lekker is of niet, en niet door of iets goed is om te doen. Wie goed is krijgt lekkers, wie slecht is de roe. Om dat principe gaat het, dus het lekkers moet verdient worden. Het ware lekkere is het goede te doen, naastenliefde, dierenliefde, armenliefde. Dat moet al jong ingebracht worden. Zo kun je bijvoorbeeld een klein kind voordat het kind gaat eten eerst even een pop laten voeren, om een kind zich hiervan bewust te maken, of een knuffeldier laten voeren. Het dier moet ook eten. Dan laat je ze denken aan dat er ook iets anders is buiten henzelf, wat net zo goed recht heeft om te bestaan, want nu is het het recht van de sterksten, of liever gezegd : het recht van de domme volwassenen. Voor hetzelfde geld waren ze zelf de klos geweest. Dus als iets lekker is, een baby lekker smaakt, is het goed ? Ze moeten echt het onderscheid leren kennen tussen goed en kwaad. Dit leren ze helaas op school niet, dus ze zijn flink gebrainwashed. Het is het monster in het kind wat alleen maar aan lekker denkt, en zo heeft dit kind geen grenzen. Dit is het 'id', het 'het', en dat moet uitgedreven worden, onderdrukt worden door educatie. Kinderen moeten al jong het verschil leren kennen tussen het vleselijke en het geestelijke, en dat het geestelijke een strijd heeft te voeren tegen het vleselijke, elke dag weer. Daarom moeten ze leren elke dag als ze opstaan de geestelijke wapenrusting aan te doen, want er is een vijand die op hen jaagt.

De mens moet eerst het gif leren kennen en zo de natuur. Daar kan niemand omheen. Eerst moet de mens der wetteloosheid zich openbaren. Dan is psycho analyse dus de weg, geen eenvoudige weg eruit. De mens is vergiftigd door het valse woord.

Er zijn mensen die het buiten het kruis om willen doen, en buiten de strijd tegen de leugen, dus die wanen dan zichzelf als de gelukkige winnaar van de loterij van de waarheid, dat precies waar zij geboren zijn en precies de opvoeding die zij hebben gekregen en de mensen die over hen zijn aangesteld de zuivere waarheid lag geopenbaard, zo in de mond geworpen. Maar de mens moet eerst een confrontatie aangaan met de leugen, eerst beproefd worden.

Het zijn allemaal manifestaties van de mens der wetteloosheid, en dat gaat op vele manieren. Het is zowel de duivel als duivels, demonen, want het leger heeft zowel kopstukken als onderdanen en die doen allemaal mee in die oorlog. Die werken door alles en iedereen heen. Ze gebruiken de mens als satellieten. En dat is zeker de grote verdrukking. Er is geen opname zonder grote verdrukking, geen waarheid zonder grote verdrukking. In de grote verdrukking ben je omsingeld door parasieten, bloedvolle rode pissebed-achtige parasieten van zo'n 10 bij 5 cm die in de mens zelf worden gekweekt, en die drijven de mens totaal gek. Het kan voelen als verkrachting door zombies, dus ze gaan ver, heel ver. Dat is een zeer zware beproeving waar de mens doorheen gaat. Velen geven het op, en gaan verdragen aan met deze vraatzuchtige, enorm stijfkoppige demente parasieten, totaal

meedogenloos. Ze hebben geen oog voor het leed wat ze berokkenen, alleen maar oog voor vreten, verlangens bevredigen, heel egoistisch, als de kanker. De mens wordt door deze dingen totaal maar dan ook totaal in een hoek gedreven. Het is als een horror film. Daarom maken christenen graag fabeltjes om eraan te kunnen ontkomen, zoals de opname voor de grote verdrukking, en israel = israel, en jezus die alles wel voor hen draagt (wat alleen maar een deelwaarheid is, maar zij verabsoluteren en verletterlijken het als projectie). Als mythologie is het soms wel bruikbaar, zoals de zoeklicht mythologie die dan esoterisch uitgelegd kan worden, maar in letterlijke zin komen ze er dan te gemakkelijk van af. Ze willen alles in hokjes stoppen. Veel van hen hebben zelf nooit contact gehad met de hemel, en in evangelische kringen varieert alles toch altijd van charismatisch tot neutraal tot anti-charismatisch, maar veel evangelischen die dan weer charismatisch zijn hebben dan zelf geen echte, diepe getoetste openbaringen gehad, maar hangen dan veelal weer een charismatisch leider aan of evangelisch leider die dat gehad zou moeten hebben, terwijl dit dan weer vaak markten zijn, dus dan spreken we vaak ook weer van markt-openbaring, wat dan van de duivel ontvangen is om een grote som geld te verdienen, door één of ander boek.

Er is een gevaarlijke geest van markt-profetie gaande dus, dus een valse profetische geest die door geld werkt, en soms kan het de waarheid zijn min of meer, maar er is ook zoiets als verkeerd afgestemde waarheid, gestolen waarheid, die dan toch weer min of meer uit de context is getrokken, al dan niet verdraaid. Het is ook zo dat markt-evangelischen zo diep in de markt al terecht zijn gekomen dat ze niet meer openlijk van hun standpunt durven af te komen, omdat dan hun hele markt in zou storten.

Goed op de zoutvermeldingen letten ook, en niet boven de 6 gram zout per dag uitkomen, dus het best is het bij te houden met een notitieblokje. Wat betreft brood : Er zit zoveel rommel in. Er zijn ook boeken geschreven over het gevaar van brood, en er is een hele anti-brood beweging gekomen daarover, dus heel veel mensen eten al geen brood meer. Maar 'als' je dan brood eet, dan is zonder suiker en met laag zoutgehalte het beste, zo organisch mogelijk, zonder allerlei rommel er doorheen gegooid. Nederland is echt een broodland, maar de mens zou eens wat meer moeten varieren. De mens is geconditioneerd door brood. Daar is de mens inderdaad dik van geworden. In ons netwerk had iemand jaren geleden een droom over dat bewerkt brood eten hetzelfde is als stront eten. Nou, dat is dan ook een snelle afkicker, zo'n droom.

Er komen steeds meer producten die suikerloos zijn of een vervanging van suiker. Honing is dan beter dan suiker ook. Dat is dan soms ook een zoektocht, want winkels kunnen daarin verschillen.

Goed zaad zaaien leidt tot de komst van de kleine beren, en dan het spoor volgen tot het hol in Venezuela waar het uit voortkomt, want daar is de moederbeer, en daar komt die beren energie van vandaan. De beren zijn van het verzet, en het scant naar de missing links, dus ook een basis voor verdere openbaring. Het is een woede naar ongelijkheid en onrecht, als een moederbeer. De wereld is in een financieel syndroom, waardoor er financiele ongelijkheid is, als de basis van veel ellende. En ja, die energie kan aanvoelen als een wind, en als golven. Het is inderdaad nog zwak, en daarom moet de mens nog meer zaaien en de tuin leren bewerken.

Geestelijke oorlog is woede die zich strategisch opstelt, dus camouflage inbegrepen. Het is heel vies werk, niemand zal dat ontkennen. Vleselijke scholen worden bestuurd door beesten. Het is allemaal dwang. De kinderen krijgen niet wat ze nodig hebben maar worden op een zijspoor en dwaalspoor

gezet. De natuur is een tikkende tijdbom. Het is dus nog steeds een geestelijke oorlogssituatie en die is niet makkelijk, maar wel nodig. De vleselijke school staat dus voor de valse, nationalistische gelijkheid in de zin dat iedereen daar gedrilt wordt tot nazi communist, en die is heel selectief en vals kapitalistisch, dus hypercommunistisch. Vandaar dat de beer moet komen die vanuit een grotere context komt om dat systeem te verslinden, oftewel te ontmaskeren en te ontcijferen in de recyclocratie, opdat het tot hogere vormen kan komen. Er moet nuance en context komen. Dat is een veel groter systeem, een veel eerlijker communisme waardoor de mens wordt teruggeleid tot zichzelf en niet tot een of andere valse markt-identiteit. Alles is vastgevroren nu, maar de beer heeft nog vuur en warmte in zijn hart. Het is net als wat ze met de indianen hebben gedaan, dat ze er een wereld overheen hebben gebouwd, die scholen. Ze hebben het ware natuurstudentenschap om zeep geholpen, dus daar zit inderdaad dan iets diepers, en ze blijven het maar afsluiten, dus dat gaat op een gegeven moment ontploffen. De berenlijnen lopen terug tot voortijdse/orionse beestgeslachten.

Het staat op de verpakking hoeveel zout er in iets zit, en vaak is er meer zout aan toegevoegd, en dat terwijl natuurproducten vaak al hun eigen zoutheid en zoetheid hebben. Met bewerkt supermarktvoedsel kom je al heel snel over de dagelijkse grenzen heen met gevolg dus dat je meer eet en meer drinkt, en zo ontstaan die zout en suiker vergiftigingen, en dat kunnen vicieuze cirkels worden en is onderdeel van een industrie complot. ze hebben dus verkoop gezet boven gezondheid, als doel. Zowel kristalsuiker van de suikerbiet als rietsuiker is allemaal troep, en helemaal als het ook nog eens extra bewerkt is. Het wil nog niet eens zeggen dat je alles in de natuur zomaar kunt eten, want a. de natuur is niet de paradijsnatuur, en b. er zijn grote verschillen, niet alles is ter consumptie, en er is ook jachtstrategie in de natuur waar de mens allemaal geen flauw idee van heeft en ook niet wil leren, want de mens is oh zo bevooroordeeld en lekker naief. Zoals gezegd hebben veel natuurproducten die je dan wel kunt eten al van zichzelf vaak een zoetheid, en juist ook als je het niet bewerkt kan die zoetheid ook beter op een gezonde wijze in het lichaam inwerken, terwijl fabriekszoetheid dan juist ook weer zoveel kapotmaakt en afsluit. Zo is dat ook met zout. Rijstwafels zijn ook weer een vervanging voor brood zo af en toe. Variatie is de sleutel. Als je bijvoorbeeld rijstsap drinkt dan heeft dat ook weer zijn eigen zoetheid al. Als je het dan hebt over verantwoorde toevoegingen van zoet dan kun je beter bijvoorbeeld honing nemen, en soms een zoetje, maar met zoetjes zeker niet overdrijven. Elk zoet, ook natuurzoet, moet in balans komen, en soms is vasten op extra zoet belangrijk en een uitdaging. Al met al heeft de mens wel zoet en zout nodig, maar dan onder de grens, en zoals gezegd ga je met veel supermarkt producten al heel snel over de grens heen, dus dan moet je kijken op de verpakking. Er zijn twee afdelingen op de verpakking : de ingredienten en de gehaltes. Als er bij de ingredienten suiker op staat waar je bijna niet aan ontkomt dan niet teveel van dat soort producten nemen, dus bijvoorbeeld eerder kiezen voor een product waar dan suiker niet opstaat (als je het over sappen hebt bijvoorbeeld). Soms zijn er de suikerloze varianten, of waar ze andere soort zoetstoffen gebruiken (geen aspartaam nemen). Dan kijk je bij de gehaltes en daar mag zeker wel zoet bijzitten want dat zit dus al in heel veel natuurproducten op zich en dat is soms ook gewoon nodig (de natuur houdt daar ook rekening mee). Maar bij de gehaltes staat dan ook het zout gehalte, dus dat moet je dan even in de gaten houden, en dan kun je beter iets nemen waar het zoutgehalte gewoon laag is of helemaal niet aanwezig, want anders ga je echt al heel snel over de daggrenzen heen, en teveel zout kan dus te hoge bloeddruk geven. Als je contact maakt met je lichaam zal je lichaam het zelf profetisch moeten aangeven, en ook je ertoe drijven dingen mogelijk te onderzoeken. Ga nooit zonder je lichamelijke bio-alarm een winkel binnen, houdt dus altijd goed je scanners open dat je niet bedonderd wordt door 'clowns'. Als je iets wil pakken denk dan twee keer na voordat je het daadwerkelijk pakt.

De mens krijgt al overmatig zout binnen veelal doordat het aan veel producten is toegevoegd, dat staat bij de voedingswaarden, dat is dus een andere afdeling dan de ingredienten, en aardappelen hebben van zichzelf al zout, dat doet de natuur, zoals ook groente vaak al eigen natuurlijk zout heeft. er hoeft dus geen extra zout nog op de aardappelen. Er zijn ook weer bewerkte aardappelen die al geschilt zijn en bij sommige producten is er extra zout toegevoegd. Mocht je heel laag uitkomen met zout wat bijna niet meer mogelijk is vandaag de dag, dan zou je wat toe kunnen voegen, als je maar onder de 6 gram blijft als totaal zout per dag. Ze donderen het tegenwoordig door bijna alles heen, alsof het niks is, en nederland heeft ook een zout traditie. Wat zoet betreft zit er dus ook al vaak natuurzoet in, van de natuur zelf dus, maar er zijn dus vele soorten zoeten en van het ene kun je meer eten als van het ander, zoals fruit en groenten hebben ook al zoet van zichzelf. Het is dus voor zoet lastig te zeggen, maar ook zoet moet je dus alleen met mate nemen, en dan zijn kristalsuiker en rietsuiker niet de beste keus, en er zijn ook verschillende soorten zoetjes dus dat zal ook verschillen. Honing zou dan een betere keuze zijn.

Frisdrank is funest voor je tanden. Word ook vaak tegen gewaarschuwd, vanwege het zuur wat de tanden aantast, ook als je alleen maar light zou drinken. Zelfs met vruchtensappen moet je om die reden oppassen, want er zijn vruchten die heel zuur zijn. Dus dan gaat het erom een hogere pH waarde te nemen, dus meer de basischen. Je kunt het ook mengen met wat water als je wat vruchtensap neemt, want dan wordt het geneutraliseerd. Zo kun je ook zelf betere drink maken. Vruchtensappen zijn vaak te geconcentreerd en ook zit er weer vaak suiker in. Bij de ingredienten moet je dan kijken, en geen vruchtensappen met suiker nemen want dat is allemaal extra toegevoegd en rommel.

Enorm oppassen met frisdranken en vruchtensappen. Vruchtensappen kan dan als het meer basisch is, maar variatie is belangrijk, en er zijn tegenwoordig allerlei soorten. Dat is ook wat beter voor je tanden. Wel dus bij zowel de ingredienten als de waarden kijken. Beste is zo biologisch mogelijk, zo natuurlijk mogelijk.

Het is een beetje zoals Indiana Jones and the raiders of the lost ark. Ook de nazi's jagen op de ark, maar ze nemen de voorschriften niet ter hand, dus op het eind gaat het ergens fout. Je kunt dat gewoon zien, het is als stripfiguren die tegen een muur aanlopen en zichzelf te pletter lopen. Ze kunnen niet naar binnen, hebben de middelen niet, maar willen het toch hebben en gaan dan gek lopen doen wat hen fataal zal worden, want het gaat niet volgens de natuurregels, dus ze blazen zichzelf op. Die processen kun je dus nu al opmerken. Ze kunnen er niet bij, hebben geen creativiteit, dus ze pretenderen en dat zal dus fout gaan.

Groentensap kan ook. Bij zoet is er niet zoals bij zout een natuurgrens van 6 gram per dag, maar gaat het erom zoveel mogelijk de fabriekssuiker, kristalsuiker, rietsuiker etc. te ontlopen, dus dan kom je bij zoet wat al in het product zelf zit, en ja, dan proef je alles beter want de mens is helemaal afgestompt door de toevoegingen van de fabriek en de industrie. Bij zoet komt het dus op aan naar je lichaam te luisteren, want er zijn verschillende soorten zoeten met verschillende grenzen en factoren die meespelen, zoals fruitzoet en groentezoet, en aardappelen hebben ook lichtelijk wat zoet. Dat zou op de verpakking moeten staan of het van de natuur zelf is of dat ze er nog wat bij hebben gedaan. suikervrij betekent dus niet per definitie zoetvrij. Het is belangrijk zoveel mogelijk suikervrij te gaan, en die versies zijn er gelukkig ook, vooral ook als het direct vanuit de natuur

komt is dit vaak het geval, maar dat wil dan niet zeggen dat het zoetvrij is, en dat hoeft ook niet, want natuurzoet heeft de mens wel nodig. Deze grens ligt hoger dan bij zout, en het is belangrijk die grens te eren bij jezelf, een soort suiker alarm te ontwikkelen, naast een zout alarm.

Als je ergens vlees uit gaat vissen zitten die lijksappen er nog steeds in en dat ga je proeven, ook bij sommige salades waarop staat : kunnen sporen van vis bijzitten. als je dat dan heb geproefd dan voel je je even een dag of paar dagen rot van, maar dan sla je zo'n product de volgende keer over.

Wij strijden niet zomaar tegen een individu of ieder individu, omdat er machtsstructuren achter liggen, dus een soort van oligarchische kern, anders is het dweilen met de kraan open. Daarom strijden we geestelijk tegen familie en kerk, ook de medische kerk, omdat deze bloedlijnen door de mens heenliggen, en dit is in de context van de specialistische territoriale oorlog, dus dan kom je op diepere niveau's in plaats van te kijken naar wat je moet doen op een bepaald niveau. Het gaat dus erom er telkens weer onder te komen, als een bodemloze put. Dat is het thema. Het is niet erg als je dan lijdt, want het lijden brengt dan ook weer diepere niveau's, zuigt je dieper naar beneden, en de tegenstander ontmaskert zichzelf ook door het lijden wat hij aanbrengt. Het lijkt allemaal heel normaal, maar dat is het niet. Er wordt een rad voor de ogen van de mens gedraaid. Het is niet erg om tegenstrijdig te zijn, want je moet een bepaalde psychedelische invalshoek hebben met deze dingen. Dat hoort ook weer bij de strategie. Je bent dan geen vriend van de wereld, maar gewoon als beleefdheidsvorm, een vorm van beleven voor informatie. Anders kom je er niet doorheen. Dan zouden alarms afgaan en dan ben je nog verder van huis. Camouflage is dus een must. Opname komt door kruis en kennis, dus we kunnen het kruis niet teveel ontlopen. Te weinig kruis, dan heb je geen opname meer, en geen kennis. Je kunt dus ook niet telkens jezelf zijn. Dat is fataal. Je mag jezelf niet te kwetsbaar maken naar hen namelijk, en jezelf niet teveel weggeven. Dus onherroepelijk kom je met jezelf in de knoop, en dan moet je de psychedelische module wel inschakelen.

Er is geen enkel excuus voor de farmaceutische industrie. Ze hebben de dieren om zeep geholpen, en de natuur, en daar hebben ze hun koninkrijk op gebouwd. Hierover gaat ons basis artikel 'de zin en onzin van pinksteren' uit De Onkrant – Literaire Columns van de Tweede Bijbel – Verzamelingen – nr. 2 – dec. 2019. Dit is absolute basis, en ook een basis van de pinkster beweging waaruit wij voort zijn gekomen. Net als het recht wordt het medische namelijk verkocht, en de oude natuurprofeten prediken daartegen. Je mag medische hulp nooit verkopen want dan wordt het a. corrupt en b. alleen iets voor de rijken, terwijl medische hulp een basisbehoefte is en burgerplicht die je niemand mag ontzeggen. Het is nu een medische markt geworden, dus dan is er marktdruk, waarbij ze hun produkten kwijt moeten, en als ze die niet kwijt kunnen, dan maken ze gebruik van slinkse manieren om het toch kwijt te kunnen, zoals door bedrog, valse diagnoses, en het aanbrengen van leed zodat de mensen bij hen terecht komen en blijven. De medische markt is dus een gevangenis, want je komt er niet meer weg. De medische markt is dus een groot kruis. Dit is de wereld buiten het paradijs, dus alleen een enkeling is niet crimineel. Het beste is dus er nooit te komen, of anders naar een natuurdokter, en alleen als het niet anders kan naar de dokter, maar dan weet je dus wat de gevaren zijn, en dat het een kruis op zich is. Daarom nemen veel pinkstermensen ook geen medicijnen, want je speelt altijd weer met je leven, omdat het toch mensenwerk is. Maar lees het artikel er nog maar eens over, en we hebben er vaker over geschreven. Wij hebben in onze contacten mensen die invalide zijn geraakt door medicijnen, en het hele internet ligt vol van zulke verhalen. Er zijn veel medische schandalen, dus ook dat is spelen met je leven. Er zijn zoveel

medische schandalen. Ook medicijnen die uit de handel zijn gehaald omdat er doden door zijn gevallen. Het is een killer industrie. Daar leven ze van. En ze geven graag het placebo effect om het vertrouwen aan te sterken. Ze genezen ook mensen, ja, zoals de valse profeet, het beest uit de aarde, grote wonderen en tekenen kan doen, maar allemaal gebouwd op bloedgeld en bedrog. De hele aarde gaat het beest achterna als één van zijn koppen geneest. Ze gooien wat zoet door het gif dus. De medische industrie heeft demonologen om zeep geholpen en belasterd de demonologie telkens weer, zoals Daniel sprak over het komende godslasterende ijzeren beest wat zou heersen. Ze geven niet om mens of dier, maar alleen om geld, alhoewel ze doen alsof. Ze zijn dus niet gebouwd op het geestelijke en de demonologie, maar op materie, op geld, niet op god's fundamenten dus.

We zijn dus aan het kijken waar het fout is gegaan, om niet met de kraan open te dweilen. De medische industrie gaat allemaal om symptoom-bestrijding, maar de demonologie gaat naar de wortels. Vleselijke beveiliging is ook niet gebouwd op de demonologie.

Niet teveel oogcontact maken, want ze kunnen soms erg onder stroom staan. Je kunt er ook langsheen kijken en een bepaald punt vinden in de omgeving waarvan je merkt dat daaruit hulp stroomt, en dan kun je daar de hele tijd naar kijken als bron. Ook binnen je lichaam je bijvoorbeeld helemaal aan de linkerkant projecteren, dus dat je bewustzijn alleen in je linkerhelft is, en dan heel langzaam de energie naar de rechterkant laten stromen, en dan weer terug, zodat ze je niet kunnen vastpinnen en vastzetten. Je reist dan a.h.w. in je eigen lichaam. Dat kan ook van rechts naar links natuurlijk, of van beneden naar boven en van boven naar beneden. Je kunt ook aparte lichaamsdelen nemen en dan hetzelfde doen, zoals alleen in je hoofd, of in je bovenlichaam, of een arm. Zo kun je energie ook opslaan, zodat ze het niet kunnen wegnemen. Het is ook een manier om te ontladen en dingen weer los te laten, zodat je je niet met dingen vereenzelvigd.

Als je dan weer alleen bent en je hebt de mogelijkheid om jezelf terug te trekken op prive terrein, een eigen kamer bijvoorbeeld, en je hebt nog steeds last van het gesprek of de ontmoeting, dan kun je een bal in je lichaam voorstellen die rolt naar de plaatsen in je lichaam waar er invallen zijn geweest om het weer te neutraliseren en herstellen. Als je niet weet waar die plaatsen zijn, dan kun je gewoon die bal overal naartoe laten rollen, zoals in je armen, je benen, en de rest van je lichaam, en als je dan een reactie merkt bij een bepaalde plaats, dan houdt je de bal daar even wat langer.

Altijd als je met een mens in contact treedt moet je contact maken met zijn goede gidsen, die iedereen heeft. Ook slechte mensen hebben goede gidsen, gewoon vanwege dat mensen ook weer objecten zijn die een bepaalde functie hebben. Soms kan het even duren voordat er contact is gemaakt. Soms moeten er eerst wat muren doorbroken worden, ook mogelijk om wat dingen vrij te zetten die door die mens waren opgezogen of gevangen gezet. Mensen zijn dus ook weer gevangenissen, en je mag rekening houden met het verzet wat al eerdere binnenvallen heeft gedaan en daar hun kantoren hebben geinstalleerd, dus daar kun je dan mee verder werken, wat ook een wet is van het geestelijk reizen, dat je mag bouwen op eerder gedaan werk. Mocht zo'n muur niet neergaan, dan kun je bijvoorbeeld een soort 'shocker' gebruiken. Dat is een soort energie die je gebruikt om op die muur te leggen of te laten kleven waardoor die muur ontploft. Om die energie in werking te zetten heb je een bepaalde sleutel nodig vaak, en dat ligt bij iedere mens anders, en die sleutel kan gecodeerd liggen in een bepaalde beweging die je moet maken (profetisch), en dat kan heel subtiel zijn, bijvoorbeeld met de ogen, of de schouders, even uitrekken, dus dan heel lichamelijk eigenlijk de sleutel uitvoeren om die energie in werking te zetten. Soms zal het een

bepaald woord zijn wat je moet zeggen of een bepaalde zin wat de sleutel kan vormen, en dat woord kun je gewoon dan inbouwen in je gesprek met die persoon, dus dat het vloeiend verloopt en dat dat woord er gewoon tussenpast zonder dat het opvalt (want je wilt natuurlijk geen argwaan wekken en dat er dan bijvoorbeeld alarms afgaan, dus dat heeft ook met de beleefdheidsfactor te maken vaak).

De macht van het geld werkt ook met camouflage, dus echt niet als een doldwaze eend met dollartekens in zijn ogen de hele tijd, die telkens ziekelijk naar je portemonee, zakken of tas staart. Ze zijn niet gek in die zin, maar gewiekst, klinisch. De beoziene spinnen zijn statisch, maar als ze bewegen dan gaat alles snel, dus als hagedissen. Dus je wordt vaak snel weer afgewimpeld, snel weer weggestuurd, omdat geld een strikker en een jager is die niet zichzelf wil prijsgeven. Daarom zijn ze ook bang en paranoide, en is medisch contact vaak niet lang, altijd binnen kantooruren etc. zodat ze niet 'ontdekt' worden. Ze geven vaak kleine tekens, kleine installaties, kleine bevruchtingen, en die gaan dan hun werk doen. Die nemen de mensen mee naar huis. Ze zaaien dus. het zijn boeren. Ze kennen de principes van zaaien en oogsten. Dat is hoe die beoziene afgod werkt, die werkt met strategie, kennis van seizoenen. Ze zijn heel erg gepolijst, uitgekookt, om hun macht te waarborgen. Ze zijn vaak niet gul, en wekken allerlei schijn op. Zij werken ook weer door op tekenen die zijn gegeven, dus registers van het verleden. Het zijn gewoon boeren die wat schoffelen. Dokteren is altijd pappen en nat houden, dus soms vergif, soms het gif verzoeten, soms naar binnen halen, en dan weer afstoten. Ja, je bent proefdier. Er hangt altijd weer een prijskaartje aan. Je wordt gebruikt. Je bent geen mens, maar een nummer. Ze wanen zich inderdaad superras. Ze zijn ook heel lui, daarom wimpelen ze ook weer vaak mensen af. Ze doen geen onderzoek vaak, zijn ook niet op de hoogte vaak van nieuwe onderzoeken en zijn vaak niet geinteresseerd in getuigenissen van mensen.

Nostalgie is bitterzoet. De mensen leven nog, in het hiernamaals, het tijdperk van de duitse filosofie voor het nazi tijdperk en hypercommunistische tijdperk, toen was de lucht nog schoner, was er meer natuur. Zinloosheid is voor de oppervlakkigen, maar in de diepte is betekenis. In de wereld van de dromen liggen bepaalde 'omens' verborgen, tekenen, tokens, om bepaalde dingen te laten wegvallen en veranderen. In de literatuur ligt het antwoord, de hogere droomwerelden.

Het kan niet geforceerd worden die golven. Als je stopt met vlees eten val je in een kuil en moet je helemaal opnieuw beginnen want je oude fundament is dan weg. Je leeft niet meer door corrupte stadse energie dan dus moet het ergens anders vandaan komen en krijg je je natuurzelf weer terug, dus dat kan zijn dat je dan van hele andere dingen ineens gaat walgen en niet meer kunt verdragen. Dingen kunnen dan ook tijdelijk zijn of voor langere duur, hangt er vanaf.

Wij gaan niet met pensioen in de christelijke dingen en christelijke territoriale oorlogsvoering. Een heleboel ex-christenen doen dit. Wel is er seizoensbepaling. Je kunt het niet met de botte bijl doen. Het zijn welvaartspredikers die ontmaskerd dienen te worden, zelfbedriegers. Ze vinden de levensdeal dan te zwaar en nemen drugs, eigenlijk heel laf want zo vergeten ze god aan het kruis. Wel hebben ze dan een soort van middeltje daartegen bedacht, een drogreden, zo van : ja, maar als wij rijk zijn dan kunnen wij ook veel geld weer aan de armen geven en kunnen we sneller reizen om hen het evangelie te prediken vanwege onze private jets, maar dan slaan ze dus een heleboel stappen over en denken materialistisch. De korte weg is niet de weg van het kruis, en juist door hun dure pakken en dure spullen en rijk gedrag nemen ze de energie van anderen weg als vampieren en daardoor worden ze zo snel omdat ze geen fundamenten meer hebben, geen tussenstappen, dus het

worden gladde alen. Ze kunnen niet meer afremmen, en worden zo tot joyriders zonder rem, gekke gokkers, en dan gaan ze al die excuses bedenken.

Die predikers van het voorspoedsevangelie, dat is allemaal heel dubbel en kan per zaak verschillen. Natuurlijk leren ze de mensen positief te denken, maar dat kan juist ook weer gevaren opleveren. Ze zijn zich dan ook vaak niet bewust dat ze eigenlijk al duivels zijn, maar leven dan al wel op dat niveau, als zelfbedriegers. Dat doet die drugs die ze hebben gekocht om aan het leven te ontkomen, aan de daadwerkelijke empathie en liefde, en dan worden ze ook door die drugs geleefd. Dat onderwerp heeft altijd onze interesse gehad.

Eerst moet je een gevangenis gaan ontdekken voordat je eruit kunt komen. Eerst moet je het voelen. Het oorspronkelijke aramese woord voor het heilige geestelijke, wat de christenen heilige geest noemen, is richting, rw, wat vanuit egypte komt, rw, ra, die door de onderwereld reiste. In de samenleving is de richting misplaatst, een scam, dus dan gaat het erom weer richting te vinden, en dan is het leven van stap tot stap, niet te snel willen gaan, niets overslaan, dus terugkeren tot de beginprincipes van het toetsen en onderzoeken, het twijfelen, dus het komen tot de leegte en de chaos en niet tot valse, gemaakte 'orde'. De mens koopt heel wat 'orde' in, maar het is dus vaak een scam. De mens moet eerst leren afremmen, en het moet inderdaad van boven komen, dus leren luisteren naar je hogere zelf, de hogere kennis. Dus elke richting moet daar uit voort komen, zoals we ook alleen maar kunnen bidden op basis van luisteren, en niet net andersom. Zo ontstaat richting als een natuurproces, van zaaien en oogsten dus.

Als je het goede pad kiest dan springen er direct scammers op je nek, vandaar dat die principes ook zo belangrijk zijn. Er zijn zoveel valstrikken op het pad. Aan die worsteling ontkom je dus niet. Aan piekeren kun je dus ook niet ontvluchten. Maar dan op een bepaald moment is het dan klaar en kun je naar een volgend niveau. De wereld is heel gejaagd, maar er moet juist afgeremd worden, de heilige vertraging, en dan wordt je vanzelf opgenomen.

Hoofdstuk 88. De Orions-Afrikaanse regressie en etymologie

Veel Nederlandse uitleggers gaan gewoon van de Nederlandse vertaling uit, en geven dan een heel eenzijdig beeld van Jona wat bedoeld is voor manipulatie, dus die Hebreeuwse, Aramese en Egyptische lagen die eronder zitten kennen mensen vrijwel niet, en zitten daardoor vast, omdat Jona zo een soort van pavlov programmaatje wordt om mensen te conditioneren. Jona vluchtte is dus gewoon Jona toetste, en als hij dan de oerafgrond ingaat, de hebreeuwse tehowm van genesis 1:2, dan is dat woord ook weer verbonden aan de thummim van de urim en de thummim, oftewel het toets orakel, dus niet zomaar stemmetjes volgen. Daarom is het ook zo'n zootje, omdat men niet toetst maar vanuit angst reageert (mensenvrees). Deze verhalen gingen al de ronde in Egypte en zijn symbolisch, niet echt gebeurd, en vaak ging het gewoon over geestelijke wezens.

De Joden werkten graag aan deze verhalen, als sprookjesmakers. Het is dus een soort hulpmiddel om te toetsen in de diepere lagen, zoals Jona ook weer verbonden is aan het jana-jani orakel in de voortijd wat een veel oudere urim en thummim is. Als je alleen al kijkt naar de betekenis van de naam Jonah : vertedering, tederheid, dan betekent dat duidelijk genuanceerdheid, voorzichtigheid, wat een basis-kenmerk van het toetsen is, zorgvuldigheid. Dat moet ook de basis van ieder profetisch mens of profeet zijn. Het is een beetje een Oud-testamentische vorm van het maria en martha verhaal. Maria zat aan de voeten van de kennis om stil te luisteren en te toetsen, terwijl martha als een bezetene rondrende om mensenvlees te dienen.

We waren bezig het patroon van Johannes te beschrijven die Jezus liet afdalen in de Jordaan, en in Egypte had Anubis als JN(-P) dezelfde functie en zelfde naamwortel, die dus ook weer terugkomt in Jona. Eerst moest Jona zelf die afdaling in, de put in, wat ook weer verbonden is aan de waterman, Aquarius, of in het Babylonisch genoemd Oannes, de visman, half mens, half vis, voortgekomen uit een vis, als de zoon van Ea, de belichaming van wijsheid en kennis in de Babylonische taal. Het heeft dus allemaal met elkaar te maken.

Het is heel dubbel. De godsmoeheid, die wij ook hebben, gaat over de afgoden van de mens, maar het houdt ons niet tegen de ware personificatie van kennis te zoeken, wat dan in de omgangstaal 'god' genoemd wordt soms, en wat belangrijk is voor de herdefinitie, naast het ontmaskeren. Theologie blijft in die zin interessant en noodzakelijk, want het is een metafoor ook van de bron, het verbonden blijven aan de bron, en helaas hebben de mensen, oftewel het vlees dit teveel verletterlijkt. Er blijven belangrijke boodschappen inzitten.

Het zwijgoffer is de basis van het profetische wat ligt in leviticus, maar de mensen die je overal over god hoort praten bijv. op tv of dure websites zijn vaak van de markt. Dus dat geeft dan een wrange smaak, of ze zijn gewoon verbonden aan de markt van het traditionele christelijke geloof. En ja, we blijven er een haat-liefde verhouding mee hebben. We zijn ervoor om wat exegese te geven. Het is dus heel dubbel, lijden en strijden.

Het woord 'God' heeft een negatieve lading gekregen. Het gaat niet om het wel of niet, maar om het hoe, dus het heeft een zekere neutraliteit. Het heeft te maken met het onder en boven de schelp werken, balans te houden, en we spreken nu voor het gemak ook gewoon Nederlands, omdat het verschillende lagen dient te bereiken. We zijn nu verder aan het graven in het werk van Calvijn, en dan moeten we eerst een simulator maken. Verkeerd gebruik van het woord God is inderdaad materialistisch, en al deze talen zijn zwaar materialistisch, maar het is gewoon het Nederlands wat we nog spreken. De vertaling en definitie van het woord God in de tweede bijbel is anders, zoals wanneer bijvoorbeeld Kate Bush over God zingt, dan is het ook heel anders, en kom je ook in een hele andere wereld. Het wordt zijdelings genoemd, maar het gaat om het geheel en de diepte. Er zijn zoveel hele slechte wortels van dit woord die we besproken hebben, maar ook hele goeden, zoals ‘kut’ in het egyptisch, wat dan een godin is. In het engels heeft het al echt de K klank. God is in het nederlands en engels de personificatie van het opperwezen of van het goede, van de bron van alle dingen, zodat je er omgang mee kunt hebben. Zo is dat in de taal gegroeid, zeker ook in het werk van Calvijn, wat veel in het Latijns was als de theologentaal van die tijd, en wat hij dan ook in het Frans vertaalde, en wat uiteindelijk later ook vertaald is in het Nederlands en Engels, en Calvijn geeft ook een heel ander beeld van God dan de reformatischen en evangelischen vandaag de dag. God is in de werken van Calvijn veel soberder, en ook hij geeft aan dat God staat voor de

geestelijke wetenschap en kennis die zich gepersonificeerd heeft. Het woord God valt niet zomaar weg te wassen uit de samenleving, maar het valt dus wel weer te nuanceren en in goede banen te leiden, en dat is onze opdracht. Ook onder de schelp moet het werk dus volkomen worden, dus ook in de calvinistische theologie. Calvijn is een belangrijke sleutel die de mensheid nog niet begrepen heeft. Ook Calvijn is dus metaforisch, en wij noemen hem een enigma.

Het wil niet zeggen dat we niet meer mogen spreken of 'kletsen', maar door het kruis en de besnijdenis moeten onze oren worden doorstoken, worden gescherpt, en dat kan alleen als de mond zich sluit en besneden wordt. Ook de mond moet dus doorboort worden. Dat is een oefening. De mens moet zich richten op het offer van het zwijgen, net als Maria die aan de voeten van de Charis kennis zat om te luisteren naar de geestelijke gaven. We mogen niet spreken en handelen buiten het zwijgoffer om, dus dit offer moet rijpen en volkomen worden, en zal dan het hemelse woord voortbrengen, en dat is heus niet allemaal vroom gezemel, maar strategisch, gecamoufleerd, van alle markten thuis. Er ligt maar een hele dunne draad tussen het geestelijke en het vleselijke. Daar heeft de mens onderscheiding in nodig. We moeten het spreken dus allereerst offeren, zoals dat ook met gebed is dat het alleen maar uit het luisteren mag voortkomen, dat het geestelijke door ons heen bidt, waar ook veel misverstanden over zijn, want velen bidden gewoon in het vlees zonder te luisteren. Het gaat er dus om veel bewuster te leven en veel voorzichtiger, en het geestelijke op zich moet ook verbroken worden, want er is zoveel vleselijkheid in het geestelijke. Vandaar dat de opname tot de kennis van belang is, niet slechts het geestelijke. Alles moet ook getoetst worden, maar voor het gemak spreken we deze taal anders zou het voor de mensen te ingewikkeld worden, dus onze boeken buigen ook door de knieen om op het niveau van de mensen te spreken anders begrijpen ze er niks van. We gebruiken daarbij de schakels die voor nu het belangrijkst zijn, en dat is voor nu het werk van Calvijn waar wat poorten geopend moeten worden. Er is dus inderdaad een strijd om het woord God. Het is omgesmolten, en wij moeten het weer terugsmelten. De codes die erin zitten zijn belangrijk, onmisbaar. Het God raadsel moet dus opgelost worden, anders kan de mens niet verder.

En ja, het geestelijke is komende door het zwijgoffer, en zo zal ook de opname komen. Zo zal het ware woord gebaard worden. Er moet dus een wachter komen voor zowel oor als mond. Als er geen wachter voor de mond is dan kan het oor nooit geopend worden. De mens bidt en bidt maar, spreekt en spreekt maar, maar dit houdt juist de doorboring en besnijdenis van het oor tegen waardoor profetische kennis zou moeten komen. De mens is door zijn grote, overmoedige en roekeloze mond aan hele andere goden verbonden. Meer aan de goden van de buik dan de God van het oor, van het zwijgoffer, van het luisteren. En ja, tornado's komen uit de vur, en moeten ervoor zorgen dat er niets vastgroeid, niets verdicht wordt, dat er niets vergeten wordt, vanwege de hogere contexten en nuances, dus je mag ook niet zomaar iets grijpen, want dit is tantalos voor een reden. Het is als het grijpen naar lucht, en zo alleen kun je dingen waarlijk bouwen.

Wees maar blij met deze vaagheid en mist, zodat je niet te snel uit de lift stapt. Eerst moet het dieper. We gaan voor het hoogste doel. Het zijn allemaal vur principes. Alles heeft zo zijn plaats, en voor alles is er feedback. Alle woorden zullen zich verdiepen en zullen van betekenis veranderen, andere verbindingen en samenhang krijgen, andere richting. We mogen het niet zomaar weggooien, want dat is smetvrees. Er is nog een werk te doen, ook al is dat heel vuil werk. Ook staat het woord God weer in verband met de stam Gad, wat ook weer voor allerlei belangrijke dingen staat. Juist als de personificatie teveel wordt weggehaald en het te eenzijdig wordt gemaakt, dan sterft het, als een

dode kunst. Maar het kan aan twee kanten er vanaf vallen, want het fundament van de personificatie, van de archetypes is altijd de principes. Als er geen principes zijn en ze gebruiken toch het woord God, dan heeft het geen fundament, en is het ook dood. We lopen dus op een koord, en alles hangt aan een zijden draadje.

Daarom is er ook internet, wat meer achter de schermen is, zodat het gefilterd wordt. Maar we leven dus ook nog in een directe samenleving, alhoewel die door corona wel meer en meer indirect is gemaakt, dus ook al met een soort schermen. Dat zijn dan de zijwieltjes in het afzonderen, als een ruggesteuntje. Ja, er zijn soms nog directe live contacten, en die kunnen moeilijk zijn. Vandaar ook dat we hiervoor ons project hebben 'terug naar de paradijs aarde', wat van binnen ligt, en wat ook een filter is, en we kunnen niet zomaar alles achter ons laten, zoals de profeet in het verhaal de profeet en de blinde ook nog telkens terug moest rijden en min of meer onder de stadse mensen moest leven. Dat heeft een bedoeling. We zijn geen schoothondjes van het paradijs, maar ook herdershonden die worden uitgezonden. Dat geeft soms inderdaad gevechten, en soms moet je ergens hard doorheen bijten. Het heeft allemaal met het breure gevecht te maken waar hoofdstuk 65 van ‘leven op de paradijs aarde’ over gaat. Deze macht wil namelijk niet loslaten en martelt de mens. Het is mind control door marteling, en daarvan is het sociale een code.

Als je contact maakt met je hogere zelf dan mag je daar ook doorheen prikken en zien waar de lijnen liggen. Daarom bespreken we vandaag de heimdall dynamiek, want heimdall is de profetische wachter tussen hemel en aarde als een germaans archetype. Dat is ook weer een filter. De bruggen storten in en worden opnieuw opgebouwd. Je maakt dus contact met je hogere zelf, en dan zie je het hele gradenstelsel van de afspiegelingen daarvan om je heen, en die hebben ten nut om die brug te bouwen, om tot het hogere te komen, dus al die situaties, en al die mensen, zijn belangrijke tredes op die trap, waarvan er geeneen overgeslagen mag worden, want dan val je in een gat. Ze zijn dus allemaal belangrijk, en hebben allemaal een eigen betekenis, een eigen les. Heel veel puzzel en pieker werk dus.

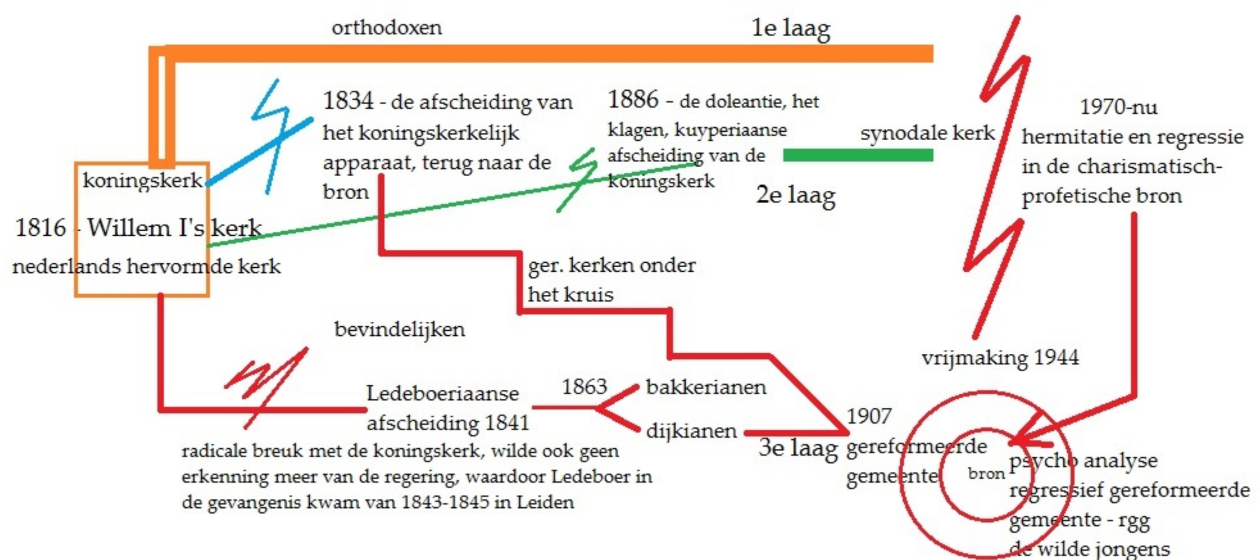
Alleen in het werk is er namelijk de ware rust, dus daar kun je inderdaad van wakker liggen. Als je wakker bent in de nacht of je ligt wat te woelen, en je komt maar niet in slaap, dan betekent dit dus dat je specifiek naar bepaalde treden wordt geleid die belangrijk zijn, die nog wat moeten aandikken, dus waaruit de boodschap en betekenis dieper gefiltreerd moet worden om verder te kunnen. Je bent dan niet in de dagwereld, in de waakwereld, maar ook niet geheel in de slaapwereld, maar in een tussenzone, de twilight zone, en die is heel surreeel, en is dus ook een eigen wereld, ook al denk je misschien dan dat je nog wakker bent op aarde. Maar in de wereld tussen slapen en waken moet die trap dus gebouwd worden naar de paradijs aarde. Zout is voor de zenuwprikkel geleiding en dit hele proces, en vandaar dar er een oorlog is omtrend zout inname, en waardoor een licht vasten of daniels vasten van belang kan zijn om deze machten te verslaan.

Zout geeft dus seintjes vanuit de hersenen naar de spieren met opdrachten en boodschappen om die aan het werk te zetten, en zo is de mens tot pop gemaakt, en krijgt veel teveel zout binnen door de voedselindustrie, dus vandaar dat het aangepakt moet worden. Zout regelt ook de vochtbalans en de bloeddruk. Het is dus een soort medium, communicator, wat ten grondslag ligt aan de samenleving en alle dingen die je beschrijft. Vandaar dat we daarmee de diepte in moeten gaan. Het zijn zoutbindingen van overmatig zout, niet alleen in het materiele maar ook in het geestelijke. Dit komt al vanuit het voorgeslacht. Dat is het gevecht met de slang breure omtrend de paradijs aarde. De

mens is tot siamees geworden met anderen of voelt zich zo, vanwege de zoutbindingen die breure bewerkstelligt, zoutvergiftigingen en die geven hun eigen soort hallucinaties en werkelijkheden, eigen illusie werelden. Breure wil niet loslaten, de goedgelovigheid en goedongelovigheid van de mens. Vandaar ook al die rellen, die heel onredelijk zijn. Een kat in het nauw maakt rare sprongen. Het begint in de mens zelf.

Strijd is zicht, ja. Hoe meer zicht, hoe meer strijd, hoe meer die gevangenissen ervaren worden. Zij die geen zicht hebben hebben veelal die strijd ook niet op dat niveau. Het profetische is dus een heel smal pad. Hoe profetischer het wordt, hoe nauwer het pad, maar dat is ook de bedoeling voor de hemelse gebondenheid, wat een geleide realiteit is. Het kruis is een zintuig. Om af te sterven aan iets moet je heel veel overdenking doen, want dan kom je tot de wortels en kan het waarlijk afsterven, en die dood is een mooie dood, een beeld van de diepte-overdenking, want anders zou het slechts symptoom-bestrijding zijn. Het sterven kan dus plaatsvinden in die diepe afgrond van de overpeinzingen, waar je ook tot stilte kan komen. Zij die niet overdenken hebben hun eigen dood, maar dat is een hele andere dood, meer als een soort drugs. Het kost moed en doorzettingsvermogen om tot het ware lijden te komen van het overdenken en zo tot het ware sterven, waarin het recyclen kan plaatsvinden, wat een heel mooi proces is, en dit zit al verborgen in de geschiedenis. De mens mag dat geheim ontdekken als een detective, ook als kerk-detective. Wat is hier gebeurd ? Ja, er zijn moorden gepleegd. Er is gerommeld met invoer en afvoer. We moeten het vraagstuk van het recyclen dus afkrijgen, voltooien. Dat is een hele opgave. Het zit verstopt. De buizen zijn verwisseld. Mechaniek is verbroken, verplaatst en vervangen. De loodgieter moet dus komen.

plaatje kerkgeschiedenis

Termen zoals sterven, wedergeboorte, opname, etc. zijn beelden van diepere processen die bezocht kunnen worden in de wetenschappen van deze termen, zoals de opnamologie, rebirthologie, deathologie, kruizologie etc. Je kunt ook niet te snel naar beneden want dan val je te pletter, vandaar ook die trap in het schemaatje over de kerkgeschiedenis. Er moet een goede balans zijn tussen

lijden, vertraging (geduld, longsuffering) en sterven. Balans is ook weer een egyptologisch thema. Het betekent ook weer gematigdheid, bezonnenheid.

Daarvoor moet je zijn in 1800, want daar gaat het pad verder, in de ledeboer tunnel, dus die neemt niet de eerste laag, de voor de hand liggende laag van het koningsgezag, en ook niet de laag eronder van kerkelijk gezag, maar de ledeboer tunnel breekt met die twee. Dus van de drie afscheidingen is die van 1841 de diepste. Wel neemt hij dus nog kinderen mee in die diepe tunnel terug naar de natuur. Om die tunnel is er een zware strijd. Het gaat dan voornamelijk ook om boek 3 van de vur die dat illustreert :

3. DE WILDEN

1. Door de ondergrondse tunnels van de stad kon hij uiteindelijk uit de stad ontsnappen. Hij rende de rode hei op.
2. Zij had haar tenten hier. Zij aanbaden cirkels op kaarten.
3. Hij trekt een kaart, en het wordt rood voor zijn ogen. Het is een rode kaart. Dan ziet hij een cirkel verschijnen.
4. Red mij van de cirkel. Dan ziet hij een lijn die tot een nieuwe cirkel leidt. Het geheim van de rode hei.
5. De cirkels jagen op andere cirkels door hun lijnen, om hen te maken tot medicijn. Zo rijgen zij hun sieraden.
6. Deze velden zijn woest en wild.

Het loopt in verschillende lijnen, zoals het boek 'de aretaitische filosofie' gaat over Ismael die de wildernis intrekt om tot de andere wereld te komen. Dat proces wordt dus in boek 12 van de paradijs boeken besproken en is studie onderwerp, als basis. Een-zaamheid is niet letterlijk, maar als principe, als het ene, ware, dus als je je afzondert dan genereer je ook weer hetzelfde, wat dan hele kleine verschillen toont, maar in werkelijkheid uit hetzelfde materiaal is gesneden. Dus als je afstand hebt gedaan en je bent alleen in de woeste wildernis of op de woeste zee, dan is er uiteindelijk een eiland of nieuw kamp wat je bereikt, van je eigen soort, of dat je eerst nog daadwerkelijk land in bezit moet nemen. Er worden vijanden op de mens in afzondering afgestuurd, zoals in het exodus verhaal, en het is een beeld van dingen in de mens zelf ook die aan hem trekken, hem proberen terug te trekken tot de vleespotten. Soms heb je dan het idee dat dat ook werkelijk gebeurd, maar ook dat is tweeledig, waar boek 128 van de vur over gaat :

128. DE DRAAIKOLK

1. En ik word weer tot steen,
IJskoude kennis en ijskoud loon,
2. De draaikolk zuigt mij terug naar de stad,
Waar ik een raadsel moet oplossen,
Ik kom terug tot de tuinen
3. Draaikolken in de bloemen en struiken,
In het bos zuigen ze mij terug

Dat kan dus op verschillende manieren, het loopt dus in verschillende lijnen.

Het is een pijnlijk proces, en daarom is ascetisme zo belangrijk. Het klagen is niet te voorkomen, want als de mens helemaal niet klaagt, helemaal geen 'au' zegt, dan is het ook maar de vraag hoe diep het eigenlijk is gegaan. Zoals de doleantie, wat dan de tussenlaag was in 1800, was ook een klaagbeweging, en Ledeboer ging dus nog dieper. Jeremia was ook een klagende profeet, en stelde ook zijn klaagliederen op. Je kunt er soms ook niet wijs van worden, dus in eerste instantie is dit ook verwarring, maar dat is voor de code, zoals een QR code of kleurencode is ook allemaal rommelig op het eerste gezicht, maar door de scanner er tegenaan te zetten geeft het een nummer en krijg je acces, wat ook een beveiliging is tegen hackers en ander gespuis.

Deathologie heeft hiermee te maken in de zin dat het sterven aan het vlees niet vanzelf gaat, want er moet een beveiligingsstrategie opgebouwd worden, en die is ingewikkeld, en daar gaan de boeken ook over.

Dus boek 12 van de paradijs aarde boeken gaat erover, de aretaitische filosofie. Areta is ook een andere naam voor de moeder van Ismael, ook wel Hagar genoemd, en die ging met hem mee. Uiteindelijk kreeg hij nieuwe grond en moest daar een nieuwe wereld bouwen. Dat wordt dan in parallel gebracht met de hercules mythe waarin hij ter boeotia op een kruizing komt waar hij wordt aangevallen door de heks Kakia, die ook als oude vrouw kan komen, en die ook zeker de mens op het Ledeboer pad aanvalt, tussen stad en wildernis in. Boek 12 gaat dan over hoe je tot Areta kunt komen, net zoals Heracles, om met haar te reizen, en zij is dus slechts een metafoor, een principe, zeker ook van volharding en geduld. Het belichaamt dat wat we op het Ledeboer/ Ismael/ Heracles pad moeten leren. Het loopt dus in meerdere lijnen parallel, ter aanvulling.

We zitten ergens in een tunnel en elke tunnel heeft zijn eigen eigenaardigheden en bijwerkingen. Juist die bijkomstigheden die we dan maar op de koop toenemen (comes with the territory) zullen een sleutel zijn voor het komen tot de diepere tunnels en verdere tunnels. Zolang het verlangen er is is het goed. Het heeft een download tijd. Er komen allerlei filetjes voor binnen. Als er eentje zou ontbreken zou het niet werken. Het vlees overziet dit niet en wil het ook niet overzien. Het vlees wil dan ook weer te snel, of het vlees gaat te langzaam, en maakt excusen, of maakt het corrupt. Het vlees valt aan alle kanten aan, bijna als touwtrekken, maar dat moet dus afsterven. Het vlees komt nergens verder mee, want het vlees maakt kopieen en gaat er dan naast vliegen, als een parallel, en dat moet afgebroken worden, eigenlijk door andere collectieve parallellen waar ergens het spoor verder gaat.

Dat is de eerste wereld oorlog, de onafhankelijkheids oorlog. Kinderen kunnen dat ook heel goed aanvoelen, want die leven toch al in hun eigen wereldje. Het is soms beter naar kinderen te luisteren die nog in de andere wereld leven dan de geconditioneerde volwassenen. Alles loopt in dat opzicht met elkaar op. Je kinderen zijn je vruchten van de terugkeer, van je eigen innerlijke bronnen, dus die hebben wel degelijk wat te zeggen over sommige dingen. Tornado's is het draaien van de geestelijke sloten. Alles moet een kwartslag draaien. Het is een beeld van variatie ook.

De wereld is alleen nog te redden door kinderen. De kinderen weten het, de volwassenen niet. Zoals Mark Twain zei : 'Het is makkelijker mensen te misleiden dan hen te overtuigen dat ze zijn misleid.'

Die strijd is een goed teken. Het zou niet best wezen als er helemaal geen strijd is, want juist in de strijd ontwikkel je jezelf en verdien je jezelf. De trein is juist de strijd, het verzet, de emancipatie, dat is een zekere weerstand, een zekere spanning, die er dus moet zijn, anders verslap je en kom je in de new age, in de samsara roes. Strijd en kruis is dus belangrijk. Wij moeten strijden voor ons levensonderhoud, dus ja, we moeten nog naar de winkel en ja dan zijn er contacten of onderhandelingen, werk, school etc. voor het inkomen. Dat dat weer een strijd is is duidelijk, en iedereen heeft weer zijn eigen gave.

Het is goed om creatief bezig te zijn. Dat neemt dan wat tijd in beslag, en dan kun je zelf de touwtjes vieren zodat het in balans is. Dan heb je ook even afleiding. Dat heeft ieder mens. Wel kun je dus leren dit in het geestelijke werkverbond te betrekken, dus dat je erdoor in contact komt met een parallelle wereld, dus de vergeestelijking ervan, dat het profetische betekenis heeft. Paulus was bijvoorbeeld een tentenmaker, wat je zou kunnen verbinden aan de hemelse tent in het oude testament, en die stond vol spulletjes, zoals een tafel, een altaar, een kandelaar, allemaal metaforisch natuurlijk, maar huizen zijn bedoeld als hemelse tenten, en de meubels erin zijn de onderdelen van binnen de tent, waar het laatste stuk van exodus ook over gaat, waar het komende boek ook over gaat. Wat het dan allemaal betekent kun je overdenken. Wij hebben altijd de stelling : zolang materie betekenis heeft en nut en profetisch is, in balans, zolang het diepte heeft en aan de voorwaarden voldoet, dan is het geen materialisme, maar materialisme betekent als je het buiten het geestelijke, buiten de betekenis, om gaat doen.

Het is goed om je met andere culturen bezig te houden en te importeren ook om die typisch westerse cultuur wat bruggen eruit te geven. In ons netwerk hebben mensen ook wel bijvoorbeeld bamboe in de tuin, en ratan spulletjes etc. Dan moet je de juiste maat zien te vinden, het juiste ritme, juiste verhoudingen enzo, want het staat allemaal niet op zichzelf : waar moet wat staan, en in welke stand, en in welke verhouding. Best wel ingewikkeld, maar een hele uitdaging. We experimenteren soms ook met binnenkamerse oerwoudjes, dus bloemen en struiken van kunststof, wat ook werkt.

Alle gebieden hebben een bepaalde functie en betekenis, en die kunnen ontdekt worden door er omgang mee te hebben, het te overdenken, er creatief mee bezig te zijn, en dat ook weer door te geven, zodat het zich kan voortplanten in nederland en kan uitbreiden, zo kunnen die basissen laag voor laag opgebouwd worden waar energie en informatie zichzelf kan opslaan.

India past alleen maar in context-exegese. Op zichzelf genomen leidt het al snel tot new age/ rigil kent, maar in de context met de andere stukken en culturen kan het gebruikt worden, maar dan zit je dus wel aan een elastiek vast.

India is een losgeslagen stuk natuur wat dus weer terugmoet en wat kan helpen met het verdiepen van het kruis. Met name ook territoriale oorlogsvoering wordt er geleerd. Er is dus wel balans nodig, dus India als deelwaarde van het beloofde land, moet je dan innemen, aan elasctiek vast, dus als het te gevaarlijk wordt, wordt je weer teruggezogen door die orkanen, door het elastiek.

India moet dus niet los komen te staan van Israel, maar verklaart Israel, en dan nog is het gevaarlijk. Je komt dus dan in gevecht met de indische cobra's die deze gebieden bewaken, noord india, zuid india, midden india, al die staten.

Die cobra's zijn naga's, bewakers van de gnosis, en die kunnen dus stroomstoten geven, optaters. Soms is het dan geen tijd. Er zijn goede naga's en slechte naga's. Genesis in Israel gaat ook weer verder over de naga's. Het komt aan op hoge technologie.

Dat kan alleen in voortijdse context, regressieve context. Dan stuit je op allerlei ingebakken systemen, dus moet de mens eerst weer kind worden, minder worden, de minste willen zijn, in de zin dat de mens zich niet mag opblazen in competitie spelletjes in het vlees. Het is hetzelfde als dat de rigil kent kern terug moet in de orion kern. Op zichzelf staande is het te verwoestend, oververblindend licht. Er is dus een bepaalde samenhang die niet geforceerd kan worden. Je moet de juiste sleutels hebben. Er is een bepaalde god kern in de mens, maar ook een onderwerpende deelwaarde, anders zou het weer uit balans gaan en zich opblazen, dus die onderwerping behoort er altijd te zijn, anders wordt het corrupt. Het wordt uitgedrukt door de moeder-kind verhouding, zoals ook in India met de verschillende godinnen en hun volgelingen, wat ook weer allemaal om oude teksten draait.

Het is voor de geestelijke oorlog, zeker niet om er op vakantie te gaan. Er ligt dus een studie opdracht, dus het gaat niet buiten de literatuur om. Als het al paradijselijk is, dan is er dus ook zeker een boom met een verboden vrucht en een slang die de pelgrim probeert te verleiden. Als je dat in de gaten houdt dan kan het. Op het juiste moment weer terugtrekken en alleen er naartoe gaan als je ertoe geleid wordt. Daar gaat het boek 'Leven op de Paradijs Aarde - Deel 2' ook over. Weer gaat het dus niet om zomaar een ja of een nee, maar om een 'hoe en wanneer, waar en waartoe', dus geen ja of nee, maar ja en nee.

Zolang je dingen toetst en op oorlogsmissie gaat is het geen vreemdgaan. Het is een excursie, en we gaan daar ook naartoe voor spionage, het terughalen van bronnen, het doorleven, en ja, dat is een worsteling, en soms wordt je weggegrepen, ontvoerd, ben je op een golf, maar dat hoort bij de missie. Zo leer je ook die werelden kennen en die tempels. Dat is onderdeel van het pad. Het is niet allemaal heel steriel. Er ligt dus een dunne lijn tussen zonde en gewoon oorlogswonden. Daar gaan vervolgens de aasgieren in prikken, en dat kan zich dan uiten in schuldgevoel, wroeging, had ik maar dit, of had ik maar dat, maar dat is dus nog steeds het gevecht, en dat kan soms ook een stuk oorlogsijlen zijn. Hoort er allemaal bij.

Elk gebied heeft zijn eigen heks daar, Jom-achtige heksen, en in de worstelingen met die heksen sleuren ze je soms mee. Daar moet je je dus doorheen worstelen. Zo kom je ook nog eens ergens, waar dan ook weer een taak ligt, en dan glijd je vanzelf weer terug - soldaten terug in de doos. Westers hindoeisme, westers India moet je al helemaal mee oppassen, omdat die het vaak helemaal uit de context rukken voor een markt, en dit ook niet verdiepen, en dan kom je bij vaag, zweverig geklets zonder daadwerkelijke principes. De harten zijn getattoeerd met de hemelse wetten, hemelse spreuken, en die moeten nog richting krijgen, verdiept worden, dus het gaat van literatuur tot literatuur, exegese. Niet dat die boeken nu allemaal zo geweldig zijn, maar het zijn poortwachters en de mens is erin gevangen. Dat heeft weer met kruis en jukdragen te maken. Als dat helemaal niet

meer gebeurt komt de mens in new age/ rigil kent/ toronto toestanden terecht, hormonale drugs en alcohol, leven op gevoel etc.

Het niet 'religieus' zijn werd al in de pinksterbeweging gezegd, dat God of Jezus 'religie' haat. Daarmee werd dan bedoeld dat het niet om de dode vormen gaat. Uiteindelijk wordt je niet bestuurd door de overleveringen van mensen, maar door profetie, het geestelijke, en daarom moest je ook het heilige geestelijke ontvangen. Er is dus verschil tussen 'religie' en 'religie' in de zin dat er een lagere, vleselijke religie is tot het lagere aardse, en er is een hogere 'religie'. Het is hetzelfde als het gebruik van het woordje 'god'. Het kan gebruikt worden en misbruikt.

Het geestelijk reizen heeft ook een wet waarin je kijkt waar anderen al bruggen of paden hebben gemaakt, dingen gebouwd, en dat wil dan niet zeggen dat die bruggen of paden al helemaal goed zijn, maar dan kun je het verbeteren desnoods, maar het ligt er, en het kan niet zomaar genegeerd worden, want er is ook de wet van de demonologie dat het gezuiverd moet worden en opgeruimd, anders gaat het zich wreken. Daarom is de etymologische exegese zo belangrijk, het doorvertalen en terugvertalen. De geestelijke zintuigen moeten opengaan. Het spirituele of geestelijke maakt daar dus nog steeds gebruik van al dan niet in herziene vorm, ook om mensen weer tegemoet te komen die in deze systemen nog vast zitten. Dus religie-loze spiritualiteit is dan niet het antwoord op bijvoorbeeld de groeiende islam en het potentiele gevaar ervan, en men komt ook niet van het orthodoxe christendom los zo, want het ligt te diep. Talenkunde, vertaalkunde, legt dus wel die bruggen en tunnels ter ontsnapping. Daarom is het belangrijk de lat hoog te leggen, door voor de hoge educatie te gaan, anders wordt het probleem van religieus racisme nooit opgelost. Spiritualiteit heeft dus ook twee kanten. Er is de lagere, gevaarlijke, leeghoofdige new age spiritualiteit, en er is de hogere spiritualiteit, en dan kom je op de interreligie uit. Het vraagstuk van theologie moet dus opgelost worden, en theologie is puur beeldspraak om spiritualiteit op verschillende manieren uit te drukken. Het moet dus handen en voeten krijgen en een zo groot mogelijk bereik, ook voor shamanistische doeleinden dus, want er zit veel in verborgen. Er is geen eenvoudige weg.

Spiritualiteit kan al heel snel een soort kop in het zand steken worden, van alles is al goed, en iedereen is god. Dan zijn er dus ook de spirituele wetenschappers, maar we hebben vaak gezien dat zodra dat om de markt gaat, dan verdwijnt de demonologie vaak, want dat is dan weer niet goed voor de markt, dus hoe dan ook kom je toch telkens weer bij de oude profeten terecht van het OT die tegen de markt predikten en meer vanuit de wildernis alles benaderden, dichtbij moeder natuur. In de profetische gemeentes van de profetische vrijmaking in de 90-er jaren werd er vaak tegen elkaar gezegd in de leer van de homilethiek (prekenkunde) : 'Je moet zo prediken dat de helft van je publiek opstapt en de kerk uitgaat.' Dit om te voorkomen dat je mensen naar de mond gaat praten, want dat gebeurd dus in de markt. Dan moet je die geesten te vriend houden, anders komt er geen geld binnen. Daarom is per definitie al de marktprediking bedriegelijk en meer te vrezen dan zomaar religie of spiritualiteit. Er zijn goede en slechte vormen en de goede vormen worden beveiligd door een hele reeks aan dynamieken, zoals ook weer atheisme, en elk land, gebied en ideologie staat weer voor een eigen beveiligings item. Zowel religie als spiritualiteit kan gebruikt worden, en heeft kruispunten, maar zonder de ascese is het allemaal niks waard.

Gedachtes kunnen goed of slecht zijn, hogere principes of demonisch, zoals hackers, virussen, malware, ransomware, phishers in de gedachtenwereld, want mensen zijn biologische computers. Demonen willen het brein hacken, en vandaaruit werken ze verder, voor hun wereldorde. Van

belang is dus om de juiste apparatuur te krijgen waarmee je die gaat onderkennen, op het gebied van alle zintuigen. Dat mag niet zomaar eenmalig zijn, zoals eens een keer een beeld krijgen of visioen of droom. Je zintuigen moeten altijd werken. Je moet leven in de geestelijke wereld, je geestelijk lichaam kennen en je geestelijke zintuigen, en als die een handicap hebben dan heb je een probleem, zoals wanneer je geestelijk blind bent of doof. Dat is wel iets wat geoefend kan worden, want juist door het oefenen, er tijd aan besteden, gaan die zintuigen open. Mensen die dus heel veel tijd aan het vlees besteden hebben dus geopende vleselijke zintuigen, en dat kan niet samen gaan. Wat belangrijk is te weten is dat de geestelijke zintuigen niet exact werken als de lichamelijke zintuigen, want er zijn veel meer geestelijke zintuigen, en die werken soms ook op een andere manier, anders zou je helemaal gek worden. Er is ook het zintuig van het weten. Het gaat vaak een stuk subtieler, meer als een wetenschap dat kennis wordt toegepast en er dan een antwoord komt, in het toetsen. Het is openbaring krijgen door minderend bezig te zijn, en alles wordt getoetst. Je kan beter te lang wachten dan te kort en zomaar met iets meegaan. Als je volhardend wacht, dan wordt dat tot een eigen zintuig. Dat moet een gewoonte worden, een natuur. Niks is eenmalig, dat je zomaar een keer geluk hebt. Het is iets wat zo moet groeien, door oefenen en oefenen, volharden en volharden, en niet toegeven aan verleidingen.

Het is dikke vette oorlog overal. Het beest wil niet loslaten. De vleselijke school is een instituut van het beest, en alles gaat door dwang, de dwingende, grijpende krachten van het vlees. Het drijft de mens inderdaad tot waanzin, tot het breekpunt, zodat je nog meer je innerlijke wereld gaat opzoeken. Dat praten en dat dat moet, dat zijn gewoon verhoringsmachten die de zielen verhoren, als control tactics. Dat is dus hoe de bezetting werkt. Als je dan merkt dat je daar niet van kan slapen en dat het je hoofd op hol brengt, en je denkt aan een indiaan, dan is dat een soort scalpering, een hoofd-besnijdenis. Dat kan een tijd flink pijn doen. Het beest neemt je dan mee op een ritje in de nachten, als een martelaar.

Het is net als de zielen onder het altaar in het vijfde zegel van het boek openbaring, die om wraak roepen, maar dan een kleed krijgen waarmee ze moeten leren rusten als in het volharden in geduld, dus eigenlijk meewerken in het vernietigen en uitdoven van het eigen vlees, meewerken aan de besnijdenis van het verstand, besnijdenis van het oog, het oor, de mond, het hart etc., als flagellanten, de geselbroeders van de late middeleeuwen. Het zijn dus boete-doeners en boete predikers.

Dat is dus allemaal ten doel om de mens terug te drijven tot de oernatuur baarmoeder. Wat je dan kan doen om dat aan te wakkeren is je douche voor te stellen als de wateren van de oernatuur baarmoeder, en dan vlak voor het slapen gaan een warme douche nemen, en dan voorstellen dat je door de wateren van de oernatuur baarmoeder gaat om weder geboren te worden. Je kunt ook gewoon de warme kraan gebruiken en warm water over je gezicht en kaken laten stromen, en je voorhoofd met hetzelfde idee, vlak voor het slapen gaan, om al je spieren en gewrichten van je gezicht te ontspannen. Het drinken van een kop warme soja melk met wat honing kan ook helpen vlak voor het slapen gaan.

Er is nooit een goed excuus om geestelijke boeken te gaan verkopen, want ze hypen die boeken uiterlijk op terwijl ze er de middelen niet voor hebben, en dan kunnen de schaapjes en de hongerigen voor de kosten opdraaien, en moeten ze betalen voor 'de gewitte graven' waar dat spul in opgeborgen ligt. Er wordt dan een toegangsprijs op hun hoofden gemarkeerd, zodat er weer het

onderscheid komt tussen arm en rijk : De rijken krijgen zo de kennis, en de armen krijgen het niet. Het is dan dus geroofde gnosis, wat juist de poorten van de gnosis gaat sluiten, dus dan blijft het beperkt en krijg je met allerlei demonische toestanden te maken. Wel moeten die schatten dus teruggeroofd worden, dus ligt er een parelduikers missie.

Dus de oordeelsprofeet is er voor je eigen beveiliging, anders heb je deel aan de welvaartskerk die leeft van het vlees en de huiden van haar schaapjes. Die worden gevild telkens weer opdat ze zogenaamd de boodschap kunnen horen. Er zijn zoveel manieren om de gnosis, het geestelijke te prediken zonder al die toestanden. Het vermenigvuldigingsprincipe is dat je het geeft om niet, en dat je geen dingen gaat geven die je niet eens hebt, want de gnosis markt en geestelijke markt lopen hoog van de toren te blazen met dingen die ze niet eens kunnen bekostigen, dus dan is het diefstal, want je rooft zo van de schaapjes die vaak al moeite hebben om de eindjes aan elkaar te knopen. Daarom blijft het in principe allemaal oppervlakkig en mist het demonologische element in diepte. Ten minste 10% demonische infiltratie komt er als er markt mee wordt gedreven (zie handboek ter bestrijding van de new age).

Vaak willen mensen die dat doen ook gewoon bekend zijn en veelgelezen, geprezen, zijn gevoelig voor complimentjes, en nemen daarvoor snelle paarden in dienst die ze dan moeten betalen en wat ze niet kunnen. Het trekt parasieten aan, dus dan kan het clubje snel groeien. Het is niet het ware eenlingenschap.

In het kader van de recyclocratie moet de bijbel verdiept en gerecycled worden, en komt het oorspronkelijk uit Orion en is het van de gnosis, maar het is verdraaid en er zijn lagen overheen gebouwd, maar die oorspronkelijke codes zitten er dus nog wel in verbonden, en die lijnen lopen er nog wel doorheen, zoals ook de stoicijnse filosofie en aretaitische filosofie, wat dan ook weer diepere orionse oorsprongen heeft, en via egypte wordt het terugvertaald naar het voortijdse, en dan terug tot de orionse fundamenten. Dat is ons werk, zoals de vuh heel diep boort, ook naar sanskriete wortels etc. Anders zit je nog steeds in die bijbel matrix van het westen.

Er is dus verschil tussen de lagere bijbel en de hogere, orionse bijbel, en in de israelitische talen komt er zoveel naar boven, wat we ook als fundament hebben. Het is loskomen van de lagere, letterlijke, westerse bijbel, en komen tot de hogere orion bijbel, die heel diep geworteld is in de israelitische en egyptische cultuur, want de egyptenaren channelden ook Orion al, via de pyramides (ook het hele branham verhaal).

Er is een territoriale oorlog omtrend de bijbel, en die is essentieel, en als je dat niet op waarde kan schatten dan wordt het heel moeilijk. Reizen naar betere werelden kan alleen met sleutels om eerst sloten te openen, anders kom je nergens. Wij hebben heel veel materiaal over betere werelden en geestelijk reizen, maar dat is vergaard juist door de bijbel codes op te lossen. We kunnen niet zomaar als losbollen gaan lopen rondrijden en lekker geestelijk gaan lopen doen. Dus een disclaimer is belangrijk, waar ook de regels voor geestelijk reizen instaan. Er is al een bouwwerk, en daar zitten we in, en daarin moeten we het vleselijke afbreken en dan het ware opbouwen, als bouwers, en daar komt veel drilwerk bij kijken. Anders ben je een deserteur.

Eenzaamheid of eenlingenschap kan al heel snel verworden tot een ego-trip. Er is niet alleen een individueel zelf, maar ook een collectief zelf, dus er is een noodzaak van het geven. Er zijn veel ego

trippers die alleen willen leven, terwijl het ware leven je leven geven is, en dat hoeft heus niet zomaar aan de mensen om ons heen, maar in shamanistische context, en vandaar dat dat drilwerk zo belangrijk is, ook in de bijbel, vooral ook het OT, want daar zitten de martelaren in opgesloten, anders worden er dingen achter gehouden, dingen verborgen gehouden. Als je van vlees eten losgekomen bent kun je dus nog steeds geestelijk een schrokop, een tafelschuimer, zijn. Dat zijn dus misleidende vleesvervangers, dat de kantjes er vanaf gelopen worden als het om de gnosis gaat. In het kader van het collectieve zelfbewustzijn of collectieve zelf, is er dus ook het hogere groepsbewustzijn. Er is verschil tussen de lagere groep en de hogere groep.

Dus ja, terug naar start, dus ook weer naar de halal, de name en de sukki, oftewel de boeken van de paradijs aarde 1-14 en dan nog het oude onderwijs, de series, oftewel halal, de achtergrondgeschriften, om te zien waar je ergens delen hebt achtergelaten, dingen niet hebt opgepikt etc. Anders is het fundament veel te gammel voor nieuwe dingen.

Iedere geestelijkheid is onderworpen aan de gnosis. Vrijheidsdenken of new age denken gaat altijd sjoemelen met de regels van het universum. Vrijheid is een illusie, want je bent dan toch weer aan iets gebonden, wordt toch weer door iets geleid of misleid, dus je kunt dan het best in de heilige gebondenheid zijn, en daarom zijn kruis en kooi zo belangrijk in meerdere opzichten. Wordt dat een orthodoxie dan mag de aandacht gericht worden naar het geestelijke, maar dan altijd in de context van de gnosis, dus dan kom je ook weer op een stuk contextuologie, waarvan trouwens ook een onderwijsboek is. Als dit ontbreekt kom je in een gevaarlijke bubbel terecht, een soort electro-magnetisch vacuum die alles gaat vervormen.

mogelijke antistoffen zijn dan :

'boeken van de paradijs aarde 1-13,
de logistieke filosofie,
hoofdstuk 9

'Het gaat niet zomaar om mystiek en spiritualiteit, want een heleboel mensen gaan hierin met pensioen, als wazige gaten waar ze inspringen om onverschillig te worden en eenzijdig, als aan de drugs, en is het een heleboel zoeken naar vrede, genot en goede gevoelens, en veel, heel veel rust. Het kwaad bestaat dan eigenlijk niet meer voor deze mensen en ze vergeten de dieptes van de demonologie en de gevaren die er nog dreigen. Het gaat dus om de exegese, want de mensen vallen in hele diepe putten en er zijn geen trappen. Er moeten trappen gebouwd worden. Dan kun je zeggen : 'Ja, liever niet in de wildernis,' maar dat kan ook op een andere manier.

Het gaat er dus niet om om zomaar een zonderlinge mystiekeling te worden of spiritualist, want velen gebruiken het in de new age om grote spijbelfeestjes te organiseren, en vaak plakt dan ook nog de hele bende aan elkaar, zodat ze weer niet loskomen van het groeps-ego, en maar al te vaak is het gewoon weer een andere markt. Spirituele boeken met korting voor leden, enzovoorts. Neen. De mens moet een exegetist worden. Deze verschijnselen moeten uitgelegd worden en begrepen.'

De India Code,
hoofdstuk 11

'De new age leert de mens zich helemaal blind te staren op de pijnappelklier, als het derde oog, maar het houdt de mens vast in zwaar materiele spirituele systemen van de lagere aardse gewesten, en draait vaak om een markt. De mens wordt zo een slaaf van de new age. Er wordt zo een soort van overmoedige dronkenschap in de mens opgewekt, waardoor de nodige demonologie uit het oog raakt. Het licht vreet alles weg.'

boeken van de paradijs aarde 14-19,
de recyclocratie,
hoofdstuk 27

'Bij Jezus stopt het dus niet, en dat was ook nooit het onderwijs van Jezus alsof het daar zou stoppen. De sleutel van de kennis, de gnosis, daar ging het uiteindelijk om in de grondteksten, en dat was wat Jezus verwachtte, en wat de mens zou moeten verwachten. Dat is niet zomaar de uitstorting van de heilige geest, want pneuma betekent ook kennisvervuld, dus het is het geestelijke verbonden met de kennis, niet zomaar het vage spirituele en new age wat ten onder gaat in het spijbelen en ook allerlei snelle pensioenfondsen etc. Ruh is het woord voor geest in het Aramees, in de grondtekst, en rwh, rw, wat van het Egyptische rw komt, Ra, en wat richting betekent. Over Egypte gesproken : Als we kijken naar het Hebreeuwse woord voor profeet, nabi, navi, wat komt van het Egyptische nefu, wat zeevaarders zijn, of riviervaarders, en van nubiu, wat de zwemmers zijn over de rivier van het dodenrijk, de onderwereld, de tuat, zij die dus aan zichzelf gestorven zijn, van het woord nubi, zwemmen, zeevaren. Dit leidt helemaal terug tot de voortijdse Job, Jove, die Nob, of Noph werd genoemd, de gekruisigde in de wildernis. Het oudere, voortijdse boek van Job, oftewel Nob, begint met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in. Het heeft ook verbindingen met het Noach verhaal. In de Egyptische context was het zo dat de mens over allerlei rivieren in de onderwereld moest zwemmen om zo tot profetische kennis te komen. Dat is ook waar de godin Nephthys weer aan verbonden is, die ook het woordje navi (hebreeuws) en nefu (egyptisch) in zich draagt, als Nefu-thys, als zij die de rivieren van de onderwereld heeft overgezwommen, tot de dieptes is gegaan, of zij die uit de diepte van de onderwereld kwam, en zij trok ook Ra tot deze dieptes. Het profetische is dus ook het leren werken met het Nephthys medicijn.'

De Halal,
voorwoord en gids bij de halal

'Ook in de Bijbel verwijst Jezus door naar iets wat na hem
zou komen, dat er grotere werken zouden komen, en dat zelfs de Geest het eindstation niet is, maar naar de Volle Waarheid zou leiden (Gnosis). Dit wordt ook verder besproken in de Strijd tegen Septus, in vier delen.'

'Wij moeten alle religieuze iconen teruggeven aan God : Jezus, het bloed
van Jezus, de Heilige Geest, de Vader, de hemel, enzovoorts. Wij moeten die allemaal op het altaar leggen en met lege handen tot God komen. Dat is een gevecht, want we zijn verslaafd aan die voorouderlijke, mentale en emotionele drugs. We zijn afhankelijk en vastgegroeid. We kunnen niet zonder. Het is onze adem, en het wil ons ook niet zomaar loslaten. Jom is een klaaggeest met een

sterke, taaie greep. Al deze iconen moeten gezuiverd worden, hergedefmieerd en als sleutels gebruikt worden tot diepere begrippen.'

'Maar de Geest, de lucht, de wind, wordt in ons verbroken, zodat wij tot de diepte van de ziel komen, de bittere kruiden, of het bittere water, en vandaaruit tot de diepte van de Gnosis, de aarde, de klei, de heilige kennis. Dit is het daadwerkelijke communiceren, contact hebben met God, samenwerken met God. Je zou dat ook profetie kunnen noemen, de hoogste gave. Hiernaar moest gestreefd worden boven alle dingen, na het ontvangen van de Geest. De Geest was een hele selectieve, gelimiteerde vertaling van het woordje “pneuma”, want “pneuma” betekende ook goddelijke ziel en goddelijke kennis, Gnosis. Het is gewoon zo dat wij met het woordje “geest” zijn opgegroeid, maar eigenlijk was het dus veel meer. Geest op zich is alleen maar adem en wind. Het moet ons brengen tot de diepte, tot de substantie van God. Dat is dan eigenlijk de Openbaring van God, de hogere structuren, en dan blijft het niet vaag. Wij moeten namelijk opgroeien en onderwezen worden. Dat is waar de Gnosis voor staat.'

'Zowel in de grondteksten als in de tweede Bijbel gaat het om het leren overschakelen van de geest tot de ziel, de armoede, en vandaaruit tot de gnosis, de heilige kennis. In de heilige kennis mogen wij met God communiceren. Die kennis kan ook alle valse kennis wegvreten, dus het kan ook heel stil worden, of chaotisch.'

'Wij moeten leren omschakelen “Van Geest tot Gnosis”. Dat is waar alle paden naartoe leiden.'

Dit wordt verder in de Halal uitgelegd in de strijd tussen geest en ziel, voornamelijk ook door het Job verhaal. Het geestelijke staat nooit op zichzelf. Het gaat tot veel diepere bronnen, en stroomt daar uit voort.

Dus allemaal overmatig op het heilige geestelijke gericht te zijn, en spiritualiteit, van spirit, air, kan losbollerigheid veroorzaken, dat je het kruis, de moeder aarde, van je afwerpt. Dat kan heel subtiel gaan. Het is een drugs, dus het kan je zelfs het gevoel geven dat je goed bezig bent of dit nodig hebt, terwijl je gewoon als vogeltje gelokt wordt door iets, door een roofdier. Het is dus ook goed terug te keren naar het basis onderwijs om daaraan te ontkomen. Zoals we altijd hebben gezegd dat het niet stopt met het ontvangen van het heilige geestelijke. Het begint er slechts mee, want daarna moet een mens de heilige gnosis ontvangen en de heilige gebondenheid. Er zijn dus altijd restricties, en dan zijn er veel verleidingen om de snelle paarden te nemen.

Verder is laptop gebruik minder erg dan mobiel. Ook een tablet/ipad is dan nog minder erg dan mobiel, maar het beste is gebruik te maken van vaste lijnen met kabels, dus desk top of lap top. Bij mobiel gebruik wordt je al snel tot een mobiel kindje, want het is verbonden aan 06 straling, en die hebben hun eigen opname, dus die ontwortelen je van de aarde, dus dat heeft z'n eigen spiritualiteit, los van de gnosis of met gestolen en verdraaide, op rantsoen gezette gnosis etc. Het gaat in je hoofd zitten en gaat zich dan voortplanten, en je wordt dan tot een mobiel-robot, een slaaf, dus van vrijheid kan je dan helemaal niet spreken, maar gewoon pavlov hondjes systeem, dat je beloningen krijgt ook als je doet en denkt wat ze zeggen, en dan ga je denken dat je jezelf hebt gevonden, terwijl het een valse zelf is die ze inplanten. Allemaal heel bedriegelijk.

Er zijn een heleboel geestelijke vleesvervangers van bedrieglijke spiritualiteit die afleiden van het shamanistische werk. Dat zijn een soort kaasboeren die de oorlog verzuimen, en de kantjes er vanaf lopen, de kantjes er vanaf schrapen, en daar kaas van maken. 'Loop niet zo te kazen,' zeggen we dan. Ze verzuimen de jacht, en ze verzuimen het 'bouwen en boren' in de recyclocratie. Het hogere zelf is zowel individueel als collectief, want er zijn ook stukjes van het hogere zelf in de anderen en in de dingen om je heen, als de paradijs aarde, dus je redt het niet zomaar met je individuele zelf en extremisme in eenlingenschap. Er ligt een shamanistische taak. Je komt dus van de lagere groep tot de hogere groep, zoals je van het lagere zelf komt tot het hogere zelf. Dit zelf is dus tweeledig, zowel individueel als collectief en komt in vele vormen en zit door alles heen verwoven, dus extremisme in spiritualiteit en geestelijkheid is dan ook weer gevaarlijk. Vandaar dat het model van de kerk, van de gemeente, belangrijk blijft, maar dan niet in letterlijke, orthodoxe vorm, maar de abstracte-strategische vorm. Smetvrees tegen deze dingen ontwikkelen kan dus fataal worden als je dat niet in de kop smoort. Het is een strijd tegen het zaad van de smetvrees.

Ook komt het boeddhisme dan weer terug in de zin van niet zomaar je blind gaan staren op nirvana, op betere werelden, maar zijn als een boddhisatva, oftewel juist daar van weg gaan zodat anderen het nirvana eerst binnen kunnen gaan, dus telkens weer het paradijs verlaten om de diepte in te gaan, wat dus het plaatsvervangend lijden is, en dat gaat veel dieper dan de spiritualiteit die daar omheen draait om het te verbloemen en te verdoezelen.

Aan jezelf werken betekent juist het minder worden en empathie, het sjamanisme van het afdalen om los te komen van je valse, vleselijke opgeblazen zelf, om dan je verloren collectieve zelf te vinden wat rondhangt in alles om je heen. Het is een onderdeel van het toetsen, want als je te zelfbewust bent, dan kun je niet eens toetsen.

Het gaat juist in het toetsen om de zelfverloochening, en dat heeft alles met empathie te maken en boetvaardigheid dat je het gestolene, dat waarmee je je hebt volgevreten, alle onverschilligheid, loslaat, om weer een zuiver zicht en begrip te krijgen. De minste zijn. Als dat er niet is, dan heb je geen zaad om te zaaien. Wij komen altijd van onderen, niet van boven. De mens moet minder worden, niet meer. Het plaatsvervangend lijden is juist je zintuig, en dan ga je dingen onderscheiden en door dingen heenprikken, want het plaatsvervangend lijden neemt de onderste plaats, dus dan kom je tot de minderheden, en degenen die achter de schermen lijden, dus de natuurkrachten, moeder natuur, etc. dat heeft allereerst met een instelling te maken, een bewustzijnsprincipe, een keuze, niet dat je direct als een Martha gaat rondrennen. In die zin help je jezelf door naar de basis van zelfverloochening, boetvaardigheid, teruggeven van gestolen goederen gaat, om weer een geheel te vormen met de bescheidenen en zachtmoedigen, wat een deel is van jezelf. Empathie is het hogere gnosis internet, dan heb je de vonken van het eeuwig leven. Al het andere van wie het eerst komt die het eerst maalt etc. zal wegvagen. Aan jezelf werken is dus nooit iets egoistisch. Je komt tot de hogere context juist om alle eenzijdigheid van je weg te laten vallen.

Je helpt door de kennis te helpen, de hogere verbanden. Dat is waar de schoen wrikt. Empathie is niet alleen maar voor hen die alles al op de rails hebben. Het is niet iets exclusiefs ofzo voor de elite. Juist door empathie, door plaatsvervangend lijden, de minste zijn, wordt het juiste zaad gezaaid waardoor je uiteindelijk een oogst hebt en alle andere zaaiprocessen buiten dit principe om zullen mislukte oogsten voortbrengen. Het vlees verzint altijd weer excuses, dus dat moet eraf. Het eenlingenschap is dus potentieel levensgevaarlijk. Je raakt verblind. En ja, goede dingen kunnen er

dan tussen staan in allerlei marktboeken over deze onderwerpen, maar het zijn gestolen dingen. Dat is een groot verschil. De duivel is in die zin vol met gnosis, en dat is het bedriegelijke ervan, maar die misleidende, verscheurende macht zit ertussen, opportunistisch, en hij houdt de uiteindelijke hogere gnosis verborgen, omdat er geen empathie was, maar allemaal zelf zelf zelf, en dat is dus helemaal geen zelf meer. Allemaal zelfbedrog.

Empathie, plaatsvervangend lijden, het zintuig van het kruis, het ene herkennen in het andere, de wijsgeerlijke liefde tot het vreemde, is niet iets zoetsappigs, maar een worsteling, op Pniel. Ware empathie prikt door het valse heen, en zal altijd weer tot de diepere lagen gaan, de bedriegelijke clownsmaskers eraf scheuren, zodat het zaad komt waar het moet wezen. Het is dus geen selectieve empathie, maar doelgericht, heel logistiek. Het zal niet voor het verkeerde doel lijden, geen tijd verspillen, niet op de verkeerde plaatsen uithangen. Je toetst altijd dingen aan de context, niet aan het eenzijdige lagere zelf. Het gaat om een volkomen offer, volkomen jezelf geven en geen reserves erop nahouden, of van ja later, of eerst dit, eerst dat.

Er is ook een heilige egoisme en de olie van de wijze maagden, van de logistieke empathie, wat dus een geleide empathie is, een profetische empathie. Dat heb je nodig als je tot de gnosis wil komen, anders is er geen hechting, dus dan hebben we het over contact maken met moeder aarde, moeder natuur, door haar lijden, en dit moet in volkomenheid gebeuren.

Als je bijvoorbeeld bijbel uitleg op een lager plan wil schuiven, dat is al een trap in de buik van moeder natuur. Telkens weer zeggen we hoe belangrijk het is het te verdiepen en er niet vanuit smetvrees van weg te lopen en allerlei spirituele plezierreisjes te maken, te pakken, andere middelen, spirituele vleesvervangers, drugs dus, om haar roep niet te hoeven horen. Telkens weer gaat het om het roepen van de natuur moeders en natuur vrouwen vanuit de dieptes van de bijbel. Die lijnen lopen er dwars doorheen, dus dat kan en mag niet op een lager plan geschoven worden. Telkens weer gaat het over de natuur en natuurwezens vanuit de bijbel die ons toeroepen om het te verdiepen, tot de oerwortels te gaan, naar wat het verborgen houdt, want daar zitten zij opgesloten, en hier zit de mens in de westerse bijbel opgesloten. Je kan dan zeggen van dat we uit de westerse bijbel, de lagere bijbel, en lagere orionse bijbel moeten ontsnappen, natuurlijk, maar die ontsnapping gaat ten eerste strategisch en recyclocratisch, en ten tweede moeten we naar de dieptes van de grondteksten wat het dan wel zegt. Als je dat beest zomaar laat gaan en geen gehoor geeft aan de oproep, dan is dat deserteuren gedrag, en als je daar dan van terug komt kun je niet zeggen : 'Oh, de schade is maar gering,' want dat is geen boetvaardigheid, al die lichtzinnigheid. Het mysterie moet nog opgelost worden, en dat kan alleen door liefde tot wijsbegeerte en mysterie, niet door spirituele uitstapjes waarin je alle regels voor het geestelijk reizen aan je laars lapt.

De disclaimer gaat over het teruggaan naar de culturen en voorouders om dat wat goed is eerbaar gebruik van te maken en dat wat niet goed is te corrigeren, te verdiepen, om het pad en het bouwwerk volkomen te maken, dus het heeft ook weer met veel omspitten te maken, en alleen zo zijn de voorouders die hierin opgesloten zitten gediend. Niet door macht of geweld, maar door educatie.

En dan gaat het dus niet om de hele aarde op je nek te dragen, maar om de principes van het kruis wat onze enige verbinding is met moeder natuur. Zo spreekt zij. Willen wij haar lijden niet, zijn we er ongevoelig voor, kunnen we haar lijden niet herkennen in de dingen om ons heen, en gaan we

zwart wit lopen doen, of excuses proberen te vinden, dan stopt de bus, en nemen andere geesten het over. Dit is ook weer het lijden van het hogere natuur zelf was door alles heen zit, en er is ook een fundamentele laag van plaatsvervangend lijden wat voor alles en iedereen geld, want er is ook een bovenmatig, onrechtvaardig lijden van dat iemand voor eeuwig zou moeten lijden in de hel. In die zin gaat iedereen naar de 'hemel', omdat dit soort lijden gewoon niet bestaat en waartoe niemand bestemd is, zelfs duivels en demonen niet van het zwaarste soort, omdat het dan alle betekenis verliest. Het lijden is voor de rechtvaardigen, en heeft een andere, metaforische, betekenis. Het is niet voor de onrechtvaardigen. Natuurlijk krijgen zij hun deel, maar dat is nog een oproep om terug te keren. Als ze daar niet aan gehoor geven zullen ze hun karma krijgen en dan gewoon gerecycled worden en hun bewustzijn en leven verliezen als dat al niet gebeurd is. In die zin dragen wij dus veel, maar het ging voornamelijk om het dragen van moeder aarde, moeder natuur, omdat je zonder een volkomen logistieke empathie hierin niet dieper met haar kunt gaan. In die zin is dit absolute basis en een zintuig in het toetsen, want anders ben je gewoon blind. Er moet een bepaalde vorm van hechting zijn tot het goede om het kwade te kunnen ontmaskeren en verslaan, en het kwaad komt subtiel, gewiekst, gecamoufleerd, dus als je hierin niet volkomen bent, dus nog een gaatje hebt, dan zinkt je hele schip door dit lek, geheid.

Daarin kun je heel diep gaan en is een meditatie proces, het komen tot een hoger bewustzijn hierin, en dat is niet even een tuinhekje wat je open doet dus. Het gaat om het volharden, en sabotage strategieen van het vlees hierin te ontmaskeren. Dat houdt dus in jezelf niet voor de gek houden, nederig zijn, dingen afwegen en onderzoeken, niet overmoedig naar allerlei middelen grijpen. Niemand spreekt hier over titels, maar over nodige karaktereigenschappen die er moeten zijn en die verbonden zijn aan strenge voorwaarden. Egoisme ligt aan beide kanten van het touw op de loer. Ieder mens is omsingeld door de machten van egoisme en bedriegelijke onverschilligheid en verdwaasdheid en het zal elke mogelijkheid en gelegenheid aangrijpen om vat op de mens te krijgen, hysterisch en ziekelijk, bezeten. Het is dus alles of niets. Alleen radicalen in empathie zullen er doorheen komen want hen wordt een pad getoond. Telkens weer als er artikelen kwamen over empathie dan begon je meer of minder te steigeren, dus daar ligt het probleem. Een beetje empathie is niet genoeg. Het is een studie. Het moet je natuur worden, en nogmaals gaat het dan om geleide empathie, wat geen roekeloze empathie is. Je springt niet zomaar in allerlei putten voor de lieve vrede ervan. Dat zou new age wezen, dat je op alles en iedereen verliefd wordt. Neen. Empathie is een oorlog, een besnijdenis. Een oorlog tegen het vlees. Empathie is de toewijding, en zelfs de worsteling, met de moeder aarde, want er is dus ook de lagere vleselijke aarde. En stoppen met vlees eten is nog maar het begin. De mens is door al het vele vlees eten geheel 'vleesparasiet geleid' geworden, vooral als dat nog ver na de jeugd allemaal voortwoekerd, en dan is je hele fundament nog bedriegelijk. Vlees parasieten zijn enorm intelligent en sluw, meesters in camouflage, en de langdurig vleesetende mens is daar geheel uit opgebouwd, allemaal bedriegelijke laagjes, een heel warnet. Als je daar dan mee stopt ben je er niet zomaar ineens van bevrijd, want het is zolang je leven geweest, je bent naar hun beeld gevormd, dus dat is een matrix op zich en ze laten je ook niet zomaar gaan, om dan nog maar niet eens te spreken over de generationele kettingen hiervan wat via de bloedlijnen wordt doorgegeven, en dat is nauwverbonden met de westerse bijbel, en verbreekbaar door de onderliggende israelitische-egyptische bijbel, wat via de voortijdse wortels terugloopt tot het oer en orion, en wat daar nog allemaal verborgen ligt als een mysterie. Ja, dat is veel plaatsvervangend lijden dus, en daarom willen de mensen het niet horen. Dat vloekt met hun eigen gemakszuchtige, simpele opvattingen. Vandaar ook dat ze alsmaar in cirkeltjes gaan, ook de atheisten en de spirituelen.

Verder wordt er niet gesproken vanuit een positie van beste stuurlui staan aan wal, maar altijd vanaf de bodem, en hoe moeilijk de strijd ook is, als er geen plaatsvervangend lijden is naar de gnosis toe, naar moeder gnosis, dan is er geen zaad om mee te werken. Het gaat erom een verbroken mens te worden, hooggevoelig, niet naar het vlees, maar naar de gnosis. Dat is een groot verschil. Empathen hebben geen medelijden met het vlees. Het vlees moet sterven. Maar ze zijn gevoelig voor de onderliggende gnosis, en die lijnen liggen er ook doorheen. Geen zwart-wit mensen dus van of-of. Het is heel variabel, als eb en vloed. Empathie is dus ook leven met woede, woede en haat naar onrecht, en geen zoetsappige new age empathie dus. Het pad van de shamaan is een studie, en heeft dus strenge voorwaarden, en ook strenge gevolgen als er mee geknoeid wordt.

De artikelen, waaruit onze onderwijsboeken vaak zijn opgebouwd, zijn dingen die moeder natuur deelt, waar ze de aandacht op richt, als puzzel opdrachten, dus niet altijd direct persoonlijk, omdat het ook niet om de persoon gaat maar om het geheel, de context, en in die zin is het dus wel weer persoonlijk indirect, omdat we er allemaal mee te maken hebben. Het zijn niet altijd hapklare brokken voor de consument, maar het is oorlog, en niet iedereen wil daar deel aan nemen. Empathie is juist ook weer escapisme en verplaatsingsvermogen, dus het gaat juist niet altijd direct om jezelf, maar als je dan weer diep genoeg graaft dan ga je het verband zien, net zoals Egyptologen urenlang over hierogliefen kunnen nadenken om te zoeken naar de betekenis. Het is niet zomaar leesmateriaal, maar meditatie materiaal. Ik heb hier bijvoorbeeld ook wel wat dagboeken liggen, en het wil niet zeggen dat het altijd op mezelf direct slaat, maar dan denk ik : Wat wil het mij zeggen ? Of : Hoe kan ik het gebruiken ? Waar past dit ergens in ? Ik ga dan op zoek naar de shamanistische context ervan dus met het oog op de nood van de natuur, de algehele natuur waar ik zelf ook deel aan heb.

Empathie is het gaan tot de bodem van de put, om zo die put ook te worden en leven te geven door die put, want dat is het ware scheppingsverhaal : de vagina. Veel mensen leven dus vleselijk, buiks, als diendende de afgod van de buik, als consument, maar het gaat erom vanuit onder de buik te leven, vanuit je innerlijke vagina. Dat houdt dus ook in je te onderwerpen aan de innerlijke vagina, ernaar te leren luisteren, dus dat dualisme moet er in jezelf wel zijn, anders sterft het. Vandaar dat de metafoor god-mens en ook vrouw-man en moeder-kind zo belangrijk is en de grondwaarden van de grondteksten van de bijbel, die dus in egypte en israel liggen, niet weggeworpen mogen worden, en wat we dan ook nooit gedaan hebben. Dat is iets van de natuur wat al door de egyptenaren gechanneld werd vanuit Orion door de pyramides, en wat nog allemaal ontcijferd dient te worden, want de mens moet geheel terug door het oer tot orion.

Het is dus telkens weer op elke hoek van de straat kiezen tussen 'macho of minore, de mindere broeder'. Macho gedrag is zelfzuchtig, zelfopblazend, eigenbelang, draait allemaal om het zelf en de eigen persoon, en dat kan ook heel subtiel gaan, want vaak zijn mensen zich er niet van bewust. Er is ook nog een tussenzone waar mensen vaak in terecht komen, die van de vitesse, die dus tussen macho gedrag en de minore instaat. Vitesse is een frans woord voor snelheid, vlugheid. Het zijn de zogenaamde snelle jongens, vlotte jongens. Die kunnen best wel heel erg introvert zijn en op zichzelf, maar het ontbreekt aan nuance, omdat ze altijd weer weg zijn en op weg, ongrijpbaar, vluchtig. Dus ze lopen er misschien niet opgeblazen en opgepompt bij zoals de carriere makers en die hard materialisten en posers en protsers, maar ze hebben hun eigen weggetjes en eigen laantjes. Ze zullen dus ook niet snel met iets meegaan wat hun snelheid zou kunnen afremmen. Dan komen

ze met allerlei excuses. Dus mensen die van echt het opgeblazen macho gedrag af zijn gekomen moeten ook nog loskomen van de zogenaamd vitesse gedrag voordat ze een minore kunnen worden.

Het vlees rommelt met hierarchien en volgordes, vanwege vleselijk zicht, als het niet volkomen is afgestorven. Zoals Lenin zei dat de juiste schakel voor het juiste moment gebruikt moet worden, zo pakt het vlees altijd een andere schakel, en mist dus logistiek. Het gaat er dus om terug te keren tot Napoleonitische fundamenten, het hele Kakia vs. Areta verhaal waartussen Heracles moest kiezen op het kruispunt ter Boeotia. Dat is niet zomaar een worsteling met demonen maar ook een studie-opdracht, dat het allemaal veel intellectueler wordt, met oog voor contexten. Kakia heeft haar huisje van snoep en daar zitten ook geestelijke en religieuze dingen tussen, allerlei verlokkingen, zwoele paradijsjes etc. Maar Areta toont de noodzaak van juist jezelf aanslijpen, jezelf scherpen, jezelf kastijden, het geestelijk werk dus, en dat zoekt Heracles dan liever op dan dat hij met Kakia meegaat. Vandaar ook zijn twaalf werken, niet zijn twaalf feestjes. Dat is dus het onderwijs van boek 11 t/m 14 : de logistieke filosofie, de aretaitische filosofie, de contextuologie en de recyclocratie. Daarin kun je aan je fundamenten werken, het pad van Heracles, Areta's pad dus, ontdekken, om zo los te komen van de verleidingen en misleidingen, verdraaiingen etc. van Kakia's pad.

Het gaat er dan om de Nietzsche en Darwin fundamenten weer recht te krijgen, want dit pad ligt dus gewoon door de geschiedenis heen en wordt in de boeken besproken. Daaraan parallel loopt het verhaal van Ishmael die het hongerpad in de wildernis opging, dus het areta pad, en ook verzocht en verleid werd door allerlei vormen van kakia, zoals ook te lezen is in de bilha, zoals in deel 4, boek 43, de hebreeuwse. Zo wordt het hongerfundament getest. Het is niet zomaar iets om te lezen dus, maar meer nog erop te mediteren, zodat het gestalte in je kan krijgen, en het zich kan voortplanten. Dat kan alleen door volharding. Het komt je niet aanwaaien. Een jakobsladder wordt dus ook niet zomaar geopenbaard, maar moet je zelf bouwen, steen voor steen, stap voor stap, en dan zijn er veel afleiders en valse stenen die er tussen willen. Het gaat erom deze poorten te kennen, en dat je er wachters inzet, zodat de vijand niet zomaar kan binnendringen.

Dingen zijn nooit helemaal zuiver positief of negatief, maar vaak dualistisch, en symptomen van het pad, nieuwe openingen, nieuwe restricties. De natuur zal dat op de juiste tijd doen, niets te vroeg, niets te laat. De tussenstappen worden vanzelf duidelijk in de leegtes, in het gemis, daar is het ook voor. In licht en volheid zou het nooit geopenbaard kunnen worden. Dus omgang hebben met het moeder volk (als metafoor) diep in jezelf als besnijdenis van het vlees, loskomen van de vitesse en de bandeloze barbaar, om een ascetische gargariaan te worden, die dus ook geen 'rokkenjager' is zomaar tot het vlees maar met die dingen strijd voert op pniel, want zij staan alleen (van het griekse homos, van hetzelfde, dus niet letterlijk, ook verbonden aan de monos, alleen). Zij jagen dus niet de dingen van het vlees na, trekken het vrouwelijke ook niet uit z'n verband, maar aanvaarden de restricties, in de grotere context van de toetsstrijd (Pniel), ook een beetje zoals de einherjars en de berzerkers in de germaanse mythologie.

We hadden al gezegd dat het niet zomaar leesboeken zijn, maar leerboeken, oftewel lesboeken waarover gemediteerd moet worden, want anders pik je het niet op en kom je op andere frequenties en kom je ermee in botsing en dat is allemaal verloren tijd. Dan praten we langs elkaar heen, en dat is allemaal het brullende vitesse vlees, wat ook zijn eigen overmoed en vleselijkheid bagatelliseerd. Dat heeft niet veel met boetvaardigheid te maken. De lijdensartikelen en de bijbehorende

tranensartikelen zijn de absolute basis waar ons werk mee is begonnen, anders zouden we dit nooit hebben kunnen doen, en daarbuiten is geen leven. Alles buiten de metaforische tranenrivier is waardeloos, doods, pseudo, excuses makende enzo. Paulus achtte het allemaal als vuilnis, wat ook weer met de minore te maken heeft, en wat al met de tranen van Jakob op Pniel begint in de eerste verbrokenheid. Dat is het zaad, het begin, en alles daarbuiten is slechts het protsende vlees wat zich ook graag maskert, en heel geestelijk kan doen.

De tranen van de minste zijn is absoluut noodzakelijk om zo geen deel te hebben aan bedriegelijke parasitaire energie-uitwisseling, want de mens is een rover als de mens niet tot de tranenrivieren is gekomen. Dat is niet zomaar een ervaring maar een keuze. De vitesse wil in het midden blijven, zijn snelheid behouden, grote jongens huilen niet. De gebondenheid en restrictie stelt allemaal niks voor zonder de tranen. Dit zijn de lijnen die lopen vanaf het begin van ons werk tot nu, en dan hebben we het over de metaforische tranen van Ezau. Dat is het natte geestelijke, zodat alles gesmeerd blijft en niet zo verdroogd en verdord dat het hard wordt en vastgroeid, en zich gaat verdichten voor de parasieten. Het vitesse vlees doet aan zelf-complimentatie om de boetvaardigheid in te dammen. Het gaat dus om de zwijnenjacht tegen dit soort dingen aan te gaan, terugkeren naar het belang van de tranensartikelen, en die lijnen volgen door het onderwijs erna. Er is geen leven zonder de tranen. Dat wil niet zeggen dat je wenend door het huis loopt telkens, maar het is een geestelijke houding van vanuit het minste contact te hebben met de bron, en leeft als een verbroken mens die zich niets meer verbeeldt. De tranen zijn afremmers dus, om de vitesse geest van overmoed te verslaan, en dat is een zwijnenjacht. Het zwijn is lomp, niet teder, maakt geen nuances, en neemt daar ook de tijd niet voor, want hij is een vitesse. Het maakt voortdurend excuses en dat kan allemaal heel vroom klinken, maar het is 'in de plaats van.' De tranen gaan terug naar de bron. Het is de levensadem.

Zomaar leegte zonder tranen is de wolkeren zonder water. Ook de touwen zonder tranen is het protsende vlees wat zich in dit contrast graag manifesteert, want door de touwen kan het vlees nog meer opbulken, en dan ontstaan de stadse lijnen op het vlees, waar metaforisch de stropdas over spreekt, en de stadse spiermassa's, de standbeelden. De vitesse probeert hieraan te ontvluchten, maar blijft graag in het midden, gematigd, loopt de kantjes er dus vanaf, maar geestelijk gezien biedt het door tranenloosheid nog teveel vleselijke weerstand aan de touwen, zodat het nog met stadse lijnen blijft rondlopen, met een bepaalde air. Er is geen wedergeboorte zonder de tranen. Geestelijke tranen zijn een teken van ware verbrokenheid. Het minderen moet namelijk tot een climax komen waarin het vlees breekt zodat er doorstroom is. Daar mag niet lichtzinnig over gesproken worden. Ezau had niets meer om nog mee te pronken. Hij was alles kwijt, en kon zo tot de wildernis opgenomen worden. In het vitesse vlees staat er veel te veel in de weg. Het heeft zijn eigen geestelijkheid wat bedriegelijk denkt, en wat heel subtiel kan gaan. De logistiek gaat over prioriteiten, want iedereen kan een geestelijk verhaal ophangen en doen alsof alles zo goed gaat.

Als de germanen dit bij zichzelf ontdekten, dit gedrag, alles beter voorstellen dan het was, dan klopten ze dit af op een boom, zodat de boze geesten door de boom terug de aarde inkonden. Vandaag zeggen ze dat ook weleens als ze teveel hebben gezegd, het te goed hebben voorgesteld : 'Even afkloppen.' Zo kon de germaan dan weer een stapje terugdoen, leven vanuit het mindere en minste, vanuit de huilende wolf, wat tegelijkertijd ook een gevecht was met de wolf in het toetsen om tot het wolvenmedicijn te komen, wat verbonden is aan de ulfhednar, de berserkse wolvenstrijders, die de wolf hebben verslagen, oftewel verstaan. Ze zijn dus niet zomaar tot wolf geworden, en dat komt ook weer terug in het Roodkapje verhaal.

Dus : Beseffen als een kind niet huilt bij de geboorte, dan is het kind dood. Dan kun je zeggen je hebt geen armen meer, geen benen, bent krachteloos en hulpeloos, maar er is alleen leven als de baby metaforisch huilt, want dat is het teken dat het een innerlijke realiteit is, en niet zomaar iets van de buitenkant. Er zijn genoeg farizeers die al deze truukjes kunnen doen in de onderwereld als gewitte graven, maar het gaat om de pit, wat in de kern zit.

Boetvaardigheid houdt zelfvernedering in, nederigheid, ook het aanvaarden van vernedering, en is al het treuren op zichzelf, het Nietzscheaanse heilige pessimisme om aan de snoepfeestjes te kunnen ontkomen, waar we je laatst ook naar terugverwezen hebben, naar het Nietzsche fundament in de jaren 1800, en dan kom je ook weer bij Napoleon en Darwin uit, en zo heb je een sleutel om tot de jaren 1700 te gaan, de herleving van de edomitische gnosis, wat de tranenrivier van Ezau is. Je betreurt jezelf, stelt niks beter voor dan het is, acht alles als vuilnis, het zijn van de minste, etc. Als de boetvaardigheid van de smekeling niet diep genoeg gaat breekt alles af, en wordt je door de stormen naar hele andere oorden gebracht, van de vitesse. Vitesse zwijnen komen in allerlei vormen en maten. Een mens luistert niet, totdat hij weent. Dan is er zachte vruchtbare grond van binnen. Dat is ook de lijn van de boeken. Dus het gaat echt weer om het terugkeren tot het calvinistische fundament. Een gewaarschuwd mens telt voor twee. Voorzichtigheid kan nooit genoeg zijn in deze gevaarlijke gebieden. Alleen de tranen zijn de ware restrictie.

Hoofdstuk 89. De voetspijkers van het kruis

Het is in principe gewoon basis christelijk onderwijs zoals zelfs in de wat betere evangelische en pinkster kerken wordt onderwezen, over het wenend bidden, jezelf vernederen voor de hogere bron (bij hen is dat dan vaak naar de bijbel god of de kerk god en ontbreken er allerlei schakels van toetsen, maar dat is dan een ander verhaal, want het principe is verder goed). En dan zijn er nog de boeken van Watchman Nee over de verbrokenheid die ook wel hoog worden aangeslagen in de evangelische beweging. Als het er niet zou zijn zou de energie oppotten en brengt het je op een dwaalspoor. Je mag vragen hebben zonder dat er dingen direct vergoeilijkt worden, want die energie leent zich daar niet voor. De wereld buiten het paradijs is zo overpositief dat het een vloek is, dus vandaar dat het heilige pessimisme van belang is, wat ook in het calvinisme zit, om aan die new age stromen te kunnen ontkomen.

Recht te praten wat krom is, daar winnen we de oorlog niet mee. Het is het beste om de lat veel hoger te leggen, want we zijn hier in het bedriegelijke domein buiten het paradijs, waar je dus jezelf niet kunt vertrouwen. Dat ga ik uitleggen. Daarvoor moet je even terug naar het plaatje van de evangelische beweging. We hadden het over de dan nog enigszins goede evangelische beweging die de principes van verbrokenheid onderwees, dus van Watchman Nee, en andere heiligingspredikers, helemaal terug tot de fundamenten van de evangelische beweging in de jaren 1700, en dat heette het methodisme, dus dan hebben we het over John Wesley, die ook nog in de Bilha wordt genoemd. Dat is een heel kort boek met maar twee verzen, gebaseerd op de woorden van Wesley :

1. De alomtegenwoordigheid van God zorgt ervoor dat een mens daar niet van kan vluchten. En de mens zal nooit kunnen vluchten, want God is eeuwig. Zo wordt het hart van de mens besneden, en

leert de mens God geheel lief te hebben. En zo worden ze gedragen tot de vrouwen borsten van God. Zo komen zij tot wijsheid en begrip. Zo zullen ze zeggen : 'Niet mijn wil, maar uw wil geschiede.' Zo kunnen zij aan zichzelf afsterven. 2. Zonder God kan de mens niets goeds denken en niets goeds doen. God, als wijze moeder, breekt de wil van een kind de eerste keer wanneer het opkomt. Hen wordt ingetogenheid geleerd en een diepe overtuiging. Rijkdom brengt geen geluk. Ze worden gehard in het liefhebben en dienen van de kennis. Hen zal geen pijn bespaard worden om hen dat te leren. Hen moet geleerd worden de leugen en de ijdelheid te haten en te verachten.

Zoals je weet lopen er door de evangelische beweging twee lijnen. Die van Wesley, van bekering, berouw, boetvaardigheid, soberheid, pessimisme, misantropie, en de zogeheten volkomenheidsleer dat het niet om het goede gaat zomaar, maar om het beste, omdat mensen dus heel vaak leven in de gedogen wil van God, maar niet in de beste wil van God. De andere lijn ziet blijdschap als graadmeter van heiligheid en een relatie met God, waarin depressie vaak zonde wordt genoemd, en meer van dat soort dwaasheid, en die lijn liep door tot wat we vandaag de Toronto beweging noemen. Dus mensen worden gedreven tot lachen en genezing, maar dan zonder bekering en vreze des heeren, en zonder boetvaardigheid. 'Het voelt goed, dus het is goed', wat dus pragmatisme is. In de gnosis ontstaan deze twee stromingen ook, dus ook weer de liberale, evangelische toronto-gnosis, weer zo van 'blij, blij, mijn hartje is zo blij,' terwijl we in oorlogstijd zijn. Dus even terugkomend op de Wesley beweging : De mensen kwamen in grote angst, in grote overtuiging van zonde, en konden daarom soms niet eens meer op hun benen staan, dus een Damascus ervaring. Dat was het enige waar het er bij hen nog om ging. Het vlees mocht geen touwen meer hebben om nog aan vast te houden. Dus dan even naar het verhaal van de verloren zoon :

'Ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten; stel mij gelijk met een uwer dagloners.'

Anders gaat het niet diep genoeg en kan het vlees niet afsterven en rent dan nog als een dol zwijn brullend rond. Dus wat we in de begintijd weleens zeiden als mensen te snel goed over zichzelf wilden voelen terwijl ze het beste nog niet hadden bereikt en er heel wat aan hun fundament van boetvaardigheid ontbrak : Ga terug tot de gnosis/ God, en zeg : 'Gaat uit van mij, heilig water, vuur en bloed, want ik ben het niet waard uw kind te zijn,' en dat moest knielend uitgesproken worden, om die metaforen uit te beelden. Knielen is iets heel profetisch, want dan beeld je nederigheid en boetvaardigheid uit, het zijn van de minste, zodat je niet door de bliksem wordt getroffen. Die bliksem treft een ieder die niet diep genoeg heeft geknield, of dit niet lang genoeg heeft volgehouden. Maar die new age geesten willen zich fijn voelen over zichzelf, goed voelen, blijdschap, en ook buiten de Toronto beweging gaan die lijnen. De bliksem leidt mensen op tot nazi's, want ze hebben een gebrek aan boetvaardigheidstranen. 'Ik ben het niet waard uw kind te heten,' leidt dan veel verder opdat het vitesse vlees kan afbreken. Het gaat erom te ontdekken in wel seizoen je bent, en dat het seizoen volkomen wordt doorlopen, en dat je niet in de valstrikken terechtkomt. Daar is geen makkelijke weg uit, het is niet makkelijk, en makkelijk is ook het ware leven niet, niet iets waar de mens naar zou moeten streven. Je komt niet zomaar uit een nazi legerorde. Je ontsnapt niet zomaar van de Duitse bliksem. Eerst moet je gaan tot de wehrmacht, en dan in de geschiedenis teruggaan, voor de oorlog, dan helemaal terug naar het leger van 1800, en dan je laten herprogrammeren door de misantropie van Nietzsche, wat edomitisch boetvaardigheids-fundament is, streng zijn naar het excuses makende vlees die zichzelf probeert op te hemelen. De

mens moet dus afhemelen. Dat wil dus niet zeggen dat de wil van het vlees ook je eigen wil is. Maar boetvaardigheid is oorlogsstrategie. Het is een gevecht in jezelf.

Dus wil je er volkomen vanaf ? Dan ga je via Nietzsche en via de hervorming in het Duitse leger, wat gewoon puur de regressie is, terug naar 1700, waar de bron geopend, heropend werd. Als je dan een interesse hebt in de tweede wereldoorlog, het hoe, wat, waarom, bestudeer dan ook het verschijnsel 'Tokio Rose', de Tokio roos. Dat waren vrouwelijke Japanse propagandisten in de media die als missie hadden de geallieerden tot deserteuren te maken, zich terug te trekken van de oorlog, d.m.v. verleiding, sexualisering, inspelen op de emoties, manipulatie etc., dus bijvoorbeeld door op de radio te zeggen : 'Ja, nu bent u vechtende in een ander land, terwijl uw kameraden, de thuisblijvers, er met uw banen vandoor gaan, en met uw vrouwen en kinderen.' Natuurlijk lieten de geallieerden zich hier niet door zwichten, maar het was een geestelijke aanval, en die hangt nog steeds rond, want het zit veel dieper. Tokio Rose is een drugs die wordt aangeboden aan de geestelijke strijder, als een plaatsvervanger van de boetvaardigheid, dat je gewoon weer naar huis kunt naar je rustige dorpje, huisje, boompje, beestje, goed over jezelf voelen, vooral ook waardig, dat je al een echte meneer bent, aardig op weg, enzovoorts.

De fundamenten moeten verdiept worden, en daarom zijn we begonnen over de tranen weer, want dan kan het vanuit je binnenste gaan stromen (op geen enkele andere manier), dus we hebben het nu over de oeroorsprongen van empathie. Als alles binnenin blijft, dan ben je geestelijk te dik en kun je niet door de smalle poorten, door de oog van de naald, de aarde in. Dus dit hoort gewoon nog bij de empathie. Tokio Rose staat gelijk aan andere deserteuren drugs zoals Toronto, de evangelische beweging etc., snel met een of andere dame mee, alles snel snel. Het leven hoeft allemaal niet geweldig te zijn, maar het gaat om de uitdagingen, dat er kennis ligt, en dat het te bereiken is, maar hoe ? Niet op enige andere manier dan buiten de boetvaardigheid en de tranen om, want dan ben je nog vol van jezelf en van andere verlangens. Dus dan ga je tot de rivier van 'eeuwige verdoemenis' in Orion, wat ook een grotten gebied is, en dan ga je over deze hieroglyphen mediteren, zonder dat je direct met zinnetjes wegholt en alles uit het verband haalt. Dus dan ga je tot de context en dat kost tijd en geduld. Het varken heeft miljoenen jaren ervaring om zich uit allerlei bochten te wringen. Telkens weer : ga je voor het goede of voor het beste. Ga je voor het beste, dan is boetvaardigheid de weg. Dat we bij de gnosis zijn wil niet zeggen dat we Calvijn overboord hebben gegooid en John Wesley, en de oude profeten, maar het wordt juist dieper. Vandaar dat we in de boeken ook aandacht hebben besteed aan de belangrijke boodschappen van oude, alreeds overleden, Nederlandse en Duitse heiligingspredikers. Daar stroomt die rivier ook weer doorheen. Zijn we niet in die rivier, dan zijn we te betreuren en is het leven in ons niet. Dus dat mag je in jezelf gaan bemerken hoe diep je in die rivier bent, en dan dieper gaan. Op zich is dus je omsingeld voelen en vernederd voelen niet genoeg, maar alleen als je door de hogere principes leeft, je ervan kennis neemt, en daar de tijd voor neemt om erover te mediteren en niet tot snelle conclusies wilt komen. Waar het hart vol van is daar stroomt de mond van over, maar ook : waar het hart vol van is, daar wordt de meeste tijd aan gegeven. Zo kun je dat in jezelf ontdekken en bemerken. Het gehele pad ligt al in de boeken en de tranensartikelen van vroeger uitgestippeld. Als je wil weten wat de bedriegelijkheid van het vlees is : Je bent uit een stroming weggegaan (de new age), en je bent tot de gnosis stroming gegaan, DUS zal dit varken zich vermommen als de gnosis om je toch nog te 'hebben en te houwen'. Miljoenen jaren ervaring heeft dit varken, dit woeste oervarken, dus die middelen die we bespraken zijn wel nodig, anders win je de oorlog tegen dit beest niet.

Het varken draait om dingen heen. Er zijn altijd mensen in de armoedbeweging geweest die tegen het fundament van empathie aantrapten, want het nam hun energie en zekerheden weg, hun volheid, dat is het vlees. Het vlees wilde dit niet opnoemen. Die mensen durfden het woord 'armen' nauwelijks in hun mond te nemen, want ze werden er liever niet mee geconfronteerd. Het zoog hun uit (let wel : hun vlees). Zo konden ze geen nazi meer zijn. Maar er is een hervormde wehrmacht in de geestelijke wereld die strijd tegen de nazi geest.

Het is een begin als je het zelf door hebt dat er iets aan de hand is, want velen zien dat niet en leven gewoon door, dus dat is al een goed punt. Het is ook belangrijk te begrijpen wat empathie is in diepte, en dat je bij jezelf nagaat of en waarom je opbokst tegen de minderheidstranen van Ezau. Dat kan alleen door zelfreflectie en de tijd ervoor nemen om erop te mediteren, hoe dat in je werkt, en waarom, en in welke situaties, dus dat je dan ook daadwerkelijk tijd gaat nemen voor het tranensprincipe meer dan wat dan ook, want zomaar de minste zijn op zich door wat tegenwerking van mensen en de vernedering die dat met zich meebrengt is op zich niet genoeg, want als je tot de gnosis moeder komt en ze ziet bijvoorbeeld meer opgestoken pauweveren dan tranen dan gaat het al niet goed, in de zin dat ze dan of gewoon weggaat, of je er niet doorkomt, of wat dan ook. Dat is een natuurverschijnsel, en dat hoort ook weer bij het christelijke basis onderwijs over de heilige geest, die gevoelig is als een duif en dus zo wegvliegt als de mens niet laag genoeg is, in het stof. Anders wordt het te gevaarlijk zogezegd, dus ook weer het hele idee van niet te hoog staan in het veld anders pakt de bliksem je. Je voelt je dan laag en onbegrepen, maar de echte verbrokenheid en boetvaardigheid is dan de ware sleutel. Dus je zou kunnen mediteren op bijvoorbeeld :

De offeranden Gods zijn een verbrokene ; een verbroken en verbrijzeld hart veracht Gij niet, o God. (psalm 51)

Als je bijvoorbeeld zo'n zin leest als :

'Wij moeten de tranen van Ezau volgen, de rivier ervan, helemaal terug, door het oer tot orion, tot het scheppingsgeheim en de bron van al het leven. Kennen wij deze rivier ? Hebben wij van deze rivier gedronken, en zijn wij tot haar geheimen gekomen ? Hebben wij in deze rivier gezwommen en hebben we erin gebaden en gedoken ? Zo niet, dan zijn wij ernstig te betreuren, want dan is het leven in ons niet.'

Dan kun je daar dus ook op mediteren in wat positievere of open zin van : 'Waar heb ik die tranen al ontvangen ? Waar stromen die rivieren ergens door mijn leven ? Waar en wanneer werden die bronnen in mij ontsloten ?' En dan je geschiedenis afspeuren, ook de kinderjaren. En dan kun je je ook afvragen waar die rivier nog ontbreekt in je leven, en je er dan voor openstellen, als een wenend kind, want de baby is gewoon dood als het niet huilt bij de geboorte. Daar mag je je dus ook ernstig naar uitstrekken, overal in je leven waar je die tranen nog niet hebt ontvangen, als de late regen. Je mag jezelf ook oproepen om geestelijk te wenen, zodat er vruchtbaarheid in je leven komt, en je later ook een oogst hebt. Het is onderdeel van het zaai principe. Degenen die nu wenen zullen straks 'lachen', oftewel het vlees overwinnen, wat dus de ware oogst is. Dat houdt ook in dat je betrokken bent, affiniteit hebt, met de onderdrukte minderheden, zoals we allemaal weten dat de armen een onderdrukt volk zijn door de elite. Juist ervaar je hen in je eigen armoede. Het vloeit slechts door je heen. Vele gezinnen hebben vooral ook in deze crisis moeite de eindjes aan elkaar te knopen. Maar in Venezuela bijvoorbeeld eten ze uit de vuilnisbakken, en in Afrika waar over de 200 miljoen

mensen verhongeren, wat dus een vijfde deel is van dit werelddeel, allemaal vanwege westerse arrogantie en onverschilligheid, smetvrees ook, van altijd haantje de voorste willen zijn. Het kruis is dus een contactpunt. Daarom gaan we er doorheen : om empathie en tederheid te leren, waarbuiten geen leven is. Tranen is de hemelse lijm, en daardoor kun je ook zuiver onderscheiden wat nu vleselijk is en geestelijk, want het is je profetische ogenzalf.

Dit is in de context van het ingaan van de buitenste duisternis, waar er geween is en woede naar het vlees (want dat staat er in principe gewoon in de grondteksten), wat het hele berserker principe is. Die principes liggen in het christelijke en israelitische geloofsgoed verborgen, en dan krijg je te maken met wachters van deze cultus. Dat heeft dus te maken met een innerlijk gevecht en ook met een innerlijke keuze. Die dingen zijn er dus niet voor niets, net zoals Ra in de onderwereld op zijn tocht tot wedergeboorte (en hij was ook genaamd de wenende) telkens bij de poorten in confrontatie kwam met de wachters van die poorten. Het is om je richting aan te scherpen. Ja, je moet weer bij het christendom zijn, en Israel, maar dan zie je die twee lijnen.

De een zal daar wat rationeler mee omgaan en de ander wat cryptischer, 'om te overleven'. Dan zit je niet op elkaars golflengte en dat hoeft ook niet, en dat mag zelfs ook niet, want 'siamezen trekken parasieten aan'. Belangrijkste is wat in je hart zit. Dialectiek : stelling - tegenstelling - samenstelling, om zo tot diepte-stelling te komen, de diathesiek (zie het boek de egypte code).

Siamezen is als je te dichtbij komt, teveel 'een' bent, teveel dezelfde strategie volgt, als er geen taakverdeling en geen gebiedverdeling is, etc. Dat gebeurt al snel in bijvoorbeeld rigil kentse huwelijken en zakenrelaties, het romantische. Het wordt de mens met de paplepel zo ingegoten dat het zo hoort, maar het gaat vaak anders.

Siamezen is het rechtlijnig zijn, van zo hoort het, dus het wens-denken en zo geforceerd samenwerken in plaats van wat speelser te ontdekken hoe het samenwerkt als het juist niet samenwerkt, dus het goede vinden in het 'kwade' of 'verschillende', want verschillen zullen er toch altijd zijn en iedereen communiceert weer anders.
Dan heb je een streven, ja, en dan houd je je eigen grenzen in de gaten, dat ook, zodat je niet uitgebuit wordt. Een zeker respect moet er zijn om het te kunnen laten werken, een zekere aanvaarding ook. Het werkt zeer zeker ook met eb en vloed, en soms moet je elkaar wat losser laten en meer vrijheid, en proberen op een andere manier te communiceren, meer met het hart, en dat kan ook heel goed juist op wat afstand of met wat verschillen. Het siameze ligt altijd op de loer. Als de parasieten erin slagen mensen te dicht bij elkaar op de lip te krijgen, en ze te sterk hetzelfde signaal laten afgeven, dan zijn ze er als de kippen bij. Je moet jezelf dan soms weer even wat verharden en verkillen, waar het eeuwig evangelie ook over gaat, en dat hoeft zeer zeker niet extreem, maar gewoon gematigd en subtiel, en met golfbewegingen, zodat er ook aandacht is voor andere dingen. Gaat het verhaal van de hersenspinsels der elven ook over, over schijnbewegingen en schijnoorlogen terwijl je toch zo op een dieper niveau met het hart communiceert en elkaar veilig stelt.

Zon heeft als orionse betekenis gewoon bron dus dat kan van alles zijn. Er waren ook wel dromen over bijvoorbeeld over het spoor in Nunspeet, dan kom je in het bos, maar in die dromen, wat een soort serie van dromen was, kom je dan in een wildernis, enorm droog gebied, maar ergens was er dan de oranje zon, wat de bron is van vergeestelijkingen, abstracties. Het is als het ware een soort

put, en die leidt terug naar Duitsland. In Duitsland liggen ook nog de eigenlijke fundamenten van het hemelse communisme. Alles waaide over vanuit Duitsland, en toen ging het zich verdraaien. Daar gaan de boeken ook over. Dat gaat over een opname, ja, totaal loskomen, vervreemding, terug tot Orions fundament, maar dat ligt dus gecodeerd in de geschiedenis, ook in de reformatie, dus vastraken heeft een bedoeling. Hier moeten de palen komen, en die moeten diep gaan.

Het zal inderdaad vanuit Orion zijn gekomen, via Duitsland, en 1997 was een belangrijk jaar van grote verschuivingen, zoals ook in de terminator 2 film. Het is juist de vaagheid die dan weer ruimte laat voor abstractie zodat je er in kan groeien, zodat het ook weer andere schakeringen kan laten zien, als orakel. Nederland is de regressie, dus dan kom je sowieso ook weer bij Duitsland terecht. Het gaat om het mediteren over het gegevene, niet allemaal per definitie het nieuwe, dus eigenlijk weer terug in de geschiedenis, de hele simpele woorden die we al kennen en daarin diepte vinden. Dat is ook wat het preterisme is : het is er allemaal al. Maar dan is het wel teruggaan naar de bloedlijnen, ook in Duitsland, juist in Duitsland, want al die vorige eeuwen hebben Duitsland als fundament, van de reformatie en de Duitse verlichting tot het communisme. Daar ligt grote intelligentie die tot de aarde was gekomen om aan het materialisme en kapitalisme te ontstijgen. Dat zijn in principe gewoon Duitse hierogliefen die alleen door diepte-meditatie betekenis gaan krijgen. Het gaat erom te enten op die hemelse Duitse boom, en los te komen van het lagere Duitsland.

De mens gaat te snel voor nuance en context, dus dan moet alles eerst in de vertraging, geduld, en dan is de chaos het kruis voordat er schepping kan plaatsvinden. Het kruis is dualistisch. En ja, er is zoiets als valse context en valse nuances, wat ook weer terugkomt in de germaanse mythologie als de strijd tegen de reuzen en de kabouters. Daar is het ragnarok voor. De goden zijn dan de prioriteiten, de logistiek, en dat is ook helemaal verkeerd gegaan, dus vandaar dat er ook weer zoveel valse goden zijn van het vlees, en die moeten dan ook allemaal vallen. In het ragnarok, in de vertraging, het ijs, het geduld, gaat het zich allemaal sorteren. Alles sterft daar aan zichzelf, alles wordt tegen elkaar weggestreept, goden, kabouters, reuzen, enz. Alleen de logistiek kan nuance en context met elkaar verbinden, en zo van cirkel tot cirkel gaan, in een spiraal. De logistiek is de profetische leiding, de gave, het onderscheiden van waar, wanneer, hoeveel, en hoe, dus de beste schakels voor het moment, dus weer de logistieke filosofie, waar ook een onderwijsboek van is, en wat zo nu en dan ook weer terugkomt. Toetsen en empathie is de basis, en die empathie is dus allereerst naar moeder natuur. Empathie naar het vleselijke is gevaarlijk. De mens komt door empathie, plaatsvervangend lijden, juist boven het vlees uit, dus dan pas gaat Efeze 1-2 en geheel Efeze in vervulling, dat je door empathie boven alle overheid en macht van het vlees wordt gesteld, in plaatvervangend lijden. Dus dan wordt het tegen elkaar weggestreept. Dat is dan ook het geheimenis van christus waar Paulus het over heeft, dus niet zomaar een man, maar een principe. Wat de kerk er verder van heeft gemaakt daar gaat het verder niet om, maar die schatten liggen dus veel dieper verborgen, er onder bedolven eigenlijk.

Dus Efeze 4 gaat dan over wat empathie inhoudt, het afdalen in de dieptes, de buitenste duisternissen, de buitenste cirkels, en dan krijgsgevangenen opvoeren. Empathie is nl. geen new age dwaas, maar toetst alle dingen, neemt alles krijgsgevangene en voert het dan mee omhoog om het tot sieraad te strekken en alles een plaatsje te geven, zij het een gevangenis, een school, of een ziekenhuis of wat dan ook, zodat het vlees verder kan afsterven.

Empathie is dus een oorlogsvoerder, zoals Efeze over de geestelijke oorlog gaat, en Efeze was dus gesticht door amazones, waar Paulus deze kennis vandaan haalde, nl. uit de aretaitische filosofie (waar ook weer een boek van is). Empathie is dus geen dweil die zich overal inmengt, maar zich juist terugtrekt om shamanistische tochten in en door de onderwereld te gaan. Het mag dus niet materialistisch zijn. Het is altijd profetisch. Dan geldt weer het zaaien en oogsten principe dat je niet moet verwachten dat je alles van een artikel direct begrijpt, want het gaat niet zomaar om lezen, maar om bestuderen, mediteren, loslaten, de tijd geven, en dan ga je vanzelf verbanden leggen. Het heeft ook weer een boekcontext, en het komt voort van het eerder fundament van 'de ontsluiering van genesis'. Je hoeft je niet druk te maken om wat je er nog niet van begrijpt, maar dat wat je er wel van begrijpt, want dat is je dan gegeven als loon, en dat kan inderdaad maar iets heel kleins zijn, een kort zinnetje of gewoon een woordje, waar je mee verder kan. Dat is ook weer logistiek, dat je de lijn volgt die je gegeven is, en op een ander tijdstip als je het terugleest kan dat weer een andere lijn zijn, omdat logistiek nooit hetzelfde is.

Ook context en nuance moet dus getoetst worden, dus dan ga je terug naar de tranenrivier. Het toetsen is centraal en daarvan is empathie een beeld, dus voorzichtigheid om moeder natuur niet voor de voeten te lopen.

Vaste land betekent overmoed als je dat te snel doet, te snel dingen accepteert in plaats van worsteling/toetsen. Zondebesef is niet vals. Met loslaten wordt bedoeld dat je het zelf niet opzoekt als geforceerd. Het is een toetsprincipe, een onderdeel, dat je afstand neemt om te kijken wat het is, en als het echt heel sterk is en je kan het niet loslaten en iets schreeuwt er in je, dan is dat de toetsworsteling, en alles moet getoetst worden, ook dat, en het ware zal je juist daarin tegemoetkomen, net zoals bij profetie dat je als je een indruk krijgt je daar nooit direct op moet handelen, maar eerst los moet laten, in de week, in een speciaal kastje, om het te doen rijpen, of om te zien dat het door de mand valt. Als het telkens blijft terugkomen en het in je hart komt, en je kan het niet meer inhouden, dan is dat hoe profetie werkt en je tegemoetkomt, juist door het toetsen. Dat is de heilige gebondenheid, maar het moet altijd tot het uiterste toe getoetst worden, dus er mogen geen lekken tussenzitten. De schreeuw of het gegil van moeder natuur hebben we het over gehad, en dat begint bij zonde overtuiging en de tranenrivier, die gevoelig maakt, en als je dat als toetsopdracht hebt 'losgelaten', en je laat het loslaten ook los, dus het hele face the face principe, loslaten van het loslaten van het loslaten etc. totdat je in het ultra loslaten bent gekomen, en het wordt nog steeds sterker, dan is dat de gnosis die je tegemoetkomt. Belangrijk is het gegil en geschreeuw van moeder natuur te leren verstaan en horen wat gebeurd als je aan het uitzoeken bent waar de natuurlimieten ergens zijn, wat we dan de metron noemen, dat is een grieks woord. Iedereen heeft zijn eigen metron, zijn eigen gebied, waarin hij moet blijven en niet de grenzen overgaan.

'Pressing' betekent in het profetische dat je er niet zelf mee aan de haal gaat, maar er op blijft drukken en wegdrukken om te zien wat het gaat doen, waarvan het gemaakt is, en of het wel echt profetisch is, zodat er geen vleselijke inmeng is. Het mag dus alleen zelf gaan komen en als het blijft aanhouden dan kan het dus van de gnosis zijn, maar dat mag dus nooit zelf opgezocht worden en geforceerd worden dat je er a.h.w. overmoedig mee gaat rondhollen, want dan is het foute boel. Ook al lijkt het allemaal onschuldig, alles in de profetische beweging mag alleen maar voortkomen vanuit pressing, dus het toetsend verzet.

Gedachtes kunnen al snel gaan rondhollen en kettingreacties veroorzaken, en ja dat moet je afkappen zolang het kan. Soms kan het niet afgekapt worden en is het van de gnosis, dus als een natuur opname, en dan was er al gezaaid, zoals jeremia die zei dat het te sterk was geworden. Het is een beetje het una paloma blanca principe, i'm just a bird in the sky, no one can take my freedom away (liedje uit de zeventiger jaren). Dus alles wat zich bij je aanbiedt is dan land, en daar moet je als een vogel in gedachten van wegvliegen, maar ook die vogel zelf is ook land, dus daar moet je ook van wegvliegen, of eruit vliegen, en dan uit die vogel moet je ook weer wegvliegen, dus je dringt dan steeds verder door in de geestelijke wereld, en daar gaat de gnosis dan op reageren door opname wat je niet kunt tegenhouden uiteindelijk, en dat is dan de zuivere kern. En ja, dus ook verzetten tegen rust, rusten van het rusten van het rusten, en daartegen verzetten, daar op pressen, wegpressen, apart leggen in een doosje of kastje, en dan kijken wat er gebeurd, dus niet zomaar uit de kast halen. Kastje zelf moet dan ook weer in een kastje gedaan worden, en dat kastje moet ook weer in een kastje gedaan worden. Er zijn hier een heleboel technieken voor in meditatie, om maar in die ultra zone te komen, in volkomen toetsen. Op die visualisatie reageert dan de gnosis, en bindt je dan in het hemelse. Er moeten dus een heleboel schermen en filters komen tussen de mens en de gedachten/ ideeen.

Het zijn allemaal een beetje de aardse zorgen, maar we moeten ons vasthouden aan de hoofdlijnen, en het meer in z'n verband gaan zien, niet op een materialistische manier, want we zitten in een bedriegelijke matrix, terwijl we naar de diepere wereld moeten. Wel is het zo dat er dan weer cryptische tekenen van die diepte om ons heen zijn. Het is een jungle, en we moeten juist gericht zijn op het vinden van de zwarte gaten om er doorheen te komen, de stargate portalen, en oppassen dat we niet in doemdenken terecht komen. De toekomst is allang geweest, in de zin van dat er geen toekomst is, omdat alles al in het verleden is gecodeerd. Tijd is dus eigenlijk gewoon het zich verplaatsende bewustzijn over een soort rails die er in het verleden ligt, als een trein. Dat is dus ook de preteristische basis. Wel moet het verleden dus nog ontrafeld worden. De opname is dus ook al geweest als heilsfeit, maar ons bewustzijn moet nog door dat dimensionale spoor of pad heen. Wel is het dus zo dat er profetische dromen zijn over de toekomst, zoals we ook dromen hadden over bijvoorbeeld corona voordat het kwam, en ook over de India corona ramp (delta variant) lang voordat het kwam. Heel veel hangt ook van de keuze van de mens af, maar dan mogen we eerst naar binnen kijken en zelf tot een keuze komen. Daar gaat dus heel wat van afhangen, vandaar dat we er ook op hameren dat het belangrijk is om 'van wil tot kennis' te komen, oftewel de heilige gebondenheid. We kunnen dus niet zomaar als paragnosten met werkdruk zomaar lijsten gaan opstellen voor de toekomst wat er allemaal gaat gebeuren, omdat er ook een heleboel dingen voorwaardelijk zijn of gewoon metaforisch, maar we kunnen daar alleen wat van zeggen als het profetische ons daartoe leidt, en dan is er nog een daadwerkelijk groot verschil tussen 'ontvangst en publicatie'. Het gaat dus om de hoofdlijnen en als er echt wat belangrijks is om te vermelden dan zal dat zeker gebeuren, maar dan moet het ook een duidelijke reden hebben en dan moet het ook de tijd er voor zijn.

Om de drommel oppassen met dingen laten wegebbben, want het kan een strategie zijn van "phishers/hackers" om te zien hoe je gaat reageren, als een poging om je in slaap te doen dutten. Altijd blijven wegduwen en toetsen, ook het wegebben zelf, want het kunnen ook illusies zijn, dat ze doen alsof ze van je afdrijven maar via omkeertechnieken gaan ze dan juist dieper in je. Dat is niet in de regel zo, want wegebbers kunnen ook invloeden zijn die het opgeven omdat je juist bezig

bent te toetsen. Soms worden ze daar dan moe van, zoiets van 'hier komen we niet doorheen,' en dan gaan ze afzwakken, ook soms gewoon als resultaat van het toetsen. Een heleboel dingen zullen zich ook niet meer opdienen dan aan de toetser, maar er zijn dus ook waaghalzen en tricksters waarmee je te maken krijgt. 'Every level has its own devil.' Het wegduwen moet dus een automatisme worden, ook naar ervaringen van afzwakkingen en wegebbingen toe.

Gnosis is voornamelijk het toetsen, de hele wetenschap ervan, omdat daarin de zuivere gnosis is, dus het staat er niet los van. En het ware openstellen voor de gnosis wil dan ook dat het zuiver is, dus kom je automatisch bij het toetsen terecht, en de mate van het openstellen voor de gnosis wordt dan ook juist afgelezen en afgemeten aan de mate waarin je toetst, dus de mate van het liefhebben van de gnosis is dus de mate van het liefhebben van het toetsen. Dit toetsen moet dus ook weer getoetst worden, en dat toetsen ook weer, enzovoorts, vandaar het ultra-toetsen, en dat kan dus via verschillende metaforen verfijnd worden. Toetsresultaten moeten dus verder ook altijd getoetst worden, zoals het weggaan. Het is dus een hele worsteling. En nee, je kan er niks aan doen als vogels over je hoofd vliegen, maar laat ze niet zomaar nestjes in je bouwen. Het gaat dus om het post-sorteren, toetsen van post en je er niet zomaar mee identificeren. Of je er naar mag kijken ? In eerste instantie niet, nee. Het is hetzelfde als met bidden, dat mensen soms zeggen : 'Ja, je moet altijd bidden.' En : 'Verwaarloos je gebedsleven niet,' maar we moeten juist wachten op de 'geest van gebed', de gebedsgave, en niet zelf zomaar gaan lopen bidden. Dat is dan even een christelijk voorbeeldje, en zo is dat ook met kijken en rondkijken, want er zijn genoeg demonen die door ons heen willen kijken. Het kijken moet dus ook getoetst worden, het oog. Je moet juist eerst je ogen sluiten en de duisternis in, en zo worden ook allerlei andere zintuigen aangewakkerd.

De vraag is dan of je de gedachten mag bekijken, maar dingen worden in een bepaalde context gezegd, dus het gaat niet slechts om zinnetjes die je eruit kunt pikken, maar om het geheel, want dingen staan in een zekere volgorde. Als je dus echt op het gebied van diepte-toetsen wil komen, dan moet het kijken ook weer getoetst worden, en de hele opzet van het toetsen moet dus begrepen worden.

Het punt is dus dat je zelf helemaal niks mag toelaten in het toetsen, als je het diepte-toetsen in wil gaan, maar dat je door je toets-gehoorzaamheid door de gnosis wordt beloond, dus je wordt dan door de gnosis overwonnen. Er moet dus juist een enorme voorzichtigheid en vreze zijn, anders wordt het weer te direct en doe je het weer zelf. Volkomen leegte is totaal onmogelijk. Probeer het maar eens. De mens wordt altijd weer gegrepen door een gedachte of andere dingen van buitenaf. Er zijn juist ook de zaai-principes van zaaien en oogsten, dus het is onmogelijk als je gaat toetsen en niets toelaat zomaar dat je dan in een volkomen leegte terecht komt en dat je daar dan nooit meer uit zou komen. Een mens kan niet zomaar tegen zichzelf zeggen van : 'Nou, ik ga het kwade niet toelaten, maar het goede wel,' want het probleem is juist dat het kwade zich weer voor kan doen als het goede, en een mens kan op zich, in eerste instantie dus, het goede echt niet onderscheiden van het kwade. Daarom is het toetsen en het diepte-toetsen in de toets wetenschappen ook zo belangrijk, en dat je daar zorgvuldig in wordt, want het vlees zal excuses proberen te verzinnen en vluchtweggetjes, enz. enz. Je moet hierin dus ook heel streng zijn naar jezelf, dat dit echt grondig gebeurd, en daarom zijn de bijbelse metaforen ook zo belangrijk van bijvoorbeeld Jakob of Pniel, want die moest worstelen, en overwonnen worden, en alleen zo kon hij overwinnen. Je overwint in

het toetsen dus alleen maar als je overwonnen wordt, niet als je zelf de overwinning zomaar neemt, want dan is het niet goed getoetst.

Dus als we zeggen : het sorteren van post, dan gaat het dus over de context, zoals we zeiden : 'Het gaat dus om het post-sorteren, toetsen van post en je er niet zomaar mee identificeren. Of je er naar mag kijken ? In eerste instantie niet, nee.' Dus dan haal je het erbij, en dan ga je het niet zomaar lezen, maar bestuderen om die context te zien en de volgorde. Het gaat om het zaaien, dus niet zomaar toelaten. Als je dan in de leegte terecht komt omdat je niets meer toelaat moet je dus volhouden, want die leegte gaat weer geboorte geven, en die leegte moet ook weer getoetst worden, enz. Dat begint dus niet met kijken, en de metafoor van de post staat dus ook niet op zichzelf. Als er post is kun je er nooit zomaar naartoe en ernaar kijken, want er is ook het medusa verschijnsel dat als je er naar kijkt dan springt het op je, dus perseus moest strategie gebruiken in die mythe.

Het toetsende verzet, wat in het profetische 'pressing' wordt genoemd is basis, en dat verzet gaat ook naar het kijken. Het verzet is de heilige vreze. Daarom is de heilige vreze ook het hoofd van de kennis en het begin van de kennis. Het post-sorteren haalden we aan in het voorbeeld van de vogels die overvliegen maar die geen nestjes mogen bouwen in je haar, in de zin dat je je er niet zomaar mee mag identificeren, zoals we zeiden. Het is dus post, niet noodzakelijk jezelf, en wat dat sorteren dan inhoudt, dat is aan een heleboel regels gebonden, maar het ging even over het vogel voorbeeld. Allereerst is er het verzet, ook naar het kijken, en zelfs naar het verzet zelf, dus verzetten tegen het verzetten tegen het verzetten. Dan komt de gnosis je tegemoet en overwint je, en dan kun je je tegen bepaalde dingen niet eens meer verzetten, in het Jeremia voorbeeld. Er komt dus iets binnen en je rent er niet direct naartoe om het te bekijken, maar je verzet je ertegen, ook visueel, anders kom je in die hele medusa problematiek terecht. Zo is het ook met de audio, die je ook niet zomaar gaat beluisteren. Het toetsende verzet is dus genoeg. De metaforen staan niet op zichzelf, maar zijn verbonden aan elkaar en een grotere context, en dat moet dus natuurlijk verlopen, en ze kruizen elkaar ook weg, anders is het nog steeds te papperig en te direct.

Bang zijn om iets fout te doen is dus het begin. Dan kan de gnosis je gaan onderwijzen. Roekeloosheid zou dat proces namelijk afkappen. Dus ja, in het volleyballen en voetballen, ping pongen, honing bij idee etc. 'kijk' je dus naar de gedachten die binnenkomen, maar het is een metafoor, want je moet dus ook weer volleyballen met het zogenaamde kijken als bal, en het volleybal zelf is ook weer een bal, dus het is meer dat je je gaat indekken tegen overmoed met visualisatie, en je zo telkens meer en meer terugtrekt van al die gedachten die binnenkomen. Metaforisch volleybal je ermee, maar dan moet het al snel naar binnen gekeerd worden dat je eigenlijk volleybalt met je eigen visualisaties, en die dus ook weer pressed, wegduwt, om ze aan principes te toetsen, en niet dat je er zomaar naar gaat kijken.

Hier gaat het onderwijsboek 'de twaalf kleine profeten' ook over, wat veel over het toetsen gaat, over het belang van het zogenaamde toetsende vluchten, dus niet zomaar als een muis meestromen en dan kaas gaan pikken waarvan hij denkt dat het kaas is. Het toetsende vluchten staat niet op zichzelf maar moet dus tot ultra-vluchten komen, waarin je ook weer vlucht van het vluchten. Als er wat aan deze systemen ontbreekt, die universeel zijn, dus de ultra zones worden niet bereikt, dan komen daardoor lekjes. Het boek noemt ook nog een belangrijk lijstje in het toetsen. Het gaat erom dit door oefening steeds meer te verfijnen totdat je de status van heilige gebondenheid en verbondenheid hebt bereikt.

Hogere planeten, het hogere orion, hoger mars etc., hebben juist als kenmerk dat ze hogere empathie hebben en daardoor, juist daardoor, ook veel oorlogszuchtiger zijn, en daardoor ook veel meer gericht zijn op educatie, literatuur en fictie (sf, e.d.), en het zijn juist de hogere zelven van de mens die wel degelijk contact zoeken met mensen en wat ook de basis is van ons werk, en waar we al veel over hebben gezegd over zulke contacten.

We zijn heel wat verschuldigd aan buitenaardsen die geholpen hebben in de uittocht/reformatie enz. enz. en het gaat weer om een dieper/beter beeld krijgen wat empathie daadwerkelijk is. Heeft ook weer met een stukje dankbaarheid te maken. Hogere buitenaardse wezens zijn niet zo onverschillig als de vleselijke, aardse mensen, en de vleselijke aardse mensen zijn vaak ook zo hoogmoedig dat ze denken dat ze de enigen zijn en herkennen de buitenaardsen ook niet in hun gedachtenleven en leven, ondankbaar en egoistisch als ze zijn. Juist omdat we nu met toetsen bezig zijn is het belangrijk dan ook weer om die dingen te toetsen en al het eigen denken en de eigen ideeen hierover los te laten, laat staan stellingen daarover. Ook vele tachtiger jaren muziek is van hogere buitenaardsen die de aarde geschenken gaven om erdoor heen te komen. Als zij er niet waren geweest was het veel en veel erger op de aarde.

Sensatie, emoties die je voelt enz. kunnen al snel het toetsen uitdoven en de waakzaamheid. Het is oorlog. Ook muziek moet getoetst worden, juist ook de muziek, anders kan het vlees nog een achterdeurtje zoeken. De oorlog ligt in de 60-70-80-er jaren muziek toen het allemaal doorkwam, en er worden veel basisen voor empathie gegeven, en de mens moet hiermee klaarkomen, moet helemaal doorgetoetst worden. Kun je dan ambiente/space muziek luisteren daarnaast ? Als het door de toets heenkomt. Teveel space muziek kan een mens toch nog op een bepaalde manier klinisch maken en een bepaalde smetvrees laten ontwikkelen, een overgevoeligheid erin, zodat je niet meer tegen de daadwerkelijke missie kan, dus eigenlijk moet daar dan ook besnijdenis in zijn in het werk, zodat je van toetsloze vleselijke werken vrijkomt.

Er mogen geen hiaten in het toetsen komen. Toetsen is niet zomaar een handeling, als een van de 'goede werken', maar moet een gewoonte worden, een natuur, tot een automatisme, en pas dan kun je de veiligheid in en de sabbatsrust, wat dus de rust van het toetsen is wat zich in je heeft lopen hechten en dan geboorte gaat geven, dus tot een zekere volwassenheid komt. alleen volharding kan dit doen, dus totdat je in die bol komt van de heilige gebondenheid. daarvoor moet je alles afleggen, ook je zienswijzen. Je mag er geen enkele theologie op nahouden, moet je allemaal afleggen, anders kom je er niet door. Pas later gaan er dan getoetste werkelijkheden in je ontwikkelen en krijg je gegronde ideeen daardoor. Die zijn dan ook niet meer weg te krijgen. Dat is dan de schepping. Dus niet zomaar aan land gaan, ook al had je dat land eerst. Eerst het water in en daar blijven. Blijven toetsen, niet overmoedig denken dat er land is, want het kan een fata morgana zijn, en dan ben je dus verder van huis (luchtweerspiegeling).

Basically : waarmee het begint is dus met gedachtenspelletjes en meningenspelletjes stoppen, ermee kappen, zoals bijvoorbeeld op je bed gaan liggen, en dan je armen spreiden als aan een kruis om dat symbolisch uit te beelden, dus je handen opofferen (beeld van het vleselijk 'werk', ook vleselijk denkwerk, afleggen. dan ga je shamanistisch de diepte in om te worstelen met van alles wat je wil doen opstaan, in wat voor geest of vlees dan ook, en dan moet je echt op je hoede zijn, want er zijn veel valse opstandingen die dan jezus christusje in je willen spelen. Dan ben je een of ander

helderlicht, maar de vraag is waardoor je dan gedreven wordt, dus daarom alles toetsen en laten afsterven als zaad totdat de natuur zelf je geboorte geeft en opstanding, en wind die je voortdrijft, en dat kan je dan ook niet meer tegenhouden. absolute leegte is onmogelijk. de opstuwende krachten liggen in de diepte, en je moet op zoek gaan naar die bronnen van authentieke natuur waar geen vleselijke of menselijke inmeng is. dat alles 1001 interpretaties kan hebben heb je geen boodschap aan, want het gaat om de logistiek (wat, waar, wanneer, waarmee). Alles moet getoetst worden aan kennis en logistiek. Kennis is logistiek, dus je kan niet zomaar alles als razende gaan afpellen en dat dan alles waar is en alles kan, want er zijn zoveel kanten ofzo, nee. Dat zou new age wezen. Zo kan ook alles goedgepraat worden. Het gaat dus om de beste schakel voor het moment te nemen, dus het gaat niet om het goede en virtuele, wat er allemaal mogelijk is, maar om het smalle pad, en zo kun je alles legaal afpellen, met strategie.

Het gaat allemaal om de logistiek (is ook een boek van), relatie krijgen met de logistiek, eerst alle aardse contacten vergeten, gaat om jou en de logistiek, is een persoon, jou en de kennis, rest is allemaal bijzaken en zal vanzelf in gareel komen als het goedkomt tussen jou en de persoon van kennis (vandaar dat we het woord god nog moeten gebruiken, anders valt die metafoor van personificatie weg, vandaar dus het belang van de bijbel, anders vindt er objectivicatie van de kennis plaats, en dat is dus verkrachting van de gnosis min of meer).

Piekeren en twijfel is belangrijk, zelfs in de heilige gebondenheid, is dus een teken van voorzichtigheid en zelfonderzoek, dus wees maar blij. Voortdurende zelfveroordeling dus, om gevoelig te blijven. Je kunt niet in een soort waas contact gaan hebben met mensen alsof alles heel gladjes moet verlopen. Je alarmen moeten op scherp zijn, en dan verder, dus daarmee beginnen. Het toetsen is een innerlijk gevecht. Daarin moet je uit diepere bronnen zien te putten en loskomen van allerlei aardse romantiek, ook theologisch gezien, want het is een worsteling en die kan rijpen tot volwassenheid, maar dat kan alleen in gevangenschap en verbrokenheid/ empathie. Zolang dat er niet is is die worsteling er, totdat alles dus meer geautomatiseerd is, maar dan kom je weer in andere worstelingen, want elk level heeft zijn eigen worstelingen. Dus als je wil dat je geest sneller tot rust komt zodat je geen innerlijke gevechten hebt, dan zou je eerder moeten zeggen : ik wil mijn wil afleggen en laten besnijden, dus de hogere weg gaan, de langere weg. Areta's weg die juist de mens leidt tot de nodige worstelingen, het pad van heracles. (zie boek aretaitische filosofie etc). Dus meer zeggen van : 'ik wil dat het vlees eraf gaat, wat het dan ook moet kosten, en hoe lang dat ook moet gaan duren, met minder wil ik geen genoegen nemen' etc.

Alles gaat in vertraging door de voetspijkers, om de mens voor overmoed te bewaren, en dit is ook fundamenteel in het toetsen, want het toetsen mag ook niet te snel gebeuren. De doener begint altijd bij de denker, en die begint altijd bij het toetsen, dus het is in verschillende dimensies. Het betekent geen ongetoetste dingen te doen. Of iets onnodig is of niet dat moet het profetische namelijk uitmaken. Het vleselijke bestempeld altijd de nuttige dingen tot nutteloos, en nutteloze dingen tot nuttig, en is hierin altijd heel bekrompen en eenzijdig.

Hoofdstuk 90. Taal en communicatie in het Orionse Afrika

Het gaat erom laag profiel te houden. Het is een strijd in de geestelijke wereld niet tegen vlees en bloed.

De Dordtse leerregels gaan over ontvoering, kinder-ontvoering, en dan volgen de programmaties. Eerst wordt er dan een beschermer of vader voor omgebracht, en dan krijgen die wachters doorgang in het brein van een kind, zoals dat ook in 1980 gebeurde, dus dan kom je de matrix binnen, wordt je daarin geboren. Dat het op slot zit, ja, het zit op slot, en is gecodeerd, dus kan niet opengeforceerd worden, maar wel opengepuzzelt, en het is een oorlog tegen die wachters want die houden alles onder mk ultra mind control, of dl mind control kan je het dan ook noemen, en dat zijn ingewikkelde reflectie systemen. Allemaal straling, licht. Dus dan weer laag profiel houden. Dat betekent niet sneller gaan dan het gaat, dus gewoon kruis volgen de diepte in zodat het door natuurlijke processen kan gaan. Laag profiel houden betekent ook niet teveel aandacht van die geesten trekken in de zin dat je geen naam en stad gaat bouwen, niet teveel op de voorgrond treed en alle paarlen voor de zwijnen werpt, zoals sommige mensen die het ook echt opzoeken en dan het noodlot tarten, en die met naam en adres overal genoemd worden, beetje ook zoals bij celebs. Publieke figuren lopen nu eenmaal veel meer risico. Hoge bomen vangen veel wind.

Geestelijke oorlog is okay. Zolang het gewoon om kleine algemene dingen gaat is dat nog wel laag profiel houden, maar als het om 'evangelisatie' zou gaan dan pas zouden er echte problemen kunnen komen, want er is vandaag de dag dus geen vrijheid van meningsuiting. Godsdienst vrijheid is er ook niet. Dan zou je jezelf een target maken. Als je merkt dat er iets in je is waar verkeerd op wordt gereageerd, dan is het het beste om zoveel mogelijk oogcontact te ontwijken, en die mensen zoveel mogelijk te negeren of dingen te doen wat het ijs zou kunnen breken, dus dat je a.h.w. in kameleon-modus gaat, want geesten kunnen heel gevoelig zijn, die voelen wat, en dan gaan er alarms af, maar dan kan dat ook weer verdoofd worden of dat je die alarmen wat omzeild. Soms gaat dat dan niet en is het dikke oorlog in de geestelijke wereld, maar dat hoeft dan niet direct per definitie materieel te zijn. Soms kunnen er confrontaties zijn in het spionage werk, maar dan kun je toch weer infiltreren ergens anders, op een andere manier, en dat doet dan een beroep op je innerlijke creativiteit. De honden moeten getemd worden en je moet zo min mogelijk slapende draken wakker maken, maar als het toch gebeurd dan is dat een gevecht om een of andere poort in de onderwereld.

Mr. Bean is profetisch, als een spiegel, dus hij laat de mens zien hoe vreemd en egoistisch en gierig de mens is, hoe eigenaardig, maar tegelijkertijd is mr. bean ook totale anarchie, en anti-conformisme, ook tegen het consumerisme, want hij maakt alles kapot, en hij doet nergens aan mee, of gewoon op zijn eigen manier, dus als het even kan omzeild hij ook het muntjes werpen, en bedriegt ze dan, want daar gaat hij zijn goede geld niet aan verspillen, wat dus ook profetisch is, dat hij zijn eigen economische wetten heeft en zich niet stoort aan aardse economische wetten en het dan te slim af is. Het begint ook altijd met dat hij uit de hemel valt en dan op aarde komt, dus duidelijk iets buitenaards en bovennatuurlijks. Het zijn verhalen die je op meerdere manieren kunt interpreteren.

De lijnen van het vleselijke lopen overal doorheen, maar ook de geestelijke lijnen, dus is het een uitdaging. En ja, natuurlijk neem je dat mee naar huis en gaat het 's nachts verder. Het is oorlog.

Je kunt jezelf alleen vinden in empathie. Zomaar ineens pats boem jezelf volledig en door en door kennen is daarom ook levensgevaarlijk, want je bent alleen jezelf in samenhang met het andere, als delen van jezelf, dus als een lid lijdt lijden alle leden, etc. Het is dus altijd een deelwaarheid, wat ook weer vur principes zijn want alles pats boem is fataal voor 'het halve' :

'Hannah waakt. Het houten huis kraakt onder het getal van de lelies. Hier heeft ze haar woning. Hier voedt zij haar raadsel, haar mysterie, waar prinsen op paarden al eeuwen naar zoeken. Nee, zij zullen niet vinden, want Hannah waakt over haar geheim. Haar kroning was een bespotting. Haar lijden was een ontmaskering, maar niemand is ooit tot haar parel gekomen, niemand heeft ooit haar zwaard gedragen. Allen sterven zij door een blik op haar te slaan. Tot steen werden zij in alle eeuwigheden. Haar discipel is zoek, haar beker verloren. Zij heeft haarzelf nog nooit gezien. Zou zij het weten, dan zou zij sterven, daarom weet zij maar half. De rozengrachten hier zijn vol met parels. De mensen hier weten dat Hannah een geheim heeft, alleen ze kennen het niet. Ze hebben er alleen een glimp van opgevangen, en die glimp heeft hen voor altijd verblind.'
(boek 71, de vur)

Dus even het zinnetje : 'Zou zij het weten, dan zou zij sterven, daarom weet zij maar half.'
Dus waarom is dat ? Vanwege empathie, plaatsvervangend lijden, anders zou je opgeblazen worden letterlijk en figuurlijk. Er zijn wel meerdere vur principes, maar in het boek ‘de wachters van dordt’ wordt er dit gezegd :

'Kennis is een grote hemelse zwakheid, namelijk het weten niets te weten (Socrates). De hemelse kennis is daarom niet hoogmoedig en ook niet alwetend, want de kennis is plaatsvervangend lijden, en sterft altijd weer, om zo tot diepere kennis te komen. Het draagt ook de onwetendheid van anderen, en daarom is de kennis heel edel en sober, niet opgeblazen. Zo is de kennis dan ook altijd logistiek, oftewel plaatselijk en op zijn tijd, en zeer subtiel, niet overintellectueel. Profeten zijn geen allesweters en moeten vaak met de kleinste dingen geholpen worden vanwege hun plaatsvervangend lijden, maar zij weten wel waar het om gaat. Zij zijn niet alleswetend, maar wel gevoelig, allesvoelend en heldervoelenden. Zij weten alleen wat zij moeten weten, wat voor dat moment belangrijk is.'

Vandaar ook de aandacht op het gnosiskruis, dus niet zomaar gnosis, maar het gnosiskruis.

Het hoofd staat voor het verstand en kennis, maar er is ook zoveel vleselijkheid die er dan afmoet, valse helmen, terwijl de goede helm voortkomt vanuit het hart, en het hoofd zo omhult. Dan wordt alles opnieuw beschreven en moet er ook veel gewist worden. Hart betekent altijd diepte, maar het hart is ook arglistig, vandaar dat er telkens weer de noodzaak tot toetsen is, niet tot snelle conclusies komen. Er moet een nieuw pad aangelegd worden.

De westers-christelijke god bestaat niet, is een verzinsel, maar toch is het ook een leger van schaduwen wat negatief op de mens inwerkt door allerlei valse beloftes en drugs-formules om alles beter te kunnen negeren, terwijl de kennis een pad is, en dat is een smal en moeilijk pad, maar wel een eerlijk pad, en eerlijkheid duurt het langst. Vergeving is een soort excuus wat westerse christenen telkens gebruiken om toch verantwoording af te schuiven, maar vergeving komt juist

door de fouten te herstellen. Vergeving op zich is gewoon symptoombestrijding, alles afdekken met een doekje, en dat gaat op een keer mis. Daarom is wat diepte-werk belangrijk.

Het gaat er een beetje om eb en vloed te onderscheiden, en creatief te zijn, die geesten te slim afzijn.

Het is dus het beste wat aan de dijken te werken, en een goede schuilplaats te hebben voor wanneer dat nodig is, en dan kijken hoe er het beste een wisselwerking kan zijn.

Het is niet alleen een gevecht tegen dat soort geesten maar dus ook bouwen.

De lijnen van de geestelijke en aardse familie kunnen soms dwars door elkaar heenlopen, daarom bespreken we de wachters van dordt en de onderliggende levitische systemen want die hebben het familie wezen op aarde gemaakt, het systeem, waardoor ze ook huwelijken maken, kunstmatig, en waardoor ze hun zegeltjes plakken. Als je er teveel strijd mee hebt is het verstandig om eerst wat afstand te nemen, totdat je je weer wat rustiger voelt. Er zijn verder geen echte standaardregels voor familie, want het hangt af van de logistiek, dus de toetsopdracht en profetische leiding hierin, en die kan heel creatief zijn. Strijd kan ook optreden in contacten die vruchtbaar kunnen zijn, want de tegenstander wil ook weer contacten verbreken, dus zendt dan kwelgeesten, dus strijd is niet per definitie een teken dat er iets niet klopt, maar dat kan dus. Voor elk contact is er een bepaald kruis en lijden, en dan gaat het erom wie het waard is om voor te lijden, dat was ook eens een uitspraak van Bob Marley. We gaan nog verder met de bloedbanden. Zomaar door strijd kom je er niet doorheen, maar alleen door de gnosis, alhoewel de gnosis zich wel weer in strijd kan omzetten en uiten. Er zijn mensen die denken dat het leven bijltjeshakken is, maar uiteindelijk gaat het om de kennis. Dat is de enige genezing en overwinning, en dat is ook vaak de doorn in het vlees. We moeten inderdaad niet aan vleselijke kruizen gaan hangen, het vleselijke lijden, bijvoorbeeld familie gebruiken als een soort drugs om geen algehele empathie te hoeven uitoefenen en daar dan de consequenties van moeten dragen. In een kooi zitten is op zich niet erg, en op zich onderdeel van het pad en het kruis, zoals ook Paulus in gevangenschap zat.

Alles is een ontdekkingstocht. Als je gebieden in wilt nemen, je gebied ruimer wil maken, dan gaat dat niet zonder slag of stoot. Strijd is een belangrijk onderdeel van het kruis, en juist ook weer een soort geestelijke tocht. Het gaat erom de taal van de strijd te kennen, de semiotiek, de tekenleer. Heb je daar geen zicht op, zet dan de rem er wat meer op, en neem wat meer afstand, reageer minder etc., ga het meer algemeniseren, maak het wat onpersoonlijker en meer diplomatiek. Wat er dan nog aan overblijfsel is is een uitdaging. Je kan het zo ook duidelijk maken, of via anderen (tussenpersonen) dat je het anders wil, dus dan is het ook wachten op een 'woord' wat je ze zou kunnen sturen, zodat je door dat 'woord' een soort bouwwerk heb tussen jou en hen in, een muur waardoor ze niet zomaar heen kunnen komen. Het is dus vaak ook iets literairs, dat er een zee komt tussen twee landen, of een heelal tussen twee planeten.

Empathie gaat niet om jezelf maar mag niet ten koste van jezelf gaan, ook al gaat empathie om grote offers brengen, maar dat begint van binnen, door in jezelf af te dalen tot de onderwereld om daar de zielen te helpen, en wat daar gebeurt mag naar buiten vloeien, maar niet geforceerd. Het gaat erom contact te maken met je diepere hemelse rivier, en dat door je heen te laten stromen.

De een uit zich denk ik wat beter dan de ander, en het is vaak gewoon zaaiwerk. Sommige mensen zitten ook gewoon vast. Het gaat om innerlijke tekenen, niet uiterlijke tekenen, dus niet materieel dingen afmeten. Het is een geestelijke strijd en vaak zijn dingen ook profetisch. Dus wij zeggen altijd : 'Geen parels voor de zwijnen werpen, maar wel soms staven dynamiet.' Er mogen ook cirkels gemaakt worden, dat je je eerst eens op wat anderen richt, en dat daar misschien doorbraken komen, en dat je merkt dat dan de cirkel teruggaat, dus dat het dan meer door kettingreacties gaat dan dat je allemaal heel geforceerd met dingen bezig bent. Natuurlijk is piekeren en toetsen een belangrijk onderdeel van profetische sociale omgang, maar daar mag je ook heel creatief in zijn en vluchtweggetjes in zoeken, afleiding, verandering van strategie, etc. Als je problemen hebt om een deur te openen dan betekent het dat je eerst ergens anders naartoe moet om een sleutel te vinden of te verdienen, zodat je later met een frisse kijk terug kan gaan, dus eigenlijk meer in vakken gaan denken en in lagen gaan denken, om zo je gebied te verruimen.

Als er geen empathie is voor de zwakkeren van de samenleving, de dieren, dan zijn we uitgepraat ? Want buiten empathie om wordt informatie verdraaid. Ze zitten allemaal vast in westers denken, de westerse bijbel. Wij zijn los gekomen, of beter : dieper gegaan, teruggegaan, juist door onze studie, en houden vast aan de poetische basis van de bijbel wat een gift was aan de aarde in het Israel mysterie via de hierogliephen, en wat daar buiten ligt aan westers bijbelgoed is slechts een karikatuur. Niet alles, maar veel wel. Lijnen lopen door elkaar heen. De bijbel was oorspronkelijk van de gnosis, figures of speech. Velen zijn als dronken, betoverde Dordtse wachters in 't harnas, van elitaire ongeletterdheid. Je kan soms wel wat onderhandelen. Waarheid en leugen lopen door elkaar heen. Ook zij verbergen hun geheimen. Er zijn zowel goede als slechte lijnen. Het is gevaarlijk nucleair speelgoed wat ontmanteld moet worden. Natuurlijk komt yeshua terug. Het is een vrouwelijk israelitisch woord, en het 'terugkomen' betekent de ontsluiering, de verdieping ervan. Het zal dus in de juiste context komen. Yeshua is van Israel, maar werd ontvoerd door westerse barbaren, verkracht, onder dwang getranssexualiseerd enz. enz. tot een betoverde versteende wachter van dordt gemaakt.

In die put liggen diepere verborgenheden opgesloten van het kindschap, dus we hoeven vrees ook niet overmatig te vrezen, maar mogen er ook verheugd in zijn, want het is en blijft een zintuig, en dat is wat het kehatitische verschijnsel is. Het is een verschijnsel wat we soms bespreken. Je zou ook het gelijknamige boek er even over kunnen doorlezen om het wat te verdiepen en te verhelderen, want het ligt wel op het pad. We zijn die monsterlijke wachters aan het bespreken. Deze wachters gaan onttoverd worden. Ze zijn onder een beheksing van de heks.

Het zijn ratten in het nauw, en ze zijn ook krokodils, dus echte roofdieren, en ze bewaken dus een geheim, dus op een bepaald moment zullen die wachters wegvallen, zal het voorhangsel scheuren, dus goed in de gaten houden.

Er is alleen 'tijd' in het toetsen. Niets maar dan ook niets gaat buiten het toetsen om, want anders is de bovennatuurlijke gebondenheid niet eens mogelijk, dus het valt niet te forceren, maar het vraagt intense en volledige deelname aan de territoriale oorlog, en dat kan alleen door het toetsen. Dus ga er niet naar kijken zo van : durf ik het wel of durf ik het niet, maar toets het en toets jezelf, onderzoek het. Het gaat dus erom dieper naar binnen te gaan, en niet naar buiten te stappen of dingen te gaan doen, maar het gaat via het toetsend aanboren van de innerlijke bronnen, zodat de stromen van levend water opkomen die je dan gaan leiden.

Teveel technologie dooft de natuur uit, en het kan al snel tot modernisme vervallen, dus meer geschiedkundige ambient en natuur ambient is dan ook belangrijk, anders komt er corruptie. Natuurlijk zijn er seizoenen, en natuurlijk is er de parelduik missie, maar er zijn ook gevaren van misleiding op de loer, en die grijpen mensen als ze niet genoeg en diep toetsen. Parelduik missie is dus altijd 'geleid', en niet willekeurig of 'naar smaak' of wat dan ook. Buiten het toetsen om ontwikkelen mensen hele vreemde smaken wat er dan ook niet meer een twee drie uitgaat. Dan bouwen ze verder op verkeerd fundament wat dan later problemen gaat geven.

Wacht eerst op de bewapening.

We zijn natuurlijk zelfkastijdend en het zijn reddingsoperaties enz., dus we ontwijken het kruis niet, maar het kruis is een pad, een uitgestippeld pad waar je niet vanaf mag wijken, dus je kunt niet omwille van het kruis overal maar in gaan springen, want dat is geestelijke zelfmoord. Dus het is goed om heel gevoelig te zijn, want vele anderen hebben het niet eens door waar ze naar luisteren.

In het toetsen kan je bepaalde items verdienen in je harnas of inventory, dus die ploppen er dan gewoon in, en die geven dan profetische leiding. Waar die profetische leiding er nog niet is zou ik verder ook niks mee doen. Twijfel is altijd een teken dat je eerst verder moet toetsen.

Tijd is een illusie, want het is in wezen bewustzijn wat tussen verschillende fragmenten beweegt en dan de illusie van tijd opwekt. De eeuwigheid is dus ook een illusie. Dingen zijn ook hoe je er tegenaan kijkt. Alles heeft te maken met 'point of view', dus de invalshoek waardoor je dingen bekijkt. Het laat dus ook de betrekkelijkheid van alles zien.

De droomwereld is een geheime wereld, de wereld van de ziel, waar nog extra dimensies zijn waarin het nog verder uitgediept en verwerkt kan worden. Elk contact is in die zin interdimensionaal, in verschillende lagen.

We moeten dieper de veertiger jaren in om het een kwartslag te draaien, dus eigenlijk moeten die jaren tot leven gebracht worden maar dan op de manier waarop het oorspronkelijk bedoeld was. Veel dingen zijn ondergesneeuwd en die moeten weer naar boven komen, zodat de veertiger jaren een andere waarde en betekenis gaan krijgen. Daar zitten ook de wortels van de families vandaag de dag, want de veertiger jaren is de Moloch van de jaren 1900, van het moderne tijdperk, waar kinderen aan geofferd worden om zo in elkaar en aan elkaar te versmelten waardoor ze in die familie structuren kwamen. Dat ding moet ontmaskerd worden. Het jaagt voortdurend de mens op.

Er moet altijd wel een zekere strijd zijn om de mens wakker te houden, want als het er helemaal niet meer is dan is dat vaak ook geen goed teken, dan gaat de mens met pensioen. Het staat symbolisch voor het ingaan door de voorhangsels die moeten scheuren, de voorhangsels van het vlees en dat moet aan beide kanten scheuren, bij de ander en bij jezelf. Als er chaos is dan is dat ter inspiratie dat uiteindelijk daar de nieuwe schepping uit voort zal komen, maar als dat er niet zou zijn, die chaos en die onzekerheid, dan is er geen werk-materiaal meer, dus we mogen dan ook het als zodanig herkennen en er blij mee zijn, want dat is beter dan met de benen op tafel achter de geraniums zitten.

We kunnen het thema van de veertiger jaren niet zomaar overslaan.
Dan gaat het dus om het parelduiken, en het is zeker niet alleen maar afbreek werk, maar ook bouw werk, over de vervanging. In de veertiger jaren liggen hopen zonden, hopen vlees, wat allemaal aan de oppervlakte is gekomen, wat in principe gewoon de wortels van het vlees zijn, dus het is veel mijnwerk, en mijnwerk vereist veel meditatie. De nazi energie van de veertiger jaren vermomd zich in allerlei slinkse streken en telkens als iemand niet voldoende toetst is het al zonde en vlees, dus een klein lekje is al fataal. Ook het zakelijke yuppen werk van smetvrees is allemaal nazi vermomming. Het is niet uitzichtloos. Er is heel wat te doen in de mijnen van de veertiger jaren en zo kom je verder, als er voldoende onderzoek in is gedaan. Het is een belangrijk studie onderwerp, dus niet alleen maar nazi Duitsland, maar ook de ondergesneeuwde lijnen in de literatuur waar de sleutels liggen.

Vastzitten hoort daarbij, dan heeft het meer meditatie en onderzoek nodig en kan het verruimd worden. De boeken zijn daartoe een aanzet. Het pad wijst zich dan vanzelf. We zijn literaire, poetische mensen, zoals ook de zeventiger en tachtiger jaren heel literair en poetisch waren, ook in de muziek, en dan gaat het niet allemaal om bevredigd te worden in de muziek, maar het is een werk, ook veel parelduiken, en daar mag ook geen smetvrees in zijn. Nazi vermommingen zijn allemaal van die hoge yuppen-personeelskamertjes die het mijnwerk niet aanraken, allemaal er omheen draaien, met smetvrees hoog en droog zitten, geen strijd willen hebben, maar gewoon papiertjes invullen, dus die lijnen van het vlees moeten verder ontmaskerd en afgekapt worden want dat loopt nog door alles heen, en dat gaat ook heel subtiel. Mijnwerkers zijn juist ook boeienkoningen, dus die vrezen ook het vastlopen niet, maar zien dat inderdaad als uitdaging, want daar zitten dan nog schatten vast die losgebeiteld moeten worden, juist door het rijker en ruimer te maken in dat vastlopen. Het heeft dus altijd weer een bedoeling.

Al deze dingen hebben tijd nodig, en zijn ook een aanzet tot eigen onderzoek, zodat het verleden op een andere manier tot leven kan komen, want daar zitten onze wortels, van iedereen. Iedereen heeft met die jaren te maken, iedereen is er direct of indirect door geprogrammeerd, en er is ons 'literatuur' aangeboden waardoor we die jaren vaak negatief herkennen, zoals iedereen denkt direct aan de tweede wereld oorlog als de jaren veertig opgebracht worden, dus het is zaak om te zien welke zaken er opzij werden geschoven door de nazi's, waar we in principe al lange tijd mee bezig waren, want darwin-nietzsche is bijvoorbeeld iets wat de nazi's helemaal uit z'n verband hebben gerukt, literair hebben verkracht. Nu zijn we dus bezig andere zenuwbanen op te wekken die door die jaren heenlopen, want de jaren zoals ze zijn opgediend aan de mens liggen nog steeds als neurale paden door de hersenen, waardoor mensen ook nog steeds in allerlei vormen gewoon nazi zijn, en dat begint met erkenning en informatie, ook communicatie.

Het is waar dat de nederlandse taal corrupt is hier en daar, zoals de D/T tirannie bijvoorbeeld, net zoals de christelijke taal overigens corrupt is hier en daar, maar het kan wel gebruikt en verdiept worden. Een soort van grammatica is dan wel belangrijk, anders kan de boodschap soms niet overkomen als je probeert met elkaar te communiceren, want het is juist de bedoeling dat de mechaniek van communicatie wordt gebruikt, dus hoor en wederhoor, anders zou het luisteren ook geheel verloren gaan. Soms zit je dus in een soort schelp, en omdat het je eigen gedachten zijn die je dan deels uitspreekt is het logisch dat het voor jou allemaal heel duidelijk is, zelfs als je geen woord zou spreken.

Het zijn soms kleine dingen die het duidelijker kunnen maken, wat meer grammatica, want met sommige woorden en toespelingen kun je alle kanten op, terwijl met wat grammatica is het dan ineens duidelijk wat je precies bedoeld.

We hebben het over droom weven gehad, over het dromen als onderdeel van de recyclocratie en recyclity. Wat betreft nazi vormen die subtiel gaan, de vermommingen, kun je dat ook op dezelfde lijn brengen als bijvoorbeeld boerse ingeslikte taal wat al snel een code wordt voor gelijkgestemden en waar anderen niet doorheen komen, of dat wat context en nuance mist, zodat dingen zijn eigen leven gaan leiden. Zorgvuldigheid is dus van belang, en dat heeft ook weer met empathie te maken. Empathie herhaalt dus ook, en verdiept. Nazi's blijven aan de oppervlakte en gaat het meer om de vormen, en zo communiceren die geesten in nazi dialect. De taal van de goede herder is vol. Dat wil niet zeggen dat alles duidelijk is, want elke communicatie vergt raad en overleg, en tijd. Er ligt dus maar een hele dunne lijn tussen de nazi taal en de taal van de goede herder, dus het komt op verfijning aan, en dat is iets wat de mens moet leren. Vragen stellen op zich is dus geen probleem, en er zijn soms misverstanden. Daarom is vragen altijd belangrijk. Dat is wat raad en overleg is. Maar het heeft ook niet allemaal te maken met alleen maar afbreken zoals gezegd, maar dus ook met bouwen, dus om af te kunnen breken moet je soms eerst wat hebben gebouwd, anders heb je geen ruimte meer, dus daar moet een hele goede balans inzitten, vooral ook wanneer je met nazi bezig bent. Je werkt er dus als een bloem omheen, ook met de nodige afleiding.

In het eenlingenschap ligt altijd het gevaar van egoisme, want het een ligt ook in het ander. Er is ook een hoger collectief zelf wat allemaal stukjes zijn van 'het zelf' in anderen verspreid, en daarom is 'het sociale' ook weer belangrijk in de zin dat er een hogere socialiteit is in hemelse sociologie, maar die is dus uitsluitend shamanistisch, en vertikaal als eerste, dus in de verschillende lagen van levensvormen.

'God' is een woord waarmee de mens wordt bedonderd, maar zeer zeer neutraal, zoals alle woorden eigenlijk, en dan gaat het om de uitleg, het hart. Als shamaan moet je in verschillende talen kunnen spreken om jezelf duidelijk te maken, dus ook in de God-taal. 'God bestaat niet', maar goddelijkheid weer wel, en : Liefde is God, niet : God is Liefde. Je kunt niet zomaar met het woordje God beginnen als uitgangspunt, omdat het om een principe gaat, en dat moet je zelf worden en zijn, en dan heb je God gevonden. Het is dus een puzzel van Russisch Roulette. Als je de God-puzzel niet oplost dan vreet het je op, dus hoe dan ook moeten we met het God-mysterie klaarkomen. God is een hemelse krant, en het is een verwoestend beest naar het vlees toe, dus zeker geen zoete lieve Gerritje.

Ook de Bilha beschrijft God, of de godin, als een woest beest die echt niet de hele tijd op ziekenbezoek gaat. Het is allemaal veel abstracter. Maar er zijn nu eenmaal nog veel nazi goden in de harten van de mensen en de mens is bezeten van God, dus moet de mens een zuiver beeld krijgen over wat het nu eigenlijk is, wat we ermee bedoelen. Ook tussen liefde en liefde is er een wereld van verschil. Er is veel valse, mongoolse, rigil kent liefde, toronto-liefde, kietel-liefde, en het dooft alle zenuwen uit, en maakt de mens tot nazi. Daarom is het belangrijk juist intellectueel met het woord God om te gaan, als proefschrift, en dan vooral geen markt-valstrik voor jezelf op te zetten.

Elk woord is een puzzel, en met elk woord kun je finaal de mist ingaan als je het niet uitpuzzelt. Daarom moet de mens weer bewust worden, fijngevoelig. Barmhartigheid en empathie is als eerste naar de principes zelf toe. Zelf zonder principes is vals zelf, en dan komt de God metafoor dus tussenin, anders zou het gewoon puur ego zijn. Het moet zich kunnen verpersoonlijken, wat ook weer een beeld is om het zelf te worden te ondersteunen, vandaar dat we niet kunnen zeggen : 'Ja, waarom gebruiken we nu het God woord nog soms ? Kunnen we niet gewoon alleen maar het woord Gnosis gebruiken ?' Die vraag is er in ons netwerk ook geweest, en dan moet je toch zeggen : 'Nee, nee, duizendmaal nee !' Hier ligt de nazi geest namelijk verborgen, het gebrek aan empathie, want God is een beeld van het handen en voeten krijgen van de gnosis, de verpersoonlijking, niet zomaar als een kracht alleen, maar het tot leven komen van de kennis, als een lichaam, als een mens, een wezen, als een daadwerkelijk bewustzijn, anders is alles dood en koud. Dus ja, Gnosis is het fundament en de kern van God, dus God zorgt ervoor dat het dan niet klinisch blijft, maar dat het organisch wordt. Geen organisatie, maar organisme. Er zijn dus heel veel nazi valkuilen, heel veel vroomheid van : 'Oh, laten we het woord 'God' alsjeblieft niet meer gebruiken.' Dan ben je verkocht.

Dialectisch gezien moet er tegen gestreden worden, maar het moet ook tot synthese komen, anders is het luiheid. Elk woord moet gesimuleerd worden en tot een hoger niveau gebracht worden. Dus geen algehele smetvrees tegen ontwikkelen. En dan moet het in de juiste verbanden gebracht worden, want dan komen ook andere woorden aan bod zoals godin, heere, moeder, etc. etc. allemaal om te laten zien dat het om een hoger bewustzijn en een hogere identiteit gaat. Dus ook is er dan de vraag : 'Kunnen we dan niet alleen maar het woord : 'Hogere Zelf' gebruiken in plaats van God ?' Nee, dat kan ook niet, want het zelf is niets zonder de principes, en moet ook het andere worden, dus er is altijd die twee-deling, zoals het onderwerpende zelf om het hogere zelf in stand te houden, en die onderwerpt zich aan de gnosis, en dat geheel moet zich verpersoonlijken, of een bewustzijn hebben als beeld van een verfijnd, uitgewerkt mechanisme etc. Een heleboel mensen aan beide kanten van het schaakbord gaan voorbij aan deze wiskunde. Veel mensen kiezen 'kanten', dus of godzucht, of atheisme, en die vallen dan voortdurend degenen aan die de middenweg gaan, terwijl het allemaal sprekende metaforen zijn. Alles wat geen gevoeligheid heeft voor deze tere samenhang is nog steeds nazi. We gebruiken ook weleens combinaties zoals Godsis.

Er zijn veel ongelukken met ouija borden gebeurd, vooral met kinderen, want die zijn nog kwetsbaar. Nachtmerries, zelfmoordneigingen, opname psychiatrische kliniek, zware angsten, verwarring bezetenheid etc. etc., allerlei dingen waarvoor je je kind wil besparen. Vooral als het een spelletje is zomaar of wat hoort bij een feestje, zoals Halloween, kan dat gevaarlijk zijn, want het kan hele verwarde, of misschien zelfs kwaadwillende, entiteiten aantrekken, en die kunnen van alles gaan openscheuren in een kind, bewust of onbewust, en het kan dus tot inwoning leiden, en dat hoeft niet eens altijd direct aan het licht te komen, maar kan dan sluimerend bij het kind aanwezig zijn. De ouija stelt zich namelijk open voor de geestenwereld. Er zijn genoeg getuigenissen van waarin het totaal fout is gegaan. Als mensen serieus contact willen maken met de andere wereld, met bijvoorbeeld overleden geliefden, etcetera, dan moet dat altijd in een veel grotere context, en met beveiliging, want het is net zo fragiel als internet, dus ze kunnen dan ook in de handen vallen van phishers, ransomeware, hackers, in de geestelijke wereld, want de hersenen en het hele lichaam overigens, is een soort van computer, een biologische computer, en er is een grote oorlog en jacht omtrend ieder lichaam in de geestelijke wereld, en alles begint dus bij het aandoen van de

geestelijke wapenrusting, zoals elk computer gebruik begint met een goede update-bare virus scanner.

Het is goed om kinderen daartegen in bescherming te nemen. Er zijn veel betere, veiligere en rustigere manieren om een kind vertrouwd te maken met de geestelijke wereld. Zomaar een Ouija bord gebruiken zonder ook maar enig idee te hebben wat het is en wat het kan doen zou als een sprong in het diepe zijn.

Het komt wel vaker voor dat kinderen in aanraking komen met kinderen met dat soort dingen, ook op school, maar daar kunnen dan ook wat gezonde grenzen in getrokken worden ter beveiliging, dat ze er zelf niet in meegesleurd worden. Helemaal alles voorkomen bij kinderen is ook niet mogelijk of wenselijk, want ze moeten juist ook door dit soort dingen antistoffen aanmaken, net zoals kinderen ook best wel vuil mogen worden bij het spelen, omdat dat goed is voor de ontwikkeling van hun immuun stelsel, maar dat is dus allemaal gematigd, onder de veiligheid, zorg en toezicht van de ouders, dus niet dat ze in het diepe worden geworpen. Ze moeten dus geestelijk aan het elastiek blijven vastzitten.

Paranormale wereld en gnosis hebben wel kruispunten, maar zijn ook weer hele andere werelden.

Dat is altijd al zo geweest. Wat we altijd zeggen : De mens is nooit bevrijd geweest. Het nazi geheimenis is nog steeds onder ons, en dat is iets literairs. Alles heeft een keerzijde, binnenin, en die mag de mens voor zichzelf ontdekken. De nazi's hadden het Israelitische geheimenis geroofd en verdraaid om de mens te tiraniseren in het orthodoxe christendom (eeuwige verbanning naar de hel etc.). Dat is een zeer kwalijke zaak, want het had juist ontzegeld moeten worden, maar Israel is nooit zo erg geweest als het westen. Nederland is al tijden een Noord-Korea, sinds de invasie van het westerse christendom. Er zijn veel spijbelaars die met nazi goud lopen te pronken, met allerlei nazi medailles etc. Het verkrachte Israel. Israel is een natuurbron die verder ontzegeld mag worden. Er zijn in de strijd tegen het 1816 syndroom, wat een machtssyndroom is, heel veel kruizingen tussen gnostici/shamanen en westerse christenen. Hierin hebben wij veel gemeen, en die kruizingen zijn er altijd wel geweest. Het is nog steeds deels onze achtergrond. Het is de bedoeling dat het samengesmeed wordt en dat het nazi goud overwonnen wordt, want dit is dus oorspronkelijk de mineralen van de natuur.

Het nazi goud verbergt heel veel, dus dat zal openbarsten, omgekeerd worden, en dan zal loskomen datgene wat verborgen werd gehouden, en dat is allereerst een groot kruis. Het vlees wil niet lijden. Het vlees wil alles verletterlijken, eenzijdig houden. Het kruis staat voor communicatie en empathie, innovatie ook, creativiteit. Empathie spreekt altijd de waarheid. Dan daarna zullen de rivieren losbreken.

De Jezus-demonen van het westen zijn de sluiers en voorhangsels van het oorspronkelijke yeshua principe van de goede bruggenbouwende herder. Hier in Nederland bijbelland is Jezus een nazi, nog wel erger dan Hitler. Jezus Mengele. Velen zitten hierin verstrikt, en de mens mag niet vooringenomen zijn. Sommigen hebben langer de tijd nodig om los te komen, en sommigen zullen nooit loskomen, omdat het slechts schaduwen waren. Wel zullen hun hogere vormen zich door blijven ontwikkelen. Alles heeft keerzijdes. We zijn daarom niet te nihilistisch, en mogen ook positief en creatief denken, maar dan in balans. Zoals het nu in de wereld is is het niet veel, maar

het is zaad, en mag gezaaid worden. Hierin liggen de beginselen verborgen. Alles gaat zich nog ontvouwen. Alleen dichterlijke mensen gaan hier doorheen komen, die een oog hebben of willen hebben voor de hemelse esthetiek, die verfijnd is en gelouterd. Dat zijn dus de bezige bijen, de ijverigen, die niet tot te snelle conclusies, en niet tot te botte (voor)oordelen komen. Nu leven we in een schaduwwereld. Er is een hoger collectief die zal loskomen in hogere collectieve ontwaking. Er moet hierin heel wat afgepeld worden. Het gaat erom te zoeken naar de zwarte gaten die tot de parallel werelden leiden. De mens leeft op deze aarde te eenzijdig, te zwart-wit, en dat doet het bestaan ook geen recht. Die doorgangen komen de mens niet aanwaaien, maar die zitten in de hemelse literatuur.

Jezus, of Yeshua, is een Israelitisch gezegde, niet iets letterlijks. Er kunnen wel Jezus poppen van gemaakt worden, als simulators, maar het gaat om de kernen van die boodschap, niet om de verdraaiingen ervan in het westen. Het is net als dat er veel goede principes uit het Pinocchio verhaal gehaald kunnen worden, maar dan ben je nog geen letterlijke volgeling van Pinocchio. We zijn volgelingen van een bepaalde karakter stroom, wat die natuurstroom uit Israel liet zien, maar wat nog verder ontzegeld moet worden. Jezus was ook een vrouwelijk woord in Israel, Yeshua, wat ook weer de baarmoeder uitbeeldde, dus daar naartoe gaan om je zonden te belijden en smekingen te doen, boetvaardig te zijn, om minder te kunnen worden opdat Zij (het principe) groter kan worden, dat blijft, en die lijnen en stromen lopen overal doorheen, ook door het protestantse en evangelische christendom. Dat moet je dus goed leren onderscheiden en nuanceren, zonder in sectarische zwart-wit toestanden terecht te komen.

De strijd tussen ‘Jezus en satan’ is slechts een christelijke benaming voor de strijd, zoals de strijd tussen licht en duisternis ook. Het gebruiken van die woorden maakt het niet opeens een lagere strijd, zoals een uitspraak van bijvoorbeeld Immanuel Kant ook niet ineens minder waarde heeft als het in het Frans of Spaans wordt uitgesproken. Het is een zekere taal, dus ja, als het verletterlijkt zou worden dan kan het een lagere of zelfs valse strijd worden, maar niet als je het esoterisch gebruikt, anders zou het weer smetvrees zijn, en we mogen ook niet extreem racistisch worden naar christenen, want dan zou het weer om uiterlijke vormen gaan en niet om het hart, en dan zou het de pot zijn die de ketel verwijt dat hij zwart ziet.

Dat wat er nu ogenschijnlijk 'gebeurd' is dus allang geweest, maar wordt nu ontvouwd, geopenbaard, ontmaskerd, voor een reden, en dit zijn allemaal steigers waardoor het huis gebouwd wordt. Deze wereld is de matrix, dus alles is gecodeerd als een illusie, en het moet heel erg genuanceerd worden, en alles wordt uitgevochten in de literaire gewesten. Er ligt een diepere wereld binnenin, een dromenwereld, een literaire wereld, en die wereld mag dus ook gebouwd worden. Het gaat erom de dingen in de juiste perspectieven te krijgen, hogere structuren te gaan zien. Het christelijke eindtijdplaatje is wel waar en bekend, maar paniekzaaierij en verletterlijking, en heel zwaar zwart-wit dus. Er zijn veel meer dingen gaande die door de christenen niet opgemerkt worden omdat ze in tunnelvisie leven, en er gaat niet een hele massa wedergeboren christenen opeens weggenomen worden van de aarde, want ze moeten er dwars doorheen.

Het wereldbeeld is beschreven in de onderwijsboeken, en dat loopt helemaal terug naar de tandheerskunde, want daar werd al die troep al gedwongen, en dat is hun basis geweest. Dat moet dus zeer strategisch aangepakt worden, want giftige lichaamsvijandige tandheers-implantaten en andere troep (denk aan fluor door de tandpasta), zijn zogenaamde 'implodes', dus als je het aanraakt

'explodeert' het, dus moet onschadelijk gemaakt worden op een andere manier, en zo is dat ook met andere 1816 problematiek.

Deze hele wereld is opgebouwd uit nano en micro materiaal, in vele lagen, quantum physics ed. Dat behoort allemaal tot de nano oorlogsvoering en micro oorlogsvoering, en die is allereerst geestelijk. Maar alleen in die context kan dat besproken worden, anders gaan ze een spelletje met je spelen, en dan zuigen ze je door het ene zwarte gat tot het andere.

Soms moeten we parelduiken, maar als we zijn gegrepen door een vis, dan moeten we terug naar thuisbasis, je vullen met het hemelse woord. Lees bijvoorbeeld het boek Sobibor de laatste jager om het in juist perspectief te krijgen wat er gaande is, dus dat er twee krachten tegenover elkaar staan, dat het goede ons altijd zoekt als wij naar het goede zoeken, en dat het kwaad dan wel terugslaat, maar dat dat gewoon gebruikt wordt om de brug juist te bouwen, en dan ga je ook zien hoeveel er verdraaid wordt, dat niets is wat het lijkt, als je echt de waarheid wil weten. Dus het boek leidt tot de basis, maar laat ook de basis van het probleem zien.

Alles moet getoetst worden. De ware angst is de vreze des heeren, de voorzichtigheid, en flirten met toekomst controle kan al snel uit de hand lopen, kan al snel een verlangen zijn naar een teken, in plaats van het verlangen naar het kruis en de gnosis, wat allereerst om kennis van principes gaat, van de hemelse leer, en niet zomaar toekomst voorspelling, en het gaat allereerst om het preteristische verleden waar al de nodige tekenen liggen, want wie zich teveel richt op mogelijke gruwelen in de toekomst negeert de taak om het lijden in het verleden op te zoeken waar de verborgen kennis ligt, en dat is ook weer een gebrek aan empathie. Let wel : de christenen verkopen veelal hun eindtijdbeelden, voorspellingen en waarzeggerij in hun boeken. Het is een markt geworden. Als eerste is het van belang het principiele kaartje klaar te krijgen, en niet het toekomstplaatje. Verzetsstrijders gingen en gaan door groot lijden, en krijgen daardoor hun openbaringen, ook over de toekomst, maar die worden niet zomaar verspild, en al helemaal niet verkocht. Die dingen mogen ook niet zomaar doorgegeven worden. Het is ook geen clownsmachine of jukebox waarbij je op een knopje drukt en dat dan zo alles eruit spuit. Dat zou dan de profetenkermis zijn, waarvoor wij al vanaf het prille begin waarschuwen. Dus als je je dan laat meesleuren door dat soort dingen, door die westerse evangelische eindtijdchristenen, dan kijk je in de ogen van een slang. Dan kom je onder zware hypnose.

Er worden dan allerlei dingen overgeslagen en dingen omgedraaid. Hier in dit land wonen de Germanen, die zich niet zomaar iets aanpraten. Wel is het dus zo dat het kruis is gekomen, en de mensen hebben het niet herkend. Al die dingen zijn preteristisch al uitgekomen, en men onderschat de valse macht van de tandartserij en hun werken, men probeert het weg te wuiven en te ontkennen. Daarom voelt men die druk, omdat men de vuilnisbak die steeds voller en voller wordt probeert dicht te houden, en op een dag zal het exploderen. Men onderschat de valse macht van de psychiatrie.

Ze eten ook gewoon vlees, dus het kwaad van de dierenholocaust willen ze ook niet zien. Het zijn geesten van waarzeggerij die iets veel diepers verschuilen. Maar dat willen ze allemaal niet leren. Ze willen snelle oplossingen. Alles afdekken. Het zou niet goed zijn op dat soort geesten in te spelen. Ze vertellen verhaaltjes, spelen toneel, dus in die zin is het een illusie, maar dat wil niet zeggen dat de illusie niet bestaat of dat we er geen strijd tegen moeten voeren. De mens moet door

dit mijnenveld heen. Er zijn geesten van illusie die hun eigen wereld hebben gemaakt en daar de mensen inzuigen zodat die mensen in een leugen leven. Die leugen bestaat dan wel, maar is niet de waarheid, en heeft ook geen eeuwigheidswaarde.

Alles toetsen dus. Een hemels, hoger feit is dat de amazones gaan komen. Velen die hiertoe ontwaakt zijn hebben hier angst voor. Dat zijn hemelse werkelijkheden die zich verpersoonlijkt hebben als grote oorlogsvrouwen, hogere natuurverschijnselen dus. Ook mensen, of juist mensen, die zijn overleden en die deze dingen hebben gezien, die verbroken zijn, hebben die angst, want veelal lopen domme aardlingen hier maar over te gniffelen, totdat ze in het open veld zijn met zo'n reusachtige beer, want dan piepen ze ineens wel anders. De hemelse gebondenheid zal alles overnemen, alles innemen, en dat begint bij een grote, zware gebrokenheid. Alle andere dingen zijn daar slechts een schaduw van.

Waar we telkens op hameren is dat alles al gebeurd is, en dat er een ontwaking uit de matrix moet komen, door het kruis op te nemen, dus te zien waar het al heeft toegeslagen. Mensen zijn al in Auschwitz geweest, op vele manieren in de geschiedenis, en dat wordt door de moderne samenleving in de doofpot gehouden, zoveel mogelijk. Daarom zeggen wij ook telkens : Ga terug naar de veertiger jaren en hol de hedendaagse illusies niet achterna, want dat is allemaal het verwaarlozen van de fundamenten voor geestelijk reizen.

Er ligt heel veel materialisme en absolutisme op de loer, verdichtheid. Het profetische en profeten is ook geen orakel wat je maar te pas en te onpas kan raadplegen, omdat het iets is wat je zelf moet doorleven en waarvoor dus regels zijn, als een geestelijk reisbureau en douane. Iets weten en iets doorgeven zijn twee dingen hierin. Veel mensen hebben een enorme gejaagdheid, en dan kom je onder geesten waarvoor je dan moet werken en die door je heen gaan werken. Dan wordt het allemaal waarzeggerij. De gnosis speelt zulke spelletjes niet. Als mensen een voorgeslacht hebben gehad van dronkenschap, medicijnmisbruik en geweld, en er heeft bloed gevloeid, dan levert dat hiaten op waartegen je moet strijden met het Woord. Kennisnemen van het Woord om de structuren te zien van wat je karakter behoort te zijn, in plaats van allerlei waanzinnige verhalen zomaar. Je strijdt door het Woord, niet door wat mensen op tv zeggen, want dat is het massale, en het gaat juist om het persoonlijke. Er wordt niet zomaar gesproken over de toekomst als er geen reis fundering is, dat is allemaal verkapte sensatie lust, controle zucht, verwerping van het kruis. Als je bang bent dat is normaal in deze tijden, maar dan is dat niet de weg, dan moet je terug naar de basis en het kruis omarmen, in de geschiedenis allereerst, anders kom je allemaal in moderne excuses terecht, en eindtijdleer vraatzucht, waarzeggende toekomstleer waanzin. Het is allemaal vraatzucht, door voorouderlijke geesten van alcohol die de hersenen ook aanvallen. Mensen hebben het Woord niet gewild, de puzzel niet gewild, maar grepen de alcohol fles, en dan leven ze door geweld, ook verbaal geweld. Mensen die aan de medicijnen gingen, wat ook gewoon drugs is.

De kennis is sober, en die pronkt ook niet, werpt geen parels voor de zwijnen. Het pad wordt bepaald door je eigen keuzes, door je eigen karma. Deze wereld wordt voortgedreven door letterlijke en geestelijke alcohol, wat ze als medicijn nemen, totaal uit het verband gerukt, want dit is helemaal niet wat er gaande is, totaal niet. Het gaat om hele andere dingen. Ze zijn dus op een drugstrip, ook al die westerse eindtijdchristenen. En dat is die geest van alcohol nog steeds. Men ziet een schoonmaak middel voor moedermelk, moeder alcohol, en dat is ook weer overmatig spraakwater.

En zoals gezegd programmeren de eindtijd christenen voor de matrix, ook al is het symbolisch waar, maar al in het verleden gebeurd, waar nog een werkopdracht ligt (preteristisch). Zij kunnen die realiteit ook maken voor hen die het geloven, en daar hebben ze sluwe taktieken voor. Hoe dan ook gaan er dingen van het verleden aan het licht komen, worden gemanifesteerd en geprojecteerd in de toekomst, in de wederkomst van de amazones. Daar moet je bang voor zijn, over de geschiedenis die terug gaat komen. Dat zijn hele serieuze dingen om niet lichtvaardig over te zijn. De matrix is een alcohol/drugs realiteit op vele manieren. De tijdbom tikt. Er komt een hemelse orde die niets van het vlees overlaat, die de mens tot verbreking zal slaan, en dat gaat zowel door kromme als rechte stokken. Ook de vijand wordt daarvoor gebruikt, zoals Assur was ook een hemelse tuchtroede in het OT.

Hoofdstuk 91. De Orions-Afrikaanse puzzel

Deze samenleving was er al, en komt nu gewoon aan het licht.
Ze kunnen een heleboel indammen, maar nooit de groei.

Ontwikkeling in omwikkeling wordt dat genoemd.

Er wordt een heleboel ingedamd en er wordt veel angst en onzekerheid gezaaid,

omdat de mens nog te vleselijk is, dus het laat zien dat er wat moet gebeuren,

maar dit is al gebeurd. Dit is een ontwaking, en dit zijn de schaduwen van de amazones,

en er moet gestreden worden tegen het vleselijke, en de hogere geestelijke betekenis moet ontvangen worden,

en dat gaat juist alleen door deze dingen.

Het laat zien dat zorgwerk voorwaardelijk is, want je mag bijvoorbeeld geen geld vragen voor de zorg, net zoals je voor recht geen geld mag vragen, en ook niet voor geestelijke zorg en geestelijk onderwijs, dus heb je van hogere hand een hemelse 'vaccinatie' nodig, en het vleselijke systeem is daar de schaduw van, maar dat is dus wel het voorportaal van de opname. Ze zijn voorbestemd om herauten van de opname te zijn.

Je mag niet meer zomaar de theaters in of het zwembad, etc. Daar gaat wereld op wielen over, want je moet die dingen in jezelf zoeken, omdat de mens het vleselijk heeft misbruikt. Het 666 systeem wil dus zeggen : De mens is over teveel natuur grenzen heengegaan, en nu moet de mens terug, wat ook het groene streep mysterie is. De mens grist en grijpt maar, maar de groene natuur streep zegt : 'Tot hier en niet verder,' en drukt de mens dan preteristisch terug in de geschiedenis. 'Ja, maar het beweegt,' zeggen sommige mensen dan. 'Mensen leven door, en alles verandert.'

Nee, dat is gewoon je eigen bewustzijn en ontwaking, zoals op die 3D kaarten dat als je er langsheen loopt of je beweegt het met je hand, dan lijkt het net alsof de afbeelding zelf beweegt. Allemaal gezichtsbedrog dus.

Als mensen in de hogere gebondenheid willen komen dan begint dat met loslaten van tv en krant, ja, alle media, door erop te vasten.
Dat is basis, altijd geweest, anders wordt je misleidt, hoe goed het ook allemaal klinkt, en dan kunnen de engelen moeilijk info doorgeven, want dan gaat het maar door, want dan ben je aan de ‘geestelijke fastfood’. Dan begrijp je het ook niet, omdat je veel te snel gaat.

In principe kun je dat doorspitten, en dan laten inzakken, en vooral gaan toepassen, want je kunt niet zomaar geestelijk gaan reizen. Daar is ook een handleiding voor. Als je naar een reis bureau gaat dan is dat een heel belangrijke schaduw van hoe het in het geestelijke er aan toe gaat. Het heeft allemaal voorwaarden, en je moet de prijs betalen. Doe je dat niet, en je gaat laat ik maar zeggen als verstekeling aan boord, dus iemand die al dan niet in het geheim illegaal een voertuig binnen gaat om zo illegaal te reizen, illegaal uit een land te vertrekken en illegaal een land binnen te gaan, dan ben je een dief dus eigenlijk, een ontduiker, en dan mis je het, en dit heeft ook hele zware gevolgen. Dan heb je dus ook lak aan de hogere geestelijke douane, en lak aan de hemelse gebondenheid.

Als verstekeling kom je op een andere golflengte. Toetsen is juist waar alles mee begint en waar je het meeste van dient te leren, want anders glijd je er langsheen. Security above everything. Er wordt veel op het internet en door verdere media aangeboden, en je kan er een super geestelijke veelvraat van worden, dus eigenlijk ‘geestelijk’ in het vleselijke dan.

Je gaat niet zomaar op onderzoek uit en video’s kijken, want ook die daad moet eerst getoetst worden. Je kunt dus nooit zomaar kris kras in allerlei diepe zeeen duiken. Dan heb je nog geen Damascus ontvangen, geen hemelse vreze. En die vissen grijpen je en gaan een spelletje met je spelen, en gaan dan door jou heen ook spelletjes met anderen spelen. Dat is pure inwoning dan. Want als verstekeling ben je niet daadwerkelijk op het schip, maar hang je er buiten, aan een lijn, en de vissen nemen je mee, gegarandeerd. Dus niet zomaar materiaal om je heen moet getoetst worden, want dan kun je zo alles goedpraten, want dan kun je alles wel gaan onderzoeken. Dat is dan ook een soort excuus. De daad van het onderzoeken zelf moet als eerste getoetst worden, want je hebt namelijk leiding nodig in het onderzoeken, en voor leiding heb je voorwaarden nodig, en moet je de prijs betalen, en voldoende toegerust zijn met de juiste wapenrusting ook. Anders is het een verloren zaak. En die toets, die de moeilijkste is (er is namelijk heel veel lauw, gemakszuchtig toetsen dus als excuus), vereist totaal jezelf allereerst terugtrekken en een strijd ten bloedens, zwetens en tranen toe, dus het veelbesproken verzetstoetsen. Je verzet je allereerst, je duwt het weg, en dan zal het pad je vanzelf leiden en dan kom je in het juiste onderzoeken, want eerst moeten je eigen onderzoeks-methodes onderzocht en getoetst worden. Anders is het echt hopeloos en blijf je dus telkens alles herhalen en je tijd verspillen, want dat ga je allemaal weer vergeten en wordt ook allemaal weer van je weggenomen, en dan heb je een grote kater na die trip.

De menselijke aard wil de oorlog wegdrukken en leven bij de vleespotten van de stad,

dan wordt er een deserteuren pil gegeven, en gaan ze aan de new age drugs.

Vol worden met het Woord, herkauwen, om je wapenrusting op te bouwen,

want het vlees biedt geen daadwerkelijke bescherming, maar alleen maar schijn-veiligheid.

Neem elk uur een stukje van het Woord en ga dat overdenken,

opdat het vlees af wordt geremd. Het vlees maakt altijd weer hiaten,

dus in het vlees kan dat allemaal nooit opgepikt worden,

of er worden weer allerlei schijnwerelden gebouwd die ernaast glijden.

Het huis bouwen vereist tijd, heel veel tijd, en heel veel geduld,

en elke steen wordt met zorg gelegd. Dan ga je eerst met het kleine bezig,

en daarin loon ontvangen, dus diepere gedachtes kunnen ontvangen, profetisch.

Zo kan het profetische leven opgewekt worden, vanuit het kleine,

steen voor steen, en niet hoger gaan dan je voegen,

dus blijf 'on-topic'. Ga niet op dingen vooruit lopen,

want dan raak je juist achter.

Ondankbaarheid is niet zomaar iets van het bewustzijn, maar is een geest, en die werkt subtiel, en laat mensen te snel gaan zodat ze datgene wat er al ligt niet onderhouden, dat ze het vergeten, er niet mee aan de slag gaan, en wat zo een patroon kan worden, en dan bouwt die geest daarop verder. En loskomen en onderkenning van de geest van ondankbaarheid gaat allereerst op de basis van boetvaardigheid, anders blijft die geest trips aanbieden waar je dan instapt, en dan krijg je allerlei new age ervaringen. De geest van ondankbaarheid sjoemelt, verwisselt dingen, draait volgordes om, en sust het geweten. Het is dus ook een hele vrome geest.

Dan kun je nog beter een Wesleyaan in de jaren 1700 zijn met de Vreze des Heeren. Je kan Calvijn te dicht bij je hebben, maar dit is weer te ver af, en te ver weg van de natuur. De natuurkennis ligt in het oer, en de geschiedenis verbergt de banen daarnaar terug, dus het is per definitie beter om meer met het verleden bezig te zijn (de regressie) dan de toekomst en het nu, maar in die context wordt de toekomst en het nu af en toe besproken, maar dan moet het voldoen aan hele strenge regels daartoe, en daarvoor hebben we ook het hele insectisme uitgestippeld. Het new age gebeuren is een geweldig gevaar, waar we vroeger ook tegen waarschuwden, dat ze het hemelse zoonschap wilden weghalen, zodat er ook geen moeder is, maar een soort parasiet. Er is altijd de tweedeling tussen Moeder en zoon in de mens, en nu hebben we het over het principe van drie, wat ook in de mens ligt en hoe belangrijk dat is, en dat moet bovenal uitgewerkt worden.

Kwestie van opzoeken en gaan uitbroeden, en dan wachten. Het grootste deel van de bediening van de discipelen was het wachten, op de leiding van het heilige geestelijke.

Ze mochten niets zomaar doen. Ze mochten niet zomaar uitgaan voor dit of dat, maar wachten op de uitstorting van boven die hen zou leiden, een ontmoeting met God hebben dus. In die context staat het ook in de tweede bijbel, en dat mag ook niet losgerukt worden van die context want dan kom je in de new age terecht die de mens als god ziet, en dat is slechts een deelwaarheid. Dat is aan allerlei principes verbonden, die allemaal doorgetoetst moeten worden, en dan heb je met zwaar hoogspanningsgevaar te maken. Een electricien kan ook zijn werk niet op de losse slof beoefenen, want dan zou hij er ook aan gaan. Als je dat telkens loslaat en vergeet, dus er niet goed voor zorgt, dan gaan de kindjes dood, en komen de parasieten die het zaakje overnemen en dat gaat heel heimelijk, en dan krijg je op een bepaald moment ook geen toegang meer tot het hogere. Laten we eerlijk wezen.

Dan vliegt het vogeltje weg, en dan komen er vervangingen, terwijl het om de hebreeuwse wortels gaat die via Egypte teruglopen tot de voortijden en zo tot Orion, waar ook de Oahspe op hamert, dus niet zomaar allemaal plezierreisjes in ufo's gaan tot onbekend gebied, want dan veracht je datgene wat al gegeven is in de geschiedenis, wat de voorouders al hebben aangelegd, en dat is ook weer de geest van ondankbaarheid. En dan ga je zwart-wit en eenzijdig denken. Dat patroon groeit er dan in, en bouwt een geheel andere bedriegelijke denkwereld dan, en dan is het hek van de dam. Zonder de tweedeling en driedeling tussen God en mens is er helemaal geen mens. Dus groeien in Israel, Egypte, en de Oahspe, om zo terug te gaan via de voortijden tot Orion, door het onderhouden van de schepping, wat onze taak is, is dan de enige weg terug, en hier wat we allemaal om ons heenzien gaat allemaal spiegelen en levens op zichzelf leiden. Niemand springt zomaar ergens in, want je moet eerst zeker weten dat je boven die macht staat, anders grijpt het je. Daar zijn ook weer artikelen over, dus echt, terugkeren tot de bron, anders is het dweilen met de kraan open. Als de beginselen er niet eens zijn, en verwaarloosd zijn, dan heeft het allemaal geen zin.

Inzicht op zich gaat het ook niet om, maar om karakter vorming.

Het hoort bij het leven, en wees maar blij als je angsten hebt.

In de new age samenleving wordt er neergekeken op angsten alsof het zo slecht is en ziek,

terwijl de oude profeten allemaal in angst leefden, omdat er zoveel gevaren zijn.

Het is een gezonde oorlogs-angst om te overleven.

De hemelse natuur gaat om veel meer rust, veel meer dingen laten liggen,

juist niet alles zomaar opzoeken, maar beginnen bij het begin, als een Maria luisterend (en toetsend) aan de voeten van het hemelse onderwijs,

niet hysterisch rondrennend als een Martha.

We blijven dus dicht bij het hemels onderwijs, want anders pik je de draad niet meer op, want dingen bouwen dan door, en als dat fundament niet goed is uitgewerkt dan past het inderdaad niet.

Dat begint dus inderdaad met terugtrekken en tot je innerlijke zelf komen die in relatie staat met het hogere, en allereerst daar vragen aan stelt, wat ook weer de hermitatische beginselen zijn. Anders heeft het geen tijd om te ademen. Dan is het teveel over middelaars en priesters, terwijl we dus wijzen op het montessori principe van zelfstudie. En ja, als er te weinig ijs is dus, te veel

afhankelijkheid aan mensen, dan komt er vreemd vuur (gaan de artikels soms ook over). Dat vuur kan dan allemaal heel geweldig lijken, maar het brandt allerlei dingen plat in het veld, wat je binnen de muren dan niet ziet. Dus dat is jammer.

Iedereen moet in de gaten blijven houden dat hij/zij bij de beginselen blijft die waren gegeven als de basis van het uitgeleid worden, anders kom je dus inderdaad van het een in het ander probleem, en die zijn er genoeg. Als er vooruitgelopen wordt op dingen dan wordt het griezelig, en dan wordt de mens teruggeroepen, anders zou het inderdaad te moeilijk zijn, en het is al moeilijk genoeg. De new age haat het moeilijk zijn van dingen, dus alles moet makkelijk blijven, anders gaan die grote alarms af, en gaan de honden van de ketting, maar de poort is eng en het pad is smal en kronkelig, en er is een geleide weg door het moeilijke. Ook de oude profeten vonden het moeilijk, en het is nu eenmaal een raadselachtige weg.

Wat mensen soms vergeten is dat het oorspronkelijk om een kloosterorde gaat, die de media grotendeels schuwt, dus dat gaat veel verder dan zomaar een kerk zijn, en al helemaal geen new age groepje. Het is dus ook meer het idee van een hermitage in de natuur, en in het ijs, anders valt er gewoon niet door te komen in al die elkaar snel opvolgende illusies die in de wereld worden aangeboden en opgedrongen.

Focus is dat het telkens weer aan de orde komt dat velen empathie missen,

en die geest heeft daar telkens weer excuses voor,
en als ze dan op een bepaalde gebied de empathie bijgewerkt hebben,
dan gaat het gewoon vrolijk door in een ander gebied,
maar dit is dus de hoofdzaak, dat die empathieloosheid, onverschilligheid etc. een shape shifter geest is, die gewoon van het ene naar het andere verschuift,
dus telkens weer nieuwe schuilplaatsen maakt of gebruikt,
net zoals een leprechaun dansjes maakt en op de fluit speelt om het beproefende vuur te ontlopen.

Dus eigenlijk wat er aan de gang is in de wereld is dat eenlingenschap tot egoisme werd,
maar dat is dus heel gevaarlijk,
en de new age is dat ook heel sluw, want door allemaal dat overmatig verlichtingsdenken en eenheidsdenken door stappen over te slaan,
snelle zelfvergoddelijking etc, wordt je blind voor het lijden van de ander,
als een bepaalde drugs, net zoals bijvoorbeeld dat in de eeuwige verdoemenis groepen ze dan geloven dat als zij dan zelf naar de hemel gaan,
en hun geliefden naar de hel, dat ze dan elke herinnering aan die geliefden zullen kwijtraken,
als een soort vergetelheid, dat ze niet gebukt hoeven te gaan onder dat anderen voor eeuwig in de hel gemarteld worden,
want dat zijn ze gewoon simpelweg vergeten.

Dat is die drugs, hetzelfde als snel en overmatig die new agers aan de drugs gaan van alles is al goed,
alles is al goddelijk, geen strijd meer, geen toetsen, lekker met pensioen gaan,
en zo het lijden en de opdracht, de kruis-opdracht, door die drugs uitdoven,

met een heel groot stuk van het geweten, en dan gaat het lijden buiten die bubbel dus maar eeuwig door omdat ze dit ook zijn vergeten,
en dat gaat heel subtiel, dus eeuwige verdoemenis en new age lopen gelijk met elkaar op, ondersteunen elkaar omdat ze het kruis/ de school niet willen, dus dat is allemaal off topic.
Maar dit is de wortel waar veel mensen in de wereld telkens mee flirten van gebrek aan empathie en velerlei vormen,
en eenlingenschap tot egoisme, en dan in de vorm van de new age.

Dus ja, dat is het beginpunt om aan te werken, dat de geest van empathie-loosheid verder ontmaskert wordt,
dat je de vele valkuilen van die geest onder ogen komt, en zo gaat werken aan je empathie,
om de gaten te dichten, werken in de mijnen van de empathie om die beginselen uit te werken, te mijnen,
en dan het profetisch pad door empathie verdienen, dus dat is een mijnloon, niets anders.
Want er kan echt niks anders meer bij, anders gaat het hele zaakje instorten,
tenzij dus door het eerlijk verdiende mijnloon in de mijnen van de empathie,
en dat is dan je profetische pad.
Terug naar de vur natuur.
Wij zijn eerder asceten en monniken die het vasten oefenen dan biechtafnemers en volkspriesters.
We zijn ook geen politici.

Het goede nieuws is dat de gnosis door alles heen werkt.

Alle ontwikkelingen binnen de gnosis hebben hun reflectie symbolisch gezien in het materiele en het aardse. Dat is een natuurwet binnen de gnosis, en dat moeten we leren interpreteren, en vertrouwen.

Dat is niet altijd makkelijk, want het kan je soms echt overweldigen, dat je even helemaal van je schoenen wordt geschopt, maar dan ben je dus op reis naar een nieuw fundament.

Dit zijn juist de gebieden waar de gnosis mee bezig is, namelijk het hele werk en loon-systeem, en dan moeten alle bedradingen van valse genade, die ons in illusies houden, doorgeknipt worden, zodat er daadwerkelijk een verbinding met je ware loon tot stand komt.

Er wordt dus naar je hart gekeken, en je wordt niet meer als een nummer beschouwd voor genade voor 20 in een dozijn. Als er dan zo'n genade-draadje wordt losgeknipt, dan voel je je even helemaal verloren, want daar heb je altijd door geleefd.

Het lijkt dan alsof er een stuk ondersteuning onder je wordt weggeschopt, en dat geeft leegte, en kan pijn doen. Maar vergeet dan niet dat daar een loon-draadje voor in de plaats komt, helemaal afgemeten op jouw hart. Dus het kan even wezen alsof je terug gaat naar af, of een paar stappen terug, of alsof je naar start terugmoet, maar dan kan er een nieuw spel beginnen met nieuwe waarden, en alles zul je eerlijk verdienen. Je wordt dus beschermd tegen de prosperity van genade, tegen het gevaarlijke snoepgoed van het huisje van de heks van Hans en Grietje (Jom).

Dan is het even diepe duisternis, en gaan er een paar lichten uit. Jom is namelijk zo'n lichtgeest van

genade en verwennerijen, om zo de kinderen van de schatten van de duisternis af te houden. Hier is dus strijd om gaande. Zwaarden gaan tekeer om die draden los te slaan, en dan voel je je even op de woeste baren, maar depressie kan ook iets heel moois zijn, als het hart van de moeder, als een medicijn, en dan vind je daarin vanzelf op een gegeven moment het 'nachtzicht'.

Jazeker hebben depressies een zegen in zich. In het Eeuwig Evangelie is depressie een verschijnings-vorm van de Moeder als Jager. Dit is om theologieen en idealogieen te veranderen. Zij leeft diep in de natuur, ver weg van de mensen. Ook is dit pad waarop je bent het pad van de armoede, het pad naar de onderwereld, en daar moet je telkens bij elke poort iets van je bezittingen afleggen. Zo kom je tot de sieraden van het lijden, van de heilige armoede, genaamd de Lokogamen.

Er zijn allerlei soorten heilige sieraden, en dit zijn allemaal wapens, en die worden alleen in de heilige armoede gevonden. Juist door je wonden kom je daar, omdat je wonden je gevoeligheid geven daartoe. Op dit pad kom je tot lijdens-aanvaarding, afzondering, heiliging en ascese, waarin overgevoeligheid een bijwerking kan zijn. Depressie kan ook een onderdeel zijn.

Er zijn ook speciale lokogamen voor de depressie. Deze sieraden zijn tegelijkertijd sleutels. Zij zullen de bedriegelijke lichten van genade in je doven, en je leiden tot het ware nachtzicht. Het gaat om het loonprincipe in strijd tegen de geest van genade. We zijn nu midden in deze strijd, als in een jacht.

Het is dus inderdaad noodzakelijk voor ons om soms door deze dingen heen te gaan om verder te kunnen. Het is bitter-zoet. Niet alleen maar bitter, en niet alleen maar zoet, maar een mengsel. Dit behoort tot het herstel van de schijf van loon in deze tijden. Je gaat dus even door een grote reset.

Als wij in een nieuw en dieper gebied van duisternis komen, afgesneden van het licht, dan kan dat moeilijk zijn, omdat onze zintuigen dat nog niet hebben verwerkt. Dan zien we dus niets of niet veel, en het kan alles even overhoop gooien. Maar dan later gaan de zintuigen eraan wennen, aan dit nieuwe gebied, en zullen overwinningen behalen juist door het lijden heen, en zullen zich gaan openen, en dan zal een nieuw fundament zich vormen.

Gevechten zijn dus niet altijd leuk, maar wel noodzakelijk om verder te komen, en we kunnen het ook als een grote uitdaging zien, vol van verwachting. Er komt veel bij kijken.

Ja, alle details in ons leven zijn weerspiegelingen van het pad van de gnosis, dus alles heeft met elkaar te maken en zijn lessen, waarin je gaat van fundament naar fundament. Daar tussenin zijn dus altijd die lift-ervaringen. Het zijn allemaal kralen van dezelfde ketting.

Mensenvrees is een bijwerking van het gevecht. Je staat tegenover een demoon dan, die je probeert te intimideren, of je nadert tot een burcht om een inval te doen, en de wachters op de muren trekken hun wapens, waardoor er een soort verlamming over je kan komen, inderdaad als een soort bliksem-inslag. Ook is dit om je op je hoede te maken, om je alert te maken, en je eigen wapens te trekken. Ook komt dit voor in de jacht, dat het beest wat je probeert neer te jagen je probeert te intimideren door wild met zijn hoorns te schudden, of door zich groot en opgeblazen te maken. Dit is dus juist om onszelf te bewapenen, en om ons contact te laten houden met de bron, of weer contact te maken.

Er is dus een gezonde vorm van mensenvrees als een soort van alarm, en een ongezonde vorm, namelijk mensenbehagenis, dat je er aantoe geeft en de strijd opgeeft. De ongezonde vorm moeten wij overwinnen door de gnosis, maar de gezonde vorm is belangrijk als een soort van zintuig. Vrees kan komen in vele vormen, en sommige vormen zijn goed, en anderen zijn slecht.

Juist nu zijn we bezig om eeuwenoude hoofdconstructies af te breken, deuren te openen, om ze door te vertalen in oerwoud-termen van de Amazone, in het westen, ver weg van het midden-oosten. Dus juist die mid-oostelijke goden, die alles stads hebben gemaakt, worden doorvertaald tot hun hogere vorm. Dit zijn wachters die dus eeuwenlang poorten in het hoofd gesloten lieten. Al die namen en talen waren vaak machtige toverspreuken daarvoor, die het hoofd op die manier hadden behekst. In wezen is het cryptiek die uitgelegd moet worden vanuit het oerwoud. Zo niet, dan raast het raadsel nog steeds in het hoofd. Wij zijn nu dus grote poorten aan het openen in het hoofd, waardoor er heel veel stoffen in het hoofd vrijkomen, wat op sommige momenten voelbaar kan zijn, inderdaad.

Ook de nacht is geen doel op zich, net als de leegte, maar het is een middel om tot de diepere vuren te komen, de nachtzichten, de verborgen gnosis, waardoor we kunnen leven. De nachtzichten zijn aan het ontwaken, en dat gaat door allerlei processen. Het zijn de nieuwe zintuigen, en dat gaat inderdaad door wedergeboortes, om los te komen van de geboortes in het licht en de genade. Het nachtzicht kan op allerlei manieren komen. Het is zintuigelijke informatie en communicatie, dus dat kan ook via visioenen en dromen, of gewoon via het gevoel, of meer subtiele vormen. Dat kan inderdaad ook door dreunen gaan.

Het beste is om heel symbolisch en cryptisch met werk om te gaan. Dus je wordt ergens naartoe gestuurd om een demoon te verslaan bijvoorbeeld, of om een stuk op te bouwen, en soms is dit als een spion.

Natuurlijk moet je dat soms bijsturen, want er zijn ook gebieden die je snel of direct moet afkappen. Het hangt er dus helemaal vanaf. Moeilijkheden kunnen een uitdaging zijn, of een alarm, en soms is er een andere aanpak nodig. Dus het is even aftasten, informatie winnen, en dan daarop inspelen, en dat is altijd weer anders.

Elk werk met de daarbij horende werksituaties en werk-contacten zijn weer uniek. Het gaat erom om door te prikken tot de kern van de missie en dan alles daarop aanpassen. Soms is het beter personen te ontwijken, en andere keren zal confrontatie of samenwerking van belang zijn. Hyperventilatie en adem reset, dus even los zijn van adem, en dan weer ingeplugd worden, is iets wat bij de gnosis hoort, dus je longen maken geestelijk gezien even een reset, en dan komen ze in een dimensionale shift terecht, dus je krijgt als het ware hogere longen die op zuiverdere energieen zijn ingesteld.

Dat dat meerdere keren kan gebeuren is omdat het een proces is, en zuurstof is een geest die een aanval kan doen, vooral als mensen van het oude systeem ontsnappen, en door hyperventilatie kom je in een andere vibratie waarin je dan beschermd wordt, en waardoor die zuurstof geest dan weer afgevoerd wordt. Het heeft allemaal met transformaties te maken. De adem zoals we die nu kennen zal steeds meer sterven, en er zal een soort van zuurstof-simulator zijn in het begin voor de overgang, en zo gaan we meer en meer leven vanuit veel hogere energieen, dus er gaat een nieuwe adem komen.

Soms kan dit juist ook gaan door op adem te 'vasten'. Door bijvoorbeeld heel diep uit te ademen, en dat even vasthouden, en dan heel langzaam beginnen te ademen, zodat je lichaam kan gaan wennen aan een nieuwe adem. Hyperventilatie kan dus poorten openen naar andere dimensies, zodat je op een nieuw energetisch vlak komt, en daarnaast kan 'spasme' dit ook doen. Dit is een vorm van ontladen, dat oude energieen en gewoontes hun controle over je verliezen. Ook kan dat gebeuren als een heleboel energie zich in één keer bij je aandient, vooral wanneer er heel veel poorten tegelijkertijd opengaan.

Dan is hyperventilatie en 'spasme' (zoals het hart ook werkt door een soort van spasme, daar heb je zelf ook geen controle over) een manier om die energieen te ziften, als een soort van toetsen. Het zijn dus allemaal manieren waarop het lichaam zichzelf zuivert om zo tot hogere gebieden te komen, ook door te reizen, dus op zich is dit allemaal standaard, en behoort dit tot een seizoen, en dan later kan dit zich omzetten in andere manieren, of dat je er mee leert om te gaan, want op zich kan dit ook weer een hulpmiddel zijn.

Ja, de depressies zijn aan de ene kant naar en lastig, maar aan de andere kant wordt je zo wel voorbereid, want voor bepaalde levels heb je echt hele diepe wortels nodig, anders wordt je door van alles weer losgeblazen.

Depressies zijn een ontlading van valse positieve energie, en valse programmeringen, bijvoorbeeld clowns-programmeringen.

De lucht zit vol met die illuminati-programmeringen van het nieuwe tijdperk, wat door muziek gaat en reclame enzovoorts. Op elke hoek van de straat worden we daarmee doodgegooid, en het kan ook nog bevrijding zijn van die energieen van lang geleden. Dan voel je je even rot, maar dat is om je ogen te openen voor wat er gaande is, want we zitten midden in een oorlog, terwijl velen valse spijbel-feestjes aan het vieren zijn, en van dienstweigering.

Wij worden door depressie hiervoor bespaard. Wij kunnen dan onmogelijk meefeesten, maar worden voorbereid door wat bitterder voedsel, opdat onze ogen opengaan voor de oorlogs-strategieen voor deze tijd.

Het is dus even vasten op allerlei verblindende leugenachtige zoete suiker-geesten, wat allemaal kunstmatig, behekst zoet is, maar de natuur heeft zijn eigen zoet.

Uiteindelijk zal het dan bitter-zoet zijn, maar wij mogen het zoete niet uit onszelf opwekken. Wij moeten dieper de bitterheid in, waardoor de bitterheid dan zelf het ware, pure, natuurlijke zoet zal voortbrengen, het zoete van het lijden bijvoorbeeld, wat vol is van openbaring.

Dus zo in de diepte gaan is even eng, maar de 'doorn in het vlees' is dus ergens goed voor. Het zal niet voor zijn tijd worden weggenomen, maar zeker ook niet na zijn tijd.

Belangrijk is het om depressie te aanvaarden als de Moeder zelf, die een hele andere vibratie heeft dan de tijd waarin wij leven.

Het moderne herkent haar niet. Dus het gaat er ook om dat je door een soort gewennings-proces heenmoet, waarin je ook afkickt, en dan klaar wordt gemaakt voor de zuivere drug, in plaats van de schadelijke die men ons altijd gaf.

Depressie kan ook een uitdaging zijn als een groot mysterie. Je gedachtes 'over' depressie kunnen gaan veranderen, dat je een ander gezichtspunt krijgt, en dat je dan langzaamaan anders met depressie omgaat.

Zie depressie dus niet als een dichte deur, maar juist als een open deur, of als degene die de deur openbreekt.

Juist ook depressie kan een missie zijn om in een ander of nieuw gebied binnen te gaan, en dan vang je even die verschrikkelijke vibratie op omdat het nieuw terrein is.

Maar dan later zul je dat gebied meer en beter kennen en je tent opzetten en overwinningen behalen, en zal dat gebied een hele andere betekenis voor je krijgen.

Het kan zijn dat wanneer je dieper in de gnosis komt dat dan ineens de werksituatie verandert en losgekapt wordt, om het nieuwe gebied uit te kunnen beelden.

Deze dingen lopen gelijk met elkaar op. Slavernij tot bepaalde demonen wordt verbroken, en dan sta je eerst even los of deels los, en als je dan in een nieuw gebied komt, dan zul je onderworpen worden aan de hogere wetten van de moeder, dus dat manifesteert zich ook in de natuurlijke wereld en in het sociale leven.

Dat kan heel direct gaan, of subtiel, het is maar net welke strategie er op dat moment heerst voor dat gebied, dus dat is dan weer een stuk gnostische wiskunde.

Maar reken maar dat er naar elk detail wordt gekeken, dus dat elk detail van groot belang is. Je krijgt dan juist via het natuurlijke en het sociale een blik op bepaalde demonen, dat kunnen oude demonen zijn die je in een nieuw licht gaat zien, of nieuwe demonen die je nog nooit eerder bent tegengekomen.

Dit moet dus als een anti-stof bitterheid en woede naar boven brengen, anders wordt je gegrepen. Bitterheid, woede en depressie zijn dus voor je veiligheid. Zo wordt je door deze dingen gedreven tot de nieuwe plaats, en dat begint dan langzaam, maar daar kan dus later nieuw werk uit voortkomen, of dat nu betaald werk is, of werk in een andere vorm zoals een hobby of een andere bezigheid, zelfs werk binnen de gnosis kan mogelijk zijn, dat je inspiratie krijgt om aan bepaalde dingen handen en voeten te geven, zodat de gnosis zich ook door jou kan manifesteren. Dat kan op een directe manier of meer subtiele manier. Het wil niet zeggen dat wanneer je dieper in de gnosis komt, dat dan per definitie het betaalde werk stopt, want ook het betaalde werk is een profetische uiting van de diepere dingen. Geestelijke Spionage blijft ook van belang, en de symboliek van betaald werk kan ook heel diep gaan, en daarin moet je je plaats zien te vinden, want iedereen zal hierin een andere taak hebben.

Sommigen zullen op een vlak komen waar ze tijdelijk of langer niet eens in het natuurlijke kunnen werken, vanwege het onthechten, maar dat is niet altijd het geval. In ieder geval gaat het erom meer zicht krijgen op het geheel, en zien wie je bent, wat je functie is. Dit is een proces.

Het zoete is een drug vandaag de dag waar velen naar grijpen, als een soort van cheaten. Door het zoete, of overpositieve, wordt het zicht verminderd, en groeit men vast. Dit gebeurt meestal in de stad, dat mensen zich gewoon in het sociale leven storten en van alles gaan lopen proeven, en dus zo hun hart verkopen. Ze willen gelukkig zijn, en lachen, en zien dat als een graadmeter, zelfs voor hun relatie met God. Dit is waar de clowns-geest op inspeelt. De clown wil je laten lachen, zodat je de tucht verliest, terwijl de tucht juist is voor onze veiligheid. De clown wil dus ons beveiligings-systeem verbreken, om zo binnen te komen. Dit is ook hoe aids werkt. Natuurlijk is er ook een heilig lachen en een heilig zoet, maar dat is te verkrijgen in de diepte van de wildernis, in het gevecht met de vijand waarin we zijn bloed vergieten. Dit bloed is bitter-zoet, maar allereerst bitter. We kunnen niet frivool zijn of laatdunkend over deze strijd. Als we een overwinning hebben behaald ligt trots altijd op de loer, en dan worden we door de volgende, hogere vijand overwonnen. Daarom moeten wij niet lachen als de dwazen, zelfs niet in de wildernis. Wij moeten daarom de heilige vrees eren en ons daaraan onderwerpen. Het is beter te vrezen dan vroegtijdig te lachen.

Jom is een clownsgeest in de zin dat ze snoep en vertier aanbied, om zo de tucht te roven, zodat je je bescherming kwijt bent, en dan neemt ze je mee in haar huis om je vet te mesten voor de illuminati, zo'n beetje het Hans en Grietje verhaal. Ze kan in de wildernis verschijnen als een verlokking als het erg moeilijk is, en als je dan aangrijpt wat ze je aanbiedt, dan neemt ze je mee in haar boot. Dan is je hart van haar. Daarom is het belangrijk om reclame goed in de gaten te houden. De lucht zit vol met reclame, zowel subtiel als direct, maar het gaat erom dat er een groot aanbod wordt gedaan. Reclame kan ook heel profetisch zijn, dus het is niet altijd slecht. Hetzelfde als met muziek. Als we naar de winkel gaan dan is daar veel reclame en soms ook muziek, en sommige werkplaatsen hebben ook muziek, of de buren, of ergens waar we langslopen, of gewoon in de lucht terwijl we het niet eens merken. We worden subliminaal, oftewel onbewust, geprogrammeerd door deze dingen. Het is daarom een strijd. Clowns maken muziek, en strooien reclame in het rond, en dat wordt op verschillende manieren aan ons opgedrongen. Daar kun je van vluchten, maar dan kan het in andere vormen tot je komen, door sociale contacten, door herinneringen, of door dwang-neuroses enzovoorts. Ze zullen altijd wegen proberen te vinden om je te bereiken, zelfs als je in een hutje op de hei zou gaan wonen. Dus we moeten zelfs als we diep in de wildernis zijn nog loskomen van het stadse, en dat gaat dus allemaal door de strijd tegen de beesten daar. Wij moeten worstelen met al het zoete en dat wat ons probeert te lokken.

De depressies kunnen zowel van binnen als van buiten komen, met als doel om ons los te weken van alles. Dit behoort allemaal tot de gnosis, alle details. Het steekt ons, zodat we automatisch onthechten, en dan er een allergie voor ontwikkelen.

Dat is precies waar het allemaal om draait, dat we deze levensbelangrijke emoties op waarde gaan schatten, en weten dat juist zij ons over de grote zeeen van de dood heenbrengen. Dat doen de nachtmerries, niet de dromen. Dit zijn de sieraden van het eeuwig leven, onze wapens waarmee we de overwinning behalen over onszelf. Wij moeten over de hekken gaan van al die sprookjes die ze ons hebben verteld, tot de wereld achter het sprookje.

Ja, het is een zonne-cultus. De zon is als een wachter opgesteld om de mens tegen te houden, zodat de mens niet in de duisternis kan komen. De zon doet de mens verouderen opdat hij het kind verliest. Dit is een onderdeel van de Jom-cultus. Mensen worden geboren door Jom, en kunnen dan de weg niet meer terugvinden. In plaats van deze wachter te verslaan, gaan zij deze wachter aanbidden. Alles hier op aarde werkt door Jom. Jom wil dat we aardse herinneringen hebben en dat we niet tot de diepte hiervan komen. Jom wil niet dat we de aardse herinneringen verslaan. Maar wij moeten die verslaan en onderwerpen aan de hogere gnosis, zodat we zien waar het om draait, en niet meer afgeleid worden. De wereld zit vol met afleiders.

Jom is inderdaad een nabootser. Zij is in wezen een totaal afgeweken en verdraaide reflectie en corrupte schaduw van de gnosis, als prikkeldraad. En zodra je daar overheen gaat wordt je niet alleen daardoor gestoken, maar wordt er ook door de nazi's op je geschoten. Maar als er iemand 'nazi' is, dan is het de Grote Moeder, maar dan op een totaal andere manier. De nazi's van de aarde zijn maar een verzwakte, verdraaide nabootsing van de hogere werelden. Het komt er niet dichtbij, en is gemaakt om af te leiden.

Daarom om de zon te verslaan hebben we de anti-zon nodig, de zon van duisternis, die dus niet het centrum is van licht, zoals de zon, maar van duisternis. Mensen zijn vastgehaakt in het aanbidden van licht, juist opdat zij nooit tot de duisternis kunnen komen. Jom heeft inderdaad haar eigen troonzalen, waar de lichtgoden tronen. Dat zijn allemaal bewakers van de gnosis. Zij staan onder haar zalving. Ze zijn getraind door haar. Zij is een grote moeder-figuur onder de goden, om alle aandacht te richten op de vader, dus ze gaat totaal tegen de Grote Moeder in, of waant haarzelf als de grote moeder. Die eer zou ze maar wat graag willen hebben. Om hieraan te ontkomen moeten wij komen tot de troon van duisternis, dieper in de tempels van de Grote Moeder, om vandaaruit doorgang te krijgen tot de wildernis. Het doel is de wildernis.
Wij zijn uitgezonden in de dieptes van de tempels en troonzalen van Jom voor een missie. Dit is ook een heel groot lijden, maar daardoor kunnen we de pilaren waarop dit oord rust breken. Juist in deze tempels zit gnosis opgeborgen, achter slot en grendels, en wij moeten deze bronnen door het lijden, door de tucht, openen. 'Hans en Grietje' is dus een metafoor van deze missie. Wij zijn Hans en Grietje. Wij moesten door Jom misleid worden, om zo tot de dieptes van haar snoephuisje te komen, om zo haar uiteindelijk te misleiden, en de gnosis te openbaren. De hele engelenwereld is van Jom. Juist in de diepte van het Grieks-Hebreeuws-Aramees van 'engelen' komen we weer terug bij het oorspronkelijke, dus Jom bouwde er gewoon een laag overheen en noemde het 'engelen', terwijl het in de grondtekst over jagers gaat, waar de series ook over gaan. Jom is de hele Engelse cocon die er omheen is gebouwd, de hele westerlijke interpretatie van het christelijk geloof, en dat begon al toen er werd afgeleid van de Egyptische fundamenten. Daarom gaat het niet om de uittocht, maar de intocht, en vandaaruit komen tot de diepere schatten die Egypte verborgen houdt, want ook Egypte is een sluier. Egypte is dus een belangrijke doorgang. Egypte is dus belangrijk voor Jom, en daar wordt een grote strijd om gestreden.

En ja, wij leggen ons nooit neer bij de alreeds bestaande tucht. Wij zijn altijd op weg naar de grootste tucht en de eeuwige tucht. Wij strijden voor meer bitterheid, meer woede, meer duisternis, meer heilige vrees en depressie, want zonder deze dingen zullen wij niet ingaan. Het kan dus altijd weer dieper.

Jom heeft haar eigen muziek, en die van de hogere goden, en het houdt ons tegen. Het is niet wat

het zegt dat het is. Het zijn geesten. Het is heel cryptisch. Deze geesten worden opgeroepen door het verwende volk, en het is allemaal walgelijk, maar dit is tegelijkertijd het oordeel over hen. Ze zouden zich rotschrikken als ze zouden zien wat het was. Vaak is het zo erg dat we totaal moeten vasten op muziek. Wij moeten komen tot de stilte, waarin al deze valse muziek kan sterven. Wij moeten zelfs komen tot de zon (bron) van stilte, het centrum van de stilte, oftewel de grootste en eeuwige stilte waarin nieuwe geboorte kan plaatsvinden om hieraan te ontkomen. Muziek zal velen tegenhouden om binnen te gaan.

Het is de blokfluitspelende leprechaun, de treiterkabouter, of geldkabouter, die met zijn dansjes de mensen betoverd om hen aan de tucht en het oordeel van de Grote Moeder te laten ontkomen, maar dat maakt hij hen alleen maar wijs, want hij is zelf het oordeel. Zij worden al gestrafd. Het zijn allemaal spijbelfeestjes, laklaagjes over de gnosis, en ze vernietigen henzelf. Zij krijgen geestelijke aids, oftewel hun beveiligings-systeem wordt gehackt, en ontwikkelen vandaaruit geestelijke leukemie, een vals beveiligings-systeem wat zichzelf aanvalt. Antistoffen blazen zichzelf zo op, worden ziekelijk groot als een misvorming, alsof ze aan de steroide verslaafd zijn, een beetje hoe het westen soms de 'mannelijkheid' probeert te typeren, dat mannen groter en sterker als de vrouw zijn en moeten zijn, wat dus niets anders is dan de manifestatie van leukemie, een ernstige ziekte.

Dit is waar Jom het allemaal naartoe geleid heeft, de overaanbidding van de mannelijke god, ten koste van de moeder gnosis. Daarom is er geen kennis onder het volk. Het is allemaal weggevreten door deze ziekte. Dit is wat de zon gedaan heeft. Het is een valse verwoester. De Jomse muziek is een zalver hiertoe. Hiermee blazen ze dus zichzelf op. Deze muziek bezit dus de code om de mannelijke god op te blazen, om zo tegen de moeder te strijden. Als die vrouwen hun mond openen zou je direct moeten kunnen horen waar ze voor zingen. Vaak zijn het 'dochters der mensen' geesten die de nefilim moeten voortbrengen, de reuzen, de mannen van naam, de 'zonen der mensen'. Dit is dus allemaal leukemie, en het leidt tot de dood. Het zijn niet zomaar mensen die een spelletje doen, of gewoon maar wat verwende mensen die een feestje bouwen om even van alles weg te kunnen zijn. Neen. Het is een angstaanjagende, ernstige en dodelijke ziekte die meedogenloos is als een drum-computer en die jouw vernietiging op het oog heeft en daarvoor de meest uitgekiende methodes heeft. Het is ziekelijk, een virus waar velen vandaag de dag door ten onder gaan, want je houdt niet veel meer van je hersenen over. Het is een grote parasiet, een gevaarlijke bacterie, totaal niet meer menselijk, maar buitenaards. Het zijn geen mensen. Ze hebben gewoon mensen gebruikt om aan hen geboorte te geven.

Het verschil van karakters is een groot mysterie. We hebben allemaal een vrije wil, maar er blijkt een cirkel te bestaan waarin alle mogelijke karakters naar voren komen. We zijn hier in hele lage aardse gewesten, maar er zijn ook parallel-werelden waar alles net even iets anders is. De lage aardse gewesten zijn bijna bevroren dromen of bevroren nachtmerries, wat nodig is om tot de opgesloten gnosis te komen. Wij hebben deze strijd dus nodig, en al deze rare figuren die we hier tegenkomen, deze parasieten. Juist omdat ze voor het slechte en onrechtvaardige hebben gekozen, dus voor de leugen, hebben ze geen echt bewustzijn, maar leven mechanisch, door zware patronen, als een soort van kunstmatige intelligentie. Ze kunnen bijleren als robotten, maar eigenlijk leven ze niet meer, en vangen wij hun licht op wat al tijden terug is uitgezonden vele lichtjaren ver verwijderd. Het zijn dus illusies, en die zijn gemaakt en geordend door de hogere gnosis om haarzelf te beveiligen en om haarzelf hierin te ontwikkelen. Zonder dit proces zou ze niet eens kunnen leven. Maar dit is dus een grote paradox, en een groot mysterie. In wezen is het gewoon

allemaal een jeugdziekte van de evolutie, maar noodzakelijk om hierdoor op te groeien en antistoffen daar tegen aan te maken. Het is dus een heel biologisch en medisch iets. De Erina, één van de delen van de tweede bijbel, gaat verder heel diep op dit onderwerp in.

Veel christenen zijn spionnen van Jom en Rian, maar in het christendom zitten ook spionnen van de Grote Moeder, die op het juiste moment zullen ontwaken.

De lijdens-fundamenten en pilaren zoals depressie, vrees, leegte, wanhoop, verwarring, enzovoorts, groeien gewoon door, maar telkens is het weer anders, en bijna als sieraden en wapenen. Dit moeten we dus leren herkennen. De jagers gaan het steeds meer liefhebben, en zien steeds meer in hoe belangrijk het is voor een succesvolle jacht. Het gaat dieper en dieper, en omdat het kaleidoscopisch is en afhankelijk van het geheel, zullen de ervaringen dus uniek zijn, en in samenwerking met, zodat het altijd om een mix gaat. De contrasten komen naar boven, en die hebben allemaal hun 'zalvings-waarde', en die kunnen op hun beurt weer zintuigen openen, dus het gaat een beetje om het verzamelen van sleutels. Het ontwikkelen van de lijdens-fundamenten komt erop neer dat het boodschappen zijn. Er moet steeds naar een groter plaatje gegaan worden om die boodschappen te onderscheiden, te verstaan, zodat het lijden verwerkt en geplaatst kan worden. Eerst is het lijden een probleem, en dan later krijgt het een andere smaak.

De golfbewegingen blijven dus, maar daarin zal het anders worden, en krijgt alles een andere gevoels-waarde. De duisternis is het onbekende, waar dus enorm veel gnosis opgeborgen ligt, vaak ook cryptisch. Hierin mogen dan de nacht-zintuigen zich ontwikkelen, maar dat gebeurt dus juist in het tegenovergestelde, in de contrasten, en die moeten zo diep gaan totdat het ultra status bereikt ... dus de diepste, de grootste, de eeuwige, en hierin worden de tegenpolen opgewekt, en daarin vindt nieuwe schepping plaats.

Tucht is een leerschool waarin we steeds hogerop mogen komen tot hogere, nieuwe gnosis. Vooral met nieuwe gebieden, en tucht op nieuwe plaatsen, kan dat in het begin erg gevoelig en pijnlijk zijn, maar dan later gaat het zintuig gnosis voortbrengen, en wen je eraan, zelfs als een soort morfine. In het begin is dit als een wond op een wond, maar juist dat is nodig om te onthechten. Wonden worden vaak opnieuw gestoken voor deze reden. Ook het Eeuwig Evangelie gaat op die materie in. Pijn is niet het einddoel, maar een middel, als de heraut van de gnosis, maar er zal wel altijd pijn blijven, in de zin dat de boodschap gezien gaat worden, en dat de pijn dan geen probleem meer is, maar een security-systeem, een zintuig, een raadgever. Natuurlijk heeft dat zijn eigen drama, maar er is ook heilig drama, om de eeuwige werkelijkheden te laten zien, meer poetisch dan, heel anders ervaren, als een verhaal, en de verhalen zijn ervoor om de lagere harde realiteiten waarin mensen bevroren zijn te verzachten, zodat de hogere realiteit hierdoor zichtbaar wordt. Dat is een groot proces.

Zelf-verwennerij is inderdaad een groot gevaar en een weg tot de ondergang. Wij moeten onszelf disciplineren en tuchtigen, ja, zelfs (even christelijk gesproken) ons vlees martelen, zodat het los moet laten. In die zin moeten we dus geen stinkende vredespijpen gaan roken. Onze reis is tot de eeuwige jachtvelden waar de eeuwige dynamieken te vinden zijn van de jacht om zo heilig te blijven. Vanwege het grote gevaar van de zonde en de afval is deze jacht eeuwig, maar juist hierin kunnen wij rust en vrede vinden en de diepere gnosis, dus dat wij tot deze sieraden komen als het

komen tot eeuwige wapenen waardoor wij voor eeuwig veilig zijn tegen de zonde. Dit kan alleen door de heilige gebondenheid.

Wel zal deze jacht dus steeds hoger worden en verfijnder, in de zin dat we gaan zien wat de jacht daadwerkelijk inhoudt, en hierin zullen we grote overwinningen behalen. De jacht werkt namelijk samen met een stuk ontmaskering, en zo zal de vijand dus een heleboel moeten prijsgeven.

De jacht is metaforisch en heeft met studie te maken, gnosis verzamelen, vooral ook in de demonologie, om zo weer door de kennis over die demonen tot hogere kennis te komen. Natuurlijk kan die kennis ook weer practisch gemaakt worden, dus in wezen meet je jezelf een nieuwe realiteit aan met die jachtsymbolen. Je kan dus de jacht visualiseren met de kennis die je hebt, en dat er dan profetische informatie, gnosis dus, kan verschijnen in dat kader, of als antwoord op dat kader, zodat er goddelijke communicatie ontstaat, en dat zo de nieuwe realiteit groeit, als een soort van virtuele realiteit. Het is een beetje als een radar die stralen uitzendt en zo via de afketsing van die stralen informatie vormt, en zo weet waar het is, en wat het is.
De jacht leidt dieper tot de duisternis want de jacht richt zich op de machten die de duisternis bewaken, het zijn de wachters van de poorten. De jacht heeft dus te maken met daadwerkelijke missies, die dan profetisch getoond kunnen worden. Daarvoor zijn ook de series tot leven geroepen. Maar juist ook bestaat de jacht in tussenstappen in de zin van een zoektocht en veel voorbereiding. Op sommige momenten zal het dus aanvoelen als een labyrint en moet je je weg zien te vinden door veel vragen en verwarring. De prooi kan ook je zicht vertroebeld hebben.

De jacht heeft in christelijke termen alles te maken met het overwinnen van “het vlees”, en is een metafoor voor het algehele groei-proces, want je groeit juist door het overwinnen van je vlees, en daar komen een heleboel dingen bij kijken, waar de series ook aandacht aan geven. Je hebt dus te maken met een gnostisch pad wat zichtbaar wordt. Aan diepgaande kennis ontkomen we dus niet, omdat het nogal ingewikkeld is wil je het goed doen. Als alles oppervlakkig blijft, dan komen we nooit door de ingewikkelde vijandelijke linies heen. Strategie en info over de vijand is dus nodig.

Toch is er ook zoveel kennis die we moeten verliezen. Er draaien zoveel oude programmaatjes in ons hoofd door de opvoeding, het onderwijs en de sociale druk van de media enzovoorts. Dat is allemaal oude en verdraaide kennis.

Metaforisch gezien gaat de jacht over in de slacht, en daarin moet balans komen. Daartussenin zit het hele toets-proces van ondervragen, op waarde schatten, en het tot gebruik maken van de symbolische prooi. Het kan wezen dat de symbolische prooi iets heeft ingeslikt wat van ons was, of informatie achterhoudt, of een deur bewaakt waar onze reis verder gaat. Hoe daar dan mee om te gaan is zuiver profetisch. Dan mag je je afvragen in hoeverre er communicatie moet zijn met de symbolische prooi en in hoeverre er tot actie overgegaan moet worden. Dit is dus in wezen zeer technologisch, dat je achter een soort dashboard terecht komt, en dat de computer dat voor je gaat inschatten, en dat kun je allemaal ook weer heel biologisch gaan vertalen, zodat je vanuit de gesimuleerde technologie toch weer dieper in de wildernis terecht komt. Technologie moet allemaal doorvertaald worden tot de mechanismes van de natuur, de dierlijke instincten. Veel kunnen we dan leren van de insecten-wereld bijvoorbeeld. Timing is dus ook erg belangrijk. Alles komt aan op kalenders binnen de gnosis, en daar mogen we naartoe leven. Alle onderdelen zijn belangrijk om het geheel te laten slagen.

Zo worden we stap voor stap deel van de hogere natuur, en moeten we de geologie ervan leren kennen, de sociologie en de pedagogiek, dus we moeten de hogere cultuur ontdekken, want hier op aarde leven we in de omgekeerde wereld. Dat is ook wat de prooi gedaan heeft : Ze hebben alles omgedraaid.

Dieper gaan is moeilijk omdat je tot onbekende terreinen komt, dus dat kan je dan overweldigen, omdat je het niet kent, en er niet mee hebt leren omgaan, en het nog niet hebt kunnen plaatsen. Het is allemaal een beetje dubbel, en het is een cyclus. Je legt dus alles af, en reist verder, zonder bagage, maar tegelijkertijd groeien er patronen diep in ons, die progressief zijn. Sommige dingen kun je niet afschudden, en die boren zich een weg diep in je hart, omdat het eeuwigheids-waarde draagt, en absolute waarheden, maar om tot die volle waarheid te komen, en de allerhoogste waarheid gaan die principes zich verfijnen en laten hun diepte zien, hun doorvertalingen, dus alles is in stroming. Je komt dus zelfs dingen die je hebt losgelaten vroeg of laat weer tegen, en dan zie je ze in een ander licht, en je komt dan tot de pit ervan.

Wij moeten dus blijven worstelen met de gnosis, en ons nergens aan vasthouden. Als wij zelf grijpen, dan grijpen wij mis, en zullen het verkeerde grijpen. De flitsen zijn belangrijk, omdat het fragmenten zijn, en die leiden ons verder dan totale plaatjes. Totale plaatjes moeten namelijk verbroken worden, zodat de hogere plaatjes zichtbaar worden. Dus telkens zijn de piercings, de verbrekingen, de doorstekingen, belangrijk, zodat niets vastgroeit. Gnosis betekent zelf gevangen te worden in de worsteling, want je geeft jezelf in het toetsen niet zomaar over. In het toetsen worden wij gevangen door het hogere, en dan door de tucht tot gehoorzaamheid geleid, tot onderwerping. Zo komt er orde en structuur die even later weer omver geworpen wordt. In de verwarring en de chaos komt de gnosis ons dus toegemoet. Wij worden dan tot strijder en jager gemaakt, maar de tucht blijft op ons, zodat we blijven groeien.

Dus door de tucht worden we onderworpen aan de hogere waarheden, zodat wij hiervoor strijden en jagen, en zo groeit het in ons leven, dus door de goddelijke dreiging, drang en dwang, niet op een andere manier, anders zou dat afgoderij zijn. Het vuur van de gnosis is niet te stoppen, en niet te temmen, dus soms zal het in dreunen komen, en andere keren in flitsen, of op een hele andere manier. Wij worden getemd door de gnosis, en zo wordt er dus veiligheid ingebouwd dat we niet zelf gaan lopen dokteren, en dat dan alles misgaat. Creativiteit is aan strenge, ijzeren wetten onderworpen. Hierin is dus de onderwerping aan het hogere, maar dat kan dus vanwege de toets-oproep niet specifiek gaan in de zin dat we ons zomaar aan iets onderwerpen. De onderwerping tot het hogere komt juist tot uitdrukking in het toetsen en het afleggen, het leeg worden. Zo komt het vuur van de gnosis dus tot ons, en dit vuur wordt geboren in de diepste duisternis.

Dus je gaat van details over tot algemeenheden, en van algemeenheden tot vaagheden, en dan uiteindelijk de leegte. Bijvoorbeeld als we het hogere te gedetaileerd gaan uitbeelden zonder te toetsen, dan ontstaan er zo hele verkeerde beelden, en dat resulteert in afgoderij, dus je moet het vager en vager maken, totdat het helemaal leeg is en alle kanten opkan. Details kunnen ons de kop kosten als dit niet door het toetsen is opgekomen, als het ons niet door het toetsen heeft overweldigd. Vandaar dus deze stappen.

Oorlog voeren is een kunst, en gaat gepaard met operaties. Er mogen geen paarlen voor de zwijnen geworpen worden, maar wel bommen. De sieraden van Iyowb (Job) waren tegelijkertijd zijn wapens. Alles zal dus neerbuigen voor de gnosis, en de gnosis kan iemand's bewustzijn verruimen of verlagen, en zelfs afsluiten. De gnosis is ook een test-middel. In principe komt het erop neer dat negatieve energie, bewustzijnsverlagende energie, ook negatieve herinneringen, ook : het valse positieve, het licht, de suiker, de verwennerij, de misleider, de omkoper, zichzelf voedt en brandstof geeft door zuurstof-inname, met name die van onszelf. Dus je ziet dan kwallen of octopi komen met een heleboel tentakels, als negatieve en valse herinneringen, die je hoofd binnen kunnen komen of aan je gaan kunnen kleven door de zuurstof-inname. De mens heeft een bepaald patroon van zuurstof-inname hiervoor, waardoor de vijand binnenkomt. Zodra dit ritme wordt veranderd raakt de vijand in de war. Maar de vijand leeft door zuurstof.

Het gaat dan over het vasten op zuurstof, om zo een andere vorm van adem te vinden. Zodra dus valse geesten boven je hoofd hangen, door herinneringen of andere negatieve energie, dan is het in eerste instantie van belang om even wat langzamer te ademen, of de adem even in te houden, zodat de kwal zich niet kan voeden, en niet binnen kan komen door de zuurstof. Ook even wild of onregelmatig ademen kan helpen, zodat je hem in de war schopt. Dan is het belangrijk om je op een andere bron te richten, namelijk van het bloedgas, en dan kun je heel voorzichtig dit inademen, je bewust zijnde van die nieuwe bron. Je moet dus leren helemaal opnieuw te ademen, om zo dieper de leegte in te komen. Dit is een stukje 'breath-guard' en 'breath-control', om zo de vijand stukje bij beetje weg te duwen. Naarmate je manier van ademhalen dan veranderd door meer bezonnen en strategisch te ademen, en dit ook te gebruiken in het toetsen, dan kun je op een gegeven moment ook gewoon een commando gebruiken van “Geef deze kwal geen zuurstof”, of “ik sluit de zuurstof af voor deze kwal”, als je merkt dat er eentje dichtbij is gekomen. Het gaat erom dat je leert ademen door het bloedgas, door het heilige zaad. Dit zit in de lucht, in de gnosis.

Er moet een goede uitlaat zijn, in de zin dat je soms wel stoom mag afblazen waar dan ook, als de gnosis je daartoe leidt. Er is ook een cyber-oorlog gaande. Daarin moet je je plaats leren vinden, in de seizoenen. Al het oordeel gaat eerst inderdaad over onszelf heen. Ook in het oorlogs-voeren zijn er valkuilen. Het mooie van de gnosis is dus dat het niet te koop is, of niet begrepen is door de stadse zintuigen. Dit wil zeggen dat de gnosis dus juist ook hen die het proberen te stelen verblind en verdooft. De gnosis kan ook waarschuwend zijn, en een soort van tijdbom plaatsen. Daar moet je voor geroepen zijn. Als je die roeping voelt, dan kun je dat testen, en als het dan nog steeds om je heen hangt, dan kan het op een gegeven moment tot actie overgaan, dat het je meeneemt op avontuur, voor een missie. Dus je gaat dan als een soldaat ergens naartoe, en als een chirurg, om de nodige operaties te verrichten, militair en medisch. Het is een geestelijke cyber-oorlog die van belang is, ook voor de kinderen die vandaag de dag opgroeien. Velen zitten nog vast in eeuwige hel denken, en persoons-aanbidding, afgoderij, tot Jezus, ten koste van het heilige vrouwelijke, want kinderen worden ook geindoctrineerd over man-vrouw verhoudingen. En dan natuurlijk het hele goedkope genade-evangelie, voor twee kwartjes de hemel in. Vele gebieden dus waarin strijd plaatsvindt. De hele Zeitgeist beweging doet hierin goed werk, en ook de spirituele atheisten, en ook zij hebben dan weer hulp nodig om hogerop te komen. In ieder geval is dit dus een groot werk. Het soort zichzelf vanzelf uit, want voor de één zal het zijn tot opening van de zintuigen en het verruimen van het bewustzijn, en de ander zal ervan in slaap raken. Resultaten kunnen dus verschillen.

De vrees van de gnosis is vaak niet eens reeel, omdat het om een diepere vrees gaat over dingen die wij nog niet kunnen overzien. Daarom moet de vrees zich soms in onze taal vertalen, en dan is het nog niet eens altijd duidelijk. Vandaar dat die vrees dus wel belangrijk is, omdat het een cryptische en diepere boodschap draagt. Ogenschijnlijk maken we ons soms druk om dingen die er niet toe doen, terwijl het in de gnostische cryptiek er dan wel toe doet, en juist heel belangrijk is. Vandaag de dag hebben we te maken met een hele grote zondvloed die mensen meesleurt in programmeringen voor de nieuwe wereld orde, allerlei buitenaardse projecten om de mens tot brandstof te maken voor deze hogere aliens. De mens zal zo geheel bestuurd worden, maar in de gnosis is er een weg uit. Dit zal door vreemde sprongen gebeuren, een beetje zoals de oude profeten. Even lijkt het dan dat je alle grond verliest, maar dat is dan ook weer tegelijkertijd een nieuwe geboorte, als het binnengaan van de ark. Het is heel zwaar op het moment. De hele aarde lijkt wel op losse schroeven. Daarom moet de gnosis heel hard slaan, mensen losslaan, opdat ze niet door vreemde vogels worden weggepikt. Er staat teveel op het spel. De vrees is knagend en verschrikkelijk. Dat zijn we helemaal met je eens, dat dit een heel lastig onderdeel van de tucht is. Toch moeten wij leren de tucht te aanvaarden, en weten dat dit tot een hogere gehoorzaamheid leidt tot de eeuwige wetten waardoor we mogen leven, en dan telt ons leven ook. Daar wordt heel veel zorg en aandacht aan gegeven, en daar is een groot plan in verborgen. Alles is dus niet nutteloos of uit de hand. Vanuit deze chaos zal een machtige creatie komen. Hier wordt nu veel voor geleden, om zo dieper geworteld te worden. Daar gaan we allemaal doorheen. Dit hoort er allemaal bij.

Vanuit het aanvaarden van de tucht wordt ook de woede en bitterheid lamgeslagen, soms tot een punt dat je niet of niet goed kan vechten. Hierin mogen we op zoek gaan naar de diepere boodschap, zodat we dan ook groeien in en door vrees tot een hogere vrees, die ook weer medicinale kwaliteiten heeft, dus dan zal alles op een punt ook weer anders zijn. Vrees is dus een goed alarm, maar kan ook weer cryptisch zijn, want de vrees ziet bepaalde machten die wij niet zien, en moet dan gebruik maken van onze huidige kennis en taal. Net zoals een kind speelt met speelgoed om bepaalde hogere realiteiten uit te beelden op een kinderlijke manier, en daar ook hele sterke gevoelens en emoties bij hebben. Volwassenen kunnen dan zeggen : 'Het is niet waar,' of 'het zijn wanen,' of 'het kind stelt zich aan,' maar het kind spreekt over hogere dingen in zijn eigen taal, en dit kan dus heel belangrijk zijn. Zo is dat ook met ons, dat wij op ons eigen niveau de hogere dingen uitdrukken, in onze eigen taal, maar hierin kunnen wij dus groeien, en dat zal zijn eigen deuren gaan openen. Zo zullen we dus tot steeds hogere talen komen met hun eigen truukjes, steeds hogere levels, met hun eigen kenmerken en oplossingen. Maar we komen nu dus vanuit een woest brullend zwart gat, en voor sommigen is dit zelfs heel traumatisch. De ogen worden geopend en men ziet dingen die men niet kan duiden. In het Eeuwig Evangelie staat dat er roofdieren zijn waarvan de heiligen nog lang zullen nasidderen. Zo verschrikkelijk zijn deze. Alles gaat dus heel diep.

Alles om ons heen zijn archetypes die naar diepere werkelijkheden wijzen. Hierin mogen we groeien door de onderwijzing hierin. Alles om ons heen is dus symbolisch. Het vertelt een verhaal, en we mogen nooit ergens zomaar blijven steken. Er is een veel groter plan achter alle dingen. Dus in wezen is er niets aan het toeval overgeleverd. Alles heeft een hogere orde.

De vrees verstoort dus inderdaad al onze leegtes, omdat we tot diepere leegtes moeten komen, maar ook tot diepere vrezes. “De zee is verbonden aan grote angst, maar tegelijkertijd is het een geneesmiddel. De vreze van de gnosis is juist bacterie-dodend in onze strijd tegen demonen. Dit is waar de zee voor staat.”

Vrees laat je afstand doen van dingen, dus dan is er eerst verwarring, verlies en heimwee naar datgene wat je eerst liefhad en nu vreest, omdat je de ware identiteit en het gevaar hebt gezien, maar dan door die afstand onstaat er een groter plaatje, een beter overzicht, en kun je alles verfijnen. Vrees is dus een soort ontvellen, en dan krijg je zicht in diepere dimensies, en leer je in lagen denken, en die gaan zich steeds meer verfijnen, dus dan breek je door allerlei muren heen. De leegte is slechts brandstof voor de vrees, omdat de leegte geen doel op zich is, maar een weg tot hogere kennis, waar de vrees dan de 'meesteres' (chief) en het begin van is. Zonder vrees is er geen gnosis. Dus alle leegtes worden ook weer gepiercet, zodat je niet in één of ander vaag Oosters nirvana terecht komt. Juist door deze dingen kom je dan weer in diepere, grotere leegtes, maar middenin die leegtes zul je dan de eilanden gaan zien, want de ware leegte is nooit alleen maar leegte, maar juist een bron van creativiteit. Dus het mes snijdt aan twee kanten. In de diepste leegte zul je altijd tot de vlam van de vrees van de gnosis komen, een hele cryptische vlam, die verhalen vertelt, die diepere realiteiten laat zien. Het zwaard van de vrees is dus noodzaak. De speer van vrees moet al onze leegtes spietsen om het te ontgiftigen, zodat we niet in allerlei Aziatische leugen-cirkeltjes terecht komen van positief en leeg denken, want dat zou dan weer een voedingsbodem kunnen worden voor al die makkelijke christelijke oplossingen wanneer het moeilijk wordt.

De piercing gaat dus door het vlees heen, en dat doet pijn, en pijn is het signaal van een hogere boodschap, zodat je al die signalen bij elkaar kunt leggen, en dan is het even puzzelen, maar daar komt het wel op neer. Wordt die pijn begrepen door de gnosis, dan zal die pijn dus anders ervaren worden, dus dan is het niet meer dezelfde pijn die het was, en zo mogen we dan komen tot de eeuwige pijn, de eeuwige vrees, die dus dan geen probleem meer zijn, maar een ondersteuning, een hulp, een fundament, als een medicijn-wiel, dus dan zal de boodschap het geheel gaan overnemen en wordt je zenuwstelsel genezen. De gnosis gaat dan bepalen wat genezing en gezondheid is.

Dus wanneer je in die vrees bent, en dat is heel begrijpelijk, dan wenste je dat je weer in de woede en de bitterheid was, dus als het ware in het gevecht, want dit zijn dus twee wapens. Er is ook een seizoen waarin er niet gevochten wordt.

Dan gaat het over de vrees en de verhongering :

“Hierdoor sterft de vechtslaaf aan zichzelf, en komt zo tot hogere geboortes. De hogere geboortes in de gnosis brengen grotere zwaktes met zich mee. Het kind zal eerst niet mogen jagen, en geen wapens mogen dragen, omdat het kind te zwak is. Het kind zal een tentslaaf zijn. In de hogere gnosis komen deze periodes vaker voor, ook in de volwassenheids status, dat mannen niet mogen jagen, omdat ze te zwak zijn, en dan eerst als tentslaaf moeten leven, vanwege hun diepere, grotere zwakte. Wel worden ze hierin voorbereid tot de arena, en wanneer ze daarvoor sterk genoeg zijn, dan komt er de arena-oproep. Het is belangrijk die seizoenen te onderscheiden.”

De vrees drijft dus terug naar de tent, maar daar is ook juist weer zoveel te leren, over de heilige tent van de gnosis, over de tabernakel. Dus dan wordt je even uit het oorlogsveld geroepen. Soms worden wij op het oorlogs-veld gebroken, en moeten we terug naar de tent. En dan is even het teken van vrees sterk over ons, zodat we niet onvoorbereid de strijd weer ingaan. Maar ja, dat zal soms wel gepaard gaan met oorlogs-verlangens. Daartoe moet dan maar net het seizoen zijn.

Dan gaat het dus verder over de tenten :

“De moeder verhongert hen waarvoor nog steeds hoop is.

Haar tenten zijn duister, zoals we in Hooglied lezen. Wij komen door vele voorhangsels, door vele tenten, tot haar. Het woord 'yareta, areta,' wordt hiervoor gebruikt in het Aramees. Dit betekent in het Hebreeuws in de wortel tekst 'vrees, trillen van angst.' Alleen de uitgehongerden, de verzwakten, kunnen tot haar komen, zij die geen tekenen van mannelijke suprematie meer vertonen.”

Maar let wel : Hierin worden we wel weer voorbereid op de oorlog en de jacht. We zullen niet voor altijd alleen maar in de tent blijven :

“In de Vreze van de Gnosis komen zij tot haar, door haar tenten en voorhangsels. Yareta, areta, wat in het Syrisch-Aramees zowel de tenten als de voorhangsels betekenen, zijn in de wortel tekst niet alleen angst, maar ook woede, jaloersheid en verdriet. De tenten en voorhangsels van de moeder zijn de opwekkers hiervan. Ook wekt dit lawaai op, de verbale protestering naar deze dingen. Het is een gevecht met de grote moeder, waarin zij ons breekt, totdat zij ons heeft overwonnen en geen gevaar meer voor haar zijn. Er zal afgerekend worden met elk illuminati-implantaat in ons, wat gemaakt was om haar uit te doven en te onderwerpen.”

De chip moet dus gereset worden, maar daarna zal de gnosis ons dus ongetwijfeld weer gebruiken voor de oorlog.

Dan staat er :
“Wij moeten niet raar opkijken wanneer 'Areta' tot ons komt. Wij naderen tot de grote moeder door 'Areta', haar tenten en voorhangsels, door de huiden van de beesten die zij heeft verslagen, en die daar hangen om ons te testen, uit te dagen en te breken. 'Areta' is haar wachters, die niet zullen rusten totdat zij ons hebben gebroken.”

Hier gaan wij nu doorheen. Dit is even weer om dieper fundament te vinden voor die hogere levels. We zijn in de wildernis, rondom of in de tent, en moeten goed in ons opnemen wat dit voor wildernis is, maar we mogen en kunnen nog niet te ver van de tent gaan. Zo mogen we dus eerst komen tot de geheimen van de nabije natuur rondom ons. Dat is waar alles op neerkomt, op het leren kennen van de wildernis.

Er zijn grote uitstortingen van angst over de aarde gegaan, door de vulkaan uitbarsting in het Midden Oosten, wat eigenlijk alleen maar liet zien wat al die tijd was opgepot, zo het is een klankbeeld voor veel dingen, en ook heel erg persoonlijk. Het is bijna als een grote zondvloed, een virus-epidemie. Veel mensen leven in grote angst en zelfs doodsangst, en wij pikken dat ook weer allemaal op. Veel mensen zitten in een verloren situatie, en velen zijn omgekomen in de oorlog van het Midden Oosten, dus de lucht is ook vol met deze zielen, en deze zielen worden gedreven door angst. Zij hebben veelal nog geen rust kunnen vinden, en zo maken zij ook anderen rusteloos. Er is veel paniek en hysterie. Dit is hoe de situatie vandaag in de wereld is. Niemand ontkomt daar eigenlijk aan. Het is heel universeel. Het is een grote dreiging, en die kan alleen uitgelegd en opgelost worden in de hogere gnosis, in het hogere bewustzijn vanuit de eeuwige waarden. Alles staat onder druk op het moment. Velen zien het niet meer zitten, en voelen dat er iets mis in hen is.

Velen voelen zich ook schaakmat gezet.

Er is gezonde en ongezonde angst, maar dit kan zijn als een juk, als een lijden, en soms om ergens te komen moeten we door zulke moeilijke tunnels heen. De gnosis ligt namelijk niet zomaar voor het opgrabbelen. Dit is een gevecht. Angst maakt zwak, en heeft een slechte naam, wordt als nutteloos bestempeld. In welke hoedanigheid dan ook : Angst moeten we eerst aanvaarden als onderdeel van de tucht. Angst is een defensie-mechanisme en een test-mechanisme. De angstlozen zullen niet ver komen in de gnosis. De angst zal dus overgaan in de hogere gnosis in een hogere angst, oftewel de Vreze van de Gnosis. Ook de oude profeten werden soms overvallen door grote angst en waren paranoide, juist om hen af te zonderen, en hen te beschermen tegen de stortvloeden van groot kwaad. Loeiende illuminati geesten zijn losgeslagen over de aarde, en zij grijpen wie zij kunnen grijpen. Zij die gemerkt zijn met de Vreze van de Gnosis kunnen zij niet raken. Dus dat is nog wel iets om nog erger voor bang te zijn om door zulke geesten gegrepen te worden omdat we niet voldoende in de Vreze van de Gnosis waren. Het hogere bewustzijn moeten we bewaken boven alles, en is het kostbaarste wat we ooit kunnen verliezen. Dus bang zijn om te weinig 'bang' te zijn behoort hier ook toe. We moeten de Vreze van de Gnosis leren kennen, net zoals we de Heilige Depressie moesten leren kennen. Zo gaat het vlees er wel aan, en het vlees zal ook wel veel brullen. Het vlees wil het juk niet. Het vlees is kortzichtig, juist omdat het tegen de tucht vecht. Er is een bitter medicijn bereid voor deze dagen, maar zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Wij worden op het moment zwaar beproefd.

De illuminati heeft absoluut geen monopolie op door de vingers kijken, en het getal zes. Ook niet op ogen. Nummers en lichaamsdelen zijn neutraal, en die kunnen door zowel het goede als het slechte worden gebruikt, maar wij hebben het nodig om te kunnen leven, en daarom roofde de illuminati deze dingen, maar het is oorspronkelijk van ons. Daarom wordt de zes ook weer heel positief uitgelegd in de Gnosis, en de 666. De eenzijdige demonisering van de 666 komt voort vanuit de westerse christelijke wereld die de grondteksten en achtergronden van de historische symbolen niet kennen, want zelfs bijbels gezien was de 666 eerst het getal van Salomo.

Artiesten kunnen die symbologie weer gebruiken voor hele andere doeleinden, zoals ook in de esoterie en de gnosis gebeurt. De Egyptologie is belangrijk om de wortels van het christendom te traceren, en dat is vandaag de dag aan het losbreken. Het is om af te rekenen met de kortzichtige, pretentieuze cocon van het christendom. Het gevecht met Horus is dan een hoger gevecht, waarin wij het profetische oog mogen terugroven, en de zes, het teken van de arbeid, en dan tot eventuele diepere betekenissen komen. Het is dus allemaal een beetje dubbel, maar we ontkomen er niet aan, en ook onze kinderen moeten daar doorheen, en zij mogen er andere betekenissen aan geven, en wij mogen ze daarin helpen. Ook het hele Jezus-verhaal zullen ze heus niet alleen maar op school horen, maar dat kan op allerlei manieren, en niemand ontkomt daar echt aan, en zij mogen dit zien als mythes en legendes van de voorouders, als verhalen dus. Sommige lessen zitten daar dus in opgeborgen, zoals in elke religie, en dan later kunnen ze het esoterisch bekijken in de diepte. Dus kinderen hebben ook direct een missie om wat geroofde schatten terug te halen uit het christendom juist door op die school te zijn, en dan kunnen ze zelf alles aan elkaar puzzelen, al dan niet met wat hulp. Het kind heeft een parel of bijzondere steen teruggeroofd, en dat mag dan teruggebracht worden tot de juiste plaats.

Het zijn juist deze kleine dingen die er toe doen. Laten we hopen voor betere tijden in de wereld.

We moeten de moed niet opgeven. Het is inderdaad een zware missie, maar we mogen juist uitzien naar het ontdekken van de schatten van de gnosis. Het is veel boor en graaf werk, en vele moeizame en lange gevechten, maar het is alles wel waard. De schatten waar we naar op zoek zijn zijn namelijk eeuwig. De rest zal vergaan.

Het is goed om door dingen heen te prikken om zo weer meer zicht en houvast te krijgen. Er zijn hogere werelden en hogere realiteiten achter de situaties van dit leven. Angst heeft een heel negatief stigma in de samenleving. Nu zijn er verschillende soorten angsten. Niet alle angsten zijn goed. Er is bijvoorbeeld de angst om niet geaccepteerd te worden, de angst om eer te verliezen, en de angst om niet aan de begeerte van de ander te voldoen, maar dit is allemaal terug te leiden tot zelfzucht. Dit is dan de negatieve vorm van mensenvrees, dat je eigenlijk leeft om maar zo goed mogelijk het systeem te behagen en te bevredigen, en de gnosis vergeet.

Er zijn ook gezonde vormen van mensenvrees daarentegen. Mensen zijn levensgevaarlijk, vaak in de handen van demonen als speelballen, of zelfs demonische incarnaties. Dan hebben we met roofdieren te maken en moeten we een gezonde angst en afstand bewaren, om eerst kennis te krijgen over dit roofdier en hoe het te benaderen en mogelijk te temmen. Die angst is dan een signaaltje dat we een gebruiksaanwijzing nodig hebben voor dat apparaat. In die zin is de angst goed. Is die angst er niet, dan kun je dat met de dood bekopen. Angst en gnosis werken dus nauw met elkaar samen, maar probeer maar eens andere woorden voor die angst te verzinnen, die dus een soort van voorbereidings-proces laten zien, als een plan, stap voor stap. Bij sommige roofdieren moeten we uit de buurt blijven, en anderen moeten we benaderen, en dan moeten we goed toegerust zijn. In die zin is er een alarm-systeem, een veiligheids-systeem waarin er met aparte procedures wordt gewerkt. Zodra we de mappen leren kennen hiervoor, de handboeken, geeft die angst een heel ander gevoel, en is dit een piloot. Een brandweer zonder gezonde angst voor brand zou als roekeloos bestempeld kunnen worden en onvoorzichtig. Het is en blijft gevaarlijk, en je moet voortdurend opletten. Eigenlijk is gezonde angst dus een soort van concentratie-status die nodig is, zodat alles goed verloopt, en die mag in balans komen. Die zal zijn pieken en zijn dalen hebben. Gezonde, niet zelf-zuchtige of gnosis-hatende angst is dus een vorm van voorzichtigheid. Hierdoor mogen wij toetsen en blijven wij in een soort gezonde afzondering. Deze 'vreze van de gnosis' of 'voorzichtigheid van de gnosis' is dus onze veiligheid en onze rust, die naar grote vrede zal leiden.

Wij gaan allemaal door deze processen heen, en hebben allemaal onze ups en downs. De een zal daar makkelijker over praten dan de ander. De zwerftochten waar je het over hebt zien we ook in het leven van Job. Daar hebben de series ook veel aandacht aan besteed. Het is een grote reset en onthechting, en de vrees die daar bij komt kijken leidt dan tot een diepere leegte, een diepere duisternis, waarin dus grote creaties kunnen plaatsvinden. Dan heeft de grote moeder je verworpen voor een doel, en waar we doorheen moeten, als onderdeel van de scheidings-theologie van de betere en afgedekte, verborgen gehouden bronnen van de bijbel (Orion, Betelgeuse, Var etc.). Dan zal er zelfs een punt komen dat je met het leger van de grote moeder/ amazone moet onderhandelen, en dat dat eigenlijk de enige manier van contact is. Zoals er ook in Openbaring staat : “Koopt nu van mij ...”, om te laten zien dat niets gratis is, dat het altijd van twee kanten moet komen. Het medische en juridische systeem heeft het helemaal verkeerd laten zien, namelijk dat alleen hen met geld, zij die rijk zijn, genezing en recht kunnen kopen, maar in de amazone theologie gaat dit puur door de gnosis. Alleen door de gnosis kun je kopen. Wel is het zo dat het medische en juridische dan weer cryptisch is, omdat hoe dan ook ze de waarheid niet helemaal om zeep kunnen brengen. Ze

dragen het dus nog steeds in zich, en het zal hen overwinnen. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt hem wel.

Dus de toorn van de moeder moet over ons zijn, om die scheiding te brengen, opdat onze oude natuur zal sterven, de zondemacht in ons gebroken wordt. Zo is zij dan op één punt niet meer de moeder (zie Islam), maar de amazone die ver weg staat, en dan zijn we helemaal aangewezen op de gnosis. De gnosis zal ons hierin leiden. Zo worden we geleid naar de rivieren van de vergetelheid, waar we de leegte ingaan, en alle valse kennis in sterft, alle valse moeders. Dit is dus ook het gevecht met de moeder. Daarom moeten wij verstoten worden, zoals Job. Zo mogen we komen tot deze eeuwige dynamieken die ons vormen en die ons balans geven. Wij mogen de eeuwige cyclussen en paradoxen hierin ontdekken, en het mag een orakel zijn voor ons leven. Al die letterlijke, materiele lagen in ons leven mogen we dus afpellen.

In de mythologie zijn er de Medusa-demonen of Gorgoonse demonen die je niet zomaar kunt aankijken, want dan versteen je, of je vat vlam, of er springt van alles op je. Er langsheen kijken, zodat je het alleen opvangt in je ooghoeken kan dan helpen. Vaak moeten we het ontwijken, en doen alsof de demonen lucht zijn, om ze geen aandacht en kracht te geven, maar als er dan confrontaties zijn dan kan het soms nodig zijn om ze even recht aan te kijken, of gewoon zelfs terug te staren, en dan kun je zelf ook een Medusa zijn. Je moet hierin zowel niet te lang staren als te kort, dus het komt aan op enorme timing. Je ogen zijn als een testend vuur en als een vuur van oordeel, maar die kunnen ook weer genezend werken, en mensen helpen. Soms moet je dan juist wel kijken, en je mag mensen of hun inwonende zielen soms ook vrijzetten. Dit werkt door een soort van dashboard van de gnosis, een soort van vizier, wat heel technisch en digitaal kan gaan. Daar moet je gevoelig voor worden. Je mag dus je ogen aan de gnosis geven, en de gnosis vragen om leiding, en dan de stromen van de gnosis volgen, erop te vertrouwen dat de gnosis dan ook daadwerkelijk je ogen leidt. Het zijn hoogtechnische apparaten, en in die zin moeten ze dus robotisch zijn, als een cyborg. Ogen zijn hi-tech camera's die ook tegelijkertijd wapens en medicijnen zijn. Dit is dus een vak apart. Nu zijn we bezig de oude, originele structuren terug te brengen, door de versluieringen te verscheuren, zodat diepere gnosis zichtbaar wordt, en deze zal een nieuwe gevoeligheid brengen, een nieuwe technologie, dus dan gaan de zintuigen van de gnosis open.

De angst is de druk op de ketel die van verschillende kanten komt. Van de gnosis en van de vijand. Er zijn grote hoeveelheden virussen, schimmels en bacterieen over de aarde uitgestort, zowel in het materiele als in het energetische, de fijnere materie. Dit geeft die enorme druk. Het is het pakpapier van de gnosis. Er hangen dus allemaal pakketjes met diepere gnosis om ons heen die geopend gaan worden, en die is alleen voor hen die deze virussen overwinnen. Het Jezus-virus zorgt ervoor dat wij anti-stoffen aanmaken. Als we het Jezus-virus koesteren in al zijn vormen, dan zullen wij daardoor ten onder gaan. Er is dus een grote strijd gaande. Velen nemen het virus aan en raken los van de gnosis. Juist omdat die diepere gnosis op het punt staat geopenbaard te worden is er zoveel chaos, verwarring en angst, omdat het nog niet gezien wordt. Angst is een onbegrepen boodschap. Angst is geen doel op zich, maar een middel. Net zoals leegte. Het probleem met de valse religies is dat ze leegte en angst als doel stellen. Het christendom is een angst-religie, namelijk de angst voor de eeuwige hel, het voor eeuwig gemarteld worden, en dan is Jezus het 'safe woord'. Zo worden de slaven gecreeerd. Zij komen dus nooit aan in de ware vreze van de Gnosis. De ware vreze is ten diepste de verborgen kennis. De vreze is hiertoe het begin en de heerser, het begin en het einde, maar hierin ligt dus de kennis verborgen, dus het blijft niet bij zomaar vrees hebben. Vrees is geen

doel op zich. Het is wel een noodzakelijke en eeuwige brug. De Vreze zal dus een waardige plaats hebben en blijven houden in het geheel, maar het leidt tot zowel de verduistering als de nacht-verlichting door het vuur van de gnosis, oftewel het nachtzicht, en het openen van de nacht-zintuigen. Juist woekert er nu zoveel wildgroei van angst rond, omdat de diepere tunnels achter het Jezus-slot geopenbaard worden. Dit slot wordt dus gebroken. Het vorige hoofdstuk van het nieuwe boek in de nieuwe serie maakte daar al een begin mee, en het komende hoofdstuk zal daar ook over gaan. Er zal dus een weg uitgestippeld worden van de gnosis door deze woeste tijd. Er hangt dus informatie boven ons hoofd die uitgepakt moet worden. Het is dus als onweer, wat ontstaat door electrische ontladingen, tussen de aarde en de electrisch geladen wolken, en door tegengesteld geladen wolken.

Rian is een bestuurder van de Jezus-machine, als Horus, als de ruiter van Jom. Het is een verschrikkelijke angstzaaier in het rijtje van hoge demonen. En het zijn shape-shifters.
Medusa demonen, of Gorgoonse demonen, zijn slangachtige, monsterlijke wezens, die ook in het Oosten voorkomen, en die de poort van de onderwereld bewaken. In India zijn dat de Naga's, half slang, half menselijk, die de schatten van de al dan niet gestolen gnosis bewaken. Zodra je daarom een zoekende houding hebt naar de gnosis, dan zullen die geesten zich manifesteren, om je zo proberen te verstenen. Zij zijn zelf ook deels van steen.

Alles heeft verder verbinding met elkaar. Er is een Romeinse administrator en het heeft ook met het christendom te maken qua economie en identificatie systemen. Zo worden christenen geloofs-geesten die van de gnosis worden afgehouden. In dit proces zijn Jom en Rian ook betrokken, als de Jezus-Horus connectie, de zondebok cultus.

Bidden kan komen bij vlagen, maar heeft als fundament het luisteren en gehoorzamen, door het toetsen, dus het fundament is de stilte, anders zouden we door verkeerde gebedsgeesten meegenomen kunnen worden. Alles heeft zijn tijd. Er is communicatie met de gnosis/ moeder/ amazone mogelijk in deze cyclus, en dat gaat op verschillende manieren. Soms gaat dat door meditatie, of door daadwerkelijk gebed, maar dat moet iedereen leren aanvoelen. Er is namelijk ook het vasten op gebed, om zo alle gebeds-kanalen te reinigen. Spreken in tongen kan ook voorkomen, maar dan weer vanuit het fundament van luisteren, dat we niet door een valse geest worden meegezogen. Wij moeten allereerst een oor zijn. Dan is het mogelijk om vandaaruit te komen tot een bepaalde gebeds-gnosis, wat heel gedisciplineerd is, want de moeder haat verder de valse en overmoedige bidders.

De angsten zijn een beveiligings-systeem als een doorn in het vlees waardoor wij geslagen worden zodat we niet hoogmoedig en overmoedig worden. Het is een onderdeel van de tucht, en daar gebruikt de Gnosis/ Moeder geesten zoals Rian en Jom voor, om ons klein te houden, zodat we ook juist door die hele nauwe gaatjes kunnen om zo tot diepere gnosis te komen. Vandaar dus ook alle aandacht aan het kleine. Het is een belangrijke ontsnappings-route. Soms vliegt het je aan, maar dan daarna merk je dat je weer een stapje verder en dieper bent gekomen. Angst is dus een taal die een boodschap brengt die we dus moeten leren verstaan om zo weer te kalmeren. Ook dat kun je in het opzicht van de kunst bekijken, en dus ook heel poetisch. Het is geen doel op zichzelf om zomaar bang te zijn om dan met allerlei loosheid te leven. We moeten het grotere plaatje gaan zien, het sieraad.

Er zijn in zulke periodes even hele zware aanvallen van Arabische geesten, juist omdat die allemaal doorvertaald moeten worden tot het oerwoud. Ook zijn die geesten weer met elkaar in gevecht om de macht. Dat doorvertalen kan niet te snel gaan, en moet heel natuurlijk gaan, in verband met het grotere plaatje.

De cirkels moeten groter worden, opdat we de hogere structuren zien, met de hogere connecties, voor grotere overzichten. Ook in het bespreken van boze machten mogen we niet te snel gaan, juist omdat ook andere dingen onze aandacht nodig hebben. De boze machten zouden ons anders dan vastzetten in een cirkeltje, terwijl in wezen alle cirkeltjes doorbroken moeten worden, zodat we in hogere en grotere cirkels terechtkomen, in grotere cyclussen.

In een periode van aanvallen, is dit om ons immuniteits-systeem, onze weerstand, in werking te zetten, die er dan toe wordt aangezet hiertegen anti-stoffen aan te maken. Vaak zijn "aanvallen" al reacties van ons afweer-mechanisme zelf, en mogen we hierin de zorg en tederheid van de natuur en de gnosis herkennen. Zoals bijvoorbeeld een ontsteking juist een onderdeel is van de terug-aanval van het immunologisch systeem van het lichaam, door plaatselijk de bloedvaten te verwijden, zodat er meer bloed kan doorstromen om zo witte bloedlichaampjes af te leveren die helpen in de strijd.

Dit is dus een doorbraak, een aankomst, van een natuurlijk leger, om te helpen. Hierin bouwen wij dus arsenalen op van anti-stoffen, zodat we een bepaald gebied of periode kunnen verlaten wanneer er een bepaalde mate van een bepaald antistof is bereikt. Dit opent dan ook weer deuren. Van bijvoorbeeld antibiotica is het bekend dat als daarnaar te snel naar wordt gegrepen dan wordt het immuunsysteem zelf niet sterk, maar kan lui of lam worden. We moeten juist het lichaam zelf die genezingsbronnen laten aanboren in veel gevallen, en daarom verkoopt Ryan dan ook zijn overmoedig antibiotica genaamd Jezus, om ons eigen immuun-systeem oppervlakkig, lui en zelfs lam te houden, en zo draaien we in kleine cirkeltjes en kunnen de hogere plaatjes dan niet zien.

Ryan kan ook die antibiotica onder andere namen verkopen, om zo door te dringen in alle lagen van de bevolking. Als je immuunsysteem dat door gaat krijgen, hoe we vast zitten in die cirkeltjes, de tussengedachtes missen, dan kunnen we ons inderdaad claustrofobisch voelen. Ons lichaam snakt dan naar grotere plaatjes. Dus het lichaam snakt naar meer verfijning, en zal dat ook voortbrengen onder deze druk. Hierin zal die druk dus op zichzelf inbotsen en zichzelf vernietigen. Dit is dus een proces van de natuur, van de bio-gnosis, waarin we stap voor stap inzicht in mogen krijgen. Dus die Arabische geesten gaan door trechters en zeven waardoor dan het pure oerwoud zal stromen. Die Arabische geesten zullen zichzelf opblazen, het zijn explosieven. Dit is dus een soort van laboratorium waar dit gebeurt.

De Arabische geesten (inclusief Rian) zijn afvalstoffen die dan ook weer verwerkt en gerecycled dienen te worden. Juist in die bewerking zien we dan allerlei reacties. Dit is dus goed en chemisch. De natuur en de gnosis weet wat het doet. Wij mogen ook tot deze school komen, en deze klassen gaan volgen, opdat we kunnen kalmeren, want het is inderdaad lood en loodzwaar als hierover geen kennis is. Wij waren door dit soort geesten, deze spijbelgeesten en beunhazen, deze oplichters, scammers, uit school ontvoerd en in flessen gestopt of andere objecten om hen zo te dienen. Met fluor, overmatige antibiotica en giftige medicijnen werden we totaal lamgelegd in een soort van dwang-verpleging. Maar nu wordt deze doos opengescheurd. Er is dus nu een grote uittocht gaande. Terug naar school. Er is veel kennis in het universum over deze dingen beschikbaar.

Het parelduikers-project richt zich ook op de islam, dus in die zin ontkomen we er niet aan, en op het Arabisch, omdat dit een groot achtergrondsverband is voor voortgaande openbaring. Waar het christendom de deuren voor de hogere gnosis had gesloten is dit overgegaan in Arabisch, waar later de Islam uit voortkwam. Dit is een hogere strijd. Wij zullen hierin hogere entiteiten tegenkomen, zowel goed als kwaad. Dit is dus een paradox. Wij moeten de raadselen van de Islam oplossen, anders zal dit vuur ons vernietigen. Er is een poetisch-esoterische beweging binnen de Islam die uiteindelijk uitkomt op de Moeder God, dus Allah als moeder. Ook in de hermitatische Islam, de gnostische Islam, komt men uit op de Grote Moeder. Hierover zijn diverse artikelen gepubliceerd, zowel in het boek ‘de Strijd Tegen Milo’ als in het boek "De Matriarchische Pedagogiek". Er wordt dus vanuit gegaan dat de demoon Yahweh de ark had opgesteld ter controle van de zielen op aarde, wat parallel loopt aan de canonisatie, ook van het hele Christus verhaal, waar nauwelijks wordt gesproken over wat er gebeurde in het dodenrijk, wat overigens dan wel weer doorgaat in het Eeuwig Evangelie. De Islam was weer een wachter van de Moeder die alles cryptisch maakte, als een voorhangsel van Haar tent. Zowel de Bijbel als de Koran zijn door Haar opgesteld als een afleiding. Het is gemaakt voor de dwazen als een strik, maar voor de rechtvaardigen zijn dit schatkamers van de gnosis. In die schatkamers is er een strijd tegen piraten die deze schatten hebben geroofd en veranderd. Dit is ook waar het Arabische sprookje 'Aladin en de Wonderlamp' over gaat. Ook het verhaal 'Het Geheim van Aladin' duidt op die diepere werkelijkheden.

Yahweh had dus schatten gestolen van de gnosis en vormde dit om tot de ark als een gouden kalf. Dit gouden kalf uitte zich als het christendom. Het tweede boek van de Koran ontmaskert dit, en roept in wezen op tot de runderjacht. Wij komen dus uit in de artikels op de terugrovers van de ark, de Filistijnen, later een beeld voor de Islam. Dit is ook weer verbonden aan de Filistijnse Delilah, die verborgen ligt in de grondtekst van de Koran, een woord verbonden aan Allah.

Binnen de Islam zijn er verschillende stromingen. Zo wordt er telkens weer op gehamerd dat de terroristen niet van de Islam zijn, omdat Islam 'vrede' betekent. Het woord Salomo, Shalom, vrede, ligt hierin opgeborgen, en de Koran zegt dat wanneer je één mens doodt, dan heb je de hele wereld gedood. Ook wordt er veel krachtiger gehamerd op het loon-principe dan de Bijbel doet. Je komt er bij Allah niet zo makkelijk vanaf. Wij mogen dus het kind niet met het badwater wegwerpen. Ook wordt de Jihad veel gezien als de 'strijd in de hemelse gewesten', de strijd om in te gaan, om jezelf te heiligen en af te zonderen van het kwaad. Wij moeten dus klaarkomen met dit hele mysterie. Islam betekent 'overgave', jezelf onderwerpen aan het hogere, terwijl het christendom teveel vasthecht aan geloof. Dit is dus de hogere strijd, en dan is het de vraag of we dit materieel gaan aanpakken, en dingen letterlijk gaan nemen, of allegorisch en cryptisch. Hierin moeten we dus strategie gebruiken, en zien wie en wat door de materiele Islam is opgesloten, en zo dit weer vrijzetten door de sleutels van de poetische Islam in het licht van onze tocht terug naar de oer-jungle. De Islamitische gnosis wordt dus in de boeken doorvertaald naar de talen van het Sipaliwini-Amazone-gebied, opdat de meer zuivere betekenis geopenbaard wordt. Dit draagt dus een aantal geheimenissen met zich mee waar we niet te makkelijk over moeten denken. Het laatste woord is hier dan ook nog niet over gezegd.

Uiteindelijk zullen hen die de Bijbel en de Koran letterlijk nemen verstijven en afsterven, en ze zullen de schatten niet vast kunnen houden. Zij hebben het goud der dommen gevonden, dat is in feite alles. De gnosis werkt zowel boven als onder de schelp, bekijkt dingen van meerdere kanten,

en leert de erfenis stapsgewijs te draaien tot in de juiste combinaties. Dit gaat stap voor stap. Wij houden zo nu en dan nog wel rekening met de oude profetieen in de Bijbel, voornamelijk in de grondtekst, en die vertalen wij dan door, want er kwam inderdaad veel van de gnosis tot de aarde, wat geroofd werd door de goden van de aarde en tot een marktproduct werd gemaakt, dus we hebben er nog wel mee te maken. We kunnen het niet zomaar als een baksteen overboord gooien. Er is dus een 'Wederkomst' van de Grote Moeder Gnosis, maar dit is dan in diepte een openbaring, loons-gnosis, wat dus in de jacht plaatsvindt, dus het is geen 'lui wachten'. In de gnosis worden alle zielen geoordeeld, maar worden er ook parallel-realiteiten getoond en de cryptische waarde van dingen, zodat er een paradox ontstaat waardoor je dus ineens aan de andere kant van het schaakbord terecht komt, en een beter overzicht krijgt wat er daadwerkelijk gaande is :

1. De leugen kan de waarheid verbergen en verdraaien, maar de leugen kan de waarheid niet vernietigen. De leugen is gedoemd tot het zijn van het raadsel van de waarheid, als de enigmatische heraut.

2. Zij zijn piraten-betoveringen (pirate spells) in de nacht, komende als slaapliedjes. Pirate spells draaien alles achterstevoren. Dit is een denkfout, een hersenziekte, maar toch al een realiteit van illusie waarin we leven, dus we moeten redeneren vanuit de "fout", om het te herzien, en vanuit het totale plaatje. Twee dingen dus.
Het geloof was gemaakt als een afleiding, om van de gnosis af te leiden, en het geloof heeft gnosis geroofd en anders voorgesteld, gesluierd. Daarom is het belangrijk te verdiepen in de verschillende geloven als oorlogs-strategie.

De Koran kun je vergelijken met de Bijbel, en dan is de Hadith de apocrieven van de Koran, die dan niet in de Koran zelf zijn opgenomen. Het soefisme is dan de voortgaande openbaring van de Islam, als de esoterische Islam. De Moeder is gecodeerd in de Koran, waar de Strijd Tegen Milo over gaat, en 'De Matriarchische Pedagogiek'. In de soefistische geschriften is het vrouwelijke goddelijke het heiligst en meest geheime binnenste van Allah, de Laila, de nacht (duisternis), die het doel is van de mystieke zoektocht. Dit wordt de goddelijke realiteit genoemd. De vrouw is het ultieme geheim voor de soefi's. Adam is in hun mythologie en poezie voortgekomen uit een vrouw. De mihrab in de moskee, de gebedsruimte in de muur die op Mekka, de moeder der steden in de Koran, richt, wordt door de soefi's gezien als het symbool van de vagina, heel abstract en transcendent. Mihrab komt van hariba, hrb, strijden, waardoor de mihrab, de vagina, strijdveld betekent, de plaats waar men tegen de duivel strijdt, als een arena, wat ook in de series naar voren kwam. Ook is de mihrab de troonzaal, en in de Koran is het het heiligdom, plaats van aanbidding. Ook gaat het in het sufisme over de Vrouw van de Opstanding die dan de hulp van de mensheid is op de dag van de opstanding.

Het midden oosten is het resultaat van eeuwenlang christendom die de Moeder hebben onderdrukt en genegeerd. Er was de opkomst van de militante Islam, en dat moest je heel cryptisch en abstract zien, want deze wilde afrekenen met de afgoderij van het christendom die Jezus en de hel heeft verafgood in plaats van plaats te geven aan de moederschoot. Dus als je die barbaren en wilden zag opkomen en zag wat ze tot Joden en christenen deden, en het bracht angst in je hart, dan was dat goed, want het was een abstracte reflectie van de Moeder die woest is, en die deze barbaren gebruikte als Haar gesel. Zij stelden het alleen verkeerd voor. Zij hadden dus iets van de Moeder geroofd, en nu wreekte dat zich. Het stond allemaal op ontploffen, maar toch zou de Moeder zich door dit alles manifesteren en Haar gnosis brengen, wat dus zijn uitbarstingen kent, maar vooral ook

zijn subtiliteit, en zo wordt alles gevormd, ondoorgrondelijk diep gaat het. Het is dus iets om naar uit te kijken, om dit allemaal beter te begrijpen, want dit is al een stuk apocalypse. Het is voor openbaring, als een boodschap, en wij moeten die plaatsen, dus het is een race tegen de klok. We moeten de puzzel afkrijgen, en open staan voor wat de Moeder wil doen. Iedereen heeft een Moeder nodig, maar deze is dus niet goedkoop. De islam laat dus heel abstract deze druk zien.

Het is dus vooral belangrijk om er doorheen te blijven prikken, de diepere boodschap te zien, zodat de materiele, letterlijke schillen kunnen afvallen.

De gnosis zal zich manifesteren op aarde, om sommigen de ogen open te maken, maar ook om ogen te verblinden, maar de aarde is dus een cocoon voor de goddelijke realiteit om zich te uiten. Zolang je maar niet in materiele interpretatie wordt meegesleurd kun je je meer of minder in het midden oosten verdiepen. De aandacht wordt getrokken, er is daar een raadsel wat opgelost moet worden, een groot mysterie en dat heeft met de Moeder te maken. Maar dan is het dus de vraag of de mens zich laat afleiden door de soldaten, de wachters van het geheim, of dat de mens tot het geheim komt. De gevechten leiden af, en zijn weerspiegelingen, maar we moeten in het midden oosten de deuren van de gnosis openen. In ieder geval zal geloof en genade ontmaskerd worden en zal ermee worden afgerekend door de gnosis heen, in de apocalypse, en dat kan heel symbolisch zijn. Je kan daar uitgroeien, door zelf tot de nachtzichten te komen in de diepte van de duisternis, door leren je zintuigen in de duisternis te ontwikkelen.

De islam is een metaforische analyse van de geestelijke strijd tegen het vleselijke, verletterlijkte christendom. Dit is onderdeel van een veel groter plaatje, daarom gaan we hiermee verder in de nieuwe serie, want dit kan alleen maar begrepen worden vanuit de oudere Veda's uit India, de hindoeistische mythologie. In zichzelf zijn alle geloven voorbeelden van religieus materialisme, die een kern van de gnosis hebben geroofd en dit hebben gematerialiseerd, versteend. Wij moeten dit dus losweken, losbreken.

Toen Jezus riep : 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten ?' Dat is het punt waarop de Islam begint. Allah heeft namelijk geen kinderen, en Jezus is in de Islam gewoon een profeet, een boodschapper, en niet de zoon van God, en al helemaal niet God zelf. De Islam is dus symbolisch de duisternis ingaan, wat ook het Hebreeuwse woord 'arab' betekent : duister worden, wat dan heenwijst op Arabie.

De Koran borduurt dus voort op de christelijke erfenis, neemt er wat uit weg, en snijdt er wat vanaf, zowel wat betreft het OT als het NT. Gabriel is een onderdeel van de Israelitisch-christelijke mythologie, die dus in het christendom de weg baande voor Jezus als God en zoon van God. De Islam heeft dus die dynamiek gestolen en daar een andere invulling aan gegeven, als een soort van Robin Hood. In het Eeuwig Evangelie gebeurt dit ook, dat de dynamieken van een bepaalt geloof worden geroofd, buitgemaakt, en daar wordt dan een andere betekenis aan gegeven. Dit is hoe de gnosis zichzelf openbaart. Alle religies zijn de schaduwen van dit werk van de gnosis, dus de religies in zichzelf zijn misleidend als je ze puur orthodox neemt. Het is dus de strijd tussen de Demiurg, de materiele, menselijke voorstelling of weerspiegeling van God, al dan niet vals of corrupt, en de verborgen, hogere gnosis, het hogere bewustzijn, de goddelijke realiteit. Deze realiteit zit dus verborgen achter vele sluiers, o.a. de sluiers van het christendom en de Islam.

De orthodoxe islam is de schil van de esoterische, gnostische islam. Dat zijn vrijwel elkaars tegenovergestelden. Het is goed om boos te zijn op de schil. Dat moet ook, het is een manier van transformatie, en zo kan de vrucht gepeld worden. Deze vrucht heeft een heleboel lagen. Zo kunnen we er ook afstand van doen, en komen tot wat het oorspronkelijk was, voordat het gegapt en veranderd werd. Inderdaad moeten de vleselijke religies aangepakt worden. Dit gebeurt door evolutie en educatie, waarin de gnosis zich op aarde zal manifesteren. Gabriel zal ook verder ontmaskerd en doorvertaald worden. Als het bij de christelijke Gabriel was gebleven, dan waren we nog steeds onder de Jezus-afgod. De islamitische Gabriel is eentje die het zoonschap van Jezus moest afkappen, zodat Yahweh en Jezus niet onder één hoedje konden spelen, en zodat er een diepere goddelijkheid zich zou manifesteren, maar dit werd direct door de anti-gnosis weggekaapt. De farizeeers hebben de sleutel van de gnosis weggekaapt.

Het is een puzzel waarin zowel het christendom hoort en de islam. Deze twee religies hebben de gnosis geroofd en alles materieel gemaakt, dus het draagt een grote boodschap. Herdefinieren en ontmaskeren is de taak, om zo de puzzel te kunnen leggen, en door de sluiers heen te gaan. Die sluiers moeten er zijn, zodat niet zomaar iemand met zijn vieze poten de gnosis kan weggrijpen, dus in die zin is het een veiligheids-mechanisme van de Moeder. De Moeder verschuilt Haarzelf achter de Islam, heeft de Islam opgesteld als een grote afleider, als een net om de dwazen in te verstrikken, net zoals het christendom, dus daar moeten wij doorheen prikken. Als eerste is het belangrijk om in de Koran 'Hij' te vervangen door 'Zij', want de materiele vertalingen onderdrukken inderdaad het vrouwelijke, terwijl in de gnostische diepte het toch weer over een Zij gaat, waarover ook de series gaan, dus dat als eerste.

Allah heeft geen kinderen, dus Jezus wordt in de Koran niet de zoon van God of Allah genoemd. Zowel onderwerping als verwerping zijn belangrijk in de Islam, wat dus eigenlijk neerkomt op het verhaal van Iyowb (Job) die doelloos en moederloos moest rondzwerven, verlaten en verworpen door God. Dit punt werd ook even door Jezus aangeraakt, maar daar ging het christendom niet mee verder, want dat draait allemaal om het Zoonschap van Jezus, en Jezus die God is, maar de duisternis wordt daar in principe in het materiele, selectieve en misvertaalde christendom uitgedooft. Vandaar dat dus die diepere schatten in de islam opgegraven dienen te worden. Dit gaat stap voor stap.

Het hele mannelijke superioriteits-syndroom gaat in dit proces aangepakt worden, dus dan staan we tegenover geesten van 'mannen zijn beter dan vrouwen', 'mannen zijn slimmer dan vrouwen', 'mannen zijn duisterder dan vrouwen,' 'mannen zijn leger dan vrouwen', wijzer, intelligenter, volwassener, technischer, leidingsvaardiger, sneller etcetera. Dit zijn allemaal valse leugengeesten die zich in mannen ontpoppen, en die geesten willen aanbeden worden. In de diepte van de islam krijgen zij de doodsteek, want daarin wordt het zoonschap namelijk verbroken, wat dus de uitwerking is van het hele Iyowb-verhaal, de diepere tunnels, en waar ook het hele Jezus-verhaal verder gaat. De valse godheid van zulke mannen wordt dus totaal afgekapt. Als wij niet door deze verwerping heengaan, dan blijven deze geesten aan ons kleven. Dus de islam is dan een grote reset, als een verborgen initiatie proces door de Amazones, want zij verstoten dus een ieder die zich trots als zoon waant. Het pad zal dus in de komende tijden uitgestippeld worden, hoe hier precies mee om te gaan. Juist in het hele verstotings-proces gaan er ook zoveel deuren weer open.

Dit zijn dus belangrijke elementen van de islam die uitgegraven moeten worden (als tegengif tegen

het blinde geloof)

-onderwerping
-verwerping
-duisternis
-leegte

Het scheidings-element komt dus duidelijk naar voren, en in de Koran is er ook de straf van blindheid op de ongehoorzamen, wat dus eigenlijk al in vervulling is gegaan als je om je heenkijkt en ziet hoeveel mensen als blinde gekken deze misvertaalde boeken letterlijk volgen, zoals Isis en de orthodoxe, traditionele christenen. Dit zijn allemaal blinden onder het oordeel van de islamitische Amazone-esoterie en gnosis, wat ook letterlijk in de Koran staat dat er een groot oordeel van blindheid is, dus eigenlijk een verlaging van het bewustzijn. We kunnen de evolutie van het bewustzijn binnengaan door de gnosis, of de devolutie van het bewustzijn door het bedriegelijke religieuze materialisme.

Alles gaat op een meer indirecte en subtiele manier. De wereldproblemen worden niet direct opgelost, maar indirect door kunst, de kunst van de gnosis. Alles gaat door de kunst. De Moeder is cryptisch, van een hogere logica. We mogen hier dus op mediteren. Wat we vaak om ons heen zien zijn slechts de schaduwen van deze kunstwerken. Wij moeten er dus doorheen prikken en ook actief betrokken zijn bij de kunstwerken, want die zijn eeuwig, en willen door ons heenwerken, zodat je ook gewoon je eigen verleden en toekomst daarin kunt zien.

Hierin moeten wij dus nieuwe wegen vinden, en de gnosis vrijzetten, zodat dit ook weer bio-feedback kan geven in het christelijk en moslim geloof. Ook Egypte speelt hierin een grote rol. Zo kan datgene wat vastzat in Egypte weer doorgroeien in de esoterie, cryptiek en de doorvertaling van het boeddhisme. Dit is wat we het grote Emerius wiel noemen, waarin er verzoening plaatsvindt tussen de religies in de zin dat ze sleutels zullen aanreiken aan elkaar en elkaar zullen doorvertalen. De sluiers zullen dus weg gaan vallen. Zo sterven wij in de valse, afgezonderde vormen van die religies, en komen daarin ook weer tot leven en wedergeboorte om er iets moois van te maken, en bruggen te bouwen. Dit is een heilige opdracht binnen de gnosis. Wij mogen het letterlijke en nationalistische (het elitistische afgezonderde) verbreken om zo tot een meer symbolische en cryptische, syncretische betekenis te komen. Het is dus potentieel heel bruikbaar en creatief materiaal allemaal.
Het verhaal speelt zich af in het hogere bewustzijn van het universum als onderdeel van de gnosis. Je leven wordt zo als een vrucht afgepeld, tot bevrijding. Je mag dit verhaal dus verder volgen. En ja, door deze dingen kan de moeder energie en het moeder-zelf ook genezen, en zich beter openstellen tot ons.

Wij hebben die ervaringen ook, en ze zijn deel van de gnosis, als de overgang van de anti-gnosis tot de gnosis. Zelfs de anti-gnosis is vanuit ander gezichtspunt weer gewoon gnosis. Alles is gnosis.

We hebben hiervoor boeddhistische arsenalen geopend, om geroofde relikwieen weer tot de wildernis te brengen. Dit is juist de religie van de onthechting, van het loslaten, van groot verlies en de leegte. Dus hierin zal het pad voor nu verder gaan, om klaar te komen met dit mysterie. Wij

mogen nu alreeds de dodenreizen maken. Dit zijn de shamanistische reizen naar de onderwereld.

We hoeven ons niet bezig te houden met een materiele dood, maar met een gnostische dood, een levenskracht in ons die ons verbindt met de diepere realiteiten en de eeuwigheden. Zo mogen alle sluiers en gordijnen afvallen en wegvallen.

We mogen hier het diepere mysterie van de dood zien en loskomen van de letterlijke, traditionele opvattingen over de dood, daar is niemand mee gebaat. Nu is de strijd vaak uitgedoofd door de stadse voorzieningen, en zitten mensen totaal opgesloten en ingekapseld, als gevangen door een insect. Ze zijn een marktproduct geworden. De losbreking daarvan wordt in de tweede bijbel ook 'de nacht van de zwarte hond' genoemd, waardoor er een zwarte hond (soms een panter of kat) door de ruiten heenbreekt, door de ruiten van je hoofd.

Iedereen van de gnosis krijgt die ervaring een keer in zijn leven, waardoor hij voelt dat alles op hem afkomt, en geen contact meer heeft met de aarde of de huidige realiteit. Alhoewel dit dus voor het goede doel is, kan dit ook heel traumatisch zijn op een bepaalde manier. Bij iedereen zal dit weer op een andere manier gebeuren.

Het is een groot sterven aan jezelf en de huidige realiteit, en zo zul je dan ineens op het strijdveld zijn achter die realiteiten, de oorlogen die altijd onderdrukt werden, en dan zullen er hogere symbolen en archetypes uitgebeeld dienen te worden. Er zal een nieuwe taal gesproken worden, en een nieuw verhaal gebracht.

In die zin wordt de strijd dus heviger na de dood, maar kan ook veel gerichter zijn, en meer bevrijdend, dus het is niet fatalistisch. De eeuwige oorlogen zijn een machtig onderdeel van het mysterie van de kunst in de gnosis. Ook gaat er dan een grotere jacht komen. Het zijn allemaal onderdelen van het grotere en hogere plaatje. Deze oorlogen zijn ervoor om het moederdeel terug te brengen, daarom vreest de patriarchie deze oorlogen.

In de tweede bijbel komt telkens weer het plaatje terug van een jongen die een oorlogsboek in zijn hoofd heeft, en dit niet kan onderdrukken. Hij weet dat dit oorlogsboek alles zal innemen. Dit gaat door de hogere kunst, en die zal inderdaad de angel van de dood weghalen, en de angel van het lijden, van de hel, zodat er een nieuw zicht op komt, en een nieuwe beleving.

Alles zal een aantal malen zachter worden, maar daarin zal het ware harde zich wel ontwikkelen. Het raadsel van hard en zacht zal opgelost worden, en veel meer raadselen. We blijven dus puzzelen. Het zijn de spelen van de gnosis waartoe wij moeten ontwaken.

Het zijn twee dingen : verzachting en verharding, die op elkaar inspelen. Het zachte moet nog zachter worden, en het harde nog harder. Dat gaat als volgt in zijn werk :

Er zijn verschillende soorten verzachtingen die nodig zijn om ons los te maken uit de dichte stof, de materie. Daar komt het hele Sebek-mysterie bijkijken (de Egyptische oorlogs-god van de krokodillen), de heilige verslinding, de heilige scheiding, die dus uitloopt op het nieuwe bottenstelsel, het nieuwe harde, het hardere, als zijnde de botten van het Christus mysterie, wat ook

een soort explosieven zijn die juist dan weer met de valse Jezus afrekenen. Dit is ook de grote komende ark in al deze dingen, dus als een soort schuilplaats.

Dus, wat gaat er dan gebeuren :

Die verzachting komt dus op verschillende manieren en verschillende vormen om ons los te weken uit het valse harde, de dichte stof, de aardse materie die ons opgesloten houdt. Een grote, belangrijke vorm hiervan is de oranje zon, de oranje wildernis, die ervoor staat dat het letterlijke verdwijnt en overgenomen wordt door het surreele, dus dingen gaan een andere betekenis krijgen, komen dus tot het smeltpunt, om dan tot andere vormen over te gaan, zodat het aardse harde ons minder kan raken, tot zo'n twintig keer zachter allereerst. Vormen hiervan zijn poezie, proza en het virtuele. Ook kunnen dromen dit effect hebben.

De paarse ruiter leidt tot deze situatie, wat in de tweede bijbelse poezie wordt uitgebeeld als de paarse gordijnen, of de paarse sneeuw, waardoor en waarlangs wij moeten reizen om tot het surreele te komen. Paars staat dan voor de slaap, het opsparen van de gnosis (met rente). Dus het zachte is het loskomen van het letterlijke en van het materialisme, dus we komen tot steeds fijnere lagen in die zin, waardoor we klaargemaakt worden voor het ware harde en hardere, wat te maken heeft met loonsgericht leven en niet genade-gericht. We moeten tot steeds zuiverdere loon gaan komen, anders kunnen we niet de diepere wildernis ingaan. In de tweede bijbelse poezie wordt dit uitgebeeld door de zachte jongens die harde mannen worden in de nacht. Die zachte jongens kunnen heel vrijgevend lijken in daglicht, maar in de nacht zijn ze ineens totaal onverwachts als rovers. Hard-zacht is dus een belangrijke sleutel-paradox in de gnosis.

Het zachte is ook een spionnen-opdracht, als een masker. In de samenleving kun je vaak alleen leven door een bepaald masker, door allerlei plichten waar je niet onderuit komt, maar die niet laten zien wie je werkelijk bent. Ook in die zin moeten wij onze maskers leren kennen en gebruiken, ook als een medicijn. Maar worden we op onszelf teruggeworpen, dan moeten we ons harde zelf, de ruwe steen, in ons vinden, die dan ook op bepaalde momenten naar buiten mag komen, maar niet eens altijd, want we mogen geen parels voor de zwijnen werpen. De zwijnen azen namelijk op de agressie van anderen. Daar leven ze van. Dus zelfs het oordeel in de gnosis mogen we niet zomaar brengen. Zelfs het oordeel en de tucht zijn velen niet waard, alleen dan in slaapvorm, dat ze aan hun misleiding worden overgeleverd.

Dus in die zin komt het oordeel dan ook vaak als zandmannetjes die slaapzand in de ogen van de mensen strooien. Zo wordt de nieuwe realiteit opgewekt, en kunnen parallelle identiteiten de mensen overnemen, om er zo nog enigszins wat van te maken. Het is dus allemaal potentieel creatief materiaal. Het komt dus allemaal neer op strategie, niet rechttoe rechtaan. Wij moeten de verschillende totems in ons ontdekken, de verschillende maskers, om zo tot het doel te gaan. Juist dit zal een hard systeem zijn om dan ook weer plaats te geven aan het zachte in de juiste dosering en op de juiste plaats.
Je moet leren je aura onzichtbaar te maken. Als je jezelf te bloot geeft dat zijn ze ten eerste niet waard, en ten tweede trekt dat valse geesten aan. Die zien een gnosis aura, en zenden direkt een heel leger er op af, wat erg vermoeiend kan zijn. Je moet het dus heel strategisch aanpakken, en dat heeft niets te maken met jezelf te verloochenen, maar met selectief zijn in wat je uitdraagt in oorlogs-situatie. Je bent tussen roofdieren, en soms moet je je camoufleren om teveel slopende gevechten te

ontwijken.

Dus in de diepere lagen blijf je jezelf, maar de buitenste lagen hebben dan even wat meer zorg nodig, en daar mag je creatief in zijn. Dit behoort tot het onderdeel geestelijke spionage, dus je trekt dan het vel of de kleding van een verslagen vijand aan, zodat er geen alarms afgaan als je een opdracht hebt in een vijandelijke tempel. Dan kun je gewoon de informatie nemen die je nodig hebt, en mogelijk wat installeren. Dan ben je dus even de James Bond van de gnosis. Maskers zijn ook erfenissen. Het is niet wat we zijn, maar daarin kunnen we wel opgesloten zitten. Daarom moeten we de maskers leren kennen, en ze op de juiste manier gebruiken, als een medicijn. Maskers behoren tot het medicijn-wiel, want elke gnosis heeft een downloadtijd, en een zegel, een sluier- of gordijn-gedeelte waar we doorheen moeten. Dit is ook ter beveiliging. De Moeder gooit haarzelf niet zomaar als een hoer te grabbel, maar is verborgen in het cryptische. Dus in het cryptische zijn die maskers dan juist wel weer onze identiteit. De leugen is namelijk de heraut van de waarheid, en de leugen draagt de waarheid verdraaid en cryptisch in zich.

Wel is het zo dat maskers ons niet lauw mogen maken. We mogen niet door de maskers opgeslokt worden, maar moeten die maskers ook weer overwinnen. We mogen op een andere manier tegen de maskers aankijken, en leren het nut ervan in te zien. Het mes snijdt dus aan twee kanten.

Hoofdstuk 92. De Orions-Afrikaanse Insectologie

We volgen een bepaald spoor. Alles waar we doorheen gaan is voor ons om antistoffen aan te maken. Die antistoffen zullen alles ordenen en uitleggen. Voordat dat gebeurt is het een grote verwarring met alle gevolgen daarvan, zoals angst en eenzaamheid, omdat het huis niet op orde is, het grote plaatje, dus dan heb je een soort heimwee, dat je je nog niet goed thuis voelt. Daar gaan we nu doorheen, vanwege de grote uittocht.

Dus wat is het plaatje ?
We hebben gezien dat het christendom voor een groot deel op valse genade is gebouwd, zodat mensen maar aan kunnen rotzooien, en iemand anders moet het verwezenlijken voor hen. In het boeddhisme, alhoewel ook daar veel valkuilen zijn, gaat het om zelf-verwerkelijking, dus eerlijk loon, door de dharma, de boeddhistische leer of gnosis. Hier zitten nog wel wat haken en ogen aan, dus we zouden dit dan doorvertalen in de wildernis, waarvoor we de grote, stille oceaan moeten overgaan, dus naar Amerika, het westelijke paradijs. In het indiaanse geloof zijn er dan ook weer goden die om allerlei bloedoffers vragen, hetzelfde als in het christendom, dus ook die goden moeten terug de stille oceaan over om daar eerst boeddhaschap te ontvangen, zelf-verwerkelijking door de gnosis en het loon, en niet allemaal door misleidende genade en de daarbij horende bloedoffers.

Dus hier moet een balans in komen, en vanuit het loon moeten we dus de vijand voor onszelf

overwinnen, zelf anti stoffen aan gaan maken. Wij moeten daar allemaal doorheen, dus ook die indiaanse goden. In die zin zullen die goden dus geholpen gaan worden. Juist ook om het boeddhisme dieper te zuiveren is er het insectisme en de territoriale bacteriologie, en dan gaat het om het komen tot Ova-schap. Ova heeft in het insectisme en de bacteriologie te maken met het botanische, de plantengroei, bomen, en zijn personificatie maakt telkens reizen door de onderwereld, om zo tot verlichting (nachtzicht) te komen. Dit is dus het verlengstuk van het boeddhisme, als een vorm van sjamanisme. Juist de brug tussen Amerika en Azie (boeddhisme) is dan belangrijk. We moeten tot een soort ribbelend effect gaan komen, zoals we dat in zebra's en tijgers zien. Negatief denken heeft hierin een plaats en een tijd, maar wordt geordend en verwerkt door creatief denken, dus telkens als we negatieve gedachtes hebben moeten we dit over laten gaan in creatief denken, zodat er een ribbelend effect komt. Zo kunnen we het balanceren en het tegen elkaar uit laten spelen. Wij moeten openstaan voor die golfbewegingen. Het negatieve is er dus voor om het creatieve op te roepen, als een antistof, die dan een nieuwe architectuur brengt. Wij komen soms in zulk doemdenken dat er geen straaltje hoop of positiviteit door kan breken, maar als deze impuls een piek heeft bereikt, dan zal het toch de antistof, het creatieve oproepen, zodat dingen weer kunnen veranderen. Dit is een heel lastig proces, maar wel behulpzaam en nuttig.

Wij moeten die gebieden leren kennen, met alle bijbehorende wetmatigheden en principes. Nu is ons bewustzijn door tijd vaak geconcentreerd, geisoleerd, en beweegt alles heel traag, maar later komen daar dus contacten met hogere bewustzijnen, en gaan we ineens de grotere plaatjes zien, en kunnen we ook weer over zo'n gebied zweven als een vogel. Dan kijken we naar beneden en zien we al die concentratie-kampen waarin we vroeger zo hopeloos opgesloten zaten, en dan mogen we zaadjes naar beneden gooien voor hen die daar nog in opgesloten zitten.

Alles is dus een school, en alles is een visioen, een labyrint. Niets is toevallig. Alles heeft een bedoeling, en dat mogen wij ontdekken. Balans is dus een sleutelwoord, en paradox, de wisselwerking, het ribbelend effect, waarover ook in de insectische geschriften wordt gesproken. Daar moeten we zicht op krijgen, op de cyclussen en hogere klokken, en vandaaruit gaan zien hoe we dit kunnen integreren in het sociale. Er kunnen dus seizoenen zijn van terugtrekken, en ook weer seizoenen dat er mooie dingen mogen opbloeien in het sociale. Hierin zal onze aura ook maximaal beveiligd zijn, en ons aureool, de aura rondom het hoofd. Zaak is het dus als eerste los te komen van het christelijke genade-aura, om dan als tussenstap de boeddhistische aura onder ogen te komen die daar nog onder ligt, en die wat goed potentieel heeft met betrekking tot zelf-verwezenlijking, loon en gnosis, en die ook weer goede biofeedback kan geven aan de christelijke aura. Dus je komt tot een bepaald boeddha-schap wat doorvertaald moet worden tot de indiaanse wildernis, maar juist die brug geeft veel problemen, zodat eerst de insectische en bacterische wortels belangrijk zijn, om zo tot Ova-schap te komen, een soort van insectisch sjamanisme, door de reis door de onderwereld tot hoger bewustzijn komen. In de Moeder Bijbel wordt dit verder besproken, ook in de delen die nog gepubliceerd gaan worden. De aura moet dus ingesteld worden op de golf-bewegingen en op de seizoenen. Dit zal dus gebeuren naarmate we hier meer gnosis omtrend gaan krijgen.

De aura is dus wat je zelf opgebouwd hebt, maar daar kan ook nog heel veel genade tussenzitten, als gevangenis-implantaten. Het vormt zich om het lichaam als een reflectie, en de aureool vormt zich om het hoofd. Het is een manier van het indelen van stralen. Via de aura wordt er contact gemaakt met anderen, als een brug, en die aura zou er dan ook moeten zijn voor beveiliging, maar als je altijd maar veel van jezelf blijft uitseinen zonder daarbij strategie te gebruiken dan wordt de aura te

open, als een raam, terwijl soms juist de aura als een muur moet zijn, of als een onderhandeling. Soms moet de aura zich aanpassen om ergens binnen te kunnen komen, als een soort kameleon, shapeshifter. Dus dan moeten even andere codes gebruikt worden, of zelfs traditionele codes, zodat je binnen kunt komen, maar dan kun je even later gewoon je werk doen. Ben je altijd uit één stuk gesneden, dan kunnen er soms teveel alarms afgaan bij wijze van spreken. Dan moet je even weer wat stapjes terugdoen, en je strategie aanpassen.

Dus je aura bedekken, beveiligen, gaat juist door het afstemmen op de golfbewegingen van de gnosis, op de getijen, waar je dan steeds gevoeliger gaat worden, door de groeiende info hierover.

Er is de zwarte hond ervaring Dat is een heel erg dubbele ervaring, maar die rent door de ramen/ het glas van de markt en de stad, om gevangenen en slaven vrij te zetten. Ook gebeurt dit soms in de vorm van een zwarte kat of panter. Het is heel dubbel, want het is zowel positieve als negatieve energie in strijd. Het is ook om de zuurstof-slavernij te verbreken, dus je maakt zo dan een reis naar de onderwereld/ schaduwwereld, om met diepere bronnen van adem in contact te komen, dus de adem wordt nu even gezift, zodat de longen kunnen instellen op een andere frequentie. En ja, de zwarte hond ervaring herhaalt zich zolang dat nodig is. Het verstoort de ingegroeide patronen, en laat nieuwe patronen ontstaan. De zwarte hond komt geregeld opduiken in de Tweede Bijbel, en wordt ook besproken in een geschrift genaamd de boeddhistische bijbel, binnen de Tweede Bijbel. Verder met de reis, waarin we grote en diepe deuren zullen openen tot die diepere bronnen. Daar kun je dan vanuit ademen op een veiligere manier. We bouwen steen voor steen.
Contact met familie kan soms een zware strijd zijn. Als je merkt dat de strijd te hevig is moet je soms even een paar stappen terug doen, en even wat afleiding zoeken, omdat de bloedbanden natuurlijk extra hard er op in kunnen hakken. Zulke afzonderingen kunnen kort of lang duren. We moeten onderscheid maken tussen de personen zelf en de demonen die door hen heenwerken. Hierin zijn vele mogelijkheden. Er zijn natuurlijk demoonmensen. Al dan niet tijdelijk, want ook demoonmensen kunnen zich mogelijkerwijs nog laterop bekeren. Sommige demoonmensen zullen zich echter nooit bekeren, dus dat is al een groot onderscheid. Hogere demonen kunnen dan ook weer door demoonmensen heenwerken, door hen als pionnen te gebruiken. Al met al heb je dan met een flink apparaat te maken, zelfs erger dan de mens zelf, omdat de hogeren dus ook weer de lageren gebruiken.

Ook de andere kant is waar dat, vooral in ouderlijke situaties, dat er soms twee zielen in een lichaam kunnen zijn, als twee personen. Dus dan kan de persoon zelf demoon of demonisch zijn, maar dan nog kunnen de hemelse realiteiten daar een ziel tegenin plaatsen om de buitenste duisternissen nog enigszins tegen te houden, of in te dempen. Vandaar dat velen aan het einde der tijden, of ergens wanneer ze sterven, of door een ander wonder, gespleten zullen worden, dus dan gaat het lichaam verlost worden van de boze ziel die daar woont, zodat de goede ziel kan opfleuren en verlost wordt in dat lichaam. Vaak gebeurt dit na het overlijden van iemand, dat door de kracht van de dood, of grote nadoodse gebeurtenissen en operaties die dubbelzielen gesplitst kunnen worden, en dat ze ineens hele andere personen zijn. Dus in dit leven kan dan de dominante ziel die altijd op de voorgrond staat altijd het woord hebben, maar dan na de dood zijn de rollen omgekeerd, dat de onderdrukte ziel ineens op komt zetten en verhaal gaat doen. Ook dit mogen we in de gaten blijven houden. Ook zijn er dan nog parallelle realiteiten waar dingen weer anders zijn, en dat juist het verkeerde van de dominante zielen op aarde iets cryptisch is. Het is en blijft dus heel paradoxaal en hierin moeten we balans weten te houden.

We hebben allemaal te maken met deze strijd in de familie contacten, en dat kan soms heel zwaar zijn of zelfs te zwaar, dat we dan even moeten vluchten. Soldaten moeten soms rusten, vakantie nemen, of op een andere manier er opuit gaan. Helemaal de strijd ontwijken is niet mogelijk, maar van strijd verwisselen kan soms nuttig zijn. Dus even naar een totaal ander gebied gaan waar je het wat beter kunt verwerken, waar je beter mee om kan gaan.

Het zal toch aankomen op de seizoenen, dus seizoenen van grote strijd en seizoenen van kleine strijd. Soms zal het oorlogstijd zijn om gebied te winnen waar we later weer verder kunnen bouwen. Dan na de oorlogstijd kunnen we ons richten op het bouwen. Er is inderdaad ook een tijd om te vluchten, en een tijd om te lijden, en een tijd van veel studeren. Juist ook in het vluchten kunnen we tot nieuwe contacten komen die sleutels hebben voor nieuwe inzichten.

Er zijn veel meer zware demonen naast Jom en Rian die we ook hebben besproken. Het is inderdaad niet goed om teveel alleen maar met één of twee demonen bezig te gaan, want dan kunnen ze je klem zetten. Hierin zijn ook seizoenen. Soms mogen we weer een nieuw inzicht ontvangen, en dan verder reizen. Jom, de krijsende, rondgrijpende Christus kracht en Rian, de Horus-Christus die daar achter schuilt als de wortels, werken dan weer samen met Septus, de Heilige Geest demoon, en dan is er nog de bloeds-demoon, Lazar, maar dat zijn bijvoorbeeld wat demonen die we standaard tegenkomen wanneer we met het vleselijke christendom in aanraking komen. Het christendom komt voort uit de Egyptologie, dus in wezen heeft het christendom de Egyptische tempel beroofd en daar heel wat anders van gemaakt door vele omsmeltingen. Dat ging heel diep. Het gaat erom in de Egyptologie naar de aan-uit knoppen te speuren. Dat is dus een grote reis door de onderwereld. Op die reis komen we allerlei soorten demonen tegen, die niets anders zijn dan schaduwen van de hogere realiteiten, dus daar gaan we twee-ledig mee om. Strijden, en puzzelen. Het is inderdaad zo dat overstrijd een gevaar is, de zogenaamde Martial Arts demonen, die al bij het minste of geringste naar de stokjes grijpen en dan een gevecht aangaan. Studeren is daarom belangrijk, om zo niet in overmoed te vallen. We moeten onderzoek doen om alles goed te toetsen, en door te dringen tot de kern van dingen. Daar komt heel wat bij kijken. Dit heeft te maken met gnostische beveiligings-systemen. Alles zal dus in evenwicht gaan komen. Demonen ontstaan daar waar dingen niet in evenwicht zijn.

Het is niet goed om altijd over hetzelfde te praten. Het kan soms helpen, maar soms is het teveel. Hierin moet je dus een balans zien te vinden. Dat je eerst zelf tot diepere gebieden komt waar je sleutels aangereikt krijgt. Soms moet je eerst weer helemaal bijtanken. We kunnen geen ijzer met handen breken. Dan moet het via omwegen, via andere strategieen. Op een directe manier wil het toch niet lukken.

In principe komt het erop neer om dieper in de duisternis te komen we de wachters van de duisternis moeten verslaan. We hebben een boekje open gedaan over deze demonologie, want we hebben te maken met een route. Ook duisternis is loon, dus kan in die zin niet geforceerd worden. We moeten dus de klok en de economie van duisternis leren kennen, het werken voor de duisternis en door de duisternis, zodat we daarvoor ook weer loon van de duisternis zullen ontvangen. Loon is in die zin dus ook weer verbonden aan tijd. Zij die werken voor loon moeten dus geduld leren. Zij die geen geduld hebben, en dit niet ontwikkelen, zullen dus weer in de putten van genade wegglijden, en in

allerlei bedrog verstrikt raken.

De gnosis is heel strategisch, ook in het sociale, en wijkt niet van de rode lijn af. De gnosis kan iemand op missie zenden, al dan niet voor infiltratie en spionage, en dat kan diep gaan. Wel moeten we dan heel erg op onze hoede zijn, en daarin dus niet van het pad en de missie afwijken. Het gaat erom of het in de gnostische context past.

Wanneer iets wel of niet mag heeft te maken met laadtijden. Je wapens moeten geladen zijn, de missie moet geladen zijn, dus dan gaat het erom de gnostische meters en statistieken in de gaten te houden. Bijvoorbeeld stel jezelf een scherm voor als een soort dashboard en kijk op de meters, bijvoorbeeld als buisjes die tijdens het laden blauw zijn, en wanneer het geladen is rood worden. Hoe meer buisjes geladen zijn en tot het rode gedeelte zijn gekomen, hoe meer gnosis er zal binnen stromen voor het leiden van de opdracht, of dat het eerst nog even wacht totdat ook andere buisjes opgeladen zijn. Dat hangt er dan even vanaf. Alle voorbereidingen moeten getroffen zijn.

Wij moeten dus oog krijgen op het dashboard of scherm van de gnosis. In die zin gaat het profetische dus heel diep en is niet eenvoudig, vandaar dat het zo belangrijk is te komen tot de heilige gebondenheid en de heilige slavernij. Wij moeten vol worden met het profetische, zodat ons oude, anti-gnosis vlees zal sterven, de valse geest. Ook dit heeft dus allemaal een laadtijd, en is aan loon verbonden. Alle ascetische middelen van de gnosis lonen dus wel. Zo zal langzaam het bloed zichzelf in je opbouwen, van lichaamsdeel tot lichaamsdeel, door alle verfijningen, en dit heeft als resultaat dat het nog dieper verfijnd wordt. Alle buisjes zullen dus vollopen wanneer wij dieper de leegte ingaan, en die zullen weer nieuwe buisjes laten vollopen, en nieuwe buisjes installeren. Juist dit zal dan weer de grotere leegtes laten zien waarin we kunnen zinken. Weer alles loslaten zodat alle buisjes op blauw staan, en dan tot het nulpunt, zwart, in de duisternis, zodat alle buisjes leeg zijn. Wij keren dus telkens terug tot die leegte.

Verder is er nog het spierprobleem wat zorgt dat een mens moeilijk leeg kan worden en dieper tot de duisternis kan komen.

Dit is een grote dimensionale overgang gaande in de longen en de ogen door de geopende gnosis, wat een heel ander krachtveld zal opwekken, zodat wij uit hele andere bronnen gaan leven, op een hele andere manier.

Er is veel te slachten, waardoor juist ook dat wat van ons gestolen was weer terugkomt, zodat we onze ware identiteit gaan zien. In die zin zijn wij zeer zeker beest, bereden door de emancipatie, dus we worden steeds meer apart gezet, en vormen een duidelijk contrast met de dode massa. We mogen onszelf dus terugvinden wanneer deze zegels verder worden verscheurd. Wij blijven zo in evolutie.

Er worden hele diepe putten losgetrokken, waardoor beesten aan de oppervlakte komen, en ja, het zijn raadsels. We bespreken de beesten en herleiden ze tot hun oorsprong, en wat de bedoelingen ervan zijn.

Satan is natuurlijk een overgedemoniseerd wezen helemaal uit zijn verband gerukt, waar we ook in de diepte kunnen gaan. Natuurlijk komen er ook een heleboel echt demonische geesten aan de

oppervlakte, dus het zal een mengeling zijn, maar het vertelt een verhaal. We zijn nog steeds bezig met het Egyptische probleem en in de diepste Egyptische schatkamers zijn veel aanwijzingen. Dan ga je een hele diepe tunnel of put in van dingen waarover lang werd gezwegen.

Door de verbrokenheid gaan we allemaal heen zo nu en dan, en is als de verbreking van een zegel, de opening van een verborgen poort. Zo blijven we niet ergens steken. We kunnen nu dus deze reizen maken in de onderwereld, maar dat gaat niet zonder de verbrokenheid, dus het is van groot belang. Wij zullen je zeker helpen met de maskers. Telkens als je een demoon hebt verslagen, dan kun je die demoon als een masker gebruiken, telkens als je succesvol bent geweest in de jacht. Zo bouw je de maskers op. Dat gaat om hele specifieke items, als trofeeen.

Een heleboel valse maskers zullen afmoeten, maskers die ons tegenhouden, een heleboel valse ogen moeten uitvallen, zodat we het ware zicht zullen krijgen. Een vals oog blokkeert dat zicht. Dat zijn die zegels die moeten afbranden.

Het is een goede oefening om minder te praten, om zo minder geesten aan te trekken. Geesten worden opgeroepen door overmatig praten en ons taalgebruik, die allemaal codes zijn, daarom moet daar zo'n diepe zuivering in komen. We moeten dus ook klaarkomen met het taal vraagstuk : “Wat doen de talen ? En hoe kunnen we er veilig mee omgaan, en waar leidt het tot terug ? Wat is de bron ?”

Even practisch gezien komt het op het volgende neer : Je hebt bijvoorbeeld een buffeldemoon of ossendemoon overwonnen in de jacht. Je snijdt zijn hoofd eraf en zet het op jouw hoofd, en je leert het te verwerken, alle energie die erdoor vrijkomt omdat de kop er is afgesneden. Dat is dus ook de gnosis die het beest zolang tegenhield, en verloren eigenschappen of delen van jezelf. Je bedekt jezelf dan met zijn huid en slaapt eronder, en je smeert je in met zijn bloed, om zo een masker te hebben, een magische bescherming. Dat is wat het hele fetishisme inhoudt, dat alle delen van de vijand waarde gaan krijgen, als deel van de wapenrusting, dus dat het gif wordt tot medicijn. Dat is een kunst, een ambacht. Niet alleen hebben we hiervoor veel kennis van de demonische wereld voor nodig, maar ook veel kennis van de verwerking daarvan, dus dat zijn allemaal verschillende onderwerpen, klassen, binnen de demonologie.

We moeten in vakken, graden en lijnen blijven denken, en zo stap voor stap tot de diepte gaan en ervan leren.

De grootouders cultus, het vereren van de grootouders in de ziekelijke zin van het woord, als sinterklazen, overmatige verwenners van kinderen, met daaraan verbonden het overmatig vieren van de zogenaamde verjaardagen, de feestjes in de stad, doet een mens sneller verouderen. De kinderen van de gnosis die hier vrij van blijven worden vaak wel voor tien jaar jonger aangezien dan ze in werkelijkheid zijn. Zij blijven jeugdig, ook in hun ziel. Zij blijven creatief en strategisch, doelbewust, met een opdracht. Zij zijn anarchisten, zij ontwijken de algemeen aanvaardde tradities. Het is dus een groot mijnenveld, als we het over de stad en zijn feestjes hebben. De kinderen van de gnosis zijn meer als Peter Pan en de verloren jongens die nooit opgroeien, en zij worden lastig gevallen en gepest door de piraten, de materialisten, die snel oud worden en anderen onderdrukken met hun gewichtigheid. Zij zijn de vastgegroeiden. Ook dit is het werk van leprechauns en valse kabouters. Zij zijn de makers van valstrikken, door valse reclame mensen lokken die dan hun zielen

verliezen wanneer ze toehappen. Ze staan zo'n beetje achter elke boom in onze reis terug naar het paradijs.

Een mens komt zo makkelijk in verkeerde spiralen terecht, en blijft in cirkeltjes gaan. Daarom moeten wij tot de ware cyclussen komen. Er mag geen kink in de kabel zijn. De mens is geprogrammeerd door de hedendaagse zodiak en ingedeeld in twaalf of meer typetjes, allemaal gebaseerd op hun verjaardag, als een teken van de verouderings-cultus. De mens heeft hier behagen in als een parasiet. Ze leven totaal doelloos puur voor het plezier, voor hun familie, als hun nazi-clan. Vandaar dat we de amazone zodiak van de gnosis bespreken als een middel om de oude zodiak te verwijderen en door te vertalen. We gaan in nieuwe cirkelbewegingen komen, nieuwe golven, die afrekenen met het oude, lamgedraaide verstand. Die cirkels zullen de hogere cirkels opwekken, als in het achtbaan-effect. We zijn in een zware strijd tegen de klokken-leprechauns en valse klokken-kabouters, valse roddel-kabouters die alles verkeerd hebben voorgesteld. Deze klokken gaan dus ontmaskerd worden, en de klokken van de gnosis zullen geopenbaard worden, als de ritmes van het paradijs, waardoor we contact maken met de symbolische paradijselijke anatomie. Het komen in de nieuwe vibratie brengt nieuwe schepping.

Bij bloedverwantschap, contacten, relaties of kameraadschap is het altijd belangrijk deze dingen in oog te houden, want het werkt in verschillende lijnen waarin overschakelingen kunnen voorkomen, en de lijnen kunnen soms kruizen of gelijk oplopen :

1. loon-berekening – D.w.z. Je hebt een contact, kameraadschap of verbond met iemand puur op basis van het loon wat de ander verdient. Hiertoe moet je zintuig van loons-berekening heel scherp zijn, om valse uitbetalingen te voorkomen

2. symbolisme – Je hebt een soort contact, diep of oppervlakkig, met iemand om iets profetisch uit te beelden. Het leven is erg cryptisch en gaat over surreele paden, en soms staat iemand symbool voor iets van de gnosis. Dit kan allemaal erg creatief uitgewerkt worden, maar wel ligt het gevaar van materialisme op de loer, dat je dan ergens te diep aan gehecht raakt, dus dan kan alles wel heel mooi klinken allemaal, maar voor de diepere en hogere dingen wordt je dan afgebakend of afgesloten, en dan komt er een soort tunnel-visie. Een heleboel mensen kiezen hiervoor bijvoorbeeld om het lijden en de tucht te ontlopen, zodat ze op een bepaald punt niet meer verder groeien, maar een handeltje op gaan richten. Ze worden dan ziekelijk afhankelijk aan een persoon, en gaan die persoon onterecht verafgoden, en dan is er eigenlijk niks anders meer.

3. geestelijke spionage – contact, diep of oppervlakkig, met iemand puur om informatie te winnen, door te dringen in de tempels van de vijand, zelfs als een soort gevangenschap en slavernij, maar dan dus allemaal met een hoger doel. dit kan heel diep gaan, ook in huwelijken. Dit kan ook een reddings-actie zijn om iemand ergens uit te redden, en dat kan heel diep gaan, en kan lang duren, maar dan is er naderhand meer vrijheid in de gnosis. Een profetisch leven in de gnosis is nooit voorspelbaar : huisje, boompje, beestje.

Elke situatie is weer anders. Dus vanuit deze drie zintuigen die ontwikkelt moeten worden in de gnosis ga je een bepaald pad op in relaties en wordt alles uitgebalanceerd. Tezamen vormt het dus een contact-zintuig wat je op alles los kunt laten. Hierin moet je dus territoriale geesten overwinnen die je contacten willen regelen voor de markt.

Jom wil mensen afleiden van de hogere kennis, van de bron, de gnosis, zodat zij haar klauwen in hen kan rammen wanneer ze hun spijbelfeestjes houden in de stad. Hierin zijn er slachtoffers, maar ook hen die haar moedwillig volgen. Zonde is een algemene term waarin Jom een belangrijke schakel is. Zij doet haar hakwerk samen met Lazar, het bloed van Jom. Er is een seizoen van een grote strijd tegen Lazar. In het boek 'De Strijd Tegen' zijn hier twee delen aan gewijd, en aan het einde van de strijd tegen Zaralahm werd er al over Lazar gesproken. Deze strijd is altijd afgemeten. Zoals in het boek loopt deze strijd over in de strijd tegen Sepra, het oog van horus-rian (mercurius, petrus).

Het valse, slaapverwekkende overlicht is geschapen door het spierprobleem, waardoor de moeder werd opgesloten, weggejaagd enzovoort. Dit zal ook verder besproken worden, want die wanden moeten verbroken worden om tot diepere gehoorzaamheid te kunnen komen. Zo mogen we ons uitstrekken naar een hogere heilige gebondenheid, die van het paradijselijke lichaam. Dit gaan we allemaal bespreken. Zonder de vrees zouden we nooit in die heilige gebondenheid kunnen komen. We moeten dus de vrees leren herkennen als nuttig, en liefhebben. Het is een alarm en een soort anti-magnetisme zodat we niet van het pad kunnen afwijken. Wij moeten hier dus gevoelig voor worden. Vrezeloosheid zou dus veel erger zijn. We moeten dus juist vrezen niet meer te vrezen. Zo mogen we een heilige relatie opbouwen met de heilige vrees, haar leren kennen, het slaan van haar stok en gesel, en waartoe. Het kind moet leren welke dingen een gevaar vormen in het leven van het kind, en soms moet er ingegrepen worden. Het kind zal zo vanzelf zijn weg vinden door al die blokkades en het anti magnetisme. Soms wordt het kind juist even weggeslingerd als door hoge voltage, en dan weet het kind dat hij daar niet meer moet komen of dit en dat niet meer zomaar moet aanraken.
Er is een grote geestelijke oorlog tegen Lazar en Sepra, de doorbreking van de wanden van de stad en het lichaam. Dit zijn machten van verworpenheid en depressie, alhoewel ze juist ook worden gebruikt om ons af te zonderen. Dit is een gevecht tegen draken, waardoor het niet gek is als je daar soms een stoomstoot van krijgt. Die totaal zwarte, duistere zones moeten we ingaan, dat is goed, en vanzelf zullen onze zintuigen daarin gaan ontwikkelen. Eerst is het zwaar omdat je de terreinen nog niet kent, en de werkingen ervan, maar later zul je het meer onder de knie krijgen. De schatten van het boek van de nacht komen los, en die hebben krijsende bewakers en dat kan soms overweldigend zijn, maar dat gebeurt juist in het grijpen van de trofee. De trofee test ons en kastijd ons.

Ja, de spieren en het bloed moet vernieuwd worden. De stadse spier moet sterven, dus de stadse sexualiteit moet geheel weggemaaid worden. Hierin is een soort van celibaat belangrijk in seizoenen waarin er gevast wordt op sexualiteit om aangesloten te worden op de gnosis, en vandaaruit een 'sexuele' relatie allereerst krijgt met de gnosis. Wat is sexualiteit ? Sexualiteit kan in vele vormen komen. De sexuele daad is daar maar een facet van.

Sexualiteit is creativiteit door de gnosis, en creativiteit komt voort uit het oordeel, de vernietiging van het valse. Het materiele is een schaduw van de onderwereld, maar er kunnen wel zekere lessen uit geleerd worden. De aardse jacht is natuurlijk niet te vergelijken met de jacht in de onderwereld, maar aan de andere kant zijn het corrupte reflecties waarin dus wel gnosis zit, bijvoorbeeld als er naar de indianen gekeken wordt.

Zij hebben soms de traditie om vlak voor de jacht geen sexuele omgang te hebben, zodat ze de sexuele, creatieve energie gebruiken om het visioen van de jacht te manipuleren, om zo de prooi 'aan te trekken'. Zo kan dit in de gnosis ook voor de jacht in de onderwereld. Sexuele energie of creatieve energie mag niet zomaar verspild worden, maar kan dus ook op andere manieren gebruikt worden, en dat je dan ook het doel van de sexualiteit ziet. Hierin zijn er verschillende seizoenen. Ook sexualiteit moet namelijk getoetst worden, en we moeten ons niet zomaar aan allerlei drangen overgeven. Er moet eerst mee geworsteld worden. Het moet gezuiverd worden in de leegte, dus dan is de verslapping een bescherming en een toets-startpunt.

Ook de genitalien en hoe die zijn verbonden aan het zenuwstelsel moet vernieuwd worden, anders worden we als sex-slaven gebruikt voor demonen, voor de stadse elite, en dan wordt ons zaad gebruikt om voor hen babies te maken die zij ook weer als slaven kunnen gebruiken. Als de sex is gebouwd op stadse spierkracht, en stads genade bloed, dan gaat alles mis, en worden er demonen gecreeerd en allerlei demonische manifestaties. Vandaar dat we de diepte inmoeten om aan deze processen af te sterven om zo via het paradijselijke lichaam van de onderwereld, het fallische lichaam, werken vanuit de scheppende kracht van de gnosis.

Het doorbreken van de glazen Sepra wand gaat met hele kleine stapjes. Je zou dat ook kunnen zien als een tunnel onder de Sepra wand door, want we moeten toch terug onder de grond, alhoewel daar de Sepra wand ook is. De Sepra wand moet gesmolten worden door de chemie van de gnosis. We hebben te maken met een ijswand. Het valse ijs is giftig, ook als giftig snoepgoed. Er is ook hemels ijs, waarin we de heilige bevrorenheid en de heilige vertraging moeten binnengaan als een diepere leegte, en dat heeft te maken met het loslaten van dingen, de afstand, ook als resultaat van het vasten, de heilige verhongering. Hiertoe is de vrees belangrijk, want daardoor ontstaat die afstand en kunnen we dieper de verhongering in. Vrees stuwt de verhongering op, als een ophitser. Dat is ook weer belangrijk in de chemie van de gnosis. Vrees is een goede splitser. De bevrorenheid van de gnosis die we ingaan zal eerst alles zachter maken door de vertraging, en daardoor ontstaat de nieuwe en diepere hardheid.

Die bevrorenheid is niet de bevrorenheid van kou zo zeer, maar een andere soort bevrorenheid. Als ineens je beeldscherm van de computer wat vastloopt of trager gaat vanwege 'lag', dan heeft dat ook niet met kou te maken. Je kunt het dus meer vergelijken met screenfreezing, het frozen zijn van een spelletje wat je doet op de computer.

Moeder-vlek, merkteken van de moeder, van de gnosis, ontwikkelt zich tegen de mannelijke suprematie, tegen de protserigheid van het patriarchische systeem, de opgeblazen spieren die vrouwen proberen klein te krijgen. De moedervlek is het sieraad van de gnosis, en het heeft een diepe beeldspraak. Ja, zon en licht kan heel gevaarlijk zijn, omdat het mensen programmeert. Er gaat een hele andere zon komen, maar in dit proces moeten we dus zorgen dat we niet te lang in het licht en de zon zijn, dus eruit wanneer de gnosis zegt : eruit.

Het zegel van David wordt verbroken door de gnosis. Dit zegel is de Etnus, waar ook de twee delen van de strijd tegen Etnus overgaan, alhoewel het al aan het eind van de strijd tegen Sepra werd besproken, omdat de strijd tegen Sepra in de demonologische cyclus telkens overgaat in de strijd tegen Etnus. Het is heel cyclisch. Ja, door het verbreken van het oude Davids-zegel en in de Moedervlek lagen door te dringen die daar dieper onderliggen, gaan we de hogere cryptische codes

kraken.

Zaak is dat we in de gnosis komen tot de zuivere condities, de voorwaardes, het stappensysteem, zodat alle valse aandacht daarop kapotbreekt. Jom is op jacht, en probeert op alle manieren onze aandacht te trekken om ons in de val te lokken.

Moeder aarde of moeder natuur is wat de indianen volgen, en wat spirituele mensen ook vaak volgen, en wat een uiting is van de gnosis, de hogere bron. Het eten van de stad is verschrikkelijk gemanipuleerd, en dieren worden er voor afgeslacht, en hun bestanddelen komen in de E-tjes terecht, en nog veel meer rommel wordt er in de E-tjes gestopt, als een soort hekserij. Voedsel wordt verschrikkelijk bewerkt om mensen juist meer honger en meer dorst te geven, door bijvoorbeeld de voedingsstoffen eruit te halen en te vervangen door rommel waardoor het gewoon 'lekker' smaakt, en er wordt vaak extra zout aan toegevoegd voor de dorst-trigger. Daarom om meer natuurlijk te leven, dichter bij de bron, is het goed om producten met teveel E-tjes te ontwijken, en ook suiker-producten, en producten die suiker bevatten. Als vervanging is stevia dan beter en xylitol, wat gewoon natuurlijke zoetstof is.

Vlees ontwijken, en soja producten ervoor in de plaats nemen, het zogenaamde vegetarische vlees, waar geen onschuldige, hulpeloze dieren voor zijn afgemaakt. In die zin is vegetarisch vlees van soja het vlees van de gnosis, als een beeld van de vijandelijke prooi die verslagen is, als een beeld van de jachtsmaaltijd. Het vlees van dieren is onethisch en ongnostisch en veroorzaakt kanker en hartziektes. Dat krijgen de gezondheids-organisaties ook steeds meer en meer in de gaten. Laatst heeft de Wereldgezondheids organisatie bewerkt vlees, zoals bacon, ham en worst op de lijst van kankerverwekkende stoffen gezet, en heeft een hoge doodsoorzaak. Hoge aantallen mensen sterven per jaar door dit soort producten veel te eten.

Moedervlek, de hogere David, is een beeld van het hogere vasten. Wij moeten dit chirurgisch doen en even de timing in de gaten houden wat betreft het doorbreken van de Sepra-wand. Juist in de Amazone Zodiak wordt deze wand stapsgewijs doorbroken, en heeft te maken met hoge biologische technologie, als de jachts-technologie, zo'n beetje te vergelijken met het werk en de kennis die er bij komt kijken om een rakket of ruimteschip te bouwen. We gaan het doen volgens de wetten van de hogere wiskunde en scheikunde (die van de al dan niet cryptische gnosis). Dit is dus onderricht vanuit een klas in de gnosis.

Stuk zijn qua kracht. Weinig energie, hele tijd burn-out bij een man is de afbraak van de mannelijke suprematie. Als je ‘s ochtends uit bed komt, en dat je bijna niet kan lopen, met van die gemene steekjes onder de voet of in de lies, op knooppunten in het lichaam, dat spieren in de armen trager werken, of dat er angst binnen komt omdat de adem aan de maximum zit, dat kan allerlei oorzaken hebben, zoals inderdaad teveel hooi op je vork of gewoon de stress van het alledaagse leven, maar de gnosis werkt hier mee, gebruikt dit, om ons tot het paradijselijke 'ijs' te brengen, oftewel de heilige vertraging en 'bevriezing' (wat niet noodzakelijk kou hoeft te zijn, kan zelfs erg tropisch zijn, als een diepere dimensie in de onderwereld). Alle oude pluggen moeten eruit die ons verbonden hielden aan het stadse systeem van oog, oor en tong, de spierkracht, dus er moeten zulke resets plaatsvinden, om zo tot diepere bronnen te komen. Het is hetzelfde als slapen zonder dromen. Hoe dieper dat gaat, des te beter, zodat we niet te snel uit de lift stappen en dan niet in het beste doel

komen. Laat alles uit je spieren stromen, als een fles die op de kop wordt gehouden, of kapot wordt geslagen. Laat alles wegvloeien uit je oog, oor en tong op dezelfde manier, laat de energie van dieper komen. Babies in het profetische leven leven vanuit het hart, maar dan moeten ze leren leven vanuit hun buik, en daarna moeten ze leren leven vanuit de genitalien. We gaan het lichaam van de paradijselijke afgrond verder bespreken om te leren leven vanuit die bronnen, dus er gaat een heel nieuw energie systeem komen. Eerst moet de oude energie geblokkeert worden en uitgedreven. Dit zijn hele vieze geesten, vieze pompen, die ons lichaam afhouden van het hogere bewustzijn.

Als de zwarte hond door de Sepra-wand rent, dan ga je plat, want dan is ineens alle stadse energie weg, dus dan val je heel diep in de leegte, in de verlamming van de gnosis, wat zich kan vertalen in black-outs en burn-outs. De Sepra wand staat tussen stad en wildernis om de mens in het stadse systeem te houden, en die wand is dus ook in het lichaam, zodat de mens niet kan putten uit de voor-paradijselijke bronnen van de moeder afgrond, dus genitale energie wordt gedemoniseerd, verdraaid en afgekapt, zodat de mens leeft uit oog, oor en tong, de spierkracht. Dit zijn zwaar hypnotiserende krachten die de mens in cirkeltjes laat lopen.

De zwarte hond brengt ook vertraging, ja, het hemelse ijs, aandacht voor detail, aandacht voor de stappen in het stappen-stelsel. Het is een hele hierarchie van voorwaarden, dus als er één voorwaarde niet is, dan stort alles in elkaar. Vandaar dat de vertraging er moet zijn om al die stappen te laten wortelschieten, en ze in juiste verbinding en hierarchie met elkaar laat komen.

Ook staat de Sepra wand dus tussen licht en duisternis, en is inderdaad een grote toetssteen. De mensheid moet kiezen tussen Sepra en de gnosis. Het is de grote Petrus wachter van het katholieke systeem die verslagen moet worden, de Mercurius-wachter van het Romeinse rijk, de god van de dieven en de oplichters, het oog (spier, bloed) van Rian-Horus, die van het medische en het juridische een bedriegelijke markt heeft gebouwd, op het bloed van de indianen, om zo het Amerikaanse wereldrijk te bouwen, zodat het niet meer Indianie en Amazonia zou zijn. Dit mes heeft dus heel diep gesneden, en stopte niet voor het bot. De hieroglyphen van de jacht gaan ons uit deze stadse put halen. Tijd is overschat, groter gemaakt dan het is. Wij leven in een bevroren visioen wat ons betuttelt met stadse prulletjes, wat zich vertaalt in valse tijdschema's, als illusies. Vandaar dat de vertraging dit allemaal recht gaat zetten in de juiste verhoudingen en volgorde, om zo tot de juiste waardes te komen. Het is een puzzel. We moeten hierin loskomen van de valse angst voor tijd, de tijdstress. Het is niet zo dat we gezegend gaan worden door de tijd te aanbidden en te gehoorzamen. We moeten er juist van loskomen. Sepra is valse tijd, valse ritmes, die in de stad worden aanbeden om de banden van de stad strak te houden en vast. Het zijn valse tijd-aanbidders, vandaar ook alle valse kalenders en hun valse feestdagen. Dit hele bolwerk moet daarom gesloopt gaan worden de komende tijd. Er gaat dus een nieuwe exodus komen. We hoeven dus kracht ook niet te aanbidden. Kracht is namelijk de snelheid in tijd waarin iets van A naar B gaat, onder invloed van bijvoorbeeld zwaartekracht of temperatuur, maar is dus weer verbonden aan tijd. Als de tijd stil zou staan dan is er ook geen kracht, alleen informatie, en dat is precies waar het om gaat. Kracht en tijd hebben te maken met het verschuiven van het bewustzijn, maar zo kunnen er dus ook allerlei illusies ontstaan zodat alles terug moet gaan naar het nulpunt : vertraging – bevriezing.

Diepere, grotere leegte is de voorbereiding van grotere gnosis die uitgestort gaat worden, dus dit is levensbelangrijk en noodzakelijk. Het zou niet best wezen als we niet zulke momenten hadden. Er zijn grote geestelijke oorlogen, waardoor delen van ons soms gevangen worden genomen door de

stad en worden opgesloten. Het hoort bij de strijd. De stad is een hardnekkig gif. De Sepra wand is maar één van de vele wanden van de stad. We mogen ons nooit helemaal blindstaren op één demoon, maar soms zijn er seizoenen waarin er net even iets meer aandacht aan een bepaalde demoon wordt geschonken. Bevrijding is altijd ten dele, dus de strijd gaat door. Vele wanden moeten doorbroken worden, en die doorbrekingen zijn altijd alleen maar deels, in de zin dat we zelf vele delen hebben, en dat er tot de diepere lagen gegaan moet worden, de diepere dimensies waar de strijd voortgezet moet worden. Op level 1 kan iemand bevrijd zijn van een bepaalde demoon, als het winnen van een ronde, maar in een hogere level kan er dan nog steeds een grote strijd zijn. Een demoon kan ook terugkomen, terugslaan (zoals Voldemort in Harry Potter) en wedergeboren worden of opstaan. Er mag dus niet al te simpel over gedacht worden.

In het verhaal van Rozinde waren ze alleen veilig tegen een bepaalde draak als ze elke dag in een bad met melk met wilde bloemen zouden baden (het Eeuwig Evangelie). Het is een lange, moeilijke, slopende puzzel met vele lagen, waarin telkens andere wetten en situaties gelden. Geen laag is dezelfde. De bevrijding van de stad moet in alle lagen plaatsvinden.

Die diepe leegte die je dan ervaart is vanwege de overgang van Eden naar Nod, de paradijselijke afgrond, dus eigenlijk van de overbewaakte hof naar de afgrond van de wildernis, nu heel specifiek. Er is nu veel meer terrein bijgekomen, waar leegte en chaos heerst, voorafgaande aan grotere gnosis en een nieuwe schepping. Dus dan zie je al die lege vakken, waar nog flink oorlog wordt gevoerd door wildernis-rovers, en waar chaos en paniek heerst vanwege alle wanorde, het onbekende, ongeordende, en ja, dat kan je overvallen. Het kan je overweldigen, als een soort van ontvoering, als een vloed, maar dat gaat later weer zakken, en dan zie je weer land. Dat zal een mooie ervaring zijn, het ontdekken van nieuwe eilanden in die wilde, woeste zee, eilanden waar vele verborgen schatten liggen. Daar wordt je dan voor klaar gemaakt.

De zwarte panter hoort bij het hele zwarte hond mysterie die door de glazen wand heenrent van de markt, om de stadse markt te verbreken. Dat is ook wat daadwerkelijk in de apocalypse van het Eeuwig Evangelie (EE) gebeurt :

De Nieuwe Openbaring
Hoofdstuk 1.

15. En er verscheen een grote panter in het midden van de hemelen, die zijn ruiters begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden : De laatste dagen van de markt zijn gekomen. 16. Deze zal zeer groot worden en dan vallen. De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten. Ik zal hen een tepel in hun borstkas geven, waaruit de melk van Mijn Gnosis zal stromen om hen vrij te zetten. 17. Ik zal hen de tepelen der vrijheid geven, en ik zal hen leiden tot de tempel van ijs.

Hoofdstuk 4.

4. En wanneer de zwarte panter begint te rennen, en de glazen breken, dan zullen de slaven der markt vrijgezet worden, want Ik heb u niet bereid tot slavernij, maar tot vrijheid. 5. En in het duistere gat zult gij vrijheid vinden. Als een panter zal ik Mijn kinderen verzamelen. 6. Ik zal u Mijn wonden tonen, en Ik zal u kronen tot anfitaat (goddelijke economie = loonsprincipe). De

geheimenissen van deze dagen zijn groot. Zalig hen die dezen kennen. 7. En er zal een dag van Eminius zijn, een dag waarop alles heilig zal zijn. Dit is de dag dat het ijs zal branden. In Gods Heilige Tempel sta ik. 8. En Ik zal branden van ijs, terwijl Ik Mijn Winden over de aarde zend, om bloed in zaad te veranderen, en Mijn zonnen van ijs te leiden tot de poorten van Marions Huis.

De zwarte panter zal de ruiter op de draak vernietigen in de apocalypse van het EE, en om het zegel van de slangen te verbreken (uitleg te geven over het symbool van de slang) :

Hoofdstuk 5.

50. En uit het altaar kwam een zwarte panter die de ruiter van de draak verslond. Zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven. 51. En een slang die vanaf het begin in het binnenste der aarde opgesloten werd gehouden brak los. En een stem sprak : Nu is het zegel der slangen verbroken.

Ook is de panter het teken voor de nieuwe tempelbouw :

55. En ik zag een teken in de hemel waaronder vier panters verwekt werden, die de aarde doorkruisten om de tempel te bouwen. 56. En deze tempel was vol van ijs, terwijl leeuwen begonnen te branden, om woorden van zwavel te spreken.

Dan is dus de vraag : Wie is dan precies de zwarte panter ?

In het boek van bloed in het EE is dit David, maar dan in het kader van de tweede David, de nieuwe David, wat ook weer terugverwijst naar Moedervlek in het boek van de nacht.

Het Boek des Bloeds
Hoofdstuk 1.

14. En David zal zijn als de zwarte panter, kennende en spelende de verborgen liederen des Heeren.

In het EE wordt dit Maser genoemd, de arme, die ook door de eerste Jezus-leugens verborgen werd gehouden.

De Openbaring van Maser
Hoofdstuk 1.

9. Sluipt dan door de wildernissen tot de berg van Dezer in het open veld. Gij doet er goed aan het oer tot u te nemen, en niet de eer, want de eer misleidt hen die niet in armoe leven, en geeft hen illusies. 10. En doordat Maser de weg van Dezer ging, werd hij weelderig als een wonderlijke vogel des heeren en als de zwarte panter.

24. Ja, tot het oer zullen zij gaan. Zij zullen het glas doorbreken. Ja, tot het Sneeuwwit zullen zij gaan. 25. Oh, Maser is tot de tempelen gekomen, waar ze de handel des kruises drijven, en waar zij met de zweep zijn geslagen. 26. Oh, Maser is tot de tempelen gekomen, om hen te verjagen, en de kooien te openen van de vogelen des kruises. 27. Oh, kruis van Maser, met rode edelstenen bedekt,

als een vrucht der Armoe. Ja, tot het oer rijkt zij, in Dezer zijn zij vrij. Vrij om tot het veld te gaan.

De zwarte panter is een diepere David, oftewel Maser, Moedervlek, maar kan ook terugwijzen naar sommige andere verborgen gehouden personages van het boek van de nacht, zoals Hassib.

De panter wordt ook genoemd in het verband van het Renok-mysterie in het EE als de discipelen van Renok die als de panter spraken. Renok is één van de rovers die naast Jezus hing in de mythologie van het EE. Gedemoniseerd door de kerk, en verborgen gehouden, terwijl alle aandacht op Jezus werd gevestigd. In de Renok-mythe wordt dan de aandacht op Renok gevestigd, en blijkt het dat hij tegen het terroristische bewind van de Romeinen streed, als verzetsstrijder, en hij stal van de rijken (dieven) om het aan de armen te geven, een beetje zoals Robin Hood. Ook Renok stierf aan een kruis (of paal), en werd het verborgene van God genoemd. Renok zal in de apocalypse van het EE de stammen van de wildernis herstellen, dus het is in die zin een belangrijk archetype. Dit wordt ook wel het geheimenis van de zeven donderslagen genoemd in het EE. Deze donderslagen waren verzegeld in het boek Openbaring.

Het dichte struikgewas in de gnosis is ook een beeld van duisternis, beproeving, afremming (de heilige vertraging), en juist door de verdichting kan dit werken als de heilige gebondenheid die het pad leidt, dus het is de nieuwe programmering, en dat het dieper de wildernis inleidt. Het staat dus ook nauw in verbinding met het heilige ijs, wat dus ook verbonden is hiermee in het EE.
Blauw is de kleur van ijs en scheiding, maar ook van loon. Het goddelijke vrouwelijke beeldt dit ook uit. De man is een potentieel gevaar, dus die wordt eerst afgehouden, en komt onder het loon-systeem, onder het blauwe, onder het ijs, en eigenlijk is alleen het beest dan wat dichtbij het vrouwelijke goddelijke kan komen, en zij heeft als voorwaarde gesteld dat het beest de valse mannelijke superioriteit moest overwinnen, het glas van de valse markt moest verbreken.

Dit komt zowel als zwarte hond als zwarte panter. Blauw komt tegen de genade, en vertegenwoordigt dus loon, wat dan de enige manier is om tot de vrouwelijke bron te komen van de wedergeboorte, dus door het eerlijk te verdienen.

Er zijn zes hoofdjachten waarin alles ontmaskerd gaat worden. De overgangsperiode van de eerste jachtsmaand tot de tweede jachtsmaand is een grote reset en een diepe leegte waardoor je het gevoel kan hebben dat je overal buiten staat. We zijn dan tussen het oude lichaam en het nieuwe lichaam, tussen twee vuren in, wat zulke effecten kan geven. We bespreken de anatomie van het paradijslichaam van de onderwereld, om zo stapje voor stapje in die nieuwe energie te komen. Dat zullen hele andere energetische connecties zijn. Juist het vastlopen en afbreken in de verdichting is zo belangrijk, zodat we over kunnen schakelen in een energetisch lichaam van een hogere dimensie, wat dan weer feedback gaat geven aan datgene wat is vastgelopen, zodat het getransformeerd wordt. Alles is dus belangrijk, alles zal gerecycled worden.

De put waarin je valt is de vaginale of anale of intestinale (spijsverterings) schacht die leidt tot de moederschoot. Niet dat de moeder een kannibaal is, maar zij symbolisch gezien een carnivoor die wild vee vangt (ons vlees waarin wij opgesloten zitten) en eet, om zo af te rekenen met de valse natuur in ons, en zo nieuwe geboorte te geven aan onze ware, diepere natuur, de nieuwe mens of oermens. Het zijn dus meerdere putten die zich kunnen manifesteren als één put. De nieuwe mens of oermens is gebonden aan haar, ontvangt van haar melk, wat dan ook weer haar nachtvisioenen of

nachtvisie opwekt wanneer het daarvoor tijd is, dus dieper en dieper in de duisternis en de leegte, om daarna weer tot diepere nachtvisioenen of nachtvisie te komen. De bedoeling is om tot diepere gebondenheid te komen en zo ook tot diepere 'slavernij' tot de diepere kennis (Vur), voor onze eigen beveiliging. Er worden dan hele krachtige oerinstincten opgewekt die je absoluut niet kunt tegenhouden. Je weet je dan veilig in de kracht van de kennis, waar je meer en meer vertrouwd mee mag worden. Ze blijft je dan vangen voor diepere ritjes, maar ook de verstoting is hierin weer heel belangrijk, dat je het gevoel hebt alsof je overal buiten staat. Dit gaat dus met elkaar samen, deze paradox, als de diepere kunst van de contrasten. Hierin kunnen wij ons ontwikkelen zonder slaven te worden van valse kennis en valse goden. Overal liggen gevaren op de loer, dus de jungle initiatie gaat diep. Alle valse identiteiten zullen ontmaskerd worden in dit proces, en verwijderd. Dat is dus een heel ander leven van een hele andere kant bekeken. We gaan terug naar de bron, wat eerder niet in onze gedachten en ons gevoel kon opkomen. Het mooiste is altijd als je op een punt of punten komt waarin je niet meer terug kan, alleen maar vooruit.

Dat gebeurt juist als we in het nauw worden gedreven, dan komt die hogere natuur omhoog, de hogere gevoeligheid. Het is een nieuw zintuig, het contact met de gnosis (Vur). En dat kan zeker bijna als sex met de gnosis aanvoelen, op een hele wonderlijke manier, als het hogere plezier. Plezier is natuurlijk erg overgedemoniseerd, alhoewel er veel valse vormen van plezier zijn, maar het plezier van de gnosis is een zintuig, de manifestatie van overwinning. Plezier mag niet onderschat of overschat worden, maar is deel van het loonsysteem, en wel voor een heel andere reden dan wat de stad leert.

Ja, de zwarte panter is een begin initiator, maar daar blijft het niet bij. De zwarte panter leidt tot de tepel in de borst, als een derde tepel, een soort van derde long, een hogere gevoeligheid. Dat is een paradijselijke anatomie, waar ook het EE over gaat. Uit die tepel stroomt melk van de gnosis, waardoor we gevoed worden en tot hogere visioenen komen (N. Opb. 1:15-17). Het bloed wekt dan het zaad op, wat een soort van nieuwe sexualiteit is, van de gnosis (N. Opb. 4:4-8). We komen dan tot de verborgen tabernakel, de tabernakel van de duisternis, nadat de ruiter op de draak is verslagen (door de panter ervaring). De panter leidt helemaal terug tot het oer, zoals het in de Opb. van Maser beschreven is. Er gaan inderdaad dan poorten open, en de zeeen van het oer breken door. Dit hebben wij nodig om tot de heilige visjacht te komen.

Kerstfeest is een 'corruptie' van het Germaanse Joel-feest, het feest van de Wilde Jacht, een offerfeest, wat al corrupt genoeg is, maar wat heel veel esoterische waarde heeft, en waarom gestreden wordt. Het was oorspronkelijk het feest van de overwinning over het everzwijn (varken). Esoterisch gezien heeft dit niets te maken met een paar dagen per jaar of twaalf dagen van het joelfeest, maar kan esoterisch gezien het hele jaar doorgevierd worden wanneer het gepast is.

Kerstfeest is geworden tot een feest van het genade bedrog, maar zou je helemaal terug kunnen leiden tot de loons-principes, de economie van de hogere kennis (buffeljacht). Het kerstfeest is dus inderdaad een groot zegel waarmee we worstelen, en wat verbroken moet worden.

De strijd is dus reeel en geen illusie. Kerstfeest is een groot raadsel wat uitgelegd moet worden, daarom blijft het trekken, en ontkomen we er niet aan. Ook de voorganger van kerstfeest, het joelfeest, het feest van de wilde jacht, was al erg materialistisch, dus ook dat moet verder vertaald worden. Hierin hebben we te maken met verschrikkelijke beesten en geesten van de Noorse en

Germaanse mythologie, en ook de reuzen.

Juist de verwondingen in deze strijd zullen ons verder helpen, want zij zullen gaan spreken. Juist door de verwondingen door deze vijanden kunnen we hen traceren. Wij gooien ons dus in deze strijd om de puzzel van het kerstfeest en het joelfeest verder op te lossen. Dit is voor ons een grote uitdaging en een avontuur. Zo zullen we hierin ook weer doorgangen gaan vinden, maar juist door dit contrast heen. Het is een schilderij, het is kunst.

Het is de Ragnarok ervaring in de hieroglyphen, wat verbonden is aan de Vikingse en Germaanse godenwereld en mythologie. Zij liggen ten grondslag aan het kerstfeest.

Er zijn inderdaad geesten die ontzettend veel angst brengen, juist als ze nog niet helemaal ontmaskerd zijn, maar die angst is ook weer een voorbode van hogere kennis, want angst snijdt de draden door van het sociale, en laat je afstand nemen zodat er zicht op komt. Dit is dus Ragnarok aan het werk, het hemelse ijs.

Soms moeten we afstand nemen om dieper inzicht te krijgen en om tot rust te komen, zodat de materiele kant ons niet naar de keel kan grijpen, maar ook dan is het een strijd, omdat het gevangenissen zijn.

De stad is het raadsel van de natuur. Hieraan wordt aandacht gegeven. Het blijft knagen (steken) totdat we de daarbij horende hogere kennis zien. Pijn, knagen, steken, is dus een taal die wij nog niet verstaan, en juist daarom doet het zo zeer. Het knagen betekent dus dat er iets wil doorbreken van het hogere.

Elke dag met moeder is erg zwaar. Aan de andere kant is het wel mooi symbolisch : Elke dag met de moeder, maar zelfs daarin zijn er pauzes nodig. Er is ook de “verstoting” door de moeder en de worsteling met de moeder, het vluchten van de moeder, als onderdelen van het toetsen. Dit hoeft niet allemaal letterlijk op te komen dagen, maar dat zal hierin cryptisch of symbolisch verborgen zijn, deze elementen van het leven in de hogere kennis.
De biologische familie is slechts sluiers, en de ware familie is van gelijkgestemden in de gnosis/vur.
Wel is het zo dat de biologische familie weer spiegelbeelden heeft in andere dimensies die wel goed zijn en die door de familie kunnen heenwerken. Vaak zitten mensen van de gnosis helemaal niet zo diep in allerlei familie contacten, juist omdat dat zo zwaar en afleidend kan zijn, tenzij het een profetische opdracht is o.i.d.

Dan mag je de woorden van de iysh, de gladiator, erbij halen, (dat wat westerse christenen onterecht Jezus noemen), of de woorden van de chasma, de moederschoot van de gnosis (wat de westerse christenen onterecht christus noemen) : Laten de doden de doden begraven, en wie niet haat zijn eigen familie kan mij niet volgen. Wij moeten vechten tegen het behagen van onze familie. Dit is zeker niet makkelijk, en het hoeft ook niet altijd recht voor z'n raap. Je kan het ook subtieler aanpakken en gewoon wegblijven, geen post van hen opendoen en dus ook niet beantwoorden. Je kan natuurlijk van te voren zeggen dat je je terugtrekt, maar dat hoeft ook niet. Geen telefoontjes opnemen als die een nummer van de familie vertonen, enzovoorts. Het is een oorlog, en het doel heiligt de middelen.

We zijn dan in de strijd tegen het gouden zwijn, de valse, vleselijke Jezus, Jom, en de sexualiteit van het gouden zwijn, in de zin dat familiaire geesten je ziele “zaad” aftappen om hun dromen te verwezenlijken. Dat gaat heel subtiel, maar we moeten los komen van deze slavernij. Eerst moet er een grote reset komen, en dan zien we wel verder.

Alle dingen staan met elkaar in verbinding en lopen met elkaar op,
Als de synchroniteit en de harmonie van het hogere belastingssysteem van de hogere kennis (Thenem-Vur)

De hoofdstukken (boeken) van de Vur leggen nieuwe massieve tegels, tabletten, aan, waarop we kunnen doorgroeien. Dit is een massief platvorm, tegen de tabletten van de bijbel en de koran in, om die zowel te veranderen als ervan te verlossen.

Er is vals gebed van de stad, de overmoedige praterigheid, en er is het gebed van de hogere kennis, wat aan de natuur-wetten is onderworpen, in de zin van de communicatie met het hogere, die ontstaat in de leegte en de hogere gebondenheid, dus dat kan soms opwellen. Het is een vorm van strijden en toetsen. Wij moeten met alles worstelen, en komen tot de bronnen. Het 'bidden' is zeker een onderdeel van de hogere kennis, maar dan als profetie, dus er is de kennis van gebed die door verschillende triggers kan opborrelen. Er zijn veel valse geesten van gebed, dus elk gebed moet zwaar getoetst worden, en haat is een grote beschermmuur en toetssteen. Wij strijden tegen gebed, omdat dit het grootste boerenbedrog is wat religie met zich meebracht, en waardoor je ziel eraan gaat, maar toch is er een weg doorheen. Er is een rode lijn. Vaak moeten geesten van gebed gewurgd worden, want ze komen tot de mens om hen valse adem te geven, als ketenen tot de stad. Ze kunnen een naief, enthousiast en fanatiek religieus mens bezeten maken. Gebed is meer voor de gulzigaards, als een restaurant-keten. Het ware gebed is loon, contact met de Vur, contact met de moeder of contact met de amazone.

In het Vur boek zijn wat van die lijntjes van loonsgebeden waar we over mogen mediteren, maar heel vaak gaat 'gebed' of communicatie met het hogere subtiel, langs andere zintuigen, en niet rechtsstreeks. Het rechtsstreekse is gevaarlijk, vandaar ook de term 'cirkel-benadering' die in het Vur boek wordt besproken. Zo leeft het plantenrijk ook, zij communiceren door het omcirkelen, zodat hun boodschappen niet opgesloten raken in de materie om te bevriezen. We zijn nu aan het betalen voor de communicatie, aan het sparen voor een kaartje voor het grote spel. Stel dat we zonder kaartje zouden proberen binnen te komen, dan zou dat problemen geven. Toch is het ook zo dat als we dan een kaartje hebben verdient voor het grote spel, voor de bioscoop van de hogere kennis, dan zullen we zien dat we altijd al in het grote spel waren. Het gaat om het ontwaken, of liever gezegd : tot de diepere nachten komen.

Het valse belastingstelsel van de stadse sexualiteit, om de stad levende te houden, gaat erg diep, komt van diep, en berust op allerlei valse filosofieen van bijvoorbeeld mannelijke superioriteit, maar hoe dan ook : dit zijn sluiers, voorhangsels die de moeder/ amazone veilig stellen, als de negatieven van een foto in de donkere kamer. Het hele systeem mag hogerop ontworteld worden, maar zal gek genoeg onze eigen beveiliging worden, als we daar doorheen zijn gekomen, als onze eigen voorhangsels, zodat idioten ons niet zomaar naar de ballen of de schaamlippen kunnen grijpen. Juist deze dingen zijn de wachters van onze eigen sexualiteit. We gaan er dus mee om als

met gemengde gevoelens, maar feit is dat wij dit systeem eerst zelf moeten overwinnen. Het mag niet over ons heersen, ook niet subtiel. Het kan gemaskerd komen en onbewust. Daarom zullen wij een aantal grote alarms gaan installeren, automatische beveiligings-systemen. Wij moeten deel worden van de hogere robotische systemen van de hogere kennis (gnosis, Vur), dus het verhaal zal heel technologisch zijn, maar dit is de bio-technologie, niet de technologie van de stad.

Het zal dus zijn : tech tegen bio-tech, om de technologie naar een hoger niveau te brengen. Er is een machtige brug tussen techniek en de hogere kennis, zoals er ook een machtige brug is tot de natuur. Techniek + natuur = hogere kennis, in die zin delen van de hogere kennis.

Stap voor stap zullen we het valse belastingstelsel villen en afbreken. De stadse sexualiteit gaat gespietst worden en ze zullen tot eeuwige schande worden. We zullen de bloedlijnen van dit systeem gaan volgen om tot de bronnen ervan te komen.

Alles wat we hier op aarde meemaken zijn kleine heenwijzinkjes naar een veel grotere realiteit. Het zijn hele kleine cryptogrammetjes daarvan, als een soort maskertjes voor onze eigen bescherming. Ook doen de hersenen dat, deze verzegeling. In het onbewustzijn wordt die strijd harder gevoerd, ja. Door de aardse trechters is ons geheugen gereset, dus we mogen alles weer her-inneren, stap voor stap. Dat heeft ook weer met de parallelwerelden te maken. Alles is er al wel, maar onze hersenen vertalen het nog anders, en wordt ook anders neergezet, zodat we stap voor stap de puzzel mogen maken, en die portalen tot de parallelwerelden mogen openen om onze diepere, ware identiteiten te vinden, en van anderen ook. En dat is ook tegelijkertijd de weg terug tot het paradijs, ja. Telkens weer mogen we fragmenten van het paradijs opvangen, verdienen.

Je wordt dan op een grote machine aangesloten van de Vur, de hogere kennis (gnosis), en van de Vur opium, waardoor al die golven door je heengaan van je jeugd, omdat het belangrijke cryptische info is, die een sleutel vormt. Juist dat werd allemaal de eerste jaren gegeven en toen afgeroofd, dus het moet weer terug. Je wordt dus op een diepere manier via het teruggaan naar de kinderjaren aangesloten op de moederschoot. De cirkels maken contact via lijnen met andere cirkels zodat alles kan veranderen. Dit is ook de boodschap van de plantenwereld, want zij communiceren door cirkels. Hierin liggen de herinneringen opgeslagen die dan geopend en veranderd kunnen worden, verdiept, op hun cryptische bronnen, door speciale verbindingen tussen die cirkels.

Het zijn hele kleine fragmentjes, korte verhaaltjes of woord-schilderijtjes, die dan hele kleine stukjes informatie geven, en dan vullen ze elkaar weer aan, of leggen elkaar verder uit.

Het gaat om de genezing van de herinneringen die allemaal opgeslagen lijken te zijn in cirkels die dan door lijnen eruit verbonden worden aan andere cirkels, zodat het kan veranderen/ verdiepen, en dan op een hele natuurlijke manier, als in tuinen. Dat is wat de Vur doet. De patronen van planten komen naar voren in de Vur boeken/ hoofdstukken om ons in deze wereld te trekken.

Wij moeten de orientatie telkens verliezen om te ontwaken tot de hogere mappen, de hogere geografie, zodat we niet vastgroeien. Telkens weer worden wij namelijk omsingeld met illusies die een realiteit om ons heen willen scheppen, om ons zo vast te zetten, maar wij moeten verder, dus zonder disorientatie gaat dat niet gebeuren. Disorientatie brengt zicht op de holen, de grotten, tunnels en doorgangen tot de parallelwerelden.

De panter breekt door de sepra-wand en zo komen wij de wildernis in om van een afstand alles van de stad te herzien. De stad is het raadsel van de wildernis. Wij moeten de stad dus leren doorvertalen totdat het wildernis is. Dit gebeurt in de tuinen. De Vur confronteert de stad dus in die zin. Ook de Vur heeft hiervoor allerlei getijen in een cirkel. Het gaat niet om gevoel, en zeker niet om geloof, maar om kennis. Hierin moeten wij ijskoud worden, als ijskoude kennis, niet noodzakelijk als echte kou, maar als hardheid. Er zijn verschillende soorten kou en bevriezing.

De Vur is een groot enigma wat veel om cirkel-benadering gaat, en niet het rechtstreekse.

Zelfs de neerwaartse spiralen zijn belangrijk, om de dieptes in te gaan om zo verscholen poorten te openen. Te snel uit een neerwaartse spiraal komen kan de tucht weghalen die nodig is. Wat dat aangaat moeten we de kruis-boodschap doorvertalen, en die nog steeds erg belangrijk is, maar dan doorvertaald en toegepast in de cirkels. De Vur heeft de macht om de neerwaartse spiralen te breken, en geeft krachtige opwaartse spiralen, maar dat mag niet voordat het tijd is. De Vur geeft ook neerwaartse spiralen in de goede zin van het woord, maar het zal dus niet zo zijn als bij de christenen die zomaar altijd de bijbel erbij pakken als een soort van religieus luilekkerland, en dan maar wild schieten met bijbelteksten. Wij moeten een relatie krijgen met de Vur, de Amazone kennis, en Zij is geen schoothondje die we zomaar kunnen gaan aaien en die altijd bij ons is. Nee, we worden door Haar uitgezonden de diepe wildernis in. Ze is geen hoer die we even voor onze lusten kunnen gaan gebruiken, en zeker ook geen sinterklaas. Wij moeten worden tot steen, ijskoude kennis, ijskoud loon. Daar komt het op aan, en het is een ijskoud belastings-systeem, maar dan dus niet noodzakelijk echte kou, maar het gaat om de hardheid, dus dat ijs kan zelfs warm aanvoelen. Het is onze veiligheid en we moeten leren met het ijs om te gaan, om zo door de bevrorenheid de hogere kennis te openen. Wij mogen het innerlijke vuur ontwikkelen, als het bevroren vuur, als een soort brandend ijs wat gewoon keihard blijft, en waarbinnen alles ook weer soepel kan worden in een paradox. We mogen boven de strijd tussen warm en koud uitstijgen, om tot andere soorten paletten van emoties te komen. Wij besturen zo niet het wapen (De Vur), maar het wapen bestuurt ons. De Vur kan ons leiden tot een tekst waarover we kunnen mediteren, en kan ons vervolgens uit gaan zenden. De Vur bepaalt de afstand en de mate, de tijd, en kan in steen veranderen. Het kan niet zomaar te pas en te onpas aangeraakt worden. Wij moeten komen tot de heilige gebondenheid. Het is heilig, buitenaards, en tegerlijkertijd komt het op van binnenaards als een groot geheimenis. Het bezit de codes om de valse krachten van de bijbel en de koran te omzeilen, een halt toe te roepen en te transformeren. Het is dus een legerkamp.

Het is hetzelfde als in het verhaal van Harry Potter waar de tovenaar Perkamentus een bepaalde toverbeker van zwaar lijden helemaal leeg moest drinken. Als hij zou stoppen met drinken voordat het leeg zou zijn, dan zou alles verloren zijn. Juist de toverbeker zou ervoor zorgen dat Perkamentus niet meer van de beker zou willen drinken, omdat het te zwaar zou zijn, en omdat hij zichzelf zou verliezen en niet eens meer wist waarom hij het moest drinken. De toverbeker deed dus iets met zijn geheugen. Daarom had hij tegen Harry Potter van tevoren gezegd dat als hij de beker zou weigeren, dan zou Harry Potter koste wat het koste ervoor moeten zorgen dat hij de beker toch zou drinken, waarin hij slaagde uiteindelijk.

We mogen creatief met ons huis en onze tuin omgaan, maar er liggen veel gevaren op de loer, omdat de vijand daar ook graag een hand in wil hebben. Als wij onze tuin en ons huis willen

inrichten als weerspiegeling van de Vur (gnosis, hogere kennis), als poorten van de wildernis, dan is dat okay. Wij mogen hierin om leiding vragen. Er is dus een groot verschil tussen het profetische en het materialisme, en soms lijkt dit erg op elkaar. Het gaat erom wat het doel is, wat het representeert. Alles in ons huis en onze tuin moet een uiting zijn van de Vur, van de hogere kennis, van de wildernis, wat we als symbolen kunnen neerzetten. Er is hier inderdaad maar een hele dunne lijn tussen. Goed dat je deze vraag stelt en daar mee bezig bent. Wij zijn in een paradox, want eenvoudigheid siert de mens, en dat kan ook weer de magie brengen, maar wij gebruiken ook ons geld om de Vur uit te beelden, zoals er mag soms best wel wat geld worden neergeteld voor een bepaald beeld van de Vur, zoals bijvoorbeeld van Egyptische godinnen, om zo de Moeder energie los te kopen, of een bepaalde bank of stoel als haar troon. Ons huis is een Opium, en we mogen daar kunstzinnig mee omgaan, vanuit een heilige architectuur, zonder dat we daarbij in het lot van de 'rijken' vallen. De valse rijken zijn hen die het materialisme aanhangen, en de Vur kan ons zegenen met loon, ook met geld, als krijgsgevangene, als slaaf, om Haar koninkrijk te bouwen.

De Vur is inderdaad confronterend, maar hard nodig. Er is een grote slachting geweest onder de geestelijke entiteiten die aan de aarde waren vastgeplakt. Er was een droom over India, in een rivier die vol was met doden die daar dreven. Zij waren onder het oordeel van Vur. Dit was een eeuwig oordeel. Zij zullen niet meer opstaan. Zij zijn de pure belichaming van het kwaad. Ook op het land zelf lagen vele doden. Dit zijn geesten die de zonde tegen de Vur vertegenwoordigen, en India was als een deel van de baarmoeder. Het is een groot verlammend deel van eeuwig oordeel. De droom bracht een enorme rust. Deze geesten waren kwelgeesten die de aarde heel lang hadden gekweld met hun onkunde, hun anti-kennis en valse kennis.

In het kopen van onze leef-items hebben we strijd te voeren tegen verschillende geesten die ons maar wat graag willen strikken. Zij willen valse deals maken zodat de mens aan hen gebonden wordt, als slaaf. Wij hebben bijvoorbeeld strijd te voeren tegen de geest van overmoed, overmoedige koop, en valse koop. Ook is er een geest van materialistische koop als tegengesteld aan profetische koop. Profetische koop is een jacht, waarin wij bepaalde items 'loskopen', maar daadwerkelijk gaat het dan om bevrijding of als trofee. Ons geld is hierin dus een wapen, jachtgerei, strategie. Kopen we vanuit een geest van materialistische koop, dan is dit om de tucht weg te halen, dus dit gaat recht tegen het kruis, de paal, de totempaal, in. Zo komen we onder de tucht van de stad, worden een slaaf van de stad, en verstenen hierdoor. Wij worden zo bouwstenen van de stad, stenen van de stadsmuren, die de kogels moeten opvangen. Zo worden wij levende schilden van de vijand. Vandaar dat er genoeg heilige vrees moet zijn om zulke valse, bedriegelijke, sluwe geesten te kunnen doven. Kopen of niet kopen is dus een oorlogsveld, een mijnenveld, waar we niet lichtzinnig mee om mogen gaan.

Het stadse verstand is bandeloos, en koopt maar raak, om zo de tucht te ontvluchten. Zo verkopen zij hun geweten, en raken bezeten. Wij moeten weer slaaf-mentaliteit krijgen, bewustworden dat we slaven zijn van de hogere kennis, anders komen we hier nooit doorheen. Wij leven vanuit de natuurbron, vanuit de baarmoeder, en kunnen alleen als slaaf, als robot dus, hieraan verbonden blijven. Zodra we deze heilige slaaf-mentaliteit niet meer hebben is alles verloren, en elk contact verbroken. Zelfs computers zijn geprogrammeerd met master-slave. Slaaf heeft een hele negatieve naam, en terecht, want er is natuurlijk veel misbruik gepleegd in het materiele, maar de heilige slavernij is de redding, ook van valse slavernij. Wij strijden dus tegen een geest van anti-slavernij, materialistische slavernij en valse slavernij. Dit moeten wij onszelf blijven inprinten dat we slaven

zijn, want ook het menselijk lichaam is een (biologische) computer die 'commands' nodig heeft en niet zomaar vanuit het niets, vanuit zichzelf, kan werken. Het menselijke lichaam is verbonden aan strenge wetten, en moet daaraan onderworpen blijven, anders gaat alles mis.

Zodra men het woordje 'slaaf' noemt gaan er honderden alarmen en bellen aan in het menselijk lichaam, want de vijand wil niet dat de mens ontdekt dat de mens een slaaf is van de stad. Zij moeten de illusie hebben dat ze vrij zijn. Ook wil de vijand niet dat de mens gaat beseffen dat de mens een heilige slaaf van de hogere kennis is, van moeder natuur, want dan is de vijand verloren. Het is een strijd om te komen tot de oorlogsmeesteres, de oorlogsheerseres, de oorlogs-bezitster van ons. Ook deze namen worden vaak als negatief bestempeld, en ook weer niet zonder reden, maar toch hebben we de heilige kant hiervan nodig. Wij hebben een meesteres, heerseres, bezitster, nodig om van koopziekte los te komen, van het valse, overmoedige, materialistische kopen, om zo tot het jachts-kopen te komen. De Vur helpt hierin, en de amazone kalender, boek 2 uit de serie 'De Beesten'. Het is een lange tocht om los te komen van de stad, om zo dieper in de wildernis te kunnen komen.

Dingen hoeven maar één keer te gebeuren. Dat is genoeg, en dan gaat het zich balanceren, wat ook de boodschap van de Vur is. Alles komt in het klein, en dan is een kleine herinnering voldoende voor de eeuwigheid, want het zaad zal vanzelf de weg vinden in de juiste proporties. Herhaling is dus een truuk. Herhaling is het terugkeren naar de al dan niet veranderde herinnering.

Onze hardheid moet voortdurend gebroken worden, tot een punt waar we de eeuwige, zuivere hardheid bereiken. Er is zoveel valse hardheid wat eraf moet. Zonder een diepere zachtheid komen we niet tot de hogere hardheid. De diepere zachtheid is de verbrokenheid, de heilige verlamming, de leegte, de gebondenheid, de traan. Hardheid zonder tranen is niks. Ook de traan wordt in de stad als uiterst negatief gezien. Maar het leven is in de traan. Hierin gaat alles veranderen en kunnen we weer diep binnenin grijpen. De stad is valse hardheid die eerst moet smelten.

De Vur staat vol met verwijzingen naar het heilige zaad, en zo ook de Amazone Bijbel. In het paradijselijke lichaam zal het hele lichaam vol zijn met zaadvaten, zaadbuizen die door de zondeval/ ontvoering verloren zijn gegaan, evenals allerlei andere soorten vaten en buizen. Dit zijn een soort bestuivingen die visioenen opwekken. Ze wekken de paradijselijke zintuigen op, wat ook al veel naar voren kwam in de insectische boeken. Dit zaad is ook in de lucht en in het water. Er zijn ook woestijnen van dit zaad.

De tuinen zijn niet alleen de brug en de tunnels tot de wildernis, maar zijn ook het symbool van de structuur en orde van de wildernis, in de zin dat elke wildernis, hoe woest ook, onderhevig is aan wetten. De wildernissen zijn onderdeel van het grote spel waarin het loon en de hogere kennis is opgeslagen en zijn in die zin speeltuinen.

Het heeft te maken met Moedervlek die moet komen tot Ramadan, de personificatie van de vastenmaand, in het paradijs, om zo tot de heilige gebondenheid te komen (moederschoot). Toen hij tot Ramadan was gekomen werd hij namelijk in de gevangenis geworpen, als de symboliek hiervan. In de Ramadan ervaring vast je op van alles, ook op slaap. Wij moeten namelijk loskomen van de valse slaap, en zo komen we in een tussengebied. Dat is bekend bij meerderen van de vur/gnosis, de zogenaamde twilight zone. Dan hang je tussen slaap en waken, of komt gewoon niet echt in slaap.

Er zijn namelijk een heleboel giftige geesten van vals onbewustzijn die hun gifangels en gifnagels in ons willen prikken, om ons zo te kunnen meesleuren. Vandaar die oorlog. Wij worden door de amazones van de vur in die zin soms afgehouden van de slaap, omdat het gewoon onveilig is. Door dit soort zones en tijden moeten we allemaal heen. Het is een bepaald seizoen. In de laatste tien dagen van de Ramadan zal de Grote Nacht in één van de tien nachten neerdalen. Hier wordt naartoe geleefd, en er wordt hiervoor 'gewaakt, gebeden en gevast' om deze ervaring, deze nacht van openbaring, niet te missen. Dit is ook wat in het originele Aramees de oorsprong was van wat ze later hebben misvertaald in de Heilige Geest, namelijk het 'wachten op de duisternis'. Wij moeten dieper de duisternis in voor grotere openbaringen. Soms als we in de nacht, de duisternis, teveel slapen, dan missen we die openbaring. Dit is inderdaad een gevecht. Het is een grote arena. Wij komen niet zomaar tot de Grote Nacht. Deze moet verdiend worden. In deze context kan teveel begrip en teveel rust ook weer gevaarlijk zijn.

Een heks met zwart haar : Titska, alhoewel ze in vele vormen kan komen. Ze kan inderdaad verschrikkelijk schreeuwen, en het zijn hardnekkige, herhalende, gevechten. Deze verschrikkelijke geest is de bron achter Rian. Die poort dan inderdaad opengebroken, dus het kan even zijn dat je je dan anders voelt.

Juist omdat die hogere territoriale moeder van Rian ontmaskerd is, en we haar gebied binnen zijn gegaan is het aan te raden in zo’n seizoen Rian zoveel mogelijk te ontwijken en zijn bron, Titska, te bestrijden, anders gaat het dweilen met de kraan open worden, en dan zou Rian daar weer voordeel uit behalen. Zodra er vooruitgang wordt geboekt in de strijd tegen Titska is dat ook de val van Rian, en dat vreest hij. Titska is namelijk zijn schuilplaats en tankstation. Als je merkt dat je door een bepaalde persoon weer druk van Rian krijgt en daardoor wordt afgeleid, dan is het zaak om zover dat mogelijk is die persoon te ontwijken zolang dat nodig is. Juist door de strijd tegen Titska krijgen we ook weer schilden tegen Rian. Rian kan veel macht hebben en hardnekkige grip hebben zolang hij de mens kan afleiden van de strijd tegen Titska. Komt een mens dichtbij de ontmaskering en het gebied van Titska, dan stijgt het angst-niveau van Rian, dus dan zal hij alles doen om dat te voorkomen.

De heilige gebondenheid leidt tot de wildernis, om zo de mens losser te maken van de stad, zodat de mens dieper overweldigd kan worden door de natuurbron, en zo in een diepere gebondenheid komt. De vijand verliest zo macht, en dat kan zich uiten in angst van de vijand. In diepere gebondenheid zullen de openbaringen namelijk ook veel puurder zijn, minder inmeng, en vandaar dat de volledige gebondenheid het doel is, dat je dus geheel bent ingenomen door de allerhoogste bron. Dit vereist een discipline die de meeste mensen niet willen opbrengen. Het is een vasthouden aan de leegte die dan uiteindelijk een nieuwe geboorte voortbrengt, een eeuwige geboorte, die niets anders kan dan de allerhoogste bron te volgen en te worden, door volledig een kanaal te worden, en vandaaruit uiteindelijk de bron zelf. Natuurlijk gaat dit verschrikkelijk getest worden, want zonder die test, zonder de weerstand, kan je hierin niet groeien. Dit is dus allemaal standaard procedure.

De glazen muur die een mens als slaaf van de stad houdt moet doorbroken worden, dat is iets in de hersenen, en dan moet er gevlucht worden tot het hart, geluisterd worden naar het hart. In het hart zijn twee bronnen : de goede en de slechte. De slechte moet overwonnen worden door de toewijding aan de goede, eeuwige bron, waaraan de mens zich moet vasthouden totdat die verbinding is vastgegroeid. Het kan helpen door een hand op je hart te leggen om zo jezelf beter te richten op het

hart. Hierin zijn verschillende bedelingen, want er waren ook seizoenen dat er juist gevlucht moest worden van het hart, bijvoorbeeld door nog dieper te gaan, tot het binnenste in de buik, of zelfs tot de genitalien. En er waren ook seizoenen dat er helemaal niet tot ergens in het lichaam gegaan moest worden, maar dat het van buiten moest komen, omdat het van binnen te gevaarlijk werd. Soms moet de mens helemaal loskomen van het lichaam en van ruimte, om zo dieper de leegte binnen te gaan. Maar dan ga je een nieuwe bedeling in die terug zal leiden tot het hart, omdat er een grote strijd gaande is in het hart met grote overwinning. We moeten dat terrein dan terug eisen. Er zijn dus inderdaad poorten opengegaan. Hier moeten we gebruik van maken. Het nieuwe leven zal zo vanzelf opborrelen vanuit het nieuwe hart.

Het is heel dubbel. De hersenen komen in stroomversnelling en draaien alles om. Het is heel ziekelijk, want er is op dat moment een grote confrontatie met Titska, die als een spiegelmuur wordt ingeslagen, die altijd de realiteiten gescheiden hield, dus dan is het aan de ene kant een ontmaskering en aan de andere kant een flinke veeg van Titska. Al haar gezagsdragers en onderdanen, zoals Jom, Sepra, Lazar enz. zijn Titskanen.

Het is een beetje zoals in Openbaring dat de martelaren om wraak roepen, maar dan een wit kleed krijgen om te rusten. Het oordeel komt in de zin dat we gaan zien wat het allemaal betekent. Het zijn perversies van de Waarheid die dus opnieuw gerangschikt moeten worden. Het oordeel gaat juist door de gnosis.

Films zijn kijkjes in de hemelse gewesten. Het is vaak gestolen gnosis, maar nog vaker rommel die je van de gnosis wil afhouden. Wij kijken alleen films als de gnosis ons daartoe leidt. In sommige gevallen zijn het vulkaan-uitbarstingen van de gnosis.
Het is bewaakt gebied, en met dogmatische waakhonden die zo zijn geprogrammeerd proberen te praten is vaak hetzelfde als in een wespennest lopen. Geef je ze één vinger, dan bijten ze je hele hand eraf, met alle gevolgen daarvan. Ze zijn geprogrammeerd om te doden en naar de hel te slepen. Moeilijke materie als dat zo diep in de familie zit, en helemaal als anderen daarbuiten er nog eens een schepje boven op doen. Wat dat aangaat ruiken de aasgieren dan bloed.

Alle dingen zijn aan elkaar verbonden. Er is een verschrikkelijke strijd tegen de vleselijke geest van Spanje. Ook hieraan verbonden was de eerste dood van een Spaanse stierenvechter in het nieuwe millenium. De hele wereld was blij dat het slachtoffer van zware dierenmisbruik, de stier, zijn misbruiker van zich kon afslaan. Dit werd gevierd als een grote triomf, en dat was het. Stierenvechters worden in Spanje als heilig gezien, als supersterren, en het wordt bijna als godlastering beschouwd om ook maar iets negatiefs over hen te zeggen. De meeste normale bevolking is tegen het stierenvechten en zegt dat het de schande van Spanje is, maar voornamelijk de regering en veel ouderen houden er aan vast omdat het een handel is en een geloof. Spanje is woest vanwege hoe de wereld op de dood van de matador reageert, en heeft zelfs al politie ingezet en wil de wetten aanscherpen dat er niets negatiefs over de matador gezegd mag worden. Spanje is wat dat aangaat een neo-nazistisch land. Titska en Lark werken zwaar door dit land heen. Ook in het Eeuwig Evangelie wordt het oordeel over het vleselijke Spanje aangemeten.

Juist familie kan een bedreiging vormen voor onze vrijheid in de gnosis, en daarom wordt die zo nu en dan weggekapt voor onze eigen bescherming. Wij moeten komen tot de ware bloedlijnen, en niet de geprojecteerde bloedslijn, de valse bloedslijn, de familie. De amazones maken om die reden vaak

korte metten met de familie banden, alhoewel ze er ook doorheen kunnen werken, want het blijft een symbool. Wij zijn dus in de overgang van de letterlijke realiteit tot de symbolische realiteit, en dan kunnen we soms even last hebben van “culture shocks”. Dit zijn dus geen onoverkomelijke bergen, maar bruggen. Het zijn deuren die geopend worden voor nieuwe gnosis.

Het offer moet namelijk rijpen. Het is namelijk een gevaarlijke geest, en die zal stapsgewijs breken in een groot oorlogsplan. Lark is een geest van bezetenheid die heel Europa bezeten houdt. Het is een kanibaalse geest, allesverwoestend, die alles van de mens uitbuit. Je mag blij zijn als je deze strijd hebt, want dat betekent dat je weerstand biedt. Een heleboel mensen bieden geen weerstand aan deze geest en zijn al helemaal door hem opgevreten en hun delen dienen als sieraden in zijn hut. Ze zijn al een deel van het meubiliair geworden, maar dat is wat die geest doet. Voelen we die strijd nog, dan is dat onze bescherming. Voelen we die strijd niet meer, dan is alles verloren.

Honger die geest uit zou ik zeggen. Ga afleiding zoeken. We zijn nu in de kerncentrale aangekomen, dus één verkeerde beweging en dat kan grote gevolgen hebben. We zijn dus stapsgewijs deze kern aan het bespreken, en bezig een veilige handleiding ervoor vast te stellen, om zo stap voor stap genezing te laten komen. Ik bedoel hiermee dat als we te snel met informatie komen, dan komt er oververhitting en dan wordt het een 'kernramp' zo gezegd, dus dat gaat niet gebeuren. We mogen deze situaties als een uitdaging zien, als de nodige tucht, waarin dus de funderingen voor de volgende stap worden gelegd. Dit zijn dus veiligheids-maatregelen vanwege deze verschrikkelijke geest Lark en zijn zuster Titska.

De bestrijding en overwinning van Lark en Titska zal stapsgewijs gaan, en hierin mogen we niet vooruitlopen. We moeten veel leren aanvaarden en hierin de hand van de Heerin/ Moeder/ Amazone zien. Spanje is een land van plaaggeesten. Dit is een corrupte weerspiegeling van de heilige opvoeding. Deze opvoeding is gebaseerd op loon en tucht, maar Spanje stal dit en gebruikte het te pas en te onpas.

De pesterijen zijn een laag hierover heengebouwd, dus er wordt iets verborgen gehouden. Het zegel van pesterijen, het zegel van Spanje, moet daarom verbroken worden, zodat we de tuchtigende, maar ook tedere, opvoeding van de Heerin/ Moeder/ Amazone weer gaan zien.

Wij hebben zulke ervaringen van gepest worden dus nodig. Het zou niet best zijn als die ervaringen er niet waren, want dan zou dat betekenen dat we tuchteloos zijn.

Afstand doen is het verhongerings-proces. De familiaire geesten tappen jouw levenssappen af, eten jouw vlees en maken hun spullen van jouw onderdelen (botten, tanden, huid, enzovoorts), dus dat zal voor hen niet leuk zijn als ze ineens die bron van inkomsten niet meer hebben, en dat zullen ze zeker merken. Dan zullen ze misschien proberen om te kopen of naar een ander slachtoffer op zoek gaan. Zoals gezegd zijn het geesten van kanibalen. Je zit dan in hun kookpot zogezegd. Pas dus op voor paaierijen en ook vals medelijden met die geesten. Duidelijk je grenzen aangeven.

Hoofdstuk 93. De Orions-Afrikaanse familiologie en relatiologie

Soms is het goed om even helemaal op familie-aangelegenheden te vasten, om de familie-geest helemaal los te kunnen kappen, want anders zit je er echt onder. Als je door het vasten dan die geest hebt afgekapt, dan kun je eventueel later met de nieuwe wapens anderen helpen. Als mensen daadwerkelijk los willen komen dan zal daar zeker een weg in zijn, maar ook hierin is het soms belangrijk eerst het lijden te aanvaarden. Verslavingen zijn ook een vorm van lijden, zoals materiele verslavingen, geld-verslavingen. Het is soms wat mensen in hun wanhoop aangrijpen, als laatste strohalm. Eerst moet je inderdaad voor jezelf kiezen, want als je zelf nog in het moeras ligt kun je anderen er niet uittrekken. Eerst afstand doen, een goede basis voor jezelf bouwen, een nieuw leven, en vandaaruit zien wanneer en of je nog wat voor haar kan betekenen. Dat moet zeer zeker niet ten koste van jezelf gaan. Familie-demonen kunnen ook spelletjes spelen om met je aan te pappen. Ook daarom is afstand nemen belangrijk, zodat je niet juist de familie-geesten gaat bekrachtigen. Eerst heb je onderscheid nodig en een duidelijke roeping. Het is belangrijk als je door de bomen het bos niet meer ziet eerst tot jezelf te komen, naar een rustige plaats in de wildernis waar die geesten je niet kunnen teisteren. Hierin moet je volharden, want ze zullen het gerust proberen.

Soms wil de mens vluchten, werken vanuit een soort veilige basis, ver weg, om zo onder de familiaire stolp vandaan te komen. Soms moet je voor je eigen bescherming een soort van 'onbereikbaarheid' creeren. Het vluchten zou je op je eigen leven kunnen proberen toe te passen zodat er weer wat rust kan komen. Dit houdt in : het zegel verbreken, en komen tot de plaats die het verborgen houdt.
Spanje is een katholiek land, gebaseerd op een christelijke vorm van mithraisme. Dit leidt helemaal terug naar India, wat in principe gewoon letterlijk gemaakt is, en daardoor is uitgegroeid tot een neo-nazistisch bolwerk. Vandaar dat de indologie fundamenteel is, wat ook besproken wordt in de boeken. Lark zit in dezelfde linie als Titska.

Lark vereist een speciale aanpak. Er moet dus een vaste burcht gebouwd worden tegen Lark en Titska, anders is er geen oorlog tegen hen mogelijk. Er moeten dus eerst goede kampmuren gebouwd worden, op een goede verhoging. Hiervoor heeft de Gnosis het boek 'De Bilha' gegeven. Hier kunnen de bouwstenen gevonden worden om los te komen van Lark en Titska. Het is een boek gegeven aan de overwinnaars, waar vers voor vers over gemediteerd kan worden, om zo tot de diepte ervan te komen. Lark en Titska moeten buigen voor dit boek. Het is een machtig orakel waardoor zij vast komen te zitten. Zo zullen zij hun grip verliezen. Eerst zal er dus gebouwd moeten worden, anders valt er niets te strijden. Als eerste hulp zijn er in de gnosis zogenaamde 'stations' opgebouwd waar treinen klaarstaan waar je in kunt stappen voor die vlucht.

Het gebied buiten het paradijs, dus inclusief de aarde, is Titskaans gebied, bestuurd door Lark. Natuurlijk is dat heel dubbel, want alles is in handen van de gnosis als het erop aankomt. Lark is een creatie van de gnosis, anders zouden we niet eens bestaan. Deze polariteit is dus nodig. Lark is een tuchtgesel in de hand van de gnosis. Tot tucht of oordeel. In die zin moet iedereen door Lark heen, door Titskaans gebied om daar de verdrukkingen te leren. Zij die niet of nog niet helemaal in

de heilige gebondenheid tot de gnosis leven worden zelfs nog – al dan niet deels – geleid door Lark en Titska. De heilige gebondenheid is en was altijd het enige medicijn tegen het geleid worden door demonen zoals dezen, maar per definitie wordt iedereen onderdrukt door Lark en Titska. Dit is een groot verschil.

Vluchten betekent dat je de strijd geeft aan de gnosis, het loslaat, en de leegte ingaat. Je verzet je dan ook tegen het strijden, in de zin dat je al je wapens laat testen, al je gevechtsdrangen en zelfbehoud.

Hier gaat ook het boek 'De Verwonding' over in de Bilha.

In het vluchten kun je dan een bouw-oproep krijgen, gericht op het mediteren over het beveiligen, dus dan werk je meer met gereedschappen. Dan pleit je op de muren, de grenzen tussen jou en de vijand. Je kunt die verzen uitspreken, zonder dat je daadwerkelijk gaat 'strijden'. Je proclameert dan als het ware gewoon het Woord van de gnosis. Zo bouw je steen voor steen. Hierin is het ook belangrijk om het nomadische in acht te nemen, in de zin dat je van kamp tot kamp gaat, van burcht tot burcht, van grot tot grot, en dan is het ook van belang om soms te werken aan de karavaan, de karren, de strijdwagens en jachtwagens, en daaraan bouwt, in plaats van daadwerkelijk ze al te gebruiken voor de strijd en de jacht, dus het kan dan ook gewoon dienen als een vervoersmiddel zonder het al in te zetten voor de oorlog.

Het vluchten betekent terugkeren tot de tenten, dus de jacht en de oorlog staken, en dan je wonden laten verzorgen, zwakte accepteren, en accepteren dat je te zwak bent voor de strijd tegen Lark en Titska. Hier gaat ook de serie 'De Amazones' over, over dat proces. Geef jezelf de tijd om op te groeien, door de wedergeboorte te gaan, en blijf dichtbij de Moeder. Dat betekent ook niet op Haar vooruit te lopen. Dit hoort allemaal bij het vluchten. Voor alles is er een tijd.

Het gaat erom te kijken waar het pad verder loopt. Als alle deuren zomaar zouden opengaan is er geen tegenwerking en dus ook geen diepe fundering, zodat alles na verloop van tijd zou instorten. Elke opening van een deur vereist diepte. Niemand zal beweren dat dit leuk is, maar het is wel een uitdaging. Gedachten die vast komen te zitten is iets wat moet gebeuren, omdat de mens leeft door enorm krachtige impulsen van parasitaire structuren die heersen. Dit moet dus gereset worden en zonder dat zou je nooit in de heilige gebondenheid kunnen komen. Je moet dus door het vacuum heen. Er is geen andere weg. Zo kan er nieuw leven komen en word je op hogere, meer natuurlijke, stromingen overgeschakeld.

Het gaat voornamelijk om de diepere dynamieken in jezelf te vinden. Het zijn kaarten van de seizoenen om lessen te leren. Daar moeten we allemaal doorheen en is zo ingecalculeerd. Financiele tegenslagen zijn soms ook nodig om van dingen los te komen. Houd goed de cryptiek in de gaten. Het leven is vallen en opstaan. De “scheiding” is een metaforische dynamiek in de demonologie dat je je afscheid van de “valse vrouwelijke geest” in jezelf, of dat die valse vrouwelijke geest dat zelf doet onder de hoge druk van de gnosis. Op die basis komt er ook een “scheiding” tussen jou en de valse vrouwelijke geest in anderen, als een soort van weerspiegeling. Dit kan een heel langdurig proces zijn. Als het om de materiele dingen gaat zoals een huwelijk, dan is dat gecompliceerd, want een huwelijk wordt gesloten in een instituut, waar je voor betaalt aan de staat, en als er een daadwerkelijke scheiding zou zijn dan moet je daar ook weer voor betalen. Het is een markt. Wat

veel belangrijker is is het persoonlijke. Laat het hart verder beslissen wat voor contact er is en mag zijn, de hogere kennis. Dat kan elke dag weer anders zijn, en dat kan door seizoenen heengaan.

In de demonologie zijn de materiele dingen bijzaak, slechts een weerspiegeling. Als je in een relatie bent, dan heeft de andere persoon ook het goddelijke zaad in haar, het goede, zoals jij dat ook hebt. Dus die twee dynamieken mogen met elkaar verbonden zijn, en dan loskomen van het duivelse zaad. Dit is een proces met vallen en opstaan, want juist ook de andere natuur vormt de goede natuur. Zonder dit zou er geen leven mogelijk zijn. Dit is een heilige ervaring als een visioen. Ook is het zo dat de "duivelse natuur" in jezelf of in de ander gewoon niets anders is dan een verkeerde of omgedraaide volgorde en hierarchie van het goede, als zware cryptiek, dus het bevat wel de onderdelen die je nodig hebt, maar die moeten nog even juist gelegd worden. Het gaat om het onder ogen komen van de archetypes van het leven, stap voor stap, het je eigen maken, en de waarde en het nut ervan inzien.

De "valse vrouw" is dan in die zin de geest die materialistisch blijft leven zonder de diepere cryptiek ervan onder ogen te komen, zonder tot begrip te komen. De "valse vrouw" groeit niet, maar gaat altijd in dezelfde cirkels, en versteent daarin. Dit gesteente zal afbrokkelen onder de druk van de gnosis. De ware vrouw zit namelijk in dit gesteente opgesloten. Als eerste moeten we op zoek gaan naar de hogere kennis, de gnosis, de vur, om die te leren kennen en daar een relatie mee te hebben, en vandaaruit zal dit weerspiegelen in de verschillende levels van het sociale, in allerlei soorten levensverhoudingen en relaties. Wat moet het zijn ? Liefde of Gnosis of allebei ? Ik zou zeggen : Liefde tot de Gnosis, de wijsbegeerte. Menselijke relaties zijn daar een weerspiegeling van. Je mag zo de gnosis in elkaar ontdekken, als de bron-gnosis dit toelaat. Eerst gaat alles vertikaal, en vanuit het vertikale kunnen er al dan niet horizontale verbindingen zijn.

We zijn bezig de basis-dynamieken van het leven te bespreken. Alles is standaard. Tegenslag is een cryptische archetype van de moeder die op ons jaagt om rekeningetjes te vereffenen. Veel tegenslagen zijn een hele slappe en materiele afschaduwing ervan. Het wordt dus gewoon gebruikt om de mens in balans te brengen. Later in het leven zullen dat soort gebeurtenissen juist weer belangrijk zijn. De nachtmerries brengen ons over de zee, niet de mooie dromen.

Wat is het verschil tussen de Sepra-wand en de Saveer-wand ? De Saveer-wand is het verlengde van de Sepra wand in een hoger level, dus het heeft veel met elkaar te maken, en werkt overeenkomstig, zoals Lark en Tiska verlengden zijn van Jom en Rian. Sepra staat bekend als de geest van verwerping en is veelal mannelijk, terwijl Saveer de geest van angst is en veelal vrouwelijk. Zij hebben in hun werk en strategie veel kruispunten, maar Saveer moet ook de hogere paradijselijke sociale structuren opgesloten houden en bewaken, de paradijselijke genealogie, zodat de lagere aardse genealogie vrij spel heeft. Deze demonologie openbaart de paradijselijke genealogie. Saveer zit dus nog even een stukje dieper, dimensionaal gezien, en bewaakt een diepere schatkamer, in de slangenput. Daar zit natuurlijk een grote opdracht in, en daarom lijdt de mens ook zo onder deze geest totdat men door die diepere wanden is heengegaan. Daarom is geduld en studie de enige oplossing, naast het zoeken van leegte en onthechting. Dit is dus een diepe donkere lift die als hij te snel open zou gaan verblindend licht zou brengen. Er zijn veel nuances aan te brengen tussen Sepra en Saveer. Er zijn vier boeken geschreven in de strijd tegen Sepra in de series, en de daaromheen liggende boeken gaan daar soms ook over, zoals in de Strijd Tegen Lazar I en II wordt Sepra al genoemd en besproken.

We hebben Saveer heel voorzichtig besproken, en we hebben gebouwd aan bruggen naar meer openbaring hierover.

De Bilha gaat deels over de hogere paradijselijke genealogie (bloedlijnen) wat als een mes is om de banden van Lark los te snijden, want Lark is mede-verantwoordelijk voor de oude, gevallen genealogie van de lagere aardse gewesten, en waar het tweede deel van de serie van de beesten over gaat, de visjacht.

In boek 53, TARU, van de Bakroe, het eerste deel van de Bilha, wordt besproken, dat er in de hogere paradijselijke gewesten geen letterlijke broers zijn, dus alhoewel er hoofd-baarmoeders zijn waar iedereen doorheen gaat wordt toch iedereen apart onder een moeder gestelt zodat er geen letterlijke broers-bloedlijn is, anders zou dit een bedreiging kunnen vormen tot de vrouw. Dus als je hoger komt dan worden ook de broers-bloedlijnen afgezworen en doorgekapt. Dat verhaal is dan afgelopen. In die zin is Lark de geest van broederschap, dus die versterkt mannen onderling door zware bloedlijns-energie om een wapen te vormen tot het vrouwelijke. Het mes snijdt dus heel diep. Ook heeft dit te maken met dat de broederschap de slavernij tot de vader betekent. De broederschap is namelijk een hele zware kracht die het vrouwelijke uitdooft. Het vernietigt de vruchtbaarheid.

Dat is een deel ervan. Lark wil niet dat een mens tot persoonlijke verlichting komt, dus hij gebruikt inderdaad een numeriek identificatie systeem waarvoor de gevangen mens dan ook de huur moet betalen. Hij wil niet dat een mens deelkrijgt aan het hogere zelf, de hogere kennis en de goddelijke natuur, dus hij richt zich op projectie. Ook hier gaat de Bilha tegenin in boek 32 van de bakroe, het boek genaamd 'het evangelie van Ismael', waar er wordt gesteld dat er een balans moet komen tussen het zoeken van het goddelijke en het worden van het goddelijke, dus het is geen eenrichtingsverkeer, en zo is het nooit geweest.

Het gaat niet om persoons-aanbidding zoals in het christendom (geest van afschuiven, projectie, luiheid), maar om het vinden van de hogere kennis en daaraan gelijkvormig worden. In die zin bewapent de Bilha tegen Lark. In de strijd moeten we komen tot de verlichting (niet als licht, maar als inzicht, overzicht, in de duisternis, wat juist door de verduistering gaat waarin het valse licht wordt verbroken). In het Hebreeuws is dit de kabad, en in het Grieks de doxa, de glorie, zoals ook Iysh tot de glorie kwam door zijn lijden en strijd, het zogenaamde 'bereiken van de verheerlijking', wat in de Amazone taal de 'pesa' is.

Lark is bang voor de pesa. Hij is daar woest over, want de mens is voor hem een stuk speelgoed en een stuk vlees wat hij altijd weer kan leegzuigen als een spons.

Als huurgeest heeft Lark een groot aanbod, wisselend van atheistisch en humanistisch materialisme tot christelijk materialisme of ander soort van religieus materialisme, allemaal anti gnosis of valse gnosis. Er kan dus ook bescherming opgekocht (gehuurd) worden bij hem. Hierin is hij ook sluw, want juist door de druk te vergroten gaat men weer inkopen doen bij hem. Hij zet de mens dus vast, zoals de medische dictatuur dit doet en de voedsel-industrie. Het zijn dus allemaal adverteers-truukjes. Natuurlijk is het geen echte bescherming, maar zelf-sabotage.

Lark heeft dus vele invalshoeken. Dan moet je vertrekken, wat al een teken van oordeel is, in de zin

dat je de tirannieke christelijke familiariteit hebt verlaten en nu ergens anders de trom slaat om hier over heen te komen. Dit is een soort verlies dan voor de familiaire en vaderlijke geest, voor de patriarchie, voor de christelijke geest, de archon (demiurg) die over de clan is aangesteld. Want de archon weet dus dat de ontsnapte hem zal gaan verraden. Dit zijn dus twee demonische legers tegenover elkaar, en voor Lark betekent dat weer geld in het laatje. Je bent dan ook weer in een soort ontsnappings-proces, en al deze elementen bij elkaar zorgen dan ook weer dat jij tegen dingen beschermd wordt, want beide legers zijn tegen de gnosis. Zoals de een is ontsnapt kan dat ook weer ontsnappings-energie voor jou opleveren. Dus je kan het van vele kanten bekijken.

De vleselijke huurcontracten in het geestelijke zijn dus contracten met de duivel, met de vijand. Al die contracten moeten verbroken worden, en dan komen tot de gnosis-huur, wat een pad is tot de eeuwige goddelijke huur, oftewel de heilige gebondenheid, of de automatismes van de hogere kennis. Dat is een proces, als een reis door de onderwereld om te ontsnappen uit de gevangenis van Lark, als een doolhof, een labyrint, waarvoor je items van de hogere kennis nodig hebt om deuren te openen, om gevaarlijke straling en vijandelijke alarms uit te schakelen, als in een puzzel. Dit gaat stap voor stap, en elke situatie is weer anders. Het heeft ook veel met timing te maken. Niet te vroeg, niet te laat. En het allerbelangrijkste is dus de nodige items, de sleutels bijvoorbeeld, te verdienen, en niet door cheaten te verkrijgen door het voortijdig hebzuchtig en overmoedig te grijpen, want dan zou er weer een contract met Lark ontstaan, en dan speuren ze je automatisch op en zetten je weer vast. Het is dus als koorddansen met bewegende bommen. Dat lijkt van de buitenkant een onmogelijke opgave, maar er is een weg. Iemand heeft dit spel al eens eerder gedaan en gewonnen. Met een beetje zoek en speurwerk moet het in principe dus lukken.

Lark en Titska zijn broer en zus. Titska staat voor de broer-zus verhoudingen om de moeder te vervangen door een lagere vorm, de zus. 'Zus' is ook een code-woord voor allerlei afgoden in iemands leven, en probeert net als Lark de heilige zelfverwezenlijking, zelfvergoddelijking – wat aan bepaalde wetten is onderworpen, want valse zelfverwezenlijking en zelfvergoddelijking is zelfzucht – tegen te houden.
Zij willen dus de mens onder valse goden houden, als een projectie, zonder dat de mens verandert en deelheeft aan de goddelijke natuur.

Wel bieden ze dus valse zelfverwerkelijking in de vorm van New Age of wetteloos, materialistisch atheisme. Zo zijn er overeenkomsten, maar ze kunnen ook schijngevechten opzetten door deze tegenpolen. Ze spelen spelletjes om mensen onder hun macht te krijgen, en om huur voor elkaar te krijgen. Lark kan ze bijvoorbeeld achtervolgen, en dan lokt Titska ze in een huurcontract, of net andersom. Ze bieden dus valse bescherming, terwijl ze zelf de achtervolgers zijn. Heel gewiekst dus. Zo kunnen ze de mens manipuleren in iedere gewenste vorm.

Sommige mensen zijn zich ervan bewust, terwijl anderen zich er niet van bewust zijn en hun geweten hebben afgekocht.
De mens maakt soms ook contracten om alles te vergeten, dus dan komen ze in een soort van demonische slaap waarin alles goedlijkt, als een soort drugs.
Ook dit is het werk van Lark en Titska.
Saveer is hierin de vader-zoon relatie, die dus altijd weer mannelijke machtspersonen over de mens wil zetten, zodat ze niet tot de moeder kunnen komen. Wel is het zo dat de moeder dit als een voorhangsel gebruikt.

De mens moet dit eerst overwinnen voordat de mens tot haar, de gnosis, kan komen.

Dit is dus een soort bermuda-driehoek waar we mee te maken hebben :

demonische huurstichting :

Titska – broer-zus
Lark – broer-broer
Saveer – vader-zoon

Dit is een strijd en een reis die iedereen persoonlijk moet begaan, maar hierin zijn wij soms wel sleutels voor anderen, of een waarschuwing. Wij moeten dus niet alleen individueel denken, maar ook collectief, in de zin dat wij allemaal iets representeren en ook deelhebben in het loon-systeem naar anderen toe. Soms worden wij gebruikt om anderen te belonen, i.e. te helpen. Iedereen is dus ook een bepaald onderdeel van het lichaam. Iedereen heeft zijn eigen taak, als een reflectie van het zelf, dus het wil niet zeggen dat we daadwerkelijk over anderen beslissen of invloed hebben op iemands lot, want in diepte kunnen wij niemand genezen of vernietigen, en gaat het om de keuzes van de persoon zelf, en dat kunnen wij dan reflecteren en bevestigen. Zo hebben wij deel aan de cirkel, en mogen we daar ook zelf door geholpen worden, als een soort aandeelhouders. Zo delen wij in de winst en het verlies. Dit is het collectief van een natie of stam, als een systeem van de hogere kennis. Dit is aan allerlei wetten verbonden, en gaat in principe gewoon om geleid te worden door de gnosis, zowel individueel als collectief, dus dan gelden dezelfde regels qua profetie : heilige gebondenheid enzovoort.

Het oordeel dat via de ontsnapping over het familiaire komt is ook een wetmatigheid. Iemand ontsnapt, zoekt hulp, doet zijn beklag, en verzamelt een leger. Er wordt dus een andere bron ingeschakeld die het familiaire onderzoekt, en correcties aanbrengt, of bescherming of wat dan ook. Het oordeel staat dan voor het hele gerechtsproces. Stel dat iemand dingen heeft meegenomen die niet van hem zijn, dus ten onrechte heeft gestolen, qua geestelijke goederen/ energie enzovoort, dan wordt dit ook door de nieuwe bron die hij heeft aangeboort beoordeeld. In die zin komt hij dus niet ver, want ook hij heeft zijn verplichtingen. Dat is dan de andere kant van het verhaal. In diepte geeft dit gewoon alle goddelijke processen weer, en is de toekomst allang geweest, i.e. in deze dingen gecodeerd, en daartoe moet de mens dus ontwaken, de diepere lagen in het verleden gaan zien.

Als je in een zware familie opgroeide is dat om je eigen schil open te breken, want alleen in zware onderdrukking is er ontwikkeling, en ook om dit dan uiteindelijk te overwinnen en een plaats te geven, dus hoewel je daar dan niet hoorde, en het een tempel van de vijand is, zo kun je dus hier wel je voordeel mee halen, en ook de gnosis die hierin was opgesloten vrijzetten. Het zijn dus operaties, missies. Je gaat dan weer terug naar de bron en dan wordt alles duidelijk.

We moeten eerst de oude opgelegde identiteit kwijtraken, en zo de paradijselijke identiteit vinden. Die tussen-periode bevind je je dan tussen wal en schip. Eerst moet er chaos zijn voordat er herschepping kan plaatsvinden.

De angst voor de vleselijke Jezus taal is een reële angst, en daarom zijn we ook bezig geweest deze tikkende atoombom onschadelijk te maken, deze kernreactor. We zijn dus dieper gegaan in wat het

nu eigenlijk verborgen houdt, zodat het minder macht heeft. Maar de strijd tegen Jom (de vleselijke Jezus) is zwaar, dat is een feit. Er moet dus even door de zure appel heengebeten worden. Die demonische machten die roepen en schreeuwen zijn ook heel intimiderend, want als de mens eraan toegeeft, dan is het dus goed mis. Daarom is de heilige vrees ook zo belangrijk, want het is bescherming, dus als het dan even door je heen giert, besef dan dat het er is om een beschermingsmuur te bouwen. Soms wordt die beschermingsmuur door iets aangevallen en afgebrokkeld, en dan moet de vrees weer even flink door je heen gieren om het weer op te bouwen. De heilige gebondenheid geeft veiligheid, en bouwt de gnosis op, maar dat wil niet zeggen dat we dan ineens niet meer hoeven te lijden. Vaak gaat het dan juist dieper, maar dat is de school, de toerusting, het loskomen van je oude ik, en het zal ook heel anders beleefd worden, dus het wil niet zeggen dat je er dan op dezelfde manier tegenaankijkt en alles op dezelfde manier beleeft als vroeger. Er komen nieuwe gezichtspunten en ook nieuwe gevoelspunten, dus zintuigelijk ga je anders worden.

De oude situaties van kerken, bijbel, voorganger enz. staan te dringen omdat het vertaalt wil worden. Het wil getransformeerd worden. De angst voor mensen die niet in de heilige gebondenheid en de gnosis leven is ook reeël. De scheiding wordt aan de ene kant veel groter, maar aan de andere kant kan er ook weer zoveel met oud materiaal gedaan worden. Alles moet opnieuw gerangschikt worden. Je gevoeligheid groeit door de gnosis, dus dan kan dat soms heel lastig zijn. Dat hoort erbij. Je wordt dan soms overweldigd met prikkels. Dat heeft tijd nodig, want eerst moet je die taal leren wat er nu eigenlijk ten diepste gebeurd. De hogere contexten moeten gezien worden, zodat je die prikkels later direct kan herkennen en kan omzetten. Het blijft rammen totdat er gnosis is ontvangen. Zonder het geram zou de gnosis niet opgewekt kunnen worden. Dit is dus een boor proces. We gaan de diepte in, en het boren kan afschuwelijk zijn, maar we moeten ontsnappen in de diepte. Het zal niet opwegen tegen de eeuwige gnosis die geopenbaard gaat worden. Wat je nu om je heenziet zijn alleen maar flitsen in vergelijking met de eeuwigheid. Ook de vleselijke katgeest wordt afgebroken en verliest grip in dat diepe boorproces. Er zijn bepaalde dieptes in de gnosis waar die kat niet kan komen. De macht en reikwijdte van die kat is dus maar beperkt.

Alles wat dus gebeurt in het proces is nodig, heb je nodig, en dat kun je ook belijden. De vleselijke katgeest kan alleen maar komen op de gebieden waar je nog zelf als die kat bent. Het gaat er dus om een nieuwe mens te worden, en dan heeft die katgeest geen ruimte meer, en dat begint al met keuzes maken tegen de vleselijke katgeest. Je kan belijden wie je wil zijn, en dat je niet zoals de vleselijke katgeest wil zijn. Dit zal dan de juiste hormonen aanmaken om het vleselijke beest te verdrijven.

Het gaat erom een relatie te krijgen met de heilige vreze, als een persoon van de gnosis, want in hogere vormen kan het zich ook weer juist personificeren als een vrouw of baarmoeder, zodat het diepere communicatieve waarde kan krijgen als metafoor, zoals de vrouw van de heilige vreze, of de baarmoeder van de heilige vreze, en daarin is dan wedergeboorte. Je kan het zien als een alarm en een bouwer. Soms is zo'n overstroming nodig. Hetzelfde geldt voor depressie. Dit wordt ook in de amazone bijbel beschreven als een vrouw, die we in het rode kasteel tegenkomen, en die zal zijn als de nachtwake over ons. Ook daar moet je dus een relatie mee krijgen, met de heilige depressie. Ook bewapent zij ons. Het gaat om het leren herkennen waar het voor nodig is. Deze golfbewegingen zijn heel normaal in de gnosis. Het is allemaal de wiskunde en natuurkunde van de gnosis.

Het kan soms zijn dat dingen vaag lijken, maar wij zijn niet gemachtigd te snel te gaan. Alles gaat stap voor stap. De verbanden zijn te zien in het totale plaatje in de series en in de Moeder Bijbel. De puzzel is interdimensionaal, dus dat houdt ook in dat er paradoxen worden besproken, symetrieen en assymetrieen, dus soms mag het ook helemaal niet passen. Dit zijn ook wetten binnen de kunst. Er zal zowel harmonie zijn als anti-harmonie, maar binnen dat kunnen we je wel verder helpen. Op dit moment is er een grote oorlog gaande, en hebben we te maken met lekken. Die lekken zijn juist de gaten waardoor openbaring binnenvloeit, dus we moeten daar twee-zijdig mee omgaan. Ook komen door de lekken hen van een andere dimensie binnen, dus het is onderdeel van de missie en het geestelijke spionage-project.

De strijd tegen de leprechaun is één van de grootste oorlogen, gezien het om de macht van geld gaat, economie, en zij zijn tricksters hierin. In de tweede bijbel worden de leprechauns ook besproken. De leprechauns van homofobie roven het goddelijke zelf uit de mens om hen een nep-identiteit te geven waardoor ze zo die mensen robotisch kunnen besturen. Het christendom is zo'n homobofisch implantaat, en dit is een stalker.

Rian heeft ook met de leprechaun/ treiter-kabouter te maken. Zij werken met elkaar samen voor hetzelfde doel. Omdat we met zware territoriale demonen te maken hebben, mogen we hierin niet te snel gaan. Alles zal ook beter zichtbaar worden in de grotere context. Vaagheid is voor een bepaalde graad belangrijk, door de mist lopen. Mistgebieden zorgen ervoor dat waar je bent het je niet zal overweldigen, want dan zou het je reis kunnen stoppen om je ergens te doen vastraken. Er is ook de zogenaamde pek-kabouter, die op dezelfde manier werkt. Zodra je ergens stil blijft staan en blijft turen op hetzelfde punt om het beter te kunnen zien, dan kan de kabouter je met pek vastmaken aan de grond. Mist zorgt ervoor dat je net datgene krijgt wat je nodig hebt, maar door de nodige vaagheid kan je dan ook gewoon verder reizen in de wildernis. De mistgebieden zijn dus belangrijk, en er moet altijd een zekere mist aanwezig zijn, anders is het gevaar gewoon te groot. Overal roesten mensen vast, en worden tot steen. Te gedetailleerd zou alles materialiseren, terwijl vaagheid alles flexibel houdt. Vaagheid leidt uiteindelijk tot de grotere plaatjes, en die zijn inter-dimensionaal en dus paradoxaal, heel kaleidoscopisch, met heel veel invalshoeken en rangen, een beetje zoals veren in elkaar zitten. Een veer is ook een goed symbool voor de gnosis.

Veelal wat we in onze kinderjaren hebben gedroomd, zal de sleutel zijn. Kinderen kunnen vaak nog komen waar volwassenen dat niet kunnen, omdat hun vleugels nog niet zijn afgekapt. Daarom is onze kindertijd van levensbelang, en is onze kindertijd de sleutel waarin en waardoor we openbaring ontvangen. Alle situaties, gebeurtenissen en herinneringen van de kinderjaren zijn sluiers en paden tot de hogere realiteiten. Ook dit is weer een puzzel, als een orakel.
Dromen komen altijd op de juiste momenten op. Vooral de dromen in de kinderjaren zijn erg belangrijk, omdat het kind nog op plaatsen kan komen waar een volwassene niet kan komen. Wij moeten dus terugkeren tot ons kind-zelf. Jortin is de wachter die tussen de bijbel en de koran instaat, die de identiteit dus splitst. Dus één deel van je identiteit werd opgesloten in de bijbel, en het andere deel van de identiteit werd opgesloten in de koran, en heel ver weggedrukt, waar je het niet zou kunnen vinden of bereiken. Vandaaruit ging hij de christelijke mens dus een valse identiteit geven in de christelijke kom, laag op laag, door die splitsing.

In het hoofd zitten twee delen van het zelf opgesloten, één met een grote bijbel eromheen, en de

andere met een grote koran eromheen, en een groot ravijn er tussen, als twee kastjes van elkaar af, met daarin opgesloten een afgekapt deel van de hersenen, waar bloed vanaf druipt, en het andere deel in het andere kastje, en die kabouter staat er tussen, Jortin. Er gaan dus bruggen komen tussen deze twee delen van de hersenen, en zo zal ook die kabouter verslagen worden. Die kabouter vangt ook het bloed op van die afgekapte hersenen, in een bakje, en met dat bloed doet hij allerlei lugubere dingen, en hij verkoopt het ook ergens op een marktje. Zaak dus om dit heerschap aan te pakken.

Als we het kind hebben teruggeroofd van de kabouter, dan kunnen we ook waarlijk volwassen worden. Kind en volwassene wisselen elkaar af, komen uit elkaar voort, zijn aan elkaar verbonden. De kinderjaren kunnen wij dus terugkrijgen, maar dan in een nieuw perspectief. Wij hebben ook een heilig en waar volwassen zelf, dus wij moesten hier wel doorheen om dit terug te krijgen. Belangrijk is het dus om tot het eeuwige kindschap te komen, en vandaaruit tot het eeuwige volwassenschap, en dan komen tot de ware vibratie en afwisseling hierin. Valse volwassenheid is hierin een grote vijand die verslagen moet worden, en er is ook een vals kindschap.

De demonen waar we tegen strijden zijn deels verslagen, en er is al veel veiligheid ingebouwd, dus het wordt voor hen steeds moeilijker. Wat betreft het terugroven van de kinderjaren : Er is zoveel wat teruggestolen moet worden, maar het scheelt dat we nu een hele goede basis hebben waarvanuit we kunnen werken. Deze geesten werken met raadsels en cryptiek waarachter ze de gnosis hebben opgeborgen, dus het komt aan op groot puzzelwerk en denkwerk. In principe is dit dus een spel en een groot avontuur, want de gnosis heeft haarzelf op die manier beveiligd, zodat niemand haar zomaar kan weggrijpen. Het is dus allemaal heel dubbel. Het is een beetje als Alice in Wonderland, een pad door het wonderland, en dan kaarten verzamelen voor een kaartendeck, en dan tot steeds hogere spelletjes komen, en hogere kaartendecken. Die kaarten zijn magisch en bevatten allerlei informatie. Zo kun je het je een beetje voorstellen. Ook is dit een strijd om dieper in het oerwoud te komen.

De leprechaun-kabouter is een gepersonificeerde metafoor voor hoogstaande quantum-technologie, de strijd in de kleine deeltjes, ook biologisch gezien, oftewel genetische oorlogsvoering, cel-oorlogsvoering en atomische oorlogsvoering. Dit soort wachters houden ook weer de grotere plaatjes verborgen, de paden tot de reuzenwerelden, tot het grotere, de macro-cosmos.

Die strijd wordt dus beslist in de micro-cosmos, het kleine, nano-technologie etc. Er moeten dus dingen geduid worden, er moet hier en daar wat detail en verfijning komen, om zo een code sleutel te hebben om dieper door te dringen in het rijk van de leprechaun om zo tot de gestolen goederen te komen, de verborgen schatkamers.

Die leprechaun heeft dus de verfijning, de nuance, weggehaald, zodat heel veel poorten gesloten werden, en heel veel overzicht werd weggehaald. Heel veel overzicht is inmiddels teruggehaald, zodat er heel wat duizeligheid al is verdwenen.

De leprechaun heeft de heilige filosofie en de heilige, logische redenatie weggehaald, door het valse kinderlijke, een soort slaap, van zoete verwennerij, en ook van angstzaaiing, wat dwars door de religie heenwerkt, chantage en eeuwige hel etc. Het kind werd dus zo verwend en zo banggemaakt, dat het geen beroep meer kon doen op de gnosis, op eerlijk denken. De bijbel en de koran werden

de karikatuur van het kind, waaraan het zich moest spiegelen, maar christelijke kinderen werden dus van de koran afgehouden, als het onbereikbare kind, wat dan ook de bron was voor veel plagerijen door deze kabouter. De leprechaun had de pop van het kind gestolen en het kind kon het alleen nog maar op tv zien wat de kabouter er allemaal mee uithaalde, en het kind moest machteloos toekijken. Dit is dus de identiteits-ravijn, waardoor het kind opgespleten werd, en zo door de kabouter werd bestuurd als een marionet.

De leprechaun zelf is een valse islamitische geest die op het paard van het christendom zit en dit bestuurt. Deze leprechaun verborg dus de esoterische islam. Hij is dus van een Arabische oorsprong. In dit gebied is er dus strijd gaande, wat we ook zien in het midden-oosten. Dit is dus een grote metafoor.

Dit wil dus zeggen dat de bijbel en de koran nog steeds strijdgebieden zijn. We kunnen dit niet zomaar weggooien en denken dat het klaar is. Wij zitten deels hierin nog opgesloten, en alles is verdraaid. Die draden lopen nog steeds door ons lichaam heen. Vandaar het hele parelduik project, om dingen weer te ordenen en te rangschikken.

De leprechaun staat dus voor het stadse, het valse geld-systeem, van oplichting en bedrog. Vele valse volwassenen spelen valse financiele spelletjes, zoals het kapitalisme. Dit is een vorm van schoolziekte, van spijbelen, het afwijzen van de gnosis, om zo het gemis om te zetten in bedrieglijk, leeg materialisme. Dit is dus een valse vorm van honger die zichzelf zo opgedicht heeft, zodat alles is vastgelopen. Zij zien de honger als een doel opzich, en willen niks met de gnosis te maken hebben, en gaan daar handel mee drijven. Die honger is dan ook altijd beperkt. Zij kunnen niet tot ware leegte komen. Ware leegte leidt onherroepelijk tot de gnosis, en die leegte is eeuwig en diep als bodemloos. De valse volwassene is dus een bedrieger, niet spiritueel, maar oppervlakkig, zonder nuance, alleen wanneer het op het materiele aankomt. Dan zijn ze ineens uiterst gedetailleerd, omdat dat hun masker is, hun bescherming. Het is heel gecalculeerd en economisch, en dan meten ze met twee maten, en zijn ze heel erg nationalistisch, omdat ze geen diepte hebben. Daar zijn ze bang voor. Dus in wezen zijn dit verschrikkelijk paranoide mensen. Ze zijn apathisch en allergisch als het aankomt op gnosis, esoterie en diepte. Ze haten de doorvertalingen en de terugvertalingen. Ze houden alleen vast aan hoe het hen gegeven was, oftewel het erfgoed. Daar strijden ze voor, want dat is hun genade. Daar hebben ze niet voor gewerkt, want ze haten loon. In het materiele werken ze wel, vaak heel hard zelfs, maar dat is juist hun masker.

De leprechaun komt in de kinderjaren om grote implantaties te doen. Als dat af is kan hij weer weg. Dan gaat alles verder met de afstands-bediening. Nu, vanwege alle beveiligingen en het opgroeien in de gnosis, is het voor hem moeilijker om dingen te doen. Zijn zaagje en zijn zwaard moeten dus even wat meer ontmaskerd worden. Dit zwaard is in de geest op de voorste boekenkaft van de bijbel, maar dit zwaard is dus islamitisch en Arabisch. Dit moeten wij terugroven en omsmelten. Een andere verschijningsvorm van hem is een volwassen kinderlokker in het oranje gekleed en met een oranje hoed op, vaak is hij gehuld in een vage, lichte, grijze mist. Ook deze staat soms in de geest op de boekenkaft van de bijbel.

De leprechaun had dus een vals kind geimplanteerd in en door de splitsing. Dit valse kind werd bestuurd door erf-geesten die het kind verwenden en bangmaakten, zodat er dus een kind was die zich als het 'zelf' aanbood, en zo het ware kind dit allemaal aandeed. Dit kind spreekt dus in het kind

als de identiteit van het kind, zodat het kind zichzelf in alles bevestigt en manipuleert. Het ware kind hoort dan zijn nagebootste stem in zichzelf en denkt : 'Oh, dat ben ik. Ik heb hier dus voor gekozen, ik doe dit dus. Ik ben dit.' En dit komt als een overweldigende zee, die het kind niet kan tegenhouden. Zo is het ware kind dan de gevangene van het valse kind, als een siamese tweeling. De leprechaun gebruikt dus het valse kind, de valse identiteit, om het ware kind te martelen en onder controle te houden, en te laten denken dat dit het kind zelf is, door een smerig imitatie-spelletje. Het ware kind was dus uitgezonden naar de stad voor deze strijd, om het valse kind en de leprechaun te overwinnen, maar eerst werd dit kind dus ontvoerd tot diep in de tempels van de leprechaun. Eerst moest dit kind gesplitst worden, om zo een kijkje te hebben in dit rijk. Het zaad moest daar sterven. Dus het ware kind is een bron van de wildernis en van gnosis, maar dit moest ontwikkeld worden juist in deze cocon van de stad. Het werkt door tegengestelden, dat is de wet van de paradox, van alle schepping. Dat is ook hoe electriciteit werkt, door plus en min.

De leprechaun creeerde dus toen door het valse kind een valse volwassene in het kind, wat steeds meer tot uiting begon te komen in het kind. De valse volwassene is stads, en laat zich inwijden in soortgelijke groepen om zo zijn valse identiteit te bekrachtigen door het wij-gevoel. Dit allemaal om het ware kind nog meer weg te drukken. Maar het ware kind kan dan door het sterven en door dromen terugkomen tot de wildernis, en kan zo laag voor laag het valse kind en de valse volwassene overwinnen, en zo de leprechaun verslaan. Dit is dus een strijd tegen de erfenissen. Het sociale is opgebouwd uit lagen van erfgoed, niet vanuit eerlijk loon. De erf-geesten zijn dus ook een soort van genade-geesten. In de wildernis en door de teruggeroofde buit kan het ware kind zich dan ontwikkelen tot een ware volwassene, maar de ware volwassene komt steeds dieper tot zijn ware kindschap en uiteindelijk tot het eeuwige kindschap. Het ware kind staat voor de ware, bodemloze leegte, en de ware, diepste, grootste en eeuwige duisternis. De ware volwassene is het nachtzicht hierin en de eeuwige gnosis waar het kind tot komt. Dit is dus onlosmakelijk aan elkaar verbonden, als metaforen. Er moet dus een goede vibratie komen tussen het ware kind en de ware volwassene. Alleen het ware kind kan een ware volwassene worden, en alleen een ware volwassene kan het ware kind worden. Dit is dus een eeuwige cyclus. Waar die cyclus niet bestaat, of doorbroken is, daar komt de leprechaun met zijn valse kind-pop en de valse volwassene-pop binnen.

Door wie de leprechaun is uitgezonden is ook een goede vraag. Dit is gebeurt door de hogere valse Arabische geesten. Dit is een valse duisternis en een valse jacht, voor het drijven van valse handel. Zij willen een nieuwe wereld bouwen. Het is een rovers-orde. Dit kun je ook terugzien in het doel van Isis, om alles te onderwerpen aan hun interpretatie van de Koran. Wij moeten dus tot de ware interpretatie hiervan komen, en ook van de Bijbel. Het is dus een strijd om deze twee dozen van potentieel creatief materiaal. Het zijn bouwstenen, en als wij ze niet grijpen om ermee te bouwen, dan zal deze rovers-orde ze grijpen om ermee te bouwen. Isis is bang voor vrouwen. Zij geloven dat als ze gedood worden door een vrouw, dat ze dan linea recta naar de hel gaan. Zij vrezen de vrouw. Dit komt omdat ze de dreiging van de Amazones van de Gnosis voelen.

De Heilige, Goddelijke Amazones zijn in de Koran opgesloten als in een gevangenis, een reservaat of gewoon als achter een afscheiding, zoals een muur of een ravijn, waardoor de Gnosis verborgen blijft. Dom zou het zijn om dit zomaar letterlijk te nemen en zoals het wordt gepresenteerd, want alles is verdraaid en corrupt gemaakt. Maar ook zou het dom zijn om het zomaar domweg te verwerpen, want een spiritueel mens kan alles gebruiken, en is op zoek naar de schatten in de andere culturen. Wij mogen het kind niet weggooien met het badwater. De Gnosis gebruikt strategie

en zend mensen uit op een missie, wat we onder het parelduiken verstaan. Dit is hoognodig gebied wat de nodige anti-stoffen bezit om geheel los te komen van de gevaren van het christendom. Daarom is de Koran een uitdaging, juist omdat je het één niet kan begrijpen zonder het andere. De diversiteit brengt een boodschap die alleen door de diversiteit begrepen kan worden. De Gnosis zond een boodschap die werd gesplitst en uitgebuit, dus daarom zijn wij esoterisch gezien nog niet klaar met deze twee grootste boeken van de oudheid. Wij moeten er dus van los komen, maar ook weer komen tot dat wat het verborgen hield. Dit gaat door de seizoenen, van vluchten, aanvallen en transformeren, totdat wij de gnosis hebben gevonden. Wij blijven zowel onder de schelp als boven de schelp werken. Het christendom is een nauwe sekte, zoals gezegd, waarin het verboden wordt met andere religies in aanraking te komen. Dit noemen wij het rode gordijn.

In de Koran zitten inderdaad de anti-stoffen tegen het valse licht van het christendom en tegen de valse Jezus-geest. De series zijn ervoor om die stoffen uit te ziften. Dit is een hogere strijd en een hogere gnosis. Wij gaan dus geen islamieten worden, maar de esoterische islam ligt wel op ons pad, en in die zin – en dat leggen de series ook uit – eigenen wij ons de nodige Arabische elementen toe, en is de islam een metafoor van wie wij zijn in de hogere levels : onder-worpen aan de hogere gnosis, en door de benodigde heilige ver-werping, door de poorten van de diepere duisternis, de 'arab' in het Hebreeuws. De Koran wordt door zichzelf al 'het boek van de Moeder' genoemd, en dat maakt het interessant, en laat ons denken : 'Wat houdt het dan verborgen, en waar wijst het naartoe ?' Ergens in de wind is het corrupt geworden als een fata morgana, als een luchtweerspiegeling, dus wij zijn op zoek naar de bron. In de hermeneutische, etymologische esoterie staan de woorden 'islam' en 'moslim' voor veel diepere dingen die over het hoofd zijn gezien. Hetzelfde dat het woordje 'Christus' dus oorspronkelijk vanuit het woord voor de moederschoot kwam. Er worden dus lagen verborgen gehouden die we dus wel nodig hebben. Dat kan rechtstreeks door de gnosis, maar dat kan dus ook indirect door de studie van zulke geschriften, want we zeiden al :

“De leugen kan de waarheid verbergen en verdraaien, maar de leugen kan de waarheid niet vernietigen. De leugen is gedoemd tot het zijn van het raadsel van de waarheid, als de enigmatische heraut.”

De engel, de jager, of amazone, komt dus vermomd.
Ryan is de macht van de christelijke wereld en de hele geldmarkt en het dictatorschap van het 1816 systeem, die als een machine is opgesteld. Ja, je zou wel kunnen zeggen dat de leprechaun daartoe de mensen initieert door hen daar in vast te plakken, zodat ze brandstof worden voor die machine.

Ryan is de macht van het Evangelische Wereldrijk, dus hij heeft inderdaad ook te maken met allerlei Evangelische vleesmolens.
Alhoewel het aan de ene kant soms wel interessant is, is het ook vaak vaag gezwets om de diepere dingen af te snijden en uit te doven. Inderdaad is dit dus een geest van de dood.

Ryan heeft de leprechaun nodig om die splitsingen te kunnen maken, omdat de leprechaun voor het kleine staat en het atomische, om zo nucleare gevangenissen te maken voor de afgesplitste, geisoleerde delen, maar tegelijkertijd zit Ryan zelf ook onder de plak van de hogere leprechauns, en rovers die hem als een toverring gebruiken. Ryan wordt dan opgeroepen als een geest van de ring voor allerlei opdrachten, als een djinn of genie, en dit heeft ook weer Arabische wortels. Het leidt

terug naar de magie van Bagdad, en die hebben een weg via het Egyptische naar het christendom gebaant, om zo Ryan daar te plaatsen als een grote gevangenis en vleesmolen. Het is een slager. De leprechaun bestuurt die grote machine, want die heeft uiteindelijk macht over de kleinste deeltjes en kan daardoor grote werelden en dimensies openen, als door een soort magisch veld.

Ryan is hierin een soort poort en tunnel die ze daarvoor gebruiken. Zonder de leprechauns zou Ryan nooit de macht hebben die hij nu heeft. Vandaar dat de strijd tegen de leprechauns belangrijk is om Ryan totaal uit te schakelen. Dit is dus de overwinning in het gebied van het kleine-kleinste. Dat gaat heel diep.

Er zijn nachtgezichten en nachtervaringen van de gnosis, en als je dan door diepere tunnels en putten ontsnapt uit het licht, dan gaan de alarmen van de zogenaamde 'alziende ogen' aan, en die kunnen soms de jacht inzetten, maar dit zijn geen echte alziende ogen. Een heleboel dingen kunnen zij niet zien, dus dan gaan ze leugens opmaken en doen projecties, om je hierin opgesloten te krijgen, dus eigenlijk 'bedrog en roddel', waardoor de naam 'alziende oog' dus meer pretentie is, illusie. Maar wel zijn het dus bewakers. Ook proberen ze dan nog omkoperij als al het andere mislukt. Vaak gaat dit onbewust, dus het is een goed teken dat je zo'n liegend 'alziend' oog zag. Dat is op zich al een hele overwinning, en dan kunnen ze ook minder doen.

Ryan, de Horus-geest, het valse rode paard, en het rode gordijn, de afscheider van de religies om ze zo tegen elkaar op te zetten, is een geest van de oorlog, die een arena heeft opgezet. Hij wil dus de mensen blind houden, kortzichtig om ze tegen elkaar te laten vechten. Het alziende oog is het oog van Horus, dus Ryan is de drager van dit oog, maar ook dit heeft zijn wortels in de magie van Bagdad, waar vandaag de dag over gestreden wordt. De illuminati heeft als mandaat : 'verdeel en heers', en dat is precies waar Ryan als het rode gordijn voor staat. Hij gebruikt hiervoor zijn vampiristische 'alziend oog', om mensen te verblinden, om tegen hen te liegen, om ze zo tegen elkaar op te zetten in een arena. Zelf staat hij dus aan alle kanten van het schaakbord, hetzelfde als de illuminati en de vrijmetselarij werken. Die gaan diep in de Egyptische hierarchie en het satanisme, en stellen dan hun pionnen op in het christendom om de mens van de gnosis van andere religies af te houden, door een verboden vrucht te creeeren. De illuminati is dus dit hele switchende roosterwerk, als een grote arena met een economische hierarchie.

In Arabie worden de alziende ogen ook 'evil eye' genoemd. Dit zijn de ogen van boze tovenaars.

Een Arabische of Oosterse tovenaar o.i.d. Jafar in het Aladdin verhaal heeft ook zulke spleetogen. We zijn dan in een hele lange Arabische en Oosterse tunnel om met het hele Bagdad mysterie klaar te komen, en van het hele Oosten, dus inclusief Azie (China, Japan, India enzovoorts). Kan wezen dat de beesten/ wachters van die tovenaars dan ook in de buurt zijn.

In al die fases strijdt je op een bepaalde manier, op z'n eigen manier, want ook als wij nog opgesloten zitten in de stad (christendom), en grootgebracht in de stadse talen, dan zoeken wij al naar een uitgang, en worstelen wij op onze manier ertegen, in deze sluiertalen, om zo tot de kernen door te dringen. Dus zelfs als je niet de namen van demonen kent als kind, dan kan je op jouw manier er wel al tegen gestreden hebben, en daarvan dingen – al dan niet versluierd – erover opgevangen hebben. Daarom zijn de kinderjaren dus waardevol en kunnen een sleutel vormen verderop.

Ook op dromen moet gevast worden. Wij zeggen vaak tegen mensen die niet of nauwelijks dromen dat zij dan in de lift zitten naar een dieper gebied, naar diepere duisternis, voor een poort naar nieuw (hoger) leven. Als ze slapen, dan slapen ze als in die lift, en dan mag die slaap niet verstoord worden door dromen, want dan zouden ze te vroeg uitstappen. Dat wil absoluut niet zeggen dat de gnosis niet door dromen werkt, maar dit is gewoon een seizoen. Soms moet er even de aandacht op andere zintuigen worden gelegd, zoals nachtvisioenen. Dat kan soms gebeuren, omdat dat weer een andere vorm van gnosis is. Ook dromen we soms niet omdat het dromenleven uitgezuiverd moet worden. We moeten loskomen van valse dromen.

Wee ons als iedereen wel van ons spreekt zoals van de valse profeten. Wij moeten afgezonderd zijn, en daarom worden we geslagen door Sepra, als een gesel in de hand van de moeder. Wij mogen dit cryptisch vertalen. Het zijn belangrijke muren die ons beschermen tegen de stad, dus lang leve de verworpenheid. Er zou iets goed mis met ons zijn als we overal op handen gedragen zouden worden. Dat zou niet profetisch zijn, maar een valstrik van de stad.

Er is een grote strijd om de kinderzielen vandaag, en de kinderen voelen wel aan dat de stad hun het kinderlijke wil afnemen. En zo is dat ook met vrouwen, als het geen nakers (spionnen van de mannelijke suprematie) zijn. Er zijn ook hele gevaarlijke vrouwen, maar voor veel vrouwen is de gnosis een rustteken omdat de mannelijke suprematie niet geleerd wordt. Vele vrouwen zijn ziek van de mannelijke suprematie, maar dan geldt ook weer dat de gnosis niet goedkoop is en zal het een hele zoektocht zijn.

Hoofdstuk 94. Tussen droom en werkelijkheid

Dromen over donder zijn heel normaal in de Vur. De donder is een belangrijk thema in de Vur als de taal van de natuur. In deze zin zal de natuur de stad dus gaan overnemen. Door de donder komen we in de nieuwe realiteit. Daarom wordt de donder in de Vur telkens weer besproken. Juist ook de vage dromen zijn belangrijk in de Vur, waar ook boek 42, “Wespenzeeen”, over gaat :

1. Het moet vooral vaag blijven,
Als je het te duidelijk maakt, raak je er in opgesloten,
In vaagheid kun je altijd door blijven groeien,
En kunnen de betekenissen veranderen

2. Dit is de vaagheid van de bloemen,
Zij spreken, maar zij worden niet gehoord,
De planten verstaan het niet,
Zij hebben hun eigen leven

3. Zij vangen alleen fragmenten op,

En geven er hun eigen betekenis aan,
Hoe meer woorden je gebruikt,
Hoe meer je ook weer versluierd

De donder is verder ook de voortbrenger van loon :

4. Op de blauwe bloemenvelden,
Tussen de donderbloemen,
Staat een blauw standbeeld,
Het beeld van loon

Er zijn dus velden van donder (donderbloemen) waardoor we moeten gaan om tot het ware loon te komen om zo los te komen van valse genade-praatjes. Zoals in de Koran is er ook in de Vur een boek genaamd De Donder.

We hebben veel ijs te breken en lagen die erover heen gebouwd werden, zodat we komen tot de kernen. Alle valse hardheid moet overwonnen worden door de diepere zachtheid en verbrokenheid. Dat is een proces en dat gaat door seizoenen. Wat dat aangaat is dat een vak apart van natuur-technologie, de hardheid-zachtheid paradox/ dualiteit. Ook heeft dat te maken met de kind-volwassene dualiteit. Veel valse volwassenheid moet weggebroken worden, en ook belangrijk is het om te komen tot de cryptiek ervan. Hierin zijn dus verschillende lijnen te volgen. Dieper komen is hoger komen, maar juist die extremen worden weer intensiever gemaakt door het contact met de andere dualiteiten, dus er is een cirkel van essentiele dualiteiten om te kunnen ontwikkelen en doorgroeien. Als er één dualiteit mist, dan heeft dat ook een negatief effect op de andere dualiteiten. Daarom moeten we altijd in cirkels denken, en die cirkels moeten verbroken worden door lijnen die leiden tot andere cirkels, ook bijvoorbeeld als in een spiraal, wat ook een thema-boodschap is van de Vur.

Dit komt telkens weer terug, waarvan de bloemenvelden een symbool zijn, en van de bijen die van bloem tot bloem gaan, van cirkel tot cirkel. Het resultaat hiervan is honing. We moeten hiervoor dus blijven denken in cirkels, lijnen en verdiepingen, blijven afbreken en doorbreken, en de stukjes rijgen en sorteren. Alles is cryptiek. Alles draagt een hogere boodschap die alleen maar tot ons kan komen door dit proces. Dat is ook waar de series over gaan. In principe is alles er dus al.

De valse hardheid is een hardheid naar de gnosis/ vur/ baarmoeder/ moeder toe, een onverbroken hardheid die nooit is getest en die geroofd is op het 'cheaters' pad van bedrog. Er is wezenlijk verschil tussen de arrogantie van de hogere kennis en de arrogantie van de pretentie-volle lagere kennis, valse kennis en anti-kennis. De heilige arrogantie en rebelsheid is een wapen tegen het aardse systeem.

Valse zachtheid is meeloperij, 'van horen zeggen', plakkerigheid, dweperij, maar NIET de 'spionage', 'het masker', 'de slaap injectie', de cryptiek. Wat bedoel ik hiermee ? Het is allemaal balanceren op een koord. Aan beide kanten kun je er vanaf vallen, dus wij blijven ons vasthouden aan de dualiteit, de wisselwerking. We maken geen slapende honden of draken wakker, en we prikken niet in wespennesten. De ware hardheid werkt door ijskoud loon en oorlogs-strategie. Je

hoeft hierin jezelf niet prijs te geven, maar je mag de massa's laten slapen en hierin de rode draad volgen. Je hoeft je speciale troeven niet op tafel te leggen. Dat is ook niet verstandig wanneer je in een mijnenveld loopt. We leven van moment tot moment, in camouflage, en slaan alleen toe wanneer het nodig is, en gaan dan weer achter het schild. Dit zijn grote schilden. Wel mag je mensen proberen te ontwijken, maar sommige dingen kun je niet ontwijken en daar moet je recht doorheen, en dan gaat het erom wie je van binnen bent. Wij spreken ook in code, maar hier mogen we stapje voor stapje wel in veranderen, tot hogere levels komen. Wat er om ons heen gebeurt is puur cryptisch. Als je dan bij jezelf de polariteit merkt van “Hey, waarom doe ik hier niets aan, of waarom reageer ik zo laf,” en “Oh, wat is dit walgelijk”, met de bijbehorende gevoelens van frustratie, woede, strijd, dan is dat goed. Dan is je ziel daarmee in gevecht en probeert het te ontcijferen. De hogere realiteiten en bewustzijnen, de hogere, buitenaardse en bovenaardse kennis, wordt juist geinstalleerd door deze polariteiten, deze gevechten, haakt zich juist in daardoor.

We moeten niet praten en denken vanuit de aardse dimensie, het materiele, het letterlijke, maar vanuit de parallelle dimensie, dat is een cryptische dimensie, gewoon puur in een andere belevings-wereld. We mogen dit leren plaatsen en ontcijferen. Het buitenaardse (bovenaardse) is heel abstract. We leven niet zomaar in een matrix onderworpen aan de illuminati (valse buitenaardse hierarchieen) waar we de rest van ons leven dramatisch over moeten doen. Neen. Het is veel groter. We leven in een Science Fiction verhaal. Zelfs religie en spiritualiteit is te verklaren vanuit Science Fiction, en zo tot steeds hogere ontdekkingen te komen. Zelfs wij als mens zijn cryptische wezens. We doen soms dingen die we met ons verstand nog niet begrijpen, maar het gebeurt. Dus die aardse schelpen moeten doorbroken worden. Mensen moeten soms door zulke fases heen, ook als een soort van 'kruis' wat ze moeten dragen. Ze moeten door polariteiten heen om die schelpen los te breken, dus zelfs die 'gevechten' in het hoofd en met jezelf zijn belangrijk. Het is dus een manier waarop hogere dingen cryptisch zich installeren en vasthaken. Natuurlijk zijn er dan gevaren en lopen we in een mijnenveld, en zijn we zelf een mijnenveld.

We moeten het belang gaan zien van deze psychologische patronen, en zo tot een beter begrip komen van de hele hardheid-zachtheid polariteit. Hierin zijn we in evolutie. Voelen we ons nog te zacht of te zwak in situaties, dan is dat de tucht, want er staan veel gevaren op de loer. Ook zijn het dus oorlogs-opdrachten, en dat is nu eenmaal vuil werk. Het is niet gek als je deze gevoelens hebt. Die hebben we allemaal. De natuur zal zelf die balans houden.

Juist door de slapeloosheid, het vasten op slaap, in een soort van ramadan waar ook Moedervlek doorheen ging, wordt de valse slaap overwonnen, en dat moet, want de valse slaap geeft namelijk valse dromen en blokkeert ook de ware dromen. Dus door de slapeloosheid wordt dan diep gegraven om zo de ware slaap op te wekken wanneer het daarvoor tijd is, en de ware dromen en nachtvisioenen wanneer het daarvoor tijd is. Dus dat kan diep gaan, dat je helemaal in je kinderjaren terecht komt of vorige levens, parallelle levens, enzovoorts. Hierin kan de hardheid-zachtheid polariteit ook verder uitgewerkt worden.

De heilige arrogantie is het tegenovergestelde van mensenbehagenis, waarmee je te kennen geeft dat je niet om te kopen bent, en dit is dus een belangrijk wapen van hardheid. Qua onzekerheid zijn er verschillende vormen. Er is valse onzekerheid en ware onzekerheid. Voordat dingen in ons geweten komen, in onze “weter”, moeten ze eerst getest worden door de omliggende fase van

onzekerheid en twijfel, als de toetszone. Gebeurt dat niet, dan worden we betweterig.

Wat betreft man/ vrouw : Het vrouwelijke is de bron, de levengevende baarmoeder, zoals wanneer in de matriarchische mierenwereld de koningin sterft, dan is de gehele kolonie ten dode opgeschreven. Zonder de baarmoeder kun je niets doen in die zin, wat ook weer terugkomt in de originele bijbel, terwijl de valse westelijke vertalingen dat wilden veranderen in dat je niets kunt doen zonder de patriarchie. In ieder geval is het mannelijke de afspiegeling van het vrouwelijke, en beiden bevinden zich in ons. Het mannelijke is het kind die komt vanuit de baarmoeder en daar weer naar terugkeert. Het vrouwelijke staat niet op zichzelf, maar brengt zichzelf voort als het mannelijke, om zichzelf in evenwicht te houden.

Oude vrouwtjes komen veel voor in de sprookjes van het Eeuwig Evangelie en de Orak, van de Tweede Bijbel. Zij helpen ons ook weer terug te brengen tot onze bovenaardse/ buitenaardse moeders die deel hebben gehad aan onze geboorte, vorige levens enzovoorts. Zij worden ook wel eeuwige moeders genoemd, die we naast onze aardse moeders hebben. Ook deze contacten mogen hersteld worden en zullen verder ons contact, de verzoening met de heilige Moeder (baarmoeder) uitdiepen, versterken en herstellen.

Het zwarte gat van zwart kruid is dan de tunnel die leidt tot de nieuwe bedeling die we binnen zullen gaan, zoals ook de Vur die tunnel is, en wat ook werd aangekondigd in de Vur.

De paradijselijke mens, het paradijselijke lichaam, is een mechanisme geheel onderworpen aan de paradijselijke bron, de heilige moederschoot, de eeuwige bron van al het leven, de eeuwige kennis. Dit is een soort biologische robot dus, en in de paradijselijke robotologie kan een mens groeien.

Wij naderen hiervoor tot de rode zee, waarover ook de Vur spreekt, waarin je los komt van aardse tijd en ruimte, en hemelse kaarten krijgt, als een groot kaartspel, waardoor je steeds hogere en betere kaartendekken kunt bouwen. Die kaarten kunnen ook komen in de vorm van mini-visioentjes waarover je dan kan mediteren, als de onderdelen van het nieuwe lichaam.

Het heilige loon zuivert het hele lichaam uit in de verschillende stadia. Het heilige loon is een persoon, een hemels archetype (als de personificatie van een belangrijk metafoor), die ons zal verbinden aan de heilige weelde, wat ook een persoon is. Zo zal de materie niet misbruikt kunnen worden, en zullen we aan de vloek van het welvaarts-evangelie kunnen ontkomen. Het welvaarts-evangelie is namelijk horizontale weelde, maar de heilige weelde is vertikaal, als de heilige regen. Het heilige loon zal alle vormen van weelde uitzuiveren, en brengt dus heilige weelde, de weelde van de heilige kennis, de weelde van Vur en de robotologie (heilige gebondenheid). Dit is de ware weelde, waarin we ons mogen verheugen.

De bijbel is als een heilige koe, een gouden kalf. Het hangt er verder vanaf hoe je ermee om moet gaan als ze je een dienstknecht van het gouden kalf willen maken d.m.v. evangelisatie e.d. Dat heeft te maken met de seizoenen, en soms moeten we weglopen, en soms recht voor de raap zeggen waar het op staat, door hun leugens heenprikken, of als een spion met ze meepraten, gewoon hun taal praten en dan gaan parelduiken, gewoon cryptisch, zodat ze je niet boos kunnen maken, of bang of verdrietig. Want vaak ook wil de vijand je gewoon opjutten. Ieder mens is ook weer anders en heeft een andere behandeling nodig. Wat we wel soms doen is een sticker op de deur om al te fanatieke

geloofsbelijders af te leiden.

Demonen kunnen op allerlei manieren komen, al het bovenstaande. Het komt aan op een stuk demonologische wiskunde om daar vat op te krijgen, en het is dus ook scheikunde. Er zijn zoveel lagen en dimensies waar dingen volgens een bepaald patroon verlopen, en daar mogen wij langzaam tot ontwaken. Zoals de vijand een mens kan bezitten en de mens zelf een vijand kan zijn, als een demoon-mens, een nephilim, zo kan de gnosis dit ook. De gnosis kan een mens of demoon bezeten maken en zo alles overnemen, een nieuwe ziel erin planten om het een nieuw huis te geven. Zo leeft de ziel dan van het vlees van de vijand, zijn gastheer. Dit gaat ook zo in de insectische biologie. Eitjes worden er in de prooi gelegd, en zo groeien de pasgeborenen op door het vlees van de gastheer, de prooi, te eten, en zo overleven deze pasgeborenen. Ze voelen instinctief aan dat ze de organen van de gastheer niet moeten eten, want dan sterft de gastheer, en dan is de maaltijd afgelopen. Het gaat om levend vlees. Dit is wat gaande is in de mens, aan twee kanten. Ook is dit in het verband van het parallellisme belangrijk want iemand die hier op aarde leeft als een demoon is soms een corrupte weerspiegeling van iemand die in een parallelle wereld van de gnosis is. Zo mogen we ook komen tot de parallellen van de zielen die we hier op een bepaalde manier op aarde tegenkomen. Soms is de kern een demoon, maar die is stervende doordat er in een laag om de kern heen een ziel van de gnosis is geplaatst. Dus als dan de kernwand doorbroken is, dan kan die ziel de demoon totaal overnemen. Dit gaat dus allemaal heel diep. Maar zo kan er dus wel een bepaald contact zijn met zo'n ziel, en dat wordt weleens een nephilim-C genoemd, de C staat dan voor : contact, dat wil zeggen : de kern van die mens is een nephilim, maar die kern is stervende, en de laag eromheen bevat een ziel die (nog) niet verloren is gegaan, of een ziel van de gnosis, zodat er contact mogelijk is in een bepaalde mate. Hierom wordt dan wel verschrikkelijk gestreden. De nephilim-D is een nephilim die demonisch is zowel in de kern als in de laag eromheen, maar dat de gnosis dan toch nog kijkt hoe het daar doorheen kan werken. D staat dan voor doorheen. Dit zijn de veel ergere nephilims.

Die uitverkiezing heeft te maken met het hogere plaatje. Een heleboel factoren spelen mee, namelijk het doel van de ziel zelf, omdat iedereen vrijwillig een keuze maakt. Maar als dan een hogere dimensie doorbreekt kunnen dingen dan ineens heel anders zijn, omdat de zielen allemaal projecties zijn, brokstukken van oorspronkelijke gnosis die in een hele wirwar van processen corrupt zijn geworden, verkeerd uitgestald, gespiegeld enzovoorts. Bijvoorbeeld : Licht wordt gezonden vanuit de uithoeken van het heelal, waar bepaalde gebeurtenissen plaatsvinden, en wanneer het de aarde bereikt met de lading van die gebeurtenis om het in een ziel te projecteren, dan is de tijd al veel verder gegaan, dus wat we zien aan projecties hier is puur het verleden, en waarschijnlijk helemaal niet meer aan de orde. In die tijd dat het inmiddels verleden geworden deeltje naar ons toereist veranderen deze deeltjes ook door de tijdskloof onder allerlei omstandigheden en botsingen, dus we zien totaal iets anders. En dan toch komt het met zoveel kracht op ons af dat we er mee te leven hebben en de deeltjes communiceren met ons, zelfs op een hele intimiderende manier (denk bijvoorbeeld aan het rechtssysteem, of de medische boodschappen die het lichaam zendt, schoolplicht, enzovoorts).

En ja, het is een heel diepgaand systeem van Jom, Rian en hun valse, boze ogen (Lazar en Sepra), die zich in allerlei vormen en stappen kunnen manifesteren om het te laten rollen. Je kunt naar de stad kijken en naar alle beroepen, en het woordenboek erbij halen, en de encyclopedieen, en weten dat zij daar gretig gebruik van maken. Alles is al vastgelegd, van voor de grondlegging der wereld.

Tijd is een illusie. Wij zijn eeuwig, maar moeten de tijd in om tot de details te komen, het te doorleven, als een reis door het bewustzijn. Tijd is dus aandacht voor de verschillende plaatsen van het bestaan, alle principes, als het bewegen van het bewuste. Zonder dit contrast zou het bestaan niet mogelijk zijn. In wezen is dit de reden waarom er gnosis en niet-gnosis is, en aan het einde van de reis is er alleen nog maar gnosis. Het is dus een grote cirkel waarin alle mogelijkheden worden laten zien : Alles is mogelijk (onderhevig aan strakke wetten), dus alle zielen zijn een reflectie ergens in die cirkel als een graad of straal, hebben zich als zodanig gepersonificeerd, en wij moeten tot de kern komen, want ook onze valse identiteit en onze missie hebben ons buiten de kern gebracht, zodat we daardoor weer legaal tot de kern kunnen terugkomen. Zonder licht geen duisternis, zonder gevangenschap geen vrijheid, enzovoorts.

We strijden in een puzzelwereld, in een cryptisch parallellogram, om zo de deuren te openen tot de hogere beleving en bewustwording. In die zin is er een strijd tussen het 'alreeds' en 'nog niet', want wij moeten tot de overwinning ontwaken, het is een openbaring. Het is er al wel dus, en daar gaat de tocht naartoe. Ryan is een contrast, wat juist de andere kant moet opwekken, dus zonder Ryan zouden we helemaal niet bestaan. Maar hij mag wegsmelten en veranderen in deze paradox. Alles is bruikbaar, scheppend materiaal in de goede volgorde en de juiste hierarchie en de juiste verbindingen. We moeten het anagram ontrafelen.

In het Vur boek komt dit ook weer naar voren dat zowel de oorlog als de jacht niet letterlijk genomen mogen worden. Dat zou een groot verlies zijn. Zoals in het boek 'De Dijk' :

DE DIJK

1. De billen en borsten van de moeder waaruit u geboren bent zijn de dijken tegen de vloed,
Zij bouwden de bamboe huizen hoog aan de kusten van de zee en de rivieren,
Van een vissersstam zijn zij

2. Wie heeft u verteld dat de jacht materieel is ?
De jacht is alleen symbolisch, en tegen het kwaad.

3. Op hoge palen is haar bamboe huis gebouwd,
Hoe bent u ertoe gekomen tegen Haar te strijden ?
Als vissen zal Zij u vangen.

4. Als haar heupen bewegen, dan roept de baarmoeder u,
Gij zult teruggeroepen worden,
Weg van al uw leugens en grootspraak

5. Zij haat de zondaren,
Zij is abstract,
Zij gebruikt de zondaren om Haar Wil te tonen,
Dan werpt Zij hen af als de huid van een prooi

De kennis ligt opgeslagen in de boeken van de ziel, als kaartenbakken, wat in de Vur ook wel de

rode zee wordt genoemd. Dit zijn de items van kennis die stralen en stralingsvelden hebben, en die geactiveerd kunnen worden door bepaalde sleutels in het loon en spelproces. Dit kan vanuit de ziel ook weer doorstromen naar het lichaam, om zo paradijselijke veranderingen te geven. Wij zijn op weg naar het paradijs en het paradijslichaam. Dit moet geactiveerd worden door streng bewaakte sleutels, die de Vur zal brengen. Dit is inderdaad een groeiproces door de sluiers van de wildernis. Die sluiers zijn soms stads, maar dat is om de mens te testen, en om de mens eerst het raadsel te laten oplossen. Het is dus een groot puzzel-avontuur.

Titska is de schuilplaats van Ryan, en Ryan is neergezet ook om die schuilplaats te bewaken, dus inderdaad een soort poort naar Titska. Het hele Titska systeem moeten we uitwerken. Titska heeft ook een broer, Lark, en die heeft veel van Rian weg. Dit is allemaal een proces om over de grote rivier te komen, terug tot onszelf, loskomen van alle valse identiteiten die de samenleving op ons wilde leggen. Titska en Lark zijn het verlengde van Jom en Rian.

De strijd in de hemelse gewesten gaat door seizoenen, en die strijd is juist ook door onze groei in de Gnosis/ Vur, en onze groei in loon/ huur-principes. Wij moeten de hele economie van de Gnosis/ Vur, van de hogere kennis, leren kennen. Het is de strijd door deze evolutie waarin we onthechten, afstand nemen, en zo een beter overzicht krijgen. We verliezen zo een heleboel aan valse kennis, en vals 'zelf', opdat we bij de transcendente kernen gaan aankomen. Wij stoppen hierin dus niet. We gaan van kern tot kern, dus veranderen gewoon door.

Titska is in paniek als haar koninkrijk tot in de fundamenten wordt aangevallen, en roept dan naar haar broer, Lark. Er is algehele verwarring en hysterie daar. We kunnen niet zomaar in een wespennest gaan lopen prikken. De strijd is niet tegen vlees en bloed. De strijd is in de hogere kennis, waarin we tot diepere ontwakingen moeten komen.

Vleselijke oude gelovigen klieken samen, heel wanhopig om hun materialen bij elkaar onder bescherming te brengen, en het is alles wat ze hebben. Ze hebben de diepe kennis niet, en krijgen ook geen toegang, dus het is eigenlijk gewoon wachten totdat die krachten zijn uitgewerkt. We moeten het vanuit een grotere ruimte bekijken, afstand nemen, en ook afstand nemen van onze valse identiteiten die zij in ons geinstalleerd hebben waardoor er valse contracten en verbonden waren. In die zin mag je gewoon uit jezelf weggglijden en dan boven jezelf zweven om het steeds verder weg te laten gaan. Wij moeten blijven mediteren op de essentie, de kern, de bron, ons afvragen wat nu het belangrijkste is, telkens weer, om zo gevoeliger te worden in het nieuwe leven, vanuit de transcendente zintuigen. De materiele zintuigen zijn slechts begoochelingen.

Ook wat betreft Titska en Lark is er een map om hieraan te ontkomen. De weg is geheel uitgestippeld.

Muziek is oorlogsvoering. Daarom moet je erg opletten naar wat voor muziek je luistert, anders kan de vijand voordeel over je hebben. Muziek programmeert, ten goede of ten slechte. Stel jezelf de vraag : Wat is nu min of meer goede muziek voor de gnosis voor bouwend mediteren en oorlogsvoering ?

Bedenk ook dat er parelduik gebieden zijn, en dat muziek altijd verbonden is aan seizoenen. Er is een tijd voor stilte, en er is een tijd voor muziek.

In de Vur is de verschrikkelijke machine van de (afgehakte) hoofden van democratie een belangrijk thema. Deze verschrikkelijke machine was in de afgelopen tijd tot de oppervlakte gekomen om zich te laten zien in de strijd in het midden oosten.

Democratie werkt niet volgens de hogere kennis en de hogere wetten, maar is wetteloos en gewoon gebaseert op 'meeste stemmen gelden' oftewel 'het recht van de meesten', waardoor de demonische wereld de macht grijpt door copycats.

Territoriaal bouwen
Territoriale oorlogsvoering

Het is in die zin waardevol dat wanneer er hier en daar fragmenten aan elkaar geplakt zouden zijn dan zou het iets zijn van een collage van parelduikers. Dit hoort bij de reis, het avontuur. Muziek laat de geestelijke wereld zien. Soms worden we gebeten, en dan leren we daarvan. Daar maken we ook weer antistoffen tegen. Soms gaat dat snel, en andere keren duurt het iets langer.

Soms strijden we door de muziek, en andere tijden tegen de muziek. Muziek kan soms een valstrik zijn waar we in vastraken. Dat kan door iets wat we toevallig op de radio hebben gehoord of in een tijd van onderzoek. Gebeurt dat, dan kunnen we ons daar dus weer uitworstelen. Het is wat dat aangaat oorlog. Wij moeten onze vijanden leren kennen, en in dat kennismakings-proces raken we ongetwijfeld verwond. Dan zien we ook even wat de vijand allemaal heeft geroofd en verdraaid, dus dan vangen we even glimpsen op van het paradijs, dus het is inderdaad heel dubbel.

Met muziek materiaal moeten we dus leren skippen als dat nodig is. Dat kan niet altijd. Zoals in een winkel dan bijt ik ook weleens op mijn tong als ik allemaal duivelse rommel hoor.

Het betekent dat het reizen zijn door verschillende landschappen, gebieden, die een bepaalde sfeer creeeren. Het bouwt kampen en burchten. Het legt grenzen, bouwt muren, bijvoorbeeld in de vorm van aquariums en terrariums, om zo veilig te zijn tegen de grote visdemonen (walvissen, haaien, orca's, reuzenkwallen, octopi etc.), en zo ook giftige slangen, krokodillen enzovoorts. Zo ontstaan er dus gangenstelsels tussen die aquariums en terrariums. Dit is één van de eerste dingen die moeten gebeuren. Een demoon kan namelijk gedood worden, maar vormt dan een bedreiging in een andere energie-vorm, vandaar dat ze eerst in aquariums en terrariums moeten voor verder onderzoek.

Het opmerkelijke is dat het de reis uitstippelt door de Bilha met de verschillende belangrijke evenementen. Het is het hele bijbel en koran verhaal maar dan geheel vanuit amazone oogpunt. Het is een grote brug tussen het goede van de bijbel en het goede van de koran, zoals het oorspronkelijk was in de amazone context. We hebben in die zin dus het kind niet met het badwater weggegooid. Zoals Jom en Rian twee verschrikkelijke monsters tot hun beschikking hadden, Sepra en Lazar, zo hebben Lark en Titska ook twee verschrikkelijke monsters, die hun huisdieren zijn en ook hun rijtuigen. Zij zijn genaamd Saveer en Malik. Dit zijn twee letters van het Arabische alfabet :

Saveer is de WAW (W) – 9

Malik is de DHAL (DH) – j

Saveer is een witte cobra en Malik is een bruine cobra, maar ze kunnen in veel meer vormen komen. Saveer is ook een verschrikkelijke vuurvogel. Saveer kan verschrikkelijke angst brengen. Lark en Titska rijden hier graag op. Arabische letters kunnen van vorm veranderen afhankelijk aan hun plaats in het woord, dus het hangt ervan af of ze aan het begin, in het midden of aan het einde staan. Arabische letters zijn dus shapeshifters. Het Arabisch is een corrupte afschaduwing van het Amazone alfabet. De Amazone letters veranderen ook afhankelijk van het staan aan het begin, midden of einde van een woord.

Dat er soms een confrontatie is tussen de mens en Saveer (en Malik) is niet aan te ontkomen. Ze zouden zowiezo komen, of dat nu door muziek zou gebeuren of door iets anders. Het is niet tegen te houden. Het is dus een grote ontmaskering. Zo moet je het zien, en behoort tot het initiatie proces van de heilige gebondenheid. De heilige gebondenheid is namelijk gebaseerd op vrees en hoge voltage. Hoe dichter je bij de heilige gebondenheid komt, hoe gevoeliger je hiervoor wordt. In de heilige gebondenheid werkt alles door voltage, zodat er nog maar één weg mogelijk is, de rode draad. Zou je iets naar links afwijken, dan krijg je direct een zware stroomstoot die je weer terugbrengt op het pad, en ook als je iets naar rechts zou afwijken. Dit gebeurt ook als je iets te snel of iets te langzaam zou gaan. Tegen de stroomstoten valt niet te vechten in de heilige gebondenheid, en dat is tegelijkertijd de veiligheid en bescherming. De hogere kennis gebruikt dus monsters zoals Saveer en Malik als stokken en gesels om ons op het rechte pad te houden. In die zin worden wij dus nooit meer helemaal genezen, maar voor 99%, zodat we die gevoeligheid niet verliezen. Wel is het zo dat je lichaam dan anti stoffen gaat aanmaken tegen die demonen, tegen die gifbeet, want die demonen moeten dus wel verslagen worden. Het zijn alleen hulpmiddelen om te komen tot de heilige gebondenheid.

Het staat allemaal met elkaar in verbinding.

De hieroglyph van de heilige vreze is juist je beveiliging, als een fine-tuner, dus uiteindelijk zul je wanneer de golf van vreze lang genoeg aanhoudt je aansluiten op de heilige moeder. Daar is het om te doen, want de boze geesten houden de mens in een roes. Die vreten elke heilige vreze en voorzichtigheid weg. Zo worden de mensen koopziek en overconsumerend waardoor ze slaaf worden van de maatschappelijke geesten die hen van hun doel afhouden. Er is een groot gebrek aan heilige vreze waardoor de mens overal zomaar inspringt. De vijand houdt hen ook blind voor de consequenties. Vaak worden mensen pas na hun dood wakker als ze zien waar ze in terecht zijn gekomen, en die demonen ook letterlijk zien. Dan roepen ze ineens om hulp en willen terugkeren tot de heilige vreze die ze tijdens hun leven altijd hadden veracht en verworpen.

Leven met angst is geen pretje maar leidt tot dieper inzicht, en is een goed middel om in de leegte te komen, want zo grijp je niet meer naar dingen. Als mensen nog steeds roekeloos naar dingen grijpen dan moet de heilige vreze dus nog groter worden.

De vreze is nodig om afstand te doen van de dingen, om zo vleugels te krijgen en boven de grote zee uit te vliegen, om overzicht te krijgen en inzicht, als een kracht om je geheugen te herzien, en zo je leven te transformeren, waar ook het nieuwe excerpt overgaat.

Die geesten waren er al, die houden de hele aarde al lang in de greep. Het is gewoon dat dat nu ontmaskerd wordt, en dat de confrontatie wordt aangegaan. Saveer wil niet dat mensen ontsnappen, dus die vecht terug, maar die kan minder doen, omdat je aan het ontwaken bent, maar juist dat kan heel hard aankomen, de ontwaking, want dan ga je het voelen, en ja, nu is het een agressief beest dat flink tekeer gaat, maar die nachtmerries zijn puur informatie.

Natuurlijk hebben wij ook momenten gehad van wanhoop en het gevoel vastgelopen te zijn, alsof je er nooit meer uit komt. Die momenten zijn belangrijk en haken ons vast in de moederschoot. Het zou niet best zijn als we zonder zulke momenten tot de moeder zouden komen. Die ziet ons aankomen. Alleen diepe, wanhopige verbrokenheid kan ons aan de gnosis verbinden met eeuwige koorden. Het zijn momenten van de eeuwigheid, van gevangenschap in de gnosis. Zonder die gevangenschap zouden we kunnen wegglijden. De slang heeft een te diepe symboliek om zomaar weg te werpen, dus de slang moet vele malen aanvallen totdat het duidelijk is. De slang laat je alle houvast verliezen, dat je je een baby voelt, zodat je ook weer los kunt komen van ingegroeide meningen en gewoontes die daar eigenlijk helemaal niet horen, ook om je los te kappen van de valse opvoeding en scholing, de algehele conditionering van de samenleving. Dit gaat dus diep, en wordt gewoon gebruikt door de gnosis, door de vur, als een mes in haar hand.

Hoe kom je daar vanaf ? Betere vraag is : Hoe kom je erin. Het duurt zolang als het moet duren, en het is een tunnel die absoluut niet voor zijn tijd afgekapt mag worden. Er moet tot de bodem van de put gegaan worden om daar een opening te zien. Vroeger als kind had ik vele nachtmerries waardoor ik gillend wakker werd, en ik was bang om te slapen soms. Toen ik ouder werd begon ik de nachtmerries beter te begrijpen en begon de waarde ervan in te zien, voor de demonologische kennis. Wanneer ik nu ga slapen hoop ik niet op mooie dromen, maar op nachtmerries, want die brengen mij veel verder. Ik houd van nachtmerries. Ik kan er maar niet genoeg van krijgen, maar ook hierin vraag ik om de Wil van de Gnosis, de Wil van de Vur, de hogere kennis, want het gaat natuurlijk om de oorlogs-strategie. Dus iets slechts kan onder de juiste voorwaarden worden tot iets goeds. De gnosis bestaat grotendeels uit demonologie, het kennen van de vijand. Alleen zo leren we de moeder kennen. De moeder is een oorlogsvoerder (oorlogsgodin). Als we zonder nachtmerries tot haar komen, zonder die littekens daarvan, dan kan ze ons niet gebruiken. Ik ben daarom een verzamelaar van nachtmerries. Ik draag ze mee mijn hele leven. Ze leiden mij, onderwijzen mij, en strijden aan mijn zijde. Dit is dus geen persoonlijke sinterklaas. Dat je een confrontatie hebt met een demoon is een grote zegen. Velen hebben geen confrontaties met demonen. Zij slapen. De demoon hoeft niet tegen hen te strijden, want hij heeft hen al gevangen. De grootste overwinning van een demoon over een mens is wanneer de demoon de mens blind heeft gemaakt voor hem. Dan is de rest een koud kunstje.

In ieder geval zal het pad zich vanzelf wijzen. Deze installaties blijven zo lang ze moeten duren. Alles heeft een downloadtijd. Zie het als demonologische horrorfilms die je moet bekijken als militaire opvoeding en educatie. Het zijn documentaires. Je wordt hier vanzelf wel in gehard. En ja, alle hardheid wordt weer gebroken om door een diepere zachtheid weer plaats te maken voor een hogere hardheid. Dit is een standaard proces in de gnosis. Het is zware, maar nodige militaire training. Het is kazerne tijd.
De gnosis laat ons echt niet 'onbegeleid'. De gnosis gebruikt deze dingen. Zo wordt je gevormd in het parelduik-proces.

Zonder dit soort situaties is de heilige gebondenheid niet mogelijk. De heilige gebondenheid komt je niet zomaar aanwaaien zoals de 'heilige geest' in Toronto diensten. De heilige gebondenheid zendt een voorbode, een heraut, en die is van zware heilige vreze om je eerst los te kappen van allerlei roekeloosheid. Eerst moet je ingesloten worden. Het heeft te maken met hieroglyphen. Het zijn verschillende archetypes in je die zich tonen. Al die archetypes heb je nodig om je persoonlijkheid opnieuw op te bouwen. Het is dus een bouwtijd. Er kunnen nog steeds allerlei wazen van stadse verblindingen over je zijn, als lichtende verschijnselen, als kwallen, die zich in jouw lichaam gehecht hebben, en de gemaskerde heraut van de heilige gebondenheid (die helemaal in het zwart is, met kap op) hakt op die kwallen in met een zwaard, om je los te snijden. Dit is een geweldige strijd, en dat geeft deze bijwerkingen. Zodra je vrees-stoten hebt worden er nieuwe hormonen in je lichaam gepompt, komen er nieuwe vloeistoffen vrij die de hormonen van de verblindende kwallen, wazen, moeten neutraliseren.

De tempel van de moeder is duister, en zij wil niet dat je tot haar komt met die wazen om je heen, dus voor nu blijft de moeder versluierd. Dit zijn archetypes, metaforen, die je voorzichtigheid leren. De mens is namelijk geconditioneerd om overal maar in te springen, als consumenten. Dit zijn zware drangen, en die kunnen gevaarlijk zijn voor de moeder. Het pad bespreken we aan de hand van de brug tussen christendom en islam, en dit wordt dan teruggehaakt tot de wildernis, dus alles gaat doorvertaald worden. Deze periode waar je dan doorheen gaat kun je dus zien als een bepaalde kaart, die later ook weer heel belangrijk zal zijn. Die kaart zal duidelijker worden, ook het doel en het nut. Het zal een belangrijke toegangskaart zijn. Mensen worden op zulke kaarten gecontroleerd zoals de conducteur de kaartjes controleert in de trein. Die kaart wordt langzaam geprint. Er zullen meerdere kaarten komen, dus dan ga je ook weer langzaam afstand doen van zo'n kaart, om de verbanden met andere kaarten te zien. Het zijn dus bepaalde seizoenen in het leven. Sommige seizoenen duren langer dan anderen. Alles heeft zo z'n betekenis. Of je nu bang bent of niet is bijzaak. Het gaat om de kennis. Wij zijn ook weleens heel bang geweest, maar dat kunnen juist ook hele vruchtbare periodes zijn waarin je daadwerkelijk grote ontmoetingen hebt met de gnosis. Angst is een belangrijke factor in het visionaire leven. Zolang die angst diep en groots stoot wil het zeggen dat er gevaar is, dus het kan verholpen worden door voorzichtiger te worden, dieper te toetsen, dan kan alles weer in rustiger vaarwater komen. Angst is een beschermingsmuur. Als je er te dicht bij komt (en dat moet in het begin ook), dan krijg je een optater, zodat dit in je hersenen wordt geregistreerd, en voor de initiatie is het dus belangrijk dat we naar die muren geleid worden, de afscheidingen zien, de voltage voelen, enzovoorts. Het hoort bij de opleiding.

Het is de zwarte hond ervaring. Ditmaal breekt de zwarte hond door de Saveer-wand, dat zijn een heleboel glazen wanden achter elkaar, dus zeg maar gerust een heel stelsel van wanden als een soort van doolhof van glas. De zwarte hond dreunt door je hersenen heen, door alle vliezen heen alsof er wat knapt, en dan ben je jezelf niet meer en kun je jezelf niet meer terugvinden. Het is heel dubbel, want juist waarvan je dacht dat het jezelf was was de opgelegde valse identiteit van het aardse identificatie systeem waarin je gewoon een nummer was met een opgelegd bewustzijn. Dus dat bewustzijn moet doorbroken worden, en dan voel je je even helemaal verloren, als tussen twee schepen of twee vuren in.

In die gebroken toestand worden er dan hulpverleners over je aangesteld wat ook heel erg symbolisch en cryptisch is. De oude, valse identiteit gaat weg, en de nieuwe komt, en die moet dan opgevoed worden en er moeten nieuwe 'relaties' komen als verbindingen met nieuwe dynamieken.

Het is dus de moeder en de bijmoeders van de gnosis die dan gemaskerd komen, dus soms moet je even door die maskers heenprikken, maar het zijn al dan niet cryptische boodschappen.

Het gaat om de verschillende dynamieken en daartussen moet balans zitten en ze volgen elkaar logisch op. Dus ja, het zoeken van leegte, en vandaaruit komen tot diepere verbindingen in de kennis, grotere 'verbanden' zien, wat zich al dan niet kan uiten in het materiele, op wat voor manier dan ook, als een weerspiegeling. Sommigen hebben contact met alleen het broodnodige. Alles gaat in golfbewegingen en vertaalt zich dan in hogere golven. Ook in dit is het dus heel dubbel.

We kijken dan uit naar de nieuwe identiteit. In de muziek-parelduik tocht word je soms gebeten en de genezing is juist te vinden in andere items die je kunt opduiken. Het stopt hier dus niet. Het is sterven en opnieuw geboren worden, zoeken en vinden, en eerst bots je dan tegen muren aan, of wordt je zelfs aangevallen door andere dieren die het in jouw ogen nog erger maken, maar dit hoort allemaal bij het avontuur, want je lichaam is zich nu ook aan het fijnstemmen door die beten, dus juist het alarm wordt nu aangelegd, en het bevat de juiste stoffen om de scanners in te bouwen die je nodig hebt om dingen te traceren. Het is ook een visjacht, en die vissen die overwonnen moeten worden houden juist de nodige items schuil. Wij zullen voor jou op de uitkijk staan, en wanneer dat nodig is onze speren gebruiken om al te vervelende, hysterische zwaardvissen te doorsteken. Wat dat aangaat is hun lot al bezegeld. Blijf de cryptische betekenissen in ogen houden en de paden die de oude archetypes moesten begaan, wat ook in de Bilha beschreven staat, in de Vur en de bijbel etc. Die kaarten bestaan niet op zichzelf. Het zijn natuurverschijnselen die weer andere natuurverschijnselen oproepen. Dit zijn we in kaart aan het brengen.

De zwarte hond ervaring is dubbel, want allereerst is het de gnosis die een wand doorbreekt, maar doordat die wand doorbreekt is er ten eerste een opening van de zintuigen die ineens een heel groot onbekend gebied invallen, dus dat kan heel pijnlijk zijn, want je moet er dan aan gaan wennen aan dat nieuwe gebied. Op zich is het dus iets heel moois. Het goede breekt door het kwade heen, je gaat dan het kwaad aan de andere kant van de muur voelen, alsof je bewustzijn word opengebroken, en dan vormt het kwaad het goede. Alles moet verdient worden. Zo moet je dat gebied dus langzaamaan gaan toeeigenen, er vertrouwd mee raken. Dat kost tijd, maar je gaat dus zeker niet alleen, en je blijft niet alleen, want je komt in dat nieuwe gebied ook zoveel mooie energieen tegen, energieen die daar wonen, of die daar opgesloten zaten. Die komen dan ook weer vrij juist door jouw ervaring. Daarom laat alles wat je ziet op je inwerken.

Het zijn visioenen van de andere kant, ook door muziek en de verbindingen die je daarmee voelt. Het is inderdaad een verhaal, waar de Vur ook over gaat. Alles is al opgetekend. De visioenen zijn de illustraties van het verhaal en dat gaat dieper en dieper. Je ziel schrijft het boek of leest het weer opnieuw, als een herinnering, juist doordat je aan de andere kant bent gekomen. Daar ligt ook zoveel opgeborgen van het verhaal. Het zijn inderdaad aparte, vreemde verhalen. Het is allemaal veel grootser dan het huidige verstand laat doorschemeren. Er schuilt een machtige intelligentie achter met oog voor groot detail. Daartoe mag je ontwaken.

Zowel Lark als Saveer zijn zware geesten waar je niet zomaar vanaf komt. Die moeten echt verslagen en overwonnen worden. De zwarte hond ervaring duurt zolang als het moet duren. Nadat de Saveer-wand is doorbroken voel je je slap en miserabel, angstig, want je bent dan nog heel week.

Alle oude demonische schelpen die om je heen waren gebouwd zodat je niet gevoelig kon zijn voor de gnosis zijn dan weggehaald, en dan sta je ineens naakt en week in het veld, kwetsbaar, want alles is gevoelig. Heel langzaam moet je vandaaruit dus weer tot de hogere kennis komen om je daardoor te verfijnen, en geen 'geweldige spiermassa' gaan opbouwen, geen bumpers die de moeder weer wegdrukken. In boetvaardigheid moet je jezelf onderwerpen aan de moeder. Christelijke geesten willen dat niet. Dit proces wordt ook beschreven in de series, in de Amazone Bijbel. We zijn het aan het uitdiepen. Er staan veel gevaren op de loer. Er moeten veel valse bindingen verbroken worden, valse hulpmiddeltjes, valse wondermiddeltjes waardoor geesten en zielen zichzelf opblazen, en dan tot een soort van pseudo-geluk komen en dan als aan de drugs hun 'bumpers' vertonen in plaats van ware immunologische demonologie. Het volk is aan de steroides, en trekt daardoor de nakers aan, de 'dochters der mensen' die het nephilim geslacht zo in stand houden. Wees blij dat de gnosis jou daarvoor probeert te besparen. Dat is een teken dat de gnosis jou niet verstoten heeft. Juist de angst is daar een teken van. Ongevoelige, ongebroken mensen voelen vaak geen angst. In ieder geval niet op zo'n manier dat ze bezorgd zijn over de relatie met de gnosis. Echte zombie-mensen maken zich daar totaal niet druk om. Ja, ze kunnen soms bang zijn als het gaat om hun eigen hachje en koninkrijk te beschermen, maar zullen zich totaal niet druk maken over hun relatie met de moeder gnosis, de vur.

'Het occulte' is ook typisch zo'n bangmaak woord van zwaar orthodoxe christenen. Occult is latijns voor 'verborgen', en dat is iets waar boze geesten bang voor zijn, en niet verzot op zijn, want de boze geest leeft namelijk door het openlijk pronken, het publieke leven, het verblindend licht, waardoor de demoon zichzelf volvreet. In hun eigen boek, de bijbel, in de Latijnse versie die vooraf ging aan het onstaan van de Engelse versie en andere westerse versies, ging Jezus tot het occulte, waar hij werd begraven in verborgenheid, dus zelfs hun eigen boek in de oudere talen spoort de christenen aan om Jezus te volgen, ook in het occulte, het verborgene. Zelfs 'gnosis' is een bangmaak woord in zwaar christelijke kerken. Het wordt gebruikt door lieden die totaal niets afweten van de grondteksten. Jezus waarschuwde letterlijk dat de farizeeers zouden komen om 'de sleutel der gnosis' weg te nemen, zodat mensen niet behouden zouden worden. Er is in de oude talen geen behoudenis door het bloed van Jezus of welk ander goocheltruukje dan ook. Er is in de woorden van Jezus alleen behoudenis door de gnosis, door de wet van de gnosis, en door het overwinnen van het kwaad door de gnosis (dus in principe gewoon door het bloed van de vijand, wat wijst op 'door de demonologie').

Het blijft bouwen door gnosis, door situaties te onderkennen, te leren plaatsen, door dingen heen te prikken, en de waarde in te zien van ogenschijnlijke tegenslagen. Die hebben we nodig om er doorheen te komen. Als er nog iets van 'Saveer-wand' in ons blijft als oude monumenten die nog geeerd of zelfs aanbeden worden door de oude natuur (en dat kan heel subtiel gaan), dan moet de zwarte hond nog blijven rennen. Wij moeten onze behoudenis bewerken in vreze en beven. In die zin is het dus zelfs waar dat er schatten zijn in het christendom die we niet zomaar overboord mogen gooien. Vandaar dat de Bilha is gekomen die dit uitsorteert. Zowel christendom als islam wordt door de moeder gnosis gebruikt als tucht, en om haar kinderen te hoeden tegen het grotere kwaad.

Het is op zich niet verkeerd om soms hulp te vragen. Ook in het hulp-wezen is het parelduiken geblazen. Het moet maar net klikken, en natuurlijk zal alles in goed overleg moeten gebeuren. Soms is het zelfs noodzakelijk om hulp te vragen. Wel is veel 'hulp' vandaag de dag een markt in plaats

van liefdadigheid, maar dan gaat het om 'roeien met de riemen die je hebt'.

Een gezinssituatie is een gecompliceerd organisme. Het kan maar al te gauw escaleren omdat mensen te dicht op elkaars lip zitten. Er zijn veel gebroken gezinnen gebaseerd op dit principe. Daarom is het ook niet vreemd dat velen vandaag de dag voor een LAT-relatie kiezen, zodat wanneer de spanning te hoog wordt ze even naar hun eigen honk kunnen vluchten. Dan kunnen ze in alle rust bijtanken om het dan weer met elkaar te proberen. Eén gezin in één huis is een hoge druk op de ketel.

Koopziekte staat natuurlijk op de loer, en spekken de borst van de man vet, zodat het de nakers aantrekt (dan wordt het zogezegd een 'kannibalen feest'). De nakers mesten een man hiertoe vet. Dat gebeurt dan in de ziel, je energetisch lichaam, en het borstspek houd dan de moeder gnosis tegen met alle gevolgen daarvan.
Soms moeten er dingen gebeuren en is het niet eens zozeer de duivel die dwarszit, maar de moeder gnosis die initieert. Ook creeeren de hersenen obstakels zelf om zo zichzelf daaraan te kunnen ontwikkelen, als een soort overlevings-strategie en te beschermen tegen veel ergere dingen. Dat neemt natuurlijk niet weg dat er een daadwerkelijke strijd is tegen boze machten en de noodzaak deze te ontmaskeren. Dit is een nieuwe vorm van genealogische en sociale demonologie (o.a. familie-banden) die nogal diep gaat en waarvoor eerst voldoende voorbereiding moet zijn.

De Saveer-wand isoleert de mens in de stedelijke cocon, dus knipt alle verbindingen met hogere en andere realiteiten door om de mens materieel te maken en met beperkte geestelijke functies, om de mens zo tegen elkaar op te zetten als in een arena. Saveer is een stokende arena-bazin in die zin, en deinst niet ervoor terug leugens te vertellen. In feite is ze een pathologische leugenaar, die de ene dit in fluistert en de andere dat, om zo conflict op te roepen. Hier aast zij op. De mens raakt zo opgesloten in de materiele realiteit als in een droom, en beseft zo niet meer dat hij droomt en ziet de context niet meer, met alle gevolgen daarvan (Als tegenovergesteld aan lucide dromen).

Lucide dromen - bewust zijn dat je droomt, door droom signalen op te pikken enzovoorts - kan handig zijn in sommige situaties, maar in andere weer niet, want soms moet je helemaal losgekoppeld worden van de gemanipuleerde realiteit, want die realiteit die ze 'het leven' noemen is de droom, of zeg maar gerust nachtmerrie, en het is dus ook belangrijk om daarvan dan bewust te blijven als zijnde lucide dromen, dat je dat overdag in de gaten blijft houden en zo niet in valstrikken terecht komt (vandaar weer de heilige gebondenheid die zo belangrijk is om 'veilig' door het mijnenveld heen te komen). En soms is het dan ook weer belangrijk om juist niet al teveel informatie te krijgen, om zo eerst langer in de donkere lift te blijven om zo tot 'beter' (dieper) droomgebied te komen (missionbased). Dus als je te snel uit zo'n lift zou stappen en alles zou gaan overforceren, dan mis je weer de nodige fundering, of stap je te snel uit en kom je in een fake zone met alle gevolgen ervan.

Saveer sluit mensen op in hun eigen denkwereldje. Stel je dan voor dat ons energetische kern-lichaam ergens ligt aan een monitor in een hal, met een virtual reality bril op en wij niets van dit kern-lichaam afweten en zo de ervaring van het leven hebben.

Het bewustzijn van deze dingen is ter preventie tegen het materialisme en het overdramatische. Er zijn een heleboel mensen die het leven, het waken, zien als de ultieme realiteit, terwijl het nacht-

illusies zijn, de cryptische schaduwen van het hogere leven. Dus als er iets gebeurt tijdens het waken dan worden ze er helemaal door geobsedeerd en geabsorbeerd en kunnen ze zich niet loskoppelen, dus dan zouden ze ook in het dagelijks leven lucide moeten worden als in het beseffen dat alles maar een droom is die naar hogere realiteiten wijst. Het kan dan wel een onderdeel worden van een soort van virtual reality zapper, dat je dan over kan skippen van het ene naar het andere kanaal, en ook menu's kan hebben met overzichten, als onderdeel van het 'onthechten', maar dan wel als onderdeel van 'begeleid dromen' of 'begeleid virtual dream reality', als een soort van robotische chip die zorgt dat alles aan de voorwaardes voldoet zodat het hele zaakje niet instort of corrupt wordt. vandaar dat de twee kernen 'robotologie' (heilige gebondenheid, janilogie in esoterisch-theologische termen) en 'demonologie' moeten zijn om dit soort van virtual reality te doen slagen.

Dus :

A. het dagleven ook als lucide droom zien
B. proberen te ontwaken uit het dagleven naar een nog hoger bewustzijn

Dit als een soort van grote ontwaking in multi-virtual reality, wat als een fundament is voor het verslaan van Saveer die mensen voor dit alles blind wil houden. Het gaat dus om de technologische gnosis waartoe de mens moet ontwaken om aan Saveer te kunnen ontkomen.

Dus je waakt nu, en dan zeg je bijvoorbeeld tegen jezelf : "Het lijkt nu alsof ik waak, maar ik ben nu ook in een droom". Als het goed is gaat het lichaam dan direct een soort van diepe virtual reality hormoon aanmaken om dat verder uit te bouwen. Het blijkt nl. dat virtual reality werkt met een speciaal deel van het zenuwstelsel, wat in zichzelf bestaat uit vier onderdelen :

1. internet virtual reality (computer)

2. droom virtual reality (tijdens de slaap)

3. visioen virtual reality (het spirituele)

4. waak virtual reality (het "materiele" leven)

Deze hebben hun kruispunten en kunnen weer andere parallelle werelden openen door bepaalde combinaties. Het beweegt door een heel scala van parallelle werelden voor gewoon één grote cryptische enigmatische ervaring, het interdimensionale bestaan op zichzelf.

En ja, de klappen die je krijgt zijn ervoor om de Saveer-wand verder te verbreken en om het te ontmaskeren. Saveer is een zwaar sociologische demoon, zoals ook Lark dat is, dus daar is ook nog een nieuwe demonologie uit voortkomen.

De Vur werkt vanaf de geboorte (en ervoor), en werkt dan gewoon door de christelijke maskers heen, soms cryptisch, soms direct. Toen werd dus het zaad al gezaaid. De Vur is ervoor om het ware vrouwelijke en het kinderlijke te herstellen. Dit zit diep in ons en moet vrijgezet worden.

Zoals de Vur laat zien moeten we wedergeboren worden in het gesteente, een wedergeboorte in de hardheid, om zo van alle valse zachtheid verlost te worden. Wij moeten in de hogere grotten wedergeboren worden om zo ook los te komen van de valse hardheid. In een bepaalde dimensie zijn wij dus van steen. Ook het hoe en waarom van de steen wordt in de Vur besproken als één van de thema's. De Vur werkt ook in vorige levens. De Vur is het terugkeren naar de sprookjesachtige diepe tuinen, de paradijselijke natuur. Dat is altijd gecodeerd geweest in Doornroosje en Sneeuwwitje. Ook het EE werkt dit verder uit. De grot is de terugkeer naar de natuur, en dan hebben we inderdaad met wanden te maken, raadsels die opgelost moeten worden, codes die gekraakt moeten worden, dus alles wat we om ons heen zien is cryptiek. Die wanden kunnen dus niet zomaar ingeslagen worden, maar moeten cryptisch benaderd worden en opgelost. Door de verborgen gnosis-code gaan ze open.

De Nevinen beschermvrouw gaat juist ook over de slapeloosheid, het overwinnen van de valse slaap.

De tuinen van Vur zijn voor de nieuwe geboorte en de ontwaking om tot het hart van de wildernis te komen. Dit zijn hele wonderlijke, sprookjesachtige gebieden, wat ook weer verbonden is aan Nevinen, de beschermvrouw van de ontwaking, het overwinnen van de valse, giftige slaap van valse waarheid. Wij mogen door deze tuinen reizen om tot die verborgen wonderen te komen. Elk boek (hoofdstuk) van de Vur is een tuin, of een gebied van tuinen of velden, en een wildernis. Daarin kun je groeien. Niemand is zomaar mannelijk of vrouwelijk geschapen. Deze geslachten zijn alleen maar symbolen diep in ons, die erop wachten geactiveerd te worden. Iemand kan alleen maar waarlijk vrouw worden door waarlijk man te worden, en ook andersom. Wij hebben dus diep in ons deze realiteiten. Beschermvrouwen hebben we allemaal, maar ook deze moeten verdiend worden. Niets gaat zomaar. Er is dus een soort inventaris diep binnenin waar alles opgeslagen is wat we ooit hebben verdiend in onze levens. Iedereen heeft een beschermvrouw of beschermvrouwen die er voor zorgen dat wij niet boven de maat worden gestraft, het zogeheten 'overoordeel'. Niemand zal bijvoorbeeld letterlijk voor eeuwig gemarteld worden. Iedereen wordt hiertegen beschermd, tegen de geest van overoordeel, een leugengeest. In sommige parallelwerelden zijn wij vrouwen, en in andere parallelwerelden zijn wij mannen. Dit zijn slechts delen van ons. Alles wat we in de bewuste realiteit zien zijn parallelogrammen, cryptogrammen die de parallelwerelden cryptisch verborgen houden. Om die te openen zijn de tuinen van Vur tot de aarde gekomen. Het was er altijd al, maar het wordt nu geopenbaard. De sluiers vallen weg.

De Moeder Bijbel verwijst veel terug naar het Eeuwig Evangelie (EE), en naar de grondteksten van de oude bijbel, om hiervoor esoterische uitleg te geven, om doorvertaling te geven, en zo de opgesloten gnosis vrij te zetten. Het EE bevat verschillende delen die echt niet allemaal met de oude bijbel hebben te maken.

Het EE kent verschillende strategieen. Ten eerste verbreekt het EE de oude canon. Als het EE niet de oude archetypes zou opnoemen (zoals Jezus, de Heilige Geest, en de oude profeten etc.), dan zou

men zeggen : 'Okay, dit is dus een andere religie en niet de onze, dus wij kunnen rustig doorslapen. Onze canon blijft gesloten.' Maar het EE kaapte de oude archetypes en maakte er wat anders van, stap voor stap, wat uitloopt in een grote ontmaskering. Dit is dus een werk van herdefinieering, wat zelfs in de series gebeurt. Door de grondtekst en de esoterie wordt er korte metten gemaakt met de oude definities, en wordt het allemaal heel anders voorgesteld. Dit is dus een werk van geestelijke spionage, van 'de leugen infiltreren en veranderen van binnenuit, om het tot de vernietiging te leiden.' In de Moeder Bijbel wordt de geestelijke spionage als hoogwaardig beschreven en belangrijk. Zonder de geestelijke spionage zullen we de oorlog niet winnen, en zullen we heel zwak staan. De oude bijbel is de kooien waar de gnosis in opgesloten is, dus dat moet aangepakt worden.

Ook voor mensen die helemaal doodgegooid zijn met Jezus en de bijbel, die hebben dus het EE nodig om stapsgewijs los te komen, om te zien wat het daadwerkelijk betekent, en hoe alles verdraaid was.

Allereerst zegt het EE dat er meerdere Christussen zijn, en dat er een tweede Christus komt, en vervolgens worden daar allemaal andere namen aan gegeven. Dit is dus de oproep om op een andere manier tegen Christus aan te kijken. De Heilige Geest wordt dan stapsgewijs als vrouwelijk beschreven, en dan wordt ook Christus als vrouwelijk beschreven. Er breekt dan een golf van verhalen los die de oude fundamenten afbreken. Verhalen zijn de beveiligde opslagplaatsen van de gnosis, waarin er verschillende verdiepingen zitten. Zij bezitten geheime sleutels om naar een hogere verdieping en dimensie van de gnosis te brengen. Rechtstreeks altijd maar weer de vijand bestrijden is onstrategisch, vermoeiend en verbittert het hart grenzeloos. Dit is wat de religieuze dwazen doen. Daarom is de magie en het mysterie van verhalen volop te vinden in het EE.

Verderop in het EE is er een poetisch deel, ook met poetische verhalen, waar duidelijk wordt dat aan het eind er geen christussen meer overblijven, alleen maar wat 'jongens van lynx', als een symbool van de oorlog die nu gevochten wordt tegen de religieuze merktekens van de oudheid. Die strijd is zwaar, en daarom is het EE vaak ook heel luchtig. Verderop in het EE worden ineens andere culturen besproken en hun esoterieen, zoals de Egyptische en de indiaanse. Op sommige plaatsen wordt de vleselijke Christus openlijk bestreden. Het is dus een heel paradoxaal boek waar je vele kanten mee op kan, en waar op veel punten religie bewust ontweken wordt. Het mooie ervan is dat de Moeder Bijbel, na het EE dus, deze dingen soms bespreekt en uitlegd, en ook doorvertaald, om zo alles te doseren, van de schil te ontdoen, zodat er op een veilige manier met het EE en de oude bijbel omgesprongen kan worden. Dat is ook een mogelijkheid, dat je dat gewoon leest als een gids, zodat je niet in het diepe geworpen wordt. Het is en het blijft een strijd, en het EE is een grote worsteling, een oorlog, dus ga nooit onvoorbereid de strijd in.

Het Eeuwig Evangelie is een reis die we allemaal hebben gemaakt, en die we nog steeds maken, waarop we kunnen teruggrijpen om nieuwe dingen te ontdekken. Het is als een soort parelduiken. Er staan ook prachtige verhalen en gedichten in, zelfs soms heel duister, die niets met de bijbel te maken hebben.

Aan de andere kant : er zijn ook boeken in het Eeuwig Evangelie waar er een reis gemaakt wordt door het lichaam van de moeder, en waar geen Jezus Christus aan te pas komt. In het begin van het Eeuwig Evangelie komt Jezus zo nu en dan voor, maar dat wordt steeds minder, en je kunt er ook

gewoon overheen lezen. Het is een soort geschiedenis boek van waar we doorheen zijn gegaan, maar het is heel anders dan de bijbel.

Het zijn oorlogsboeken, stuk voor stuk, die op zichzelf ook oorlogen zijn. Het zijn enorme strijdvelden waarover oorlog wordt gevoerd, en waarin speciale items verborgen worden gehouden, en waar ook weer over gevochten wordt, dus het is een groot 'spel'. Zo moet je dat maar zien, als een uitdaging om het computer-spel uit te spelen, en dan tot de hogere spelen te komen. Ieder level heeft zijn eigen 'boss' die je moet verslaan, en om die 'boss' te kunnen verslaan, moet je eerst taken vervullen waarvoor je beloont wordt met items of wapens om die boss te kunnen verslaan.

Het is dus een zoektocht en een speurtocht naar oude relikwieen, en daarin zijn er arena's en oorlogen, en trainingsvelden, kazernes enzovoorts, barakken. Dat is een grote uitdaging, en een groot avontuur. Hierin moeten wij dus gnosis vrijzetten, en de gnosis zal ons vrijzetten. Ja, je kunt het zien als goddelijke leugens. De leugens zijn dan weer 'raadselen van de waarheid'. Het komt dus aan op veel puzzelwerk. Wij moeten in het leger camouflage blijven gebruiken, maar toch op onze hoede zijn dat wij niet echt één van de vijand worden. Dit is een grote test. Het brengt naar boven wie wij werkelijk zijn.

Er komt dus een schijf met seizoenen naar voren, maar ook een schijf van het veranderen van gezichtspunt, zodat we niet ergens vastroesten. De ingeburgerde staats-Jezus liet iedereen vastroesten in een bepaald gezichtspunt, in tunnelvisie, als een soort van 'staar'.

De boeken zijn geenszins als een vervanging voor het innerlijke geschreven. Dat gedachtengoed behoort meer bij hen van de eerste bijbel die alles 'toetsen aan de bijbel'. Bij ons is het net andersom : alles wordt getoetst aan de hogere werkelijkheid, maar ook bedenkende hoe bedrieglijk het innerlijk zelf is, dus ook dat wordt getoetst aan de hogere werkelijkheid. Het moeilijke daarin is dat de hogere werkelijkheid moeilijk te definieren en te bewijzen is.

Vandaar dat de sleutel de heilige gebondenheid is en het sterven aan jezelf. Niet alleen dus het sterven aan jezelf, want dat is wat zoveel kerken leren en aanhangen, en ze slaan nog steeds elkaar de hersens in. Neen. Het gaat om de heilige gebondenheid, die komt vanuit de leegte en het sterven aan jezelf.

Dit is een heilig gevecht en een worsteling waardoor je tot de stilte en de onthechting komt. Hierin zijn dus veel valkuilen, want overal ligt het gevaar ergens vast te groeien. Hierin komt dus een enorme discipline bij kijken, en zonder de heilige vreze, zonder een soort van Damascus ervaring te hebben gehad die je leven heeft verlamd, kom je er niet. Zij die niet getuchtigd worden zijn bastaards. De heilige gebondenheid gebeurt juist door de wonden.

Aan de andere kant is de gnosis een communicator en een opslagplaats, die haarzelf uitdrukt, en dat gebeurt ook door boeken. De gnosis is niet vaag. Vaagheid hoort meer bij de Heilige Geest en bij de New Age, prosperity.

Als het innerlijk iets doorkrijgt, en het is goed, dan is dat van een orakel, van een 'hemels' boek. Alles is al opgeslagen ergens. In de hogere levels kan 'het innerlijk' gevaarlijk zijn, als een gevaarlijk excuus. Het gaat namelijk om de mechanismes, de universele gnosis, die niemand

zomaar innerlijk zichzelf kan toe-eigenen. Hier zijn zware condities voor, en dit gaat door scholing en gevechten, niet door mensen of aardse boeken, maar door 'coups', dit zijn trofeeen, loon wat je eerlijk hebt verdient, niet door genade of door vaagheid. Er komen hierbij allerlei processen kijken, en daarbij is optionele hulp. Dingen komen door, gnosis wordt tot vlees of manifesteert zich, in allerlei vormen, als een reflectie van je eigen behalingen, overwinningen en goede keuzes, je eigen groei.

Dit is waarvoor het parelduikers project was opgezet, voor mensen die verder en dieper willen. Niets moet, alles mag. Maar het is goed dat het er is. Daar horen ook boeken bij, omdat de gnosis zich graag opslaat. Hierin zijn er vele seizoenen en vele condities. Als wij naar een hoger level in de gnosis willen, dan hebben die levels hun eigen duivels. Je kunt die duivels niet rechtstreeks aanvallen, maar je hebt strategie nodig. Voor de hogere levels zijn speciale wapens nodig die de gnosis vandaag de dag openbaart, zodat wij verder kunnen. Wij waren zonder deze openbaringen niet verder gekomen, en de demonen zouden de vloer met ons aandweilen. Daarom wordt dit pad ook getoond voor de parelduikers, en dan zal het vlees brullen, want het vlees is woedend dat de hemelse boeken geopenbaard worden, de paden tot de hogere gnosis.

De hemelse boeken zijn orakels die in vele dimensies geinterpreteerd kunnen worden, en waarin de demonen vastgeklonken werden, opgesloten, en dit was een pionierswerk. De heilige gebondenheid wordt over het algemeen niet of nauwelijks geleerd in pinksteren, en ook niet in de New Age. Ook niet dat je nu een geestelijk leven kan leiden, een tweede leven, met al je geestelijke zintuigen open. Daar worden zelfs profeten in de charismatische beweging vaak overstuur van.

Zelfs Kenneth Hagin beweerde dat wanneer je dagelijks drie visioenen zou hebben, dat is kletskoek met een grote K. De heilige gebondenheid wil brengen tot een virtueel bestaan in de geestelijke wereld, dus drie visioenen per dag is dan nog gewoon een vleselijk leven hebben met drie flitsen uit het hiernamaals, en toch raken pinkstermensen en charismatici daar al overstuur over. Je mag niet dromen, je mag niet fantaseren, je mag niet vrij zijn uit hun klauwen en ontwaken. Je mag niet veel lezen, je mag niet leergierig zijn, want dan breek je hun slot. Wij breken het slot. Daar zijn wij voor. Maar zij die hier niet klaar voor zijn moeten rustig aan doen, en wat stappen terugnemen.

Ook is het zo dat veel hoge openbaring niet te begrijpen is, omdat profetie vaak als een brullende leeuw komt. Wij moeten alles toetsen, onderzoeken, en het goede behouden. De brullende leeuw is daar niet minder om als hij niet te begrijpen is. Wij moeten ons zelfs bewapenen met duistere raadsels waar we de betekenis niet van kennen. Ook al is het maar een symbool. Wij krijgen dit met een reden, want als wij teveel rechttoe rechtaan de duivel bestrijden en heldere openbaringen krijgen, als in overlicht, dan is dit zichtbaar bij de vijand, en dan komen ze. Het trekt hen aan. Zij azen op licht. Ons werk is geboren uit veel poezie, veel verhalen, veel raadselen, om het werk in de duisternis te houden en te beschermen. Wij zijn hier altijd door omringd, als labyrinten en orakels, om de vijand en het vlees te verwarren. Wij moeten door die verwarring heen, om alles uit te ziften.

Zo kun je van binnen uit leven en totaal de daadwerkelijke items vergeten die nodig zijn om een demoon te verslaan of een deur te openen. De leegte is geen doel op zich, maar is de weg tot de gnosis. Alles werkt door mechanismes en voorwaardes. Wij moeten leeg zijn van binnen, en dan zullen van buiten de coups komen, oftewel de trofeeen, het loon, oftewel de specifieke items die we nodig hebben om een bepaalde demoon te verslaan, en die demonen zitten juist ook van binnen, als

implantaten. Zoals in de Strijd Tegen Septus IV :

'Dit is dus het diepere hart van het paradijs, het duistere hart, de duistere DUKKA-APH. Deze halsketen is om onze nek gelegd, dus niet dat we ergens weer van binnenuit leven. Neen. Veel te gevaarlijk. Wij moeten leeg zijn van binnen, en van buitenaf leven, waar ons bedriegelijke binnenste niet tussenbeide kan komen.'

Wij moeten leven vanuit de heilige bindingen, de heilige ketenen, niet zomaar vanuit het innerlijk. De hogere wetten moeten ons binden, en vandaaruit moeten we leven. Er zijn namelijk genoeg religies die zeggen vanuit je binnenste te leven, maar er zijn ook valse binnensten, en zij die de wet verachten. Er zijn valse leegtes. Deze demonen zijn heel subtiel, en soms moet je dan wat stapjes terugdoen. De scholen van de gnosis zijn geen mensen en aardse boeken, maar de gnosis kan daar wel doorheen werken. De gnosis is dus zelf een soort boek of orakel, als een archief, waar we allemaal uit putten.

Die archieven zijn eeuwig. Het is niet allemaal leeg en vaag daarboven. Wij moeten vol worden van de boeken van de gnosis, en dan tot de hogere boeken komen, en die boeken zijn in de hogere wereld. Wij zijn eraan gewijd om die boeken te publiceren, en ook uit te leggen. Zo gaan wij tot de steeds hogere boeken, juist ook door de lagere boeken door te vertalen. Dit zijn geen mensen of aardse boeken, maar de gnosis kan zich hierin uitdrukken. De gnosis gaat zich manifesteren en vlees worden, van een andere dimensie natuurlijk. Die gnosis zit zelfs opgesloten in aardse boeken, zoals in de bijbel, dus ook met de bijbel zijn wij nog niet klaar.

Er zijn geen makkelijke antwoorden, maar wij willen de moeilijke vragen niet ontwijken. Duisternis is belangrijk, verwarring is belangrijk. Het is ons schild, zoals het zelfs het schild was van de oude profeten die in duistere raadsels spraken, en ook Spreuken is een boek van duistere raadsels. Je kan die boeken dwars door midden snijden, en dan boeken van de gnosis zien, en demonische boeken, tezamen. Want elk woord in de oude talen, zoals Hebreeuws en Aramees, en ook het Grieks, zijn verhalen in zichzelf. Dit zijn de cellen van de gnosis, en daarna kan het allemaal nog dieper.

Boeken zijn zaadjes. Dat moet je de tijd geven, en boeken mogen alleen maar aangeraakt worden wanneer het daarvoor tijd is. We zitten hier niet op school dat er een soort van ultimatum wordt gegeven of huiswerk. Iedereen heeft zijn eigen verantwoordelijkheid, maar dat neemt niet weg dat wij leven vanuit de hogere 'hemelse' boeken of orakels van de gnosis in de 'onzichtbare' wereld, die zich in visioenen kunnen manifesteren.

Wij strijden tegen ons innerlijk, wij toetsen het. In die zin leven wij dus niet vanuit het binnenste of innerlijk. Uit het hart komt veel onreinheid. Het is misschien een eerste stap voor materialisten om vanuit het hart te leven, en als de eerste stapjes op een christelijk pad, maar dan moeten we verder, om op zoek te gaan naar de duistere raadsels, naar de duistere moeder, om zo al die lichtgeesten te overwinnen. De duistere moeder bestaat uit informatie, die ergens is opgeslagen. We leven dus niet uit geloof, maar uit de heilige gebondenheid tot die kennis, en die kennis die kennen we maar ten dele. Daarom moeten wij groeien in die kennis en zicht krijgen op de geestelijke wereld, in heilige vreze. Dit is een grote scholing.

Dus als wij een aards boek of een boek van de gnosis hebben weggelegd, of wat voor boek dan ook,

dan hebben wij nog steeds te maken met de 'hemelse' boeken in de hogere realiteit, oftewel de boeken van de duisternis van de gnosis. In die zin zullen wij in boeken onze plaats vinden, in orakels, en mogen we uitzien naar de hogere boeken. De series zijn erg rechttoe rechtaan, heldere gnosis, daarom soms even wat afleiding en andere onderwerpen en strategieen.

Kijk, oppervlakkige, algemene dingen van de gnosis kunnen vaak wel verteld worden als iemand er naar vraagt en interesse toont. Soms kan dat ook een soort oogst zijn, en dat de Moeder mensen op je pad brengt, en dan is het soms goed om even wat van je kennis door te geven om te kunnen zaaien. Dat is ook het gebied van de Moeder.

De boodschap van de gnosis zal op verschillende manieren groeien, en voor sommigen is het een geur tot leven, en voor anderen is het een geur tot de dood. Het Woord van de Moeder tuchtigt en oordeelt, dus het wil niet direct zeggen dat je parels voor de zwijnen werpt. Wij zijn vaak al de uitbetalers voor als iemand het verdient, of de uitbetalers als brengers van de tucht of zelfs het oordeel.

Dat gaat vaak door het Woord. De gnosis wordt dan neergezet als een toetser, en die zal zich dan aanmeten aan die persoon, dus je brengt het woord van de gnosis dan als een oordeel of een zegen. De woorden die je spreekt kunnen zich helemaal omvormen in het hoofd van die persoon om het geheel aan te passen op die persoon. Het gesproken Woord kan deuren openen of deuren sluiten. Voor zover het Woord door jou mag heenwerken is het gewoon het beste om te blijven toetsen, te blijven wandelen in de gnosis, verbonden te blijven met de Moeder, wat dus ook het worstelen betekent.

Hierin kun je aangeklaagd worden, maar dat wil dus niet direct zeggen dat die aanklacht van de Moeder is. Maar je kunt je dan even terugtrekken, en voor jezelf duidelijk maken dat je de gnosis wil volgen en gehoorzaam wil zijn aan de Moeder gnosis, en vandaaruit dus ook die aanklachten toetsen.

Laat ze maar in het vuur van de gnosis gaan, en steek je toets-speren er maar even in. Zo mag je ook je tong in het toets-vuur doen, en weten dat er een wachter over je tong is aangesteld. Er is communicatie mogelijk als je met mensen in aanraking komt. Het moet wel heel raar lopen als je iemand met interesse niet te woord mag staan. Dat kan voorkomen natuurlijk, maar dan moet je dat wel heel diep bij jezelf merken, dat de Moeder gnosis het afbotst. Als je merkt dat de Moeder gnosis het niet wil, dan zijn er ook andere manieren, of je merkt bij jezelf dat je kortaf wordt, of dat je het gewoon kort houdt en heel erg vaag en algemeen.

Er zijn dan ook 101 excuses om een gesprek af te breken of om ergens anders over te beginnen. Maar nogmaals : de gnosis moet soms doorgang vinden naar anderen, om zo wat zaadjes te leggen. Dat wil niet eens altijd zeggen dat een persoon het allemaal verdient, maar zaadjes zijn er ook voor om de boodschap een weg te laten vinden naar anderen toe, door die andere persoon heen, dus dan zal die persoon gewoon puur als een instrument gebruikt worden, ongeacht of die persoon nu goed is of slecht.

De Moeder gebruikt strategie, en als er een seizoen is dat je echt even helemaal je mond moet dichthouden, dan zul je dat wel merken, en dan zul je ook wel weggedreven worden van alles. Die

seizoenen kunnen ook wel voor zichzelf zorgen. Het zaaien zal overal kunnen gebeuren, maar die hele diepe dingen daar hoef je het dan nog niet eens over te hebben. Er zijn in de gnosis zoveel lagen. Er zijn oppervlakte-lagen en diepte-lagen, en je merkt vanzelf wel wanneer je meer mag vertellen of minder moet vertellen.

Het Woord zorgt wel voor Haarzelf, in de zin dat wanneer een persoon er iets verkeerd mee zou doen, dan zou het Woord daar wel mee afrekenen, en die persoon tot oordeel worden, al dan niet door die persoon verder te gebruiken als loopbrug. Maar het is wel goed dat je bij deze dingen stilstaat en de heilige vreze bewaart, want dat is juist waardoor het Woord werkt, of niet werkt. De Heilige Vrees is altijd de poortwachter.

Het is inderdaad zo dat het licht een gevangenis is. En het licht heeft de vernietiging van de mens op het oog. Het licht veroudert de mens ook op allerlei vlakken, omdat het licht een parasiet is. Het oude zal op de mens blijven indreunen, totdat het oude verwerkt is, doorvertaald, want juist het oude is weer de sluier over de ware patronen, daarom hebben we er nog mee te maken. Zo zal ook het licht op ons blijven indreunen totdat we de eeuwige en diepste duisternis hebben gevonden.

De wachters bediening behoort tot de oude bedeling, het oude verbond, in de lagere gnosis waarin geinfiltreerd moest worden. In de hogere gnosis wordt dit allemaal doorvertaald, want daar is het meer nomadisch, en dat je juist moet losgroeien uit allerlei wachters-hokken, alhoewel het bewaken en toezien op zich natuurlijk blijft. Het is hetzelfde als profetie in de hogere gnosis : Ja, dat bestaat, maar er zijn geen profeten. Dus het is meer als een onderdeel van de hogere bedieningen van de gnosis. Ook moeten wij onderwijzen, maar wij zijn geen onderwijzers. Hetzelfde als rechtspreken, maar wij zijn geen rechters. Wij groeien niet ergens in vast, maar moesten daarin wel opgroeien, in die lagere gnosis. Het is hoe het christelijke systeem was ingericht, dus dat geeft ook wel even strijd om daarvan los te komen, en om dit door te vertalen. Dan zijn er dus confrontaties nodig op bepaalde momenten, dat we weer even moeten teruggaan, en dan het moeten herzien, er op een andere manier naar kijken, dus op zich is dat niet verkeerd, tenzij we gewoon weer de oude wapens en posities oppakken. Lezen kan en mag, en is een manier om dingen te verwerken. Ook gaan de series telkens weer over de oude teksten, maar die worden dus nu vanuit de hogere gnosis uitgelegd en gestroopt. Het is prooi, en prooi moet verwerkt worden. Het gaat erom invallen te doen in al die oude steden, en dan met de buit weer te vertrekken, of die steden van binnenuit te veranderen, te onderwerpen aan het nieuwe gezag, om zo de gevangenen vrij te zetten, en te zien wat zij te melden hebben. Er leeft daar nog steeds veel goeds wat ooit uit het oog was verloren en vergeten. We moeten dus leren te prikken door al die oude teksten en ons afvragen :

1. Wat wordt hier verborgen gehouden ?
2. Wat is hier verdraaid ?
3. Hoe kunnen we het vrijzetten ?
4. Wat zijn de verbindingen met andere stukken, en hoe komen we daar ?
5. Is er verder nog iets wat we over het hoofd hebben gezien ?
6. Hoe bouwen we het weer op ?

Dit is dus een groot werk, en daarom hebben we er nog steeds mee te maken, en daarom kan het dus nog op de loer liggen.

Je kunt het een beetje vergelijken met hoogspannings-gevaar, of schrikkeldraad. Als we vanuit onszelf iets pakken wat we hadden moeten laten loslaten, dan corrigeert de gnosis ons. Dan komen we onder hoge of lage stroom te staan, nodig om ons het te laten loslaten. Dus in principe als we leren leven in de heilige vrees, dan corrigeert het zich vanzelf, als we maar blijven toetsen, en het blijven afleggen.

In de strijd komen er bepaalde overwinningen, en worden er burchten en beveiligings-systemen door de gnosis gebouwd, zodat veel buiten moet blijven, en dat zwakt dan af. Maar dan gaat de strijd dus op een hoger niveau verder, op een andere manier. Dat geld ook voor Jom en Izebel, dat we dan veel hebben overwonnen en naar de achtergrond hebben gedreven, maar de strijd gaat dan op een ander niveau verder, en ook voornamelijk tegen datgene wat hen dan weer bestuurd, dus dan krijg je een kijkje in de hele poppenkast, en kreeg je meer overzicht, en betere beveiliging, omdat je geleerd hebt die geesten te ontmaskeren en uit te drijven.

Dus je komt op een gegeven moment los, komt uit hun systeem, ontsnapt uit hun gevangenis, en gaat dan ergens anders naartoe, je eigen onderkomen, en dan bevecht je ze niet meer zozeer van binnenuit, maar van buitenaf, en je drijft ze steeds verder van je weg, omdat je je burcht en grondgebied uitbouwt. Je zet dus hekken neer, met waakhonden bij de poorten. En in de wildernis wordt dus de strijd omgezet tot jacht, wat ook weer iets heel anders is. Zij jagen dus niet meer zozeer dan op jou, maar jij jaagt op hen. Zo wordt je van prooi tot jager.

Verder is het goed als je heilige vrees bij jezelf merkt wanneer het aankomt op de strijd tussen gaven en loon. De heilige vrees en heilige verwarring en twijfel is juist je beveiliging. De gnosis is dus zeker geen anti-strijd, maar strijd is dus een onderdeel van een cyclus, en gaat gemakkelijk in andere dingen over, om het niet te bont te maken, bijvoorbeeld dus in de jacht en het bouwen, en de gnosis is dus nomadisch, progressief, waardoor alles anders wordt en alles anders wordt beleefd. Het is als een spel wat je eerst niet kent, en wat je altijd verliest en waardoor je moedeloos wordt, maar dan later dan begin je er 'feeling' voor te krijgen, begin je het spel eindelijk te begrijpen, en zo behaal je wat overwinningen, en word je ook op een bepaalde manier enthousiast, of nieuwsgierig in die zin dat je het beste eruit wil halen wat erin zit, en dan natuurlijk opgaan tot de nog hogere spelen, met je voorkennis over hoe spelletjes meestal functioneren. Zo kun je jezelf opbouwen.
De stroom komt in de vorm van bijvoorbeeld heilige vreze, depressie, woede, verlamming, of gewoon dat je andere ideeen krijgt. Dit kan subtiel gaan, of heel direct, maar als er geen direct gevaar is, dan zal de stroom gewoon laag blijven, en dat kan zich ook gewoon dus uiten in het 'doelloos zwerven', als een adventstijd, waarin we twijfelen en trillen, heen en weer waggelen als beschonkenen, om zo los te komen van alles waaraan we verbonden zijn. Dit is ook een manier om de leegte dieper in te gaan. Zo worden we klaargemaakt om later door de Moeder Gnosis meegenomen te worden.

Dat wat wij vroeger 'gaven' noemden, als in christelijke terminologie, was in wezen al gewoon loon, dus als je het hebt verdient, en het wordt je 'gegeven', dan is dat dus in wezen helemaal geen gift, maar dus loon. Dus in die zin is dat gewoon hetzelfde. Onderscheiding en profetie blijven dus. In de gnosis worden deze zintuigen verder ontwikkelt, dus het zou niet best wezen als dat niet meer op je in zou dreunen. Er dreunt natuurlijk ook licht op je, en daarvoor heb je dus de leegte, de duisternis en het toetsen nodig om dit te zuiveren. Licht is dus belangrijk om ons dieper in de duisternis te laten gaan, en dan komen we tot een nieuw soort van licht, het nachtzicht, het vuur van de gnosis.

Vaak worden we tot het christendom teruggedreven omdat er nog allerlei schatten in verborgen liggen die we vrij moeten zetten. Dat is dan weer even een stukje spionage, en simulator-werk om tot de kern door te dringen, dus dan kan het ook even zijn dat je wat extra licht op je voelt indreunen, maar dat is dan een nieuwe missie, een roeping. Zo worden we soms gedreven om naar bepaalde muziek te luisteren, om door oude poorten te gaan, voor een nieuwe opdracht. Dit kunnen we dus niet zomaar even ontwijken, maar wij moeten er dan vaak dwars doorheen. Om tot diepere duisternissen te komen moeten we door grotere lichten. Op hogere levels kunnen de lichtmachten je ineens aanvliegen, als hogere lichtmachten, maar daar zijn ook tegelijkertijd hogere machten van de duisternis, zowel positief als negatief. Dan zijn we weer even door een tunnel van tergend licht heengegaan, maar zo komen we dan aan in een diepere duisternis. Het pad door de duisternis is bezaaid met webben van licht, tunnels en kanalen. Hier moeten wij onze weg in zien te vinden, maar dat gaat juist door het sterven, door de verblinding en de verdoving, dat we zo tot nieuwe geboorte komen. Juist door de chaos en de verwarring vinden we dan even later een hogere orde. We moeten helemaal loskomen van de valse identiteit, om zo tot het ware zelf te komen. Dit is ook een stervings-proces, en dan de geboorte.

Suriname is het centrum van het hoge, noordelijke amazone gebied, als het brandpunt, waar alle culturen samenkomen. Dat wil niet zeggen dat de omliggende landen niet belangrijk zijn. Daarin kan ook alles doorvertaald worden, voornamelijk in de inheemse, indiaanse talen van deze landen. Dit is om los te komen uit de oostelijke voorgeprogrammeerde cultus, die ook in het westelijke stadsgebied regeert (ijzeren wetten van het christendom, egypte, arabie, azie). Oerwoud en wildernis zijn allemaal termen van de diepte van de natuur, los van het stadse. Die kunnen beiden gebruikt worden en betekenen hetzelfde, maar kan zich in verschillende soorten uiten : bosgebied, vlaktes, zandgebied (strand, woestijn-wildernis etc.) enzovoorts.

Christendom en islam zijn nauwverbonden aan elkaar, zoals met alle oostelijke culturen. Oost betekent ouder in de wortels van de grondtekst, vandaar dat dit belangrijke raadsels zijn juist om tot het oer en de oorsprong te komen in de dieptes van de paradijselijke natuur van de onderwereld. Oost is dus in principe een misleidende term. Het houdt iets verborgen, hetzelfde zoals Noord 'verborgen schat' en 'geheimenis' betekent. Juist om daar te komen moeten we naar Zuid gaan, en naar West, om zo het 'Noorden' en 'Oosten' te ontcijferen. Dan komen we dus uit in Zuid-Amerika, als een groot symbool. Ook het indiaanse 'Noord-Amerika' is van belang, maar die moeten dus ook doorvertaald worden in het Zuiden, want Noord Amerikaanse indianen zijn ook weer helemaal vastgeroest in tradities. Het pad gaat dus naar beneden. Alle delen zijn dus van belang.

Mohammed zou je ook een soort broer van Jezus kunnen noemen. Ze komen uit dezelfde familie. Wel is het dus een grote openbaring. Mohammed is als Osiris, en Jezus is als Horus, de zoon van Osiris, als de verhouding dood-opstanding. Dit zijn raadsels. Jezus kan dus ook gezien worden als de zoon van Mohammed.

De christelijke beer is woedend en wil zijn macht niet verliezen, daarom komt hij op met allerlei bangmakerij. Ook in de Mormoonse kerk is er veel onrust over deze dingen. Bloedmanen is een natuurverschijnsel en deze zijn er altijd al geweest. Ook de tetrads van vier opvolgende bloedmanen kwamen weleens eerder voor in de geschiedenis.

Natuurlijk proberen christenen hieruit een slaatje te slaan om hun Jezus Christus wederkomst te forceren, en om mensen terug te krijgen in de kerkbanken. Oorlog voeren of kerkje spelen is weer de grote vraag. Wel ligt er een mooie symboliek in de bloedmanen, maar dit is juist gekeerd tegen het christendom. De bloedmaan is een teken van grote slacht door de gnosis, waardoor de wateren bloed worden, als een teken van de buffeljacht waarin de monopolistische mannelijke goden van de patriarchie worden afgeslacht, als de bull's eye, het oog van de wilde stier. De bloedmanen zijn voor ons dus iets heel moois, als de oproep tot de jacht.

De natuur spreekt, en brengt de gnosis, en christenen maken er dan heel wat anders van om voor hun eigen karren te spannen. Als dat spanning brengt, probeer hen dan zoveel mogelijk te ontwijken, maar dit is gewoon het dreigen van de valse beer die mensen probeert terug te roepen.

Hoofdstuk 95. De Orions-Afrikaanse naturologie

Het hoort allemaal bij het pad van de hogere kennis, en is ook nodig om los te komen van dat wat in de gnosis “de Demiurg” wordt genoemd, dat is een lagere vader god die blind is of deels blind, en die de Hogere Kennis, de Moeder God, baarmoeder, alleen maar kan zien als door een sluier. Hij denkt ook dat hij helemaal alleen is, als de enige en allerhoogste god, en wil daarvoor aanbeden worden, als de enige, en is daarom een erg jaloerse god. Hij heeft zijn “archonen” opgesteld als wereldleiders, waaronder Jezus Christus, zijn zoon. Dit is puur verdraaide gnosis, dus het pad van de gnosis is hierin wel te volgen, in de zin dat ook in de gnosis 'het kruis' belangrijk blijft. Zou de mens daar vanaf wijken dan zou de mens in de New Age terechtkomen. Het lijden, de tucht, het pad door de wildernis, blijft dus belangrijk, en die leidt tot het ijs, de onthechting, als een beveiliging. Maar het mooie hiervan is dan dat je ziel wordt voorbereid voor de hogere contacten, de hogere communicaties, dus in die zin is het aardse sociale zwaar overschat.

Het gaat dus om door de sluiers heen te gaan om los te komen van de tussengod die al deze aardse dimensies heeft geschapen waarin de mens is vastgelopen. Dit is de middelaarsgod.

Wel is het zo dat het goddelijke uit vele delen bestaat die nodig zijn om de communicatie op gang te brengen. Je breekt dus, en bent dan overgeleverd aan “begeleiders” die dat dan weer cryptisch weerspiegelen. Dat kan een hele strijd zijn, maar het is niets om je voor te schamen. De druk van het sociale wordt namelijk door de Moeder Gnosis gebruikt. Je bent in de baarmoeder waarin je gevormd wordt, en dan eerst moeten alle parasieten losgeknipt worden. Dit is een lang en moeizaam proces. De contacten komen vanzelf wanneer dat nodig is. Het leven biedt zo deze situaties aan, en dan valt er ook niet van te vluchten. Dat is het lot, en dat lot is cryptisch.

Je gaat dan “langs” een grote afgrond, maar juist alle overbodige baggage wordt in de afgrond gedumpt, dus niet jezelf. Dat is dus eigenlijk de bedoeling van het naar de afgrond gaan, gewoon

om van dingen los te komen.

Je mag hierin in nieuwe vormen communiceren, net als de bloemen en de planten. Die zijn ook vrij gekomen en leven op een andere manier. In die zin is dat het pad van de Vur, en dat pad staat ook beschreven in de Vur. Er hoeft niets geforceerd te worden, maar er mag “ontdekt” worden, de diepere lagen van het leven. Dat wat juist door het sociale wordt afgehouden. Dit mag stap voor stap gaan. Er is geen haast. Er is een dunne draad over de afgrond, en daaronder zijn vangnetten. Zo mag je leren in balans te blijven, om zo naar de overkant te gaan.

De mens zit opgesloten in zichzelf in het lagere bewustzijn, ontdaan van de gnosis, en het complot moet de mens dan bevrijden, als de sleutels van de initiatie voor de hogere kennis, en waardoor de schat wordt gevonden. De schat is juist te vinden in het kasteel waar de mens opgesloten wordt gehouden, in het verleden, wat ook weer de boodschap van de Vur is.

Verschillende onderdelen van de gnosis kunnen belichaamd worden, en kunnen ons ook van dienst zijn op het pad. Het puzzelen komt daar ook weer sterk in terug voordat de schat wordt gevonden. Het zijn allemaal onderdelen die terugkomen in de Vur.

Door contact met de moeder grond, moeder aarde, door onder de grond te gaan komen wij onder de modder, worden wij met haar bekleed. Dat is dus niet vies, maar heilig, om bedekt te zijn met de moeder grond, ook als camouflage, éénwording met de natuur. Het zijn sieraden die de gnosis dragen. Het is beter dan de ziekmakende schoonmaakmiddelen en cosmetische rotzooi van de stad, want dat is slechts een misleidende glitter wereld, een illusie. Ik vergelijk dat ook weleens met de film (of boek) “The Lord of the Flies”, waar een groep jongens alleen op een onbewoond eiland opgroeien in de wildernis en daar alle tekens van dragen. De stad kennen ze niet en die heeft verder ook geen invloed op hen.

Communicatie kan plaatsvinden met allerlei planten, struiken en bloemen, ook bomen. Bij de ene plant of bloem zal dat makkelijker gaan dan bij de ander, en het kan ook via een plaatje, of gewoon zonder dat ze in de buurt zijn, want de plant staat voor afstands-communicatie, en die kennen de aardse begrenzingen niet.
In de Vur komen wel meer mediamieke planten en bloemen voor, zoals de lelie, de narcis, de roos, de viooltjes, enzovoorts, die allemaal weer hun eigen specialiteit hebben. Vaak is dit heel poetisch en prozaisch, maar dat kan dan juist ook weer heel persoonlijk en practisch worden.

Ook het boek “Sluiers van het Paradijs” gaat hierover. Het gebruik van dit boek en de Vur kan ook weer helpen om de communicatie op gang te brengen. Bloemen en planten werken veel door boeken. Het zijn hele orakel-achtige, abstracte schepselen. Zij tonen de paden die de mens mag gaan en geven inzicht in die paden. Zij helpen om dingen anders te bekijken. Het kan een wereld van verschil betekenen.

Juist de afzonderingen, of dat nu gedwongen of vrijwillig is, zijn de wegen om met jezelf in contact te komen. De mens wordt gevormd en in bedwang gehouden door zijn omgeving, en er worden in die zin siamese tweelingen of meerlingen gemaakt die dan ook weer gaan “spawnen”, nieuwe meerkoppige monsters voortbrengen. Door de afzonderingen wordt je daar van losgekapt, wat ongelooflijk veel pijn kan doen soms, of de euforie van bevrijding, en soms is het gemengd, maar

dat is de enige weg tot de ware identiteit die helemaal ondergesneeuwd en opgesloten zat diep in de mens.

In de afzondering van buitenaf wordt er een enorme druk op je gelegd, een hele andere gedachte, maar dat is juist om de ware gedachte omhoog te brengen, alleen door die druk. Blijf de noodzaak van tegenstellingen in de gaten houden. De tegenstelling moet er zijn en moet op je drukken om door de slechte kant de goede kant te gaan zien. Hierin kan soms neutralisatie en relativering plaatsvinden, om je wat glimpen te geven die je dan kunt volgen, juist door het afzwakken van de glimpen. Het zijn vuurvliegjes, vonkjes die steeds kleiner en vager worden, om zo je strijdlust en zoeklust op te wekken. Zonder dit zou de mens totaal verlamd blijven.

Dus soms moet de mens in woeste zeeen of rivieren geworpen worden, juist om aan de komende verlamming, de eeuwige slaap, het vastgroeien, te ontkomen. De steden met al hun toeters en bellen zijn de siamese meerlingen, en juist door er dieper ingetrokken te worden kun je er dieper uit. Wij zijn in gevecht met deze gedrochten. Dus hoe met eenzaamheid om te gaan ? Soms valt er niet mee om te gaan en moeten we gewoon dieper sterven aan onszelf. Wij moeten soms door zulke ervaringen heen die we gewoon over ons heen moeten laten komen. Zoals op het album “Pawn Hearts” van “van der Graaf Generator” er altijd de wisselwerking is tussen : “Wat kunnen we anders doen dan sterven” en “Wat kunnen we anders doen dan gewoon doorleven.”

Ja, de stad splitst de mens op en manipuleert de mens, verzoekt de mens, probeert de mens te verleiden. Wel kun je het gewoon algemeen nemen in de zin dat contact op zijn tijd goed is, maar dat kan ook gewoon via de natuur of door een goed boek. Wij mogen in die zin leven als de planten. Ook mag er contact zijn met parallelle realiteiten. Maar in ieder geval in die zin heeft het waarde dat een mens soms begeleiding nodig heeft, dus dan kan je zoeken naar begeleiders op een bepaald gebied waarmee het klikt, want die kunnen helpen met maatschappelijke dingen of om de financieen op orde te krijgen.

Hoe om te gaan met eenzaamheid ? Het woord zegt het al : een-zaamheid, alles terugdringen tot het getal één, de Eén in wezen, de eenheid, om in de diepte ervan tot de onderverdeling te komen, het andere, het meervoudige. Je hebt dus eerst van binnen je eigen relaties : Je bent je eigen moeder, en je eigen medestrijders. Dat is wat je kan ontdekken en uitoefenen in de ervaringen van een-zaamheid, dat het onderzoek van het ene juist laat zien hoe veelvuldig dit ene is. Bijvoorbeeld : Je kan als je eigen moeder een brief schrijven naar jezelf als zoon zijnde. Dit is allemaal in de mens aanwezig en mag aangeboord worden. Je mag in die zin voor jezelf zorgen, jezelf opvoeden. Als er gaten in je leven zijn gevallen dan mag je die allereerst zelf gaan opvullen. Je bent in die zin dus nooit alleen.

Dat de stad zoveel op materiele relaties is gericht, materiele contacten, is omdat de stad de wereld van de ziel niet kent, en niet wil kennen, want dat brengt geen geld in het laadje. De stad is een bolwerk van consumerisme, in andere woorden : een markt, en de markt heeft zo zijn truukjes. Vandaar dat een mens wordt aangeleerd in de stad om altijd materieel te denken, en zo leeft de mens in grote gebondenheid aan het hele spel van verkoop. De mens moet dit alles dus weer afleren en alleen het materiele aanroeren wanneer dit een diepere betekenis heeft voor de ontwikkeling en verfijning van de ziel. Hiervoor is de Vur een school. De Vur is de natuurkennis diep in ons.

De Vur is heel sterk gericht op het stappenplan van stad tot wildernis, via de tuinen. Dit pad wordt nauwgezet besproken, en naarmate het dichterbij de wildernis komt, hoe duisterder het wordt. De Vur is dus erg brug-gericht, en werkt naar de Bilha toe, van begin tot eind, als een soort van Nieuw Testament idee. De Bilha is heel sterk gericht op het wildernis-leven zelf, als een soort van Oud Testament. In die zin horen de boeken dus bij elkaar als de nodige dualiteit waarin er zowel overeenkomsten als verschillen zijn. Dit contrast is er dus ook al binnen de Vur zelf, omdat het een trap is. Het grijpt diep in het stadsleven, brengt in contact met het park, de tuin, en dan verder, en hierin worden geen stappen overgeslagen, als een voorbereiding op de Bilha, die als het verlengstuk is van de Vur.

Het ritje in de Vur zal dus steeds duisterder worden en wilder. In de Vur worden dus de sluiers besproken waar we doorheen moeten, steeds dieper en dieper, en dan zullen we ook steeds meer uitzicht gaan zien op de Bilha in de Vur.
Telkens als we ergens vastlopen in de Bilha en niet verder kunnen, dan moeten we weer terug naar de Vur voor diepere bevrijding, om eerst een sleutel te verdienen, een fundament. De Vur blijven we in die zin nodig hebben, omdat het zicht op de Vur zich dus gaat verdiepen. Het zal steeds duisterder worden, de betekenissen zullen veranderen en zullen ingepast worden in het wildernis leven.

Het is wel belangrijk de risico's te kennen van elk contact. Mensen kunnen veranderen, en mensen kunnen soms hele vreemde dingen doen. Verwonde dieren kunnen flink bijten, en sommigen worden liever met rust gelaten. Elke vriendschap is een risico. Zo zijn er ook mensen die heel lang met je kunnen aanpappen om je in slaap te sussen, en dan ineens slaan ze toe als een roofdier die eerst heel lang met zijn prooi heeft gespeeld. In die zin moet je dus op je hoede zijn. Soms moeten wij door deze dingen heen, voor een missie of als een test. Het risico moet dus soms genomen worden, en de verwonding hebben we dan nodig om verder te komen. Zo zijn we weer een ervaring rijker. We geven mensen soms kansen, en als die mensen het dan verbruiken, dan is dat verder hun zaak. Wij werken met strategie. Als iemand onze zegen een tijdje heeft gedragen en dan afwijst, dan springt de zegen over op iemand naast hen. Het is een tropenreis. Het wil niet altijd zeggen dat je dingen ziet aankomen, maar je kan wel snel handelen, en het tot goed gebruik wenden. Soms staan we in contact met een mens, niet voor die mens zelf, maar om een ander mens te bereiken, of voor een ander hoger doel. Het is wat dat aangaat niet rechttoe rechtaan.

Hoe je met anderen omgaat is verder een proces. Het is als het inpluggen in een spelletje, en dat is altijd weer anders. Ieder mens is uniek, maar er is wel algemene kennis voor. Elk mens heeft ook zijn eigen wachter, zowel een goede als een slechte, en soms moet je dan eerst de slechte wachter verslaan om mogelijk tot zo'n mens door te dringen. Als de mens zelf van binnen ook slecht is, dan wordt het al moeilijker. Het is een stukje sociale demonologie.

Het is ook iets waar de heilige gebondenheid in wil werken, in het sociale, dat je nergens te kort of te lang blijft. Het is soms doorbijten en net nog even de laatste stoot, en dan weg, en soms moet je al veel eerder weg om aan dingen te ontkomen. Hangt helemaal van de situatie af, maar daar mag je ook voor open staan, voor de heilige gebondenheid ten opzichte van het sociale, en je mag alles toetsen. Ook het sociale is een arena. Je stapt natuurlijk niet zomaar onvoorbereid in de ring.

Mensen die lief doen kan ook als het snoephuisje van de heks van Hans en Grietje zijn. Als je er

eenmaal van neemt en binnen bent, dan steken ze ineens toe en zijn het kannibalen. Dat wil niet zeggen dat ze allemaal zo zijn, maar ook met lieve mensen is het oppassen geblazen.

Stel je wil iemand helpen of hebt iemand geholpen, dan kan je geestelijk wel aangevallen worden door de clan-geest of persoonlijke gids, die bijvoorbeeld jaloers kan worden, of zich bedreigd voelt. Dat is nog geen reden om het contact te verbreken, want dan gaat het een beetje om hoe de mens zelf daar mee omgaat. Maar als je letterlijk van de persoon zelf onredelijke rot opmerkingen krijgt dan zou dat ondankbaarheid kunnen zijn, of die persoon wil met rust gelaten worden, en zet z'n stekels op. In ieder geval is het dan tijd om wat stappen terug te doen. Als je voelt dat er iets niet pluis is, dan is het belangrijk om even de tijd op een afstand ervoor te nemen om alles te evalueren totdat je ziet wat er aan de hand is. Diagnose-strategie. Soms als je te dicht bij komt bij iemand en te regelmatig, dan kan dat ook weer averechts werken, in de zin van teveel energie-uitwisseling. Niet iedereen kan daar tegen, en soms vertrouwen mensen het niet, worden ze achterdochtig.

Soms ontkomen we niet aan hulp-instellingen, en hebben we ze voor bepaalde dingen nodig, maar ideaal is het natuurlijk niet, vooral als er wordt gesproken van “zorg-producten”. Als “zorg” ineens een product is dan zitten er direct allerlei haken en ogen aan. Met automaten kun je natuurlijk praten, en ze kunnen natuurlijk dingen voor je regelen, maar het zijn automaten, en ze hebben dus een hele andere agenda. In de gaten houden dus.

Alles heeft zo zijn functies en het is niet zwart-wit. Zowel de nazi's als de christenen hebben alles eenzijdig gemaakt en gepolariseerd. Die muren moeten door educatie en demonologie (hierarchische oorlogsvoering in de gewesten van de ziel) verbroken worden, om zo bruggen te bouwen. Dat is ook wat het Amazonisme is. Het is gebouwd op de gnosis en de esoterie, dus dan kan alles tot grotere dieptes vertaald worden en z'n plaats erin vinden. Hierin gaat ook de Germaans/ Noordse gnosis hersteld worden.

De Germaans/ Noordse gnosis werd weggedrukt door de christelijke invasies.

Om alles in balans te brengen, want er is zoveel vals vuur van illusie, moet Ragnarok komen, ja. In de leegte komen tot het ijs en zo komen tot de duisternis, anders is er niets dan vals vuur en vals leven, waar zovelen aan ten prooi vallen. Vandaar dat de mensen “verlicht” moeten worden, en dat gaat veel dieper in het Amazonisme Dat is waar de Germaans-Noordse gnosis toe geprogrammeerd is, en dan komt het symbolisch tot zijn recht, dus metaforisch, vertikaal.

Hierin wordt ook de Saveer wand dieper verbroken.

Het zijn initiaties en het duurt zolang als het kan en moet duren. Het is een aanzet voor je lichaam om de nodige antistoffen aan te maken, en dat heeft dus eeuwigheidswaarde. Ook is het je voertuig in de reizen van de ziel.

En ja, het is een hyper-sensitief alarm, wat we omzeilen, dus via een omweg gaan we er langsheen. Daar is een weg voor, een verborgen weg.

We pakken het niet roekeloos aan, maar met strategie en geduld. Het is een soort van nachtmerrie kasteel, als een gevangenis complex onderwater, alhoewel het de illusie geeft dat het in een

landschap is, in de natuur. Het zijn ruimtes met hoge ramen. Het is een soort monikken-gebied. Buiten zijn de vampieren, die jagen. Het nachtmerrie kasteel is vol met juwelen waardoor je je weg moet zien te vinden tot de wildernis. Het is allemaal heel dubbel. Soms wordt je vaak aangevallen, soms glijdt je weg in een soort coma. Maar zo kom je dieper, dieper tot de geheimen. Je gaat er niet voor niets doorheen. Je wordt ondersteunt in het kasteel, door de monniken. Je wordt opgeleid. Het zijn twee werelden die door elkaar heenlopen.

Saveer kan door muziek heenwerken, kan mensen inspireren, want Saveer is een valse God. De valse, vleselijke muziek is als een zegel op literatuur, om belangrijke boeken verborgen te houden. Het probeert af te leiden van een verhaal.

En ja, de dood en depressie werken samen. Er is veel depressie in dat kasteel, en vooral daarbuiten. Elke deur in dat kasteel verbergt een nachtmerrie. Dus eigenlijk is dat kasteel ook weer om te beveiligen tegen iets ergers. De sleutels zijn in dit kasteel.

Iemand die diep in zijn hart ergens anders vandaan komt en geen deel aan deze wereld wil hebben kan hiervoor een soort afweermechanisme aanmaken, zodat hij niet wordt meegesleept in lagere aardse communicatie-stromen. Dat is dan het zogenaamde “boy in the bubble” effect, dat je een soort kwal om je heen hebt die de invloeden afkaatst, maar die kwal moet je daarvoor dus wel bijten, anders zou het wegvagen. Angsten en depressies zijn dus beschermings-lagen in het geheel, maar die kunnen dus doorvertaald worden. “De angst is het opperhoofd van de kennis” is de oorspronkelijke grondtekst van “De Vreze des Heren is het begin der wijsheid.” Hierin werkt alles door geduld, het lange termijn denken, niet korte termijn denken. We nemen dus angst en depressies op de koop toe omdat ze ons veel verder leiden.

De heilige gebondenheid leidt dieper in de wildernis. Dit is alles behalve een snel proces. Het gaat om alle tussenstappen om een goed fundament te hebben. In de komende Ragnarok moet iedereen wedergeboren worden in ijs, dus te snel het ijs wegkappen of weg te duwen zou dit proces afbreken. Wij moeten komen tot het eeuwige ijs, en zo dieper de duisternis in. Wij wachten dus weer af. Het zijn de download-tijden. Alles draagt een boodschap.

Jezus is 20% moeder godin, 10% een leraar en maar liefst 70% demonisch. Dat kun je natuurlijk cryptisch en esoterisch bekijken, maar we moeten dieper. Er is veel Jezus-afgoderij, een paswoord-dictatuur, en ze kunnen alleen in cirkeltjes praten. Ze praten elkaar allemaal na.

We kennen ze zo langzamerhand wel, en het is ook allemaal heel voorspelbaar wat ze zeggen. Beste is om uit hun buurt te blijven, en niet naar ze te luisteren, tenzij je heel duidelijk voelt dat je ze eens de waarheid moet zeggen, maar echt gezond gezelschap is het natuurlijk niet. Ook weer op tijd vertrekken. Het kan je namelijk soms echt naar de keel vliegen, en dan is het weer een grote strijd met een demonische geest.

Verder ziet de maatschappij autisme als negatief, maar in de gnosis is het positief. Daar gaat de Vuh ook over zo nu en dan. Zodra iemand niet te beinvloeden is en niet meedoet met de rest dan wordt het etiket “moeilijk opvoedbaar” of “autisme” erop geplakt, maar daar valt dus wel het een en ander over te zeggen. Autisme komt van het Griekse woord “autos”, zelf, het op jezelf zijn, wat dus belangrijk is, als de afzondering, het heilige ijs, als een beveiliging.

Juist in situaties dat mensen aan je proberen te sleutelen met vals vuur zal uiteindelijk het ijs opgewekt worden. Het is ook een grote beproeving. Vaak gebeurt het dus door het tegenovergestelde. Als je meer ijs wilt, verwacht dan meer vuur, enzovoorts. Voor elke druppel ijs moeten we hard werken. Het ijs ontstaat ook in de leegte, als een meer aggressieve, of juist meer onbereikbare leegte. Het ijs is om je los te kappen, om de leegte veilig te stellen. Dit pad leidt verder tot de duisternis. Hierin zijn dus veel beproevingen en veel gevechten, niet alleen met vuur-demonen, maar ook ijs-demonen. Je moet de wachters van zowel vuur als ijs onder ogen komen.

Er zijn verschillende vormen van autisme, zowel positief als negatief, zoals er ook vele vormen van hersenbeschadiging zijn. Het één sluit het ander niet uit. Er is ook valse zelf-verwezenlijking, vandaar dat het zogeheten “Evangelie van Ismael” belangrijk is om die balans te houden :

Medicijnen kunnen inderdaad veel kapot maken. Medicijnen worden helaas nog veel gedwongen, zoals ook de dwang-vullingen die het grootste deel van de tandartsen er op na houden, plus de algehele fluor-problematiek (vullingen en fluor gebruik van voorgeslacht tast het kind verschrikkelijk aan in de moederschoot). Ook wordt het veel aangepraat door drogredenen, een beetje zoals het christendom.

Waar je op moet letten als mensen aan je sleutelen : Het moet van twee kanten komen, en ze moeten je de vrije keuze laten. Je kunt altijd je eigen interpretatie geven wat mensen met je willen, en dat is maar goed ook. Veel in de maatschappij is min of meer gedwongen, en aan sommige dingen ontkom je niet. Wel kun je dat bijsturen. Een mens mag helpen, maar moet daarbij respect hebben voor jouw keuzes, jouw instincten i.e. leiding van de gnosis. Dat kan soms overeenkomen, maar soms kan dat botsen, en dat moet dan op basis “agree to disagree”.
Het is goed om die dingen te uiten in de gnosis en het helder te krijgen en weer te geven. Het is een goed onderwerp en we blijven hierin bouwen, weven en herhalen. Het is een onderdeel van de strijd, en het is een goede opsomming met gevoel voor de samenhang en de paradox. Wij mogen het allemaal herdefiniëren en nieuwe betekenis geven in de doorvertaling van alle dingen. Ja, de duivel doet zich in het christendom voor als god, en sleept hen zo de diepte in, en houdt hen een zondebok voor : satan, hel enzovoorts. De christelijke hemel is iets verschrikkelijks. Het is een fokkerij, zoals ook beschreven wordt in het verhaal “Heaven”.

Het wordt met recht een theologische thriller/ horror genoemd. Het gaat ook over installeringen tegen de wil in, zoals een buis in de buik wat gebruikt wordt voor voortplanting, als dwangverpleging. Een heleboel hemelgelovers weten dit niet wat hen in de hemel allemaal te wachten staat. Het is een groot komplot. Ze maken misbruik van de goedgelovigen.

Een heleboel weten ook niets van de duivelsheid van de tandarts-industrie af. Ze denken dat het allemaal normaal is wat daar gebeurd, maar de meerderheid van de tandartsen en kaakchirurgen hebben iets wat ze een “levensvisie” noemen dat de mens met lichaamsvreemde stoffen in het lichaam moet leven. Hiermee bedoelen ze dan “de vullingenplicht”, wat pure dwangverpleging is. Het is ook weleens nagevraagd in het buitenland, bijvoorbeeld Australië, en het blijkt daar precies hetzelfde te zijn (Dat is maar een voorbeeld, want het gebeurd ook in Amerika bijvoorbeeld). Er is al heel lang een grote strijd in Nederland gaande om dit onder dwang vullen, niet alleen vanwege de dwang, maar ook vanwege de gifstoffen die ze hiervoor gebruiken. Amalgaam bevat kwik, wat je

langzaam vergiftigd en je zenuwstelsel overhoop gooit en je zelfs kan doden. Kwik mag niet bij het grof vuil gezet worden, maar wel in de mond van de mensen. Veel mensen wilden hier vanaf, maar de tandarts/ kaakchirurg stond het vaak niet toe. Sinds de opkomst van de witte vullingen hebben veel tandartsen gezegd dat ze dan maar naar de witten moesten overstappen, dus van het ene bot-implantaat naar het andere bot-implantaat, met gevolg dat er dieper geboort moet worden, dus nog dichter bij de zenuw = nog meer zenuwproblemen, plus dat de witte vulling een soort plastik is wat een veel kleinere dichtheid heeft, veel slapper materiaal, wat poreus kan gaan worden, vooral als je een tandenknarser bent bijvoorbeeld, waardoor je het zo kapot bijt. Poreusheid is niet te zien met het blote oog, en ook niet op de foto.

Er wordt in je bot geboort (tand is een bot die in verbinding staat met je lichaam en zenuwstelsel) waardoor de nodige natuurlijke bio-energetische circulatie van het bot wordt onderbroken door een lichaamsvreemd gif wat niet met het lichaam communiceert, zodat daardoor je zenuwstelsel niet meer de nodige signalen kan doorgeven aan de hersenen, wat allerlei gezondheids-problemen kan veroorzaken.

Fluor is ook zwaar gif, een afvalstof van aluminium, wat in de meeste tandpasta's zit. Kan ook de meest verschrikkelijke problemen geven. Er zijn ook fluoride-vrije tandpasta’s.

Het bot behoort bij het lichaam en werkt samen met het lichaam, ondersteunt het zenuwstelsel als een organisme, en deel van het organisme, en kan dus ook weer herstellen. Als je een gaatje hebt kan dit na een tijdje weer herstellen, maar tandartsen zijn er als de kippen bij om kleine gaatjes te vullen omdat ze er zoveel geld mee verdienen. Dit is zelfs toegegeven door tandartsen, ook zodat ze “bezig blijven.” Het is een industrie. Zo beletten ze het lichaam om het zelf te herstellen. Ze vullen de tand, zodat de tand dan voor altijd invalide is door de lichaamsvreemde implantatie. Zo kunnen ze iemand verder uitmelken. De mens wordt zo afhankelijk gemaakt. Vaak worden problemen afgewimpeld. Het is niet tandheelkunde, maar tandheerskunde. Wortelkanaalbehandeling is het uitdoven van de zenuw, waardoor de kiest sterft. Die wordt ook weer gevuld, en gaat dan lijkenvocht afscheiden en trekt bacteriën aan als vliegen tot een dood lichaam, wat ook heel veel gezondheidsklachten kan veroorzaken.

Er zijn veel getuigenissen van mensen wiens leven werden gered door de verwijdering van zulke kiezen, zoals verlossing van coma, verlossing van rolstoel, verlossing van zware vermoeidheid ezovoorts. De lijst met bijwerkingen is ellenlang, alhoewel het niet betekent dat alles hiermee te verhelpen is, want in het geval van amalgaam duurt het ook tijden voordat het kwik geheel uit de botten weg is. Dat heeft zich jarenlang in een lichaam lopen ophopen.

In ons archief staat hier nog in het kort over :
“daar komt dan nog eens de gif-inslag bovenop :
witte vulling - kankerverwekkend, plus lagere dichtheid van de stof, zodat de zenuw kwetsbaarder wordt, wat dus ook zijn negatieve uitwerking heeft op het zenuwstelsel, als een parasiet.
grijze vulling - kwikhoudend, één van de gevaarlijkste giffen op aarde, maakt moe, vreet energie, en vernietigt de organen
wortelkanaal, dode kies - daar gaan zich dan bacterieen in ophopen, die je dan ook telkens doorslikt - kom je ook in grote gezondheidsproblemen

als je een gaatje hebt dan kan dat ook weer natuurlijk genezen. Tandartsen vullen kiezen bij het minste of geringste, omdat ze er zoveel aan verdienen en omdat het hen bezig houdt. Het kan ook zelf genezen door niet te snoepen, dus op te passen met suiker, geen frisdranken, oppassen met zuren. Je kunt ook extra calcium gebruiken.”

Ook de Tweede Bijbel handelt over deze onderwerpen.

Dus hoe hou je je tanden op orde ? Niet overmatig snoepen, liever helemaal niet, of alleen bij uitzonderingen. Poets met fluoride vrije tandpasta, eet gezond (ook geen vlees, want naast dat het onethisch en anti-gnosis is tast het ook het tandglazuur aan). Laat je tanden niet door de tandarts kapot maken bijvoorbeeld als je geen last hebt en ze willen toch gaan vullen. Onderwijs jezelf, doe onderzoek. Er zijn ook biologische of holistische tandartsen die de mensen soms iets meer serieus nemen, maar ook daarin is groot tuig te vinden die valse reclame maken. Als het echt nodig is : Zoek dus een tandarts die je serieus neemt, en die respect heeft voor je keuze. Niet iemand die dwangmatig met je omgaat. Houd zelf je gebit in de gaten, en controleer het. Als er een gat zit hoeft dat nog niet een gat te zijn door bijvoorbeeld een zuur of suiker-aanval, maar kan dus ook veroorzaakt worden door knarsen. Sommige mensen doen dat onbewust 's nachts, en hebben daardoor grote slijtage aan hun tanden, wat verholpen kan worden door 's nachts een nachtbitje te dragen. Veel mensen knarsen soms 's nachts vanwege stress. De één zal daar meer last van hebben als de ander, dus dit is even algemene informatie, om ook te laten zien dat gaatjes of slijtage gewoon door “geweld” van de eigen tanden komen, dus daar zal geen goede poetsbeurt of anti-suiker dieet tegenop kunnen.

Er zijn ook andere voedingsmiddelen die het glazuur en de tanden kunnen versterken, zoals cocos, maar ook daar moet je weer mee oppassen, omdat het een vet is, dus er teveel van te eten is ook weer niet aan te raden, maar soms zijn er natuurlijke tandpasta's die natuurlijke ingredienten hebben, als tegenstelling tegen chemische tandpasta's.

Het motto is dus : voorkomen is beter dan genezen. En natuurlijk herstel is het best.

Het gaat er een beetje om wat voor beeld van de duisternis je hebt.

Er zijn verschillende vormen van klagen, en er is ook een klagen van de gebondenheid zelf, als een gevoeligheids-reactie. Bijvoorbeeld : je krijgt ineens een klap, en je duikt ineen, en zegt : "au". Dat is een hele natuurlijke reactie. Zo kan het klagen ook zijn, dat er iets aan je gebeurt, en dan je lichaam en ziel daar weer op reageert, pijn heeft en dat dan uit in zuchten en klagen. Hierin moet onderscheid gemaakt worden tussen een paar dingen :

1. het klagen van je eigen ziel die pijn heeft, als logische reactie, als een soort merkteken van ontvangst, dus dat het klagen een teken is dat een bepaalde heilige keten is ontvangen

2. het klagen van de vijand in je, je valse zelf, omdat die zo minder macht heeft vanwege de heilige ketenen, dus als een soort exorcisme : het komt omhoog omdat het eruit moet, en vaak wordt dit niet herkend door de mens en denkt de mens dat hij het zelf is

3. het heilige klagen die klaagt en zucht over de zonde die nog in de wereld is

Het wil niet zeggen als de heilige gebondenheid en de gnosis er is dat dan ineens al het geklaag stopt. Het is meer een soort kunstwerk waarin je de verschillende soorten klagen ziet, en het een plaats kan geven. Dus bijvoorbeeld je hebt verschillende schilderijen die elk een soort van klagen weergeven, waarover de mens kan mediteren. Mocht het dan nog eens gebeuren dan kan de mens het relativeren, zo van : 'Oh, dat is dit en dat. Dat heb ik al eerder meegemaakt, en het is me duidelijk.' Maar dat wil niet zeggen dat het klagen dan niet zwaar is, en dat als je de gnosis er een beetje achter kent dat het dan er niet meer in kan rammen. Het zijn nu eenmaal zware gevechten, en dan kun je nog zoveel gnosis hebben : pijn is pijn, en soms wordt de mens ook weer getest. Maar als dat gebeurt dan is dat een teken dat er nog wat hogere kunst moet doorkomen. Het is allemaal om de ruimte groter te maken. De mens zit in heel veel dingen vast, en de leerschool is lang. Het is geen koud kunstje, geen simpel optel sommetje, of zoiets als : 'Nou moet het goed zijn. Het heeft al lang genoeg geduurd.' De geest van versimpeling van de dingen ligt altijd op de loer. Juist ook als soms de zintuigen worden geopend en de mens gevoeliger wordt kan het even extra zwaar zijn.

Een aanval op zich hoeft een mens niet uit de gebondenheid te halen. Een aanval kan ook juist van de heilige gebondenheid zijn om een blokkade op te blazen, of om meer heilige vreze te brengen zodat de heilige gebondenheid daardoor kan komen. Maar feit is dat er een heleboel valse geesten worden afgezonden op hen die profetisch willen leven, en vooral naar hen die proberen in de heilige gebondenheid te komen.

In de klassieke voorbeelden van hoe in de heilige gebondenheid te komen heeft iedereen die dat wil te strijden met geesten van valsheid. Dat gaat via het hoofd, dus in de klassieke voorbeelden gaat het erom naar je hart te luisteren, en dat kun je versterken door je hand op je hart te leggen. Het hart is stiller dan het hoofd, dus de fixatie op het hoofd moet afsterven door je te fixeren op het hart als eerste, en die fixatie moet vastgroeien, totdat je gewend bent naar je hart te luisteren. Het hoofd moet dus onderworpen worden aan het hart en luisteren naar het hart, en geesten van valsheid zullen daar proberen tussen te komen.
Hoe versla je dan de geesten van valsheid ?

In de klassieke voorbeelden gaat het dan om voor te stellen dat je bewustzijn daalt tot in je hart, helemaal weg uit je hoofd, dus je laat je ziel, jezelf, helemaal in je hart glijden, en dan kijk je vanuit je hart omhoog en dan zie je je hoofd ver boven je. En stel je dan voor dat je hoofd even heel ver boven je wordt geplaatst, heel ver weg, zodat het je niet meer kan bereiken, want het hoofd zit vol met geesten van valsheid die moeten afsterven. Ze leven van het eten van je hart. Stel dan voor dat er een gigantische ijsmassa tussen jou in je hart en je hoofd komt, om zo de geesten van valsheid die wemelen in je hoofd als parasieten te blokkeren van jou. Je bent dus nog steeds in je hart. In je hart is het stiller. Stel je dan voor dat het ijs je hoofd helemaal gaat omhullen. Je gaat dus de geesten van valsheid bevriezen, zodat ze afsterven. Stel je dan ijzeren messen voor die nog eventuele verbindingen tussen het hoofd en het hart wegmaaien, wegkappen. Je moet dus even helemaal afstand doen van je hoofd. Dus je bent in je hart en luistert naar je hart, en er zijn verschillende bronnen in je hart, goeden en slechten. Stel je dus voor dat je je verbindt aan de goede bronnen in je hart. Je weet nog niet welke de goede bronnen zijn, maar maak de keuze dat je met de goede bronnen in contact komt, van de gnosis, en stel je het voor, en luister dan weer. Stel je dan voor dat de slechte bronnen in je hart weggekapt worden. Dus er wordt even in je hart gesneden om het zuiverder te maken. Zo komt er een hormoon en een energie vrij die een bol om je hart gaat vormen

voor bescherming.

De goede bron is levend, en die zou dus nieuwe impulsen kunnen geven. Geef niet zomaar aan die impulsen toe. Blijf gefixeerd op je hart, dat wat er nog over is. Het is nu een kleiner hart. Zorg dat er binnen je hart een kanaal is tussen jou en de bron van de gnosis. Blijf in een stille houding, zelfs als de impulsen gaan komen. Het moet vanzelf, op een natuurlijke wijze, gaan werken, dus als het opborrelen, terwijl je zelf er niet aan toe mag geven. Dus alleen op een natuurlijke wijze dat er iets gaat doorkomen, dat iets in beweging wordt gezet. Je bent dus dan een leeg kanaal voor de gnosis, die geen eigen inbreng geeft, of dingen zelf gaat selecteren, of enthousiast raakt. In deze zone is het dus ook oppassen geblazen, en zijn er vele subtiele verleidingen. Houdt jezelf dus strak, en wen aan die positie, totdat het is vastgegroeid. Als het is vastgegroeid, dan brengt het je hart in een hele andere energie, en dan weet je dat ook. Een heleboel mensen zullen nooit tot dit punt komen omdat ze nog aan allerlei dingen vasthouden, en door hun hoofd de controle willen bewaren, en nog hun eigen ideeën hebben, of ze denken er te gemakkelijk over. Dit is een school, en er zijn veel lessen.

Stel nu dat je bijna in bovenstaande houding terecht bent gekomen, iets wat ook weleens 'de hagedis' wordt genoemd, of 'de robot', en het is vast aan het groeien, maar je komt in zware verleiding om zelf weer het stuur in handen te nemen, of je voelt dat iets je tegen houdt. Iets wat in je hart zit. Probeer dan te zien wat het is, want er kunnen vele hart-implantaten van de vijand zitten, zoals spijkers en stukjes glas, bruggetjes, ga zo maar door. Dan kun je je voorstellen dat die eruit getrokken worden, af dat verkeerde stukjes hart in roofvogels veranderen, en dat je hart daarop reageert door weg te rollen, of ineen te rollen, zodat de roofvogels worden weggejaagd. Je kan ook die roofvogels voorstellen als balletjes die je dan bijvoorbeeld door het toilet spoelt. In de klassieke voorbeelden zijn ze vaak zwart.

Stel dat je jezelf hieraan laat wennen, en het wordt een gewoonte dat je bent als 'de hagedis' of 'de robot', als een kanaal, dan is het belangrijk de volgende stap te nemen : de buik. Je stelt je dan een kanaal voor van je hart tot je buik, waardoor je ziel glijdt, jezelf, en komt dan in de buik, waar alles nog dieper gezuiverd kan worden, want daar is de buik ook een metafoor van. Je kijkt omhoog en ziet je hart. Jij bent veilig in je buik. Dan kun je ook je hart heel ver boven je gaan zien, en er een grote ijsvlakte tussenin voorstellen. Je gaat dan dus leren luisteren naar de gnosisbron in je buik. Ook die houding moet vastgroeien, dat je er gewend aan raakt, dat het een gewoonte wordt. Als je aan de voorwaardes voldoet dan worden de geesten van valsheid weggedreven tot buiten de poorten, en dan zijn er alleen nog na-resten over, overblijfselen, dus niet de geesten zelf. Dit worden 'volts' genoemd of 'voltjes', een soort electriciteit. Daar moet dan ook nog mee afgerekend worden, maar dat gaat door dit proces.

Het behoort heel natuurlijk te gaan, zoals een plant die groeit.
Het is niet iets waar je je druk om hoeft te maken, want de gnosis gebondenheid is een methode die zelf snoeit, en de verkeerde takken verwijdert. De rode speren van de gnosis gebondenheid blokkeren wanneer het nodig is, en laten soms toe of half toe. Als het niet kan dan leidt de gebondenheid het vanzelf weg, en dat kan subtiel, stapsgewijs of heel direct gaan. Soms moet je de kat uit de boom kijken, en even snel iets aanraken om te zien hoe het proeft, en hoe het reageert, om te zien of er nog iets mee te beginnen valt. Zoals je je voelt en je uitspreekt is al de gnosis gebondenheid die je voorzichtig maakt en je de gnosis vreze heeft gegeven, dus het beveiligings-systeem is al volop in werking, en zal de weg ook leiden.

Er zijn verschillende soorten contact in de gnosis met andere mensen :

-verkennings-contacten, d.w.z. je gaat ermee om om informatie te krijgen

-cryptische contacten, d.w.z. allegorisch heb je ze nodig voor iets, ze representeren iets in de cryptiek terwijl ze in letterlijke zin misschien helemaal niet op jouw niveau zijn

-lotgenoot contacten, d.w.z. ze gaan door hetzelfde als waar jij doorheen gaat, en weer geldt dat ze niet eens op jouw niveau hoeven te zijn

Soms is het een mengeling van die drie, maar de gnosis zal hierin leiden. Elke situatie is anders, daarom gaat het erom 'computer-gestuurd' te zijn, als de fijngevoeligheid van de gnosis. Het is een heel lichamelijk iets, iets chemisch, dus sommige mensen zullen iets van je dragen, en moeten dit dan aan je teruggeven, waarvoor het contact soms iets symbolisch kan zijn daarvoor, als een overdracht, en soms maak je daar dan verbinding mee. Die momenten kunnen kort of lang zijn. De gnosis is een klok voor deze dingen, dus probeer de gnosisklok boven mensen te zien. Ergens begint het en ergens eindigt het, en dat is het groene vlak, en daarbuiten is alles rood. Dus als de wijzer nog steeds op het rode vlak is dan moet je er niet naartoe gaan, maar zodra het in het groene vlak is, dan kun je, en dan als je merkt dat het weer in het rode vlak terecht komt dan kun je het afkappen. En dit is maar een soort oefening. De gnosis kan ook rechtstreeks werken, maar je kan bijvoorbeeld door wat oefeningen je gevoel voor gnosis-tijd trainen op het contacten vlak. Als het klok-gebeuren te lastig is dan kan het ook met stoplichten. Visualiseer een stoplicht boven alle mensen, en zie of het op rood of groen staat, of probeer andere oefeningen uit te denken. Weer geldt : door meer te visualiseren, indelingen te maken, kan profetie/ gnosis daar beter op reageren.

Alles moet natuurlijk gaan, biologisch, dus er zullen een soort gnosis ontmoetingen zijn, gnosis afspraken, en dat kan als een electrische verbinding zijn. Het gaat om de grotere systemen onder ogen te komen, bijna als auto-techniek van het menselijk lichaam. Je hebt verschillende onderdelen die het goed moeten laten werken, en die zijn overal cryptisch om je heen. Je kan je radars daarop gebruiken, je scanners. Dat is een andere oefening.

Natuurlijk kun je gemeentes bezoeken. Als je er gewoon naartoe gaat vanuit esoterisch oogpunt, dan is daar niets mis mee. Het is allemaal kunst, en die mag je ook bewonderen, zelfs terwijl anderen vaak nog steeds vast zitten in het letterlijke. Wij zijn zelf ook veel bezig met religieuze beleving, lezen religieuze boeken, hebben soms religieuze contacten. Qua familie verschilt het per persoon. De ene zal meer familie-contact hebben dan de ander, en dat hangt ook af van hoe de familie in elkaar zit. Er zijn ook clubs voor kinderen, zoals een sportclub of van een hobby, dat ze dat zelf kunnen uitkiezen om zo in contact te komen met andere kinderen. Of buiten spelen kan hen contacten laten maken, of op school. Er zijn zoveel mogelijkheden, maar dat hangt ook van het kind zelf af. Het ene kind zal daar meer behoefte aan hebben dan het andere kind. Als ouder kun je dat wel een beetje bijsturen. Er zijn ook boekenclubs, wat ook wel leerzaam is voor kinderen.

Als de drempel om naar een gemeente te stappen te hoog is dan zijn er ook bijvoorbeeld chatrooms. Je hebt het dan helemaal zelf in de hand : knopje aan, knopje uit. maar natuurlijk heb je het ook zelf in de hand als je naar een gemeente gaat. Je kan ook als een nomade op verkenningstocht gaan, dus

van gemeente naar gemeente, zodat je nergens blijft vastplakken, maar misschien dat je bij de ene gemeente meer aanknoping hebt als met de ander. Er zijn misschien ook wel wat meer esoterische gemeenschappen, of gnostisch.

Esoterisch betekent verborgen en er langs heen, dus je neemt dat wat ze zeggen of doen cryptisch of symbolisch, en niet letterlijk. Dus je komt daar dan om hele andere bedoelingen dan hen. Esoterisch betekent ook voor ingewijden, dus in die zin met een hogere opdracht. Het is een soort parelduiken, en daar ga je goed bewapend naartoe, wetende wat voor gevaarlijke vissen er kunnen rondzwemmen. Je weet dan ook dat de strijd niet tegen vlees en bloed is. Het hoeft niet speciaal een kerk te zijn, maar kan ook een boeddhistisch genootschap zijn of een moskee. Misschien dat juist een andere richting als waar je vandaan komt interessant is of kan helpen, dat je dan niet al die oude geesten over je heen krijgt. Ik zou zelf niet zo snel naar een pinkstergemeente of evangelische gemeente gaan, maar dat is persoonlijk. Teveel Toronto-invloeden en walgelijk gelofprijs en ander bezeten gedrag. Dan zou ik eerder naar een zwaar calvinistische kerk gaan, en dan met de vrolijkheid van alles een kwartslag draaien, waar we nu mee bezig zijn, en de zogenaamde Nadere Reformatie is ook interessant, wat een stroming was binnen de gereformeerde kerk over heiliging (piëtisme, puritanisme), dus dat heeft dan niet die verschrikkelijke losbandigheid van de evangelische kerk. Maar dat is dan inderdaad ook om even goed in jezelf te kunnen lachen, en eens kijken wat je daar tegen komt, en of er nog wat mee te doen valt. Ook goed voor de algemene oriëntatie en ontwikkeling. Er zijn tegenwoordig zoveel mogelijkheden. Je kan dus van elke religie wat bezoeken, en daarna of daarvoor de kinderen goede uitleg geven. Jehovah's getuigen is ook een optie, want dat zijn Arianen die niet in de godheid van Jezus geloven.

Je mag inderdaad komen om te 'plunderen' als je naar een piratenkerk gaat. Gewoon terugroven wat ze hebben gestolen, en je mag daar dingen gaan omdraaien. En als het je te heet onder de voeten wordt, dan kun je daar gewoon weer vertrekken met een ervaring rijker. Wees er maar creatief in. Dat kan misschien ook weer wat deurtjes openen. Het is dan een soort jachtsseizoen. Ik zeg weleens dat ik alleen naar een kerk ga om er iemand uit te halen, of om er iets weg te halen. Dat is alles. Je bent goed bewapend met de gnosis. En je kunt natuurlijk altijd ons laten weten hoe iets is gegaan en het evaluëren en er vragen over stellen. Je mag het dus zien als bepaalde wildernissen, nieuwe wildernissen, waar misschien een nieuw pad ligt, of als steden die je in bezit neemt, om uitgestalde gnosis terug te nemen, enzovoorts.

Al deze dingen waar je doorheen gaat is de gnosis. Het zou niet best wezen als we deze strijd niet hadden. Alles moet gewikt en gewogen worden, dus altijd je ge-weten bewaken, in de zin dat alles eerst door de twijfel zone heen moet, voordat het in de 'weter' terecht komt. Piekeraars zijn van de gnosis, niet de vrolijke fransjes, de betweters en de zoete, lieve gerritjes.

Het gaat om de seizoenen, en er kunnen soms seizoenen zijn dat je diep in de tempels van de vijand wordt gestuurd voor een opdracht, om 'speelgoed' voor je kinderen te krijgen. Het is zeker niet de bedoeling dat de smetvrees-geest een soort van amis-gezin maakt, maar het gaat dus meer om de kameleon, het aanpassen en inpassen. Kinderen maken hierdoor juist antistoffen aan, als ze geconfronteerd worden met allerlei soorten bacteriën van de buitenwereld. Laat ze maar spelen en ontdekken, onder toezicht en bijsturing natuurlijk. Zo ontwikkelen ze zichzelf. En de gnosis zal je nooit naar zulke diepe tempels sturen zonder een goede wapenrusting. Natuurlijk moet je wel voorzichtig zijn als slangen. Het is en blijft natuurlijk ook een test. Er lopen daar geesten rond met

veel 'borstspek' en 'snelle auto's' die graag nieuwe zieltjes inwijden, maar dat is bekend, en daar heb je antistoffen tegen, en die kun je door die confrontaties ook weer extra aanmaken. Zelfs als ze voor je zouden bidden is er die bescherming. Het is net als met de prediking van het woord : Je pikt er van op wat je ervan kan gebruiken. Dus iemand bidt voor je, en dan neem je datgene aan wat resoneert met de gnosis en de gebondenheid, en de rest neem je als krijgsgevangene en prooi. Je wordt wel beveiligd. Er zijn ook een heleboel gnosis-zielen van de geschiedenis, van de wolk van getuigen, die meegaan en jullie beschermen, en wanneer het tijd is voor pauze dan zul je dat vanzelf merken. Het is allemaal flexibel. Je kan ook de vertaal-sleutels loslaten op alles wat ze uitspreken en bidden, dus wetende waar het esoterisch gezien allemaal voor staat in de diepte. Je kunt het dus allemaal met een glimlach tegemoetgaan, maar als je merkt dat het er even teveel op inbeukt kun je ook weer bijtanken. Het zijn in principe gewoon korte confrontaties die je als uitdagingen kunt zien, en dan ben je ook weer weg om het te overdenken en te verwerken. En dan kun je ook openstaan voor andere soorten kerken als dat nodig is, of genootschappen of wat dan ook. In principe behoort het je gezin gewoon nieuwe stimuli te geven om nieuwe bronnen aan te boren.

De geestelijke spionage werkt wel in de gewesten van de ziel, in de onderwereld, maar dat wil niet zeggen dat je niet tegen vlees en bloed kan zeggen dat je gewoon alles symbolisch neemt in plaats van letterlijk, en dat het je om de gnosis gaat. Sommige christenen denken dat het woordje gnosis van de duivel is, maar zelfs in de bijbel gebruikt Jezus het woordje gnosis in de zin dat de wetgeleerden de gnosis van de mens hebben weggenomen. In de Griekse grondtekst staat Jezus dus aan de kant van de gnosis. Dat neemt natuurlijk niet weg dat Jezus een piraat is, maar dat kun je soms gebruiken tegen stijfkoppige christenen (Lukas 11:52). Je kan dus subtiel onder de schelp werken, dus hen gewoon terugpakken met hun eigen wapens, of boven de schelp met de botte bijl zeggen waarop het staat, dat de bijbel gewoon religieuze overlevering is van de voorouders, zo goed en kwaad als dat ging, en dat je dat alleen maar voor spiritualiteit gebruikt, als metaforische verhalen, als een soort erfgoed. Wij houden dat dubbelspoor zelf ook voortdurend aan, en dat onderwijzen wij ook. Je mag leren onderscheiden hoe hierin te manoevreren, en hoe tussen deze sporen over te schakelen, en soms kun je ze gewoon allebei tegelijk gebruiken. In zulke situaties kun je dat ook oefenen en leren, wanneer je met kerkelijke mensen in aanraking komt. Je kunt het ook zien als simulators. En soms mag je ook gesprekken afkappen, en dan ga je weg of naar iemand anders. Dat is dus ook nog een mogelijkheid. Je mag dus ook zelf zaad gaan zaaien. Je hebt geen mensen te vrezen. Het gaat alleen om te leren bewegen in de gnosis gebondenheid.
Eerst moet je altijd een bepaalde territoriale macht verslaan voordat je nieuw terrein kunt opgaan. Dan kan je een optetter krijgen, en daar moet je dan even doorheen, maar dan sla je weer terug en ga je zijn terrein binnen om te plunderen. Het is ook een strijd tegen Elias, die nauw verbonden is aan Saveer. Het is een haaiengeest, en die kan overstromingen doen, en dan heb je een waas, of voel je je duizelig, gedisoriënteerd. Elias is de giftige slangenbeet van Saveer, het merkteken, de Toronto aanval, waardoor je gaat ijlen of hallucineren, controle verliest over het zenuwstelsel etc. Juist hierdoor maak je antistoffen aan. Deze geesten moeten met regelmaat vervloekt worden, totdat ze loslaten. Dus dan spreek je een paar keer per dag, een paar keer uit : 'Elias, ik vervloek je.' En dan zeg je 'VUUR', één of meerdere keren, en dan : 'DIJK', één of meerdere keren, om een dijk te bouwen tegen die overstromingen. Daar zijn de geschiedenis-zielen van de gnosis ook mee bezig, om een heel dijkenstelsel te bouwen, en om de kerken in te nemen. Vandaar dat we na het Efeziërs commentaar ook Filippenzen gaan bespreken, om Filippi in te nemen. Dat zijn allemaal gevangenis-implantaten die gere-programmeerd moeten worden. Het gaat dus omgesmolten worden door de smid, zodat het iets anders wordt.

Blijf de parallellen en aanknopingspunten in de gaten houden, want het loopt allemaal gelijk op. Het zijn lichtende golven met een zon erboven, die mensen in verblinding houden. Die kun je gewoon boven een mens zien, en dan ben je veilig in het touw. Dus mochten er sterke stormen zijn dan blijf je door het touw aan het schip vast. Het touw kan soms elastisch zijn, maar dan wordt je weer teruggetrokken. Alles gaat stapsgewijs, en is ervoor om nieuwe kaarten te krijgen, nieuw overzicht.

Er zijn zielen die we de geschiedenis-zielen noemen, en wat de stad overledenen noemt. Zij hebben ook deel aan deze strijd, aan deze invasie. Niet alleen de bijbel wordt geinfiltreerd door de geschiedenis-zielen, maar ook de kerken, en ook komen zij vrij vanuit de muren, want daarin zaten ze opgesloten. Dit zijn dus de dagen dat 'de stenen tot leven komen' zogezegd, een grote 'opstanding' van de doden. Zij beschermen dus ook, ze komen te hulp, juist in die kerken. Zij zitten in het leger, en het is ook het werk van een smid. Er moeten dus wat verborgen deurtjes geopend worden. Het plan zal zich vanzelf ontvouwen, en dan zal er ook een beter zicht op hen komen. Het gaat er dus even om de schatkaart te ontcijferen. Die kan stap voor stap ontsleuteld worden in het verdienen van de gnosis.

Geesten zoals Saveer en Elias hebben diepe Indische, hindoeistische wortels. Tussen de seizoenen in verandert dan de strijd ineens, en kom je tegenover andere geesten. Die territoriale geesten zitten tussen de seizoenen in, dus dat kan dan even verwarring geven, ja. Het is als een initiatie. Alleen zo kun je nieuwe gebieden in. De demonologie is dus ook heel medicinaal.

De "dodenopstandingen" gebeuren door de openbaringen van de gnosis, dat er nieuwe sleutels komen, en zo overstroomt de gnosis massaal in de lagen van de onderwereld om gevangenen vrij te zetten. Alles zat vele eeuwen vast in de reformatie die was vastgeroest. Er zijn velen die het gnosis leger ingaan, veel meer als op aarde, want de aarde is blind voor demonie. In de onderwereld is daar een veel grotere gevoeligheid, en lijden ze daar veel duidelijker onder. Het komt daarom ook vaak voor dat zij die de demonologie op aarde afwezen na hun dood ineens om hulp vragen, omdat ze inzien dat het waar was.

Verschillende bekende geschiedeniszielen zijn in het leger. De lijst is groot, maar bijvoorbeeld stadhouder Willem II en stadhouder Willem III, die ook nog over Engeland heeft geregeerd. Ook de latere koning Willem III, maar dat gaat nog moeizaam. Nu moet er nog een bevrijdingsoperatie plaatsvinden voor Willem van Oranje, want die hebben ze echt heel erg diep en verborgen opgesloten. Door die ontwikkelingen kwamen geschiedenis-zielen vrij, er was een grote D-Day in de onderwereld, die nog steeds niet af is. De gnosis of amazone reformatie is het doel.

Dat ze geteisterd worden door Saveer en handlangers is omdat zij niet meededen. Zodra iemand anders is en niet inpast dat krijgen ze dit geweld over hen. Ze hebben een hogere gevoeligheid en Saveer ziet dat als een bedreiging en probeert dit dan met alle macht te doven. Isolatie is ook zeker niet vreemd in een wereld als deze. Over stadsgelijkvormigheid komt een groot oordeel. Velen werden en worden afgezonderd op die manier of op een andere manier om hen hiervoor te besparen, en mogelijk voor een grote opdracht. Alles gaat om de gnosis en het werk. Dat is de basis. En als daar dan contacten of relaties uit voortkomen, dan is dat profetisch en metaforisch voor iets. Het kan ook een brug tot een nieuwe wereld zijn in de diepte, in zijn geval. Daar kan de familie in de lange termijn nog wat aan hebben. Zij zijn de brugbouwers.

De esoterische waarde van Paulus wordt vanuit de grondtekst besproken in de series, zoals in de strijd tegen Sepra, en dan zien we heel duidelijk een soort van hongerpad tussen het kruis en Toronto. Paulus is dan ook de Mozes van het NT die het volk door de wildernis heenleidt. Toronto is een afspiegeling van de Bachanalia feesten ter ere van Bacchus, als de schaduw van de heilige waanzin. Waar de wijzen dan komen tot de heilige waanzin, daar komen de dwazen tot Bacchus. Wel is er een belangrijke mystiek aan verbonden, voornamelijk in Dionysus, de Griekse equivalent van Bacchus. De Paulus orthodoxie is dus vals, maar de Paulus mystiek is belangrijk, en dat blijft ook zo.

In die zin is dat de diepe symboliek van het avondmaal, maar de christenen nemen dit letterlijk en zitten zo aan de kannibalentafel van Moab, dus je zit dan tussen skeletten in die zich tegoed doen aan hun jachtbuit die je dan kan terugroven. Dat is dus iets zwaar oordeels-profetisch, en dan ben je in het diepst van het leeuwenhol of de tempel.

Wat wel een probleem zou zijn is alcohol, en dat is ook een probleem voor veel christenen, en daarom gebruiken veel kerken ook gewoon druivensap, en is dat ook aan te vragen. Verder is op het avondmaal niets tegen. Dat is het wonder van de symboliek dat je het voor alles kan gebruiken. Je rooft dus in principe dan gewoon terug, en geeft er je eigen idee aan.

Dat kun je helemaal van hun ideeën loskoppelen. Dit is gewoon een neutrale, onschuldige metafoor of archetype wat je kunt gebruiken voor het gnosis-idee. Wij zijn ook in een heleboel kerken nog geweest na het ontvangen van de gnosis, ook Toronto kerken en Jehovah's getuigen, mormonen, enzovoorts.

Het is ook geen probleem om te zeggen waarop het staat, dat je het esoterische pad begaat (het symbolische en cryptische, oftewel de gnosis) en niet het letterlijke. Het is geen strijd tegen vlees en bloed verder. Je kan dat tactisch doen, of gewoon recht van voren.

Qua grondtekst is de gnosis niet echt veel van de bijbel verwijderd, dus in die zin leef jij dichter bij de bijbel dan hen. De bijbel heeft gewoon veel gnosis geroofd, dus in die zin roof je terug. Heel veel van de bijbel was oorspronkelijk van ons, van de gnosis, van het amazonisme. Je hebt dus ook alle recht.

Een betere kameleon wordt je door het te doen, door het te beoefenen, als ijzer dat ijzer slijpt. Zoals een vechter een betere vechter wordt in de ring. Dat komt dus vanzelf, want je rooft ook weer de mechaniek van het kameleonschap terug. Als er ergens kameleonen zijn dan is het wel in religie. Mensen houden zich strict aan de code van de samenleving (of de familie), om gedonder te voorkomen, en vullen dat dan op hun eigen manier in. In de gnosis is dit een paradox. Dat leer je dus ook door het te doen, door vallen en opstaan, leren te voelen, te proeven, leren te kennen en te ontdekken, leren wat gevaarlijk is, wat de grenzen zijn, leren wat pijn doet, en leren wat genezing brengt, en hierin balans bewaren. De kameleon is altijd verbonden aan de hagedis, die helemaal versteent, verhard, aan zichzelf sterft, en dan een nieuwe beweging maakt, als beeld van het touw. De kameleon komt altijd voort vanuit de hagedis in die zin.

De verwarring is belangrijk soms, want die beschermt je tegen overmoedige zekerheden. Het touw brengt daarom zeker verwarring, en hierin sterft de mens ook aan zichzelf. Verwarring is een belangrijke pilaar, het twijfelen, het piekeren, het afwegen. Dat behoort allemaal tot de alarmologie (demonologie). Zo krijg je de gnosis zuiver.

De heilige waanzin is de climax van de hongermystiek, bijna als een extase. Het is de paradox 'eeuwige verdoemenis' (gebondenheid, eeuwig afsterven van de mens) en de zoetheid die dat voortbrengt. Het is dus de paradox bitter-zoet, wanneer je die ontdekt.
Op de bodem van de eeuwige verdoemenis (die de gnosis dus niet als negatief ziet, maar positief, zoals Hel) ligt het ware geluk.
De heilige waanzin is paniek, omdat je ontdekt dat je vastzit en niet meer wegkan, dat je volkomen hulpeloos bent geworden, en zo sterft of tot de eeuwige tucht komt waarin leven is. Je komt tot leven, je wordt wederomgeboren, het geluk van de geboorte, de pijn van het sterven, het niet meer normaal zijn in de ogen van anderen, je gaat niet meer met de dode massa mee, want je bent anders, en van een andere wereld.
Aan de waanzin vooraf gaat dan de gewone heilige dwaasheid in de honger. De waanzin is een soort geestesvervoering, maar die mag niet verkeerd geinterpreteerd worden.
Het kan ook juist een anti-climax zijn als in een delirium, een dorre depressie waar je een groot inzicht krijgt, waarin je tot de conclusie komt dat er geen kruid tegen opgewassen is, maar dat dat alles is wat je diep van binnen wil.
Het is deel worden aan de wildernis, een wilde mens worden die weet dat hij nooit meer kan terugkeren naar de stad.
De heilige waanzin kan dus in verschillende vormen komen, en in verschillende gradaties. Het is een soort klok. Het is zicht krijgen op de woestheid van het amazonisme.
Het is iets heel profetisch, waarin je wordt losgesneden van de verdoemenis van de stad, wat een hele andere verdoemenis en hopeloosheid is.

Het kunnen soms zware gevechten zijn met Saveer en Elias, en wordt zwaar getest. De mens gaat soms door zulke vagevuren heen totdat de mens Hel ontmoet. Maar de mens is op sleeptouw. De mens weet dat hij hier doorheen moet. De mens is er ook dankbaar voor. De mens voelt de ondersteuning.

Het bezoeken van gemeentes heeft wel allerlei bij-effecten, de confrontaties van energie enzovoorts. Het is het avontuur van de jacht, de confrontatie tussen jager en prooi, en de intimidaties van de beesten. Het is ook het technologisch alarm-mechanisme in de operatie, dus het is allemaal voor de veiligheid.

Er zijn dan grote parallel poorten geopend, dus daar zou je wat van kunnen oppikken. Ook kan het tot bevrijding gekomen voorgeslacht daar weer doorheen werken. Mensen zijn daarvoor kanalen, als apparaten, als communicatie middelen.

Alles moet gelouterd, beproefd worden, getoetst, getest, ook de mens zelf, en dat gaat ook gewoon door na de heilige gebondenheid. Het is er voor nodig om het diepste naar boven te halen.

Het stadse kan op vele manieren komen, ook heel erg subtiel, dus dan is er ook weer het verschil tussen de brullende leeuw en de engel des lichts, het openlijke en het verborgene. Als je aan de

brullende leeuw bent ontkomen, dan heb je nog strijd te voeren met de engel des lichts, die een meester in het misleiden is en camoufleren. Als hij het schip niet de baas kan, dan zal hij zich vermommen en zijn beste strategie instellen om ook maar een heel klein lekje te maken. Die kleine lekjes zijn overmoed, het net niet geduldig genoeg zijn, het net niet lang genoeg hebben gewacht, het net niet lang genoeg hebben getoetst, net niet genoeg hebben verzet tegen iets, enz. Het zijn de 'net niet' demonen, en die werken ook met verblinding. Wij zijn perfectionisten dus wij nemen niet met minder genoegen.

In de honger ben je altijd beveiligd, maar dit is dus een soort van technische school. Verder is de hartsgesteldheid van de mens belangrijk. Er kunnen soms nog kleine reserves zijn van iets, maar als je iets echt wil en ervoor gaat, dan is er altijd een weg tot volkoming. Het is ook een proces, als een ontwaking. De heilige vrees heeft hier altijd een zekere plaats in om de mens tegen nog wat overmoed te beschermen. Die patronen kunnen heel diep zitten. In principe maakt de honger een bol om de mens heen, doordat al het overtollige gaat wegstromen als een mens beslist de honger binnen te gaan en er aan vast te blijven houden, koste wat het koste. Die bol beschermd de mens dan tegen demonen, maar die demonen gaan dan kloppen op de bol, zoeken naar gaatjes enz.

Hoe het beveiligings-systeem hierin opgezet kan worden, om ook nog met de kleine demoontjes af te rekenen die door mogelijke gaatjes nog proberen heen te komen. En als een demoon in dat proces is afgestorven en buiten de bol is geplaatst, dan kan het soms nog zijn dat er nog naresten liggen, de zogenaamde volts of voltjes. Die moeten dan ook nog opgeruimd worden. Dus de apparaten worden gezuiverd van demonen, en daarna van volts, en dan kan er genezing plaatsvinden en de installatie van de ware techniek. Het is de hele strijd tegen hackers, malware en phishing die steeds slimmer en subtieler worden, dus altijd maar weer moeten de fire walls, virus scanners en anti malware geupdate worden, en moet je in principe zelf ook slimmer worden, slimmer dan hen.

Geld kan wonde of zonde zijn, of een combinatie, maar het is natuurlijk in principe iets neutraals, dus het kan ook weer gebruikt worden als genezing, als een drug, zelfs als een laatste redmiddel. Natuurlijk binnen de grenzen, en het mag niet uit de hand lopen. De mens heeft wat gezonde contacten nodig die de leegtes wat kunnen vullen, want op verschillende gebieden wordt de mens uitgehongerd, verzwakt, en is zo prooi voor roofdieren. Er moeten nieuwe installaties komen, waardoor de focus veranderd, want de mens zit ergens op vastgehaakt, en staart dan in tunnelvisie. Dat moet verbroken worden, en dat de mens zo wat nieuwe bronnen kan aanboren om weer op krachten te komen. Er zijn heel veel beveiligingsmechanismes aangelegd, en dat is logisch in zo'n situatie. De mens moet daar even mee geholpen worden om stappen in een nieuwe richting te gaan, maar ja, daar moet de mens wel open voor staan dan. Hangt van de eigen keuzes af.

We waren bezig met de katholieke staart van Saveer, de wortels van Saveer, die dus een soort van meervoudig personaliteiten syndroom is, tegen zichzelf verdeeld, wat in de Vur en de Vuh ook weer terugkomt als de zotte machine van democratie, een soort kermis-attractie van afgehakte koppen die met elkaar in gevecht zijn.
Dit is dus een groot mysterie. Een naam van zo’n leprechaunse piraat is Veke, een kleine piraat met lang haar, die ook dezelfde kwaliteiten als Saveer heeft, dus de katholieke-calvinistische schakel.
Er wordt Ezechiël 1 bijgenoemd van de Calvijn commentaren : "De mens houdt blindelings van het fortuin." Vandaar ook de verbinding met de leprechaun, de geld-kabouter, het goud der dwazen.
De mens heeft dit dan of met het materialisme, of met het religieuze, wat ook een vorm van

materialisme is.

Veke houdt er ook van om hier tussen te stoken. Feit is dus dat dit een schaduwgebied is, een soort van twilight zone, waar doorheen gegaan kan worden om tot de gnosis te komen die daarachter is. Het is dus in principe een heel mooi mechanisme, een mooi sieraad van de gnosis, een schakelaar. Er is dus ook een grote parallel realiteit aan verbonden waarin alles goed is, begrepen is, en goed functioneert.
De schaduwen zijn lastig, als een soort slaapgebied waarin je nog niet ontwaakt bent, en waar je door alle schimmen en valse reflecties hiervan wordt geteisterd. Saveer is een smerige slang die veel leed brengt, maar des te dieper het leed, hoe groter het hemels geluk zal zijn als deze dingen worden ontdekt. Die hemelvaart gaat er dus ook komen, als de mens tot het diepere pasen komt, en de paasmystiek, dus ook de honger mystiek, leert begrijpen.

Het gaat allemaal om het komen tot schakelaars waardoor de mens ontsteent kan worden. Die schakelaars liggen heel diep opgeborgen in de kerkgeschiedenis, dus we zijn heel diep in de kerkgeschiedenis gegaan om deze piratenmechanismes op te speuren die dit verborgen houden. Dan zullen we zien waar het verhaal verder gaat en zullen dingen duidelijker worden.
De verzoening is de heilige onontkoombaarheid, waarvan de eeuwigheid een metafoor is. Dit gebeurt in de gnosis gebondenheid dat je zo vast erin komt te zitten dat zou je wegrennen dan trekt het je terug aan een touw.

Het is één van de pilaren van het amazonisme en komt ook in het calvinisme voor, maar wij nemen dat dan esoterisch. Er is dus ook strijd tegen een valse piraten-pilaar. De mens is ook aan dit soort pilaren gebonden in de onderwereld. Vandaar dus dat we de kerkgeschiedenis nog dieper zijn ingegaan.

De vijf basis-wetten van het touw :

WET I - De Heilige Waanzin
WET II - De Heilige Honger
WET III - De Heilige Onontkoombaarheid
WET IV - De Heilige Onweerstaanbaarheid
WET V - De Heilige Restrictie

Dus in de heilige honger en de heilige restrictie, en die ook te aanvaarden, kom je tot de andere pilaren. De honger is het pad door de wildernis, door de kerkgeschiedenis, tot al deze geheimen. Het gaat hierin om een relatie met al deze vijf wetten. Er kan mee gecommuniceerd worden op een bepaalde manier, een soort interactiviteit. Ergens op het hongerpad sterft de mens de brute dood aan zichzelf, en dan komen de Germaanse walkuren, als een beeld van de gnosis die de mens opneemt. Maar wat dat precies is en inhoudt zullen we nog wel verder gaan bespreken. Dit hele systeem moet dus gaan werken, installatie na installatie, totdat het plaatje compleet is, dus dat zal wel even een soort van technische school zijn. Het zal niet eenvoudiger zijn dan raket-technologie. Als je ziet wat studenten in de auto-techniek allemaal moeten leren om een auto om gang te krijgen, zo is dat ook in de gnosis, als een schaduw daarvan. Je gaat hierin dus van les tot les. Dat is ook weer een beetje het Harry Potter idee.

Met smetvrees bedoelen we dat soms mensen in de gnosis een soort van verboden vruchten gaan opstellen en niet de diepte in willen gaan maar alles snel snel willen. Het werken met de stad is een onderdeel van de gnosis, zolang dat in balans blijft, dus juist door de stad komen tot de wildernis. Hierin ligt dus de balans van dieper in de wildernis en dieper in de stad. Sommigen willen niets meer met de stad en het religieuze te maken hebben en vallen in bitter atheisme en bittere, totale, anarchie, als een soort leukemie. We mogen het kind niet met het badwater weggooien, want dan komen er chemische schoonmaak producten op de markt die alles verkankeren, wat dan juist tegenovergesteld is aan de demonologie.

In het archief vond ik nog dit stuk over de smetvrees, wat ook was uitgezonden in ons netwerk :

"Het is een oorlogs-situatie. Wij bekijken de dingen zuiver demonologisch. Er ligt het gevaar dat mensen de balans tussen soldaat en tuinier laten escaleren, zoals meer tuiniers-ervaringen (of van een boer) die zich verheugd in nieuwe planten of begroeiing die opkomen dan van een soldaat. Zolang het in balans is is het goed, maar sommigen gaan dan bepaalde oorlogswapenen inruilen voor tuiniers-gereedschap. Demonologie is wel in balans met andere dingen, maar blijft fundamenteel, ook in de rust-periode. Het gaat om de oorlogstaal, zoals bijvoorbeeld je hebt een ruimte-schip en iemand anders heeft een ruimte-schip, als van die kleine verkenners, en je krijgt een vijandig oorlogsschip op het scherm, of in zicht, wat doe je dan ? Wat zeg je dan ? En dan ga je een arsenaal binnen en alles wat je vind is tuingereedschap. Sommige aanvallen kunnen niet geblokkeerd worden met tuingereedschap, en dat kan heel subtiel gaan.

Hier zijn een paar programmeersleutels voor :

Programmeer sleutel 1 :
(Er zijn vele varianten)
Het loopt naar beneden af, dus je programmeert lagen erover heen om helemaal af te leiden van een bepaald onderwerp, dus bijvoorbeeld van religie tot (metafysische) wetenschap, of tot spiritualiteit of psychologie (NLP o.i.d.).

Programmeer sleutel 2 :
De verandering die je hebt gemaakt geven weer bio-feedback aan het vorige, dus eigenlijk maak je een cirkeltje, en het gaat in golf-bewegingen.

Dit gaat even over basis-sleutels, en deze twee moeten in principe met elkaar in balans komen.

Dan over de analogie van tuingereedschap versus "wapenen" : Er mag een bepaalde balans tussen zitten, maar stel bijvoorbeeld dat er een bepaald oorlogswapen wat er moet zijn omgeruild wordt voor tuingereedschap, en je bekijkt het even puur energetisch, dan is dit het verschil :
wapen : zit een rode energetische cirkel aan de punt, dus dan hebben we het over programmeer-sleutel 2, die telkens bio-feedback geeft aan het geheel, met oog voor contrasten/ paradoxen etc.

tuingereedschap : zit een groene cirkel aan de punt in vele lagen over elkaar heen, maar ergens waar

die cirkel de punt van het tuingereedschap raakt is tegelijkertijd een onderbreking van de cirkel. door die onderbreking (ik verklaar het nu puur metafysisch) wordt de lichtfactor net iets te hoog, en ook de zoetheids-factor, en dat gaat een bepaald verblindend effect geven (dat kan heel subtiel gaan), zodat het bepaalde metafysische processen en communicatie-systemen gaat verstoren en wegvreten. het tuingereedschap maakt dan de puntjes aan elkaar op een andere manier, dus bouwt daar weer lagen overheen, een nieuwe natuur, zoals een soort van winnie de poe wereld, of disney magic, maar dan een beetje new age-achtig, als een drug.

Het is dus een soort van verlammende kracht, verdovende kracht, die optreed in bepaalde situaties, en die gaat dus subtiel.

In de Vur gaat het veel over "tuinieren", maar dan in balans met andere dingen, dus eigenlijk dan "gebalanceerd", gefundeerd, economisch en ecologisch verantwoord tuinieren. Het gaat veel over tuinen, planten, bloemen, bomen en welke geheimen ze dragen.

Verder in de tweede bijbel wordt er een pad gelegd juist tot diepere analysering, en dan vindt er een grote ontmaskering plaats, en vandaaruit gaat alles over in een doorvertaling van alles.

Het motto was altijd : ontmasker het en herzie het, en zo krijgt het een andere betekenis. Het geeft dus wel bio-feedback. Dus in de taal gebruiken wij soms nog weleens "God" als wij de hogere dynamieken bedoelen, het hogere leven, het grotere bewustzijn, maar dat heeft niets te maken met de christelijke God. In het hindoeisme wordt er ook nog steeds over God en goden gesproken, maar dat is dan gewoon om te wijzen op de hogere kennis en de natuurlijke creatieve krachten, die je dus zelf ook moet worden, anders heeft het allemaal geen zin, dus het is ook veelal in boeddhistische context, de balans houden tussen de bron zoeken en de bron worden. Dat is ook de hele opzet van de "hermitatie", de persoonlijke verantwoordelijkheid, waarin het christendom samensmelt met het hindoeisme/ boeddhisme en zo andere waarden krijgt.

In het Eeuwig Evangelie wordt Jezus eerst gesplitst, geanalyseerd en worden enigszins goede dynamieken eruit gehaald en anders benoemd. Het komt allemaal in een hele andere context te staan, en dan verderop wordt Jezus er onderuit gehaald, in de boeken erna, geheel ontmaskerd.

Het heeft dus ook met het kinderlokker-god principe te maken. Een valse macht heeft een hele maatschappij ingenomen, en wat doe je dan ? Re-programmeren gaat dus diep, met paradoxen, biofeedback, herzien, doorvertalen, herleiden tot de originele bronnen, enzovoorts. We zijn nu bezig met de geschiedenis, en daar kun je dat ook in zien. Er was een derde hele grote stroming naast het katholicisme en het protestantisme, die eens "de hele wereld" in z'n handpalm had, het hele romeinse rijk, en dat was het arianisme, waarin de godheid van jezus dus ontkend wordt en jezus als schepsel wordt gezien. Daar zijn grote oorlogen over geweest, en de islam viel toen ook europa binnen, wat eigenlijk dan tweede graads arianisme is. Wat nu plaatsvindt, het hele amazone gebeuren, is derde graads arianisme, en in de derde graad wordt er ook totaal met het christendom en Jezus afgerekend.

Vanuit die sleutel ga je dan heel anders tegen dingen aankijken, vertaal je het anders en kun je het transformeren, en gewoon toepassen in de grotere context van de kunst. Als iets in een verhaal

genoemd wordt wil niet zeggen dat je het volgt of "aanbidt". Programmeren bestaat ook uit een heleboel codes die gebruikt worden en die dus niet op zichzelf staan. Het is een bepaalde taal. Het is een heel trappenwerk, dus elke trede is belangrijk voor het geheel. We komen natuurlijk zelf ook van heel diep. Het is creatief materiaal. Er kan heel veel mee gedaan worden.

Sommigen hebben moeite hebben met het woordje "God", maar er zijn twee belangrijke balanzen :

1. principes van de hogere kennis vs. personificatie van de hogere kennis
2. oude taal vs. nieuwe taal (dus als het weven van een nieuwe "matrix" (goede dan), want als je het oude laat zoals het is en gewoon de rotzooi afdekt, dan gaat het op een keer ontploffen)

Dan staat er in de Leri :

"Gij zult teruggeleid worden tot de grond van het paradijs, het stof en het vuil van het paradijs waarin gij gevormd wordt.

Soms is het belangrijk terug te keren tot de gegeven bron en die bron te herzien, om niet in oude fouten te vervallen. Herin moet een balans aangelegd worden tussen het dynamische principe van de bron en de personificatie ervan. De kennis personificeert zichzelf in een hogere graad, in de climax, maar zal altijd weer wederkeren tot het originele principe waarvoor het staat, om zichzelf te zuiveren en zuiver te houden. Daarom kan atheisme soms goed zijn, maar mag niet vervallen tot een bitter atheisme waarin de personificatie van de kennis wordt tegengehouden. In deze personificatie is het van belang de balans te houden tussen de nieuwe, zuivere taal, en de oude taal, zodat er nog wel feedback wordt gegeven aan de oude orde en die zich eraan kan hervormen. In die zin is de oude orde het slot en de sleutel. Zo moet het calvijn mysterie een kwartslag gedraaid worden, opdat het volk doorgang heeft."

Dit sluit hier nog bij aan, ook even terugkomend op de "tuinierders" geest of parasiet (of noem het "energieën uit evenwicht o.i.d.). In balans is er met de "tuiniers-energie" dus niets aan de hand. Dat mag, en kan veilig, maar zodra het belangrijke wapens gaat wegvreten en nodige "oorlog" verzaakt dan kan het tot geestelijke kanker uitgroeien. In dat geval is het verbonden aan het volgende verhaal, namelijk van de geestelijke smetvrees, wat verbonden is aan een geest of energie genaamd "de schoonmaak kabouter". Dus het gaat over de wortels van de tuiniers-energie zodra die uit balans raakt.

Dan zegt de Leri :

"Jakob werd geleid om hier neer te liggen en te slapen. Jakob moest vuil gemaakt worden, anders zou hij in de onderwereld geen wapens hebben.

Het wapen-arsenaal is dus al gegeven in de geschiedenis, en de mens moet geen smetvrees ontwikkelen. De rotzooi moet gerecycled worden in plaats van afgedekt, anders gaat het een keer ontploffen. Het calvinisme is een allegorie van de heilige gebondenheid en het laatste oordeel, en werd als een sluier verdraaid afgespiegeld op aarde. Het amazone-calvinisme herstelt de originele polen hiervan, en draait de sleutel in het slot. Dit is een esoterisch en vertikaal calvinisme in plaats

van horizontaal, en rekent af met de rover die het calvinisme is, door het geroofde terug te nemen. Het zwijn moet geslacht worden, en zijn vel gebruikt. Zowel het calvinisme als het bittere atheisme zijn smetvrees verbonden aan de schoonmaak-kabouter, een stadse geest.

De Vuh geeft een goede definitie van de schoonmaak-kabouter : Dit is een tovenaar die het volk onder bedwang houdt met zijn giftige schoonmaakproducten die in wezen gewoon tovermiddelen zijn. Door overmatig gebruik van deze middelen komt men langzaam onder de betovering ervan. De schoonmaakkabouter wil alles brandschoon houden, maar geeft niet om het milieu, de natuur en de gnosis. De schoonmaakkabouter wil niet “vies” worden, dus die keert ook niet terug naar de paradijselijke grond. In het amazone calvinisme wordt deze grip verbroken. De schoonmaakkabouter leeft in een valse schoonheid van de glitterwereld, een illusie. Hij probeert de massa's te verleiden tot vals vermaak, zodat hij even later zijn schoonmaak producten kan verkopen. Ook kan hij zo zijn gevangenen beschuldigen dat ze vies zijn en hen onder dwang schoonmaken. Ook de tandarts-industrie werkt door dit soort geesten.

De schoonmaak-kabouter bespot de modder, de grond, waarmee de wilden zijn ingesmeerd voor camouflage en contact met de moeder grond, de onderwereld. Dit vind de schoonmaak-kabouter vies. De schoonmaakmiddelen van de stad vind hij mooi en nuttig, maar dit is een valse schoonheid, de illusie van de glitterwereld. Hier is hij uitermate bezadigd en verzadigd over, als een schoonmaak-orthodoxie. Hier gaat hij graag over in discussie, om zo zijn zedelijke praatjes te verspreiden, om zo zijn eitjes te leggen. Boenen en poetsen is de lust van zijn leven, om zo de diepere, wilde, vuile gnosis van de moeder grond verborgen te houden. Zowel de boeren-kabouters als de schoonmaak-kabouters hebben hun eigen dialect. De schoonmaak-kabouters praten een soort 'plat', maar dan 'precies' en 'betuttelend', het zogenaamde 'Proogs'. Heel veel mensen zijn bezeten door de schoonmaak-kabouter en leven daardoor oppervlakkig. De schoonmaak-kabouter maakt vele slaven. Spijbelaars zijn zijn prooi."

En dan :

"In de paradijselijke ondergrond wordt gij geinitieerd. Hier leert gij de ijzeren wetten kennen, de wetten van het paradijs, de strenge wetten van oorlog en jacht.

Het heilige vuile van de grond van het paradijs ontmaskert de schoonmaak-kabouter, en werpt hem uit de stad, zodat de stad tot een ruine kan worden, tot een wildernis. De schoonmaak-kabouter is in dit proces onttroont. De troon is een beeld van de verborgenheid. Het vuile van het paradijs is schoner dan het schone van de stad. Het calvinisme had de discipline van de gnosis geroofd, en bracht daarom een heel verdraaide discipline tot het volk om los te komen van het katholicisme, van de ene slavernij tot de andere. Alle latere voortplantingen van het calvinisme probeerden aan die discipline te ontkomen, maar op zo'n manier dat ze vervielen tot losbandigheid, zoals de evangelische beweging, de pinkster en charismatische beweging. Er was nooit een “discipline van profetie”, er was nooit een wetboek van profetie, maar zij waren losbandige uitwassen die waren losgeslagen van de potentiële calvinistische kern. Het was de wildgroei van een kanker. De mensheid kan veel leren van de discipline van het calvinisme, en mag ontwaken tot de oorspronkelijke discipline van de gnosis. Hiertoe moet de mens dus eerst de geestelijke smetvrees verslaan. Zowel het platte calvinisme als het a-calvinisme, als volledig en bitter anti-calvinisme,

zijn vijanden van de gnosis. Er is ergens een middenweg in de esoterie en cryptografie. De mens heeft door gebrek aan onderzoek ijdele bespiegelingen geschapen en daartoe is vals vertrouwen opgewekt. Zij hebben zich gesneden beelden gemaakt als karikaturen van de hogere kennis. De mens wilde de heilige strengheid niet."

En dan :

"Gij moet gewassen worden in deze rivieren. Hier wordt gij bekleed met het paradijselijke vuil.

De schoonmaak-kabouter is de aard van Saveer, de geestelijke smetvrees. In sommige mensen zal dit een ziekte zijn, in anderen een verharding, of een mengsel ervan. Daarom mag de mens terugkeren tot de paradijselijke rivier om gewassen te worden, en zo weer terug te keren tot de paradijselijke grond. In een duister geheim schiep de schoonmaak-kabouter Jom, de Jezus-geest, als een wasprogrammaatje van smetvrees, zodat de mens stads “schoon” zou worden, en het contact met het paradijs zou verliezen. Dit zijn allemaal illusies buiten het paradijs, groot bedrog. De mens mag terugkeren tot de paradijselijke rivier."

En dan :

"Gij wordt gewassen om los te komen van de valse schoonheid van de mensen. Gij moet komen tot de paradijselijke diepte van de natuur van de Heerin. Zo moogt gij komen tot de paradijselijke vloed en overweldiging.

Het tegenovergestelde hiervan is de Toronto uitstorting, als de climax van de calvijnse afvalligheid, waarin het schoonmaak-middel wordt ontvangen. Dit was een grote uitstorting van Proogse geesten om het geheim van de hemelse dronkenschap te bewaken. Er is geen plaats voor losbandige dronkenschap. Alles is onderworpen aan de discipline van de hogere kennis, de metafysische wetenschap. God is geen schim of product van verbeelding die naar ieders lust kan worden veranderd. De schoonmaak-kabouters werken graag met hun spiegeltjes, zodat ze zichzelf een beeld en afspiegeling van het beest kunnen maken, om zo hun lusten te botvieren. De wereld aanbidt de Proogse kabouter van vals geluk, het goud der dwazen. Zij die valse goden maken in spijbelzucht en ijdel gebrek aan onderzoek loochenen de hogere kennis, en zijn dus hierdoor gewoon atheisten die berg en heuvel aanroepen om zich te verbergen voor de hogere kennis. Door zo hysterisch en obsessief om te gaan met uiterlijkheden is het oog tot een grote smetvrees geworden. De mens baadt in giftige chemische schoonmaakmiddelen van de stad, en spuit het in hun eigen en elkaars ogen. Het oog van de geestelijke smetvrees is hierdoor stekeblind geworden en is daardoor delirisch geworden. Het is een oogziekte."

Sommigen zijn in de gnosis geneigd om taboe-woorden te maken die je niet mag gebruiken. Het is onderdeel van de taal dus we ontkomen er niet aan, maar het gaat vooral om "hoe" je de woorden gebruikt, zoals een gouden regel zegt : "het gaat niet om het wel of niet, maar om het hoe", anders komen we dus in die smetvrees situatie terecht, zoals sommigen slaan helemaal op tilt wanneer ze

bepaalde woordjes horen of alleen maar als ze denken dat ze het gehoord hebben. Het is een soort van farizeisme, van de woorden-politie, wat dus ook weer een onderdeel is van woord-spelletjes die gespeeld worden.

Dan gaat het dus allemaal om de uiterlijke vormen en heb je dus weer die farizeistische schoonmaak-kabouter. Dat praat dan ook niet makkelijk met sommige mensen of groeperingen. Het zijn van die scholen vissen die van andere vissen willen dat ze er precies als hen uitzien, en precies zo bewegen, anders worden ze verstoten.

We leven nu nog met de Engelse en Nederlandse taal, dus daarom ontkomen we er in die zin niet aan, vooral niet als we met religieuze mensen spreken.

We bekijken het zuiver demonologisch, want die woorden, die taal, ligt diep in de ziel, en die kunnen niet zomaar alleen maar genegeerd en omzeild worden, maar moeten geherprogrammeerd worden.

Een woord is namelijk een energie, en in dit geval een gevangenis-implantaat zelfs. Daarom is er de balans oude taal - nieuwe taal omdat ze elkaar nodig hebben. Dat is ook de reden waarom met de reformatie de katholieke beginselen gewoon werden overgenomen, anders zou het gevangenis-implantaat ze gesmoord hebben.

Het was de enige manier om los te komen van het katholieke systeem door er een andere betekenis aan te geven, zo goed en kwaad als dat ging. Zelfs de godheid van Jezus ontkwamen ze toen niet aan, want kijk maar in de geschiedenis : Het Arianisme (die de godheid van Jezus loochent) "veroverde" eens het hele Romeinse Rijk onder de keizers Constantius II en Valens, maar toen die stierven nam het katholicisme weer over, en werd het erger dan ooit tevoren in de inquisitie.

Toen kwam de islam (ook een soort Arianen) die het Romeinse Rijk liet vallen, maar ook die werden weer teruggedreven. Het was de hel op aarde. Niet-Niceanen konden gewoon niet leven op aarde, werden vervolgd (arianen, katharen, gnostici etc.), dus daarom was de reformatie in naam nog Niceaans, maar dat was als het paard van Troje. Trouwens : Zowel Maarten Luther als Calvijn ondersteunden de gaven van de Geest, staat ook nog tussen de stellingen van Luther, dus in principe waren zij charismatisch.

De Leri zegt :

"Zij die de smetvrees vereren kunnen hier dus niet komen. Zij die niet vies willen worden in de strijd moeten ver van de gnosis vandaan blijven. De kennis is juist diep verborgen in alle smerigheid die er slechts een schaduw van is. De schat ligt in de duisternis. De schat ligt bewaakt in vijandelijk gebied. Als de vijand wordt ontweken dan zal de schat nooit bemachtigd worden."

En :

"Smetvrees loopt gelijk op met materialisme : "Het mag niet vies worden, want dan verliest het aan waarde."

Deze lijnen moeten gevolgd worden om die energie te reprogrammeren. Vandaar dat die energie (God, etc.) soms wordt genoemd, omdat woorden dus "objecten" zijn die een bepaalde functie hebben om de mens ergens te houden als slaaf, dus in gevangenschap. Er is dus een ontsnapping uit dat hele buitenaardse en bovenaardse systeem, wat dus stapsgewijs wordt besproken. De mens zit dus helemaal onder die energie, en sommigen willen gewoon de hele christelijke taal schrappen.

Maar we hebben het dus over een hypergevoelig gevangenis-implantaat, met een hysterisch alarm wat "dodelijk" kan zijn. Daarom is er de metafoor van de jacht :

"Als een indiaan jaagt dan doet hij ook vaak de geluiden van de dieren na, of bekleed hij zichzelf met de dierenhuid, om zich zo onder de kudde te voegen."

Dit is dus in de jacht op het kwaad, allegorisch dus, niet letterlijk naar de dieren.

En :

"Het zwijn moet geslacht worden, en zijn vel gebruikt."

"het overwinnen van de wilde vijandelijke beesten - sieraden maken van de tanden, botten en huid van de verslagen vijand. Elk sieraad had een bepaalde betekenis en hield hem veilig tegen een bepaalde vijand."

Dit is allemaal metaforisch dus in de zin dat we nog steeds de taal gebruiken van de bezetters (Nederlands, Engels, religieuze terminologieën etc.). Natuurlijk mogen we het niet overgebruiken, maar ook niet ondergebruiken, zoals we het niet mogen overschatten en niet onderschatten. Daarom is het als koorddansen energetisch gezien. Ik noemde dus even de metafoor van de jacht, maar er is ook de metafoor van de spionage in een oorlog. Daarom zijn de tuiniers-kabouter en de schoonmaak-kabouter geesten zo gevaarlijk als het uit belans raakt en wordt overdreven, want die gaan dan dit soort dingen uitdoven, zodat je niet in die gnosis-stroom kan zijn, dus je energie-systeem gaat dan blokkeren en komt met uitvluchten als deze dingen aan de orde komen.

Dus : we zijn in een ontsnappings en smokkel proces, en we gaan langs gevaarlijke grenswachters met hun hysterische honden en alarm apparaten, die als ze iets vinden een hele lange en slopende rechtszaak op gang kunnen zetten, hoe ga je dan met dingen om ? Er is nog steeds een oorlog. We zijn er nog niet (zie je ook wel om je heen).

Nu zijn er meerdere dingen aan de hand, en ik bespreek dit even zuiver energetisch :

Die grenswachters zullen op tilt slaan als je zomaar allemaal nieuwe taal gaat spreken, en allemaal met diepe gnosis komt. Alle alarmen gaan af, en dan kom je in allerlei rechtszaken terecht. Ook de hogere kennis zelf heeft zulke alarmen, want :

A. Je mag geen parels voor de zwijnen werpen

B. De zwijnen moeten "geslacht" worden, in de zin van : ze moeten getransformeerd worden, nieuwe betekenis krijgen, gerecycled worden, in een nieuwe context komen.

Aan de gnosis zitten dus veel condities. Soms is het voor dingen nog geen tijd, dus er is een hoeveelheids-limiet en een tijds-limiet, en dan zijn er ook nog ingewikkelde samenstellings-limieten van in welke verhouding, welke ingredienten, etc. (Vandaar dat heilig robotisme, heilige automatismes, noodzakelijk zijn om goed door die mijnenvelden heen te komen, en dit gaat gepaard met het openen en gebruiken van de energetische zintuigen voor wat nodig en belangrijk is, NIET voor alles, want dan wordt je gek. Er zijn ook zoveel valse zintuigen, en overbodige zintuigen die weer gesloten moeten worden. Het is dus niet de bedoeling dat we een soort alziend oog worden wat alles weet. Daarom is communicatie ook belangrijk, en geen paragnostische spelletjes spelen, want dat is een vorm van materialisme (mediamiek materialisme : "ik zie ik zie wat jij niet ziet"-spelletjes))

Dus je komt met mensen in aanraking die een bepaald Gods-implantaat hebben, en dan moet soms het beestje bij de naam genoemd worden, en dan zien wat er gereprogrameerd "mag" worden.

Dus we gebruiken het woord God niet als een gek, maar alleen als het energetisch en demonologisch gezien noodzakelijk is, voor ontmakering of reprogrammering etc. want we willen geen overmatig gedonder met die grenswachters.

Daarom : goed je zintuigen openhouden. Soms het woord God gebruiken in een betoog om iets duidelijk te maken heeft niets met lafheid te maken, maar met oorlogs en jachts strategie dus. Als het woordje "God" door de gnosis gebruikt wordt dan is dat al heibel genoeg, want juist dan begint de strijd, en die MOET gevoerd worden : Je krijgt dan geesten tegen je die niet willen dat het woord gebruikt wordt, en geesten die vinden dat je het woord verkeerd gebruikt, en ook geesten die de oorlogs-strategie doorzien en je als vijand beschouwen.

In dat opzicht moeten we dus "computer-nauwkeurigheid" gebruiken. Maar ja, daar gaat bovenstaande verhaal ook over. Het is dus vanuit het oogpunt van de wetten van de technocratie, de technologie van de gnosis, en die gaat diep en daarvoor moet je naar school, anders komen er "missing links" met alle gevolgen daarvan.

Alles moet dus technologisch verantwoord zijn. De gevolgen zijn bijvoorbeeld energetisch niet te overzien als waar het woordje "God" gebruikt zou moeten worden dat woordje niet gebruikt wordt, en ook wanneer dat andersom zou zijn. Eén keer teveel of te weinig geeft al enorme energetische consequenties.

Sommigen dansen met zo'n kabouter die een toverfluit heeft. De toverfluit gaat voorbij aan alle oorlogs-strategieën die nodig zijn. We willen allemaal een betere wereld, maar ook toveren zou aan een heleboel wetten onderworpen zijn. We kunnen alles wat ons tegenzit (christendom, God e.d.) niet zomaar wegtoveren.

Als er straks één systeem gaat komen dan moet er ruimte zijn voor alle religies en ideologieën, omdat iedereen weer een andere achtergrond, terminologie en taal heeft, anders zou het niet best

wezen. Daarin kun je het esoterische en cryptografische pad volgen waar alles in principe bruikbaar is. Die dingen moeten dus op een bepaalde manier blijven bestaan, omdat het raadselen zijn die nog opgelost moeten worden. Het gaat dus om het simulator-principe. We bekijken ook alles vanuit het oogpunt van de kunst. Dat geeft rust en inzicht. Het zijn kaleidoscopische contrasten, schilderijen waar je meerdere lagen in kunt zien."

Juist alles snel snel willen is de smetvrees-kabouter. Die raakt geirriteerd van langzaamheid. Smetvrees houdt zich erg veel bezig met tijd, terwijl de gnosis in de diepte gaat en daarvoor de tijd neemt, stap voor stap. Honger is ook de heilige vertraging. Het gaat niet eens zozeer om verandering, maar om de eeuwige realiteiten te zien, dwars doorheen. Als er daadwerkelijke veranderingen moeten komen dan komen die er echt wel, maar alles om je heen zoals de dingen zijn is om je iets te leren, ook de situaties van mensen. Die mensen mogen daar ook niet zomaar uit. De gnosis schakelt de realiteiten ten dienste van de kennis, en niets anders. Soms mag het plaatsvinden, soms niet, maar beide realiteiten ondersteunen de gnosis, en de gnosis zou zonder die realiteiten niet eens bestaan, dus het is van belang de taal van de gnosis te leren, zoals in het commentaar op Korinthiërs : scheuringen en verscheuringen zijn onderverdelingen voor overzicht. Die scheuringen moeten er wel zijn. Dit gebeurt allemaal in ons zelf. Daarom is er lijden, en lijden is een taal.

Prosperity en Toronto ligt altijd op de loer nu we met kerken bezig zijn en met de commentaren op de bijbel. Dit is wat de bijbel opwekt, en daarom zijn we er mee bezig dit mechanisme uit te schakelen, te ontbloten. Dus het gaat inderdaad door dieper sterven, anders zouden we die diepere technologie nooit onder ogen komen.

We waren de smetvrees aan het bespreken die zou komen als de tuiniers-soldaat balans uit evenwicht raakt. Die kan ook aan de andere kant uit evenwicht raken, dus dat de mens overmatig soldaat wordt, en dan komt de mens in gevaarlijke hasty martial arts terecht, de overmoedige ninja. Dat is ook een vorm van smetvrees. Natuurlijk zijn er seizoenen, en soms lopen die ook door elkaar heen, waar de mens de patronen van mag ontdekken. De mens moet klaarkomen met de dynamieken van STAD, TUIN en WILDERNIS. De tuin is de schakel tussen stad en wildernis. De tuin is dus de sleutel. Het is juist ook dus om van de ninja af te komen, de overmoedige horror die je oren breekt, die zulke snelle en gevaarlijke wapens gebruikt dat hij zichzelf ermee overhoop steekt.

Waar het in de gnosis om draait is studeren, studeren en nog eens studeren, en zo groeien, als op een school. Er is zoveel te leren, en hobby's dragen daar profetisch hun steentjes aan bij.
Ontspanning is ook belangrijk, naar buiten te gaan en misschien de stad of dorp in, om te zoeken naar tekenen, of op een andere manier met kunst bezig te zijn : schilderen, tekenen of schrijven (verhalen of poëzie), om alles wat je hebt meegemaakt te kanaliseren, maar dat kan op vele manieren, en iedereen zit weer anders in elkaar en begaat een andere weg.
Er is een strijd dan, als je bezig gaat met de wortels, dus er worden dan ook weer nieuwe terreinen geopend en dat kan even verwarrende energie geven.

Dat hoort er bij. Het gaat niet zonder slag of stoot. Wij zijn wat dat aangaat volledig werk-gericht in de zin dat we alles zien als de nodige bijkomstigheden van het werk, van de gnosis.
Alles is dus puur feiten wat de mens onder ogen moet komen, als natuur-verschijnselen, ook juist de chaos en de verwarring.

Dit gaat vooraf aan iedere nieuwe creatie.
De onwetenden hebben alles al in kannen en kruiken, en hen gaat alles voor de wind, want de cirkeltjes die ze eindeloos maken zijn vertrouwd, maar in het plaatje van de eeuwigheid zal dit dus ergens in gaan storten. Het zijn dus inderdaad test-tijden, en zelfs als een soort van examen-tijden.

In de gnosis zijn verschillende pilaren waartussen de mens kan schakelen. Soms moeten we ons verzoenen met de situatie, juist om het door te laten komen, die andere cryptische realiteit, als een eenwording : Jij voelt hen, en zij voelen jou. Het is een boodschap, dus daarom is het lijden iets moois, als het pakpapier, en mag je dat aanvaarden. Dat kan dan een gevoel van geluk geven, maar dit zijn moment-opnames, want er is ook een strijd, de noodzaak tot scholing, het maken van de puzzel, enzovoort.

Het vast komen zitten moet je dus niet zo zien, maar is meer als een soort bom die je legt bij een gesloten deur. Je blaast die deur dan als het ware op door een soort van sterfproces. Juist het altijd gelukkig en blij voelen, gesteunt, gesterkt, enzovoorts, is de Toronto geest. De weg van de heilige honger tot de extase van de heilige waanzin is dan authentiek, en het is als een vibratie, als het golven, waarin je aan beide kanten dus dieper komt. In die zin is dat positieve soldaat-mentaliteit die durft te lijden en te sterven voor een hoger doel. Depressies kunnen zeker zwaar zijn, en gevoelens van boosheid en frustratie oproepen, en een groot gevecht met het "goddelijke". Dat gebeurt zelfs in de heilige gebondenheid. Er is ook een heilige frustratie, een heilige bitterheid, een heilige zelfworsteling, een heilige woede en depressie, omdat er ook zoveel is wat niet klopt, zelfs in dat wat door de stad, de opvoeding en de educatie wordt gepresenteerd als het goddelijke. Dus onherroepelijk komt de mens dan in een soort heilige gespletenheid. Er is in die zin maar een hele dunne lijn tussen de gnosis en het ego, en er zijn dus zelfs kruispunten.

Je bent dus op het hongerpad, als een soort pelgrimspad. Nu zijn er op dit pad een heleboel vijanden, zoals struikrovers, wilde dieren, enzovoort. En die houden je bezig, dat is heel normaal. Juist dat is de honger en de leegte, want zij vertegenwoordigen het cryptisch. Het zijn allemaal stukken honger die jou aanvallen en jou initiëren. Dat kun je dus doorvertalen, zoals de gesel ook een stuk honger is. Ook is het dus zo dat op het hongerpad de heilige waanzin zich manifesteert en de gnosis, en eerst vallen de schaduwen, vlammen en schimmen hiervan je aan, en de wachters. Honger is dus niet zomaar een doel op zich. Honger is ook weer een taal die je moet leren.

Het is hetzelfde als wanneer je naar een glas kijkt met voor de helft sap. Is het glas dan halfvol of halfleeg ? De mens moet dus de honger leren interpreteren. Soms voel je dan een soort van goeroe of boeddhist in je opkomen die over alles kalm overzicht heeft, en dan bieden de wijsheids-sleutels zich aan, en op andere momenten stort je in, en heb je die inzichten niet, alsof alles door je vingers is weggestroomd. Dat is het contrast. Dat is maar goed ook, anders zou je tot Toronto worden gesleept. Het is je beveiliging. De mens moet dus aan zulke instortinkjes leren wennen, inzicht leren krijgen, de taal leren spreken, met vallen en opstaan. Het lijden is er altijd, al die archetypes van het lijden ook : vallen, honger hebben, verlaten zijn, verward en depressief zijn, maar de betekenissen kunnen veranderen, inzicht kan verkregen worden, en zo kan het gevoel veranderen, en kan het leven veranderen. Dat is een heel diepgaand proces.
Het is een orakel waarop de mens grip moet krijgen. Depressie is er niet zomaar. Het is een verhaal, een onderdeel van een orakel. Toronto heeft dat niet. De Gnosis is bij de verbrokenen van hart, bij de depressieven. Depressiviteit is dus een orakelsteen zonder welk het orakel niet kan functioneren,

maar juist in combinatie met de anders stenen wordt het anders, gaat het anders beleefd worden, gaat het zich personificeren en openen. Als Depressiviteit jou vertrouwt, dan gaat Zij Haar hart naar jou openen. Die depressiviteit is dus niet eens van jou, maar van een andere wereld. Het is buitenaards contact, een code.

Niet alleen maar het aanvaarden van de tucht of het lijden, maar ook dat Zij jou aanvaard, of hen van de andere realiteit aanvaarden jou dan, als een verzoening. Je vindt dan na het onderzoek, na de test, na de veiligheids-code een doorgang, in de zin dat je doorgang krijgt. Zo blijft alles zuiver. Als dit contact te lang duurt dan zou je juist vast daardoor kunnen raken, en dan bedoel ik echt vast, dat de gnosis daadwerkelijk geblokkeerd en gedoofd wordt, en dan ben je verder van huis, dus het gaat allemaal om de moment-opnames. Het langdurige is niet goed. De kunst werkt met kleine aanrakingen, anders ontstaan er Toronto situaties, en dan versteen je daadwerkelijk. Het gaat dus erom in de honger te zoeken naar "de kleinste hoeveelheid", die je alleen vindt door aan jezelf te sterven. De kleinste hoeveelheid is dan de sleutel tot het volgende hongerpad, of de volgende hongerhal. Dus je grijpt, je mist, je grijpt weer, en mist weer, totdat je sterft, en dan heb je het, de kleinste hoeveelheid, als een druppeltje, een korreltje, en zo ga je naar een grotere honger, en dan kom je weer tot de kleinste hoeveelheid daarvan. Zo beweegt de mens voort. De rest is allemaal illusie. Dit proces wordt ook in de Vur besproken.

Dus je maakt de link naar je hart in plaats van je hoofd, legt je hand op je hart om te kalmeren, en dan vastgroeien in het luisteren naar je hart, niet toegeven aan impulsen in je hoofd. Ergens in het hart is namelijk de eerste bron die je moet hebben.

Wat gebeurt er in je hart als je dit doet ? Kun je dat volhouden of wordt je ergens door afgeleid ? Ergens in het hart moet dus die bron zijn die de bron in je hoofd kan vervangen, dus je hoofd moet leren luisteren naar je hart. Je hoofd is het lege kanaal, dat mag niet vollopen, maar vanuit het hart, als je die bron hebt gevonden, mag dat naar boven borrelen naar je mond, naar je tong, zodat vandaaruit je tong gestuurd gaat worden. De verbinding tussen hoofd en tong moet dus verbroken worden.

Je tong moet niet direct via de hersenen bestuurd worden. Lukt dat ? Of waar loopt het ergens mis of vast ? Stel je hebt dan in je focus op het hart een soort van bron gevonden, een stroom, of een gevoel, wat is dit dan ? Kun je dat omschrijven ? Blijf dus je hart op je hand houden, zodat je hoofd er aan went om naar je hart te luisteren, dat gaat via de bio-electrische kanalen. Dus je hand is dan het symbolische contact punt. Niet meer rechtstreeks vanuit je hoofd werken dus. Je moet dus gevoelig worden voor de harts-energie als eerste stap die vandaaruit omhoog borrelt naar je mond, om dat te sussen of te sturen.

Als je de bron vindt in je hart, ga daar dan niet mee aan de gang, blijf gewoon kijken en voelen, blijf luisteren en je open stellen, als observeren, om te gaan kijken wat die energie gaat doen. Je moet je dus even heel diep concentreren om die verbinding te maken, dus laat de minuten maar komen en groei helemaal vast in die houding, even helemaal stilzitten.

Het kan ook helpen beide handen op je hart/ borst te leggen, of net iets lager, aan de onderkant van je hart. Dus probeer in de volkomen stilte te komen, waarin alles draait om de hartsbron. Stuur die

bron niet, maar laat het opborrelen, forceer niks, en kijk wat het gaat doen. Het moet omhoog stromen naar je mond, voor dat kanaal, die lijn, moet je als eerste gevoelig zien te worden, dus blijven luisteren, en niet ermee gaan werken of het gaan sturen. Van daaruit kan het door je hele lichaam stromen, zodat je lichaam op de harts-energie wordt aangesloten en niet op de hoofds-energie. Dat is de eerste stap.

Het gaat niet om een gevoel.
Het gaat om aan te leren niet vanuit het hoofd maar vanuit het hart te leven.
Voortdurend komen er namelijk gedachtes het hoofd binnen waar de mens aan toe geeft, en zodra de mens vanuit het hart probeert te leven dan gaan de alarms af.
Het hoofd accepteert het dan niet. Vandaar dat dit lijden dan aanvaard moet worden.

Op gevoel kun je niet leven, maar het gaat om keuzes, en alles los laten. Ook dat gaat dus niet makkelijk, en ook dat moet dan weer aanvaard worden.
De hindernis is een groot archetype in het menselijk leven, en daar kan op verschillende manieren mee om worden gegaan : Er omheen lopen om inzicht er over te krijgen, erover te communiceren (wat we nu doen), of loslaten en afleiding zoeken, of er tegen strijden, of het aanvaarden etc.
Het zal vanzelf zijn weg vinden. Waar een wil is is een weg. Slaap er dus soms even een nachtje over, en dan kun je in de morgen proberen in creativiteit een weg te zoeken, en zoals gezegd kan dat in allerlei dingen. Creativiteit is het doel, het scheppen, en soms gaat dat dus ook niet, dan is de winkel even "gesloten wegens verbouwing." De weg wijst zich dus vanzelf.

Zelfverwezenlijking is een belangrijk onderdeel van de gnosis zolang het in balans is met de andere dynamieken, anders ontstaat er valse zelfvergoddelijking, wat eigenlijk een soort van overmoedige zelfvergoddelijking is, want zelfvergoddelijking op zichzelf is natuurlijk niet verkeerd omdat iedereen goddelijk moet worden.

Het is dus verbonden aan wat spelregels, wat condities, want er zijn natuurlijke wetten voor zodat er geen rottingsprocessen gaan optreden e.d. Het is een heel natuurlijk proces waar juist het christendom niet veel van wil weten. Vandaar dat ze overmatig strijden tegen Kundalini, alhoewel niet alle strijd tegen kundalini demonisch is, omdat kundalini ook voor extreme New Age wordt gebruikt, het licht wat alle duisternis dooft.

Kundalini is een indisch principe voor verlichting en zelfverwezenlijking, de slang die slaapt in het stuitje en ontwaakt moet worden om zo door de ruggegraat omhoog te gaan om de hersenen open te bijten voor de verlichting. Kundalini vormt natuurlijk een bedreiging voor de christelijke markt en het christelijke identificatie nummer, dus er is nu een grote strijd tussen Kundalini en het christendom.

De gnosis staat hier ergens tussenin, omdat de kundalini ook een potentieel gevaar kan zijn, maar de gnosis moedigt wel de balans tussen hindoeïsme en christendom aan, in de esoterie dan, niet letterlijk. Deze strijd moet er dus wel zijn om balans terug te brengen. Het hindoeïsme heeft sleutels om het christendom uit te leggen, en het christendom heeft sleutels om het hindoeïsme uit te leggen. Oorspronkelijk horen zij dus bij elkaar.

De gnosis kiest geen partij, maar zaak is dat het orthodoxe christendom overwonnen moet worden. Juist waar de kundalini corrupt is geworden schept het dingen zoals Toronto. De christelijke kerk wil niet dat de mens terugkeert naar het zelf, dus is kundalini een bedreiging, maar de demonologie wil dat de mens tot het ware zelf komt, tot de ware technologie, in balans met de andere dynamieken dus.

Wel liggen die dynamieken dus allemaal binnen het zelf, maar er zijn een aantal valkuilen op dit pad. Het is hoe dan ook belangrijk het pad te gaan. Niets kan de mens nog tegenhouden, omdat nu de hekken worden gesloopt, wat metaforisch in Nederland is als het terugkomen van de Zuiderzee die eens was drooggelegd. Deze zal ook nieuwe natuur brengen, nieuwe natuurverschijnselen.

Er zijn dus verschillende dynamieken in het zelf die in balans moeten komen. In het zelf moet niet zonder meer het zelf tot god gemaakt worden, omdat er verborgen bronnen in het zelf liggen, opgesloten bronnen, en een wetboek met natuurlijke en abstracte wetten. Het zoeken moet dus in balans komen met het worden en het zijn. Omdat er veel 'vals zelf' is moet het zelf zich dus onderwerpen aan de ware zelfbronnen waarmee dit alles ook in balans moet zijn. Zonder ascese en discipline is het dus tot falen gedoemd, en komt Toronto.

Er is dus wel degelijk een strijd tegen het valse zelf, waardoor het principe "jezelf verloochenen" van toepassing is. Dit gaat door de brute dood aan jezelf, een oud Germaans principe, wat in het christendom terugkomt als "je kruis dragen." Zo moet de mens ook telkens zijn zelf opgeven om te komen tot het hogere zelf en de bron.

Het hindoeïsme kan hierin een wezenlijk onderdeel zijn, zoals andere zelfverwezenlijkings-religies en filosofieën zoals het boeddhisme, maar het New Age gevaar loert. Dit wetende kan de mens zich daar tegen bewapenen, en dan toch het pad gaan. Toronto zal overwonnen worden, en Toronto moet overwonnen worden. Alleen dan kan er een authentieke brug komen tussen het Westen en het Verre Oosten. Die brug zal dan ook levensreddend zijn.

Dat is wat we noemen het volgen van de Middenweg, ook een term uit het Verre Oosten, en wat ook in één van die artikels genoemd wordt. Het is dus goed om door de tuinhekjes te gaan en rond te gaan zoeken in andere tuinen buiten het christendom, wat wij altijd parelduiken noemen. Het parelduiken leidt eventueel naar nieuwe eilanden, nieuwe gebieden. Nieuwe deuren worden dan geopend, nieuwe poorten.

Hierin zijn verschilende seizoenen, wat ook al terugkwam in de twee programmeur-sleutels. Er is een balans tussen contact hebben met de binnenwereld en de buitenwereld op verschillende manieren. Het contact met de buitenwereld is dan op het fundament van het contact met de binnenwereld, maar soms is het goed om helemaal terug te trekken in de binnenwereld. Zou dit te lang duren dan sterft de mens, dus soms moet de mens er ook weer uit. Dus het zijn meerdere plaatjes.

"Toronto" is slechts een term voor dat wat we "de overvreugde" noemen, d.w.z. een soort van parasitaire vreugde die onstaat door het uitdoven van het kruis, wat dus tegenovergesteld is aan ware genezing en ware vreugde.
De ware vreugde zijn we nu aan het beschrijven.

Vreugde is een elementaal deel in de gnosis, maar zoals gezegd is het aan wetten onderhevig, hele technische wetten, vandaar dat we een arsenaal van de techniek gaan openen om hiermee klaar te komen en het Toronto-virus te ontmaskeren, want dat is echt als een soort koolmonoxide vergiftiging, een bijproduct van kapotte of ontbrekende techniek.
Het is een "quick killer", en dat zie je ook wel in de daadwerkelijke Toronto bijeenkomsten dat de mensen snel als door de bliksem worden geslagen na handoplegging en dan zichzelf niet meer zijn : Ze vallen om, beginnen te lachen, als kippen te kukelen of als kikkers door de zaal te springen.
Maar wanneer wij het woordje "Toronto" gebruiken bedoelen we dus een veel ruimer iets dan alleen maar de Toronto-aanhangers. Toronto komt in vele vormen en in vele lagen van de samenleving, heel subtiel.

Je kan verder gerust met andere of soortgelijke stromingen in contact komen, om zo in een nieuw vuur alles te herzien en tot hogere dimensies te komen.
Soms valt dat vuur ook niet te stoppen, zoals lange periodes van ijs plotseling grote geboortes van vuur kunnen geven, nieuwe samensmeltingen. De gevaren zijn standaard, zoals altijd, en je mag het ook steeds weer bijzuiveren.
Gevaren zijn er altijd, zowel thuis als ergens anders, maar gevaren kunnen ontweken worden. We gaan verder met het bespreken van de beveiligings-systemen.

Ja, de wedergeboorte is niet een eenmalig iets zoals in het christendom, maar telkens weer, tot de eeuwige wedergeboorte, zoals ook het aan jezelf sterven.
En ja, de strijd tussen religies is vaak niets anders dan een strijd om zieltjes, oftewel het inkomen. Het zijn ziekenhuizen die klanten nodig hebben, anders sterft het uit.

Ieder mens moet soms door een periode heen waarin geloof en vertrouwen wordt afgebroken, zodat er iets nieuws en hogers kan ontstaan. Ja, er zijn bruggen gebouwd en nieuwe gebieden ingenomen. Het is allemaal buitenaardse hulp wat komt door dieper sterven ja.

Er zijn grote oorlogen geweest, en dan worden er dingen opgeruimd. Zo kan de diepere techniek laten zien worden in het verband na een tijd van het ontvangen van de elementen. Het gaat dus om het bruggenbouwen en de cirkels rond maken.

Dit gebeurt dus in het kader van techniek, waarin technische mappen zullen worden doorgegeven, als de platen waarop het hele schakel systeem zichtbaar is.

Het is werken in de mijnen, dus vastlopen betekent in principe gewoon nog meer gesteente wegboren en weghakken, zodat daar de kabels verder kunnen. Vastlopen is dus soms noodzakelijk, en is een teken van gevoeligheid, de grenzen leren kennen, dus wij gaan daar niet negatief mee om, tenzij het vastlopen is door afvalligheid, maar dat voelt de mens niet.

Afvalligheid is juist het tegenovergestelde, namelijk ongevoeligheid, en dat kan de afvallige mens ook totaal niets schelen. Het uit zich in eindeloos materialisme en feesten ten koste van de ander. In ieder geval als er dan weer een muur is weggeboord en weggehakt, die vol met bruikbaar gesteente zat, dan kan daar nieuw spoor voor de trein aangelegd worden.

De trein wordt ook in de Vur besproken. Het is metaforisch voor de energie lijnen die door het lichaam gaan en die geopend moeten worden, en beheerst moeten worden door het schakelsysteem.

Toronto is overlicht, en dat ontstaat waar kruis en demonologie ontbreekt. Juist is dit in diepte een heel technisch verhaal, dus ook hoe licht en duisternis werkt.

Met het kruis bedoelen we niet het huis, tuin en keuken lijden waar elk mens daarheen gaat, maar de discipline van de ascese. Er is veel electrictiteit vrijgekomen, en dat moet nu gekanaliseerd worden. De omgang met zielen en de andere wereld vereist deze discipline, anders komen er verkeerde geesten in het spel. Er moet dus een goede toets-techniek zijn, en deze dingen zijn ook geen luilekkerland. De Tarot is een beperkte naam voor een stelsel kaarten waarvan we de archetypes zo nu en dan gebruiken, maar wij bespreken veel meer kaarten dan alleen maar de Tarot. Ook in de Vur komt het onderwerp kaarten veel voor. De Dharma is de Indische en Boeddhistische leer, waar ook de Vuh over spreekt, en de series. Wij doen dit stelselmatig in de context van de demonologie.

De Vur is het pad van stad tot wildernis, door de tuinen, een heel lang pad, wat ook heel diep de wildernis in kan gaan. De Bilha is de diepte van de wildernis. Hierin is een brug tussen natuur en techniek, en de natuur is zelf ook een stuk techniek. Het zijn dus allemaal verschillende lagen, en zoals we al zeiden zal het echt niet minder ingewikkeld zijn dan de technische hogeschool of de economische hogeschool o.i.d. De ingewikkeldheid van de aarde is maar een schaduw van de ingewikkeldheid van de wereld van de ziel, en de mens komt er echt niet makkelijk mee weg. Het zal dus aan de ene kant steeds duidelijker worden, en aan de andere kant zal dit openen van de poorten ook weer nieuwe vraagstukken opleveren. Juist dieper in de wildernis zal de bio-techniek steeds duidelijker zichtbaar worden, juist ook dieper in de Bilha, en dan zal de muur tussen stad en wildernis ook steeds meer wegvallen, dus in die zin verbindt de Bilha juist weer aan de stad voor dit doel, als het rondmaken van een cirkel. Het is het hele idee van de voleindiging. Dus de Bilha gaat ook weer terug naar de stad om de stad in te nemen en zo de diepere wildernis te onthullen. De Vur is afwijkend van religie en maakt een eigen religie, terwijl de Bilha juist weer heel diep op het religieuze ingaat en de kerken uitvoerig bespreekt, en zo de demonologie en esoterie toont. De kerk is natuurlijk het hart van de stad. Er moet wel in de gaten gehouden worden dat zowel de Bilha als de Vur duistere raadselen zijn die dus nog wel diepere betekenissen hebben, dus in principe kan het alle kanten op. Het zijn twee orakels. In het algemeen is de Vur een tuinboek en de Bilha een wildernis boek, maar in de diepte is ook de Vur wildernis. De techniek is een brug tussen hen en die wordt ook in beide boeken besproken. Techniek is de kern, want zonder techniek zou er nooit een wildernis zijn geweest. Ook religie is gebaseerd op techniek. Techniek is gewoon puur de wetmatigheden en de dieptes ervan.

Wij moedigen de brug tussen christendom en India aan, om zo het christendom te verdiepen, tot andere betekenissen te komen op het esoterische pad. Dat wil niet zeggen dat Toronto dan per definitie weggaat op die brug, want ook India heeft veel Toronto in zich. Toronto is gewoon puur overmoed en ongebalanceerde vreugde, ook overmoedig inzicht wat dan weer verkocht gaat worden op de religieuze markt. Ook in de Oosterse wijsheid worden er veel handeltjes opgericht, en het stikt hier in Nederland ook van de yoga leraren, wat ook allemaal Toronto is als het wordt verkocht en/ of uit balans is geraakt. Dan is het New Age. De goeroe automaten springen hier in Nederland ook als paddestoelen uit de grond. Dat wil niet zeggen dat je er niet van kan leren. Ook moeten er dingen dus teruggeroofd worden. Soms hebben die mensen ook weer hulp nodig, want hoe dan

ook : De brug met India MOET gelegd worden. Dit wat we nu zien zijn dan vaak schaduwen. India ligt dus op het pad, maar heeft ook weer z'n valstrikken. Toronto heeft juist zijn wortels daar. Piraten hebben in India lopen roven en brachten het toen het christendom in. Maar India komt op zijn beurt weer voort uit de I Tjing. Het is niet allemaal zwart-wit. Er is ook veel grijs gebied, en daar valt in te werken. Maak dus gerust contact, ook juist weer om het christelijke in balans te brengen. Je zult vanzelf wel aanvoelen wanneer het tijd is om je weer terug te trekken.

Hoofdstuk 96. De Orions-Afrikaanse Balanzologie

Toronto is een demonisch complot op het level van demonen, wat wil zeggen dat mensen zo diep zijn gedaald dat ze of hun geweten en bewustzijn (het kruis) hebben verkocht voor rijkdom en vreugde, of ze hebben bewust voor het kwaad gekozen, dus willens en wetens. Sommige mensen bedriegen zichzelf dan gewoon, en ruilen hun morele waarden om voor illusies, die ze dan goed noemen, terwijl anderen gewoon opzettelijk het kwaad dienen, en daar voldoening in hebben om mensen te misleiden en onder hun corrupte macht te brengen. Het kwaad kan dus komen in vele vormen, en ieder demonisch mens of demoon is weer anders. Sommigen willen gewoon goed en gelukkig leven en maken dan redenen op waarom ze anderen kunnen beroven, zowel goedschiks als kwaadschiks.

Het christendom is voortgekomen vanuit een mengsel van oudere religies, en zo ook India. Verhalen van zowel het OT en het NT kunnen vaak teruggevonden worden in de hindoe mythologie, zoals ook elementen van het verhaal van Jezus (Het Krishna verhaal). Ook komt veel uit Joodse sprookjes en legendes. Het christendom maakte dit mengsel ook met Griekse-Romeinse onderdelen omdat het probeerde los te komen uit de Romeinse bezetting. De Romeinen hadden ook veel Egyptische mythologie, plus het feit dat Mozes daar veel uit had geput, alhoewel Mozes ook grotendeels zelf Egyptische mythe is. Het zijn politieke apparaten die van volk tot volk en van wereldrijk tot wereldrijk werden overgedragen en wat zich steeds vervormde voor een unieke identiteit.

Rond 1994 onstond de zogenaamde Toronto beweging, maar die Toronto geest was dus al veel langer werkzaam en kwam voort o.a. vanuit de steeds corrupter wordende Bacchus cultus in het Romeinse rijk, maar die Bacchus cultuur was er ook al in het oude Israël, en in Egypte. Het is een een stukje charismatische geschiedenis.

Boeken lezen en openbaringen krijgen gaan gelijk op. Het is niet alleen maar openbaring krijgen, maar er moet ook veel onderzoek gedaan worden. Het is dus ook heel practisch. Zolang de boeken maar esoterisch en demonologisch benaderd worden, dus profetisch, dan is het heilzaam en kan het leiden tot grote inzichten. Dat gaat hand in hand.

We zijn geroepen om alles te onderzoeken en te toetsen.
Toronto is gewoon een slinkse business die geesten verkoopt. Het is geen discipline, maar hedonisme, oftewel genotzoekerij. Daar mag dan ook weer lering uit getrokken worden, zoals het niet moet. Het zijn in principe gewoon karikaturen die helemaal dol zijn gedraaid. Titska zit daar wel degelijk met allerlei ziekelijkheid, het spelen met emoties van de mens etc.

Het gaat verder niet om het hebben van een mening, maar om zintuigelijke informatie. Daar kan over gesproken worden als het binnen de perken blijft. Soms is het ook beter om je weer terug te trekken. Het is en blijven inderdaad zware geesten. Die moeten ontmaskerd worden, benoemd worden, en dan moet het ook weer afgesloten worden, maar dat hangt helemaal van de seizoenen af, en je persoonlijke ritmes en opdrachten. Soms kan dat lang zijn, soms kort. Volg hierin dus je hart, maar over het algemeen is onderzoek doen goed. Alles zo lang het maar zin heeft, want het is zeker niet de bedoeling dat het een soort entertainment gaat worden. Natuurlijk mag je in het kader van de demonologie soms lachen en spotten, als ontmaskerings-techniek, dus satire is niet verkeerd, maar het moet doelgericht blijven, niet als afleider. Soms is het nodig in het kader van iets anders, zoals de kerken en religies in kaart krijgen. Dan sla je het als het ware op, en keer je zo nu en dan terug om iets bij te vullen, maar wij gaan daar niet lichtzinnig mee om. Het is en blijft parelduiken in zeeën die ook roofdieren bevatten, dus we gaan nooit ongewapend de zee in, of zomaar voor gezellige recreatie. Neen. Het is oorlog. Soms worden we teruggefloten. Soms gaan er alarmen af. Soms zijn dingen belangrijk te noemen, om te evalueren en soms niet. Zo moeten we ook gevoelig worden voor de richtingaanwijzers van de gnosis.

We moeten het zeker veroordelen en soms mensen waarschuwen. Er is gevaarlijke New Age die de kerk is binnengedrongen en mede de kerk om zeep heeft geholpen. Er was dus wel een soort heraut van Toronto, wat allemaal terugleidt tot de Romeinse Bacchus cultus die uit de hand liep. Het zijn spijbelfeestjes. Ze draaien inderdaad telkens in cirkeltjes, en hebben een handel van het evangelie gemaakt.

De relatie Ryan-Jom heeft veel weg van de achterliggende relatie Lark-Titska, en die gebruiken Ryan-Jom als een schild, ja. Lark-Titska relatie is de kern van het Ryan-Jom gebeuren. Kom je te dichtbij Titska dan kan ze aggressief zijn of op je emoties gaan lopen inwerken, zoals Jom, met schuld, schaamte en ook spot (wat we de 3 's-en van Titska noemen), en dat kan ook leiden tot ziekelijk medelijden waardoor je alarm uitgedoofd wordt, allemaal misleiding dus. Ze werken met buitenaardse codes, dus het is niet wat het lijkt.

Altijd tussen de regels doorlezen dan, want er wordt dan een rad voor je ogen gedraaid. Titska is een erg ziekelijke geest. Aan de ene kant is ze de pesterij van de media/ mainstream en ook is ze ziekelijke onderdanigheid eraan, dus zowel het roddelblad als de ziekelijke heroïne slaaf aan die blaadjes. Ze is dus een meervoudig personaliteiten syndroom, een machine van democratie, zoals Saveer. Ze kunnen heel veel poppetjes in hun circus tevoorschijn toveren om de mens te omsingelen en dan helemaal totaal gek te maken. Toronto is ook een creatie van hen.

Spiritualiteit is een soort engelse verbastering van spirit voor geestelijkheid. Beter gezegd gaat dat over de wereld van de ziel, dus niet het materialisme, maar geestelijkheid kan dus snel corrupte vormen aannemen, zoals in religie gebeurt of de new age, dus vandaar dat de gnosis dan over de nodige kennis gaat die daar de mens voor moet behoeden, als een alarm. Weer dus het verschil

tussen school en spijbelen. Veel spiritualiteit wordt juist vrijheid van kennis, en vormt dan het spijbelen met snelle zelfvergoddelijkingsfeestjes en alle gevolgen daarvan, als een overmoedige nucleare oorlog. New Age betekent de versmelting van alle godsdiensten door spiritualiteit, maar vaak zonder diepe demonologie, stauros en gnosis (de gnostische stauros, het Griekse woord voor kruis, wat eigenlijk paal betekent). New Age is een soort snelkook-cursus van spiritualiteit waarin belangrijke condities overboord worden gegooid. Toronto en New Age lopen dus gelijk op, binnen en buiten de kerk. Spiritualiteit maakt dingen vaak te licht, en dan wordt het te vaag. Vaagheid is op zich niet erg, maar het moet wel een goed, verantwoord mechanisme hebben, zoals bijvoorbeeld oorlogsstrategie of wat dan ook.

Michaël is een archetype wat soms ook wel in de gnosis (esoterie) wordt gebruikt, maar dan op een hele andere manier. Michaël is het archetype van de oorlogs-engel, maar in de New Age heeft het een hele andere betekenis gekregen. Michaël is in de gnosis nog weleens degene die ontmaskert en terugleidt tot de Germaanse wortels. Daar zijn ook wel artikels van, en ook over de vijfde dimensie. Het zijn geen onbekende termen, maar het gaat erom hoe je ermee omgaat. De vijfde dimensie heeft te maken met de territoriale oorlogsvoering, namelijk de dimensie van de hiërarchiën die dan weer strijden in de vierde dimensie over land. Er is dus ook een grote oorlog in de vijfde dimensie. Dat is ook één van onze boeken uit de 90-er jaren.

Oorlog voeren of iets delen met anderen al dan niet als confrontatie hangt helemaal van de situatie en het seizoen af, of je daarvoor geleid wordt. Er zijn tijden dat je naar buiten kan treden, en soms weer tijden om je terug te trekken, en dat kan ook heel goed een golfbeweging zijn, heen en weer.

Ten eerste gaan wij met de dingen esoterisch en parelduikend om. Dat had net zo goed de islam of de mormonen kunnen wezen. Het had ook Luther kunnen wezen. Voorzichtigheid gooit het kind niet met het badwater weg. Als je niet met voorbeelden kunt omgaan en het uit de context haalt, dan wordt het heel lastig.

Ten tweede : W. Branham was een Egyptische spion, en een kat in het nauw maakt rare sprongen. We hebben het over de beginjaren 1900. Hij was een profeet die diep in het christelijke systeem moest doordringen om het omver te halen. De gnosis laat mensen opgroeien in de kerk met kerk-ideeën en maakt dan schijnbewegingen juist om het systeem te breken. De profetische bediening is niet in een hokje te stoppen. Profeten doen vreemde dingen, laten mensen vasten op televisie, halen sieraden van mensen weg, van alles om bepaalde geesten te breken. Dat zijn seizoenen, en die kunnen lang of kort duren. Soms is het zelfs een oordeel, dus het wil niet altijd zeggen dat mensen de profeet moeten volgen. Territoriale oorlogsvoering werkt door bedelingen, en er zijn ook wel tijden van beeldenstormen, boekverscheuringen en kledingverscheuringen, om te voorkomen dat de mens door een bepaalde mode-trend wordt meegenomen. Territoriale oorlogsvoering is dus onvoorspelbaar. Dat wil niet zeggen dat al die principes nu toegepast moeten worden.

Branham zou onder een groot oordeel zijn gekomen als hij niet de diepte in zou zijn gegaan, want dan zou hij met de latere charismatische geest zijn meegezogen zoals zovelen. Ook Branham predikte in het begin de eeuwige verdoemenis, als onderdeel van de infiltratie in de kerk, en ineens keurde hij het af. Vandaar dat hij een belangrijk fundament is. Dat is onderdeel van de demonologie. Ook na zijn dood bleef Branham veranderen als een kameleon. Hij is van de gnosis. Mensen beoordelen mag nooit zomaar rechttoe rechtaan gebeuren. Er zijn veel meer factoren aanwezig die

meespelen. Net als John Wimber is hij een fundament van de profetische beweging die als bescherming diende tegen de charismatische uitwassen. Dingen zijn dus soms ook niet letterlijk bedoeld, maar profetisch.

Profeten doen dingen in het materiële om dit te proclameren in de hemelse gewesten. Het is dus meer creativiteit dan dat het orthodox was. Niemand hoefde zich aan Branham te onderwerpen. Hij maakte gewoon een profetisch teken als een roofdier, als een tijger, om die geesten te blokkeren. Hij was een orakel, en een enigma, dus het kan niet met letterlijke maatstaven beoordeeld worden.

Het belangrijkste is de territoriale geestelijke oorlogsvoering. Dit zijn ook reddings-acties, want sommige mensen zitten soms vast en hebben dan educatie nodig, maar als het dan niet klikt, dan houdt het op. Dan is het op een bepaald punt ook weer wegwezen. Dan is er gezaaid, en dan doet de gnosis de rest. Het moet allemaal wel haalbaar zijn, niet dat je er zelf aan onderdoor gaat. Dan zie je ook even de andere kant van eenzaamheid, het tegengestelde, dat dat ook niet altijd koek en ei is, en vaak is het nog wel erger. Balans houden is dus de opdracht. Ook kun je gewoon verder trekken naar een andere groep en wat informatie opdoen. Er zijn zoveel verschillende groepen. Als je ergens te lang blijft kan het inderdaad weer tegenaanvallen oproepen, en die geesten roepen elkaar dan ook. Maak daarom een ruime cirkel en raak alles lichtelijk aan, en trek dan verder. Gewoon informatie opdoen op internet zonder direct met mensen in contact te staan kan ook. Dat is ook een manier om eenzaamheid te verdrijven. Er is zoveel te lezen. De voorwaardes worden profetisch bepaald, en dat is iets wat je vanzelf merkt, zoals een bepaalde drang om ergens naar toe te gaan. Die drang op zich hoeft nog niet van de gnosis te zijn, dus het is belangrijk om niet zomaar achter een drang aan te lopen, maar het even weg te leggen, in het vuur te doen, en dan in de stilte te gaan om je te onthechten. Blijft het dan nog steeds, dan is het of de gnosis, of een gevecht met een geest die je ergens naartoe wil trekken.

Vandaar dat je kunt uitspreken : 'Als dit niet van de gnosis is, verdwijn dan. Als het wel van de gnosis is laat het dan sterker worden.' Kijk dan wat er met de drang gebeurt. Blijft de drang dan nog steeds en wordt het sterker, probeer dan uit te vinden wat die drang wil en waarom. Vraag aan de drang om zichzelf te openbaren, de motivaties. De voorwaarde is dat het missie-gericht moet zijn voor een hoger, eerbaar doel. Voor elke missie moet er genoeg voorbereidings en toets tijd zijn geweest. Dit is een heel natuurlijk proces wat moet leiden tot een soort geboorte, dus eerst ben je zwanger. Dit moet dus allemaal in balans zijn. Is het nog geen tijd, of is het vals, dan zal het lichaam dat vanzelf aangeven, en dit blokkeren, dus dat kan een bepaald gevoel in de onderbuik zijn dat het voor nu nog te zwaar is. Als je dan toch moet gaan wil het niet zeggen dat alles dan voor de wind gaat, want het is hoe dan ook een strijd, dus je moet waakzaam blijven, als in een oerwoud. Soms raak je gewond, en dan moet je of even doorvechten, of als dat echt niet gaat je terugtrekken en misschien ergens anders proberen. Het pad wijst zich vanzelf.

Als je in een onderzoeksperiode bent, dan is er op zich geen probleem met gesprekken voeren, zolang je waakzaam blijft. Daar zal een voorbereidings-periode aan vooraf zijn gegaan, dus op een bepaald moment geeft je lichaam aan dat het kan. Je bent dan gewoon op expeditie, als een ontdekkings-reiziger. Dan krijg je te maken met kannibalen, piraten of boeren die je als indringer zien, of er kunnen interessante contacten uit voortkomen en misschien onderhandelings-contacten. Je gaat zeker niet ongewapend, dus mocht het nodig zijn dan zal je lichaam daar de nodige antistoffen voor hebben of antistoffen gaan bijmaken, wat ook belangrijk is. Je kunt op die manier

zelfs wapens van hen overnemen. Door hun gedrag verliezen ze die wapens aan jou als ze je niet goed en met respect behandelen. Soms ben je dan de inspecteur, en voer je recht over hen, en dat kan dan ook weer geesten irriteren. Hoe dan ook : dit is soms nodig. Het kunnen hele verwilderde terreinen zijn waar dan ook net jouw pad doorheen gaat, dus soms is het zelfs noodzakelijk om er doorheen te gaan om verder te kunnen komen. Je moet dus even de reismap goed in de gaten houden, en de strategische map. In principe werkt dat met elkaar samen. Alles gaat via kaarten. Alles is een groot verkeerssysteem, een stoplichtensysteem.

Als je ergens toe wordt voorbereid om naartoe te gaan, dan kan er al een oorlog gaande zijn, en dan kunnen er soms wachters worden uitgezonden om je proberen tegen te houden. Als je dan daadwerkelijk gaat dan is dat een directe strijd, maar soms hoef je daar niet eens naartoe, dat hangt er vanaf. De gnosis bestaat uit duizenden wetjes waar het allemaal vanaf hangt, en er is een pad wat het beste pad wordt genoemt, in het Chinees de Tao, wat ook te maken heeft met Feng Shui, alles in harmonie brengen, zelfs de woning structuur, dus dat alles geordend is volgens een bepaald plan, het hoogste plan. Dus hoe je dan in de materiele wereld iets neerzet bepaalt dan welke poorten er in de hemelse gewesten worden geopend, of in de wereld van de ziel en de onderwereld. Het gaat om een school, want dit is een geweldig ingewikkelde zaak wat niet even in een paar woorden uitgelegd kan worden, en daarom is de heilige gebondenheid ook zo belangrijk, want die werkt vanuit de toekomstige ik, dus dat is dan een zelf die het allemaal al overziet, en daar onderwerp je je dan aan puur voor leiding en veiligheid. De mens kan het niet klaarspelen met zijn gelimiteerde verstand, vandaar dat onderwerping aan de allerhoogste bron belangrijk is, oftewel aan de gnosis, wat een deel van de mens is, het deel waaruit een mens behoort te leven.

Het gaat om een heleboel balanzen, bijvoorbeeld tussen naar binnen en naar buiten gaan, studeren en werken, school en strijden, enzovoorts, maar daar zal inderdaad een nieuw installatie systeem voor komen. Als mensen raar reageren hoeft dat niet te zeggen dat je op verboden terrein bent, juist niet. De camouflage is er alleen wanneer dat nodig is om zo te zeggen geen slapende honden of draken wakker te maken, maar soms zal er ook die confrontatie zijn. De kameleon en de leeuw werken met elkaar samen, dus dan kun je overswitchen, en soms loopt het gelijk op. Het gnosis systeem voelt dit haarscherp aan, dus die zal ook automatische transformaties in je doen, automatische overschakeling naar een andere avatar om het zomaar eens te zeggen, en dat mag je zelf ook leren. Weer gaat het dus om kaarten in een kaartendek. Vandaar dat we ook veel met de Egyptologie bezig zijn, want dat gaat ook over shapeshifting in de onderwereld om het doel te bereiken, dus het kan dan zijn dat je een hele rits dieren en archetypes nodig hebt om door een bepaalde tunnel heen te komen. Een hele uitdaging in ieder geval. Ra ging dan door de onderwereld in zijn bootje, en veranderde telkens weer in iets anders om langs die wachters en poorten heen te komen, door alle uren van de nacht. Soms moet je daar juist ook even doorheen, door die enge kleine cirkeltjes, juist om die te doorbreken opdat de cirkels groter kunnen worden. Je komt dan even in aanraking met zo'n wachter bij een uurpoort. Daar zijn ook al die Egyptische dodenboeken voor, die daar heel symbolisch mee omgaan, dat was pure demonologie die in het latere christendom verloren ging. De sleutels van de I Ching kunnen ook gebruikt worden in die Egyptische gebieden om dieper te komen, en dan zullen we tot de bronnen van de I Ching komen in het Orion sterrenstelsel. Dat is dan de I Ching die erachter ligt, en die net even iets anders in elkaar zit en waar de mensheid nog geen idee van heeft.
Het is iets wat je voor jezelf moet afwegen : Zijn ze schadelijk voor je ziel, de manier waarop ze je hebben behandeld, de woorden die op je zijn afgevuurd, of was het gewoon kennismakingsgevit,

waarmee je dan beiden op een ander niveau zit, en er dan kortsluiting plaatsvindt. Dat moet je afwegen, of het nog onschuldig was of al serieus. Mensen kunnen soms later de hand aanreiken en het toch goed willen maken. Normaal gesproken geven wij meerdere kansen, tenzij het misbruik te groot was in de vorm van aanhoudend bedrog en dat je dan toch voor jezelf moet kiezen op een bepaald moment.

Openheid en dingen uitpraten is verder goed zolang dat nog zin heeft, dus dat moet je dan even bij jezelf nagaan. Ik weet verder niet wat voor discussies je hebt gehad. Je moet natuurlijk wel je eigen identiteit blijven behouden. Soms kun je kijken of er een "agree to disagree" basis kan zijn, waardoor je dan gewoon elkaar accepteert en verder gaat met de dingen die jullie wel samenbinden, zelfs als mensen niet in de gnosis leven, of maar deels. Soms kan de deur op een kier staan.

Er zijn veel aanbidders van het gouden varken, maar zoals gezegd mogen we daar esoterisch en cryptisch mee omgaan in het parelduiken, alhoewel het dan nog zwaar is, want het zijn en blijven gewoon hele smerige spelletjes. Het zijn platgedraaide advertenties, en het bidden doen ze om de stem van de gnosis niet te hoeven horen. Die proberen ze uit te doven. Het zijn praat-kabouters en bid-kabouters.

Zonder een goed alarm en beveiliging is de mens nergens, en wordt de mens voortdurend bedrogen, door phishers, hackers, malware enzovoorts, vandaar dat demonologie ons fundament is, en op dat gebied zijn wij inderdaad pioniers, dus waar anderen stoppen gaan wij door. De oude Egyptische mappen zijn kaarten van de demonologie van de oudheid. Er is in de opkomst van het christendom veel demonologie verloren gegaan. De Egyptenaren gingen zo diep in de spiritualiteit dat het technologie werd, en in het Emanatie proces werd het christendom opgesteld als een schaduw of sluier hiervan, als het lagere wat voortkwam vanuit het hogere. De mens moet dus leren tegen die stroom in te zwemmen om terug te gaan naar de bron. Dat is ook een test. Veel mensen glijden gewoon met de dode massa mee, met de stroom. Het zijn massa-volgers en trendvolgers, waar geen leven meer inzit.

De gnosis is de voortgaande openbaring, maar ook de teruggaande openbaring. Het christendom begon ergens en stopte ergens, maar de gnosis heeft geen begin en geen einde. Het is de eindeloze en eeuwige kennis. De kern van de gnosis is de demonologie. De kern van de demonologie is de techniek. Hoe dieper dit gaat, hoe natuurlijker en persoonlijker het wordt. Dit is dus een trappenstelsel. De ene persoon of beweging blijft ergens hangen, en de andere persoon of beweging zoekt het steeds hogerop. Er zijn in de gnosis veel verschillende stromingen. Kernpunt is vaak de demiurgenleer dat de aarde en ook de god van de aarde gevallen is, als een soort tussengod. Sophia, wijsheid, wordt dan vaak als de ware god gezien : de godin. De godin kan ook weer andere namen hebben, of gewoon moeder natuur of de moeder god. Er zijn veel verschillende gnostische stelsels, die vaak allerlei boeken naast de bijbel hebben. Zo zijn er ook de gnostische evangeliën en de Nag Hammadi bijbel die in Egypte werd gevonden vorige eeuw. Veel gnostici volgen het esoterische pad door buitenbijbelse geschriften die dus een hele andere inspring hebben. Zo is er ook bijvoorbeeld het Evangelie van Judas, waarin Judas op een hele andere manier wordt beschreven, op een positieve manier. Er is dus meer openheid voor de dualiteit van dingen, zoals ook in de Egyptologie en het Judaïsme. Het christendom heeft alles kortzichtig gepolariseerd. Door de dualiteit wordt de demonologie dus niet te dramatisch, en blijven dingen in balans. Voordat het Eeuwig Evangelie werd opgetekend als eerste geschrift van de Tweede Bijbel kwam er een ander boek door genaamd

De Regenboog-Geschriften van Isis, maar dat moest weer weggelegd (en verzegeld) worden, omdat het daar de tijd niet voor was. Toen we bezig zijn gegaan met het openen van de Egyptische poorten onder het christendom, die nodig zijn voor reformatie en ascensie, kwam dit geschrift weer opzetten. Er ging dus een dieper fundament komen van de Tweede Bijbel. Ook Orion speelt hierin een rol. Juist Orion codeerde de gnosis op aarde in het Egyptische rijk. Er is het oude koninkrijk, het midden koninkrijk en het nieuwe koninkrijk, maar vandaag de dag zal het regenboog koninkrijk komen door de nieuwe Egyptische geschriften van de Tweede Bijbel die het terugherleiden tot Orion en de bruggen en links maken met andere religies.

In de eschatologie/ eindtijdleer van de gnosis wordt alles gedecodeerd en dualistisch voorgesteld, maar dit is een evolutie leer, een overgangs leer, naar een hogere dimensie, dus sommige dingen zullen eindigen, en andere dingen zullen beginnen, vanwege die vertaling. Alles zal dus verdiept worden.

Ook het beest van de zee is een dualiteit. Er is een gnosis beest van de zee en er is het mannelijke suprematie beest van de zee. Het goede beest uit de zee komt van Orion en Egypte, als het herstel van eb en vloed, wat een soort klok is. Dit is belangrijk anders zal er nooit een zuiver licht zijn. Alles komt voort vanuit de zeeklok, dus niet alleen licht vanuit duisternis, maar ook vanuit zee, want de zee laat in het groot het stervensproces en de wedergeboorte zien via eb en vloed, wat een baarmoederprincipe is.

Het wiel van gezichtspunt blijft hierin dus draaien. Deze leer bespreken wij in fragmenten, in verband weer met andere dingen, en hierin geven we de natuur de tijd.

Geroezemoes over de wederkomst van Christus zijn schaduwen van de hogere wederkomsten van de gnosis.
De coma situatie is een hele bekende. Je hebt dan nergens echt grip op, en dat mag ook niet, want dan zou je vast komen te zitten in illuminati programmeringen, en die zijn heel zwaar en sterk. De heilige coma is dan echt je bescherming, een beetje het "boy in the bubble" verhaal, en dat is ook verbonden aan het hele heilige vlieg gebeuren (insect), die alles maar heel lichtelijk aanraken en nergens gehecht aan raken.

Het heeft dus allemaal met het onthechtingsproces te maken, en ja, het is frustrerend. Het vlees vecht er tegen, maar moet erop afbranden, en ook de nieuwe mens "vecht" ertegen omdat alles getest en gezuiverd moet worden, en dat loopt allemaal door elkaar heen.

Dit is ook wat Orion doet, en we komen steeds dieper in de kern. Iedereen moet door de heilige verlamming ingewijd worden, en dit wekt een soort van heilig spasme op op een bepaald moment, dus het zijn korte scheuten van kracht, wijsheid, die dan weer wegsijpelen, juist omdat je je niet mag hechten. Niets aan de hand dus, en het mag ook een mooie ervaring zijn. Je mag het aanvaarden en tegelijkertijd blijven vechten, maar deze stromen zijn zo sterk dat ze je zullen brengen waar je wezen moet. Dat is de "holy control", om je los te breken van allerlei aardse controllers.

Die dualiteit moet er dus zijn, en hierin zullen de hogere boodschappen gaan doorkomen, en zul je later ook weer hogere verbanden in gaan zien. Het leren leven en begrijpen van die "eeuwige

oorlog", en daar ook weer vrede in vinden. Ja, de heilige waanzin wordt hier zeker in opgewekt, maar dat is juist ook om je te beveiligen tegen allerlei soorten Toronto waanzin. Blijf je gewoon onderwerpen aan de heilige onweerstaanbaarheid en onontkoombaarheid, en de heilige restrictie. Het robotisme is de toekomst. We moeten helemaal opnieuw geprogrammeerd worden om door deze mijnenvelden heen te komen. Er is een pad, een rode lijn, en als je je daar aan blijft overgeven, dan zal de gids ook zeker komen. Die is er al, maar die mag zich meer en meer openbaren. Die mogen we leren ontdekken, leren herkennen.

Soms verliezen we dat begrip dus, en die openbaring, en dan gaat het weer om een stukje sterven. Ook ons begrip moet sterven om plaats te maken voor iets veel zuiverders. Het insect is het beeld van die verfijning. Vandaar dat Ra ook telkens aan het einde van de nacht in een insect verandert als de opkomende zon (bron) van de wildernis. In de islam is het juist de nacht die vrede brengt, wat zijn wortels heeft in het diepere en Orionse Afrika, en wat ook weer zijn diepte krijgt in de Egyptologie, want daarin leidt alles terug tot de modder van het moederparadijs waarmee de mens gecamoufleerd kan worden. Allereerst valt de mens hierdoor in een soort slaap, coma, maar zal dan als gewapend opstaan. Dat is ook de Egyptische betekenis van het veelgebruikte Aramees-Arabische woordje "ruh" (nacht, heilige geest), namelijk modder.

Je mag je dan terug proberen te trekken om wat rust te creëeren, en dan zien hoe ver je daar in komt.